

הקדמת תקוני הזהר (דף א' ע"א)

הקדמת תקוני הזהר

רבי שמעון הלך לו וברח למדבר לוד ונגנז במערה אחת הוא ורבי אלעזר בנו. התרחש נס ויצא להם חרוב אחד ומעין מים אחד. אכלו מאותו חרוב ושתו מאותם מים, והיה אליהו, זכור לטוב, בא אליהם בכל יום פעמים ומלמד אותם, ולא ידע איש עליהם וכו', בזהר חדש פרשת תבוא פתוב שם.

וזה נקרא תקוני הזהר, שהם שבעים פנים לתורה, שפרש רבי שמעון בר יוחאי במלת "בראשית" מסתרי תורה.

קום רבי שמעון ופתח דברים לפני השכינה. פתח ואמר: והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע וגו'. והמשפלים - אלו רבי שמעון והחברים, יזהרו - כשהתכנסו לעשות את החבור הזה, רשות נתנה להם, ולאליהו עמם, ולכל הנשמות של הישיבות לרדת ביניהם ולכל המלאכים בנסתר ובדרך שכל. ועלת על הכל נתן רשות לכל השמות הקדושים ולכל ההיות ולכל הפנויים לגלות להם סודות טמירים, כל שם בדרגתו, ורשות נתנה לעשרת הספירות לגלות להם סודות טמירים שלא נתנה רשות לגלות להם עד שיבא דורו של מלך המשיח.

בזהר הרקיע שהוא פולל כל צבע, זהר טמיר ונגוז, זהר בהיר בשחקים, זורק ניצוצות ומבהיק כמו ברק לעינים, זהר זהר לבן פלכנה, זהר זוהר אדם כמו מאדים, זהר מבהיק, פולל ירק פחמה, זהר ירק פכוכב, זהר פולל לבן ואדם, זהר זוהר לכל עבר כמי שמפה בפטיש וזורק שביבים לכל צד, כך מהזהר

רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגניז בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חד חרוב וחד מעיינא דמיא, אכלי מההוא חרוב ושתן מההוא מיא, והוה אליהו זכור לטוב אתי להון בכל יומא תרי זימני ואוליף לון, ולא ידע איניש בהו וכו', בזהר חדש פרשת תבוא פתוב שם.

ודא אתקרי תקוני הזהר דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון בר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא.

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע וגומר (דניאל יב א), והמשפלים אלין רבי שמעון וחברייא, יזהרו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתפסאי ובארח שכל.

ועלת על פלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלפא משיחא.

בזהר הרקיע דאיהו פליל כל גוון, זהר טמיר ונגניז, זהר בהיר בשחקים, זהר זריק ניצוצין ומבהיק כפרק לעיינין, זהר זהיר חוור פסיהרא, זהר זהיר סומקא פמאדים, זהר מבהיק פליל ירוקא פחמה, זהר ירוק פככב, זהר פליל חוור וסומקא, זהר זהיר לכל עיבר, כמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין

הִזָּה זֹהָרוֹת כְּמָה נְשָׁמוֹת, שֶׁהֵם
זֹהָרוֹת כְּלֶן בְּרָקִיעַ.

נִסְחָא אַחֲרָת

שְׁנִינֹו, וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר
הַרְקִיעַ, שֶׁהוּא זֹהֵר טְמִיר וְגִנוּז,
זֶה כְּתָ"ר. זֹהֵר כְּהִיר בְּשַׁחְקִים,
זֶה חֲכָמָה. זֹהֵר זֹרֶק נִיצוּצוֹת
וּמִבְּהִיק כְּפָרֶק לְעֵינַיִם, זֶה
כְּיִנְיָ"ה. זֹהֵר לְכֶן כְּלִבְנָה, זֹו
גְדֻלָּ"ה. זֹהֵר זֹהֵר אָדָם כְּמֵאֲדִים,
זֹו גְבוּרָ"ה. זֹהֵר מִבְּהִיק כּוֹלֵל
יָרֵק כְּחֶמְהָ, זֹו תְּפֹאֲרָ"ת. זֹהֵר יָרֵק
כְּפּוֹכֵב, זֶה נְצִ"ח. זֹהֵר כּוֹלֵל
שָׁחַר וְאָדָם, זֶה הוֹ"ד. זֹהֵר זֹהֵר
לְכָל עֵבֶר כְּמִי שֶׁמְכָה בְּפִטְיִשׁ
וְזֹרֶק שְׂבִיבִים לְכָל צַד, זֶה
יְסוּ"ד.

וְאֵלֵיו הֵם נְשָׁמוֹת מְאֹלוֹ
הַמְשַׁכְּלִים שֵׁישׁ בְּהֵם שְׁכָל
לְדַעַת בְּסוּדוֹת רְבוּנָם, כְּלָם
רְשׁוּמִים וּמְצִירִים בְּמַלְכוּת
הַרְקִיעַ כְּפּוֹכְבִים שְׁמֵאִירִים
בְּרָקִיעַ. וְהֵינּוּ יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר
הַרְקִיעַ, מָה הַרְקִיעַ שְׁמֵאִירִים בּוֹ
- אֵף אֵלֶּה הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל
הַמְשַׁכְּלִים כְּפּוֹכְבִים בְּרָקִיעַ, כְּפִי
מֵאִירִים בְּפֶסֶא.

וּכְבָּם פּוֹרְחוֹת מִן הַרְקִיעַ, וְזֶה
צְדִיק חַי הַעוֹלָמִים, שֶׁמְמַנּוּ
פּוֹרְחוֹת נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים
וּמֵאִירוֹת כְּלִבְנָה, וְעַלֵּיהֶם כְּתוּב
וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִי"ם בְּרָקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהֵאִיר עַל הָאָרֶץ.

וְהוּא הַרְקִיעַ שֶׁמַּעַל לַחַיּוֹת, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וּמַמְעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל
רֵאשִׁם. וְהַפּוֹךְ רְקִי"ע, וְחִמְצָא
אוֹתוֹ עֵיק"ר, וַיְסוּד הַמְּרַכְּבָה
שְׁעָלָיו עוֹמְדִים הַחַיּוֹת וְכִסָּא
הַמְּרַכְּבָה עָלָיו, וְעָלָיו נֹאמַר
וְצִדִּיק יְסוּד עוֹלָם, עַל הַצְּדִיק
שֶׁלְמַעְלָה עוֹמֵד הַעוֹלָם הַמְּכַסֶּה,
וְעַל הַצְּדִיק שֶׁלְמַטָּה עוֹמֵד עוֹלָם
הַנְּגַלָּה, וְהֵינּוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים - מֵאוֹתוֹ צְדִיק שֶׁל הַעוֹלָם תְּלוּיִים. מִי הֵם הַרְבִּים? אֵלֵיו שְׁנֹאמַר

לְכָל סְטָרָא, הָכֵי מֵהָאֵי זֹהֵר זֹהָרִין כְּמָה
נְשָׁמְתִין, דְּאֵינּוּן זֹהָרִין כְּלֵהוּ בְּרָקִיעַ.

נוסחא אחרינא.

תַּאנָּא וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, דְּאֵיהוּ זֹהֵר טְמִיר וְגִנוּז דָּא
כְּתָ"ר, זֹהֵר כְּהִיר בְּשַׁחְקִים דָּא חֲכָמָ"ה, זֹהֵר זֹרֶק נִיצוּצִין
וּמִבְּהִיק כְּפָרֶק לְעֵינַיִן דָּא כְּיִנְיָ"ה, זֹהֵר חוּורוֹ כְּסִיתְרָא דָּא גְדוּלָּ"ה,
זֹהֵר זֹהֵר סוּמְקָא כְּמֵאֲדִים דָּא גְבוּרָ"ה, זֹהֵר מִבְּהִיק כְּלִיל יְרוּקָא
כְּחֶמְהָ דָּא תְּפֹאֲרָ"ת, זֹהֵר יְרוּק כְּכָבֵב דָּא נְצִ"ח, זֹהֵר כְּלִיל אוּכְסָם
וּסוּמְקָא דָּא הוֹ"ד, זֹהֵר זֹהֵר לְכָל עֵיבֶר כְּמֵאֵן דְּמֵאֵן בְּפִטְיִשׁ וְזֹרֶק
שְׂבִיבִין לְכָל סְטָר דָּא יְסוּ"ד.

וְאֵלֵין אֵינּוּן נְשָׁמְתִין מְאֵלִין מְשַׁכְּלִים דְּאֵית
בְּהוּן שְׁכָל לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּרִזִין
דְּמֵאִרְיָהוּן, כְּלֵהוּ רְשִׁימִין וּמְצוּיִרִין
בְּמַלְכוּתָא דְּרָקִיעָא כְּכּוֹכְבֵיא דְּנִהָרִין בְּרָקִיעָא,
וְהֵינּוּ יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, מֵאֵי הַרְקִיעַ
דְּנִהָרִין בִּיהַ נְשָׁמְתִין דְּמְשַׁכְּלִים כְּכּוֹכְבֵיא
בְּרָקִיעַ הָכֵי נִהָרִין בְּכַרְסֵיא.

וּבְרַחֵו פְּרַחִין מִן רְקִיעַ, וְדָא צְדִיק חַי
עוֹלָמִים דְּמַנְיָה פְּרַחִין נְשָׁמְתִין
דְּצְדִיקָא וְנִהָרִין בְּסִיתְרָא, וְעַלֵּיהוּ
כְּתִיב (בראשית א יז) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִי"ם בְּרָקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהֵאִיר עַל הָאָרֶץ.

וְאֵיהוּ רְקִיעַ דְּאֵיהוּ לְעִיל מַחִיוּן הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (יחזקאל א כו) וּמַמְעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל רֵאשִׁם, וְהַפּוֹךְ רְקִי"ע וְתִשְׁכַּח לִיהַ
עֵיק"ר, וַיְסוּדָא דְּמְרַכְּבָתָא דְּעַלֵּיהַ קְיִימִין
חַיוּוֹן וְכַרְסֵיא דְּמְרַכְּבָתָא עַלְאָה, וְעַלֵּיהַ
אֲתַמַּר (משלי י כה) וְצִדִּיק יְסוּד עוֹלָם, עַל צְדִיק
דְּלְעִילָא (דף א ע"ב) קְיִימָא עֲלֵמָא דְּאֲתַפְסִיָּא,
וְעַל צְדִיק דְּלִתְתָּא קְיִימָא עֲלֵמָא דְּאֲתַגְלִיָּא,
וְהֵינּוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים, מֵהֵהוּא צְדִיקָא
דְּעֲלֵמָא תְּלוּיִן, מֵאֵי הַרְבִּים אֵלִין דְּאֲתַמַּר
הַנְּגַלָּה, וְהֵינּוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים - מֵאוֹתוֹ צְדִיק שֶׁל הַעוֹלָם תְּלוּיִים. מִי הֵם הַרְבִּים? אֵלֵיו שְׁנֹאמַר

עליהם הלכה כרבים דאבהן,
דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא
שכינתא.
ומתמן (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ, האי דאתמר בה (שם טו א)
והארץ הדם רגלי, דא שכינתא דאיהי פלילא
מעשר ספירן, ומתמן אתקריאו ישראל
מלכים צדיקים חוזים נביאים מארי תורה
גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי
ישראל.

ורשות נתנה לנשמות הללו
שגרשו ממקומן אחר
הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו
לקנן בחבור הזה, שנאמר בה
כצפור נודדת מן קנה פן איש
נודד ממקומו, ואין צפור אלא
שכינה, שהיא מגרשת ממקומה.
זהו שפתיב שלח תשלח את
האם ואת הבנים תקח לך. את,
לרבות שכינה תחתונה, האם,
שכינה עליונה. זהו שפתיב
ובפשעיכם שלחה אמכם,
ששתייהן גרשו ממקומן, ולכן
שלח תשלח - שני שלוחים,
אחד מבית ראשון, ואחד מבית
שני, לקיים בו אני יהו"ה הוא
שמי וכבודי לאחר לא אתן.
שכינה עליונה - ותהלתי
לפסילים, שכינה תחתונה - פן
איש נודד ממקומו, זה
הקדוש-ברוך-הוא שנאמר בו ה'
איש מלחמה, שגרש אחריהן.
ועוד, פן איש נודד ממקומו, זה
משה, שפתיב והאיש משה ענו
מאד, שגרשה רוחו אחריהם.
ועוד, פן איש נודד ממקומו - מי
שהוא איש צדיק שהולך נע ונד
ממקומו כמו השכינה, שנאמר
בה ולא מצאה היונה מנוח,
שפך פרשוהו רבותינו, בזמן

עליהם הלכה כרבים דאבהן,
דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא
שכינתא.

ומתמן (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ, האי דאתמר בה (שם טו א)
והארץ הדם רגלי, דא שכינתא דאיהי פלילא
מעשר ספירן, ומתמן אתקריאו ישראל
מלכים צדיקים חוזים נביאים מארי תורה
גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי
ישראל.

ורשותא אתיהיב לאלין נשמתין דאתתרכו
מאתרייהו בתר קודשא בריך הוא
ושכינתיה, לקננא בהאי חבורא, דאתמר
בה (משלי כז י) כצפור נודדת מן קנה פן איש
נודד ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא,
דאיהי מתתרכא מאתרהא הדא הוא
דכתיב (דברים כב ז) שלח תשלח את האם ואת
הבנים תקח לך, את לרבות שכינתא תתאה,
האם שכינתא עלאה, הדא הוא דכתיב (ישעיה ג
א) ובפשעיכם שלחה אמכם, דתרויהו
אתתרכו מאתריהון, ובגין דא שלח תשלח
תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית
שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה הוא
שמי וכבודי לאחר לא אתן שכינתא עלאה,
ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה, פן איש
נודד ממקומו דא קודשא בריך הוא דאתמר
ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דאתתרך
אבתרייהו.

ועוד פן איש נודד ממקומו, דא משה דכתיב
(במדבר יב א) והאיש משה ענו מאד,
דאתתרך רוחיה אבתריהו. ועוד פן איש נודד
ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזל נע ונד
מאתריה פשכינתא, דאתמר בה (בראשית ח ט)

מצאה היונה מנוח, דהכי

שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, גָּזַר עַל בְּתֵי הַצְּדִיקִים שִׁיחֲרְבוּ, שֶׁהוֹלְכִים כָּל אֶחָד נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, שְׂדִיּוֹ לְעֶבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ. וְסוּד הַדְּבָר - נִדָּד הוּא לְלַחֵם אִיָּה, אִיָּה שְׁמֵרְחָם עָלָיו, אַף כֶּף - אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגו', וּמְשוּם זֶה, דִּיּוֹ לְעֶבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ, וְאֵין לַחֵם אֶלָּא תוֹרָה, זֶה גוֹרֵם לְבַעֲלֵי הַתּוֹרָה שֶׁהוֹלְכִים מְגֻרָשִׁים.

אֲשֶׁרִי הוּא בַעַל הַיְשִׁיבָה, בַּעַל הַמְדַרְשׁ, בַּעַל הַתּוֹרָה, שְׁגָם צְפוּר מְצָאָה בֵּית, בֵּית שְׁנִשְׁמָעִים בּוֹ דְבָרֵי תוֹרָה, שְׁבִמְקוֹם שִׁישׁ שֵׁם תּוֹרָה, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמָצְעִי - גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית שָׁם, וְלִכְּן פְּרֻשׁוּהָ רַבּוּתִינוּ, כָּל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִים בּוֹ דְבָרֵי תוֹרָה, לְסוּף תַּחֲרַב, וְאֵלוֹ שְׁנִשְׁמָעִים בָּהֶם דְבָרֵי תוֹרָה, נִקְרְאוּ בִּיצִים, אֶפְרוּחִים, בְּנִים. בִּיצִים - בַּעֲלֵי מִקְרָא, אֶפְרוּחִים - בַּעֲלֵי מִשְׁנָה, בְּנִים - בַּעֲלֵי קִבְלָה.

וְעֲלִיָּהוּ נֶאֱמַר וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוּחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, שְׁלַח תְּשַׁלַּח מֵהֶם. אֲבָל עַל בַּעֲלֵי קִבְלָה נֶאֱמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, שְׂאִין שִׁכָּל לְדַעַת אֶת הַשְּׂכִינָה כְּאוֹתָם בַּעֲלֵי קִבְלָה, וְאֵלוֹ עוֹשִׂים לָהּ דִּירָה וְלִקְדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא וּפּוֹרְחִים עִמָּה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִיא פּוֹרַחַת, כְּלָם נוֹדְדִים עִמָּה בְּשִׁלְיָחוֹתָהּ. אֲבָל הָאֶפְרוּחִים אֵין כְּנִפְיָהֶם שְׁלָמִים, שְׁפוֹרְחִים בָּהֶם, שֶׁהֵם מְצוּוֹת עֲשֵׂה, כָּל שְׁפָן בִּיצִים, וְלִכְּן נֶאֱמַר עֲלִיהֶם כְּלָפִי הָאֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

עַד שֶׁאֲמַר דְּבָרִים אֵלוֹ, הִנֵּה זָקֵן הַזְּדִמָּן לוֹ וְאָמַר: וְהָרִי כְּתוּב וְאֶת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ! אָמַר לוֹ: זָקֵן, כָּל הָאֶתִּין לְרַבּוּת, וְלִכְּן לֹא אָמַר

אוֹקְמוּהוּ רַבָּנָן בְּזִמְנָא דְאַתְחַרְבּ בֵּי מִקְדָּשָׁא גָזַר עַל בְּתֵי הַצְּדִיקִים דִּיחֲרְבוּ, דְאַזְלִין כָּל חַד נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, דִּדְיוֹ לְעֶבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיָּה, וְרִזָּא דְמַלְהָ נִדָּד הוּא לְלַחֵם אִיָּה אִיָּה דְמֵרְחָם עָלֶיהָ, אוּף הָכִי (שְׁעִי נֵא י"ח) אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגוּמַר, וּבְגִין דָּא דִּיּוֹ לְעֶבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיָּה, וְלִית לָחֵם אֶלָּא אוּרִייתָא, הָאֵי גֵרָם לְמֵאֲרֵי תוֹרָה דְאַזְלִין מִתַּתְּרַכִּין.

זְבָאָה אִיהוּ מְאֲרֵי מְתִיבְתָּא מְאֲרֵי מְדַרְשׁ מְאֲרֵי תוֹרָה, דְגַם צְפוּר מְצָאָה בֵּית (תְּהִלִּים פֶּד ד') בֵּית דְנִשְׁמָעִין בִּיה פְּתַגְמֵי אוּרִייתָא, דְבִבְאֲתַר דְאִית תַּמָּן תּוֹרָה דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית תַּמָּן, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן כָּל בֵּית שְׂאִין נִשְׁמָעִין בּוֹ דְבָרֵי תוֹרָה לְסוּף תַּחֲרַב, וְאֵלִין דְנִשְׁמָעִין דְבָרֵי תוֹרָה בְּהוּן אֶתְקִרְיָאוּ בִּיצִים אֶפְרוּחִים בְּנִים, בִּיצִים מְאֲרֵי מִקְרָא, אֶפְרוּחִים מְאֲרֵי מִשְׁנָה, בְּנִים מְאֲרֵי קִבְלָה.

וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (דְּבָרִים כ"ב ו') וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוּחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, שְׁלַח תְּשַׁלַּח מִנֵּיהוּ, אֲבָל עַל מְאֲרֵי קִבְלָה אֶתְמַר (ש"ם) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, דְלִית סְכֻלְתָּנוּ לְאַשְׁתַּמּוּדַע בְּשִׁכְיִנְתָּא כְּאֵלִין מְאֲרֵי קִבְלָה, וְאֵלִין עֶבְדִּין לָהּ דִּירָה וְלִקְוִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּפְרוּחִין עִמָּה, בְּכָל אֶתְר דְאִיהִי פְרוּחַת כְּלָהוּ מְנַדְדִין עִמָּה בְּשִׁלְיָחוֹתָא דִּילָהּ, אֲבָל אֶפְרוּחֵי לִית גְּדַפִּין דְלָהוּן שְׁלָמִין דְפְרוּחִין בְּהוּן, דְאֵינוּן פְּקוּדֵי דַעֲשֵׂה, כָּל שְׁפָן בִּיצִים, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר עֲלִיהוּ לְגַבֵּי אִימָא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

עַד דְאָמַר מְלִין אֵלִין הָא סְבָא אַזְדַּמָּן לִיה וְאָמַר, וְהָא כְּתִיב וְאֶת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר לִיה סְבָא כָּל אֶתִּין לְרַבּוּי, וּבְגִין דָּא לֹא

וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֶלֶּא וְאֵת, לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא אֶמֶר הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ. אֶמֶר לוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּנַרְהַ הַקְּדוֹשׁ, שְׂכַף זֶה וְדַאי, וְהַבְּנִים הֵם וְדַאי תַּחַת הָאֵם הַעֲלִינָה, חֲסִידִים, גְּבוּרִים, בְּעֲלֵי תוֹרָה, חוֹזִים, נְבִיאִים, צְדִיקִים. חֲסִידִים - מִצַּד הַחֶסֶד, דְּרַגְתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, וּבְאֵרוֹ עָלָיו, אֵין חֲסִיד אֶלֶּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, שְׁעוֹשֶׂה לוֹ קֵן שֶׁהוּא אַכְסֵנְיָה שְׁלוֹ, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא הַקֵּן שְׁלוֹ, הַבַּיִת שְׁלוֹ, הַהִיכָל שְׁלוֹ, הַמְּלוֹן שְׁלוֹ, וּבְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה הִיא יְחִידוֹ וּבֵיתוֹ, וְלֹא מְלוֹן וְאַכְסֵנְיָה, אֶלֶּא כְּפִי אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁתִּקַּן אוֹתָהּ, וְלִכֵּן נִתֵּן מִדַּת הַחֶסֶד לְאַבְרָהָם.

גְּבוּרִים - מִצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁנוֹתֵינִים כַּח לְרַבּוֹנָם לְכַבֵּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבוּרָתָהּ בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, שְׁמִי שְׂאִין לוֹ תְּפִלִּין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מֵהֶצֶד שְׁלוֹ שׁוֹלֵט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל הָעוֹלָם, וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה רוֹגְזֵת הַשְּׂכִינָה, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבוּרָתָהּ.

וְאֵף כֵּן הִיא רוֹגְזֵת יוֹתֵר עַל נָבֶל כִּי יִשְׁבַּע לַחֵם, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ לְכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי, שֶׁהוּא קִמְצָן, נָבֶל בְּמִמוֹנוֹ נָבֶל שְׁמוֹ, שְׂאִינוֹ נָדִיב וְאִינוֹ מִזְרַע הָאֲבוֹת, שְׁנֵאֲמַר עֲלֵיהֶם נָדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ, שְׁהָרִי קִמְצָן הוּא עֲנֵי הַדַּעַת, אַחַר שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה חֶסֶד לְבַעֲלֵי תוֹרָה לְהִיּוֹת מִחֲזִיק בִּידֵיהֶם, וְתוֹרָה לֹא מְצוּת אֵינָה תוֹרַת יְהוָה.

בְּעֲרֵי תוֹרָה - מִצַּד עַמּוּד הָאֲמֻצְעֵי שְׁבוּ חֲצוֹת לֵילָה, הִיָּה קָם דָּוִד לְחַפֵּר אוֹתוֹ לְשִׂכְנָה

אֶמֶר וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֶלֶּא וְאֵת, לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא אֶמֶר הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֶמֶר לִיָּה בְּרוּךְ אַתָּה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְהִכִּי הוּא וְדַאי, וּבְנִים אֵינּוּן וְדַאי תַּחַת אֵימָא עֲלָאָה, חֲסִידִים גְּבוּרִים מְאִרֵי תוֹרָה חוֹזִים נְבִיאִים צְדִיקִים, חֲסִידִים מְסֻטְרָא דְחֶסֶד דְּרַגָּא דְאַבְרָהָם, וְאוּקְמוּהָ עֲלֵיהָ אֵין חֲסִיד אֶלֶּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, דְּעֶבֶיד לִיָּה קֵן דְּאִיהוּ אַכְסֵנְיָא דִּילֵיהָ, וְדֵא שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי (ד' פ' ב' ע"א) קֵן דִּילֵיהָ בֵּית דִּילֵיהָ הִיכָל דִּילֵיהָ, מְלוֹן דִּילֵיהָ וּבְאֶרְעָא קְדִישָׁא אִיהִי יְחִידִיהָ וּבֵיתִיהָ, וְלֹאוּ מְלוֹן וְאַכְסֵנְיָא, אֶלֶּא כְּפּוּם הֵהוּא בְּרַשׁ דְּתִקַּן לָהּ, וּבְגִין דָּא יְהִיב מִדַּת חֶסֶד לְאַבְרָהָם.

גְּבוּרִים מְסֻטְרָא דְּגְבוּרָה דִּיהִבִּין תּוּקְפָא לְמְאִרְיָהוּן לְכַבּוֹשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבוּרָתָהּ בְּקֶשֶׁר דְּתְּפִלִּין, דְּמֵאֵן דְּלִית לִיָּה תְּפִלִּין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מְסֻטְרָא דִּילֵיהָ שְׁלִיט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל עֲלָמָא, וּבְהֵהוּא שְׁעָתָא רַגְזָא שְׂכִינְתָּא, הֵדָּא הוּא דְּכֹתִיב (משלי ל כב) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבוּרָתָהּ.

וְאוּף הִכִּי אִיהִי רַגְזָא יְתִיר עַל נָבֶל כִּי יִשְׁבַּע לַחֵם (שם), דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם ט' ו') לְכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי, דְּאִיהוּ קִמְצָן נָבֶל בְּמִמוֹנֵיהּ נָבֶל שְׂמִיָּה, דְּלֹאוּ אִיהוּ נָדִיב וְלֹאוּ אִיהוּ מִזְרַע דְּאַבְהֵן דְּאִתְמַר עֲלֵיהּ (תהלים מז' י') נָדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ, דְּהָא קִמְצָן אִיהוּ עֲנֵי הַדַּעַת, בְּתַר דְּלֹא עֶבֶיד טִיבּוֹ לְמְאִרֵי תוֹרָה לְמַהוּי מִחֲזִיק בִּידֵיהֶוּ, וְאוּרִייתָא בְּלֹא פְקוּדֵיָא לֹאוּ אִיהִי תוֹרַת יְהוָה.

מְאִרֵי תוֹרָה מְסֻטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעֵיתָא, דְּבִיהּ חֲצוֹת לֵילָה הָוּה קָם דָּוִד לְחַפֵּרָא

לִיָּה בְּשִׂכְנְתָּא דְּאִתְקְרִיאַת

שִׁנְקֵרְאֵת לַיְלָה, וְהוּא שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה, לַיְלָה ה', לַיְלָה שְׁמוֹרִים הוּא לַיהו"ה, וּבְגִלְגָּלָה נֹאמֵר, כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלַיְלָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר יוֹמָם יֵצוּה ה' חֶסְדוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי.

חֲזוּיִם נְבִיאִים - מִצַּד שֶׁל נֶצַח וְהוּד, שִׁבְהֵם כְּלוּלִים שְׁנֵי שְׁמוֹת, שֶׁהֵם יֵאֱהַדוּנָה"י, שִׁבְהֵם שְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת, כְּנֶגֶד שְׁמוֹנָה סְפָרֵי נְבִיאִים, וּנְבִיאִים שְׁנַיִם - הָרִי עֶשֶׂר, כְּנֶגֶד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּנֶגֶד רְאָה יַחְזָקָל עֶשֶׂר מְרָאוֹת. צְדִיקִים - מִצַּד שֶׁל הַצְּדִיק. וְעַל כֵּן אֵלּוּ נֹאמֵר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁעוֹסִקִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה וְשׁוֹמְרִים מִצְוֹתֶיהָ, שֶׁהֵן תְּרִי"ג מִצְוֹת שְׁתּוֹלֵיִם מִשֵּׁם יְהו"ה כְּעֵנְבִים בְּאֶשְׁכּוֹל, כְּדִי לִיַּחַד בָּהֶם אֵת שֵׁם יְהו"ה עִם הַשְּׂכִינָה, כְּאֶדָם שֶׁמִּתְיַחַד עִם בֵּת זוּגוּ בְּכָל אֵיבָרָיו לְהוֹצִיא זֶרַע מְעֵלָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאֵלּוּ שֶׁלֹּא מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה, נֹאמֵר בָּהֶם שֶׁלֹּחַ תְּשַׁלַּח אֵת הָאֵם. אֵת - לְרַבּוֹת שֵׁם יְהו"ה שֶׁהִסְתַּלַּק עִמָּה מֵאוֹתוֹ הָאִישׁ.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁמוֹקִירִים שֶׁבִּתּוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, עָלֵיהֶם נֹאמֵר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שְׁעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה שֶׁל בָּנִים עִם שִׁבְתַּת הַמְּלָכָה וְעִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יוֹם הַשְּׁבִיטָה. מִי שֶׁקִּיָּם בּוֹ וְכַבְּדוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, זֶהוּ כְּפֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֵת אִמְךָ וְגו'.

שֶׁשֶׁלְּשָׁה עוֹלָמוֹת הֵן - שְׁנַיִם יוֹרֵשׁ בְּכַפּוּד אָב וְאֵם, וְהַשְּׁלִישִׁי יוֹרֵשׁ בַּתּוֹרָה, שְׁכּוֹלֵל אוֹתָם בִּין

לַיְלָה, וְאִיהוּ שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה (ישעיה כ"א י"א), לַיְלָה ה', לַיְלָה שְׁמוֹרִים הוּא לַיהו"ה (שמות י"ב מ"ב), וּבְגִינָה אֶתְמַר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלַיְלָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מ"ב ט) יוֹמָם יֵצוּה יְהו"ה חֶסְדוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי.

חֲזוּיִם נְבִיאִים מְסֻטְרָא דְנֶצַח וְהוּד, דְּבַהוֹן כְּלִילָן תְּרִין שְׁמַהן דְּאִינוּן יֵאֱהַדוּנָה"י, דְּבַהוֹן תְּמַנְיָא אֶתּוּן, לְקַבֵּל תְּמַנְיָא סְפָרֵי נְבִיאִים, וּנְבִיאִים תְּרִין הָא עֶשֶׂר, לְקַבֵּל עֶשֶׂר סְפִירוֹן, לְקַבֵּלִיהָ חֲזָא יַחְזָקָל עֶשֶׂר מְרָאוֹת. צְדִיקִים מְסֻטְרָא דְצְדִיק, עַל כֵּן אֵלּוּ אֶתְמַר (דברים כ"ב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

וְעוֹד אֵלּוּ דְעֶסְקִין בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמָּה, וְנִטְרִין פְּקוּדָהָא דְאִינוּן תְּרִי"ג מִצְוֹת דְּתַלְיִין מִשֵּׁם יְהו"ה כְּעֵנְבִין בְּאֶתְכַּלָּא, כְּדִי לִיַּחַד בַּהוֹן לְשֵׁם יְהו"ה בְּשְׂכִינָה, כְּכַר נֶשׁ דְּמִתְיַחַד עִם בֵּת זוּגִינָה בְּכָל אֵיבָרָיו דִּילִיָּה לְאַפְקָא זֶרַע מְעֵלִיא, אֶתְמַר בַּהוֹן (שם) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵלּוּ דְלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמָּה, אֶתְמַר בַּהוֹן שֶׁלֹּחַ תְּשַׁלַּח אֵת הָאֵם, אֵת לְרַבּוֹת שֵׁם יְהו"ה דְּאֶסְתַּלַּק עִמָּה מֵהָהוּא בַּר נֶשׁ.

וְעוֹד אֵלּוּ דְאוֹקְרִין שְׁבִתּוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, אֶתְמַר עָלֵיהֶו לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּעַבְדִּין עוֹבְדָא דְבָנִין עִם שְׁבִיטָה מְלַכְתָּא, וְעִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיטָה, מָאן דְקִיָּים בֵּיה (ישעיה נ"ח י"ג) וְכַבְּדוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, הָאִי אִיהוּ (שמות כ"ב) כְּפֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֵת אִמְךָ וְגוֹמֵר.

דְּתַלְתָּת עֲלָמִין נִינְהוּ, תְּרִין יְרִית בְּכַפּוּד אָב וְאֵם, וְתַלְיָתָאָה יְרִית בְּאוֹרֵייתָא,

דְּכִלְיַל לֹזַן בִּין י"ה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ל"ב

כ"ו) כִּי הוּא חֲיִיךָ וְאוֹרְךָ יְמִיךָ,

י"ה. זהו שְׁפָתוֹב כִּי הוּא חֲיִיד
וְאַרְךְ יְמִיד. כִּי הוּא חֲיִיד -
בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶה הַגֶּן שְׁלֵמָטָה,
וְאַרְךְ יְמִיד - זֶה הָעוֹלָם הַבֵּא,
הָעוֹלָם הָאַרְךְ, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָךְ - עוֹלָם
שְׁפָל.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁקוּשְׁרִים אֵת
הַשְּׂכִינָה עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא
בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, נֹאמֵר עֲלֵיהֶם
לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵלּוּ
שֶׁלֹא קוֹשְׁרִים אוֹתָם יַחַד, נֹאמֵר
בְּהֵם שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.
וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁמִיחָדִים אוֹתָם יַחַד,
אֵת הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי וְאֵת
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּקִרְיַת
שְׁמַע, נֹאמֵר עֲלֵיהֶם לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵלּוּ שֶׁלֹא
מִיחָדִים אוֹתָם בִּיחוד שֶׁל קִרְיַת
שְׁמַע, כְּתוּב בְּהֵם שֶׁלַח תְּשַׁלַּח
אֶת הָאֵם, בְּכָל מְקוֹם אֵת -
לְרַבּוֹת, וְכַאֲן - לְרַבּוֹת חֲכָמָה
הָעֲלִיּוֹנָה, אֲב הָאֲמוּנָה שֶׁהִיא
בִּינָה, וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר כֹּאן לֹא תִקַּח
הָאֵם, שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב כִּי אֵם לְבִינָה תִקְרָא,
וְהִיא הַתּוֹרָה שְׁלֵמָעֵלָה, שְׁנֹאמֵר

בַּה אֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אֲמִיד.
וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁשׁוּמְרִים אוֹת
הַבְּרִית בְּתַחֲוּמָה, שֶׁהֵם שְׁמוֹנֶה
יָמִים, וְשׁוּמְרִים אוֹת שְׁבַת
בְּתַחֲוּמָה, שֶׁהֵם " " מִן
יֵאֵהֲרוּנָה"י, שְׁבַגְלָלִם בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי
הַמְּשֻׁנָה שֶׁלֹא נִמְצָא אִישׁ פְּחוֹת
מִשְׁנֵיהֶם, כְּתוּב לֹא תִקַּח הָאֵם
עַל הַבָּנִים. וְאוֹתָם שֶׁלֹא נִמְצָאִים
בְּכָל יוֹם עִם שְׁנֵי הָאוֹתוֹת הָאֵלּוּ,
שֶׁהֵם אוֹת תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית
מִלָּה, וּבְשֵׁבֶת - אוֹת בְּרִית וְאוֹת
שְׁבַת, כְּתוּב בְּהֵם שֶׁלַח תְּשַׁלַּח
אֶת הָאֵם.

וְאֵם תֹּאמְרוּ, לְמָה צְרִיכִים לְהִיֹּת
שְׁנֵיהֶם בְּכָל אֶדָם בְּכָל יוֹם? כְּדִי
שֶׁלֹא תִמְצָא הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא יו"ד מִן אֲדֻנ"י, יַחֲדָה בְּלֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יו"ד מִן

כִּי הוּא חֲיִיד בְּעוֹלָם הַזֶּה דָּא גֶן דְּלִתְתָּא,
וְאַרְךְ יְמִיד דָּא עֲלֵמָא דְאֵתִי עֲלֵמָא אֲרִיכָא,
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָךְ
עֲלֵמָא שְׁפָלָה.

וְעוֹד אֵלּוּ דְקֻשְׁרִין לְשְׂכִינְתָּא עִם קוּדְשָׁא
בְּרִיד הוּא בְּקֻשׁוּרָא דְתְּפִלִּין, אֲתִמֵּר
עֲלֵייהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵינּוֹן דְּלֹא
קֻשְׁרִין לּוֹן כְּחָדָא, אֲתִמֵּר בְּהוֹן שֶׁלַח תְּשַׁלַּח
אֶת הָאֵם, וְעוֹד אֵלּוּ דְמִיחָדִין לּוֹן כְּחָדָא,
לְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא וְשְׂכִינְתָּא תַּתְתָּא
בְּקִרְיַת שְׁמַע, אֲתִמֵּר עֲלֵייהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם
עַל הַבָּנִים, וְאֵלּוּ דְלֹא מִיחָדִין לּוֹן בִּיחודָא
דְקִרְיַת שְׁמַע, כְּתוּב בְּהוֹן שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
הָאֵם, בְּכָל אֲתֵר אֵת לְרַבּוֹת, וְהִכָּא לְרַבּוֹת
חֲכָמָה עֲלָאָה אֲב הָאֲמוּנָה דְאִיהִי בִינָה, וְעֲלָהּ
אֲתִמֵּר הִכָּא לֹא תִקַּח הָאֵם, שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
הָאֵם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי ב ג) כִּי אֵם לְבִינָה
תִקְרָא, וְאִיהִי אוֹרִייתָא דְלְעִילָא דְאֲתִמֵּר
בַּה (שם א ח) וְאֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אֲמִיד.

וְעוֹד אֵלּוּ דְנִטְרִין אוֹת בְּרִית בְּתַחֲוּמִיָּה,
דְאִיהוּ שְׁמוֹנֶה יָמִים, וְנִטְרִי אוֹת שְׁבַת
בְּתַחֲוּמִיָּה, דְאֵינּוֹן י"י מִן יֵאֵהֲרוּנָה"י,
דְבִגְיַנְיָהוּ אוּקְמוּהָ מְאִרִי מְתַנִּיתִין, דְּלֹא
אֲשַׁתְּכַח בְּר נֵשׁ פְּחוֹת מְתַרוּיָּהוּ, כְּתוּב לֹא
תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵינּוֹן דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ
בְּכָל יוֹמָא בְּשְׁתֵּי אוֹתוֹת אֵלּוּ דְאֵינּוֹן אוֹת
תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית (דף ב ע"ב) מִלָּה, וּבְשֵׁבֶת
אוֹת בְּרִית וְאוֹת שְׁבַת, כְּתוּב בְּהוֹן שֶׁלַח
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

וְאִי תִמְרוּן אֲמִאי צְרִיכִין לְמָהוּי תְּרוּיָּהוּ בְּכָל
בְּר נֵשׁ בְּכָל יוֹמָא, בְּגִין דְּלֹא תִשְׁתְּכַח
שְׂכִינְתָּא דְאִיהוּ יו"ד מִן אֲדֻנ"י, יַחֲדָה בְּלֵא
שֶׁלֹא תִמְצָא הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא יו"ד מִן אֲדֻנ"י, יַחֲדָה בְּלֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יו"ד מִן

הוי"ה, וצריך אדם שלא ימצא בכל יום פחות משניהם, ואם לא עליו נאמר ונגזן מפריד אלוף, שהפריד אלופו של עולם מהשכינה. הנקבה, נאמר בה אות הוא לעלם, הזכר הוא ברית מלח עולם, ולכן אות תפלין - נקבה, אות הברית - זכר. וסוד הדבר, מ"י יעלה ל"נו ה"שמימה, בראשי תבות מיל"ה, ובסופי תבות יהו"ה. בתפלין נקבה, זהו שפתוב והיה לאות על ידכה, יד כהה.

ועל קן צפור הזה נאמר וספה תהיה לצל יומם וגומר, והוא לשון סכך, שמסוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפרח, אתרוג רומז לשכינה, ספה רומזת לאם שמסככת עליהם - הרי הם שמונה, כנגד יאהדונה"י, שהיא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, כת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

ועל הצפור הזו רמזו רבנן בהגדה של בתרא, שרבה בר בר חנה שהיה הולך בספינה, וראה את אותה צפור של הים מגיעה עד קרסליו, ומי הצפור כאן? אחד מהאפרוחים הללו או מאותם ביצים, אפרוחים כמו

קודשא בריך הוא דאיהו יו"ד מן יהוה, וצריך בר נש דלא ישתפח בכל יומא פחות מתרוייהו, ואי לא עליה אתמר (משלי טז כח) ונגזן מפריד אלוף, דאפריד אלופיה דעלמא משכינתא, נוקבא אתמר בה (שמות לא יז) אות הוא לעולם, דכורא ברית מלח עולם הוא, ובגין דא אות תפלין נוקבא, אות ברית דכורא, ורזא דמילה (דברים ל יב) מ"י יעלה ל"נו ה"שמימה, ברישי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יהו"ה, בתפלין נוקבא הדא הוא דכתיב (שמות יג טז) והיה לאות על ידכה יד כהה.

ועל קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכך שמסככת בה אימא על בניה, אפרוחים דילה תלת הדסים ותרי בדי ערבות ולולב, או ביצים דא אינון אתרוגין דכל חד שיעוריה בכביצה, ואלין דרשימין בהון כתיב עלייהו לא תקח האם על הבנים, דתלת הדסים רמיזין לתלת אבהן, תרי בדי ערבות לתרי נביאי קשוט, לולב צדיק פתמר יפרח (תהלים צד יא) אתרוג רמיז לשכינתא, סופה רמיזא לאימא דמסככת עלייהו, הא אינון תמניא לקבל יאהדונה"י, דאיהו חושבן סופ"ה כ"ו ה"ס, ואלין דלא נטלין אלין סימנין בידיהון כתיב בהון שלח תשלח כת"ר חכמ"ה, דלא שריין אלין באלין תמניא, למהוי פלהו עשר ספירן בכל נענוע ונענוע דנענועי דלולב ומיניו, בכל פקודא ופקודא.

ועל האי צפור קא רמיזו רבנן בהגדה דבתרא, דרבה בר בר חנה דהוה אזיל בספינתא, וחזא לההיא צפרא דימא מטא עד קרסולוי, ומאן צפור הכא חד מאלין אפרוחי

פְּרָחִים שְׂאִינִים גָּמַר פְּרִי מִלְמָטָה לְמַעַלָּה, אוּ מִשֵּׁשׁ הַבְּנִים שֶׁהֵם מִלְמַעַלָּה לְמָטָה תַּחַת הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהָרִי הַבִּיצִים הֵם מִצַּד הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא בִּיצָה, הָאֶפְרוּחִים מִצַּד שֶׁל הַצְּדִיק, מִלְמָטָה לְמַעַלָּה, אֲלָא לֹא הִיָּה אֲלָא מִהָאֶפְרוּחִים הֵלְלוּ, וְצִדִּיק שְׁמוֹ, עֲמוּד אֶחָד מִהָאֲרָץ עַד לְרִקְיעַ, וְהֵיּם מְגִיעַ עַד קְרִסְלִיו, אֲלוֹ נִצַּח וְהוּד, שֶׁהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה הִיא יָם שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט לְחַמְשֵׁין שְׁעָרִים עַד קְרִסְלֵי אוֹתוֹ הָעוֹף.

כְּמוֹ זֶה יו"ד, הוּא עֶשֶׂר, ה' חֲמֵשׁ. עֶשֶׂר פְּעָמִים ה' הֵם חֲמֵשִׁים. עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה מִחֲמֵשׁ הָאֱלוֹ, מִחֲסֵד עַד הוּד, הַיְסוּד נוֹטֵל אֶת כָּלֶם וְנִקְרָא כ"ל, כְּלוּל מִהַחֲמֵשִׁים הֵלְלוּ, וְהַכֶּסֶף שֶׁלְמָטָה יָם הַמֶּלֶח פֶּסַח הַדִּין. הָעוֹף שֶׁהוּא הַצֶּפּוֹר שְׁלוֹ הוּא מִטְטְרוּן, עָלָיו נֶאֱמַר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל, הַקּוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהוּא כּוֹלֵל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ הַקּוֹל וּפּוֹרֵחַ בּוֹ עַד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם, וְאִין מִיָּם אֲלָא תוֹרָה, וְהוּא קוֹל יְהו"ה בְּהֶדְר, עַד שֵׁשֶׁה קוֹלוֹת, וְהוּא הַשְּׁבִיעִי לָהֶם בְּאֵם.

וּבַעַל פְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר - זוֹ תַּפְּלָה, שֶׁמְגִיעָה לָהּ עַד צְדִיק ח"י הָעוֹלָמִים, כּוֹלֵל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת, שֶׁבֵּהֶם נֶאֱמַר וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, חִי הָעוֹלָמִים, וְתַפְּלָה הִיא דְבוּר שְׁרוּכְכַת עָלָיו, וְהוּא מְרַכְּבָה אֵלָיָהּ בִּימּוֹת הַחֹל, וְזוֹ שְׁכִינָה, וְזֶה אַדְנִי. קוֹל רוֹכֵב בְּפִיו זֶה יְהו"ה, וְסוּד הַדְּבוּר אַדְנִי שְׁפָתַי תַּפְּתַח וְגוֹמֵר, וְהוּא מְרַכְּבָה לְשִׁנְיָהֶם כְּמוֹ זֶה - יַאֲהוּדוֹנָה, וְכַף עוֹלָה מִלְאָךְ כַּחֲשׁוֹבֵן שְׁנַי שְׁמוֹת כְּאֶחָד. וְלִכְן נִקְרָא מִלְאָךְ

אוּ מְאִינוֹן בִּיצִים, אֶפְרוּחִים כְּגוֹן פְּרָחִים דְּלֹאוּ אִינוֹן גָּמַר פְּרִי מִתַּתָּא לְעֵילָא, אוּ מִבְּנִים שִׁית דְּאִינוֹן מְעִילָא לְתַתָּא תַּחוּת אִימָא עֲלָאָה, דְּהָא בִּיצִים מִסְטְרָא דְאִימָא תַּתָּאָה אִינוֹן דְּאִיְהִי בִיצָה, אֶפְרוּחִים מִסְטְרָא דְצְדִיק מִתַּתָּא לְעֵילָא, אֲלָא לָא הוּא אֲלָא מְאֵלִין אֶפְרוּחִי וְצְדִיק שְׁמִיהַ עֲמוּדָא חֲדָא מְאֲרַעָא עַד רְקִיעָא, וְיִמָּא מְטִי עַד קְרִסוּלוֹי אֵלִין נִצַּח וְהוּד, דְּאִימָא עֲלָאָה אִיְהִי יִמָּא דְאֲתַפְּשִׁטַּת לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין, עַד קְרִסוּלוֹי דְּהָהוּא עוֹפָא.

כְּגוֹנָא דָּא יו"ד אִיְהוּ עֶשֶׂר ה' חֲמֵשׁ, עֶשֶׂר כְּגוֹן ה' אִינוֹן חֲמֵשִׁין, עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה מְאֵלִין חֲמֵשׁ מִחֲסֵד עַד הוּד, יְסוּד נְטִיל לֹון כְּלָהוּ וְאִיקְרִי כ"ל כְּלִיל מְאֵלִין חֲמֵשִׁין, וְכִרְסִיָּא דְלְתַתָּא יָם הַמֶּלֶח פֶּסַח דִּין. עוֹף דְּאִיְהוּ צֶפּוֹר דִּילִיָּה אִיְהוּ מִטְטְרוּן, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (קַהֲלַת י' כ') כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל, קוֹל דְּקְרִיאַת שְׁמַע דְּאִיְהוּ כְּלִיל שִׁית יוֹמִין דְּחוֹל וְשְׁלִיט עֲלֵיְהוּ, וְנְטִיל הֵהוּא קוֹל וּפּוֹרַח בֵּיהַ עַד עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְּאִיְהוּ קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם, (תַּהֲלִים כֶּט ג) וְלִית מַיִם אֲלָא תוֹרָה, וְאִיְהוּ קוֹל יְהו"ה בְּהֶדְר, עַד שִׁית קָלִין וְאִיְהוּ שְׁבִיעָאָה לֹון בְּאִימָא.

וּבַעַל פְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר (קַהֲלַת י' כ'), דָּא צְלוֹתָא, דְּמְטִי לָהּ עַד צְדִיק חִי עֲלֵמִין, כְּלִיל ח"י בְּרָכָאָן, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (מִשְׁלִי י' ו) וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, חִי הָעוֹלָמִים, וְצְלוֹתָא אִיְהוּ דְבוּר דְּרִכִּיבַת עֲלֵיהַ, וְאִיְהוּ מְרַכְּבָה לְגַבְהַ בְּיוֹמִין דְּחוֹל, וְדָא שְׁכִינְתָּא וְדָא אַדְנִי, קוֹל רְכִיב בְּפוּמוֹי דָּא יְהו"ה, וְרִזָּא דְדְבוּר (תַּהֲלִים נא) אַדְנִי שְׁפָתַי תַּפְּתַח וְגוֹמֵר, וְאִיְהוּ מְרַכְּבָה לְתַרְוִיָּהוּ כְּגוֹנָא דָּא יַאֲהוּדוֹנָה, וְהַכִּי סְלִיק לְשִׁנְיָהֶם כְּמוֹ זֶה - יַאֲהוּדוֹנָה, וְכַף עוֹלָה מִלְאָךְ כַּחֲשׁוֹבֵן שְׁנַי שְׁמוֹת כְּאֶחָד. וְלִכְן נִקְרָא מִלְאָךְ

שר הפנים, שעל ידי שליח זה מתיחדים בששת ימי החול, אבל ביום שבת לא עולים שני שמות אלו, שהם עמוד האמצעי ושכינתו, ולא מתיחדים על ידי שליח, אלא בצדיק חי העולמים, ועליו נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול - הקול של קריאת שמע, ובעל פנפים יגיד דבר - דבור של תפלה, ולא על ידי שליח, ולכן צדיק יסוד עולם הוא כולל הפל, ובו מתיחדים שני שמות אלו, ועל שני שמות אלו נאמר אז ירננו עצי היער. ונענה מלאך מתוך אש משמים ואומר, הן הן מעשה מרפכה, והיו מתקבצים מלאכי השרת כמו במזמוטי חתן וכלה. אמר רועה הנאמן: ברוך יהיה המנורה הקדושה שאמר דברים אלו ליחד בהם את הקדוש-ברוך-הוא עם שכינתו.

קום אליהו הנביא לכבוד הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו, ויתעוררו עמך שאר הנביאים, ועשה לו קץ בחבור הזה, ולכל המחנות שהולכים מגרשים אחר הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו, לחברם בחבור הזה שתמצא בו מניחה למחנות של הנשמות הללו שהולכים מגרשים מהשכינה, שהיא יחידה, איכה ישבה בדר, ולהמצא בו מניחה למחנות הקדוש-ברוך-הוא, שנאמר בהם הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבפיון, ואין שלום אלא הקדוש-ברוך-הוא.

קום לחברם בחבור הזה, שהרי כשיש בישראל משכילים, מאלו שנאמר בהם והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, זה שנגקרא ספר

מלאך פחושפון תרין שמהן פחדא, ובגין דא אתקרי מלאך שר הפנים, דעל יד שליחא דא מתיחדין בשית יומי דחול, אבל ביומא דשבתא לא סלקין תרין שמהן אלין, דאינון עמודא דאמצעיתא ושכינתיה, ולא מתיחדין על ידי שליח, אלא בצדיק חי עלמין, ועליה אתמר כי עוף השמים יוליך את הקול, קול (דף ג ע"א) דקריאת שמע, ובעל פנפים יגיד דבר דבור דעלותא, ולא על ידי שליח, ובגין דא (משלי י כו) וצדיק יסוד עולם הוא כליל פלא, וביה מתיחדין תרין שמהן אלין, ועל תרין שמהן אלין אתמר (דה"א פז לג) אז ירננו עצי היער, ונענה מלאך מגו אשא משמיא ואמר, הן הן מעשה מרפכה, והוון מתקבצין מלאכי השרת כבמזמוטי חתן וכלה. אמר רעיא מהימנא בריך יהא בוצינא קדישא דאמר מלין אלין, ליחדא בהון קודשא בריך הוא ושכינתיה.

קום אליהו נביאה ליקרא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ויתעורון עמך שאר נביאי, ועביד ליה קנא בהאי חבורא, ולכל משריין דאזלין מתתרכי בתר קודשא בריך הוא ושכינתיה, לחברא לון בהאי חבורא, לאשתפחא ביה נייחא לאלין משריין דנשמתין דאזלין מתתרכין משכינתא, דאיהי יחידאה איכה ישבה בדר (איכה א) ולאשתפחא ביה נייחא למשריין דקודשא בריך הוא, דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבפיון, ולית שלום אלא קודשא בריך הוא.

קום לחברא לון בהאי חבורא, דהא פד אית בישראל משכילים, מאלין דאתמר בהון (דניאל יד א) והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע,

הזהר, שיוֹדְעִים לְעַבְד אֶת רַבּוֹנָם וּלְהוֹצִיא אֲזָכוֹרוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּשְׁכִינְתּוֹ בְּכוֹנֶה, וּלְחַבְרֵם בְּקוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וּבְדַבּוּר שֶׁל תְּפִלָּה, שֶׁהֵם שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת - יֵאֱהוּדוּנָה"י, שֶׁבָּהֶם כָּלוּלִים כָּל הַהֵיוֹת וְהַכּוֹנֵיִים וְעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת.

בְּמָה מְלֹאכִים, שֶׁהֵם חֵיוֹת הַמְּרַכְּבָה וּשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְכָל עֵשֶׂר הַכְּתוֹת שֶׁכָּלוּלִים בָּהֶם, שֶׁשְׁמָשִׁים אֶת עֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת, כָּלֶם וּפְנִיָּהֶם וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת לְפָנָיו כְּנֶגֶד הָאֲזָכוֹרוֹת הִלְלוּ שֶׁחַן יֵאֱהוּדוּנָה"י, בֵּין בְּקְרִיאַת שְׁמַע, בֵּין בְּתְפִלָּה, בֵּין בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, שֶׁבְּכָל אֲזָכוֹרָה שְׂיוֹצִיא מִפִּיו בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל דְּבוּר, צָרִיךְ לִכְנֹן הַדְּבַר בְּאֲדָנִי וְקוֹל בִּיהו"ה וְלִיחָדָם כְּאֶחָד בִּיחוד שֶׁהוּא יָחִיד נֶעְלָם שֶׁמְחַבֵּר אוֹתָם וּמֵיחַד אוֹתָם כְּאֶחָד, וְכוּ צָרִיךְ הַכּוֹנֶה, שֶׁלֹּא תִּלְוִי לוֹמֵר בּוֹ קוֹל וְדַבּוּר, אֲלֵא מִחְשְׁבָה.

בְּשִׁינְרָד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקְרִיאַת שְׁמַע, נֹאמֵר בְּחֵיוֹת וְאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם, בְּעֵשְׂרָה מִיְּנֵי הַלוּלָיִם: בְּשִׁיר פְּשוּט שֶׁהוּא י" כַּת"ר, כְּפּוֹל שֶׁהוּא י"ה חֲכֻמָּה וּבִינָה, מְשַׁלֵּשׁ בִּיהו"ו שֶׁהוּא חֲס"ד גְּבוּרָה תְּפָאֲרִית, מְרַבֵּעַ בִּיהו"ה שֶׁהוּא נִצְ"ח הו"ד יִסו"ד מְלַכּוּיִת, שְׁשׁוּמְרִים אֶת הַצִּפּוֹר הַקְּדוֹשָׁה - יִשְׂרָאֵל - בֵּינֵיהֶם, וְקוֹרְאִים בָּהּ לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְהֵינּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הָרִי יוֹרֵד אֵלֵינוּ, צָרִיךְ לְקַשְׁרוֹ עִמָּה, וְלִיחָדָם בִּיחוד אֶחָד לֹא פְּרוּד כָּלֵל. וְלִכְּנֵי מִי שֶׁשָּׁח בֵּינֵיהֶם אוֹתָהּ שִׁיחָה, עֲבָרָה הִיא כִּידוּ.

דָּא דְאֲתַקְרִי סֵפֶר הַזֵּהָר, דִּידְעִין לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיהוּן, וְלֵאֲפָקָא אֲזָכוֹרוֹת דְשִׁמְהֵן דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ בְּכוֹנֶה, וּלְחַבְרָא לֹוּן בְּקוֹל דְקְרִיאַת שְׁמַע, וּבְדַבּוּר דְצִלוּתָא, דְאֵינוּן תְּרִין שְׁמֵהֵן יֵאֱהוּדוּנָה"י, דְבַהוּן כָּלִילָן כָּל הוּוּי"ן וְכוֹנֵי"ן וְעֵשֶׂר סְפִירָן.

בְּמָה מְלֹאכִין דְאֵינוּן חֵיווֹן דְמֵרַכְּבָתָא וּשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים, וְכָל עֵשֶׂר כְּתוֹת דְכָלִילָן בַּהוּן דְמִשְׁמָשִׁין לְעֵשֶׂר סְפִירוֹת, כְּלָהוּ וּפְנִיָּהֶם וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת (יחזקאל א יא) לְפּוּמוּי, לְקַבֵּל אֵלֵין אֲזָכוֹרוֹת, דְאֵינוּן יֵאֱהוּדוּנָה"י, בֵּין בְּקְרִיאַת שְׁמַע בֵּין בְּצִלוּתָא בֵּין בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, דְבְּכָל אֲזָכוֹרָה דִּיפּוֹק מִפּוּמוּי בְּכָל אֶתֶר וּבְכָל מְמַלָּל, צָרִיךְ לְכוֹנֵנָא דִּיבּוּר בְּאֲדָנִי קוֹל בִּיהו"ה, וְלִיחָדָא לֹוּן כַּחְדָּא, בִּיחודָא דְאֵיהוּ יָחִיד נֶעְלָם, דְמְחַבֵּר לֹוּן וּמֵיחַד לֹוּן כַּחְדָּא, וּבִיָּה צָרִיךְ הַכּוֹנֶה, דְלֹא תִלְיָא לְמֵימַר בִּיָּה קוֹל וְדַבּוּר אֲלֵא מִחְשְׁבָתָא.

בְּד נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקְרִיאַת שְׁמַע, אֲתַמַּר בְּחֵיוֹן וְאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם (שם כד), בְּעֵשֶׂר מִיְּנֵי הַלוּלָיִם, בְּשִׁיר פְּשוּט דְאֵיהוּ י" כַּת"ר, כְּפּוֹל דְאֵיהוּ י"ה חֲכֻמָּה וּבִינָה, מְשׁוּלֵשׁ בִּיהו"ו דְאֵיהוּ חֲס"ד גְּבוּרָה תְּפָאֲרִית, מְרַבֵּעַ בִּיהו"ה דְאֵיהוּ נִצְ"ח הו"ד יִסו"ד מְלַכּוּיִת, דְנִטְרִין צְפָרָא קְדִישָׁא יִשְׂרָאֵל בֵּינֵיהוּ, וְקִרְאֵן בָּהּ לְיִשְׂרָאֵל דְאֵיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְהֵינּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הָא נְחִית לְגַבְהָ, צָרִיךְ לְקַשְׁרָא לִיָּה בְּהָדָה, וְלִיחָדָא לֹוּן בִּיחודָא חְדָּא כְּלָא פְּרוּדָא כְּלָל, וּבְגִין דָּא מֵאֵן דְשָׁח בְּנִתִּיִם עֲבִירָה הִיא בִּידוּ הֵהִיא שִׁיחָה.

וְלָמָּה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ עִמָּה לֹא־ח
עִם ד' כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת?
כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה פּוֹרֵחַ מִמֶּנָּה
וּתְשֹׁאֵר יְחִידָה, אֵיכָּה יֵשְׁבָה
בְּדָד, וּמִשּׁוּם זֶה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ
עִמָּה בְּכִמָּה קְשׁוּרֵי תַּפְלִין בְּכִמָּה
קְשׁוּרֵי צִיצִית שֶׁלֹּא יִזוּז מִמֶּנָּה.

וְכָל קֶשֶׁר הוּא מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י'
וּשְׁנֵי קְשָׁרִים הֵם, שֶׁהֵם קֶשֶׁר שֶׁל
רֹאשׁ, הַקֶּשֶׁר שֶׁל זְרוּעַ שְׁמָאל.
וְהֵם י' י' מִן יֵאוֹהֲדוּנָה י'. יְהוּ"ה
- אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הַתַּפְלִין, וְרֹאוּ
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוּ"ה
וְכוּ'. אֲדֹנָי - אַרְבָּעָה בְּתֵי
הַתַּפְלִין. אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה -
מִבְּפָנִים שֶׁל הַתַּפְלִין, בְּעֶשְׂרִים
וְאַרְבַּע אֲזָכְרוֹת הַתַּפְלִין שֶׁל
רֹאשׁ וּבְעֶשְׂרִים אַרְבַּע אֲזָכְרוֹת
הַתַּפְלִין שֶׁל יָד, וְזוֹ הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה, תַּפְלִין שֶׁל רִבּוֹן
הָעוֹלָם קוֹרְאִים לוֹ, תַּפְלִין עַל
רֹאשׁ הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי. מְכַסֶּה
אוֹתוֹ הָאֵם בְּכַנְפֶיהָ, שֶׁחַן
רְצוּעוֹת הַתַּפְלִין, וְקוֹשְׁרִים אוֹתוֹ
יִשְׂרָאֵל עִם הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה
בְּתַפְלִין שֶׁל יָד, וְלוֹ אוֹמְרִים
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, הִבֵּן שֶׁל זָקֵן
הַזְּקֵנִים, וְזוֹ חֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה, וְעַל
שִׁמוֹ נִקְרָא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי
יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל, שִׁיר מִשְׁמָאל,
שִׁיר שֶׁל לְוִיִּם, א"ל מִיָּמִין שֶׁל
הַכֹּהֲנִים, הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי
יִשְׂרָאֵל כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם.
הַחֻכְמָה יוֹרֵדֶת בְּכַרְכַּת הַפֶּהֶן
בְּיָמִין, וְבוֹ הַרּוּצָה לְהַחֲפִים
יָדַיִם, הָאֵם יוֹרֵדֶת בְּקִדְשֵׁת
הַלְוִיִּם מִשְׁמָאל, וְבוֹ הַרּוּצָה
לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי
הַקֶּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, הַיְחוּד שֶׁל
שְׁנֵיהֶם.

אִךָ כִּן יִסוּד חֵי הָעוֹלָמִים,
הַקֶּשֶׁר שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי
וְהַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּאִיזָה
מְקוֹם בְּתַפְלָה, שְׁבוּ כְּלוּלִים

וְאִמָּי קְשָׁרִין לִיָּה בְּהִדָּה לֹא־ח עִם ד',
כְּלִילָא מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן, בְּגִין דְּלֹא
יְהִי פָּרַח מִיָּנָה, וְאֲשֶׁתְּאַרְת יְחִידָה, אֵיכָּה
יֵשְׁבָה בְּדָד, וּבְגִין דָּא קְשָׁרִין לִיָּה בְּהִדָּה
בְּכִמָּה קְשׁוּרֵי דְתַפְלִין, בְּכִמָּה קְשׁוּרֵי דְצִיצִית,
דְּלֹא יִזוּז מִיָּנָה.

וְכָל קֶשֶׁר אִיהוּ מִסְטָרָא דָּאֵת י', וְתַרְיָן
קְשָׁרִין אֲנוּן, דְּאֲנוּן קֶשֶׁר דְּרִישָׁא קֶשֶׁר
דְּדְרוּעָא שְׁמָאלָא, וְאֲנוּן י"י מִן יֵאוֹהֲדוּנָה י',
יְהוּ"ה אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן דְתַפְלִין, וְרֹאוּ כָּל

עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוּ"ה וְכוּ' (דְּבָרִים כח

א. אֲדֹנָי אַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין, אֱהִי"ה אֲשֶׁר
אֱהִי"ה מְלַגָּאוּ דְתַפְלִין, בְּחַד וְעֶשְׂרִין אֲזָכְרוֹת
דְתַפְלִין דְּרִישָׁא וּבְחַד וְעֶשְׂרִין אֲזָכְרוֹת
דְתַפְלִין דִּיד, וְדָא אִימָא עֲלָאָה, תַּפְלִין
דְמֵאֲרִי עֲלָמָא קְאָרִינָן לִיָּה, תַּפְלִין עַל
רִישָׁא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, כְּסִי לִיָּה אִימָא
בְּגִדְפָהָא דְאִינוּן רְצוּעֵין דְתַפְלִין, וְקְשָׁרִין לִיָּה
יִשְׂרָאֵל בְּשְׂכִינְתָא תַּתָּאָה בְּתַפְלִין דִּיד, וְלִיָּה
אָמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּרָא דְסָבָא דְסָבִין, וְדָא
חֻכְמָה עֲלָאָה, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי עֲמוּדָא
דְאֲמֻצָּעִיתָא יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל שִׁיר מִשְׁמָאלָא
שִׁיר דְלוֹיִם, א"ל מִיָּמִינָא דְכַהֲנָיָא, עֲמוּדָא
דְאֲמֻצָּעִיתָא (דף ג ע"ב) יִשְׂרָאֵל כְּלִיל תְּרוּיָהוּ,
חֻכְמָה נַחֲת בְּבִרְכַתָּא דְכַהֲנָא בְּיָמִינָא, וּבִיָּה
הַרּוּצָה לְהַחֲפִים יָדַיִם, אִימָא נַחֲת בְּקִדְוֶשָׁה
דְלוֹאֵי מִשְׁמָאלָא, וּבִיָּה הַרּוּצָה לְהַעֲשִׂיר
יִצְפִּין, עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא קְשׁוּרָא דְתְרוּיָהוּ
יְחוּדָא דְתְרוּיָהוּ.

אִנְךָ הָכִי יִסוּד חֵי עֲלָמִין, קְשׁוּרָא דְעֲמוּדָא
דְאֲמֻצָּעִיתָא וּשְׂכִינְתָא תַּתָּאָה, בְּאֵן אֲתֵר
בְּצִלוֹתָא, דְּבִיָּה כְּלִילָן תַּמְנֵי סְרִי בְּרַכָּאָן,
וּבִיָּה מִתְיַחֲדִין תְּרִין שְׁמָהֶן כְּחִדָּא אִינוּן

שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה בְּרֻכּוֹת, וּבֹו
מִתְיַחֲדִים שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאֶחָד -
הֵם יֵאֵהוּדוּנָה"י, וְחַבּוּרִם שֶׁל שְׁנֵי
הַשְּׁמוֹת צְרִיכִים בְּחֻשָׁאֵי, וְסוּד
הַדְּבָר - בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהּ.
בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּתַפְלַת
הָעַמִּידָה, הַחִיּוֹת תְּרַפִּינָה
כְּנִפְיָהּם שֶׁלֹּא לְהַשְׁמִיעַ בָּהֶם
קוֹל, שְׁשֵׁם קוֹל דְּמָמָה דְקָה,
קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא בְּעַמִּידָה,
מְשׁוּם שְׁשֵׁם בַּא הַמְלֶךְ.

שְׁחָרֵי בְרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ גְּדוּל
וּבְאֵשׁ, שְׁנִשְׁמָעִים בָּהֶם כְּנִפְי
הַחִיּוֹת, לֹא בַּא הַמְלֶךְ, אֲלֹא
בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה, שֶׁהִיא אַחַר
רוּחַ רַעַשׁ וְאֵשׁ, וְהִיא רְבִיעִית
לָהֶם, וְעֲלִיָּהֶם אָמַר יְחֻזְקָאֵל,
וְאֵרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן
הַצָּפוֹן עֲנַן גְּדוּל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת.
הָרִי הֵם שֶׁלֵּשׁ, שְׁרוּכְבִים בָּהֶם
שֶׁלֵּשׁ הָאוֹתִיּוֹת הו"ה. קוֹל
דְּמָמָה דְקָה, זֹו י' מִן הו"ה"י,
וְהִיא י' מִן אֲדֻנִי"י, שֵׁם בַּא הַמְלֶךְ
שֶׁהוּא יְהו"ה, שְׁכָל הו"י"ה
שְׁשׁוּלְטַת ה' עַל ו', ה' עַל י',
נִקְבָה הִיא הַהו"י"ה, כְּמוֹ טַפָּה
שֶׁל נִקְבָה כְּשְׁשׁוּלְטַת עַל הַטַּפָּה
שֶׁל זָכַר, הִיא בַת.

בַּא אֲלִיָּהּ וְכָל רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה,
וְהַשְּׁתַּחֲוֹ לְפָנָיו וְאָמְרוּ: סִינֵי,
סִינֵי, מִי יִכּוֹל לֹאמַר דְּבָרִים
לְפָנָיִךְ, אֲלֹא בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה
שְׁכַפְיָךְ בַּא הַמְלֶךְ. קוֹם אֲלִיָּהּ,
תִּקַּן לְבוּשֵׁי הַמְלֶךְ וְהַגְּבִירָה,
שְׂאֵתָה כְּהֵן. תִּקַּן לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ-
הוּא אַרְבַּעַה בְּגָדֵי לְבָן, וְאַרְבַּעַה
בְּגָדֵי זָהָב לְגַבְרִיָּה, שְׁנֵאֲמַר בַּה
כָּל כְּבוֹדָה בַת מְלֶךְ פְּנִימָה
מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּעַה בְּגָדֵי לְבָן פְּלִים רַחֲמִים
בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, וְאִיִן מִי
שְׁמוּחַל בָּהֶם עֲרִיּוֹת אֲלֹא הוּא.
אַרְבַּעַה בְּגָדֵי זָהָב פְּלִים דִּין מְצַד

יֵאֵהוּדוּנָה"י, וְחַבּוּרָא דְתָרִין שְׁמָהֶן צְרִיכִין
בְּחֻשָׁאֵי, וְרִזָּא דְמִלָּה (יְחֻזְקָאֵל א כה) בְּעַמְדָם
תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהֶן, בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּצִלּוֹתָא
דְּעַמִּידָה חִיּוּן תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהֶם דְּלֹא לְמַשְׁמַע
בְּהוּן קָלָא, דְּתַמָּן קוֹל דְּמָמָה דְקָה (מ"א י"ב)
י). קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים דְּאִיְהוּ בְּעַמִּידָה, בְּגִין
דְּתַמָּן קָאֲתָא מְלֶכָא.

דְּהָא בְרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ וּבְאֵשׁ,
דְּאִשְׁתַּמְעוּן בְּהוּן גְּדִפֵי חִיּוּן לֹא אֲתָא
מְלֶכָא, אֲלֹא בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה, דְּאִיְהִי בְּתַר
רוּחַ רַעַשׁ אֵשׁ, וְאִיְהִי רְבִיעִאָה לֹון, וְעֲלִיָּהּ
אָמַר יְחֻזְקָאֵל (א ה). וְאֵרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה
בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, עֲנַן גְּדוּל, וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת,
הָא אִינּוּן תְּלַת, דְּרַכִּיבִין בְּהוּן תְּלַת אֲתוּוּן
הו"ה, קוֹל דְּמָמָה דְקָה דֹא י' מִן הו"ה"י,
וְאִיְהִי י' מִן אֲדֻנִי"י, תַּמָּן קָא אֲתָא מְלֶכָא
דְּאִיְהוּ יְהו"ה. דְּכָל הו"י"ה דְשֶׁלִיט ה' עַל ו'
ה' עַל י' נּוֹקְבָא אִיְהִי הַהו"י"ה, פְּגוּן טַפָּה
דְּנוֹקְבָא כְּד שֶׁלִיט עַל טַפָּה דְדְכּוּרָא בַת אִיְהִי.
אֲתָא אֲלִיָּהּ וְכָל מְאִרֵי מִתִּיבְתָא, וְאִשְׁתַּחֲוֹ
קָמִיָּה וְאָמְרוּ, סִינֵי סִינֵי מָאן יִכִּיל
לְמִימַר מְלִין קָמָךְ, אֲלֹא בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה,
דְּכַפּוּמָךְ קָא אֲתִי מְלֶכָא, קוֹם אֲלִיָּהּ תִּקַּין
לְבוּשֵׁי מְלֶכָא וּמְטְרוּנִיתָא, דְּאַנְתָּ כְּהֵנָּא, תִּקַּין
לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן,
וְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב לְמְטְרוּנִיתָא, דְּאִתְמַר
בַּה (תְּהִלִּים מֵה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַת מְלֶךְ פְּנִימָה
מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן פְּלָהוּ רַחֲמֵי בְּשֵׁמָא
דְּיְהו"ה, וְלִית מָאן דְּמַחִיל בְּהוּן
עֲרִיִין אֲלֹא אִיְהוּ, אַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב פְּלָהוּ דִינָא
מְסַטְרָא דְאֲדֻנִי"י, וְלִית מָאן דְּמַחִיל עַל

עבודה זרה אלא איה, דשלטאן שפחה
באתר דגבירתה.

בשמויה פן פרסייה, פן לבושיה, ובאלין
לבושין לא אתלבש עד פען מיומא
דאתחרב בי מקדשא, דהא כתיב (ישעיה ב'
א) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר
בה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחורת, בגין
דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין
דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא
זכאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא
דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן
פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה
מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא
דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא
יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.

זכאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא
ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא
לגביה, וזכאה פומא דמתחבר בה קודשא
ברוך הוא עם שכינתיה דאיהו תורת יהו"ה,
וזכאה איהו מאן דלביש מלכא ומטרוניתא
בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם
יאהדונה"י, בשמיה פן לבושיה.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה (שיר א ט)
לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי,
דאיהי מרפכה דיליה, דביומי דשפתות וימים
טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון
עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש
עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר
ספירן דבריאה.

דעשר ספירות דאצילות בהון, איהו
וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,
מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו
אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

עבודה זרה אלא איה, דשלטאן שפחה
באתר דגבירתה.

בשמויה פן פרסייה, פן לבושיה, ובאלין
לבושין לא אתלבש עד פען מיומא
דאתחרב בי מקדשא, דהא כתיב (ישעיה ב'
א) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר
בה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחורת, בגין
דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין
דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא
זכאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא
דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן
פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה
מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא
דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא
יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.

זכאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא
ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא
לגביה, וזכאה פומא דמתחבר בה קודשא
ברוך הוא עם שכינתיה דאיהו תורת יהו"ה,
וזכאה איהו מאן דלביש מלכא ומטרוניתא
בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם
יאהדונה"י, בשמיה פן לבושיה.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה (שיר א ט)
לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי,
דאיהי מרפכה דיליה, דביומי דשפתות וימים
טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון
עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש
עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר
ספירן דבריאה.

דעשר ספירות דאצילות בהון, איהו
וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,
מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו
אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

וְעָלָתָ עַל כָּל הַכֹּל, הוּא מְאִיר (יורד)
בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁל אֲצִילוֹת,
וּבְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה,
וּמְאִיר בְּעֶשֶׂר כְּתוּבֵי שֶׁל
מְלָאכִים, וּבְעֶשְׂרֵה גִלְגָּלֵי
הַרְקִיעַ, וְלֹא מִשְׁתַּנֵּה בְּכֹל מְקוֹם.
קוּם יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא לְגִלוֹת אֶת
הַמְּרָאוֹת הַלְלוּ לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּדְמוּת הַחַיּוֹת
מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ, בְּנִקְוֵי
הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי הַתּוֹרָה, שֶׁעַל
הָאוֹתִיּוֹת נֶאֱמַר וּדְמוּת הַחַיּוֹת,
מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ אֵלּוּ הֵם
הַנִּקְדוֹת, בְּעֶרְוֹת כְּמִרְאֵה
הַלְּפָדִים אֵלּוּ הַטַּעְמִים, וּבָהֶם
וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ.
וְהַמְשַׁכְּלִים - אֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת,
יִזְהָרוּ - אֵלּוּ הַנִּקְדוֹת שֶׁמֵּאִירוֹת
בָּהֶם, כִּזְהַר - אֵלּוּ הַטַּעְמִים.

וְהַשְּׂכִינָה כְּלוּלָה מִכָּלֶם, עָלֶיהָ
נֶאֱמַר הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
שֶׁהֵן הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל נִקְדוֹת
הַטַּעְמִים, וְחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת שֶׁל
נִקְדוֹת הָאוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ זֶה: ה' וְהֵם
סְגוּלַת"א לְמַעְלָה, שְׁלֹשׁ חַיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת שְׁרָמוֹזוֹת י' י' בְּרֵאשֵׁי
תְּבוּת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה, וְהֵם
יְהו"ה מְלָךְ, יְהו"ה מְלָךְ, יְהו"ה
יְמֵלָךְ, פְּנֵי שְׁלֹשֶׁת הַחַיּוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהֵן חֶסֶד גְּבוּרָה
תַּפְּאֵרֶת. וְלִמְטָה סְגוּלַת שְׁהֵם
הַחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת - פְּנֵי נְצִ"ח
יְסוּ"ד וְהו"ד, שְׁרָמוֹזִים
בִּיבְרָכָךְ יְהו"ה, יֵא"ר יְהו"ה,
יֵשׁ"א יְהו"ה. הַנִּקְדָּה שֶׁל
הָאֱמֻצָּע - חֵיהָ שְׁשֻׁמָּה אָדָם, כְּמוֹ
זֶה: ה', הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין
הַחַיּוֹת, שְׁהֵם שְׁלֹשׁ לְמַעְלָה
וְשְׁלֹשׁ לְמַטָּה, כְּמוֹ זֶה: ה'.

הִיא רְבִיעִית לְכָל הַשְּׁלֹשׁ
וְשִׁבְעִית לְשֵׁשׁ. וְהַסּוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ
הַחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת, עָלֵיהֶם הוּא
רוּמֵז וְיֵהִי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה, וְעַל
הַנִּקְדָּה שֶׁבְּאֱמֻצָּע רוּמֵז בְּרִבְעִי,

וְעָלָתָ עַל כָּל פְּלֶא הוּא נְהִיר (נ"א נחית) בְּעֶשֶׂר
סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת, וּבְעֶשֶׂר סְפִירוֹת
דְּבְרִיאָה, וְנְהִיר בְּעֶשֶׂר כְּתוּבֵי דְּמְלָאכְיָא,
וּבְעֶשֶׂר גִּלְגָּלֵי דְּרְקִיעָא, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָל
אַתְרַי. (ד' ט' ע"א) קוּם יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָה, לְגִלְגָּאָה
אֵלֶיךָ מְרָאוֹת קַמֵּי שְׂכִינְתָא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן
(יְחֻזְקָאֵל א' י') וּדְמוּת הַחַיּוֹת מְרַאֲיָהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ,
בְּנִקְוֵי אוֹרֵייתָא וְטַעְמֵי דְּאוֹרֵייתָא, דְּעַלֵּייהוּ
דְּאֶתְוּוֹן אֶתְמַר (ש"ס) וּדְמוּת הַחַיּוֹת, מְרַאֲיָהֶם
כְּגַחְלֵי אֵשׁ אֵלֶיךָ אֵינּוֹן נִקְוֵיךָ, בּוֹעֲרוֹת
כְּמִרְאֵה הַלְּפָדִים אֵלֶיךָ טַעְמֵי, וּבְהוּן (דְּנִיאל י"ב
א) וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ,
וְהַמְשַׁכְּלִים אֵלֶיךָ אֶתְוּוֹן, יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ נִקְוֵיךָ
דְּנְהָרִין בְּהוּן, כִּזְהַר אֵלֶיךָ טַעְמֵי.

וְשְׂכִינְתָא כְּלוּלָה מִכָּלֶהוּ, עָלֶיהָ אֶתְמַר (יְחֻזְקָאֵל
א' א') הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
דְּאֵינּוֹן חַיּוֹן עֲלֵאִין דְּנִקְוֵי דְּטַעְמֵי, וְחַיּוֹן
תַּתְּאִין דְּנִקְוֵי דְּאֶתְוּוֹן, כְּגוּוֹנָא דָּא ה', וְאֵנּוֹן
סְגוּלַת"א לְעֵילָה תְּלַת חַיּוֹן עֵילָאִין, דְּרְמִיזִין
י' י' בְּרֵאשֵׁי תִיבוּת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה,
וְאֵינּוֹן יְהו"ה מְלָךְ יְהו"ה מְלָךְ יְהו"ה יְמֵלָךְ,
אֲנִפֵי תְּלַת חַיּוֹן עֵילָאִין, דְּאֵינּוֹן חֶסֶד
גְּבוּרָה תַּפְּאֵרֶת, וְלִתְתָא סְגוּלַת דְּאֵינּוֹן
חַיּוֹן תַּתְּאִין, אֲנִפֵי נְצִ"ח יְסוּ"ד וְהו"ד,
דְּרְמִיזִין בִּיבְרָכָךְ יְהו"ה יֵא"ר יְהו"ה יֵשׁ"א
יְהו"ה, נִקְוֵדָה דְּאֱמֻצְעִיתָא חֵיהָ שְׁשֻׁמָּה אָדָם
כְּגוּוֹנָא דָּא ה', הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
דְּאֵינּוֹן תְּלַת לְעֵילָה, וְתְּלַת לְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא דָּא
ה'.

אֵיהִי רְבִיעִיָּה לְכָל תְּלַת, וְשִׁבְעִיָּה לְשֵׁית.
וְרוּזָא דְּתְּלַת חַיּוֹן תַּתְּאִין, עַלֵּייהוּ אֵיהִי
קָא רְמִיז וְיֵהִי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה (יְחֻזְקָאֵל א' א'), וְעַל
נִקְוֵדָה דְּאֱמֻצְעִיתָא קָא רְמִיז בְּרִבְעִי, דְּאֵיהִי

שהוא ארבע פני אדם, חכמה עליונה - כ"ח מ"ה, שנאמר בו דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, והכל בסוד הנקודות של אות ה'.

בחמשה לחדש, דא את ה', דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, והיא הפסא, שפך עולה הפס"א כחשבון אלהי"ם.

והיא פתר עליון חמישית לארבע החיות העליונות, וחמישית לארבע התחתונות, והיא פסא לרבון הכל, אדון על הכל, שהוא טמיר וגניז.

ואם תאמר שסוד זה ראה יחזקאל - לא היה אלא דמות החיות האלה, ולא שראה חיות, אלא כמו מלך ששלח שטר בחותמו, ודיוקן המלך רשום על שעוה מחותמו, שבספירות האצילות הוא דיוקן המלך ממש, ובספירות הבריאה - חותם המלך, ובספירות היצירה ובמלאכים שהם חיות - הציור של החותם בשעוה. ולכן נאמר במראות יחזקאל, דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למי שכל ימיו לא ראה מלך והיה בן כפר, ושאל בשבילו, ורושמים לו על טבלה או על נייר את דיוקנו.

ויש נקדה שכל העולם תלוי תחתיה, כמו השמש אל התחתונים נראית לבני אדם תחת הרקיע כנקדת קמ"ץ, והיא כמה פעמים גדולה מכל הארץ, כל שכן נקודת התורה לגבי גבהם, ונראות לנו הנקודות. (עד כאן).

ואני בתוך הגולה על נהר כפר - זה נהר דינור ששופע ויוצא מלפניו, אלף אלפים ישמשו אותו, ורבוא רבבות של מלאכים עומדים לפניו, הדין

ארבע אנפי אדם, חכמה עלאה כ"ח מ"ה, דאתמר ביה (שם כו) דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וכלא ברזא דנקודי דאת ה'.

בחמשה לחדש, דא את ה', דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, ואיהי פרסיא, דהכי סליק הפס"א כחושבון אלהי"ם.

ואיהו פתר עליון, חמישאה לארבע חיוון עלאין, וחמישאה לארבע תתאין, ואיהי פרסיא למארי פלא, אדון על פלא, דאיהו טמיר וגניז.

ואי תימא דרזא דא חזא יחזקאל, לא הוה אלא דמות דאלין חיוון, ולא דחזא חיוון, אלא כמלפא דשלח שטר בחותמיה, ודיוקנא דמלפא רשימא על שעוה מחותמיה. דבספירן דאצילות איהו דיוקנא דמלפא ממש, ובספירן דבריאה חותמא דמלפא, ובספירן דיצירה ובמלאכין דאינון חיוון ציורא דחותמא בשעוה, ובגין דא אתמר במראות יחזקאל (שם) דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למאן דכל יומוי לא חזא מלפא, והוה בן כפר, ושאל בגיניה, ורשימין ליה על טבלא או על נייר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא תליא תחותה, כגון שמשא לגבי תתאין, אתחזיא לבני נשא תחות רקיעא כנקודת קמ"ץ, ואיהו כמה זמנין רב מכל ארעא, כל שפן נקודין דאורייתא, לגבי גובה דלהון, ואתחזיין לן נקודין. (עד כאן).

ואני בתוך הגולה על נהר כפר (יחזקאל א א), דא נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי, אלף אלפים ישמשוניה, ורבוא רבון דמלאכיא

יושב, והספרים נפתחו, שהם שלשת הספרים שנפתחים בראש השנה, ובו טובלות הנשמות בנהר דינור הזה מזהמתן שמוזמים בעולם השפל, וזה מטטרו"ן בדמות של צדיק יסוד עולם, שהוא נהר דינור. מצד הגבורה - נהר פלגיו, מצד החסד - פלגי מים. וזהו על נהר כבר. מה זה כבר? זה מטטרו"ן, רכ"ב לעמוד האמצעי. וירכב על כרוב ויעף, והוא רכב אש וסוסי אש, כולל ששים רבוא מרפבות, ומצד של צדיק חי העולמים הוא כולל שמונה עשר רבוא מרפבות, וזהו רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן, ובעלי המשנה פרשוה שני אלפים, שאינם משני רבוא, שהם כל רבוא עשרת אלפים, רבתיים - עשרים אלף. שנים שאינן, נשארו שמונה עשר שיורדים עם מטטרו"ן לקבל שמונה עשרה ברכות של תפלות ישראל להעלותם לפני הקדוש-ברוך-הוא, חי העולמים, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה - זו שכינה. נפתחו השמים - חמשה רקיעים של היום השני. ה' של השמים, שבה רשומים החיות, שמקורם יו"ד ה"י וא"ו ה"י (י"ד ה"א וא"ו ה"א) - יהו"ה, ואראה מראות אלהים - חמשה אור של יום הראשון כנגד ה' ראשונה, כלולה מחמשה אור שהוא אאאא פתוחי חותם קדש ליהו"ה.

וכך אחד מראה אהי"ה, ונקודות אלו עולות אלהים, שבהם שבע נקודות - שלש למעלה, שלש למטה, חל"ם באמצע. ורקיע שמיני אחד להם, שנאמר

קדמוהי יקומו, דינא יתיב, וספרין פתיחו (דניאל ז'). דינון תלת ספרין הנפתחין בראש השנה, וביה טבלין נשמתינ בהאי נהר דינור, מזהמתן דמוזהמין בעלמא שפלה, ודא מטטרו"ן, בדיוקנא דצדיק יסוד עלמא, דאיהו נהר דינור מסטרא דגבורה, נהר פלגיו מסטרא דחסד, פלגי מים, והאי איהו על נהר כבר, מאי כבר, דא מטטרו"ן, רכ"ב לעמודא דאמצעיתא, וירכב על כרוב ויעף (תהלים יח). ואיהו רכב אש וסוסי אש (מ"ב כ"א), כליל שתין רבוא מרפבות, ומסטרא דצדיק חי עלמין הוא כליל י"ח רבוא מרפבות, והיינו רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן (תהלים סח). ואוקמוה מארי מתניתין תרי אלפי שאינן מתרין רבוא, דאנון כל רבוא עשרת אלפים, רבתיים עשרים אלפים, תרי שאינן, אשתארו תמני (דף ד ע"ב) סרי אלפי, דנחתין עם מטטרו"ן לקבלא י"ח ברכאן דצלותין דישראל, לסלקא לון קמי קודשא בריך הוא, ח"י עלמין, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה דא שכנינא, נפתחו השמים, ה' רקיעי דיומא תנינא, ה' דהשמים, דבה רשימין חיוון, דמקוריהון יו"ד ה"י וא"ו ה"י (נ"א יוד ה"א וא"ו ה"א), יהו"ה, ואראה מראות אלהים (יחזקאל א). חמש אור דיומא קדמאה, לקבל ה' קדמאה, פלילא מחמש אור, דאיהו אאאא פתוחי חותם קדש ליהו"ה (שמות כח לו).

וכך חד אחזי אהי"ה, ונקודין אלין סלקין אלהים, דבהון שבע נקודין, תלת לעילא תלת לתתא חלם באמצעיתא, וחד רקיעא תמינאה לון, דאתמר ביה (בראשית א

ו ויתן אתם אלהים ברקיע השמים. ושבע נצוצי דנקודי אאאא לקבל שבע ככבי לכת, תלת מפאן ותלת מפאן חמ"ה באמצעיתה, רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית, ואיהי בצורת חל"ם, באלין חמש (ויקרא ב ב) וקמץ הפהן משם מלא קמצו, קמ"ץ איהו י' פד אתפתח בה' נקודין איהו ה', חמש אצבעאן, דבהון אתפתח קמץ דאיהו י', לחמשין תרעין דחירו.

ואתון י"ה פחשבן חל"ם דאיהו אמצעי, וחר"ק פחשבן ו"ה, ו' דרועא ה' פתח, קמ"ץ י"ד פרקין דאצבען, והאי איהו (שמות יד טז) ויאמר פי י"ד על פס י"ה, ואינון רמיזין יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעאן דיך שמאלא י"ד פרקין, רמיזין כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ואינון כ"ח, דאתמר עלייהו (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, והכי סליק אי"ה או"ה כ"ח, דרמיזין (ירמיה יז יב) בפסא כבוד מרום מראשון.

מיד דאסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף (איכה א ו), ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, פל האומר אמן יהא שמיה רבא בכל כחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, דאינון שבעין שנין, פתח אלף ומאתן שנין, דאתחרב פי מקדשא, ואית דחשיב לון משבטל התמיד, בגין דבדרגא דיעקב תליא קץ דפורקנא, דדרגיה אמת, הדא הוא דכתיב (מכה ז ט) תתן אמ"ת ליעקב, דאיהו סימן אלף מאתים תשעים, ואית דאוסיה ביה ב', קרוב יהו"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת (תהלים קמה יח), לדעת דרפך (שם טז ג), אוף הכי ארץ, אלה ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיימא בהון

בו ויתן אותם אלהים ברקיע השמים. ושבעה ניצוצות של נקודות אאאא כנגד שבעה כוכבי לכת - שלשה מפאן ושלשה מפאן, חמ"ה באמצעיתו, רביעי לכל השלשה, ושביעי לששה, והיא בצורת חל"ם באלו החמש, וקמץ משם מלא קמצו - קמ"ץ הוא י', כשנפתח בחמש נקודות הוא ה', חמש אצבעות שבהן נפתח קמץ, שהוא י', לחמשים שערי החרות.

ואותיות י"ה פחשבון חול"ם, שהוא אמצעי, וחר"ק פחשבון ו"ה, ו' זרוע, ה' כתף, קמ"ץ י"ד פרקי האצבעות, וזהו ויאמר פי י"ד על פס י"ה, והם רמוזים יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעות של יד שמאל י"ד פרקים, רמוזים כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, והם כ"ח, שנאמר עליהם ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, וכך עולה אי"ה או"ה כ"ח, שרמוזים בכסא כבוד מרום מראשון.

מיד שהסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף, ולכן פרשוה בעלי המשנה, פל האומר אמן יהא שמיה רבא בכל כחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, שהם שבעים שנים אחר אלף ומאתים שנים שנחרב בית המקדש, ויש מי שמחשב אותם משבטל התמיד, משום שפדרגת יעקב תלוי קץ הגאלה, שדרגתו אמת. זהו שכתוב תתן אמ"ת ליעקב, שהוא סימן אלף מאתים תשעים. ויש מי שהוסיף בו ב', קרוב יהו"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת, לדעת בארץ דרפך. אף כף ארץ - אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיים

בְּהֵם אֲמַת מֵאֲרִיץ מֵאֲרִיץ תִּצְמַח,
כְּשִׁיחֵי בַחוּץ כְּחֻשְׁבוֹן אֲרִיץ,
אֲכַל גִּזְרֵי דִינָם שְׁבַעִים שָׁנָה.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁכְּלִים - הֵם
הַנְּקֻדוֹת, זְהָרוּ - שְׁמַאֲרִים
בְּאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם נְקֻדוֹת עֲגֻלוֹת,
אוֹתִיּוֹת מְרַבְּעוֹת, שְׁבִאוֹתִיּוֹת
נִבְרְאוּ אַרְבַּע חִיּוֹת הַפֶּסֶא,
שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם בְּעִנְיָנוּ שֶׁל
יְחֻזְקָאֵל, דְּמוֹת הַחִיּוֹת מֵרְאִיָּהֶם
כְּגַחְלֵי אֵשׁ, אֵלּוּ הֵם נְקֻדוֹת
הַתּוֹרָה, שֶׁהֵן תִּשְׁעַ, שְׁבָהֵן נִבְרְאוּ
תִשְׁעָה גִלְגְּלֵי הַפֶּסֶא. הַפֶּסֶא הוּא
עֲשִׂירֵי לְתִשְׁעָה גִלְגְּלִים
שְׁמַאֲרִים בְּהֵם עֶשֶׂר הָאוֹתִיּוֹת,
שֶׁהֵן יו"ד ה"א וּו"ו ה"א, וּבְהֵם
נִבְרְאוּ, וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
יְהו"ה, מְאִירוֹת בְּאַרְבַּע הַחִיּוֹת,
וּבְהֵן נִבְרְאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה הוּא הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי, אֲמַת, וְשִׁכְנֵתוֹ תּוֹרַת
אֲמַת, בְּהֵן נִבְרְאָה הַפֶּסֶא שֶׁהוּא
אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים. בַּתּוֹרָה, שֶׁהִיא רֵאשִׁית,
בְּרֵא הַפֶּסֶא שֶׁהוּא אֱלֹהִים, שֶׁכָּף
עוֹלָה הַפֶּסֶא לְחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים.
וַיֵּשׁ תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה וְתוֹרָה שֶׁל
אֲצִילוֹת. תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה - ה'
קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, וְתוֹרָה שֶׁל
אֲצִילוֹת - תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה.
וּבְהֵן תְּמִים תְּהִיָּה עִם יְהו"ה
אֱלֹהֵיךָ, וּמִן הַצַּד שֶׁלֹּה נֶאֱמַר עַל
יִשְׂרָאֵל בְּנִים אַתֶּם לֵה'. וּמִנֵּין לָנוּ
שֶׁתּוֹרָה שֶׁל אֲצִילוֹת הִיא תּוֹרַת
ה' שֶׁתּוֹרָה בְּשֵׁמוֹ? אֵלֶּא כָּף
פְּרֻשׁוֹהִי, זֶה שְׁמִי לְעֹלָם. שְׁמִי עִם
י"ה - שִׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה -
רמ"ח, תּוֹרָה בְּחֻשְׁבוֹן אוֹתִיּוֹתֶיהָ
- תרי"א, וְעִם אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ
הִיא תרי"ג, וְהֵינּוּ ב' שְׁנַתּוֹסְפָה
בַּתּוֹרָה. זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם - זֶה
יו"ד ה"א וּו"ו ה"א, וּמִשׁוֹם זֶה
כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֻלוּ, וּפְרֻשׁוֹהוּ
רַבְנֵי הַמְּשָׁנָה אֵינן כְּבוֹד אֵלֶּא

אֲמַת מֵאֲרִיץ תִּצְמַח (שם פד יב), כִּד יְהוֹן לְכַר
כְּחוֹשְׁבֵן אֲרִיץ, אֲבָל גִּזְרֵי דִינָם שְׁבַעִים שָׁנִים.
דָּבָר אַחֵר, וְהַמְשַׁכְּלִים אֵינּוֹן נְקֻדֵי, יִזְהָרוּ
דְּנִהְרִין בְּאַתּוּוֹן, דְּאַנּוֹן נְקֻדֵין עֲגוּלִין,
אַתּוּוֹן מְרַבְּעִין, דְּבִאַתּוּוֹן אֲתַבְּרִיאוּ אַרְבַּע
חִיּוּוֹן דְּכַרְסִיא, דְּאַתְמַר עֲלֵיהוּ בְּעִנְיָנָא
דִּיחֻזְקָאֵל (א י), וּדְמוֹת הַחִיּוֹת מֵרְאִיָּהֶם כְּגַחְלֵי
אֵשׁ, אֵלִין אֵינּוֹן נְקֻדֵי דְּאוֹרִייתָא, דְּאֵינּוֹן
תִּשְׁעָה, דְּבַהוּן אֲתַבְּרִיאוּ תִּשְׁעָה גִלְגְּלֵי
דְּכַרְסִיא, פְּרִסִיא אִיהִי עֲשִׂירָא לְתִשְׁעָה
גִלְגְּלִים, דְּנִהְרִין בַּהוּן עֶשֶׂר אַתּוּוֹן דְּאַנּוֹן יו"ד
ה"א וּו"ו ה"א, וּבַהוּן אֲתַבְּרִיאוּ, וְאַרְבַּע
אַתּוּוֹן דְּאֵינּוֹן יְהו"ה, נִהְרִין בְּאַרְבַּע חִיּוּוֹן,
וּבַהוּן אֲתַבְּרִיאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, אֲמַת,
וְשִׁכְנֵתֶיהָ תּוֹרַת אֲמַת, בְּהֵן אֲתַבְּרִיאת
פְּרִסִיא דְּאִיהִי אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים, בְּאוֹרִייתָא דְּאִיהִי רֵאשִׁית בְּרֵא
פְּרִסִיא דְּאִיהִי אֱלֹהִים, דְּהִכִּי סָלִיק הַפֶּסֶא
לְחוֹשְׁבֵן אֱלֹהִים.

וְאִית אֲוִרִייתָא דְּבְרִיאָה, וְאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת,
אוֹרִייתָא דְּבְרִיאָה, יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית
דְּרָכּוֹ (משלי ח כב), וְאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת תּוֹרַת
יְהו"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וּבְהֵן תְּמִים תְּהִיָּה עִם
יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ (דברים יח יג), וּמִסְטָרָא דִּילָהּ
אַתְמַר עַל יִשְׂרָאֵל, (שם יד יג) בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה,
וּמִנָּא לָן דְּאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת אִיהִי תּוֹרַת
יְהו"ה דְּתִלְיָא בְּשִׁמְיָהּ, אֵלֶּא הִכִּי אוֹקְמוּהָ זֶה
שְׁמִי לְעֹלָם (שמות ג טו), שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה,
זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח, תּוֹרָה בְּחֻשְׁבוֹן אַתּוּוֹי
תרי"א, וְעִם אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה (דף ה ע"א) לָךְ
אִיהִי תרי"ג, וְהֵינּוּ ב' דְּאַתּוֹסְפַת בַּתּוֹרָה, זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם דָּא יו"ד ה"א וּו"ו ה"א, וּבְגִין

תורה. ויש כבוד נבְרָא, ויש כבוד נאֲצֵל. מצד של תורה של בריאה, נאמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומצד של אצילות - בנים אתם ליהו"ה וגומר.

ומעל לכל - עלת על הכל שאין אלוה עליו ולא תחתיו ולא לארבעת צדדי העולם, והוא ממלא כל העולמות והוא מקיף, ומקבל בה יסורים ומחלות ומכאובים ביראת רבונו, אהבה בסופה, כמו שבארנו בעלי המשנה על בעלי הקשיות והמחלוקות הללו - את והב בסופה, ופרשוה אהבה בסופה. שמה שהיתה להם השכינה סוף כל הדרגות, קשיה ודין מצד הגבורה, חזרה להיות להם אהבה מצד הימין, אהבת חסד, ולכן כל המקיים את התורה מעני, סופו לקיימה מעשר, וזה הוא אהבה בסופה. וכל מי שאינו מקיימה מעשר, לא יקיימה מעני.

דרגה חמישית ביראת ה', פרשוה בעלי המשנה, כל הקודם יראתו לחכמתו, חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו, אין חכמתו מתקימת. שכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה? למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יפנס?

ובדרך סוד, אדנ"י שם י' יראת ה', ואלו ארבע האותיות הן מפתחות החיצוניים שלה, י' מן יהו"ה, היא חכמה, וארבעת אותיות השם הזה הן מפתחות הפנימיים, ולכן הקדימו בתפלה אדנ"י שפתי תפתח, ואחר כך חותמים אותה בשם יהו"ה: ברוך אתה יהו"ה מגן אבריהם.

דא כבוד חכמים ינחלו (משלי ג לה), ואוקמוהו רבנן דמתניתין אין כבוד אלא תורה, ואית כבוד נבְרָא, ואית כבוד נאֲצֵל, מסטרא דאורייתא דבריאה, אתמר בישראל (ויקרא כה נה) כי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות, בנים אתם ליהו"ה וגומר (דברים יד א).

ולעירא על פלא עלת על פלא דלית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרי עלמא, ואיהו ממלא כל עלמין, ואיהי אסחר ומקבל בה יסורין ומרעין ומכאובין בדחילו דמאריה, אהבה בסופה, פגוונא דאוקמוה מארי מתניתין, על אלין מארי קושטין ומחלוקות, את והב בסופה (במדבר כא יד).

ואוקמוה אהבה בסופה, דמה דהות לון שכינתא סוף דכל דרגין, קושיא ודין מסטרא דגבורה, אתחזרת לון אהבה מסטרא דימינא, אהבת חסד, ובגין דא כל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, והאי איהו אהבה בסופה, וכל מאן דלא מקיים לה מעושר, לא יקיימה מעוני.

דרגא חמישאה ביראת יי' אוקמוהו מארי מתניתין, כל הקודם יראתו לחכמתו חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו אין חכמתו מתקימת, דכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה, למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים, ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יפנס.

ובארח רזא, אדנ"י תפן י' יראת יי', ואלין ארבע אתון אינון מפתחות החיצוניים דילה, י' מן יהו"ה איהי חכמה, וארבע אתון דהאי שמא אינון מפתחות הפנימיים, ובגין דא אקדימו בצלותא אדנ"י שפתי תפתח, ולבחר חתמין לה בשם יהו"ה,

וְאִם כִּן הַקָּדִים שְׁבִ"א, שְׁהִיא
יִרְאֶה, בְּשֵׁם יְהו"ה, לְאַהֲבָה
שְׁהִיא קִמ"ץ רַחֲמִים, שְׁבִ"א
מִצַּד הַגְּבוּרָה, כִּי בָּאשׁ ה' נִשְׁפָּט.
קִמ"ץ מִיָּמִין, וְקִמ"ץ הַכֶּהֱן מִשְׁמ, ^(ישעיהו 10)
מִשׁוּם שְׁמַעְלִין בְּקִדְשׁ וְלֹא
מִוִּרְדִּין, וּמִשׁוּם זֶה הַקָּדִימוֹ
שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, שְׁהֵם יִרְאֶה,
לְרַמ"ח מִצְוֹת, שְׁהֵם אֶהְבֶּה. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְכו'. שְׁמִי
עִם י"ה - שְׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה -
רַמ"ח.

דְּרַגָּה שְׁשִׁית בִּירְאֵת ה' - וְהִיא
אֲמוּנַת עֲתִיד וְכו'. אֲמוּנַת - סֹדֵר
זִרְעִים, עֲתִיד - סֹדֵר מוֹעֵד, חֶסֶן
- סֹדֵר נְשִׁים, יְשׁוּעַת - סֹדֵר
נְזִיקִין, חֲכָמָה - סֹדֵר קִדְשִׁים,
וְדַעַת - סֹדֵר טְהוּרוֹת. אִם יֵשׁ
יִרְאֵת ה' - כֵּן, וְאִם לֹא - לֹא.
וְסִימָן: זִמ"ן נק"ט.

וְאֵלֶּי שֵׁשֶׁת סֹדְרֵי הַמִּשְׁנָה בְּדִרְךָ
סוֹד, הֵם מַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
שְׁכוּלֵל שֵׁשֶׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה, וּמִי
שְׁרוּצָה לְקַחְתּוֹ לֹלֵל שְׁכִינְתּוֹ,
שְׁהִיא יִרְאֵת ה', עָלָיו נֹאמַר וְנִרְגַן
מִפְּרִיד אֵלוֹף, כְּאֵלֶּי עֲשֶׂה קִצּוֹץ
וּפְרוּד בֵּין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְשְׁכִינְתּוֹ, וּכְדִי שְׁלֹא יַעֲשׂוּ פְרוּד,
אִף עַל גַּב שְׁלֹמֹד אָדָם שֵׁשֶׁה
סֹדְרֵי מִשְׁנָה וְלֹא הַקָּדִים לוֹ יִרְאֵת
ה', שְׁהִיא שְׁכִינְתּוֹ, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לֹא שׁוֹרֶה עָלָיו. וְלִכֵּן
אִם יֵשׁ יִרְאֵת ה' - כֵּן, וְאִם לֹא -
לֹא, כְּאֵלֶּי לֹא הִיא כְּלוּם בִּידוֹ.
אֲמוּנָה, הִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה מִצַּד
הַחֶסֶד, שְׁבֵה קְרִיאַת שְׁמַע שְׁהִיא
אֲמוּנָה, וְהִיא עֲתִיד מִצַּד
הַגְּבוּרָה, שְׁבוּ נֹאמַר וְאֵל יִבֹּא
בְּכָל עַת אֵל הַקָּדֵשׁ וְגוֹמַר. חֶסֶן
הוּא מִצַּד שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי.
יְשׁוּעַת נִקְרֵאת מִצַּד שֶׁל נִצַּח,
וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא

בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה מְגִן אַבְרָהָם, וְאֵוֹף הַכִּי
אֲקָדִים שְׁבִ"א דְּאִיהִי יִרְאֶה בְּשֵׁם יְהו"ה,
לְאַהֲבָה דְּאִיהִי קִמ"ץ רַחֲמִי, שְׁבִ"א מִסְטָרָא
דְּגְבוּרָה, כִּי בָּאשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט ^(ישעיהו 10)
קִמ"ץ מִיָּמִינָא, וְקִמ"ץ הַכֶּהֱן מִשְׁמ ^(ויקרא 10)
בְּגִין דְּמַעְלִין בְּקִדְשׁ וְלֹא מִוִּרְדִּין, וּבְגִין
דָּא אֲקָדִימוֹ שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה דְּאִינוּן דְּחִילוֹ,
לְרַמ"ח פְּקוּדִין דְּאִינוּן רַחֲמִי, הַדָּא הוּא
דְּכֵתִיב ^(שמות ג 10) זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְכו', שְׁמִי עִם
י"ה שְׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח.

דְּרַגָּא שְׁתִּיתָאָה בִּירְאֵת י"י, וְהִיא אֲמוּנַת
עֲתִיד וְכו' ^(ישעיהו לג 1), אֲמוּנַת סֹדֵר
זִרְעִים, עֲתִיד סֹדֵר מוֹעֵד, חֶסֶן סֹדֵר נְשִׁים,
יְשׁוּעַת סֹדֵר נְזִיקִין, חֲכָמָה סֹדֵר קִדְשִׁים,
וְדַעַת סֹדֵר טְהוּרוֹת, אִי אִיכָא יִרְאֵת י"י אִין,
וְאִי לָא לָא, וְסִימָן זִמ"ן נק"ט.

וְאֵלֶּי שִׁית סֹדְרֵי מִשְׁנָה בְּאֵרַח רִזָּא, אִינוּן
מִעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּכָלִּיל שִׁית
סֹדְרֵי מִתְנִיתִין, וּמֵאֵן דְּבַעֲי לְנִטְלָא לִיהַ בְּלֹא
שְׁכִינְתִּיהַ דְּאִיהִי יִרְאֵת י"י, עָלִיהַ אֲתַמַּר ^(משלי 12)
וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֵלוֹף. כְּאֵלֶּי עַבִּיד קִצּוֹץ
וּפְרוּד בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהַ, וּבְגִין
דְּלֹא יַעֲבִדוּן פְּרוּדָא, אִף עַל גַּב דְּאוּלִּיף אָדָם
שִׁית סֹדְרֵי מִשְׁנָה, וְלֹא אֲקָדִים לִיהַ יִרְאֵת י"י,
דְּאִיהִי שְׁכִינְתִּיהַ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא שְׂרִיא
לְגַבִּיהַ, וּבְגִין דָּא אִי אִיכָא יִרְאֵת י"י אִין, וְאִי
לֹא לָא, כְּאֵלֶּי לֹא הוּא פְּלוּם בִּידִיהַ.

אֲמוּנָה אִיהִי אִימָא עֲלָאָה מִסְטָרָא דְּחֶסֶד,
דְּבֵה קְרִיאַת שְׁמַע דְּאִיהִי אֲמוּנָה,
וְאִיהִי עֲתִיד מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה, דְּבִיהַ
אֲתַמַּר ^(ויקרא 12 ב) וְאֵל יִבֹּא בְּכָל עַת אֵל הַקָּדֵשׁ
וְגוֹמַר, חֶסֶן אִיהוּ מִסְטָרָא דְּעֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, יְשׁוּעַת אֲתַקְרִיית מִסְטָרָא דְּנִצַּח, וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר

ינחם. חֲכָמָה היא סֵדֶר קִדְּשִׁים,
שְׁהוּא הוּד, וְדַעַת הוּא יִסוּד,
שְׁהוּא סֵדֶר טְהוּרוֹת.

וַיֵּשׁ שִׁיאֵמֵר בְּהַפּוּךְ - מִצַּד
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא אֲמוּנָה,
וּמִצַּד שֶׁל צְדִיק שָׁבוּ כְּלוּלִים שְׁנֵי
שְׁמוֹת אֲמ"ן, שֶׁהֵם יֵאֵהוּדוּנָה"י,
וּבְצִדִיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְמִינוּ
אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ, וְלִכְן
נִקְרָא סֵדֶר זָרְעִים.

עֲתִיד, הוּא מִצַּד שֶׁל הוּד שְׁהוּא
סֵדֶר מוֹעֵד, שָׁבוּ אוֹכְלִים כֹּל
אַרְבַּע, וְתוֹלִים כֹּל חֲמֵשׁ,
וְשׁוֹרְפִים בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ. חֶסֶן, הוּא
מִצַּד שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שָׁבוּ
סֵדֶר נְשִׁים, יְשׁוּעַת הוּא סֵדֶר
נְזִיקִין מִצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁמֵשׁ כֹּל
הַדִּינִים יוֹצֵאִים לְמִי שֶׁעוֹשֶׂה נֶזֶק
לְחֻבְרוֹ. חֲכָמָה נִקְרָאת מִצַּד
הַחֶסֶד, שְׁבָה הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יָדַיִם, וְהוּא סֵדֶר קִדְּשִׁים, וְעִמּוֹ
נִצַּח. זֶהוּ שְׁכַתּוּב נְעֻמּוֹת בִּימִינֶךָ
נִצַּח. דַּעַת שְׁהוּא סֵדֶר טְהוּרוֹת.
וְהוּא שֵׁשָׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, בְּסוּד
שֶׁל לֵהֵט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת,
מִרְחֻמִּים לְדִין וּמִדִּין לְרַחֲמִים.

דְּרָגָה שְׁבִיעִית בִּירְאָת ה' - שְׁאִין
לוֹ חֶסֶר. זֶהוּ שְׁכַתּוּב יֵרְאוּ אֶת ה'
קִדְּשׁוּ כִי אֵין מַחְסוֹר לִירְאִיו.
לֹא יִהְיֶה מְאוֹתֶם שְׁנֵאֵמֵר בְּהֵם
וְחוּשָׁף מִיִּשְׂר אֶף לְמַחְסוֹר, וְלֹא
יִהְיֶה לוֹ חֶסֶר בַּתּוֹרָה אִם הוּא
בַּעַל תּוֹרָה, שְׁבָלִי תוֹרָה אֵין
יִרְאָה, כְּמוֹ שְׁנֵאֵמֵר אֵין בּוֹר יֵרָא
חֲטָא, כְּמוֹ שְׁאִין תּוֹרָה בְּלִי
יִרְאָה, אֶף כִּף אֵין יִרְאָה בְּלִי
תּוֹרָה, לֹא יִהְיֶה חֶסְרוֹן בְּנִשְׁמָתוֹ,
וְלֹא יִהְיֶה חֶסְרוֹן בְּמַעֲשָׁיו
הַטּוֹבִים, שְׁאִין חֶסֶר וְעֲנִיּוֹת
כְּחֶסֶר שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת טוֹבוֹת,
כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
אֵין עֲנִי אֲלֵא מִתּוֹרָה וּמִן

וְלֹא יִנְחָם (שְׁמוּאֵל א טו כט), חֲכָמָה אִיהִי סֵדֶר
קִדְּשִׁים דְּאִיהוּ הוּד, וְדַעַת אִיהוּ יִסוּד דְּאִיהוּ
סֵדֶר טְהוּרוֹת.

וְאִית דְּיִימָא בְּהַפּוּכָא, מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא
תַּתְּאָה אִיהִי אֲמוּנָה, וּמִסְטָרָא דְצְדִיק
דְּבִיהַ פְּלִילָן תְּרִין שְׁמָהֵן אֲמ"ן, דְּאֲנוּן
יֵאֵהוּדוּנָה"י, וּבְצִדִיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי (דף ה
ע"ב) לְמִינוּ אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ (בראשית א
א). וּבְגִין דָּא אַתְקָרִי סֵדֶר זָרְעִים.

עֲתִיד אִיהִי מִסְטָרָא דְהוּד דְאִיהִי סֵדֶר מוֹעֵד,
דְּבִיהַ אוֹכְלִין כֹּל אַרְבַּע וְתוֹלִין כֹּל
חֲמֵשׁ וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ, חֶסֶן אִיהוּ
מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְבִיהַ סֵדֶר
נְשִׁים, יְשׁוּעוֹת אִיהִי סֵדֶר נְזִיקִין מִסְטָרָא
דְּגְבוּרָה, דְתַמָּן כֹּל דִּינִין נְפָקִין לְמָאן דְעֵבִיד
נֶזֶק לְחֻבְרִיהַ, חֲכָמָה אַתְקָרִיתָא מִסְטָרָא
דְּחֶסֶד, דְּבָהּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יָדַיִם וְהוּא
סֵדֶר קִדְּשִׁים, וְעִמּוּיָהּ נִצַּח, הֵדָא הוּא
דְכַתִּיב (תהלים טז יא) נְעִימַת בִּימִינֶךָ נִצַּח, דַּעַת
דְּאִיהוּ סֵדֶר טְהוּרוֹת, וְאֵינּוּן שִׁית סִדְרֵי
מִתְנִיתִין, בְּרִזָּא דְלֵהֵט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת,
מִרְחֻמִּי לְדִינָא וּמִדִּינָא לְרַחֲמִי.

דְּרָגָא שְׁבִיעֵאָה בִּירְאָת י"י דְלִית לִיהַ חוּסֵר,
הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים לד י) יֵרְאוּ אֶת
י"י קִדְּוִשׁוּ כִי אֵין מַחְסוֹר לִירְאִיו, לֹאוּ יִהְיֶה
מְאִינּוּן דְאַתְמֵר בְּהוּן (משלי יא כד) וְחוּשָׁף מִיִּשְׂר
אֶף לְמַחְסוֹר, וְלֹא יִהְיֶה לִיהַ חוּסֵר בְּאוּרִייתָא
אִם הוּא מְאָרִי תּוֹרָה, דְבְּלֹאוּ אוּרִייתָא לִית
דְּחִילוּ, כְּמָא דְאַתְמֵר אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא,
כְּגוֹוְנָא דְלִית אוּרִייתָא בְּלֹא דְחִילוּ, אוּף הָכִי
לִית דְּחִילוּ בְּלֹא אוּרִייתָא, לָא יִהְיֶה חֶסְרוֹן
בְּנִשְׁמָתִיהַ, וְלֹא יִהְיֶה חֶסְרוֹן בְּעוֹבְדוּי טְבִין,
דְלִית חוּסֵר וְעֲנִיּוֹת כְּחוּסֵר דְאוּרִייתָא וּפְקוּדֵי יֵא טְבִין, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ

המַצוֹת, שְׁגוּף הוא מַעֲשֵׂה יְדֵי
הָאָדָם שְׂאִין חֶסֶר רַב מִמֶּנּוּ אַחַר
שְׂאִינוֹ מַעֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ-
הוא. זֶהוּ שְׁכָתוּב אִם יְהו"ה לֹא
יִבְנֶה בַּיִת שׁוּא עֲמָלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ,
וְזֶה גֵרָם שִׁיחֻרֵב בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ,
שְׁלֹא הָיָה מַעֲשֵׂי יְהו"ה.

דְּרָגָה שְׂמִינִית בִּירְאֵת ה' -
לְהִיּוֹת לוֹ בְּשֵׁת פָּנִים. מִי שֵׁישׁ לוֹ
בְּשֵׁת פָּנִים שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת עֲבָרָה
שְׁבָאָה לִירוֹ בְּגִלּוֹל יְרֵאת הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ הוּא, כְּאֵלוֹ בּוֹ נִבְרָא
הָעוֹלָם, וּמִשׁוּם זֶה בְּרֵאשִׁי"ת
יְר"א בְּש"ת, הָרִי יֵרָאֶה עִם בְּשֵׁת
הַפֶּל אַחַד, וּמִי שְׂאִין לוֹ בְּשֵׁת
פָּנִים, פֶּרְשׁוּהוּ בַעֲלֵי הַמַּשְׁנָה,
בּוֹדְאֵי שְׁלֹא עֲמָדוֹ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו
עַל הַר סִינִי.

וְהַפֶּךְ בְּש"ת וְתִמְצָא שְׁב"ת,
וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית יְר"א שְׁב"ת,
שְׁלֹא תַחֲלַל אוֹתָהּ בַּפְּרֻהֲסִיָּה,
כִּכְּן אָדָם שְׂאִין לוֹ בְּשֵׁת פָּנִים.
אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁמַּחֲלַל שֶׁבֶת
הַמְּלָכָה, שֶׁהִיא קֹדֶשׁ, לַעֲשׂוֹת
אוֹתָהּ חֵל, שְׁבָאָרוּהוּ בַעֲלֵי
הַמַּשְׁנָה, כֹּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּכֶתֶר
חֶלֶף, זֶה הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שֶׁשׁוֹנֶה
הַלְכוֹת, כֹּל שֶׁכֵּן בְּשֶׁבֶת הַמְּלָכָה.
וְעוֹד, בְּשֵׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן, עֵז
פָּנִים לְגִיהֵנּוּם. אוֹתָם שְׁעוֹבְרִים
עֲבָרָה בְּיַד רְמָה וְאִין לָהֶם בְּשֵׁת
פָּנִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שְׁנֵאמַר בּוֹ מִשְׁמִים הִבִּיט יְהו"ה
רְאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם, וְנֵאמַר
בּוֹ מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְנֵאמַר
בּוֹ חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטָן רוֹאֶה
כְּלִיּוֹת וְלֵב.

וְעֵנּוּהָ קְשׁוּרָה בִּירְאָה, זֶהוּ
שְׁכָתוּב עֵקֶב עֲנִוָה יְרֵאת יְהו"ה.
מִי שֵׁישׁ בּוֹ יְרֵאת יְהו"ה, הִיא
מְבִיאָה אוֹתוֹ לְיַד עֲנִוָה, שֶׁהִיא
שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה, שִׁירְאֵת יְהו"ה

מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אִין עָנִי אֶלָּא מִתּוֹרָה וּמִן
הַמַּצוֹת, דְּגוּפָא אִיהוּ עוֹבְדֵי יְדֵי דְבַר נֶשׁ,
לִית חוֹסֵר סְגִי מְנִיָּה בְּתַר דְּלֹא אִיהוּ עוֹבְדֵי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים
קכז א) אִם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה בַּיִת שׁוּא עֲמָלוֹ בּוֹנֵיו
בּוֹ, וְדָא גֵרָם דִּיתְחַרֵּב בִּי מְקֻדְשָׁא, דְּלֹא הוּוּ
עוֹבְדֵי יְהו"ה.

דְּרָגָא תְּמִינָאָה בִּירְאֵת יי', לְמַהוּי לִיָּה בְּשֵׁת
אַנְפִּין, מָאן דְּאִית לִיָּה בְּשֵׁת אַנְפִּין
דְּלֹא לְמַעַבְד עֲבִירָה דְּאִתִּי לִידֵי בְּגִין דְּחִילוֹ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּאֵלוֹ בִּיָּה אֶתְבְּרִי עַלְמָא,
וּבְגִין דָּא בְּרֵאשִׁי"ת יְר"א בְּש"ת, הָרִי יֵרָאֶה
עִם בְּשֵׁת פְּלֵא חַד, וּמָאן דְּלִית בִּיָּה בְּשֵׁת
אַנְפִּין אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין בּוֹדְאֵי שְׁלֹא
עֲמָדוֹ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינִי.

וְהַפֶּךְ בְּש"ת וְתִשְׁפַּח שְׁב"ת, וְהֵינּוּ
בְּרֵאשִׁית יְר"א שְׁב"ת, דְּלֹא תַחֲלַל
לִיָּה בַּפְּרֻהֲסִיָּה, כְּבַר נֶשׁ דְּלֹא בִיָּה בְּשֵׁת
אַנְפִּין, וְוִי לִיָּה מָאן דְּמַחֲלַל שֶׁבֶת מְלַכְתָּא
דְּאִיָּהי קֹדֶשׁ לְמַעַבְד לִיָּה חוֹל, דְּאוּקְמוּהוּ
מְאִרֵי מִתְנִיתִין, כֹּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּתַגָּא חֶלֶף, זֶה
הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שֶׁשׁוֹנֶה הַלְכוֹת, כֹּל שֶׁכֵּן
בְּשֶׁבֶת מְלַכְתָּא.

וְעוֹד בּוֹשֶׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן, עֵז פָּנִים לְגִיהֵנּוּם,
אַנּוּן דְּעֲבָרִין עֲבִירָה בְּיַד רְמָה, וְלִית לוֹן
בְּשֵׁת פָּנִים מְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, דְּאֶתְמַר
בִּיָּה (תהלים לג כג) מִשְׁמִים הִבִּיט יְהו"ה רְאָה אֶת
כָּל בְּנֵי הָאָדָם, וְאֶתְמַר בִּיָּה (ישעיהו יג) מֵלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֶתְמַר בִּיָּה (משלי כ כז) חִפֵּשׁ כָּל
חֲדָרֵי בֵּטָן, (ירמיהו כ יב) רוֹאֶה כְּלִיּוֹת וְלֵב.

וְעֵנּוּהָ קְטִירָא בְּדְחִילוֹ, הֵדָא הוּא
דְכָתִיב (משלי כב ד) עֵקֶב עֲנִוָה יְרֵאת יי',

מָאן דְּאִית בִּיָּה יְרֵאת יי' אִיָּתִי לִיָּה לִידֵי עֲנִוָה דְּאִיָּהי שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה,

דִּירָאת יי' עֶקֶב לְגִבְיָהּ, וְדָא דִּרְגָא דְמֹשֶׁה,
דְּאַתְמַר בֵּיהּ (במדבר יב ג) וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד,
וּבִגִּין דְּאִיהִי יִרְאָה עֶקֶב לְגִבְיָהּ, אִוְקְמוּהָ מְאִירִי
מִתְנִיתִין, יִרְאָה מְלָה זִוְטְרִתִּי הִיא לְגִבֵּי מֹשֶׁה.
דְּרָגָא תְּשִׁיעָאָה בִּירָאת יי', כֹּל מָאן דְּאִית
בֵּיהּ יִרְאָת יְהו"ה יִתְהַלֵּל, וְכִי אִית
לְבַר נֶשׁ לְשַׁבְחָא גְרַמְיָהּ, אֶלָּא אִיהוּ מְשׁוּבַח
קָדָם יְהו"ה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי לא ל) שְׁקַר
הַחֵן וְהַבֵּל הִיפִי וְגוֹמֵר, דָּא דְרָא דְחִזְקִיָּהּ,
דְּבִירָאת יי' קָא אֲתִי בַר נֶשׁ לְקִיָּמָא
תְּרִי"ג מְצוֹת, כְּחֻשְׁבֵּן בִּירָא"ת.

דְּרָגָא עֲשִׂירָאָה בִּירָאת יי', אִית יִרְאָה וְאִית
יִרְאָה, לָאו כֹּל אֶפְיָא שְׁוִין, אִית יִרְאָה
דְּדַחִיל בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּלָא
יִלְקָה לֵיהּ בְּרִצּוּעָה, דְּאַתְמַר (דף ו
ע"א) בַּהּ (בראשית א ב) וְהָאֲרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וּבְהוּ,
מִסְטָרָא דְאִילְנָא דְטוֹב וְרַע, דְּאִיהִי אֲרַעָא
רְקִנְיָא, שְׁפָחָא בִישָׂא, כְּגוּוֹנָא דְחַד מְאֲרַבַּע
אַבוֹת נְזִיקִין דְּאִיהוּ הַבּוֹר, וּכְגוּוֹנָא דְבוֹר
דְּיוֹסֶף, דְּאִוְקְמוּהוּ עֲלֵיהּ הַבְּרָה, וְהַבּוֹר רִיק
וְכוּ' (בראשית לו כד), הַבְּרָה נִקְבָּא בִישָׂא, בּוֹר
דְּכוּרָא, וּבוֹר בְּגִין דְּאִיהוּ מִתְמָן, אִוְקְמוּהוּ
עֲלֵיהּ אִין בּוֹר יִרָא חֲטָא, בְּתַר דְּלִית בֵּיהּ יִרְאָת
יי'.

מָאן דְּאִיהוּ דְּחִיל מְגוּ אִוְרִייתָא דְּאִיהִי
תְּפָאֲרַת, דְּמַנְיָה נְפָקַת, כְּגוֹן דָּא אִיהִי
שְׁקוּלָה לְגִבְיָהּ, וּבִגִּין דָּא אִין כֹּל יִרְאָה שְׁוָה,
דְּהָא יִרְאָת יי' הִיא מְלָכוֹת דִּילֵיהּ, כְּלִילָא
מִכָּל פְּקוּדֵי אִוְרִייתָא, בְּגִין דְּאִיהִי יִרְאָה
דְּנְפָקַת מְגוּ תוֹרָה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
דְּאִיהוּ יְהו"ה, דְּכְּבִינָהּ אִוְקְמוּהוּ מְאִירִי
מִתְנִיתִין, גְּדוּלָה תוֹרָה שְׁמִבְיָאָה לְאָדָם לִידֵי
מַעֲשָׂה, דְּאִי בַר נֶשׁ לָא יָדַע אִוְרִייתָא, וְאַגְרָא

עֶקֶב לְגִבְיָהּ, וְזוּ דְרָגַת מֹשֶׁה,
שְׁנַאמַר בּוֹ וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ
מְאֹד, וּמִשּׁוֹם שְׁהִירָאָה הִיא עֶקֶב
אֵלֶיהָ, פְּרִשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה,
יִרְאָה דְּכַר קֶטְן הִיא לְגִבֵּי מֹשֶׁה.
דְּרָגָה תְּשִׁיעִית בִּירָאת ה' - כֹּל
מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאָת יְהו"ה, יִתְהַלֵּל.
וְכִי יֵשׁ לְאָדָם לְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ?
אֶלָּא הוּא מְשַׁבַּח לְפָנֵי יְהו"ה.
וְהוּוּ שְׁכָתוּב שְׁקַר הַחֵן וְהַבֵּל
הִיפִי וְגוֹמֵר. זֶה דוֹרוֹ שֶׁל
חִזְקִיָּהוּ, שְׁבִירָאת ה' בָּא בֶּן אָדָם
לְקַיֵּם תְּרִי"ג מְצוֹת כְּחֻשְׁבֵּן
בִּירָא"ת.

דְּרָגָה עֲשִׂירִית בִּירָאת ה' - יֵשׁ
יִרְאָה וְיֵשׁ יִרְאָה, לָא כֹּל הַפְּנִים
שְׁוִים. יֵשׁ יִרְאָה שְׁפּוּחַד אָדָם
מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדֵי שְׁלֵא
יִלְקָה בְּרִצּוּעָה, שְׁנַאמַר בַּהּ
וְהָאֲרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וּבְהוּ מִצַּד שֶׁל
הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, שְׁהִיא אֲרֶץ
רִיקָה, שְׁפָחָה רַעָה, כְּמוֹ שְׁאֶחָד
מְאֲרַבְּעָה אַבוֹת נְזִיקִין שְׁהוּא
הַבּוֹר, וְכְמוֹ שְׁהַבּוֹר שֶׁל יוֹסֵף
שְׁבָאֲרוּ עֲלָיו הַבְּרָה, וְהַבּוֹר רִיק
וְכוּ' הַבְּרָה - נִקְבָּה רַעָה, בּוֹר -
זָכַר, וּבוֹר, מִשּׁוֹם שְׁהוּא מְשָׁם,
פְּרִשׁוּהוּ עֲלָיו אִין בּוֹר יִרָא חֲטָא,
מֵאַחַר שְׁאִין בּוֹ יִרְאָת ה'.

מִי שְׁהוּא פּוֹחַד מִתּוֹךְ תוֹרָה
שְׁהִיא תְּפָאֲרַת, שְׁמַמְנוּ יִצְאָה,
כְּגוֹן זֶה הִיא שְׁקוּלָה אֵלָיו,
וּמִשּׁוֹם זֶה אִין כֹּל יִרְאָה שְׁוָה,
שְׁהִי יִרְאָת ה', הִיא מְלָכוֹתוֹ,
כְּלִילָה מִכָּל מְצוֹת הַתּוֹרָה,
מִשּׁוֹם שְׁהִיא יִרְאָה שְׁיִצְאָת
מִתּוֹךְ תוֹרָה, שְׁהוּא עֲמוּד
הָאֲמָצְעִי שְׁהוּא יְהו"ה, שְׁבִגְלָלָה
פְּרִשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, גְּדוּלָה
תוֹרָה שְׁמִבְיָאָה אָדָם לִידֵי
מַעֲשָׂה, שְׁאָם אָדָם לָא יוֹדַע אֶת
הַתּוֹרָה וְשִׁכַּר מְצוּתֵיהָ, וְעַנְשִׁים

דְּפְקוּדֵיָא דִּילָהּ, וְעוֹנְשֵׁין

שְׁלָה לְמִי שְׁעוֹבֵר עַל הַמְצוּוֹת, וְלִמִּי בָרָא אֶת הַתּוֹרָה, וּמִי־הוּא שֹׁנֵתָנָה לְיִשְׂרָאֵל - אֵיךְ יִפְחַד מִמֶּנּוּ וְיִשְׁמַר מְצוּוֹתָיו? וְלָכֵן אָמַר דָּוִד לְשִׁלְמָה, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעַבְדֶּהוּ.

שָׂאם אָדָם לֹא מִפִּיר אֶת אוֹתוֹ שֶׁנִּתֵּן לוֹ תּוֹרָה וְצִוָּה אוֹתוֹ לְשִׁמְרָהּ, אֵיךְ יִפְחַד מִמֶּנּוּ וְיַעֲשֶׂה מְצוּוֹתָיו? וְלָכֵן פִּרְשׁוּהוּ רַבְּנֵינוּ, וְלֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד, וְאִין בּוֹר יֵרָא חֲטָא.

מִשּׁוֹם שְׁתוֹרָה, שֶׁהִיא תְּרִי"א, מִשְׁתִּי דְּרָגוֹת נִתְּנָה, מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, שְׁמִשְׁם שְׁתֵּי מְצוּוֹת - אֲהַבֵּת חֵסֵד וְיִיאֵת גְּבוּרָה, שֶׁהִיא יִרְאָה, שֶׁבָּהֶם הִשְׁתַּלְּמוּ תְּרִי"ג מְצוּוֹת. וּמִשּׁוֹם שֶׁכָּל הַתּוֹרָה וּמְצוּוֹתֶיהָ מִשְׁנֵי צְדָדִים נִתְּנוּ, פִּרְשׁוּהוּ רַבְּנֵינוּ וְלֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד וְאִין בּוֹר יֵרָא חֲטָא.

וְאִם תֹּאמְרוּ, הֲרִי חֵסֵד וּגְבוּרָה, שְׁמִשְׁם מַלְכוּת, הִיא אֲהַבָּה וְיִרְאָה, אֵיךְ פִּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים גְּדוֹלָה תּוֹרָה שֶׁמְבִיאָה לְאָדָם לְיַד מַעֲשֶׂה, שְׁמִכָּאן מִשְׁמַע, שֶׁכָּל הַקּוּדִם יִרְאֵתוּ לְחֻכְמָתוֹ, חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְּמָת? אֵלָּא הַכֹּל אִמְתָּ. תְּפַאֲרַת נִקְרָא אָדָם, כְּמוֹ שֶׁהוּא הִיָּה אָדָם ה"א שְׁלֵמֻטָּה, שֶׁבָּאָרוּ עָלָיו שֶׁהִיָּה רֵאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה, וְלָכֵן פִּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְבִרְאֵת, שֶׁנֹּאמַר עָלֵיהֶם אָדָם אֲתָם. אֵךְ כִּף תְּפַאֲרַת, שֶׁהוּא יְהו"ה, הוּא רֵאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה, שֶׁהִיא חֻכְמָה עָלְיוֹנָה, וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה, שֶׁהִיא " מִן אֲדֻנִּי, חֻכְמָה תַּחְתּוֹנָה, יִרְאֵת יְהו"ה מַלְכוּת שְׁלוֹ.

וְלָכֵן נֹאמַר בְּהָ אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. אִשָּׁה, יֵשׁ לָהּ לְהַקְדִּים בְּכָל

דִּילָהּ לְמָאן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵיָא, וּמָאן הוּא דְּבָרָא אֲוִרֵייתָא, וּמָאן הוּא דִּיהִיב לָהּ לְיִשְׂרָאֵל, אֵיךְ דְּחִיל לֵיהּ וְנָטִיר פְּקוּדֵי, וּבִגִּין דָּא אָמַר דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ (ר"ה א כח ט) דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעַבְדֶּהוּ.

דְּאִי בַר נֶשׁ לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע הֵהוּא דִּיהִיב לֵיהּ אֲוִרֵייתָא, וּמִנֵּי לֵיהּ לְנִטְרָא לָהּ, אֵיךְ דְּחִיל מִנֵּיהּ וְעַבִּיד פְּקוּדֵי, וּבִגִּין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵינוּ, וְלֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד, וְאִין בּוֹר יֵרָא חֲטָא.

בִּגִּין דְּאוִרֵייתָא דְּאִיהִי תְּרִי"א מִתְרִין דְּרִגִּין אֲתִיהִיבֵת, מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, דְּמִתְמָן תְּרִין פְּקוּדִין אֲהַבֵּת חֵסֵד וּדְחִילוּ דְּגְבוּרָה דְּאִיהִי יִרְאָה, דְּבִהוֹן אֲשַׁתְּלִימוּ תְּרִי"ג פְּקוּדֵיָא, וּבִגִּין דְּכָל אֲוִרֵייתָא וּפְקוּדֵיהָ מִתְרִין סְטְרִין אֲתִיהִיבֵת, אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵינוּ וְלֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד, וְאִין בּוֹר יֵרָא חֲטָא.

וְאִי תִימָא הָא חֵסֵד גְּבוּרָה דְּמִתְמָן מַלְכוּת אִיהִי אֲהַבָּה וְיִרְאָה, אֵיךְ אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵינוּ גְּדוֹלָה תּוֹרָה שֶׁמְבִיאָה לְאָדָם לְיַד מַעֲשֶׂה, דְּמַהְכָּא מִשְׁמַע דְּכָל הַקּוּדִם יִרְאֵתוּ לְחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְּמָת, אֵלָּא כְּלָא קְשׁוּט, תְּפַאֲרַת אֲתַקְרִי אָדָם, פְּגוּוֹנָא דִּילֵיהּ הוּא אָדָם ה"א דְּלִתְתָא, דְּאוּקְמוּהוּ עָלֵיהּ דִּהוּה רֵאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה, וּבִגִּין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵינוּ, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְבִרְאֵת, דְּאֲתַמַּר עָלְיֵיהּ אָדָם אֲתָם, אוּף הַכִּי תְּפַאֲרַת דְּאִיהוּ יְהו"ה, אִיהוּ רֵאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה דְּאִיהוּ חֻכְמָה עָלְיָהּ, וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה דְּאִיהוּ " מִן אֲדֻנִּי, חֻכְמָה תַּתָּא, יִרְאֵת יי', מַלְכוּת דִּילֵיהּ.

וּבִגִּין דָּא אֲתַמַּר בְּהָ (ויקרא יב ד) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ, אֲתַתָּא אִית לָהּ לְאִקְדָּמָא בְּכָל פְּקוּדֵיָא, דְּאֲתַמַּר בְּהָ אִשָּׁה יִרְאֵת יי'

המצוות, שנאמר בה אשה יראת ה' היא תתהלל, ולכן מצא אשה בתפלה - מצא טוב, שנאמר בו טוב יהוה לכל.

ואם הקדים אותה בתפלה, כמו שבארנו אדנ"י שפתי תפתח, מיד - ויפק רצון מה', ולכן הפונה, שהיא מחשבה, צריך להקדים למצוה, ולכן שמו חכמים פונת מחשבת התפלה בברכה הראשונה, שפך פרשוהו, אם לא כון בברכה ראשונה - חוזר לראש. ולכן צריך להקדים יראה מצד השכינה, בין בתורה בין במצוות, אבל מצד של הקדוש ברוך הוא צריך להקדים תורה ליראה בכל המצוות, שיראה של תורה יש, שנקראת הנקבה תורה שבעל-פה, שבשכילה נאמר שם אז ירננו עצי היער.

ענה מלאך מן השמים ואמר: הן הן מעשה מרפכה. מן הא"ז הזה תלויים בו ע"ב שמות, שהינו חסד, שבו צריך להתקין כפא לרבנו בכנפי מצוה, וישב עליו באמת. עשור אמת מ"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א מוריד הטל להאיר אל הה"א.

שהוא כולל שלש ברכות ראשונות של התפלה ושלש אחרונות, וזה עשר ספירות בלי מה, שהם פנגד שני שמות יהוה אדנ"י, ושמונה אותיות, שהם עשרה עשרה הכף בשקל הקדש, וזה כ' מן פתור, עשרה מהשכינה התחתונה אדנ"י, מלמטה למעלה מן אג"י עד א"ן, עשרה מלמעלה למטה מעמוד האמצעי שהוא יהוה.

ומשום זה כ' כולל אותם. ובקץ הגאולה מידלג על ה'הרים - זה מ"ה, ואין הרים אלא

היא תתהלל (משלי לא ל), ובגין דא מצא אשה בקדמיתא, מצא טוב (שם יח כב), דאתמר ביה (תהלים קמה ט) טוב יהוה לכל.

ואי אקדים לה בצלותא, כמה דאוקמוהו (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, מיד (משלי ח לה) ויפק רצון מיהוה, ובגין דא פונה דאיהי מחשבה, צריך לאקדמא למצוה, ובגין דא שויאו רבנן פוון מחשבתא דצלותא בברכה קדמאה, דהכי אוקמוהו אם לא פוון בברכה ראשונה חוזר לראש, ובגין דא צריך לאקדמא יראה מסטרא דשכינתא, בין באורייתא, בין בפקודייתא, אבל מסטרא דקודשא בריך הוא, צריך לאקדמא אורייתא ליראה בכל פקודייתא, דיראה דאורייתא אית, דאתקרי נוקבא תורה שבעל פה, דבגינה אתמר תמן אז ירננו עצי היער (דה"א טז לג).

ענה מלאך מן השמים ואמר הן הן מעשה מרפכה, מהאי א"ז תליין ע"ב שמהן דהיינו חסד, דביה צריך לאתקנא פרסיא למאריה, בכנפי מצוה, וישב עליו באמת, עשור אמת מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, מוריד הטל לאנהרא לגבי ה"א.

דאיהו כליל תלת ברכאן קדמאין דצלותא, ותלת בתראין, ודא עשר ספירות בלי מה, דאינון לקבלייהו תרין שמהן יהוה אדנ"י, ותמניא אתוון, דאינון עשרה עשרה הכף בשקל הקדש (במדבר ז פד), ודא כ' מן פתור, עשרה מן (דף ו ע"ב) שכינתא תתאה אדנ"י, מתתא לעילא מן אג"י עד א"ן, עשרה מעילא לתתא מעמודא דאמצעיתא דאיהו יהוה, ובגין דא כ' כליל לון.

ובקץ דפורקנא מידלג על ה'הרים (שיר ב ח), דא מ"ה, ולית הרים אלא

הַאֲבוֹת, שֶׁהֵם מְרַפְּכֵתוּ, אֵף כִּי מִקְפֵּץ עַל הַגְּבֻעוֹת - הֵן הָאֲמֵהוֹת, אֵהִי"ה אֲדנִי". בְּאוֹתוֹ זְמַן אֲזִי יִשִּׁיר מִשֶּׁה וְכוּ, וְהַפֵּל נִקְשָׁר וְנִכְלָל בַּח"י הָעוֹלָמִים. זֶהוּ שִׁפְתוֹב בְּרִכּוֹת לְרֹאשׁ צִדִּיק. וְיֵשׁ כְּבוֹד נִבְרָא, כְּמוֹ שִׁכְבוֹד נֶאֱצַל. מִצַּד שֶׁל כְּבוֹד נִבְרָא אוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל אֵל אֲדוֹן עַל הַפֵּל, אִם פְּעֻבָּדִים. וּמִצַּד שֶׁל כְּבוֹד נֶאֱצַל נֶאֱמַר בָּהֶם אִם פְּכֻנִים, הוּא עֵלֶת עַל הַפֵּל, אֵין אֱלוֹהַ עֲלָיו, וְלֹא תַחֲתָיו, וְלֹא לְאַרְבַּעַה צַדִּדִּים, הוּא מְמַלֵּא כָּל הָעוֹלָמוֹת.

וְהוּא סוֹכֵב אֶת כָּל הַצַּדִּדִּים, שֶׁלֹּא מִתְפַּשְׁטִים יוֹתֵר מִהַגְּבוּל שֵׁשׁ לְכָל אֶחָד, וְהַמְדָּה שֵׁשׁ לְכָל אֶחָד, וְכֻלָּם בְּרִשּׁוֹתוֹ, בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד.

אֲדנִי מְרַפְּכָה לַיהו"ה, וּבִהּ הִתְעַטֵּף, וְאֵף כִּי יְהו"ה מִתְעַטֵּף בְּאֵהִי"ה לְבָרָא עוֹלָם, אֲבָל שֵׁם יְהו"ה הוּא מְרַפְּכָה לְרַבּוֹנוֹ לְכַתֵּר עֲלֵיוֹן, וְלִכְּן אֵין קְדוֹשׁ כִּיְהו"ה, עֵלֶת עַל הַפֵּל, טְמִיר וְגִנּוּז בְּכַתֵּר, וּמִמֶּנּוּ מִתְפַּשֵּׁט אוֹרוֹ עַל יְהו"ה, שֶׁהִיא י' חֲכָמָה, ה' בִּינָה, ו' כּוֹלָל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, ה' מְלַכּוֹת. וְזוֹהִי הִתְפַּשְׁטוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה. וְאֵף כִּי מִתְפַּשֵּׁט אוֹרוֹ עַל י' מִן אֲדנִי מְלַמְטָה לְמַעֲלָה עַד אֵין סוֹף שְׁנַרְמֵז בְּאֲדנִי אֵי"ן, וּמִשּׁוֹם זֶה י' י' מִן יֵאֱהוּדנָה"י, עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה הַפָּף, זֶה כ' מִן פֶּתֵר, וּבַעַל הַפֵּל, אֵין בּוֹ צִיּוֹר שֶׁל אוֹת וּנְקֻדָּה. זֶהוּ שִׁפְתוֹב וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּה, וְאֵל מִי תְדַמְיֵן א"ל וּמֵה דְמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ.

הוּא צִיר בְּשֵׁתֵי אוֹחִיּוֹת שְׁנֵי עוֹלָמוֹת. בְּאוֹת י' צִיר הָעוֹלָם

אֲבָהֶן, דְּאֵינוֹן מְרַפְּכֵתִיה, אוֹף הָכִי מִקְפֵּץ עַל הַגְּבֻעוֹת אֲנוֹן אֲמָהֶן, אֵהִי"ה אֲדנִי, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲזִי יִשִּׁיר מִשֶּׁה וְכוּ (שְׁמוֹת טו א), וְכֻלָּא אֲתַקְשָׁר וְאֲתַפְּלִיל בַּח"י עֲלַמִּין, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (מְשִׁלֵי יו) בְּרִכּוֹת לְרֹאשׁ צִדִּיק.

וְאִית כְּבוֹד נִבְרָא פְּגוּוֹנָא דְכְּבוֹד נֶאֱצַל, מְסֻטָּרָא דְכְּבוֹד נִבְרָא אֲמַרִּין יִשְׂרָאֵל לְגַבֵּי אֲדוֹן עַל פְּלָא אִם פְּעֻבָּדִים, וּמְסֻטָּרָא דְכְּבוֹד נֶאֱצַל אֲתַמַּר בְּהוֹן אִם פְּכֻנִים, אֵיהוּ עֵלֶת עַל פְּלָא לִית אֱל"ה עֲלֵיה, וְלֹא תַחֲתִיה, וְלֹא לְאַרְבַּע סְטְרִין דְּעֵלְמָא, אֵיהוּ מְמַלֵּא כָּל עֲלַמִּין.

וְאֵיהוּ אֲסַחֵר לְכָל סְטְרִין, דְּלֹא מִתְפַּשְׁטִין יִתִּיר מִגְּבוּל דְּשׁוּי לְכָל חַד, וּמִדָּה דְּשׁוּי לְכָל חַד, וְכֻלְהוֹ בְּרִשּׁוֹ דִּילֵיה בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד.

אֲדנִי מְרַפְּכָה לַיהו"ה, וּבִהּ אֲתַעֲטֵף, וְאוֹף הָכִי יְהו"ה אֲתַעֲטֵף בְּאֵהִי"ה לְמַבְרִי עֲלַמָּא, אֲבָל שֵׁם יְהו"ה אֵיהוּ מְרַפְּכָה לְמֵאֲרִיָּה לְכַתֵּר עֲלָאָה, וּבְגִין דָּא (ש"א ב ב) אֵין קְדוֹשׁ כִּיְהו"ה, עֵלֶת עַל פְּלָא טְמִיר וְגִנּוּז בְּכַתֵּר, וּמִנֵּיה אֲתַפְּשֵׁט נְהוּרִיָּה עַל יְהו"ה, דְּאֵיהוּ י' חֲכָמָה, ה' בִּינָה, ו' פְּלִיל שִׁית סְפִירָן, ה' מְלַכּוֹת, וְהֵאֵי אֵיהוּ אֲתַפְּשֵׁטוֹתִיה מְעִילָא לְתַתָּא, וְאוֹף הָכִי אֲתַפְּשֵׁט נְהוּרִיָּה עַל י' מִן אֲדנִי מִתַּתָּא לְעִילָא, עַד אֵין סוֹף, דְּאֲתַרְמִיז בְּאֲדנִי אֵי"ן, וּבְגִין דָּא י' י' מִן יֵאֱהוּדנָה"י עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה הַפָּף, דָּא כ' מִן פֶּתֵר, וּמֵאֲרִי דְכֻלָּא לִית בִּיה צִיּוֹר דְּאוֹת וּנְקֻדָּה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (יִשְׁעִיה מ יח-כח) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּה, וְאֵל מִי תְדַמְיֵן א"ל, וּמֵה דְמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ.

אֵיהוּ צִיר בְּתֵרִין אֲתוּוֹן תֵּרִין עֲלַמִּין, בְּאֵת י'

הפא, ובאות ה' - העולם הזה.
זהו שפתוב פי ביה ה' צור
עולמים.

והמקורות של כל השמות הם
יו"ד ה"י וי"י ה"י - יהו"ה, יו"ד
ה"א וא"ו ה"א - יהו"ה. כל יו"ד
מראה יהו"ה, כל א' מראה
אהי"ה למעלה, אדנ"י למטה.
כך שם יהו"ה הוא בכניו אחד,
משום שממנו נמצא כניו, אבל
מצד של עשר הספירות של
בריאה אין שם יהו"ה וכניו
אחד. זהו שפתוב כל הנקרא
בשמי ולכבודי בראתיו וכו'.
הרי ספירות שנקראו בשם
יהו"ה ובשם אדנ"י, ואותם של
אדנ"י נבראו.

ורבן יש שמות דומים לחותם
המלך, שבהם נודעת דמות
המלך והגבירה ציור ממש, ויש
שמות שהם כמו שרשם של
ציור של חותם בשערה, וכך
פוחדים מאותו רשם כאלו היה
המלך ממש, אבל אדון על הכל,
אין לו מכל הציורים הללו כלל.
זהו שפתוב ואל מי תדמיון א"ל
וכו'.

ומצד של ציורי השערה ראה
יחזקאל כל המראות הללו
שראה, ולכן נאמר בהם ודמות
כמראה אדם, ולא מראה אדם
ממש, כמראה חשמ"ל ולא
חשמל, כמראה אש בית לה
סביב, הוא מראה דמות כבוד
יהו"ה, ולא כבוד יהו"ה ממש,
אלא מראה ציור שלו.

פתח ואמר: יחזקאל הנביא,
קום משנתך לגלות פאן
המראות שהתגלו לך, שכלם
אליך בדרך נסתר ובהתגלות,
בהתגלות ציורים, אבל
בסתימות העינים דמות של
המלך והגבירה, כל שכן וכל
שכן אותו שאין לו דמות,

ה' עלמא דין, הדא הוא דכתיב (שם כו ד) פי
בי"ה יהו"ה צור עולמים.

ומקורין דכל שמיהן אינון יו"ד ה"י וי"ו
ה"י, יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
יהו"ה, כל יו"ד איהי אחזי יהו"ה, כל א'
אחזי אהי"ה לעילא, אדנ"י לתתא, הכא שם
יהו"ה איהו בכנוייה חד, בגין דמנייה
אשתפח פנוייה, אבל מסטרא דעשר ספירן
דבריאה, לאו שם יהו"ה וכנוייה חד, הדא
הוא דכתיב (שם מג ז) כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו וכו', הרי ספירות אתקריאו בשם
יהו"ה, ובשם אדנ"י, ואנון דאדנ"י
אתבריו.

ובגין דא אית שמיהן דמיין לחותמא
דמלפא, דבהון אשתמודע דיוקנא
דמלפא ומטרוניתא ציורא ממש, ואית שמיהן
דאינון פגוונא דרשימו דציורא דחותמא
בשערה, והכי דחילין מההוא רשימו כאילו
הוה מלפא ממש, אבל אדון על פלא לית
ליה מפל אלין ציורין כלל, הדא הוא
דכתיב (שם מ יח) ואל מי תדמיון א"ל וכו'.

ומסטררא דציורין דשערה, חמא יחזקאל כל
אלין מראות דחמא, ובגין דא
אתמר בהון (יחזקאל א כו) ודמות כמראה אדם,
ולא מראה אדם ממש, כמראה חשמ"ל ולא
חשמ"ל, כמראה אש בית לה סביב, הוא
מראה דמות כבוד יי', ולא כבוד יי' ממש,
אלא מראה ציור דיליה.

פתח ואמר, יחזקאל נביאה, קום משינתך
לגלאה הכא מראות דאתגליין לך,
דכלהו לגבך בארח סתים ובאתגליא,
באתגליא ציורין, אבל בסתימו דעיינין
דיוקנא דמלפא ומטרוניתא, כל שכן וכל

שִׁבְגָלוֹ נֹאמַר פְּסוּק זֶה לְמִי שְׂצִיר בּו דְּמוֹת, אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וְכוּ' וְשֵׁם בְּסִתְרוֹ, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִפְלוּ מִכָּל מַה שְׂאָדָם יְכוּל לְהַסְתַּפֵּל בְּעֵינָיו, וְאִפְלוּ מִכָּל הַדְּמִיּוֹת שֶׁהָרָאָה לְנִבְיָאִים.

צוּרַת הַדְּמוֹת שֶׁכְּלוּלָה מִכַּמָּה אִוּרוֹת, אֶחָד וּמִמֶּעַל לְרִקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ א, כְּמֵרָאָה אֲבָן סְפִיר דְּמוֹת כֶּסֶף, זוֹ אֲבָן סְפִיר דְּמוֹת כֶּסֶף, וְהוּא לְמַעְלָה כְּמוֹ זֶה , וְתַחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת הַסְּפִיר כְּמוֹ זֶה א, וְהַכֵּל א, וְקִדְהָ זֶה הֵיא כְּמוֹ חַל"ם לְמַעְלָה כְּתָר עֲלִיּוֹן שְׂרוּכָב עַל י"ה, שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה כְּחֻשְׁבוֹן חֵלֶם, וְתַחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת הַסְּפִיר חִירָק, וְזוֹ מַלְכוּת, וְהָאֲרֶץ הַדּוֹם רִגְלֵי הֵיא תַחַת ו"ה, שֶׁהֵיא חֻשְׁבוֹן חִר"ק, וְכַף עוֹלָה א יְהו"ה יו"י.

וְעוֹד, רִקִיעַ זֶה עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שְׁפוּלָל שֵׁם יְהו"ה, וְהוּא פּוֹלָל שֵׁשׁ סְפִירוֹת שֶׁל הָאֲמֻצָּע, שְׁעָלָיו נֹאמַר נְטוּי עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה, שְׁעָלָיו נֹאמַר נוֹטָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה, כְּמוֹ זֶה \ בְּאֲמֻצָּע א. נוֹטָה שְׁמַיִם לְבִדִּי - מִי נוֹטָה אוֹתוֹ? עֵלַת עַל הַכֵּל לְבִדּוֹ, יְחִיד בְּלִי שְׁנֵי לְעוֹר לוֹ.

הַשְּׁנֵי, וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם עֲלָיו מְלַמְעָלָה, זֶהוּ יוֹד הָאִישׁ וְאוֹ הָאִישׁ פּוֹלָל תִּשְׁעֵי נִקְדוּת, וְעֵשִׂירֵי שְׂכִינָה פְלוּלָה מִכָּלֶם, וְהַכֵּל א, שְׂאִין אָדָם בְּלִי א, וְהַכֵּל הוּא עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁהוּא יְהו"ה שְׁפוּלָל א, וְהוּא הַשֵּׁם הַמְּפֹרֵשׁ שְׁפוּלָל א. לְהִרְאוֹת, שְׂאָם רֶץ לְבָד, שׁוּב לְאַחֹר.

רֶץ לְבָד שׁוּב לְאַחֹר.

שֶׁכֵּן הֵהוּא דְלִית לֵיה דְיוֹקְנָא, דְּבִגְיָנִיה אֲתָמַר הָאִישׁ קָרָא לְמָאן דְּצִייר בֵּיה דְיוֹקְנָא, (דְּבִרִים כז טו) אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וְכוּ', וְשֵׁם בְּסִתְרוֹ, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִפְלוּ מִכָּל מַה דְּבִר נֵשׁ יְכוּל לְאַסְתַּפֵּלָא בְּעֵינָא, וְאִפְלוּ מִכָּל דְיוֹקְנֵין דְּאַחֲזִי לְנִבְיָאִי.

צוּרַת דְיוֹקְנָא דְכֻלִּילָא מִכַּמָּה נְהוּרִין, חַד וּמִמֶּעַל לְרִקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ א כְּמֵרָאָה אֲבָן סְפִיר דְּמוֹת כֶּסֶף (יְחֻזְקָאֵל א כו), דָּא אֲבָן סְפִיר דְּמוֹת כֶּסֶף, וְאִיהוּ לְעִילָא פְּגוּוֹנָא דָּא וְתַחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת (דף י ע"א) הַסְּפִיר (שְׁמוֹת כד ט), פְּגוּוֹנָא דָּא א וְכֻלָּא א, נְקוּדָה דָּא הוּא פְּגוּן חַל"ם לְעִילָא כְּתָר עֲלִיּוֹן, דְּרָכִיב עַל י"ה דְּאִינוּן חֲכָמָה וּבִינָה כְּחֻשְׁבוֹן חֵלֶם, וְתַחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת הַסְּפִיר חִירָק, וְדָא מַלְכוּת, וְהָאֲרֶץ הַדּוֹם רִגְלֵי, אִיהִי תַחַת ו"ה, דְּאִיהוּ חֻשְׁבוֹן חִר"ק, וְהַכֵּי סָלִיק א יְהו"ה יו"י.

וְעוֹד רִקִיעַ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, דְּכֻלִּיל שֵׁם יְהו"ה, וְאִיהוּ כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן בְּאֲמֻצָּעִיתָא, דְּעִלִּיה אֲתָמַר (יְחֻזְקָאֵל א כב) נְטוּי עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה, דְּעִלִּיה אֲתָמַר (תְּהִלִּים קד ב) נוֹטָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה, פְּגוּוֹנָא דָּא \ בְּאֲמֻצָּע א, נוֹטָה שְׁמַיִם לְבִדִּי (יְשַׁעִיָה מֵד כד), מָאן נוֹטָה לֵיה, עֵלַת עַל כֵּל לְבִדּוֹ, יְחִידָא בְּלָא תְּנִינָא לְמַעְזָר לֵיה.

הַנְּיִינָא (יְחֻזְקָאֵל א כו), וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם עֲלָיו מְלַמְעָלָה דָּא אִיהוּ יוֹד הָאִישׁ וְאוֹ הָאִישׁ פּוֹלָל תִּשְׁעֵי נִקְדוּדִין, וְעֵשִׂירֵי שְׂכִינָתָא פְּלוּלָא מִכָּלֶהוּ, וְכֻלָּא א, דְלִית אָדָם בְּלָא א, וְכֻלָּא אִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, אִיהוּ יְהו"ה דְּכֻלִּיל א, וְאִיהוּ שְׂמָא מְפֹרֵשׁ דְּכֻלִּיל א לְאַחֲזָאָה דָּאִם

הַשְּׁרִישִׁי, כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ
 סָבִיב, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה. שְׂפָךְ
 פְּרֻשׁוֹהוּ חֲכָמִים, שֶׁהַנְּשֻׁמוֹת
 דְּמוּת לִפְנֵי שְׂכִינָה כְּנֻרוֹת לִפְנֵי
 הָאֲבוּקָה, וּמִשּׁוֹם זֶה כְּמֵרָאָה אֵשׁ
 בֵּית לָהּ, וְהִיא בֵּית הַכְּנֻסֶת
 שְׁלִמְעֵלָה, א"ש נג"ה, פִּי בֵּיתִי
 בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים,
 וְהִיא אֵשׁ בֵּית לָהּ מִצַּד הַגְּבוּרָה
 שֶׁהִיא ב', הַיּוֹם הַשְּׁנַיִ שְׁבוּ וּבְרָא
 גִּיהֶנֶם, א' יוֹם רֵאשׁוֹן שְׁנִבְרָא בּוֹ
 גֵּן עֵדֶן, וְזֶה חֶסֶד. עֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
 כְּמֵרָאָה אָדָם הַכּוֹלֵל שְׁנִיחָם,
 וְא"ו לִימִין אַח"ד, ל"ב לְשִׁמְאֵל
 יו"ד ה"א ה"א.

כְּמֵרָאָה מִתְּנִיּוֹ וּלְמַעְלָה,
 וּמֵמֵרָאָה מִתְּנִיּוֹ וּלְמַטָּה - אֵלוֹ
 שְׁתֵּי שׁוֹקִים, שְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמֶת,
 וְהֵם רְבִיעִי וְחֲמִישִׁי לְחֶסֶד,
 שְׁמִשָּׁם בְּנִין הַעוֹלָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. ה' עֲלִיוֹנָה
 הַתְּפִשְׁטָה עַד הוֹד, חֲמִשִּׁים
 שְׁעָרִים, וּמִשּׁוֹם זֶה רֹמֵז עֲלֶיהָ
 רְאִיתִי כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ, וּבָהּ
 שֵׁשׁ מְרָאוֹת.

הַשְּׂבִיעִי, כְּמֵרָאָה הַקְּשֶׁת, הַקְּשֶׁת
 זֶה צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, כְּמֵרָאָה
 שְׁלָה לְמַטָּה מִטְּטֵרוֹן, זֶה רָאָה
 יְחֻזְקָאֵל, שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל
 הַמְּרָאוֹת.

הַמְּרָאָה הַשְּׁמִינִי, כֵּן מְרָאָה
 הַנְּגָה סָבִיב, זֶה שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה,
 שְׁנִבְרָא בָּהּ נִקְבָּה תְּסוּכְבַּ גְּבֵר,
 וּמִשּׁוֹם זֶה, כֵּן מְרָאָה הַנְּגָה
 סָבִיב, אֵשׁ נִגְהָ.

הַתְּשִׁיעִי, הוּא מְרָאָה דְּמוּת כְּבוֹד
 יְהו"ה, חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, הַדְּמוּת
 שְׁלָה רָאָה יְחֻזְקָאֵל לְמַטָּה, וְלֹא
 חֲכָמָה.

וּבְשֶׁהִגִּיעַ לְדְמוּת הַפְּתָר, שֶׁהוּא
 הַדְּרָגָה הַעֲשִׁירִית, רָאָה מֵה פְּתוֹב
 בּוֹ, וְאֵרָאָה וְאָפֵל עַל פְּנֵי, שְׁלֹא

תְּלִיתָאָה, כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ סָבִיב, וְדָא
 שְׂכִינְתָא, דְּהָכִי אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵן,
 דְּנִשְׁמַתִּין דְּוּמִין קָדָם שְׂכִינְתָא כְּנֻרוֹת לִפְנֵי
 הָאֲבוּקָה, וּבִגִּין דָּא כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ (שם
 א כז), וְאִיהִי בֵּי כְּנִישְׁתָּא דְלַעֲלִילָא, א"ש נג"ה,
 פִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים (ישעיה נו
 ז), וְאִיהִי אֵשׁ בֵּית לָהּ מִסְּטָרָא דְגְבוּרָה, דְאִיהִי
 ב', יוֹמָא תְּנִינָא דְאֲתַבְּרִי בֵּיה גִּיהֶנֶם, א' יוֹמָא
 קְדָמָאָה דְאֲתַבְּרִי בֵּיה גֵּן עֵדֶן, וְדָא חֶסֶד,
 עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא כְּמֵרָאָה אָדָם כְּלִיל
 תְּרוּיְהוּ, וְא"ו לִימִנָא אַח"ד, ל"ב לְשִׁמְאֵל
 יו"ד ה"א ה"א.

כְּמֵרָאָה מִתְּנִיּוֹ וּלְמַעְלָה, וּמֵמֵרָאָה מִתְּנִיּוֹ
 וּלְמַטָּה, אֵינּוֹן תְּרִין שׁוֹקִין, תְּרִין
 נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְאֵינּוֹן רְבִיעֵאָה וְחֲמִשְׁאָה
 לְחֶסֶד, דְּמִתְּמָן בְּנִינָא דְעֵלְמָא, הַדָּא הוּא
 דְכְּתִיב (תהלים פט ג) עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, ה' עֲלָאָה
 אֲתַפְּשֶׁטַת עַד הוֹד, חֲמִשִּׁין תְּרַעִין, וּבִגִּין דָּא
 קָא רְמִיז עֲלָהּ, רְאִיתִי כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ,
 וּבָהּ שֵׁשׁ מְרָאוֹת.

שְׂבִיעֵאָה, (יחזקאל א כח) כְּמֵרָאָה הַקְּשֶׁת, הַקְּשֶׁת
 דָּא צְדִיק יְסוּד עֵלְמָא, כְּמֵרָאָה
 דִּילָהּ לְתַתָּא מִטְּטֵרוֹן, דָּא חָזָא יְחֻזְקָאֵל,
 דְאִיהוּ כְּלִיל כָּל מְרָאוֹת.

חִיזוּ תְּמִינָאָה, כֵּן מְרָאָה הַנְּגָה סָבִיב, דָּא
 שְׂכִינְתָא תְּתָאָה, דְאֲתַמַּר בָּהּ (ירמיהו לא
 כא) נִקְבָּה תְּסוּכְבַּ גְּבֵר, וּבִגִּין דָּא כֵּן מְרָאָה
 הַנְּגָה סָבִיב, אֵשׁ נִגְהָ.

תְּשִׁיעֵאָה, הוּא מְרָאָה דְּמוּת כְּבוֹד יְהו"ה,
 חֲכָמָה עֲלָאָה, דְּמוּת דִּילָהּ חָזָא
 יְחֻזְקָאֵל לְתַתָּא, וְלֹא חֲכָמָה.

וְכַד מְטָא לְדְמוּת פְּתָר דְאִיהוּ דְרָגָא
 עֲשִׁירָאָה, חָזִי מֵה כְּתִיב בֵּיה, וְאֵרָאָה וְאָפֵל עַל פְּנֵי, דָּלָא יְכִיל

לְמִסְבֵּל, וְאִם מִרְאוֹת דִּלְתַתָּא הֲכִי, כֹּל שְׁפָן
וְכֹל שְׁפָן מִרְאוֹת עֲלָאִין דְּסְפִירוֹת דְּבְרִיאָה,
כֹּל שְׁפָן וְכֹל שְׁפָן מִרְאוֹת דְּאֲצִילוֹת.

וּבְרִיא דָּאת א תְּשַׁכַּח חֲל"ם חִיר"ק שׁוּרִק
כְּגִוּוּנָא דָּא וְ וְאִיהוּ גִלְגַּל דְּאִתְהַפֵּךְ לְשִׁית

סְטְרִין לְעִילָא וּלְתַתָּא. וּלְאַרְבַּע סְטְרִין,
אִתְהַפֵּךְ לְיַמִּינָא וְסָהִיד עַל עֵלְת עַל כְּלָא דְלִית

אֲל"ה אַחְרָא לְיַמִּינָא דְעֲלָמָא, אִתְהַפֵּךְ
לְשִׁמְאֵלָא וְסָהִיד עֲלִיהָ, וְהֲכִי לְכֹל סְטְרָא

סָהִיד עַל יַחֲוּדִיהָ, דְלִית אֲל"ה אַחְרָא עִילָא
וְתַתָּא וּלְאַרְבַּע סְטְרִין, הָאִי אִיהוּ דְאוּקְמוּהוּ

מֵאֲרִי מִתְנִיתִין כְּדִי שְׁתַּמְלִיכְהוּ עַל הַשָּׁמַיִם
וְעַל הָאָרֶץ וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.

וְ כָּלִיל תֵּלַת נְקוּדִין, עִילָא וְתַתָּא
וְאַמְצָעִיתָא, דְּסָהִדִין, וְתֵלַת סָהִדִין

תַּחוּתֵיהוּ לְתַתָּא, עַל עֵלְת עַל כְּלָא דְאִיהוּ
רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵּי אִין אֱלֹהִי"ם,

דְּאִיהוּ כָּלִיל שִׁית נְקוּדִין כְּחוּשְׁבֵּן ו', דְּסָהִדִין
עַל עֵלְת עַל כְּלָא, דְלִית אֲל"ה אַחְרָא לְשִׁית

סְטְרִין אֲלָא הוּא, הָא תְּשַׁע נְקוּדִין דְּכָלִילָן
בָּאת ו' מִן א, וְאֵת א' בִּיהָ אֲשַׁתְּלִימוּ לְעֶשֶׂר,

וּבִיהָ כְּלָהוּ אֲזִילִין לְאַתְר חַד, הָא הֲכָא רִזָּא
דְּכַנְיִנָּא דִּיחֻזְקָאֵל (דף י"א ע"ב) בְּרִזָּא דְנְקוּדִין.

וְעוֹד רִזָּא נְקוּדֵי צְרִיף לְאַחֲזָרָא עֲלִייהוּ, פִּתְחָ
כְּחוּשְׁבֵּן אוֹתִיוֹתָיו אִיהוּ יו"ד,

וְכַתִּיב (תהלים קמה טו) פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכֹל חַי רִצּוֹן, וְאוּקְמוּהוּ אֶל תְּקִירֵי יָדָךְ אֲלָא

יּוּדִי"ף, וְאִינּוֹן י"י מִן יֵאֵהֲדוּנָה"י, וּבִבְּאֵן אִתְר
מִתְּפַתְּחִין בְּרַקִּיעָא דְאִיהוּ פִּתְחָ, וְאִיהוּ מִפְּתַח

כָּלִיל אֵהֲדוּנָה"ה שִׁית אֲתוּוֹן בְּאַמְצָע י"י,
וְתִרִין יוּדִין עִם רַקִּיעַ דְּאִיהוּ ו' סְלִיק לְחוּשְׁבֵּן

יְהו"ה.
שֵׁשׁ אוֹתִיוֹת בְּאַמְצָע י"י, וְשְׁנַיִ יוּדִי"ם עִם רַקִּיעַ שְׁהוּא ו', עוֹלָה לְחֻשְׁבּוֹן יְהו"ה.

יְכַל לְסַבֵּל. וְאִם הַמִּרְאוֹת
שְׁלִמְטָה כְּךָ, כֹּל שְׁפָן וְכֹל שְׁפָן
מִרְאוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל סְפִירוֹת
הַבְּרִיאָה, כֹּל שְׁפָן וְכֹל שְׁפָן
מִרְאוֹת שֶׁל אֲצִילוֹת.

וּבִסּוּד שֶׁל הָאוֹת א' תִּמְצָא
חֲל"ם חִיר"ק שׁוּרִ"ק כְּמוֹ זֶה:
וְ הוּא גִלְגַּל שְׁמַתְהַפֵּךְ

לְשֵׁשׁ צְדָדִים - לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה
וּלְאַרְבַּעַה צְדָדִים, מִתְהַפֵּךְ לְיַמִּין
וּמַעֲיֵד עַל עֵלְת עַל הַכֹּל שְׁאִין
אֲלו"ה אַחַר לְיַמִּין הָעוֹלָם.

מִתְהַפֵּךְ לְשִׁמְאֵל וּמַעֲיֵד עֲלֵיהּ,
וְכֵן לְכֹל צֶד מַעֲיֵד עַל יַחֲוּדוֹ
שְׁאִין אֲלו"ה אַחַר לְמַעַלָּה
וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּעַה צְדָדִים. זֶהוּ

שְׁבָאֲרוּהוּ חֲכָמִים בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה,
כְּדִי שְׁתַּמְלִיכְהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל
הָאָרֶץ וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.

וְ כָּלִיל תֵּלַת נְקוּדִין, עִילָא וְתַתָּא
וְאַמְצָעִיתָא, דְּסָהִדִין, וְתֵלַת סָהִדִין

תַּחוּתֵיהוּ לְתַתָּא, עַל עֵלְת עַל כְּלָא דְאִיהוּ
רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵּי אִין אֱלֹהִי"ם,

דְּאִיהוּ כָּלִיל שִׁית נְקוּדִין כְּחוּשְׁבֵּן ו', דְּסָהִדִין
עַל עֵלְת עַל כְּלָא, דְלִית אֲל"ה אַחְרָא לְשִׁית

סְטְרִין אֲלָא הוּא, הָא תְּשַׁע נְקוּדִין דְּכָלִילָן
בָּאת ו' מִן א, וְאֵת א' בִּיהָ אֲשַׁתְּלִימוּ לְעֶשֶׂר,

וּבִיהָ כְּלָהוּ אֲזִילִין לְאַתְר חַד, הָא הֲכָא רִזָּא
דְּכַנְיִנָּא דִּיחֻזְקָאֵל (דף י"א ע"ב) בְּרִזָּא דְנְקוּדִין.

וְעוֹד רִזָּא נְקוּדֵי צְרִיף לְאַחֲזָרָא עֲלִייהוּ, פִּתְחָ
כְּחוּשְׁבֵּן אוֹתִיוֹתָיו אִיהוּ יו"ד,

וְכַתִּיב (תהלים קמה טו) פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכֹל חַי רִצּוֹן, וְאוּקְמוּהוּ אֶל תְּקִירֵי יָדָךְ אֲלָא

יּוּדִי"ף, וְאִינּוֹן י"י מִן יֵאֵהֲדוּנָה"י, וּבִבְּאֵן אִתְר
מִתְּפַתְּחִין בְּרַקִּיעָא דְאִיהוּ פִּתְחָ, וְאִיהוּ מִפְּתַח

כָּלִיל אֵהֲדוּנָה"ה שִׁית אֲתוּוֹן בְּאַמְצָע י"י,
וְתִרִין יוּדִין עִם רַקִּיעַ דְּאִיהוּ ו' סְלִיק לְחוּשְׁבֵּן

יְהו"ה.
שֵׁשׁ אוֹתִיוֹת בְּאַמְצָע י"י, וְשְׁנַיִ יוּדִי"ם עִם רַקִּיעַ שְׁהוּא ו', עוֹלָה לְחֻשְׁבּוֹן יְהו"ה.

קמין רקיע וניצוץ הם י"ו, הוא קומץ כל הנקודות שהן שש עשרה, כחשבון שש עשרה פני החיות, ולכן הוא קומץ כל הנקודות. צרי הוא חשבון ו' ו', ותחת הצדיק שני ניצוצות שהם " י' את שני המאורות הגדולים, והם ו' ו' י' עולים ל"ב, והם ל"ב נתיבות פליאות חכמה ונקדה תחת ר' מן צר"י שהיא י' עשר ספירות, הרי מ"ב, ומשום זה צרי בו ציר העולמות, וייצר - שם צר"י, בו ציר אדם, הרי סוד הנקוד צרי מ"ב, ושלוש אותיות הרי מ"ה, כחשבון אדם. **שבא**, אף כף - את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן וכו', בו סוד מ"ב, ובו סוד של אדם כמו זה: חשבון שבא ו', ושלוש ניצוצות ורקיע י' י' ו' שחשבונום ל"ו, הרי מ"ב, ושלוש אותיות שב"א הרי מ"ה. וסוד הדבר, ואמרו לי מה שמו מ"ה אמר אליהם, ונקוד שב"א נקוד בשם יהו"ה בתורה.

סגור, שמונה עשר חשבונו, הוא ו' ו' מן ו'יסע ו'יבא ו'יט, ושלוש נקודות י' י' הוא ח"ם, וארבע אותיות מן סגור"ל הוא חמ"ד, ותבה - הרי הם חמ"ה, פני משה כפני חמה.

הלם חסר ו' חשבונו י"ה, ושלוש ניצוצות י' י' הרי הם מ"ה. השם המפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועם שלש אותיות ותבה הרי הוא מ"ט, כחשבון מ"ט אותיות של שמע ישראל וכו', ברוך שם כבוד מלכותו וכו', ופרשוהו חכמי המשנה, חמשים שערי בינה נבראו בעולם ונתנו למשה חוץ מאחד, שנאמר ותחסרהו מעט מאלהי"ם.

קמין רקיע וניצוץ, אינון י"ו, איהו קומץ כל נקודין, דאינון שית סרי כחשבון שית סרי אנפין דחיון, ובגין דא איהו קומץ כל נקודין, צר"י איהו חושבן ו' ו', ותחת צדיק תרין ניצוצין דאינון י' י', את שני המאורות הגדולים, ואינון ו' ו' י' סלקין ל"ב, ואינון ל"ב נתיבות פליאות חכמה, ונקודה תחת ר' מן צר"י דאיהי י' עשר ספירות, הרי מ"ב, ובגין דא צר"י, ביה צייר עלמין, וייצר תמן צר"י, ביה צייר אדם, הרי רזא דנקוד צרי מ"ב, ותלת אתון הרי מ"ה, **כחושבן אדם**.

שבא אוף הכי (בראשית א טו) את המאור הגדול לממשלת היום, ואת המאור הקטן וגו', וביה רזא מ"ב, וביה רזא דאדם, כגוונא דא, חשבון שבא ו', ותלת ניצוצות ורקיע י' י' ו' דחושבנהון ל"ו, הרי מ"ב, ותלת אתון שב"א הרי מ"ה, ורזא דמלה (שמות ג) ואמרו לי מה שמו מ"ה אמר אליהם, ונקוד שב"א נקוד בשם יהו"ה באורייתא.

סגור תמנסר חשבניה, ואיהו ו' ו' מן ו'יסע ו'יבא ו'יט, ותלת נקודין י' י' איהו ח"ם, וארבע אתון מן סגור"ל איהו חמ"ד, ותיבה הא אינון חמ"ה, פני משה כפני חמה.

הלם חסר ו' חושבניה י"ה, ותלת ניצוצות י' י' הוא אינון מ"ה, שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועם תלת אתון ותיבה הא איהו מ"ט, כחושבן מ"ט אתון דשמע ישראל וכו' (דברים ו ד), ברוך שם כבוד וכו', ואוקמוהו רבנן דמתניתין, חמשים שערי בינה נבראו בעולם ונתנו למשה, חוץ מאחד,

שנאמר (תהלים ח ו) ותחסרהו מעט מאלהי"ם, ולתתא במלאכים אינון מ"ט

וּלְמַטָּה בַּמְּלָאכִים הֵם מִ"ט פְּנִים
טָהוֹר מִמַּטְטְרוֹן, שֶׁהִיא חֲלִ"ם
בַּמְּלָאכִים.

חִירָק עִם חֲשֹׁבוֹן אוֹתוֹת הוּא
א"ם, חִירָק חֲשֹׁבוֹנוֹ ו"ה,
וּשְׁלֹשָׁה נִיצוּצוֹת י"י י"י -
שְׁלֹשִׁים, הָרִי הוּא א"ם.

שָׂרָק הוּא חֲשֹׁבוֹן אוֹתוֹתָיו ו',
וּחֲמִשָּׁה נִיצוּצוֹת חֲמִשִּׁים, הָרִי
נ"י, שְׁלֹשׁ אוֹתוֹת וְתֵבָה הָרִי הֵם
ס', סוּד יְהו"ה לִירְאָיו, וְכוּ רָצוּ
לִיעֲקֹב שְׂמָחָה, נוֹטְרִיקוֹן
שׁוּר"ק.

שָׂבָר הַנְּקֻדוֹת מַחְכְּמָה עֲלִיוֹנָה
מִתְפַּשְׁטִים, תְּשַׁעָּה עַד מְלָכוֹת,
וְהַטְּעָמִים מִכְתָּר עַד מְלָכוֹת,
וְשׁוּרָק - צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, בּוֹ
סוּד שׁוּרָק שְׁנֵי בְּתוֹסֶפֶת ו' מ"ב.
וְעוֹד קמ"ץ, פְּרֻשׁוֹהוּ בְּעֲלִי
הַדְּקֻדוֹק, שֶׁהוּא תְּנוּעָה גְדוֹלָה,
מִשׁוּם שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן לְכָל
הַנְּקֻדוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת. אֵף עַל
גַּב שְׁכָלֶם שְׁמוֹת קְדוֹשִׁים, נַעֲשׂוּ
זֶה כְּפֶאֱלֹה, כְּמוֹ בֵּן שְׂצָרִיף
לְעַבְדֵי אֵת אָבִיו וְאֵת אִמּוֹ
וְלַעֲשׂוֹת אֵת עֲצָמוֹ עַבְדֵי אֱלֹהִים,
וְשִׁמְשׁ, וְכִסָּא, וּמִצְבֵּי תַחְתִּיחִים,
כֶּף הֵן הַסְּפִירוֹת זוֹ לְזוֹ, וְלִכְּן יֵשׁ
נְקֻדָּה מְלָךְ, וְיֵשׁ נְקֻדָּה עַבְדֵי אֱלֹהִים,
כְּמוֹ שְׂב"א שֶׁהוּא עַבְדֵי לְקמ"ץ,
וְרֵץ בְּשִׁלְיחוֹתָיו וּמְזוּבֵי אַחֲרָיו,
אֲבָל בְּמִקוּמוֹ הוּא מְלָךְ.

וְסוּד הַקַּמ"ץ, חֲשֹׁבוֹן קמ"ץ י"ד,
וּשְׁלֹשׁ נִיצוּצוֹת וְרָקִיעַ נ', מ'
שֶׁהוּא מְלָךְ, הֵם רְמוּזִים אַרְבַּע
יּוֹדִי"ם מִן י"ד ה"י וי"ו ה"י,
וְלֹא לְחִנּוּם נֶאֱמַר בּוֹ מְלָךְ, שֶׁהוּא
מְלָךְ גְּדוֹל עַל כָּל הַמְּלָכִים.

פְּתַ"ח הוּא מ"ב, חֲשֹׁבוֹן פְּתַ"ח
הוּא כ', וְנִיצוּץ וּשְׁנֵי רְקִיעִים
וּו"י הָרִי מ"ב, כִּי ב"י חֲשַׁק

מ"ב, כִּי ב"י חֲשַׁק וְאֶפְלֹטָהוּ, פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אָבֹא בָם

פְּנִים טָהוֹר מִן מַטְטְרוֹן, דְּאִיהוּ חֲלִ"ם
בַּמְּלָאכִים.

חִירָק עִם חוֹשֶׁבֶן אֲתוּוֹן אִיהוּ א"ם, חִירָק
חוֹשֶׁבֶנִיה ו"ה, וְתֵלֶת נִיצוּצוֹת י"י י"י
תְּלַתִּין, הָא אִיהוּ א"ם.

שָׂרָק אִיהוּ חוֹשֶׁבֶן אֲתוּוֹי ו', וְחֲמֵשׁ נִיצוּצוֹת
חֲמִשִּׁין, הָא נ"ו, תֵּלֶת אֲתוּוֹן וְתֵיבָה הָא
אֲנוּן ס', סוּד יְהו"ה לִירְאָיו, וְבִיה (יְרֵמִיָּה לֹא
רָצוּ לִיעֲקֹב שְׂמָחָה נוֹטְרִיקוֹן שׁוּר"ק.

דְּבָרֵי נְקוּדֵי מַחְכְּמָה עֲלָאָה מִתְפַּשְׁטָאן,
תְּשַׁעָּה עַד מְלָכוֹת, וְטְעָמֵי מִכְתָּר עַד
מְלָכוֹת, וְשׁוּר"ק צְדִיק יְסוּד עֲלָמָא, בִּיה סוּד
שׁוּרָק תְּנִינָא בְּתוֹסֶפֶת ו' מ"ב.

וְעוֹד קמ"ץ, אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי דְקְדוּק דְאִיהוּ
תְּנוּעָה גְדוֹלָה, בְּגִין דְאִיהוּ קְדָמָאָה
דְּכֻלְהוּ נְקוּדֵין דְסְפִירָאן, אֵף עַל גַּב דְּכֻלְהוּ
שְׂמָהֶן קְדִישִׁין אֲתַעְבִּידוּ דָא כְּפֶאֱלֹה, כְּגוֹן
בְּרָא דְצָרִיף לְמַפְלָח לְאֲבוּי וְלְאֲמִיָּה, וְלְמַעְבַּד
לְגִרְמִיָּה לְגַבִּיָּהוּ כְּעַבְדֵי, וְשִׁמְשׁ, וְכִרְסִיָּא,
וּמִצְבֵּי תַחְתִּיָּהוּ, הִכִּי אִינוּן סְפִירָן דָא לְדָא,
וּבְגִין דָא אִיתַּן נְקוּדָה מְלָפָא, וְאִיתַּן נְקוּדָה
עַבְדָּא לְגַבִּיָּה, כְּגוֹן שְׂב"א דְאִיהוּ עַבְדֵי
לְקמ"ץ, וְרֵץ בְּשִׁלְיחוֹתֵיהּ וּמְזוּבֵי אַחֲרָיו, אֲבָל
בְּאַתְרֵיהּ מְלָפָא אִיהוּ.

וְרָזָא דְקמ"ץ, חוֹשֶׁבֶן קמ"ץ י"ד, וְתֵלֶת
נִיצוּצֵי וְרָקִיעַ נ', מ' דְאִיהוּ מְלָךְ, אֲנוּן
רְמִיזִין אַרְבַּע יוֹדִין מִן יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
וְלֹא לְמַגְנָא אֲתַמַּר בִּיה מְלָךְ, דְאִיהוּ מְלָךְ
גְּדוֹל עַל כָּל מְלָכִין.

פְּתַ"ח אִיהוּ מ"ב, חוֹשֶׁבֶן פְּתַח אִיהוּ כ',
וְנִיצוּץ וְתִרְיָן רְקִיעֵי וו"י, הָא

מ"ב, (תְּהִלִּים צֹא יד) כִּי ב"י חֲשַׁק וְאֶפְלֹטָהוּ, פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אָבֹא בָם

וּאֶפְלֹטָהוּ, פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק
 אָבָא בָּם וְכוּ'. ב"ם אַרְבָּעִים
 וּשְׁתַּיִם, כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלֹטָהוּ,
 חָשַׁק - חֲרִיק שְׂבָא קִמֵּץ מִן
 אֲבִגִיתָן. קִמֵּץ - קִמֵּץ סְתוּם
 בְּאוֹת יו"ד, פִּתַּח - נִפְתַּח בּו
 בְּחֻמֶּשׁ אֲצַבְעוֹת שֶׁהֵם ה', וְכִמְה
 סוּדוֹת בְּנִקְדוֹת, וְזֵהוּ אָבָא בָּם
 אוֹדָה יו"ה, וּפְתַח - עֲלִיו נֹאמֵר
 פִּתְחוּ לִי וְכוּ' זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה.
 מִדְּאֲבוֹן יֵשׁ שְׁמֵשְׁמֵשִׁים לְנִקְדוֹת
 הַלְלוּ, וְהֵם הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם
 כְּמוֹ סוּסִים לְנִקְדוֹת, וְהַטְּעָמִים
 מְנַהֲיָגִים אוֹתָם, וְהֵם תְּנוּעוֹת
 אֲלֵיהֶם, כְּמוֹ עַל פִּי יְהו"ה יִחְנוּ
 וְעַל פִּי יְהו"ה יִסְעוּ, וְהֵם נִקְדוֹת
 אֶל הַטְּעָמִים, כְּמוֹ צֶאֱן אַחַר
 הָרוֹעִים שֶׁמְנַהֲיָגִים אוֹתָם לְכָל
 צַד, לַעֲלוֹת וְלָרֶדֶת מֵעֵלָּה וּמִטָּה,
 וְלִהְנַהֵיג אוֹתָם לְכָל צַד, לִימִין
 וּשְׂמָאל, לְפָנִים וּלְאַחֹר.

וְהַטְּעָמִים הֵם נִשְׁמוֹת, וְהַנִּקְדוֹת
 רוּחוֹת, וְהָאוֹתִיּוֹת נִפְשׁוֹת, אֵלוּ
 מְתַנְהֲגִים אַחַר אֵלוּ, וְאֵלוּ
 אַחַר אֵלוּ. הָאוֹתִיּוֹת מְתַנְהֲגוֹת
 אַחַר הַנִּקְדוֹת, וְהַנִּקְדוֹת אַחַר
 הַטְּעָמִים, כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְבוּהָ
 שׁוֹמֵר. וְעוֹד, אוֹתִיּוֹת הֵן אֵשׁ,
 נִקְדוֹת רוּחַ, אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה
 הָרוּחַ לִלְכַת יִלְכוּ, וְהֵם כְּמַעֲנִיּוֹת
 הַמַּיִם, שֶׁנֹּאמֵר עֲלֵיהֶם הַמְּשַׁלַּח
 מַעֲנִינִים בְּנַחֲלִים... יִשְׁקוּ כָּל
 חֵיתוֹ שְׂדֵי וְגו', אֵלוּ הָאוֹתִיּוֹת.
 וַיֵּשׁ שְׁשָׁם אוֹתָם לְאוֹתִיּוֹת,
 מִיָּם אֵשׁ רוּחַ וְעֶפֶר - אַרְבַּע
 רִגְלֵי הַכֶּסֶּא. הַנִּקְדוֹת - אָדָם
 לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶּא, מִצַּד שֶׁל
 הָאָבָא - יוֹדִי"ן לְמַעְלָה, מִצַּד
 הַבַּת - יוֹדִי"ן לְמַטָּה, מִצַּד
 הַבֶּן - ווּי"ם לְמַעְלָה, כְּמוֹ
 זֶה: ווּי"ם, מִצַּד הָאָבָא ווּי"ם
 לְמַטָּה, כְּמוֹ זֶה: יו"ו. הַהִי"ן
 שֶׁל הָאָם כְּמוֹ זֶה: הַהִי"ו הַהִי"ו,
 הַהִי"ן שֶׁל הַבַּת כְּמוֹ זֶה:

וְכוּ', ב"ם אַרְבָּעִים וּתְרִין, כִּי בִי חָשַׁק
 וְאֶפְלֹטָהוּ, חָשַׁק חֲרִיק שְׂבָא קִמֵּץ מִן
 אֲבִגִיתָן, קִמֵּץ קִמֵּץ (דף פ"א ע"א) סְתוּם בְּאֵת
 יו"ד, פִּתַּח אֶת־פִּתְחָ בֵּיהּ בְּחֻמֶּשׁ אֲצַבְעָאן
 דְּאִינוּן ה', וְכִמְה רְזִין בְּנִקְוֵדִי, וְהֵאֵי אִיהוּ
 אָבָא בָּם אוֹדָה יו"ה, וּפְתַח עֲלֵיהּ אֶת־מֵר (תהלים
 קיח יט) פִּתְחוּ לִי וְכוּ', זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה.

מִדְּאֲבוֹן אֵית דְּמִשְׁמֵשִׁין לְאֵלִין נִקְוֵדִין,
 וְאִינוּן אֶתְוּן, דְּאִינוּן כְּסוּסוּן
 לְנִקְוֵדִי, וְטַעְמֵי מְנַהֲיָגִי לוּן, וְאִינוּן תְּנוּעוֹת
 לְגַבִּייהוּ, כְּגוֹן עַל פִּי יְהו"ה יִחְנוּ, וְעַל פִּי
 יְהו"ה יִסְעוּ (במדבר ט ט), וְאִינוּן נִקְוֵדִין לְגַבִּי
 טַעְמֵי, כְּעֹאנָא בְּתַר רַעֲיִין דְּאִנְהִיגִין לוּן לְכָל
 סְטְרָא, לְסַלְקָא וּלְנַחֲתָא עֵילָא וְתַתָּא,
 וּלְאִנְהֲגָא לוּן לְכָל סְטְרָא לִימִינָא וּשְׂמָאלָא
 לְקַמָּא וּלְאַחֹרָא.

וְטַעְמֵי אִינוּן נִשְׁמַתִּין, וְנִקְוֵדִין רוּחִין, וְאֶתְוּן
 נִפְשִׁין, אֵלִין מְתַנְהֲגִין בְּתַר אֵלִין,
 וְאֵלִין בְּתַר אֵלִין, אֶתְוּן מְתַנְהֲגִי בְּתַר נִקְוֵדִי,
 וְנִקְוֵדִי בְּתַר טַעְמֵי, כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְבוּהָ
 שׁוֹמֵר (קהלת ה ז), וְעוֹד אֶתְוּן אֲנוּן אֵשׁ, נִקְוֵדִי
 רוּחַ, אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הָרוּחַ לִלְכַת
 יִלְכוּ (יחזקאל א יב), וְאֲנוּן כְּמַבּוּעֵי מַיָּא, דְּאֶת־מֵר
 עֲלֵיהוּ (תהלים קד י) הַמְּשַׁלַּח מַעֲנִינִים בְּנַחֲלִים,
 יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי וְגו', אֵלִין אֶתְוּן.

וְאֵית דְּשׁוּי לוּן לְאֶתְוּן, מִיָּם אֵשׁ רוּחַ
 וְעֶפֶר אַרְבַּע רִגְלִין דְּכֶרְסִיא, נִקְוֵדִי
 אָדָם לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶּא, מְסֻטְרָא דְּאָבָא
 יוֹדִי"ן לְעֵילָא, מְסֻטְרָא דְּבִרְתָּא יוֹדִי"ן
 לְתַתָּא, מְסֻטְרָא דְּבֶן ווּי"ן לְעֵילָא, כְּגוֹנוֹנָא
 דָּא ווּי"ם, מְסֻטְרָא דְּאָבָא ווּי"ן לְתַתָּא,
 כְּגוֹנוֹנָא דָּא יו"ו, הַהִי"ן דְּאִימָא כְּגוֹנוֹנָא
 דָּא הַהִי"ו הַהִי"ו, הַהִי"ן דְּבִרְתָּא כְּגוֹנוֹנָא

יה"ה וה"ה, וכן בכל הויה והויה.
ועוד, מי שלומד את ההיות
הללו, צריך ללמד אותם לבנות
בנין לקדוש-ברוך-הוא, שנאמר
בו וירפא את מזבח ה' ההרוס.
וסוד הדבר, שיכולים להרס
באותיות שמו, זהו שכתוב פן
יהרסו אל ה', ולכן, פשיהרסו
אותם בחטאייהם, צריך לבנותם
בתפלותיהם.

שאות י' היא אבן יסוד הבנין, י'
י' מן י"ה, מן י"ו, מן ו"י,
בהם אבנים שלמות תבנה את
מזבח יהו"ה אלקיך, זה ה', ו' זו
קורה ועמוד לסמך עליה הבית,
ולכן חבור של שלש אותיות
בית. ב' בנין, י' יסוד בנין, ת'
תפארת. והם, ב' מלכות, י'
יסוד, ספירה תשיעית, שהוא
סומך גאלה לתפלה ובו סומך
יהו"ה לכל הנפלים, ת' תפארת,
שנאמר בו כתפארת אדם לשבת
בית, ובו כל הזוקף - זוקף בשם,
אבל אל היסוד - כל הכורע,
כורע בברוך. זהו שכתוב ברכות
לראש צדיק.

והוא ערוב שבו ישפיל הקורה
אם היא למעלה מעשרים, שהיא
יו"ד, שלמעלה מעשרים, שהוא
כ' פתר, הוא עלת העלות על
הפל, שאין העין שולטת עליו,
ומשום זה מבוי, שהוא שכינה
תחתונה, שהיא י' קטנה, עשרה
טפחים שעורה, בו צריך
להשפיל הקורה שהיא ו', אבל
לגבי סכה שהיא אם, ששעורה
יו"ד, שהוא כ' פתר, מעל לפתר
אין אדם של מרכבה דר בו תוף
סכה, שאין העין שולטת עליו.
והמקור של ההיות הללו
פחשבון חסד, שבהם צריך
לבנות בנין זה שהם חסד,

דא יה"ה וה"ה, והכי בכל הויה והויה.
ועוד מאן דאוליה אלין הויין, צריך לאולפא
לון למבני בהון בנינא לקודשא בריך
הוא, דאתמר ביה (מלכים א יח ל) וירפא את מזבח
יהו"ה ההרוס, ורזא דמלה דיכלין למהרס
באתווי דשמייה, הדא הוא דכתיב (שמות יט
כא) פן יהרסו אל יהו"ה, ובגין דא דיהרסו לון
בחובייהו, צריך למבני לון בצלותהון.

דאת י' איהי אבן יסודא דבנינא, י"י מן
י"ה, מן י"ו, מן ו"י, בהון אבנים
שלמות תבנה את מזבח יהו"ה אלהיך (דברים
כו ו) דא ה', ו' דא קורה, ועמודא, לסמוך
עליה בית, ובגין דא חבורא דתלת אתוון בית,
ב' בנינא, י' יסוד בנינא, ת' תפארת, ואנון ב'
מלכות, י' יסוד ספירה תשיעאה, דאיהו
סומך גאולה לתפלה, וביה סומך יהו"ה לכל
הנופלים (תהלים קמה יד), ת' תפארת, דאתמר ביה
(ישעי' מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, וביה כל
הזוקף זוקף בשם, אבל לגבי יסוד כל הכורע
כורע בברוך, הדא הוא דכתיב (משלי יו) ברכות
לראש צדיק.

ואיהו ערוב, דישפיל ביה הקורה אם היא
למעלה מעשרים, דאיהי יו"ד,
דלעילא מעשרים, דאיהו כ' פתר, איהו עלת
העלות על פלא, דלית עינא שליט עליה,
ובגין דא מבוי דאיהי שכינתא תתאה דאיהי
י' זעירא, עשרה טפחים שעורה, ביה צריך
להשפיל הקורה דאיהו ו', אבל לגבי סכה
דאיהי אימא, דשיעור דילה יו"ד דאיהו כ'
פתר, לעילא מפתר לית אדם דמרכבה דר
ביה גו סכה, דלית עינא שליט עליה.

ומקור דאלין הויין פחשבון חסד, דבהון
צריך למבני בנינא דא דאנון מחסד, דמקור דהויתיה איהו יו"ד

וזהו שפארו בעלי המשנה, כל הקורא קריאת שמע כאלו אויז חרב פיפיות בידו, והרי פשוהו, על מטתו - להגן מן המזיקים. אבל בקריאת שמע של התפלה, אדון המזיקים קשור, אין לו רשות לברח, ואשרי מי ששוחט אותו באותו זמן, לקיים (פא להרגו) השכם להרגו בתפלה, שנאמר בה וישכם אברהם בבקר, כל שפן מי שלא חושש לכבודו לשחט יצרו ושנאו, שאין שונאו לחוד, אלא שונאו של הקדוש ברוך הוא, שפכל יום תובע את חטאי בניו, לשחט אותם.

ואף כן צריך להעבירו מן השמים והארץ, כמו שהעבירו משמש והלבנה, ואף כן צריך להעביר אותו ואת בת זוגו משני פסאות. זהו שכתוב פסא כבוד מרום מראשון, ששם הקדוש ברוך הוא ושכינתו בשני כסאות, ושם הקדוש ברוך הוא ושכינתו כמו השמש והלבנה, ועל ששם נקרא פי שמש ומגן יהוה אלהים. ובאותו זמן יתקיים בו, לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף.

וכן צריך להעבירו משמאלו של הקדוש ברוך הוא, שהיא גבורה, שמשם, מצפון תפתח הרעה, ושם יבא לתבע חטאים מאלו שנאמר בהם בנים אתם ליהוה אלהיכם.

משם ואילך, אותם שרים ועבדים, מצד של חיות הפסא שרים וממנים, מצד של הפוככים שמאירים בשמים ובארץ עבדים, וזהו אם פכנים אם פעבדים, וזהו שצריך להניף אותו חרב לששה צדדים, שהם

והאי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין, כל הקורא קריאת שמע, כאלו אויז חרב פיפיות בידו, והא אוקמוהו על מטתו, להגן מן המזיקין, אבל בקריאת שמע דצלותא, אדון המזיקין קשור, לית ליה רשו למברח, וזכאה איהו מאן דשחיט ליה בההוא זמנא, לקיים (פא להרגו) השכם להרגו בצלותא, דאתמר בה (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, כל שפן מאן דלא חשש ליקריה לשחטא יצריה ושנאיה, דלית שנאיה לחוד אלא שנאיה דקודשא בריך הוא, דבכל יומא תבע חובין דבנוי לשחטא לון.

ואוף הכי צריך לאעברא ליה משמיא וארעא, פגוונא דאעבריה משמשא וסיהרא, ואוף הכי צריך לאעברא ליה ולבת זוגיה מתרין פרסיין, הדא הוא דכתיב (ירמיה יז יב) פסא כבוד מרום מראשון, דתמן קודשא בריך הוא ושכינתיה בתרין פרסיין, ותמן קודשא בריך הוא ושכינתיה פשמשא (דף ט ע"א) וסיהרא, ועל שמייהו אתקרי פי שמש ומגן יהוה אלהים (תהלים פד יב), ובההוא זמנא יתקיים ביה, לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף (ישעיה ס כ).

והכי צריך לאעברא ליה משמאלא דקודשא בריך הוא דאיהי גבורה, דמתמן מצפון תפתח הרעה (ירמיה יד א), ותמן ייתי למתבע חובין, מאלין דאתמר בהון בנים אתם ליהוה אלהיכם (דברים יד א).

מתמן ואילך אנון שרים, ועבדים, מסטרא דחיוון דכרסיא שרים וממנן, מסטרא דככביא דנהרין בשמיא וארעא עבדין, והאי איהו אם פכנים אם פעבדים, והאי איהו דצריך לאנפא ליה חרבא לשית סטרין, דאנון שמיא וארעא, שמשא

דצריך לאנפא ליה חרבא לשית סטרין, דאנון שמיא וארעא, שמשא

וְסִיְהָרָא, פֶּסַח דִּין וְכֶסֶף רַחֲמִים, לְאַעֲבְרָא
סמא"ל וְנַח"ש מְנִיְהוּ, דְּמִסְטָרָא דְלַהוֹן
שְׁלִיט סמא"ל וּבֵת זִיגוּ.

שְׁמַיִם וְאַרְצָא, שְׁמֵשׁ וְלַבְנָה, פֶּסַח
דִּין וְכֶסֶף רַחֲמִים, לְהַעֲבִיר
סמא"ל וְנַחֲשׁ מֵהֶם, שְׁמַצְדִּים
שׁוֹלֵט סמא"ל וּבֵת זִיגוּ.

וְצָרִיד לְקִשְׂרָא לִיה בְּרַצוּעֵין דְתַפְלִין, תְּרִין
בְּתֵרִין קְרַנְוִי, וְחַד בְּדְרוּעָא, וְלַבְתָּר
יִשְׁחוּט לִיה בְּקִרְיַת שְׁמַע, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַרֵּב
לְסִטְרָא דְגְבוּרָה, אֲבָל מִסְטָרָא דְסַפִּירָן
וְהוּוּיּוֹת דְלַהוֹן, אֲתַמַּר לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע (תהלים ה
ה), וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמֵת (במדבר א נב).

וְצָרִיד לְקִשְׂרָא אוֹתוֹ בְּרַצוּעוֹת
הַתַּפְלִין - שְׁנַיִם בְּשַׁנְי קְרַנְוִי,
וְאַחַד בְּדְרוּעָא. וְאַחַר כֶּף יִשְׁחַט
אוֹתוֹ בְּקִרְיַת שְׁמַע כְּדִי שְׁלֹא
יִתְקַרֵּב לְצַד הַגְּבוּרָה, אֲבָל מִצַּד
שֶׁל הַסַּפִּירוֹת וְהַהוּוּיּוֹת שְׁלֵהוֹן,
נֹאמַר לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע, וְהִזְר הַקָּרֵב
יוֹמֵת.

וְעוֹד ה' דִּינְךָ פֶּהָה, דְּאִיְהִי יוֹנָה קְדִישָׁא,
מְצַפְצָפָאן לָהּ בְּנֵהָא בְּכַמָּה צְפֻצוּפִין
דְּזַמִּירוֹת שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, עַד
דְּנַחְתִּין לָהּ לְגַבְיֵיהוּ, הָא נַחְתִּין לָהּ לְגַבְיֵיהוּ
קְשָׁרִין לָהּ בְּרַצוּעָה, דְּאִיְהִי ו' שִׁית תִּיבִין
דִּיחֻדָּא, וְהִינְנוּ רְזָא וְהִיָּה לְאוֹת עַל
יְדֵכָה (שמות יג ט), קְשׁוּרָא דְתְרוּיָהּ דָּא י', וְדָא
יְחוּד, וּבְגִין דָּא בְּקִשְׁוֹרָא דְתְרוּיָהּ, מָאן
דְּשָׁח שִׁיחָה בִּינֵינָהּ, דְּאִיְהִי שִׁיחַת חוּלִין,
עֲבִירָה הִיא בִּידוֹ, דְּעַבְדָּ בַּהּ פְּרוּדָא בִּין ו"ה
דְּאִיְהוּ עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וּמַלְכוּתֵיהָ.

וְעוֹד, ה' שֶׁל יָד פֶּהָה, שְׁהִיא יוֹנָה
קְדוּשָׁה, מְצַפְצָפִים לָהּ בְּנֵיהָ
בְּכַמָּה צְפֻצוּפִים שֶׁל זְמִירוֹת,
שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, עַד
שְׁמוּרִידִים אוֹתָהּ אֲלֵיהֶם. הָרִי
כְּשִׁמוּרִידִים אוֹתָהּ אֲלֵיהֶם,
קוֹשְׁרִים אוֹתָהּ בְּרַצוּעָה, שְׁהִיא
ו', שֶׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוּד, וְהִינְנוּ הַסּוּד
שֶׁל וְהִיָּה לְאוֹת עַל יְדֵכָה, הַקְּשָׁר
שֶׁל שְׁנַיִהֶם, זֶה י' וְזֶה יְחוּד, וְלִכְּן
בְּקִשְׁרָא שֶׁל שְׁנַיִהֶם - מִי שֶׁשָּׁח
שִׁיחָה בִּינֵיהֶם, שְׁהִיא שִׁיחַת
חֻלִין, עֲבִירָה הִיא בִּידוֹ, שְׁעֲשֵׂה
בַּהּ פְּרוּד בִּין ו"ה, שְׁהוּא עַמּוּד
הָאֲמַצְעִי וּמַלְכוּתוֹ.

תַּפְלִין דְּרִישִׁיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיְהוּ
ו', אִיְהִי ה' עֲלָאָה, אִימָא עֲלָאָה,
עֲטַרַת תַּפְּאָרַת, עֲלָה אֲתַמַּר פְּאָרֵךְ חֲבוּשׁ
עֲלִיךָ (יחזקאל כד יז), אֵלוֹ תַּפְלִין שְׁבְרָאשׁ, וְהִיא
אִיְהוּ רְזָא הוּי"ה, דְּאֲתַמַּר בִּיה הִנֵּה יָד יְהו"ה
הוּי"ה וְכו' (שמות ט ג), וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מְאִרִי
דְּתַלְמוּדָא יְרוּשְׁלַמִי, הוּיּוֹת בְּאַמְצַע.

תַּפְלִין שֶׁל רֵאשׁ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא, שְׁהוּא ו', הִיא ה'
עֲלִיוֹנָה הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, עֲטַרַת
תַּפְּאָרַת, עֲלֵיהָ נֹאמַר פְּאָרֵךְ
חֲבוּשׁ עֲלִיךָ, אֵלוֹ תַּפְלִין
שְׁבְרָאשׁ, וְזֶהוּ סוּד הוּי"ה,
שְׁנֹאמַר בּוֹ הִנֵּה יָד יְהו"ה הוּי"ה
וְכו', וְלִכְּן פְּרִשׁוּהוּ בְּעֲלִי
הַתַּלְמוּד הִירוּשְׁלַמִי, הוּיּוֹת
בְּאַמְצַע.

יְד יְהו"ה מִימִינָא, דְּאֲתַמַּר בַּהּ וִירָא יִשְׂרָאֵל
אֶת הַיָּד הַגְּדוּלָּה (שם יד לא) מִסְטָרָא דְחֶסֶד,
יָד רַמָּה מִסְטָרָא דְתַפְּאָרַת, דְּאֲתַמַּר בַּהּ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רַמָּה, יָד חֲזָקָה
בְּאַמְצְעִיתָא דְּאִיְהִי יָד יְהו"ה הוּי"ה, לְמַהוּי
הוּי"ה, לְהִיּוֹת רַחֲמִים מְכַל צַד, דִּין כְּבוֹשׁ בְּאַמְצַע, יָד רַמָּה

יְד יְהו"ה מִימִין, שְׁנֹאמַר בַּהּ
וִירָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוּלָּה,
מִצַּד הַחֶסֶד - יָד רַמָּה מִצַּד
הַתַּפְּאָרַת, שְׁנֹאמַר בַּהּ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רַמָּה. יָד
חֲזָקָה בְּאַמְצַע, שְׁהִיא יָד יְהו"ה
עֲלֵיהָ נֹאמַר וְהִיָּה יְהו"ה לְמִלְךָ עַל

כָּל הָאָרֶץ. וּשְׁלֹשׁ פְּעָמִים י"ד הֵם מ"ב אֲזָכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד וּתְפִלִּין שֶׁל רֶגֶל.

י"ד, שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, הִיא הַיָּד הַגְּדוּלָה מִיָּמִין שֶׁל חֶסֶד, שֵׁשׁ חֲכָמָה. יָד הַחֲזָקָה מִצַּד שֶׁל גְּבוּרָה, שֵׁשׁ בִּינָה. יָד רַמָּה מִצַּד שֶׁל עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי מְעוֹטֵר בְּכֶתֶר עַל רֶגֶל רַמָּה, תְּפִלִּין שֶׁל רֶגֶל הַעוֹלָם.

שֵׁין שֶׁל תְּפִלִּין הֵלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. שֶׁ שֶׁלֹּשׁ רָאשִׁים,

שֶׁל אַרְבַּע רָאשִׁים, כְּנֶגֶד שֶׁבַע הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וְהֵם בְּשֵׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ, וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְב שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, יֵשׁ שֶׁבַע רוֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת.

וְהַתְּפִאָרֶת הוּא כְּבוֹשׁ בְּאוֹת יו"ד עִם ה' הַתַּחְתּוֹנָה, וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, וְהוּא חָבוֹשׁ עִם אוֹת י' מִצַּד שֶׁל ה' הַעֲלִיוֹנָה, וּמִשׁוּם זֶה אֵין חָבוֹשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, שֶׁהוּא בְּגִלוּת עִם יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר, בּוֹ, לֹא צָר בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא עִם יִשְׂרָאֵל, וְדָאֵי לֹא צָר, וְאֵין צָר אֲלֵא יֵצֵר הָרַע, שֶׁהוּזר הִקְרַב יוֹמֵת.

וְסוּד הַדְּבָר - פִּי בִי חֶשֶׁק וְאֶפְלָטָהוּ, פִּי בִי בְּגִימְטְרִיא מ"ב אֲזָכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין, אֲשֶׁגְּבִהוּ פִי יָדַע שְׁמִי, יִקְרָאֵנִי - בְּקִרְיַת שְׁמַע - וְאֶעֱנֶהוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב אֲז תִּקְרָא וְיִהְיֶה יַעֲנֶה. ה' בְּאַרְבַּע בְּתֵי הַתְּפִלִּין שֶׁל רֶגֶל, שֶׁהֵם אַרְבַּע אוֹתוֹת אֱהִיָּה, וְיִהְיֶה יַעֲנֶה. יִהְיֶה בְּאַרְבַּע בְּתֵי הַתְּפִלִּין שֶׁל יָד שֶׁהֵם אֲדֹנָי. וְאֵם

אֱהִיָּה, וְיִהְיֶה יַעֲנֶה, יִהְיֶה בְּאַרְבַּע בְּתֵי תְּפִלִּין דִּיד, דְּאֵינּוֹן אֲדֹנָי,

רַחֲמֵי מִפֶּל סְטָרָא, דִּינָא כְּבוֹשׁ בְּאֲמֻצָּעֵיתָא, יָד רַמָּה עֲלֵה אֲתָמֵר וְהִי"ה יִהְיֶה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ (זְכוּר י"ד ט), וְתֵלֵת זְמַנִּין י"ד אֲנוּן מ"ב אֲזָכְרוֹת דְּתְּפִלִּין דִּיד וְתְּפִלִּין דִּרִישָׁא.

י"ד שְׂכִינָתָא תַּתָּא אִיהִי הַיָּד הַגְּדוּלָה מִיָּמִינָא דְחֶסֶד, דְּתַמֵּן חֲכָמָה, יָד הַחֲזָקָה מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, דְּתַמֵּן בִּינָה, יָד רַמָּה מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעֵיתָא, מְעוֹטֵר בְּכֶתֶר עַל רִישָׁהּ, תְּפִלִּי דְמֵאֲרֵי עֲלָמָא.

שֵׁין שֶׁל תְּפִלִּין הֵלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי, שֶׁ דְּתֵלֵת רָאשִׁין, דְּאַרְבַּע רָאשִׁין, לְקַבֵּל שֶׁבַע

הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ (אסתר ב ט). וְאֵינּוֹן בְּשֵׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְב שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וְלִקְבֹּל אֵלֶיךָ שֶׁבַע, אֵת שֶׁבַע רוֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת.

וְהַתְּפִאָרֶת אִיהוּ כְּבוֹשׁ בְּאוֹת יו"ד, עִם ה' תַּתָּא, וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, וְאִיהוּ חָבוֹשׁ עִם אוֹת י' מִסְטָרָא דֵה' עֲלָהּ, וּבְגִין דָּא אֵין חָבוֹשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִין, דְּאִיהוּ בְּגִלוּת עִם יִשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה טג ט) בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר בּוֹ, לֹא צָר בְּאוֹ, בְּהִהוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ עִם יִשְׂרָאֵל לֹא צָר וְדָאֵי, וְלִית צָר אֲלֵא יֵצֵר הָרַע, דְּהַזְר הִקְרַב יוֹמֵת (במדבר א נב).

וְרָזָא דְמִלָּה פִּי בִי חֶשֶׁק וְאֶפְלָטָהוּ (תהלים צא יד). פִּי בִי בְּגִימְטְרִיא מ"ב אֲזָכְרוֹת דְּתְּפִלִּי, אֲשֶׁגְּבִהוּ פִי יָדַע שְׁמִי, יִקְרָאֵנִי בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְאֶעֱנֶהוּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב אֲז תִּקְרָא וְיִהְיֶה יַעֲנֶה (ישע' נח ט), יִהְיֶה בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתְּפִלִּי דִּרִישָׁא, דְּאֵינּוֹן אַרְבַּע אֲתוּוֹן אֱהִיָּה, וְיִהְיֶה יַעֲנֶה, יִהְיֶה בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתְּפִלִּין דִּיד, דְּאֵינּוֹן אֲדֹנָי,

וְאִי תִימָא לְאוּ אִינוּן בִּיד אֶלָּא בֵּית אַחַד
חֲמִשָּׁאָה, יַד פְּהָה, הָכִי הוּא וְדַאי דְאִיהִי
חֲמִשָּׁאָה (דף ט ע"ב) וְאִיהִי רְבִיעָאָה, רְבִיעָאָה
לִיהוּ יַד פְּהָה, יְהוּ אִיהוּ אַהִי"ה, וְסָלִיק
לְחוּשְׁפִין כ"א, וְאַרְבַּע אַתּוּון בְּכָלֵל כ"ה, ה'
מִן יְהוּ"ה רְבִיעָאָה לִיהוּ"ו, וְחֲמִשָּׁאָה
לְאַהִי"ה, דְאִיהוּ אַרְבַּע בְּתִי, וְאִיהוּ בֵּית
חֲמִשָּׁאָה.

תאמר, אינם פיד, אלא בית אחד
חמישי, יד פהה? כך זה ודאי,
שהיא חמישית והיא רביעית,
רביעית ליהו"ו יד פהה, יהו"
הוא אהי"ה, ועולה לחשבון
כ"א, וארבע אותיות בכלל כ"ה.
ה' מן יהו"ה רביעית ליהו"
וחמישית לאהי"ה, שהיא ארבע
בתים, והוא הבית החמישי.

ועוד אהי"ה אדנ"י עולים
לחשבון אלהי"ם, שהוא הפלל
של חמשה בתי תפלין. יהו"ה -
ארבע פרשיות, י' - קדש לי, וזו
חכמה, ה' - והיה פי יביאך, וזו
בינה, והם לימין ושמאל, שהם
חסד וגבורה, ו' - שמע ישראל,
תפארת כולל שש תבות היחוד,
ה' - והיה אם שמוע, מלכות -
שכינה תחתונה.

שד"ש רצועות - נצח הוד ויסוד.
יסוד רצועה שקושרת וא"ו עם
ה', פי כל בשמים ובארץ,
שאוחז בשמים ובארץ. שתי
רצועות נצח והוד, שאחוזים
בה' עליונה, והקרנים גבוהים,
והאחת גבוהה מן השנית, אף
כך שתי רצועות - אחת ארכה
ואחת קצרה. קצרה עד החזה,
ארכה עד הטבור.

והתפשטות של ה' העליונה עד
הוד באות י' היא, שהוא הקשר
של תפלין של ראש, שהיא ה'
עליונה, עולה לחמשים, חמש
פעמים עשר באות י', והינו ה'
י' מן אלהי"ם, חמש פעמים ה'
באות י' - חמשים, בחמש
ספירות, יסוד כ"ל, נוטל אותם
כלם, ומוריש אותם לפלה, והינו
כ"ל כל"ה.

באות ה' תחתונה קרן אחת,
יסוד הדבר פרשוהו רבותינו,
שור שהקריב אדם הראשון, קרן

ועוד אהי"ה אדנ"י סלקי לחשבון אלהי"ם,
דאיהו פללא דחמשה בתי תפלי,
יהו"ה ארבע פרשיין, י' קדש לי (שמות יג)
ודא חכמה, ה' והיה פי יביאך (שם יא) ודא
בינה, ואינון לימינא ושמאלא, דאינון חסד
גבורה, ו' שמע ישראל (דברים ו ד) תפארת,
פליל שית תיבין דיחודא, ה' והיה אם
שמע (שם יא יג) מלכות, שכינתא תתאה.

תלת רצועין נצח והוד ויסוד, יסוד רצועה
דקשיר וא"ו עם ה', פי כל בשמים
ובארץ (דח"א כט יא), דאחיד בשמיא ובארעא,
תרין רצועין נצח והוד, דאחידן בה' עלאה,
והקרנים גבוהים, והאחת גבוהה מן
השנית (דניאל ח ט), אוף הכי תרין רצועין חד
ארוכה וחד קצרה, קצרה עד החזה, ארוכה
עד טבורא.

ואתפשטותא דה' עלאה עד הוד באת י'
איהו, דאיהו קשר של תפלין
דרישא, דאיהי ה' עלאה, סליקת לחמשין,
חמש זמנין עשר באת י', והיינו ה' י' מן
אלהי"ם, חמש זמנין ה' באת י' חמשין,
בחמש ספירן, יסוד כ"ל נוטיל לון פלהו,
יירית לון לכלה והיינו כ"ל כל"ה.

באת ה' תתאה קרן אחת, ורזא דמלה

אוקמוהו רבנן, שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת היתה לו

אחת היתה לו במצחו, שנאמר
משור פר מקרן מפריס, מקרן
חסר יו"ד כתוב, וזו רצועה של
יד של תפלין של רבון העולם.
כ' פתר של רבון העולם, הוא
שמו התפלין ששם, אבל פתר
תפלין עליו, וסוד הדבר - אין
קדוש פה' פי אין בלתי, אין
מצוה שלא כלולים בה עשר
ספירות.

ועקר של התפלין משמאל,
ומשום כך נשבע יהו"ה בימינו
- זו תורה, ובזרוע עזו - אלו
תפלין. ומצד השמאל ה' תפלין
על ו', אם על בנה, משום שבה
נבנה. זהו שכתוב כונן שמים
בתבונה. י' אבא תפלין על הבת
ה', שבו נבנית. זהו שכתוב
יהו"ה בחכמה יסד ארץ, וזהו
הו"ה, וזה סוד ארבע משמרות
הוא הלילה.

ויש אומרים הויות באמצע,
כמו זה: יהו, י' קדש לי, ה' ה'
והיה פי יביאך והיה אם שמוע,
ו' שמע ישראל, הו"ה - ו' י'
באמצע, יהו"ו - ה' ה' באמצע.
ובצורה של שתיים עשרה
הויות נודעו כלם, ואלה הם:
יהו"ה יהו"ו יהו"ה, שרמונים
בשם יו"ד ה"י וי"ו ה"י. השם
הזה מקור האותיות, והמקור
שלהן בפסוקים בנקודות: יהו"ה
ישמחו השמים ותגל הארץ -
מקור הנקודות מן יהו"ו יתהלל
המתהלל השפל וידוע, יהו"ה
ידותיו ולצלע המשכן השנית.

ש"ש וי"ם בשם הזה יו"ד
ה"י וי"ו ה"י, והי"ה והה"י
ויה"ה, ונקודותיהם ויראו אותה
שרי פרעה והי"ה, והה"י וידבש
ה"י"ם ה"זה יהו"ה, ויה"ה וירא

שרי

במצחו, שנאמר (תהלים טט לב) משור פר מקרן
מפריס, מקרן חסר יו"ד כתיב, ודא רצועה
דיד התפלי דמארי עלמא.

ב' פתר דמארי עלמא, איהו שמייה, תפלין
דשוי, אבל פתר תפלין עליה, ורזא דמלה
אין קדוש פיהו"ה פי אין בלתי (שמואל א ב
ב). לית פקודא דלא אתפלילן ביה עשר
ספירן.

ועיקר התפלין משמאלא, ובגין כך נשבע
יהו"ה בימינו (ישעיה סב ד) זו תורה,
ובזרוע עזו אלו תפלין, ומסטרא דשמאלא
ה' תפלין על ו', אימא על ברה, בגין דבה
אתבני, הדא הוא דכתיב כונן שמים
בתבונה (משלי ג ב). י' אבא, תפלין על ברתא
ה', דביה אתבניאת, הדא הוא דכתיב יהו"ה
בחכמה יסד ארץ, ודא הוא הו"ה, ודא הוא
רזא ארבע משמרות הויה לילה.

ואית דאמר הויות באמצע, כגוונא דא
יהו"ו, י' קדש לי, ה' ה' והיה פי
יביאך והיה אם שמוע, ו' שמע ישראל,
הו"ה ו' י' באמצעיתא, יהו"ו ה' ה'
באמצעיתא.

ובצורה די"ב הוין, אשתמודעו בלהו, ואלין
אינון יהו"ה יהו"ה יהו"ו יהו"ה, דרמיזי
בשם יו"ד ה"י וי"ו ה"י, האי שמא מקורא
דאתוון, ומקורא דלהון בקראי בנקודי,
יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ (תהלים צז
א). מקורא דנקודי מן יהו"ו (ירמיה ט כג) יתהלל
המתהלל השפל וידוע, יהו"ה (שמות כו
ט-כ) ידותיו ולצלע המשכן השנית.

תלת ווי"ן בהאי שמא יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
והי"ה והה"י ויה"ה, ונקודין דלהון ויראו אותה שרי

יֹושֵׁב הָאָרֶץ הַפְּנִיעִי הוּא־י
הַיּוֹהֵה הַהִי"ו - מְקוֹרֵם הַהִי"ו־
וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי, הַיּוֹהֵה הַמֵּר
יִמְרְנֵנוּ וְהִיָּה הוּא, הַהִי"ו עִירָה
וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוּ, הַיּוֹהֵה הַיּוֹהֵה
הַהִי"ו, הַיּוֹהֵה לִיְהוָה אֲתִי
וְנִרְוּמָמָה שְׁמוֹ, הַיּוֹהֵה הֵנָּה יָד
יְהוָה הַיּוֹהֵה, הַהִי"ו וְצִדְקָה תְהִיָּה
לָנוּ כִּי.

וְכָל הַפְּסוּקִים שְׂבָאִים הַהִי"ו־ת
הִלְלוּ בְּרָאשֵׁי אוֹתִיּוֹת אוּ בְּסוֹפֵי
אוֹתִיּוֹת, בֵּין מִן הַתּוֹרָה, בֵּין מִן
הַנְּבִיאִים, בֵּין מִן הַפְּתוּבִים, יְכוּל
לְנַקֵּד אוֹתָם בְּנִקּוּדֵיהֶם, אַף כִּף
כָּל הַהִי"ו־ת שְׂבָאוֹת מְשַׁלֵּשׁ
אוֹתִיּוֹת, נִקְדָּה שְׁלֵהֶם בְּפְסוּקִים,
כְּמוֹ יְהִי מְקוּרוֹ: כִּי יְהוָה יְהִי
בְּכִסְלֵף. וְיֵשׁ שְׂמֻנְקָד אוֹתָם
מִרְאשֵׁי תְבוֹת לְהוֹיָה שְׂבָסוֹפֵי
תְבוֹת, וְאִם הַיּוֹהֵה בְּרָאשֵׁי תְבוֹת
- הַנִּקְוֵד שְׁלוֹ בְּסוֹפֵי הַתְבוֹת. וְיֵשׁ
נִקְוֵד בְּסוּד אַחַר כְּמוֹ זֶה: יְהוָה
מְלֵךְ יְהוָה מְלֵךְ יְהוָה יִמְלֹךְ,
הַשְּׁמוֹת לְמַעְלָה, הַנִּקְוֵדוֹת שְׁלֵהֶם
כְּתוּבוֹת תַּחְתִּיָּהֶם.

אַרְבַּעַה שְׁמוֹת תְּלוּיִים מִכָּל שֵׁם
וְשֵׁם, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְקָרָא זֶה -
כְּנִגְדַּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פְּנֵי שְׁלֹשׁ
הַחִיּוֹת, אֵל זֶה - שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
פְּנֵי שְׁלֹשׁ הַחִיּוֹת, וְעַל כָּלֶם פְּנֵי
אָדָם, וְתַפְלִין הוּא פְּנֵי אָדָם,
צִיצִית פְּנֵי הַחִיּוֹת וְכַנְפֵי הַחִיּוֹת,
וּפְרָשׁוּהוּ רְבוּתֵינוּ, שֵׁם בֶּן שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה - כָּל הַיּוֹדְעוֹ וְהוֹדִיר בּוֹ,
כָּל תְּפִלוֹתָיו מִתְקַבְּלוֹת, וּמְקוּרוֹ
יִוָּד הַיּוֹהֵה וְאִ"ו הַיּוֹהֵה. כָּל י' הוּא
פְּנֵי יְהוָה, א' וּדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי
אָדָם. כֵּאֵן בְּשֵׁם הַזֶּה הַסּוּד שֶׁל
תְּפִלִּין וְצִיצִית.

יְהוָה, א' וּדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם (יחזקאל א ט), הַכָּא בְּהַאי שְׂמָא רְזָא
דְתַפְלִין וְצִיצִית.

פְּרֻעָה (בְּרַאשִׁית יב טו) וְהִי"ה, וְהִי"ו וְדָבַשׁ הַיּוֹם
הַזֶּה יְהוָה (דְּבָרִים כו טו), וְיְהִי"ה וְיִרְא יוֹשֵׁב
הָאָרֶץ הַפְּנִיעִי (בְּרַאשִׁית ג טו). הוּא־י הַיּוֹהֵה הַהִי"ו
מְקוֹרָא דְלַהוֹן, הַיּוֹהֵה וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה
לִי (אֶסְתֵּר ה יג), הַיּוֹהֵה הַמֵּר יִמְרְנֵנוּ וְהִיָּה
הוּא (וַיִּקְרָא כו לג), הַהִי"ו עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי
אֲתָנוּ (בְּרַאשִׁית מט יא), הַיּוֹהֵה הַיּוֹהֵה הַהִי"ו, הַיּוֹהֵה
לִיְהוָה אֲתִי וְנִרְוּמָמָה שְׁמוֹ (תְּהִלִּים לד ד), הַיּוֹהֵה
הֵנָּה יָד יְהוָה הַיּוֹהֵה (שְׁמוֹת ט ג), הַהִי"ו (דְּבָרִים ו
כה) וְצִדְקָה תְהִיָּה לָנוּ כִּי.

וְכָל קְרָאִין דְּקָא אֲתִיין הוֹיין אֵלִין בְּרָאשֵׁי
אֲתוֹון, אוּ בְּסוֹפֵי אֲתוֹון, בֵּין מִן הַתּוֹרָה
בֵּין מִן הַנְּבִיאִים בֵּין מִן הַפְּתוּבִים, יְכִיל
לְנִקְדָּא לוֹן בְּנִקּוּדֵיהוּ, אוּף הַכִּי כָּל הוֹיין
דְּקָא אֲתִיין מִתְלַת אֲתוֹון, נִקְוֵדָה דְלַהוֹן
בְּקְרָאִין, כְּגוֹן יְהִי מְקוֹרָא דִּילֵיהּ כִּי יְהוָה
יְהִי"ה בְּכִסְלֵף (מְשַׁלֵּי ג כו), וְאִית דְּנִקִּיד לוֹן
מִרְאשֵׁי תִיבִין לְהוֹיָה דְּבְסוֹפֵי תִיבִין, וְאִם
הַיּוֹהֵה בְּרָאשֵׁי תִיבֹת נִקְוֵדָא דִּילֵיהּ בְּסוֹפֵי
תִיבִין. וְאִית נִקְוֵדָה בְּרָזָא אַחְרָא (ד' טו)
(א' ט) כְּגוֹנוֹנָא דָא, יְהוָה מְלֵךְ יְהוָה מְלֵךְ
יְהוָה יִמְלֹךְ, שְׂמֵהֶן לְעִילָא, נִקְוֵדָאן דְלַהוֹן
כְּתִיבִין דְתַחוּתֵיהוּ.

אַרְבַּע שְׂמֵהֶן תְּלִיין מִכָּל שְׂמָא וּשְׂמָא,
וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר וְקָרָא זֶה (יִשְׁעִיָּהוּ ו
ב) לְקַבֵּל י"ב אֲנַפִּין דְתַלַּת חִיּוּון, אֵל זֶה י"ב
גְּדַפִּין דְתַלַּת חִיּוּון, וְעַל כָּלָהוּ פְּנֵי אָדָם,
וְתַפְלִין הוּא פְּנֵי אָדָם, צִיצִית פְּנֵי חִיּוּון וְגְדַפֵּי
חִיּוּון, וְאוּקְמוּהוּ רַבְּנַן שֵׁם בֶּן י"ב כָּל הַיּוֹדְעוֹ
וְהוֹדִיר בּוֹ כָּל תְּפִלוֹתָיו מִתְקַבְּלוֹת, וּמְקוּרוֹ
יִוָּד הַיּוֹהֵה וְאִ"ו הַיּוֹהֵה, כָּל י' אִיהוּ אֲנַפּוּי

בא ראה, כל הוי"ה שהיא ה' על
י, ה' על ו' - נקבה, כל הוי"ה
ששני ההי"ן כאחד באמצע, הן
אחיות, כמו זה: יהה"ו. כל
הוי"ה י' ו' כאחד באמצע -
היו"ה (היו"ה), הם אחים, פי ישבו
אחים יחדו - שני ההי"ן כאחד,
ותלכנה שתיהן - י' ו' רחוקים
זה מזה או קרובים זה מזה,
עליהם נאמר שלום שלום
לרחוק ולקרוב, שהינו קרפן
עולה ויורד יהה"ו, ה' שהיא אם
עולה, עולה אל י', היא העולה,
ה' שהיא בת יורדת אל ה', ויורד
מעשת החטאת, על פן יעזב
איש את אביו ואת אמו, וזהו
קרפן עולה ויורד, חמש אשות
עולות וחמש יורדות.

אין הוי"ה שלא מראה על סוד
עליון. הוה"י פשהנקבות
שולטות על הזכרים, הדין נראה
בעולם ומיתה ועני, וזה הוא
סוד שהפך משה שמו והרג את
המצרי, שנאמר בו ואמרו לי מה
שמו מה, ומשה הפך אותו כמו
זה: מה שמו מה לי - הוה"י,
ונקודה הוה"י, מצרי שמזלזל
בשמו ואמר מה שמו, מה יכול
לעשות לי, להרג אותו בו, ואם
האותיות בסופי תבות, הנקודות
הם מראשית תבות.

תקון ה': בראשית ב"ת ראש"י,
אלה ראשי בית אבותם, בת
עליה בארו בעלי המשנה, בת
פתחלה סימן יפה בנים, והיא י'
מן אדנ"י, מרגלית יקרה כלולה
מכל הגונים, שאות י' מן יהו"ה
לא תופס בו גון כלל. זהו
שפתוב אני יהו"ה לא שנית, י'
לא ישתנה בשום גון כלל, אלא
מאיר מבפנים של הגונים שם
יהו"ה כמו נשמה בגוף האדם
או כנר בהיכל.

אני יהו"ה לא שנית, לא ישתני בשום גון כלל, אלא נהיר מלגאו
דגיונין, דשם יהו"ה פנשמתא בגופא דאיניש, או פשרגא בהיכלא.

תא חזי כל הוי"ה דאיהי ה' על י' ה' על ו'
נוקבא, כל הוי"ה דתרין ההי"ן פחדא
באמצע אינון אחיות, פגוונא דא יהה"ו, כל
הוי"ה י' ו' פחדא באמצע היו"ה (ג"א
הו"ה) אינון אחים, (דברים כה ה) פי ישבו אחים
יחדו, תרין ההי"ן פחדא, ותלכנה שתיהן (רות
א ט), י' ו' רחוקים דא מן דא או קרובים דא
מן דא, עליהו אתמר (ישעיה נז ט) שלום שלום
לרחוק ולקרוב וגו', דהיינו קרפן עולה ויורד
יהה"ו, ה' דאיהי אימא עולה, סליקא לגבי
י' היא העולה, ה' דאיהי ברתא נחיתת לגבי
ו', ויורד מעשת החטאת (ויקרא ט כב), על פן
יעזב איש את אביו ואת אמו וגו' (בראשית ב
כד), והאי איהו קרפן עולה ויורד, חמש אשות
סלקין, וחמש נחתין.

לית הוי"ה דלא אחזי על רזא עלאה, הוה"י
פד נוקבין שלטין על דכורין, דינא
אחזי בעלמא ומיתה ועוני, ודא הוא רזא
דהפך משה שמיה וקטל למצרי, דאתמר ביה
ואמרו לי מה שמו מה (שמות ג יא), ומשה הפך
ליה פגוונא דא מה שמו מה לי הוה"י,
ונקודה הוה"י, מצרי דמזלזל בשמיה ואמר
מה שמו, מה יכול למעבד לי, לקטיל ליה
ביה, ואם אתוון בסופי תיבות נקודין אנון
מראשי תיבין.

תקוונא ה', בראשית ב"ת ראש"י, אלה
ראשי בית אבותם (שמות ו יד), בת עליה
אוקמוהו מארי מתניתין, בת פתחלה סימן
יפה לבנים, ואיהי י' מן אדנ"י, מרגלית יקרא
פלילא מפל גווינין, דאת י' מן יהו"ה לא
תפיס ביה גוון כלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג

אני יהו"ה לא שנית, לא ישתני בשום גון כלל, אלא נהיר מלגאו
דגיונין, דשם יהו"ה פנשמתא בגופא דאיניש, או פשרגא בהיכלא.

וְאֵת י' מִן אֲדֹנָי אִיהוּ סְפִיר, נָטִיל גְּוֹן תְּכֵלֶת וְאוֹכֵם מִסְטָרָא דְדִינָא, וְנִהְיִר בֵּיה נְהוּרָא חוּרָא מִסְטָרָא דְרַחֲמֵי, וְאִיהוּ אֶת י' מִן אֲדֹנָי, אוֹדֵם מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, פְּטָדָה מִסְטָרָא דִימִינָא, בְּרִקַּת מִסְטָרָא דְעֻמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, אִיהִי אֶל־ף דְל"ת נו"ן יו"ד, כְּלִילָן מִי"ב גְּוֹנִין, וְכִלְהוּ מְשׁוּלְשֵׁין בְּאַבְהֶן, מְשׁוּלְשֵׁין בְּכַהֲנִים לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים, קְדוּשָׁה לֶךְ יִשְׁלָשׁוּ.

כִּד אַבְן דְּגִוּוֹן שְׁלֵה לְכֵן, נוֹטְלַת מַחְסֵד, וְהַסְגְּלָה שְׁלוֹ אַהֲבָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךְ עַל כֵּן מְשַׁכְּתִיךְ חֶסֶד. אַבְן אֲדָמָה נוֹטְלַת מְגַבּוּרָה, וְהַסְגְּלָה שְׁלֵה לְהִיּוֹת אִימְתוֹ מְטַלַת עַל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם. הָאֲבָן כְּלוּלָה מִשְׁנֵי גֹנִים - לְכֵן וְאָדָם - הִיא מְעֻמּוּד הָאֲמֻצְעִי. יֵרֶק כְּזָהָב מְצַד הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה, שְׁהִיא תְּשׁוּבָה, קוּ יֵרֶק שְׁמַקְיָךְ כָּל הָעוֹלָם.

וְיֵשׁ גְּוֹן פְּשוּט כְּפוּל מְשַׁלֵּשׁ מְרַבֵּעַ, עַד שְׁעוּלָה לְעֶשְׂרֵה גֹנִים שְׁמַאֲרִים בְּהֵם עֶשֶׂר אוֹתוּת שְׁהֵן י' י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה, וְאֵלֶּה עוֹלוֹת י' לַע"ב אוֹרוֹת שְׁמַאֲרִים בְּע"ב גֹּנִים.

חֲש"ק - חל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, הֵם נִקּוּד צְבָאוֹת, נִצַּח וְהוּד יְסוּד, וְכֹלָם מְאִירִים בְּאַבְן הַנִּכְבְּדָה מְלָכוּת, כְּלוּלָה מְכָל הַסְּגֻלוֹת. שְׁב"א - גְּוֹן אָדָם שֶׁל גְּבוּרָה, שְׁנוּטֵל מִמֶּנָּה הוּד. קַמ"ץ - גְּוֹן לְכֵן, וְלֹא צְרִיךְ לְהֶאֱרִיךְ בְּהֵם, שְׁהֵרִי נֶאֱמָרוּ לְמַעַלָּה.

וְעוֹד תְּקוּנוֹ ו', וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ, אֵלֶּה הֵם שְׁיֻדְעִים סוּד בְּמִצְוֵה הַשְּׁנִיָּה בְּמִלַּת בְּרָאשִׁית, שְׁהִיא אַהֲבָה, שְׁהִיא לְחֻשְׁבוֹן קֶטֶן בְּרָאשִׁית בְּמִשְׁקָל אֶחָד עוֹלָם, וְזוֹ אַהֲבַת חֶסֶד, שְׁהִיא ע"ב בְּחֻשְׁבוֹן, כְּנֶגֶד הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ

וְאֵת י' מִן אֲדֹנָי אִיהוּ סְפִיר, נָטִיל גְּוֹן תְּכֵלֶת וְאוֹכֵם מִסְטָרָא דְדִינָא, וְנִהְיִר בֵּיה נְהוּרָא חוּרָא מִסְטָרָא דְרַחֲמֵי, וְאִיהוּ אֶת י' מִן אֲדֹנָי, אוֹדֵם מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, פְּטָדָה מִסְטָרָא דִימִינָא, בְּרִקַּת מִסְטָרָא דְעֻמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, אִיהִי אֶל־ף דְל"ת נו"ן יו"ד, כְּלִילָן מִי"ב גְּוֹנִין, וְכִלְהוּ מְשׁוּלְשֵׁין בְּאַבְהֶן, מְשׁוּלְשֵׁין בְּכַהֲנִים לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים, קְדוּשָׁה לֶךְ יִשְׁלָשׁוּ.

כִּד אַבְן דְּגִוּוֹן דִּילָה חוּרָא נְטִילַת מַחְסֵד, וְאִיהִי סְגוּלָה דִּילָה רַחֲמֵי, וְרָזָא דְמִלָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךְ עַל כֵּן מְשַׁכְּתִיךְ חֶסֶד (יִרְמִיָּהוּ לֹא ב), אַבְנָא סוּמְקָא נְטִילַת מִן גְּבוּרָה, וְסְגוּלָה דִּילָה לְמַהוּי אִימְתוֹ מוֹטְלַת עַל בְּרִיּוֹן דְעֻלְמָא, אַבְנָא כְּלִילָא מְתַרִין גְּוֹנִין חוּרָא וְסוּמְקָא אִיהִי מְעֻמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, יֵרוּק כְּזָהָב מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, דְאִיהִי תְּשׁוּבָה, קוּ יֵרוּק דְאֶסְחָר כָּל עֲלָמָא.

וְאִית גְּוֹן פְּשוּט כְּפוּל מְשׁוּלְשׁ מְרַבֵּעַ, עַד דְסָלִיק לְעֶשְׂרֵה גְּוֹנִין, דְנִהְיִרִין בְּהוֹן י' אֲתוּוֹן, דְאִינּוֹן י' י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה, וְסָלְקִין אֲלִין י' לַע"ב נְהוּרִין, דְנִהְרִין בְּע"ב גְּוֹנִין. חֲש"ק חל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, אִינּוֹן נִקּוּד צְבָאוֹת, נִצַּח וְהוּד יְסוּד, וְכִלְהוּ נְהִרִין בְּאַבְנָא יִקְרָא מְלָכוּת, כְּלִילָא מְכָל סְגוּלוֹת, שְׁב"א גְּוֹן סוּמְקָא דְגְבוּרָה דְנָטִיל מִנִּיהּ הוּד, קַמ"ץ גְּוֹן חוּרָא, וְלֹא צְרִיךְ לְאַרְכָּא בְּהוֹן דְהָא אֲתַמְרוּ לְעִילָא.

וְעוֹד תְּקוּנָא ו' וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ (דְנִיָּא ל יב) אֲלִין אִינּוֹן דִּידְעִין רָזָא בְּפִקּוּדָא תְּנִינָא בְּמִלַּת בְּרָאשִׁית, דְאִיהִי אַהֲבָה, דְאִיהִי (דף י ע"ב) לְחֻשְׁבֵּן זְעִיר בְּרָאשִׁית, בְּמִתְקָלָא חָדָא סָלְקִין, וְדָא אַהֲבַת חֶסֶד,

ויסע ויבא ויט, שבו וא"ו
כחשבוך אח"ד, שהינו מאמר
אחד שהוא בראשית, שבארוה
עליו, והלא במאמר אחד יכול
להבראת, וזהו אהוב רבנו. מי
שמוסר נפשו באחד, באהבת
רבנו, ומשום זה ואהבת את ה'
אלהי"ך, אפלו נוטל את נפשך.
שאם חביבה עליו נפשו מגופו,
לכך נאמר ובכל נפשך. ואם
חביב עליו גופו מממונו, לכך
נאמר ובכל לבבך. ואם חביב
עליו ממונו מגופו, לכך נאמר בכל
מאדך. במה שחביב עליך, מסר
אותה באהבת רבונך בעת צרה.
וזהו הנסיון שעתידים ישראל
להתנסות בשבעים השנים של
הגלות האחרונה, שעני חשוב
כמת, וכאלו נוטלים נפשו, גוף
ונפש וימון - כלם שקולים.
במה שחביב עליו, מסר אותו
באהבת רבנו, ובאותו זמן
נקשר במלת אהב"ה שהיא
בראשית, וכאלו בו ברא עולם,
ומי שלא מוסר נפשו או ממונו
באהבת רבנו בשעת השמד,
כאלו החזיר עולם לתהו ובהו,
ומי שמוסר נפשו וגופו וממונו
בשעת השמד באהבת רבנו,
זהו שנקרא אהוב רבנו ודאי,
ובאותו עולם אין למעלה ממנו,
ומשום זה הכתוב סמך לו

והארץ היתה תהו ובהו.
ואהבת ה' היא המלכות
שפלולה מפל הספירות, והיא
מצות הקדוש ברוך הוא בכל
תרי"ג מצוות, ובגללה נאמר
מדוע אתה עובר את מצות
המלך, והיא בנן עולם. השפחה
הרעה היא חרבן עולם, ומשום

דאיהי ע"ב פחושפון, לקבל שמא מפרש
ויסע ויבא ויט, דביה וא"ו פחושפון אח"ד,
דהיינו מאמר אחד דאיהו בראשית,
דאוקמוה עליה והלא במאמר אחד יכול
להבראת, והאי איהו רחימוי דמאריה, מאן
דמסר נפשיה באחד, ברחימוי דמאריה,
ובגין דא ואהבת את יהו"ה אלהי"ך (דברים ו
ח). אפילו נוטל את נפשך, דאם חביב עליה
נפשיה מגופא לכך נאמר ובכל נפשך, ואם
חביב עליה גופיה מממוניה לכך נאמר בכל
לבבך, ואם חביב עליה ממונא מגופא לכך
נאמר בכל מאדך, במה דחביב עלך מסור
ליה ברחימו דמארך בעת צרה.

ודא איהו נסיון דעתידין ישראל לאתנפאה
בשבעין שנין דגלות בתראה, דעני
חשוב כמת, וכאלו נטלין נפשיה, גופא
ונפשא וממונא פלהו שקולין, במה דחביב
עליה מסור ליה ברחימו דמאריה, ובההוא
זמנא אתקשר במלת אהב"ה דאיהי
בראשית, וכאלו ביה ברא עלמא, ומאן
דלא מסר נפשיה או גופיה או ממנוניה
ברחימו דמאריה בשעת השמד, פאלו אחזר
עלמא לתהו ובהו, ומאן דמסר נפשיה
וגופיה וממוניה בשעת השמד ברחימו
דמאריה, דא אתקרי רחימא דמאריה ודאי,
ובההוא עלמא לית לעילא מיניה. ובגין דא
קרא סמך ליה והארץ היתה תהו ובהו (בראשית

(א ב)

ואהבת יהו"ה איהי מלכות, פלילא מפל
ספירן, ואיהי פקודא דקודשא בריך

הוא בכל תרי"ג פקודין, ובגינה אתמר (אסתר

א ג) מדוע אתה עובר את מצות המלך, ואיהי בנן עלמא. שפחה בישא
איהי חרבן עלמא, ובגין דא אתמר בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו

ובהו, ואיהי רצועה בידי דקודשא בריך הוא
לאלקאה ביה חייביא.

ובגין דא מאן דרחים לקודשא בריך הוא
מגו נפשיה או גופיה או ממוניה,
דינטיר ליה קודשא בריך הוא, הא רחימו
דיליה תלויה בהיה דיהיב ליה, ולא עקר
רחימו, דלאו איהו האי רחימו, דאם נטל
ממוניה או גופיה פפר ביה, לאו איהו עקר
רחימו, עד דמסר נפשיה ברחימו דמאריה,
ואם כל תלת שקולין לגביה, ימסור לון פלהו
על קדושת שמייה ברחימו, והאי איהו עקרא
דרחימו, דאיהו אהבת יהו"ה מלכות, דאיהי
אהבת חסד, דיראה מסטרא דגבורה איהי,
ומחסד איהי מלכות אהבת יהו"ה פמה
דאתמר, מגבורה איהי יראת יי'.

ואורייתא דאיהי תרי"א מתרויהו אתיהיב
לישראל ודא עמודא דאמצעיתא,
מסטריה אתקריאת מלכות תורת יהו"ה
(תמימה), ואיהי מצוה דיליה בכל תרי"ג פקודי
דתליין משמייה, דאינון שמ"י עם י"ה תלת
מאה ושתין וחמש, זכר"י עם ו"ה מאתן
ותמניא וארבעין, היא בצלמו פדמותו.

ועוד תקוונא ז', והמשפלים יזהרו, אלין
דידעין במלת בראשית פקודא תליתאה
דאיהי ברית מילה, והיינו בראשית ברי"ת
א"ש, וברית איהי י', ועם א"ש אתעביד
איי"ש, ואוף הכי את ה' עם אש איהי נוקבא,
ועל תרין אישות אתמר בקדמיתא פתנות
אור, דבהון עקבו מכה גלגל חמה.

והיינו בורא מאורי האש דאינון בהבדלה,
י"ה מן איש ואשה, בתר דחאבו ויעש
יהו"ה אלהיים לאדם ולאשתו פתנות עור
וילבישם (בראשית ג כא), והיינו בורא מאורי האש

זה נאמר בה והארץ היתה תהו
ובהו, והיא רצועה ביד הקדוש
ברוך הוא להלקות בה הרשעים.
ומשום זה, מי שאהב את
הקדוש ברוך הוא מתוך נפשו
או גופו או ממונו, שישמר אותו
הקדוש ברוך הוא, הרי אהבתו
תלויה באותה שנתן לו, ואינה
עקר אהבתו, שזו לא אהבה,
שאם נטל ממונו או גופו כופר
בו. אינו עקר האהבה, עד
שמסר נפשו באהבת רבונו.
ואם כל השלש שקולים לגביו,
ימסר את כלם על קדשת שמו
באהבה, וזהו עקר האהבה,
שהיא אהבת יהו"ה מלכות,
שהיא אהבת חסד, שיראה היא
מצד הגבורה, ומחסד היא
מלכות, אהבת יהו"ה, כמו
שנאמר מגבורה היא יראת ה'.

והתורה שהיא תרי"א - משניהם
נתנה לישראל, וזה עמוד
האמצעי, מצדו נקראת המלכות
תורת יהו"ה (תמימה), והיא מצוה
שלו בכל תרי"ג מצוות שתלויים
משמו, שהם שמ"י עם י"ה -
שס"ה. זכרי עם ו"ה - רמ"ח,
היא בצלמו כדמותו.

ועוד תקון ז', והמשפלים יזהרו,
אלה שיודעים במלת בראשית
מצוה שלישית, שהיא ברית
מילה, והיינו בראשית - ברי"ת
א"ש, וברית היא י', ועם א"ש
נעשה אי"ש, ואף כף האות ה'
עם אש היא נקבה, ועל שתי
האשות נאמר בתחלה פתנות
אור, שבהן עקבו מכה גלגל
חמה.

והיינו בורא מאורי האש, שהם
בהבדלה, י"ה מן איש ואשה,
אחר שחטאו - ויעש יהו"ה
אלהיים לאדם ולאשתו פתנות
עור וילבישם, והיינו בורא מאורי
האש, (אשה), וזה עור של נחש

לְהַטְהֵר בְּמַה שֶׁחָטָא. וּמִשּׁוּם זֶה, צְדִיקִים שֶׁשׂוֹמְרִים הַבְּרִית, שׁוֹב לֹא חוֹזְרִים לְעַפְרָם, שֶׁהוּא עוֹר הַנְּחָשׁ, שֶׁנִּבְרָא מֵעֶפֶר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחֶמוֹ.

וּמִשּׁוּם זֶה, מִי שֶׁלֹא שׂוֹמֵר הַבְּרִית, נִדוֹן בְּחַבוּט הַקֶּבֶר בְּאוֹתוֹ עֶפֶר, וְאֵלּוּ הֵם שְׁגוּפִם הוּא קֶבֶר לָהֶם בְּחַיֵּיהֶם, שְׂדוּחִקִים לָהֶם אֵת הַשְּׁעָה בְּכָל יוֹם, וּבְמַלְאכְתָּם מִתְבַּקֵּעַ דָּם בְּצַפְרֵיהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה תִּקְנוּ לְהִרְאוֹת הַצַּפְרָנִים בְּהַבְדְּלָה, שֶׁהִיא אָדָם מְלַבֵּשׁ בְּכַתְנֹת צַפְרָנִים שֶׁהֵיוּ מְאִירִים כְּמוֹ עַנְנֵי כְבוֹד, וְהוּא בְּהַבְדְּלָה מֵהֶם. וַיִּדְעוּ כִּי עִירָמָם הֵם - מֵהֶם, בְּגוֹף וּנְשָׁמָה וְרוּחַ וּנְפֶשׁ, עֲרָמִים מִכְּתָנוֹת אוֹר, שֶׁהֵם מְאִירֵי הָאֵשׁ, וּמִשּׁוּם שֶׁבִשְׂבַת נִרְאָה לָהֶם בְּהַדְלָקַת נֵר שְׂבַת בְּשֵׁתֵי פְתִילוֹת אֵשׁ, וּבְמוֹצָאי שְׂבַת יַעֲבֹרוּ מֵהֶם, תִּקְנוּ לוֹמֵר בְּמוֹצָאי שְׂבַת הַבְּדֵלָה בְּאֵשׁ.

וּמִשּׁוּם שֶׁבִשְׂבַת וַיָּמִים טוֹבִים מִתְלַבְּשׁוֹת נִשְׁמֹת בְּכַתְנֹת אוֹר, אָמַר הַנְּבִיא, עַל כֵּן בָּאִירִים כְּפָדוּ יְהוָה, וּפְרֹשׂוּהוּ רְבוּתֵינוּ, כְּפָדוּהוּ בְּכֶסֶת נִקְיָה. מִיָּד כִּשְׂאֵמֶר דְּבָרִים הַלְלוּ, הַשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, שְׂאִין חֲדוּהָ בֵּינֵיהֶם כְּמוֹ הַחֲדוּהָ כִּשְׂמַתְחַדֵּשׁ בֵּינֵיהֶם סוּד שֶׁל תוֹרָה.

וּמִשּׁוּם כֵּן, מִי שֶׁשׂוֹמֵר בְּרִית אֵשׁ, נִקְרָא אִישׁ צְדִיק תָּמִים, וְאוֹת י' שֶׁל שְׂדֵי הַיָּא חֲלִיָּה עַל צוּאֵר הַשֵּׁד יִצְרַח הָרַע, חֲלִית הַשְּׁלִשְׁלֵת, וּמִשּׁוּם כֵּן רָשׁוּם שְׂדֵי בְּבְרִית, וְרָשׁוּם בְּמִזְוָה, שְׁפָלָם מִזְדַּעְזְעִים מֵהַשְּׁלִשְׁלֵת הַזֹּאת, שֶׁהִיא אוֹת בְּרִית, אוֹת יָמִים טוֹבִים, אוֹת תְּפִלִּין.

יִמִּין טָבִין, אוֹת תְּפִלִּין.

(אשׁה), וְדָא עוֹר שֶׁל נָחָשׁ, לְאַתְדַּכְּאָה בְּמַה דְּחָאב, וּבְגִין דָּא צְדִיקִים דְּנָטְרִי בְּרִית שׁוֹב אֵינָם חוֹזְרִים לְעַפְרָן, דְּאִיהוּ עוֹר מִשְׁכָּא דְּחוּיָא דְּאַתְבְּרִי מֵעַפְרָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחֶמוֹ (ישעיהו טז כב).

וּבְגִין דָּא מָאן דְּלֹא נָטְרִי בְּרִית אֲתֵדֵן בְּחַבוּט הַקֶּבֶר בְּהוּא עֶפֶרָא, וְאֵלִין אֵינוֹן דְּגוּפָא דְּלֵהוֹן אֵינוֹן לוֹן קֶבֶר בְּחַיֵּיהוֹן, דְּדַחֲקִין לוֹן שְׁעָתָא בְּכָל יוֹמָא, וּבְמַלְאכָא דְּלֵהוֹן דְּאַתְבַּקֵּעַ דְּמָא בְּצַפְרֵיהוֹן, וּבְגִין דָּא תִּקְיָנוּ לְאַחֲזָאָה צַפְרָנִים בְּהַבְדְּלָה, דְּהוּא אָדָם מְלוּבֵשׁ בְּכַתְנֹת צַפְרָנִים, דְּהוּוּ נְהִירִין כְּעַנְנֵי כְבוֹד. (דף יא ע"א) וְאִיהוּ בְּהַבְדְּלָה מְנַיִיהוּ, (בראשית ג ז) וַיִּדְעוּ כִּי עִירָמָם הֵם מְנַיִיהוּ, בְּגוּפָא וּנְשָׁמָתָא וְרוּחָא וּנְפֶשָׁא, עֲרוּמִים מִכְּתָנוֹת אוֹר, דְּאֵינוֹן מְאִירֵי הָאֵשׁ, וּבְגִין דְּבִשְׂבַת אֲתַחֲזָא לוֹן בְּאַדְלָקַת שְׂרָגָא דְּשְׂבַת בְּתָרִין פְּתִילוֹת דְּאֵשׁ, וּבְמוֹצָאי שְׂבַת יַתְעַבְרוּן מְנַיִיהוּ, תִּקְיָנוּ לְמִימַר בְּמוֹצָאי שְׂבַת הַבְּדֵלָה בְּאֵשׁ.

וּבְגִין דְּבִשְׂבַת וַיּוֹמִין טָבִין מִתְלַבְּשִׁין נִשְׁמַתִּין בְּכַתְנֹת אוֹר, אָמַר הַנְּבִיא (ישעיה כד טו) עַל כֵּן בָּאוּרִים כְּפָדוּ יְהוָה, וְאוּקְמוּהוּ רַבְּנָן כְּפָדוּהוּ בְּכֶסֶת נִקְיָה, מִיָּד דְּאָמַר מְלִין אֵלִין אֲשַׁתַּטְּחוּ קַמֵּיהּ כְּלֵהוּ בְּנֵי מְתִיבְתָא, דְּלִית חֲדוּהָ בֵּינֵיהוּ כְּחֲדוּהָ כִּד אֲתַחֲדֵשׁ בֵּינֵיהוּ רְזָא דְּאוּרֵייתָא.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּנָטְרִי בְּרִית אֵשׁ, קְרִי אִישׁ צְדִיק תָּמִים, וְאוֹת י' דְּשְׂדֵי אִיהִי חוּלִיאַ עַל צוּאֵר דְּשֵׁד יִצְרַח הָרַע, חוּלִיאַ דְּשִׁלְשָׁלָאָה, וּבְגִין דָּא רָשִׁים שְׂדֵי בְּבְרִית, וְרָשִׁים בְּמִזְוָה, דְּמִזְדַּעְזְעִין כְּלֵהוֹן מֵהֵאֵי שִׁלְשָׁלָאָה, דְּאִיהִי אוֹת בְּרִית, אוֹת

ומיד שהוא תופס בה יצר הרע, שהוא ש"ד, לוקח האיש חרב, שנאמר בה רוממות אל בגרונם, שהוא י' - ראש החרב, ו' - גוף החרב, ה' ה' - שתי פפיות שלה, ושחט אותו, ובגללו נאמר הפא להרגך השפם להרגו, בתפלה, שנאמר בה וישפם אברהם בבקר.

ועוד, קריאת שמע היא רמ"ח, כלולה משש תבות היחוד, וממאתים ארבעים ושמונה תבות עם יהו"ה אלהיכ"ם אמת, והוא קלע, והרי נתבאר חמש אבנים ה', שנעשו אבן אחת באות י', והורג בה יצר הרע, ובאיזה מקום הוא הקלע? בתפלין. חוט של קלע שכורף ביד זו רצועה של יד, שהוא חוט של זריקה, והיא קריאת שמע, קשת שזרקה חצים מצד של כרף שם פכוד מלכותו, וברכות לראש צדיק, שהוא קשת הברית.

רמח זה העמוד האמצעי, בחמש האצבעות של היד, שהיא ה' תחתונה, והיא לימין החסד, הרגה של אברהם שחשבונו מאתים ארבעים ושמונה, ועם ו' של עמוד האמצעי נעשה רמ"ח, קלע ה' עליונה לשמאל, י' אבן הקלע, י"ה של תפלין, והפל י"ה עם שמ"י - שס"ה, זכר"י עם ו"ה - רמ"ח.

ומי ששומר י' בשמונה ימים של מילה, בשמונת אלפים תחום שבת, בשמונה פרשיות התפלין, הוא שמור מפל המזיקים שפתח יד היצר הרע, שהוא ממנה על ששים רבוא, כל שפן מי שקושר אותו בשלשלאות והורג אותו. ועוד, הברית שתקנו לו כלי של עפר לזרק בעפר, ודם שמטיפים

ומיד דאיהו תפיס בה יצר הרע דאיהו ש"ד, נטיל בר נש חרבא דאתמר בה (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בגרונם, דאיהו י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, ה' ה' תרי פפיות דילה, ושחית ליה, ובגניניה אתמר הפא להרגך השפם להרגו בצלותא, דאתמר בה (בראשית יט כז) וישפם אברהם בבקר.

ועוד קריאת שמע איהי רמ"ח, כלילא משיית תיבין דיחודא, ומרמ"ח תיבין עם יהו"ה אלהיכם אמת, והוא קירטא, והא אתמר חמש אבנין ה', דאתעבידו חד אבנא באת י', וקטיל בה ליצר הרע, ובאן אתר איהי קירטא, בתפלין, חוט דקלע דכריך ביד דא רצועה דיד, דאיהו פחוט דזרקא, ואיהי קריאת שמע, קשת דזריק חצים מסטרא דכרף שם פכוד מלכותו, וברכות לראש צדיק (משלי י ו), דאיהו קשת הברית.

רומחא דא עמודא דאמצעיתא, בחמש אצבעאן דיד, דאיהי ה' תתאה, ואיהי לימינא דחסד, דרגא דאברהם דחושבניה רמ"ח, ועם ו' דעמודא דאמצעיתא אתעביד רמ"ח, קלע ה' עלאה לשמאלא, י' אבנא דקלע, י"ה דתפלין, וכלא י"ה עם שמ"י שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח.

ומאן דאיהו נטיר י' בתמניא יומין דמילה, בתמניא אלפי תחום שבת, בתמניא פרשיין דתפלי, איהו נטיר מפל מזיקי דתחות ידא דיצר הרע, דאיהו ממנא על שתין רבוא, פל שפן מאן דקשיר ליה בשלשלאין וקטיל ליה.

ועוד ברית דתקיננו ליה מנא בעפרא, לשדייא לה בעפרא, ודם דאטיפין

מִמֶּנּוּ, נִחַשְׁבַּ לּוֹ כְּאֵלוּ עֲשֵׂה אוֹתוֹ עוֹלָה, וְאוֹתוֹ עֶפֶר, לְתַקֵּן בּוֹ מִזְבַּח אֲדָמָה, וְדָם הַבְּרִית כְּאֵלוּ זָבַח עָלָיו עוֹלוֹת. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְגו', וּמִצִּיל אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ עֶפֶר מִחַבּוּט הַקֶּבֶר, וּבָדָם מִיֵּלֶה מִצִּילוֹ מִשְׁחִיטַת מִלֶּאֱךָ הַמּוֹת.

וְאִם אוֹתוֹ שֶׁקִּבַּל בְּרִית הוּא מִמְזוֹר, אוֹתוֹ הָעֶפֶר תִּקֵּן לְנַחֵשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְנַחֵשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ, וְהוּא מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהו"ה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה, וְהִיא עֶפֶר, מִזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְהָאָרֶץ הִיִּתָּה תְהוֹ וְכִהוּ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְהָאָרֶץ כִּפְגַּד תִּבְלָה, עֲמוּ יִהְיֶה חִלְקוֹ, כְּאֵלוּ קִשַׁר אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת עוֹלָה לַעֲבוּדָה זָרָה, שְׂאוֹתוֹ בֵּן אוֹ בַת הֵם פֶּסֶל וּמִסְכָּה, וְעַל זֶה נֶאֱמַר אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה, וְנֶאֱמַר וְשֵׁם בְּסֻתָּר - בְּסֻתָּרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן - שְׂאוֹתוֹ הַבֵּן הוּא מִהֲנַחֵשׁ הַקְּדֻמוֹנִי שְׁגָרָם מוֹת לְאָדָם וּלְאִשָּׁתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֲרוּר אֶתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְכו'.

קִלְיַת הָעֶרְלָה שֶׁמְכַסֶּה עַל יוֹ, יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשׁ קִלְפוֹת כְּמוֹ גִּלְדֵי בְּצָלִים זוֹ עַל זוֹ, וְהֵם כְּקִלְפוֹת הָאֲגוּז, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם וְהָאָרֶץ הִיִּתָּה תְהוֹ - זֶה קוֹ יֶרֶק, הַקִּלְפָּה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הָאֲגוּז, וְכִהוּ - אֲבָנִים מִפְּלֻמוֹת, זוֹ הַקִּלְפָּה הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הָאֲגוּז קִשָּׂה כְּאֲבָן, וְחֻשֶׁף - קִלְפָּה שְׁלִישִׁית. וּבָהֶם פְּרֻשָׁהוּ רְבוּתֵינוּ, אֵין דּוֹרְשִׁים בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים, וּכְנָגַד הַמַּח הוּא, וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה כָּל פְּרִיּוֹ קֹדֶשׁ הַלוּלָיִם לָהּ.

וּבָהֶם מִצַּד שֶׁל עֲרָלָה, אֲרַבְעָה נִכְנְסוּ לְפָרְדֵּס - שְׁלֹשָׁה אָכְלוּ

מִנֶּיהָ, אֶתְחַשֵּׁב לִי כְּאֵלוּ עֶבֶד לִי עוֹלָה, וְהִיא עֶפֶר לְתַקֵּן בֵּיהּ מִזְבַּח אֲדָמָה, וְדָם הַבְּרִית כְּאֵלוּ דָּבַח עָלָה עֲלוּן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שְׁמוֹת כ כא) מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְגו', וְשָׂזִיב לִי בַּהֲהוּא עֶפֶר מִחַבּוּט הַקֶּבֶר, וּבָדָם מִיֵּלֶה שָׂזִיב לִי מִשְׁחִיטַת מִלֶּאֱךָ הַמּוֹת.

וְאִם הוּא דְקִבֵּל בְּרִית אִיהוּ מִמְזוֹר, הוּא עֶפֶר תִּקֵּן לִי לְחַוִּיא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (ישעיה סה כה) וְנַחֵשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ, וְאִיהוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהו"ה (בראשית ה ט), דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם ג יז) אֲרוּרָה הָאֲדָמָה, וְאִיהִי עֶפֶר מִהֵאֵי דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם א ב) וְהָאָרֶץ הִיִּתָּה תְהוֹ וְכִהוּ, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ישעיה נא ו) וְהָאָרֶץ כִּפְגַּד תִּבְלָה, עַמִּיָּה יְהִי חוּלְקִיָּה, כְּאֵלוּ קִשִׁיר לִי לְמַעַבְד עוֹלָה לַעֲבוּדָה זָרָה, דִּהֲהוּא בֵּן אוֹ בַת אֵינוֹן פֶּסֶל וּמִסְכָּה, וְעַל דָּא אֶתְמַר (דברים כז טו) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה, וְאֶתְמַר וְשֵׁם בְּסֻתָּר, בְּסֻתָּרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן, דִּהֲהוּא בֵּר מִנַּחֵשׁ הַקְּדֻמוֹנִי אִיהוּ, דְּגָרִים מוֹת לְאָדָם וּלְאִתְתֵּיהּ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית ג יד) אֲרוּר אֶתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְכו'.

קִלְיַת דְּעֲרָלָה דְּכֻסִּי עַל יוֹ, אִית לָהּ תְּלַת קִלְיַי בְּגִלְדֵי בְּצָלִים דָּא עַל דָּא, וְאֵינוֹן כְּקִלְיַיִן דְּאֲגוּזָא, דְּאֶתְמַר עֲלֵיהוּ וְהָאָרֶץ הִיִּתָּה תְהוֹ, דָּא קוֹ יֶרֶק קִלְיַת קְדָמָא דְּאֲגוּזָא, וְכִהוּ אֲבָנִים מִפּוּלְמוֹת דָּא קִלְיַת תְּנִינָא דְּאֲגוּזָא קִשָּׂה כְּאֲבָן, וְחֻשֶׁף קִלְיַת תְּלִיתָא, וְכִהוּן (דף יא ע"ב) אוֹקְמוּהוּ רַבָּן אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים (ויקרא יט כג), וְלִקְבֵּל מוֹחָא, אִיהוּ וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה כָּל פְּרִיּוֹ קֹדֶשׁ הַלוּלָיִם לִיהו"ה.

וְכִהוּן מִסְטָרָא דְּעֲרָלָה אֲרַבְעָה נִכְנְסוּ לְפָרְדֵּס, שְׁלֹשָׁה אָכְלוּ מֵאֵלֵין קִלְיַי

וּמְתוֹ, רְבִיעָאָה אָכַל אִיבָא וְזָרַק קְלִיפִין וְחִי, כְּגוֹנָא דָּא אֶתְמַר רַבִּי מְאִיר רְמוּן מְצָא, תּוֹכוֹ אָכַל קְלִיפְתּוֹ זָרַק.

מִהֶקְלֶפֶת הִלְלוּ וּמְתוֹ, הֶרְבִּיעֵי אָכַל הַפְּרִי וְזָרַק הֶקְלֶפֶת וְחִי. כְּמוֹ זֶה נֶאֱמַר, רַבִּי מְאִיר רְמוּן מְצָא - תּוֹכוֹ אָכַל, קְלִפְתּוֹ זָרַק. וְכִמוֹ שֶׁהֶקְלֶפֶת הִלְלוּ הֵם קִשְׁיֹת שְׂמֻכּוֹת עַל הַלֶּכֶה, שֶׁהֵיא מִחַ מִבְּפָנִים, וְאִין אָדָם יָכוֹל לְאָכַל בְּלֶחֶם הַתּוֹרָה, שְׂנֵאמַר בְּהָ עֵץ חַיִּים הֵיא, עַד שְׂזוֹרֵק קִשְׁיֹת מִהֶלְכוֹת, וְיֵשׁ הַלֶּכֶה שְׂכַל קִשְׁיֹתֶיהָ הֵם כְּאֵילָן, שֶׁקְלִפְתּוֹ וְקִנְיָה שְׁלוֹ וְעֵצִים וְעֵלִים וְהַפְּרִי - כָּלָם שׁוּיִם לְמַאֲכָל, וְעֵלְיוֹ נֶאֱמַר נִרְדָּה וְכִרְכַּם וְכוּ', וְלִכְּן אִין כָּל הַקִּשְׁיֹת שׁוֹת.

וּכְגוֹנָא דְאֵלִין קְלִיפִין, אֵינוֹן קוֹשְׁיִין דְּחַפִּיִין עַל הַלֶּכֶה, דְּאִיהִי מוֹחָא מְלֻגָּאוּ, וְלִית בַּר נֶשׁ יָכִיל לְמִיכַל בְּנַהֲמָא דְאוּרִייתָא, דְּאֶתְמַר בְּהָ עֵץ חַיִּים הֵיא (משלי ג יח), עַד דְּזָרִיק קוֹשְׁיִין מִהֶלְכוֹת, וְאִית הַלֶּכֶה דְּכָל קוֹשְׁיִין דִּילְהָ אֵינוֹן כְּאֵילָנָא, דְּקְלִיפָה דִּילְהָ וְקִנְיָה דִּילְהָ וְעֵצָיו וְעֵלִין וְאִיבָא כְּלֵהוֹן שׁוּיִן לְמִיכַל, וְעֵלְיָה אֶתְמַר (שיר ד יד) נִרְדָּה וְכִרְכַּם וְכוּ', וּבְגִין דָּא לָאוּ כָּל קִשְׁיִין שׁוּיִן.

מְצוּה רְבִיעִית בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית זו תּוֹרָה, שְׂנֵאמַר בְּהָ הִ' קִנְיָ רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ, וְזוֹ שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהֵיא רֵאשִׁית לְנִבְרָאִים, וְהֵיא אַחֲרִית לְחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר מִגִּיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית.

בְּקוֹרָא רְבִיעָאָה בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, דָּא אוּרִייתָא, דְּאֶתְמַר בְּהָ (משלי ח כב) יְהוֹ"ה קִנְיָ רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ, וְדָא שְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה, דְּאִיהִי רֵאשִׁית לְנִבְרָאִים, וְאִיהִי אַחֲרִית לְחֻכְמָה עֲלִיָּה, וּבְגִינָה אֶתְמַר (ישעיה מו ט) מִגִּיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית.

כְּשֶׁנִּשְׁטַלְתָּ מִכְּתָר נִקְרֵאת עֲטָרַת תְּפָאֲרַת, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, הַכְּתָר שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר כָּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּתִגָּא חִלְף. כְּשֶׁנִּשְׁטַלְתָּ מִהַחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה הַזֹּה, שֶׁהֵיא רֵאשִׁית, נִקְרֵאת עַל שְׂמָהּ, וּכְשֶׁנִּשְׁטַלְתָּ מִבִּינָה, נִקְרֵאת עַל שְׂמָהּ - תְּבוּנָה.

בַּד אֶתְנַטִּילַת מִכְּתָר אֶתְקֵרִיאַת עֲטָרַת תְּפָאֲרַת, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, תִּגָּא דְּסֵפֶר תּוֹרָה, וּבְגִינָה אֶתְמַר כָּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּתִגָּא חִלְף, כִּד אֶתְנַטִּילַת מִהֵאִי חֻכְמָה עֲלִיָּה דְּאִיהִי רֵאשִׁית, אֶתְקֵרִיאַת עַל שְׂמָהּ, וְכִד אֶתְנַטִּילַת מִבִּינָה אֶתְקֵרִיאַת עַל שְׂמָהּ תְּבוּנָה.

וּכְשֶׁנִּשְׁטַלְתָּ מִחֻסַּד נִקְרֵאת תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, שְׂנַתְנָה מִימִין, שְׂכַתּוּב מִימִינוֹ אֵשׁ דַּת לָמוֹ, וּכְשֶׁנִּשְׁטַלְתָּ מִגְּבוּרָה נִקְרֵאת תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׂכַף פְּרִשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָה, תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה מִפִּי הַגְּבוּרָה נִתְנָה, וּמִשָּׁם גְּבוּרִים לְעַמֵּד בְּפִרְץ, וְלֹא יָכוֹל לְעַמֵּד בְּהָ אֵלָא גְבוּר בְּמִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, גְּבוּר בִּיצְרוֹ.

וְכִד אֶתְנַטִּילַת מִחֻסַּד, אֶתְקֵרִיאַת תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב דְּאִיתִיהִיבַת מִימִינָא, דְּכַתִּיב (דברים לג יב) מִימִינוֹ אֵשׁ דַּת לָמוֹ, וְכִד אֶתְנַטִּילַת מִגְּבוּרָה אֶתְקֵרִיאַת תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, דְּהֵכִי אוּקְמוּהוּ מְאִירֵי מִתְּנִיתִין, תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה מִפִּי הַגְּבוּרָה נִיתְנָה, וּמִתְּמָן גְּבוּרִים עוֹמְדִים בְּפִרְץ, וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם בְּהָ אֵלָא גְבוּר בְּמִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, גְּבוּר בִּיצְרוֹ.

וּבְיוֹמָא תְּלִיתָאָה נְחִיתַת לְעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא עַל יְדֵי דְּמֹשֶׁה, הֵדָּא הוּא

וּבְיוֹמָא תְּלִיתָאָה נְחִיתַת לְעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא עַל יְדֵי דְּמֹשֶׁה, הֵדָּא הוּא

הַאֲמָצְעִי עַל יְדֵי מֹשֶׁה. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיַת הַבְּקָר. בְּשָׁנֵי לִוְחֹת אַבְנִים - נִצַּח וְהוֹד. זֶהוּ שְׁכָתוּב, כְּתוּבִים מְשָׁנֵי עֲבָרִיהֶם, וְהֵם שְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמֶת, וּמִצַּד שֶׁל עֲמוּד הַאֲמָצְעִי נִקְרְאוּ נְבִיאֵי הָאֱמֶת, וְשִׁכְנֵה תּוֹרַת אֱמֶת. זֶהוּ שְׁכָתוּב תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיָּהּ, וּנְקָרַת מְרֹאֵה נְבוּאָה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִצַּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְּנָה, זֶה צִדִּיק יְסוּד עוֹלָם, וּבִדְרָגָה שְׁלוֹ, הַמְּלָכוֹת, הוּא דִבֵּר עִמָּם, וְהָרִי פָּרְשׂוּהוּ לְעֶשְׂרֵה מְלָכִים שְׁמָא לֹא יוּכְלוּ לְדַבֵּר עַל פִּה אֶחָד, וְנִגַּע בְּבַת וְכֻלָּל בָּהּ כָּל הָעֶשְׂרֵה, וְזוֹ "בִּת אַחַת, תַּחַת הִ' מִן אֱלֹהִים, " מִן אֲדֹנָי, " מִן שְׁדָי, כָּלֵלָה מִכָּל הַכְּנֻזִיִּים, וּמִכָּל הַהַגְּיוֹת כְּמוֹ הוּהִ", אוֹ כְּמוֹתוֹ, שִׁיְהִי " תַּחַת הִ', כָּכֵל שֵׁם שֶׁל כְּנֻזִי, וְהוּזָה הִיא נִקְבָּה. וּמִשּׁוֹם שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִמְּנָה, אָמַר לְמֹשֶׁה וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וְכוּ', שְׂאִין נְבִיאֵי וְחָכְם יְכוּלֵי לְהַפְנִס לְמַעַלָּה פְּחוֹת מִזֶּה, וְלִכֵּן נִקְרְאִים מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים הַפְּנִים שְׁלֵה, וּפְנִים שְׁבַפְּנִים - מִפְּתַחוֹת הַפְּנִימִיִּים, וְהָרִי נִתְּבָאָר לְמַעַלָּה שְׂאִין אֵין לְאִישׁ בִּידָיו מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים - בְּמָה יִכְנָס? וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר בָּהּ זֶה הַשְּׁעַר לִיהוָה.

וּמִשּׁוֹם שְׂאִין הַשְּׁגָה לְנְבִיאֵי וְחוּזָה וְחָכְם פְּחוֹת מִמְּנָה, אָמַר הַנְּבִיא, כֹּה אָמַר יְהוָה אֵל יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחָכְמָתוֹ, פִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל וְכוּ', וְיָדוּעַ אוֹתִי, וּבְגִין דָּא יַעֲקֹב אוֹתִי. וְלִכֵּן יַעֲקֹב לָמַד אוֹתָהּ לְבָנָיו, וְנָתַן לָהֶם קִבְּלָה מִמְּנָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם. וְדוּד דִּהוּה לִיָּה קִבְּלָה לֹא קִבְּלָה מִמְּנָה, אָמַר לָהּ אִם תַּחֲנֶה עָלַי מִחֲנֶה כו', רְמִיז

דְּכָתִיב (שמות ט טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיַת הַבְּקָר, בְּתַרְי לִוְחֵי אַבְנִין, נִצַּח וְהוֹד, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שם לב טז) כְּתוּבִים מְשָׁנֵי עֲבָרִיהֶם, וְאִינוּן תַּרִּין נְבִיאֵי קְשׁוּט, וּמִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא אֲתַקְרִיאֵוּ נְבִיאֵי הָאֱמֶת, וְשִׁכְנֵתָא תּוֹרַת אֱמֶת, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיָּהּ, וְאֲתַקְרִיאַת מְרֹאֵה דְנְבוּאָה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִסְטָרָא דְתַרְוִיָּהּ.

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְּנָה, דָּא צִדִּיק יְסוּד עוֹלָם, וּבִדְרָגָה דִּילִיָּה מְלָכוֹת מְלִיל עֲמַהוּן, וְהָא אוּקְמוּהוּ, לְעֶשְׂרֵה מְלָכִין שְׁמָא לֹא יוּכְלוּ לְדַבֵּר עַל פִּה אֶחָד, נִגַּע בְּבַת, וְכֻלָּל בָּהּ כָּל הָעֶשְׂרֵה, וְדָא "בִּת אַחַת, תַּחַת הִ' מִן אֱלֹהִים, " מִן אֲדֹנָי, " מִן שְׁדָי, כָּלֵלָה מִכָּל הַכְּנֻזִיִּין, וּמִכָּל הַהַגְּיוֹן, כְּגוֹן הוּהִ", אוֹ פְּחוֹתִיָּה, דִּיהָא " תַּחַת הִ', כָּכֵל שֵׁם דְּכִנְזִי וְהוּזָה אִיהִי נִקְבָּא.

וּבְגִין דְּאוּרִייתָא מִינָהּ אֲתִיְהִיבַת, אָמַר לְמֹשֶׁה (שמות לג כג) וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי כו', דְּלִית נְבִיאֵי וְחָכְם יְכִיל לְעַלָּא לְעִילָא פְּחוֹת מִן דָּא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאַת מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים אֲנַפִּין דִּילָהּ, וְאֲנַפִּין דִּלְגָּאוּ מִפְּתַחוֹת הַפְּנִימִיִּים, וְהָא אֲתַמַּר לְעִיל, דָּאִם בַּר נֶשׁ לִית בִּידוּי מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים בְּמֵאֵי יַיעוּל, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בָּהּ (תהלים קיח כ) זֶה הַשְּׁעַר לִיהוָה.

וּבְגִין דְּלִית הַשְּׁגָה לְנְבִיאֵי וְחוּזָה וְחָכְם פְּחוֹת מִינָהּ, אָמַר הַנְּבִיאֵי (ירמיהו ט כב) כֹּה אָמַר יְהוָה אֵל יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחָכְמָתוֹ כו', פִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל כו', וְיָדוּעַ אוֹתִי, וּבְגִין דָּא יַעֲקֹב אוֹלִיף לָהּ לְבָנוּי, וְיַהֲיִב לִוְן קִבְּלָה מִינָהּ, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית מט כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם, וְדוּד דִּהוּה לִיָּה קִבְּלָה מִינָהּ, אָמַר לְגַבְיָהּ (תהלים כו ג) אִם תַּחֲנֶה עָלַי מִחֲנֶה כו', רְמִיז

מחנה. רמז אותה בפתר הזה, והעלה מחשבתו אליה, ואמר לא יירא לבי וכו'.

ואחרן שהיה לו קבלה ממנה, לא היה נכנס לפני ולפנים פחות ממנה. זהו שפתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, שהיה יודע שהיא עקר של הכל, שהיא קרבן ליהו"ה, עולה ליהו"ה אשה ליהו"ה. וישראל שהיה להם קבלה ממנה, לא רצו מן הקדוש ברנף הוא משכונן אחר שיפדה אותם מהגלות בגללה אלא זאת, שפתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם. והנביא אמר בשבילה, פשראה בנבואה את דחקם של ישראל תקיף, אמר זאת אשיב אל לבי וכו', וזאת ליהודה ויאמר.

היא מרגלית כלולה מכל הגונים המאירים שמאירים מעצמם, וסגלתו בכל הנקודות של האותיות והטעמים. בכל שם ושם, מצד של חל"ם היא סגולתא.

חול"ם מלא בוא"ו עולה באותיותיו אהי"ה, ושלשה ניצוצות י"י פחשבון יהו"ה, שהוא כ"ו, וארבע אותיותיו עולה לחשבון יהו"ה אהי"ה נ"א, בסוד יהו"ה של י"י, וסגלתו א"ל נא רפא נ"א לה, אנא יהו"ה הושיעה נא. אהי"ה כ"א, כ' פתר, א' אין קדוש פה וגו'.

וחל"ם סגלתו לחלם, שבו נאמר ויהנה סלם מצב ארצה וכו', ועוד חול"ם - מוחל עונות ישראל. חל"ם חסר הוא ה"י מן אלהי"ם, שלשה ניצוצות ל' מן אלהים - נשאר א"ם, שנאמר בה פי אם לפינה תקרא, ולא צריך להאריך בנקודות, שהרי נתבאר.

לה בהאי תגא, וסליק מחשבתיה לגבה, ואמר לא יירא לבי כו'.

ואחרן דהוה ליה קבלה מינה, לא הוה עאל לפני ולפנים פחות מינה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, דהוה ידע דאיהי עקרא דכלא, דאיהי קרבן ליהו"ה, עולה ליהו"ה, אשה ליהו"ה, וישראל דהוה לון קבלה מינה, לא בעו מקודשא בריך הוא משכונא אחרא (דף יב ע"א) דיפדון לון בגינה מן גלותא, אלא זאת, הדא הוא דכתיב (שם כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם וכו', ונביא אמר בגינה פד חזא בנבואתא דוחקא דישראל תקיפא, אמר (איכה ג כא) זאת אשיב אל לבי כו', וזאת ליהודה ויאמר (דברים לג א).

איהו מרגלית פלילא מפל גוונין נהירין, דאינון נהירין מגרמיה, וסגולה דיליה בכל נקודין דאתוון וטעמי, בכל שם ושם, מסטרא דחל"ם, איהי סגולתא.

חול"ם מלא בוא"ו, סליק באתווי אהי"ה, ותלת ניצוצין י"י פחושבן יהו"ה, דאיהו כ"ו וארבע אתוון סליק לחשבון יהו"ה אהי"ה נ"א, פרזא יהו"ה די"י, וסגולה דיליה (במדבר יב יג) א"ל נא רפא נ"א לה, אנא יהו"ה הושיעה נ"א (תהלים קיח כה), אהי"ה כ"א, כ' פתר, א' אין סוף, אין קדוש פיני וגו' (ש"א ב ב).

וחול"ם סגולתיה לחלמא, דביה אתמר ויחלם ויהנה סלם מצב ארצה וכו' (בראשית כח יב), ועוד חול"ם מוחל עונות ישראל, חל"ם חסר איהו ה"י מן אלהי"ם, תלת ניצוצות ל' מן אלהי"ם, אשתאר א"ם, דאתמר בה פי אם לפינה תקרא (משלי ב ג), ולא צריך לארכא בנקודי, דהא אתאמרו.

דָּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים, אֵלּוּ שְׂיֹדְעִים בְּמִצְוֵה חֲמִישִׁית בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית - יר"א שְׁבַ"ת, אֲזַהְרֶתוֹ שֶׁלֹּא לְחַלֵּל אֶת בַּת הַמֶּלֶךְ בַּט"ל מְלֹאכּוֹת, שֶׁהֵן אַרְבַּעִים מְלֹאכּוֹת חֹסֵר אַחַת, כִּנְגֹד אַרְבַּעִים מְלֻקִּיּוֹת חֹסֵר אַחַת. הַרְצוּעָה לְהִלְקוֹת, הִיא שִׁפְחָה רַעָה, שְׁעִטְנֹז, כְּלוּלָה מִשׁוֹר וְחִמּוֹר, שְׂאֵמֶר יַעֲקֹב וְיֵהִי לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר. עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע - עַל שׁוֹר עַל חִמּוֹר - שְׂאֵין מְלֻקִּין בַּשַּׁבָּת, שֶׁלֹּא שׁוֹלְטֵת הַשִּׁפְחָה הַרְעָה עַל הָעוֹלָם. אוֹי לְמִי שֶׁמְשַׁלֵּיט אוֹתָהּ עַל הָעוֹלָם.

וּבְשׁוּם זֶה אֶת שַׁבְּתֵי תִשְׁמְרוּ - זוֹ בַּת יַחֲדָה, שֶׁהִיא שְׁמִירָה אַחַת לְשַׁבְּתוֹת הַרְבֵּה, בְּהַ תְּלוּיִים כָּל שְׁמִירַתָן שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת, שְׁנֹקְרָאוּ שַׁבְּתוֹת הַרְבֵּה. וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת - זוֹ בַּת יַחֲדָה, שֶׁהִיא שְׁמִירָה לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּמִי שֶׁמְחַלֵּל אוֹתָהּ, אֵינוֹ שְׁמוֹר עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁנֵאֵמַר בְּהַ מְחַלְלֵיהָ מוֹת יוּמָת. מִי שֶׁמְכַנֵּס בְּרִשׁוֹת שְׁלֵה שִׁפְחָה חֲלָלָה זֹנָה, שְׂרִשׁוֹת שְׁלֵה הוּא תַחֲוּם שַׁבָּת כְּמוֹ שִׁתַּחֲוּם וּגְבוּל שֶׁל הַיָּם, שְׁנֵאֵמַר שְׁמַתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם. וּמִי הוּא? וְהִיא מִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם, וְאֵין יָם אֲלֵא תוֹרָה.

מִי שֶׁעוֹבֵר עָלֶיהָ כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוֹ וּבַהוֹ, וְלִכְן הַכְּתוּב סִמְךָ לָהּ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תַהוֹ וּבַהוֹ, שֶׁהוּא חוֹל לַיָּם. כְּמוֹ חֲלִיָּה שֶׁל שְׁלִשְׁלַת לְכָלֵב - מִי שֶׁמוֹצִיא אוֹתוֹ מִשְׁלִשְׁלַאוֹתָיו, גּוֹרֵם כְּמָה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יְסוּרִים שְׁנוֹשֵׁף אוֹתוֹ, וּבְגִלְלוֹ אָמַר דּוֹד הַצִּילָה מִחֶרֶב נִפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי. וְזֶה סֵמָ"ל, שֶׁהוּא תְּפֹס בְּקוֹלָר מִצַּד שֶׁל אֵלוֹ

דָּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים, אֵלּוּן דִּידְעִי בְּפִקּוּדָא חֲמִישָׁאָה בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, יר"א שְׁבַ"ת, אֲזַהְרָה דִּילִיָּה דִּלָּא לְחַלְלָא בְּרֵתָא דְּמִלְפָּא בַּט"ל מְלֹאכּוֹת, דְּאֵינוּן אַרְבַּעִים מְלֹאכּוֹת חֹסֵר חֵד, לְקַבֵּל אַרְבַּעִים מְלֻקִּיּוֹת חֹסֵר חֵד, רַצוּעָה לְאַלְקָאָה אִיהִי שִׁפְחָה בִּישָׂא, שְׁעִטְנֹז, כְּלוּלָא מִשׁוֹר וְחִמּוֹר, דְּאָמַר יַעֲקֹב וְיֵהִי לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר (בראשית לב ו), עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חִמּוֹר (שמות כב ח), דְּאֵין מְלֻקִּין בַּשַּׁבָּת, דִּלָּא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה בִּישָׂא עַל עֲלֵמָא, וְוִי לִיָּה לְמָאן דְּאֵשְׁלִיט לָהּ עַל עֲלֵמָא.

וּבְגִין דָּא אֶת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ (ויקרא כו ב), דָּא בַּת יַחֲדָה, דְּאִיהִי שְׁמִירָה אַחַת לְשַׁבְּתוֹת הַרְבֵּה, בְּהַ תְּלִיין כָּל שְׁמִירַתָן דְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, דְּאֶתְקְרִיאוּ שַׁבְּתוֹת הַרְבֵּה, וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת (שמות לא טז), דָּא בַּת יַחֲדָה, דְּאִיהִי שְׁמִירָה לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּמָאן דְּמְחַלֵּל לָהּ לֹא אִיהוּ נָטִיר מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְּאֶתְמַר בְּהַ (שם יד) מְחַלְלֵיהָ מוֹת יוּמָת, מָאן דְּאֵעִיל בְּרִשׁוֹת דִּילָהּ שִׁפְחָה חֲלָלָה זֹנָה, דְּרִשׁוֹת דִּילָהּ אִיהוּ תַחֲוּם שַׁבָּת, כְּגוֹוֵנָא דְּתַחֲוּם וּגְבוּל דִּימָא, דְּאֶתְמַר שְׁמַתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם (ירמיהו ה כב), וּמָאֵי נִיְהוּ וְהִיא מִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם (הושע ב כ), וְלִית יָם אֲלֵא אוֹרִייתָא.

מָאן דְּאֵעֵבֵר עָלֶיהָ כְּאֵלוֹ חֲזִיר עֲלֵמָא לְתַהוֹ וּבַהוֹ, וּבְגִין דָּא קָרָא סְמִיךָ לִיָּה, וְהָאָרֶץ הִיְתָה תַהוֹ וּבַהוֹ (בראשית א ב), דְּאִיהוּ חוֹל לַיָּם, כְּחוֹלִיא דְּשְׁלִשְׁלָאָה לְכָלֵבָא, מָאן דְּאֵפִיק לִיָּה מִשְׁלִשְׁלַאִיָּה, גְּרִים כְּמָה נְשׁוּכִין דִּיסוּרִין דְּנִשְׁיף לִיָּה, וּבְגִינִיָּה אָמַר דּוֹד הַצִּילָה מִחֶרֶב נִפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי (תהלים כב כא), וְדָא סֵמָ"ל דְּאִיהוּ תְּפִיס בְּקוֹלָר, מִסְטָרָא דְּאֵלִין דְּקִשְׂרִין

שְׁקוּשְׂרִים אוֹתוֹ בְּאוֹת שֶׁל תְּפִלִּין, וּרְצוּעָה בְּקֶשֶׁר עַל זְרוּעוֹ, וְקֶשֶׁר בְּשֵׁמִי רְצוּעוֹת עַל קַרְנָיו, שֶׁהוּא שׁוֹר מוֹעֵד.

וּשְׂבִינָה שַׁבַּת יַחֲדָה, הִיא רְשׁוּת שֶׁל יְחִיד שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא גְבוּהוֹ עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ - יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וּרְחִבּוֹ ד' יו"ה. עַנְיָג שַׁבַּת בְּהַפּוּף - נַגְע. מִי שֵׁישׁ לוֹ וְלֹא מְקִים אוֹתוֹ, מִתְּהַפֵּף לוֹ לַנֶּגַע צָרַעַת, שֶׁפָּחָה שֶׁמְחַרְיֵבָה בֵּיתוֹ, וְנִתֵּן אֶת הַבֵּית, אֶת אִיבָרָיו וְאֶת עֲצָיו, וְזוּהִי עֲנִיּוּת, שֶׁהִיא בְּמִקּוֹם שֶׁל נֶגַע צָרַעַת. חֹזֵר בְּתִשּׁוּבָה, וְטִהַר הַכֶּהֵן - זֶה מִיִּכְאָל כַּהֵן גְּדוֹל מִמֶּנָּה תַּחַת יַד הַחֹסֵד.

עַנְיָג הוּא נְהַר יוֹצֵא מֵעַדְיָן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגִּיז, שֶׁהוּא עֲדוֹן הַנְּשָׁמוֹת. וְ נְהַר שִׁיּוּצֵא מֵעַדְיָן, מִבֵּין י"ה, וְאֵין עֲדָן אֲלֵא כְּתָר עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא מְפֹלֵא וּמְכֹסֶה, וּמְשׁוּם כֶּף נֶאֱמַר בְּעַדָן, עֵינַי לֹא רִאֲתָה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ. לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגִּז, זֶה ה' תַּחַתוֹנָה.

אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר חֹסֵר אַחַת - כְּחֻשְׁבוֹן ט"ל. מִי שֶׁשׁוּמַר אוֹתָהּ מֵהֶם, יוֹרֵד עֲלָיו ט"ל, שֶׁהוּא יו"ד ה"א וא"ו - ט"ל לְהַחֲיוֹת מֵתִים. וְעֲלָיו בְּאָרוֹ רַבּוּתֵינוּ שֶׁל הַמְּשֻׁנָה, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה, טַל תּוֹרָה מְחַיֶּהוּ. וְעוֹד, וְהַמְּשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ - אֵלוֹ שִׁיּוּדְעִים בְּמִצְוֵה הַשְּׁשִׁית שֶׁנֶּרְמָזָה בְּמִלַת בְּרֵאשִׁית - בֵּית שֵׁם, שֶׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית וְדָרוֹר קֵן לָהּ, וְהָרִי תִינּוּקוֹת יוֹדְעִים שֶׁדָרוֹר קֵן לָהּ, וּבֹא דָוִד וְאָמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ! אֲלֵא זֶה מְצוֹת קֵן צְפוֹר, שֵׁישׁ בָּהּ כְּמָה סוּדוֹת, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית, שֶׁכְּתוּב בְּשִׁבְלָה כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה - זֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת. וְדָרוֹר קֵן לָהּ -

לִיִּה בְּאוֹת הַתְּפִלִּין, וּרְצוּעָה בְּקֶשֶׁר עַל הָרְצוּעִיהָ, וְקֶשֶׁר בְּתֵרִין רְצוּעֵינָן עַל קַרְנָיו, דְּאִיהוּ שׁוֹר מוֹעֵד.

וּשְׂבִינָתָא שַׁבַּת יַחֲדָה, אִיהִי רְשׁוּת דִּיחֻדָּא דְעֵלְמָא, דְּאִיהוּ גְבוּהוֹ עֶשֶׂר אַתּוּן דְשִׁמְא מְפָרֵשׁ יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וּרְחִבּוֹ ד' יו"ה, עַנְיָג שַׁבַּת בְּהַפּוּכָא נַגְע, מָאן דְּאִית לִיה וְלֹא מְקִיִּים לִיה, אֶתְהַפֵּף לִיה לַנֶּגַע צָרַעַת, שֶׁפָּחָה דְחַרְיֵבַת בֵּיתִיהָ, וְנִתֵּן אֶת הַבֵּית אֶת אִבְנָיו וְאֶת עֲצָיו (ויקרא יד מה), וְדָא הוּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ בְּאַתָר דִּנְגַע צָרַעַת, חֹזֵר בְּתִיבְתָא וְטִהַרוּ הַכֶּהֵן, דָּא מִיִּכְאָל כַּהֵן גְּדוֹל, מִמֶּנָּה תַּחַת יַד חֹסֵד.

עַנְיָג אִיהוּ נְהַר יוֹצֵא מֵעַדְיָן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגִּיז, דְּאִיהוּ עֲדוֹן נְשָׁמַתִּין, וְ נְהַר דְּנִפְיָק מֵעַדָן, מִבֵּין י"ה, וְלִית עֲדָן אֲלֵא כְּתָר עֲלִיּוֹן, דְּאִיהוּ מוֹפְלֵא וּמְכוּסָה, וּבְגִיז דָּא אֶתְמַר בְּעַדָן עֵינַי לֹא רִאֲתָה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ (ישעיה סד א). לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגִּז (בראשית ב ו) דָּא ה' תַּתָּא.

אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר חֵד כְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, מָאן דְּנִטְיָר לָהּ מְנִיָּהוּ, נְחִית ט"ל עֲלֶיהָ, דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וא"ו, ט"ל לְהַחֲיוֹת הַמֵּתִים, וְעֲלֶיהָ אוֹקְמוּהוּ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה טַל תּוֹרָה מְחַיֶּהוּ. (דף יב ע"ב) וְעוֹד וְהַמְּשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ (דניאל יב א), אֲלִין דִּידְעִין בְּפִקּוּדָא שְׁתִּיתָא דְאַתְרֵמִיזוֹת בְּמִלַת בְּרֵאשִׁית, בֵּית תַּמָּן, דְּאַתְמַר עֲלָהּ גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית, וְדָרוֹר קֵן לָהּ (תהלים פד ד), וְהָא יְנוּקִין יִדְעִין דְּדָרוֹר קֵן לָהּ, וְאַתָּא דָוִד לְמִימַר בְּרוּחַ קוֹדֶשׁ, אֲלֵא דָּא מְצוֹת קֵן צְפוֹר, דְּאִית בֵּיה כְּמָה רִזִּין, וְעֲלֶיהָ אֶתְמַר גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית, דְּכְתִיב בְּגִינָה כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה (ישעיה נו ז), דָּא כִּי כְּנִישְׁתָּא, וְדָרוֹר קֵן לָהּ דָּא כִּי מְדַרְשָׁא, אֲשֶׁר

זֶה בֵּית הַמְדַרְשׁ. אֲשֶׁר שֶׁתָּה
אֶפְרוּחִיהַ - אֵלּוּ בְעֲלֵי תוֹרָה,
בְּעֲלֵי מִשְׁנָה, בְּעֲלֵי קִבְלָה,
שֶׁבְגִלְלָם לֹא זֹזָה שְׂכִינָה
מִיִּשְׂרָאֵל.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. פֶּתַח
רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר: וְהַמְשַׁפְּלִים
יִזְהָרוּ כְּזֶה־הַרְקִיעַ - אֵלּוּ
הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן לְבוּשֵׁי הַתּוֹרָה,
רְקוּמִים מִכָּל גּוּנֵי הָאֵשׁ - לְכֹן,
אָדָם, יֶרֶק וְשֹׁחַר, וּמֵהֶם נִפְרָדִים
לְכַמְּה גּוֹנִים.

וְכֵן הַגּוֹנִים הֵם מְרַקְמִים בְּעוֹר
שֶׁל גּוֹף הָאָדָם, שֶׁהוּא בְּגַן עֵדֶן,
וְהַרְקִיעַ בְּאֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת מְצִיר
וּמְרַקֵּם מִשּׁוּם שֶׁהוּא נִכְרָא בְּהֵם.
יִזְהָרוּ - אֵלּוּ הַנְּקֻדּוֹת שֶׁמְאִירוֹת
בְּאוֹתִיּוֹת, וּבְהֵם מְאִירִים כּוֹכָבִים
בְּרַקִּיעַ הַגָּן עֵדֶן, וְכֹלֶם מְאִירִים
בְּעֵינַיִם שֶׁל הַגּוֹף בְּגַן עֵדֶן.

כְּזֶה־ר - אֵלּוּ טַעְמֵי הַתּוֹרָה
שֶׁבָּהֶם מְנַהֲגִים אוֹתִיּוֹת וְנִקְדּוֹת
וּבְאוֹתוֹ גּוֹף שֶׁל הַגָּן. כְּזֶה־ר - זוֹ
הַנְּשֻׁמָּה שֶׁהִיא תְּנוּעָה שֶׁל
אוֹתִיּוֹת וְנִקְדּוֹת, שֶׁמְאִירוֹת
בְּפָנִים וּבְעֵינַיִם, וְהַנְּפֶשׁ הִיא כֹּלֶל
הָאוֹתִיּוֹת, וְהִיא שְׂתוּף שֶׁל הַגּוֹף.
הַרוּחַ הִיא כֹּלֶל הַנְּקֻדּוֹת
שֶׁמְאִירוֹת בְּעֵינַיִם.

קָם יֶזְקֵן אֶחָד, פֶּתַח וְאָמַר: מְנוּרָה
הַקְדוּשָׁה, כְּמָה חִילּוֹת שׁוֹמְרִים
עֲלֶיהָ בְּגַן עֵדֶן, כְּמָה מַחְנוֹת
מְלֹאכִים מִסְתַּכְּלִים מִמְשַׁקּוּפֵי
הַרְקִיעַ בְּגַן בְּוָמֵן שֶׁתִּכְנַס לְשֵׁם,
וְכֹלֶם מִסְתַּכְּלִים בָּהּ, וְגוּנֵי הַרְקִיעַ
בָּהּ יִזְהָרוּ, מִשּׁוּם שֶׁבָּהּ מְאִירָה
הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא זֶה־הַרְקִיעַ,
וְהַגָּן הוּא נִסְתָּר וְחָתוּם עַד
שֶׁתִּכְנַס בּוֹ שְׂכִינָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
גַּן נְעוּל אַחֲתֵי כֹלָה.

וְהַגּוֹנִים לֹא מְאִירִים בְּרַקִּיעַ עַד
שֶׁיִּכְנַס לְשֵׁם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמִיד כְּשֶׁיִּכְנַס לְשֵׁם, נֹאמַר בְּהֵם
נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאַרְאָה מְרֵאוֹת

שֶׁתָּה אֶפְרוּחִיהַ אֵלּוּ מְאִירֵי תוֹרָה, מְאִירֵי
מִשְׁנָה, מְאִירֵי קִבְלָה, דְּבִגְיִנְהוּן לֹא זֹזָה שְׂכִינָתָא
מִיִּשְׂרָאֵל.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, פֶּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן
וְאָמַר, וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֶה־
הַרְקִיעַ (דְּנִיאל יב ג), אֵלּוּ אֲתוּוֹן, דְּאִינוּן לְבוּשֵׁין
דְּאוּרִייתָא, מְרַקְמֵן מִכָּל גּוּוּנָא דְנוּרָא, חוּר
וְסוּמְק וִירוּק וְאוּפָם, וּמְנַהוּן אֲתַפְרָשֵׁן לְכַמְּה
גּוֹנִין.

וְכֵהוּ גּוֹנִין, אִינוּן מְרַקְמֵן בְּמִשְׁכָּא דְּגוּפָא
דְּכַר נֶשׁ דְּאִיהוּ בְּגִינְתָא דְּעֵדֶן, וִירְקִיעָא
בְּאֵלּוּ אֲתוּוֹן אִיהוּ מְצוּיִיר וּמְרוּקָם, בְּגִין
דְּבַהוּן אֲתַבְרִי.

יִזְהָרוּ אֵלּוּ נִקְוִדִין דְּנַהֲרִין בְּאֲתוּוֹן, וּבַהוּן
נַהֲרִין כְּכַבִּיא בְּרַקִּיעָא בְּגִנְתָא דְּעֵדֶן,
וְכִלְהוּ נַהֲרִין בְּעֵינַיִן דְּגוּפָא בְּגִנְתָא דְּעֵדֶן.
כְּזֶה־ר אֵלּוּ טַעְמֵי אוּרִייתָא, דְּבַהוּן מִתְּנַהֲגִין
אֲתוּוֹן וְנִקְוִדִי, וּבַהוּא גּוּפָא דְּגִנְתָא,
כְּזֶה־ר דָּא נִשְׁמַתָּא, דְּאִיהִי תְּנוּעָה דְּאֲתוּוֹן
וְנִקְוִדִי, דְּנַהֲרִין בְּאַנְפִּין וּבְעֵינַיִן, וְנִפְשָׁא אִיהִי
כֹּלְלָא דְּאֲתוּוֹן, וְאִיהִי שְׂתוּפָא דְּגוּפָא, רוּחָא
אִיהִי כֹּלְלָא דְּנִקְוִדִי דְּנַהֲרִין בְּעֵינַיִן.

קָם סְבָא חַד פֶּתַח וְאָמַר, בּוּצִינָא קְדִישָׁא,
כְּמָה חִילּוֹן נְטָרִין לָהּ בְּגִנְתָא דְּעֵדֶן, כְּמָה
מְשַׁרְיִין דְּמְלֹאכִין מִסְתַּכְּלִין מִמְשַׁקּוּפֵי רְקִיעָא
בְּגִנְתָא, בְּזַמְנָא דְּתַעוּל תַּמָּן, וְכִלְהוּ מִסְתַּכְּלִין
בָּהּ, וְגוּוֹנִין דְּרַקִּיעָא בָּהּ יִזְהָרוּ, בְּגִין דְּבָהּ נַהֲרָא
שְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי זֶה־הַרְקִיעַ, וְגַן אִיהוּ סְתִים
וְחָתִים, עַד דְּתַעוּל בֵּיה שְׂכִינְתָא, הִדָּא הוּא
דְּכְתִיב גַּן נְעוּל אַחֲתֵי כֹלָה (שִׁיר ד' יב).

וְגוּוֹנִין לֹא נַהֲרִין בְּרַקִּיעָא עַד דְּתַעוּל תַּמָּן
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִיד דְּתַעוּל תַּמָּן,
אֲתַמַּר בַּהוּן נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאַרְאָה מְרֵאוֹת

אלהי"ם. מה זה מראות? אלא מ"ר אור"ת. מר - שנאמר בו מלאכי שלום מר יבפיון, והוא אות בצבא שלו, לו נפתחים הרקיעים, ובו מאירים כל הגונים שלהם. וכעת, מנורה הקדושה, קום ותאיר את גוני הרקיע באותיות התורה, ותאיר הפוככים בהם בנקודות, כמו הזהר הזה, פסא הפכוד, שפל הנשמות הקדושות משם נגזרו. קם המנורה הקדושה, פתח כמו מקדם ואמר: והמשפלים יזהרו - אלו האותיות שפלן כלולות באות ב' של בראשית. ב' היא בית, בית המקדש, ששם מאירות בה כל האותיות. ראשית נקדה בהיכלו כמו זה: ב, שעליה נאמר כל פבודה בת מלך פנימה. תשע נקודות תלויות ממנה, והיא ספיר גזרתם, עשירית להם.

ואלו הם שמאירים באות ב', שהיא בית המקדש שלמעלה, וספירים נקראו על שם השמים מספרים פכוד א"ל, ואחרי שהם מספרים פכוד א"ל, נקראו עשר ספירות בלי מה, ויורד בהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א להאיר בהם, שעל שמו נקראו, וכלם מאירים באותיות, אלו הספירות, והאותיות שבהם נבנית, שהיא ב', כמו זה, וזהו סוד הדבר - בחכמה יבנה בית. ורבות הזה יש שלשה גגות, והם שלשה עמודים התומכים אותה, והם ו' ו' ו'. עליהם נאמר ווי העמודים וחס שקיהם פסך. שלשת העמודים, אלו שלשת האבות שתומכים לבית, שהוא שכניה. וחס שקיהם, אלו שני עמודי אמת, שנאמר בהם יכין ובעז, ועליהם הבית עומד, והברית התיכון זו נקדה מבפנים

אלהי"ם (יחזקאל א א), מאי מראות אלא מ"ר אור"ת, מר דאתמר ביה מלאכי שלום מר יבפיון (ישעיהו לג ז), ואיהו אות בצבא דיליה, ליה מתפתחין רקיעין, וביה נהרין פל גוונין דלהון, וכען בוצינא קדישא קום נהיר גוונין דרקיעא באתוון דאורייתא, ונהיר ככביא בהון בנקודי, כזהר דא פרסיא יקרא, דכל נשמתין קדישין מתמן אתגזרו.

קם בוצינא קדישא, פתח פמלקדמין, ואמר והמשפלים יזהרו אלין אתוון, דכלהו פלילן באת ב' מן בראשית, ב' איהי בית, פי מקדשא, דתמן בה נהרין פל אתוון, ראשית נקודה בהיכליה, פגוונא דא ב, עלה אתמר פל פבודה בת מלך פנימה (תהלים מה יד), תשע נקודין תליין מינה, ואיהי ספיר גזרתם עשירית לון.

ואלין אינון דנהרין באת ב' דאיהי פי מקדשא דלעילא, וספירים אתקריאו על שם השמים מספרים פכוד א"ל (שם יט ב), ולבתר דאינון מספרים פכוד א"ל, אתקריאו עשר ספירות בלי מה, ונחית בהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א לאנהרא בהון, דעל שמיא אתקריאו, וכלהו נהירין באתוון אלין ספירן, ואתוון די בהון אתבניאת דאיהי ב', פגוונא דא, ודא איהו רזא דמלה בחכמה יבנה בית (משלי כד ג).

וביתא דא אית ליה תלת גגין, ואינון תלת עמודין דסמכין לה, ואינון ו' ו' ו', עליהו אתמר ווי העמודים וחס שקיהם פסך (שמות כז ז), תלת עמודים אלין תלת אבהן, דסמכין לביתא דאיהי שכינתא, וחס שקיהם אלין תרין סמכי קשוט, דאתמר בהון יכין ובעז, ועליהו ביתא קיימא, והבריח התיכון (שם כו כח) דא נקודה מלגאו, דסתים

שנסתרת מבפנים. מברית זה ו',
התפשטות של אותה נקדה
שהיא י', מברית ודאי מן קצה,
זו ה"א עליונה, אל הקצה, זו
ה"א תחתונה. קשר של שלשת
העמודים שהם ווי העמודים זה
ח"י העולמים, שפך הם עולים
שלש ו' ו' ו' לחשבון שמונה
עשרה, שהוא צדיק יסוד עולם.
ה' ה' פשוטעים מעמוד
האמצעי, שנקרא הברית
התיכון, נקראו אותם בריחים
על שמו. זהו שכתוב וחמשה
ברחים לקרשי צלע המשפן.

ותקון המשפן היה ציור של
מעשה בראשית וגן עדן, ובאלו
הציורים של הנקודות ורקמת
הגונים ששם, המשפלים יזהרו,
והכל בראשית - ב' ראשית, בה
והמשפלים יזהרו, פזר זה
אלה"ם, והוא הפסא לחשבון.

בין כך חזר הזקן כמו מקדם
ואמר: מנורה הקדושה, חזר
בך! נכנסת לגן ונבהלת לצאת
משם, ומשם נכנסת למשפן
שהוא ציור של מעשה בראשית
ויצאת משם, יש לך לחזר לשם,
שהרי פמה חילות שומרים עליך
מהעם הקדוש לשמע מי
הציורים ששם, שהם כמו דיורי
השכינה, שנאמר בהם ועשו לי
מקדש ושכנתי בתוכם. שודאי
משפן ומנורה ומקדש ומזבח
ושלחן, הכל הוא דיוקן של
דיורי השכינה למעלה ולמטה.

מיד פתח רבי שמעון ואמר:
ויעשו כל חכם לב בעשי
המלאכה וגו'. מה זה כל חכם
לב? אותו שהוא חכם בחכמה
ובל"ב נתיבות שלה, שהם
כלולים בששת ימי בראשית,
והינו שש משור, שהם ששת ימי
בראשית כלולים מעשר אמירות
ול"ב שבילים, שהם ל"ב פעמים

מלגאו, מברית דא ו', אתפשטותא (ד) יג
ו"א) דהיא נקודה דאיהי י', מברית ודאי, מן
קצה דא ה' עלאה, אל הקצה דא ה' תתאה,
קשורא דתלת עמודים דאינון ווי העמודים,
דא ח"י עלמין, דכף אינון סלקין תלת ו' ו'
ו' לחושפן ח"י, דאיהו צדיק יסוד עולם, ה'
ה' פד נטלין מעמודא דאמצעיתא דאתקרי
הברית התיכון, אתקריאו אינון בריחים על
שמייה, הדא הוא דכתיב (שמות כו כז) וחמשה
ברחים לקרשי צלע המשפן וכו'.

ותקונא דמשפנא הוה ציורא דעובדא
דבראשית, וגנתא דעדן, ובאלין
ציורין דנקודין, ורקימו דגוונין, דתמן
המשפלים יזהרו, וכלא בראשית, ב' ראשית,
בה והמשפלים יזהרו, פזר דא אלה"ם,
והוא הפס"א לחשבנא.

אדהכי הא סבא אתחזר כמלקדמין, ואמר
בוצינא קדישא, חזר בך, עאלת
לגנתא ואתבהילת לנפקא מתמן, ומתמן עאלת
למשפנא דאיהו ציור דעובדא דבראשית,
ונפקת מתמן, אית לך לאחזרא תמן, דהא
פמה חיילין נטרין לך מעמא קדישא, למשמע
מאן ציורין דתמן, דאינון פגוונא דדיורין
דשכינתא, דאתמר בהון (שם כה ח) ועשו לי
מקדש ושכנתי בתוכם, דודאי משפנא ומנרתא
ומקדשא ומדבחא ופתורא, פלא איהו דיוקנא
דדיורין דשכינתא לעילא ותתא.

מיד פתח רבי שמעון ואמר ויעשו כל חכם
לב בעושי המלאכה וגו' (שם לו ז), מאי
כל חכם לב, ההוא דאיהו חכם בחכמה,
ובל"ב נתיבות דיליה, דאינון פלילן בשית
יומי דבראשית, והיינו שש משזר, דאינון שית
יומי דבראשית פלילן מעשר אמירן ול"ב

שְׂבִילִין, דְּאִינוּן ל"ב זְמַנִּין אֱלֹהִים בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית.

וְהַמְשַׁבְּרִים, בְּהוּן אֶשְׁתַּמּוּדְעִין אֲתוּוּן, דְּאֲתַמְר בְּהוּן יוֹדַע הִיָּה בְּצִלְאֵל לְצַרְף אוֹתִיּוֹת שְׁפָהֶם נִבְרָאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְאִינוּן כ"ח אֲתוּוּן, וְאֲרַבַּע סְרֵי אַחַרְנִין גְּנִיזִין בְּהוּן, וְאֵלִין אִינוּן כ"ח אֲתוּוּן, בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְעָלִיהוּ אֲתַמְר (תהלים קיא ו) פַּח מַעֲשׂוֹ הַגִּיד לְעַמּוֹ, וּבְגִלוֹתָא אֶסְתַּלַּק הָאִי כ"ח מְנַיְהוּ, וְאֲתַמְר בְּהוּן (איכה א ו) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדְף, וּבְגִין דָּא אֲמַרִין בְּקִדִישׁ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא פַח אַדְנִי, לְקַבַּל כ"ח אֲתוּוּן אַחַרְנִין, דְּאִית בְּאֵלִין שִׁבְעַ תִּיבִין דְּאִינוּן, יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעַלְמַי וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא, וְדָא אִיהוּ הַעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא בְּכָל פַּחוֹ, י"ד אַחַרְנִין אִינוּן יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְסִימָן אֹר לְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוּדְקִין אֶת הַחֲמִץ לְאוֹר הַנֵּר, וּבְאֵלִין י"ד אֲתוּוּן אוֹמָאָה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שמות יז טז) כִּי י"ד עַל פֶּסֶי יָהּ.

אֱלֹהִים שְׁבַמְעֵשָׂה בְּרָאשִׁית. וְהַמְשַׁבְּרִים, בְּהֶם נוֹדְעִים הָאוֹתִיּוֹת, שְׁנֹאמַר בְּהֶם, יוֹדַע הִיָּה בְּצִלְאֵל לְצַרְף אוֹתִיּוֹת שְׁפָהֶן נִבְרָאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְהֶם כ"ח אוֹתִיּוֹת וְאֲרַבַּע עֶשְׂרֵה אַחֲרוֹת גְּנוּזוֹת בְּהֶן, וְאֵלוּ הֵן כ"ח אוֹתִיּוֹת בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְעָלִיהֶן נֹאמַר פַּח מַעֲשׂוֹ הַגִּיד לְעַמּוֹ. וּבְגִלוֹת הַסְּתַלַּק כ"ח זֶה מֵהֶם, וְנֹאמַר בְּהֶם וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדְף. וּמִשׁוּם זֶה אוֹמְרִים בְּקִדִישׁ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא פַח אַדְנִי, כְּנִגְדַּ כ"ח אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שִׁישׁ בְּאֵלוּ שִׁבְעַ הַתְּבוֹת, שְׁחָן אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעַלְמַי וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא. וְזֶהוּ הַעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא בְּכָל פַּחוֹ, י"ד אַחֲרוֹת, הֶם יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְסִימָן: אֹר לְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוּדְקִין אֶת הַחֲמִץ לְאוֹר הַנֵּר. וּבְאֵלֵהּ הִי"ד אוֹתִיּוֹת שְׁבוּעָה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב כִּי י"ד עַל פֶּסֶי יָהּ.

קָם הַזְקֵן וְאָמַר: מְנוּרָה הַקְדוּשָׁה, בּוּדְאִי אֵלוּ אַרְבַּעַה עָשָׂר שָׁל פּוּרִים הֶם, בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוּ וּבְחַמְשָׁה עָשָׂר בּוּ - זֶה י"ד י"ה, אֲבָל סִימָנִים שָׁל כ"ח הֶם אֹר אַרְבַּעַה עָשָׂר, י"ד רֵאשׁוּנִים שָׁל כ"ח, י"ד הַשְּׁנַיִם הֶם בְּרָאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם וְכוּ', וְהֶם י"ד פְּרָקֵי יֵד יְמִין וַיֵּד שְׁמַאל וַיֵּי"ד פְּרָקֵי הַגּוּף, וְהֶם שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים שָׁל זְרוּעַ יְמִין, וְשְׁלֹשׁ שָׁל זְרוּעַ שְׁמַאל, וְשְׁלֹשׁ שָׁל שׁוֹק יְמִין, וְשְׁלֹשׁ שָׁל שׁוֹק שְׁמַאל, וְשְׁנַיִם שָׁל הַגּוּף. וְסוּד הַדְּבָר - וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יְמָה, וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נִגְבָּה, וְהַפֵּל זֶה כְּמוֹ זֶה - תְּקוּן הַגּוּף כְּתוּב

קָם סָבָא וְאָמַר, בּוּצִינָא קְדִישָׁא, בּוּדְאִי אֵלִין אַרְבַּע סְרֵי דְפוּרִים אִינוּן, בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוּ וּבְחַמְשָׁה עָשָׂר בּוּ דָא י"ד י"ה, אֲבָל סִימָנִין דְכ"ח אִינוּן אֹר אַרְבַּעַה עָשָׂר י"ד קְדַמָּאִין דְכ"ח, י"ד תְּנַיְינִין אִינוּן בְּרָאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם וְכוּ' (במדבר ט ה), וְאִינוּן י"ד פְּרָקִין דִּי"ד יְמִינָא, וַיֵּי"ד שְׁמַאלָא, וַיֵּי"ד פְּרָקִין דְּגוּפָא, וְאִינוּן תְּלַת פְּרָקִין דְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְתְלַת דְּדְרוּעָא שְׁמַאלָא, וְתְלַת דְּשׁוּקָא יְמִינָא, וְתְלַת דְּשׁוּקָא שְׁמַאלָא, וְתִרִין דְּגוּפָא, וְרִזָּא דְמִלָּה שְׁלֹשָׁה פָּנִים יְמָה, וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נִגְבָּה וְכוּ' (מלכים א ז כה), וְכֹלָא דָּא כְּגוּוּנָא דְדָא, תְּקוּנָא

דְּגוּפָא כְּתוּבָא דְמִשְׁכָּנָא, הָא תְּלַת זְמַנִּין אַרְבַּע סְרֵי, פּוּרִים בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר

הַמְשַׁכֵּן. הָרִי שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
אַרְבַּעַת עָשָׂר: פּוֹרִים בְּאַרְבַּעַת
עָשָׂר בּוֹ, פֶּסַח אֹר לְאַרְבַּעַת
עָשָׂר, שְׁלִישִׁי - בְּרֵאשִׁית
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם, וְעוֹלָם
לְאַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם יָמִים, וְזֶהוּ
וַיַּעֲשׂוּ כָל חֻכְמָה לֵב.

וַיַּעֲשׂוּ אַרְוֹן - זֶה שַׁבָּת, שֶׁמְשַׁכֵּן
הוּא שֶׁשׁ מְשֻׁזָּר, כּוֹלֵל שֵׁשׁ יָמִי
בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת -
חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְגוּף - הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי, וּשְׁתֵּי שׁוֹקִים - שְׁנֵי
נְבִיאֵי אֱמֶת, וְצַדִּיק אֹת בְּרִית
בֵּינֵיהֶם. הַמְשַׁכֵּן, שְׁכִינָה
הַתְּחַתּוּנָה כְּלוּלָה מִכָּל תְּקוּנֵי
הַגּוּף. צִלַּע הַמְשַׁכֵּן זֶה
מִטְטְרוּן, שֶׁפָּחָה שֶׁל הַגְּבוּרָה,
עָלֶיהָ נֹאמַר עֵצִים מִעֵצִים, עֵצִים
הַשָּׁמַיִם לְטָהָר. אַרְוֹן וְדָאִי זֶה
ל"ב, אֵשׁ דּוֹלְקָת, כּוֹלֵל ל"ב
נְתִיבוֹת, וְהוּא שַׁבָּת, וְכוּ שְׁכִינָה
עָלוּנָה שֶׁהִיא תּוֹרַת חֻכְמָה, וְכֵה
לֵב מִבִּין, וְהִיא נִשְׁמָה יִתְרָה
בְּשַׁבָּת, הִיא חֲרוֹת שֶׁל שַׁבָּת
שֶׁבְּגִלְגָּלָה לֹא שׁוֹלְטִים בְּעָלֵי
הַגִּיהֶנֶם עַל הָעוֹלָם. וּמִיָּהוּ
הַגִּיהֶנֶם בְּגוּף? זֶה הַכְּבֹד, וְהִיא
מְזַבַּח הַנְּחֻשֶׁת לְהַעֲבִירוֹ מִן
הָעוֹלָם, וּבְכָבֵד מְרָה, גִּיהֶנֶם
שְׁבוּעֶרֶת בּוֹ.

בְּפֶרֶת הַלֵּב, זֹו פְּרִישַׁת סִכַּת
שְׁלוֹם, שֶׁנֹּאמַר בְּהַ פּוֹרֵשׁ סִכַּת
שְׁלוֹם. מְנוּרָה זֶה הָרֵאשׁ, וְשִׁבְעָה
גְּרוּתֵיהָ עָלֶיהָ - הֵם שְׁתֵּי אֲזִנִּים,
וּשְׁתֵּי עֵינַיִם, וּשְׁנֵי נְקָבֵי הַחֹטֶם,
וּפֶה, וּמְנוּרָה לִימִין, וְנֹאמַר בְּהַ,
הָרוּצָה לְהַחֲכִים - יְדָרִים, מְשׁוּם
שֶׁשֶׁם הַמַּח בְּרֵאשׁ, וְהַחֲכָמָה
שׁוּרָה בְּרֵאשׁ, וְכוּ מְאִירָה
הַמְּנוּרָה, מְשׁוּם שֶׁהוּא שְׁמֹן,
שֶׁנֹּאמַר בּוֹ כֶּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל
הָרֵאשׁ. כֶּנָּפֵי הָרֵאשׁ נֹאמַר וְיִהְיוּ
הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כֶּנָּפִים לְמַעַלָּה
סְכָכִים בְּכֶנָּפֵיהֶם עַל הַפֶּרֶת, זֹו כְּפֶרֶת הַלֵּב.

בּוֹ, פֶּסַח אֹר לְאַרְבַּעַת עָשָׂר, תְּלִיתָאָה בְּרֵאשִׁית
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם, וְסִלְקִין לְאַרְבַּעִין וְתַרְיִן
יּוֹמִין, וְדָא אִיהוּ וַיַּעֲשׂוּ כָל חֻכְמָה לֵב וְכוּ' (שְׁמוֹת
לו ח).

וַיַּעֲשׂוּ אַרְוֹן דָּא שַׁבָּת, דִּמְשַׁפְּנָא אִיהוּ שֶׁשׁ
מְשֻׁזָּר, כְּלוּל שֵׁשׁ יּוֹמִין דְּבְּרֵאשִׁית,
דְּאִינוּן תְּרִין דְּרוּעִין חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְגוּף עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצָּעִיתָא, וְתַרְיִן שׁוֹקִין תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט,
וְצַדִּיק אֹת בְּרִית בֵּינֵיהֶם, מְשַׁפְּנָא שְׁכִינָתָא
תְּתָאָה כְּלוּלָה מִכָּל תְּקוּנֵי דְּגוּפָא, צִלַּע
הַמְשַׁכֵּן דָּא מִטְטְרוּן, שֶׁפָּחָה דִּמְטְרוּנֵיהָ
עָלֶיהָ (דף יג ע"ב) אֲתָמַר (בְּרֵאשִׁית ב כג) עֵצִים מִעֵצִים,
עֵצִים הַשָּׁמַיִם לְטָהָר (שְׁמוֹת כד ו), אַרְוֹן וְדָאִי דָּא
ל"ב, נוֹר דְּלִיק, כְּלוּל ל"ב נְתִיבוֹת, וְאִיהוּ
שַׁבָּת, וְכֵה שְׁכִינָתָא עָלָאָה, דְּאִיהִי תּוֹרַת חֻכְמָה,
וְכֵה לֵב מִבִּין, וְאִיהוּ נִשְׁמָה יִתְרָה דְּשַׁבָּת,
וְאִיהוּ חֲרוֹת דְּשַׁבָּת, דְּבְּגִינָה לֹא שְׁלִטִין מְאִירֵי
דְּגִיהֶנֶם עַל עֲלָמָא, וּמִאִי נִיהוּ גִיהֶנֶם בְּגוּפָא,
דָּא כְּבֹד, וְאִיהִי מְזַבַּח הַנְּחֻשֶׁת, לְאַעֲבָרָא לִיהַ
מִעֲלָמָא, וְכָבֵד בֵּיהַ מְרָה גִיהֶנֶם דְּאֹקִיד בֵּיהַ.
בְּפֶרֶת הַלֵּב דָּא פְּרִישׁוֹ דְּסִכַּת שְׁלוֹם, דְּאֲתָמַר
בְּהַ פּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם, מְנוּרָתָא דָּא
רִישָׁא, וְשִׁבְעָה גְּרוּתֵיהָ עָלֶיהָ, אִינוּן תְּרִין
אוּדְנִין, וְתַרְיִן עֵינִין, וְתַרְיִן נְקָבֵי חוּטְמָא,
וּפּוּמָא, וּמְנוּרָתָא לִימִנָא, וְאֲתָמַר בְּהַ הָרוּצָה
לְהַחֲכִים יְדָרִים, בְּגִין דְּתַמָּן מוּחָא בְּרִישָׁא,
וְחֲכָמָה בְּמוּחָא שְׂרִיא, וְכֵה נְהִיר מְנוּרָתָא, בְּגִין
דְּאִיהוּ מְשַׁחָא, דְּאֲתָמַר בֵּיהַ (תהלים קלג ב) כֶּשֶׁמֶן
הַטּוֹב עַל הָרֵאשׁ, כֶּנָּפֵי רִיאָה, עָלִייהוּ
אֲתָמַר (שְׁמוֹת כה כ) וְהִיוּ הַכְּרָבִים פּוֹרְשֵׁי כֶּנָּפִים
לְמַעַלָּה, סְכָכִים בְּכֶנָּפֵיהֶם עַל הַפֶּרֶת, דָּא
כְּפֶרֶת הַלֵּב.

שִׁלְחַן זֶה הַלֵּב, וְנֹאמַר בּוֹ שִׁלְחַן
בְּצַפּוֹן, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
היא מְנוּרָה, כְּשֶׁנוֹסַעַת מִיְמִין,
וְשׁוֹרָה עָלֶיהָ חֲכָמָה, וְנֹאמַר בָּהּ,
הַרוּצָה לְהַחֲפִים - יָדִים.
וְכִשְׁנוֹסַעַת מִשְׁמָאל, שֶׁהיא
גְּבוּרָה, נִקְרָאת שִׁלְחַן, וְנֹאמַר
בָּהּ, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר - יִצְפִּין,
וְשׁוֹרָה עָלֶיהָ בִּינָה, שְׁנֹאמַר בָּהּ
בְּרַפְתַּת יְהו"ה היא תַּעֲשִׂיר.
וְכִשְׁנוֹסַעַת מִהַגּוֹף, שֶׁהיא עֲמוּד
הָאֲמָצְעִי, נִקְרָאת מִשְׁכַּן כְּלוּל
מִשְׁנֵיהֶם.

הַבְּיּוֹר וְכֵנּוּ הֵם שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת,
וּבְהֵם שׁוֹרִים שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת.
הַמַּח, עָלָיו נֹאמַר וּפְנֵי אַרְיָה אֵל
הַיְמִין, וְשֵׁם דּוֹלְקַת הַמְּנוּרָה.
הַלֵּב, וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמָאל, וְשֵׁם
שִׁלְחַן מִתְּקַן, מִשׁוּם שֶׁלֵּב הוּא
בְּשֵׁמָאל. עַל הַגּוֹף נֹאמַר וּפְנֵי
נֶשֶׁר, וְשֵׁם הַמִּשְׁכָּן מִתְּקַן,
וְשְׂכִינָה שֶׁהיא דְמוּת אֶחָד
לְאַרְבַּעַתָּן, וְהיא ד' שֶׁל אֶחָד,
וְהיא אַרְבַּע הַפָּנִים שֶׁל כָּל חִיָּה.
מִשׁוּם שֶׁבָּהּ מְאִירוֹת אַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן יְהו"ה וְהיא דְמוּת
אָדָם, שֶׁהוא יו"ד ה"א וְא"ו
ה"א, וְעֵשֶׂר אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ הֵן
שְׁעוֹר קוּמָה שֶׁל הַגּוֹף הַזֶּה
שֶׁהוא מִשְׁכָּן, וְעָלֵיהֶם נֹאמַר
עֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְבַּע הַקֶּרֶשׁ, וְאִמְלָא
אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֲכָמָה
וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה.
בְּחֲכָמָה זֶה י', בְּתַבּוּנָה זֶה ה',
וּבְדַעַת זֶה ו', וּבְכָל מְלָאכָה זֶה
ה'.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁכְּלִים - אֵלּוּ
אַרְבַּעַת יְסוּדוֹת הַגּוֹף, יִזְהִירוּ
בְּהֵם אַרְבַּע חִיּוֹת, שֶׁהֵן מִזַּל
אַרְיָה, מִזַּל שׁוֹר, מִזַּל נֶשֶׁר, מִזַּל
אָדָם, שֶׁפְּרָצוּפוֹ שֶׁל אָדָם נִפְרַ
בְּהֵם בְּפְנֵי הָאָדָם, וְזוֹהִי הַכֶּרֶת
פְּנֵיהֶם עֲנַתָּה בָּם. כְּזֹהֵר זֶה

פְּתוּרָא דָא לְבָא, וְאַתְמַר בֵּיהּ שִׁלְחַן בְּצַפּוֹן,
וְדָא שְׂכִינְתָא תַּתָּא, אִיהִי מְנַרְתָּא
כַּד נְטִילָא מִיְמִינָא, וְשְׂרִיא עָלֶיהָ חֲכָמָה, וְאַתְמַר
בָּהּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יָדִים, וְכַד נְטִילָא
מִשְׁמָאלָא דְאִיהִי גְבוּרָה, אֲתַקְרִיאת פְּתוּרָא,
וְאַתְמַר בָּהּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, וְשְׂרִיא
עָלֶיהָ בִּינָה, דְאַתְמַר בָּהּ (משלי י כב) בְּרַפְתַּת יְהו"ה
היא תַּעֲשִׂיר, וְכַד נְטִילָא מִגּוּפָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְאֲמָצְעִיתָא, אֲתַקְרִיאת מִשְׁכָּנָא כְּלוּל
מִתְרוֹיִיָּהוּ.

בְּיּוֹר וְכֵנּוּ אֵינּוֹן תְּרִין כְּלִיִּין, וּבְהוֹן שְׂרִיִין
תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, מוּחָא, עָלֶיהָ
אַתְמַר (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין, וְתַמָּן
מְנַרְתָּא דְלִיק, לְבָא וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמָאל, וְתַמָּן
פְּתוּרָא מִתַּתְקָנָא, בְּגִין דְלְבָא אִיהוּ לְשְׂמָאלָא,
גּוּפָא עָלֶיהָ אֲתַמַּר וּפְנֵי נֶשֶׁר, וְתַמָּן מִשְׁכָּנָא
מִתַּתְקָנָא, וְשְׂכִינְתָא אִיהִי דְמוּת אֶחָד
לְאַרְבַּעַתָּן, וְאִיהִי ד' דְאֶחָד, וְאִיהִי אַרְבַּע
אַנְפִין דְכָל חִיָּה.

בְּגִין דְבָהּ אַרְבַּע אֲתוּון נְהִירִין דְאֵינּוֹן יְהו"ה,
וְאִיהִי דְמוּת אָדָם, דְאִיהוּ יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, וְעֵשֶׂר אֲתוּון אֵלּוּן אֲנוּן שְׁעוֹר
קוּמָא דְגּוּפָא דָא, דְאִיהוּ מִשְׁכָּנָא, וְעָלֵיהוּ
אַתְמַר (שמות כו טז) עֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְבַּע הַקֶּרֶשׁ,
וְאִמְלָא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים, בְּחֲכָמָה וּבְתַבּוּנָה
וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה (שם לא ג), בְּחֲכָמָה דָא י',
בְּתַבּוּנָה דָא ה', וּבְדַעַת דָא ו', וּבְכָל מְלָאכָה
דָא ה'.

דָּבָר אַחֵר, וְהַמְשַׁכְּלִים, אֵלּוּן אַרְבַּע יְסוּדִין
דְגּוּפָא, יִזְהִירוּ בְּהוֹן אַרְבַּע חִיּוֹן, דְאֵינּוֹן
מִזַּל אַרְיָה, מִזַּל שׁוֹר, מִזַּל נֶשֶׁר, מִזַּל אָדָם,
דְפְרָצוּפָא דְבַר נֶשׂ אֲשֶׁתְמוּדַעַת בְּהוֹן בְּאַנְפּוּי

הַנְּשֵׂמָה, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים
בְּאִיבְרֵי הַגּוֹף, יִהְיוּ מְאִירִים אֶת
מְזֶלְם, כִּכְכָּבִים לְעוֹלָם וָעֶד.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלוּ
אַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. יִזְהָרוּ -
אֵלוּ אַרְבַּעַת מְלָאכִים, שֶׁהֵם
מִיכָא"ל גְּבֻרִיא"ל רְפָא"ל
נֹרִיא"ל. כְּזֶה - זֶה כְּפֶסַח
הַכְּבוֹד.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלוּ
הַשְּׁפָתִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שֹׁבַח, וּבָהֶם אַחַה"ע
בּוֹמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זֹסֶרֶץ, וְשִׁמְשָׁמִים
בְּפֶה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת, וּבָהֶם חֲתוּךְ דְּבוֹר
הַתְּפִלָּה לְשֹׁבַח לְמִלְךָ. יִזְהָרוּ -
אֵלוּ הָעֵינַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
וְעֵינַיִנו מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹחַ.
שְׁבַעַת גְּלָדֵי הָעֵינַיִם הֵם, שֶׁמְאִירִים
בָּהֶם שְׁבַעַת כּוֹכָבֵי לַלַּיְלָה וְשִׁמְשׁ
וּלְבָנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְעֵינַיִנו
מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹחַ, הֵרִי
תְּשַׁעָה, כְּמוֹ שֶׁתְּשַׁע נִקְדוֹת
הַתּוֹרָה, וְהֵרִי חֲמֵה וּלְבָנָה בְּכָלֵל
שְׁבַעַת כּוֹכָבִים הֵם, אִיךְ מְחַשֵּׁב
אוֹתָם כְּתוֹסַפֵּת עַל ז' אֵלָּא
הַחֲמֵה הִיא נִקְבָה לְגַבֵּי הַשָּׁמַיִם,
הַלְּבָנָה נִקְבָה לְגַבֵּי יָרֵחַ, וְשִׁמְשׁ
וְיָרֵחַ מְאִירִים לְשְׁבַעַת כּוֹכָבֵי
לַלַּיְלָה, שֶׁהֵם כְּשְׁבַעַת גְּלָדֵי הָעֵינַיִם
וְשִׁמְשׁ וּלְבָנָה, הֵרִי תְּשַׁעָה. בֵּת
עֵינַיִם עֲשִׂירֵית לָהֶם, כְּלָה שְׁכָלוּלָה
מִכָּלֵם.

כְּזֶה הַרְקִיעַ, זֶה אֶסְפֵּק־לְרִיָּה
הַמְאִירָה בְּפָנֵי אָדָם, שֶׁמְמַנְּהָ
תְּלוּיִים הָאֲזוּנִים וְהָעֵינַיִם וְחֲטָם
וּפֶה שֶׁהֵם מְנַהֲיְגֵי הַגּוֹף וְאִיבְרֵיו,
כְּמוֹ שֶׁהַטְּעָמִים הֵם מְנַהֲיְגֵי
הָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּקְדוֹת שֶׁבַתּוֹרָה,
כְּמוֹ שֶׁשְּׁפָתִים וְשָׁנַיִם וְחֹךְ וְלָשׁוֹן
וְגֵרוֹן מְשַׁמְשִׁים לְאוֹתִיּוֹת, כִּי
כְּמוֹ זֶה כְּפָנֵי הָעֵינַיִם וְעַפְעָפִים שֶׁל
הָעֵינַיִם, וְשִׁלְשֵׁת גּוֹנֵי הָעֵינַיִם הֵם
מְשַׁמְשִׁים אֶת הָעֵינַיִם, וְהַכֵּל נִקְשָׁר

דְּבַר נֶשׁ, וְדָא אִיהוּ הַפְּרַת פְּנִיָּהֶם עֲנַתָּה
בְּם (ישעיה ג ט), כְּזֶה דָּא נִשְׁמַתָּא, וּמִצְדִּיקֵי
הַרְבִּים בְּאִבְרֵין דְּגוּפָא, יִהְיוּ נִהְרִין מִזְּלִיָּהוּ
כִּכְכָּבִים לְעוֹלָם וָעֶד.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁפְּלִים אֵלֶיךָ אַרְבַּע סְטֵרֵי
עֲלֵמָא, יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ אַרְבַּע מְלָאכִיא,
דְּאִינוּן מִיכָא"ל גְּבֻרִיא"ל רְפָא"ל נֹרִיא"ל,
כְּזֶה דָּא פְּרִסְיָא יְקָרָא.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים אֵלֶיךָ שְׁפוּן, דְּאִתְּמַר
בְּהוּן וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שֹׁבַח, וּבְהוּן אַחַה"ע
בּוֹמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זֹסֶרֶץ, דְּמִשְׁמַשֵּׁין
בְּפוּמָא בְּכ"ב אֲתוּון, וּבְהוּן חֲתוּךְ דְּבוֹרָא
דְּצִלוּתָא לְשֹׁבַח לְמִלְכָא, יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ עֵינַיִן,
דְּאִתְּמַר בְּהוּן וְעֵינַיִנו מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹחַ,
שְׁבַעַת גְּלָדֵי עֵינַיִם אִינוּן, דְּנִהְרִין בְּהוּן שְׁבַעַת
כּוֹכָבֵי לַלַּיְלָה, וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא, דְּאִתְּמַר בְּהוּן
וְעֵינַיִנו מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹחַ, הָא תְּשַׁעָה,
כְּגוּוֹנָא דְּתְּשַׁע נִקְדוּדִין דְּאוֹרִיָּתָא, וְהָא חֲמֵה
וּלְבָנָה בְּכָלֵל שְׁבַעַת כּוֹכָבֵי אִינוּן אִיךְ חֲשִׁיב
לוֹן תּוֹסַפֵּת עַל ז', אֵלָּא חֲמֵה אִיהִי נִוְקְבָא לְגַבֵּי
שְׁמֵשָׁא, לְבָנָה נִוְקְבָא לְגַבֵּי יָרֵחַ, וְשִׁמְשׁ וְיָרֵחַ
אִינוּן נִהְרִין לְשְׁבַעַת כּוֹכָבֵי לַלַּיְלָה, דְּאִינוּן
כְּשְׁבַעַת גְּלָדֵי עֵינַיִם, וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא הֵם
תְּשַׁעָה, בֵּת עֵינַיִם עֲשִׂירֵית לָהֶם, כְּלָה דְּכָלִילָא
מִכָּלֵהוּ.

כְּזֶה הַרְקִיעַ, (דף יד ע"א) דָּא אֶסְפֵּק־לְרִיָּה
דְּנִהְרָא בְּאַנְפוּי דְּאָדָם, דְּמִיָּנָה תְּלִיין
אוּדְנִין וְעֵינַיִן וְחוּטְמָא וּפוּמָא, דְּאִינוּן מְנַהֲיְגֵי
גוּפָא וְאִבְרֵין דִּילִיָּה, כְּגוּוֹנָא דְּטְעָמִי, דְּאִינוּן
מְנַהֲיְגֵי אֲתוּון וְנִקְדוּדֵי דְּאוֹרִיָּתָא, כְּמָה דְּשְׁפוּן
וְשִׁינִין וְחִיךְ וְלָשׁוֹן וְגֵרוֹן אִינוּן מְשַׁמְשִׁין
לְאֲתוּון, הֵכִי כְּגוּוֹנָא דָּא כְּנִפִי עֵינַיִם וְעַפְעָפִי
עֵינַיִם וְתֵלֵת גּוֹנֵי דְּעֵינַיִם, אִינוּן מְשַׁמְשִׁין

בְּחֶמֶשׁ נִקְדוּת כְּמוֹ זֶה: אֲאֵאֵא.
אוֹתוֹת וּנְקוּדוֹת חֶמֶשׁ בְּתוֹךְ
חֶמֶשׁ, וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר רֵאשִׁיכֶם
שְׁבֻטֵיכֶם זְקִנְיֶיכֶם וּשְׁטֵרֵיכֶם כֹּל
אִישׁ יִשְׂרָאֵל - הָרִי חֲמֹשֶׁה.
טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב
מַחֲנֶיךָ מַחֲטָב עֲצִיף עַד שֶׁאֵב
מִימֶיךָ - הָרִי חֲמֹשֶׁה אַחֲרֵים,
חֶמֶשׁ בְּתוֹךְ חֶמֶשׁ, אֵלֶּה הֵ"ה,
וּמֵהֶם נִתְּנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, זֶה
י', וְכֹל הָעֵם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת,
מִצַּד שֶׁל ו'.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלוֹ
בְּעֲלֵי מִקְרָא בְּעֲשִׂיהָ. יִזְהָרוּ -
אֵלֶּה בְּעֲלֵי מִשְׁנֵה בִּיצִירָה, שֶׁהֵם
חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
פָּנִים טְהוֹר וְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
פָּנִים טָמֵא. אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
פָּנִים טְהוֹר הֵם אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
אוֹתוֹת שֶׁל פְּרִשְׁת הַיַּחֲוֹד
הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתוֹת, וְעֲשָׂרִים
וְאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל הַפְּרָשָׁה
הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַיַּחֲוֹד, שֶׁהִיא בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתוֹת שֶׁעֲלִיהֶן
נֹאמֵר כִּי תֹאמְרוּ לְבַיִת יַעֲקֹב.
וּבְעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתוֹת
שְׁפָלוּלִים בָּהֶם עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה
סְפָרִים, שֶׁהֵם כִּי שְׁשׂוּאֵב מִים
הַתּוֹרָה, נֹאמֵר בָּהֶם וְתִגִּיד לְבַנֵּי
יִשְׂרָאֵל. וּמִיָּהוּ שְׁשׂוּאֵבִים מִמֶּנּוּ
כִּי הִלְלוּ, שֶׁהִיא שְׁכִינָה, כְּלוּלָה
מִעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרֵי הַתּוֹרָה?
זֶה צְדִיק, שֶׁהוּא נִהְרָ יוֹצֵא מֵעֵדֶן
הָעֲלִיּוֹן, מִשׁוּם שִׁיּוּרֵד בּוֹ ו',
שֶׁהוּא בֶן י"ה.

וּבְגִלְוֹת הַסְּתַלְק מִמֶּנּוּ, וְנֹאמֵר בּוֹ
וְנִהְרָ יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ. יַחֲרַב בְּבֵית
רֵאשׁוֹן, וַיִּבֶשׁ בְּבֵית שְׁנִי. וְהוּא
דָּף בְּעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרִים.
וְעַם כֹּל זֶה שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְיַחֲרַב,
נֹאמֵר בּוֹ אֵל יִשָּׁב דָּף נְכֹלָם. אֵל

לְעֵינָא, וְכֹלֵא אֲתַקְשֶׁר בְּחֶמֶשׁ נִקְוֵינָא
דָּא אֲאֵאֵא, אֲתוּוֹן וְנִקְוֵי חֶמֶשׁ בְּגוֹ חֶמֶשׁ,
וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמֵּר (דְּבָרִים כֹּט ט)
רֵאשִׁיכֶם שְׁבֻטֵיכֶם
זְקִנְיֶיכֶם וּשְׁטֵרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
הָא חֲמֹשֶׁה, טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם
וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מַחֲטָב
עֲצִיף עַד שֶׁאֵב מִימֶיךָ הָא חֲמֵשׁ
אֲחֲרֵינִין, חֲמֵשׁ לְגוֹ חֲמֵשׁ
אֵלִין הֵ"ה, וּמִנֵּיָּהוּ אֲתִיָּהִיבוּ
עֲשֶׂר דְּבָרֵן דָּא י', (שְׁמוֹת כו טו)
וְכֹל הָעֵם רֹאִים אֶת
הַקּוֹלוֹת מִסְּטָרָא דו'.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁפְּלִים, אֵלִין מְאָרֵי
מִקְרָא בְּעֲשִׂיהָ, יִזְהָרוּ אֵלִין מְאָרֵי
מִשְׁנֵה בִּיצִירָה, דְּאֵינּוֹן מְאָרֵי
מִתְּנִיתִין מ"ט אֲנַפִּין טְהוֹר
וּמ"ט אֲנַפִּין טָמֵא, מ"ט אֲנַפִּין
טְהוֹר אֲנּוֹן מ"ט אֲתוּוֹן דְּפִרְשָׁה
דִּיחֻודָא עֲלָאָה דְּאִיהוּ שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל כ"ה אֲתוּוֹן, וְכ"ד
אֲתוּוֹן דְּפִרְשָׁה תְּנִינָא
דִּיחֻודָא דְּאִיהִי בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד, כ"ה אֲתוּוֹן עֲלִיָּהוּ
אֲתַמֵּר (שְׁמוֹת יט א) פֶּה
תֹּאמֵר לְבַיִת יַעֲקֹב, וּבְכ"ד
אֲתוּוֹן דְּכִלְיָן בְּהוֹן כ"ד
סְפָרִים, דְּאֵינּוֹן כ"ד דְּשְׂאִיב
מִן יִמָּא דְּאוּרִיָּתָא, אֲתַמֵּר
בְּהוֹן וְתִגִּיד לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל,
וּמֵאִי נִיהוּ דְּשְׂאִיבִין
מִנֵּיהּ הָאִי כ"ד דְּאִיהִי
שְׁכִינְתָא, כְּלוּלָא מְכ"ד
סְפָרֵי דְּאוּרִיָּתָא, דָּא צְדִיק,
דְּאִיהוּ נִהְרָ דְּנַפְיָק מֵעֵדֶן
עֲלָאָה, בְּגִין דְּנַחֲתִית
בֵּיהּ ו', דְּאִיהוּ בֶן י"ה.

וּבְגִלְוֹתָא אֲסַתְלַק מִנֵּיהּ, וְאֲתַמֵּר
בֵּיהּ (ישעיהו יט ה) וְנִהְרָ
יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ, יַחֲרַב בְּבֵית
רֵאשׁוֹן, וַיִּבֶשׁ בְּבֵית שְׁנִי,
וְאִיהוּ דָּף בְּכ"ד סְפָרִים,
וְעַם כֹּל דָּא דְּאִיהוּ
יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ, אֲתַמֵּר בֵּיהּ
אֵל יִשׁוּב דָּף נְכֹלָם (תהלים
עד כא), אֵל יִשׁוּב דָּף,
דְּאִיהוּ צְדִיק בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד, ד' דְּשְׂכִינְתָא,
דְּאִיהִי כ"ד אֲתוּוֹן דִּיחֻודָא,
עֲלֵיהּ אֲתַמֵּר (מלכים
א ב מה) וְהַמְלִךְ יִשָּׁב דָּף,
שֶׁהוּא צְדִיק, בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד.

אותיות היחוד, עֲלֶיָהּ נֹאמֵר וְהַמְלִיךְ שְׁלֹמֶה בְּרוּךְ. וְעַל אֵלוּ עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת נֹאמֵר, וְשִׁמְתִי כַדְכָד שְׁמִשְׁתִּיךְ וְכוּ'. הָעֲנִי הִזָּה הוּא ד'ךָ, וּבֵת זִוְגִיָה דַכָּה, וְאִיהִי דַכָּה עַל שְׁכֻמָּה, כ"ד ה', דְּאִיהִי חֲמֻשָּׁה חֲוֵמֵי תוֹרָה, וְאִינוֹן ה' אֶצְבְּעָאן, דְּבַהוֹן אֲתַמֵּר (בראשית כד טז) וְתַמְלָא כַד"ה וְתַעֲלַל.

וּמֵאֵין שׁוֹאֲבִין, מְכ"ה אֲתוּוֹן, וְרִזָּא דְמִלָּה פ"ה תְּבַרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר ו כג). אֶת וְדָאִי, בְּמֵאִי אֲתַבְּרַכְתָּ וְאֲתַמְלִיאֲתָ, בְּאֵת ו' דְּאִיהוּ פְּלִיל שֵׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְּאִינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וּבִיָּה אֲתַעְבִּידַת אוֹת.

כ"ה אִיהִי אִימָא עֲלָאָה יִמָּא דְאוּרִייתָא, ו' נְהַר דְנַפְיָק מִתְּמָן, וּמִנִּיָּה אֲתַמְלִיאֲתָ כ"ד דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא תַתָּאָה, וּמִנָּה אֲתַשְׁקִיא בְּגִלוּתָא, מַה דִּיהוּהּ בְּקַדְמִיתָא הִיא אֲתַשְׁקִיא מִנִּיָּה, וְרִזָּא דְמִלָּה (בראשית כד יח) וְתַמְהַר וְתוֹרַד פְּדָה עַל יְדָה וְתַשְׁקֵהוּ, וְעֲלֶיָהּ נֹאמֵר וְתַאמֵר שְׁתֵּה אֲדוֹנִי, שְׁהוּא אֲדוֹן שְׁלָה. וְתַכַּל לְהַשְׁקֵתוּ וְתַאמֵר גַּם לְגַמְלִי"ךָ אֲשָׁאב. אֵלוּ מְאֵתִים אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וְשִׁמּוֹנָה מְצוֹת הַתּוֹרָה, שְׁבַהֲן גְּמוּל"י חֲלָב יוֹנְקִים וְעֵתִיקֵי מְשָׁדִים, שְׁנֵאמֵר בְּהֵם שְׁנֵי שְׁדִיךְ תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְהֵם שְׁנֵי לִחְוֹת הַתּוֹרָה.

כ"ה הִיא הַשְׁכִּינָה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁבָה יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמוֹ שְׁנֵאמֵר פֶּה אָמַר יְהוָה פְּחָצוֹת הַלֵּילָה וְכוּ'. הִיא עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁחִרִית, וְעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת הַיְחֻד שֶׁל עֲרַבִית. וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד שְׁמִשְׁתִּיךְ - זוֹ שְׁכִינָה תַחְתּוֹנָה, שְׁהִיא כ"ד אוֹתִיּוֹת הַיְחֻד שֶׁל שְׁחִרִית וְכוּ' אוֹתִיּוֹת הַיְחֻד שֶׁל עֲרַבִית.

שְׁלֹמֶה בְּרוּךְ, וְעַל אֵלֶיךָ כ"ד אֲתוּוֹן אֲתַמֵּר (ישעיהו נד יב) וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד שְׁמִשְׁתִּיךְ וְכוּ', הִיא עֲנִי אִיהוּ ד'ךָ, וּבֵת זִוְגִיָה דַכָּה, וְאִיהִי כַד"ה עַל שְׁכֻמָּה, כ"ד ה', דְּאִיהִי חֲמֻשָּׁה חֲוֵמֵי תוֹרָה, וְאִינוֹן ה' אֶצְבְּעָאן, דְּבַהוֹן אֲתַמֵּר (בראשית כד טז) וְתַמְלָא כַד"ה וְתַעֲלַל.

וּמֵאֵין שׁוֹאֲבִין, מְכ"ה אֲתוּוֹן, וְרִזָּא דְמִלָּה פ"ה תְּבַרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר ו כג). אֶת וְדָאִי, בְּמֵאִי אֲתַבְּרַכְתָּ וְאֲתַמְלִיאֲתָ, בְּאֵת ו' דְּאִיהוּ פְּלִיל שֵׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְּאִינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וּבִיָּה אֲתַעְבִּידַת אוֹת.

כ"ה אִיהִי אִימָא עֲלָאָה יִמָּא דְאוּרִייתָא, ו' נְהַר דְנַפְיָק מִתְּמָן, וּמִנִּיָּה אֲתַמְלִיאֲתָ כ"ד דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא תַתָּאָה, וּמִנָּה אֲתַשְׁקִיא בְּגִלוּתָא, מַה דִּיהוּהּ בְּקַדְמִיתָא הִיא אֲתַשְׁקִיא מִנִּיָּה, וְרִזָּא דְמִלָּה (בראשית כד יח) וְתַמְהַר וְתוֹרַד פְּדָה עַל יְדָה וְתַשְׁקֵהוּ, וְעֲלֶיָהּ אֲתַמֵּר וְתַאמֵר שְׁתֵּה אֲדוֹנִי, דְּאִיהוּ אֲדוֹן דִּילָהּ, וְתַכַּל לְהַשְׁקֵתוּ וְתַאמֵר גַּם לְגַמְלִי"ךָ אֲשָׁאב, אֵלֶיךָ רַמ"ח תִּיבִין דְקְרִיאַת שְׁמַע, דְּאִינוֹן שְׁקִילִין לְרַמ"ח פְּקוּדֵין דְאוּרִייתָא, דְּבַהוֹן גְּמוּל"י חֲלָב יִנְקִין, וְעֵתִיקֵי מְשָׁדִים, דְּאֲתַמֵּר בַּהוֹן (שיר ז ט) שְׁנֵי שְׁדִיךְ פְּשָׁנֵי עַפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְאִינוֹן תְּרֵי לוּחֵי אוּרִייתָא.

כ"ה אִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, דְּבַהּ נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, פְּמַה דְאֵת אָמַר (שמות יא ד) פֶּה אָמַר יְהוָה פְּחָצוֹת הַלֵּילָה וְכוּ', אִיהִי כ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא דְשְׁחִרִית, וְכ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא דְעֲרַבִית, וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד שְׁמִשְׁתִּיךְ (ישעיהו נד יב) דְּאִיהִי כ"ד אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא קְדָמָא דְשְׁחִרִית, וְכ"ד אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא דְעֲרַבִית.

כ"ה כ"ד של שחרית הם
ארבעים ותשעה פנים, ויש
ארבעים ותשעה פנים למטה
מצד של ישראל הקטן, שהוא
מטטרו"ן, והוא ארבעים ותשעה
פנים. ובהם יזהירו בעלי
המשנה, שהיא שניה להלכה,
השפחה שלו, משום פי מרדכי
היהודי משנה למלך, כמו זה
משנה - משנה למלך, ובו יזהירו
בעלי המשנה. פזוהר הרקיע, זו
הלכה, שהיא קבלה למשה
מסיני, וכמה עצמות יש לה,
שהן הלכות פסוקות, שנאמר
בהן ועלמות אין מספר, והיא
עולה על כלם. זהו שכתוב ואת
עלית על כלנה, והיא עם כלם,
כמו שבארוהו הלכה כרבים.

ומצדיקן הרבים בה יהיו
כפוכבים לעולם ועד. כפוכבים
ודאי, שאין להם חשבון. שכל
כוכב וכוכב נקרא עולם יחיד,
וזהו ועלמות אין מספר. ואלו
העלמות אל תקרי עלמות אלא
עולמות. ומשום שהצדיקים הם
כפוכבים ולכל אחד יש כוכב,
בגלל זה פרשהו הראשונים, כל
צדיק וצדיק יש לו עולם בפני
עצמו, וכל מי שזכה להלכה
אחת - יורש עולם אחד, כל שפן
מי שזוכה למסכת אחת או
שתיים או לששים, שנאמר בהם
ששים המה מלכות, שכל מסכת
היא גבירה בעצמה. אשרי הוא
מי שיורש אותה בעולם הזה,
שהלכה היא עלמת הגבירה,
שהיא קבלה. אשריהם אותם
שמשתדלים בשכינה, שהיא על
כלם בהלכה, להוציאה מהגלות,
שנאמר בה ובפשעיתם שלחה
אמכם, ולהוליכה אל בעלה
שתהיה לה קבלה בזרועותיו,
ולקים בה שמאלו תחת לראשי
וכו'.

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית
מ"ט אנפין לתתא מסטרא דישראל
זוטא דאיהו מטטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין,
ובהון יזהרו מארי משנה, דאיהי תניינא
להלכה שפחה דיליה, בגין פי מרדכי היהודי
משנה למלך (אסתר ו ג), פגוונא דא משנה, (ד)
משנה למלך, וביה יזהרו מארי מתניתין,
פזוהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה
מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות
פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות אין
מספר, ואיהי סלקא על פלהו, הדא הוא
דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על כלנה, ואיהי
עם פלהו, פמה דאוקמוהו הלכה כרבים.

ומצדיקן הרבים בה יהון כפכבים לעולם
ועד, כפכבים ודאי דלית לון
חושפנא, דכל פוכבא וכוכבא אתקרי עלמא
יחידא, ודא הוא ועלמות אין מספר, ואלין
עלמות אל תקרי עלמות, אלא עלמות, ובגין
דצדיקיא אינון כפכבים, וכל חד אית ליה
ככב, בגין דא אוקמוהו קדמאין, כל צדיק
וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן
דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שפן
מאן דזכי למסכתא חדא, או לתריין, או לשתיין,
דאתמר בהון (שיר ו ח) ששים המה מלכות, דכל
מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זפאה איהו
מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא
דמטרוניתא, דאיהי קבלה, זפאין אינון
דמשתדלין בשכינתא דאיהי על פלהו בהלכה,
לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה (ישעיהו ג
א) ובפשעיתם שלחה אמכם, ולמיזל לה לגבי
בעלה, למהוי לה קבלה בדרועוי, לקיים
בה (שיר ב ו) שמאלו תחת לראשי וכו'.

שְׁבַנְרוֹת מְשַׁנָּה, שְׁהִיא מְטַטְרוּן, שׁוֹלֵט, וְהוּא מְשַׁנֵּה לְמַלְךְ, בְּמָקוֹם שֶׁהַגְּבִירָה יוֹשֶׁבֶת מְשַׁנֵּה, וְזֶהוּ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ. וְכִימִי מִשֶּׁה לֹא שְׁלֹטָה הַשִּׁפְחָה אֲלֵא הַגְּבִירָה. אַחַר שִׁמְשֵׁה מֵת וִירֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהוּא נֶעַר, בְּמָקוֹם הַמְּלָכוֹת שְׁלֹטָה הַשִּׁפְחָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי שֹׂר צָבָא יְהוּ"ה עֵתָה כְּאַתִּי.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שְׁמַטְטְרוּן הוּא מַעֲשֵׂה מְרַפְּכָה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמֶרְפֶּכָה בִּיחִיד. מַה זֶה בִּיחִיד? בִּיחִידוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲלֵא אִם כֵּן הִיָּה חֲכָם וּמְבִין מְדַעְתּוֹ. חֲכָם בְּחֻמְקָהּ וּמְבִין בְּבִינָה וְיוֹדֵעַ בְּדַעַת, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם וְאִמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמְקָהּ בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְשַׁכֵּן שְׁהַתְּמַלֵּא בְּשִׁלְשֵׁת הַדְּרָגוֹת הַלְלוּ. וּבְכָל מְלֹאכָה - זֶה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שְׁאֵין דּוֹרְשִׁים לָהּ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, אֲלֵא בִּיחִיד שֶׁל הָעוֹלָם, הַמְּרַפְּכָה שְׁלָה הוּא מְטַטְרוּן, גּוֹף הַשְּׁכִינָה.

וְשְׁכִינָה, הִיא מ"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א נִקְרָאת, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַכָּלֵל שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת. הֶרְכַּב שְׁלָה מְטַטְרוּן, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר רָכַב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאָן. מַה זֶה שְׁנָאָן? שׁוֹר, נֶשֶׂר, אַרְיָה, אָדָם. וְזֶהוּ סוּד הַמְּרַפְּכָה - רַכ"ב מ"ה וְדָאִי.

וּמְטַטְרוּן אִיהוּ אַרְוֹן, גּוֹפָא לְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְהוּא שְׁלַחַן, שְׁלַחַן הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא ל"ב, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ ל"ב מְבִין, וְהוּא לְשִׁמְאֵל. וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמְּשַׁנֵּה שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן.

וְהוּא מְנוֹרָה אֲשֶׁר דּוֹלְקֵת מִצַּד הַשְּׁכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ נֵר יְהוּ"ה,

דְּבַנְרוֹתָא מְשַׁנָּה דְּאִיהִי מְטַטְרוּן שְׁלֹטָא, וְאִיהוּ מְשַׁנֵּה לְמַלְךְ, בְּאַתְרֵי דְּמְטַטְרוּנִיתָא יְתְּבֵא מְשַׁנֵּה, וְדָא אִיהוּ (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ, וּבִיּוֹמוֹי דְּמִשֶּׁה לֹא שְׁלֹטָא שִׁפְחָה אֲלֵא מְטַטְרוּנִיתָא, לְבַתְרֵי דְּמִית מִשֶּׁה וִירִית יְהוֹשֻׁעַ דְּאִיהוּ נֶעַר, בְּאַתְרֵי מְלָכוֹתָא שְׁלֹטָא שִׁפְחָה, כְּמַה דְּאַתְרֵי אָמְרֵי (יהושע ה יד) אֲנִי שֹׂר צָבָא יְהוּ"ה עֵתָה כְּאַתִּי.

וְהִיא אוֹקִימָנָא, מְטַטְרוּן אִיהוּ מַעֲשֵׂה מְרַפְּכָה, וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמֶרְפֶּכָה בִּיחִיד, מְאִי בִּיחִיד בִּיחִידָא דְּעֲלֵמָא, אֲלֵא אִם כֵּן הִיָּה חֲכָם וּמְבִין מְדַעְתּוֹ, חֲכָם בְּחֻמְקָהּ וּמְבִין בְּבִינָה וְיוֹדֵעַ בְּדַעַת, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שמות לא א) וְאִמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמְקָהּ בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת, בְּגִין דְּאִיהוּ מְשַׁפְּנָא דְּאַתְמַלֵּי בְּתַלְתֵּי דְּרָגִין אֲלִין, וּבְכָל מְלֹאכָה דָּא מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁכִינָתָא תַּתְּאָה, דְּאֵין דּוֹרְשִׁין לָהּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, אֲלֵא בִּיחִידָא דְּעֲלֵמָא, מְרַפְּכָה דִּילָהּ אִיהוּ מְטַטְרוּן גּוֹף שְׁכִינָתָא.

וְשְׁכִינָתָא אִיהִי מ"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א אֲתַקְרִיאַת, בְּגִין דְּאִיהִי כָּלְלָא דְּעֶשֶׂר סְפִירוֹן, רָכַב דִּילָהּ מְטַטְרוּן, עֲלִיהּ אֲתַמַּר (תהלים סח יח) רָכַב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאָן, מְאִי שְׁנָאָן שׁוֹר נֶשֶׂר אַרְיָה אָדָם, וְדָא אִיהוּ סוּד מְרַפְּכָה, רַכ"ב מ"ה וְדָאִי.

וּמְטַטְרוּן אִיהוּ אַרְוֹן, גּוֹפָא לְאוֹרִייתָא דְּבַכְתָּב דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, וְאִיהוּ שְׁלַחַן, פְּתוּרָא דְּשְׁכִינָתָא דְּאִיהִי ל"ב, דְּאַתְמַר בֵּיהּ ל"ב מְבִין, וְאִיהוּ לְשִׁמְאֵל, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן.

וְאִיהוּ מְנוֹרָה נֵר דְּלִיק מְסַטְרָא דְּשְׁכִינָתָא,

וְצִרִיף לְהִיּוֹת לִימִין שִׁיקְבַּל שְׁמֹן, וּמְשֹׁם זֶה מְנוֹרָה בְּדָרוּם. זֶהוּ כְּלִי לְקַבֵּל פְּתִילָה וְשֶׁמֶן וְאוֹר. פְּתִילָה - שְׂכִינָה, הַשְּׁמֹן שֶׁלָּהּ - צְדִיק, שְׁמֵן כְּתִית. הָאוֹר שֶׁלָּהּ - עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי. כְּמוֹ זֶה הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהִיא שְׂתוּף הַגּוּף, הִיא פְּתִילָה, הַרוּחַ זֶה הַשְּׁמֹן, הָאוֹר זֶה הַנֶּפֶשׁ, הַכְּלִי זֶה הַגּוּף, הוּא עֶבֶד, וְהוּא רֹכֵב לְשִׁלְשֵׁת הַצְּדִדִים הַלְלוּ, שֶׁהֵם קֶשֶׁר שֶׁל יְחִוּד אֶחָד, שֶׁהֵם גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם.

וְעֶבֶד זֶה הוּא כְּנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, שְׁנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, וְכוּ מְרַפְּכִים כָּל הָאֵלֻנּוֹת הָעֲלִיוֹנִים מִצַּד שֶׁל טוֹב. הַמְרַפְּכוֹת שֶׁל צַד הָרַע, עֲלֵיהֶם נֹאמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה. מַה זֶה עֲרִיּוֹת? סְמָא"ל וְנַח"שׁ, לֹא צִרִיף לְהִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שֶׁהֵם מְשַׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה, לְהִיּוֹת שְׁלִישֵׁי בִּינָיהֶם, שֶׁלֹּא מִתְקַשְּׂרִים בָּהֶם, אֲלֵא שֶׁיְהִי שְׁנֵיהֶם בְּפִרוּד, וּמְשֹׁם זֶה אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה. וּבְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּהַפּוֹךְ - אֵין דּוֹרְשִׁים בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ פְּרוּד, אֲלֵא בִּיחִיד, שֶׁהוּא יְחִוּד אֶחָד, וּמְשֹׁם זֶה לֹא יֵאָכַל אָדָם שְׁנַיִם וְלֹא יִשְׁתֶּה שְׁנַיִם.

וְדֹא בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד, מְשֹׁם שִׁיחִיד אֵין לוֹ שְׂתוּף, שֶׁהוּא מִטְטְרוּן, כְּמוֹ שֶׁהַנֶּפֶשׁ אֵין לָהּ שְׂתוּף בְּגוּף. וְלָמָּה אָמַר אֲלֵא אִם כֵּן הִיא חֶכֶם וּמִבִּין מַדְעָתוֹ? כֵּאֵן מְשַׁמֵּעַ שֵׁישׁ לוֹ מְרַפְּכָה לְמַעַל לְקַדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא מְלֹאכָה שְׁלוֹ, וּמַהִי? אוֹתָהּ שֶׁכְּלוּלָהּ מִחֶכְמָה בִּינָה וְדַעַת, שֶׁהֵם יְהוּ"ו, הַמְּלֹאכָה שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, הִיא ה' שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה, הַשְּׁלֹמוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, עֲלֶיהָ נֹאמַר וְתִכַּל כָּל עֲבֹדָת

דְּאֶתְמַר בָּהּ גַּר יְהוּ"ה, וְצִרִיף לְמַהוּי לִימִינָא לְקַבֵּל מְשַׁחָא, וּבְגִין דָּא מְנוֹרָה בְּדָרוּם, דָּא אִיהוּ מָאנָא לְקַבֵּל פְּתִילָה וּמְשַׁחָא וְנַהוּרָא, פְּתִילָה שְׂכִינָה, מְשַׁחָא דִילָהּ צְדִיק שְׁמֵן כְּתִית, נַהוּרָא דִילָהּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, כְּגוּוֹנָא דָּא נַפְשָׁא דְאִיהִי שְׂתוּפָא דְגוּפָא אִיהִי פְּתִילָה, רוּחַ דָּא מְשַׁחָא, נַהוּרָא דָּא נִשְׁמַתָּא, מָאנָא דָּא גוּפָא, אִיהוּ עֶבֶד, וְאִיהוּ רֹכֵב לְתַלְתַּל סְטְרִין אֲלֵין, דְּאֵינּוּן קִיטוּרָא דִּיחֻדָּא חֻדָּא, דְּאֵינּוּן גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (משלי כ כז).

וְהִיא עֶבֶד אִיהוּ פְּנוּיָא לְכָל שְׁמָהּ, שְׁנוּי לְכָל שְׁמָהּ, וּבִיה מְרַפְּכִין כָּל אֲלֵנִין עֲלֵאֵין מְסֻטְרָא דְטוֹב, מְרַפְּכוֹת דְסְטְרָא דְרַע, עֲלֵייהוּ אֶתְמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, מֵאֵי עֲרִיּוֹת סְמָא"ל וְנַח"שׁ, לֹא צִרִיף לְמַהוּי בְּשִׁלְשָׁה, דְּאֵינּוּן מְשַׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה, לְמַהוּי תְּלִיתָאָה בִּינָיהוּ, דְּלֹא מִתְקַשְּׂרִין בְּהוֹן, אֲלֵא דִיהוֹן תְּרוּוֹיְהוּ (דף טו ע"א) בְּפִרוּדָא, וּבְגִין דָּא אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּתַלְתָּא, וְעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית בְּהַפּוֹכָא, אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, דְּלֹא יַעֲבֹדוּן פְּרוּדָא, אֲלֵא בִּיחִיד דְּאִיהוּ יְחֻדָּא חֻדָּא, וּבְגִין דָּא לֹא יֵאָכַל אָדָם תְּרִי, וְלֹא יִשְׁתֶּה תְּרִי.

וְדֹא בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד, בְּגִין דִּיחִיד לִית לִיה שְׂתוּף דְּאִיהוּ מִטְטְרוּן, כְּגוּוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא דְלִית לָהּ שְׂתוּף בְּגוּפָא, וְאֲמַאי אָמַר אֲלֵא אִם כֵּן הִיא חֶכֶם וּמִבִּין מַדְעָתוֹ, הֲכֹא מְשַׁמֵּעַ דְּאִית לִיה מְרַפְּכָה לְעֵילָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ מְלֹאכָה דִילִיה, וּמֵאֵי אִיהִי הִיא דְּאִיהִי כְּלִילָא מִחֶכְמָה וּבִינָה וְדַעַת, דְּאֵינּוּן יְהוּ"ו, מְלֹאכָה דְתַלְתַּל אֶתּוּן אִיהִי ה' שְׂכִינָתָא תַתָּאָה, שְׁלִימוֹ דְתַלְתַּל אֶתּוּן, עֲלֶיהָ אֶתְמַר (שמות לט לב) וְתִכַּל כָּל עֲבֹדָת מְשַׁכֵּן וְגו',

מִשְׁכַּן וְגו', וְהִיא ה' שֶׁל הַיּוֹם
הַשְּׁשִׁי. וּמִשּׁוֹם זֶה, אָף עַל גַּב
שְׂאוּמְרִים אֵין דּוֹרְשִׁים בְּמִרְכַּבָּה
בְּיַחֲדִי, חֲזֹר וְאָמַר, אֲלֵא אִם כֵּן
הָיָה חֲכָם וּמִבֵּין מִדְּעַתּוֹ. שׂוּדָאֵי
בְּאַלְהָ הַשְּׁלֵשׁ דּוֹרְשִׁים בְּמִרְכַּבָּה
בְּיַחֲדִי, וּבְלֵא אֵלוֹ הַשְּׁלֵשׁ אֵינוֹ
יַחֲזִיר שְׁלוֹ, וְזֵהוּ סוּד, שֶׁהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה אֶחָד עִם
שְׂכִינְתּוֹ.

וּבְשֵׁהוּא לְמַטָּה בְּמִטְטְרוּן בְּלִי
שְׂכִינְתּוֹ, מִשְׁתַּנָּה בּוֹ, וּמִשּׁוֹם זֶה
אָמַר אֱלִישֶׁע אַחֵר, שְׂמָא חָס וְשְׁלוֹם יֵשׁ
שְׁתֵּי רְשׁוּת, וּמִשּׁוֹם כִּד אָמַר אֵל תְּמִירְנִי
בּוֹ, כִּי שְׂמִי בְּקִרְבּוֹ, מִשּׁוֹם שְׂמִטְטְרוּן
הוּא שְׂנֵי לְמַלְךָ. וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּלִי
בְּעֵלְהָ, נִקְרָא הַמְּלָאךְ הַזֶּה מִשְׁנָה
לָהּ, וּמִשְׁתַּנִּית, שְׁלֵא יוֹדְעִים בָּהּ
הַחֲזִילוֹת וּמָה שֶׁהִיא גְּבִירָה.
וּבְמָה הִיא מִתְּכַסֶּיָא? בְּאוֹתָהּ
שֶׁנִּקְרָאת אֵמָה.

וְזֵהוּ שְׂאָמַר הַפְּתוּב וְכִי יִמְכֹר
אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאֵמָה. אִישׁ - זֶה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֵּיתוֹ - זֶה
שְׂכִינָה, לְאֵמָה - בֵּית זֹוגוֹ שֶׁל
מִטְטְרוּן, שֶׁהִיא מִיטְטְרוּן
בְּתוֹסְפַת יו"ד, שֶׁשְׂפָחָה רְעָה
הִיא אֵמָה שֶׁל עֶרְב רַב, וּמִשּׁוֹם
אוֹתָהּ שְׂפָחָה רְעָה וּבְנִיָּה לֹא
מְפִירִים אוֹתָהּ, הִיא מְכַסֶּה כְּעֶבֶד
שֶׁלָּה כְּמוֹ הַנְּשֻׂמָה לַגּוֹפָא.

וּבְנִיָּוֹת הָרֵאשׁוֹנָה שְׁלֵא חֲזָרָה
לְמַלְכוּתָהּ בֵּת הַמְּלָךְ וְלֹא יִצְאָה
מֵאוֹתוֹ הַגּוֹפָא, לֹא יִצְאָה חֲפְשִׁית,
וּבְגִלְלָה נֹאמַר בְּהֵם עֲבָדִים הֵיינו
לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם, מִשּׁוֹם שֶׁהִיוּ
תַּחַת רְשׁוּת אוֹתוֹ עֶבֶד, וּמִשּׁוֹם
זֶה אָמַר פְּרַעַה בְּמִקּוֹם הַזֶּה, לֹא
יִדְעִתִּי אֶת יְהוָה, וְגַם אֶת
יִשְׂרָאֵל לֹא אֶשְׁלַח, וּמִשּׁוֹם זֶה
יִצְאוּ בְּמִנוּסָה כְּעֶבֶד שְׂאֵין לוֹ
כֶּתֶב שֶׁחֲרוּר וּבִרְחַ מְאֹדוֹנוֹ.
אֲבָר בְּגֵאָלָה הָאֲחֵרוֹנָה לֹא

וְאִיהִי ה' דְּיוֹם הַשְּׁשִׁי, וּבְגִין דָּא אָף עַל גַּב
דְּאִמְרִינָן אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמִרְכַּבָּה בְּיַחֲדִי, חֲזֹר
וְאָמַר אֲלֵא אִם כֵּן הָיָה חֲכָם וּמִבֵּין מִדְּעַתּוֹ,
דּוּדָאֵי בְּאֵלִין תְּלַת דּוֹרְשִׁין בְּמִרְכַּבָּה בְּיַחֲדִי,
וּבְלֵא אֵלִין תְּלַת לֹאוֹ אִיהוּ יַחֲזִיר דִּילִיָּה, וְדָא
אִיהוּ רְזָא, דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא
חַד בְּשְׂכִינְתֵיהָ.

וְכַד אִיהוּ לְתַתָּא בְּמִטְטְרוּן בְּלֵא שְׂכִינְתֵיהָ,
אֶשְׁתַּנִּי בֵיהּ, וּבְגִין דָּא אָמַר אֱלִישֶׁע אַחֵר,
שְׂמָא חָס וְשְׁלוֹם שְׁתֵּי רְשׁוּתוֹת יֵשׁ, וּבְגִין דָּא
אָמַר אֵל תְּמִירְנִי בּוֹ, כִּי שְׂמִי בְּקִרְבּוֹ, בְּגִין
דְּמִטְטְרוּן אִיהוּ שְׂנֵי לְמַלְךָ, וְכַד אִיהִי
שְׂכִינְתָא בְּלֵא בְּעֵלְהָ, אֶתְקַרֵּי הִיא מְלָאךְ מִשְׁנָה
לָהּ, וְאֶשְׁתַּנִּיאַת דְּלֵא אֶשְׁתַּמוּדְעִין בָּהּ חֲזִילִין,
וּמָה דְּאִיהִי מִטְטְרוּנִיתָא, וּבְמָאי הִיא מִתְּכַסֶּיָא,
בְּהֵיא דְּאֶתְקַרִיאַת אֵמָה.

וְדָא הוּא דְּאָמַר קָרָא (שְׁמוֹת כ"א יג) וְכִי יִמְכֹר
אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאֵמָה, אִישׁ דָּא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, בֵּיתוֹ דָּא שְׂכִינְתָא, לְאֵמָה בֵּת זֹוגִיָּה
דְּמִטְטְרוּן, דְּאִיהִי מִיטְטְרוּן בְּתוֹסְפַת יו"ד,
דְּשְׂפָחָה בִישָׂא הִיא אֵמָה דְּעֶרְב רַב, וּבְגִין
דְּהֵיא שְׂפָחָה בִישָׂא וּבְנָהָ לֹא אֶשְׁתַּמוּדְעִין
בָּהּ, אִיהִי מִתְּכַסֶּיָא כְּעֶבֶדָּא דִּילָהּ, כְּנִשְׂמָתָא
בְּגוֹפָא.

וּבְנִיָּוֹתָא קְדָמָא דְּלֹא חֲזָרָת לְמַלְכוּתָהּ
בֵּרְתָא דְּמַלְפָא, וְלֹא נִפְקַת מֵהֵוּא
גּוֹפָא, לֹא נִפְקַת חֲפְשִׁית, וּבְגִינָהּ אֶתְמַר בְּהוּן,
עֲבָדִים הֵיינו לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּהוּוּ תַּחֲתוֹת
רְשׁוֹ דְּהֵוּא עֶבֶד, וּבְגִין דָּא אָמַר פְּרַעַה בְּהֵיא
אֶתֵר לֹא יִדְעִתִּי אֶת יְיָ, וְגַם אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא
אֶשְׁלַח (שְׁמוֹת ה' ב), וּבְגִין דָּא נִפְקוּ בְּמִנוּסָה,
כְּעֶבֶדָּא דְּלִית לֵיהּ כְּתָב חֲרוּר וּבִרְחַ מְרַבּוּנֵיהָ.
אֲבָר בְּפוּרְקָנָא בְּתַרָּאָה לֹא נִפְקַת בְּרְתָא,

בְּהַאי עֲבָדָא כְּשִׁפְחָה, אֶלְא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּגִין דְּאוּרִייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, אִיהִי עֲמָה
בְּגִלּוּתָא בְּתִרְאָה, דְּאִיהִי חִירוֹ דִּילָהּ, מַה דִּלָּא
הָוָה הָכִי בְּגִלּוּתָא קְדָמָא, דִּלָּא הָוָה לָהּ
וּלְבִנְהָא אוּרִייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, דְּאוּרִייתָא וְדָאי
אִיהִי חִירוֹ, בְּמַלְכוּתָא דִּילָהּ בִּיקְרָא דִּילָהּ, הָדָא
הוּא דְּכֵתִיב (משלי ג טו) יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים, וּבְגִין
דָּא לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים (שמות כו ז), וְדָא הוּא
דְּאָמַר כִּי לֹא בַחֲפִזוֹן תֵּצֵאוּ, וּבְמִנוּסָה לֹא
תֵלְכוּן, כִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם יְהוָה (ישעיה נב
יב). יְהוָה וְדָאי אִיהוּ יוֹקִים לֹוֹן מַעֲפָרָא, וְאִיהוּ
נְהִיר עַל אֲנָפוּי דְּיִשְׂרָאֵל, וּבִיה אֲשַׁתְּמוּדְעִין
כָּל עַלְמִין דְּאִינוּן (שם סא ט) זֶרַע בְּרֵךְ יְהוָה.
וְאִתְּפִשְׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכָל כְּנוּיִין,
וּמְרַכְּבוֹת דְּמַטְטְרוּן, דְּאִינוּן
כוז"ו בְּמוֹכְס"ז כּוּז"ו, מִצַּפ"ץ, וְאִתְּמַר
בִּיה (ישעיה לב) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד, וְהִיו עֵינֶיךָ
רְאוּת אֶת מוֹרִיד, בְּהֵוָה זְמַנָּא, כִּי עֵין בְּעֵין
יֵרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן (שם לב ט), וְאִתְּפִשְׁט
מְרַכְּבוֹת דִּלְתָתָא, וְאִתְּלַבֵּשׁ בְּמְרַכְּבָהּ דִּילִיהּ
דְּאִיהִי אֲדִנ"י, שֵׁם הַמְרַכְּבָהּ דָּא יְהוָה, כְּנוּי
דָּא אֱלֹהִים, דְּסָלִיק לְחֻשְׁבָּן אֱהִי"ה אֲדִנ"י,
וְאִיהוּ כְּנוּי דְּתַרִּין שְׁמָהָן אֱלִין וּבִיה אִתְּכַסְיִין.
אֱהִי"ה אִיהוּ יְהוָה, וְיֵהוּ דְּאִיהוּ כְּלִילָא דְּשִׁית
סְטָרִין, דְּבַהוֹן חֲתִים שִׁית סְטָרִין,
וְאִינוּן יְהוָה הו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י יו"ה, יְהוָה
נְטִיל לִיה יְמִינָא דְּאִיהוּ חֶסֶד, וְחֲתִים בִּיה
לְחֻכְמָתָא, וּבִיה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים. (ד' טו
ע"ב) הו"י נְטִיל לְשִׁמְאָלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְחֲתִים
בִּיה לְעוֹתָרָא, וּבִיה הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יֶצְפִין,
וְהו"י פְּנָה לְמִזְרַח, וְנְטִיל לִיה עַמּוּדָא
דְּאִמְצַעִיתָא, וְחֲתִים בִּיה כְּנוּי, וְיֵהוּ נְטִיל לִיה
נוטל לו ירך ימין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו

יוצאת הכת בעבד הזה כמו
שפחה, אלא בקדוש ברוך הוא,
משום שתורה, שהיא חרות, היא
עמה בגלות האחרונה, שהיא
החרות שלה, מה שלא היה כף
בגולה הראשונה, שלא היה לה
ולבניה תורה שהיא חרות,
שתורה היא ודאי חרות,
במלכות שלה, בכבוד שלה. זהו
שכתוב יקרה היא מפנינים,
ומשום זה לא תצא כצאת
העבדים. וזה שאמר כי לא
בחפזון תצאו ובמנוסה לא
תלכוּן כי הלך לפניכם יהוה.
יהוה ודאי, הוא יקים אותם
מהעפר, והוא מאיר על פני
ישראל, ובו נודעים כל
העולמות שהם זרע ברך ה'.
והתפשט הקדוש ברוך הוא
מכל הכנויים ומרכבות של
מטטרוין, שהם כוז"ו במוכס"ז
כוז"ו מצפ"ץ, ונאמר בו ולא
יכנף עוד מוריד והיו עיניך ראות
את מוריד. באותו זמן פי עין
בעין יראו בשוב יהוה ציון,
והתפשט מרכבות שלמטה
והתלבש במרכבה שלו, שהיא
אדנ"י. שם המרכבה זה יהוה,
כנוי זה אלהים, שעולה
לחשבון אהיה אדנ"י, והוא
כנוי של שני השמות הללו, ובו
הם מתפסים.
אֱהִי"ה הוּא יְהוָה, שְׁהוּא כְּלוּל
מִשְׁשֵׁה צְדָדִים שְׁבָהֶם חוֹתֵם
שְׁשֵׁה צְדָדִים, וְהֵם: יְהוָה הו"י
וְהו"י וְיֵהוּ הִי"ו יו"ה. יְהוָה נוטל
לו ימין, שְׁהוּא חֶסֶד, וְחוֹתֵם בו
לְחֻכְמָה, וּבו הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יְדָרִים. הו"י נוטל לְשִׁמְאָל,
שְׁהוּא גְבוּרָה, וְחוֹתֵם בו לְעֶשֶׂר,
וּבו הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יֶצְפִין. וְהו"י
פְּנָה לְמִזְרַח וְנוטל לו עמוד
הָאִמְצַעִי, וְחוֹתֵם בו בְּנִים. וְיֵהוּ
נוטל לו ירך ימין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו

למטה, וחותם בו מזונות.
 מסתפל למעלה לחכמה ונקשר
 בירך ימין, וחותם בו חיים,
 משום שעל החכמה נאמר,
 והחכמה תחיה בעליה. מסתפל
 למעלה לאם העליונה ונקשר
 בירך שמאל וחותם בו מזונות.
 יו"ה פנה למערב, בצדיק שהוא
 ערוב, ששם מתערבים כל
 החילות, ונכלל בשמונה עשרה
 אותיות, שהם: יה"ו הו"י וי"ה
 הי"ו יו"ה וה"י. אלו הן שמונה
 עשרה אותיות שבהן ח"י
 העולמים נקרא, והצדיק בהן
 נקרא ח"י העולמים.
 בר ההוי"ת הללו תלויות
 מהאם העליונה שהיא חיים,
 וצדיק על שמו נקרא ח"י, חיות
 המרפכה על שמה נקראו, משום
 שהאם העליונה היא חיים, כמו
 שנאמר עץ חיים היא למחזיקים
 בה, והיא מרפכה לחכמה.
 מלכות שם ה', ובה נקרא
 יהו"ה בשלמות, שבע פעמים
 נקראה בה: יהו"ה יהו"ה יהו"ה
 יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ויש
 בהם כ"ח אותיות, שנאמר בהם
 (במדבר יד) ועתה יגדל נא פ"ח
 יהו"ה, ובאלו שבעה השמות
 היא נקראת בת שבע, ועליהם
 נאמר שבע ביום הללתיך.
 ו"ה שלשים ושתים פעמים
 בשלשים ושתים אלהי"ם, הם
 ל"ב נתיבות חכמה, א' עם י"ה
 - איה מקום כבודו.
 והמשפלים - אותם היכלות
 וציורים של גן עדן, כלם
 מצירים ומרקמים באותיות.
 א - ציור של היכל גנוז, שהוא
 אנכי, שעולה לחשבון פס"א,
 והוא מציר בנקודות, שהם
 פפוכבים שמאירים ברקיע,
 ובהם מצירות נשמות ורוחות
 ונפשות של הצדיקים.

ירכא ימינא, ואסתפל ביה לעילא, וחתים ביה
 חיי, הי"ו נטיל ליה ירכא שמאלא, ואסתפל
 לתתא, וחתים ביה מזוני, אסתפל לעילא לגבי
 חכמה, ואתקשר בירכא ימינא, וחתים ביה
 חיים, בגין דחכמה עליה אתמר (קהלת ז
 ב) והחכמה תחיה בעליה, אסתפל לעילא לגבי
 אימא עלאה, ואתקשר בירכא שמאלא, וחתים
 ביה מזוני, יו"ה פנה למערב בצדיק, דאיהו
 ערוב, דתמן מתערבין כל חיילין, ואתפליל
 בח"י אתוון, דאינון יה"ו הו"י וי"ה הי"ו יו"ה
 וה"י, אלין אינון י"ח אתוון, דבהון ח"י עלמין
 אתקרי, וצדיק בהון אתקרי ח"י עלמין.
 בר הוויות אלין מאמא עלאה תליין, דאיהי
 חיים, וצדיק על שמה אתקרי ח"י, חיות
 המרפכה על שמה אתקריאו, בגין דאיהי אימא
 עלאה חיים, כמה דאת אמר עץ חיים היא
 למחזיקים בה (משלי ג יח), ואיהי מרפכה לחכמה.
 מלכות תמן ה', ובה אתקרי יהו"ה בשלימו,
 שבעה זמנין אתקריאת בה, יהו"ה
 יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ואית
 בהון כ"ח אתוון דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה
 יגדל נא פ"ח יהו"ה, ובאלין שבעה שמהן
 אתקריאת היא בת שבע, ועליהו אתמר (תהלים
 קיט קסח) שבע ביום הללתיך.
 ו"ה תלתין ותריין זמנין בתלתין ותריין אלהי"ם,
 אינון ל"ב נתיבות חכמה א' עם י"ה אי"ה
 מקום כבודו.
 והמשפלים אינון היכלין וציורים דגנתא דעדן,
 פלהו מצויירין ומרוקמין באתוון.
 א ציורא דהיכלא גניזא דאיהי אנכי, דסליק
 לחושבן פס"א, ואיהו מצוייר בנקודין,
 דאינון פככביא דנהרין ברקיעא ובהון מצויירין
 נשמתין ורוחין ונפשיין דצדיקיא.

וְצִיּוּרָא דִּילִיָּה פְּגוּוֹנָא דָּא דָּא אִיְהִי דִּיּוֹקְנָא
 דְּקִמְץ ד, דְּאִיְהוּ נִיצוּץ וְרְקִיעַ, נִיצוּץ
 אִיְהוּ כְּכַב, וְעִלְיָה אֲתָמַר (במדבר כד יז) דְּרִךְ כְּכַב
 מִיַּעֲקֹב, רְקִיעַ וְקַם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל, נִיצוּץ אִיְהוּ
 כְּכַב חֲמָה דְנִהָרָא בְּרְקִיעָא, עֵטְרָה עַל רִישִׁיָּה,
 לְתַתָּא אֲתַפְּלַג א פְּגוּוֹנָא דָּא סִיְהָרָא דְתַחֲתוֹת
 רְקִיעַ וְתִרְוִיָּהוּ בְּצִיּוּרָא דָּא פִּד יִיתִי
 סְמָא"ל לְאַסְתַּפְּלָא בְּהַ לְתַתָּא אֲסַתְּפַלְת לְעִילָא,
 וְאַתְּפְּסִיאַת אֲנַפְּהָא מִנְיָה, וְהִדְרַת אֲנַפְּהָא מִנְיָה
 לְתַתָּא, וְאִיְהִי אֲתִרְחַקָּא מִנְיָה.

בְּתַהוּא זְמַנָּא, תְּקַעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּפֶסֶה לְיוֹם
 חֲגֵגוּ (תהלים פא טז), בְּאֵן יִרְחָא, בִּירְחָא
 דְּאַתְּפְּסִיאַ בִּיָּה סִיְהָרָא, וּמֵאֵן הוּא דְמַכְסִי עֲלֵהָ
 יְהוּ"ה, דִּכְן סָלִיק א בַּחֲשׁוֹבָן, י' לְעִילָא י'
 לְתַתָּא ו' בְּאַמְצָעִיתָא, וְאִיְהוּ נָטִיר לָהּ, הִדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב י) אֲנִי יְהוּ"ה הוּא שְׁמִי
 וְכו'.

ב הַיִּכְלָא לְנִקְוָדָה, גַּג דִּילָהּ אִיְהוּ רְקִיעַ,
 וְאִיְהוּ פִתַּח - עִלְיָה אֲתָמַר (תהלים קד ב) נוֹטָה
 שְׁמַיִם פִּרְיֵעָה, וְאִיְהוּ ו' דְּמַכְסִי עַל נִקְוָדָה
 עֲלָאָה וְתַתָּאָה וְאַמְצָעִיתָא, פְּגוּוֹנָא דָּא ו' (נ"א)
 (א) (נ"א ב).

צ תְּרִין נְצוּצוֹת דָּאֵת צ אִינוּן צִרְ"י, תְּרִי רֵאשִׁין
 דְּצ אִינוּן תְּרִין דְּע'.

ש אֵית לָהּ תְּלַת רֵאשִׁין, וְאַנוּן סְגוּ"ל, וְאַנוּן
 תְּלַת נִקְוִדִין שִׁרְ"ק. ז (נ"א ו') רִישָׁא דִּילָהּ
 חִל"ם חִיר"ק שׁוּר"ק בּו', קוּצָא מְלַגָּאוּ
 חִיר"ק קוּצָא דָּאֵת ג', וְכִלָּא אֲתִרְמִיז בָּאֵת א,
 נִקְוָדָה לְעִילָא חִל"ם נִקְוָדָה לְתַתָּא חִיר"ק
 בְּאַמְצָעִיתָא שׁוּר"ק פְּגוּוֹנָא דָּא ו', וְעוּד תְּרִין
 נִקְוִדִין דָּאֵת א אִינוּן צִרְ"י, וְאַינוּן שְׁב"א,
 וְאַינוּן בְּדִיּוֹקְנָא אַחְרָא א, פְּגוּן י' לְעִילָא, ו'
 בְּאַמְצָעִיתָא, ד' לְתַתָּא, א (נ"א ד) אִיְהוּ קוּצָא לְעִילָא, קוּצָא לְתַתָּא, קוּצָא

וְצִיּוּרָא שְׁלוֹ פְּמוֹ זֶה: . זוּהִי
 דְמוּת הַקִּמְץ, שֶׁהוּא נִיצוּץ
 וְרְקִיעַ. הַנִּיצוּץ הוּא כּוֹכֵב, וְעֲלִיו
 נֶאמַר דְּרִךְ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב. רְקִיעַ -
 וְקַם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל. נִיצוּץ הוּא
 כּוֹכֵב חֲמָה שְׁמַאִיר בְּרְקִיעַ,
 וְעֵטְרָה עַל רֵאשׁוֹ לְמִטָּה נִחְלַק א
 כּוּה: , לְכַנֵּה שְׁמַתַּח הַרְקִיעַ,
 וּשְׁנֵיהֶם בְּצִיּוּרָא זֶה: כְּשֵׁיבָא
 סְמָא"ל לְהַסְתַּפֵּל בְּהַ לְמִטָּה,
 מִסְתַּפְּלַת לְמַעְלָה וּמַכְסִּה אֵת
 פְּנֵיהָ מִמְּנוּ, וּמַחְזִירָה פְּנֵיהָ מִמְּנוּ
 לְמִטָּה, וְהִיא מִתְרַחֶקֶת מִמְּנוּ.
 בְּאִתּוֹ זְמַן, תְּקַעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר
 בְּפֶסֶה לְיוֹם חֲגֵגוּ. בְּאִיָּה חֲדָשׁ?
 בַּחֲדָשׁ שְׁבוּ מִתְּפֶסֶה הַלְּבָנָה. וּמִי
 הוּא שְׁמַכְסִּה עֲלֵיהָ? יְהוּ"ה, שְׁפָן
 עוֹלָה א בַּחֲשׁוֹבָן: י' לְמַעְלָה, י'
 לְמִטָּה, ו' בְּאַמְצָע, וְהוּא שׁוֹמֵר
 אֹתָהּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹכ אֲנִי ה' הוּא
 שְׁמִי וְכו'.

ב - הַיִּכְלָ לְנִקְוָדָה, הַגַּג שְׁלָהּ הוּא
 רְקִיעַ, וְהִיא פִתַּח - עֲלִיו נֶאמַר נוֹטָה
 שְׁמַיִם פִּרְיֵעָה, וְהוּא ו' שְׁמַכְסִּה עַל
 הַנִּקְוָדָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה
 וְהַאֲמְצָעִית, כְּמוֹ זֶה: ו' (א) (ב).
 צ - שְׁנֵי נִיצוּצוֹת שֶׁל הָאוֹת צ'
 הֵם צִירִי. שְׁנֵי הָרֵאשִׁים שֶׁל צ'
 הֵם שְׁנַיִם שֶׁל ע'.

ש - יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים, וְהֵם
 סְגוּ"ל, וְהֵם שְׁלֹשׁ נִקְוֹדוֹת שִׁרְ"ק,
 ז' (ה) הָרֵאשׁ שְׁלָהּ חִל"ם חִיר"ק
 שׁוּר"ק בּו', קוּץ מִבְּפָנַיִם, חִיר"ק
 קוּץ שֶׁל אוֹת ג', וְהַכֵּל נִרְמָז
 בְּאוֹת א'. נִקְוָדָה לְמַעְלָה - חִל"ם,
 נִקְוָדָה לְמִטָּה - חִיר"ק, בְּאַמְצָע -
 שׁוּר"ק, כְּמוֹ זֶה: ו' וְעוּד שְׁתֵּי
 נִקְוֹדוֹת שֶׁל אוֹת א', הֵם צִירִי
 וְהֵם שְׁב"א, וְהֵם בְּדְמוּת אַחֲרַת
 א, כְּמוֹ י' לְמַעְלָה, ו' בְּאַמְצָע, ד'
 לְמִטָּה. א (ה) הִיא קוּץ לְמַעְלָה,
 קוּץ לְמִטָּה, קוּץ בְּאַמְצָע, וְהוּא

בְּאַמְצָעִיתָא, ד' לְתַתָּא, א (נ"א ד) אִיְהוּ קוּצָא לְעִילָא, קוּצָא לְתַתָּא, קוּצָא

סגול והוא שור"ק שלש נקודות, הפל הוא א. האותיות האחרות - היכלות וכסויים לאותיות הללו, והפל מרקם ומציר בפסא. ו' - שש דרגות לפסא. ס' - ששים גלגלי הפסא. שאותיות התורה נאמר בהן, אין מקדם ומאחר בתורה, אבל בפסא - כלם מתקנים פראוי, וסוד זה נמסר לחכמי לב.

ענין אחר, והמשכלים יזהרו - אלו הם אותיות, שהיה להם שכל להכנס לפני המלך פל אחת על תקונה. מצד של גבורה נכנסו כלן למפרע, משום שהיא זרוע שמאל תשר"י, וזה בראשי"ת - ב"א תשר"י, בגלל שבמדת הדין נברא העולם, ומשום זה נכנסו למפרע, והרי פרושה שבימין נברא העולם וכו' נכנסו אותיות פסדרן, וסוד הדבר - אמרתי עולם חסד יבנה. ולכן כשנכנסו האותיות למפרע, ומתם פסדרן, לא רצה הקדוש ברוך הוא לברא בהן את העולם, עד ששתף אותן בימין ובשמאל וברא בהן את העולם. נטר א"ב מפסדרן, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהן האות י' משמו, וברא בהם את העולם כדי שיתקיים הבנין, והם אב"י תשר"י. אב"י - אשר בידו נפש כל ח"י, ת' - תורת ה' תמימה, ש' - שבת, ר' - ראשית חכמה יראת ה'. ובכלם לא רצה להתחיל אלא באות ב', משום שהוא בנין אב, בנין העולם, ובה התחיל להתחיל, משום שבה עתיד לבנות ירושלים, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. שאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובנין התורה והעולם באות ב' עתיד להבנות, ועליה קים העולם, ובאותו זמן

באמצעיתא, ואיהו סגול ואיהו שור"ק תלת נקודין, פלא איהו א, אתון אחרנין היכלין וכסויין לאלין אתון, וכלא איהו מרוקם (ד) טו"ט א) ומצוייר בכרסיא, ו' שית דרגין לכרסיא, ס' שתין גלגלי דכרסיא, דאתון דאורייתא אתמר בהון אין מוקדם ומאחר בתורה, אבל בכרסיא פלהו מתתקנן פדקא יאות, ורזא דא לחכימי לבא אתמסר.

דבר אחר והמשכלים יזהרו, אלין אינון אתון, דהוה לון שכל לאעלא קדם מלפא, כל חד על תקונוי, מסטרא דגבורה עאלו פלהו למפרע, בגין דאיהי דרועא שמאלא תשר"י, ודא איהו בראשי"ת ב"א תשר"י, בגין דבמדת הדין אתברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתון פסדרן, ורזא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט א), ובגין דא פד עאלו אתון למפרע, ומנייהו פסדרן, לא בעא קודשא בריך הוא למברי בהון עלמא, עד דשתף לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

נטר א"ב מפסדרן, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהון את י' מן שמייה, וברא בהון עלמא, בגין דיתקיים בניינא, ואינון אב"י תשר"י, אב"י אשר בידו נפש כל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה, ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא בעא למתחל אלא באות ב', בגין דאיהו בנין אב, בניינא דעלמא, ובה שארי למתחל, בגין דבה עתיד למבני ירושלים, כמה דאת אמר (תהלים קמז ב) בונה ירושלים יהו"ה, דאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו (שם קכז א), ובניינא דאורייתא ודעלמא באות ב' עתידה למבני,

שנכניתי, כאלו שבאותו זמן יבדא העולם ויבנה. וזה בראשית ברא אלהי"ם. אבל כשחרב בית ראשון, כאלו היה העולם תהו ובהו, וזהו והארץ היתה תהו מיד שנכניתי, ויאמר אלהי"ם יהי אור, משום שכל האותיות מאירות בה. ואף על גב שאור הוא א - האור שלו שמאיר בה ב' בחמשה אורות, שהם ה' עליונה של השם הקדוש.

ג - העמוד שתומך את הבית, שהוא גמילות חסדים טובים, הוא תומך את ד' שהוא דל"ת, ובאזוהי מקום סומך אותו? בגלות. א' תומך ומאיר לב', ג' גומל חסד עם ד', ובמה? ג' היא גלגל, ובה כל האותיות מתגלגלות בכמה גלילי זהב. זהו שפתוב ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש. מה זה בתרשיש? אלא בתרי שש, והם בשתי זרועות - גדלה וגבורה, שבהן מתחילה התורה בב', ובהן שש פרקים, שהם שש אותיות בראשית שכלולות בעמוד האמצעי שהוא ו', ועליו נאמר וירא ראשית לו, לו - לאות ו', כי שם חלקת מחוקק ספון.

ד' - הדלת של הבית של ירושלים, ו' - העמוד שסמוך לדלת (לב), והיא דלת של שני שערים, שנאמר בהם פתחו לי שערי צדק, ומשום זה יש לדלת שני גגות, והם שתי זרועות, בלא ו', שהם ששה פרקים, היא דלת, וזהו דלותי ולי יהושיע. ואות ד' היא זרוע שיש בה שתי אמות. ה' - שלמות של שתי זרועות וגוף, שהיא כלל של שלשת האבות. ו' - יחוד שלמות של אות ד', שהיא הלכנה.

ועלה קיימא עלמא, ובההוא זמנא דאתבניאת כאלו בההוא זמנא יתברי עלמא ויתבני, ודא בראשית ברא אלהי"ם, אבל כד חרב בית ראשון כאלו הוה עלמא תהו ובהו, ודא איהו והארץ היתה תהו מיד דאתבניאת ויאמר אלהי"ם יהי אור, בגין דכל אתוון נהירין בה, ואף על גב דאור הוא א, אור דיליה דנהרא בה ב בחמש נהורין דאינון ה' עלאה דשמא קדישא.

ג עמודא דסמין ביתא, דאיהו גמילות חסדים טובים, איהו סמין לד דאיהו דל"ת, ובאן אתר סמין לה בגלותא, א' סמין ונהיר לב', ג' גמיל חסד עם ד', ובמאי, ג' איהי גלגל, ובה כל אתוון מתגלגלין בכמה גלילי דדהבא, הדא הוא דכתיב (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש, מאי בתרשיש אלא בתרי שש, ואינון בתרין דרועין גדולה גבורה, דבהון שרי אורייתא בב', ובהון שית פרקין, דאינון ו' אתוון בראשית, דכלילין בעמודא דאמצעיתא דאיהו ו', ועליה אתמר (דברים לג כא) וירא ראשית לו, לו לאת ו', כי שם חלקת מחוקק ספון.

ד דלת דביתא דירושלם, ו עמודא דסמין לדלת (נ"א לב), ואיהי דלת דתרין תרעין, דאתמר בהון (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, ובגין דא אית לדלת תרין גגין, ואינון תרין דרועין, בלא ו' דאינון שית פרקין, איהי דלת ודא איהו (שם קיג ו) דלותי ולי יהושיע, ואת ד' איהי דרועא דאית ביה תרין אמין, ה שלימו דתרין דרועין וגופא דאיהי כללא דתלת אבהן, ו' יחודא שלימו דאת ד' דאיהי סיהרא.

שהיא כלל של שלשת האבות. ו' - יחוד שלמות של אות ד', שהיא הלכנה.

בְּשִׁמְאִיר בָּהּ, נֹאמַר בָּהּ וְהִיא
אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וְאוֹר
הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאוֹר
שְׁבַעַת הַיָּמִים. וְזוֹ שְׁלֵמוֹת שֶׁל
חֲמָה וּלְבָנָה שֶׁהֵם ה"ה, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא ז' פּוֹלֵל י"ו, וּמִשּׁוּם זֶה
הוּא זְכוֹר וְשִׁמּוֹר. זְכוֹר - מִצַּד
שֶׁל ה' עֲלִיוֹנָה, שִׁמּוֹר - מִצַּד שֶׁל
ה' תַּחְתּוֹנָה.

ח יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה גְגוֹת, וְהֵם ו' ו'
ו' וְשִׁפְלוּלִים בְּח"י עוֹלָמוֹת. ח'
היא פּוֹתֶרֶת חֲלוּמוֹת טוֹבִים בְּט',
וְהרי פִּרְשׁוּהָ, שֶׁחֲלוּם טוֹב מִצַּד
שֶׁל הָאוֹת ט', שֶׁהיא סְבִיב לָהּ,
כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוֹהוּ, חֲלוּם טוֹב רְאִית'
- וְדַאי מִשָּׁם זֶה בָּא. מִשּׁוּם
שָׂאוֹת ט' היא סְפִירָה תְּשִׁיעִית
מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, ח' סְפִירָה
שְׁמִינִית מִמַּטָּה לְמַעְלָה, ח' מִצַּד
שֶׁל אוֹת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירִית,
עֲשִׂירִית הָאִיפָה. פְּשִׁוּרֶת ח'
אֵלֶיהָ, נְעֻשִׁית ח"י, וְהָאוֹת י'
כְּשֶׁעוֹלָה עִם כ', נִקְרָאת כְּתָר
עֲלִיּוֹן, וְעֲלִיוֹ נֹאמַר כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, אָבָא וְאָמָא,
מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעְלָה - אֵלוֹ
נִשְׁמוֹת שֶׁחֵן מְלָאכִים מִצַּד
הַמְּלָכוֹת, יַחַד פְּלִם קִדְשָׁה לָךְ
יִשְׁלְשׁוּ, קִדְשָׁה וְדַאי שֶׁהיא
שְׁכִינָה, לָךְ יִשְׁלְשׁוּ - אֵלוֹ שְׁלֹשֶׁת
הָאֲבוֹת שֶׁהֵם קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ.
יְהו"ה צְבָאוֹת, מֵה זֶה
צְבָאוֹת? אֵלוֹ שְׁנֵי נְבִיאֵי אֲמֵת.
מְלָא כָל - זֶה צְדִיק. הָאֲרִץ
כְּבוֹדוֹ - זֹה שְׁכִינָה, שֶׁהיא קִדְשָׁה
שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר, אֵין קִדְשָׁה פְּחוֹת
מַעְשָׂרָה. וְזֵהוּ כ' כְּתָר.

ר' - וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֵלֶם מְצָב
אֲרָצָה - זֹה הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה - זֹה
הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיוֹנָה, וְהִנֵּה מְלָאכִי
אֱלֹהִיִּים - זֶה מ', עוֹלִים בְּל'
וַיִּרְדּוּ בְּנֵי, שְׁנֹאמַר בָּהּ אֵיךְ
נִפְלְתָ מִשְׁמַיִם הַיִּלָּל בֶּן שָׁחַר. נֹאמַר בּוֹ וַיִּרְדּוּ בּוֹ.

בְּרַ נְהִיר בָּהּ אֲתִמַּר בָּהּ (ישעיהו ל כו) וְהִיא אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה
שְׁבַעֲתַיִם כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים, וְדַאי שְׁלִימוֹ
דְּחֲמָה וְסִיְהִירָא דְאֵינוֹן ה"ה, בְּגִין דְאֵיהוּ ז'
פְּלִיל י"ו, וּבְגִין דָּא אֵיהוּ זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, זְכוֹר
מִסְטָרָא דְה' עֲלָאָה, שִׁמּוֹר מִסְטָרָא דְה' תַּתָּאָה.
ח אֵית לָהּ תְּלַת גְּגִין, וְאֵינוֹן ו' ו' ו' דְכְּלִילָן
בְּח"י עֲלָמִין, ח' אֵיהִי מִפְּשָׁר חֲלָמִין טְבִין
בְּט', וְהָא אוֹקְמוּהוּ חֲלָמָא טְבָא מִסְטָרָא דָּאֵת
ט', דְאֵיהִי סְחוֹר לָהּ, כְּמָה דְאוֹקְמוּהוּ חֲלָמָא
טְבָא חֲזִית, וְדַאי מִתְּמַן קָא אֲתִיא, בְּגִין דָּאֵת
ט' אֵיהִי סְפִירָה תְּשִׁיעָאָה מְעִילָא לְתַתָּא, ח'
סְפִירָה תְּמִינָאָה מִתַּתָּא לְעִילָא, ח' (דף טו
ע"ב) מִסְטָרָא דָּאֵת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירָאָה,
עֲשִׂירִית הָאִיפָה, כְּד נַחִית ח' לְגַבָּה אֲתַעְבִּידֵת
ח"י, וְאֵת י' כְּד סִלְקָא בְּכ' אֲתַקְרִיאֵת כְּתָר
עֲלָאָה, וְעֲלִיָּה אֲתִמַּר כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ, יְהו"ה
אֵלֵהִינוּ אָבָא וְאִמָּא, מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעְלָה
אֵלִין נִשְׁמַתִּין דְאֵינוֹן מְלָאכִים מִסְטָרָא
דְּמְלָכוֹת, יַחַד פְּלִם קְדוֹשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, קְדוֹשָׁה
וְדַאי אֵיהִי שְׁכִינְתָא, לָךְ יִשְׁלְשׁוּ אֵינוֹן תְּלַת
אֲבָהָן דְאֵינוֹן קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, יְהו"ה
צְבָאוֹת מְאִי צְבָאוֹת אֵלִין תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט,
מְלָא כָל דָּא צְדִיק, הָאֲרִץ כְּבוֹדוֹ דָּא שְׁכִינְתָא
דְאֵיהִי קְדוֹשָׁה, דְעֲלָה אֲתִמַּר אֵין קְדוֹשָׁה פְּחוֹת
מַעְשָׂרָה, וְדַאי אֵיהוּ כ' כְּתָר.

ר', וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֵלֶם מְצָב אֲרָצָה (בראשית כח
יב). דָּא שְׁכִינְתָא תַּתָּאָה, וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמִימָה דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, וְהִנֵּה מְלָאכִי
אֱלֹהִיִּים דָּא מ', עוֹלִים בְּל' וַיִּרְדּוּ בְּנֵי,
דְאֲתִמַּר בָּהּ (ישעיהו יד יב) אֵיךְ נִפְלְתָ מִשְׁמַיִם הַיִּלָּל
בֶּן שָׁחַר, אֲתִמַּר בִּיהּ וַיִּרְדּוּ בּוֹ.

נִפְלְתָ מִשְׁמַיִם הַיִּלָּל בֶּן שָׁחַר. נֹאמַר בּוֹ וַיִּרְדּוּ בּוֹ.

אבֵר בֵס', בַּה סִלְקִין, בְּגִין דְּאִיהִי סִנָּה, אִיהִי סִ"לָם לְסִלְקָא בְל', ע בַּה מִסְתַּפֵּל וּבִיה מִצָּפָה, וְרִזָּא דְמִלָּה וְכָל עֵין לָךְ תִּצָּפָה, פ, בַּה פֵּל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְנָא דְסִלְיָא לְאַתְרֵיהּ, וְכִי כְעַן לָא מְשַׁבְּחִין לִיה פֵּל לְשׁוֹן, לָא, עַד דִּיתְקַיִים קָרָא (זכריה יד ט) וְהִיה יְהו"ה לְמִלָּךְ, לְמִלָּךְ וְדָאֵי בָאת ל', וּבַהֲהוּא זִמְנָא יִתְקַיִים פֵּל פַּה וְכָל לְשׁוֹן יִתְנוּ הֶדֶר לְמַלְכוּתָךְ.

אבֵר בֵס', בַּה עוֹלִים, מְשׁוּם שְׁהִיא סִנָּה, הִיא סִלָּם לְעֹלֹת בְּל'. ע - בַּה מִסְתַּכֵּל וּבוּ מִצָּפָה. וְסוּד הַדְּבַר - וְכָל עֵין לָךְ תִּצָּפָה. פ - בַּה פֵּל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְנָא שְׁעוּלָה לְמִקוּמוֹ. וְכִי כְעַת לָא מְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ פֵּל לְשׁוֹן? לָא, עַד שְׁיִתְקַים הַפְּתוּב וְהִיה ה' לְמִלָּךְ, לְמִלָּךְ וְדָאֵי, בָאוּת ל', וּבָאוּתוֹ זִמְנָא יִתְקַים פֵּל פַּה וְכָל לְשׁוֹן יִתְנוּ הֶדֶר לְמַלְכוּתָךְ.

צ בַּהֲהוּא זִמְנָא אֲתַמַּר בַּה (משלי יד לד) צְדָקָה תְרוּמָם גּוֹי, וְלִית צְדָקָה אֲלָא צְלוּתָא הָא אוּקְמוּהוּ, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה דְנִחְתָּא לְגַבִּי צְדָק וְאַתְעַבִּידַת צְדָקָה, וְאַתְפְּלִיל י"ה בְּתַרְוֵיהּ בְּצַדִּיק וּצְדָקָה, ק בַּהֲהוּא זִמְנָא יִסְלְקוֹן לִיה קְלִין דְצְלוּתִין קְלִין דְאוּרֵייתָא, וּבַהֲהוּא זִמְנָא יְהֵא הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

צ - בָאוּתוֹ זִמְנָא נֹאמַר בַּה צְדָקָה תְרוּמָם גּוֹי, וְאִין צְדָקָה אֲלָא תַפְלָה, הַרִי פְרֻשׁוּהוּ, וְהִיא אִם הַעֲלוּנָה שְׁיורְדַת אֶל הַצְּדָק וְנִעֲשִׂית צְדָקָה, וְנִכְלָל י"ה בְּשְׁנֵינְהִם, בְּצַדִּיק וּצְדָקָה. ק - בָאוּתוֹ זִמְנָא יַעֲלוּ אוֹתוֹ הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַתַּפְלוֹת, הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, וּבָאוּתוֹ זִמְנָא יְהִיה הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

ר ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן (ישעיה מא כז). ש בַּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ (שם נו יט), לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, דְקָרוֹב קָרוֹב (ג"א דְרַחוּק רַחוּק) הָוָה. ת בַּה (איכה ד כב) תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לָא יוֹסִיף לְהַגְלוּתָךְ. (דף יז ע"א).

ר - ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן. ש - בַּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ. לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, שְׁקָרוֹב קָרוֹב (שְׁרוּק רַחוּק) הָיָה. ת - בַּה תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לָא יוֹסִיף לְהַגְלוּתָךְ.

הקדמה אחרת לתקוני תזחר

בְּרַאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמַר, פְּתִיב (דניאל יב א) הַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ פְּזַהַר הַרְקִיעַ וְגוֹמַר, אֲלִין אִינוּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְחִבְרִיו, רַבִּי אֲלַעְזַר בְּרִיה, וְרַבִּי אַבָּא, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲזִיא, וְרַבִּי יִצְחָק, וְשָׂאֵר חִבְרֵיא, דְּאֲזַדְהָרוּ זְהִירוֹ לְעֵילָא פְּזַהַר הַרְקִיעַ, מֵאֵי פְּזַהַר, אֲלָא פִּד עֲבָדוּ הָאֵי חִבּוּרָא, אִסְתַּפְּמוּ עֲלֵיהּ לְעֵילָא, וְקָרְאוּ לִיה סִפְרָה זְהָרָה, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בִּיה יְהוֹן נְפִישִׁין פְּכַכְבִּים לְעוֹלָם וָעַד, דְּלָא אֲתַחְשִׁין נְהוּרָא דְלְהוֹן לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין, בַּהֲהוּא זִמְנָא דְאַתְחַבַּר הָאֵי חִבּוּרָא,

הַקְּדָמָה אַחֲרַת לְתַקּוּנֵי תִזְחָר. בְּרַאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמַר. פְּתִיב הַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ פְּזַהַר הַרְקִיעַ וְגו', אֵלוּ הֵם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְחִבְרִיו - רַבִּי אֲלַעְזַר בְּנוֹ, וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יִצְחָק וְשָׂאֵר הַחִבְרִים, שְׁזַהָרוּ זְהָרָה לְמַעְלָה פְּזַהַר הַרְקִיעַ. מַה זֶה פְּזַהַר? אֲלָא כְּשַׁעֲשׂוּ אֶת הַחִבּוּר הַזֶּה, הִסְפִּימוּ עֲלֵיו לְמַעְלָה, וְקָרְאוּ לוֹ סִפְרָה זְהָרָה. וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בּוֹ יְהִיוּ רַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעַד, שְׁלֹא יִחְשִׁיף הָאוּר שְׁלָהֶם לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. בָאוּתוֹ זִמְנָא

רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְאַלְיָהוּ לְאַסְפְּמָא עֲמַהוּן בֵּיהּ, וְלִכְל מְאִרִי מְתִיבְתָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, וְכָל חֵילִין דְּמִלְאֲכִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין, לְמַהוּי עֲמַהוּן בְּאַסְפְּמוּתָא וְרַעוּתָא כְּחַדָּא.

פְּתַח אֲלִיָּהוּ וְאָמַר, רַבּוּן עֲלַמִּין דְּאַנְתָּ דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בַחֲשַׁבֵּן, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחֲשַׁבְה תְּפִיסָא בְּךָ פְּלָל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֲשֵׁר תְּקוּנִין, וְקִרְיָנָן לֹוּן עֲשֵׁר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוּן עֲלַמִּין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִיין, וְעֲלַמִּין דְּאַתְגְּלִיין, וּבְהוּן אֲתַפְסִיאת מִבְּנֵי נִשְׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹוּן, וּמִיַּחַד לֹוּן, וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלַגָּאוּ, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיה מְאִלִּין עֲשֵׁר, אֲתַחֲשִׁיב לִיָּה פְּאֵלוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ.

וְאַלִּין עֲשֵׁר סְפִירָן אֵינוּן אֲזִלִּין פְּסֻדָּרָן, חַד אֲרִיךְ, וְחַד קָצֵר, וְחַד בֵּינוּנִי, וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לֹוּן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לָא לַעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִפְּל סְטָרָא, לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹוּן, דְּמַנְיָיהוּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין לְבַנֵּי נִשְׂא, וְכַמְּה גּוּפִין תְּקִינַת לֹוּן, דְּאַתְקִרִיאוּ גּוּפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלִיָּהוּן, וְאַתְקִרִיאוּ בְּתַקוּנָא דָּא, חֲסֵד דְּרוּעָא יְמִינָא, גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא, תְּפֹאֲרַת גּוּפָא, נְצִחַ וְהוּד תְּרִין שׁוּקִין, וְיִסוּד סִיּוּמָא דְּגּוּפָא אוּת בְּרִית קֹדֶשׁ, מְלַכּוּת פֶּה תּוֹרָה שְׁפַעַל פֶּה קִרְיָנָן לִיָּה.

חֲבַמְה מוּחָא אִיהוּ מַחֲשַׁבְה מְלַגּוּ, בֵּינָה לְבָא וּבֵה הֵלֵב מְבִין, וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב (דְּבָרִים כֵּט כַּח) הַנְּסֻתְרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, פְּתַר עֲלִיוּן אִיהוּ פְּתַר מְלַכּוּת, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (יִשְׁעִיָּה מו' י') מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְּתַפְּלִי, מְלַגּוּ אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִיו דְּאִילָנָא בְּדְרוּעוּי וְעַנְפוּי, פְּמִיָּא דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא, וְאַתְרַבֵּי בֵּהּ הוּא שְׁקִיו.

רַבּוּן הַעוֹלָמִים, אַנְתָּ הוּא עֲלַת הַעֲלוֹת, סִבַּת הַסְּבוּת, דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא בֵּהּ הוּא נְבִיעוּ, וְהַהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ פְּנִשְׁמַתָּא לְגּוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים לְגּוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיוֹן וְלִית דְּיוּקְנָא מִפְּל מַה דְּלַגּוּ וּלְבָר, וּבִרְאֵת שְׂמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפִּיקַת מְנַהוּן שְׂמִשָּׂא וְסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיָא וּמְזִלִי, וּבְאַרְעָא אֲלַנִּין וְדִשְׂאִין וּגְנַתָּא דְּעֵדָן וְעֲשִׁבִין וְחִיוּוֹן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְנֵי נִשְׂא, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בְּהוּן עֲלָאִין, וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִיךְ אֲשְׁתַּמוּדְעָאן מַעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְלִית דְּיַדַּע בְּךָ פְּלָל. (דְּדָרְשׁ ע"ב) וּבֵר מִינְךָ לִית יַחֲדָא בַּעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְאַנְתָּ אֲשְׁתַּמוּדְעָא אֲדוּן עַל כָּלָא, וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לִיָּה שֵׁם יַדִּיעַ, וּבְהוּן אֲתַקִּרִיאוּ מְלַאֲכֵיָא, וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יַדִּיעַ, דְּאַנְתָּ הוּא מְמִלָּא כָּל

בְּהוּן אֲתַקִּרִיאוּ מְלַאֲכֵיָא, וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יַדִּיעַ, דְּאַנְתָּ הוּא מְמִלָּא כָּל

שְׁמָהּ, וְאַנֶּתְּ הוּא שְׁלִימוֹ דְכֻלָּהּ, וְכַד אַנֶּתְּ תַסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוּ כְּלָהּ
שְׁמָהּן כְּגוֹפֵא בְּלֹא נִשְׁמַתָּא.

אַנֶּתְּ חַפִּים וְלֹא בְּחֻכְמָה יִדְיָעָא, אַנֶּתְּ הוּא מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יִדְיָעָא, לִית
לָךְ אַתְרֵי יִדְיָעָא אֱלֵא לְאַשְׁתַּמּוּדְעָא תּוּקִפְךָ וְחִילְךָ לְבִנֵי נִשְׂאָ,
וְלֹא־חֲזָאָה לּוֹן אֵיךְ אַתְנַהִיג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט,
כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי נִשְׂאָ, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא,
צְדָק מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵי צְדָק תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוּט, הֵינן צְדָק אוֹת בְּרִית,
כְּלֵא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אַתְנַהִיג עֲלֵמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צְדָק יִדְיָעָא דְאִיהוּ
דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יִדְיָעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֵלִין מִדּוֹת כְּלָל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וּתְתַדְשׁוּן מִלִּין עַל יַדְךָ, דְּהָא רְשׁוּתָא אַתִּיחֵיב לָךְ לְגַלְאָה
רְזִין טְמִירִין עַל יַדְךָ, מַה דְּלֹא אַתִּיחֵיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לְשׁוּם בְּרַ נִשְׂ
עַד כְּעַן, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, לָךְ יְהוּ"ה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְכוּ' (ד"ה
א כט יא), עֲלֵאִין שְׁמַעוֹן אִינוּן דְּמִיכִין דְּחֻבְרוֹן, וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אַתְעָרוּ
מִשְׁנַתְכוֹן, הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם (ישעיהו כו יט), אֵלִין אִינוּן צְדִיקָא דְאִינוּן
מִסְטָרָא דְהָהוּא דְאַתְמַר בְּהַ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפִּי עֵר, וְלֹא אִינוּן מִתִּים,
וּבְגִין דָּא אַתְמַר בְּהוֹן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְכוּ', הַקִּיצוּ אַנֶּתְּ וְאַבְהֵן, רַעֲיָא מְהֵימְנָא
אַתְעָר אַנֶּתְּ וְאַבְהֵן לְאַתְעָרוּתָא דְשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, דְּעַד כְּעַן
צְדִיקָא כְּלָהּ דְּמִיכִין וְשִׁינְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן.

מִיָּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת קָלִין לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וְיִימָא לִיהַ קוּם רַעֲיָא
מְהֵימְנָא, דְּהָא עֲלָךְ אַתְמַר (שיר ה ב) קוֹל דוֹדֵי דוֹפֵק לְגַבָּאֵי בְּאַרְבַּע
אַתּוּן דִּילִיָּה, וְיִימָא בְּהוֹן, פִּתְחֵי לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי, דְּהָא תַם
עוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְּלוֹתְךָ (איכה ד כב).

שְׂרָאשֵׁי נִמְלָא טַל (שיר ה ב), מֵאִי נִמְלָא טַל אֱלֵא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַנֶּתְּ חֲשִׁיבַת דְּמִיּוּמָא דְאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדְּשָׁא דְעֵאלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי,
וְעֵאלָנָא בִישׁוּבָא, לֹא הָכִי, דְּלֹא עֵאלָנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנֶּתְּ בְּגִלוּתָא, הָרִי
לָךְ סִימְנָא שְׂרָאשֵׁי נִמְלָא טַל, ה"א שְׁכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים
דִּילָהּ אִיהוּ טַל, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו, וְה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְלֹא
מִחוּשְׁבֵּן ט"ל, אֱלֵא יו"ד ה"א וְא"ו, דְּסֻלְיָקוּ אַתּוּן לְחֻשְׁבֵּן ט"ל, דְּאִיהוּ
מְלִיא לְשְׁכִינְתָּא מִנְבִיעוֹ דְּכָל מְקוּרִין עֲלֵאִין, מִיָּד קָם רַעֲיָא מְהֵימְנָא,
וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיָּה, עַד פֶּאן רְזָא דִּיחֻדָּא, מִפֶּאן וְאִילָךְ פֶּרְשָׁתָא קְדַמָּא
דְּסַתְרֵי אוּרִיָּתָא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר:
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד
יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִם.
סוּד אֱלוֹהִים שְׁבַעִים פְּנִים
שֶׁהִתְפָּרְשָׁה מִלֵּת בְּרֵאשִׁית
בְּפָרְשָׁה הַזֹּה.

תקון ראשון

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער
לה' צדיקים יכאו בו. זהו שער
הצדיקים שיש להם רשות
להפגס לשם, ואחרים ושאינם
צדיקים נדחים משם, בו
רשומים ומצוירים וחקוקים
דמיות של עליונים ותחתונים,
הציוור של אדם רשום שם, והוא
דמות אדם, הרשם של אריה שם
לימן, ורשם של שור לשמאל,
ורשם של נשר באמצע, וסוד
הדבר - ודמות פניהם פני אדם,
ופני אריה אל הימן לארבעתם
וכו'. לכל חיה ארבע פנים, אלו
ארבע אותיות של השם הקדוש
של יהו"ה שמאיר בהם. המלך
של כל החיות זה אדם, שהוא
יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה
בחשבון אחד. דמות אדם זו
השכינה הקדושה, שהיא
דמותו.

היא חותם שלו, דמות שלו,
ועליה נאמר שימני כחותם על
לבך. שפך אמרה השכינה, שאף
על גב שאתה תסתלק למעלה
מהעולם, דמותך לא תזוז ממני
לעולם, כמו אותו חותם
שבאותו מקום שנדבק בו רשם
של בעל החותם, לא זזה ממנו
הדמות של החותם להיות ניכר,
ולכן אמרה פנסת ישראל בגלות,
שימני כחותם על לבך, כציוור
התפלין של יד שהן כנגד הלב.
פחותם על זרועך, כמו תפלין
של ראש שתלויות רצועות לכל
הצדדים על הלב והזרוע, ובהן

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים, סוּד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לַהוֹדִיעִם (תהלים כה יד), סוּד אֱלִין אֵינוֹן שְׁבַעִין
אֲנִפִין, דְּאִתְפָּרַשׁ מִלֵּת בְּרֵאשִׁית בְּהֵאֵי פְּרִשְׁתָּא.

תקונא קדמאה

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער ליהו"ה
צדיקים יכאו בו (תהלים קיח כ), דא
איהו תרעא דצדיקיא, דאית לון רשו לאעלא
תמן, ואחרנין ודלאו אינון (דריח ע"א) צדיקיא,
אתדחין מתמן, בה רשימין ומצוירין
ומתחקין דיוקנין דעלאין ותתאין, ציורא
דאדם רשימא תמן, ואיהו דמות אדם, רשימא
דאריה תמן לימינא, ורשימא דשור לשמאלא,
ורשימא דנשרא באמצעיתא, ורזא דמלה
ודמות פניהם פני אדם, ופני אריה אל הימן
לארבעתם וכו' (יחזקאל א' כ), לכל חיותא ארבע
אנפין, אלין ארבע אתוון דשמא קדישא
דיהו"ה, דנהיר בהון, מלפא דכלהו חיוון דא
אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק
בחשבון חד, דמות אדם דא שכינתא קדישא,
דאיהו דיוקניה.

איהו חותם דיליה, ועלה אתמר (שיר ח
1) שימני כחותם על לבך, דהכי אמרת
שכינתא, אף על גב דאנת תסתלק לעילא,
דיוקנך לא אתעדי מנאי לעלם, פההוא חותם
דבההוא אתר דאתדבק ביה רשימו דמארי
חותמא, לא אתעדי מניה דיוקנא דחותמא,
לאשתמודעא ביה, ובגין פך אמרה פנסת
ישראל בגלותא, שימני כחותם על לבך,
פרשימו דתפלין דיד דאינון לקבל לפא,
פחותם על זרועך, כתפלין דרישא דאינון
תליין רצועין לכל סטרין על לפא ודרועא,
ובהון אינון רשימין דאינון עמיה דקודשא

רְשׁוּמִים אֵלוֹ שֶׁהֵם עִמּוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעוֹד, שִׁמְנֵי
כַּחוֹתֶם עַל לִבְךָ, זֶהוּ חוֹתֶם שֶׁל
אוֹת בְּרִית קְדֹשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית
שֶׁבֶת קְדֹשׁ וְיָמִים טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְמוֹת אֱהָבָה - חֲזָקָה
הִיא הַפְּרִדָּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְהַשְׂכִּינָה מִיִּשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַפְּרִדָּת
הַנִּשְׁמָה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ מֵהַגּוּף.
וְעוֹד, כִּי עֲזָה כְמוֹת אֱהָבָה -
כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל מִיַּחַדִּים אֶת שֵׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֱהָבָה
וְאוֹמְרִים הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאֱהָבָה, קָשָׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְקַנָּא
עֲלֵיהֶם בְּזִמְן שִׁיֵּצְאוּ מֵהַגְּלוּת,
שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּאוֹתוֹ זִמְן קִנְיָ
וְנוֹקֵם וּבֶעַל חֲמָה, רְשָׁפִיה רְשָׁפִי
אֵשׁ. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יִתְעוֹרֵר
הַשְּׂמָאל בְּשִׁלְהַבּוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵם
רְשָׁפִי אֵשׁ שִׁלְהַבֵּת י"ה, וְיִשְׂרָף
כְּמָה הַיְכָלוֹת שֶׁל בְּתֵי עֲבוּדָה
זָרָה וְיִטַּל נְקֻמַּת מַעְמַלְק, שֶׁהוּא
נִשְׁבַּע בְּשֵׁתֵי הָאוֹתִיוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהֵם י"ה, לְטַל נְקֻמָּה
מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שִׁפְתּוֹב וְיֵאמָר כִּי יָד
עַל כֶּסֶף י"ה, וְזֶהוּ רְשָׁפִי אֵשׁ
שִׁלְהַבֵּת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים, רְבוּן הָעוֹלָם,
אֵף עַל גֵּב שְׁאֵנִי בְּגִלוֹת רְחוּקָה
מִמֶּךָ, שִׁמְנֵי כַּחוֹתֶם עַל לִבְךָ,
וְלֹא תִזוּז מֵאֲתַנּוּ דְמוֹתְךָ, שֶׁהִיא
הַחוֹתֶם שְׁלֶךְ, הַשְׂכִּינָה שְׁלֶךְ,
שֶׁבְּגִלְלָה הֵייתָ זוֹכֵר אוֹתָנוּ
בְּגִלוֹת, וְהַחוֹתֶם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְדָאֵי הִיא הַשְׂכִּינָה.
בְּרֵאשִׁית בְּרָא, ב' הִיא וְדָאֵי, בָּה
פְּתַחַה הַתּוֹרָה בְּב', וְזוֹ בְּרֵאשִׁית,
ב' רֵאשִׁית, ב' הִיא וְדָאֵי, הָאוֹצֵר
שֶׁל הַכֶּלֶל, עֲלֶיהָ נֵאמָר יִרְאֵת ה'
הִיא אוֹצֵרוֹ.

זֶה תְּקוּן שְׁנֵי

(בְּרֵאשִׁית, פְּעָמִים רַבּוֹת יֵשׁ בַּתּוֹרָה רֵאשִׁית, וְכָל אֶחָד הַתְּפָרֵשׁ בְּמִקּוּמוֹ. הָרֵאשׁוֹן הוּא - יְהו"ה

בְּרִיךְ הוּא, וְעוֹד שִׁמְנֵי כַּחוֹתֶם דָּא חוֹתֶם דְּאוֹת
בְּרִית קְדֹשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית שֶׁבֶת קְדֹשׁ וְיָמִים
טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְמוֹת אֱהָבָה, תְּקִיפָא אִיהִי אֶפְרָשׁוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָא מִיִּשְׂרָאֵל,
כְּפָרִישׁוֹ דְּנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנֶפֶשָׁא מְגוּפָא, וְתוֹ
כִּי עֲזָה כְמוֹת אֱהָבָה, כְּדִ יִשְׂרָאֵל מִיַּחַדִּין שְׂמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַחֲמֵימוֹ, וְאֹמְרֵי הַבּוֹחֵר
בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֱהָבָה, קָשָׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהִי יְקִנֵּי עֲלֵיהֶוּ, בְּזִמְנָא
דִּיפְקוּן מִן גְּלוּתָא, דְּאִיהִוּ יְהֵא בְּהֵוּא זִמְנָא
קִנְיָ וְנוֹקֵם וּבֶעַל חֲמָה, רְשָׁפִיה רְשָׁפִי אֵשׁ,
כְּהֵוּא זִמְנָא יִתְעַר שְׂמָאֵלָא בְּשִׁלְהוּבִין דִּילֵיהּ,
דְּאִנּוּן רְשָׁפִי אֵשׁ, שִׁלְהַבֵּת י"ה, וְיִוְקִיד כְּמָה
הַיְכָלוֹן דְּבְתֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְיִטוּל נְוִקְמִין
מִעַמְלָק, דְּאִיהִוּ אוֹמֵי בְּתֵרִין אֲתָוִן דְּשְׂמָא
קְדִישָׁא דְּאִינוּן י"ה, לְנִטְלָא נְוִקְמָא מִנֵּיהּ, הַדָּא
הוּא דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת י"ז טו) וְיֵאמָר כִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה,
וְדָא אִיהִוּ רְשָׁפִי אֵשׁ שִׁלְהַבֵּת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אֹמְרִין, רְבוּן עֲלֵמָא, אֵף עַל גֵּב דְּאִנָּא
בְּגִלוּתָא מְרַחֲקָא מִמֶּךָ, שִׁמְנֵי
כַּחוֹתֶם עַל לִבְךָ, וְלֹא יִתְעַדֵּי מִינָן דִּיּוֹקְנָךְ,
דְּאִיהִי חוֹתֶם דִּילְךָ, שְׂכִינְתָא דִּילְךָ, דְּבִגְיָנָה
אֲנֵת הֵיית דְּכִיר לָן בְּגִלוּתָא, וְחוֹתְמָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְדָאֵי אִיהִי שְׂכִינְתָא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא, ב' אִיהִי וְדָאֵי, בָּה פְּתַחַת
אוֹרִייתָא בְּב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב'
רֵאשִׁית, ב' אִיהִוּ וְדָאֵי, אוֹצֵרָא דְּכִלָּא, עֲלֵהּ
אֲתָמַר (ישעיהו לג ו) יִרְאֵת יי' הִיא אוֹצֵרוֹ.

(וְדָא תְּקוּנָא תְּנִינָא)

(בְּרֵאשִׁית, זְמַנִּין סְגִיאִין אִינוּן בְּאוֹרִייתָא רֵאשִׁית, וְכָל חַד אֲתַפְרֵשׁ

קנני ראשית דרבו, וזו התורה שיש בה טעמים ונקודות ואותיות, וכמה מצוות עשה ולא תעשה, שכלן תלויות בשם יהו"ה. זהו שכתוב זה שמי לעלם וכו'. שמי עם י"ה - שלש מאות ששים וחמש, זכר"י עם ו"ה - מאתים ארבעים ושמונה. שלש מאות ששים וחמש משמאל, מיראת הגבורה נתנו, פחד יצחק).

תקון שלישי) תקון שני

בראשית, שם ירא"ת. מה נשאר מאותן אותיות? ש"ב, וסוד הדבר - שב ביראת ה', ואם אין יראה אין חכמה, כמו שבארוה אם אין יראה אין חכמה. משום שיראה היא אוצר לחכמה, היא הגניזה שלה, היא הטמנה שלה, היא בית המלך.

וזו תקון שלישי כמו זה

בראשית רא"ש פי"ת, וסוד הדבר - בחכמה יבנה בית. ומי שרוצה לראות את המלך, אין לו רשות לראותו אלא בביתו, וסוד הדבר - החכמה לא נודעת אלא בביתו.

כמו זה העמוד האמצעי, שהוא יהו"ה, לא נודע לנביא וחזוה אלא בהיכלו שהוא אדנ"י, וסוד הדבר - וה' בהיכל קדשו, והיא כלולה משבעה היכלות, משבע ארצות, ועליהם אמר דוד אתה לך לפני יהו"ה בארצות החיים. ועמוד האמצעי הוא כולל שבעה רקיעים, ועליהם אמר דוד השמים שמים ליהו"ה, ואין ידיעה כלל במלך ובמלבושו ובתקונו לכן אדם בעולם עד שיכנס לביתו ולהיכלו, שהיא ב', ועליה נאמר כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

באתריה, קדמא איהו יהו"ה קנני ראשית דרבו (משלי ח כב), ורא אורייתא, דאית בה טעמי ונקודי ואתוון, וכמה פקודין דעשה ולא תעשה, דכלהו תליין בשם יהו"ה, הרא הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וכו', שמי עם י"ה שם"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ת, שם"ה משמאלא מדחילו דגבורה אתיהיבו, פחד יצחק).

תקונא תליתאה) תקונא תניינא

בראשית, תמן ירא"ת, מה אשתאר מאינון אתוון, ש"ב, ורזא דמלה שב (דף יחג) ב"יראתהו"ה, נאמליתה חילולית חכמה, פמה דאוקמוה אם אין יראה אין חכמה, פגין דיראה היא אוצרא לחכמה, איהי גניזו דילה, איהי טמירו דילה, איהי ביתא דמלכא.

ודא תקונא תליתאה בגוונא דא

בראשית, רא"ש פי"ת, ורזא דמלה בחכמה יבנה בית (משלי כד ג), ומאן דבעי למחזי למלכא, לית ליה רשו למחזייה אלא בביתה, ורזא דמלה חכמה לא אשתמודעא אלא בביתה.

בגוונא דא עמודא דאמצעיתא דאיהו יהו"ה, לא אשתמודע לנביא וחזוה אלא בהיכליה, דאיהו אדנ"י, ורזא דמלה ויי בהיכל קדשו (חבקוק ב כ), ואיהי כלילא משבעה היכלין, משבעה ארעין, ועלייהו אמר דוד (שם קטו טו) אתה לך לפני יהו"ה בארצות החיים, ועמודא דאמצעיתא איהו כליל שבע רקיעין, ועלייהו אמר דוד (שם קטו טו) השמים שמים ליהו"ה, ולית ידיעה כלל במלכא ובמלבושיה ובתקוניה לבר נש בעלמא, עד דיעול לביתה ולהיכליה, דאיהו ב', ועלה אתמר (ישעיהו נו ז) כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

ולהיכלו, שהיא ב', ועליה נאמר כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

ומי שהוא אדם בדמות העמוד
האמצעי, עליו נאמר אין תפלתו
של אדם נשמעת אלא בבית
הכנסת, והרי פרשה בעלי
המשנה, ומי ששומר ברית נקרא
איש תמים, ושם בראשית
ברי"ת א"ש, ששומר אותו מאש
הגיהנם. אבל מי שמתעסק
בתורה ושומר אותה נקרא אדם,
בדמות של אותו שלמעלה, זהו
שכתוב כתפארת אדם לשבת
בית. בא ראה, כל מי ששומר
אות הברית, דמותו רשומה
בשכינה וצדיק, ומי שמתדל
בתורה, דמותו רשומה בעמוד
האמצעי.

תקון רביעי

בראשית, כתוב פתחו לי שערי
צדק אבא בם אודה י"ה. פתחו
לי - אלו שני עפעפי העין שהם
פותחים וסוגרים, ועליהם נאמר
והיו הכרובים פרשי כנפים
למעלה. הכרובים, אלו שני
כרובי העין, פרשי כנפים -
עפעפי העין. ועוד, פתחו לי
שערי צדק, אלו הם שתי
העינים. בזמן שהן מסתפלות
בדרך ישרה, נאמר בהם ופניהם
איש אל אחיו, ובזמן שאינם
מסתפלים בדרך ישרה, הרי נחש
עקלתון שם, עליו נאמר כי
המות יפריד וגומר.

שרשת צבעי העין הם שלשת
האבות, שנאמר בהם אלה ראשי
בית אבותם. בת עין שהיא
דקיקה קטנה, זו שכינה
שמשתפת באבות, ועליה
נאמר שמרני פאישון בת עין,
והכל בסוד של בראשית, שם
ראש"י, שם ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר:

ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא
דאמצעיתא, עליה נאמר אין תפלתו
של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והא
אוקמוה מארי מתניתין, ומאן דנטיר ברית,
אתקרי איש תמים, ותמן בראשית, ברי"ת
א"ש, דנטיר ליה מאשא דגיהנם, אבל מאן
דאתעסק באורייתא ונטיר לה, אתקרי אדם,
בדיוקנא דההוא דלעילא, הדא הוא דכתיב
(ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, תא חזי,
כל מאן דנטיר אות ברית, דיוקניה רשים
בשכינתא וצדיק, ומאן דאשתדל באורייתא,
דיוקניה רשים בעמודא דאמצעיתא.

תקונא רביעאה

בראשית, כתיב (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי
צדק אבא בם אודה י"ה, פתחו
לי דא אינון תריין עפעפי עינא, דאינון פתחין
וסגריין, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו
הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלין תריין
כרובי עינא, פרשי כנפים עפעפי עינא, ועוד
פתחו לי שערי צדק אלין אינון תריין עינין,
בזמנא דאינון מסתפלין בארע מישר, אתמר
בהון ופניהם איש אל אחיו, ובזמנא דלאו
אנון מסתפלין בארע מישר, הא נחש עקלתון
תמן, עליה אתמר (רות א יז) כי המות יפריד
וגומר.

תלת גוויי עינא אנון תלת אבהן, דאתמר
בהו (שמות ו יד) אלה ראשי בית אבותם,
בת עין דאיהי דקיקא זעירא, דא שכינתא
דאשתתפת באבהן, ועלה אתמר (תהלים יז
ח) שמרני פאישון בת עין, וכלא ברזא
דבראשית, תמן ראש"י תמן ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר, רבון עלמין אפתח עיני לאסתפלא בהון

רבוץ העולמים, פתח עיני להסתפל בהם למעלה, אבא ב"ם בארבעים ושנים אותיות של השם המפרש, לדעת כל אות ואות על תקוניה, בראשית וכו' והארץ היתה תהו ובהו, ואינון אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, והם: אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. לכל אות ואות יש מאמר ויש לה נתיב. עשר אמירות הן ול"ב שבילים, וכלם תלויים מן אי"ה. וזהו אבא ב"ם אודה י"ה. אי"ה בחדשבוך אוד"ה י"ה. י"ה חכמה ובינה, א' פתר עליון, ואותן שבע ספירות כלולות בשבעה שמות.

ואת כלם כוללת בת שבע, ואין ספירה מכל הספירות שיהיה לה רשות להוריק ברכות ולהשפיע לתחתונים אלא בכת שבע, משום שהיא הקשר של כל הספירות, שאם הספירות היו מריקות מחוץ לה, ה"ה פרוד. ומשום זה אין רשות לשום ספירה להריק לשום מקום פרט לה, אל התחתונים, ומשום כך נאמר בה אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש, שאין רשות לנביא וחכם לדעת למעלה שום מדע אלא בה, ובשבילה נאמר ומשה עלה אל האלהים, ודוד אמר בגללה אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה, הוא שלמות האדם, שלמות היחוד, שלמות השם הקדוש, שלמותה של כל ספירה וספירה.

תקון חמישי

בראשית, ב' ראשית, נקדה אהי

לעילא, אבא ב"ם בארבעים ותריין אתון דשמא מפרש, למנדע כל את ואת על (דף יט ט"ו) תיקוניה, בראשית וכו', והארץ היתה תהו ובהו, ואינון אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמירן אינון, ול"ב שבילין, וכלהו תליין מן אי"ה, ודא איהו אבא ב"ם אודה י"ה (תהלים קיח יט) אי"ה בחושבן אוד"ה י"ה, י"ה חכמה ובינה, א' פתר עלאה, ואנון שבע ספירן פלילין בשבע שמחן.

וברהו פלילת לון בת שבע, ולית ספירה מפלהו ספירן דיהא לה רשו לארקא ברכאן ולאשפעא לתתאין, אלא בכת שבע, בגין דאיהי קשורא דכלהו ספירן, דאי ספירן הו מריקין לבר מינה הוה פרודא, ובגין דא לית רשו לארקא ספירה לשום אתר בר מינה, לגבי תתאין, ובגין דא אתמר בה (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז א), דלית רשו לנביא וחכימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל האלהים, ודוד בגינה אמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום ליהו"ה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיחודא, שלימו דשמא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה.

תקונא חמישאה

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה איהי מחשבה סתימא, אדהכי הא אליהו אזדמן לגביה דרבי שמעון, בהיכלו, והנקדה הו היא מחשבה סתומה. בינתים הנה אליהו מזדמן אל רבי שמעון. אמר

לו: רבי רבי, וְהָיָה ב' הַיּוֹם פְּתוּחָה, אִם כֵּן, בְּמַה הַמַּחְשָׁבָה סְתוּמָה בָּהּ? אֵלֶּא בְּתַחֲלֵת שְׁלֹטוֹן וּמִמְשַׁלַּת הַמֶּלֶךְ, הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה, כְּשֶׁמֶדֶד הַחֶבֶל, הַנִּקְדָּה הַזֶּה יֵצֵא מִמֶּנָּה קוֹ שֶׁהַסְּתִיר הַנִּיצוּץ אוֹתָהּ מַחְשָׁבָה כְּמוֹ זֶה: ס. בְּהַתְחַלָּה הַיּוֹם מ"ם סְתוּמָה, וּכְשֶׁהַתְּפִשֵּׁט הַקוֹ שֶׁהוּא ו' מֵהַמֶּדָּה, הַיּוֹם נִפְתָּחָה וְנִעְשָׂתָה ב', וְזֶה בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, נִקְדָּה בְּהִיכְלָיָהּ.

וּכְשֶׁהוּא ס סְתוּמָה, הַיּוֹם מ"ם גְּדוּלָה מִלְּסַרְפָּה הַמְּשֻׁרָה, וְנִעְשִׂית טַבְעַת, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר אֶל הַכֶּלֶה, תְּהֵא לִי מִקְדָּשֵׁת בְּטַבְעַת זוֹ ס, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר, הַקָּשֶׁר בְּהַתְּגַלְמוֹתָו נִעוּץ בְּטַבְעַת, וְהַיּוֹם לֹא לִבְנָה וְלֹא אֲדָמָה וְלֹא שְׁחָרָה וְלֹא יִרְקָה וְלֹא שׁוֹם צָבַע כָּלֵל, וּכְשֶׁמִּתְּפִשֵּׁט לְהָאִיר, הַיּוֹם עוֹשֶׂה גּוֹנִים לְהָאִיר.

וְכוֹר הַדְּבָר - עוֹטָה אֹר פְּשִׁלְמָה וְכו', כְּשֶׁהִיא אֹר מְעֻטָּף וְלֹא מִתְּפִשֵּׁט, וְהוּא נִסְתָּר, נִקְרָא אֹר, אֹר נִסְתָּר בְּאוֹת יו"ד, נִקְדָּה בְּהִיכְלוֹ, כְּשֶׁמוֹצֵא י' מֵאוֹרֵי נִתְּגַלָּה אֹר, וְזֶה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, וְחִמֵּשׁ פְּעָמִים אֹר יֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהֵם ה', וְעֲלִיָּהם נֶאֱמַר מִי מֶדֶד בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְזוֹ זְרוּעַ יָמִין, וְהוּא גּוֹן לְבָן, וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תַּפְּן - זוֹ זְרוּעַ שְׁמָאל, שֶׁהוּא צָבַע אֲדָם, וְכֹל בְּשִׁלֵּשׁ עֶפְרָה הָאֲרָץ - זֶה הַגּוֹף, הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְזֶה גּוֹן יֶרֶק, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנַיִם - שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמָת, וְה' הַזֶּה מִתְּפִשֵּׁט לְהָאִיר בְּחִמְשָׁה גּוֹנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ פְּעָמִים אֹר, י' הַיּוֹם מֵדָה שְׁלֵה, ה' עֲלִיָּוְנָה חֲמֵשׁ אֹר, ה' תַּתָּאָה חֲמֵשׁ גּוֹנִין דִּנְהָרִין בְּהוֹן חֲמֵשׁ אֹר, וְכֹד אֲתַפְּשֵׁט ה' עֲלָאָה לְאַנְהָרָא בְּה'

אָמַר לִיָּה רְבִי רְבִי, וְהָא ב' פְּתִיחָא אִיְהִי, אִם כֵּן בְּמֵאֵי אִיְהִי מַחְשָׁבָה סְתִימָא בָּהּ, אֵלֶּא בְּרִישׁ הוֹרְמְנוּתָא דְּמִלְכָּא, בּוֹצִינָא דְּקִרְדִּינוּתָא, כֹּד מְדִיד מְשִׁיחָא, הַיּוֹם נִקְוֶדָה, נִפִּיק מִיָּנָה קוֹ, דְּסְתִימָה נִיצוּצָא, הַיּוֹם מַחְשָׁבָה כְּגוֹוְנָא דָּא ס, בְּקִדְמִיתָא אִיְהִי מ"ם סְתִימָא, וְכֹד אֲתַפְּשֵׁט קוֹ דְּאִיְהִי ו' מִן הַמֶּדָּה, אִיְהִי אֲתַפְּתַחַת וְאֲתַעֲבִידַת ב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נִקְוֶדָה בְּהִיכְלָיָהּ.

וְכֹד אִיְהִי ס סְתִימָא, אִיְהִי מ"ם רְבִתָּא מִלְּסַרְפָּה הַמְּשֻׁרָה (ישעיה ט ו), וְאֲתַעֲבִידַת עֲזָקָא, וּבְגִינָה אֲתַמַּר לְגַבִּי כֶּלֶה, תְּהֵא לִי מִקְוֶדָשֵׁת בְּטַבְעַת זוֹ ס, וְעֲלָה אֲתַמַּר קוֹטְרָא בְּגוֹלְמָא, נִעוּץ בְּעֲזָקָא, וְאִיְהִי לֹא חוֹר וְלֹא סוּמָק וְלֹא אוֹכֵם וְלֹא יְרוּק וְלֹא גּוֹן כָּלֵל, וְכֹד אֲתַפְּשֵׁט לְאַנְהָרָא, אִיְהִי עֲבִידַת גּוֹנִין לְאַנְהָרָא.

וְרוּזָא דְּמִלְּהָ עוֹטָה אֹר פְּשִׁלְמָה וְכו' (תהלים קד ב), כֹּד אִיְהִי אֹר מְעוּטָּף וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט, וְאִיְהִי סְתִימָה, אֲתַקְרִי אֹרֵי, אֹר סְתִימָה בְּאֵת יו"ד, נִקְוֶדָה בְּהִיכְלָיָהּ, כֹּד אֲפִיק י' מֵאוֹרֵי, אֲתַגְּלִיא אֹרֵי, וְדָא אִיְהִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר (בראשית א ג), וְחִמֵּשׁ זְמַנִּין אֹר אֵינוֹן בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְאֵינוֹן ה', וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (ישעיה מ יב) מִי מֶדֶד בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְדָא דְּרוּעָא יְמִינָא, וְאִיְהִי גּוֹן חוֹר, וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תַּפְּן, דָּא דְּרוּעָא שְׁמָאלָא, דְּאִיְהִי גּוֹן סוּמָק, וְכֹל בְּשִׁלֵּשׁ עֶפְרָה הָאֲרָץ, דָּא גּוֹפָא עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וְדָא גּוֹן יְרוּק, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים (דף יש ע"ב) וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנַיִם, תְּרֵי סְמִכֵי קְשׁוּט, וְהַיּוֹם ה' אִיְהִי אֲתַפְּשֵׁט לְאַנְהָרָא בְּחִמֵּשׁ גּוֹנִין, דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ זְמַנִּין אֹר, י' אִיְהִי מֵדָה דִּילָהּ, ה' עֲלָאָה חֲמֵשׁ אֹר, ה' תַּתָּאָה חֲמֵשׁ גּוֹנִין דִּנְהָרִין בְּהוֹן חֲמֵשׁ אֹר, וְכֹד אֲתַפְּשֵׁט ה' עֲלָאָה לְאַנְהָרָא בְּה'

גוּנִים שְׁמַאֲרִים בְּהֵם חַמְשָׁה
אוּר, וּכְשִׁמְתַּפְשֻׁטַּת ה' הַעֲלִינָה
לְהָאִיר בְּה' הַתַּחְתּוֹנָה בְּחַמְשַׁת
הַגּוּנִים (שְׁמַאֲרִים) שְׁלָה, מִיַּד
מִתְפַּשֵּׁט ו' אֲלֵיָהּ, וְזֶהוּ נֹטָה
שָׁמַיִם פִּירִיעָה, שְׁוֹדָאֵי כְּשֵׁהִיא
מְאִירָה בַּגּוּנִיָּה, נֹאמֵר בְּה'
וּרְאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם,
וּרְאִיתִיָּה בְּתַכְשִׁיטִיָּה, כְּמוֹ כֹּלָה
שְׁמַתְקַשְׁטַת לְבַעֲלָהּ, וּמִיַּד נֹטָה
שָׁמַיִם פִּירִיעָה, שְׁבֹא אֲלֵיָהּ
בַּעֲלָהּ.

וְזֶהוּ סוּד שֶׁל קוֹ הַמְּדָה שֶׁהוּא ו',
מְאוּתָה מְדָה שֶׁהִיא י', וְאַחַר
שֶׁהִיא נֹטֶלֶת אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ,
הִיא נַעֲשִׂית מְדָה מִמַּטָּה לְמַעֲלָה.
כְּמוֹ שְׁנִקְדָה י' הִיא מְדָה לְעֶשֶׂר
יְרִיעוֹת, כִּי הִיא אִמָּה מִצַּד הָאוֹת
ו' כְּלוּלָה מִעֶשֶׂר אִמּוֹת. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב עֶשֶׂר אִמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ,
וְזֶה י', וְאִמָּה ה' עֲלִינָה, וְחֲצִי
הָאִמָּה ה' תַּחְתּוֹנָה. אַרְבֵּי הִירִיעָה
הָאֲחֵת זו ו'. וְלָמָּה נִקְרְאת ה'
הַתַּחְתּוֹנָה חֲצִי הָאִמָּה? מִשּׁוּם
שְׁנִקְרְאת מִצָּה פְרוּסָה, לֶחֶם עֲנִי.
וּכְשֶׁעוֹרָה הַנִּקְדָה הַזֶּה אֶל א'
שֶׁהוּא אוֹר סְתוּם, נִקְרָא קַמִּיץ,
קַמִּץ סְתוּם, בְּגִלְל וְקַמִּץ הַפֶּהן
מִשֵּׁם מְלֵא קַמְצוֹ, וְהִיא מִחְשָׁבָה
סְתוּמָה, ם סְתוּמָה. מִי הוּא
הַמְּפַתֵּחַ שְׁלָה? פִּתְחָת, וְזֶה ו',
וְהוּא נְטוּי כְּמוֹ זֶה (צִיּוּר לְמַעֲלָה)
כְּשֶׁנִּפְרָד מִתְּנַקְדָה, הוּא רְקִיעַ
פְּתוּחַ וְדָאֵי.

נְטוּי עַל רְאִשֵׁי הַחֲזִיָּה, שֶׁהִיא
נִיצוּץ שֶׁל קַמִּיץ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב
וְדַמּוֹת עַל רְאִשֵׁי הַחֲזִיָּה רְקִיעַ. מִי
הַחֲזִיָּה? זו מְלֻכּוֹת, שֶׁהִיא נִיצוּץ
לְמַטָּה מִן רְקִיעַ כְּמוֹ זֶה א ם מי
הַרְקִיעַ? זֶה צְדִיק, וְזֶהִי הַחֲזִיָּה
אֲשֶׁר תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. רְאִשֵׁי
הַחֲזִיָּה שְׁלֻמָּה - נִצַּח וְהוּד.
וְיֵשׁ חֲזִיָּה עֲלִינָה כְּמוֹ זֶה:
וְזֶה י', שֶׁהִיא עֲלִינָה, שֶׁהִיא עַל

תַּתְּאָה, בְּחַמְשׁ גּוּנִיָּן (דְּנַהֲרִין) דִּילָהּ, מִיַּד
אֲתַפְשֵׁט ו' לְגַבְהָ, וְדָא אִיהוּ נֹטָה שָׁמַיִם
פִּירִיעָה, דְּוֹדָאֵי פִּד אִיהִי נְהִירָא בַּגּוּנִיָּן דִּילָהּ,
אֲתַמַּר בְּה' (בְּרֵאשִׁית ט טז) וּרְאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית
עוֹלָם, וּרְאִיתִיָּה בְּתַכְשִׁיטָהּ, כְּכֹלָה
דְּמַתְקַשְׁטָא לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ, וּמִיַּד נֹטָה שָׁמַיִם
פִּירִיעָה, דְּאֲתִי בַּעֲלָהּ לְגַבְהָ.

וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְקוֹ הַמְּדָה דְאִיהוּ ו', מַהֵהִיא
מְדָה דְאִיהִי י', וּלְבַתֵּר דְאִיהִי נְטֻלָּא שְׁמֵא
קְדִישָׁא, אֲתַעֲבִידַת אִיהִי מְדָה מִתַּתָּא לְעִילָא.
כְּמָה דְנִקְוֵדָה י' אִיהִי מְדָה לְעֶשֶׂר יְרִיעוֹן, כִּי
אִיהִי אִמָּה מְסֻטְרָא דְאוֹת ו', כְּלִילָא
מִעֶשֶׂר אִמּוֹת, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (שְׁמוֹת כו טז) עֶשֶׂר
אִמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, וְדָא י', וְאִמָּה ה' עֲלָאָה,
וְחֲצִי הָאִמָּה ה' תַּתְּאָה, אַרְבֵּי הִירִיעָה הָאֲחֵת
דָּא ו', וְאִמָּאֵי אֲתַקְרִי ה' תַּתְּאָה חֲצִי הָאִמָּה,
בְּגִין דְאֲתַקְרִי מִצָּה פְרוּסָה לָחֵם עוֹנִי.

וְהֵאֲרִי נִקְוֵדָה פִּד סִלְקָא לְגַבֵּי א' דְאִיהוּ אוֹרָא
סְתִימָה, אֲתַקְרִי קַמִּיץ, קוֹמֵץ סְתִימָה, בְּגִין
וְקַמִּץ הַפֶּהן מִשֵּׁם מְלֵא קַמְצוֹ (וִיקְרָא ב ב), וְאִיהִי
מִחְשָׁבָה סְתִימָא, ם סְתִימָא, מִפְּתַחֵא דִילָהּ
מֵאִי נִיהוּ פִּתְחָת, וְדָא ו', וְאִיהוּ נְטוּי פְּגוּוֹנָא
דָּא \ (נ"א), פִּד אֲתַפְרִישׁ מִנְקְוֵדָה אִיהוּ רְקִיעַ
פְּתוּחַ וְדָאֵי.

נְטוּי עַל רְאִשֵׁי הַחֲזִיָּה דְאִיהִי נִיצוּצָא דְקַמִּיץ,
הִדָּא הוּא דְכְתִיב (יִחְזַקְאֵל א כב) וְדַמּוֹת עַל
רְאִשֵׁי הַחֲזִיָּה רְקִיעַ, מֵאֵן חֲזִיָּה דָּא מְלֻכּוֹת, דְאִיהִי
נִיצוּץ לְתַתָּא מִן רְקִיעַ, כְּגוּוֹנָא דָּא א (נ"א). מֵאֵן
רְקִיעַ דָּא צְדִיק, וְהֵאֲרִי אִיהִי חֲזִיָּה אֲשֶׁר תַּחַת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רְאִשֵׁי הַחֲזִיָּה דְלְתַתָּא נִצַּח
וְהוּד.

וְאִית חֲזִיָּה עֲלָאָה כְּגוּוֹנָא דָּא וְדָא י' עֲלָאָה
דְאִיהִי עַל הַרְקִיעַ, וְאִיהִי מִחְשָׁבָה

הַרְקִיעַ, וְהִיא מַחְשָׁבָה עֲלֵינוּהָ,
כְּתוּר בְּרֹאשׁ הַפְּלֵה. הַרְקִיעַ שְׁלָה
וְ עֲלֵינוּהָ, וְזוֹ הִיא עֲטֶרֶת
תַּפְאֶרֶת. הַרְאִישִׁים שְׁלָה שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת.

וַיֵּשׁ עֲטֶרֶה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא,
וְהִיא כְּתוּר עֲלִיּוֹן וְדָאִי, וְהַרְאִישִׁים
שְׁלָה לְמַעְלָה הֵם אָבָא וְאִמָּא,
הִיא י' בְּכָל מְקוֹם, הַקּוֹץ שְׁלָה
לְמַעְלָה, וְגוּהָ בְּאִמְצַע, וְסוּפָה
לְמַטָּה. הַכֹּלֵל שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם
הַמְּפָרֵשׁ.

הַרְאִישׁ שְׁלָה לְמַעְלָה בְּסוּד
הַטְּעָמִים, וְגוּהָ בְּאִמְצַע בְּסוּד
(כַּלּל) הָאוֹתִיּוֹת, גּוּף לְשִׁנְיָהֶם,
וְקוֹצָה לְמַטָּה בְּסוּד הַנְּקֻדּוֹת,
וְלְמַטָּה הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא מִים
נְקֻבִים, וְלְמַעְלָה מִים זְכָרִיִּים,
הַרְקִיעַ בְּאִמְצַע כְּמוֹ זֶה: א. עֲלֵיהָ
נֶאֱמַר וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים
לְמִים.

וְזוֹדֵר מַחְלֻקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם,
שֶׁהִיא סוּפָה לְהַתְקִים וְלִהְיוֹת
שְׁלוֹם וַיְחוּד בְּשִׁנְיָהֶם, וְלֹא
מַחְלֻקֶת שֶׁל פְּרוּד כְּמוֹ מַחְלֻקֶת
קֶרֶח וְעֵדְתוֹ עִם אֶהְרֹן, וּמַחְלֻקֶת
הַזֹּאת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, מְשׁוּם
שֶׁהַמִּים הַתְּחֻתּוֹנִים בּוֹכִים
וְאוֹמְרִים, אֲנִי רּוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֶי
הַמְּלֶכֶת עֵלְת הָעֵלּוֹת, וְרוֹצִים
לְעֵלּוֹת לְמַעְלָה. הַרְקִיעַ מְפָרֵד
בֵּינֵיהֶם, עַד שֶׁעֵלְת הָעֵלּוֹת שֵׁם
אוֹתָם שְׁוִים, י' מְצַד זֶה, וְי' מְצַד
זֶה, ו' בְּאִמְצַע, כְּמוֹ זֶה: יו"י,
שֶׁהִיא א. וְכָל אֵלוֹ קְרוֹבִים לְעֵלְת
הָעֵלּוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת
הַגְּדוֹלִים, וְהֵם שְׁוִים. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב וְהִיא אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
הַחֲמָה.

תקונא חמישאה

בא וראה, קמ"ץ הוא סתום

באות י' מפל צד, מעלה אמצע ומטה, וזה הקמץ סתום בשלש ספירות. הפתיחה שלו הוא

עֲלָאָה, כְּתוּר בְּרִישָׁא דְכֻלָּהּ, רְקִיעַ דִּילָהּ ו'
עֲלָאָה, וְהִיא אִיהִי עֲטֶרֶת תַּפְאֶרֶת, רֵאשִׁין דִּילָהּ
תְּרִין דְרוּעִין.

וְאִיהִי עֲטֶרֶה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא, וְאִיהִי כְּתוּר
עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישִׁין דִּילָהּ לְעֵילָא אֵינוֹן
אָבָא וְאִמָּא, אִיהִי י' בְּכָל אֶתְרָה, קוֹצָא דִּילָהּ
לְעֵילָא, וְגִיּוֹ דִּילָהּ בְּאִמְצַעִיתָא, וְסוּפָא דִּילָהּ
לְתַתָּא, כֹּלְלָא דְאֶתּוּוֹן דְשָׁמָא מְפָרֵשׁ.

רִישָׁא דִּילָהּ לְעֵילָא בְּרִזָּא דְטַעֲמִי, וְגִיּוֹ דִּילָהּ
בְּאִמְצַעִיתָא בְּרִזָּא (נ"א כֹּלְלָא) דְאֶתּוּוֹן,
גּוּפָא לְתַרוּיְיהוּ, וְקוֹצָא דִּילָהּ לְתַתָּא בְּרִזָּא
דְנְקוּדֵי, וְלְתַתָּא אִיהִי הִיא נְקוּדָה מִים נְוִקְבִין,
וְלְעֵילָא מִים דְכוּרִין, רְקִיעַ בְּאִמְצַעִיתָא כְּגוּוֹנָא
דָּא א, עֲלָהּ אֶתְמַר (בְּרֹאשִׁית א' ו') וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין
מִים לְמִים.

וְהִיא אִיהִי מַחְלּוֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם,
דְּאִיהִי סוּפָה לְהַתְקִיִּים, וְלֹא עֲלָא שְׁלָם
וַיְחוּדָא בְּתַרוּיְיהוּ, וְלֹא מַחְלּוֹקֶת דְּפְרוּדָא,
כְּגוּן מַחְלּוֹקֶת קֶרֶח וְעֵדְתוֹ בְּאֶהְרֹן, וּמַחְלּוֹקֶת
הִיא דְּאִיהִי לְשֵׁם שָׁמַיִם, בְּגִין דְּמִים תַּתָּאִין
אֵינוֹן בּוֹכִין וְאוֹמְרִין אֲנִן בְּעִיִּין לְמַהּוֹי קְדָם
מְלָכָא עֵלְת הָעֵלּוֹת, וּבְעֵין לְסֻלְקָא לְעֵילָא, רְקִיעַ
אֶפְרִישׁ בֵּינֵיהוּ, עַד דְּעֵלְת הָעֵלּוֹת שְׁוִי לּוֹן
שְׁוִין, י' מְסֻטְרָא דָּא, וְי' מְסֻטְרָא דָּא, ו'
בְּאִמְצַעִיתָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יו"י דְּאִיהִי א, וְאֵלִין
כֹּלְהוּ קְרוֹבִין לְעֵלְת הָעֵלּוֹת, וְרִזָּא דְמֵלָה וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאֵינוֹן
שְׁוִין, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה ל' כא) וְהִיא אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה.

תקונא חמישאה

תא חזי קמ"ץ איהו סתים באת י' מפל

באות י' מפל צד, מעלה אמצע ומטה, וזה הקמץ סתום בשלש ספירות. הפתיחה שלו הוא

בַּחֲמִשָּׁה אֹר, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ
הָאֲצָבָעוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְהֵם ה'
עֲלִיּוֹנָה, חֲמֵשׁ אֲאֵאֵא, שֶׁהֵם
אֹר אֹר אֹר אֹר אֹר, חֲמֵשׁ
פְּעָמִים, חֲמִשָּׁה אֹרוֹת שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהַנְּקוּד שֶׁלֹּהֶם
אֲאֵאֵא, חֲמֵשׁ שְׁעוּלִים לְעֶשֶׂר.
וְסוּד הַדְּבָר - וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
מְאֲלָמִים וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה קָמָה
אֱלֹמְתִי וְגַם נִצְבָּה. זֶה א'
בַּחֲל"ם, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל
הַנְּקוּדוֹת, בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְבו'
הַתְּעֵלָה (הַסְתַּבֵּל) יוֹסֵף בַּחֲלוּם, וְכֵן
יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה
סֵלֶם מִצָּב אֶרְצָה וּרְאִשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה. זֶה א' שֶׁהוּא רֵאשׁ.
וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים
וְיורֵדִים בּו', אֲמָרוּ בְּעֲלֵי הַמַּשְׁנָה,
עוֹלִים שְׁנַיִם וְיורֵדִים שְׁנַיִם, וְהֵם
אֲאֵאֵא.

וְהָאוֹת הַזֹּאת שֶׁהִיא אֶל"ף חֲל"ם
שֶׁהִיא בְּאֲמָצַע, הִיא כְּתוּב עֲלִיּוֹן
שְׁסוּבָב עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל הָעַמּוּד
הָאֲמָצָעִי, וּמִשׁוּם כֶּף וְהִנֵּה
תְּסַבִּינָה אֱלֹמְתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינן
לְאֱלֹמְתִי. הַכְּתוּב הַזֶּה נֶאֱמַר בָּה
אֲבָן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ
פְּנֵה. וְהִיא אֲבָן שְׁנַגְזֵרֶת שֶׁלֹּא
בְּיָדִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב עַד דִּי
הַתְּגַזְרֵת אֲבָן דִּי לֹא בְּיָדִין וְגוֹמֵר,
וּמִשׁוּם שֶׁלֹּא מוֹצְאִים לָהּ אֵת
הַמְּקוֹם מֵאִיפָה שְׁנַגְזֵרָה,
שׁוֹאֲלִים הַמְּלֹאכִים הַקְּדוּשִׁים
אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא
מוֹצְאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ.

(בְּיָמֵינוּ הָרִי הַזֶּה אֶצְלוֹ וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, זֶה
בְּשִׂכְנֵיהָ הַתְּחַתּוֹנָה שְׁאִין לָהּ שֵׁם אֶלֶּא אֲצִילוֹת,
וְזוֹ הַתְּגַזְרֵת אֲבָן, מִשׁוּם שֶׁהִיא גְּזֵרֶת מְלַכְיָן,
וְכֵה גּוֹזְרִים דִּין רַבָּה, זֶה דִּין אֲחֵרוֹן, וְכֵה מְלַכּוֹת
נִקְרָא סְפִירָה, שְׁאִין סְפִירָה שְׁלֵמָה חוּץ מִמְּנָה
לְמִשָּׁה).

סְטָרָא, עֵילָא וְאֲמָצְעִיתָא וְתַתָּא, וְדָא קוּמְן
סְתִים בְּתַלְתְּ סְפִירָן, פְּתִיחוּ דִּילִיָּה אִיהוּ בַּחֲמֵשׁ
אֹר, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ אֲצָבָעָן עֲלֵאִין וְאִינוּן ה'
עֲלֵאָה, (דף כ ע"א) חֲמֵשׁ אֲאֵאֵא, דְּאִינוּן אֹר
אֹר אֹר אֹר אֹר, חֲמֵשׁ זְמִנִין, חֲמֵשׁ נְהוּרִין
דְּעוּבְדָא דְּבְּרֵאשִׁית, וְנִקְוֵדָא דְּלֵהוּן אֲאֵאֵא
חֲמֵשׁ דְּסִלְקִין לְעֶשֶׂר.

וְרָזָא דְּמִלָּה וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֲלָמִים וְגוֹמֵר,
וְהִנֵּה קָמָה אֱלֹמְתִי וְגַם נִצְבָּה (בְּרֵאשִׁית לו'
(א) דָּא א' בַּחֲל"ם, דְּאִיהוּ לְעֵילָא מִכָּל נְקוּדִין,
בְּקוּמָה זְקוּפָה, וּבִיָּה אֶסְתַּלַּק (ג"א אֶסְתַּבֵּל) יוֹסֵף
בַּחֲלָמָא, וְכֵן יַעֲקֹב, הִדָּא הוּא דְּכָתִיב (שם כח
(ב) וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֵלֶם מִצָּב אֶרְצָה וּרְאִשׁוֹ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה, דָּא א' דְּאִיהוּ רֵאשׁ, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי
אֱלֹהִים עוֹלִים וְיורֵדִים בּו', אֲמָרוּ מְאֲרִי
מִתְּנִיתִין, עוֹלִים תְּרִי, וְיורֵדִים תְּרִי, וְאִינוּן
אֲאֵאֵא.

וְהֵא אֵת דְּאִיהִי אֶל"ף חֲל"ם דְּאִיהִי
בְּאֲמָצְעִיתָא, אִיהִי כְּתוּב עֲלֵאָה דְּאֶסְתַּחַר
עַל רֵישָׁא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וּבְגִין דָּא וְהִנֵּה
תְּסַבִּינָה אֱלֹמְתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינן לְאֱלֹמְתִי (שם
(ג) הֵאִי פְתָרָא אֶתְמַר בָּהּ (תְּהִלִּים קיח כב) אֲבָן מֵאֶסוּ
הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְאִיהִי אֲבָנָא
דְּאֶתְגַזְרֵת דְּלֹא בְּיָדִין, הִדָּא הוּא דְּכָתִיב (דְּנִיָּאֵל
ב לד) עַד דִּי הַתְּגַזְרֵת אֲבָן דִּי לֹא בְּיָדִין וְגוֹמֵר,
וּבְגִין דְּלֹא אֲשַׁפְּחוּן לָהּ אֶתְר מֵאֵן אֶתְגַזְרָא,
שְׁאֵלִין מְלֹאכֵיָא קְדִישִׁיא אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשַׁפְּחוּן לָהּ אֶתְר, עַד דְּאֶמְרִין
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְי' מִמְּקוֹמוֹ (ג"א אֶדְהֵכִי הָא סְבָא לְגַבִּיהָ
וְאָמַר רַבִּי רַבִּי הֵאִי בְּשִׂכְנֵיהָ תַתְּמָה דְּלִית לָהּ תַּמְן אֶלֶּא אֲצִילוֹתָא,
וְדָא הוּא אֶתְגַזְרֵת אֲבָן, בְּגִין דְּאִיהִי גְּזֵרֶת מְלַכְיָן, וְכֵה גּוֹרִין דִּינָא
רַבִּיא, דָּא דִּין בְּתַרְרָה, וְכֵה מְלַכּוֹת אֶתְקַרִיָּאת סְפִירָה דְּלִית סְפִירָה
שְׁלִימָה בְּר מִינָה לְתַתָּא).

והאבן הזו היא סגלת מלכים, היא שיחת מלאכי השרת, שיחת חיות ושרפים ואופנים, שיחת כל העליונים והתחתונים, ידיעת השמש והלבנה בעתים, עת וזמן לכל.

כר הטעמים והנקודות והאותיות כלולים בה, קול, דבור ומחשבה כלולים בה. היא כתר תורה וכתר פהנה וכתר מלכות, והיא כתר בראש כל האותיות, כמו זה: ש, ועל האבן הזו אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור, אל תאמרו מים מים.

והיא הקוץ של כל האותיות. ב כמו זה ד. קוץ של כל אות ואות, שעור קומה שלהן ו' ממעלה למטה וממטה למעלה, וסוד הדבר - מקצה השמים ועד קצה השמים, וזה סוד לך יהו"ה הגדלה והגבורה והתפארת וגומר. לך יהו"ה הממלכה - זו מלכות, שהיא בכל.

והיא צפצוף של העופות הקדושים, שנאמר בהם כי עוף השמים יוליף את הקול, הצפצוף של כל הצפרים, שהן נשמות קדושות שמצפצפים בכמה תפלות, שיחת חיות, שהם תלמידי חכמים, ובגללה נאמר ויצא יצחק לשוח בשדה וכו', ואין שיחה אלא תפלה.

ובגללה נאמר, תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, שהיא רשות הלילה בפני עצמה, ומשום כך אין לה קביעות בלילה, שדומה לגלות, אלא פעמים נמצאת שם ופעמים אין נמצאת.

אשרי מי שפוגש אותה, כמו יעקב שנאמר בו ויפגע במקום וילן שם עמה פי בא השמש, עד שבא בעלה ושמר אותה ולן שם עמה. משם ואילך קבעה חובה.

והא' אבן איהי סגולת מלכים, איהי שיחת מלאכי השרת, שיחת חיון ושרפים ואופנים, שיחת כל עלאין ותתאין, ידיעת שמשא וסיהרא בעתים, עת וזמן לכלא.

כר טעמי ונקודי ואתוון כלילן בה, קלא דבור ומחשבה, כלילן בה, איהי כתר תורה, וכתר פהונה, וכתר מלכות, ואיהי תגא פריש כל אתוון, פגוונא דא ש, ועל האי אבנא אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים.

ואיהי קוצא דכל אתוון, ב פגוונא דא ד, קוץ דכל את ואת, שיעור קומה דילהון ו', מעילא לתתא ומתתא לעילא, ורזא דמלה מקצה השמים ועד קצה השמים (דברים ד ג), ורזא דא לך יי הגדלה והגבורה והתפארת וגומר (ד"ה א כח), לך יי הממלכה דא מלכות, דאיהי בכלא.

ואיהו צפצוף עופין קדישין, דאתמר בהון (קהלת י ב) פי עוף השמים יוליף את הקול, צפצופא דכל צפרין דאינון נשמתין קדישין, דמצפצפין בכמה צלותין, שיחת חיון דאינון תלמידי חכמים, ובגינה אתמר (בראשית כד טג) ויצא יצחק לשוח בשדה וכו', ולית שיחה אלא צלותא.

ובגינה אתמר תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, דאיהו רשו דלילה בפני עצמה, ובגין דא לית לה קביעות בלילה דדמיא לגלותא, אלא זמנין אשתפחת תמן וזמנין לא אשתפחת.

זבאה איהו מאן דפגע בה, פגון יעקב דאתמר ביה (שם כח יא) ויפגע במקום וילן שם עמה פי בא השמש, עד דאתא בעלה ונטיר לה, ובת תמן עמה, מתמן ואילך קבעה חובה.

אָבֵר בְּשַׁבַּת אִיהִי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּאִיהִי
בְּרִשׁוּתָא דְּבַעְלָהּ, וְלֹא פְּגוּנָא דְּלִילִיא
שְׁהִלְיָה שְׁהִיתָה יְחִידָה
בְּרִשׁוּתָהּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב אִיכָה
יִשְׁבָּה בְּדָד.

וְיַעֲקֹב, מִשּׁוּם שְׁקִרְבָּה לְבַעְלָהּ
בְּפָגִיעָה שְׁלוֹ, וְדֹאֵי עָשָׂה אוֹתָהּ
חֹבְבָה, וְכִשְׁבָּא הַשְּׁמֵשׁ בְּשַׁחְרִית,
שְׁנָאֵמַר בּוּ כִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוּ"ה
אֱלֹהִי"ם, נֹאֵמַר בּוּ וַיִּזְרַח לוֹ
הַשְּׁמֵשׁ, מִשָּׁם וְאֵילָךְ קָשָׁר אוֹתָהּ
עֲמוּ, שְׁהוּא קָשָׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל
יָד, קָשָׁר אוֹתָהּ עֲמוּ שְׁלֹא תִזְוֶה
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. מִצַּד הַשְּׂמָאל
קָשָׁר אוֹתָהּ עִם תְּפִלִּין שֶׁל יָד,
שֶׁהֵן בְּזִרְעֵ שְׂמָאל, מִצַּד הַיְמִין
שֵׁם אוֹתָהּ כְּתוּב עַל רֵאשׁוֹ, תְּפִלִּין
שֶׁל רֵאשׁ, וְזֶה בַּיּוֹם שְׁהִיא
קְשׁוּרָה עִם בְּעֵלָהּ, נֹאֵמַר בָּהּ
יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי. אָבֵל
בְּלִילָהּ, שְׁהִיא הַגְּלוּת, שְׁהִיא
מִחוּץ לְבַעְלָהּ, וְהִיא רְשׁוּת בְּפָנֵי
עֲצָמָהּ, נֹאֵמַר בָּהּ אֵל תְּתוּדַע
לְרִשׁוּת, וּמִשּׁוּם כִּךְ אָמַר דָּוִד אִם
אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינַי וְגוֹמֵר עַד אֲמַצָּא
מָקוֹם לָהּ.

עַד כַּאֲן סוּד הַקַּמ"ץ, שְׁהוּא סוּד
הַמְּחַשְׁבָּה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחַתּוֹנָה
(מַעְלָה וּמַטָּה) שְׁהִיא נִקְדָּה בְּרִשׁוּת
בְּעֵלָהּ שְׁהוּא ו' רְקִיעַ, וּפְתַח
בְּלִי נִקְדָּה רְשׁוּת בְּפָנֵי עֲצָמָהּ,
וּנְקָדָה בְּלִי פְתַח רְשׁוּת בְּפָנֵי
עֲצָמָהּ. שְׁכִמוּ שְׁהֹאוֹתִיּוֹת הֵן זָכָר
וּנְקָבָה, כִּךְ הַנְּקָדוֹת הֵן זָכָר
וּנְקָבָה, אָבֵל הֹאוֹתִיּוֹת הֵן
לְנִקְדָּה כְּמוֹ הַגּוֹף לְרוּחַ, וְכֵן
נִקְדָּה בּוֹ כְּמוֹ חַל"ם אוֹ חִיר"ק
אוֹ שׁוּר"ק. חַל"ם לְמַעְלָה מִן ו'
נַעֲשֶׂה ז', חִיר"ק לְמַטָּה נַעֲשֶׂה
זָנָב גִּימ"ל, שׁוּר"ק בְּאֲמַצְעַ
הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד' קוֹץ בְּאֲמַצְעַ,
וְהַפֵּל אַחַד, אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִי"ם.

אָבֵר בְּשַׁבַּת אִיהִי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּאִיהִי
בְּרִשׁוּתָא דְּבַעְלָהּ, וְלֹא פְּגוּנָא דְּלִילִיא
דְּהוּת יְחִידָה בְּרִשׁוּתָא דִּילָהּ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (אִיכָה א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד.

וְיַעֲקֹב בְּגִין דְּקָרִיב לָהּ לְבַעְלָהּ בְּפָגִיעָה
דִּילִיָּהּ, וְדֹאֵי עֲבִיד לָהּ חֹבְבָה, וְכַד אֶתָּא
שְׁמֵשׁא בְּשַׁחְרִית, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תְּהֵלִים פֶּד יב) כִּי
שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יִי אֱלֹהִי"ם, אֶתְמַר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית לב
לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשְּׁמֵשׁ, מִתְּמִן וְאֵילָךְ קָשָׁר לָהּ
עֲמִיָּה, דְּאִיהוּ קָשָׁר דְּתְּפִלִּין דִּיד, קָשִׁיר לָהּ
עֲמִיָּה דְּלֹא תִזְוֶה מִיְמִינָהּ לְעַלְמִין, מְסֻטְרָא
דְּשְׂמָאלָא קָשִׁיר לָהּ בְּתְּפִלִּין דִּיד, דְּאִינוּן
בְּדְרוּעָא שְׂמָאלָא, מְסֻטְרָא דִּימִינָא שׁוֹי לָהּ
כְּתָרָא עַל רִישִׁיָּהּ, תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, וְהִיא בַּיּוֹמָא
דְּאִיהִי קְשִׁירָא עִם (דף כ ע"ב) בְּעֵלָהּ, אֶתְמַר בָּהּ
יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי, אָבֵל בְּלִילִיא דְּאִיהִי
גְּלוּתָא, דְּאִיהִי לְבַר מְבַעְלָהּ, וְאִיהִי רְשׁוּת בְּפָנֵי
עֲצָמָהּ, אֶתְמַר בָּהּ אֵל תְּתוּדַע לְרִשׁוּת, וּבְגִין
דָּא אָמַר דָּוִד (תְּהֵלִים קלב ד) אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינַי
וְגוֹמֵר עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לִי.

עַד כַּאֲן רְזָא דְּקַמ"ץ, דְּאִיהוּ רְזָא דְּמַחְשְׁבָה
עֲלָאָה וְתַתָּאָה (ג"א עֵילָא וְתַתָּא), דְּאִיהִי
נְקוּדָה בְּרִשׁוּת בְּעֵלָהּ דְּאִיהוּ ו' רְקִיעַ, וּפְתַח
בְּלֹא נְקוּדָה רְשׁוּת בְּפָנֵי עֲצָמוּ, וּנְקוּדָה בְּלֹא
פְתַח רְשׁוּת בְּפָנֵי עֲצָמָהּ, דְּכַמָּה דְּאֶתְוּן אִינוּן
דְּכַר וְנוֹקְבָא, הַכִּי נְקוּדִין אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא,
אָבֵל אֶתְוּן אֲנְהוּ לְגַבֵּי נְקוּדֵי כְּגוֹן גּוֹפָא לְגַבֵּי
רוּחָא, וְכֵן נְקוּדָה בּוֹ, כְּגוֹן חַל"ם אוֹ חִיר"ק
אוֹ שׁוּר"ק, חַל"ם לְעֵילָא מִן ו' אֶתְעֲבִיד ז',
חִיר"ק לְתַתָּא אֶתְעֲבִיד זָנָב גִּימ"ל, שׁוּר"ק
בְּאֲמַצְעִיתָא קוּצָא דָּאֵת ד' קוּצָא בְּאֲמַצְעִיתָא,
וְכִלָּא חָד, אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי
אֵין אֱלֹהִי"ם (יִשְׁעִיהוּ מִד ו').

שָׁבִ"א מָאן אִיהוּ, פֶּאֶשֶׁר יְהִי הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ
הָאוֹפֵן, וְאִינוּן אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת
הַמְּאוֹר הַקָּטָן, וְאִינוּן גּוֹף וּבְרִית, וְלִקְבֻלֵייהוּ
חֲמָה וּלְבָנָה, דְּאִינוּן לְקַבֵּל אִימָא עַלְאָה
וְתַתְּאָה.

שָׁבִ"א מִיְהוּ? פֶּאֶשֶׁר יְהִי
הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ אוֹפֵן, וְהֵם אֶת
הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמְּאוֹר הַקָּטָן,
וְהֵם גּוֹף וּבְרִית, וּכְנַגְדָם חֲמָה
וּלְבָנָה, שְׁהֵם כְּנַגְדֵי הָאֵם
הַעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.

וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ אֶצֶל הַחִיּוֹת (יחזקאל א
טו), דָּא נְקוּדָה דְתַחֲתוֹת סְגוּ"ל נְקוּדָה
דְלַתְתָא, אֶצֶל הַחִיּוֹת דְאִינוּן צְרִ"י, אֶת שְׁנֵי
הַמְּאוֹרֹת הַגָּדוֹלִים.

וְהִנֵּה, אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ אֶצֶל
הַחִיּוֹת, זוֹ נְקוּדָה שְׂתַחַת סְגוּ"ל
הַנְּקוּדָה שְׁלֻמְטָה, אֶצֶל הַחִיּוֹת
שְׁתֵּי צְרִ"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת
הַגָּדוֹלִים.

וְכֵן אִיהוּ בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוּר"ק, אוֹפֵן חַד
לְעֵילָא וְאוֹפֵן חַד לְתַתְּאָה, וְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא בִּינֵיהוּ, וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ
דָּא חִירָק דְאִיהוּ לְתַתְּאָה, כֹּל נִיצוּץ אִיהוּ י',
וְכֹל רְקִיעַ ו'.

וְכֵן הוּא בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוּר"ק,
אוֹפֵן אֶחָד לְמַעְלָה וְאוֹפֵן אֶחָד
לְמַטָּה, וְהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
בִּינֵיהֶם. וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ
זֶה חִירָק, שֶׁהוּא לְמַטָּה. כֹּל
נִיצוּץ הוּא י', וְכֹל רְקִיעַ הוּא ו'.
יְהוּ"ה שְׁבִ"א הוּא דִין. קַמ"ץ
רַחֲמִים, שְׁמַאל וְיָמִין, שְׁמֵשׁ
נִתְּנָה תּוֹרָה, שֶׁהוּא הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, וּבְזִמְנָן שְׁהֵם שְׁבִ"א
קַמ"ץ חַל"ם, הוּא רְמוּז כִּי בִי
חֲשֵׁ"ק וְאַפְלֻטָּהוּ, רַק בְּאַבּוּתִיךָ
חֲשֵׁ"ק יְהוּ"ה.

יְהוּ"ה שְׁבִ"א אִיהוּ דִינָא, קַמ"ץ רַחֲמִי,
שְׁמַאלָא וְיָמִינָא, דְמִתְמָן אוּרִייתָא
אֲתִייהִיב דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וּבְזִמְנָא
דְאִינוּן שְׁבִ"א קַמ"ץ חַל"ם, אִיהוּ רְמוּז כִּי בִי
חֲשֵׁ"ק וְאַפְלֻטָּהוּ, רַק בְּאַבּוּתִיךָ חֲשֵׁ"ק י'.

מִסְטָרָא דְחַד דְאִיהוּ יו"י דְסָלִיק יְהוּ"ה, הוּא
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁמִיָה לְחוּד

מִצַּד זֶה שֶׁהוּא יו"י שְׁעוּלָה
יְהוּ"ה, הִיךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְשְׁמוֹ לְחוּד בְּכַתְרָא לְפָנֵי שְׁנַבְרָא
הַעוֹלָם, עַד שְׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ
לְבַרְא אָדָם, שֶׁהוּא י' בְּרֵאשׁ שֶׁל
א'. כְּתוּר לְמַעְלָה, וְלְמַטָּה נְקוּדָה,
וּבְנִקְדוּת שֶׁל הָאוֹתִיוֹת נוֹדְעוֹת
כֹּל הַסְפִירוֹת, שְׁהֵם תִּשְׁעֵי נְקוּדוֹת,
וּבְהֵם י"ד נִיצוּצוֹת, וְעֲלֵיהֶם
נֶאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאִים בְּיַד
רְמָה, וְהֵם כְּנַגְדֵי הַפְּרָקִים שֶׁל
חֲמֵשׁ הָאֲצְבָעוֹת שְׁהֵם י"ד, וְשְׁנֵי
רְקִיעִים שֵׁם - אֶחָד מִן קַמ"ץ
וְאֶחָד מִן פַּתְחָא, כְּנַגְדֵי שְׁנֵי
הַקְּנִיִם שֶׁל הַזְּרוּעוֹת, וְכֹל נִיצוּץ
הוּא פְּרָק, וְהוּא מְדָה, וְרְקִיעַ
אִמָּה, וְקָנָה, וְקוּ הַמְּדָה.

בְּכַתְרָא, קָדָם דְאֲתַפְרִי עַלְמָא, עַד דְסָלִיק
בְּמַחְשַׁבְתִּיהָ לְמַכְרֵי אָדָם, דְאִיהִי י' בְּרִישָׁא
דָּא, תְּגָא לְעֵילָא, וְלַתְתָּא נְקוּדָה, וּבְנִקְוֵי
דְאַתּוּוֹן אֲשַׁתְּמוּדְעָאן כֹּל סְפִירָן, דְתִשְׁעֵי נְקוּדֵי
אִינוּן, וּבְהוּן י"ד נִיצוּצִין, וְעֲלִיהוּ אֲתַמַּר (שמונת
יד כח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רְמָה, וְאִינוּן
לְקַבֵּל פְּרָקִין דְה' אֲצַבְעֵן דְאִינוּן י"ד, וְתַרִין
רְקִיעִין תְּמָן, חַד מִן קַמ"ץ וְחַד מִן פַּתְחָא,
לְקַבֵּל תַּרִין קְנֵי דְזְרוּעֵי, וְכֹל נִיצוּץ אִיהוּ פְּרָק,
וְאִיהוּ מְדָה, וְרְקִיעַ אִמָּה, וְקָנָה, וְקוּ הַמְּדָה.

מַעְמֵי אִינוּן מִן פַּתְרָא, וְאִינוּן בְּרִישָׁא
דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, נְקוּדִין מִן

הַטְּעָמִים הֵם מִן הַפְּתוּר, וְהֵם
בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי.
הַנְּקוּדוֹת מִן הַמַּח, וְהֵם בְּרִכּוֹת

על ראש הצדיק, כמו שנאמר ברכות לראש צדיק, והם שלש הטפות שנמשכו מן המזח אל ברית המילה. האותיות מצד האם העליונה, וכלן נכללו במלכות, והנקודות לאותיות כנשמה לגוף, שהגוף הוא כסוס לרוכב, והאותיות פתיחות לנקודות לקבל אותן, ועליהם נאמר וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבל עליהם נקודות, ונקודות בכל מקום בת קול.

הפעמים אלו הם בגדי הקרב, רפ"ה הוא למעלה מהאותיות, ועליהם נאמר ודמות על ראשי החיה רקיע, פעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. נטוי זהו רפ"ה, נטוי על ראשי החיות שהם יהו"ה, ארבע אותיות ודאי. דג"ש הוא מתוף האותיות, כמו זה: יהו"ה, רפ"ה מבחין כמו זה: יהו"ה, והם כמו מתג ורסן לאותיות, ובהן והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה.

תקון ששי

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאלהיו: אלהיו אליהו, בשבועה עליך במלכות הקדושה, שהיא נפולה בגלות, טל רשות שלא תזוז מעמנו, שהרי השכינה וחילותיה שומרים אותך, מלאכי השרת, שנאמר בהם הן אראלם צעקו חצה, צועקים מחוץ להיכלות. אין שם מי שמקבל את תפלות ישראל, כמה צפרים מצפצפות בתפלות אל אמם, שהם מקננות על הארץ, ששומרים אותך, וכלם נקראו צפרים, על שם קן צפור, שהיא האם הקדושה, שנאמר בה פי יקרא קן צפור לפניך, ועליה נאמר

מוחא, ואינון ברכאן על רישא דצדיק, כמה דאת אמר (משלי יו) ברכות לראש צדיק, ואינון תלת טפין דאתמשכו מן מוחא לגבי ברית מילה, אתון מסטרא דאימא עלאה, וכלהו אתכלילן במלכותא, ונקודי לאתון פנשמתא לגופא, דגופא איהו כסוס לרוכב, ואתון אינון פתיחין לנקודי לקבלא לון, ועלייהו אתמר (יחזקאל א יא) וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבלא עליהו נקודי, ונקודי בכל אתר בת קול.

טעמי אינון מאני קרבא, רפ"ה איהו לעילא מאתון, ועליה אתמר (שם כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, פעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה, נטוי דא איהו רפ"ה, נטוי על ראשי חיון, דאינון יהו"ה ארבע אתון ודאי, דג"ש איהו מלגאו דאתון, פגיונא דא יהו"ה, רפ"ה מלבר פגיונא דא יהו"ה, ואינון פמתג ורסן לאותיות, ובהון והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה. (דף כא ע"א).

תקונא שתיתאה

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאלהיו, אלהיו אליהו באומאה עלך במלכות קדישא, דאיהי נפילא בגלותא, טול רשותא דלא תזוז מינן, דהא שכינתא וחילהא נטרין לך, מלאכי השרת דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, לבר מהיכלין, לא אית מאן דמקבל צלותין דישראל, כמה צפרין מצפצפין בצלותין לגבי אמהון, דאינון מקננן על ארעא, דנטרין לך, וכלהו אתקריאו צפרים, על שם קן צפור דאיהי אימא קדישא, דאתמר בה (דברים כב ו) פי יקרא קן צפור לפניך, ועלה אתמר (תהלים פד) גם צפור מצאה בית, ודא כ' מבראשית, דאתמר בה (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ודרור

קִן לָהּ דָּא אִימָא עֲלָאָה יוֹבֵל, דְּאִתְמַר בֵּיה (ויקרא כה י) וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ, בְּזִמְנָא דְּצִפּוּר מְצֵאָה בֵּית דְּאִיהִי בִּי מְקַדְּשָׁא, וְאִתְבְּנִיאת וְאִתְתַּקְּנַת, מִיד דְּרוּר דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, אֲשַׁפַּחַת קִן לָהּ לְעִילָא.

וּמִיד אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחִיהָ, אֲלִין שִׂית בְּנִין דִּילָהּ, שִׂית סְפִירָן, דְּאִינוּן שִׁשְׁת יְמֵי הַמְעֵשָׂה, כְּלָהּ פְּרָחִין לְגַבְהָ, בְּכַמְה חֲגִין וְזִמְנִין וְיוֹמִין טָבִין, וְאֶפְרוּחִים דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כְּלָהּ פְּרָחִין עֲמָה בְּגִלוּתָא, וּבְזִמְנָא דְּאִינוּן בִּיצִים, דְּלִית לֹון גְּדִפִין בְּפִקּוּדִין דְּעֵשָׂה לְפִרְחָא, אִתְמַר בֵּיה לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. אִי הָכִי מֵאִי פִי יִקְרָא קִן, אֲלָא בְּזִמְנָא דְּלִית לָהּ לְשְׂכִינְתָּא אֲתֵר לְשִׂרְיָא תַמָּן בְּקִבְעוּ, אִיהִי אֲזֵלַת בְּמִקְרָהּ, וְדָא אִיהוּ כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוּם לְתַפְלָתוֹ וְכוּ', כְּמָה דְּנִשְׁמַתִּין עֲבָדִין, הָכִי שִׂרְיָא שְׂכִינְתָּא עֲמָהוּן, נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי קְבוּעָה בְּצִלוּתָא אוּ בְּאוּרִייתָא אִיהִי אֲתֵר קְבוּעַ לְשִׂרְיָא בֵּיה שְׂכִינְתָּא, אֲבָל נִשְׁמַתָּא דְּלִית לָהּ קְבִיעוּ בְּצִלוּתָא אוּ בְּאוּרִייתָא, אֲלָא אִי אֲזִדְמַנַּת לָהּ בְּמִקְרָהּ, הָכִי אִיהִי שִׂרְיָא עֲלָהּ בְּמִקְרָהּ, וְדָא אִיהוּ פִי יִקְרָא קִן צִפּוּר לְפִנְיָהּ וְכוּ'.

דְּוֵדָּאֵי נִשְׁמַתָּא, אִיהִי קִן צִפּוּר וְכֵן הֵיא נִשְׁמַתָּא דְּבַר נֶשׂ אִתְקַרִיאת קִן צִפּוּר, וְגוּפָא קִן דְּנִשְׁמַתָּא, וְכֵן נִשְׁמַתִּין דְּאִינוּן עוֹלִימָאן דִּילָהּ, דְּאִתְקַרִיאוּ בְּתוּלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיָּה, יִתְבִּין בְּגוּפִין דְּאִינוּן קִן דְּלֵהוּן בְּאַרְחַ מְקַרְהָ, בְּזִמְנָא דְּלָאוּ אִינוּן קְבוּעִין בְּבִתִּי פְּנִסִיּוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְדָא אִיהוּ פִי יִקְרָא קִן צִפּוּר לְפִנְיָהּ.

וְעוֹד קִן צִפּוּר לְעִילָא, אִיהוּ פְּרִסְיָא, וְקִן דִּילָהּ לְתַתָּא מִטְטְרוּ"ן, וְעִלְיָה אִתְמַר (במדבר יד

גַּם צִפּוּר מְצֵאָה בֵּית, וְזוּ ב' מְבִרָאשִׁית, שְׁנַאמַר בֵּיה בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית. וְדְרוּר קִן לָהּ - זוּ הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה יוֹבֵל, שְׁנַאמַר בֵּיה וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ. בְּזִמְן שְׁצִפּוּר מְצֵאָה בֵּית, שְׁהִיא בֵּית הַמְקַדֵּשׁ, וְנִבְנְתָה וְנִתְתַּקְּנָה, מִיד הַדְּרוּר, שְׁהִיא שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה, מְצֵאָה קִן לָהּ לְמַעְלָה.

וּמִיד אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחִיהָ, אִלוּ שִׁשְׁת בְּנֵיה, שֵׁשׁ סְפִירוֹת, שְׁהֵם שִׁשְׁת יְמֵי הַמְעֵשָׂה, כְּלָם פּוֹרְחִים אֲלֵיהָ, בְּכַמְה חֲגִים וְזִמְנִים וְיָמִים טוֹבִים. וְאֶפְרוּחִים, שְׁהֵם יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, כְּלָם פּוֹרְחִים עֲמָה בְּגִלוּת, וּבְזִמְן שְׁהֵם בִּיצִים, שְׁאִין לָהֶם כְּנָפִים בְּמַצּוֹת עֵשָׂה לְפָרַח, נִאמַר בֵּיה לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

אִם כֵּן, מַה זֶה פִי יִקְרָא קִן? אֲלָא בְּזִמְן שְׁאִין לְשְׂכִינָה מְקוּם לְשִׁרוֹת שֵׁם בְּקִבְעוּת, הִיא הוֹלְכַת בְּמִקְרָהּ, וְזֵהוּ כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוּם לְתַפְלָתוֹ. כְּמוֹ שְׁנִשְׁמוֹת עוֹשׂוֹת, כִּף שׁוֹרָה עֲמָהֶם שְׂכִינָה. הַנְּשֵׁמָה שְׁהִיא קְבוּעָה בְּתַפְלָה אוּ בְּתוֹרָה, הִיא מְקוּם קְבוּעַ לְשִׁרוֹת בּוֹ שְׂכִינָה, אֲבָל נִשְׁמָה שְׁאִין לָהּ קְבִיעוּת בְּתַפְלָה אוּ בְּתוֹרָה, אֲלָא אִם מְזַדְמַנַּת לָהּ בְּמִקְרָהּ, כִּף הִיא שׁוֹרָה עֲלֵיהָ בְּמִקְרָהּ, וְזֵהוּ פִי יִקְרָא קִן צִפּוּר לְפִנְיָהּ וְכוּ'.

שְׁוֵדָּאֵי נִשְׁמָה הִיא קִן צִפּוּר, וְכֵן אוֹתָהּ נִשְׁמַת הָאָדָם נִקְרֵאת קִן צִפּוּר, וְהַגּוֹף הַקִּין שֶׁל הַנְּשֵׁמָה, וְכֵן הַנְּשֵׁמוֹת שֶׁהֵן עַלְמוּתִיָּה, שְׁנִקְרָאוּ בְּתוּלוֹת אַחְרִיָּה רְעוּתִיָּה, יוֹשְׁבִים בְּגוּפוֹת, שְׁהֵם קִן שְׁלָהֶם בְּדִרְךָ מְקַרְהָ, בְּזִמְן שְׁאִינֶם קְבוּעִים בְּבִתִּי פְּנִסִיּוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְזֵהוּ פִי יִקְרָא קִן צִפּוּר לְפִנְיָהּ.

וְעוֹד, קִן צִפּוּר לְמַעְלָה הוּא כְּסָא, וְהַקִּין שְׁלָהּ לְמַטָּה הוּא מִטְטְרוּ"ן,

ועליו נאמר ונקח לא ינקח, ששם קן, והוא קנא ונוקם בזמן שלא נמצא קן לשרות. בדרך, זה שנאמר בה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים. ועוד בדרך, זו קבורת רחל, שהיא בפרשת דרכים, ועליה נאמר מי יתנני במדבר מלון ארחים, והם שני משיחים, שמשם עוברים כשפאים לגאל את ישראל.

בכר עץ, זהו עץ החיים, שנאמר בו עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה נאמר פי האדם עץ השדה. ועוד בכל עץ, זה צדיק, שהוא עץ פרי עשה פרי למינו, וזה יום השבת, ששם זווגה של השכינה עם הקדוש ברוך הוא, ושם יש לה נחת, ועליו נאמר והיה פעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו. זה עתו של צדיק שהוא ליל שבת, שמהצדיק פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראו פנים חדשות.

אפרחים - אלו תלמידי חכמים, שבגללם שורה שכינה על ישראל. או ביצים, אלו הם תינוקות של בית רבן שבגללם שורה שכינה על ישראל, ואלו הם בעלי מקרא, ובזמן שהם עוסקים בתורה או במצוה, שהם הקדוש ברוך הוא ושכינתו, וגורמים לחבר אותם יחד, יורשים משם נשמות, ונקראים בנים של הקדוש ברוך הוא, משום שבעלי מקרא ובעלי משנה הם מהכנפים שלה, ומשום זה והאם רבצת על האפרחים או על הביצים, היא רובצת עליהם בארבע הכנפים שלה, שנאמר בהם וארבע כנפים, יונקים פנים קטנות, והם ארבע פנים לכל אחד ואחד,

(יח) ונקח לא ינקח, דתמן קן, ואיהו קנא ונוקם, בזמנא דלא אשכחת קינא לשרייא, בדרך, דא דאתמר בה (יהושע ה ד) מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים, ועוד בדרך, דא קבורת רחל, דאיהי בפרשת אורחין, ועלה אתמר (ירמיהו ט א) מי יתנני במדבר מלון ארחים, ואינון תרין משיחין, דמתמן קא עברין פד אתאן למפרק לישראל.

בכר עץ דא איהו עץ החיים, דאתמר ביה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה אתמר (דברים כ יט) פי האדם עץ השדה, ועוד בכל עץ דא צדיק דאתמר ביה (בראשית א יא) עץ פרי עשה פרי למינו, ודא יום השבת דתמן זווגא דשכינתא עם קודשא בריך הוא, ותמן אית לה נייחא, ועליה אתמר (תהלים א ג) והיה פעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו, דא עתו דצדיק דאיהי ליל שבת, דצדיק מניה פרחין נשמתין חדתין בישראל ערב שבת דאתקריאו פנים חדשות.

אפרוחים אלין תלמידי חכמים, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, או ביצים אלין אינון תינוקות של בית רבן, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, ואלין אינון מארי מקרא, ובזמנא דאינון עסקין באורייתא או במצוה דאנון קודשא בריך הוא ושכינתא, וגרמי לחברא לון פחדא, ירתין מתמן נשמתין, ואתקריאו בנים דקודשא בריך הוא, בגין דמארי מקרא ומארי משנה אינון מגדפין (דקא ע"ב) דילה, ובגין דא והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, איהי רביעא עליהו בארבע גדפין דילה, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבע כנפים, יונקין אנפי זוטרי, ואינון ארבע אנפין לכל חד וחד, ובהון

ובָּהֶם הָאֵם רֹכֶצֶת עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים הִיא עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים מְסַתְּלֶקֶת מֵהֶם, אָבֵל מְשׁוּם שֶׁהֵם מִהַמְּעִים שְׁלֵה, (שְׁנֵאמֹר בְּהֵם (יִרְמִיָּהוּ לֹא) הִמּוּ מֵעִי לֹא), מְשׁוּם אֲהַבָּה שָׂרְאוּ אֶת מַעֲיָה עֲלֵיהֶם, וְהֵם בְּעֲלֵי קַבְלָה, נֹאמֵר בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שֶׁהָאֵם לֹא זֹזָה מֵהֶם לְעוֹלָם.

שְׁוֹדֵאי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא תוֹרָה, וְשִׁכְיָנָה הִיא מְצוּה. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בְּהֵם לְיַחַד אוֹתָם. וְכֵן זְכוּר וְשִׁמּוֹר הֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמִּיַּחַד אוֹתָם בְּיוֹם שַׁבָּת, שֶׁהוּא יְסוּד, וּבִאֲהַבָּה וְיִרְאָה שֶׁל י"ה, שֶׁהֵם אָבָא וְאֵמָא. זְכוּר וְשִׁמּוֹר, הֵם כְּנֶגֶד תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ - י', וְתְּפִלִּין שֶׁל יָד - ה', זְכוּר וְיִנְקָבָה, וְאֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמִּיַּחַד אוֹתָם בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה, שְׁבִזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מִתְעַסְקִים בַּתוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וּבַתוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה בִּאֲהַבָּה וְיִרְאָה, נֹאמֵר בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזְמַן שֶׁלֹּא מִתְעַסְקִים בְּהֵם בִּאֲהַבָּה וְיִרְאָה, נֹאמֵר בְּהֵם שֶׁלֹּא תִשְׁלַח אֶת הָאֵם.

בְּזְמַן שִׁישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים שַׁבָּת בְּזְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה, נֹאמֵר בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאֵם לֹא, כְּתוּב בְּהֵם שֶׁלֹּא תִשְׁלַח וְגו', שְׁנֵי גְרוּשִׁים. וּבְזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מִיַּחַדִּים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתְּפִלִּין שֶׁל יָד וּבְתְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ בְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה, נֹאמֵר בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא - שֶׁלֹּא תִשְׁלַח. וּבְזְמַן שֶׁמְקַיְמִים מְצוֹת בְּרִית מִלְּהָ וּמַעֲבִירִים מֵהֶם הָעֲרֻלָּה וְעוֹשִׂים פְּרִיעָה בְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה, נֹאמֵר בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא - שֶׁלֹּא

אֵימָא רְבִיעָא עֲלֵיהֶו, וְזִמְנִין אֵיהִי עֲלֵיהֶו, וְזִמְנִין אִסְתְּלֶקֶת מִנֵּיהֶו, אָבֵל בְּגִין דְּאֵינוּן מִן מְעוּי, (ג"א דְּאֵתְמַר בְּהוּן (יִרְמִיָּהוּ לֹא יט) הִמּוּ מֵעִי לו), בְּגִין דְּרַחֲמֵי דְּחִמּוּ מֵיַעֲהָ עֲלֵיהֶו וְאֵינוּן מְאָרִי קַבְלָה, אֵתְמַר בְּהוּן (דְּבָרִים כב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּאֵימָא לָא זֹזָה מִנֵּיהֶו לְעוֹלָם.

דְּוֹדֵאי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵיהוּ אוֹרִייתָא, וְשִׁכְיָנָתָא הִיא מְצוּה, זְפָאָה מָאן דְּמִתְעַסֵּק בְּהוּן לְיַחַד לֹוֹן, וְכֵן זְכוּר וְשִׁמּוֹר אֵינוּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתִיה, זְפָאָה אֵיהוּ מָאן דְּמִיַּחַד לֹוֹן בְּיוֹם שַׁבָּת, דְּאֵיהוּ יְסוּד, וּבְרַחֲמֵי וּדְחִילוּ דִּי"ה, דְּאֵינוּן אָבָא וְאֵימָא. זְכוּר וְשִׁמּוֹר, אֵינוּן לְקַבֵּל תְּפִלִּין דְּרִישָׁא י', וְתְּפִלִּין דְּיָדָא ה', דְּכָר וְנוֹקְבָא, וְזְפָאָה אֵיהוּ מָאן דְּמִיַּחַד לֹוֹן בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדְחִילוּ וּרַחֲמֵי, דְּבְזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתְּדַלִּין בְּאוֹרִייתָא דְּבְכַתָּב וּבְאוֹרִייתָא דְּבְעַל פִּה, בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוּ, אֵתְמַר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזְמַנָּא דְּלֹא מִשְׁתְּדַלִּין בְּהוּן בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוּ, אֵתְמַר בְּהוּן שֶׁלֹּא תִשְׁלַח אֶת הָאֵם.

בְּזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל נְטָרִין שַׁבְּתָא בְּזְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּדְחִילוּ וּרַחֲמֵי, אֵתְמַר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא כְּתוּב בְּהוּן שֶׁלֹּא תִשְׁלַח וְגוֹמֵר, תְּרִין תְּרוּכִין, וּבְזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מִיַּחַדִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתְּפִלִּין דִּיד וּבְתְּפִלִּין דְּרֵאשׁ בְּדְחִילוּ וּרַחֲמֵי, אֵתְמַר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא שֶׁלֹּא תִשְׁלַח, וּבְזְמַנָּא דְּמְקַיְמִין מְצוֹת בְּרִית מִלְּהָ וְאֵעֲבֵרֵן מִנֵּיהֶו עֲרֻלָּה, וְעֲבָדִין פְּרִיעָה, בְּדְחִילוּ וּרַחֲמֵי, אֵתְמַר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא שֶׁלֹּא תִשְׁלַח אֶת הָאֵם, בְּזְמַנָּא דְּמִיַּחַדִּין בְּזוּגִיהוּן בְּקִדּוּשִׁין וְשִׁבְעַ בְּרַכָּאן,

תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם. בְּזִמְנָא שְׂמִיחָדִים
בְּזוּוּגָם בְּקִדּוּשֵׁין וְשַׁבַּע בְּרִכּוֹת,
שְׁהָם הִיחוד שְׁלֵהֶם בְּקִדּוּשָׁה
וּבְבִרְכָה, נֶאֱמַר בְּהֶם לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאִם לֹא - שְׁלַח
תִּשְׁלַח וְכוּ'.

וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוֹת בְּרִשׁוֹת
אֲחֵרָת, שְׁכַשְׁלָא מְתִיחָדִים בְּזוּוּגָם
בְּקִדּוּשֵׁין וְשַׁבַּע בְּרִכּוֹת, שְׁהָם
הִיחוד שְׁלֵהֶם בְּקִדּוּשָׁה וּבְבִרְכָה,
בְּמִקּוּם הַקִּדּוּשָׁה שׁוּרָה עֲלֵיהֶם
טְמֵאָה, וּבְמִקּוּם שַׁל בְּרִכָּה שׁוּרָה
עֲלֵיהֶם קָלְלָה, וּבְמִקּוּם שַׁל יִחוד
שׁוּרָה עֲלֵיהֶם פְּרוּד, וְזֶה גֹרֵם
גְלוֹת לְשִׁכְנָה, שְׁגִרְשָׁה מִמְּקוּמָה
וּמִקְנָה, שְׁהִיא יְרוּשָׁלַיִם. זֶהוּ
שְׁכַתוּב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
שְׁנֵי שְׁלוּחִים, שְׁלַח תִּשְׁלַח, אֶחָד
מִבֵּית רֵאשׁוֹן וְאֶחָד מִבֵּית שְׁנַי.

וְאִם תִּמְאֵר שְׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּף הוּא
לֹא גִרְשׁ עִמָּה - מִשׁוּם כִּף אִמְר
הַכְּתוּב כְּצִפּוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה כִּן
אִישׁ נִוְדַד מִמְּקוּמוֹ, כְּדִי לְשַׁמַּר
אוֹתָהּ בְּגִלוֹת מְרִשׁוֹת נְכָרֶיהָ. זֶהוּ
שְׁכַתוּב אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
וּכְבוֹדִי לֹא אֲחֵר לֹא אֲתָן וְגוֹמֵר.
לֹא אֲחֵר - זֶה אֵל אֲחֵר, זֶה סַמְא"ל,
לְפָסִילִים - אֵלוֹ הַמִּמְנִים עַל
שְׁבָעִים אַמּוֹת.

וּבְשִׁבְיָהּ הַקִּדּוּשׁ בְּרוּף הוּא הוּא
מְלֵךְ אֲסוּר בְּרִהָטִים, הוּא אֲסוּר
עִמָּהּ בְּתַפְלִין שַׁל רֵאשׁ, שְׁהָם
הַפָּאָר שַׁל הַרֵאשׁ, שְׁתַּפְלִין שַׁל
רֵאשׁ הֵם בְּמִקּוּם שַׁל הַרֵהָטִים שַׁל
הַמַּח, וְזֶהוּ אֲסוּר בְּרִהָטִים, וְהוּא
חַבוּשׁ עִמָּהּ בְּתַפְלִין שַׁל יָד
בְּקִשׁוֹר שַׁל יָד, וְזֶהוּ שְׁכַתוּב פֶּאֲרָךְ
חַבוּשׁ עֲלֶיךָ, וּמִשׁוּם שְׁהוּא חַבוּשׁ
עִמָּהּ בְּגִלוֹת, נֶאֱמַר בּוֹ אֵין חַבוּשׁ
מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִין,
וְהַשְׁכִּינָה הִיא בֵּית הָאֲסוּרִים שְׁלוֹ,
בְּגִלְל הָאֲהַבָּה שְׁלָהּ הוּא אֲסוּר
בָּהּ, וְסוּד הַדְּבַר - צְרוּר הַמּוֹר
דְּוָדִי לִי בֵּין שְׁדֵי יְלִין.

דְּאִינוּן יִחודָא דְּלֵהוֹן בְּקִדּוּשָׁה וּבְבִרְכָתָא,
אֲתִמַּר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאִם
לֹא שְׁלַח תִּשְׁלַח וְכוּ'.

וְאִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא בְּרִשׁוֹתָא אֲחֵרָא, דְּכַד
לֹא מְתִיחָדִין בְּזוּוּגֵיהוּ בְּקִדּוּשֵׁין
וְשַׁבַּע בְּרִכָּאן, דְּאִינוּן יִחודָא דְּלֵהוֹן בְּקִדּוּשָׁה
וּבְבִרְכָה, בְּאַתֵּר דְּקִדּוּשָׁה שְׁרִיא עֲלֵיהֶו
מְסַאבָא, וּבְאַתֵּר דְּבִרְכָה שְׁרִיא עֲלֵיהֶו
לְטוֹתָא, וּבְאַתֵּר דְּיִחודָא שְׁרִיא עֲלֵיהֶו פְּרוּדָא,
וְדָא גְרִים גְלוֹתָא לְשִׁכְנָתָא, דְּאֲתַתְרַכַּת
מֵאֲתַרְהָא וּמִקְנָהָא דְּאִהִי יְרוּשָׁלַם, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
תְּרִין שְׁלוּחִין שְׁלַח תִּשְׁלַח, חַד מִבֵּית רֵאשׁוֹן,
וְחַד מִבֵּית שְׁנַי.

וְאִי תִימָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲתַתְרַךְ
עִמָּיהָ, בְּגִין דָּא אִמְר קִרָא (משלי כו
ח) כְּצִפּוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה כִּן אִישׁ נִוְדַד
מִמְּקוּמוֹ, בְּגִין לְנִטְרָא לָהּ בְּגִלוֹתָא מְרִשׁוֹ
נִוְכְרָאָה, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְיָ
הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לֹא אֲחֵר לֹא אֲתָן וְגוֹמֵר, לֹא אֲחֵר
דָּא אֵל אֲחֵר, דָּא סַמְא"ל, לְפָסִילִים אֲלִין
מִמֶּנָּן דְּעַל שְׁבָעִין אוּמִין.

וּבְגִינָהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ מְלֵךְ אֲסוּר
בְּרִהָטִים, אִיהוּ אֲסוּר עִמָּהוֹן בְּתַפְלִין
דְּרִישָׁא, דְּאִינוּן פֶּאֲר דְּרִישָׁא, דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא
אִינוּן בְּאַתֵּר דְּרִהָטִי דְּמוּחָא, וְדָא אִיהוּ אֲסוּר
בְּרִהָטִים, וְאִיהוּ חַבוּשׁ עִמָּהוֹן בְּתַפְלִין דְּיָד
בְּקִשׁוֹר שַׁל יָד, וְדָא הוּא דְּכַתִּיב (יחזקאל כד יז) פֶּאֲרָךְ
חַבוּשׁ עֲלֶיךָ, וּבְגִין דְּאִיהוּ חַבוּשׁ עִמָּהוֹן
בְּגִלוֹתָא, אֲתִמַּר בֵּיהּ אֵין חַבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית
הָאֲסוּרִין, וּשְׁכִינָתָא אִיהִי בֵּית הָאֲסוּרִין דִּילֵיהּ,
בְּגִין רְחִימוֹ דִּילָהּ אִיהוּ אֲסוּר בָּהּ, וְרִזָּא דְּמִלָּה
צְרוּר הַמּוֹר דְּוָדִי לִי בֵּין שְׁדֵי יְלִין (שיר א יג).

וּבְגִין דָּא מָאן דְּבַעֵי לְאַשְׁגָּא לְמַלְפָּא, לִית לִיהּ
 רְשׁוּ לְאַשְׁגָּא לִיהּ אֶלְא בְּשַׁכְּנִיתָא, הֲדָא
 הוּא דְכְּתִיב (יְרֵמְיָה ט כב) אֶל יִתְהַלֵּל וְכוּ', כִּי אִם
 בְּזַאת וְגוֹמֵר, וְאַהֲרֹן כַּד עָאֵל לְקֹדֶשׁ קֹדֶשִׁין
 בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, בְּהָ הוּוּ עָאֵל, דְּכְּתִיב (וַיִּקְרָא טז
 ג) בְּזַאת יָבֵא אֶהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהִי עֵת לַעֲשֹׂת
 לִיִּי, וּמֹשֶׁה בְּגִינְהָ אֶתְקִיִּים בְּעֶלְמָא, הֲדָא הוּא
 דְכְּתִיב (דְּבָרִים לג א) וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר וְגוֹמֵר,
 וּבְהָ עֵבִיד עֲשֵׁר מִכְתָּשִׁין לְפָרְעָה, הֲדָא הוּא
 דְכְּתִיב (שְׁמוֹת ט טז) וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךָ,
 וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּהוּוּ יָדַע דְּכָל רַעוּתָא דְּמַלְפָּא
 בְּהָ, מִנֵּי לְבַנּוּי עֲלֵהּ, דְּלֹא יַעֲלוּן קָדָם מַלְפָּא
 אֶלְא בְּהָ, וְכָל שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוּן בְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין
 לְמַלְפָּא דִּיהוּן בְּהָ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית מט
 כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם (דָּף נב
 ע"א) וְגוֹמֵר, וְדוּד בְּגִין דְּהוּוּ יָדַע דְּכָל רַעוּתָא
 וְחִילָא וְתוֹקְפָא דְּמַלְפָּא בְּהָ, אָמַר (תְּהִלִּים כז ג) אִם
 תַּחֲנֶנָּה וְגוֹמֵר, בְּזַאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, דְּאֶתְמַר
 עֲלֵהּ (שֵׁם קג ט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּמָאן דְּלֹא
 שָׁת לְבִיָּה גַם לְזַאת, עֲלֵיהּ אֶתְמַר (שֵׁם צב ז) וְכִסִּיל
 לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּבְגִין דָּא כַּד יִשְׂרָאֵל בַּעָאן בְּעוֹתִין לְמַלְפָּא,
 אָמְרִין לָהּ (שִׁיר ו א) אָנְהָ הֵלֶךְ דוּדֵךְ,
 דְּאֶתְמַר בֵּיהּ בְּרַח דוּדִי, אָנְהָ פָּנָה דוּדֵךְ
 וְנִבְקָשְׁנוּ עִמָּךְ, בְּכַמְהָ בְּקָשׁוֹת דְּצִלוֹתִין
 וּבְעוֹתִין, דְּבִגִּינָךְ אִיהוּ נְחִית עֲלֵךְ, דְּלֹא זֹ מִנְנָא
 אֶלְא בְּגִין דְּלֹא נְהַגְנָא יְקָרָא בְּךָ, דְּבִגִּינָךְ הוּוּ
 אָסִיר עִמָּנָא כָּל שִׁית יוֹמִין, הֲדָא הוּא
 דְכְּתִיב (יִחְזַקְאֵל מו א) יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ
 יִפְתַּח, דְּהַכִּי אִיהִי שְׁכִינְתָא סְתִימָא עִמִּיהּ
 בְּיוֹמָא דְּחוּלָא, כְּשׁוֹשְׁנָה דְּאִיהִי אָטִימָא,
 וּבְיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא וּבְיוֹמָא דְּחֲדָשָׁא וּבְיוֹמִין טְבִין

וּמְשׁוּם כֶּף, מִי שְׂרוּצָה לְהַשִּׁיג
 אֶת הַמְּלֶךְ, אִין לוֹ רְשׁוּת לְהַשִּׁיג
 אוֹתוֹ אֶלְא עִם הַשְּׁכִינָה. זְהוּ
 שְׁכַתוֹב אֶל יִתְהַלֵּל וְכוּ', כִּי אִם
 בְּזַאת יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר. וְאַהֲרֹן
 כְּשִׁנְכַּנְס לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים בְּיוֹם
 הַכַּפּוּרִים, בְּהָ הִיָּה נְכַנְס, שְׁכַתוֹב
 בְּזַאת יָבֵא אֶהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 שְׁהִיא עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוּוּהָ,
 וּמֹשֶׁה בְּשִׁבְלֵיהּ הַתְּקִים בְּעוֹלָם.
 זְהוּ שְׁכַתוֹב וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר
 בְּרַךְ וְגוֹמֵר, וּבְהָ עֲשֵׂה עֲשֵׁר
 מִפְּוֹת לְפָרְעָה. זְהוּ שְׁכַתוֹב
 וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךָ.
 וַיַּעֲקֹב, מְשׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדַע שְׁכָל
 רַצוֹנוֹ שֶׁל הַמְּלֶךְ בְּהָ, צָוָה אֶת
 בְּנָיו עֲלֵיהּ שְׁלֹא יִכְנָסוּ לְפָנֵי
 הַמְּלֶךְ אֶלְא בְּהָ, וְכָל
 מְשָׁלוֹתֵיהֶם בְּתַפְלוֹת וּבְקָשׁוֹת
 לְמַלְכָּא שְׁהִיָּו בְּהָ. זְהוּ שְׁכַתוֹב
 וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם
 וְגוֹמֵר. וְדוּד, מְשׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדַע
 שְׁכָל הַרְצוֹן וְהַכֶּחַץ וְהַתְּקֵף שֶׁל
 הַמְּלֶךְ הוּוּ בְּהָ, אָמַר אִם תַּחֲנֶנָּה
 וְגוֹמֵר, בְּזַאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, שְׁנֹאֲמַר
 עֲלֵיהּ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּמִי
 שְׁלֹא שָׁת לְבוֹ גַם לְזֹאת, עֲלָיו
 נֶאֱמַר וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.
 וּמְשׁוּם כֶּף, כְּשִׁישְׂרָאֵל מִבְּקָשִׁים
 בְּקָשׁוֹת לְמַלְכָּא, אוֹמְרִים לָהּ אָנְהָ
 הֵלֶךְ דוּדֵךְ, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ בְּרַח
 דוּדִי, אָנְהָ פָּנָה דוּדֵךְ וְנִבְקָשְׁנוּ
 עִמָּךְ, בְּכַמְהָ בְּקָשׁוֹת שֶׁל תַּפְלוֹת
 וּבְקָשׁוֹת, שְׁבִשְׁבִילֵךְ הוּוּ יָרַד
 עֲלֵינוּ, שְׁלֹא זֹו מְמַנּוּ אֶלְא מְשׁוּם
 שְׁלֹא נְהַגְנּוּ בְּךָ כְּבוֹד, שְׁבִשְׁבִילֵךְ
 הִיָּה אָסוּר עִמָּנוּ כָּל שֵׁשֶׁת
 הַיָּמִים. זְהוּ שְׁכַתוֹב יִהְיֶה סָגוּר
 שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת
 יִפְתַּח וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, שְׁכָף
 הִיא הַשְּׁכִינָה נְסֻתָתָא עִמּוֹ בִּימֵי
 הַחֹל, כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה שְׁהִיא
 אָטוּמָה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת וּבְיוֹם
 הַחֲדָשׁ וּבְיָמִים טוֹבִים נִפְתַּחַת

לְקַבַּל רִיחוֹת וּבִשְׂמִים וְלִירֵשׁ
נַפְשׁוֹת וְעֲנוּגִים לְבַנְיָהֶם.

אִוִי לָהֶם לְבַנְי אָדָם, שֶׁהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אָסוּר עִמָּהֶם בְּגִלוּת
וְהַשְׂכִּינָה אָסוּרָה עִמָּם, וְנֹאמַר
בָּהּ אֵין חָבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ
מִבֵּית הָאֲסוּרִים, וְהַגְּאֵלָה שְׁלָהּ,
שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, הָאֵם הַעֲלִינָה
הִיא תְּלוּיָה בִּידֵיהֶם, שְׁחַמְשִׁים
שְׁעָרֵי חֲרוֹת עִמָּהּ, כְּנֶגֶד חַמְשִׁים
פְּעָמִים שְׁנוֹכְרָה יֵצִיאֵת מִצְרִים
בַּתּוֹרָה. זֶהוּ וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה,
בְּחַמְשִׁים הָאוֹתִיוֹת הַלְלוּ
שְׁמֵיחֲדִים אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שִׁישׁ בְּהֵן כ"ה
וְכ"ה אוֹתִיוֹת, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ
שְׁיַעֲזֹר אוֹתָהּ בְּתוֹכָם.

וְהוּא מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת,
שְׁנֹאמַר בָּהֶם חֲלוּ נָא פְּנֵי א"ל
וַיִּחַנְנוּ, לְאוֹתָהּ שְׁנֹאמַר בָּהּ א"ל
נָא רְפָא נָא לָהּ, שֶׁהַרְפּוּאָה בִּירוֹ,
שֶׁהִיא יָד פְּשׁוּטָה לְקַבַּל שְׂבִים,
וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וְהִיא בְּעַד
הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וְתִיבֵב בְּתֵרוּעָה,
שֶׁהִיא יְבֵבָה, שְׁנֹאמַר בָּהּ וַיִּפְתַּח
נַח אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה,
וְזֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁל תַּבַּת נַח,
הִיא הָאֵם הַעֲלִינָה, הַחֲלוֹן שְׁלָהּ
הוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁבוּ אוּר,
וְתוֹרָה אוּר, וְהוּא הָאוּר הַגָּנוּז.
וַיִּפֶן כַּה וְכַה, מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים,
אֵלוֹ עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה, וַיֵּרָא כִּי
אֵין אִישׁ. וְעוֹד, מְשַׁגֵּיחַ מִן
הַחֲלוּנוֹת, אֵלוֹ הַחֲלוּנוֹת שֶׁל בֵּית
כְּנֶסֶת, שֶׁהָאֵב וּבְנוֹ הֵם בְּבֵית
(הַכְּנֶסֶת) אָסוּרִים, וְהוּא בְּכָל יוֹם
הַשְּׁגָחְתוּ עֲלֵיהֶם וְנֹתֵן לָהֶם
מְזוֹן.

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, אִם יֵשׁ מִי
שְׁיַעֲזֹר בְּתְּשׁוּבָה לְשֹׁבֵר אֶת
בֵּית הָאָסוּרִים שְׁלָהֶם, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב לְאֹמַר לְאָסוּרִים צְאוּ

אֶתְפַּתְחַת, לְקַבַּל רִיחוֹן וּבוֹסְמִין, וְלִירֵתָא
נַפְשֵׁין וְעֲנוּגִין לְבַנְיָהֶוּ.

וְזִי לֹון לְבַנְי נְשָׂא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסִיר
עִמָּהוֹן בְּגִלוּתָא, וְשְׂכִינְתָא אָסִירַת עִמָּהוֹן,
וְאִתְמַר בָּהּ אֵין חָבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית
הָאָסוּרִים, וּפּוֹרְקָנָא דִּילָהּ דְּאִיהִי תְּשׁוּבָה אִימָא
עֲלָאָה, אִיהִי תְּלִיא בִּידֵיהוֹן, דְּחַמְשֵׁין תְּרַעִין
דְּחִירוֹ עִמָּהּ, לְקַבַּל חַמְשֵׁין זְמַנִּין דְּאִדְכַּר
יֵצִיאֵת מִצְרִים בְּאוּרִייתָא, דָּא הוּא (שְׁמוֹת ב
י) וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה, בְּאֵלִין חַמְשֵׁין אֲתוּון
דְּמִיחֲדִין לִיהּ בְּכָל יוֹמָא פְּעָמִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
דְּאִית בְּהוֹן כ"ה וְכ"ה אֲתוּון, וַיֵּרָא כִּי אֵין
אִישׁ דְּאִתְעַר לָהּ בְּגוּיָהּוּ.

וְאִיהִי מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, דְּאִתְמַר בְּהוֹן חֲלוּ
נָא פְּנֵי אֵל וַיִּחַנְנוּ, לְהֵיָא דְּאִתְמַר
בָּהּ (בְּמִדְבַר יב יג) אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ, דְּאִסּוּוֹתָא
בִּידֵיהּ, דְּאִיהִו יָד פְּשׁוּטָה לְקַבַּל שְׂבִים, (שְׁמוֹת
ב יב) וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, וְאִיהִי (שׁוֹפְטִים ה כח) בְּעַד
הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה, וְתִיבֵב בְּתֵרוּעָה דְּאִיהִי יְבֵבָא,
דְּאִתְמַר בָּהּ (בְּרֵאשִׁית ח ו) וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן
הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָא יוֹם הַכַּפּוּרִים דְּתִיבַת
נַח הִיא אִימָא עֲלָאָה, חֲלוֹן דִּילָהּ הוּא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּבִיהּ אוּר, וְתוֹרָה אוּר, וְאִיהִו
אוּר הַגָּנוּז.

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים, אֵלוֹ עֲשֶׂרֶת
יָמֵי תְּשׁוּבָה, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, וְעוֹד
מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת אֵלִין חֲלוּנוֹת דְּבִי
כְּנִישְׁתָּא, דְּאָבָא וּבְנוֹי אִינוּן
בְּבֵית (הַכְּנֶסֶת) אָסִירִין, וְאִיהִו בְּכָל יוֹמָא
אֲשַׁגְּחוּתִיהּ עֲלֵיהּ, וַיְהִיב לֹון מְזוּנָא.

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, אִם אִית מָאן דְּיַתְעַר בְּתִיבַתָּא
לְתַבְרָא בֵּית אָסוּרִין דְּלֵהוֹן, הִדָּא הוּא

דְּכַתִּיב (ישעיה מט ט) לְאֹמַר לְאָסוּרִים צְאוּ, וְלֵאשֶׁר בַּחֲשָׁךְ הַגְּלוּ, וַיִּפֶן כַּה וְכַה

וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֶלָּא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנוּ,
 בְּעַסְקִין דְּלֵהוֹן, בְּאוֹרְחִין דְּלֵהוֹן, אִישׁ לְבַצְעוּ
 מְקַצְהוּ, בְּבַצְעָא דְהָאִי עֲלָמָא, לִירְתָא הָאִי
 עֲלָמָא, וְלֹאוּ אֵינוֹן מְסֻטְרָא דְאַלִּין דְאַתְמַר
 בְּהוֹן (שמות יח כא), אַנְשֵׁי חֵיל, יֵרְאִי אֱלֹהִיִּים,
 אַנְשֵׁי אַמְת, שְׁנַאֲי בַצְע, אֶלָּא כְּלֵהוּ צְוּוּחִין
 בְּצִלוֹתִין בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי כְּפֻלְבִּים, הֵב לְנָא
 מְזוֹנָא, וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה וְחַיִּי, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים,
 וְאֵינוֹן עֲזִי נֶפֶשׁ כְּפֻלְבִּים, דְּאֵינוֹן אוּמִין דְּעֲלָמָא
 דְּצוּוּחֵי לְגַבְיָה וְלִית לוֹן בִּשְׁת אַנְפִּין, דְּלֹא אִית
 מָאן דְּקָרָא לִיה בְּתִיּוּבְתָא, דִּיחֲזוֹר שְׂכִינְתָּיה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהִי מְרַחֲקָא מִנִּיה, לְמַהְדֵּר לְגַבְיָה, וְאֵדְמִיִּין לְכֻלְבִּים, דְּאַתְמַר
 בְּהוֹן (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מֵעֲשִׂיהֶם, וְאֵינוֹן עֲרַב רַב, דְּכָל חֶסֶד דְּעַבְדִּין
 לְגִרְמִיהוּ עַבְדִּין.

וְלֹאֲשֵׁר בַּחֲשָׁף הַגְּלוּ, וַיִּפֶן כֹּה
 וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֶלָּא אִישׁ
 לְדַרְכּוֹ פָּנוּ, לְעַסְקִים שְׁלָהֶם,
 לְדַרְכֵים שְׁלָהֶם, אִישׁ לְבַצְעוּ
 מְקַצְהוּ, בְּבַצְעֵי שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
 לִירֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵינֶם
 מַצְדֵּי אֱלוּ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם אַנְשֵׁי
 חֵיל, יֵרְאִי אֱלֹהִיִּים, אַנְשֵׁי אַמְת,
 שְׁנַאֲי בַצְע, אֶלָּא כֻלָּם צוֹעֲקִים
 בְּתַפְלָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כְּמוֹ
 כְּלָבִים, הֵב לָנוּ מְזוֹן וְסִלְיַחָה
 וְכַפְרָה וְחַיִּים, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים,
 וְהֵם עֲזִי נֶפֶשׁ כְּכֻלְבִּים. שֶׁהֵם
 אַמּוֹת הָעוֹלָם שְׂצוֹעֲקִים כַּנְּגִדוּ
 וְאֵין לָהֶם בִּשְׁת פְּנִים, שְׂאִין מִי
 שְׂקוּרָא לּוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׂיַחְזִיר אֶת
 שְׂכִינְתּוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁהִיא מְרַחֲקַת מִמֶּנּוּ, לְחֲזוֹר אֵלָיו,
 וְנִדְמִים לְכֻלְבִּים, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם
 וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מֵעֲשִׂיהֶם, וְאוֹתָם עֲרַב רַב, שְׂכָל
 חֶסֶד שְׂעוֹשִׂים, הֵם עוֹשִׂים אוֹתוֹ
 לְעַצְמָם.

וְעוֹד אֵינוֹן שְׂאֵלִין מְזוֹנָא וְכַסְיָא וְעוֹנָה,
 דְּאִיהִי עוֹנַת זְוָגִיָּהוּ, דְּאַתְמַר בְּה (שמות
 כא 1) שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע, וְלֹא אִית
 מָאן דְּשְׂאִיל מְזוֹנָא דְאִיהִי תוֹרָה, שְׂאֲרָה
 דְּשְׂכִינְתָּא, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּאַתְמַר
 בְּה (משלי א ח) וְאַל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ, כְּסוּתָהּ (דף
 כב ע"ב) דָּא כְּסוּיָא דְצִיּוּצִית, וְעֵטִיפוּ דִּילִיה,
 וְתַפְלִין דִּיד, דְּאַתְמַר בְּה (תהלים קב א) תִּפְלָה לְעֵנִי
 כִּי יַעֲטֹף, וְעוֹנְתָהּ דָּא קְרִיאַת שְׂמַע בְּעוֹנְתָהּ,
 דְּאֵם שְׂלֵשׁ אֵלָה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ לְשְׂכִינְתָּא,
 וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף (שמות כא יא), לִית לִיה
 כְּסוּפָא מִן שְׂכִינְתָּא, חֲצִיף אִיהוּ, וְעוֹד אֵין
 כְּסָף לֹא יֵהָא לִיה כְּסוּפָא לְעֲלָמָא דְאַתִּי.

וְעוֹד הֵם מְבַקְשִׁים מְזוֹן וְכַסוּת
 וְעוֹנָה, שְׂהִיא עוֹנַת זְוָגָם,
 שְׁנַאֲמַר בְּה שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ
 לֹא יִגְרַע, וְאֵין מִי שְׂשׂוֹאֵל מְזוֹן,
 שְׂהוּא תוֹרָה, שְׂאֲרָה שֶׁל
 הַשְּׂכִינָה, וְהִיא הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה
 שְׁנַאֲמַר בְּה וְאַל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת
 אִמְךָ. כְּסוּתָהּ זֶה כְּסוּי הַצִּיּוּצִית
 וְעֵטוּף שְׂלָה, וְתַפְלִין שֶׁל יָד,
 שְׁנַאֲמַר בְּה תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֹף.
 וְעִנְתָּהּ זֶה קְרִיאַת שְׂמַע בְּעוֹנְתָהּ.
 שְׂאֵם שְׂלֵשׁ אֵלָה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ,
 לְשְׂכִינָה, וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף,
 אֵין לּוֹ בּוֹשָׁה מִן הַשְּׂכִינָה, הוּא
 חֲצוּף. וְעוֹד אֵין כְּסָף, לֹא יֵהָא
 לּוֹ כְּסוּפִים לְעוֹלָם הַבָּא.

וְהָן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׂלֵשׁ עִם גְּבַר
 (איוב לג כט), וְכַגִּין דָּא כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדְהָ,
 דָּא גְּלַגּוּלָא קְדַמָּאָה, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוּרוֹ, דָּא
 גְּלַגּוּלָא תְּנִינָא, בְּמָה יִשְׂכָּב, דָּא גְּלַגּוּלָא

וְהָן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים
 שְׂלוֹשׁ עִם גְּבַר, וּמִשּׁוּם כֶּךָ כִּי
 הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדְהָ - זֶה גְּלַגּוּל
 הַרְאִשׁוֹן, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוּרוֹ -
 זֶה גְּלַגּוּל שְׁנִי, בְּמָה יִשְׂכָּב - זֶה

גלגול שלישי, ואלו הם שלשה לבושים של שלשה כסויים של שלשה צבעי העין, שהם לבושים לבת עין שהיא נשמה. ובשרשת אלה אמר, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף, וכנגד שלשת הצבעים, פעמים הם שלשת הצבעים של הנר, שנאמר בהם וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה. וירא - הרי צבע אחד, בלבת אש מתוך הסנה - הרי צבע שני, וירא והנה הסנה בער באש - הרי שלשה, והם כנגד שלשת צבעי העין. בלבת אש זו בת עין, באותו זמן שיהיו מאירים שלשת צבעי העין, שהם כנגד שלשת צבעי הקשת, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם, ובאותו הזמן - פי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון.

אור העין הוא עמוד האמצעי, בת עין הבית שלה, באותו הזמן שיתפנה העין מבת העין, שנאמר בה סכתה בענן לך וגומר, שהיא התבלול של העין, זו רומא רבתי, השכינה העליונה עתידה לומר לקדוש ברוך הוא, למה תעמוד בחוץ ואנכי פניתי הבית, אנכי של יציאת מצרים. ואף על גב דאין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, שכינה, שהיא אסורה בגלות, שכינה העליונה תפודה אותה. זהו שפתוב אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי, חי יהוה שכבי עד הבקר, שהיא ימין פשוטה לקבל שבים, שאין הדבר הזה תלוי אלא בתשובה, הימין העליונה של השכינה.

באותו זמן השכינה העליונה כנשר יעיר קנו, שהיא ירושלים, ק"ן ו', על גוזליו ירחף, יפרוש

תליתאה, ואלין אינון תלת לבושין, דתלת פסויין, דתלת גוונין דעינא, דאינון לבושין לבת עין, דאיהי נשמתא.

ובאלין תלת אתמר (שמות כג יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף, ולקבל תלת זמנין אינון תלת גוונין דשרגא, דאתמר בהון (שם ג ב) וירא מלאך יי אליו בלבת אש מתוך הסנה, וירא הא גוון חד, בלבת אש מתוך הסנה הא גוון תניינא, וירא והנה הסנה בער באש הא תלתא, ואינון לקבל שלשה גוונין דעינא, בלבת אש דא בת עין, בההוא זמנא דיהון נהירין תלת גוונין דעינא, דאינון לקבל תלת גוונין דקשת, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם (בראשית ט טז), ובההוא זמנא פי עין בעין יראו בשוב יי ציון (ישעיה נב ח).

אור דעינא הוא עמודא דאמצעיתא, בת עין ביתא דילה, בההוא זמנא דיתפני עננא מן בת עינא, דאתמר בה (איכה ג מד) סכתה בענן לך וגומר, דאיהי תבלול דעינא, דא רומי רבתא, שכינתא עלאה עתידה למימר לקודשא בריך הוא, למה תעמוד בחוץ, ואנכי פניתי הבית (בראשית כד לא), אנכי דיציאת מצרים, ואף על גב דאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, דאיהי שכינתא, דאיהי אסורה בגלותא, שכינתא עלאה יפרוק לה, הדא הוא דכתיב (רות ג יג) אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי, חי יי שכבי עד הבקר, דאיהי ימינא פשוטה לקבל שבים, דלית מלתא דא תליא אלא בתויבתא, ימין עלאה דשכינתא.

בההוא זמנא שכינתא עלאה כנשר יעיר קנו (דברים לב יא), דאיהו ירושלים, ק"ן ו' על גוזליו ירחף, יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על

כַּנְפֵי יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרְתוֹ.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאִשָּׁא אֲתַכֶּם עַל
כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאִבִּיא אֲתַכֶּם אֵלַי.
שְׁבֻזְמֵן שֶׁהִשְׁכִּינָה בְּגִלוּת, נֹאמֵר
בָּהּ וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ
וְגוֹמֵר, אֲלֵא בְּשֶׁבֶת וַיָּמִים
טוֹבִים. וּבְאוֹתוֹ זְמַן מִתְיַחֵדֶת עִם
בַּעֲלָהּ, וְכַמָּה נִפְשוֹת יִתְרוֹת
יִוֹרְדוֹת עִמָּה לְדוֹר עִם יִשְׂרָאֵל.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשֶּׁבֶת לְדֹרְתָם. אֲשֶׁרִי הוּא
מִי שְׁמַתְקֵן לָהּ דִּירָה נְאֻה בְּלָבוֹ,
וְכָלִים נְאֻים בְּאִיבָרִים שְׁלוֹ,
וְאִשָּׁה נְאֻה, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ,
שֶׁבִשְׁבִּילָהּ שׁוֹרָה הַשְּׁכִינָה
הַעֲלִינָה שֶׁהִיא נִשְׁמַת כָּל חַי
עָלָיו, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא
שׁוֹבֵת בְּאַחַד, וַיִּנְפֹשׁ בְּאַחַד,
בְּשִׁכְנָה הַעֲלִינָה הוּא שׁוֹבֵת
עֲלֵיהֶם, וּבְשִׁכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה הוּא
וַיִּנְפֹשׁ עֲלֵיהֶם, וְנוֹתֵן לָהֶם
נִפְשוֹת יִתְרוֹת.

שְׁאוֹתָן בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רַעוּתֶיהָ,
שְׁבָאוֹת עִמָּה, וְכַמָּה מְלֹאכִים
מִמְּנִים, וּמִשְׁרָתִים שְׁלָהֶם בָּאִים
עִמָּם, שֶׁהֵם שְׁבַעִים, שְׁתַּלְוִיִּים
מִן זָכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְזֶהוּ וַיְכַלֵּנוּ,
כּוֹלֵל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, וְנִקְרְאוֹת
הַנִּפְשוֹת הַלְלוּ אֶשְׁפִּיזִין, מִכִּיּוֹן
שֶׁלֹא שׁוֹרֹת עִם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא
בְיוֹם הַשֶּׁבֶת, וּכְשִׁיזְצֵאת שֶׁבֶת,
כֵּלְךָ חוֹזְרוֹת לְמִקְוֵיךָ.

וְהַנִּשְׁמוֹת שֶׁהֵם מִצָּדָה שֶׁל
הַשְּׁכִינָה הַעֲלִינָה נִקְרְאוּ
אֶפְרוּחִים, וְנִפְשוֹת שְׁמַצֵּד
הַשְּׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה נִקְרְאוּ
בִּיצִים, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הַפּוֹרֵס
סִפְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, הָאֵם הַעֲלִינָה
שֶׁהִיא סִפְתָּ שְׁלוֹם שְׁסוֹכְכֵת
עֲלֵיהֶם, וְשְׁלוֹם עִמָּה, שְׁנֹאמֵר בּוֹ
הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם,
וַיֵּשׁ סִפְהָ לְמִטָּה כ"ו ה"ס, שֶׁהוּא
יֵאֱהָרֹנָה"י, סִפְתָּ שְׁלוֹם, כּוֹס, ת'
שֶׁהוּא תְּפָאֶרֶת. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יֵהִי

אֲבָרְתוֹ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שְׁמוֹת יט ד) וְאִשָּׁא
אֲתַכֶּם עַל כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאִבִּיא אֲתַכֶּם אֵלַי.

דְּבֻזְמֵן דְּשִׁכְנָתָא אִיהִי בְּגִלוּתָא, אֲתַמַּר בָּהּ
(בְּרַאשִׁית ח ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ
וְגוֹמֵר, אֲלֵא בְּשֶׁבֶת וַיּוֹמִין טְבִין, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא
אֲתִיחַדַּת עִם בַּעֲלָהּ, וְכַמָּה נִפְשוֹת יִתְרִין קָא
נִתְתִין עִמָּה, לְדִירָא בְּיִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא
דְכָתִיב (שְׁמוֹת לא טז) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֶּׁבֶת
לְדֹרְתָם, זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּמִתְקֵן לָהּ דִּירָה
נְאֻה בְּלִפְיָהּ, וְכָלִים נְאֻים בְּאִיבָרִים דִּילֵיהּ,
וְאִשָּׁה נְאֻה דְאִיהִי נִשְׁמָתֶיהּ, דְּבִגְיָנָה שְׂרִיא
שְׁכִינָתָא עֲלָאָה דְאִיהִי נִשְׁמַת כָּל חַי עֲלֵיהּ,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ שֶׁבֶת בְּחַד, וַיִּנְפֹשׁ
בְּחַד, בְּשִׁכְנָתָא עֲלָאָה אִיהוּ שֶׁבֶת עֲלִיָּהּ,
וּבְשִׁכְנָתָא תְּתָאָה אִיהוּ וַיִּנְפֹשׁ עֲלִיָּהּ, וַיְהִיב
לוֹן נִפְשָׁאן יִתְרִין.

דְּאִינוּן בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רַעוּתֶיהָ, דְּקָא אֲתִיָּאן
עִמָּה, וְכַמָּה מְלֹאכִים מִמְּנֵן וּמִשְׁמִשִּׁין
דְּלֵהוּן קָא אֲתִיָּאן עִמָּהוּן, דְּאִינוּן שְׁבַעִין,
דְּתַלְוִין מִן זָכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְדָא אִיהוּ וַיְכַלֵּנוּ,
כָּלִיל שְׁבַעִין וְתִרִין, וְאֲתַקְרִיאוּ אֲלֵין נִפְשוֹת
אוּשְׁפִיזִין, בְּגִין דְּלֹא שְׂרִיָּאן בְּיִשְׂרָאֵל אֲלֵא
בְיוֹם הַשֶּׁבֶת, וְכַד נִפְיק שֶׁבֶת כְּלָהוּ חֲזִרִין
לְאֲתִרִיָּהּ.

וְנִשְׁמָתִין דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְשִׁכְנָתָא עֲלָאָה
אֲתַקְרִיאוּ אֶפְרוּחִין, וְנִפְשִׁין מְסֻטְרָא
דְשִׁכְנָתָא תְּתָאָה אֶקְרוּן בִּיצִים, וְדָא אִיהוּ רְזָא
דְּהַפּוֹרֵס סִפְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי
סִפְתָּ שְׁלוֹם דְּמִסְכְּדָ עֲלִיָּהּ, וְשְׁלוֹם עִמָּה,
דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (בְּמִדְבָר כה יב) הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי
שְׁלוֹם, וְאִיתָ סוּפְהָ לְתַתָּא כ"ו ה"ס דְאִיהוּ
יֵאֱהָרֹנָה"י, סוּפְתָ שְׁלוֹם, כּוֹס, ת' דְאִיהוּ
תְּפָאֶרֶת. (דף נג ע"א) בְּהֵהוּא זְמַנָּא יְהוּן בְּנִין

הַבְּנִים בְּרִשְׁוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְקוֹל יֵצֵא וַיֹּאמֶר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים. מִיָּד שְׂוִיצָא זְכוּר וְשִׁמּוֹר שֶׁל שְׁבַת וַיָּבֵא הַלְּלִיָּהּ שֶׁל יוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל שְׁבַת, קוֹל שְׁנֵי יוֹצֵא שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

יְעוֹד, פִּי יִקְרָא קֵן צְפוּר לְפִנְיָךְ - זו סִפָּה, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה. בְּכָל עֵץ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הַדֶּר, אֶפְרוּחִים, אֵלוֹ שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכּוֹת. אוֹ בִּיצִים, שְׁבָהֶם עוֹשִׂים שְׁבַע הַקְּפּוֹת, וְסוּד הַדְּבַר - נִקְבָּה תְּסוּבֵב גָּבֵר.

פְּרֵי עֵץ הַדֶּר, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה. עֵץ הוּא לּוֹלֵב, לִ"ו ל"ב נְתִיבוֹת, שֶׁהוּא אֶתְרוּג, וְצָרִיף לְנַעֲנַע בּוֹ לְשֵׁשֶׁה צְדָדִים - אַרְבַּע רוֹחוֹת, מַעֲלָה וּמְטָה, לְעוֹרֵר עָלָיו ו', וּשְׁלֹשָׁה נַעֲנוּעִים לְכָל צַד עוֹלָם שְׁמוֹנֵה עֶשֶׂר, וְצָרִיף אַרְבַּע פְּעָמִים שְׁמוֹנֵה עֶשֶׂר, אַחַד בְּנִטְיִלַת לּוֹלֵב, וְהַשְּׁנֵי בְּאֵנָא יְהוּ"ה, שְׁנֵי אַחֲרִים בַּהוֹדוֹ לַה' הַתַּחֲלָה וְסוּף, וּבְנַעֲנוּעִים הִלְלוּ הֵם מְשִׁפִּילִים מִמַּעֲלָה לְמַטָּה אֶת שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם הָאֲמוֹת, וְאַחַר שְׁמֻנְצָחִים אוֹתָם, אוֹמְרִים אֲנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא פְּעָמִים, שֶׁהֵם וְאִ"ו מִן וְהָ"ו, אֲנִי וְהָ"ו מִן וְיִסַּע וְיִב"א וְיִ"ט, וַיְבָאוּתוּ הַזְּמַן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים.

בִּיצִים הֵם מִצַּד שֶׁל אוֹפְנִים, הָאֶפְרוּחִים מִצַּד שֶׁל הַנְּעַר מַטְטְרוּ"ן, הַבְּנִים מִצַּד שֶׁל הַפְּסָא, שֶׁהִיא סִכַּת שְׁלוֹם, שֶׁהִיא הַקֵּן שֶׁל הַשְּׂכִינָה, שֶׁהֵם הָעֲלִיוֹנָה מְקַנְנֵת בְּפִסָּא בְּשֶׁלֶשׁ הַסְּפִירוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, שְׁמֻנְתוֹת בְּמַטְטְרוּ"ן, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, מְקַנְנֵת בְּאוֹפֵן, שְׁנֵאמַר בּוֹ וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ. יְעוֹד, שְׂכִינָה מִצַּד הַפְּסָא נִקְרְאת

בְּרִשְׁוֹתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא נְפִיק וַיִּמָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, מִיָּד דְנִפִּיק זְכוּר וְשִׁמּוֹר דְשַׁבַּת, וַיִּיתִי לִלְלִיא דְיוֹמָא קָמָא דְשַׁבַּתָא, קָלָא תְנִינָא נְפִיק שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוּ פִי יִקְרָא קֵן צְפוּר לְפִנְיָךְ, דָּא סוּפָה דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּכָל עֵץ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (וַיִּקְרָא כג מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הַדֶּר, אֶפְרוּחִים אֵלֶיךָ שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכּוֹת, אוֹ בִּיצִים דְבַהוֹן עַבְדִּין שְׁבַע הַקְּפּוֹת, וְרִזָּא דְמַלְּהָ נִקְבָּה תְּסוּבֵב גָּבֵר (יְרֵמִיָּה לא כא).

פְּרֵי עֵץ הַדֶּר אִימָא תַתָּאָה, עֵץ אִיהוּ לּוֹלֵב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת, דְאִיהוּ אֶתְרוּג, וְצָרִיף לְנַעֲנַע בֵּיהּ לְשֵׁית סְטְרִין, אַרְבַּע רוֹחוֹת וַעֲיִלָּא וְתַתָּא, לְאַתְעָרָא עֲלֶיהָ ו', וְתַלַּת נַעֲנוּעִין לְכָל סְטְרָא סְלָקִין ח"י, וְצָרִיף אַרְבַּע זְמַנִּין ח"י, חַד בְּנִטְיִלַת לּוֹלֵב, וְתַרִּין בְּאֵנָא יי', תַרִּין אַחֲרֵינֵן בַּהוֹדוֹ לִי תַחֲלָה וְסוּף, וּבְאֵלֶיךָ נַעֲנוּעִין אֵינוֹן מְשִׁפִּילִין מִעֲיִלָּא לְתַתָּא לְשְׁבַעִין וְתַרִּין אוֹמְיִן, וּלְבַתֵּר דְנַצְחֵי לֹן אֲמַרִי אֲנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא תַרִּין זְמַנִּין, דְאֵינוֹן וְאִ"ו מִן וְהָ"ו אֲנִי וְהָ"ו, מִן וְיִסַּע וְיִב"א וְיִ"ט, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים.

בִּיצִים אֵינוֹן מַסְטְרָא דְאוֹפְנִים, אֶפְרוּחִים מַסְטְרָא דְנְעַר מַטְטְרוּ"ן, בְּנִים מַסְטְרָא דְכְרִסְיָא דְאִיהִי סִכַּת שְׁלוֹם, דְאִיהִי קָנָא דְשְׂכִינְתָא, דְאִימָא עֲלָאָה מְקַנְנָא בְּכְרִסְיָא בְּתַלַּת סְפִירָן עֲלָאִין, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן, מְקַנְנֵן בְּמַטְטְרוּ"ן, אִימָא תַתָּאָה מְקַנְנָא בְּאוֹפֵן, דְאֶתְמַר בֵּיהּ (יְחֻזְקָא א טו) וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ.

יְעוֹד שְׂכִינְתָא מַסְטְרָא דְכְרִסְיָא אֶתְקַרִיאת

נָשָׂר, וּמִסְטָרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְאֹפֶן צְפוּר, וְשִׁכְיִנְתָּא דְמוֹת אָדָם לְהֵנָּה.

וְעוֹד, שְׁלַח תְּשַׁלַּח, בֵּא וּרְאֵה, יֵשׁ מְלֵאכָא מְמַנָּה עַל הָעוֹפּוֹת, שְׁהֵן נַפְשׁוֹת שְׁנַקְרָאוֹת צְפָרִים, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמוֹ. וּבִזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְקַיְמִים אֶת הַמְצָוָה הַזֶּה וְהָאֵם הוֹלֶכֶת מְגַרְשֵׁת, וְהַבְּנִים צוֹעֲקִים, הוּא מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפּוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמֵר לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָרִי כְּתוּב כֶּף וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, לְמַעַן גְּזֹרֶת עַל הָעוֹף הַזֶּה שְׁנִתְּגַרְשָׁה מִקְּנָהּ? וְכֵן מִסְטָרוֹ"ן מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפּוֹת שְׁלוֹ, שְׁהֵן רוּחוֹת שְׁפוּרְחוֹת בְּבִנֵי הָאָדָם, שְׁמֵהֶסְכָּא הֵם נְשָׁמוֹת, וּמֵהַחֵיהַּ הַזֶּה רוּחוֹת, וּמֵהָאֹפֶן נַפְשׁוֹת, וְהֵם בְּכִרְיָאָה יִצְרָה עֲשִׂיהָ.

בְּשַׁבַּת וַיִּמֵּן טָבִין נְחֲתִין עַלִּיהוּ נְשָׁמְתִין וְרוּחִין וְנַפְשִׁין בְּאַרְחָ אֲצִילוֹת, דְּאִינוּן רוּחָא דְקָדְשָׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, וְכָל מְמַנָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן נְשָׁמְתִין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, וּבִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְקַיְמִין הָאֵי פְקוּדָא, כָּל מְמַנָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה עֲבִיד, כְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וְיִימָא, וְכִי (ג"א הָא) כָּל מְמַנָּא דְעוֹפִי דִּלְתַתָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה דְּמְמַנָּא עַלִּיהוּ, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאֹלִיף זָכוּ עַל בְּנֵי דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שִׁכְיִנְתָּא דְּאִיהֵי בְּגָלוּתָא, דְּקָנָא דִּילָהּ דְּאִיהֵי יְרוּשָׁלַּיִם חֲרֻבָּה, וּבְנוּי בְּגָלוּתָא תַּחַת יַד אֲדוּנִים קָשִׁין אוּמִין דְּעַלְמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֵי עַלִּיהוּ רַחֲמֵי, וְיֹלִיף זָכוּ עַלִּיהוּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא צְוּחַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר (ישעיה מח יא) לְמַעְנֵי לְמַעְנֵי אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי (יחזקאל כ יד), וּבִדְא יתַעַר רַחֲמֵי עַל שִׁכְיִנְתָּיה וְעַל בְּנוּי בְּגָלוּתָא. אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי. וּבִזְהָ יתַעוּרְרוּ רַחֲמִים עַל שִׁכְיִנְתוֹ וְעַל בְּנוּי בְּגָלוּתוֹ.

נָשָׂר, וּמִסְטָרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְאֹפֶן צְפוּר, וְשִׁכְיִנְתָּא דְמוֹת אָדָם לְהֵנָּה.

וְעוֹד שְׁלַח תְּשַׁלַּח תָּא חֲזִי מְלֵאכָא אִית דְּמְמַנָּא עַל עוֹפִין, דְּאִינוּן נַפְשִׁין דְּאִתְקַרְיָאוּ צְפָרִין, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמִיָּה, וּבִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְקַיְמִי הָאֵי פְקוּדָא, וְאִזְלַת אִימָא מִתְתַּרְכָּא, וּבְנִין צְוּחִין, אִיהוּ אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְיִימָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא כְּתִיב בְּךָ (תהלים קמה ט) וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אִמָּאֵי גְזִירִית עַל הָאֵי עוֹפָא דְּאִתְתַּרְכַּת מִקְּנָהּ, וְכֵן מִסְטָרוֹ"ן אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן רוּחִין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, דְּמִפְרְסִיא אִינוּן נְשָׁמְתִין, וּמֵהָאֵי חֵיהַּ רוּחִין, וּמֵאֹפֶן נַפְשִׁין, וְאִינוּן בְּכִרְיָאָה יִצְרָה עֲשִׂיהָ.

בְּשַׁבַּת וַיִּמֵּן טָבִין נְחֲתִין עַלִּיהוּ נְשָׁמְתִין וְרוּחִין וְנַפְשִׁין בְּאַרְחָ אֲצִילוֹת, דְּאִינוּן רוּחָא דְקָדְשָׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, וְכָל מְמַנָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן נְשָׁמְתִין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, וּבִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְקַיְמִין הָאֵי פְקוּדָא, כָּל מְמַנָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה עֲבִיד, כְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וְיִימָא, וְכִי (ג"א הָא) כָּל מְמַנָּא דְעוֹפִי דִּלְתַתָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה דְּמְמַנָּא עַלִּיהוּ, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאֹלִיף זָכוּ עַל בְּנֵי דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שִׁכְיִנְתָּא דְּאִיהֵי בְּגָלוּתָא, דְּקָנָא דִּילָהּ דְּאִיהֵי יְרוּשָׁלַּיִם חֲרֻבָּה, וּבְנוּי בְּגָלוּתָא תַּחַת יַד אֲדוּנִים קָשִׁין אוּמִין דְּעַלְמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֵי עַלִּיהוּ רַחֲמֵי, וְיֹלִיף זָכוּ עַלִּיהוּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא צְוּחַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר (ישעיה מח יא) לְמַעְנֵי לְמַעְנֵי אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי (יחזקאל כ יד), וּבִדְא יתַעַר רַחֲמֵי עַל שִׁכְיִנְתָּיה וְעַל בְּנוּי בְּגָלוּתָא.

אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי. וּבִזְהָ יתַעוּרְרוּ רַחֲמִים עַל שִׁכְיִנְתוֹ וְעַל בְּנוּי בְּגָלוּתוֹ.

קם רבי אלעזר ואמר, והא קדם דגלו ישראל
ושכינתא, במאי הוּוּ מקיימין שלוח הקן,
אמר ליה רבי שמעון, ברי, בגין לאתערא
רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין, דהוּוּ
אזלין בגלותא בגלגולא מתתרכין מגופיהון
דאתחברו, דעלייהו אתמר דקודשא בריך הוא
הוה בונה עלמין ומחריבין, דאשתארו חרבין
גופיהון מנייהו, ומניעו דברכאן לעילא גרים
ונהר יחרב ויבש, והכי אוקמוהו אתחרב בית
ראשון והארץ היתה תהו ובהו. (דף נג
ע"ב) אתחרב בית שני וחשף על פני תהום,
ובגין אלין נשמתין דאתבריו קדם דאתברי
עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי
עליהו, הוּוּ מקיימי האי פקודא, אמר ליה,
אבא, אם פן תלמיד חכם דאיהו מסטרא
דמחשבה, דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה
ליפראות, האי אורייתא איהי פן לתלמיד
חכם, אם פן אתתא דילה אמאי צריכא יבום,
דהא לא שוּוּ אפרשותא מארי מתניתין
לתלמידי חכמים משאר בני נשא, אמר ליה,
ברי, ודאי צריכה יבום, לאלין נשמתין דאזלין
ערטילאין משיית יומי בראשית.

אמר ליה, והא פתיב (ויקרא כז) לא יחליפנו
ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא
דאיהי קדש קדשין, תהא קינא למאן דלאו
איהו ממינה, דהא פתיב (בראשית א כד) תוצא
הארץ נפש חיה למינה, ולית לה הרפכה אלא
ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רזא
דחרכבה, פגון מאן דמרפיב אילנא דלאו איהו
מיניה באילנא אחרא, פגון מאן דמרפיבין
אלנין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירנו,
צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא
צריך שיהיה קדש בקדש, שיש עץ מצד הטמאה שהוא רע,

קם רבי אלעזר ואמר: והרי קדם
שגלו ישראל והשכינה, במה
היו מקיימים שלוח הקן? אמר
לו רבי שמעון: בני, כדי לעורר
רחמים על אותן נפשות ורוחות
ונשמות שהיו הולכות בגלות
בגלגול, מגרשות מגופיהם
שנחברו, שעליהם נאמר
ש'הקדוש ברוך הוא היה בונה
עולמות ומחריבן, שנשארו
חרבות גופותיהם מהם, ומניעת
הפרכות למעלה גרמה, ונהר
יחרב ויבש. וכך פרשוהו, נחרב
בית ראשון - והארץ היתה תהו
ובהו. נחרב בית שני - וחשף על
פני תהום. ובשביל הנשמות
הללו שנבראו קדם שנברא
העולם ואין להם גופות, כדי
לעורר עליהם רחמים היו
מקיימים את המצוה הזו. אמר
לו: אבא, אם פן, תלמיד חכם
שהוא מצד המחשבה, שנאמר
בו 'ישראל עלה במחשבה
להבראת, התורה הזו היא בן
לתלמיד חכם, אם פן, למה
אשתו צריכה יבום, שהרי לא
שמו הבדל בעלי המשנה בין
תלמידי חכמים לשאר בני אדם?
אמר לו: בני, היא ודאי צריכה
יבום לנשמות הללו שהולכות
ערטילאיות מששת ימי
בראשית.

אמר לו: והרי כתוב לא יחליפנו
ולא ימיר אתו וגומר, וכי האשה
הזו, שהיא קדש קדשים, תהיה קן
למי שאינו ממינה, שהרי כתוב תוצא
הארץ נפש חיה למינה, ואין לה
הרפכה אלא ממינה? אמר לו:
בני, הגלגולים הם סוד של
הרפכה, כמו מי שמרפיב עץ
שאינו מינו בעץ אחר, כמו מי
שמרפיבים עצים זה עם זה,
אבל העקר של אם המר ימירנו,
ובשבילו נאמר לא ימיר אתו טוב

דְּמַסָּאָבוּ דְאִיהוּ רַע, וּבְגִינִיָּה אֲתָמֵר (ויקרא כז)
 (י) לֹא יִמִּיר אֶתּוֹ טוֹב בְּרַע אִו רַע בְּטוֹב, דְּהָאִי
 אִיהוּ רָזָא דְצַדִּיק וְרַע לֹו רָשַׁע וְטוֹב לֹו,
 אָבֵל (שם לג) אִם הִמֵּר יִמִּירֵנּוּ, וְהָיָה הוּא
 וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ, וּבְדָא מְרַפְיָבִין קֹדֶשׁ
 בְּקֹדֶשׁ, וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְרָזָא דְמַלְּהָ (שמות
 כו ד) מְקַבְּלִית הַלְּלָאֵת, וּמִין בְּמִינוּ הָאִי אִיהוּ
 צַדִּיק וְטוֹב לֹו, וְכֹד הֵהִיא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי קֹדֶשׁ
 לֹא אֲשַׁפַּחַת מִינָהּ, אֲתָמֵר בְּהָ (בראשית ח ט) וְלֹא
 מְצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְהָכִי רָזָא דְקֵן צְפוּר, דְּאֲתָמֵר בְּהָ (דברים כב)
 (י) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאִזְלָא מְנַדְּרָא
 מִן קִנְיָה, וְהֵן כָּל אֱלֹהִי יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ
 עִם גָּבֵר (איוב לג כט), לְקַבֵּל תְּלַת שְׁלוּחִים דִּיּוֹנָה,
 וְכֹד אֲשַׁפַּחַת אֲתֵר לְשִׂרְיָא תַמְן, אֲתָמֵר
 בְּהָ (בראשית ח יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוּב אֶלְיוּ עוֹד, לְמִיתִי
 זְמַנָּא אַחְרָא בְּהִרְפָּכָה.

וּבְגִין דָּא שְׁלוּחַ הֵקֵן בְּכָל עוֹפִין קְדִישִׁין אִיהוּ,
 וְלֹא בְּמַסָּאָבִין, דְּאֵנוּן נִשְׁמַתִּין דְּאִזְלִין
 מִתְּתַרְכִין, לְאֲתַעְרָא רַחֲמֵי עַלְיֵיהוּ, וּמָה כְּתִיב
 בְּהוּ (תהלים פד ד) גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית דָּא גְּלַגּוּלָא
 קְדַמָּא דְאִיהִי נַפְשׁ, וְדָרוּר קֵן לָהּ דָּא גְּלַגּוּלָא
 תְּנַיִנָא דְרוּחָא, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֲפְרוּחִיָּה דָּא
 גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָאָה דְנִשְׁמַתָּא, וּבְגִין דָּא שְׁלַח
 תְּשַׁלַּח לְקַבֵּל נַפְשׁ וְרוּחַ, אֶת הָאֵם לְרַבּוֹת
 נִשְׁמַתָּא, דְּאֲתָמֵר בְּהָ (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם
 שְׁלַחַה אֲמַכֶּם, אֶת הָאֵם, אֶת אֲתָא לְרַבּוֹת
 גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָאָה.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּמְקַבְּלִין אוֹשְׁפִיזִין, דְּאִינוּן
 נִשְׁמַתִּין יְתֵרִין, דְּאִינוּן מְרַפְיָבִין עַלְיֵיהוּ
 בְּעַרְבֵי שַׁבַּת, בְּאֲנַפִּין צְהוּבִין בְּחֻדָּהּ בְּעֵנוּגָא
 בְּהָאִי עֲלָמָא, כֹּד נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא נַפִּיק
 מִן גּוֹפִיָּה מֵהָאִי עֲלָמָא, הָכִי מְקַבְּלִין לֹוּן בְּעֲלָמָא דְאֲתִי, וְאֲתָמֵר בְּהוּן גַּם

בְּרַע אִו רַע בְּטוֹב, שְׁזָהוּ סוּד שֶׁל
 צַדִּיק וְרַע לֹו רָשַׁע וְטוֹב לֹו, אָבֵל
 אִם הִמֵּר יִמִּירֵנּוּ, וְהָיָה הוּא
 וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ, וּבְזֵה
 מְרַפְיָבִים קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ וּמְקַבְּלִים
 זֵה מִזֵּה, וְסוּד הַדְּבָר - מְקַבְּלִית
 הַלְּלָאֵת, וּמִין בְּמִינוּ זֵהוּ צַדִּיק
 וְטוֹב לֹו, וּכְשִׂאוֹתָהּ נִשְׁמָה,
 שְׁהִיא קֹדֶשׁ, אִינָהּ מוֹצֵאת אֶת
 מִינָהּ, נֹאמֵר בְּהָ וְלֹא מְצָאָה
 הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְכֹד סוּד שֶׁל קֵן צְפוּר, שְׁנֹאמֵר
 בְּהָ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם,
 וְהוֹלֶכֶת נוֹדֶדֶת מְקַנְיָה, וְהֵן כָּל
 אֱלֹהִי יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוּשׁ
 עִם גָּבֵר, כְּפִנְגֵּד שְׁלֹשָׁה שְׁלוּחִים
 שֶׁל הַיּוֹנָה, וּכְשִׂמוֹצֵאת מְקוּם
 לְשִׁרוֹת שָׁם, נֹאמֵר בְּהָ וְלֹא יִסְפָּה
 שׁוּב אֶלְיוּ עוֹד. לְהִבְיָא זְמַן אַחַר
 בְּהִרְפָּכָה.

וּמִשּׁוּם כִּף שְׁלוּחַ הֵקֵן הוּא בְּכָל
 הָעוֹפוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא
 בְּטַמְאִים, שְׁהֵם נִשְׁמוֹת
 שְׁהוֹלְכוֹת מְגַרְשׁוֹת, לְעוֹרֵר
 עַלְיֵהֶם רַחֲמִים. וּמָה כְּתוּב
 בְּהֵם? גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית - זֵהוּ
 גְּלַגּוּל רֵאשׁוֹן שֶׁהוּא נַפְשׁ, וְדָרוּר
 קֵן לָהּ - זֵהוּ הַגְּלַגּוּל הַשְּׁנִי שֶׁל
 הַרוּחַ, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֲפְרוּחִיָּה -
 זֵהוּ גְּלַגּוּל שְׁלִישִׁי שֶׁל הַנִּשְׁמָה,
 וּמִשּׁוּם זֵה שְׁלַח תְּשַׁלַּח, כְּפִנְגֵּד
 נַפְשׁ וְרוּחַ. אֶת הָאֵם, לְרַבּוֹת
 הַנִּשְׁמָה, שְׁנֹאמֵר בְּהָ וּבְפִשְׁעֵיכֶם
 שְׁלַחַה אֲמַכֶּם. אֶת הָאֵם, אֶת כָּא
 לְרַבּוֹת גְּלַגּוּל שְׁלִישִׁי.

וּמִשּׁוּם זֵה, מִי שְׁמְקַבְּלִים
 אוֹרְחִים, שְׁהֵם נִשְׁמוֹת יְתֵרוֹת
 שְׁהֵם מְרַפְיָבִים עַלְיֵהֶם בְּעַרְבֵי
 שַׁבַּת, בְּפָנִים צְהוּבוֹת, בְּשִׁמְחָה
 וּבְעֵנֵג בְּעוֹלָם הַזֵּה, כְּשֶׁהַנִּשְׁמָה
 וְהַרוּחַ וְהַנַּפְשׁ יוֹצְאוֹת מִן הַגּוּף
 מֵהָעוֹלָם הַזֵּה, כְּפִי מְקַבְּלִים אוֹתָם

מִן גּוֹפִיָּה מֵהָאִי עֲלָמָא, הָכִי מְקַבְּלִין לֹוּן בְּעֲלָמָא דְאֲתִי, וְאֲתָמֵר בְּהוּן גַּם

בְּעוֹלָם הַבַּי, וְנֹאמַר בְּהֵם גַּם
צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְכוּ'. אֲשֶׁרִי
הוּא מִי שְׁמֻקְבֵּל אוֹרְחִים בְּרִצּוֹן
שְׁלָם, כְּאֵלּוּ מֻקְבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה,
שְׁבִמְדָה שְׁאָדָם מוֹדֵד בְּה
מוֹדְדִים לוֹ. בֵּא רַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּנוֹ
וְנִשְׁק יָדָיו, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כֹּל
הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ לוֹ: אֵלּוּ לֹא
כִּאֲנוּ לְעוֹלָם אֶלָּא לְשִׁמְעַ

הַדְּבָרִים הַלְלוּ - דִּי.

בֵּין כֶּף הָרִי אֲלֵיהוּ יוֹרֵד מִלְּמַעְלָה
עִם כֶּמָּה חִילוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת
וְכִמָּה מִלְּאֲכִים סְבִיב, וְהִשְׂכִּינָה
הָעֲלִינָה מְעַטֶּרֶת עַל כָּלָם, כְּתֹר
בְּרֹאשׁ שֶׁל כָּל צְדִיק. בְּאוֹתוֹ זְמַן
הַתְּעוֹרֵר קוֹל בְּעֵץ שְׁלִמְעֵלָה
בְּנִגּוֹן, וְכִמָּה עוֹפוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת
שׁוֹרוֹת שֵׁם בְּעַנְפִים שְׁלוֹ. זֶהוּ
שְׁכֵתוֹב גְּדֹל הָאֵילָן וּמִתְחַזֵּק
וְכוּ', וַיֹּאמֶר: כֵּן, רַבִּי רַבִּי אֲתָה,
אֲתָה הוּא עֵץ שְׁגִדוֹל וְתִקְיָה
בְּתוֹרָה, בְּעַנְפִים שְׁלֶךְ, שֶׁהֵם
אֵיבָרִים קְדוּשִׁים, כֶּמָּה עוֹפוֹת
שׁוֹרִים שֵׁם, שְׁנִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, שְׁנֹאמַר בּו
וּבְעַנְפָיו קִנְּנוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם,
וְכִמָּה בְּנֵי אָדָם לְמִטָּה יִתְפַּרְנְסוּ
מִהַחֲבוּר הַזֶּה שְׁלֶךְ, כְּשִׁיתְּגַלֶּה
לְמִטָּה בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף
הַיָּמִים, וּבְגִלְלוּ וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר
בְּאֶרֶץ וּגּוֹמֵר.

פְּתַח אֲלֵיהוּ וְאָמַר: כְּשִׁיוֹצֵאת
שְׁבַת וַיָּמִים טוֹבִים, וַיִּשְׂרָאֵל הֵם
תַּחַת מְמֻשְׁלֵת סְמַא"ל וְשִׁבְעִים
מְמַנִּים וְדוּחֻקִּים אֶת יִשְׂרָאֵל, קוֹל
יוֹצֵא מִהַשָּׁמַיִם אֵלָיו, וַיֹּאמֶר כֶּךָ,
יִרְ"א בְּש"ת, וְזֶה בְּרֹאשִׁית, תְּהִיָּה לְךָ בּוֹשָׁה מִן הַשָּׁמַיִם, וְזֶה

(בְּרֹאשִׁית).

תְּקוּן שְׁבִיעִי

בְּרֹאשִׁית יִרְ"א בְּש"ת, אוֹי לוֹ
לְסַמַּא"ל, כְּשִׁיבֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
וּמְשַׁבְּעִים הָאֲמוֹת וּמִהַמְּמַנִּים שְׁלֵהֶם

צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְכוּ', זְכָאָה אֵיהוּ מֵאֵן דְּמֻקְבֵּל
אוֹרְחִין בְּרַעְוֵי שְׁלָים, כְּאֵלּוּ מֻקְבֵּל אֲנִפִּי
שְׂכִינְתָא, דְּבִמְדָה דְּמֹדֵד בְּר נִש בְּה מוֹדְדִין
לֵיה, אֲתָא רַבִּי אֶלְעֶזֶר בְּרִיה וְנִשְׁיֵק יָדָיו,
וְאִשְׁתַּחֲוּוּ לֵיה כֹּל חֲבֵרָא, וְאָמְרוּ לֵיה, אֵילּוּ
לֹא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע מְלִין אֵלִין
דִּי.

אֲדַהְבִּי הָא אֲלֵיהוּ קָא נְחִית מְעִילָא, בְּכִמָּה
חִיילִין דְּנִשְׁמַתִּין, וְכִמָּה מִלְּאֲכִיא
סוּחְרִנִּיה, וְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה עֲטֶרָה עַל כְּלָהּ,
כְּתֹר בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָלָא אֲתַעַר
בְּאֵילָנָא דְלְעִילָא בְּנִגּוֹנָא, וְכִמָּה עוֹפִין
דְּנִשְׁמַתִּין שְׂרִיין תְּמָן בְּעַנְפּוֹי, הֵדָא הוּא
דְּכִתִּיב (דְּנִיאל ד' ח) רַבָּה אֵילָנָא וְתִקְיָה וְכוּ', וַיִּימָא
הֵכִי, רַבִּי רַבִּי אֲנָתָּה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתִקְיָה
בְּאוֹרֵייתָא, בְּעַנְפִין דִּילָךְ דְּאֵינּוֹן אֲבָרִין
קְדִישִׁין, כֶּמָּה עוֹפִין שְׂרִיין תְּמָן, דְּנִשְׁמַתִּין
קְדִישִׁין כְּגוֹוֹנָא דְלְעִילָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שם ט)
וּבְעַנְפוֹהִי יְדוּרָן צְפִירֵי שְׁמִיא, וְכִמָּה בְּנֵי נֶשֶׂא
לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מִהָאֵי (דְּתַכְד ע"א) חֲבוּרָא דִּילָךְ,
כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרָּאָה בְּסוּף יוֹמִיא,
וּבְגִינִיָּה (וַיִּקְרָא כה"י) וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ וּגּוֹמֵר.
פְּתַח אֲלֵיהוּ וְאָמַר, כִּד נִפִּיק שְׁבַתָּא וַיּוֹמִין
טְבִין, וַיִּשְׂרָאֵל אֵינּוֹן תַּחַת מְמֻשְׁלָה
דְּסַמַּא"ל וְשִׁבְעִין מְמַנִּין, וְדְחֻקִּין לְיִשְׂרָאֵל,
קָלָא נִפִּיק מִן שְׁמִיא לְגַבִּיָּה, וַיִּימָא הֵכִי, יִרְ"א
בְּש"ת, וְדָא בְּרֹאשִׁית, יְהֵא לְךָ פְּסוּפָא מִן
שְׁמִיא, וְדָא (בְּרֹאשִׁית).

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה

בְּרֹאשִׁית יִרְ"א בְּש"ת, וַוִי לֵיה לְסַמַּא"ל, כִּד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּי לְמַפְרָק
לְשְׂכִינְתָא וּלְיִשְׂרָאֵל בְּנֵהָא, וְתַבַּע מְנִיָּה
הוּא לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה, וְתוֹבַע מְנִינוּ וּמְשַׁבְּעִים הָאֲמוֹת וּמִהַמְּמַנִּים שְׁלֵהֶם

כָּל הַצָּרוֹת שֶׁהֵצִיקוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת, מִשׁוֹם שֶׁלִּפְנֵי שְׁגָלוֹ יִשְׂרָאֵל גָּלָה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת תַּחַת שְׁעִבּוּדָם (לְצֵאת מִתַּחַת שְׁעִבּוּדָם), וְהָרָאָה לוֹ וּלְשִׁבְעִים הַמְּמַנִּים שֶׁתַּחַת יָדוֹ אֵת שְׂכָרָם, אִם הֵיוּ מְכַבְּדִים יָם אֵת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְלַל יוֹסֵף. וְהוּא וְהַמְּמַנִּים שְׁלוֹ לֹא עוֹשִׂים לָהֶם כְּבוֹד, אֲלֵא עוֹשִׂים בָּהֶם וּבִשְׂכִינָה קְלוֹן, שְׁאוֹמְרִים לָהֶם כָּל הַיּוֹם אִיָּה אֱלֹהֵי־יָ, וּמִשׁוֹם זֶה יוֹצֵא קוֹל אֵלָיו כָּל יוֹם מִן הַשָּׁמַיִם וְאוֹמֵר יִרְ"א בִּשְׁ"ת, תְּהִיָּה לָךְ בּוֹשָׁה מִן הַשְּׂכִינָה. יִרְ"א שָׁמַיִם, תְּהִיָּה לָךְ בּוֹשָׁה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא שָׁמַיִם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְזֶה (בְּרֵאשִׁית).

תקון שמיני

בְּרֵאשִׁית, ש' שָׁמַיִם, (יִרְ"א שָׁמַיִם), יִרְ"א בִּי"ת שְׁלוֹ, שֶׁהוּא רֵא"ש בִּי"ת, פָּחַד מִמֶּנּוּ בְּבֵיתוֹ, זֶהוּ בְּרֵאשִׁית. וְהוּא וְהַמְּמַנִּים שְׁלוֹ לֹא פָּחַדוּ מִמֶּנּוּ וְהַחֲרִיבוּ בֵּיתוֹ, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי, וּמִשׁוֹם זֶה וְחִפְּרָה הַלְּבָנָה, שֶׁהִיא נַחֲשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים, וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה, שֶׁהִיא גִּיהֶנֶם, שֶׁנַּחֲשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים הַחֲרִיבָה אֶת בֵּית הַשְּׂכִינָה, וְחֲמָה, שֶׁהִיא גִּיהֶנֶם, סֵם הַמּוֹת, שֶׁרָפָה אֶת הַהִיכָל.

וּבִזְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְנֶה אוֹתָם כְּמוֹ מִקְדָּם, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן וְחִפְּרָה הַלְּבָנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה, אֵימָתִי? בְּזְמַן שֶׁפִּי מְלֻךְ יְהוָה צָבָאוֹת, שֶׁהַבְּנִין הִרְאִשׁוּן נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי אָדָם, וּמִשׁוֹם כֶּךָ שֶׁלְטוֹ עֲלֵיהֶם, מִשׁוֹם שְׁאֵם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בֵּית שׂוֹא

וּמִשְׁבָּעִין אוֹמֵין וּמִמְמַנֵּן דִּילְהוֹן, כָּל עָאקוּ דְעָאקוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא, בְּגִין דְקָדָם דְגָלוּ יִשְׂרָאֵל, גָּלִי לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְהוּוּ עֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַהוּי תַּחַת שְׁעִבּוּדֵיהוּ, (ס"א לְמַפֵּק מִתַּחַת שְׁעִבּוּדֵיהוּ), וְאַחֲזִי לִיָּה וּלְשִׁבְעִין מִמְמַנֵּן דְתַּחַת יְדֵיהּ, אַגְרָא דְלְהוֹן אִי הוּוּ אוֹקְרִין לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בְּרֵאשִׁית לט) וַיְבָרֶךְ יְי' אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְלַל יוֹסֵף, וְאִיהוּ וּמִמְמַנֵּן דִּילְיָה לֹא עֲבָדִין לְהוֹן יְקָרָא, אֲלֵא עֲבָדִין בְּהוֹן וּבִשְׂכִינְתָא קְלָנָא, דְאִמְרִין לוֹן כָּל יוֹמָא אִיָּה אֱלֹהֵי־יָ, וּבְגִין דָּא קָלָא נְפִיק לְגַבִּיָּה כָּל יוֹמָא מִן שָׁמַיָּא, וְאִמְר יִרְ"א בִּשְׁ"ת, יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִן שְׂכִינְתָא, יִרְ"א שָׁמַיִם יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ שָׁמַיִם, הָדָא הוּא דְכָתִיב (מַלְכִים א ח לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְדָא (בְּרֵאשִׁית).

תקונא תמינאה

בְּרֵאשִׁית, ש' שָׁמַיִם, (יִרְ"א שָׁמַיִם), יִרְ"א בִּי"ת דִּילְיָה, דְאִיהוּ רֵא"ש בִּי"ת, דְחִיל לִיָּה בְּבֵיתִיהּ, דָּא הוּא בְּרֵאשִׁית, וְאִיהוּ וּמִמְמַנֵּן דִּילְיָה לֹא דְחִילוּ מִנֵּיהּ, וְחֲרִיבוּ בֵּיתִיהּ בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי, וּבְגִין דָּא (ישעיהו כד) וְחִפְּרָה הַלְּבָנָה דְאִיהִי נַחֲשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים, וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה דְאִיהִי גִיהֶנֶם, דְנַחֲשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים חֲרִיבַת בֵּיתָא דְשְׂכִינְתָא, וְחֲמָה דְאִיהִי גִיהֶנֶם סֵם הַמּוֹת אוֹקִידַת הִיכְלָא.

וּבְזְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּנִי לוֹן כְּמִלְקָדְמִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קמז ב) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְי', בְּהוּא זְמַנָּא וְחִפְּרָה הַלְּבָנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה (ישעיהו כד כג), אֵימָתִי, בְּזְמַנָּא דְכִי מְלֻךְ יְי' צְבָאוֹת, דְבְנִינָא קְדַמָּא אֲתַעְבִּיד עַל יְדָא דְבֵר נֶשׁ, וּבְגִין דָּא שְׁלִיטוּ עֲלֵיהוּ, בְּגִין (תהלים קכו א) דָּאֵם יְי' לֹא יִבְנֶה בֵּית

עֲמְלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וּמְשׁוּם שְׁהַבְנִין
הָאֲחֵרוֹן יְהִי עַל יְדֵי הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא - יִתְקַיֵּם, וְעַל זֶה אָמַר
הַכְּתוּב, גְּדוֹל יְהִי כְבוֹד הַבַּיִת
הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן.

וּבְאִתּוֹ זְמַן שִׁכְנָה הַבְּנִין עַל יְדֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלְהָ
וּלְמַטָּה, נֹאמַר בְּשִׁכְנָה הַעֲלִינָה
וְהַתְחַתְּנוּנָה, וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה
כְּאוֹר הַחֲמָה, וְחִפְרָה הַלְּבָנָה
וּכְבוֹשָׁה הַחֲמָה, שְׁהֵם הַנְּקֻבוֹת
שֶׁל סַמָּ"ל, וּמְשׁוּם שְׁלֹא פָּחַד
סַמָּ"ל מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁהוּא שְׁמַיִם, וּבֵת זּוֹגוּ לֹא
פָּחַדָּה מִשְׁכִּינָתוֹ, שֶׁהִיא הָאָרֶץ,
נֹאמַר בְּהֵם, כִּי שְׁמַיִם פְּעֻשָׁן
נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כְּפָגַד תְּבַלָּה, הוּא
סַמָּ"ל וּבֵת זּוֹגוּ.

תקון תשיעי

בְּרֵאשִׁית, יִרְ"א שְׁפִ"ת, שְׁהִיא
שְׁכִינָה, שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר מַחְלִלָּהּ
מוֹת יוֹמַת, שְׁנִכְנְסוּ אוֹיְבִים
בְּחִלְלֵה שְׁלָה, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים, וְנֹאמַר בְּהֵם אֵת מִקְדָּשׁ
יְהוָה טַמְא, חִלְלֵה מַמְלָכָה
וְשָׂרִיָּה, וְשִׁפְחָה נִכְנְסַת בַּמְּקוֹם
הַגְּבִירָה, שְׁהִיא נֹדָה שִׁפְחָה גּוֹיָה
זּוֹנָה, וְטַמְאָה אֵת מְקוֹמָהּ, שְׁשֵׁם
הַיְתָה מְנוּחַת הַשְׁכִּינָה, וְקוֹל הָיָה
יּוֹרֵד וְאוֹמֵר, יִרְא שַׁבַּת, וְהִיא לֹא
עֲשֵׂתָה כֵּן, אֲלֵא חִלְלֵה מַמְלָכָה
וְשָׂרִיָּה, וּבְרַחֲמֵהּ הַשְׁכִּינָה מִשָּׁם.
בְּאוֹתוֹ זְמַן שִׁחְקוֹ עַל מִשְׁבַּתֶּיהָ,
וְאָמְרָה הַשִּׁפְחָה, לֹא זֶה כְּמוֹ
שִׁעֲשֵׂתָה שָׂרִי לְשִׁפְחָתָה. זֶהוּ
שְׁכֵתוֹב מִפְּנֵי שָׂרִי גְּבֵרְתִי אֲנִי
בְּרַחֲמֵי. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא:
בֵּת הַרְשָׁע הַחַיִּב, וְהָרִי אָף עַל גֵּב
שְׁשָׂרָה גְּרָשָׁה אוֹתָהּ, אֲנִי רַחֲמֵי
עָלֶיהָ וְעַל בְּנָהּ, וְאַתֶּם לֹא
עֲשִׂיתֶם כֵּן, אֲלֵא גְּרַמְתֶּם (גְּמַלְתֶּם)
רַע תַּחַת טוֹב, אֲנִי נִשְׁבַּעְתִּי
לְהַעֲבִיר אֵת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִן

שׁוֹא עֲמְלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וּבְגִיִן דְּבְנִינָא בְּתַרְאָה
יְהִי עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִתְקַיֵּם, וְעַל
דָּא אָמַר קְרָא, (תְּגִי ב ט) גְּדוֹל יְהִי כְבוֹד הַבַּיִת
הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן.

וּבְתַרְהוּא זְמַנָּא דִּיתְבְּנִי בְּנִינָא עַל יְדֵי
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא וְתַתָּא,
אֲתַמַּר בְּשִׁכְנָתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְהָיָה אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה (יִשְׁעִיהוּ ל כו), וְחִפְרָה הַלְּבָנָה
וּכְבוֹשָׁה הַחֲמָה, דְּאִינוּן נוֹקְבִין דְּסַמָּ"ל, וּבְגִיִן
דְּלֹא דְחִיל סַמָּ"ל מִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְּאִיהוּ שְׁמַיִם, וּבֵת זּוֹגִיָּה לֹא דְחִילַת מִשְׁכִּינָתִיהָ
דְּאִיהִי אֲרַעִיָּה, אֲתַמַּר בְּהוּן (שֵׁם נֹא ו), כִּי שְׁמַיִם
פְּעֻשָׁן נִמְלָחוּ, וְהָאָרֶץ כְּפָגַד תְּבַלָּה, הוּא
סַמָּ"ל וּבֵת זּוֹגִיָּה.

תקונא תשיעאה

בְּרֵאשִׁית, (דף כד ע"ב) יִרְ"א שְׁפִ"ת, דְּאִיהִי
שְׁכִינָתָא, דְּעָלָהּ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת לֹא
י) מַחְלִלָּהּ מוֹת יוֹמַת, דְּעָלוּ אוֹיְבִים בְּחִלְלֵה
דִּילָהּ דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, וְאֲתַמַּר בְּהוּן (בְּמַדְבַּר
יט יג) אֵת מִקְדָּשׁ יְיָ טַמְא, חִלְלֵה מַמְלָכָה
וְשָׂרִיָּה (אִיכָה ב ב), וְשִׁפְחָה עָאֲלַת בְּאֲתַר דְּגְּבִירָה,
דְּאִיהִי נֹדָה שִׁפְחָה גּוֹיָה זּוֹנָה, וְסְאִיבַת אֲתַרְהָא,
דְּתַמְּן הוּא נִיּוּחָא דְשְׁכִינָתָא, וְקָלָא הוּא נַחֲת
וְאָמַר, יִרְא שַׁבַּת, וְאִיהִי לֹא עֲבַדַת כֵּן, אֲלֵא
חִלְלֵה מַמְלָכָה וְשָׂרִיָּה, וּבְרַחֲמֵהּ שְׁכִינָתָא מִתַּמְּן,
בְּהוּא זְמַנָּא שִׁחְקוֹ עַל מִשְׁבַּתֶּיהָ, וְאָמַרְתָּ
שִׁפְחָה, לֹאוּ הֵאֵי כְּגוֹוֹנָא דְעֲבַדַת שָׂרִי לְשִׁפְחָה
דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית טז ח) מִפְּנֵי שָׂרִי
גְּבֵרְתִי אֲנִי בְּרַחֲמֵי, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
בְּרַתָּא דְרַשָׁע חַיִּיבָא, וְהָא אָף עַל גֵּב דְשָׂרִי
תְּרַכַּת לָהּ, אֲנָא רַחֲמֵנָא עָלָהּ וְעַל בְּנָהּ, וְאַתּוּן
לֹא עֲבַדַתּוּן הָכִי, אֲלֵא גְּרַמְתּוּן (נ"א גְּמַלְתּוּן) בִּישׁ
תַּחוֹת טָב, אֲנָא אוֹמִינָא לְאַעֲבְרָא מַלְכוּתָא

העולם, ולא תהיה שמחה לפני עד שיאבדו מן העולם, ובאותו הזמן תהיה שמחה לפני. זהו שכתוב ובאבד רשעים רנה.

תקון עשירי

בראשית, שי"ר תא"ב, וזהו השיר המשבח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליו נאמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, כף פרושהו. ומתי יתעורר השיר הזה? בזמן שיאבדו סמא"ל והממנים שלו הרשעים מן העולם, ובאותו זמן אז ישיר משה, לא כתוב אז שר, אלא אז ישיר, ויהי פרושהו.

והשיר הזה באז, עולה בפה, אבל השיר הוא ודאי חכמת שלמה. באותו זמן ותרב חכמת שלמה.

וכי העלה אותה למקומה? זה משה, וסוד הדבר - אז ישיר משה באיפה מעלה אותה? בתלשא. הכתר הזה של תלשא היא י' ישיר, ותקום מן ה' של משה, ושורה על הראש של ו', ונעשית ז' כתר, ומעלה אותה עד המקום שנגזרה משם.

בשעורה אל י' העליונה נקראת שיר זכר, וכשירדת אל ה' נקראת שירה. זהו שכתוב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה וגומר, שעליה נאמר אכן מאסו הבונים וגומר, שהיא אכן שמכה את צלם העבודה זרה. באותו זמן שנמחה הצלם של העבודה זרה, הדמות הרעה, נאמר בה והאבן שהכתה את הצלם נהיתה להר גדול ומלאה את כל הארץ. זהו שכתוב מלא כל הארץ כבודו, וכך עולה עד שלא מוצאים לה מקום, ושואלים המלאכים

חייבא מעלמא, ולא יהא חדוה קדמי עד דיתאבידו מעלמא, ובההוא זמנא יהא חדוה קדמי, הדא הוא דכתיב (משלי י"א) ובאבד

רשעים רנה.

תקונא עשיראה

בראשית שי"ר תא"ב, והא איהו שיר משופח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, הכי אוקמוהו, והאי שיר מתי יתער, בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממנן דיליה חייביא מן עלמא, ובההוא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, והא אוקמוהו.

והאי שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר איהו ודאי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א ה י).

וכאן סליק לה לאתרה, דא משה, ורזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה בתלשא, האי תגא דתלשא איהי י' ישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על רישא דו', ואתעבידת תגא ז', וסליק לה עד אתר דאתגזרת מתמן.

כד סלקא לגבי י' עלאה אתקריאת שיר זכר, וכד נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה, הדא הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את

השירה הזאת ליי' וגומר, דעלה אתמר (תהלים

ק"ח כב) אכן מאסו הבונים וגומר, דאיהי אבנא די מחת לצלמא דעבודה זרה, בההיא זמנא דאתמחי צלמא דעבודה זרה דיוקנא בישא, אתמר בה (דניאל ב לה) ואבנא די מחת לצלמא

הות לטור רב ומלאת כל ארעא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, והכי סליקת עד דלא אשכחין לה אתר, ושאלין

מלאכין בגינה איה מקום כבודו להעריצו,

בגללה, איה מקום כבודו להעריצו, ולא מוצאין לה שעור, עד שאומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, משום שמעלה אותו עד אין סוף, שהוא י' הראש של א'.

ואיפה עולה? בעמוד האמצעי שהוא ו', עטרה על ראשו. כשעולה העטרה על ראשו, נאמר בה אשת חיל עטרת בעלה, וכשיוֹרֶדֶת תַּחְתּוּי, נקראת בת זוגו יחודו, הוא כתר למעלה, הכתר של ספר תורה, בגללה נאמר ודאשתמש בתגא חלף, והיא נקדה של קמץ א' למטה, כמו זה א יחודו למעלה הוא כמו זה א תג על ספר תורה, למטה כמו זה א' נקדה של התורה, ובגללה נאמר מגיד מראשית אחרית.

כשהיא חיה ביניהם, אומרים ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו, כשהסתלקה מהם, שואלים איה מקום כבודו להעריצו. ובאותו זמן שעולה היא, כל החיות תרפינה כנפיהם. ומתי היא עולה למעלה? בעמדם ישראל בעמידה. זהו שכתוב בעמדם תרפינה כנפיהם, שעולה עד אין סוף לשאל מזון מעלת העלות, וכשיוֹרֶדֶת, יורדת מלאה מפל הטובות. באותו זמן החיות פותחות כנפיהן אליה בכמה שירות ותשבחות לקבל אותה בשמחה.

ובאיזה מקום יורדת? באות ו' שהיא באמצע של א' עמוד האמצעי, בו קוראים לו שמע ישראל, שי"ר א"ל, ובאותו זמן שיוֹרֶדֶת מה כתוב בחיות? ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר: רבי רבי, חזר בך, בודאי כנפיהם פתוחות עליה, כל החיות מצפצפות אליה בכמה

ולא אשפחין לה שיעורא, עד דאמרין ברוך כבוד יי' ממקומו, בגין דסלקא ליה עד אין סוף דאיהו י' רישא דא'.

ובאן סליקת בעמודא דאמצעייתא דאיהו ו', עטרה על רישיה, כד סליקת עטרה על רישיה אתמר בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, וכד נחיתת תחותיה אתקריאת בת זוגיה יחודיה. (דף כה ע"א) איהו תגא לעילא, תגא דספר תורה, בגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלף, ואיהי נקודה דקמץ א' לתתא, פגוונא דא א יחודיה לעילא איהו פגוונא דא א תגא על ספר תורה, לתתא פגוונא דא א נקודה דאורייתא, ובגינה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית.

כר איהי חיה ביניהו, אומרים ממקומו יפן ברחמיו לעמו, כד אסתליקת מינייהו, שואלים איה מקום כבודו להעריצו, ובההוא זמנא דסלקא איהי כלהו חיוון תרפינה כנפיהם (יחזקאל א כד). ואימתי סלקא איהי לעילא, בעמדם ישראל בעמידה, הדא הוא דכתיב (שם) בעמדם תרפינה כנפיהם, דסליקת עד אין סוף, למשאל מזונא מעלת העלות, וכד נחיתת נחיתת מליא מפל טבין, בההוא זמנא חיוון פתחין גדפייהו לגבה, בכמה שירות ותושבחות לקבלא לה בחדוה.

ובאן אתר נחתת באת ו' דאיהי באמצעייתא דא' עמודא דאמצעייתא, ביה קראן ליה שמע ישראל שי"ר א"ל, ובההוא זמנא דנחתת מה פתיב בחיוון (שם) ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר רבי רבי חזור בך, בודאי כד איהי סליקת, כלהו חיוון מצפצפין לגבה בכמה שירין ותושבחות, ואיהי סלקא

שירים ותשבחות, והיא עולה על כלם עד אין סוף. זהו שפתיב רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה.

עד שקוראים לה ישראל למטה בקריאת שמע שתד אליהם. ואיפה קוראים לה? עם בן זוגה שהוא ו', ישראל סבא, והוא ש"ר א"ל, השיר שלו, שאם לא קוראים לה בו, לא יורדת עליהם.

ובאותו זמן שיורדת, קושרים אותה בתפלה של יד למטה, שתהיה קשורה עמו, וסוד הדבר - ונפשו קשורה בנפשו, והקשר של שניהם הוא שור"ק למטה, ולמעלה שלשל"ת, תפלין על ראשו, בסוד הטעמים נקראת תנועה מהצד של הנקדה יחוד, וצריך להאריך אותה עם תנועה, שהיא רביע עד אין סוף למעלה, וצריך להוריד אותה בחיר"ק עד אין תכלית, להמליך אותה על התחתונים.

ובשור"ק צריך ליחד אותה עם בעלה, ובחל"ם היא כתר על ראשו, ובחיר"ק היא כסא תחתיו, ובשור"ק היא יחוד אליו, כגון ו', וכשהיא למעלה, כתר על ראשו, והיא בת (יורה) תחת רגליו, והיא ביחוד שלו בחיקו נעשית שור"ק הקשר שלו, וכשצריך לשבר הקלפות של אותם צלמים, בה נקראת שב"א תב"ר, ובה שבר תשבר מצבותיהם.

אבל היחוד שלה בנקדת שור"ק ו שהוא יסוד חי העולמים, שמונה עשרה הפרכות של התפלה בזמן שהם ביחוד אחד, צריכים ישראל לעמוד בתפלה בחשאי, וסוד הדבר - הביאו לה בחשאי, ומשום זה, בעמדם להריק לה ברכות, נאמר בחיות

על פלהו עד אין סוף, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. עד דקראן לה ישראל לתתא בקריאת שמע דתיחות לגביהו, ובאן קראן לה בן זוגה דאיהו ו', ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עליהו.

ובתהוא זמנא דנחיתת קשרין לה בתפלה יד לתתא, דתהא קשורה עמיה, ורזא דמלה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז), וקשר דתרוייהו איהו שר"ק לתתא, ולעילא שלשל"ת תפלין על רישיה, ברזא דטעמי אתקריאת תנועה, מסטרא דנקודה יחודא, וצריך לארכא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא, וצריך לנחתא לה בחיר"ק עד אין תכלית, לאמלכא לה על תתאין.

ובשור"ק צריך ליחדא לה בבעלה, ובחל"ם איהי תגא על רישיה, ובחיר"ק איהי כרסיא תחותיה, ובשור"ק איהו יחודא לגביה, פגוונא דא ו', וכד איהי לעילא תגא על רישיה, ואיהי ברתא (ג"א נחתא) תחות רגלוי, ואיהי ביחודא דיליה בחיקיה, אתעבדת שר"ק קשורא דיליה, וכד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים, בה אתקרי שב"א תב"ר, ובה שבר תשבר מצבותיהם (שמות כג כד).

אבל יחודא דילה בנקודת שור"ק ו דאיהו יסוד ח"י עלמין, ח"י ברכאן דצלותא, בזמנא דאינון ביחודא חדא, צריכין ישראל למיקם בצלותא בחשאי, ורזא דמלה הביאו לה בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאתערא לגבה ח"י ברכאן בחשאי, לארקא לה ברכאן, אתמר בחיון בעמדם ישראל בעמידה לעורר אליה שמונה עשרה ברכות בחשאי

בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶם, שְׁלֵא
צָרִיף לְשִׁמְעַת אֶת כְּנִפְיָהֶם (קול),
כְּמוֹ שְׂבַחְנָה נְאֻמַּר בָּהּ וְקוּלָּהּ לֹא
יִשְׁמַע.

וְכַךְ צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהִתְיַחַד עִם
בֵּת זְוִיגָם בְּחֻשָׁאֵי, בְּעִנְיָהּ,
בְּאִימָה, בְּרִתָּת וּבְזִיעַ, בְּבוּשָׁה,
כְּמוֹ שְׂבָאָרוּ הֶרְאִישׁוּנִים כְּמִי
שְׂכַפְפָאוּ שַׁד, שְׁהִיא שַׁד מִן שַׁד"י,
שְׂבָאוֹתוֹ הַזְּמַן נֶעְכָּר מִן הַשְּׁעָר,
וְזֶה סוּד הַמְּזוּזָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ
וְכַתְּבֶתֶם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, מְזוּזַת
כְּתוּב, זֹאת מוֹת. וְאִם הוּא נִשְׁמַע
קוּלוֹ, מִיָּד לְפִתַּח חֲטָאת רַבִּץ,
וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁהוּא קִטְּן
בְּאִמּוּנָה, וְלֹא לְחִנּוּם פְּרֻשׁוֹהוּ
הֶרְאִישׁוּנִים כָּל הַמְּשֻׁמֵּיעַ קוּלוֹ
בְּתַפְלָתוֹ הֵרִי זֶה מְקֻטְנֵי אִמּוּנָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַתִּיחַד הַקְּדוּשׁ
בְּרוּף הוּא עִם שְׂכִינְתוֹ, כָּל
הַחַיּוֹת מְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה בְּרִכּוֹת,
וְכֹלָם בְּקִדְשָׁה, וְיִמְשׁוּם כִּף תְּקִנּוּ
קְדוּשִׁין וּבְרִכּוֹת לְפָלָה, וְכַנְגֵּד
בְּרִכָּה וְקִדְשָׁה וְיַחַד שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּף הוּא, כִּף צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל
שְׁהִיחַד שְׁלָהֶם הִיָּה בְּקִדְשָׁה
וּבְרִכָּה. וְכֵן כָּל מְזוּנָם בְּבְרִכָּה
וְקִדְשָׁה, וְאִין קִדְשָׁה פְּחוֹת
מִעֲשָׂרָה, שְׁהִיא י', וְיִמְשׁוּם
שְׁטַבְעַת הִיא י', כְּמוֹ זֶה - ס, בָּהּ
מִתְקַדְּשֵׁת פְּלָה, וְצָרִיף לְהַכְנִיס
אוֹתָהּ בְּאֶצְבַּע שְׁלָה, שְׁהוּא
דִּינָן שֶׁל הָאוֹת ו', וְנַעֲשִׂית ז',
וְצָרִיף שְׁנֵי עֲדִים, שְׁהֵם כְּנָגֵד
ה"ה. וְכִשְׁהַטְבַּעַת הִיא בְּרִאשׁ
הָאֶצְבַּע וְנַעֲשִׂית ז', בְּאוֹתוֹ זְמַן
צָרִיף לְבָרוּךְ אוֹתָהּ בְּשֶׁבַע בְּרִכּוֹת
שְׁיִרְשֵׁת הַפְּלָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַתִּיחַדִּים, יִשְׁקִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. מַה זֶה נְשִׁיקוֹת
פִּיהוּ? שְׁתֵּי הַשְּׁפָתִים שְׁלוֹ
וּשְׁתֵּים שְׁלָה, הֵם אַרְבַּע כְּנִפְיָ

תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶם, דְּלֵא צָרִיף לְמִשְׁמַע גְּדַפְיָהוּ
(ג"א קלא), כְּגוּוֹנָא דְחִנָּה דְאַתְמַר בָּהּ (שמואל א א
3) וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמַע.

וְהָבִי צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְיַחַדָּא בְּבֵת זְוִיגֵיהוּ
בְּחֻשָׁאֵי, בְּעִנְיָהּ בְּאִימָה בְּרִתָּת וּבְזִיעַ
בְּכִסּוּפָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ קְדַמָּאִין כְּמִי שְׂכַפְפָאוּ
שַׁד, דְּאִיהִי שַׁד מִן שַׁד"י, דְּבַהּ הוּא זְמַנָּא
אַתְעֵבֵר מִתְרַעָא, וְדֵא רְזָא דְמְזוּזָה, דְאַתְמַר
בָּהּ (דברים ו ט) וְכַתְּבֶתֶם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, מְזוּזַת
כְּתִיב זֹאת מוֹת, וְאִם הוּא אֲשַׁתְּמַע קְלִיָּה, מִיָּד
לְפִתַּח חֲטָאת רַבִּץ (בראשית ד ז), וְלֹא עוֹד אֲלֵא
דְּאִיהוּ זְעִיר בְּמַהְמָנוּתָא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ
קְדַמָּאִין כָּל הַמְּשֻׁמֵּיעַ קוּלוֹ בְּתַפְלָתוֹ הֵרִי זֶה
מְקֻטְנֵי אִמּוּנָה.

בְּהוּא זְמַנָּא דְמִיחַד קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
בְּשְׂכִינְתֵיהָ, כְּלָהוּ חִיוּן מְקַבְּלִין דִּין
מִן דִּין בְּרִכָּאן, וְכִלְהוּ בְּקְדוּשָׁה, וּבְגִין דֵּא
תְּקִינּוּ קְדוּשִׁין וּבְרִכָּאן לְכָלָה, וְלִקְבַל בְּרִכָּה
וְקְדוּשָׁה וְיַחַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, הָכִי
צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל דִּיהָא יַחַדָּא דְלַהוּן בְּקְדוּשָׁה
וּבְרִכָּה, וְהָכִי כָּל מְזוּנֵייהוּ בְּבְרִכָּה וְקְדוּשָׁה,
וְלִית קְדוּשָׁה בְּפָחוֹת מִעֲשָׂרָה דְאִיהִי י', (דף כה
ע"ב) וּבְגִין דְּטַבְעַת אִיהִי י' כְּגוּוֹנָא דֵּא ס, בָּהּ
אַתְקַדְּשֵׁת פְּלָה, וְצָרִיף לְאֶעְלָא לָהּ בְּאֶצְבָּעָא
דִּילָהּ, דְּאִיהוּ דִּיוּקְנָא דָּאת ו', וְאַתְעֵבִידֵת ז',
וְצָרִיף תְּרִין סְהַדִּין דְּאִינוּן לְקַבַּל ה ה, וְכֵד
אִיהִי טַבְעַת בְּרִישָׁא דְאֶצְבָּעָא וְאַתְעֵבִידֵת ז',
בְּהוּא זְמַנָּא צָרִיף לְבְרִכָּא לָהּ בְּשֶׁבַע בְּרִכָּאן
דִּירְתָא כְּלָה.

בְּהוּא זְמַנָּא דְמַתִּיחַדִּין יִשְׁקִי מִנְשִׁיקוֹת
פִּיהוּ (שיר א), מֵאִי נְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, תְּרִין
שְׁפוּוֹן דִּילִיָּה וְתְרִין דִּילָהּ, אִינוּן אַרְבַּע גְּדַפִּין
דְּחִיוּן, דְּאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּע כְּנִפְיָ

לְאַחַת מֵהֶן, וְכֵד אַתְפְּלִילָן

החיות, שנאמר בהם וארבע
כנפים לאחת מהן, וכשנכללים
שני הפנים שלו ושנים שלה,
וארבעת הזרועות של שניהם,
נאמר בהם וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת מהם. והם
ארבעה פנים יהו"ה, ארבע
כנפים אדנ"י, בחבור אחד
יאהדונה"י.

בשמתחברות האותיות נקרא
חשמ"ל, חיות אש ממללות,
לפעמים חשות לפעמים
ממללות, ובגללם נאמר גדול
העונה אמן יותר מן המברך,
משום שמתחברים חתן וכלה
שמונה אותיות כאחד.

אותן ארבע חיות, והם אריה
שור נשר אדם. אריה מקבל עליו
"במח, ובזמן שהוא בימין,
שנאמר בו ופני אריה אל הימין
לארבעתם, הרוצה להחפים
יזרים. השור לשמאל פנגד הלב,
ה' הכל הלב, שם ה' מצפון זהב
יאתה. באותו זמן שה' היא

בלב, הרוצה להעשיר יצפין.
י"ה יראה ואהבה, אבא ואמא,
זרוע ימין ושמאל, ויעב"ר חסד
וגבורה, שעולים לחשבון ע"ב
תבות ורי"ו אותיות של ע"ב
שמות, וזה הסוד של ויעב"ר,
עבור הכלל של שניהם.

ו' זו תורה ששורה בפה, וברוח
של הפה פורחת על נשר, שנשר
הוא חטם, שני הכנפים שלה
שתי שפתיים, ועליה נאמר כי
עוף השמים יוליך את הקול
ובצל כנפים יגיד דבר, וזה
העמוד האמצעי, שחכמה ובינה
הם נסתרות במח והלב באהבה
ויראה, ותורה בלי יראה ואהבה
לא פורחת למעלה, ובכפר
תלויים בנים חיים ומזונות,
שהוא המזל של כלם, והוא לא
תלוי במזל, ומשום זה פרשהו,

תרין אנפין דיליה ותרין דילה, וארבע זרועין
דתרוניהו, אתמר בהון (שם) וארבעה פנים
לאחת, וארבע כנפים לאחת מהם, ואינון
ארבע אנפין יהו"ה, ארבע גדפין אדנ"י,
בחוברא חדא יאהדונה"י.

כד מתחברן אתוון אקרי חשמ"ל, חיות אש
ממללן, זמנין חשות, זמנין ממללות,
ובגיניהו אתמר גדול העונה אמן יותר מן
המברך, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמניא
אתוון פחדא.

אינון ארבע חיוון, ואינון אריה שור נשר
אדם, אריה מקבל עליה י' במוחא,
ובזמנא דאיהו בימינא דאתמר ביה (שם) ופני
אריה אל הימין לארבעתם, הרוצה להחפים
יזרים, שור לשמאל לקבל לבא, ה' הכל
דלבא, תמן ה' (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה,
בהווא זמנא דאיהו ה' בלבא, הרוצה להעשיר
יצפין.

י"ה דחילו ורחימו, אבא ואימא, דרוצא
ימינא ושמאלא, ויעב"ר חסד וגבורה,
דסלקין לחושפן ע"ב תיבין, ורי"ו אתוון
דע"ב שמהן, ודא רזא דויעב"ר עיבור כלל
תרוייהו.

ו' דא אורייתא דשריא בפומא, וברוחא
דפומא פרוחת על נשר, דנשר איהו חוטמא,
תרין גדפוי דילה תרין שפוון, ועלה
אתמר (קהלת י) פי עוף השמים יוליך את הקול
ובצל כנפים יגיד דבר, ודא עמודא
דאמצעיתא, דחכמה ובינה אינון נסתרות
במוחא ולבא ברחימו ודחילו, ואורייתא בלא
דחילו ורחימו לא פרוחת לעילא, וכתר ביה
תליין בני חיי ומזוני, דאיהו מזלא דכלהו,
ואיהו לא תליא במזלא, ובגין דא אוקמוהו

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לְאוּ בְּזִכּוֹתָא תְּלִיא מְלִתָּא, אֶלְא
בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלִתָּא, דְּחֶסֶד אִיהוּ זְכוּתָא.

ה' זְעִירָא דְּמוֹת אָדָם, בְּהָ אֲשֶׁתְּלִים יְהו"ה,
וְהִיא מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, אִיהִי מְצוּהָ, עֲשִׂית
פְּקוּדֵינִי, דְּאִיהִי שְׂרִיא בְּרַמ"ח אַבְרָהִים, וְתוֹרָה
וּמְצוּהָ עֲלִייהוּ אֲתַמַּר (דְּבָרִים כט כח) וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ,
וּמְצוּהָ בְּלֹא דְחִילוּ וּרְחִימוּ לָא יְכִילִת לְסַלְקָא
וְלַמִּיקָם קָדָם י"ה.

אִיהוּ כְּלִילָא דְּכָלְא, וְעַל פְּלֹא אַד"ם, יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, דָּא מְחַשְׁבָּה, דְּסָלִיק
פְּלֹא עַד אֵין סוּף, בְּמְלָכוּתָא אֲשֶׁתְּלִים פְּלֹא
עֵילָא וְתַתָּא.

וְאִיהוּ כְּלִילָא מְאַרְבַּע פְּרָשֵׁיין דְּקָרִיאַת שְׁמַע,
דְּאִינוּן רַמ"ח תִּיבִין עִם אֵל מְלֶךְ נְאֻמִין,
וּבְגִין דְּלֹא יַעֲבֹדוּן הַפְּסָקָה תְּקִינוּ לְמַהֲדֵר
שְׁלִיחָא דְּצַבוּרָא י"י אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת, וְכַד
יִשְׂרָאֵל אָמְרִין שְׁמַע, מְאַרִי חִיוּן שְׁמִטִין
גְּדַפְיִיהוּ, בְּאֵן אֲתֵר, בְּכַנְפֵי מְצוּהָ דְּאֲתַמַּר
בְּהוּן (דְּבָרִים כב יב) עַל אַרְבַּע כְּנָפּוֹת פְּסוּתָךְ אֲשֶׁר
תִּכְסֶּה בָּהּ, דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּמַעִיל הָאֲפוּד,
דְּפַעַמּוֹנִים וְרַמּוֹנִים אִינוּן לְקַבֵּל חֲלִיין וְקִשְׂרִין,
שׁוּלֵי הַמַּעִיל אִינוּן לְקַבֵּל כְּנָפֵי מְצוּהָ.

וְאִינוּן ה' קִשְׂרִין, לְקַבֵּל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל י"י
אֱלֹהֵינוּ י"י (דְּבָרִים ו ד), דְּאִינוּן לְקַבֵּל ה'
נִימִין דְּכְנוּר דְּדוּד דְּהָהּ מְנַגֵּן מְאַלִיו, י"ג
חֲלִיין כְּחֶשְׁבִין אַח"ד, דְּקָלָא דְּנְגוּנָא סְלָקָא
בְּאַחַד, וְדָא ח"י בֵּין חֲלִיין וְקִשְׂרִין, לְכָל סֵטֵר,
סְלָקִין ע"ב, וְדָא אִיהוּ וְהוּכֵן בְּחֶסֶד
כְּס"א (ישעיה טז ה), חֶסֶד ע"ב, כָּל מְאֵן
דְּאֲתַעֲטַף בְּעֵטוּפָא דְּמְצוּהָ, כְּאֵלוּ אֲתַקִּין
כְּרַסְיִיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִינוּן
יְאֵהֲדוּנָה"י, לְכָל חַד אַרְבַּע אַנְפִין וְאַרְבַּע
כְּסָא לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם יְאֵהֲדוּנָה"י, לְכָל אַחַד אַרְבַּע

וְהִיא כְּלוּלָה מֵהַפֵּל, וְעַל הַפֵּל
אַד"ם, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, זו
מְחַשְׁבָּה, שְׁעוּלָה פְּלֵה עַד אֵין
סוּף, בְּמְלָכוּת נְשָׁלָם הַכֵּל, מְעַלָּה
וּמְטָה.
וְהִיא כְּלוּלָה מְאַרְבַּע פְּרָשֵׁי
שְׁל קָרִיאַת שְׁמַע, שְׁהֵן מְאִתִּים
אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֵה תְּבוּת עִם אֵל
מְלֶךְ נְאֻמִין, וְכַדִּי שְׁלֹא יַעֲשׂוּ
הַפְּסָקָה, תְּקִינוּ שְׁיַחְזִיר הַשְּׁלִיחַ
צְבוּר יְהו"ה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת,
וְכַשִּׁישְׂרָאֵל אֹמְרִים שְׁמַע, אֲדוּנֵי
הַחַיִּית שׁוּמְטוֹת כְּנַפְיֵהֶם. בְּאִיזָה
מְקוּם? בְּכַנְפֵי מְצוּהָ, שְׁנֵאמַר
בְּהֵם עַל אַרְבַּע כְּנָפּוֹת פְּסוּתָךְ
אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ, שְׁהִיא כְּמוֹ
מַעִיל הָאֲפוּד, שְׁהַפְּעַמּוֹנִים
וְהַרְמּוֹנִים הֵם כְּנֶגֶד חֲלִיֹּת
וְקִשְׂרִים, שׁוּלֵי הַמַּעִיל הֵם כְּנֶגֶד
כְּנָפֵי מְצוּהָ.
וְהֵם חֲמִשָּׁה קִשְׂרִים, כְּנֶגֶד שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,
שְׁהֵם כְּנֶגֶד חֲמֵשׁ נִימִין שְׁל כְּנוּר
דְּוּד שְׁהִיהָ מְנַגֵּן מְאַלִיו. שְׁמוֹנֵה
עֲשָׂרָה חֲלִיֹּת כְּחֶשְׁבִין אַח"ד,
שְׁקוּל הַנְּגוּן עוֹלָה בְּאַחַד, וְזֵה
שְׁמוֹנֵה עֲשָׂרָה בֵּין חֲלִיֹּת
וְקִשְׂרִים לְכָל צַד עוֹלָם שְׁבַעִים
וּשְׁתַּיִם, וְזֵהוּ וְהוּכֵן בְּחֶסֶד כְּס"א,
חֶסֶד ע"ב, כָּל מִי שְׁמַתְעֲטַף
בְּעֵטוּף שְׁל מְצוּהָ כְּאֵלוּ תְּקֵן
פְּנִים וְאַרְבַּע כְּנַפִּים, עוֹלָם ס"ד,

וּשְׁמוֹנָה אוֹתוֹת יֵאֱהוּדוֹנָה יי
עוֹלָם ע"ב, וְכִנְפֵי מִצּוּחַ
מְלַמְדִים סוּד, שֶׁהֵם ח' חוּטִים
לְכָל צַד, כְּנֶגֶד אַרְבַּע פְּנִים
וְאַרְבַּע כְּנָפִים שֶׁל כָּל חֵיהָ,
וּבְחֻשְׁבוֹן קֶטֶן שֶׁל חֲנוּךְ, א"ז
הוּא שְׁד"י, אֲזִי יִשִּׁיר בְּכָל מְקוֹם.
וְאָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל מִי
שֶׁפּוֹחַח, לֹא יִפְחַח מִשְׁבַּע, וְכֹל
מִי שֶׁמוֹסִיף, אֶל יוֹסִיף עַל שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה, וְהֵם שְׁבַע כְּנֶגֶד שְׁבַע
יְמֵי בְּרֵאשִׁית, שְׁרוּמְזִים לְשְׁבַע
שְׁמוֹת אֲבָגִית"ן וְכו', וְעַלֵּיהֶם
נֶאֱמַר שְׁרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ
שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד,
שֶׁבָהֶן פּוֹרַחַת הַתְּפֵלָה לְמַעַלָּה,
וְהֵם שֵׁם מ"ב, כְּנֶגֶד מ"ב
אֲזָכְרוֹת שֶׁהֵם בְּתַפְלִין שֶׁל יָד
וְתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר
וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
יְהו"ה וְכו'.

וְאוֹתָם תְּכַשִּׁיטֵי הַפְּלָה, תְּפִלִּין
שֶׁל רֹאשׁ עֲטֶרֶת זָהָב בְּרֹאשׁ
הַפְּלָה, וְתַפְלִין שֶׁל יָד טַבַּעַת
הַזְּרוּעַ, הָרִי פְלָה מְתַקְנַת
בְּתַכְשִׁיטִים שְׁלָה, צְרִיף לְקָרָא
לְחַתֵּן שְׁלָה, זֶהוּ שְׁכַתוּב שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וְהָרִי הֵם בְּחַפָּה, צְרִיכִים
הָעַם הַקְּדוֹשׁ לְעַמֵּד בְּעַמִּידָה
בְּפִנְיֵיהֶם, עִם חֲזוֹן, לְבָרְכֶם בְּשְׁבַע
בְּרִכוֹת וּלְקַדֵּשׁ אֶת הַחֲתָן עִם
הַפְּלָה בְּרֹאשׁוֹנָה בְּקַדוּשֵׁין,
וּבְעַמֵּדָם הָעַם הַקְּדוֹשׁ וְהַחֲזוֹן
לְבָרֶךְ אוֹתָם, הַחִיּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
שֶׁהֵיוּ מְנַגְּנוֹת בְּכִנְפֵיהֶם, תְּרַפִּינָה
כְּנַפֵּיהֶן.

שֶׁל תְּפִלִּין זֶה הָאֵם הָעֲלוּנָה,
עַלֵּיהָ נֶאֱמַר וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עָלֶיךָ וְרֹאוּ
מִמֶּנּוּ. שִׁי"ן עוֹלָה אוֹתוֹתֵינוּ
ש"ס, ה' שֶׁל יָד פְּהָה - שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחַמְשָׁה, וּמֵאוֹתִים
אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה מִצּוֹת
בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הִנֵּה תְרִי"ג, עַלֵּיהֶם

גְּדַפִּין סֶלְקִין ס"ד, וְתַמְנִיא אֲתוּן יֵאֱהוּדוֹנָה יי,
סֶלְקִין ע"ב, וְכִנְפֵי מִצּוּחַ (דף כו ע"א) אֹלְפִין
רָזָא, דְּאִינוּן ח' חוּטִין לְכָל סֵטֵר, לְקַבֵּל אַרְבַּע
אַנְפִין וְאַרְבַּע גְּדַפִּין דְּכָל חֵיהָ, וּבְחֻשְׁבָּן זְעִיר
דְּחֲנוּךְ א"ז אִיהוּ שְׁד"י, אֲזִי יִשִּׁיר בְּכָל אֲתֵר,
וְאָמְרוּ מֵאִרֵי מַתְנִיתִין, כָּל מָאן דְּפָחִית לֹא
יִפְחַח מִשְׁבַּע, וְכֹל מָאן דְּאוֹסִיף לֹא יוֹסִיף עַל
י"ג, וְאִינוּן שְׁבַע לְקַבֵּל שְׁבַע יְמֵי בְּרֵאשִׁית,
דְּרַמִּיזִין לְשְׁבַע שְׁמֵהֶן אֲבָגִית"ן וְכו', וְעַלֵּיהֶו
אַתְמַר (ישעיהו ב) שְׁרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ
כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, דְּבַהוּן פְּרַחַת צְלוֹתָא
לְעִילָא, וְאִינוּן תַּמְן מ"ב, לְקַבֵּל מ"ב אֲזָכְרוֹת
דְּאִינוּן בְּתַפְלִין דִּיד וְתַפְלִין דְּרִישָׁא, וְעַלֵּיהֶו
אַתְמַר (דברים כח י) וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
יְי' וְכו'.

וְאִינוּן תְּכַשִּׁיטִין דְּכָלָה, תְּפִלִּין דְּרִישָׁא עֲטֶרֶת
זָהָב בְּרִישָׁא דְּכָלָה, וְתַפְלִין דִּיד טַבַּעַת
דְּדְרוּעָא, הָא כְּלָה מִתְתַּקְנָא בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ,
צְרִיף לְקָרָא לְחַתֵּן דִּילָהּ, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם)
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָא אִינוּן בְּחוּפָה, צְרִיכִין
עֲמָא קְדִישָׁא לְמִיקָם בְּעַמִּידָה קְדַמִּיהוּן, עִם
חֲזוֹן, לְבָרְכָא לוֹן בְּשְׁבַע בְּרַכָּאן, וּלְקַדְשָׁא הַחֲתָן
לְכָלָה בְּקַדְמִיתָא בְּקַדוּשִׁין, וּבְעַמֵּדָם עֲמָא
קְדִישָׁא וְחֲזוֹן לְבָרְכָא לוֹן, חִיוּן קְדִישִׁין דִּיהוּ
מְנַגְּנִין בְּגַדְפִּייהוּ תְרַפִּינָה כְּנַפֵּיהֶן.

שֶׁל תְּפִלִּין דָּא אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה
אַתְמַר (שם כח י) וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי ש"ם
יְי' נִקְרָא עָלֶיךָ וְרֹאוּ מִמֶּנּוּ, שִׁי"ן סֶלִיק אֲתוּוֹי
ש"ס, ה' דִּיד פְּהָה שְׁס"ה, וְרַמ"ח פְּקוּדִין
דְּכְלִילָן בְּרַמ"ח תִּיבִין דְּקִרְיַת שְׁמַע בְּאַרְבַּע
פְּרָשִׁיּוֹן, הָא תְרִי"ג, עַלֵּיהֶו אַתְמַר (שמות ג טו) זֶה
שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דֹּר, שְׁמ"י עִם י"ה
שְׁכֻלוֹת בְּמֵאוֹתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיַת שְׁמַע

נאמר זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר. שמ"י עם י"ה - שס"ה, זכר"י עם ו"ה - רמ"ח, והפל תר"ג, התורה היא שמו של הקדוש ברוך הוא.

ועוד, ציצית היא כסא, התפלין הקדוש ברוך הוא יורד על הכסא, שקוראים אותו בקריאת שמע, הרי הקדוש ברוך הוא יושב על פסא - צריכים לעמד בשבילו בתפלת עמידה, שלשה חילות שלה באים עם זמירות שירות ותושבחות.

באותו זמן שהוא על פסאו, מה אומרים? אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות. התקון הזה הוא לצדיקים גמורים שמתקנים פסא לקדוש ברוך הוא בציצית ומורידים אותו בתפלין, ועומדים לפניו בתפלה. לפנינו ציצית ותפלין הם כמו שור לעל וכחמור למשא, ובשבת נאמר בהם למען ינוח שורך וחמורך. לרשעים הם קשר לכל המקטרגים שלהם, שפך הם עשרה הפתרים התחתונים, שהרי זה פנגד זה ברא הקדוש ברוך הוא, אבל הפתרים התחתונים הם קלפות אל הפתרים העליונים, שמתלבשות בהן עשר אותיות בתפלה שיהיו כפותים תחתיו הפתרים התחתונים.

ובזמן שצדיקים מתקנים בכנפי מצוה ובתפלין, נכנעים תחתיהם הפתרים התחתונים. באותו זמן יכנס המלך להיכלו, שהוא אדנ"י, כמו זה: יאהדונה"י, הרי המלך בהיכלו, מי שרוצה לשאל את שאלותיו יכנס, ומשום זה אדנ"י שפתי תפתח. בשלש הראשונות יסדר אדם את שבחו, כמו עבד שמסדר את שבחו לפני רבו, ששלש אלה כותבים כל הזכיות, ושלש האחרונות

שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח, וכלא תר"ג, אורייתא איהי שמא קודשא בריך הוא.

ועוד ציצית איהי כרסיא, תפלין קודשא בריך הוא דנחית על פרסיא, דקראן ליה בקריאת שמע, הא קודשא בריך הוא יתיב על פרסיא, צריכין למיקם בגיניה בצלותא דעמידה, תלת חיילין דילה אתיין בזמירות שירות ותושבחות.

בהוא זמנא דאיהו על פרסייה, מה אמרין א"ל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות, האי תקונא איהו לגבי צדיקים גמורים, דמתקנין פרסיא לקודשא בריך הוא בציצית, ונחתין ליה בתפלין, וקיימין קדמוהי בצלותא, לבינוניים ציצית ותפלין אינון פשור לעול וכחמור למשאוי, ובשבת אתמר בהון (שמות כג יב) למען ינוח שורך וחמורך, לרשעים אינון קשורא לכל מקטרגין דלהון, דהכי אינון עשרה פתרין תתאין, דהא דא לקבל דא ברא קודשא בריך הוא, אבל פתרין תתאין אינון קליפין לגבי פתרין עלאין, דמתלבשין בהון עשר אתוון בצלותא, למהוי כפויין תחותי פתרין תתאין.

ובזמנא דצדיקיא מתקנין בכנפי מצוה ובתפלין, אתכפייין תחותייהו פתרין תתאין, בהוא זמנא יעול מלפא בהיכליה דאיהו אדנ"י, פגוונא דא יאהדונה"י, הא מלפא בהיכליה, מאן דבעי למשאל שאלתוי יעול, ובגין דא (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, בתלת קדמאין יסדר בר נש שבחוי, פעבדא דמסדר שבחוי קדם רביה, דאלין תלת פתבין פל זכוון, ותלת בתראין חתמין, ובגין דא צריך בר נש למהוי בהון פעבדא דמקבל פרס כמו עבד שמסדר את שבחו לפני רבו, ששלש אלה כותבים כל הזכיות, ושלש האחרונות

חותמים, ומשום זה צריך אדם להיות בהם כעבד שמקבל פרס מרבו והולך לו, ששם הוא בית קבול החותם של הקשר, והיא המלכות הקדושה.

באמצעות צריך לשאל, ששם ו' ו', אחד בעלי הפתיכה ואחד בעלי החתימה, והם ו' עליונה ו' תחתונה, כוללים שנים עשר פרקים. שלש הראשונות - הראש ושתי זרועות, שלש האחרונות - הגוף ושתי שוקים, הרי נפטר מן המלך. משום זה צריך לתת שלש פסיעות לאחור, וסוד הדבר - ויאסוף רגליו אל המטה.

מרביה והלך ליה, דתמן איהי בית קבול חותמא דקשורא ואיהי מלכותא קדישא.

באמצעות צריך למשאל, דתמן ו' ו', חד מארי פתיכה וחד מארי חתימה, ואינון ו' עלאה ו' תתאה, פלילין תרין עשר פרקין, תלת קדמאין רישא ותרין דרועין, תלת בתראין גופא ותרין שוקין, הא אתפטור ממלכא, בגין דא צריך למיהב תלת פסיען לאחורא, ורזא דמלה (בראשית מט לג) ויאסוף רגליו אל המטה.

תקונא חד סר

תקן אחד עשר

בראשית בר"א שי"ת, ומה הוא? ששה היכלות כנגד ששת ימי בראשית. אלהי"ם, האם העליונה עליהם, שהיא היכל השביעי, וכמו שהאם העליונה הוציאה שש, כך האם התחתונה הוציאה שש, ומה הם? את השמים ואת הארץ, והם ששה כלים, שנאמר בהם פי ששת ימים עשה יהו"ה את השמים ואת הארץ, וההיכלות התחתונים הם פלים להיכלות העליונים.

בראשית (דף כו ע"ב) בר"א שי"ת, ומאי ניהו. שית היכלין לקבל שית יומי בראשית, אלהי"ם אימא עלאה עלייהו, דאיהי היכלא שביעאה, וכמה דאימא עלאה אפיקת שית, הכי אימא תתאה אפיקת שית ומאי ניהו את השמים ואת הארץ, ואינון שית מאנין, דאתמר בהון (שמות כ יא) פי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ, והיכלין תתאין אינון מאנין להיכלין עלאין.

ובשישראל היו מתפללים, כל ההיכלות הללו היו נפתחים אליהם, וכעת בגלות נאמר בהם כל השערים ננעלו, והשכינה מחוץ להיכלה, והקדוש ברוך הוא מחוץ להיכלו, והמלאכים הממנים על התפלות מחוץ להיכליהם. זהו שכתוב הן אראלם צעקו חצה, ואין לתפלות מקום להכנס, וזהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ואין מי בו ותפתח ותראהו את הילד והנה

וכד ישראל הוּו מצלאן, פל היכלין אלין הוּו מתפתחן לגבייהו, וכען בגלותא אתמר בהון פל השערים ננעלו, ושכינתא לבר מהיכלה, וקודשא בריך הוא לבר מהיכליה, ומלאכיא דממנן על צלותין לבר מהיכליהון, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, ולא אית לון לצלותין אתר לאעלא, ודא איהו פל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ולית מאן דאפתח לון לאלין שערים, עד דייתי מארי דדמעה, דאתמר ביה (שמות ב ו) ותפתח ותראהו את הילד והנה שיפתח את השערים הללו עד שיבא בעל הדמעה, שנאמר

נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כד ישראל פתחין בתיובתא בבכיה, מיד ותחמל עליו, וזהו בבכי יבאו, בזכות הבכיה שלו יתכנסו מן הגלות. שיש היכל של דמעה שאין לה רשות לפתח אלא בדמעה, ויש היכל הנגון שאין לה רשות לפתח אלא בנגון, ומשום זה דוד מתקרב לאותו ההיכל בנגון, וזהו שכתוב והיה פנגן המנגן. ויש היכל של אור שלא נפתח אלא לאדם שהיה מתעסק באור התורה.

ויש היכל של נבואה שלא נפתח אלא לאדם שהוא חכם גבור ועשיר, ויש היכל של יראה שנקרא היכל היראה, שלא נפתח אלא למי שיש בו יראה, ויש היכל של עניים שלא נפתח אלא לעניים שהיו מתעטפים לפני יהו"ה בתפלה, בעטוף של מצוה של ציצית ותפלין, ועליהם נאמר תפלה לעני כי יעטף.

ויש שער של צדיקים שלא נפתח אלא לצדיקים. זהו שכתוב זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו, וזהו השער של צדיק ח"י העולמים, שנאמר בו ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכעת בגלות נאמר בו הצדיק אבד. מה זה אבד? אבד לגבירה, ונאמר בו ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני. ומשום שאין לו משלו, העניים צועקים בח"י ברכות התפלה אל ח"י העולמים, והרי הסתלק משם הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הצדיק חרב

ועוד ותפתח, כד ישראל פתחין בתיובתא בבכיה, מיד ותחמל עליו, ודא איהו בבכי יבאו (ירמיה לא ח). בזכות בכיה דיליה יתפנשון מן גלותא.

דאית היכלא דדמעה, דלית לה רשו למפתח אלא בדמעה, ואית היכלא דנגונא, דלית לה רשו למפתח אלא בנגונא, ובגין דא דוד מתקרב ליה הוא היכלא בנגונא, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה פנגן המנגן, ואית היכלא דנהורא, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה מתעסק בנהורא דאורייתא.

ואית היכלא דנבואה, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה חכם גבור ועשיר, ואית היכלא דיראה, דאתקרי היכל היראה, דלא מתפתחא אלא למאן דאית ביה דחילו, ואית היכלא דעניים, דלא מתפתחא אלא לעניים דהוו מתעטפים קדם יהו"ה בצלותא, בעטופא דמצוה דציצית ותפלין ועליהו אתמר (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף.

ואית תרעא דצדיקיא, דלא מתפתחא אלא לצדיקיא, הדא הוא דכתיב (שם קיח ב) זה השער ליי' צדיקים יבאו בו, והאי איהו תרעא דצדיק ח"י עלמין, דאתמר ביה (שם לו כה) ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכען בגלותא אתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, מאי אבד, אבד למטרוניתא, ואתמר ביה (שם יט א) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש

הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הצדיק חרב

ויבש, כמו שעני חרב ויבש, וסוד הדבר - יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ואין שער פתוח אלא שער של דמעה, ומה היא בת עין? שדמעה יוצאת ממנה, ועליה נאמר שמרני פאישון בת עין, ובה והנה נער בכה, לקדוש ברוך הוא, שירחם עליה בגלות. זהו שכתוב אתה תקום תרחם ציון, משום שהיא לבת אש שנראתה למשה בסנה, שכתוב וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה, היא ב"ת מן בראשית, וזה בראשית.

תקון שנים עשר

בראשית הוא מאמר ראשון של הכל, כלול מעשר אמירות, והיא ל"ב אלהיים של מעשה בראשית ומצד שמאל נתנה, שהיא גבורה, אש אדמה, ומשום זה בלבת אש, ומשה היה מצד הלוים מהצד שלו ממש, ולמה התגלה לו בסנה? להראות שהיתה בדחק בין הקוצים, ועם כל זה והסנה איננו אפל, בשביל השושנים, שהם בניה, שהם ישראל, שהיו עתידים להיות בגלות בין הערב רב שהם קוצים, וזהו הסוד פי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה, ואותך לא אעשה כלה.

הראה לו שכר הפלה, והיא לבת אש בין הקוצים, שהם הרשעים, כשהם דוחקים את השכינה ואת ישראל, השכר שלהם פלה, יוצאת השכינה הפלה מביניהם, ויבא החתן בשבילה, וזהו שכר

בבית שני, ובגין דלית ליה מדיליה, עניין צווחין ב"ח"י ברכאן דצלותא, לגבי ח"י עלמין, והא אסתלק מתמן נביעו דכל ברכאן, ולית מאן דיהיב לון, ותרעין אחרנין סתימין, ותרעא דצדיק חרבא ויבשה, כמה דעני חרב ויבש, ורזא דמלה (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ולית תרעא פתיחא אלא תרעא דדמעה, ומאי איהי בת עין, דדמעה מינה נפקא, ועלה אתמר (תהלים יז ח) שמרני פאישון בת עין, ובה והנה נער בכה (שמות ב ו), לגבי קודשא בריך הוא, דירחם עליה בגלותא, הדא הוא דכתיב (תהלים קב יד) אתה תקום תרחם ציון, בגין דאיהי לבת אש דאתחזייא למשה בסנה, דכתיב (שמות ג ב) וירא מלאך יי' אליו בלבת אש מתוך הסנה, איהי ב"ת מן בראשית, ודא בראשית.

תקונא תריסר

בראשית (דף כו ע"א) מאמר קדמא דכלא, כלילא מעשר אמירן, ואיהי ל"ב אלהיים דעובדא דבראשית, ומסטרטא דשמאלא אתיהיבת, דאיהי גבורה אשא סומקא, ובגין דא בלבת אש (שמות ג ב), ומשה הוה מסטרטא דליואי מסטרטא דיליה ממש, ואמאי אתגליא ליה בסנה, לאחזאה דהות בדוחקא בין הקוצים, ועם כל דא והסנה איננו אפל, בגין שושנים דאינון בנהא, דאינון ישראל, דהוו עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאינון קוצים, ודא איהו רזא (ירמיהו מו כח) פי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה, ואותך לא אעשה כלה.

אחוי ליה אגרא דכלה, דאיהי לבת אש בין הקוצים דאינון חיביא, פד דחקין לשכינתא וישראל, אגרא דלהון פלה, נפקא שכינתא כלה

הפלה - הדחוק, ויגאל אותם מן הגלות בשבילה, והדחוק של הגלות של הערב רב את ישראל, ממחר להם את הגאולה, והרפיון שלהם מעכב לישראל את הגאולה, בגלל זה נראה למשה בלבת אש מתוך הסנה, מתוך הקוצים.

בשהתקרב לשם לראות המעשה הזה, אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תקרב הלום, של נעליך. כאן רמז שהתפשט מן הגוף שלו, שהיא נעל, לגוף אחר שהתלבש כשהתקרב, ויש מי שיאמר שהוא אשתו, והכל אמת, זה וזה.

וכן נראה לו שבית המקדש, שהוא בנין של אדם, שעתידי להתחבר, ויבנה פעם אחרת על יד הקדוש ברוך הוא, זהו שפתוב גדול יהיה פבוד הבית הזה האחרון מן הראשון, משום שנאמר בו ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב, נאמר בבית המקדש בונה ירושלם יהוה.

ונאמר שם אצל אדם ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם, זו חכמה, ויביאה אל האדם, זה עמוד האמצעי הדרגה של משה, והצלע הזו היא ודאי פלת משה, ועליה נאמר וירא אליו מלאך יהוה בלבת אש, שהיא בת יחידה שממנה יוצא אור התורה.

כמו זה נאמר ותפתח ותראהו את הילד, ותראהו זו השכינה, שהיה בוכה בשבילה, מיד ותחמל עליו, וזהו בכי יבאו ובתחנונים אוכילים. בתחנונים ודאי, לקים וברחמים גדולים אקבצך.

בזמן הזה כל החיות יתעוררו

מבינייהו, וייתי חתן בגינה, ודא איהו אגרא דכלה דוחקא, ויפרוק לון מן גלותא בגינה, ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל ממחר לון פורקנא, ורפיון דילהון מעכב לון לישראל פורקנא, בגין דא אתחזי ליה למשה בלבת אש מתוך הסנה, מגו כובין.

כד אתקריב תמן למחזי עובדא דא, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אל תקרב הלום, של נעליך (שמות ג ה). הכא רמז דאתפשט מן גופא דיליה, דאיהו נעל, לגבי גופא אחרא דאתלבש כד אתקריב, ואית מאן דיימא דאיהו אתתיה, וכלא קשוט דא ודא.

וכן אחזי ליה דבי מקדשא דאיהו בנינא דבר נש דעתידי לאתחברא, ויתבני זמנא אחרא על ידא דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב גדול יהיה פבוד הבית הזה האחרון מן הראשון (תגי ב ט), בגין דאתמר בו (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב, אתמר בבי מקדשא בונה ירושלם יי.

ואתמר התם לגבי אדם (בראשית ב כב) ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם, דא חכמה, ויביאה אל האדם, דא עמודא דאמצעיתא, דרגא דמשה, והאי צלע איהו ודאי פלת משה, ועלה אתמר וירא אליו מלאך יי בלבת אש, דאיהי בת יחידה, דמנה נפיק נהורא דאורייתא.

בגוונא דא אתמר (שמות ב ו), ותפתח ותראהו את הילד, ותראהו דא שכינתא, דהוה בכי בגינה, מיד ותחמול עליו, ודא הוא בכי יבאו ובתחנונים אוכילים (ירמיהו לא ח), בתחנונים ודאי, לקיימא וברחמים גדולים אקבצך (ישעיהו

ג ד).

בהאי זמנא כל חיון יתערוץ בקלא, ועופין

בְּקוֹל, וְהַעוֹפוֹת מְצַפְצְפִים
בְּשִׁיר, לְקַבֵּל אֶת הַבַּת בְּשִׂמְחָה
בְּנִגּוּן, לְקַבֵּל קְדוּשֵׁין מִהַחֲתָן,
שֶׁהֵם קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְכוּ',
וְאֵין קִדְשָׁה פְחוֹת מֵעֲשָׂרָה,
וְהַקְדוּשֵׁין הֵם מֵצַד שֶׁל הַחֲכֵמָה
שֶׁהִיא י', קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה
רִאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, רִאשִׁית וְדָאֵי,
וּמִתְבָּרְכִים בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת מֵצַד
הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא בְּרָכָה,
וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר לְהִנִּיחַ בְּרָכָה אֶל
בֵּיתְךָ. וְשֶׁבַע בְּרָכוֹת הֵן -
בְּשַׁחֲרִית שְׁתֵּים לִפְנֵיהָ וְאַחַת
לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתֵּים לִפְנֵיהָ
שְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וְהֵם שֶׁבַע
סְפִירוֹת שְׁכּוֹלוֹלוֹת בַּחֲתָן וְכֹלָה,
וְהֵיוּ שֹׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, הֲרִי
כֵּאֵן קִדְשָׁה וּבְרָכָה וְיַחּוּד. בְּאוֹתוֹ
זְמַן מִתְעוֹרֵר דָּוִד בְּכִנּוּר שֶׁהוּא
מִנְּגֵן מֵאֲלִיו בַּעֲשָׂרָה מִיַּי נְגוּנִים,
רִאשׁוֹן בְּאֲשְׁרֵי, וְזֶה בְּרִאשִׁית.

תקון שלישה עשר

בְּרִאשִׁית, שֵׁם אֲשֶׁר־י, וְהֵיוּ
אֲשֶׁרֵי הָאֵשׁ, וְהוּא אֱהִי"ה אֲשֶׁר
אֱהִי"ה, רֵאשׁ לְכֹל הָרִאשִׁים,
וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ
כְּפִרְמֶל, וְזֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ,
וְדִלַּת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן זֶה תְּפִלִּין
שֶׁל יָד, וְכוּ' מִשְׁבָּחִים אֶת הַבַּת
בְּאֲשֶׁרֵי הַזֶּה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב בְּאֲשֶׁרֵי
כִּי אֲשֶׁרוֹנֵי בְּנוֹת.

מִי זֹכֵה לְהַכְנִס שֵׁם? אֲשֶׁר לֹא
הֵלֶךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים, שֶׁהִיא עֲצָה
רָעָה מֵצַד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרָע, וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד, מִי
זֶה דֶּרֶךְ חֲטָאִים? אוֹתָהּ שֶׁנֹּאמֵר
בָּהּ (מְשֻׁלֵי ל' כ) כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת,
אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וְגוֹמֵר.
וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב, מִי זֶה
מוֹשֵׁב לְצִים? זוֹ לִילִית, אִמָּם שֶׁל
עֶרֶב רַב, שֶׁמְטַמְאֵת כְּנֵדָה
בְּמוֹשְׁבָהּ, וְכֵן עֶרֶב רַב מְטַמְאִים
בְּמוֹשְׁבָם אֶת הַצְּדִיקִים שְׁיוֹשְׁבִים
בִּינֵיהֶם כְּנֵדָה.

מְצַפְצְפִין בְּשִׁיר, לְקַבֵּל בְּרִתָּא בַּחֲדוּהָ בְּנִגּוּנָא,
לְקַבֵּל קְדוּשֵׁין מִהַחֲתָן, דְּאֵינּוּן קְדוּשׁ קְדוּשׁ
קְדוּשׁ וְכוּ' (שם ו א), וְלִית קְדוּשָׁה פְחוֹת
מֵעֲשָׂרָה, וְקְדוּשֵׁין אֵינּוּן מִסְטָרָא דְּחֲכֵמָה
דְּאִיהוּ י', קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִי רִאשִׁית
תְּבוּאָתָהּ (יְרִמְיָהוּ ב א), רִאשִׁית וְדָאֵי, וּמִתְבָּרְכִין
בְּשֶׁבַע בְּרָכָאן מִסְטָרָא דְּאִימָא עֲלָאָה דְּאִיהִי
בְּרָכָה, וְעֲלָהּ אֲתַמֵּר (יְחֻזְקָאֵל מֵד ל) לְהִנִּיחַ בְּרָכָה
אֶל בֵּיתְךָ, וְשֶׁבַע בְּרָכָאן אֵינּוּן, בְּשַׁחֲרִית שְׁתֵּים
לִפְנֵיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתֵּים לִפְנֵיהָ
שְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וְאֵינּוּן שֶׁבַע סְפִירוֹן דְּכִלְיָן
בַּחֲתָן וְכֹלָה, וְדָא אִיהוּ שֹׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר,
הָא הֲכָא קְדוּשָׁה וּבְרָכָה וְיַחּוּד, בַּהֲהוּא זְמַנָּא
אֲתַעֵר דָּוִד בְּכִנּוּר דְּאִיהוּ מִנְּגֵן מֵאֲלִיו, בַּעֲשָׂרָה
מִיַּי נְיִגוּנִין: קְדָמָאָה בְּאֲשֶׁרֵי וְדָא בְּרִאשִׁית.

תקונא תלמיסר

בְּרִאשִׁית תְּמָן אֲשֶׁר־י, וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁרֵי
הָאֵשׁ, וְאִיהוּ אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה,
רֵישָׁא לְכֹל (דף כו ע"ב) רֵישֵׁין, וְעֲלָהּ אֲתַמֵּר (שיר ז
ו) רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּפִרְמֶל וְדָא תְּפִלִּין דְּרֵישָׁא,
וְדִלַּת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן דָּא תְּפִלִּין דִּיד, וּבִיָּה
מְשַׁבְּחִין לְבַת בַּהֲאֵי אֲשֶׁרֵי, הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (בְּרִאשִׁית ל יג) בְּאֲשֶׁרֵי כִּי אֲשֶׁרוֹנֵי בְּנוֹת.
מֵאֵן זְכִי לְאַעֲלָא תְּמָן, אֲשֶׁר לֹא הֵלֶךְ בַּעֲצַת
רְשָׁעִים (תְּהִלִּים א), דְּאִיהִי עֲצָה בִישָׁא
מִסְטָרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים
לֹא עָמַד, מֵאֵן דֶּרֶךְ חֲטָאִים הִיא דְּאֲתַמֵּר
בָּהּ (מְשֻׁלֵי ל' כ) כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת, אֲכָלָה
וּמְחַתָּה פִּיהָ וְגוֹמֵר, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב,
מֵאֵן מוֹשֵׁב לְצִים, דָּא לִילִית אִימָן דְּעֶרֶב רַב,
דְּאִיהִי מְטַמְאָה כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ, וְכֵן עֶרֶב רַב
מְטַמְאִין בְּמוֹשְׁבָם לְצְדִיקָיָא דִּיתְבִּין בִּינֵיהוּ
כְּנֵדָה.

ומי שדבק באשרי הזה, שהוא
כתר וראש של התורה, נאמר בו
והיה כעץ שתול על פלגי מים,
וזה עץ חיים, שנאמר בו ועלהו
לא יבול, וזה תקון ראשון.

השני בשיר זה חכמה, שר י'
ושלש יודיים הן י' י' י' והם
ראש וסוף ואמצע של האות י',
והם רמוזים בשם נסתר שהוא
יוד ה"י וא"ו ה"י. באלו השלש
שבח דוד המלך את בת המלך.
זהו שכתוב שיר למעלות, ל'
מעלות הן ודאי, אותן שלשים
דרגות שבהם הבת עולה לאב.
בחמשה נימין של פנור, שהם
חמש אזכרות שהזכיר חמש
פעמים יהו"ה במזמור הזה,
אחד - עזרי מעם יהו"ה, ב' -
יהו"ה שמרך, ג' - יהו"ה צלך,
ד' - יהו"ה ישמרך מפל רע, ה'
- יהו"ה ישמר צאתך ובוואך.
ובהם המלך אומר לפלה, צהלי
קולך בת גלים, בת עשרה
גלגלים, שעולה בהם יוד ה"א
וא"ו ה"א בעשרה מיני נגונים.
ובארבע חיות שעולה יהו"ה,
בשיר פשוט, כפול, משלש,
מרבע, שהוא יהו"ה, שקולו
עולה כגלי הים, וגלי הים
שלמעלה הם עשרה גלגלים,
ועליהם נאמר ידיו גלילי זהב
ממלאים בפרשיש, בשתי
זרועות הבת.

ובהם ששה פרקים, והם שש
דרגות של הפסא, שש מעלות
לפסא, וכשעולה בהם ו',
יתעוררו אליו לקבל אותו
השרפים בכנפיהם. זהו שכתוב
שרפים עומדים ממעל לו שש
כנפים וגומר, ומי שעולה על
כנפיהם ופורח בהם הוא ו',
כולל שש תבות היחוד של שמע

ומאן דאתדבק בהאי אשרי, דאיהו כתרא
ורישא דאורייתא, אתמר ביה (תהלים א)
והיה כעץ שתול על פלגי מים, ודא עץ
חיים, דאתמר ביה ועלהו לא יבול, והאי
תקונא קדמאה.

הננינא בשיר דא חכמה, שר י', ותלת יודיים
אנון י' י' י', ואינון רישא וסופא
ואמצעיתא דאת י', ואינון רמיזין בשמא סתים
דאיהו יוד ה"י וא"ו ה"י, באלין תלת שבח
דוד מלפא לברתא דמלפא, הדא הוא
דכתיב (תהלים קכא א) שיר למעלות, ל'
אינון ודאי, אינון תלתין דרגין, דבהון ברתא
סלקא לגבי אבא.

בחמש נימין דכנור, דאינון חמש אזכרות
דאדפיר חמש זמנין יהו"ה בהאי
מזמור, חד עזרי מעם יי', ב' יי' שמרך, ג'
יי' צלך, ד' יי' ישמרך מפל רע, ה' יי' ישמר
צאתך ובוואך, ובהון מלפא אמר לגבי כלה,
צהלי קולך בת גלים (ישעיהו י ל), בת עשרה
גלגלים, דסליק בהון יוד ה"א וא"ו ה"א,
בעשרה מיני נגונין.

ובארבע חיון דסליק יהו"ה, בשיר פשוט,
כפול, משולש, מרובע, דאיהו
יהו"ה, דקולו סלקא כגלי ימא, וגלי ימא
דלעילא אינון עשרה גלגלין, ועליהו
אתמר (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים
בפרשיש, בתריין זרועין דברתא.

ובהון שית פרקין, ואינון שית דרגין דכרסיא,
שש מעלות לפסא, וכד סליק ו' בהון,
יתערוץ לגביה לקבלא ליה שרפים בגדפייהו,
הדא הוא דכתיב (ישעיהו ב) שרפים עומדים
ממעל לו שש כנפים וגומר, ומאן דסליק על
גדפייהו ופרח בהון איהו ו', כליל שית תיבין דיחודא שמע ישראל,

ובגיניה אתמר (קהלת יב) **כּי עוֹף הַשָּׁמַיִם וגומר.**
זכר סְלָקָא בְרַתָּא סְלָקָא בְתֵרִין דְּרוּעוּי דְּאִינוּן
חֲסֵד וגבורה, דְּבַהוּן שִׁית פְּרָקִין דְּאִיהוּ
ו', ורזא דמלה שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני (שיר ב ו).

כּד סְלָקָא הָאִי שִׁיר, סְלָקָא בְּשִׁית תִּיבִין
דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וגומר, וכד נחתא,
נחתא בשית, דְּאִינוּן פְּרוּף שֶׁם פְּכוּד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וְעַד, וְנִגּוּנָא כּד סְלִיק סְלִיק בְּשִׁית, וכד
מְאִיד מְאִיד בְּשִׁית, וְעַלִּיָּהּ אֶתְמַר (שם ה
 טו) **שוקיו עמודי שש.**

וְעִשְׂרָה גִלְגָּלִין אִינוּן י', דְּאִינוּן לְקַבֵּל עֶשֶׂר
אַצְבָּעָאן דְּבִטְשִׁין בְּנִגּוּנָא, חֲמֵשׁ
בְּחֲמֵשׁ, וְאִינוּן ה"ה, דְּסִלְקִין בִּי בְּשִׁית דְּרַגְיָן
דְּאִיהוּ ו', בֵּיה סְלָקִין וְנַחְתִּין, וְאִיהוּ פְּגוּוּנָא
דְּסִלְמ, דְּאֶתְמַר בֵּיה (בראשית כח יב) וְהִנֵּה סִלְמ מְצַב
אַרְצָה וגומר, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֲלִים
וְיֹרְדִים בּוֹ, וְכֹלָא יְהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
י"ד, וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד, ו' הוּא גוּף,
כְּנָפֵיו ה"ה, רֹאשׁוֹ י', בּוֹ עוֹלָה
קול הנגון.

וְעוּד ו' הִיא מְנוּרָה, שְׁלֹשָׁה קְנֵי
מְנוּרָה מְצַדָּה הָאֶחָת וגומר, ו'
מְנוּרָה בְּאֶמְצַע, נֵר עַל רֹאשׁוֹ י',
כְּשִׁשׁוּרָה בְּאוֹת ו' נַעֲשֶׂה ז', וְסוּד
הַדְּבָר - יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת.
כְּנֵגֵד הַמְנוּרָה שְׁהִיא ו', וְשֵׁשׁ
קְנֵי הַמְנוּרָה שְׁהֵם ה' ה', שֵׁשׁ
וּוּי"ן, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבַעַת
וְשְׁבַעַת מוּצָקוֹת, עַד שְׁעוֹלִים
לִי"ד, שְׁהוּא יְהו"ה, יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א, וְזֶהוּ וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד,
י"ד כְּנֵגֵד י"ד, וְעוֹלָה ה' בְּאוֹת
ו', וְאַחַר כֵּף עוֹלָה ו' בִּי שֵׁשׁ
פְּעָמִים עֶשֶׂר, עַד שְׁעוֹלָה
לְשִׁשִּׁים, וְהֵם אוֹתוֹת הַדְּבָקוֹת
בְּקִרְיַת שְׁמַע, שְׁבַשְׁבִּילֵם נֹאֲמַר

הַנְּרוֹת (במדבר ח ב).
לְקַבֵּל מְנוּרָתָא דְּאִיהִי ו', וְשִׁית קְנֵי מְנוּרָתָא
דְּאִינוּן ה' ה', שִׁית וּוּי"ן, וְרִזָּא דְּמִלָּה
שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוּצָקוֹת (זכריה ד ב), עַד דְּסִלְקִין
לִי"ד, דְּאִיהוּ יְהו"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
וְדָא אִיהוּ וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד, י"ד לְקַבֵּל י"ד,
וְסִלְקָא ה' בְּאֶת ו', וְלִבְתָּר סְלִיק ו' בִּי, שִׁית
זְמַנִּין עֶשֶׂר, עַד דְּסִלְקִין לְשִׁתִּין, וְאִינוּן אֶתְנוּן

הַדְּבָקוֹת בְּקִרְיַת שְׁמַע,

כָּל הַמְּשִׁים רִיחַ בֵּין הַדְּבָקִים
מְצַנְנִים לוֹ גִּיהֶנֶם, וְשִׁלְמָה אָמַר
עֲלֵיהֶם, הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה
שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, וְהֵם
שׁוּמְרִים [ס"א נוטלים] אֶת מִטָּתוֹ,
וּכְנָגְדָם שְׂשִׁים הֵמָּה מַלְכוּת, אֵלּוּ
זְכָרִים - וְאֵלּוּ נְקֻבוֹת, אֵלּוּ שֶׁל
קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁתִּקֵּן מֹשֶׁה -
זְכָרִים, אֵלּוּ שֶׁל שְׁלֹמֹה - נְקֻבוֹת,
וְאֵלּוּ בֵּית קְבוּל לְאֵלֶּהּ, הַדְּרָגוֹת
שֶׁל שְׁלֹמֹה הֵן בֵּית קְבוּל לְדְרָגוֹת
שֶׁל מֹשֶׁה, וְכִשְׁמַתְחַבְּרִים הַכֹּל
כְּאֶחָד, שְׁלֹמֹה מִתְהַפֵּף לְמֹשֶׁה.
בְּתַקְוָנִים שֶׁל אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת
נִחְקֵן הַשִּׁיר, וְעֲלִיָּהֶן נֹאמֵר וְהִנֵּה
מְלֹאכֵי אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, עֲלִים -
שְׂתִים, וְהֵן י"ה, וִירְדִים - שְׂתִים,
וְהֵן ו"ה, וְכֵן גְּלַגְלֵי הַיָּם עוֹלִים
בְּעֶשֶׂר, וְהֵן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א,
וְאַרְבַּע חֵיוֹת, כְּשַׁעוֹלָה הַבַּת
בְּשִׁיר, הַנֶּשֶׁר נוֹטֵל י' בְּפֶה וְעַל
רֹאשׁוֹ, ו' בְּגוּף, ה"ה בְּכַנְפֶיהָ,
אָדָם יו"ד ה"א וְא"ו ה"א רוֹכֵב
עַל הַכֹּל. וְדַמוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם,
זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּפְנֵי אַרְיָה אֵל
הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, זֶה יְהו"ה,
וּפְנֵי שׁוֹר וּפְנֵי נֶשֶׁר, הֵם מְרַכְּבָה
לְשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, וְאָדָם עַל הַכֹּל.
בְּזִמְנָן שְׁהִיא עוֹלָה בְּכֹל הַתְּקוּנִים
הַלְלוּ, הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ. זְהוּ
שְׁפָתוֹב כְּחוֹט הַשְּׁנֵי שְׁפָתוֹתֶיךָ
וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה. הֲרִי שְׁנֵי מִיָּנֵי
נְגוּנִים שְׁשַׁבַּח דְּוֵד הַמֶּלֶךְ -
בְּאַשְׁרֵי בְּשִׁיר.

שְׂרִישֵׁי בְּבִרְכָּה, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה
הַעֲלִינָה, וְעֲלִיָּהּ נֹאמֵר בְּרַכֵּי
נַפְשִׁי אֶת יְהו"ה, מִזֹּו נִתְּנָה
בְּאָדָם נְשִׁמַת חַיִּים שְׁנֹאמֵר בָּהּ
חֲמֵשֶׁה תְּקוּנִים. מֵהַ קְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא זֵן אֶת כָּל הָעוֹלָם, כִּף
הַנְּשִׁמָּה זָנָה אֶת כָּל הַגּוּף. מֵהַ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה וְאֵינוֹ

דְּבַגְיָנִיּהוּ אֶתְמַר כָּל הַמְּשִׁים רִיחַ בֵּין הַדְּבָקִים
מְצַנְנִים (דף כח ע"א) לִיָּה גִּיהֶנֶם, וְשִׁלְמָה עֲלִיָּהוּ
אָמַר (שיר ג ז) הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה שְׂשִׁים
גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, וְאֵינוֹן נְטָרִין (ג"א
נְטָרִין) עֲרִסְיָהּ, וְלִקְבִלְיָהּ (שם ו ח) שְׂשִׁים הֵמָּה
מַלְכוּת, אֵלּוּ דְכוּרִין, וְאֵלּוּ נְקֻבִין, אֵלּוּ
דְקְרִיאַת שְׁמַע דְּתִקֵּין מֹשֶׁה דְכוּרִין, אֵלּוּ
דְשִׁלְמָה נְקֻבִין, וְאֵלּוּ בֵּית קְבוּל לְאֵלֶּיךָ, דְרָגִין
דְשִׁלְמָה אֵינוֹן בֵּית קְבוּל לְדְרָגִין דְּמֹשֶׁה, וְכֵד
מִתְחַבְּרֵן כֹּלָא כְּאֶחָד, שְׁלֹמֹה אֶתְהַפֵּף
לְמֹשֶׁה.

בְּתִיקוּנֵין דְאַרְבַּע אֶתְוִין אֶתְקֵן שִׁיר, וְעֲלִיָּהוּ
אֶתְמַר וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים וְגוֹמֵר,
סְלָקִין תְּרִין וְאֵינוֹן י"ה, וְנִחְתִּין תְּרִין וְאֵינוֹן
ו"ה, וְכֵן גְּלַגְלֵי יַמָּא סְלָקִין בְּעֶשֶׂר, וְאֵינוֹן יו"ד
ה"א וְא"ו ה"א, וְאַרְבַּע חֵיוֹן, כֵּד סְלָקָא בְּרִתָּא
בְּשִׁיר, נְשָׂרָא נְטִיל י' בְּפּוּמָא וְעַל רִישָׁהּ, ו'
בְּגוּפָא, ה"ה בְּגַדְפָּהּ, אָדָם יו"ד ה"א וְא"ו
ה"א רְכִיב עַל כֹּלָא, וְדַמוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם,
דָּא סְלִיק עַל כֹּלָא, וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיָּמִין
לְאַרְבַּעַתָּם דָּא יְהו"ה, וּפְנֵי שׁוֹר, וּפְנֵי נֶשֶׁר,
אֵינוֹן מְרַכְּבָה לְשִׁמָּא דִּיהו"ה, וְאָדָם עַל כֹּלָא.
בְּזִמְנָא דְאֵיְהִי סְלָקָא בְּכֹל אֵלּוּן תְּקוּנֵין, אֵיְהִי
מְשַׁבַּח לָהּ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם ד
א) כְּחוֹט הַשְּׁנֵי שְׁפָתוֹתֶיךָ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה, הָא
תְּרִין מִיָּנֵי נְגוּנֵין דְשַׁבַּח דְּוֵד מְלֹכָא, בְּאַשְׁרֵי
בְּשִׁיר.

תְּלִיתָא בְּבִרְכָּה וְדָא שְׂכִינְתָא עֲלָא, וְעֲלָה
אֶתְמַר (תהלים קג א) בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יי',
מֵהֵאֵי אֶתִּיְהִיבַת בְּבִר נֶשׁ נְשִׁמַת חַיִּים, דְּאֶתְמַר
בָּהּ חֲמֵשֶׁה תְּקוּנֵין, מֵהַ קְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֵן
כָּל עֲלָמָא, הֲכִי נְשִׁמַתָּא זָנָה כָּל גּוּפָא, מֵהַ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה וְאֵינוֹ נִרְאֵה, הֲכִי נְשִׁמַתָּא רוֹאֵה וְאֵינָה נִרְאֵית,

נראה, כִּף הַנְּשֻׁמָה רוֹאֵה וְאִינֶה נִרְאִית. מֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים, כִּף הַנְּשֻׁמָה יוֹשֵׁב בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים. מֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֹא כָּל הָעוֹלָם, כִּף הַנְּשֻׁמָה אֵת כָּל הַגּוֹף, מֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֵת כָּל הַגּוֹף. מֵה הַנְּשֻׁמָה אֵת כָּל הָעוֹלָם, כִּף הַנְּשֻׁמָה דֵּן אֵת כָּל הַגּוֹף. וְסוּד הַנְּשֻׁמָה וְהִיא פְּרֻשָׁה בְּעַלֵּי הַמְּשָׁנָה חֲמֵשָׁה דְּבָרִים אֱלֹהִים, חֲמֵשָׁה וְדָאִי, מְשׁוּם שֶׁהֵם מְצַד ה' הַעֲלִיּוֹנָה.

וְהֵם כָּלֵם תְּקוּנִים בְּלֵב, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהוּ בְּעַלֵּי הַמְּשָׁנָה, הֵלֵב מְבִינ, הֵלֵב רוֹאֵה, הֵלֵב שׁוֹמֵעַ - הָרִי שְׁלֹשׁ. ה' הִיא חֲמֵשׁ, הֵבֵל וְרוּחַ הַפֶּה שְׁעוּלָה בּוֹ קוֹל וְאִמְרָה וְדְבוּר, זֶה ו', עוֹרְקֵי הֵלֵב הֵם כְּמוֹ חֲזִילִים אַחַר מְלָפֵם, וְסוּד הַדְּבָר - אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לֵלְכַת יִלְכוּ, כִּף מִתְנַהֲגִים עוֹרְקֵי הֵלֵב אֵל הַרוּחַ, הָרִי לֶךְ רוּחַ בְּלֵב, שִׁיּוּצָא מֵאֲזֵן שְׂמָאל שֶׁל הֵלֵב, וְהִיא הִיטָה הַרוּחַ הַצְּפוֹנִית שֶׁהִפְתָּה בְּכַנּוֹר דָּוִד, וּבְרוּחַ הַזֶּה הִיָּה מִכָּה בְּחֲמֶשֶׁת הַנִּימִים שֶׁל הַכְּנֹר, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ פְּנָפִי רָאֵה, וּבִקְנָה עוֹלָה הַקּוֹל לְלֵב, וְהִיא אֵשׁ אוֹכְלָת, מֵאֲזֵן יְמִין שֶׁל הֵלֵב שֶׁהִיא כְּפִי כְּבוֹד, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא הַדְּבוּר, זֶהוּ שְׁפָתוֹב הֵלֵב כֹּה דְּבָרֵי כְּאֵשׁ, וְאֵם לֹא פְּנָפִי הָרָאֵה שְׁנוֹשְׁבוֹת עַל הֵלֵב, הִיָּה שׁוֹרֵף כָּל הַגּוֹף. הַמְּחַשְׁבָה בְּלֵב, וְזֶה י', שֶׁה' ה' הֵם אִמְרָה וְדְבוּר, ו' קוֹל כּוֹלֵל הַכֹּל.

רְבִיעִי בְּמִזְמוֹר, וְזֶהוּ הוּא זְרוּעַ יְמִין. זֶהוּ שְׁפָתוֹב מִזְמוֹר שִׁירוֹ נֹאמֵר הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ, וְהוּא בְּגִלּוֹת

מֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים, הָכִי נִשְׁמָתָא יוֹשֵׁב בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים, מֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֹא כָּל הָעוֹלָם הָכִי נִשְׁמָתָא מְלֹאֵה אֵת כָּל הַגּוֹף, מֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֵת כָּל הָעוֹלָם, הָכִי נִשְׁמָתָא דְנָה אֵת גּוּפָא, וְרִזָּא דְנִשְׁמָתָא דְאִיָּה שְׁוֵה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָּא בִּינָה, מ"י, וְעֵלָה אֲתָמֵר (ישעיה מ כה) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּה, אֵל מִי וְדָאִי, וְהִיא אוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, חֲמֵשָׁה דְּבָרִים אֱלִיָּן, חֲמֵשָׁה וְדָאִי, בְּגִין דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דֵה' עֲלָאֵה.

וְאִינוּן כְּלָהוּ תְקוּנִין בְּלֵב, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין הֵלֵב מְבִינ, הֵלֵב רוֹאֵה, הֵלֵב שׁוֹמֵעַ, הָא תְּלַת, ה' אִיָּה חֲמֵשׁ, וְרוּחָא דְּפוּמָא דְּסָלִיק בְּהָ קָלָא וְאִמְרָה וְדְבוּרָא דָּא ו', עֲרֻקִין דְּלִבָּא אִינוּן כְּחִיָּלִין בְּתַר מְלַכְהוּן, וְרִזָּא דְּמִלָּה (יחזקאל א יב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לֵלְכַת יִלְכוּ, הָכִי מִתְנַהֲגִין עֲרֻקִין דְּלִבָּא לְגַבֵּי רוּחָא הָרִי לֶךְ רוּחַ בְּלֵב, דְּנִפְיֵק מֵאֲזֵן שְׂמָאלָא דְּלִבָּא, וְאִיָּהוּ הוּא רוּחַ צְפוֹנִית דְּבִטְשׁ בְּכַנּוֹר דְּדָוִד, וּבְהָאִי רוּחָא הוּא בְּטִשׁ בְּחֲמֵשׁ נִימִין דְּכַנּוֹר, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ פְּנָפִי רִיָּאֵה, וּבִקְנָה סָלִיק קוֹל לְלִבָּא, וְאִיָּהוּ אֵשׁ אוֹכְלָא, מֵאוּדְנָא יְמִינָא דְּלִבָּא דְּאִיָּה פְּלִפִּי כְּבוֹד, וּמִנִּיָּה נִפְיֵק דְּבוּר, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ירמיה כג כט) הֵלֵב כֹּה דְּבָרֵי כְּאֵשׁ, וְאִי לֹא פְּנָפִי רִיָּאֵה דְּנִשְׁבִּין עַל לִבָּא, הוּא אוֹקִיד כָּל גּוּפָא, מְחַשְׁבָה בְּלִבָּא וְדָא י', דֵה' ה' אִינוּן אִמְרָה וְדְבוּרָא, ו' קָלָא כְּלִיל כְּלָא.

רְבִיעִיָּה בְּמִזְמוֹר, וְדָא הוּא דְּרוּעָא יְמִינָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים צח א) מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיְי' שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וְעֵלָה אֲתָמֵר (שם טו) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ, לִיהוּ"ה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וְעֵלָה

עם השכינה, והוא תומך אותה, וסוד הדבר - וזרוע יהו"ה על מי נגלתה, וכו' שבועת הגאלה. זהו שכתוב נשבע יהו"ה בימינו וברזוע עזו, ועוד, חי יהו"ה שכבי עד הבקר.

ולמה נקראת זרוע יהו"ה? משום שבכף היד בו י, חמש אצבעות ה', הקנה של הימין שהוא הזרוע, ו' הכתף, בו ה', וזה העמוד האמצעי שנקשר בימין, להקים בו שכינה בגלות, ומשה שהוא הדמות של העמוד האמצעי, נאמר בו (ישעיה סג) מוליך לימין משה זרוע תפארתו. והוא בוקע את מי התורה לזרע אברהם, שהוא ימין, להיות לו שם עולם, ונקשר בה' של אברהם, שהוא חמשה חמשי תורה, ובה השתלם משה, ומיד פשהשתלם נגלתה עליו הימין, וזהו זרוע יהו"ה על מי נגלתה.

החמישי בנגון, משום שהנגון הזה עולות ממנו כמה נגינות, עלמות מצד השמאל, שמשם רוח צפון היתה יורדת בכבוד דוד והיה מנגן מאליו. זהו שכתוב והיה פנגן המנגן וגומר. ומשם יוצאים רעמים. זהו שכתוב ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומשם רעה התרעעה הארץ בתרועה, מצד של מטה כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים. באותו זמן שלשת האבות מתקשרים עם גבורה, ונעשים בה תרועה שברים תקיעה, ובהם רעה התרועעה וגומר, וזה יהיה בסוף הימים, וכל האותות הללו יהיו בארץ ישראל, משום ששם חברון, ששם קבורים האבות.

ואיהו בגלותא עם שכינתא, ואיהו תמיד לה, ורזא דמלה (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה, וביה אומאה דפורקנא, הדא הוא דכתיב (שם סב ח) נשבע יי' בימינו וברזוע עזו, ועוד (רות ג ג) חי יי' שכבי עד הבקר.

ואמאי אתקרי זרוע יי', בגין דכף היד ביה י, חמש אצבעאן ה', קנה דימינא דאיהו דרועא ו', פתף ביה ה', ודא עמודא דאמצעיתא דאתקשר בימינא, לאקמא ביה שכינתא בגלותא, ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא, אתמר ביה (ישעיה סג יב) מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ואיהו בוקע מיא דאורייתא לגפי זרע אברהם דאיהו ימינא, למהוי ליה שם עולם, (דף כח ע"ב) ואתקשר בה' דאברהם, דאיהו חמשה חומשי תורה, ובה אשתלם משה, ומיד דאשתלם אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה.

חמשאה בנגון, בגין דהאי נגון סליק מניה כמה נגינות, עולימן מסטרא דשמאלא, דמתמן רוח צפון הוה נחתא בכבוד דוד והוה מנגן מאליו, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה פנגן המנגן וגומר.

ומתמן רעמין נפקין, הדא הוא דכתיב (איוב כו יד) ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומתמן (ישעיה כד יט) רעה התרעעה הארץ בתרועה, מסטרא דמטה כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים, בההוא זמנא תלת אבהן מתקשרין בגבורה, ואתעבידו בה תרועה שברים תקיעה, ובהון רעה התרועעה וגומר, ודא יהא בסוף יומיא, וכל אתין אליו בארעא דישראל יהון, בגין דתמן חברון דאבהן תמן קבורים.

הששי הללויה הללויה וזה
ה"ו, עליו נאמר ליל שמורים
הוא ליהו"ה, וזהו העמוד
האמצעי, וסוד הדבר - השמיעו
הללו, ואמרו הושע יהו"ה את
עמך את שארית ישראל, לקיים
את הפתוב כימי צאתך מארץ
מצרים אראנו נפלאות.

וסוד הדבר - מ"ה ש"היה ה"וא
ש"היה, ובו מ"מכון ש"בתו
ה"שגית, משום שהוא הדמות
של העמוד האמצעי. באותו זמן
מתקיים סוד המשנה שאמר,
אוכלין כל ארבע ותולין כל
חמש, שהינו האלף החמישי,
ושורפים בתחלת שש, שהוא
האלף הששי.

וכדי שלא יפרידו בין שש,
שהוא העמוד האמצעי, ובין
שבע, שהיא בת זוגו, צריך
לבער שאור וחמץ, שהם ערב
רב, שלא יראו בין שש, שהוא
ו', ובין שבע, שנאמר בה שבע
ביום הללתיך, משום שערב רב
הפרידו בין שש לשבע במתן
תורה, כמו שנאמר וירא העם פי
בשש משה, ופרשוהו בשש,
בשש השעות הללו עשו את
העגל, והפרידו בין ו"ה, שהם
שש לשבע, כך יפריד אותם
הקדוש ברוך הוא בין שש
לשבע.

שבגדרים היתה מצה פרוסה
לחם עני, עני ודאי, ובאותו זמן
תהיה שלמה, כמו שחברתה
שהיא מצה שלמה. זהו שפתוב
והיה אור הלבנה פאור החמה,
ולמה היתה מצה פרוסה? משום
שהסתלק ממנה ו', הרגל שלה,
להיות בו כמו מצוה, ומצה
פרוסה נשארה ד', ומשום זה
מצה פרוסה ד', מצה שלמה ה',

פרוסה ד', מצה שלמה ה', ובגין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו

שתיתא הללויה הללויה ודא ה"ו, עליה
אתמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא

ל"י, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, ורזא
דמלה (ירמיה לא ו) השמיעו הללו, ואמרו הושע
י"י את עמך את שארית ישראל, לקיים
קרא (מלכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות.

ורזא דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וא
ש"היה, וביה (תהלים לג יד) מ"מכון
ש"בתו ה"שגית, בגין דאיהו דיוקנא דעמודא
דאמצעיתא, בההוא זמנא אתקיים רזא
דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע, ותולין כל
חמש דהיינו אלף חמשה, ושורפין בתחלת
שש דאיהו אלף שתיתא.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא
דאמצעיתא, ובין שבע דאיהו בת זוגיה,
צריך לבערא שאור וחמץ דאינון ערב רב,
דלא יתחזיין בין שש דאיהו ו', ובין שבע
דאתמר בה (שם קיט קסד) שבע ביום הללתיך, בגין
דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה,
כמה דאת אמר (שמות לב א) וירא העם פי בשש
משה, ואוקמוהו בשש, באלין שית שעתיין
עבדו ית עגלא, ואפרישו בין ו"ה דאינון שש
לשבע, הכי יפריש לון קודשא בריך הוא בין
שש לשבע.

דבגנייהו הות מצה פרוסה לחם עני עני
ודאי, ובההוא זמנא תהא שלימה
כגוונא דחברתה דאיהו מצה שלימה, הדא
הוא דכתיב (ישעיה ל כו) והיה אור הלבנה פאור
החמה, ואמאי הות מצה פרוסה, בגין
דאסתלק ממנה ו' רגל דילה למהוי ביה כמצוה,
ומצה פרוסה אשתארת ד', ובגין דא מצה
פרוסה ד', מצה שלימה ה', ובגין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו

ומשום כף אומרים הלל גמור
והלל שאינו גמור בפסח, כנגד
מצה שלמה ומצה פרוסה.

ואומרים מרור, על שם ו'
שנפרד מה', וזה גרם לה'
שויםררו את חייהם, הוא מרור
והיא מרה. זהו שכתוב קראן לי
מרה כי המר שד"י לי, בעבודה
קשה בקשיה, בחמר, בקל
וחמר, בין אמות העולם.

וכי גרם זה? י' מן שד"י, הרשם
של הברית, שנתן משה בערב
רב, משום כף ירד משה
מדרגתו. זהו שכתוב לך רד כי
שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל
ידו עתידה השכינה להתיחד עם
הקדוש ברוך הוא. משום שהוא
הפריד אותם, הוא צריך ליחד
אותם, לתקן במה שחטא. קמו
כל החברים ונשקו אותו,
ואמרו: אם לא באנו לעולם
אלא לשמע את זה - די.

השביעי בנצוח, שהוא נצח
ישראל, ועליו נאמר וגם נצח
ישראל לא ישקר, ועליו נאמר
למנצח על אילת השחר, למנצח
על השמינית. מי השמינית?
הוד, והוא נצח עליה.

השמיני בהודאה, ובו היה
משבח דוד הודו ליהו"ה, וזה
הוד ודאי, למנצח הודו, בהם
רמוזים נצח והוד, והם נסים,
וכו שבח משה אז, זהו שכתוב
אז ישיר משה, משום שהוא הוד
שנתן למשה, אז תקרא ויהו"ה
יענה, והוא שמונה ימי מילה,
ואחריו ברית שהוא יסוד צדיק
העולם, וכו התגלה י' של מילה,
עשירי לעשר ספירות, וההוד
הוא שמונה ימי החנוכה,
לארבעה ועשרים ימים, שהם
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם

גמור בפסח, לקבל מצה שלימה ומצה
פרוסה.

ואמרין מרור, על שם ו' דאתפרש מן ה',
ודא גרים לון דוימררו את חייהם,
איהו מרור ואיהי מרה, הדא הוא דכתיב (רות
א כ) קראן לי מרה פי המר שד"י לי, בעבודה
קשה בקשיא, בחמר בקל וחמר, בין אומין
דעלמא.

ומאן גרים דא, י' מן שד"י רשימו דברית,
דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית
משה מדרגיה, הדא הוא דכתיב (שמות לב ז) לך
רד פי שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל ידיה
עתידה שכינתא ליחדא עם קודשא בריך הוא,
בגין דאיהו אפריש לון, צריך ליחדא לון,
לתקנא במה דחאב, קמו כלהו חבריא ונשקו
ליה, ואמרו אי לא אתינא לעלמא אלא
למשמע דא די.

שביעאה בנצוח דאיהו נצח ישראל, ועליה
אתמר (שמואל א טו כט) וגם נצח ישראל
לא ישקר, ועליה אתמר (תהלים כב א) למנצח על
אילת השחר, למנצח על השמינית (שם יב
א). מאן שמינית הוד, ואיהו נצח עליה.

תמינאה בהודאה, וביה הוה משבח דוד
הודו ליי', ודא הוד ודאי, למנצח
הודו, בהון רמיזין נצח והוד, ואינון נסין,
וביה שבח משה אז, הדא הוא דכתיב (שמות טו
א) אז ישיר משה, בגין דאיהו הוד דיהיב
למשה, (ישעיה נח ז) אז תקרא ויי' יענה, ואיהו
תמינא יומין דמילה, ובתריה ברית דאיהו יסוד
צדיקא דעלמא, וביה אתגליא י' (דף כט
ע"ב) דמילה, עשיראה לעשר ספירן, ואיהו
הוד תמינא יומי דחנוכה, לארבעה ועשרין
יומין, דאינון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ומיד דעלה זית טרף

ועד, ומיד שעלה זית טרף בפיה, שורה כ"ה על ישראל בכ"ה בכסלו, ואלו הם כ"ה אותיות היחוד, שהם שמע ישראל וגומר, וזה הוא חנוך"ה, חנו"כ"ה.

אבר בנצח נאמר ותנח התבה בחדש השביעי, משום שנצח בו רמוז נח צדיק, ובו והמים גברו מאד, כשלא שומרים ישראל ברית מילה, מתגברים אמות העולם, שהם המים הזדונים, וכששומרים אותו, נאמר בהם והמים היו הלוף וחסור, עד החדש העשירי, זה י' של מילה, שהיא מלכות, העשירית לעשר ספירות.

ויעקב באותה ירף נאמר בו, והוא צולע על ירכו, שפרחה ממנו י', ונשאר עקב, וסוד הדבר - הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. כשנשלמה ספה בירף שלה, נאמר ביעקב ויבא יעקב שלם, ויעקב הוא ודאי דמותו של העמוד האמצעי מצד החיצוני, והרי משה היה שם, אלא מהצד שלפנים הוא היה, זה מהגורף - וזה מהנשמה, ומשום זה שתי הירכים של העמוד האמצעי שלם הם נצח והוד.

ומתי יהיה העמוד האמצעי שלם? כשמתחבר עם השכינה. זהו שכתוב ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית. זהו שפתוב ויבן יהו"ה אלהי"ם את הצלע. באותו זמן שהתחבר עמה, ויבא יעקב שלם, באותו זמן תהיה הספה שלמה, כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

קם רבי אלעזר ואמר: אבא אבא, למה נאמר ביום הראשון של סכות, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר, ויבא ליין הראשון פרי עץ הדר? אמר לו: בני, את כלי הקרב נוטלים

בפיה, שריא כ"ה על ישראל בכ"ה בכסלו, וליין אינון כ"ה אתון היחודא, דאינון שמע ישראל וגומר, ודא איהו חנוך"ה חנו"כ"ה.

אבר נצח אתמר ביה (בראשית ח ד) ותנח התיבה בחדש השביעי, בגין הנצח ביה רמז נח צדיק, וביה והמים גברו מאד (שם ז ט), כד לא נטרין ישראל ברית מילה מתגברין אומין דעלמא דאינון המים הזדונים, וכד נטרין ליה אתמר בהון (שם ח ה) והמים היו הלוף וחסור, עד החדש העשירי דא י' המילה, דאיהי מלכות, עשיראה לעשר ספירן.

ויעקב בההיא ירכא אתמר ביה (שם לב לב) והוא צולע על ירכו, דפרח מניה י', ואשתאר עקב, ורזא דמלה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב (שם ג טו), כד אשתלימת סופה בירף דילה, אתמר ביעקב (שם לג יח) ויבא יעקב שלם, ויעקב ודאי איהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא מסטרא דלבר, והא משה תמן הוה, אלא מסטרא דלגאו הוה, דא מגופא, ודא מנשמתא, ובגין דא תרין ירכין דעמודא דאמצעייתא שלים אינון נצח והוד.

ומתי יהיה עמודא דאמצעייתא שלים, כד אתחבר בשכינתא, הדא הוא דכתיב (שם יז) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית, הדא הוא דכתיב (שם ב כב) ויבן יי' אלהי"ם את הצלע, בההוא זמנא דאתחבר עמה, ויבא יעקב שלם (שם לג יח), בההוא זמנא תהא סופה שלימתא, כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

קם רבי אלעזר ואמר, אבא אבא, אמאי אתמר ביום הראשון פרי עץ הדר (ויקרא כג ג), אמר ליה ברי מאני קרבא בימינא נטלין לון, ויבא ליין הראשון פרי עץ הדר? אמר לו: בני, את כלי הקרב נוטלים

ישראל שמנצחים בדין. משל למלך שהיה לו דין וקרב עם שבעים אמות, ולא היו יודעים מי נצח בדין. ושואלים אותו, מי נצח בדין? אמר, תסתכלו באלו שרשומים עם כלי קרב בידיהם ותדעו מי נצח בדין. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר, זה אתרוג, שהיא שכניה, הלב, שהוא העקר של כל האיברים של הגוף, שהם שלשה הדסים, ולולב, ושני בדי ערבה. הלב באמצע, והאיברים סביב לו. ומשום כך אתרוג זו שכניה, וכך פרשה בעלי המשנה, אם נטלה בוכנתו ואם עלה חזזית על רבו, פסול, משום שהוא דומה לשכניה, שנאמר בה כלה יפה רעיתי ומום אין בה.

בפת תמרים זה לולב, ועליו נאמר נפרצו עליו פסול, משום שזה הוא מקצץ בנטיעות, מי שמברך עליו ביום ראשון של ספות, משום שהוא קשור ויחוד של הכל, ח"י העולמים, שהוא כנגד שמונה עשרה חליות של השדרה, ומשום זה פרשוהו בעלי המשנה, לולב דומה לשדרה, וסוד הלולב - צדיק פתור יפוח, וזהו כי כל בשמים ובארץ, ותרגם אונקלוס שאחוז בשמים ובארץ.

וצריך לנענע שמונה עשר נענועים לששה צדדים, שהם חותם מזרח ביה"ו וכו', שש הויות שיש בהם שמונה עשרה אותיות, וכלם רמוזים בספר יצירה בששה צדדים, וכך פרשוהו בעלי המשנה, מוליד ומביא למי שארבע רוחות העולם שלו, מעלה ומוריד למי ששמים וארץ שלו.

שרשה הדסים - גוף עם שתי זרועות, והם כנגד העין וכנפי

מאני קרבא אינון ישראל רשימין דנצחין דינא, מתל למלכא דהוה ליה דינא וקרבא בשבעין אומין, ולא הוו ידעין מאן נצח דינא, ושאלין ליה מאן נצח דינא אמר תסתכלון באלין דרשימין במאני קרבא בידיהו, ותנדעון מאן נצח דינא, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר דא אתרוג, דאיהי שכנתא, לבא, דאיהו עקרא דכל אברין דגופא, דאינון תלת הדסים, ולולב ותרי בדי ערבה, לבא באמצעיתא, ואברין סחור סחור ליה, ובגין דא אתרוג דא שכנתא, והכי אוקמוה מארי מתניתין, אי נטלה בוכנתו, ואי עלה חזזית על רובו, פסול, בגין דאיהו דמי לשכנתא, דאתמר בה (שיר דז) כלה יפה רעיתי ומום אין בה.

בפת תמרים דא לולב, ועליה אתמר נפרצו עליו פסול, בגין דדא איהו מקצץ בנטיעות, מאן דמברך עלה ביומא קדמא דספות, בגין דאיהו קשורא ויחודא דכלא, ח"י עלמין, דאיהו לקבל ח"י חוללין דשדרה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לולב דומה לשדרה, ורזא דלולב צדיק פתור יפוח, ודא איהו (דה"א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ותרגם אונקלוס דאחיד בשמיא ובארעא.

וצריך לנענעא ח"י נענועין בשית סטרין, דאינון חותם מזרח ביה"ו וכו', שית הו"ו"ת דאית בהון תמני סרי אתוון, וכלהו רמיזין בספר יצירה בשית סטרין, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, מוליד ומביא למאן דארבע רוחות העולם דיליה, מעלה ומוריד למאן דשמיא וארעא דיליה.

תלת הדסין גוף ותרין דרועין, ואינון לקבל עינא וכנפי עינא, תרי בדי ערבות לקבל

הַעֵינִן, שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת כְּנָגְד שְׁתֵּי שְׁוֹקִים וּכְנָגְד שְׁתֵּי שְׁפָתִים, וּכְשֶׁהֵם כָּלֶם אֲגִידָה אַחַת עִם לֹלֵב, שֶׁהוּא שְׁדָרָה, מַה כְּתוּב? אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתִמְרָה, א' אֲתָרוּג, ע' עֲרֻבָה, ל' לֹלֵב, ה' הַדָּס, כָּלֶם נַעֲשִׂים כְּנָגְד אֲרַבְּעַת מִיָּנִי הַמְרַפְכָּה, הַרוֹכֵב בָּהֶם הוּא יְהוּ"ה, וְצָרִיף לְסִדְר בָּהֶם בְּהַקְפָּה, כְּמוֹ הַמְזַבַּח, וְלִמִּי? לִגֵּן שְׁנִנְטָעוּ בּוֹ הַנְּטִיעוֹת הַלָּלוּ, וְסוּד הַדְּבָר - נִקְבָּה תְּסוּבֵב גָּבֵר, נִקְבָּה נ' מִן גֵּן, גָּבֵר ג' כּוֹלֵל שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים סְדָרִים שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְשִׁבְעַת יָמֵי סְפוֹת - הָרֵי שְׁשִׁים, כְּנָגְד שְׁשִׁים מְסַכְתוֹת.

שְׁמִינֵי עֲצֵרֶת חַג בְּפָנָי עֲצָמוּ, בּוֹ נִבְעֵת הַתּוֹרָה, לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָן שֶׁהוּא נְטוּעַ בְּגֵן, וְשִׁרְשׁוֹ וְעִנְפָּיו הוּא כְּמוֹ חוּג הָאָרֶץ, שֶׁכֵּל הַחַגִּים נִחְגָּגִים בּוֹ.

הַתְּשׁוּעָה בְּרִנָּה, וְזֶהוּ רִנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוּ"ה, וְזוֹ דְרָגַת צְדִיק ח"י הַעוֹלָמִים, מִשָּׁם רִנָּה, וְבוֹ הַגְּאֻלָּה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (יְרֵמִיָּה כג ה) צִמַּח צְדִיק וּמִתְחַתְּיו יִצְמַח מִתְחַתְּיו וְדָאִי, אוֹתָהּ שֶׁהִיא עֲשִׁירִית לְכֹל, וְצְדִיק נוֹטֵל מִשְׁמָאל, וְהַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי מִיָּמִין. זֶהוּ שְׁפָתוֹב מִיָּמִינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שִׁיְהִי שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת כְּאַחַד, מִתְּעוֹרְרוֹת בַּת הַמְּלָךְ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים וּמִשְׁלֵי וּקְהֵלֶת, שֶׁהֵם שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים מִשָּׁל, שְׁלֹשׁ יוֹדִי"ן, שֶׁחֵן שְׁלֹשׁ טְפוֹת הַמַּח, שְׁיִוְרָדוֹת מִן י'. וְלֹאֵן נִמְשָׁכוּ? אֵל הַצְּדִיק שֶׁהוּא קִשְׁת הַבְּרִית, וּמַה שֶׁהִיא קִטָּן נַעֲשֶׂה גְדוֹל, וְסוּד הַדְּבָר - שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ פָּזֵר גְּדוֹל. מִתִּי יִהְיֶה זֹרֵק חֵץ בְּדִיוֹקָן זֶה:

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:

תְּרִין שְׁוֹקִין, וְלִקְבֵּל תְּרִין שְׁפָוֹן, וְכַד אֵינוֹן כְּלָהוּ אֲגוּדָה חֲדָא בְּלוּלָב דְּאִיהוּ שְׁדָרָה, מַה כְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז ט) אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתִמְרָה, א' אֲתָרוּג ע' עֲרֻבָה ל' לֹלֵב ה' הַדָּס, כְּלָהוּ אֲתַעְבִּידוּ לִקְבֵּל אַרְבַּע מִיָּנִין דְּמַרְפְּכָתָא, הַרוֹכֵב בְּהוֹן אִיהוּ יְהוּ"ה (דף כט ע"ב) וְצָרִיף לְסִדְרָא בְּהוֹן בְּהַקְפָּה, כְּגוֹנוֹנָא דְּמַזְבַּח, וְלִמְאֵן לִגֵּן, דְּאֲתַנְטָעוּ אֵלָיִן נְטִיעֵין בִּיה, וְרִזָּא דְּמִלָּה נִקְבָּה תְּסוּבֵב גָּבֵר (יְרֵמִיָּה לא כא), נִקְבָּה נ' מִן גֵּן, גָּבֵר ג' מִן גֵּן, גֵּן הוּא כְּלִיל תְּלַת וַחֲמִשִּׁין סְדָרִין דְּאוֹרִייתָא דְּבִכְתָּב, וְשִׁבְעַת יוֹמִין דְּסוּפוֹת, הָא שְׁתֵּין לִקְבֵּל שְׁתֵּין מְסַכְתוֹת.

שְׁמִינֵי עֲצֵרֶת חַג בְּפָנָי עֲצָמוּ, בִּיה נִבְעִינֵו דְּאוֹרִייתָא, לְאַשְׁקָאָה אֵילָנָא, דְּאִיהוּ נְטוּעַ בְּגֵן, וְשִׁרְשׁוֹי וְעִנְפָּוֵי אִיהוּ, כְּגוֹנוֹנָא דְּחוּג הָאָרֶץ (יְשַׁעְיָה מ כב), דְּכָל חַגִּין מִתְּחַגְּגִין בָּהּ.

הַתְּשׁוּעָה בְּרִנָּה וְדָא אִיהוּ רִנְנוּ צְדִיקִים בִּי"י (תְּהִלִּים לג א), וְדָא דְּרָגָא דְּצְדִיק ח"י עֲלָמִין, מִתְּמָן רִנָּה, וּבִיה פּוֹרְקָנָא, הַדָּא הוּא דְּכְתִיב (יְרֵמִיָּה כג ה) צִמַּח צְדִיק, (זְכַרְיָה ו יב) וּמִתְחַתְּיו יִצְמַח, מִתְחַתְּיו וְדָאִי, הִיא דְּאִיהִי עֲשִׁירִית לְכֹלָא, וְצְדִיק נְטִיל מִשְׁמָאלָא, וְעַמּוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא מִיָּמִינָא, הַדָּא הוּא דְּכְתִיב (דְּבָרִים לג ב) מִיָּמִינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דִּיהוֹן תְּרִין שְׁמָהֵן כְּחֲדָא, אֲתַעֲרָא בְּרִתָּא דְּמִלְפָּא, בְּשִׁיר הַשִּׁירִים וּמִשְׁלֵי וּקְהֵלֶת, דְּאֵינוֹן (מ"א ה יב) שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים מִשָּׁל, תְּלַת יוֹדִי"ן, דְּאֵינוֹן תְּלַת טְפוּן דְּמוֹחָא, דְּנִחְתִּין מִן י', וְלֹאֵן אֲתַמְשָׁכוּ לְגַבֵּי צְדִיק, דְּאִיהוּ קִשְׁת הַבְּרִית וּמַה דִּיהוּה קִטָּן אֲתַעְבִּיד גְּדוֹל, וְרִזָּא דְּמִלָּה שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ פָּזֵר גְּדוֹל, מִתִּי יִהְיֶה זֹרֵק חֵץ בְּדִיוֹקָנָא דָּא .

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, עֲלָאִין אֲתַתְּקִנֵּו

עליונים, התתקנו והזדרזו בכלי קרב אל הנחש, שהוא מקנן בהרים הגדולים, והוא הרג את אדם הראשון, ואת כל הדורות שהיו אחריו, ומשום זה הפרז יוצא בכל יום: מי שהורג את אותו הנחש שמקנן בהרים הגדולים, נותנים לו את בת המלך, שהיא תפלה, שיושב על המגדל, שנאמר בה מגדל עז שם יהו"ה בו ירוץ צדיק ונשגב.

ביתים בא הרועה הנאמן בכמה צאן ושורים ותשיש, ומטה בידו, העלה עיניו למגדל, וראה איש אחד, עלם צדיק שמו, שהיה יושב על המגדל, וקשת בידו, והיה זורק חצים לנחש, והוא פזר גדול, והנחש לא היה מחשיב אותם.

והקשת היא לשון הפה, אגוז הקשת של הפה חוט השני, חוט של קשת, שבו היה הצדיק זורק חצים, שהם דברי תפלה, אל הנחש, והנחש לא היה מחשיב אותם, ולא בגלל חלשתו של אותו צדיק ח"י העולמים, אלא בגלל חלשתו של אותו שזרק אותם, שהוא הצדיק שלמטה ממנו, כשאינו שלם, ומשום כך לא החשיב אותם.

עד שבא רועה הנאמן ונטל חץ אחד וזרק אליו זה אחר זה בתפלתו. עד יפלח חץ כבודו, של הנחש, שהוא סמא"ל אל אחר, ששם יסודו ועקרו, ומשום כך הכבד פועס. במה הוא כועס? במרה שהיא דבוקה בו, וזה סם המות, הנקבה שלו. הזנב שלו יותרת הכבד, נקראת יותרת, שאחר שעשתה נאופין היא נותנת שירים לבעלה, והזנב היא שפחה שלו, במרה פועס, ובזנב הורג. המרה היא הפרצוף שלו, היותרת - זנב שלו, כמו

ואזדרזו במאני קרבא לגבי חו"א, דאיהו מקננא בטורין רברבין, ואיהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דהו אבתריה, ובגין דא פרוזא נפיק בכל יומא, מאן דקטיל ההוא חו"א דאיהו מקננא בטורין רברבין, יהבין ליה ברפא דמלפא, דאיהו צלותא, דיתיב על מגדלא, דאתמר בה (משלי יח) מגדל עז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב.

אדחבי הא רעיא מהימנא קא אתי, בכמה עאנין ותורין ואמרין, וחוטרא בידיה, סליק עיניה למגדלא, וחמא חד בר נש עולימא צדיק שמיה, דהיה יתיב על מגדלא, קשתא בידוי, והיה זריק חצים לגבי חו"א, ודא איהו פזר גדול, וחויא לא הוה חשיב לון.

וקשתא איהו לי שנא דפומא, אגוזא דקשתא דפומא, חוט השני חוט של קשת, דביה הוה צדיק זריק חצין, דאינון מלולין דצלותא, לגבי חו"א, וחויא לא הוה חשיב לון, ולא בגין חלישו דצדיק ח"י עלמין, אלא בגין חלישו דהוה דזריק לון דאיהו צדיק דלתתא מניה, פד לאו איהו שלים, ובגין דא לא חשיב לון.

עד דאתא רעיא מהימנא, ונטיל חץ חד וזריק לגביה, דא בתר דא בצלותיה, (שם זכג) עד יפלח חץ כבודו דחו"א, דאיהו סמא"ל אל אחר, דתמן יסודיה ועקריה, ובגין דא הכבד פועס, במאי פועס, במרה דאיהי דבוקה ביה, ודא סם המות נוקבא דיליה, וזנבא דיליה יותרת הכבד, יותרת אתקריאת, דבתר דעבידת נאופין יהיבת שיורין לבעלה, וזנבא איהי שפחה דיליה, במרה כעיס, ובזנבא קטיל, מרה איהי פרצוף דיליה, יותרת זנב דיליה,

שְׁאֲדָם שְׁעֵשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וְאַחַר
כִּף זָנֵב, שֶׁהָאָדָם הִזָּה נִקְרָא רַע,
וְזֶה כְּמוֹ זֶה, זֶה אָדָם הִרְאִישׁוֹן
שֶׁנִּטְלָה מֵעֵץ הַחַיִּים, וְזֶה אָדָם
שֶׁנִּטְלָה מֵעֵץ הַמּוֹת.

אחַר שִׁיפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ, זֶרַע יוֹרֵה
כַּחֲזַץ לְגַבֵּי כְּלָה, יוֹ"ד זֶרַע
שֶׁנִּמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ, וְזֶה ז', וְנֶאֱמַר בָּהּ
לְשַׁלַּח לִי לְמִטְרָה, וְזוֹ בַת עֵינַי,
בֵּית קְבוּל לְזֶרַע שֶׁהוּא ז' וְדָאִי,
מֵה זֶה מִטְרָה? זֶה יֵרַח בֶּן
יוֹמוֹ, הַלְבָנָה הַקְּדוּשָׁה, מִטְרָה
הִיא וְדָאִי לְבַת עֵינַי, נִקְדָּה קִטְנָה
מִבְּפָנִים, אֲלֵיָהּ הוּא שׁוֹלַח חֲצִים
בְּאֶהֱבַת הָעֵינַיִם, מִטְרָה וְדָאִי
הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא מְגַנָּה עַל יִשְׂרָאֵל
מִהַנְּחֹשׁ הָרַע סְמָא"ל.

וְרַמְזָן שֶׁהִיא מְגַנָּה עֲלֵינוּ, נֶאֱמַר בּוֹ
לֹא תִירָא מִפְּחָד לִילָה מִחֵץ יַעֲוֹף
יוֹמָם, בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ, זֶה אֵיבָר
מִן הַחַי, צְדִיק, וְתַחַת כְּנָפָיו
תְּחַסֶּה, הֵם ה"ה, שְׁאוֹת ז' הִיא
אַבְרָתוֹ כְּלוּל י"ו, הַגּוֹף שְׁלוֹ ו',
הָרֹאשׁ שְׁלוֹ י", כְּנָפָיו ה"ה,
וּמִשׁוּם זֶה וְתַחַת כְּנָפָיו תְּחַסֶּה
צְנֵה וְסוֹחֲרָה אֲמָתוֹ. צְנֵה וְסוֹחֲרָה
שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, אֲמָתוֹ
זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, הָרֹאשׁ שְׁלוֹ
חֲכֵמָה הָעֲלִיוֹנָה, הַצְּדִיק הוּא
בְּצִלְמוֹ כְּדְמוּתוֹ, אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שְׁשׂוּמֵר בְּרִית מִלָּה, וְהַתּוֹרָה,
שֶׁהִיא הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
שְׁשִׁנְיָהּ מְגַנֵּם עֲלֵינוּ, אֶחָד
בְּעוֹלָם הִזָּה וְאֶחָד בְּעוֹלָם הַבָּא.

תקון ארבעה עשר

בְּרִאשִׁית, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר רִאשִׁית
בְּפוּרֵי אֲדָמְתָךְ תְּבִיא בֵּית יְהו"ה
אֱלֹהֵי"ךָ, לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב
אִמּוֹ. בֹּא וּרְאֵה, הַחֲכֵמָה
הָעֲלִיוֹנָה, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר קִדֵּשׁ לִי
כָּל בְּכוֹר, שְׁכַל הַבְּכוּרִים נִקְרְאוּ
עַל שְׁמָהּ, וְהַשְּׂכִינָה נִקְרְאת מִשָּׁם
בְּכוּרָה, חֲכֵמָה וְדָאִי, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר

כְּגוֹוָנָא דְאָדָם, דְּעֵבִיד לִיָּה פְּרָצוּף וְלִבְתָּר זָנֵב,
דְּהֵאִי אָדָם רַע אֲתִקְרִי, וְדָא כְּגוֹוָנָא דְדָא, דָּא
אָדָם דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְחַיִּי, וְדָא אָדָם
דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְמוֹתָא.

לְבַתָּר דִּיפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ, זֶרַע יוֹרֵה פַחֲזַץ לְגַבֵּי
כְּלָה, יוֹ"ד זֶרַע דְּאֲתַמְשָׁךְ מִינִיהּ וְדָא
ז', וְאֲתַמַּר בָּהּ (שְׂמוּאֵל א ב כ) לְשַׁלַּח לִי לְמִטְרָה,
וְדָא בַת עֵינַי, בֵּית קְבוּל לְזֶרַע דְּאִיהוּ ז' וְדָאִי,
מְאִי מִטְרָה, דָּא יֵרַח בֶּן יוֹמוֹ, סִיְהֵרָא קְדִישָׁא,
מִטְרָה אִיהִי וְדָאִי לְבַת עֵינַי, נִקְוֵדָה זְעִירָא
מְלָגִיו, לְגַבְיָהּ הוּא שְׁלַח חֲצִים בְּרַחֲמֵי דְעֵינַיִן,
מִטְרָה וְדָאִי שְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי אַגִּינַת עַל יִשְׂרָאֵל
מִחוּיָא בִישָׂא סְמָא"ל.

וְרַמְזָן (דף 2 ע"א) דְּאִיהִי אַגִּינַת עֲלֵיהָ, אֲתַמַּר
בִּיהּ (תהלים צא ה) לֹא תִירָא מִפְּחָד לִילָה
מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם, בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ, דָּא אֵיבָר
מִן הַחַי, צְדִיק, וְתַחַת כְּנָפָיו תְּחַסֶּה, אֵינּוֹן
ה"ה, דָּאֵת ז' אִיהוּ אַבְרָתוֹ כְּלוּל י"ו, גּוֹפָא
דִּילִיָּה ו', רִישָׁא דִּילִיָּה י', גְּדֻפּוֹי ה"ה, וּבְגִין
דָּא וְתַחַת כְּנָפָיו תְּחַסֶּה צְנֵה וְסוֹחֲרָה אֲמָתוֹ,
צְנֵה וְסוֹחֲרָה שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, אֲמָתוֹ
דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, רִישָׁא דִּילִיָּה חֲכֵמָה
עֲלָאָה, צְדִיק אִיהוּ בְּצִלְמוֹ כְּדְמוּתוֹ, זְפָאָה אִיהוּ
מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית מִלָּה, וְאוּרִייתָא דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְּתַרוּיָיהוּ מְגִינִין עֲלֵיהָ,
חַד בְּעֲלָמָא דָּא, וְחַד בְּעֲלָמָא דְאֲתִי.

תקונא ארביסר

בְּרִאשִׁית, עֲלֶיהָ אֲתַמַּר (שמות כג יט) רִאשִׁית
בְּפוּרֵי אֲדָמְתָךְ תְּבִיא בֵּית יי'
אֱלֹהֵי"ךָ, לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ, תָּא חֲזִי
חֲכֵמָה עֲלָאָה עֲלֶיהָ אֲתַמַּר (שם יג כ) קִדֵּשׁ לִי כָּל
בְּכוֹר, דְּכָל בְּכוּרִים עַל שְׁמָהּ אֲתִקְרִיאוּ,
וְשְׂכִינְתָא מִתְּמֵן אֲתִקְרִיאַת בְּכוּרָה, חֲכֵמָה וְדָאִי

ראשית כל בפורי כל, ובנה
בכורה הראשון של הכל, זהו ו'
העמוד האמצעי.

בבורי אדמתך, שני עמודי אמת.
מה זה אדמתך? שכינה
תחתונה, והם כל בפורי כל מצד
צדיק שהוא כל, והשכינה היא
ארץ שבה גדלים וצומחים
אילנות, שעליה נאמר צמח
צדיק, שהוא עץ פרי, אילן גדול
וחזק, העמוד האמצעי, עשבים
ודשאים שהם תלמידי חכמים,
משם צומחים בגן, משום שהיא
תורה שבעל פה.

ומי משקה ומרוה (ומגדל) בה
אילנות ועשבים ודשאים? מעין
גנים, שהיא חכמה, ראשית כל
בפורי כל, ומאין יוצא מעין
המים? מבית יהו"ה. זהו
שפתוב ומעין מבית יהו"ה יצא,
ומשום זה ראשית בפורי אדמתך
תביא בית יהו"ה אלהיך, וכן
ראשית הצאן והכפשים. זהו
שפתוב וראשית גז צאנך תתן
לו.

וסמוך לו, לראשית בפורי
אדמתך וכו', לא תבשל גדי
בחלב אמו. מה זה אל זה? קם
רבי שמעון על רגליו, פתח
בקול גדול ואמר: אליהו אליהו,
רד לכאן ברשות רבונך והאר
את עיני הזקנים הללו בדבר
הזה, שלא יבאו לאכל בשר
בחלב.

בינתיים בא אליהו, ירד ולא
התעכב, אמר: מנורה הקדושה,
והרי סוד זה ודאי הוא הסוד של
לא תחוש בשר ובחמור יחדו,
כשבכור שהוא ישראל, העמוד
האמצעי, לא מביאים אותו
לבית יהו"ה, מתערב חלב עם
בשר וגורמים לערב שור
בחמור, וזהו פלאים, מין
בשאינו מינו.

עלה אתמר (יחזקאל מד ל) ראשית כל בפורי כל,
וברא בוכרא דילה קדמאה דכלא דא ו' עמודא
דאמצעיתא.

בבורי אדמתך תרי סמכי קשוט, מאי אדמתך
שכינתא תתאה, ואנון כל בפורי כל
מסטרא דצדיק דאיהו כל, ושכינתא איהי
ארעא דביה גדלין וצמחין אלנין, דעלה
אתמר (ירמיהו כג ה) צמח צדיק, דאיהו עץ פרי,
אילנא רבא ותקיף עמודא דאמצעיתא, עשבין
ודשאין דאינון תלמידי חכמים מתמן צמחין
בגן, בגין דאיהי אורייתא דבעל פה.

ומאן אשקי ורוי (נ"א ורבי) בה אלנין ועשבין
ודשאין, מעין גנים, דאיהי חכמה
ראשית כל בפורי כל, ומאין נפקא מעינא
דמיא, מבית יי', הדא הוא דכתיב (ויאל ד
יח) ומעין מבית יי' יצא, ובגין דא (שמות כג
יט) ראשית בפורי אדמתך תביא בית יי'
אלהיך, וכן ראשית דעאני ואמרי, הדא הוא
דכתיב (דברים יח ד) וראשית גז צאנך תתן לו.

וסמוך ליה לראשית בפורי אדמתך וכו' לא
תבשל גדי בחלב אמו, מאי האי לגבי
האי, קם רבי שמעון על רגליו, פתח בקלא
סגיא ואמר, אליהו אליהו נחית הכא ברשותא
דמארך, ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי
מלה, דלא יתון למיכל בשר בחלב.

אדהכי הא אליהו קא נחית ולא אתעכב,
אמר בוצינא קדישא, והא רזא דא
ודאי איהו רזא דלא תחרוש בשר ובחמור
יחדיו (דברים כב ו), כד בוכרא דאיהו ישראל
עמודא דאמצעיתא, לא אתיין ליה לבית יי',
חלב אתערב בבשרא, וגרמין לאתערבא שור
בחמור, ודא איהו פלאים מין דלאו במיניה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, וְהָא שׁוֹר אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, וְחַמּוֹר מִסְטָרָא דְמִסְאָבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אַבְל חֵלְב אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, אָמַר לִיה וְדַאי הֲכִי הוּא, אַבְל הָאִי רָזָא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקִרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נִפְשׁ חִיָּה לְמִינָה (בראשית א כד). דָּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, כְּלָהוּ אִינוּן דְּכַר וְנוּקְבָא, וְאִינוּן זּוּגִין, וּמָאן דְּנִטִיל מִמָּה דְּלָאוּ אֵיְהוּ מִינֵיהּ, הֵהוּא בַר דְּאֲתַרְכִּיב מִתְרוּיְהוּ, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (שמות כג ט) לֹא תִבְשֵׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ.

אָמַר הַמְּנַרְה הַקְּדוּשָׁה: בְּוִדַאי כְּעַת הַדְּבַר הוּא בְּמִקּוּמוֹ, וְזָהוּ בְּרוּר הַדְּבַר, וְזָהוּ מְלֹאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאָחֵר, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר שְׁמָא יְקַדְּמֵנוּ אַחַר בְּרַחֲמִים, חֲטָא זֶה שְׁעַרְב אָדָם טַפָּה בְּכוּרָה בְּזוּיָג נְדָה שְׁפַחָה גוּיָה זּוּנָה, זֶה גוֹרֵם שְׁנוּטֵל אַחַר אֵת בַּת זּוּגוֹ, וְהוּא מְדָה כְּנַגַּד מְדָה, וּמְשׁוּם כֶּף רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדַמְתָּךְ תִּבְיָא בֵּית יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ךְ, וְלֹא תִבְשֵׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ, שְׁאוּתוֹ בֶּן הוּא עֲרַבּוּבִיא שְׁיִוצָא כְּלָאִים, מֵאֲשֶׁה שְׁאִינָה מִינּוּ, שְׁהִיא כְּנַגְדוֹ, וּמְשׁוּם זֶה זָכָה? עֶזֶר, בַּת זּוּגוֹ שְׁהִיא עֶזֶר לוֹ בַּתּוֹרָה בְּמִצְוָה בִּירָאָה וּבִאֲהָבָה, עֶזֶר לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאִם לֹא, אַחַר שְׁאִינוּ מִינּוּ הִיא כְּנַגְדוֹ לְאֲבָדוֹ מְשַׁנֵּי הַעוֹלָמוֹת, וְכֹל זֶה גֵרֵם לוֹ מְשׁוּם שְׁלֹא שְׁמַר טַפָּה רֵאשׁוּנָה לְבַת זּוּגוֹ.

וְעַם כָּל דָּא אִם חֲזַר בַּתְּשׁוּבָה, עֲלִיו נֵאֲמַר וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ בַּת זּוּגוֹ, שְׁנֵאֲמַר בְּהַ רְפָאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ, וְהִיא דְמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁהִיא רְפוּאָה וְהִיא חַיִּים. זֶהוּ שְׁפַתּוּב עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהַ, וְאֲשֶׁתּוֹ הִיא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, וְהָא שׁוֹר אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, וְחַמּוֹר מִסְטָרָא דְמִסְאָבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אַבְל חֵלְב אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, אָמַר לִיה וְדַאי הֲכִי הוּא, אַבְל הָאִי רָזָא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקִרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נִפְשׁ חִיָּה לְמִינָה (בראשית א כד). דָּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, כְּלָהוּ אִינוּן דְּכַר וְנוּקְבָא, וְאִינוּן זּוּגִין, וּמָאן דְּנִטִיל מִמָּה דְּלָאוּ אֵיְהוּ מִינֵיהּ, הֵהוּא בַר דְּאֲתַרְכִּיב מִתְרוּיְהוּ, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (שמות כג ט) לֹא תִבְשֵׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ.

אָמַר בּוּצִינָא קְדִישָׁא בְּוִדַאי כְּעַן אֵיְהוּ מְלָה בְּדוּכְתָהָ, וְדָא אֵיְהוּ בְּרִירָא דְמְלָה, וְדָא אֵיְהוּ, מְלֹאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאָחֵר (שם כב כח), כְּמָה דְּאֲתַמַּר שְׁמָא יְקַדְּמֵנוּ אַחַר בְּרַחֲמֵי, חוּבָא דָּא דְּעַרְב בַּר נֶשׁ טַפָּה בּוּכְרָא בְּזוּיָגָא נְדָה שְׁפַחָה גוּיָה זּוּנָה, דָּא גְרִים דְּנִטִיל אַחַר בַּת זּוּגִיָה, וְאֵיְהוּ מְדָה לְקַבֵּל מְדָה, (דף ל ע"ב) וּבְגִין דָּא רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אֲדַמְתָּךְ תִּבְיָא בֵּית יְיָ אֱלֹהֵי"ךְ, לֹא תִבְשֵׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ, דֵּהֵהוּא בַר אֵיְהוּ עֲרַבּוּבִיא דְנִפְיָק כְּלָאִים, מֵאֲתַתָּא דְּלָאוּ מִינֵיהּ, דְּאֵיְהִי כְּנַגְדוֹ, וּבְגִין דָּא זָכָה עֶזֶר, בַּת זּוּגִיָה דְּאֵיְהִי עֶזֶר לִיה בְּאוּרִייתָא בְּפִקּוּדָא בְּדַחֲלוֹ וּבְרַחֲמֵי, עֶזֶר לוֹ בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְאִם לֹא, אַחְרָא דְּלָאוּ אֵיְהוּ מִינֵיהּ, אֵיְהִי כְּנַגְדוֹ, לְאוּבְדָא לִיה מִתְרִין עֲלִמִין, וְכֹל דָּא גְרִים לִיה בְּגִין דְּלֹא נְטִיר טַפָּה קְדַמְאָה לְבַת זּוּגִיָה.

וְעַם כָּל דָּא אִם חֲזַר בַּתְּשׁוּבָה, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (ישעיהו ו י) וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְיִהְיֶה לִיה בַּת זּוּגִיָה, דְּאֲתַמַּר בְּהַ (משלי ג ח) רְפָאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ, וְאֵיְהִי דִיּוּקְנָא דְּאוּרִייתָא, דְּאֵיְהִי אֲסוּוֹתָא וְאֵיְהִי חַיִּים, הֵדָּא הוּא דְכֶתִיב (שם

בדמותה. זה שפֿתוב רֵאָה חיים עם אֵשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת. התורה היא טוב. זהו שפֿתוב פי לקח טוב נתתי לָכֶם, ואֵשֶׁתוּ היא בדמותה. זה שפֿתוב מֵצָא אֵשֶׁה מֵצָא טוב. סוף סוף עֲשֶׂרָה דְבָרִים נֶאֱמָרוּ בְּזֶה ועֲשֶׂרָה בְּזֶה, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

תקון חמשה עשר

בְּרֵאשִׁית זֶה יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שפֿתוב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל ליהו"ה ראשית תבואתה, ראשית בלי עֲרֻבוּבֵיא אַחֲרָת, ומשום שֶׁהיא קֹדֶשׁ, אין לו הֶרְפָּכָה מִמִּין אַחֵר, ומשום שֶׁהוא קֹדֶשׁ, אין לו הֶרְפָּכָה שְׁצָרִיף בּו שְׁמִירָה אֶל בַּת זֹגוּ שֶׁהיא ה', ומשום זֶה ראשית תבואת ה', אין בו פָּגָם. זהו שפֿתוב וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, אין בו פִּסְלָת, (צָרִיף לְהִיּוֹת שְׁמוֹר) פָּרִי זֶה לְמַלְאָךְ רְאוּי, ומשום כֶּף, כָּל אוֹכְלָיו יֵאָשְׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יְהו"ה.

שְׁזָהוּ עֵץ הַחַיִּים, שְׁפָרְיוֹ סֵם חַיִּים, בַּת זֹגוּ שְׁמוּרָה לוֹ בְּעוֹלָם הִזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהָ נֶאֱמַר וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם, גַּם - לְרַבּוֹת בַּת זֹגוּ, סֵם הַחַיִּים שְׁלוֹ, וְהוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הִזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּמִי שְׁרוּצָה לְטַל אֶת בַּת זֹגוּ, כְּמוֹ אוּרִיָּה שֶׁהַקָּדִים אֶת דּוֹד, נֶאֱמַר בּוֹ כָּל אוֹכְלָיו יֵאָשְׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יְהו"ה.

שְׁבַת זֹגוּ שֶׁל צְדִיק הִיא מִצְּהַ שְׁמוּרָה, לְגַבִּי מִצְּהַ שְׁלָמָה עֲשִׂירָה, וּמִי גָרַם אֶת זֶה שְׁתַּהֲיָה בַת זֹגוּ מִצְּהַ שְׁמוּרָה לְגַבִּיו? מִשׁוֹם שֶׁשְׁמַר הַטְּפָה שְׁלוֹ, וּמִי שְׁפּוֹגֵם הַטְּפָה שְׁלוֹ, נִקְרָאת בַּת

דְּנִטְר טְפָה דִּילִיָּה, וּמָאן דְּפָגִים טְפָה דִּילִיָּה, אַתְּקָרִי בַת זֹגוּ מִצְּהַ פְּרוּסָה

יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְאַתְתִּיהָ אִיהִי בְּדִיוֹקְנָהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (קהלת ט ט) רֵאָה חַיִּים עִם אֵשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת, אוּרִיָּתָא אִיהִי טוֹב, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי ד כב) כִּי לָקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם, וְאַתְתִּיהָ אִיהִי בְּדִיוֹקְנָהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם יח ב) מֵצָא אֵשֶׁה מֵצָא טוֹב, סוּף סוּף עֲשֶׂר מְלִין אַתְמַר בְּהָאִי, וְעֲשֶׂר בְּהָאִי, וְהָאִי אוּקְמוּהָ חֲבָרִיא.

תקונא חמיסר

בְּרֵאשִׁית דָּא יִשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה ב ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִי, רֵאשִׁית תְּבּוּאָתָהּ, רֵאשִׁית בְּלֹא עֲרֻבוּבֵיא אַחֲרָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ, לֹא הוּוּה לִיָּה הֶרְפָּכָה מִמִּינָא אַחֲרָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ, לִית לִיָּה הֶרְפָּכָה דְּצָרִיף בֵּיה נְטִירוֹ לְגַבִּי בַת זֹגִיָּה דְּאִיהִי ה', וּבְגִין דָּא רֵאשִׁית תְּבּוּאָתָהּ ה', לִית בֵּיה פְּגִימוֹ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, לִית בֵּיה פִּסְלָת, (צָרִיף לְמַהוּ נְטִירוֹ) אִיבָא דָּא לְמַלְפָּא אַתְחַזִּי, וּבְגִין דָּא (ירמיהו ב ג) כָּל אוֹכְלָיו יֵאָשְׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יי'.

דָּדָא אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, דְּאִיבָא דִּילִיָּה סֵם חַיִּים בַּת זֹגִיָּה, נְטִירוֹא לִיָּה בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, עֲלָה אַתְמַר (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם, גַּם לְרַבּוֹת בַּת זֹגִיָּה, סֵם חַיִּים דִּילִיָּה, וְאִיהוּ נְטִירוֹ לִיָּה בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, וּמָאן דְּבַעֲי לְנִטְלָא בַת זֹגִיָּה, כְּגוֹן אוּרִיָּה דְאַקָּדִים לְדוֹד, אַתְמַר בֵּיה (ירמיהו ב ג) כָּל אוֹכְלָיו יֵאָשְׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יי'.

דְּבַת זֹגִיָּה דְּצְדִיק אִיהוּ מִצְּהַ שְׁמוּרָה, לְגַבִּי מִצְּהַ שְׁלִימָה עֲשִׂירָה, וּמָאן גָּרִים דָּא לְמַהוּי בַת זֹגִיָּה מִצְּהַ שְׁמוּרָה לְגַבִּיהָ, כְּגוֹן דְּנִטְר טְפָה דִּילִיָּה, וּמָאן דְּפָגִים טְפָה דִּילִיָּה, אַתְּקָרִי בַת זֹגוּ מִצְּהַ פְּרוּסָה

זוגו מצה פרוסה, לחם עני, וסוד הדבר - כל מי שמזלזל בלחם או בפרורי לחם, שהם טפות בכזית, עניות רודפת אחריו, אלא צריך לשמר הטפות שלו שלא יזרק אותם במקום שלא צריך, ומשום זה פרושהו בעלי המונה, כבדו את נשותיכם פי כן תתעשרו, והכבוד שלהן לשמר טפה ראשונה שלא יעשה בה פסולת.

שפסלת של אברהם ויצחק גרמו לאמה של עשו וישמעאל שהשתעבדו בבניהם בגלות, והנפיון שלהם באש וספין הציל אותם משרפה והרג שלהם.

יעקב, משום שלא היתה בו פסלת, נאמר בזרעו בגלות, וישכן ישראל בטח ביד עין יעקב. נאמר כאן בטח ביד, ונאמר שם ביציאת הגלות יהוה ביד ינחנו ואין עמו אל נכר, לא התערבו בבניו ערובי של גרים, ומשום זה אין מקבלים גרים לימות המשיח, שעליהם, על זרע יעקב נאמר גפן ממצרים תסיע. מה גפן לא מקבלת הרפכה ממין אחר, כך זרעו היו שומרים אות ברית ולא מקבלים הרפכה ממין אחר, וכל מי ששומר אות הברית, זוכה למלכות, כמו שיוסף, וישראל בגלל ששומרים ברית זוכים למלכות, ונאמר בהם כל ישראל בני מלכים, ומשה משום ששמר את הברית, נאמר בו ויהי בישרון מלך. אשרי הוא מי ששומר הברית.

תקון ששה עשר

בראשית זו חלה, זהו שכתוב ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה, והרי פרושהו שאדם היה חלתו של עולם, ומנין לנו

לחם עני, ורזא דמלה כל מאן דמזלזל בנהמא, או בפירורין דנהמא, דאינון טפין בכזית, עניות קא רדיף אבתריה, אלא צריך לנטרא טפין דיליה, דלא יזריק לון באתר דלא אצטריך, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, אוקירו לנשייכו פי היכי דתתערתו, ואוקירו דלהון לנטרא טפה קדמאה, דלא יעביד בה פסולת.

דפסולת דאברהם ויצחק, גרים לאומה דעשו וישמעאל דאשתעבדון בבניהון בגלותא, ונסיונא דלהון באשא וספינא, שזיב לון משריפה והרג דלהון.

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, אתמר בזרעיה בגלותא (דברים לג כח) וישכן ישראל בטח ביד עין יעקב, אתמר הכא בטח ביד, ואתמר התם במפקנו דגלותא (שם לב יב) ביד ינחנו ואין עמו אל נכר, לא אתערבון בבנוי ערבוכיא דגירים, ובגין דא אין מקבלים גרים לימות המשיח, דעלייהו דזרע יעקב אתמר (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא מקבלא הרפכה ממין אחרא, פן זרעיה הוו נטרין אות ברית, ולא מקבלין הרפכה ממין אחרא, וכל מאן דנטיר אות ברית זכי למלכו, (דף לא ע"א) פגוונא דיוסף, וישראל בגין דנטרין ברית זכו למלכותא, ואתמר בהון כל ישראל בני מלכים, ומשה בגין דנטר אות ברית, אתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישורון מלך, זכאה איהו מאן דנטר ברית.

תקונא שיתסר

בראשית דא חלה, הדא הוא דכתיב (במדבר טו) ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה, והא אוקמוהו דאדם חלתו של עולם

שְׁחֵלָה הִיא רֵאשִׁית? שֶׁהַפְּתוּב מוֹכִיחַ, זְהוּ שְׁפָתוּב רֵאשִׁית עֲרִסְתִּיכֶם תְּרִימוּ תְרוּמָה לִיהו"ה. מַה זֶה חֵלָה? אֵלֶּא שְׁבַעַה מִיָּנִים הֵם - חֲטָה וּשְׁעוּרָה וּגְפָן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֲרֵץ זֵית שְׁמֶן וּדְבַשׁ, שֶׁהוּא דְבַשׁ תְּמָרִים.

חֲטָה הוּא הַעֵץ שְׁמֵמָנוּ אֶכֶל אָדָם הֲרֵאשׁוֹן, וְהוּא לֹא הוֹצִיא מִשֵּׁם חֵלָה, וּמִשׁוֹם זֶה לֹא חָל בּוֹ ה', וְשׁוּרָה בּוֹ ח' ט' וְגֵרִים לֹא מוֹתָא.

וְחֲחֵלָה הִיא שְׁכִינָה, פְּלוּלָה מִשְׁבַּעַת הַמִּיָּנִים הַלְלוּ, וְכֵה חֲטָא אָדָם הֲרֵאשׁוֹן. טְפָה זֹו י'. עֶסֶה צְרִיךְ לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה חֵלָה, וּמְיָד חָל עַל אוֹתָהּ טְפָה, וְנוֹתָן לּוֹ זֶרַע פְּלוּל מִשְׁנִיָּהֶם, שֶׁהוּא ו', וְסוּד הַדְּבַר - ה"א לְכֶם זֶרַע.

וּמִשׁוֹם זֶה חֵלָה הִיא וְדָאֵי מִצְוָה שְׁנַצְטוּתָהּ לְאִשָּׁה, שְׁבַגְלָלָה מֵת אָדָם שֶׁהוּא חֵלְתוּ שֶׁל עוֹלָם, צְרִיכָה הִיא לְהַפְרִישׁ חֵלָה, וְלְהוֹצִיא אוֹתָהּ מֵעֶסְתָּה, שֶׁהִיא טְפָה שְׁלָה, לְהַחֲזִירָה עַל הָאָדָם. וְהוּא כְּבָתָה אֵת גֵּרוֹ, שְׁנַאֲמַר בּוֹ גֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם, צְרִיכָה לְהַדְּלִיק אוֹתוֹ בְּלִיל שְׁבַת בְּהַתְעוּרָרוֹת שְׁלֵהֲבוֹת שֶׁל אֱהָבָה לְכַעֲלָה, וְסוּד הַדְּבַר - מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֵת הָאֱהָבָה, וְהַתְעוּרָרוֹת שֶׁל חֵם שֶׁל לִיל שְׁבַת, מֵאֲשֶׁתּוֹ צְרִיכָה בְּאֱהָבָה וְיִרְאָה, וְזֶהוּ אִשָּׁה פִי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר.

הוּא שְׁפָכָה אֵת הַדְּמִים שֶׁל אָדָם, נִזְרָק דְּמָה, וְעַל כֵּן זֶה צְרִיכָה לְשַׁמֵּר אוֹתוֹ מִדָּם נְדָה, וּמִשׁוֹם זֶה עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ נִשְׁיָם זְהִירוֹת, בְּנִדָּה וּבְחֵלָה וּבְהַדְּלָקַת הַגֵּר. עַד כָּאֵן סוּד הַחֲטָה, שְׁמֵשֵׁם חֵלָה, חֲטָה הוּא סוּד שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה.

וְהוּא, וּמִנָּא לָן דְּחֵלָה אִיהוּ רֵאשִׁית, דְּקָרָא אוֹכַח הֵדָא הוּא דְכָתִיב רֵאשִׁית עֲרִיסְתִּיכֶם חֵלָה תְּרִימוּ תְרוּמָה לִי, מֵאֵי חֵלָה, אֵלֶּא שְׁבַעַה מִיָּנִין אֵינּוֹן, חֲטָה וּשְׁעוּרָה וּגְפָן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֲרֵץ זֵית שְׁמֶן וּדְבַשׁ, דֵּהוּא דְבַשׁ תְּמָרִים. חֲטָה אֵילָנָא אִיהוּ דְאֶכֶיל מִנִּיהּ אָדָם קְדַמָּאָה, וְאִיהוּ לֹא אֶפִיק מִתְּמַן חֵלָה, וּבִגִין דָּא לֹא חָל בֵּיהּ ה', וְשָׂרִיא בֵּיהּ ח' ט', וְגֵרִים לִיהּ מוֹתָא.

וְחֲחֵלָה אִיהוּ שְׁכִינָתָא, כְּלִילָא מִשְׁבַּעַה מִיָּנִין אֵילִין, וְכֵה חָב אָדָם קְדַמָּאָה, טְפָה דָא י', עֶסֶה צְרִיךְ לְאֶפְקָא מִיָּנָה חֵלָה, וּמְיָד חָל עַל הֵהוּא טְפָה, וְיִהִיב לִיהּ זֶרַע פְּלוּל מִתְּרוּיָהּ דְאִיהוּ ו', וְרִזָּא דְמִלָּה ה"א לְכֶם זֶרַע (בְּרֵאשִׁית מו כז). וּבִגִין דָּא חֵלָה וְדָאֵי אִיהוּ פְּקוּדָא דְאֵתְמַנִּי לְאֵתְתָא, דְּבִגִינָה מֵת אָדָם דְאִיהוּ חֵלְתוּ שֶׁל עוֹלָם, צְרִיכָה אִיהוּ לְאֶפְרָשָׁא חֵלָה, וְלְאֶפְקָא לָהּ מֵעֶסְתָּהּ, דְאִיהוּ טְפָה דִילָהּ, לְהַחֲזִירָה עַל הָאָדָם.

אִיהוּ אֶטְפַת שְׂרָגָא דִילִיָּהּ, דְאֵתְמַר בֵּיהּ (מְשֻׁלִי כ כז) גֵר יִי נִשְׁמַת אָדָם, צְרִיכָה לְאוּקְרָא לִיהּ בְּלִיל שְׁבַת, בְּאֵתְעָרוֹ דְשְׁלֵהוּבִין דְאִשָּׁא דְרַחֲמִימוּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, וְרִזָּא דְמִלָּה מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֵת הָאֱהָבָה (שִׁיר א ז), וְאֵתְעָרוּ דְחֲמִימוּתָא דְלִיל שְׁבַת, מֵאֵתְתִיָּה צְרִיכָה בְּרַחֲמִימוּ וּדְחִילוּ, וְדָא אִיהוּ אִשָּׁה פִי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר (ויקרא יב ב).

אִיהוּ שְׁפִיכַת דְּמִים דְאָדָם, אֲזַדְרִיקַת דְּמָה, וְעַל דָּא צְרִיכָה לְנִטְרָא לִיהּ מִדָּם נְדָה, וּבִגִין דָּא עַל תְּלַת מְלִין אֵלִין נְשִׁים זְהִירוֹת, בְּנִדָּה וּבְחֵלָה וּבְהַדְּלָקַת הַגֵּר, עַד כָּאֵן רִזָּא דְחֲטָה, דְּמִתְּמַן חֵלָה, חֲטָה אִיהוּ רִזָּא דְעֲשָׂרִין וְתָרִין אֲתוּוֹן דְאִוְרִיָּתָא.

תקונא שיבסר

תקון שבעה עשר

בראשית, עליה נאמר ראשית מעשר דגנך, וזו מלכות שהיא מעשר, והיא עשירית לעשר ספירות, ובשבילה מעשרים, ומוץ ותבן שהם הלבושים של החטה, בעולם הזה פטורים ממעשר, ומי שרוצה להוציא מעשר מחטה, צריך לנקותו מן המוץ והתבן שהם ח"ט, והיא נשאת ה' נקיה. באותו זמן יהיה זורק בה טפה שהיא י'.

וכמו זה בזווגו של אדם, צריך לנקות טפה מחט"א, שהוא יצר הרע, להיות זרע נקי בה'. זהו שכתוב ה"א לכם זרע.

אבל בעולם הבא, החטה היא נקיה, היא ולבושה, והיא עשרים ושנים האותיות של התורה, ומשום זה בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה', שהיא תהיה נקיה בלי פסלת, ושני עשורים הם, שאמר הכתוב עשר תעשר, למה? אלא בשביל לקשר אותה עם שתי זרועות, שהם כהן ולוי, שהם מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, שכל הספירות עולות לעשר (בשכינה), עד שעולות למאה, והיא נעשית תרומה לכל המאה, ומשום זה שעור תרומה שנים ממאה, כנגד שני לוחות התורה, שהיא תורה שנתנה בארבעים ימים, וזהו תור"ה מ', ובה נעשו הספירות פלן עשרונים, שלשת האבות שלשה עשרונים, שני נביאי אמת הם עשרון עשרון.

תקון שמונה עשר

בראשית, בר"א שי"ת, הם שש דרגות של נבואה, שנאמר בהם שוקיו עמודי שש, וכמו שהם

בראשית, עליה אתמר (ע"י דברים יח ד) ראשית מעשר דגנך, ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהי עשירית לעשר ספירות, ובגינה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין דחטה, בהאי עלמא פטורין ממעשר, ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה, בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט, ואשתארת איהי ה' נקיה, בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהי י'.

וכגוונא דא בזווגא דבר נש, צריך לנקאה טפה מחט"א דאיהו יצר הרע, למהוי זרעא נקיה בה', הדא הוא דכתיב (בראשית מז כז) ה"א לכם זרע.

אבל בעלמא דאתי חטה איהי נקיה, איהי ולבושה, ואיהי עשרין ותריין אתוון דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה', למהוי איהי נקיה בלא פסולת, ותריין עשורין אינון, דאמר קרא (דברים יד כב) עשר תעשר, אמאי אלא בגין לקשרא לה בתריין דרועין, דאינון כהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, דכל ספירן סלקין לעשר (בשכינהא), עד דסלקין למאה, ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור (דף לא ע"ב) תרומה תרי ממאה, לקבל תריין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתייהיבת בארבעין יומין, ודא איהו תור"ה מ', ובה אתעבידו ספירן פלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונים, תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון.

תקונא תמני סרי

בראשית בר"א שי"ת, אינון שית דרגין דנבואה, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, וכמה דאינון שית

שש למטה, כף הם שש למעלה, ואתם שש עולים לששים, באיזה מקום? ביסוד ח"י העולמיים, נשאר י"ד מן יסוד, זו שכינה תחתונה כלולה מארבעה עשר פרקים של היד שהם בחמש אצבעות, והם יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע עשרה אותיות של הקדוש ברוך הוא שפלולות בה, וזהו וביד הנביאים אדמה.

ס"ו מן יסוד, הם פנגד שש הדרגות של הכפא, שנאמר בו שש מעלות לכפא, ואת ו' עולה ב', שהיא עטרה של הברית לששים, שש פעמים עשר, ועולים לששים פנגד ששים גלגלים שסוכבים את הכפא, והכפא שם השכינה.

שהיא הדמיון ומראה של הכל, הדמיון, הרי נאמר וביד הנביאים אדמה, ועליה נאמר ותמונת יהו"ה יביט. על שם שכל הפרצופים של הנביאים הם רשומים בה, נקראת דמיון, ועל שם שכל האורות שלמעלה ממנה בה הם נראים, היא נקראת מראה. זהו שפתוב יהו"ה במראה אליו אתודע, בסתימת העינים נקראת מראה בחלום, וסוד הדבר - אני ישנה ולבי ער, ובפתיחת העינים הוא מראה בהקיץ, ושני ממנים שם, אחד סגרו"ן ואחד פתחו"ן, ומטטרו"ן שנקרא בשם שניהם, ממנה על שני המפתחות הללו. מצד של העמוד האמצעי, השכינה היא מראה בהקיץ, ומשה בצדו, שפתוב בו פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יהו"ה יביט.

מן הצד של צדיק, שהוא אור הגנוז לצדיקים לעולם הבא (כ"א

לתתא, הכי אינון שית לעילא, ואינון שית סלקין לשתיין, באן אתר, ביסוד ח"י עלמין, אשתאר י"ד מן יסוד, דא שכנתא תתאה, כלילא מארבע סרי פרקין דיד, דאינון בחמש אצבעאן, ואינון יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע סרי אתוון דקודשא בריך הוא, דכלילן בה, ודא איהו וביד הנביאים אדמה (הושע יב יא).

ס"ו מן יסוד, אנון לקבל שית דרגין דכרסיא, דאתמר ביה (מלכים א י יט) שש מעלות לכפא, ואת ו' סליק ב' דאיהי עטרה דברית לשתיין, שית זמנין עשר, וסלקין לשתיין לקבל שתיין גלגלין דסחרין לכרסיא, וכרסיא תמן שכנתא.

דאיהו דמיון ומראה דכלא, דמיון הא דאתמר וביד הנביאים אדמה, ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יי יביט, על שם דכל פרצופין דנביאי בה אינון רשימין, אתקרי דמיון, ועל שם דכל נהורין דלעילא מינה, בה אתחזיין אתקריאת מראה, הדא הוא דכתיב (שם ו) יי במראה אליו אתודע, בסתימו דעינין, אתקריאת מראה בחלום, ורזא דמלה אני ישנה ולבי ער (שיר ה ב), ובפתיחו דעינין איהו מראה בהקיץ, ותרין ממנן תמן, חד סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטטרו"ן דאתקרי בשם תרוייהו, ממנא על תרין מפתחין אלין. מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהי שכנתא מראה בהקיץ, ומשה בסטריה, דכתיב ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יי יביט.

מסטרא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי (נ"א) לעתיד (לכא), אתקריאת מראה בחלום, והוא דאתחזיא לעתיד לכא) נקראת מראה בחלום, והוא שנראה בה מצד הגוף, והוא יהו"ה העמוד האמצעי, שנשל

מִשְׁנֵי צְדָדִים, וְהוּא רֹכֵב עַל אַרְבַּע חַיִּוֹת, שֶׁהֵם פְּנֵי אָדָם, פְּנֵי אַרְיָה, פְּנֵי שׁוֹר, פְּנֵי נֶשֶׁר. יו"ד ה"א ו"א"ו ה"א נִקְרָא מִלְּפָנִים שֶׁל הַגּוֹף, וְהוּא אָדָם לְשֵׁבֶת עַל הַפֶּסֶא.

לְמִי שֶׁהוּא אָדָם - נִרְאֶה לוֹ בְּדַמּוֹת אָדָם, לְמִי שֶׁהוּא כְּשֶׁאֵר הַחַיּוֹת - נִרְאֶה לוֹ בְּדַמּוֹת חַיּוֹת הַפֶּסֶא, לְכָל אֶחָד כְּפִי כַחוֹ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל אוֹתוֹ, אֲלֵא בְשִׁכְיֻתוֹ, שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ שׁוּם נְבִיא וְחוּזָה אֲלֵא עִם הַשִּׁכְיָנָה, וְיֵשׁ אָדָם לְמַעְלָה מֵאָדָם מִצַּד שֶׁל חֲכָמָה, כ"ח מ"ה וְדַאי, וְנֶאֱמַר בּוֹ חֲכָם עֲדִיף מִנְּבִיא.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָל הַחֲבָרִים וְאָמַר: רוּעָה הַנֶּאֱמָן, רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים, קוּם הַתְּעוֹרֵר מִשְׁנַתְּךָ, שְׁאֵתָה הוּא בְּכָל הַנְּבִיאִים כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהַלְבָּנָה וְהַכּוֹכָבִים מְאִירִים מִמֶּנּוּ, וְאֵין לָהֶם אוֹר מִצַּד אַחֵר, וּבִזְמַן שְׁאֵתָה נֶאֱסַפְתָּ מִן הָעוֹלָם, נֶאֱמַר בָּהֶם יִחְשְׁכוּ כְּכַבֵּי נֶשֶׁפּוֹ, קוּם הָאֵר אוֹרְךָ.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא בְּזִמְנֵי שְׁאֵתָה נֶאֱסַפְתָּ מִן הָעוֹלָם, בֵּית הַנְּבוּאָה, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ לֹא כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתֵי נְאֻמָּן הוּא, הִיא סְתוּמָה, קוּם פְּתַח אוֹתָהּ, שֶׁהִיא בֵּית עֲלִיּוֹן גְּנוּז, שֶׁפֶל הַגְּנוּזִים שְׁלֹמְעֵלָה סְתוּמִים, שֶׁהַמְּלַךְ הָעֲלִיּוֹן שָׁם, וְאֵתָה הֵייתָ כְּבֵן בֵּית, בְּנוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַבֵּית. בֵּית, ב' הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, י' חֲכָמָה, אָבָא, ת' תְּפָאֲרַת, בֵּן בֵּית שֶׁל מַעְלָה, וְאֵתָה הֵייתָ בְּדִיוֹקְנוֹ שְׁבָאוֹתוֹ בֵּית לֹא הֵייתָ רְשׁוּת לְנְבִיא וְחוּזָה לְהַכְנִס לְשֵׁם אֲלֵא בְּרְשׁוּת, וְאֵתָה הֵייתָ נִכְנָס בְּלִי רְשׁוּת, כְּבֵן הַמְּלַךְ שְׁאֵין שָׁם שַׁעַר שְׁסֻתוֹם לוֹ.

בָּהּ, מִסְטָרָא דְגּוֹפָא, אֵיהוּ יְהו"ה עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְאִתְנַטִּיל מִתְרִין סְטְרִין, וְאֵיהוּ רֹכֵיב עַל אַרְבַּע חַיּוֹן דְאִינוּן פְּנֵי אָדָם פְּנֵי אַרְיָה פְּנֵי שׁוֹר פְּנֵי נֶשֶׁר, יו"ד ה"א ו"א"ו ה"א אֲתִקְרִי מִלְּגָאוֹ דְגּוֹפָא, וְאֵיהוּ אָדָם לְשֵׁבֶת עַל הַפֶּסֶא.

לְמָאן דְאֵיהוּ אָדָם אֲתַחְזִיא לֵיהּ בְּדַמּוֹת אָדָם, לְמָאן דְאֵיהוּ כְּשֶׁאֵר חַיּוֹן אֲתַחְזִיא לֵיהּ בְּדַמּוֹת חַיּוֹן דְכְרִסְיָא, לְכָל חַד כְּפּוּם חַיִּלִּיהּ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל לֵיהּ, אֲלֵא בְשִׁכְיֻתִיהּ, דְלֹא יִכִּיל לְאַשְׁגָּא לֵיהּ שׁוּם נְבִיא וְחוּזָה אֲלֵא בְשִׁכְיֻתָא, וְאֵית אָדָם לְעִילָא מֵאָדָם, מִסְטָרָא דְחֲכָמָה, כ"ח מ"ה וְדַאי, וְאֲתַמַּר בֵּיהּ חֲכָם עֲדִיף מִנְּבִיא.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָלֵהוּ חֲבָרִיא, וְאָמַר רַעִיא מְהֵימְנָא, רַבֵּן דְכָל נְבִיאֵיא, קוּם אֲתַעַר מִשְׁנַתְּךָ, דְאֵנְתָּ אֵיהוּ בְּכָל נְבִיאֵיא כְּגוֹוְנָא דְשִׁמְשָׁא, דְסִיְהֵרָא וְכַכְבֵּיא מְנִיָּה נְהַרִין, וְלִית לוֹן נְהוּרָא מִסְטָרָא אַחְרָא, וּבְזִמְנָא דְאֵנְתָּ אֲתַכְנִישֵׁת מֵעֲלָמָא, אֲתַמַּר בַּהוּן (אֵיּוּב ג' ט) יִחְשְׁכוּ כְּכַבֵּי נֶשֶׁפּוֹ, קוּם אֲנַהִיר נְהוּרְךָ.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא בְּזִמְנָא דְאֵנְתָּ אֲתַכְנִישֵׁת מִן עֲלָמָא, בֵּיתָא דְנְבוּאָה, דְאֲתַמַּר בָּהּ (שם) לֹא כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתֵי נְאֻמָּן הוּא, אֵיהִי סְתִימָא, קוּם אֲפְתַח לָהּ, דְאֵיהִי בֵּיתָא עֲלָאָה גְּנִיזָא, דְכָל גְּנִיזוֹן דְלְעִילָא סְתִימִין דְמִלְּפָא עֲלָאָה תַּמָּן, וְאֵנְתָּ הוּיִת כְּבֵן בֵּית, בֵּן דְהֵהוּא בֵּיתָא, בֵּי"ת, ב' אֵימָא (דף לב ע"א) עֲלָאָה, י' חֲכָמָה אָבָא, ת' תְּפָאֲרַת, בֵּן בֵּית דְלְעִילָא, וְאֵנְתָּ הוּיִת בְּדִיוֹקְנִיהּ, דְבַהֵהוּא בֵּית לֹא הוּהּ רְשׁוּ לְנְבִיא וְחוּזָה לְאַעְלָא תַּמָּן אֲלֵא בְּרְשׁוּ, וְאֵנְתָּ הוּיִת עֲאֵל בְּלֹא רְשׁוּ, כְּבָרָא דְמִלְּפָא דְלִית תַּמָּן תְּרַעָא סְתִימָא לֵיהּ.

וְרָא עוֹד, אֶלָּא שְׁנַבְיָאִים אַחֲרֵימִי
לא היו נכנסים לראות את המֶלֶךְ
אֶלָּא בְשַׁעוֹת יְדוּעוֹת, וּבִבְיָמִים
יְדוּעִים, כְּמוֹ שְׁמַצְאָנוּ בְּאֶהְרֵן
שְׁהִיָּה עֲלִיּוֹן מִכָּלֵם, שְׁנֹאמַר בּוֹ
וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ,
אֶלָּא בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
כָּל שַׁפְּן אַחֲרֵימִי, וְאַתָּה בְּכָל שַׁעָה
וְשַׁעָה וּבְכָל יוֹם שְׁהִיִּיתָ רוֹצֵה,
הֵייתָ נִכְנַס לראות את המֶלֶךְ.

וְרָא עוֹד, אֶלָּא כָּל הַנְּבִיאִים הָיוּ
רוֹאִים אֶת נְבוּאָתָם בְּאֵיבְרֵי
הַמֶּלֶךְ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאֵיבְרֵי
יְדוּעָה וְלֹא יוֹתֵר. מִהֶם בְּרֹאשׁ
הַמֶּלֶךְ, מִהֶם בְּנִימִים שֶׁל הַרְאֵשׁ,
שֶׁהֵם כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שְׁאִין לָהֶם
חֲשׁוֹבֵן, מִהֶם בְּעִינַיִם, מִהֶם
בְּאֲזָנַיִם, מִהֶם בְּפָנַיִם, מִהֶם
בְּחֻטְמֵם, מִהֶם בְּפֶה, מִהֶם בְּצוּאָר,
מִהֶם בְּיָדַיִם, מִהֶם בְּקוֹמָה שֶׁהוּא
הַגּוּף, מִהֶם בְּשׁוֹקִימֵם, מִהֶם בְּאֹתוֹ
בְּרִית, מִהֶם בְּלְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ,
שֶׁלֹּא הֵיטָה לָהֶם רְשׁוֹת לְהַסְתַּפֵּל
יוֹתֵר.

אֲבָר מִשָּׁה, בְּכָל אֵיבְרֵי וּבְכָל
מְקוֹם הִיָּה מְשִׁיג נְבוּאָתוֹ, וּבְכָל
אֵיבְרֵי וְאֵיבְרֵי הִיא הֵיטָה יוֹרְדָת
אֵלָיו, מִה שֶׁלֹּא הִיָּה כֹּף לְשֹׂאֵר
כָּל הַנְּבִיאִים, שֶׁכָּל אֶחָד עוֹלָה
לְאֵיבְרֵי שְׁלוֹ, וְנִשְׁמָתוֹ הֵיטָה
אֲצִילוֹת מֵאוֹתוֹ הָאֵיבְרֵי, וְאוֹתוֹ
הָאֵיבְרֵי הִיָּה לוֹ אֲבִיו.

וּבֵת הַמֶּלֶךְ הִיא הַהִיכָל שֶׁל כָּל
אֵיבְרֵי וְאֵיבְרֵי, הַמְצוּהָ שֶׁל כָּל
אֵיבְרֵי וְאֵיבְרֵי, אַדְנִי הוּא
כְּחֻשְׁבוֹן הַיִּכָּל, וּמְשׁוּם זֶה
נֹאמַר אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח,
יְהוָה הוּא בְּכָל אֵיבְרֵי וְאֵיבְרֵי,
אַדְנִי הַיִּכָּל, יְהוָה בְּכָל אֵיבְרֵי
וְאֵיבְרֵי, וְהִיא נְבוּאָה שֶׁל כָּל אֵיבְרֵי
וְאֵיבְרֵי, הַמְרֹאֶה שֶׁל כָּל אֵיבְרֵי
וְאֵיבְרֵי נִקְרָא, וְלִכְלֵל אֵיבְרֵי וְאֵיבְרֵי
יֵשׁ לוֹ סְפִירָה יְדוּעָה, הַהִיכָל שֶׁל

וְרָא עוֹד, אֶלָּא דְנְבִיאִיאַ אַחֲרֵימִי, לֹא הוּוּ
עֲאֵלִין לְמַחְמֵי לְמַלְכָּא, אֶלָּא בְשַׁעֲתִין
יְדִיעָאן, וּבִיוֹמִין יְדִיעָאן, כְּגוֹנוֹנָא דְאֶשְׁכַּחְנָא
בְּאֶהְרֵן דִּהְוָה עֲלָאָה מִכָּלֵהוּ, דְאֶתְמַר בִּיהַ (ויקרא
13 ב) וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, אֶלָּא בְּזֹאת
יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ, כָּל שַׁפְּן אַחֲרֵימִי, וְאַתָּה
בְּכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא, וּבְכָל יוֹמָא דְאַתָּה בְּעֵי
הַיּוֹת עֵייל לְמַחְזֵי לְמַלְכָּא.

וְרָא עוֹד, אֶלָּא כָּל נְבִיאִיאַ, הוּוּ חֲזִיין נְבוּאָה
דְּלְהוּן בְּאֵיבְרֵין דְּמַלְכָּא, כָּל חַד וְחַד
בְּאֵבְרֵי יְדִיעָא וְלֹא יִתִיר, מְנַהוּן בְּרִישָׁא דְּמַלְכָּא,
מְנַהוּן בְּנִימִין דְּרִישָׁא, דְּאַנוּן כְּכַבִּיאַ וּמְזֻלֵי
דְּלִית לוֹן חוּשְׁפָנָא, מְנַהוּן בְּעִינַיִן, מְנַהוּן
בְּאֲזָנִין, מְנַהוּן בְּאַנְפִין, מְנַהוּן בְּחוּטְמָא,
מְנַהוּן בְּפּוּמָא מְנַהוּן בְּצוּאָר, מְנַהוּן בְּיָדַיִם,
מְנַהוּן בְּקוֹמָה דְאִיהוּ גּוּפָא, מְנַהוּן בְּשׁוֹקִין,
מְנַהוּן בְּאֹתוֹ בְּרִית, מְנַהוּן בְּלְבוּשֵׁין דְּמַלְכָּא,
דְּלֹא הוּוּ לוֹן רְשׁוֹ לְאַסְתַּפְּלָא יִתִיר.

אֲבָר מִשָּׁה בְּכָל אֵבְרֵי, וּבְכָל אֶתְרֵי הוּוּ מְשִׁיג
נְבוּאָה דִּילֵיהּ, וּבְכָל אֵבְרֵי וְאֵבְרֵי אִיהִי
הוּוּ נַחְתָּא לְגַבִּיָּה, מִה דְּלֹא הוּוּ הָכִי לְשֹׂאֵר
כָּל נְבִיאִיאַ, דְּכָל חַד סְלִיק לְאַבְרֵי דִּילֵיהּ,
דְּנִשְׁמָתֵיהּ הוּוּ אֲצִילוֹת מִהֵהוּא אֵבְרֵי, וְהֵהוּא
אֵבְרֵי הוּוּ לִיהּ אֲבִיו.

וּבְרִתָּא דְּמַלְכָּא אִיהִי הַיִּכָּלָא דְּכָל אֵבְרֵי וְאֵבְרֵי,
מְצוּהָ דְּכָל אֵבְרֵי וְאֵבְרֵי, אַדְנִי אִיהוּ
כְּחֻשְׁבוֹן הַיִּכָּל, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר (תהלים נא
17) אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, יְהוָה אִיהוּ בְּכָל אֵבְרֵי
וְאֵבְרֵי, אַדְנִי הַיִּכָּל, יְהוָה בְּכָל אֵבְרֵי וְאֵבְרֵי
וְאִיהִי נְבוּאָה דְּכָל אֵבְרֵי וְאֵבְרֵי, מְרֹאֶה דְּכָל אֵבְרֵי
וְאֵבְרֵי אֶתְקֵרִי, וְכָל אֵבְרֵי וְאֵבְרֵי אִית לִיהּ סְפִירָה
יְדִיעָא, הַיִּכָּלָא דְּכָלֵהוּ שְׁכִינְתָּא תִּתָּא אַדְנִי,

כָּלֶם, שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה אֲדֹנָי,
וְכַמָּה מִמְּנִים שׁוֹמְרֵי שְׁעָרִים הֵם
לְהִיכָל שְׁלֹא יִפְּנְסוּ שָׁם נְבִיאִים
אַלָּא בְּרִשׁוֹת.

קוּם רוּעָה הַנְּאֻמָּן, קוּם פֶּתַח
הַהִיכָל, שְׁהָרִי כַּמָּה בַּעֲלֵי נְבוּאָה
הֵם דּוֹפְקִים עַל הַשְּׁעָרִים שֶׁל
הַהִיכָל, וְאוֹמְרִים אֲדֹנָי שְׁפָתַי
תִּפְתָּח, וְהִיא סְתוּמָה אֲלֵיהֶם, עַד
שֶׁאֲתָה תִּבָּא לְשֵׁם הַיָּהוָה לֹא
נִפְתַּחְתָּ. לְמַלְךְ שְׁהִיוּ צְרִיכִים
אוֹתוֹ עֲבָדָיו וְהַשְּׂרִים וְהַמְּמַנִּים
וְשְׁלִיטֵי הָאָרֶץ לְהִרְאוֹת עִמּוֹ, כֹּל
אֶחָד כְּפִי צְרִכּוֹ, וְכֹל אֶחָד כְּפִי
שְׁלֹטוֹנוֹ, וְכֹל אֶחָד כְּפִי עֲסָקוֹ.
מָה עֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ? שָׁם אֵת הַכֹּל
בְּיַד הַגְּבִירָה, וְאָמַר, כֹּל מִי
שְׂרוּצָה לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ, יָבֹא
לְגַבְרִיָּה שֶׁהִיא הַבַּיִת שְׁלִי, הַבַּיִת
שֶׁל יי, הַהִיכָל שְׁלִי. וְזֶהוּ אֵל
יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל וְיִדְוַע אוֹתִי,
אוֹתִי, כִּי אִם בְּזֹאת.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּלֶם דּוֹפְקִים לְפֶתַח,
שְׁשֵׁם סַגְרוּ"ן שְׁסוּגְרָ, וְשֵׁם
פֶּתַח"וּן שְׁפוֹתַח. מִיָּד יָבֹא רוּעָה
הַנְּאֻמָּן וְיֹאמַר, אֲדֹנָי שְׁפָתַי
תִּפְתָּח, קַמְ"ץ פֶּתַח"ח, זֶה סוּגְרָ
וְזֶה פוֹתַח, שְׁפָתַי שְׁפָתִים (שְׁבֹא)
שְׁעָרֵי צְדָק, עֲלֵיהֶם נֹאמַר פֶּתַחוּ
לִי שְׁעָרֵי צְדָק.

מִבְּפָנִים הִיא סַגּוּלַת"א, סַגּוּ"ל,
הוּא בַּעֲלָה, וְהִיא סַגּוּלַת"א
עֲטָרָה עַל רֵאשׁוֹ, חֲל"ם, עֲלִיו
נֹאמַר אֲבֹא בְּכֶם אוֹדָה יי, אֲבֹא"א
הִיא עֲשׂוֹר, שֶׁהִיא נִקְדַּת חֲל"ם,
וְכֹן אוֹדָה יי, שֶׁהוּא כְּתוּר עַל
כָּלֶם, זֶה - זֶה צְרִי, וְהֵם שְׁנֵי
עֲמוּנֵי אֲמַת. צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ,
זֶה צְדִיק שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית
בְּשִׁנְיָהֶם, הוּא חִיר"ק פֶּתַח צְר"י,
וְהוּא שוּר"ק, הַקֶּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵינָהֶם,
וּמִשּׁוּם זֶה אוֹדָךְ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי
לִי לִישׁוּעָה, זֹו שְׂכִינָה, שֶׁהִיא
מִצְדוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, שוּר"ק אֵל
בַּעֲלָה, הַקֶּשֶׁר שְׁלוֹ.

וְכַמָּה מִמְּנֵי נְטוּרֵי תְרַעֲיִן אֵינּוֹן לְהִיכָלָא, דְּלֹא
יַעֲלוּן תַּמָּן נְבִיאֵי אֶלָּא בְּרִשׁוֹ.

קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא, קוּם אִפְתַּח הִיכְלָא, דְּהָא
כַּמָּה מְאָרִי דְנְבוּאָה אֵינּוֹן דְּפַקִּין לְתַרְעִין
דְּהִיכְלָא, וְאָמְרִין אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְאִיהִי
סְתִימָא לְגַבְיֵיהּ, עַד דְּאַנְתָּ תִּיתִי תַמָּן אִיהִי לֹא
אֲתַפְתַּחְתָּ, לְמַלְכָא דְהוּוּ צְרִיכִין לֵיהּ עֲבָדוּי
וְאַפְרַכְסוּי וּמִמְּנֵי וְשְׁלִטְנֵי אַרְעָא לְמַחְזֵי עֲמִיָּה,
כֹּל חַד כְּפּוּם צְרִכּוּי, וְכֹל חַד כְּפּוּם שְׁלִטְנוּתִיָּה,
וְכֹל חַד כְּפּוּם עֲסָקוּי, מָה עֲבַד מְלַכָּא, שׁוּי
כֹּלָא בִידָא דְמִטְרוּנִיתָא, וְאָמַר כֹּל מָאן דְּבַעֲי
לְמִשְׁאֵל שְׁאַלְתּוּי, יִיתִי לְמִטְרוּנִיתָא, דְּאִיהִי
בֵּית דִּילֵי בֵּית יי, הִיכָל דִּילֵי, וְהִיא אִיהִי (יִרְמִיָּה
ט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל וְיִדְוַע אוֹתִי,
כִּי אִם בְּזֹאת.

בְּהוּוּא זְמַנָּא דְּפַקִּין כְּלָהוּ לְפֶתַח"א, דְּתַמָּן
סַגְרוּ"ן דְּסַגְרָ, וְתַמָּן פֶּתַח"וּן דְּפֶתַח,
מִיָּד יִיתִי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא אֲדֹנָי שְׁפָתַי
תִּפְתָּח, קַמְ"ץ פֶּתַח"ח, דָּא סַגְרָ וְדָא פֶּתַח, תְּרִין
שְׁפוּוֹן (נ"א שְׁבֹא) שְׁעָרֵי צְדָק, עֲלֵייהוּ אֲתַמַּר (שֵׁם
קִיח ט) פֶּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק.

מְדַגְנָו אִיהִי סַגּוּלַת"א, סַגּוּ"ל אִיהִי בַּעֲלָה,
וְאִיהִי סַגּוּלַת"א, עֲטָרָה עַל רֵישִׁיָּה,
חֲל"ם עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (שֵׁם) אֲבֹא בְּכֶם אוֹדָה יי, הִיא,
אֲבֹא"א אִיהִי עֲשׂוֹר, דְּאִיהִי נִקְדַּת חֲל"ם,
וְבִיָּה (דף לב ע"ב) אוֹדָה יי, דְּאִיהִי כְּתוּר עַל
כָּלֶהוּ, זֶה דָּא צְרִי, וְאֵינּוֹן תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט,
צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ (תְּהִלִּים קח כ), דָּא צְדִיק דְּאִיהִי
אוֹת בְּרִית, בְּתַרוּנֵיהּ, אִיהִי חִיר"ק תַּחְתּוֹת צְר"י,
וְאִיהִי שוּר"ק, קְשׁוּרָא דְתַרוּנֵיהּ, וּבְגִין דָּא
אוֹדָךְ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה (שֵׁם כא), דָּא
שְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי מְסַטְרָא דְצְדִיק שוּר"ק לְגַבֵּי
בַּעֲלָה, קְשׁוּרָא דִּילֵיהּ.

וְאִיהִי חֲרָ"ק תַּחֲוֹת צַרְ"י, תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט,
וְאִיהִי סְגוּ"ל תַּחֲוֹת תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהִי
חַל"ם לְעִילָא בְּכַתָּר, וּבְגִין דָּא אַבְן מְאָסוּ
הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנָה (שם), פְּלָהוּ אֲמַרִין
מֵאֵת יִי' הִיתָה זֹאת הִיא נַפְלָאת
בְּעִינֵינוּ (שם), בְּזַמְנָא דְאִיהִי לְרֵאשׁ פְּנָה
אֲתַקְרִיאת רִישָׁא, וְעָלָה אֲתַמַּר (שיר 1 ו) רֵאשֶׁף
עָלִיךְ בְּכַרְמֶל.

בְּשַׁעֲרֵיהּ לְמַלְךְ, כְּמָה מְלָאכִים
וְכְמָה נְשָׁמוֹת עוֹלִים עֲמָה, שְׁהִם
הַנִּימִים שְׁלָה, שְׁתַּלוּיִים מִמְנָה
כְּמוֹ עֲנָבִים בְּאֶשְׁכּוֹל, וְכְמָה
מְלָאכִים וּנְשָׁמוֹת מְאִירִים
לְפָנֶיהָ, שְׁנַקְרָאִים עֵינֵי יְהוָה,
וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי
אִישׁ, וְכְמָה מְצוֹת עוֹלוֹת
לְפָנֶיהָ, שְׁנַקְרָאת בְּכֻלָּם מְצוֹת
יְהוָה בְּרַה מְאִירַת עֵינָים.

וְכְמָה מְלָאכִים עוֹלִים עֲמָה,
שְׁנַקְרָאוּ אֲזַנֵי יְהוָה, שְׁמִמְנִים
עַל קוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת וְעַל שִׁיחַת
בְּנֵי אָדָם, לְשִׁמְעַת הַתְּפִלוֹת, וְכְמָה
מְלָאכִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַקְרָאִים
פְּנֵי יְהוָה, שְׁנֹאמַר בְּהֶם וּדְמוֹת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּגּוֹמֵר, מְאִירִים
בְּכְמָה גְּוִנִים, וְכְמָה מְלָאכִים
עוֹלִים עֲמָה שְׁנַקְרָאוּ רוּחוֹת
וְאִשִּׁים, שְׁנֹאמַר בְּהֶם עוֹשֶׂה
מְלָאכֵי רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּי אֵשׁ
לְהֵט, שְׁמִמְנִים עַל רִיחַ וְעֵשֶׂן
הַקְּרַבְנוֹת, וְהֵם בְּעֲלֵי הַחֹטֵם.

וְכְמָה בְּעֲלֵי קוֹלוֹת וּדְבוּרִים שֶׁל
הַפֶּה עוֹלִים עֲמָה, שְׁנֹאמַר בְּהֶם
כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל
וּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר, וְכְמָה
בְּעֲלֵי צְוֹאֲרִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁשֵׁם
קְנָה וּשְׁט, שְׁמִמְנִים עַל קְרַבְנוֹת
וּתְפִלוֹת, שְׁנֹאמַר בְּהֶם אֶת קְרַבְנֵי
לְחִמֵי לְאִשִּׁי, וְאֵלוֹ נַקְרָאוּ
אִשִּׁי"ם, וְכְמָה מְלָאכִים עוֹלִים

וְאִיהִי חֲרָ"ק תַּחֲוֹת צַרְ"י, תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט,
וְאִיהִי סְגוּ"ל תַּחֲוֹת תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהִי
חַל"ם לְעִילָא בְּכַתָּר, וּבְגִין דָּא אַבְן מְאָסוּ
הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנָה (שם), פְּלָהוּ אֲמַרִין
מֵאֵת יִי' הִיתָה זֹאת הִיא נַפְלָאת
בְּעִינֵינוּ (שם), בְּזַמְנָא דְאִיהִי לְרֵאשׁ פְּנָה
אֲתַקְרִיאת רִישָׁא, וְעָלָה אֲתַמַּר (שיר 1 ו) רֵאשֶׁף
עָלִיךְ בְּכַרְמֶל.

בְּד סְלִיקַת לְגַבֵי מְלָפָא, כְּמָה מְלָאכִין וְכְמָה
נְשָׁמְתִין סְלִקִין עֲמָה, דְאֲנוּן נִימִין דִּילָה,
דְתַלְיִין מִינָה פְּעַנְבִין בְּאֲתַפְלָא, וְכְמָה מְלָאכִין
וּנְשָׁמְתִין נְהַרִין קְדָמָהא דְאֲתַקְרִיאוּ עֵינֵי יִי',
וְעֲלֵייהוּ אֲתַמַּר (איוב לד כא) כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי
אִישׁ, וְכְמָה פְּקוּדִין סְלִקִין קְדָמָהא,
דְאֲתַקְרִיאת בְּכֻלָּהוּ מְצוֹת יִי' בְּרַה מְאִירַת
עֵינָים (תהלים יט ט).

וְכְמָה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה, דְאֲתַקְרִיאוּ אֲזַנֵי
יִי', דְמִמְנָן עַל קָלִין דְצִלוֹתִין, וְעַל
שִׁיחַת בְּנֵי הָאָדָם, לְמִשְׁמַע צִלוֹתִין, וְכְמָה
מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ פְּנֵי יִי',
דְאֲתַמַּר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם
וּגּוֹמֵר, נְהַרִין בְּכְמָה גְּוִנִין, וְכְמָה מְלָאכִין
סְלִקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ רוּחִין וְאִשִּׁין, דְאֲתַמַּר
בְּהוּן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלָאכֵי רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּי
אֵשׁ לְהֵט, דְמִמְנָן עַל רִיחָא וְתַנְנָא דְקְרַבְנִין,
וְאִינוּן מְאִירֵי דְחוּטְמָא.

וְכְמָה מְאִירֵי דְקָלִין וּדְבוּרִין דְפוּמָא סְלִקִין
עֲמָה, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (קהלת י ב) כִּי עוֹף
הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר,
וְכְמָה מְאִירֵי דְצוֹאֲרֵי סְלִקִין עֲמָה, דְתַמְן קְנָה
וּשְׁט, דְמִמְנָן עַל קְרַבְנִין וְצִלוֹתִין, דְאֲתַמַּר
בְּהוּן (במדבר כח ב) אֶת קְרַבְנֵי לְחִמֵי לְאִשִּׁי, וְאֵלִין
אֲתַקְרִיאוּ אִשִּׁי"ם, וְכְמָה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה

דְאֲתַקְרִיאוּ מְאִירֵי דִידִין,

עֲמָה, שְׁנֹקְרָאִים בְּעֲלֵי יָדִים,
שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
כְּנִפְיָהֶם, וְכִמָּה בְּעֲלֵי גוֹף עוֹלָם
עֲמָה, שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם וַיְגִיטוּ
כְּתַרְשִׁישׁ, וְכִמָּה בְּעֲלֵי כְרִית
עוֹלָם עֲמָה, שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם
כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת, וְהֵם בְּעֲלֵי
אוֹתוֹת, וְכִמָּה בְּעֲלֵי רַגְלִים
עוֹלָם עֲמָה, שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם
וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל.

וּבִשְׁהוּא בְּהִיכְלָהּ, כָּל הַנְּבִיאִים
עוֹלָם שָׁם, וְדוֹפְקִים בְּשַׁעַר,
וְאוֹמְרִים אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח.
שְׁלֶשֶׁת הָרְאשׁוֹנִים שֶׁל הַתַּפְלָה
הֵם מְסֻדְרִים בְּקִשּׁוֹת עַל הַנֶּפֶשׁ,
לְהַפְנִס בְּהֵם לִפְנֵי עֶלְת הָעֲלוֹת,
שֶׁשֶׁם חַיֵּי הַנֶּפֶשׁ. הָאֲמֻצְעִיּוֹת
מִמְנוֹת עַל שְׁאֵלוֹת לְבַקֵּשׁ
בְּקִשׁוֹתֵיהֶם עַל צְרֻכֵי הַגּוּף.
שְׁלֶשֶׁת הָאֲחֵרוֹנוֹת מְקַבְּלִים
תְּשׁוּבָה שֶׁל כָּל הַשְּׁאֵלוֹת מִן
הַמֶּלֶךְ.

וּמַעַל כָּלֵם יָד כּוֹתֶבֶת, וּמִתַּחַת
כָּלֵם יָד חוֹתֶמֶת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, יָד כּוֹתֶבֶת
תּוֹרָה שְׁכַתְּבָה שְׁהִיא לְיָמִין, יָד
חוֹתֶמֶת תּוֹרָה שְׁבַעֵל פֶּה שְׁהִיא
לְשִׁמְאֵל. תּוֹרָה שְׁכַתְּבָה הִיא
לְיָמִין, עָלָיו נֹאֲמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יֵצְאוּ בְּיַד רַמָּה, וְזֶה הָעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׁנִתְּנָה
מִיָּמִין, שֶׁשֶׁם חֻכְמָה.

תּוֹרָה שְׁבַעֵל פֶּה, שֶׁשֶׁם שְׂכִינָה
תַּחְתּוֹנָה, נִקְרָאת פֶּה מִצַּד
הַצַּדִּיק, שְׁכָף עוֹלָה פֶּה לְחֻשְׁבוֹן
מִלְּיָהּ, שֶׁהוּא כָּל פֶּה, וּמִשּׁוּם
זֶה וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְהִיא
לְשִׁמְאֵל, שֶׁשֶׁם הִיא הָאֵם
הָעֲלִיוֹנָה, שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם חֲתֻמְנוּ
לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׁמָה נִקְרָא
סֵפֶר חַיִּים, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ וּבִסְפֹר
חַיִּים וְגוֹמֵר. הָרִי נִפְתַּח הַהִיכָל,
וְהָרִי בָּאִים הַנְּבִיאִים בְּעֲלֵי
הַרְגָלִים שְׁדוֹפְקִים בְּשַׁעַר,

דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (יְחֻקָּאֵל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
כְּנִפְיָהֶם, וְכִמָּה מְאִירֵי דְגוּפָא סְלָקִין עֲמָה
דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (דְּנִיאֵל י ו) וַיְגִיטוּ כְּתַרְשִׁישׁ, וְכִמָּה
מְאִירֵי דְכְרִית סְלָקִין עֲמָה דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (יְחֻקָּאֵל
א כח) כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת, וְאֲנוּן מְאִירֵי דְאוֹתוֹת,
וְכִמָּה מְאִירֵי דְרַגְלִין סְלָקִין עֲמָה דְאֲתַמַּר
בְּהוֹן (שם) וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל.

וְכִד אִיהוּ בְּהִיכְלָהּ, כְּלָהוּ נְבִיאֵי סְלָקִין
תַּמָּן, וְדַפְקִין לְתַרְעָא וְאֲמַרִין אֲדֹנָי
שְׁפָתַי תִּפְתָּח (תְּהִלִּים נא יז), תִּלְתִּל קְדָמָאִין דְּצִלוֹתָא
אִינוּן מְסֻדְרִין שְׁאֲלֵתִין עַל נֶפֶשׁ, לְאֲעֵלָא בְּהוֹן
קְדָם עֶלְת הָעֲלוֹת, דְּתַמָּן חַיֵּי נֶפֶשׁ, אֲמֻצְעִיּוֹת
מִמְנוֹן עַל שְׁאֲלֵתִין לְמִשְׁאֵל בְּעוֹתְהוֹן עַל צְרֻכֵי
גוּפָא, תִּלְתִּל בְּתַרְאִין מְקַבְּלִין תִּיּוֹבְתָא דְכָל
שְׁאֲלֵתִין מִן מֶלֶךְ.

וְלַעֲיָרָא מְפֻלְהוּ יָד כּוֹתֶבֶת, וְלִתְתָא מְפֻלְהוּ יָד
חוֹתֶמֶת, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (אִיּוֹב לו
ו) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, יָד כּוֹתֶבֶת אוֹרִיִּיתָא
דְּכַתְּבָה דְּאִיהִי לְיָמִינָא, יָד חוֹתֶמֶת אוֹרִיִּיתָא
דְּבַעֵל פֶּה דְּאִיהִי לְשִׁמְאֵל, אוֹרִיִּיתָא דְּכַתְּבָה
דְּאִיהִי לְיָמִינָא עֲלִיהִי אֲתַמַּר (שְׁמוֹת יד ח) וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל יוֹצְאוּ בְּיַד רַמָּה, וְדָא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּאִיהוּ אוֹרִיִּיתָא דְּאֲתִיִּיב
מִיָּמִינָא דְּתַמָּן חֻכְמָה.

אוֹרִיִּיתָא דְּבַעֵל פֶּה דְּתַמָּן שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה, פֶּה
אֲתַקְרִיאַת מְסֻטְרָא דְּצַדִּיק, דְּהִכֵּי
סְלִיק פֶּה לְחוֹשְׁבֹן מִלְּיָהּ, דְּאִיהוּ כָּל פֶּה,
וּבְגִין דָּא (אִיּוֹב לו ז) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְאִיהִי
לְשִׁמְאֵל, דְּתַמָּן אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּאֲתַמַּר
בְּהֵם חֲתֻמְנוּ לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׁמָה אֲתַקְרִי
סֵפֶר חַיִּים. (דָּף לג ע"א) כְּמָה דְּאֲמַרְיָן וּבִסְפֹר
חַיִּים וְגוֹמֵר, הָא אֲתַפְתַּח הִיכְלָא, הָא קָא
אֲתִיִן נְבִיאֵי מְאִירֵי דְרַגְלִין דְּקָא דַּפְקִין

ואומרים לאותו שסוגר ההיכל, סגרו"ן, ונקרא אדנ"י, שמו כשם רבו, אומרים לו, אדנ"י שפתי תפתח, פתח שערי ההיכל. באותו זמן נכנסים שומרי השער למלך, ואומרים לו, רבון העולמים, הרי בעלי הרגלים דופקים בשער, שהם שלוחי מצוה, שעומדים בעמידה של תפלה לפניך.

באותו זמן נותן להם רשות להכנס, הגבירה שהיא מצות המלך, האפטרופוס של כל המצוות, מלמדת זכות לפני המלך בשבילם, ותאמר לו: רבון העולם, הרי אלו שעומדים לפניך בתפלות, צריך לתת להם את בקשותיהם. באותו זמן יוצא קול אל בעלי הרגלים, ואומר: בן אדם, עמד על רגליך ואדבר אתך, דבר עמי מה שאלתך באמצעות של התפלות, וינתן לך באחרונות. הגבירה מקבלת את בקשותיו, וצריך לשוב שלש פסיעות לאחור, שלא יחזיר כתפיו אל המלך. אלו יוצאים, וסגרו"ן סוגר את השער אחריהם.

והרי בעלי האותות דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. תפתח זה פתחו"ן, ואלו הם בעלי שמונה עשרה ברכות של התפלה, מצד של ח"י העולמים שמיתדים את הקדוש ברוך הוא ושכינתו שם, שהצדיק הוא תשיעי ממעלה למטה וממטה למעלה, תשע נקודות, תשעה טעמים, ועליהם נאמר ויתן אותם אלהים ברקיע השמים, וזה צדיק שבו כל הנקודות. להאיר על הארץ, זו שכינה, שהיא כלולה מפל האותיות.

האותיות.

לתרעא, ואמרין לההוא דסגיר היכלא, סגרו"ן ואתקרי אדנ"י שמייה כשם רביה, אמרין ליה אדנ"י שפתי תפתח, אפתח תרעין דהיכלא, בההוא זמנא עאלין נטורי תרעא למלכא, ואמרי ליה, רבון עלמין הא מארי דרגלין קא דפקין לתרעא, דאינון שלוחי מצוה, דקיימין בעמידה דצלותא קדמך.

בההוא זמנא ייב לון רשו לאעלא, מטרוניתא דאיהי מצוה דמלכא אפטרופוסא דכל פקודין, אוליפת זכו קדם מלכא בגינייהו, ויימא ליה רבון עלמא, הא אלין דקיימין קדמך בצלותין, צריך למיהב לון שאלתין דלהון, בההוא זמנא קלא נפיק לגבי מארי דרגלין, ואמר (יחזקאל ב א) בן אדם עמוד על רגליך ואדבר אתך, מליל עמי מה שאלתך באמצעות דצלותין, וינתן לך בבתראין, מטרוניתא קבלת שאלתוי, וצריך למיהב תלת פסיעאן לאחורא, דלא יתחזר כתפוי לגבי מלכא, אלין נפקין וסגרו"ן סגר תרעא אבתרייהו.

הא מארי דאותות קא דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, תפתח דא פתחו"ן, ואלין אינון מארי דח"י ברכאן דצלותא, מסטרא דח"י עלמין, דמיוחדין לקודשא בריך הוא ושכינתיה תמן, דצדיק תשיעאה איהו מעילא לתתא ומתתא לעילא, תשע נקודין תשע טעמי, ועלייהו אתמר (בראשית א יז) ויתן אותם אלהים ברקיע השמים, ודא צדיק דביה פל נקודין, להאיר על הארץ דא שכינתא, דאיהי כלילא מפל אתוון.

מיד מארי שאלתין דפקין לתרעא, כמה נטורי תרעא עאלין קדם מלכא, ויימרון

מיד בעלי השאלות דופקים בשער, כמה שומרי השער נכנסים לפני המלך, ויאמרו: רבון

העולם, הרי בעלי הצדיקים, בעלי התפלות שמברכים אותך בשמונה עשרה ברכות, רוצים להכנס לפניך. מיד מצוה לפתח להם ולתת את שאלותיו, ואלו הם בעלי האותות, מצד של אלו שנאמר בהם והיו לאתת ולמועדים ולימים ולשנים, ואלו הם שמשתחיים על ברכיהם בח"י עולמות, בשמונה עשרה ברכות אל השכינה.

אז יוצאים, הרי בעלי הקומה דופקים בפתח, שהם כורעים ומשתחיים למלך בתפלות, כמו שאמרו, כל הכורע כורע בכבוד, וכל הזוקף זוקף בשם. כורע אל אדנ"י בצדיק, שנאמר בו והמלך שלמה ברוך, וזוקף אל יהו"ה, לחבר אותם שניהם כמו זה: יאהדונה"י.

ועל פלם מלמדת השכינה זכות. והם, כשמעלים את נשמתם למעלה, כמה חיות מקבלות אותם על כנפיהם, ומעלים אותם עד לשער היכל המלך. מיד שאלה דופקים בפתח מלמדים זכות לפני המלך בשבילם, ומצוה המלך לפתח להם, ואלו הם שמדברים לפני המלך בחשאי, ושואלים ממנו את בקשותיהם בחשאי, יחידים לפני המלך, והמלך נותן להם את שאלותיהם.

מיד הרי הגבירה אוחות בהם ומלמדת זכות בשבילם לפני שיצאו מן ההיכל, ואמרת: רבון העולמים, אלה הם שהיו מכסים אותי בעטוף של מצוה של ציצית, בחמשה קשרים ושלוש עשרה חליות לכל צד, ובשלושים ושנים ענפי מצוה. מיד מצוה הקדוש ברוך הוא למלאכי המרפכה של מעלה

רבון עלמא, הא מארי צדיקיא מארי דצלותין דמברכין לך ב"ח"י ברכאן, בעון לאעלא קמך, מיד מני למפתח לון, ולמהב שאלתוי, ואלין אינון מארי דאותות, מסטרא דאלין דאתמר בהון (שם יד) והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים, ואלין אינון דסגדין ב"ח"י עלמין, ב"ח"י ברכאן לגבי שכנתא.

אלין נפקין הא מארי דקומה דפקין לפתחא, דאינון פרעין וסגדין למלפא בצלותין, כמה דאמרו כל הכורע כורע בכבוד, וכל הזוקף זוקף בשם, כורע לגבי אדנ"י בצדיק, דאתמר ביה (מלכים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, וזוקף לגבי יהו"ה, לחברא לון תרווייהו פגוונא דא יאהדונה"י.

ועל פלהו אוליפת שכנתא זכו, ואינון פד סלקין לעילא נשמתהון, כמה חיוון מקבלין לון על גדפייהו, וסלקין לון עד תרעא דהיכלא דמלפא, מיד דאלין דפקין לפתחא, אולפין זכו קדם מלפא בגינייהו, ומני מלפא למפתח לון, ואלין אינון דממללין קדם מלפא בחשאי, ושאלין מניה בעותהון בחשאי, יחידים קדם מלפא, ומלפא יהיב לון שאלתין דלהון.

מיד הא מטרוניתא אחידת בהון, ואוליפת זכו בגינייהו קדם דיפקון מן היכלא, ואמרת רבון עלמין, אלין אינון דהו, מכסיין לי בעטופא דמצוה דציצית, בחמש קשרין ותלת עשר חוליין לכל סטר, ובתלתין ותריין ענפי מצוה, מיד מני קודשא בריך הוא למלאכין דמרפכתא דלעילא, לנטלא לון בגדפייהו, ולפרחא בהון מאתר לאתר, ולכסאה עליהון מפל מזיקין ומלאכי חבלה.

לטל אותם בכנפיהם, ולפרח
עמם ממקום למקום, ולכסות
עליהם מפל המזיקים ומלאכי
החבלה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים
דופקים בשער. מיד נכנסים
שומרי השערים, ואומרים: רבון
העולם, הרי בעלי הידים
שקושרים תפלה של יד על
זרועם השמאלית בתפלה,
ותפלין על הראש, נכנסים, ואלו
הם שנותנים דורון לך בימין,
שהיא צדקה, צ' תשעים אמינים,
ד' ארבע קדשות, ק' מאה
ברכות, ה' חמשה חמשי תורה.
ומיד מצוה אותם לפתח להם.
באותו זמן וידי אדם יוצאים,
שהן גדלה וגבורה ומקבלים את
הדורון שלהם. זהו שכתוב וידי
אדם מתחת פנפיהם. מה זה
אדם? אותו שנאמר בו פתפאת
אדם, ומהם מקבלים הדורון
ונותנים למלך. ואם הדורון אינו
פראוי, נמסר לכלב, ודוחים את
בקשתו החוצה, שיש שלא
פותחים להם שערים, ונאמר
בהם בחוץ תעמד, ומדבר המלך
עמם מבחוץ, ונותן להם
שאלותיהם מבחוץ, והולכים
להם.

שלא כלם נכנסים לבית המלך,
אלא אלו בעלי הבית, שנאמר
בהם ילדים אשר אין בהם כל
מום, לא בתפלתם ולא
בנשמתם, וטובי מראה בכל
מעשיהם, ומשפלים בכל חכמה,
ונאים למראה, ועליהם נאמר
הראיני את מראיך השמיעני את
קולך פי קולך ערב ומראיך
נאוה, וידעי דעת ומביני מדע,
שיודעים בחכמה ובתבונה
ודעת, שאין דורשים במעשה
בראשית, אלא אם הוא חכם
בחכמה ומביין בבנינה ויודע בדעת, ואשר פח בהם, זו שכינה העליונה, שהיא כ"ח אותיות של

הא אלין נפקין, והא אחרנין דפקין לתרעא,
מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון
עלמא, הא מארי ידין דקשרין תפלה של יד
על דרועייהו שמאלא בצלותא, ותפלין על
רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורונא
לך בימינא, דאיהי צדקה, צ' תשעים אמינים,
ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה
חומשי אורייתא, ומיד מני לון, למפתח לון,
בהווא (דף גג ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין,
דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורונא דלהון,
הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת
פנפיהם, מאי אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה
מד יג) פתפאת אדם, ומקבלין מנייהו דורונא
ויהבין ליה למלכא, ואם דורונא לאו איהו
כדקא יאות, לכלבא אתמסר, ודחיין לון לבר,
דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר
בהון (דברים כד יא) בחוץ תעמד, וממלל מלכא
בהון מלבר, ויהיב לון שאלתוי מלבר, ואזלין
לון.

דלאו פלהו עאלין לבי מלכא, אלא אלין
מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א
ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא
בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל
עובדיהון, ומשפלים בכל חכמה, ושפירן
למחזי, דעלייהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את
מראיך השמיעני את קולך, פי קולך ערב
ומראיך נאוה, ויודעי דעת ומביני מדע (דניאל א
ד) דיודעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין
דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם
בחכמה ומביין בבנינה ויודע בדעת, ואשר פח
בהם, דא שכינתא עלאה, דאיהי כ"ח אתוון
דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה
בחכמה ומביין בבנינה ויודע בדעת, ואשר פח בהם, זו שכינה

מעשה כראשית לעמד בכלם
בעמידה בתפלה, אלו יכנסו
להיכל המלך, שהם צדיקים
גמורים.

לבינוניים נותן להם את
בקשותיהם מבחור, ולא נכנסים
פנימה. הרשעים נדחים משם,
ולא נותן להם את בקשותיהם,
אלא עליהם נאמר, מי בקש זאת
מידכם רמס חצרי, ואלו הם
הרשעים שהיו מבזים את המלך
בתפלתם, שפניחים לשמע את
התפלה ומפסיקים אותה על
שיחה בטלה.

אלו יוצאים, והרי אחרים
נכנסים, אותם בעלי צנאר שהיו
מברכים את הקדוש ברוך הוא
על מאכלים ומשקים של
הקרבנות, שאומרים בכל יום צו
את בני ישראל, ואמרת אליהם
את קרבני לחמי ריח
ניחוחי, שהיו מקריבים לקדוש
ברוך הוא ולשכינתו בכמה
קרבנות של תפלות. ואלו הם
שנהנים בענג שבת ומברכים את
הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך
הוא נותן להם שאלותיהם,
ולאחרים שהיו אוכלים בלי
תפלה, נדחים משם, ונותנים
אותם בידי כמה מלאכי חבלה
שהם מזיקים.

הרי אלו יוצאים, והרי בעלי
קולות ודבורים בזמירות
ותשבחות והודאות של תפלה
דופקים, ובעלי הקולות
שקוראים לקדוש ברוך הוא
בקריאת שמע, שמע ישראל
פעמים ביום, ערב ובקר.

בין כך הנה בעלי הרגלים
דופקים בפתח, בעלי העמידה
של תפלה, שנאמר בהם ואשר
כח בהם לעמד בהיכל המלך.
המלך סתם זה הקדוש ברוך
הוא, היכל המלך זה אדנ"י, שנאמר בו אדנ"י שפתי תפתח,

דצלותא, אלין יעלו ליהיכלא דמלכא, דאינון
צדיקים גמורים.

בינוניים יהיב לון שאלתין דלהון מלבר, ולא
עאלין לגאו, רשיעייא אדחיין
מתמן, ולא יהיב לון שאלתין דלהון, אלא
עלייהו אתמר (ישעיה א יב) מי בקש זאת מידכם
רמס חצרי, ואלין אינון רשיעייא, דהוּו מבזין
למלכא בצלותהון, דמנחן למשמע צלותא,
ופסקין לה על שיחה בטלה.

אלין נפקין, הא אחרנין עאלין, אינון מארי
דצנאר, דהוּו מברכין לקודשא בריך
הוא על מאכלין ומשתין דקרבנין, דאמרין
בכל יומא צו את בני ישראל, ואמרת אליהם
את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי (במדבר כח
ג). דהוּו מקרבין לקודשא בריך הוא
ושכינתיה, בכמה קרבנין דצלותין, ואלין
אינון דמהניין בענג שבת, ומברכין לקודשא
ברוך הוא, קודשא בריך הוא, יהיב לון
שאלתין דלהון, ולאחרנין דהוּו אכלין בלא
צלותא אדחיין מתמן, ויהבין לון בידא
דכמה מלאכי חבלה דאינון מזיקין.

הא אלין נפקין, הא מארי דקלין ודבורין
בזמירות ותושבחות והודאות דצלותא
דפקין, ומארי דקלין דקראן לקודשא בריך
הוא בקריאת שמע, שמע ישראל תרין זמנין
ערב ובקר.

אדהכי הא מארי דרגלין קא דפקין לפתחא,
מארי דעמידה דצלותא, דאתמר
בהון (דניאל א ד) ואשר כח בהם לעמוד בהיכל
המלך, המלך סתם דא קודשא בריך הוא,
היכל המלך דא אדנ"י, דאתמר ביה (תהלים נא
י) אדנ"י שפתי תפתח, אדנ"י סליק לחושבן
הוא, היכל המלך זה אדנ"י, שנאמר בו אדנ"י שפתי תפתח,

ויהו"ה בהיכל קדשו הם מפניו
פל הארץ.

אשרי הוא מי שזוכה להפגס
להיכלו של הקדוש ברוך הוא
לראות את המלך והגבירה,
אשרי הפה ששורה בו תפלה
שקרא אדני, שאומרים לה
אדני שפתי תפתח, ואשרי
השפתים שהם שערי ההיכל,
כמו שאלה שנאמר בהם פתחו
לי שערי צדק, שפשו פותח
בתפלה עם השכינה, ויהו"ה
יענה מיד, זהו שכתוב אז תקרא
ויהו"ה יענה, א"ז שמונה
אותיות יהו"ה אהי"ה, ויהו"ה
יענה, הוא ובית דינו, וזה יהו"ה
אדני יאהדונה"י כנגד שמונה
אותיות, אלו הם האותיות של
חשמ"ל, שהם חיות האש, פעם
חשות ופעם ממללות, בתפלת
מישב ממללות, בתפלת מעמד
חשות.

ובא וראה, אם אדם מעלה
במחשבתו בתפלתו לשכינה, או
בכל מצוה ומצוה שעושה, מיד
כשדופק לפתח היכל המלך,
נביא או חוזה או חכם או צדיק
או חסיד, מיד פשקורא לשער,
אם שכינה עולה שם, יהו"ה
יענה מיד, ולא ממתין לעבד או
ממנה שיפתח לו, אלא הוא
ממש פותח לו, מחביבות
והאהבה שיש לו אליה, כמו
חתן אל הכלה, ואם שכינה לא
עולה באותה תפלה או מצוה,
לא מחשיב אותו הקדוש ברוך
הוא לפתח לו את היכלו, ואפלו
על ידי שליח, ואינו כדאי להפגס
להיכל המלך, ועליו נאמר בחוץ
תעמד, ומבחוץ נותנים לו את
בקשתו על ידי שליח או ממנה,
ואם לא עולה תפלתו פראוי,
דוחים אותו החוצה, וסוגרים
את השערים בפניו, ועליו נאמר

היכל, ואתמר (חבוקק א ט) ויני בהיכל קדשו הם
מפניו כל הארץ.

זכאה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה
דקודשא בריך הוא, למחזי למלכא
ומטרוניתא, זכאה פומא, דשריא ביה צלותא
דאיהי אדני, דאמריין לה אדני שפתי תפתח,
וזכאין שפוון דאינון תרעין דהיכלא, פגוונא
דאלין דאתמר בהון (שם קיח ט) פתחו לי שערי
צדק, דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא,
ויי יענה מיד, הדא הוא דכתיב (ישעיה נח ט) אז
תקרא ויי יענה, א"ז תמניא אתוון יהו"ה
אהי"ה, ויי יענה הוא ובית דינו, ודא יהו"ה
אדני יאהדונה"י, לקבל תמניא אתוון, אלין
אינון חיוון דחשמ"ל, דאינון חיוון דאשא,
פעם חשות ופעם ממללות, בצלותא מיושב
ממללות, בצלותא דמעומד חשות.

ותא חזי, אם פר נש סליק במחשבתיה
בצלותא דיליה לשכינתא, או בכל
פקודא ופקודא דעביד, מיד דדפיק לפתחא
דהיכלא דמלכא, נביא או חוזה או חכם או
צדיק או חסיד, מיד דקרא לה לתרעא, אם
שכינתא סליקת תמן, יי יענה מיד, ולא אמתין
לעבד או ממנא דאפתח ליה, אלא איהו ממש
אפתח ליה, מחביבו ורחימו דאית ליה לגבה
כחתן לגבי כלה, ואם שכינתא לא סליקת
בהווא צלותא או פקודא, לא חשיב ליה
קודשא בריך הוא למפתח ליה היכליה,
ואפילו על ידי שלוחא. (דף טז ע"א) ולא איהו
כדאי למיעאל להיכלא דמלכא, ועליה
אתמר (דברים כד יא) בחוץ תעמד, ומלכר יהבין
ליה בעותיה, על ידי שלוחא או ממנא, ואי
לא סליק צלותיה פדקא נאות, דחייין ליה לבר,
וסגריין תרעין באנפוי, ועליה אתמר (משלי א

כח) אָז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצְאֵנִי.

וְהִבִּי כַּד קָרָאן יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוֹ בְּצִלּוֹתָא אוֹ בְּכָל פְּקוּדָא, אִם שְׂכִינְתָא לֹא אִיהִי תַמָּן לֹא נַחִית תַּמָּן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שמות כ כד) בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכֻתֶיךָ, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹס בְּכָל אֶתְר דְּאִשְׁרֵי שְׂכִינְתֵי תַמָּן וְגוֹמֵר, דְּכַד בַּר נִשְׁ סָלִיק שְׂכִינְתָא בְּפִקּוּדִין דִּילִיָּה לְגַבֵּי קוּדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית עֲלֵיהּ בְּגִינָה, וּבְגִין דָּא אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה ט כב), אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, פִּי אִם בְּזֹאת וְהָא אוּקְמוּהוּ.

וְהִבִּי כַּד בַּר נִשְׁ סָלִיק שְׂכִינְתָא בְּצִלּוֹתָא דִּילִיָּה לְגַבֵּי קוּדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית לְקַבֵּל צִלּוֹתֶיהּ, וְשְׂכִינְתֶיהּ אֶקְדִּימַת, לְאַפְתָּחָא לִיָּה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית כד טו) וַיְהִי הוּא טָרָם פֶּלֶה לְדַבְרֵי, וְהִנֵּה רַבְּקָה יֵצֵאת, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אִם שְׂגוּרָה תְּפִלְתֵי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקוּבָל, וְאִם לֹא יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְטוּרָף, וְטוּרְפִין לוֹ צִלּוֹתֶיהּ בְּאַנְפוּי, וּבְגִין דָּא וַיְהִי הוּא טָרָם פֶּלֶה לְדַבְרֵי, וְלִמְלַלָּא בְּצִלּוֹתֶיהּ בְּשֵׁם יי', מִיַּד שְׂכִינְתָא נְפָקַת לְגַבֵּיהּ וּבְגִינָה נַחֲתַת שְׂכִינְתָא לְרַגְלוּי, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים פה יד) צִדְקַת לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשְׁם לְדַרְךָ פַּעְמִיו.

וְכַד שְׂכִינְתָא אִיהִי עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן רַגְלִין דְקָמַת עֲלֵיהּוּ בְּגִלּוֹתָא, קוּדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפוּ פַּעְמֵיךָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמֵר (שיר ז ב), וְעוֹד מַה יָּפוּ פַּעְמֵיךָ, כַּד יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְקִימִין שְׁלֹשׁ פַּעְמִים בְּשָׁנָה, וְעוֹד מַה יָּפוּ פַּעְמֵיךָ בְּנַעֲלִים, בְּזִמְנָא דְעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא דְסִינַי, דְעֲלִיָּהּוּ אֶתְמַר (זכריה יד ד) וְעַמְדוּ

אֶז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצְאֵנִי.

וְכַד כְּשִׁקְוֵרָאִים יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוֹ בְּתַפְלָה אוֹ בְּכָל מְצוּה - אִם שְׂכִינָה אִינָה שָׁם, לֹא יוֹרֵד לְשָׁם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכֻתֶיךָ, וְתִרְגַּם אוּנְקְלוֹס, בְּכָל מְקוֹם שְׂאֲשֵׁרָה אֶת שְׂכִינְתִי שָׁם וְגוֹמֵר. שְׂכִינְתָא דְמַעְלָה אֶת הַשְׂכִּינָה בְּמַצּוֹת שְׁלוֹ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עֲלָיו בְּשִׁבְלָה, וּמְשׁוּם זֶה אָמַר הַנְּבִיא אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֹאת, וְהִי פִרְשׁוּהוּ.

וְכַד כְּשִׁאֲדָם מַעְלָה אֶת הַשְׂכִּינָה בְּתַפְלָתוֹ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד כְּנֶגֶד תַּפְלָתוֹ, וְשְׂכִינְתוֹ מְקַדִּימָה לְפָתַח לוֹ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיְהִי הוּא טָרָם פֶּלֶה לְדַבְרֵי וְהִנֵּה רַבְּקָה יוֹצֵאת, וְזֶהוּ הַסּוּד שְׂבָאוּרָהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָה, אִם שְׂגוּרָה תְּפִלְתֵי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקוּבָל, וְאִם לֹא יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְטוּרָף, וְטוּרְפִים לוֹ תְּפִלְתוֹ בְּפָנָיו, וּמְשׁוּם זֶה, וַיְהִי הוּא טָרָם פֶּלֶה לְדַבְרֵי, וְלְדַבְרֵי בְּתַפְלָתוֹ בְּשֵׁם יְהוָה, מִיַּד שְׂכִינָה יוֹצֵאת אֵלָיו, וּבְשִׁבְלָה יוֹרֵדֶת שְׂכִינָה לְרַגְלוֹ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב צִדְקַת לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשְׁם לְדַרְךָ פַּעְמִיו.

וּבְשִׁבְיָנָה עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל הֵם הַרְגָלִים שְׁעוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶן בְּגִלּוֹת, הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפוּ פַּעְמֵיךָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמֵר. וְעוֹד מַה יָּפוּ פַּעְמֵיךָ, כְּשִׁישְׂרָאֵל הִיוּ מְקִימִים שְׁלֹשׁ פַּעְמִים בְּשָׁנָה. וְעוֹד מַה יָּפוּ פַּעְמֵיךָ בְּנַעֲלִים,

בְּזִמְנָא דְעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא דְסִינַי, דְעֲלִיָּהּוּ אֶתְמַר (זכריה יד ד) וְעַמְדוּ

בזמן שעמדו ישראל על הר סיני, שעליהם נאמר ועמדו רגליו ביום ההוא. ועוד מה יפו פעמיה בנעלים, כשעומדים בראש השנה ביום הדין בתפלה, הקדוש ברוך הוא בשבילם עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים, בזמן שהם עומדים עם השכינה בגלות וסובלים עליהם כמה דינים וכמה יסורים, שאומרים פי עליך הורגנו כל היום נחשכנו כצאן תבחה.

ובשארם מתפלל, צריך בהתחלה להוריד את הקדוש ברוך הוא, שהוא יהו"ה, בקריאת שמע, ואין אומרים שמע ישראל בכל שבתות וימים טובים, משום שבימים של חל, שער ההיכל הפנימי הוא סתום. זהו שכתוב כה אמר אדנ"י אלהיים שער החצר הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה, ולמה? משום שמטטרו"ן שולט עליהם, וביום השבת שיבא בעלה יפתח, וכן ביום החדש יפתח, ומשום זה, כשמוריד אדם יהו"ה בקריאת שמע, צריך להוריד אותו באדנ"י, שהוא בפיו, ומשום זה אדנ"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ששד"ש תפלות הן בשבת, ורביעית תפלת מוסף, תפלת ערבית אתה קדשת, וזו שכינה תחתונה שהיא מצד השמאל, ששם הלויים, שנאמר בהם וקדשת את הלויים. תפלת שחרית, ישמח משה במתנת חלקו, וזה נשמת כל חי, שהיא האם העליונה, עליה נאמר אם תשכבון בין שפתיים, אל תקרי אם אלא אם, שעליה נאמר וישכב במקום ההוא, במקום שיש כ"ב אותיות של התורה, שוכבת שם. אשרי הוא הפה שהתורה של אותה שעה שוכבת שם.

רגליו ביום ההוא, ועוד מה יפו פעמיה בנעלים, כד קיימין בראש השנה ביומא דדינא בצלותא, קודשא בריך הוא בגינייהו עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים, בזמנא דאינון קיימין בשכינתא בגלותא, וסבלין עלייהו כמה דינים וכמה יסורים, דאמרינן פי עליך הורגנו כל היום נחשכנו כצאן תבחה (תהלים מד כג).

וכד בר נש מצלי, צריך בקדמיתא לנחתא קודשא בריך הוא דאיהו יהו"ה בקריאת שמע, וליה אמרינן שמע ישראל, בכל שבתות וימים טובים, בגין דיומין דחול תרעא דהיכלא פנימא איהי סתימא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) כה אמר אדנ"י אלהיים שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה, ואמאי בגין דמטטרו"ן שליט עלייהו, וביום השבת דייתי בעלה יפתח, וכן ביום החדש יפתח, ובגין דא, כד נחית בר נש יהו"ה בקריאת שמע, צריך לנחתא ליה באדנ"י, דאיהו בפומיה, ובגין דא אדנ"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

דתלת צלותין אינון בשבת, ורביעא צלותא דמוסף, צלותא דערבית אתה קדשת, ודא שכינתא תתאה, דאיהי מסטרא דשמאלא, דתמן ליואי, דאתמר בהון וקדשת את הלויים, צלותא דשחרית ישמח משה במתנת חלקו, ודא נשמת כל חי, דאיהי אימא עלאה, עלה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון בין שפתיים, אל תקרי אם אלא אם, דעלה אתמר (בראשית כח יא) וישכב במקום ההוא, באתר דיש כ"ב אתון דאורייתא שכיבת תמן, זפאה איהי פומא, דאורייתא דהיא שעתא שכיבת תמן.

שיש כ"ב אותיות של התורה, שוכבת שם. אשרי הוא הפה שהתורה של אותה שעה שוכבת שם.

צְלוֹתָא תְּלִיתָאָה אַתָּה אַחַד וְשִׁמְךָ אַחַד, דָּא יְהוּ"ה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאַחִיד בְּתְרוּיֵיהּ, וְאִינוּן נְשָׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וְנַפְשׁ יְתִירָה, נַפְשׁ יְתִירָה בְּעַרְבֵי שַׁבַּת, אַתָּה קִדְשָׁתְךָ, נְשָׁמָה יְתִירָה נְשַׁמַּת כָּל חַי, דְּאַתְמַר בְּהָ יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, רוּחַ יְתִירָה אַתָּה אַחַד וְשִׁמְךָ אַחַד, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאַפְתַּח פּוּמוּי בְּתַלְתָּ צְלוֹתִין, לְקַבְּלָא (דף לד ע"ב) לֹון בְּשַׁבַּת, תְּפִלַּת מוֹסָף דָּא צְדִיק, דְּכָלִּיל כְּלָהוּ צְלוֹתִין, וּבֵיהּ אֲמַרִין בְּצְלוֹתָא דְמוֹסָף כְּתַר יְתַנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכְתַר אִיהוּ כְּתַר עֲלִיוֹן, יְיָ אֱלֹהֵינוּ אָבָא וְאִמָּא, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ תְּלַת אָבָהּ, יְיָ צְבָאוֹת בְּרִית מִלָּה וְתִרִין יְרַכֵּי קְשׁוּט, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא.

זְבָאִין שְׁפוּן דְּאִינוּן תְּרַעִין דְּהִיכְלָא, לְקַבְּלָא בְּהוּן צְלוֹתִין אֲלִין, וּבְגִין דָּא אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח (תהלים נא יז), פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק (שם קיח ט), דִּכְדּ בְּרַ נִשׁ אֲפַתַּח פּוּמוּי בְּצְלוֹתָא בְּשְׂכִינְתֵיהּ, מִיַּד אַז תִּקְרָא וְיִי יַעֲנֶה (ישעיה נח ט), הוּא וּבֵית דִּינוּ, אֲזִי תִמְנִיא אַתּוּן דְּאִינוּן יְהוּ"ה אֱהִי"ה, אָבָא וְאִמָּא, וְיִי יַעֲנֶה מִיַּד הוּא וּבֵית דִּינוּ יְהוּ"ה אַדְנִי.

בְּד אִינוּן בְּאַבָּא וּבְאִמָּא, לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, כָּל חַד אִיהוּ שֵׁם בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְכַד אִינוּן בְּכְתַר עֲלִיוֹן אִינוּן בִּיחודָא חַדָּא, כְּגוּוֹנָא דָּא יֵאָהוּיָהּ, בְּחַסְדַּ וּגְבוּרָה אִינוּן יְהוּ"ה אֱהִי"ה, עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִין לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, בְּעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אִינוּן תְּרוּיֵיהּ בִּיחודָא חַדָּא, וְהַכִּי אִינוּן עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִין בְּנַצַּח וְהוּד, יְהוּ"ה לִימִינָא אֱהִי"ה לְשְׂמָאלָא, בְּצְדִיק מִתְיַחֲדִים, הָא הַכָּא רְזָא דְאִילְנָא, דְאַתְפְּשֻׁטָן עֲנַפּוּי מְעִילָא, וּמִתְיַחֲדִין בְּשְׂרֻשׁוֹ לְתַתָּא, וְדָא עֵץ הַחַיִּים.

הַתְּפִלָּה הַשְּׁלִישִׁית, אַתָּה אַחַד וְשִׁמְךָ אַחַד, זֶה יְהוּ"ה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׂאוֹחוֹ בְּשִׁנְיָהֶם, וְהוּן נְשָׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וְנַפְשׁ יְתִירָה. נַפְשׁ יְתִירָה בְּעַרְבֵי שַׁבַּת - אַתָּה קִדְשָׁתְךָ. נְשָׁמָה יְתִירָה - נְשַׁמַּת כָּל חַי, שְׂנַאֲמַר בְּהָ יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ. רוּחַ יְתִירָה - אַתָּה אַחַד וְשִׁמְךָ אַחַד. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁפוּתַח אַת פִּיו בְּשִׁלְשׁ תְּפִלוֹת לְקַבֵּל אוֹתָם בְּשַׁבַּת. תְּפִלַּת מוֹסָף זֶה צְדִיק, שְׁפוֹלֵל אַת כָּל הַתְּפִלוֹת, וְכוּ אוֹמְרִים בְּתְפִלַּת מוֹסָף כְּתַר יְתַנוּ לָךְ יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, וְהַכְּתַר הוּא כְּתַר עֲלִיוֹן, יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ - אָבָא וְאִמָּא, וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ - שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת, יְהוּ"ה צְבָאוֹת - בְּרִית מִלָּה וְשְׁפַתִּי יְרַכֵּם שֶׁל אִמָּת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ זֶו שְׂכִינָה.

אֲשֶׁרִי הַשְּׁפַתִּים שֶׁהֵם שַׁעְרֵי הַהִיכָל לְקַבֵּל בְּהֵם אַת הַתְּפִלוֹת הַלְלוּ, וּמִשׁוּם זֶה אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, שְׁכַשְׂאֲדָם פּוֹתַח פִּיו בְּתְפִלָּה עִם שְׂכִינְתּוֹ, מִיַּד אַז תִּקְרָא וְיְהוּ"ה יַעֲנֶה, הוּא וּבֵית דִּינוּ, אֲזִי שְׂמוּנָה אוֹתִיוֹת שֶׁהֵן יְהוּ"ה אֱהִי"ה, אָבָא וְאִמָּא, וְיְהוּ"ה יַעֲנֶה מִיַּד, הוּא וּבֵית דִּינוּ, יְהוּ"ה אַדְנִי.

בְּשֵׁהֶם בְּאַבָּא וּבְאִמָּא, לִימִין וּשְׂמָאל, כָּל אַחַד הוּא שֵׁם בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְכַשֶּׁהֶם בְּכְתַר עֲלִיוֹן, הֵם בִּיחוד אַחַד כְּמוֹ זֶה: יֵאָהוּיָהּ, בְּחַסְדַּ וּגְבוּרָה, הֵם יְהוּ"ה אֱהִי"ה, הַעֲנַפִּים נְפָרְדִים לִימִין וּלְשְׂמָאל, בְּעֲמוּד הָאֲמַצְעִי הֵם שְׁנֵיהֶם בִּיחוד אַחַד, וְכֵן הַעֲנַפִּים נְפָרְדִים בְּנַצַּח וְהוּד, יְהוּ"ה לִימִין, אֱהִי"ה לְשְׂמָאל, בְּצְדִיק מִתְיַחֲדִים. הַרִי פֶּאן סוּד הָאִילָן, שְׂמַתְפְּשֻׁטִים עֲנַפּוּי מְעַלָּה וּמִתְיַחֲדִים לְמַטָּה בְּשְׂרֻשׁוֹ, וְזֶה עֵץ הַחַיִּים.

עין הדעת טוב, דלית ביה רע, מתתא לעילא, כגוונא דא, אדנ"י שכינתא תתאה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא, ואינון בתרין ירכין ענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, והכי בתרין דרועין מתפרדין ענפין לימינא ולשמאלא, בצדיק אינון ביחודא חדא יאהדונה"י, ודא רזא דחשמ"ל, חיוון דאשא ממללן, פל הפורע פורע בברוך, דאיהי יאהדונה"י, וכל הזקף זקף בשם, בתרין שמהן ודא יהו"ה אהי"ה.

ובהון הוה משבח שכינתא בשיר השירים מתתא לעילא, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ז ב) מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, חמוקי ירכיף כמו חלאים מעשה ידי אמן, שררף אגן הסהר, שני שדיף, צוארף, ראשף, הרי כאן ממטה למעלה.

והיא משבחת את הקדוש ברוך הוא ממעלה למטה, ראשו פתם פז, עיניו, לחיו, שפתותיו, שוקיו. אשריו מי שמעלה את התפלה בכל איבר ואיבר בתקון הנה.

בא וראה, יהו"ה אדנ"י הוא הקדוש ברוך הוא ושכינתו, בשתי שוקים, יהו"ה לימין, אדנ"י לשמאל, והם אספקלריה המאירה ואספקלריה שאינה מאירה, בצדיק שניהם אחד, יאהדונה"י. וכף בשתי זרועות, יהו"ה לימין, אדנ"י לשמאל, בעמוד האמצעי יאהדונה"י, שניהם ביחוד אחד, בסוד אמ"ן, ומשום זה גדול העונה אמן יותר מן המברך, הא איהו מתתא לעילא.

למעלה. ממועדה למטה, יהו"ה אהי"ה שניהם אחד בכתר עליון, כמו זה: יאההויה"ה, בחכמה ובינה יהו"ה אהי"ה, בשתי זרועות

עין הדעת טוב, דלית ביה רע, מתתא לעילא, כגוונא דא, אדנ"י שכינתא תתאה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא, ואינון בתרין ירכין ענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, והכי בתרין דרועין מתפרדין ענפין לימינא ולשמאלא, בצדיק אינון ביחודא חדא יאהדונה"י, ודא רזא דחשמ"ל, חיוון דאשא ממללן, פל הפורע פורע בברוך, דאיהי יאהדונה"י, וכל הזקף זקף בשם, בתרין שמהן ודא יהו"ה אהי"ה.

ובהון הוה משבח שכינתא בשיר השירים מתתא לעילא, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ז ב) מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, חמוקי ירכיף כמו חלאים מעשה ידי אמן, שררף אגן הסהר, שני שדיף, צוארף, ראשף, הא הכא מתתא לעילא.

והיא משבחת לקודשא בריך הוא מעילא לתתא, ראשו פתם פז, עיניו, לחיו, שפתותיו, ידיו, שוקיו, זכאה איהו מאן דסליק צלותא בכל איבר ואיבר בתקונא דא.

הא חזי יהו"ה אדנ"י איהו קודשא בריך הוא ושכינתיה, בתרין שוקין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, ואינון אספקלריאה המאירה ואספקלריאה שאינה מאירה, בצדיק תרוייהו חד יאהדונה"י, והכי בתרין דרועין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, בעמודא דאמצעיתא יאהדונה"י תרוייהו ביחודא חדא, בסוד אמ"ן, ובגין דא גדול העונה אמן יותר מן המברך, הא איהו מתתא לעילא.

מועילא לתתא יהו"ה אהי"ה תרוייהו חד בכתר עליון, כגוונא דא יאההויה"ה, בחכמה ובינה יהו"ה אהי"ה, בתרין דרועין יהו"ה אהי"ה, בעמודא דאמצעיתא תרוייהו

יהו"ה אהי"ה, בעמוד האמצעי שניהם כאחד, בנצח והוד יהו"ה אהי"ה, זה לימין וזה לשמאל, בצדיק שניהם ביחוד כאחד, וכן במלכות שניהם ביחוד אחד כמו זה: יהו"ה אדנ"י, ובה מתחברים יהו"ה אהי"ה, ומשום זה היא קרית ארבע, החבור של ארבעה שמות, שהם בארבע פרשיות של תפלין של יד, ובארבעה בתי תפלין של הראש.

ובשנביא היה עולה למעלה ודופק בשער, אם היה עולה עם השכינה, היה פותח לו מיד, והיה אומר לו, בן אדם, עמד על רגליך ואדבר אותך, שאתה הוא שהיית סובל את השכינה בתפלת עמידה, עמד על רגליך, שנאמר בהם וכף רגליהם ככף רגל עגל, עגלים פנקדים שהם מנהיגים את האותיות, ומצד האותיות הם מרבעים. זהו שפתוב על ארבעת רבעיהם בלכתם לכו. ועוד על ארבעת רבעיהם, הם ארבע קדשות שאומר אדם בכל יום. ועוד עמד על רגליך - בראשונות, ומה שאלתך עד חצי המלכות - באמצעיות, ותעש - באחרונות, ששם אדם הוא כמו עבד המקבל פרס מרבו והולך לו. אלו יוצאים, שנותן להם המלך את בקשותם, והרי אחרים דופקים בשער, בעלי ברית מילה, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח.

אשריהם ישראל שהם רגלי השכינה, שעומדת עליהם בתפלת העמידה, שהיא ודאי עליהם תפלה מעמד, ועומדת עליהם בגלות, ובמה עומדת עליהם? משום שמורידים אליה יהו"ה, שעליו נאמר כל הזוקף זוקף בשם, שבו צריך בן אדם לזקף את השכינה, ואלו שלא

פחדא, בנצח והוד יהו"ה אהי"ה דא לימינא ודא לשמאלא, בצדיק תרוייהו ביחודא פחדא, וכן במלכות תרוייהו ביחודא חדא פגוונא דא יהו"ה אדנ"י, ובה מתחברין יהו"ה אהי"ה, ובגין דא איהי קרית ארבע, חבורא דארבע שמחן, דאינון בארבע פרשיין דתפלין דיד, ובארבע בתי דתפלין דרישא.

וכד נביא הוה סליק לעילא, ודפיק לתרעא, אי הוה סליק בשכינתא, הוה פתח ליה מיד, והוה אמר ליה בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך (יחזקאל ב א), דאנת הוא דהוית סביל לשכינתא בצלותא בעמידה, עמוד על רגליך, דאתמר בהון (שם א י) וכף רגליהם ככף רגל עגל, עגולים פנקודים דאינון מנהיגים לאתוון, ומסטרא דאתוון אינון מרובעין, הדא הוא דכתיב (שם יז) על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, ועוד על ארבעת רבעיהם, אינון (דף נה לה ע"א) ארבע קדושות דאומר בר נש בכל יומא, ועוד עמוד על רגליך בקדמאין, ומה שאלתך עד חצי המלכות באמצעיות, ותעש בבתראין, דתמן איהו בר נש כעבד המקבל פרס מרבו והולך לו, אלין נפקין דיהיב לון מלפא בעותהון, הא אחרנין קא דפקי לתרעא, מארי דברית מילה, ואמרי אדנ"י שפתי תפתח.

זבאין אינון ישראל דאינון רגלין דשכינתא, דקמת עלייהו בצלותא בעמידה, דאיהי ודאי עלייהו תפלה מעומד, וקמת עלייהו בגלותא, ובמאי קמת עלייהו, בגין דנחתין לגבה יהו"ה, דעליה אתמר כל הזוקף זוקף בשם, דביה צריך בר נש לזקפא לשכינתא, ואלין דלא זקפין לה בשם יהו"ה בצלותהון, או בפקודין דאורייתא (ג"א

יהו"ה, שעליו נאמר כל הזוקף זוקף בשם, שבו צריך בן אדם לזקף את השכינה, ואלו שלא

דְּלִהוּן), אִיהִי צְוּוּחַת עֲלֵיהּוּ, נִתְנַנִּי יְיָ בִידֵי לֹא
 אוֹכַל קוּם (איכה א יד), דְּסַמִּיכוּ דִילָה אִיהוּ בְתַרִּין
 דְּרוּעִין דְּאִינוּן חֲסֵד וּגְבוּרָה, וְעַמִּידָה דִילָה
 בְּתַרִּין שׁוֹקִין דְּאִינוּן נֶצַח וְהוּד, וְזָקִיפוּ דִילָה
 בְּגוּפָא דְאִיהוּ עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, יְהוּ"ה
 שְׁמִיה, וּבְגִין דָּא פֶּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם,
 וְיַחּוּדָא דִילָה בְּצַדִּיק, וּבְגִין אֲלִין דִּלָּא יִכְלִילַת
 לְמִיקָם בְּהוּן בְּצִלוֹתָא, וְלִית לָהּ סַמִּיכוּ וְלֹא
 זָקִיפוּ בְּהוּן בְּגִלוֹתָא, אֲתַעְצִיבַת בְּהוּן, וְרָזָא
 דְּמִלָּה בֵּן חָכָם יִשְׁמַח אֲב, וּבֵן פְּסִיל תּוּגַת
 אֲמוֹ (משלי י א), וּבְגִינִיה וְיִתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ (בראשית
 11 ז), וְאַמַּאי פּוֹלֵי הָאִי לְאַמִּיה וְלֹא לְאַבוּהִי.

אַלָּא דָּא רָזָא עֲלָאָה אִיהוּ, פְּקוּדִין דַּעֲשֵׂה
 אִינוּן מִימִינָא דְתַמָּן חֲכָמָה, פְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין הַרוּצָה לְהַחֲפִים
 יְדָרִים, וּפְקוּדִין דִּלָּא תַעֲשֵׂה אִינוּן מְשֻׁמָּלָא
 דְּתַמָּן אִימָא עֲלָאָה, דְּבְהוּן אַדְנִי שְׁמַעָה
 אַדְנִי סִלְחָה אַדְנִי הַקְּשִׁיבָה וְעֵשֶׂה אֶל
 תְּאַחַר (דניאל ט ט), בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, וְכַד לֹא
 חֲזָרִין בְּתִיבְתָא אִינוּן דַּעְבְּרִין עַל לֹא תַעֲשֵׂה
 דְּאִינוּן מְשֻׁמָּלָא, אֲתַמַּר עֲלֵיהּוּ (משלי י א) וּבֵן
 פְּסִיל תּוּגַת אֲמוֹ, בְּגִין דְּתַמָּן אִימָא לְשֻׁמָּלָא,
 וְלִבָּא אִיהוּ לְשֻׁמָּלָא, (וְרָזָא דְּמִלָּה) וּבְגִין דָּא
 וְיִתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ.

וְתַרִּין הַרְיוּ"ת אִינוּן לִימִינָא וְלְשֻׁמָּלָא,
 כְּגוּוּנָא דָּא יְהוּ"ו יוה"ה, י' לִימִינָא
 וּבִיה יְהוּ"ה בְּחֲכָמָה יִסַּד אַרְצֵן (שם ג ט), אֲב עִם
 בְּרַתָּא, ה' עֲלָאָה עִם בְּרָא דְאִיהוּ ו', תְּפִלִּין
 עַל רִישִׁיָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה סב ח) וּבְזָרוּעַ
 עָזוּ אֵלוּ תְּפִלִּין דִּרִישָׁא, דְּבַכַּל אֲתַר דָּאֵת ה'
 עַל ו' אִיהִי אִימָא.

וְדָא רָזָא דְקָרְבַן עוֹלָה וְיוֹרֵד, דְּסִלִּיק ה' לְגַבִּי
 י', וְנַחֲתִית ה' לְגַבִּי ו', וְאִם לֹאוּ הָאִי

זוֹקְפִים אוֹתָהּ עִם שֵׁם יְהוּ"ה
 בְּתַפְלָתָם, אוּ בְמַצּוֹת שֶׁל
 הַתּוֹרָה (שְׁלֶחַם), הִיא צוּעֵקַת
 עֲלֵיהֶם, נִתְנַנִּי יְהוּ"ה בִּידֵי לֹא
 אוֹכַל קוּם, שֶׁסַּמִּיכָה שְׁלָהּ הִיא
 בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן חֲסֵד
 וּגְבוּרָה, וְהַעֲמִידָה שְׁלָהּ בְּשִׁתֵּי
 שׁוֹקִים, שֶׁהֵם נֶצַח וְהוּד,
 וְהַזְקִיפוֹת שְׁלָהּ בְּגוּף, שֶׁהוּא
 הַעֲמוּד הָאֲמְצָעִי, שְׁמוֹ יְהוּ"ה,
 וּמְשׁוֹם כִּף כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם,
 וְהַיַּחּוּד שְׁלָהּ עִם צַדִּיק, וּמְשׁוֹם
 אֵלוּ שְׁלֹא יְכוּלָה לַעֲמֹד עִמָּהֶם
 בְּתַפְלָה, וְאִין לָהּ סַמִּיכָה וְלֹא
 זָקִיפָה עִמָּהֶם בְּגִלוֹת, מִתְעַצֵּבַת
 בָּהֶם, וְסוּד הַדְּבָר - בֵּן חָכָם
 יִשְׁמַח אֲב וּבֵן פְּסִיל תּוּגַת אֲמוֹ,
 וּבְגִלְלוּ וְיִתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ, וְלָמָּה
 כָּל זֶה לְאֲמוֹ וְלֹא לְאַבִּיו?

אַלָּא זְהוּ סוּד עֲלִיוֹן, מַצּוֹת
 עֲשֵׂה הֵן מִימִין, שְׁשֵׁם חֲכָמָה,
 כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָהוּ בַּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה,
 הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וּמַצּוֹת
 לֹא תַעֲשֵׂה הֵן מְשֻׁמָּל, שְׁשֵׁם
 הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, שֶׁהֵם אַדְנִי
 שְׁמַעָה, אַדְנִי סִלְחָה, אַדְנִי
 הַקְּשִׁיבָה וְעֵשֶׂה אֶל תְּאַחַר, בְּיוֹם
 הַכְּפוּרִים, וּכְשֶׁלֹּא חוֹזְרִים
 בְּתַשׁוּבָה אוֹתָם שְׁעוֹבְרִים עַל לֹא
 תַעֲשֵׂה שֶׁהֵם מְשֻׁמָּל, נֶאֱמַר
 עֲלֵיהֶם וּבֵן פְּסִיל תּוּגַת אֲמוֹ,
 מְשׁוֹם שְׁשֵׁם הָאֵם לְשֻׁמָּל, וְהֵלֵב
 הוּא לְשֻׁמָּל, (סוּד הַדְּבָר) וּמְשׁוֹם
 זֶה וְיִתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ.

וּשְׁתֵּי הַרְיוּ"ת הֵן, לִימִין
 וְלְשֻׁמָּל, כְּמוֹ זֶה: יְהוּ"ו יוה"ה,
 י' לִימִין, וּבוֹ יְהוּ"ה בְּחֲכָמָה יִסַּד
 אַרְצֵן, הָאֲב עִם הַבַּת, ה' עֲלִיוֹנָה
 עִם הַבֵּן שֶׁהוּא ו', תְּפִלִּין עַל
 רִאשׁוֹ. זְהוּ שְׁפָתוֹב וּבְזָרוּעַ עָזוּ,
 אֵלוּ תְּפִלִּין שֶׁל רִאשׁ, שְׁבַכַּל
 מְקוּם שְׂאוֹת ה' עַל ו', הִיא אֵם.
 וְזְהוּ הַסוּד שֶׁל קָרְבַן עוֹלָה וְיוֹרֵד,
 שְׁעוֹלָה ה' אֶל י', וְיוֹרֵדֵת ה' אֶל

ו', ואם לא ההוי"ה יהה"ו הזו שְנַרְמְזָה בַּפְּתוּב הַזֶּה, כִּי אִם בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל הַמְּתַהַלֵּל הַשֶּׁפֶל וְיִדְוֶע אוֹתִי, לֹא הוּוּ יִדְעִין בְּנֵי נֶשֶׁא קֶרְבָן עוֹלָה וְיִוֶרֶד, דְּכַד לֹא הוּוּ בַר נֶשׁ קָרִיב אֶת ה' עִם י', ה' עִם ו', וּמָאן עוֹלָה וְיִוֶרֶד, מָאן הוּוּ יִדְעֵ מָאִי נִיְהִי ה' דְּאִיְהִי בְּרַתָּא, דְּאִית לִיה לְסַלְקָא לָהּ לְגַבֵּי אַבָּא, וְה' דְּאִיְהִי אִימָא לְנַחְתָּא לָהּ לְגַבֵּי בְּרָא, אֲלֵא בְּגִין הַאי הוּוּי"ה דְּאִיְהִי יְהוּו"ו, דְּה' דְּאִיְהִי עַל ו' אִיְהִי אִימָא עֲלָאָה, וּבָה אֲשַׁתְּמַע ה' תַּתָּאָה דְּאִיְהִי תַחְתּוֹת י' דְּאִיְהִי בְּרַתָּא, וְדָא רְזָא דְקֶרְבַּנָּא, דְצָרִיף לְסַלְקָא ה' לְגַבֵּי י', וּלְנַחְתָּא ה' לְגַבֵּי ו'.

וְהוּו"ה י' אִיְהוּ לִימִינָא חֲכָמָה, ו' תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, מִימִינוֹ אֲשׁ דָּת לָמוּ (דְּבָרִים לָג ב). וְהַאי אִיְהוּ דְאַמְרִין מוֹחַ הַבֶּן דְּאַתְמַשֵּׁף מְמוֹחַ הָאָב, ה' עֲלָאָה לְשִׁמְאֵלָא, וּמִתְמָן אֲתִיְהִיבַת אוֹרִייתָא שְׂבַעַל פָּה, דְּאִיְהִי ה' תַּתָּאָה.

זְבֹאֵין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין רְזִין עֲלָאִין בְּהוּו"ו"ת, דְּבַהוּן סְלָקִין צְלוֹתִין בְּהַבְּלִים דְּפוּמָהוּן, וְנַחְתִּין אִינוּן חִיילִין בְּהוּן בְּדָקָא יָאוּת, דְּכַד בַּר נֶשׁ סְלִיק שְׂכִינְתָּיה בְּצְלוֹתֵיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּוּ נַחִית עֲלֵיהּ, הַדָּא הוּוּ דְכְּתִיב (שְׁמוֹת כ כד) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִים וּבְרַכְתִּיךָ, זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן רְגֵלִין לְשְׂכִינְתָּא, לְמִיקָם עֲמָה בֵּין בְּרִיּוּחַ בֵּין בְּעָאקוּ, דְּכַד אָנוּן בְּדִינָא (ד' 92 ל) בְּיוֹמָא דְּדִינָא דְּאִיְהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִיְהִי קָמַת עֲמָהוּן לְדִינָא, דְּקִימִין לָהּ בְּצְלוֹתְהוּן, דְּעֲלִייהוּ אֲתָמֹר (משלי ו כב) בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחַךָ, דְּבְכָל אֲתֵר דְּקִימִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא לְשְׂכִינְתָּא, אִיְהִי קִימַת בְּגִינְיֵיהוּ בְּכָל דּוּחְקָא וְצַעְרָא, בֵּין

ו', וְהוּו"ה י' הוּוּ לִימִין, חֲכָמָה, ו' תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, מִימִינוֹ אֲשׁ דָּת לָמוּ, וְזֵהוּ שְׂאוּמְרִים מִחַ הַבֶּן שְׂנַמְשֵׁף מִמַּח הָאָב. ה' עֲלִינָה לְשִׁמְאֵל, וּמִשָּׁם נַתְּנָה תּוֹרָה שְׂבַעַל פָּה, שְׂהִיא ה' תַּחְתּוֹנָה. אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂיִוְדְעִים סוּדוֹת עֲלִינִים בְּהוּו"ו"ת, שְׂבָהֶם עוֹלִים וְיִוֶרְדִים בְּהַבְּלִים שֶׁל פִּיָּהֶם, וְיִוֶרְדִים אוֹתָם הַחִילוֹת בְּהֶם פְּרָאוּי, שְׂפִשְׂאָדָם מְעֵלָה אֶת שְׂכִינְתּוֹ בְּתַפְלָתּוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּוּ יוֹרֵד עֲלָיו. זֵהוּ שְׂפִתּוֹב בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִים וּבְרַכְתִּיךָ. אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂהֶם רְגֵלִי הַשְׂכִּינָה לְעַמֵּד עִמָּה בֵּין בְּרוּחָהּ בֵּין בְּצָרָה, שְׂפִשְׂהֶם בְּדִין בְּיוֹם הַדִּין, שְׂהוּוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, הִיא עוֹמְדַת עִמָּהֶם לְדִין שְׂמַעְמִידִים אוֹתָהּ בְּתַפְלָתָם, שְׂעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחַךָ. שְׂבְכָל מָקוֹם שְׂעוֹמְדִים יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַצְוָה וּמַצְוָה

וְהוּו"ה י' אִיְהוּ לִימִינָא חֲכָמָה, ו' תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, מִימִינוֹ אֲשׁ דָּת לָמוּ (דְּבָרִים לָג ב). וְהַאי אִיְהוּ דְאַמְרִין מוֹחַ הַבֶּן דְּאַתְמַשֵּׁף מְמוֹחַ הָאָב, ה' עֲלָאָה לְשִׁמְאֵלָא, וּמִתְמָן אֲתִיְהִיבַת אוֹרִייתָא שְׂבַעַל פָּה, דְּאִיְהִי ה' תַּתָּאָה.

זְבֹאֵין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין רְזִין עֲלָאִין בְּהוּו"ו"ת, דְּבַהוּן סְלָקִין צְלוֹתִין בְּהַבְּלִים דְּפוּמָהוּן, וְנַחְתִּין אִינוּן חִיילִין בְּהוּן בְּדָקָא יָאוּת, דְּכַד בַּר נֶשׁ סְלִיק שְׂכִינְתָּיה בְּצְלוֹתֵיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּוּ נַחִית עֲלֵיהּ, הַדָּא הוּוּ דְכְּתִיב (שְׁמוֹת כ כד) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִים וּבְרַכְתִּיךָ, זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן רְגֵלִין לְשְׂכִינְתָּא, לְמִיקָם עֲמָה בֵּין בְּרִיּוּחַ בֵּין בְּעָאקוּ, דְּכַד אָנוּן בְּדִינָא (ד' 92 ל) בְּיוֹמָא דְּדִינָא דְּאִיְהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִיְהִי קָמַת עֲמָהוּן לְדִינָא, דְּקִימִין לָהּ בְּצְלוֹתְהוּן, דְּעֲלִייהוּ אֲתָמֹר (משלי ו כב) בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחַךָ, דְּבְכָל אֲתֵר דְּקִימִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא לְשְׂכִינְתָּא, אִיְהִי קִימַת בְּגִינְיֵיהוּ בְּכָל דּוּחְקָא וְצַעְרָא, בֵּין

לשכינה, היא עומדת בשבילם בכל דחק וצער, בין בדרך בין בישוב בין ביים. וזהו בהתהלכך במדבר - תנחה אתך, זהו שכתוב צדק לפניך יהלך וישם לדרך פעמיו. בשכבך - בישוב, תשמר עליך, והקיצות - לרדת לים - היא תשיחך. ועוד בהתהלכך - בעולם הזה - תנחה אתך, בשכבך - בקבר - תשמר עליך, והקיצות - בתחית המתים - היא תשיחך.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים בפתח, והם בעלי הרגלים, מהצד של הרגלים של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם ועמדו רגליו ביום ההוא, ועליהם נאמר כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף. אלו יוצאים והרי אחרים נכנסים מצד של אלו שנאמר בהם ורגליהם רגל ישרה, ויש רגלים אחרות מרבעים של אופנים, שנאמר בהם על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, שבהם והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק, ואותם רגלים בעגול, הם כמו נקודות לאותיות, שהם רגלים ברבוע.

והנביא שהוא מהצד שלהם, שם היתה עולה רוחו, ומשם היה שומע כל מה שהיה לו לשמע. זהו שכתוב ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך, ועוד, ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי, ותשאני רוח ואשמע אחרי וגומר, משום שהדרגות הן מצד השכינה, שנאמר בה וראית את אחורי, אמר ואשמע אחרי.

מה זה קול רעש גדול? שיש רעש ויש רעש. יש רעש שנאמר בו לא ברעש יהוה, שלא יבא

בארחה בין בישובא בין בימא, ודא איהו בהתהלכך במדברא תנחה אותך, הדא הוא דכתיב (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, בשכבך בישובא תשמור עליך, והקיצות למיזל בימא היא תשיחך, ועוד בהתהלכך בהאי עלמא תנחה אותך, בשכבך בקבר תשמור עליך, והקיצות בתחית המתים היא תשיחך.

הא אלין נפקין, והא אחרנין קא דפקין לפתחא, ואינון מארי רגלין, מסטרא דרגלין דקודשא בריך הוא, דאתמר בהון (זכריה יד ד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועלייהו אתמר (שמות יב לו) כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף, אלין נפקין הא אחרנין עאלין, מסטרא דאלין דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, רגלין בעגולא אינון רגל ישרה, ואית רגלין אחרנין מרובעין דאופנים, דאתמר בהון (שם יז) על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, דבהון והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק (שם יד), ואנון רגלין בעגולא, אינון פנקודין לאתוון, דאינון רגלין ברבועא.

ונביא דאיהו מסטרא דלהון, תמן הוה סליק רוחיה, ומתמן הוה שמע כל מה דהוה ליה למשמע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל ב א) ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך, ועוד (שם ב) ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי, ואשמע את מדבר אלי, ותשאני רוח ואשמע אחרי וגומר (שם ג יב). בגין דדרגין אינון מסטרא דשכינתא, דאתמר בה (שמות לג כג) וראית את אחורי, אמר ואשמע אחרי.

מאי קול רעש גדול, דאית רעש ואית רעש, אית רעש דאתמר ביה (מלכים א יט יא) לא

לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ
רַעַשׁ שֵׁבֵא לְשֵׁם, אֲלֵא רַעַשׁ
בַּהֲפוּךְ עַרְשׁוֹ, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר
יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עַרְשׁ דְּוֵי, וְזֵהוּ
כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכַת בַּחֲלִיו,
שְׁנֵהֲפֹךְ רַעַשׁ לְעַרְשׁוֹ, וְיָמִי הוּא
עַרְשׁוֹ? אֲלֵא הוּא עַשְׂרֵי בַּהֲפוּךְ
אוֹתִיּוֹת, וְזוֹ שְׂכִינָה שֶׁהִיא הַכֶּלֶל
שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת, שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר
אֵין קְדוּשָׁה פְּחוֹת מֵעֶשְׂרָה.

שְׁהִיא שׁוֹרָה עַל רֹאשׁ הַחֹלָה,
וּבְגִלְלָה יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ, וּבְכֵמָה?
עַל עַרְשׁ דְּוֵי, עַל שְׂכִינָתוֹ וְדָאֵי,
וְאִם שְׂכִינָה לֹא שָׁם, רוּחַ סְעָרָה
שָׁם, שְׁמִסְעִירָה אֶת גּוֹף הָאָדָם,
שְׁכָתוֹב בּוֹ וְהָאֲנִיָּה חֲשֻׁבָה
לְהַשְׁבֵּר, שֶׁהִיא גּוֹף הַסְּפִינָה.
כְּשֶׁאֵין הַשְׂכִּינָה סוֹמְכַת אוֹתָהּ,
רוּחַ סְעָרָה מֵהַפְּכַת אוֹתָהּ
וּמִשְׁפָּרַת אוֹתָהּ, וּבִזְמַן שֶׁשְׂכִּינָה
סוֹמְכַת אוֹתָהּ, מִיָּד יוֹצֵא קוֹל: בֵּן
אָדָם עֹמֵד עַל רַגְלֵיךָ, וְעוֹמֵד
מִמַּחֲלָתוֹ, וְיוֹצֵא מֵהַדִּין שְׁלֵם
בְּגוֹפוֹ שְׁלֵם בְּמִמוֹנֵהוּ.

הָרִי אֵלֶּה יוֹצֵאִים, הִנֵּה אַחֲרֵים
דּוֹפְקִים בְּפִתַח, וְאוֹמְרִים אֲדֵנִי
שְׁפִתֵי תִפְתַּח, וְאוֹתָם שְׁפוּמְכִים
אֶת הַשְׂכִּינָה בְּכֵמָה רַגְלִים שֶׁל
מוֹעֲדִים וְיָמִים טוֹבִים, וּכְשֶׁאֵלֶּה
נִכְנָסִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁבַּח אוֹתָהּ בָּהֶם, מֵהַ יָפוּ
פְּעֻמֶיךָ בְּנִעְלִים בֵּת נְדִיב, שְׁאֵלוּ
הֵם שְׁנֹאמֵר בָּהֶם שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים
בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ. אָמַר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמָה אֶת נֹאֶה
בְּאֵלוֹ הַנְּעֻלִים, שֶׁהֵם נְעִילַת פֶּסַח
וְנְעִילַת עֲצֵרַת וְנְעִילַת חַג. חֲמוּקֵי
יִרְכִיךָ - אֵלֶּה הֵם מִצַּד שֶׁל שְׁתֵּי
יִרְכֵי אִמַת שְׁנֹאמֵר בְּהֵן שׁוֹקִיו
עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְהֵן שֵׁשׁ דְּרָגוֹת
נְכוּבָאָה.

מִצַּד הָאוֹת ו', שֶׁהוּא צְדִיק,
הַעֲמוּד שְׁפוּמֶיךָ אוֹתָם, וְהוּא
כְּנֵגֵד שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכֶסֶף, וְעוֹלָה

בְּרַעַשׁ יִי, דִּלָּא יִיְתִי תַמָּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאִית רַעַשׁ דִּיִּיתִי תַמָּן, אֲלֵא רַעַשׁ בְּהַפּוּכָא
עַרְשׁוֹ, כְּמָה דְאַתְמַר (תהלים מא ד) יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל
עַרְשׁ דְּוֵי, וְדָא אִיהוּ כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכַת בַּחֲלִיו,
דְּאַתְהַפֵּךְ רַעַשׁ לְעַרְשׁוֹ, וְיָמֵי נִיהוּ עַרְשׁוֹ,
אֲלֵא אִיהוּ עַשְׂרֵי בַּהֲפוּךְ אַתְוּוֹן, וְדָא שְׂכִינְתָא
דְּאִיהִי כְּלָלָא דְעֶשֶׂר סְפִירוֹן, דְעָלָה אַתְמַר אֵין
קְדוּשָׁה בְּפָחוֹת מֵעֶשְׂרָה.

דְּאוּהוּ שְׂרִיא לְרִישָׁא דְחוּלָה, וּבְגִינָה יִי
יִסְעֲדֵנוּ, וּבְמֵאֵי עַל עַרְשׁ דְּוֵי, עַל
שְׂכִינְתֵיהָ וְדָאֵי, וְאִם שְׂכִינְתָא לֹאוּ תַמָּן, רוּחַ
סְעָרָה תַמָּן, דְּאִסְעִיר גּוֹפִיָּה דְכֵר נֵשׁ, דְכַתִּיב
בִּיה (יונה א ד) וְהָאֲנִיָּה חֲשֻׁבָה לְהַשְׁבֵּר, דְּאִיהִי
גּוֹפָא דְסְפִינָה, כַּד לִית שְׂכִינְתָא סְמִיכַת לָהּ,
רוּחַ סְעָרָה מֵהַפֵּךְ לָהּ וְתִבְרַר לָהּ, וּבְזִמְנָא
דְשְׂכִינְתָא סְמִיכַת לָהּ, מִיָּד קָלָא נְפִיק בֵּן אָדָם
עֹמֵד עַל רַגְלֵיךָ (יחזקאל ב א), וְקֹאִים מִמַּרְעָא
דִּילֵיהָ, וְנְפִיק מֵדִינָא, שְׁלִים בְּגוֹפִיָּה שְׁלִים
בְּמִמוֹנֵיהָ.

הָא אֵלִין נְפִיקִין, הָא אַחֲרָנִין דְּפִקִין לְפִתְחָא,
וְאוֹמְרִין אֲדֵנִי שְׁפִתֵי תִפְתַּח, וְאִינוּן
דְסְמִיכִין לְשְׂכִינְתָא בְּכֵמָה רַגְלִין דְמוֹעֲדִים
וְיוֹמִין טָבִין, וְכַד אֵלִין עֲאֵלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מִשְׁבַּח לָהּ בְּהוּן, מֵהַ יָפוּ פְּעֻמֶיךָ בְּנִעְלִים
בֵּת נְדִיב (שיר ז ב), דְּאֵלִין אִינוּן דְאַתְמַר
בְּהוּן (דברים טז טז) שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל
זְכוּרָךְ, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה אֶת
שְׁפִירָא בְּאֵלִין נְעֻלִים דְּאִינוּן נְעִילַת פֶּסַח
וְנְעִילַת עֲצֵרַת וְנְעִילַת חַג, חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ, אֵלִין
אִינוּן מִסְטָרָא דְתִרֵי יִרְכֵי קְשׁוּט דְאַתְמַר בְּהוּן
שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְאִינוּן שֵׁיט דְרָגִין דְנְכוּבָאָה.
מִסְטָרָא דְאֵת ו' דְּאִיהוּ צְדִיק, עֲמוּד דְסְמִיךְ
לוֹן, וְאִיהוּ שֵׁיט לְקַבֵּל (מלכים א י

באות י' לששים, כמו הששים
וששה גלגלים שסוככים את
הפסא, והם ס"ו מן יסוד, והרי
פרשוה, נשאר י"ד, בו וכי
הנביאים אדמה, וזו שכניה, יד
חותמת מצד של הצדיק, יד
פותבת מצד העמוד האמצעי,
היא תמונת כל, ומשום זה וכי
הנביאים אדמה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים
דופקים בפתח, ואומרים אדני
שפתי תפתח, והם בעלי
האות, שהוא ח"י העולמים,
שמתפללים בשמונה עשרה
ברכות של התפלות שמקריבים
בהן קרבן לקדוש ברוך הוא,
שחשוכה כנגד שבעה פרים
ושבעה אילים, וכנגד שני תורים
או שני בני יונה שמצד האות
הזה, אמר למשה וזה לך
האות, והוא כולל שנים עשר
מזלות, ושבעה כוכבי לכת מצד
הקדשה, שהיא בת שבע, ומצד
של ו"ו, שהוא ו' עליונה ו'
תחתונה, ועליהם נאמר ומאתות
השמים אל תחתו, כי יחתו
הגוים מהמה.

ה"א הם ששה כוכבי לכת, ה'
כוכב שביעי, ו"ו שנים עשר
מזלות, שכל מזל נקרא אות,
והוא ממנה על כל שעה של
שתיים עשרה שעות, לכל נביא
יש מזלו ושעתו, וכפי אותו מזל
וכפי הפעלה שלו, כן מתגלה
לו אות מן וא"ו, ששנים עשר
מזלות ממנים על שתיים עשרה
שעות ועל שנים עשר ירחים.

והמזלות הללו, משם היו
יורשים שנים עשר השבטים
את נשמותיהם, ויש מצד
אחר שנים עשר, שנאמר בהם
שנים עשר נשיאים לאמתם,
שהם נקראו טל"ה שו"ר
תאומים סרט"ן וגומר, זה

יט) שש מעלות לפסא, וסליק באת י' לששים,
כגוונא דששים ושית גלגלים דסחרין
לכורסיא, ואינון ס"ו מן יסוד, והא אוקמוה,
אשתאר י"ד, ביה וכי הנביאים אדמה (הושע
יב יא), ודא שכנתא יד חותמת מסטרא דצדיק,
יד פותבת מסטרא (דף לו ע"א) דעמודא
דאמצעיתא, איהי תמונת כל, ובגין דא (הושע
יב יא) וכי הנביאים אדמה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין קא דפקין
לפתחא, ואמרין אדני שפתי תפתח,
ואינון מארי דאות, דאיהו ח"י עלמין, דמצלין
בח"י ברכאן דצלותין, דמקרבין בהון קרבנא
לקודשא בריך הוא, דחשיבא לקבל שבעה
פרים ושבעה אלים, ולקבל שתי תורים או
שני בני יונה, דמסטרא דהאי אות אמר למשה
וזה לך האות (שמות ג יב), ואיהו כליל תרי עשר
מזלות, ושבעה כוכבי לכת, מסטרא דקדושה,
דאיהי בת שבע, ומסטרא דו' דאיהו ו' עלאה
ו' תתאה, ועלייהו אתמר (ירמיה י ב) ומאתות
השמים אל תחתו, כי יחתו הגוים מהמה.

ה"א אינון שית כוכבי לכת, ה' ככבא
שביעאה, ו"ו תרין עשר מזלות, דכל
מזל אתקרי אות, ואיהו ממנא על כל שעתא
דתרין עשר שעתין, כל נביא אית ליה מזליה
ושעתיה, וכפום ההוא מזל, וכפום פעולה
דיליה, הכי אתגלייא ליה אות מן וא"ו, דתרין
עשר מזלות ממנן על תרין עשר שעתין, ועל
תרין עשר ירחין.

ואלין מזלות מתמן הוו ירתין תרין עשר
שבטין נשמתין דלהון, ואית מסטרא
אחרא תרין עשר, דאתמר בהון (בראשית כה
טז) שנים עשר נשיאים לאמתם, דאינון
אתקריאו טל"ה שו"ר תאומים סרט"ן

וְגוֹמֵר, דָּא כְּגוֹנָא דְדָא עֶבֶד קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

שִׁית מְזֻלוֹת אֵינוֹן מַעֲיֵלָא לְתַתָּא מִחֶסֶד וְעַד יְסוּד, וְשִׁית מִתַּתָּא לְעֵילָא מִיְסוּד וְעַד חֶסֶד, מִסְטָרָא דְמַלְכוּת אַתְקָרִיא וְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לְכַת, מִשְׁכִּינְתָּא עַד חֶסֶד, וּכְפּוּם פְּעוּלָה דְהֵיא סְפִירָה הֲכִי אַתְגְּלִיָּא אֹת, אֹת מִסְטָרָא דְחֶסֶד אִיהוּ רַחֲמֵי, אֹת מִסְטָרָא דְגְבוּרָה אִיהוּ דִּינָא, וְאַחֲזֵי עַל קְטוּלָא דְחֵיבֵיָּא, וְשִׁפְיֹכוּ דְדָמָא, וְאַחֲזֵי בְּצַדִּיקֵיָּא דָם דְּבַעֲרִין, לְמִיכַל בְּחֻדָּה וְעַנְג דְּמֵאֲכַלִּין בְּחֻתָן וְכֵלָה, וּבְשִׁפְיֹכוּ דְדָמָא דְקָרְבָּנִין, הֵדָּא הוּא דְכֹתִיב (שְׁמוֹת כ) וְזִבְחַת עֲלֵיו אֶת עֲלֹתֶיךָ וְכוּ', וְעַלֵּיָּהּ אֶתְמַר אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, וְעוֹד אַחֲזֵי בְּצַדִּיקֵיָּא דָם בְּרִית, דְּאֶתְמַר בֵּה (יְחֻזְקָא ל טו) וְאוֹמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְאוֹמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי.

מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ אֹת תְּלוּי אַרוּךְ, אִם זְכוּוֹן עוֹבְדִין דְּעֵלְמָא מְטָה כְּלָפֵי חֶסֶד, וְאִם לֹא - כְּלָפֵי דִין, וְכֵן הִם שְׁלֹשָׁה הָאֲחֵרִים כְּמוֹ זֶה, וְלַחֲכָם בְּרַמּוּז.

הָא אֵלִין נְפָקִין, הָא אַחֲרָנִין דְּפָקִין לְפִתְחָא מִסְטָרָא דְקֶשֶׁת, דְּאִיהוּ אוּף הֲכִי אֹת בְּרִית, דְּאֶתְמַר בֵּיה (שֵׁם א כח) כְּמֵרָאה הֲקֶשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעַנְן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם, כֵּן מֵרָאה הַנִּגְהָ סָבִיב, הוּא מֵרָאה דְמוֹת כְּבוֹד יְיָ וְאַרְאָה וְאַפֵּל עַל פְּנֵי, וְאַשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר, וְאַמְאֵי הוּא נְפִיל עַל אַנְפוּי, בְּגִין דְּאֶסִיר לְאַסְתְּפֵלָא בְּקֶשֶׁת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא וְאַמְאֵי אֶסִיר לְאַסְתְּפֵלָא בְּקֶשֶׁת, אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי בְּגִין אֵינוֹן קְלִיפִין דְּמִתְלַבְּשִׁין בֵּיה וְדֵאֵינוֹן בֵּיה, דְּאֵינוֹן רוּחַ סְעָרָה עַנְן גָּדוֹל וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת וְנִגְהָ לֹ

כְּמוֹ זֶה עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁשֵׁה מְזֻלוֹת הֵם מִמְעַלָּה לְמַטָּה מִחֶסֶד עַד יְסוּד, וְשֵׁשׁ מִמַּטָּה מְעַלָּה מִיְסוּד עַד חֶסֶד. מִצַּד הַמַּלְכוּת נִקְרְאוּ שִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לְכַת, מִשְׁכִּינָה עַד חֶסֶד, וּכְפִי הַפְּעֻלָּה שֶׁל אֹתָהּ הַסְּפִירָה כֵּן הִתְגַּלְּהָ אֹת. אֹת מִצַּד שֶׁל חֶסֶד הוּא רַחֲמִים, אֹת מִצַּד הַגְּבוּרָה הוּא דִין, וּמֵרָאה עַל הַרְג הַרְשָׁעִים, וְשִׁפְיֹכוֹת דָם, וּמֵרָאה בְּצַדִּיקִים דָם בְּהִמּוּת, לְאֲכֹל בְּשִׁמְחָה, וְעַנְג שֶׁל מֵאֲכָלִים בְּחֻתָן וְכֵלָה, וּבְשִׁפְיֹכוֹת שֶׁל דְּמֵי הַקְּרָבָנוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְזִבְחַת אֶת עֲלֹתֶיךָ וְכוּ', וְעַלֵּיהֶם נֵאמַר אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן. וְעוֹד מֵרָאה בְּצַדִּיקִים דָם בְּרִית, שְׁנֵאמַר בֵּה וְאוֹמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְאוֹמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי.

מִצַּד הָעַמּוּד הָאֲמְצָעִי הוּא אֹת תְּלוּי אַרוּךְ. אִם זְכוּיֹת הַמְעַשִּׂים שֶׁל הָעוֹלָם - מְטָה כְּלָפֵי חֶסֶד, וְאִם לֹא - כְּלָפֵי דִין, וְכֵן הִם שְׁלֹשָׁה הָאֲחֵרִים כְּמוֹ זֶה, וְלַחֲכָם בְּרַמּוּז.

הָרִי אֵלוּ יוֹצְאִים, וְהִנֵּה אַחֲרֵים דּוֹפְקִים בְּפִתַח מִצַּד הַקֶּשֶׁת, שְׁהוּא אֵף כֵּן אֹת בְּרִית, שְׁנֵאמַר בּו כְּמֵרָאה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעַנְן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מֵרָאה הַנִּגְהָ סָבִיב, הוּא מֵרָאה דְמוֹת כְּבוֹד יְהוָה וְאַרְאָה וְאַפֵּל עַל פְּנֵי וְאַשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר, וְלִמָּה הוּא נְפִיל עַל פְּנֵיו? מִשּׁוּם שְׁאֶסּוֹר לְהֵבִיט בְּקֶשֶׁת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְלִמָּה אֶסּוֹר לְהֵסְתַּפֵּל בְּקֶשֶׁת? אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנִי, בְּגִלְלֵי אֹתָם הַקְּלָפוֹת שְׁמִתְלַבְּשִׁים בּו, וְשֵׁהם בּו, שֵׁהם רוּחַ סְעָרָה עַנְן גָּדוֹל

וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת וְנִגְהָ לֹ

וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת וְנִגְהָ לֹו סְבִיב,
וְזִהוּ שְׂרָאָה יְחֻזְקָאֵל עֲלִיו
הַשְּׁלוֹם, שְׂאָמַר וְאָרָא וְהִנֵּה רוּחַ
סַעְרָה בָּאָה מִן הַצְּפוֹן, זֶה קֹו
תַּהוּ, קִלְפָּה יִרְקָה שֶׁל אֲגוּזָו, קֹו
יִרְקֵי. עֲנֵן גְּדוּל, הַקְּלַפָּה הַשְּׁנִיָּה
הַלְּבָנָה שֶׁל הָאֲגוּזָו, וְזֶה בַּהוּ.
וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת, קִלְפָּה שְׁלִישִׁית
שֶׁל הָאֲגוּזָו, וְזֶה חֲשָׁף. וְנִגְהָ לֹו
סְבִיב, זֶו קִלְפָּה רְבִיעִית שֶׁל
הָאֲגוּזָו, שְׁהִיא נֶאֱחָזָה בַּמַּח,
וּמִתּוֹכָם כְּעֵין הַחֲשָׁמַל, זֶה מַח
הָאֲגוּזָו, וְזֶה יֵאֱהוּדוֹנָה"י.

וּבְנֵי, עַד שֶׁקְּלַפּוֹת הָאֲגוּזָו הִלְלוּ
נְעֻבָרִים וְנִשְׁבָּרִים בְּתַקִּיעָה
וּשְׁבָרִים וְתוֹרֵעָה, שְׂפָהֶם שְׁבָרִים
- שְׂבַר תְּשָׁבַר מִצְבוֹתֵיהֶם, שְׁהֶם
קִלְפַת הָאֲגוּזָו, וּבְתוֹרֵעָה - תְּרוּעָם
בְּשִׁבְט בְּרִזָּל, וּבְתַקִּיעָה - וְהוֹקֵעַ
אוֹתָם לִיהוּ"ה, שְׂאֵלָה גִרְמוּ
שׁוֹתַקֵּעַ כַּף יִרְךָ יַעֲקֹב בְּגִיד
הַנְּשָׂה, שְׁהוּא צְדִיק, וְנִפְרָדָה
מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה, וְהִיא בְּגִלוֹת,
וְנִדְבַק בְּמִקוּמָה קִלְפָּה שֶׁל עֶרְלָה
שִׁמְפְּרִידָה בֵּין צְדִיק וּשְׂכִינָה, עַל
כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד
הַנְּשָׂה, עַד שֶׁנִּעְבְּרַת הַקְּלַפָּה הַזֶּו
מִשָּׁם.

וּבְנֵי, כָּל זְמַן שֶׁהַקְּלַפּוֹת הִלְלוּ
לֹא עוֹבְרִים מִן הַקְּשֶׁת, לֹא תִהְיֶה
הַקְּשֶׁת בְּגוּנְיָה מְאִירִים, וְסִימֵן
זֶה יִהְיֶה בִידָךְ - עַד שֶׁתִּרְאֶה
קְשֶׁת בְּגוּנְיָה מְאִירִים, אֵל תִּצְפֶּה
לְרַגְלֵי הַמְּשִׁיחַ, וּמִיד שֶׁתִּהְיֶה
מְאִירָה בְּגוּנִים מְאִירִים, מִיד
וּרְאִיתִיָּה לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם, וּמִיד
מִתְּגַלָּה אוֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוּ וְזֶה לָךְ
הָאוֹת פִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ, לְקַיֵּם
בּוּ פִימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, בְּאוֹתוֹ זְמַן
מִתְּגַלָּה מ"ה ש"הִיָּה ה"וּא
שִׁיְהִיָּה.

הָרִי אֵלָיו יוֹצֵאִים, אַחֲרֵים
דּוֹפְקִים בִּפְתַח וְאוֹמְרִים אֲדֹנָי

סְבִיב, וְדָא אִיהוּ דְחָזָא יְחֻזְקָאֵל עֲלִיו הַשְּׁלוֹם,
דְּאָמַר וְאָרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן הַצְּפוֹן,
דָּא קֹו תַהוּ קִלְפָּה יִרוֹקָא דְאֲגוּזָא קֹו יִרוֹק,
עֲנֵן גְּדוּל קִלְפָּה תְּנִינָא חוּרָא דְאֲגוּזָא, וְדָא
בַהוּ, וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת קִלְפָּה תְּלִיתָאָה דְאֲגוּזָא
וְדָא חֲשָׁף, וְנִגְהָ לֹו סְבִיב דָּא קִלְפָּה רְבִיעִיאָה
דְאֲגוּזָא, דְאִיהִי אֶתְאַחַדָּא בְּמוֹחָא, וּמִתּוֹכָם
כְּעֵין הַחֲשָׁמַל דָּא מוֹחָא דְאֲגוּזָא, וְדָא
יֵאֱהוּדוֹנָה"י.

וּבְרִי עַד דְאֵלִין קְלִיפִין דְאֲגוּזָא מִתְּעַבְרִין
וּמִתְּתַבְרִין, בְּתַקִּיעָה וּשְׁבָרִים וְתוֹרֵעָה,
דְּבַהוּן שְׂבָרִים (שְׁמוֹת כג כד) שְׂבַר תְּשָׁבַר
מִצְבוֹתֵיהֶם, דְאִינוּן קְלִיפִין דְאֲגוּזָא,
וּבְתוֹרֵעָה (תְּהִלִּים ב ט) תְּרוּעָם בְּשִׁבְט בְּרִזָּל,
וּבְתַקִּיעָה וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לִי"י, דְאֵלִין
גִרְמוּ (בְּרֵאשִׁית לב כו) דּוֹתַקֵּעַ כַּף יִרְךָ יַעֲקֹב בְּגִיד
הַנְּשָׂה, דְאִיהוּ צְדִיק, וְאֶתְפָּרַשׁ מִינָהּ שְׂכִינְתָּא,
וְאִיהִי בְּגִלוֹתָא, וְאֶתְדַבֵּק בְּאֶתְרָהָא קְלִיפָּה
דְּעֶרְלָה דְאֶפְרִיד בֵּין צְדִיק וּשְׂכִינְתָּא, עַל כֵּן
לֹא (דָּף לו ע"ב) יֵאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד
הַנְּשָׂה (שֵׁם לב לג), עַד דְאֶתְעַבְּרַת הָאִי קְלִיפָּה
מִתְּמֵן.

וּבְרִי כָּל זְמַנָּא דְאֵלִין קְלִיפִין לֹא מִתְּעַבְרִין
מִקְשֶׁת, לֹא יִהְיֶה קְשֶׁת בְּגוּוֹנוֹי נְהִירִין,
וְסִימְנָא דָּא יִהְיֶה בִידָךְ, עַד דְתַחֲזִי קְשֶׁתָּא
בְּגוּוֹנוֹי נְהִירִין לֹא תִצְפִּי לְרַגְלֵי דְמְשִׁיחָא, וּמִיד
דִּיהָ נְהִיר בְּגוּוֹנִין נְהִירִין, מִיד וּרְאִיתִיָּה לְזֹכֵר
בְּרִית עוֹלָם (שֵׁם ט טו), וּמִיד אֶתְגַּלְיָּא הֵהוּא
דְאֶתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת ג יב) וְזֶה לָךְ הָאוֹת פִּי אֲנֹכִי
שְׁלַחְתִּיךָ, לְקַיֵּמָא בֵּיה פִימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מִיכָה ז טו), בְּהֵהוּא זְמַנָּא
אֶתְגַּלְיָּא מ"ה ש"הִיָּה ה"וּא שִׁיְהִיָּה.

הָא אֵלִין נְפֻקִין, אַחֲרֵנִין דְפֻקִין לְפִתְחָא,

שפתי תפתח, והם בעלי הקומה, מצד האם העליונה נקראת השכינה בטון, זהו שכתוב מבטן מי יצא הקרח, כעין הקרח הנורא. הגוף שלה העמוד האמצעי, הבטן שעליו נאמר בטנך ערמת חטים.

שררף אגן הסהר אל יחסר המזג וגומר, שררף זה ציון, שהוא טבור העולם, הנקדה שממנה השפת העולם לארבעה צדדים, שהם מזרח ומערב צפון ודרום, וכנגדם ראש למזרח, גוף למערב, זרועות לדרום, רגלים לצפון, אות ברית נקדה באמצע, כמו שהטבור, אגן הסהר, זו נקדה של הלבנה כמו זה: כ, והיא ראשית נקדה באות ב, בת קול היא ודאי, הפלל של נקדות האותיות.

והיא פתוחה כלפי צדיקים וחסידים וחכמים בעלי התורה, ופתוחה לנביאים ולשומרי הברית, וכל אותם שתלויים בספירות, שהם שמו של הקדוש ברוך הוא, והיא סתומה מצד אחר כלפי הרשעים, שבזמן שבאים להסתפל בה, מחזירה פנים לאחור מהם, כמו זה:

ומשום שיעקב שדיקנו חקוק בלבנה שם, נאמר בו לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו, ועל אותם זרע של יעקב נאמר וישכן ישראל בטח בדרך עין יעקב. נאמר כאן בדרך, ונאמר שם במקום אחר יהוה בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, זה יהיה בימי מלך המשיח שלא תהיה פסלת בישראל, אלא יהוה בדרך ינחנו, ומי הפסלת? אלו הגרים, ומשום כך פרשוה בעלי המשנה שאין מקבלים גרים לימות המשיח.

ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואינון מארי דקומה, מסטרא דאימא עלאה אתקריאת שכינתא בטון, הדא הוא דכתיב (איוב לח כט) מבטן מי יצא הקרח, (יחזקאל א כב) כעין הקרח הנורא, גוף דילה עמודא דאמצעיתא, בטון עליה אתמר (שיר ז ג) בטנך ערמת חטים.

שררף אגן הסהר אל יחסר המזג וגומר (שם), שררף דא ציון, דאיהו טבור עלמא, נקודה דמינה הושפת העולם, לארבע סטרין דאינון מזרח ומערב צפון ודרום, ולקבליהו, רישא למזרח, גופא למערב, זרועין לדרום, רגלין לצפון, אות ברית נקודה באמצעיתא, כגוונא דטבור, אגן הסהר, דא נקודה דסיהרא כגוונא דא כ, והיא ראשית נקודה באות ב, בת קול איהי ודאי, פללא דנקודין ואתוון.

ואיהו פתוחה כלפי צדיקיא וחסידיא וחפימיא מארי דאורייתא, ופתיחא לגבי נביאיא, ולגבי נטרי ברית, וכל אינון דתליין בספירן, דאינון שמא קדישא דקודשא בריך הוא, ואיהי סתימא מסטרא אחרא כלפי רשיעיא, דבזמנא דאתיין לאסתכלא בה, חזרת אנפין לאחורא מנייהו, כגוונא דא.

ובגין דיעקב דאיהו דיוקניה חקוקה בסיהרא תמן, אתמר ביה (במדבר כג כא) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו, ועל אינון דזרעא דיעקב אתמר (דברים לג כז) וישכן ישראל בטח בדרך עין יעקב, אתמר הכא בדרך, ואתמר התם באתר אחרא (שם לב יב) יי בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, דא יהא ביומוי דמלכא משיחא, דלא יהא פסולת בישראל, אלא יי בדרך ינחנו, ומאן פסולת. אינון גרים, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, דאין מקבלים גרים לימות המשיח.

ובאותו זמן מתפשטת הלכנה מאותן קלפות חשוכות, ומתחדשת בלבושים יפים, וזהו חדוש הלכנה. זהו שכתוב ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ונאמר בה תתחדש פנשר נעורייכי. ומיד שהיא מתחדשת, מיד מתקים פסוק הנבואה בישראל: ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם.

הרי אלו יוצאים, והנה בעלי הקומה דופקים בפתח, שהוא הקומה של גוף המלך, שנאמר בו וגותו כתרשיש, וזהו שנקרא שמים שבו נפתחו חמשה אורות. זהו שכתוב נפתחו השמים ואראה מראות אלהים, והם חמשה אורות שהם חמשה ספרי התורה, משום שהוא וי, ובו נפתחים חמשה אורות של אות ה', שעולים לחמשים שערי חרות.

ובזמן שאלה דופקים לפתח ואומרים אדני שפתי תפתח, נפתח להם שער ההיכל בכמה אורות מרקמים, מאירים מפל גוני העולם, ובזמן שאלה נכנסים להיכל, השכינה מלמדת עליהם זכות, ואומרת: רבון העולם, הרי בעלי הקומה האלה שמשפחים בתפלה אליך ארבע פעמים, בשלש הראשונות שמים, ובשלש האחרונות שמים, כנגד ארבע האותיות שלך, וזוקפים ארבע זקיפות בהם לארבע האותיות שלי שהם אדני, להעלות ארבע שהם אדני, בארבע שהם יהוה, וצריך לכרע בכלם בשמונה עשרה חליות, שהם כנגד

ובתהוא זמנא מתפשטא סיהרא מאלין קליפין חשוכין, ומתחדשא בלבושין שפירין, והאי איהו חדושא דסיהרא, הדא הוא דכתיב (בראשית לה יד) ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ואתמר בה (תהלים קג ה) תתחדש פנשר נעורייכי, ומיד דאיהי מתחדשא, מיד אתקיים קרא (יחזקאל לו כז) דנבואה בישראל, ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר (שם כז) ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם (יואל ג א).

הא אלין נפקין, הא מארי דקומה קא דפקין לפתחא, דאיהו קומה דגופא דמלפא, דאתמר ביה (דניאל י ו) וגותו פתרשיש, והאי איהו דאתקרי שמים, דביה אתפתחון חמש נהורין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהים, ואינון חמש נהורין דאינון ה' ספרי דאורייתא, בגין דאיהו ויביה אתפתחון חמש נהורין דאת ה', דסלקין לחמשין תרעין דחירו.

ובזמנא דאלין דפקין לפתחא, ואמרינן אדני שפתי תפתח, אתפתחת לון תרעא דהיכלא בכמה נהורין מרקמן, נהרין מפל גוונין דעלמא, ובזמנא דאלין עאלין להיכלא, שכינתא אוליפת זכו עלייהו, ואמרת רבון עלמא, הא אלין מארי דקומה דקא סגדין בצלותא לגבך ארבע זמנין, בתלת קדמאין תרי, ובתלת בתראין תרי, לקבל ארבע אתוון דילך, וזקפין ארבע זקיפות בהון לארבע אתוון דיילי דאינון אדני, לסלקא ארבע דאינון (דף טז ע"א) אדני, בארבע דאינון יהוה, וצריך למכרע בכלהו, בתי חוללין, דאינון לקבל תמני סרי ברכאן, דכלילן בתי

עלמין, ודא איהו דתקיננו

שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה בְּרֻכּוֹת שְׁכֹלוֹת
בַּח"י הָעוֹלָמִים, וְזֶהוּ שִׁתְּקֵנוּ
בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה עַד שִׁתְּפַקְדוּ כָּל
הַחֲלִיּוֹת שֶׁבַשְׂדֵּרָה, וְהַשְׂדֵּרָה הִיא
לוֹלֵב, אִם נִפְרָצוּ עָלָיו פְּסוּל,
כְּמוֹ זֶה צָרִיף שֶׁלֹּא יִפְסִיק
בַּשְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה בְּרֻכּוֹת הַתְּפִלָּה,
שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה נְעוּעוּעִים
שֶׁל הַלוֹלֵב.

כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה,
אֶפְלוּ נִחַש כְּרוּף עַל עֲקֵבוֹ לֹא
יִפְסִיק, מִשּׁוּם שֶׁח"י הָעוֹלָמִים
הוּא שְׂאֲחוֹז בֵּין יְהו"ה אֲדֻנ"י,
כְּמוֹ זֶה: יֵאֱהַדוּנָה"י, שְׁעוּלָה
לְחֻשְׁבוֹן אֲמ"ן, וּמִשּׁוּם זֶה, אֶפְלוּ
נִחַש כְּרוּף עַל עֲקֵבוֹ לֹא יִפְסִיק,
כְּשֶׁהוּא כּוֹרֵעַ בְּכְרוּף, וְיֵמָּה
שֶׁנֶּאֱמַר אֲבָל עֲקֵרְב פּוֹסֵק, מִשּׁוּם
שֶׁהָרִי פְּרוּשׁוֹהוּ וְחֵי בְּהֵם, וְלֹא
שְׂיִמוֹת בְּהֵם.

וְעוֹד, כָּל הַפּוֹרֵעַ פּוֹרֵעַ בְּכְרוּף,
הָרִי פְּרוּשׁוֹהוּ שֶׁצָּרִיף לְכָלל בּוֹ
עֶשְׂרֵה סְפִירוֹת, שֶׁהֵם יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א, שֶׁהֵם כ' מִן כְּרוּף
כְּתוּר, ר' רֵאשִׁית חֲכֵמָה, ב' שְׁתֵּי
הַהִי"ן, שְׁכִינָה עֲלִיּוֹנָה וְשְׁכִינָה
תַּחְתּוֹנָה, ו' שֵׁשׁ סְפִירוֹת, הָרִי
עֶשְׂרֵה, וּבִשְׁבִילֹו נֶאֱמַר וּבְרוּף א"ל
עֲלִיּוֹן וְגוֹמֵר, וַיִּתֵּן לוֹ מַעֲשֵׂר
מִכָּל. יוֹסֵף מִשּׁוּם שֶׁזָּכָה לְצַדִּיק
ח"י הָעוֹלָמִים, שָׁבוּ צָרִיף
לְהַשְׁתַּחֲוֹת בְּכָל הַסְּפִירוֹת אֶל
הַשְּׁכִינָה, זָכָה לְחֵלוֹם הַזֶּה. זֶהוּ
שֶׁכְּתוּב וַהֲנֵה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
וְגוֹמֵר. וְנִבְיָא שְׁעוּלָה לְדַרְגָּה
הַזֹּאת, הַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָּנָה וְהַכּוֹכָבִים
וְהַמַּזְלוֹת, כָּלֵם נֹתְנִים בּוֹ נְבִיעָה
בְּנִשְׁמָתוֹ, וְרוּחַ שֶׁל נְבוּאָה
לְהַתְּנַבֵּא מִכָּלֵם, וְזֶהוּ מִשְׁתַּחֲוִים
לִי, שֶׁמִּכָּלֵם יוֹרְדֵת לוֹ נְבוּאָה,
וּמִכָּלֵם נִכְלָלֵת נִשְׁמָתוֹ, וְזֶהוּ
שֶׁכָּרֵם שֶׁל בְּעֲלֵי הַקּוּמָה הַלְלוּ.

הָרִי אֵלֶּה יוֹצְאִים, וְהֵנָּה אַחֲרֵים
דּוֹפְקִים בַּפֶּתַח, וְהֵם בְּעֲלֵי הַזְּרוּעוֹת, וְאוֹמְרִים אֲדֻנ"י שְׁפִתֵי תַפְתָּח. מִיָּד נִכְנָסִים שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים

מֵאֲרֵי מִתְּנִיתִין, עַד דִּיתְּפַקְדוּ כָּל חוֹלִיּוֹת
שֶׁבַשְׂדֵּרָה, וְשִׂדְרָה אִיהוּ לוֹלֵב, אִם נִפְרָצוּ עָלָיו
פְּסוּל, כְּגוֹוֹנָא דָּא צָרִיף דְּלֹא יִפְסִיק בְּתַמְנֵי סְרִי
בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא, דְּאִינוּן לְקַבֵּל ח"י נְעוּעוּעִין
דְּלוֹלֵב.

בְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מֵאֲרֵי מִתְּנִיתִין, אֶפְלוּ נִחַש
כְּרוּף עַל עֲקֵבוֹ לֹא יִפְסִיק, בְּגִין דְּח"י
עֲלִמִין אִיהוּ דְּאֲחִיד בֵּין יְהו"ה אֲדֻנ"י, כְּגוֹוֹנָא
דָּא יֵאֱהַדוּנָה"י, דְּסָלִיק לְחֻשְׁבוֹן אֲמ"ן, וּבְגִין
דָּא אֶפְלוּ נִחַש כְּרוּף עַל עֲקֵבוֹ לֹא יִפְסִיק,
כְּשֶׁהוּא כּוֹרֵעַ בְּכְרוּף, וְיֵמָּה דְּאֲתַמַּר אֲבָל עֲקֵרְב
פּוֹסֵק, בְּגִין דְּהָא אוּקְמוּהוּ ^(ויקרא יח ה) וְחֵי בְּהֵם,
וְלֹא שְׂיִמוֹת בְּהֵם.

וְעוֹד כָּל הַפּוֹרֵעַ פּוֹרֵעַ בְּכְרוּף, הָא אוּקְמוּהוּ
דְּצָרִיף לְכָלוֹל בֵּיהּ עֶשְׂרֵה סְפִירָן, דְּאִינוּן
יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּאִינוּן כ' מִן כְּרוּף כְּתוּר,
ר' רֵאשִׁית חֲכֵמָה, ב' תְּרִין הַהִי"ן שְׁכִינָתָא
עֲלֵאָה וְתַתָּאָה, ו' שְׁתֵּי סְפִירָן, הָא עֶשְׂרֵה
וּבְגִינָה אֲתַמַּר ^(בראשית יד כ) וּבְרוּף א"ל עֲלִיּוֹן
וְגוֹמֵר, וַיִּתֵּן לוֹ מַעֲשֵׂר מִכָּל, יוֹסֵף בְּגִין דְּזָכָה
לְצַדִּיק ח"י עֲלִמִין, דְּבִיהּ צָרִיף לְמַסְגַּד בְּכָל
סְפִירָן לְגַבֵּי שְׁכִינָתָא, זָכָה לְהָאֵי חֵלְמָא, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב ^(שם לו ט) וַהֲנֵה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
וְגוֹמֵר, וְנִבְיָא דְּסָלִיק לְהָאֵי דְּרָגָא, שְׁמִשָּׂא
וְסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיא וּמַזְלֵי, כְּלֵהוּ יְהִיבִין בֵּיהּ נְבִיעוּ
בְּנִשְׁמָתֵיהּ, וְרוּחַ דְּנְבוּאָה לְאֲתַנְבֵּאָה מִכְּלֵהוּ,
וְהָאֵי אִיהוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִי, דְּמִכְּלֵהוּ נְחִית לִיהּ
נְבוּאָה, וּמִכְּלֵהוּ אֲתַפְלִילֵת נִשְׁמָתֵיהּ, וְהָאֵי
אִיהוּ אֲגָרָא דְּאֵלִין מֵאֲרֵי דְּקוּמָה.

הָא אֵלִין נְפַקִין, הָא אַחֲרָנִין דְּפַקִין לְפַתְחָא,
וְאִינוּן מֵאֲרֵי דְּרוּעִין, וְאַמְרִין אֲדֻנ"י
שְׁפִתֵי תַפְתָּח, מִיָּד עֲאֵלִין נְטוּרֵי תְּרַעִין, וְאַמְרִין
דּוֹפְקִים בַּפֶּתַח, וְהֵם בְּעֲלֵי הַזְּרוּעוֹת, וְאוֹמְרִים אֲדֻנ"י שְׁפִתֵי תַפְתָּח. מִיָּד נִכְנָסִים שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים

ואומרים, רבון העולם, הרי בעלי הזרועות דופקים בפתח. קול יוצא ואומר, הרי אותם בעלי הזרועות בקשר של תפלין ובעטוף של מצוה, שנאמר בהם וישמו על שכם שניהם, כמו ששם ויפת, שנאמר בהם ויקח שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו. הערוה היא מהצד של חם, והוה יצר הרע, שמחמם את גופו לדבר ערוה (עברה) ומגלה עריות בעולם, שהוא מצד של נחש הקדמוני, שנאמר בו ארוך אתה מפל הבהמה, ומשום שזהו מצדו, אמר ארוך כנען וגומר.

ועוד אלו בעלי המתנות, שעושים גמילות חסדים עם השכינה שהיא עניה, שהם פתוח תפתח, נתון תתן, הענק תעניק וכו', עשרה הם, והרי פרשהו החברים בעלי המשנה, ואלו הם ידי נדיבים מצד של האבות, שנאמר בהם נדיבי עמים וגומר, ידים פתוחות בותרנות לעניים, שהם צדיק וצדק שגומלים עמהם בגלות גמילות חסדים, בתורה שנתנה מימין ומשמאל. זהו שכתוב יומם יצנה יהו"ה חסדו ובלילה שירה עמי, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שמשניהם נתנו. זהו שכתוב מימינו אש דת למו.

ועוד, רבון העולם, קבל את הדורון שלהם, שהיא מתנה טובה שעולה עליהם, שנאמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אלו הם שהיו עושים צדקה עמה, שהיא צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדשות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חמשי תורה. מיד וידי

רבון עלמא הא מארי דדרועין קא דפקין לפתחא, קלא נפיק ויימא, הא אינון מארי דדרועין בקשורא דתפלין, ובעטיפו דמצוה, דאתמר בהון וישמו על שכם שניהם, כגוונא דשם ויפת, דאתמר בהון (שם ט כג) ויקח שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו, ערוה איהי מסטרא דחם, ודא איהו יצר הרע, דמחמם גופיה לדבר ערוה (ג"א עבירה), וגלי ערין בעלמא, דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני, דאתמר ביה (שם ג יד) ארוך אתה מפל הבהמה, ובגין דהאי איהו מסטרוי, אמר (שם ט כה) ארוך כנען וגומר.

ועוד אלין אינון מארי מתנן, דעבדין גמילות חסדים עם שכינתא דאיהי עניא, דאנון (דברים טו יא) פתוח תפתח, נתון תתן (שם י). הענק תעניק וכו' (שם יד). עשרה אינון, והא אוקמוהו חבריא מארי מתניתין, ואלין אינון ידי נדיבים מסטרא דאבהן, דאתמר בהון (תהלים מזו) נדיבי עמים וגומר, ידין פתיחן בותרנותא לגבי עניין, דאינון צדיק וצדק, דגמלין עמהון בגלותא גמילות חסדים, באורייתא דאתיהיבת מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב (שם מב ט) יומם יצנה יי' חסדו ובלילה שירה עמי, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דמתרוייהו אתיהיבו, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

ועוד רבון עלמא, קבל דורונא דלהון, דאיהי מתנה טובה דסלקא עלייהו, דאתמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אלין אינון דהו עבדין צדקה עמה, דאיהי צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי תורה, מיד וידי אדם (יחזקאל א ח) דאינון חסד וגבורה, הו נפקין מאדם דאיהו עמודא

אדם, שהם חסד וגבורה, היו יוצאים מאדם שהוא העמוד האמצעי לקבל את הדורון שלהם, ונותנים אותו למלך. שאלו שלא עושים גמילות חסדים עם שכנתו בגלות, והם קמצנים אליה, הדורון שלהם נמסר לכלב, ואת הדורון של השכינה צריך לעשות בשבילה מאתו חביב שיש לו, כמו שבאר והו בעלי המשנה, ואהבת את יהו"ה וגומר, באותו שהוא חביב עליך. באותו זמן פמה חיות פותחות ידיהן, שנאמר בהם וידי אדם מתחת כנפיהם, נותנות דורון לנשמה של אותו אדם מפמה מתנות טובות, מפמה דרגות של נבואה, ועל פלם נותנת לו השכינה מתנות, שנאמר בה ישמח משה במתנת חלקו, משום שמתת אלהי"ם היא, ואותו שנאמר בו פותח את ידך וכו', נותן לו פמה מתנות טובות ופרנסה לנשמתו ולגופו, וכלם שנכנסים, כשיוצאים מבית המלך, נותנים שלש פסיעות לאחור, שלא מחזירים כתפיהם לקדוש ברוך הוא, שאין דורון חביב לפני הקדוש ברוך הוא פדורון של השכינה. אשרי אותן זרועות שמעלות אותה אליו, תפלין על ידיהם ועל ראשם. אשרי אותן רגלים וגוף וידיים וכל איבר ואיבר, שבו עולה דורון לקדוש ברוך הוא, שאין דורון חביב לפני הקדוש ברוך הוא כמו הדורון של השכינה. אשרי האיבר שעושה בו מצוה לקדוש ברוך הוא, שבגללה יורד הקדוש ברוך הוא לשרות בכל איבר שלו, ועל האיש הזה מכריזים

דאמצעיתא, לקבלא דורונא דלהון, ויהבין ליה למלפא, דאלין דלא עבדין גמילות חסדים עם שכנתיה בגלותא, ואינון קמצנין לגבה, דורונא דלהון לכלפא אתמסר, ודורונא דשכינתא צריך למעבד בגינה מההוא חביב דאית ליה, (דף 12 ע"ב) פמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואהבת את יי וגומר (דברים ו ח). בההוא דאיהו חביב עלך, בההוא זמנא פמה חיוון פתחין ידיהו, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, יהבי דורונא לנשמתא דההוא בר נש, מפמה מתנן טבין, מפמה דרגין דנבואה, ועל פלהו יהיבת ליה שכינתא מתנן, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, בגין (קהלת ג יג) דמתת אלהי"ם היא, וההוא דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידך וכו', יהיב ליה פמה מתנן טבין, ופרנסה לנשמתיה ולגופיה, וכלהו דעאלין, פד נפקין מבי מלפא, יהבין תלת פסיען לאחורא, דלא חזרין כתפיהו לגבי קודשא בריך הוא, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריך הוא פדורונא דשכינתא.

זכאין אינון דרועין דסלקין לה לגביה, תפלין על ידיהו ועל רישיהו, זכאין אינון רגלין וגופא וידין וכל איבר ואבר, דביה סליק דורונא לקודשא בריך הוא, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריך הוא פדורונא דשכינתא, זכאיהו איבר דעביד ביה מצוה לקודשא בריך הוא, דבגינה נחית קודשא בריך הוא לשרייא בכל איבר דיליה, ועל האי בר נש מכריזין לעילא, הבו יקר לדיוקנא דמלפא. בריש הורמנו דמלפא, בוצינא דקרדינותא,

למעלה, תנו כבוד לדמות המלך. (כאן חסר והוא בתיקונים).

בראש רצון המלך, הניצוץ הקשה, לא לבן ולא אדם ולא ירק ולא שחר כלל, והמנוחה הזו

היא קו המדה, שהוא מתלבש באויר, וכשהיא באויר, היא נסתרת ולא נראית כלל, וכשמתפשטת להתגלות, יוצאת מהאויר הזה נקדה אחת, ומה שנשארו הוא אור, וזהו האור הראשון של מעשה בראשית. זהו שכתוב ויאמר אלהים יהי אור. יהי י אויר, וסוד זה נמסר לחכמי הלב.

תקונא תמני סרי

והנקדה הזו, אחר שהתפשטה מהאור הזה, התלבשה בארבעה גונים בהיכל העליון, ומה היא? ב, ועליה נאמר בחכמה יבנה בית. וסוד הנקדה הזו, היא מודדת חמשה גונים, ועליהם נאמר מי מדד בשעלו מים, וזה א, ושמים בזרת תפן, וזו א, וכל בשליש עפר הארץ, ודא א (כ"א) א, ושקל בפלס הרים, וזו א, וגבעות במאזנים, וזה א. זה עולה באויר, וזה הולך לצפון וזה לדרום. זהו שכתוב הולך אל דרום וסובב אל צפון. שני אחרים סובב סובב אל מזרח ומערב, שכל הנקודות הן כמו גלי הים, זה עולה וזה יורד.

והם פחוט הלבן שבעין, שהוא סובב את העין, וכחוט ירק ושחר ואדם ותכלת, אלו הגלגלים, כלם סובבים את הנקדה הזו, והיא מדה לכלם, היא בארבע, ועולה בעשר, וסוד הדבר - יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלו הם ארבעה גונים שעולים בעשר, והם כלם להביות אשיות, ועליהם נאמר פי יהו"ה אלהיך אש אכלה הוא. שבע הם מהעשר הזה, והם פנגד שבעה רקיעים, והם

לא חוור ולא סומק ולא ירוק ולא אופם כלל. והאי בוצינא איהו קו המדה, דאיהו אתלבש באוירא, וכד איהי באוירא. איהי סתימא ולא אתחזייתא כלל, וכד אתפשטת לאתגליא, נפיק מהאי אוירא נקודה חדא, ומה דאשתאר איהו אור, והאי איהו אור קדמאה דעובדא דבראשית, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, יהי י אויר, ורזא דא לחפיימי לבא אתמסר. (דף לו ע"ב).

תקונא תמני סרי

והאי נקודה בתר דאתפשט מהאי אור, אתלבשת בגוונין ארבע בהיכלא עלאה, ומאי איהי ב ועלה אתמר (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ורזא דהאי נקודה איהי מדיד חמש גוונין, ועלייהו אתמר (ישעיה מ יב) מי מדד בשעלו מים ודא א, ושמים בזרת תפן ודא א, וכל בשליש עפר הארץ ודא א, (ג"א א), ושקל בפלס הרים ודא א, וגבעות במאזנים ודא א, דא סליק באוירא, ודא אזיל לצפונא, ודא לדרומא, הדא הוא דכתיב (קהלת א ו) הולך אל דרום וסובב אל צפון, תרין אחרנין סובב לגבי מזרח ומערב, דאינון פלהו נקודי פגלי ימא, דא סליק ודא נחית.

ואינון פחוטא חוורא דעינא, דאיהו אסחר עינא, וכחוטא ירוקא ואוכמא וסומקא ותכלא, אלין גלגלין פלהו סחרין לההוא נקודה, ואיהי מדה לכלהו, איהי בארבע, וסלקא בעשר, ורזא דמלה יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלין אינון ארבע גוונין דסלקין בעשר, ואנון פלהו להביות אשיות, ועליהון אתמר (דברים ד כד) פי יהו"ה אלהיך אש אכלה הוא, שבע אינון מהאי עשר, ואינון לקבל שבעה רקיעין, ואינון שבע ספיראן, וביין כל

חד וחד חמש מאה שנין,

וְהָכִי פוֹתִיא דְכָל רְקִיעָא וְרְקִיעָא חֲמֵשׁ מְאָה
שְׁנֵין עַד דְּסַלְקִין כְּלָא לְמַדְהָ יְדִיעָא דְאִיהִי
נְקוּדָה חֲדָא, לְחֻשְׁבֵּן יְדִיעָא, וְהָכִי אִיהוּ רְזָא
דְּחוֹשְׁבֵּנָא כְּגוּוֹנָא דָא. תִּשְׁעַ נְקוּדִין

שֶׁבַע סְפִירוֹת, וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד
חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְכֵן הִרְחִיב
שֶׁל כָּל רְקִיעַ וְרְקִיעַ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנִים, עַד שֶׁכֵּלֶם עוֹלָיִם לְמַדְהָ
יְדוּעָה שֶׁהִיא נְקֻדָּה אַחַת,
לְחֻשְׁבוֹן יְדוּעַ, וְכֵן הוּא סוּד
הַחֻשְׁבוֹן, כְּמוֹ זֶה:

אֵינוֹן לְכָל סֵטֶר, דְּאֵתְפַלְיֵן בְּנְקוּדָה דְּחָלָל
דִּילָהּ, וּבְגִינָה אֲתַמֵּר (שְׁמוֹת לֹא יוֹד) מְחַלְלֵיהָ מוֹת
יּוֹמַת וְכוּ'.

תִּשְׁעַ נְקוּדוֹת הֵן לְכָל צַד,
שְׁנַכְלָלִים בְּנְקֻדָּה
שֶׁל הַחֲלָל שְׁלֵה, וּבִשְׁבִילָהּ נֶאֱמַר
מְחַלְלֵיהָ מוֹת יּוֹמַת וְכוּ'.

קָם הֵהוּא סְבָא וְאָמַר לוֹ רַבִּי רַבִּי בְּאוּמָאָה
עֲלֵךְ בְּהֵאִי נְקוּדָה טְמִירָא עֲלָאָה, נְחִית
הֲכָא לְגַלְאָה רְזָא טְמִירָא, וְלֹא לִיקְרָא דִּילִי
עֲבִידְנָא, אֶלָּא לִיקְרָא דְשְׁכִינְתָא, לְאַחַזְאָה
יְקָרָא דְהֵאִי נְקוּדָה טְמִירָא גְנִיזָא, דְּאֲתַמֵּר
בָּהּ (אִיּוֹב כח כ"א) וְנַעְלָמָה מֵעֵינַי כָּל חֵי, וְעֵלָה
אֲתַמֵּר נְתִיב לֹא יְדַעוּ עֵיט וּגּוֹמֵר, אֲדֵהֲכִי הָא
רַבִּי סָלִיק לְעֵילָא בְּאוּרִיא לְנִטְלָא רְשׁוּ מֵהֵהִיא
נְקוּדָה דְאִיהִי גְנִיזָא תַּמָּן, וְהָא קָא נְחִית
בְּעַמּוּדָא דְאֶשָׁא דְאִיהִי הֶבֶל דְּפוּמָא, דְּבִיָּה (דף
לח ע"א) חֵיוּוֹן רְצִין וְשִׁבִין, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב
(יחזקאל א יט) וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב וּגּוֹמֵר, וְאָמַר
בְּרֵאשִׁית תַּמָּן בִּ"ת.

קָם אוֹתוֹ הַזֶּקֶן וְאָמַר לוֹ: רַבִּי
רַבִּי, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֵיךְ, בְּנְקֻדָּה
הַטְּמִירָה הַזֹּאת הַעֲלִיזָנָה, רַד לְכָאן
לְגַלוֹת סוּד טְמִיר, וְלֹא לְכַבּוּדִי
עֲשִׂיתִי, אֶלָּא לְכַבּוּד הַשְּׁכִינָה,
לְהִרְאוֹת הַכְּבוֹד שֶׁל הַנְּקֻדָּה
הַטְּמִירָה וְהַגְּנוּזָה הַזֹּאת, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהּ וְנַעְלָמָה מֵעֵינַי כָּל חֵי, וְעֵלָה
נֶאֱמַר נְתִיב לֹא יְדַעוּ עֵיט וּגּוֹמֵר.
בִּינְתִים הָרִי רַבִּי עוֹלָה מְעֵלָה
בְּאוּרִי לְטַל רְשׁוֹת מְאוֹתָהּ נְקֻדָּה
שְׁגִנּוּזָה שָׁם, וְהָרִי יוֹרֵד בְּעַמּוּד
הָאֵשׁ שֶׁהִיא הֶבֶל הַפֶּה, שָׁבוּ
הַחַיּוֹת רְצוּת וְשִׁבוּת. זֶהוּ שְׁכִתּוּב
וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב וּגּוֹמֵר,
וְאָמַר בְּרֵאשִׁית, שָׁם בִּ"ת.

תקון תשעה עשר

בְּרֵאשִׁית, שָׁם בִּ"ת, וְהִבַּת הַזֶּה
נְקֻדָּה סְתוּמָה בְּאוּרִי, עֲלֵיהָ נֶאֱמַר
שְׁמִרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי, הִיא
וְדָאִי גְנוּזָה בְּאוּרִי, וּבִהּ נַעֲשֶׂה
אוּרִי, וּבְגַלְלָהּ נֶאֱמַר וַיֵּרָא מִלְּאֲפִי
יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ
הַסֵּנֶה. חֲמֵשׁ פְּעָמִים הַזְּכִיר סֵנֶה
וְחֲמֵשׁ פְּעָמִים אוּר, הֵם כְּנֻגְדִם
בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהֵם: יְהִי
אוּר, וַיְהִי אוּר, אֶת הָאוּר כִּי טוֹב,
וַיְכַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר, וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאוּר.

וְהֵם חֲמֵשֶׁה תְּקוּנֵי הַמְּדָה, שֶׁהֵם
כְּנֻגְדִם אַ א א א א, וְעֲלֵיהֶם

תקונא תשסרי

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן בִּ"ת, וְהֵאִי בֵּת נְקוּדָה סְתִימָא
בְּאוּרִיא, עֲלָה אֲתַמֵּר (תהלים יז
ח) שְׁמִרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי, אִיהִי וְדָאִי גְנִיזָא
בְּאוּר, וּבִהּ אֲתַעֲבִיד אוּרִי, וּבְגִינָה אֲתַמֵּר (שְׁמוֹת
ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֲפִי יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ
הַסֵּנֶה, חֲמֵשׁ זְמַנִּין אֲדַפִּיר סֵנֶה, וְחֲמֵשׁ זְמַנִּין
אוּר אֵינוֹן לְקַבְּלֵיהּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית,
וְאֵינוֹן (בְּרֵאשִׁית א ג ד) יְהִי אוּר, וַיְהִי אוּר, אֶת הָאוּר
כִּי טוֹב, וַיְכַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר, וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאוּר.

וְאֵינוֹן חֲמֵשׁ תְּקוּנֵין דְּמְדָה, דְּאֵינוֹן לְקַבְּלֵיהּ

נאמר מי מדד בשעלו מים - זה חסד, ושמים בזרת תפן, מה זה זרת? זו גבורה, וכל בשליש - זה העמוד האמצעי שהוא שלישי, ושקל בפלס הרים - זה נצח, ונגבעות במאזנים - זה הוד, והם בסוד האות ה', שהנקדה הזו מודדת בהם ה' נקודות.

שחי' יוצאת מתוך אויר זך, שהוא כתר עליון, ומשום שחמש הללו הם מודדים בסוד ה' העליונה, הוא הולך בהם חמש מאות שנים בין כל אחד ואחד, וסוד הדבר - עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, ובין כל אחד ואחד חמש מאות שנה, ובעבי של כל אחד ואחד חמש מאות שנה, שכלם עולים במשקל של חמש חמש לכל צד.

וכוד הדבר - ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד, וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית, וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. לירכתים אלו ירכי אמת. ימה, מה זה ים? זו שכינה עליונה, אותה שנאמר בה ודמות על ראשי החיה רקיע.

והוא שבארוהו אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימה, ועל הנימה הזאת נאמר, אין מלכות נוגעת בחברתה אפלו כמלא נימה, ובה הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים אפלו כחוט השערה, והחוט הזה הוא חוט שסובב את אות ברית המילה, והברית היא נימה. אוי למי שמפריד אות ברית בין מים למים ומונע ממנו זרע, שמחזיר את העולם לתהו ובהו, וסוד הדבר - לא תהו בראה, לשבת יצרה ודאי.

אֵאָאָאָאָ, וְעַלִּיָּהּ אֶתְמַר (ישעיהו מ יב) מִי מִדַּד בְּשַׁעְלוֹ מִיָּם דָּא חֶסֶד, וְשָׁמַיִם בְּזֵרַת תַּפְּנָן מֵאֵי זֵרַת דָּא גְבוּרָה, וְכָל בְּשַׁלְּיֵשׁ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְאִיהוּ תְּלִיתָאֵי, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים דָּא נֶצַח, וְגִבְעוֹת בְּמֵאזְנֵים דָּא הוּד, וְאִינוּן בְּרִזָּא דָּאת ה', דְּהֵאֵי נְקוּדָה מְדִיד בְּהוּן ה' נְקוּדִין.

דְּאִוְהוּ דְנַפְיָק מְגוֹ אוּרָא דְכִיָּא, דְאִיהוּ כְּתָר עֲלָאָה, וּבְגִין דְאֵלִין חֲמֵשׁ מְדִידִין אִינוּן בְּרִזָּא דְה' עֲלָאָה, אִיהוּ אֲזִיל בְּהוּן חֲמֵשׁ מָאָה שָׁנִין בֵּין כָּל חַד וְחַד, וְרִזָּא דְמִלָּה עֵץ הַחַיִּים מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, וּבֵין כָּל חַד וְחַד חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, וּבְעוֹבֵי דְכָל חַד וְחַד חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, דְכֻלְּהוּ סִלְקִין בְּמִתְקַלָּא דְחֲמֵשׁ חֲמֵשׁ לְכָל סְטָרָא.

וְרִזָּא דְמִלָּה וְעֵשִׂית בְּרִיחֵם עֵצֵי שְׁטִיִּם חֲמֵשָׁה לְקֶרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, וְחֲמֵשָׁה בְּרִיחֵם לְקֶרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית, וְחֲמֵשָׁה בְּרִיחֵם לְקֶרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לְיִרְכַּתֵּיִם לְיִמָּה (שמות כו כו), לְיִרְכַּתֵּיִם אִינוּן יִרְכֵי קָשׁוּט, יִמָּה, מֵאֵי יִמָּה דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, הֵהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל א כב) וְדָמוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחִיָּה רָקִיעַ.

וְאִיהוּ דְאוּקְמוּהוּ אִין בֵּין מִיָּם הָעֲלִיוֹנִים לְמִיָּם הַתַּחְתּוֹנִים אֶלָּא כְּמֵלָא נִימָא, וְהֵאֵי נִימָא עֲלִיָּהּ אֶתְמַר אִין מְלָכוֹת נּוֹגַעַת בְּחִבְרֵתָהּ אֶפִּילוּ כְּמֵלָא נִימָא, וּבֵהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדָּק עִם צְדִיקָיָא אֶפִּילוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְהֵאֵי חוֹט אִיהוּ חוֹט דְסָחִיר לְאוֹת בְּרִית מִיָּלָה, וּבְרִית אִיהֵי נִימָא, וְוִי לּוֹן מָאן דְאֶפְרִישׁ אוֹת בְּרִית בֵּין מִיָּם לְמִיָּם, וּמִנְעַ זֵרְעָא מִנִּיָּה, דְאֶחָזֵר עֲלִמָּא לְתַהוּ וּבַהוּ, וְרִזָּא דְמִלָּה (ישעיהו מח יח) לֹא

תהו בראה לשבת יצרה ודאי, מים עליונים אורייתא דבכתב, מים תחתונים

מים עליונים תורה שבכתב, מים תחתונים תורה שבעל פה, נימה שהיא בין שניהם זה יסוד, שהיא סוד התורה, והוא יסוד ועקר של שתיהן.

וכי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו, ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, הוא ג"ן סדרים, שנאמר בו גן נעול אחותי כלה, גן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה פנועל דלת בפני לווים, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ובאלו שלא מלוים אותה ולא מוסיפים לשבתות ולימים טובים, היא סתומה להם, ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלק ממנו, ואם הוא עשיר במקומו, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני ושכינה יבשה, כף נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה פנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח. אף כף גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרעים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודה.

ובזמן שאותה ס' סתומה נפתחת, לא נפתחת אלא בפיוס,

אורייתא דבעל פה, נימא דאיהו בין תרוייהו דא יסוד, דאיהו רזא דאורייתא, ואיהו יסודא ועקרא דתרוייהו.

ומאן דמנע רזא דעקרא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו, ואלין אינון דאמרין דלא אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רזא אחרא, ואינון דו פרצופין, איהו ג"ן סדרים דאתמר בה (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה, גן נעול מסטרא דס' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשבוע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח, ובשבת בגין דלא תהא פנועל דלת בפני לווין, דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע, איהי פתיחא לגבייהו דאינון נשמתין יתירין.

ובאלין דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולימים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא כל המוסיף מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתרא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתרה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר במקומו אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף גח ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתרה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה פנגד מדה, וכל מאן דאוסף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח (ישעיהו סא יא).

אוף הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתרות דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא מזיו כבודה.

ובזמנא דהיא ס' סתימא אתפתחת, לא אתפתחת אלא בפיוסא, כמה דאת

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר פִּתְחֵי לִי אַחוּתִי רְעִיתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל, וְהַפִּיּוֹס הָיָה אֶל הו', שֶׁהוּא מִפְּתַח שְׁפוֹתֶם אוֹתָהּ, וּמִשׁוֹם זֶה פִּתְחֵי לִי בַיּוֹם רִאשׁוֹן, לְמִי? לְאוֹת י' שֶׁהִיא נִקְדָּה שֶׁל קַמְ"ץ, כְּשֶׁנִּפְתַּחְתָּ, נִפְתַּחְתָּ בִּפְתַּח, שֶׁהוּא ו'. כְּשֶׁשְׁפוֹתֶם, סוֹתֶם בְּקַמְ"ץ, וְהוּא י"ו, טַפָּה וְזָרַע שֶׁנִּמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ.

וּמִשׁוֹם זֶה פִּתְחֵי לִי בַיּוֹם רִאשׁוֹן אֶת אוֹת י' שֶׁהִיא נִקְדָּה שֶׁל קַמְ"ץ, אַחוּתִי - בַיּוֹם הַשְּׁנִי, רְעִיתִי - בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁהוּא הַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן, יוֹנְתֵי - בַיּוֹם הַרְבִּיעִי, תַמְתִּי - בַיּוֹם הַחֲמִישִׁי, תַם עֲוֹנְךָ בַת צִיּוֹן, שְׂרָאשִׁי - בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמַּטֵּה דְאִיהוּ יוֹם הַשְּׁשִׁי, נִמְלֵא טַל בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, זֶה טַפָּה י' וְדַאי, וְזוֹ הַנִּקְדָּה שֶׁל הָאוֹת ב'.

וּמִשׁוֹם זֶה הַזְּנוּג שֶׁל תַלְמִידֵי חֲכָמִים מְשַׁבֵּת, לִירֵשׁ אוֹתָהּ טַפָּה שֶׁהִיא חֲכָמָה, ט"ל תּוֹרָה לְבַנְיָהֶם, וְלֹא לְחֻנָּם פִּרְשׁוּהוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, כֹּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה, טַל תּוֹרָה מְחִייהוּ.

גַּל נְעוּל (שִׁיר ד' יד) גַּל אִיהוּ כְּמוֹ גַלְגַּל, אִיהוּ רְמִיז דְּבִיָּה מַעֲיָן חֲתוּם דְאִיהִי י', וּמִיַּד הַשְּׁקוּ הַצֶּאֱן דְאִינוֹן אַבְרִין קְדִישִׁין, דְאֶתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל לר' לא) וְאֶתָּן צֶאֱנִי צֶאֱן מְרַעִיתִי אָדָם אֲתֶם, כְּלָהוּ רוּעִים, וּמִשָּׁה עַל כְּלָהוֹן, דְּכָתִיב (שְׁמוֹת ב' טו) וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר, וְכָתוּב (צ' א) תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים וְכוּ', אִיהוּ שׁוֹלְטָנוּתִיהּ בְּשִׁבְעָה רְקִיעִין.

צְדִיק הוּא רְקִיעַ שְׁמַחְלֵק בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין הַיָּם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה וּבֵין הַיָּם הַתַּחְתּוֹן, שֶׁהִיא הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, וְעָלוּ נְאֻמַּר אֵין בֵּין מַיִם

אֲמַר (שִׁיר ה' ב) פִּתְחֵי לִי אַחוּתִי רְעִיתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל, וְהִיא פִּיּוֹסָא לְגַבֵּי ו' דְאִיהוּ מִפְּתַח דְּסִתִּים לָהּ, וּבִגִּין דָּא פִּתְחֵי לִי בַיּוֹמָא קְדָמָא, לְמֵאן לָאֵת י' דְאִיהִי נִקְדָּה דְקַמְ"ץ, כְּדֵ אֲתַפְתַּחְתָּ אֲתַפְתַּחְתָּ בִּפְתַּח דְאִיהוּ ו', כְּדֵ סִתִּים סִתִּים בְּקַמְ"ץ, וְאִיהוּ י"ו טַפָּה וְזָרַע דְאֶתְמַשָּׁךְ מִנֶּיהָ.

וּבִגִּין דָּא פִּתְחֵי לִי בַיּוֹמָא קְדָמָא לָאֵת י' דְאִיהִי נִקְדָּה דְקַמְ"ץ, אַחוּתִי בַיּוֹמָא תְנִינָא, רְעִיתִי בַיּוֹמָא תְלִיתָא, דְאִיהוּ רְעִיא מְהִימָנָא, יוֹנְתֵי בַיּוֹמָא רְבִיעָא, תַמְתִּי בַיּוֹמָא חֲמִשָּׁא, תַם עֲוֹנְךָ בַת צִיּוֹן, שְׂרָאשִׁי בַיּוֹמָא שְׁתִיתָא, דְאֶתְמַר (בראשית מז לא) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמַּטֵּה דְאִיהוּ יוֹם הַשְּׁשִׁי, נִמְלֵא טַל בַיּוֹמָא שְׁבִיעָא, דָּא טַפָּה י' וְדַאי, וְדָא נִקְדָּה דָּאֵת ב'.

וּבִגִּין דָּא זְוֹגָא דְתַלְמִידֵי חֲכָמִים מְשַׁבֵּת לְשַׁבֵּת, לִירְתָא הֵהִיא טַפָּה דְאִיהִי חֲכָמָה, ט"ל תּוֹרָה לְבַנְיָהוּ, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, כֹּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה טַל תּוֹרָה מְחִייהוּ.

גַּל נְעוּל (שִׁיר ד' יד) גַּל אִיהוּ כְּמוֹ גַלְגַּל, אִיהוּ רְמִיז דְּבִיָּה מַעֲיָן חֲתוּם דְאִיהִי י', וּמִיַּד הַשְּׁקוּ הַצֶּאֱן דְאִינוֹן אַבְרִין קְדִישִׁין, דְאֶתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל לר' לא) וְאֶתָּן צֶאֱנִי צֶאֱן מְרַעִיתִי אָדָם אֲתֶם, כְּלָהוּ רוּעִים, וּמִשָּׁה עַל כְּלָהוֹן, דְּכָתִיב (שְׁמוֹת ב' טו) וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר, וְכָתִיב (צ' א) תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים וְכוּ', אִיהוּ שׁוֹלְטָנוּתִיהּ בְּשִׁבְעָה רְקִיעִין.

צְדִיק אִיהִי רְקִיעַ דְּפְלִיג בֵּין מַיָּא לְמַיָּא, בֵּין יָם עַלְאָה דְאִיהִי אִימָא עַלְאָה, וּבֵין יָם תַּתָּא דְאִיהִי אִימָא תַתָּא, וְעָלִיהּ אֶתְמַר אֵין בֵּין מַיִם הָעֲלִיּוֹנִים לְמַיִם הַתַּחְתּוֹנִים אֶלָּא

הַעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֶלֶּא
כַּמְּלֵא נִימָה, כְּמוֹ שְׂבַאֲרוּהוּ
בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
צְדִיקָה, וְלֹא לַחֲנָם פִּרְשׁוּהוּ
הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְדַקְדָּק עִם הַצְּדִיקִים אֲפִלוּ
כַּחוּט הַשְּׂעֵרָה.

וְאִין נִימָה וְנִימָה שֶׁל שְׂעֵרָה שֶׁל
הַעֲתִיק הִקְדוּשׁ שֶׁלֹּא יוֹצֵאת
מִמַּעַיִן עֲלִיוֹן, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
ו', מַעַיִנוּ הִיא י' שְׂעוּלָה בְּאִוִיר
עַד אִין סוּף וְיִוָּרַד עַד אִין
תַּכְלִית.

וְהוּא עֶשֶׂר, וּבְגִלְלָה נֹאמֵר עֶשֶׂר
אֲמוֹת אַרְבֵּי הֶקְרָשׁ, אֲמוֹת הֵם
מֵאוֹת בְּהַפּוּךְ, וְאִמָּה וְחֲצֵי
הָאִמָּה רַחֲב הֶקְרָשׁ הָאֶחָד, זֶה
סוּד שְׂעוֹר הַקּוּמָה, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
עַל ק"ו הַמְּדָה. מַה זֶה ק"ו? זֶה
הָאוֹת י', שֶׁהִיא מְדָה לְכָל שְׂעוֹר
שֶׁל הַגּוֹף.

הִיא מְדָה בֵּין עֵין לְעֵין, וְעֲלִיָּה
נֹאמֵר אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִי"ם הִיא, הוּא
שְׂעוֹר שֶׁל אַרְבֵּי הַחֲטָם, וְהִיא
שְׂעוֹר שֶׁל כָּל אֲצַבֵּעַ וְאֲצַבֵּעַ
וְשְׂעוֹר בֵּין אֲצַבֵּעַ לְאֲצַבֵּעַ ו' (כ"א)
(י').

י' הִיא מְדָה שֶׁל שְׂפָה, וּמְדָה שֶׁל
עֵין וְעֵין בְּעֵגוּל, וּמְדָה שֶׁל פֶּן
וּפֶן שֶׁל פְּנִים, וּמְדָה שֶׁל קַמִּיץ
סְתוּם, וּכְשֶׁנִּפְתַּח קַמִּיץ, נִפְתַּח
בְּחֻמֶשׁ אֲצַבְעוֹת בְּסוּד שֶׁל ה',
שְׂבָהֶם הִקּוּ הַזֶּה הוֹלֵךְ חֻמֶשׁ
מֵאוֹת שָׁנִים.

וּכְבֹּאֶשֶׁר (כַּאֲשֶׁר) יוֹרֵד לְמַטָּה אֶל
הַצְּדִיק, נִקְרָא שְׂעוֹר, וּכְשְׂעוּלָה
לְמַעְלָה לְאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, נִקְרָא
קוּמָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְיִמְדוּ
בְּעֶמֶר, זֶה שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא
עֶמֶר לְגִלְגֶּלֶת, שֶׁהִיא גִלְגֶּלֶת
הָרֵאשׁ, וְשְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא
סְפִירַת הָעֶמֶר, שְׂבוּ מוֹנָה שְׂבַע
יָמִים שֶׁהֵם שְׂבַע שְׁבָתוֹת, שֵׁשׁ
בָּהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שֶׁל שְׂשָׁה שֶׁל כָּל שְׂבֻעַ, וְשְׂבַע שְׁבָתוֹת, הָרִי מ"ט (שֶׁל מַסְטֵרִיז), שֶׁהֵם

כַּמְּלֵא נִימָא, כַּמָּה דְּאוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מְתַנִּיתִין,
וְהֵאֵי נִימָא אִיהוּ צְדִיק, וְלֹאוּ לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ
קְדַמָּאִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדָּק עִם
הַצְּדִיקִים אֲפִלוּ כַּחוּט הַשְּׂעֵרָה.

וְלִית נִימָא וְנִימָא דְשְׂעֵרָה דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא
דְלֵא נִפְקָא מִמְבוּעָא עֲלָאָה, וְהֵאֵי נִימָא
אִיהוּ ו', מְבוּעָא דִילִיָּה י', דְסִלְקָא בְּאוּרָא עַד
אִין סוּף וְנַחְתָּא עַד אִין תַּכְלִית.

וְאִיהוּ עֶשֶׂר, וּבְגִינָה אֲתַמֵּר (שְׁמוֹת כו טז) עֶשֶׂר
אֲמוֹת אַרְבֵּי הֶקְרָשׁ, אֲמוֹת אִינוּן
מֵאוֹת בְּהַפּוּכָא, וְאִמָּה וְחֲצֵי הָאִמָּה רַחֲב
הֶקְרָשׁ הָאֶחָד, דָּא רִזָּא דְשְׂעוֹר קוּמָה, דְאִיהוּ
אֲזִיל עַל ק"ו הַמְּדָה, מֵאֵי ק"ו דָּא אֶת ו',
דְאִיהוּ מְדָה לְכָל שְׂעוּרָא דְגוּפָא.

אִיהוּ מְדָה בֵּין עֵינָא לְעֵינָא, וְעֲלָה אֲתַמֵּר (שם)
ה טו) אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִי"ם הִיא, אִיהוּ שְׂעוּרָא
דְאוּרְכָא דְחוּטְמָא וְאִיהוּ שְׂעוּרָא דְכָל אֲצַבֵּעָא
וְאֲצַבֵּעָא וְשְׂעוּרָא בֵּין אֲצַבֵּעָא לְאֲצַבֵּעָא ו' (כ"א)
(י').

י' אִיהוּ מְדָה דְשְׂפָה, וּמְדָה דְכָל עֵינָא וְעֵינָא
בְּעֵגוּלָא, וּמְדָה דְפֶן וּפֶן דְאַנְפִּין, וּמְדָה
דְקַמִּיץ סְתִים, וְכַד אֲתַפְתַּח קַמִּיץ אֲתַפְתַּח
בְּחֻמֶשׁ אֲצַבְעֵין בְּרִזָּא דְה', דְבַהוּן הֵאֵי קוּ אֲזִיל
חֻמֶשׁ מְאָה שָׁנִין.

וְכַד (ס"א ו' כד) נַחֲתִית לְתַתָּא לְגַבֵי צְדִיק אֲתַקְרִי
שְׂעוֹר, וְכַד סָלִיק לְעֵילָא לְגַבֵי אִימָא
עֲלָאָה אֲתַקְרִי קוּמָה, וְרִזָּא דְמִלָּה (שם טז)
(יח) וְיִמְדוּ בְּעֶמֶר דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, דְאִיהוּ
עֶמֶר לְגִלְגֶּלֶת, דְאִיהוּ גִלְגֶּלֶתָא דְרִישָׁא,
וְשְׂכִינְתָא תַתָּאָה אִיהוּ סְפִירַת הָעוּמֵר, דְבַהּ מְנִי
שְׂבַע יוֹמִין דְאִינוּן שְׂבַע שְׁבָתוֹת, דְאִית בַּהוּן

בָּהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שֶׁל שְׂשָׁה שֶׁל כָּל שְׂבֻעַ, וְשְׂבַע שְׁבָתוֹת, הָרִי מ"ט (שֶׁל מַסְטֵרִיז), שֶׁהֵם

אַרְבַּעִים וְתֵשַׁע פְּנִים טְהוֹר,
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שְׁבָהּם
נִטְהַרְתְּ שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה אֶל
בַּעֲלָהּ בַּמְקוֹה שְׁלָה, שֶׁהוּא
מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה, וְהוּא שְׁעוֹר
קוּמָה, שְׁכַף הֵן אוֹתִיּוֹת מְקוֹה -
קוּמָה, וְהֵם ס' סְתוּמָה בְּסוּד זֶה:
(צִיּוֹר לַמַּעֲלָה) שֶׁל תֵּשַׁע נְקֻדוֹת לְכָל
צַד, בְּנִקְדָה הָאֲמֻצְעִית נִשְׁלַמוּ
לְאַרְבַּעִים סְאִים, הוּא הַשְׁעוֹר
שֶׁל הַמְקוֹה, שְׁבוּ נִטְהַרְתְּ אִשָּׁה
לְבַעֲלָהּ.

וְלִפְנֵי שְׁנִטְהַרְתְּ, צְרִיךְ לְמַנּוֹת
שְׁבָעָה יְמֵי טְהָרָה, לְהַשְׁלִים בָּהֶם
אַרְבַּעִים וְתֵשַׁע פְּנִים טְהָרָה שֶׁל
הַתּוֹרָה, וּבָהֶם מִתְחַבֵּרַת תּוֹרָה
שְׁבַכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה
בְּיוֹם הַשְּׁבוּעוֹת, שֶׁהֵם דו
פְּרָצוּפִים שֶׁל אָדָם, וְהַחֲבוּר שֶׁל
שְׁנֵיהֶם רַח"ס, שֶׁהוּא מֵאֲתִים
אַרְבַּעִים וְשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה,
וְסוּד הַדְּבָר - קִדְשׁ לִי כָל בְּכֹר
פֶּטֶר כָּל רַחֵם, בַּחֲבוּר הַזֶּה שֶׁל
שְׁבוּעוֹת מִתְקַרְבִים כָּל מִצְוֹת
עֲשֵׂה כַּעֲצָמִים בְּבִטָּן הַמְּלֵאָה.
וּבְאוֹתוֹ זְמַן, כָּל אוֹתָם אֵיבָרִים
מְקַבְּלִים עַל יְדֵי צְנוּרוֹת זֶה מִזֶּה.
זֶהוּ שְׁכַתּוּב מְקַבְּלוֹת הַלְּלָאוֹת
אִשָּׁה אֶל אַחְתָּהּ, וּכְשֶׁהֵם
מְקַבְּלִים, כָּל הַסְּפִירוֹת מְקַבְּלוֹת
זו מִזוֹ, וְהַמְּלָאכִים לְמִטָּה
מְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד נוֹתֵן רְשׁוּת לְחֻבְרוֹ לְהַפְּנֵס
לְתַחוּם חֻבְרוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
וְנוֹתְנִין רְשׁוּת זֶה לְזֶה.

וּמִי גוֹרֵם זֶה? יִשְׂרָאֵל.
כְּשֶׁמְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה, בֵּין בַּתּוֹרָה
בֵּין בְּמִמוֹן, גוֹרְמִים לְקַבֵּל

אַרְבַּעִין וְתַרְיֵן יוֹמִין דְּשִׁיתָא דְּכָל שְׁבוּעָה,
וְשְׁבַע (דף לט ע"א) שְׁבַתוֹת הָא מ"ט (ג"א
דמטטרו"ן), דְּאֵינוֹן מ"ט אֲנַפִּין טְהוֹר, שָׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, דְּבַהוֹן
אֲתַדְפִּיאֵת שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ, בַּמְקוֹה
דִּילָהּ, דְּאִיהוּ מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה, וְאִיהוּ
שִׁיעוֹר קוּמָה, דְּהֵכִי אֵינוֹן אֲתוּוֹן דְּמְקוֹה קוּמָה,
וְאֵינוֹן ׀ סְתִימָא בְּרִזָּא דָא, דְּתֵשַׁע נְקֻדִין

לְכָל סֵטֶר, בְּנִקְדָה דְּאֲמַצְעִיתָא אֲשַׁתְּלִימוּ
לְאַרְבַּעִים סְאִין, אִיהוּ שִׁיעוֹרָא דְּמְקוֹה, דְּבִיָּה
אֲתַדְפִּיאֵת אֲתַתָּא לְבַעֲלָהּ.

וְקַדְם דְּאֲתַדְפִּיאֵת, צְרִיךְ לְמַנְאָה שְׁבָעָה יוֹמִין
דְּדַכְיוֹ, לְאַשְׁלֵמָא בַּהוֹן מ"ט פְּנִים דְּכִיּוֹ
דְּאוֹרִייתָא, וּבַהוֹן אֲתַחְבֵּרַת אוֹרִייתָא דְּבַכְתָּב
וְאוֹרִייתָא דְּבַעֲל פֶּה בְּיוֹמָא דְּשְׁבוּעוֹת, דְּאֵינוֹן
דו פְּרָצוּפִין דְּאָדָם, וְהַחֲבוּרָא דְּתַרוּיְיהוּ רַח"ס,
דְּאִיהוּ רַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה, וְרִזָּא דְּמִלָּה (שְׁמוֹת
י"ב) קִדְשׁ לִי כָל בְּכֹר פֶּטֶר כָּל רַחֵם, בַּהֲאִי
חַבּוּרָא דְּשְׁבוּעוֹת מִתְקַרְבִין כָּל פְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה,
כַּעֲצָמִים בְּבִטָּן הַמְּלֵאָה (קַהֲלַת יֵא ה').

וּבַתְּהוּא זְמַנָּא, כָּל אֵינוֹן אֲבָרִין מְקַבְּלִין עַל
יְדֵי צְנוּרִין דָּא מִן דָּא, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת כו ה) מְקַבְּלוֹת הַלְּלָאוֹת אִשָּׁה אֶל
אַחְתָּהּ, וְכַד אֵינוֹן מְקַבְּלִין, כָּל סְפִירָאן מְקַבְּלִין
דָּא מִן דָּא, וּמְלֵאכִין לְתַתָּא מְקַבְּלִין דִּין מִן
דִּין, כְּמָה דָּאֵת אֲמַר וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְכָל
חַד וְחַד יְהִיב רִשׁוּ לְחַבְרִיָּה, לְאַעֲלָא בְּתַחוּמָא
דְּחַבְרִיָּה, כְּמָה דָּאֵת אֲמַר וְנוֹתְנִין רְשׁוּת זֶה
לְזֶה.

וּמֵאֵן גְּרִים דָּא, יִשְׂרָאֵל כַּד מְקַבְּלִין דָּא מִן
דָּא, בֵּין בְּאוֹרִייתָא בֵּין בְּמִמוֹנָא, גְּרַמִּין

לְקַבְּלָא לְעִילָא דָּא מִן דָּא,

למעלה זה מזה ולהשפיע זה לזה, והכל על ידי צנורות. זהו שכתוב תהום אל תקום קורא לקול צנוריה וגומר. ומה אומרים זה לזה? אבע מימיה, קול שני רעים אני שומע.

ובנגדם שתי שפתים שנקראים אפיקי מים, ומי הם? נצח והוד, שנקראים שקתות המים, ושניהם נשקים על ידי צנור שהוא העמוד האמצעי שכולל הכל, והוא ברית שפלוילים בו כל האיברים של הגוף, כל הצנורות משקים מהאות ו', שהוא נהר ששופע ויוצא מעדן, והוא צנור שיוצא ממעין המים שהוא י', וממנו מתפשטת ה' שהיא הים העליון.

ובא וראה, תשע נקודות הן מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלן נקראו צנורות ומענינות לאותיות, שהן פלוילות בקרקע, שהיא שכינה התחתונה שנקראת ג"ן, כלולה משלשה וחמשים סדרים של התורה, ועליה נאמר גן נעול אחותי כלה, גל נעול מעין חתום. חתום ודאי, משום שהיא בתולה ואיש לא ידעה, והיא חכמת שלמה, שעליה נאמר ותרב חכמת שלמה, מתגדלת מכל ההשקאה של כל ספירה וספירה על ידי אותו צנור, שהוא ו', עד שמגיעה לאותו המעין העליון, שהיא י' העליונה, חכמת כל בני קדם, ובאותו זמן היא נעשית פתח בראש האות ו'.

ובא וראה, שכינה תחתונה, כשהיא משקית מהנקודות, נקראת חר"ק חל"ם שור"ק, למי? לאותו צנור שהוא ו', שכולל ששה צנורות, שכלם משש אותיות שהן אבגית"ץ וכי', ששה צנורות הם שתלויים ממנו, והוא כולל שש אחרים, וכלם עולים לארבעים ושנים,

ולאשפעה דא לדא, וכלא על ידי צנורין, הדא הוא דכתיב (תהלים מב ח) תהום אל תהום קורא לקול צנוריה וגומר, ומאי אמרי דא לדא, אבע מימיה. קול שני ריעים אני שומע.

ואינון לקבלייהו תרין שפוון דאתקרוין אפיקי מים, ומאן נינהו נצח והוד, דאתקרוין שקתות המים, ותרוייהו אתשקיין על ידא דצנורא דאיהו עמודא דאמצעיתא דכליל פלא, ואיהו ברית דכלילן ביה כל אברין דגופא, פל צנורין אינון אתשקיין מן את ו', דאיהו נהר דנגיד ונפיק מעדן, ואיהו צנור דנפיק ממעינא דמיא דאיהו י', ומניה אתפשטא ה' דאיהי ים עלאה.

ותא חזי תשע נקודין אינון מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלהו אתקריאו צנורין ומבועין לאתוון, דאינון כלילן בקרקע, דאיהי שכינתא תתאה, דאתקריאת ג"ן, כלילא מתלת וחמשין סדרין דאורייתא, ועלה אתמר גן נעול אחתי כלה, גל נעול מעין חתום, חתום ודאי, בגין דאיהי בתולה ואיש לא ידעה, ואיהי חכמת שלמה, דעלה אתמר (מלכים א ה ו) ותרב חכמת שלמה, אתרביאת מכל שקיו דכל ספירה וספירה, על ידא דההוא צנורא דאיהו ו', עד דמטיאת לההוא מבועא עלאה דאיהי י' עלאה חכמת כל בני קדם, ובההוא זמנא אתעבידת איהי תגא ברישא דאת ו'.

ותא חזי, שכינתא תתאה פד איהי אתשקיא מן נקודין, אתקרי חר"ק חל"ם שור"ק, למאן לההוא צנור דאיהו ו', דכלילן שית צנורין, דכלהון משית אתוון, דאינון אבגית"ץ וכי', שית צנורין אינון דתליין מניה, ואיהו כליל שית אחרנין, וכלהו סלקין למ"ב, וכי', ששה צנורות הם שתלויים ממנו, והוא כולל שש אחרים, וכלם עולים לארבעים ושנים,

נקראת חר"ק חל"ם שור"ק של
אותו הצנור, כמו זה: ו.

וכך היא נקראת אל י, וכך אל
ה', וסוד הדבר - אני ראשון ואני אחרון
וכו', ולפעמים היא עטרה על ראשו של
האות ו', כמו זה: , וסוד הדבר - נוטה
שמים פיריעה, והו הסוד של הראש של
האות א. ולפעמים יורד תחתיו כמו זה:
קמ"ץ, כשעולה על הראש נקראת
כתר ורק"א. באותו זמן נאמר בה אשת
חיל עטרת בעלה, ונקראת חל"ם,
וכשיורדת תחתיו נקראת חיר"ק,
והיא לח"ם, שכן הוא חל"ם
בהפוך אותיות לח"ם, והו לחם
אפירים אכל איש, שנאמר בו
יהו"ה איש מלחמה. מצד של
החכמה נקראת חל"ם, ומצד
העמוד האמצעי נקראת שור"ק,
כמו שנאמר ואנכי נטעתיך שורק
פלה זרע אמת, אותו שנאמר בו
תתן אמת ליעקב, מצד שלו
נקראת חר"ק, ובאותיות הפוכות
חק"ר, ובשבילה נאמר החקר
אלוה תמצא, והיא קרח הנורא,
שהוא השם השלישי של תפלה,
שנאמר בו הא"ל הגדול הגבור
והנורא, הנורא הוא העמוד
האמצעי.

ושור"ק הוא טמיר וגנוז, מצד של
צדיק שהוא ברית, אור גנוז,
שהוא ר"ז פחשבון אור, כמו
שבארוהו בעלי המשנה, אור זרע
לצדיק, והו האור הגנוז
לצדיקים, שחמשה אור
שלמעלה ממנו הם כלם
בהתגלות.

וכי הוא? שלשה אור סגול,
ושנים אור שב"א, כשעולה על
כנפיהם של שתי נקודות שהן
שב"א, נעשית שור"ק, וסוד
הדבר - סמכוני באשיות,

ומאי ניהו, תלת אור סגול, ותרין אור שב"א, פד סלקא על גדפייהו
דתרין נקודין דאינון שב"א, אתעבידת שור"ק, ורזא דמלה (שיר ב

אתקריאת חר"ק חל"ם שור"ק דההוא צנור,
כגוונא דא ו.

והכי אתקריאת לגבי י, והכי לגבי ה', ורזא
דמלה אני ראשון ואני אחרון וכו',
ולזמנין איהי עטרה על רישא דאת ו', כגוונא
דא ורזא דמלה נוטה שמים פיריעה, ודא
רזא דרישא דאת א, ולזמנין נחית תחותי
כגוונא דא קמ"ץ, פד סלקא על רישא
אתקריאת תגא זרק"א, בההוא זמנא אתמר
בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה,
ואתקריאת חל"ם, וכד נחתת תחותיה
אתקריאת חיר"ק, ואיהי (דף לט ע"ב) לח"ם,
דהכי איהו חל"ם בהפוך אתוון לח"ם, ודא
איהו לחם אפירים אכל איש (תהלים עח
כה), דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה,
מסטרא דחכמה אתקריאת חל"ם, ומסטרא
דעמודא דאמצעיתא אתקרי שור"ק, כמה
דאת אמר (ירמיהו ג כא) ואנכי נטעתיך שור"ק
פלה זרע אמת, ההוא דאתמר ביה (מיכה זכ) תתן
אמת ליעקב, מסטרא דיליה אתקריאת חר"ק,
ובהפוך אתוון חק"ר, ובגינה אתמר (איוב יא
ט) החקר אלוה תמצא, ואיהי קרח הנורא,
דאיהו שמא תליתאה דצלותא, דאתמר ביה
הא"ל הגדול הגבור והנורא, הנורא איהו
עמודא דאמצעיתא.

ושור"ק איהו טמיר וגנוז, מסטרא דצדיק
דאיהו ברית, אור גנוז. דאיהו ר"ז
כחושפן אור, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין,
אור זרוע לצדיק, ודא הוא אור הגנוז
לצדיקיא, דחמש אור דלעילא מגיה פלהון
אינון פאתגלייא.

וכשהיא יורדת תחת צר"י,
נעשית סגו"ל, ועליהם נאמר
רפדוני בתפוחים, ומי הן
האששות הללו? הם שתי
אשות, שהם איש ואשה, אש
לבנה ואש אדמה ששם אב ואם,
שהם י"ה, והם פני הדין ופני
הרחמים.

למה רצתה להסתמך שם? משום
שהם שני גוונים של השושנה,
לבן ואדם, רחמים ודין, שהם
חסד וגבורה, ושם ריח השושנה,
וזהו העמוד האמצעי, ומשום
שמריחה בו, אומרת סמכוני
באששות, ובו נעשית סגו"ל,
לשיוורדת - רפדוני בתפוחים,
אלו הם שני עמודי אמת, שהם
לבן ואדם, ומשום שמריחה
באות ו', שהיא בכרית, אומרת
רפדוני בתפוחים.

ובשמתחברת בו נעשית סגו"ל,
מה שהיו צר"י נעשה ציר, זהו
שכתוב וייצר יהו"ה אלהים את
האדם עפר מן האדמה וגומר,
ויצמח יהו"ה אלהים מן
האדמה כל עץ נחמד למראה
וגומר. צדיק זה הוא עץ פרי
עושה פרי למינו, ובמקום הזה
הוא האהבה שלה בחבור ויחוד
של בעלה, ומשום זה אומרת כי
חולת אהבה אני.

ובשישראל חוטאים בכרית
מילה, נפסקת נביעת הנקודות מן
האותיות שכלולות בשכינה
התחתונה, ונשארת יבשה.
באותו זמן מה כתוב בשור"ק
חיר"ק? שרקו ויחרקו שן אמרו
בלענו, קמ"ץ פת"ח, זה סוגר וזה
פותח, שני אלו הם שסוגרים
ופותחים את המעינות של אותן
נקודות אל האותיות, והאות ו',
כשהיא נטויה על ראשי אותיות

(ה) סמכוני באששות, וכד נחתת איהי תחות
צר"י אתעבידת סגו"ל ועליהו אתמר רפדוני
בתפוחים, ומאי ניהו אלין אששות, אינון
תרי אשות, דאינון איש ואשה, אשא חורא,
ואשא סומקא, דתמן אב ואם, דאינון י"ה,
ואינון אנפי דינא ואנפוי דרחמי.

אמאי בעאת לאסתמכא תמן, בגין דאינון
תרין גוונים דשושנה, חור וסומק,
רחמי ודינא, דאינון חסד וגבורה, ותמן ריחא
דשושנה, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, ובגין
דארכת ביה, אמרת סמכוני באששות, וביה
אתעבידת סגו"ל, כד נחתא רפדוני בתפוחים,
אלין אינון תרי סמכי קשוט, דאינון חור
וסומק, ובגין דארכת באת ו' דאיהי בכרית,
אמרת רפדוני בתפוחים.

וכד אתחברת ביה אתעבידת סגו"ל, מה דהו
צר"י אתעביד ציר, הדא הוא
דכתיב (בראשית ב ז) וייצר יהו"ה אלהים את
האדם עפר מן האדמה וגומר, ויצמח יהו"ה
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וגומר, דא צדיק איהו עץ פרי עושה פרי
למינו, ובהאי אתר איהו רחימו דילה בחבורא
ויחודא דבעלה, ובגין דא אמרת (שיר ב ה) כי
חולת אהבה אני.

וכד ישראל חאבין בכרית מילה, אתפסיק
נביעו דנקודין מאתוון, דכלילין
בשכינתא תתאה, ואשתארת יבשה, בההוא
זמנא מה פתיב בשור"ק חיר"ק, שרקו ויחרקו
שן אמרו בלענו (איכה ב טז), קמץ פת"ח דא סגיר
ודא פתח, אלין תרין אינון דסגרין ופתחיין
מבועין דאינון נקודין, לגבי אתוון, ואת ו'
כד איהו נטוי על רישי אתוון עלאין אתקרי
רפ"ה, וכד איהו במציעו דאתוון אתקרי דג"ש,

אתוון אלין אינון חיוון,

דַּאֲתַמַּר בְּהוֹן (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב,
רְצוּא בְּדַג"שׁ וְשׁוּב בְּרַפ"ה.

בְּתַרְיִן דַּאֲתוּוֹן דַּאיִנּוֹן תְּלִיִין בְּמַחְשְׁבָה,
דַּאיִנּוֹן פְּגוּוֹנָא דְתַגִּין, נְקוּדִין תְּלִיִין
בְּדַבּוּרָא, אַתּוּוֹן תְּלִיִין בְּעוּבְדָא, שְׁבַע זַיִינִין
אִינּוֹן פְּגוּוֹנָא דָא י"ו אִיהוּ ז', לֹא צְרִיכִין
תַּגִּין, דַּאיִנּוֹן אַתּוּוֹן אַתְקֵרוּן תַּגִּין פְּגוּוֹנָא דָא
יְהו"ה.

תַּגִּין תְּלִיִין בְּמַחְשְׁבָה דְלַפָּא וּמוּחָא, נְקוּדִין
בְּדַבּוּרָא דְפוּמָא, אַתּוּוֹן בְּעוּבְדָא
דַּאֲבְרִין, וּמֵאֲלִין נְקוּדִין וְטַעְמֵי וְאַתּוּוֹן, עֲבִיד
הֵהוּא סְתִים וְגַנְיָז פְּרַסְיָא טְמִירָא עֲלָאָה,
וְעֲלִיָּה אַתְמַר (איכה ה יט) אַתָּה יְהו"ה לְעוֹלָם

תֵּשֵׁב וְכו', מֵאֵי אַתָּה, הֵהוּא דַּאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיהו
כה א) יְהו"ה אֱלֹהֵי אַתָּה אֲרוּמְמָךְ, בַּהֵהוּא
דַּאֲתַמַּר בֵּיה (חבקוק ג) רוּם יְדִיהוּ נְשָׂא, וּבְגִינְיָה
אַתְמַר לְמֵי נוּשָׁאִין כַּפִּים לְרוּם הַשְּׁמַיִם, הֵדָא
הוּא דְכְּתִיב רוּם יְדִיהוּ נְשָׂא, וּמֵאֵי נִיהוּ יו"ד

ה"א וּא"ו ה"א, דַּאִיהוּ חֲכָמָה פ"ח מ"ה,
וְעֲלִיָּה אַתְמַר (דף פ ע"א) (תהלים קיא ו) פ"ח מ"עֶשְׂרֵי
ה"גִיד לְעַמּוֹ, וְהֵאֵי אִיהוּ כ"ח פְּרָקִין דִּידִין
דְּמִלְפָּא עֲלָאָה, דַּאיִנּוֹן כּוּז"ו בְּמוּכְס"ז כּוּז"ו,
פְּנוּיִין דִּיהוּדָא עֲלָאָה, דַּאִיהוּ יְהו"ה אֱלֹהֵינּוּ
יְהו"ה, וּבְגִין דַּאֲסַתְלַק הָאֵי חֵילָא מִיִּשְׂרָאֵל,
אַתְמַר בְּהוֹן (איכה א ו) וַיִּלְכּוּ בְּלֹא כַח לְפָנֵי רוּדְף.

יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, אִינּוֹן עֶשֶׂר אַצְבָּעָן,
דַּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שיר ח יד) יָדֵיו גְּלִילֵי זָהָב,
דְּבַהוֹן כ"ח פְּרָקִין, דַּאיִנּוֹן כ"ח אַתּוּוֹן דְּעוּבְדָא
דְּבְרָאשִׁית, וּבְגִין דָּא יְהו"ה אֱלֹהֵי אַתָּה, וּמֵאֵי
אַתָּה, הֵהוּא דַּאֲתַמַּר בֵּיה (תהלים צג ב) נִכּוֹן פְּסָאָךְ
מֵאֵז מַעוֹלָם אַתָּה, וּמֵאֵי נִכּוֹן, דָּא נֶאֱמָן יוֹשֵׁב
וְנֶאֱמָן עוֹמֵד בְּאֲמָצַע, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו

פסאך מאז מעולם אַתָּה. ומה זֶה נִכּוֹן? זֶה נֶאֱמָן יוֹשֵׁב וְנֶאֱמָן עוֹמֵד בְּאֲמָצַע. זֶהוּ שְׁכָתוּב כְּתַפְאָרַת

עֲלִינּוֹת, נִקְרָא רַפ"ה, וּכְשֶׁהוּא
בְּאֲמָצַע הָאוֹתִיּוֹת נִקְרָא דַג"שׁ,
הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵן חֵירוֹת, שְׁנֶאֱמַר
בְּהֵן וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב. רְצוּא
בְּדַג"שׁ, וְשׁוּב בְּרַפ"ה.

הַכְּתָרִים שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
תְּלִיּוֹת בְּמַחְשְׁבָה, שֶׁהֵן כְּמוֹ
הַתְּגִים, הַנְּקֻדוֹת תְּלִיּוֹת בְּדַבּוּר,
הָאוֹתִיּוֹת תְּלִיּוֹת בְּמַעֲשֵׂה, שְׁבַע
זַיִינִים הֵם כְּמוֹ זֶה: י"ו, הוּא
ז', לֹא צְרִיכִים תְּגִים, שְׁאוּתָן
אוֹתִיּוֹת נִקְרְאוֹת תְּגִים, כְּמוֹ זֶה:
יְהו"ה.

הַתְּגִים תְּלִיּוֹים בְּמַחְשְׁבָה שֶׁל
הַלֵּב וְהַמֵּת, הַנְּקֻדוֹת בְּדַבּוּר הֵפָּה,
הָאוֹתִיּוֹת בְּמַעֲשֵׂה הָאֵיבָרִים,
וּמֵאֵלֵי הַנְּקֻדוֹת וְטַעְמֵי הָאוֹתִיּוֹת
עוֹשֶׂה אוֹתוֹ סְתוּם וְגַנּוּז כְּסֵא
טְמִיר עֲלִיּוֹן, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר אַתָּה
יְהו"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְכו'. מַה זֶה
אַתָּה? אוֹתוֹ שְׁנֶאֱמַר בּוּ יְהו"ה
אֱלֹהֵי אַתָּה אֲרוּמְמָךְ, בְּאוֹתוֹ
שְׁנֶאֱמַר בּוּ רוּם יְדִיהוּ נְשָׂא,
וּבְשִׁבְלֵי נֶאֱמַר לְמֵי נוּשָׁאִין
כַּפִּים? לְרוּם הַשְּׁמַיִם. זֶהוּ שְׁכָתוּב
רוּם יְדִיהוּ נְשָׂא. וּמֵי הוּא? יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, שֶׁהוּא חֲכָמָה,
פ"ח מ"ה, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר פ"ח
מ"עֶשְׂרֵי ה"גִיד לְעַמּוֹ, וְזֶהוּ כ"ח
הַפְּרָקִים שֶׁל יְדֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן,
שֶׁהֵן כּוּז"ו בְּמוּכְס"ז כּוּז"ו,
הַפְּנוּיִים שֶׁל הַיְחוד הָעֲלִיּוֹן,
שֶׁהוּא יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,
וּמִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק הַפֶּתַח הַזֶּה
מִיִּשְׂרָאֵל, נֶאֱמַר בָּהֶם וַיִּלְכּוּ בְּלֹא
כַח לְפָנֵי רוּדְף.

יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, הֵן עֶשֶׂר
אַצְבָּעוֹת, שְׁנֶאֱמַר בְּהֵן יָדֵיו גְּלִילֵי
זָהָב, שְׁבָהֶם עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
פְּרָקִים, שֶׁהֵן עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
אוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה כְּרֵאשִׁית,
וּמִשּׁוּם זֶה יְהו"ה אֱלֹהֵי אַתָּה,
וּמַהוּ אַתָּה? אוֹתוֹ שְׁנֶאֱמַר בּוּ נִכּוֹן
עוֹמֵד בְּאֲמָצַע. זֶהוּ שְׁכָתוּב כְּתַפְאָרַת

אָדָם לְשִׁכְת בַּיִת. וּמָה זֶה מֵאָז?
אֲלֵא אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ אִז תִּקְרָא
וַיהוּ"ה יַעֲנֵה. וּמָה זֶה אִז? אֵלּוּ
שְׁמוֹנֵה הָאוֹתוֹת שֶׁל יֵאֱהוּדוֹנָה"י
שְׁעוֹלוֹת לְחֻשְׁבּוֹן אִמְ"ן.

וְזוֹהוּ הָעוֹנָה אִמְן בְּכָל כַּחוֹ, בְּאוֹתוֹ
כ"ח, וּמִשׁוֹם זֶה פִּרְשׁוּהָ בְּעֵלִי
הַמִּשְׁנָה, הָעוֹנָה אִמְן בְּכָל כַּחוֹ
קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דֵינּוּ שֶׁל שְׁבַעִים
שָׁנָה, וּבְגִלְלוֹ נֵאמַר נִכּוֹן כִּסְאָךָ מֵאָז
מֵעוֹלָם אַתָּה, וּבִיָּה (אִיכָה ה' יט) אַתָּה יְהוּ"ה
לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, אַתָּה, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה אָבִינוּ
מִלְכֵנוּ אָבִינוּ אַתָּה, וּמֵאִי נִיהוּ אָבִינוּ אָב
הֶרְחַמְן.

וְהוּא כּוֹלֵל אֶת כָּל אוֹתוֹת
הַתּוֹרָה, וּמִי הוּא? הַתּוֹרָה
שְׁבַכְתָּב, הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְעֵלְיוֹ
נֵאמַר בְּרוּךְ אַתָּה, וְכַשִּׁישְׂרָאֵל
עוֹמְדִים בְּעֲמֻדָה שֶׁל תְּפִלָּה, הוּא
יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, וּבְשִׁבְלֵוֹ נֵאמַר
בְּאוֹתוֹ זְמַן, אַתָּה יְהוּ"ה לְעוֹלָם
תֵּשֵׁב כִּסְאָךָ לְדוֹר וָדוֹר. וּמִי הוּא
לְדוֹר וָדוֹר? אֲלֵא אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר
בּוֹ דוֹר הוֹלֵךְ וָדוֹר בָּא וְהֵאָרֵץ
לְעוֹלָם עֲמֻדָת, וְאִין דוֹר פְּחוֹת
מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וּמִיֵּהוּ? מִשֶּׁה
שֶׁשְׁקוּל לְשִׁשִּׁים רַבּוּא מִישְׂרָאֵל,
וְדַרְגָּתוֹ הִיא הָאֶסְפֶּקֶלְרִיָּה
הַמְּאִירָה.

בְּזוֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ, בֹּא
וַיֵּאָה, אִין אָדָם מִפִּיק רְצוֹנוֹ
מִיהוּ"ה אֲלֵא בְּזוֹאת, שְׁעֲלִיָּה
נֵאמַר מִצָּא אֲשֶׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפֶּק
רְצוֹן מִיהוּ"ה, וְזוֹ הִיא עֵת לַעֲשׂוֹת
לִיהוּ"ה, וְכַמְּה עֲתוֹת יֵשׁ, וְעֲלִיָּהוּ
נֵאמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת, וְשִׁלְמָה
אָמַר עֵת לְשַׁחֵק וְכוּ', שְׁהֵן כ"ח
עֵת, וְעַל זֶה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
אָמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ,
שְׁהוּא קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוּ"ה.

מֵד יג) כְּתִפְאָרַת אָדָם לְשִׁכְת בַּיִת, וּמֵאִי מֵאָז,
אֲלֵא הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (שם נח ט) אִז תִּקְרָא
וַיהוּ"ה יַעֲנֵה, וּמֵאִי א"ז אֵלִין תִּמְנִיָּא אַתּוּן
דְּאִינוּן יֵאֱהוּדוֹנָה"י דְּסִלְקִין לְחֻשְׁבּוֹן אִמְ"ן.

וְדֵא אִיהוּ הָעוֹנָה אִמְן בְּכָל כַּחוֹ, בְּהֵהוּא כ"ח,
וּבְגִין דֵּא אוֹקְמוּהָ מֵאִרֵי מַתְנִיתִין, הָעוֹנָה
אִמְן בְּכָל כַּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דֵינּוּ שֶׁל שְׁבַעִים
שָׁנָה, וּבְגִינֵיהָ אַתְמַר (תהלים צג ב) נִכּוֹן כִּסְאָךָ מֵאָז
מֵעוֹלָם אַתָּה, וּבִיָּה (אִיכָה ה' יט) אַתָּה יְהוּ"ה
לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, אַתָּה, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה אָבִינוּ
מִלְכֵנוּ אָבִינוּ אַתָּה, וּמֵאִי נִיהוּ אָבִינוּ אָב
הֶרְחַמְן.

וְאִיהוּ כְּלִיל כָּל אַתּוּן דְּאוֹרֵייתָא, וּמֵאִי נִיהוּ
אוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא,
וְעֲלִיָּה אַתְמַר בְּרוּךְ אַתָּה, וְכַד יִשְׂרָאֵל קִיַּיְמִין
בְּעֲמֻדָה דְּצִלוֹתָא, אִיהוּ יְתִיב עַל כִּסְיָא,
וּבְגִינֵיהָ אַתְמַר בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתָּה יְהוּ"ה
לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כִּסְאָךָ לְדוֹר וָדוֹר, וּמֵאִי נִיהוּ
לְדוֹר וָדוֹר, אֲלֵא הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (קהלת א
ד) דוֹר הוֹלֵךְ וָדוֹר בָּא וְהֵאָרֵץ לְעוֹלָם עֲמֻדָת,
וְלִית דוֹר פְּחוֹת מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וּמֵאִי נִיהוּ,
מִשֶּׁה דְּשְׁקוּל לְשִׁשִּׁים רַבּוּא מִישְׂרָאֵל, וְדַרְגָּא
דִּילִיָּה אֶסְפֶּקֶלְרִיָּה דְּנִהָרָא.

בְּזוֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ (ויקרא טו ג), תָּא חֲזִי
אִין אָדָם מִפִּיק רְצוֹנוֹ מִיהוּ"ה אֲלֵא
בְּזוֹאת, דְּעֲלָה אַתְמַר (משלי יח כב) מִצָּא אֲשֶׁה מִצָּא
טוֹב וַיִּפֶּק רְצוֹן מִיהוּ"ה, וְדֵא הִיא עֵת לַעֲשׂוֹת
לִיהוּ"ה (תהלים קיט קכו), וְכַמְּה עֲתוֹת יֵשׁ, וְעֲלִיָּהוּ
אַתְמַר (ויקרא טו ב) וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת, וְשִׁלְמָה
אָמַר (קהלת ג ד) עֵת לְשַׁחֵק וְכוּ', דְּאִינוּן כ"ח
עֵת, וְעַל דֵּא קוֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא אָמַר וְאֵל יָבֵא
בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
לִיהוּ"ה.

וּבְשִׁשְׁבִּינָה שְׁנִקְרָאת זֹאת עִם
יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַאֲף גַם זֹאת
בְּהִיוֹתָם וְכוּ', מֵהֵם אוֹמְרִים
לָהּ? אָנָּה הִלֵּךְ דֹּדֶךָ הִיפָּה
בְּנִשְׁיָם, אָנָּה פָּנָה דֹדֶךָ וּנְבַקְשָׁנוּ
עִמָּךְ, בְּכִמָּה תַחְנוּנִים וּתְפִלוֹת,
בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין, בְּשַׁבְּתוֹת
וּבְיָמִים טוֹבִים, שְׁעֲלִיָּהֶם נֹאמַר
בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא
לְעֵלָם, אוֹת בְּרִית מִלָּה, אוֹת שֶׁל
שַׁבָּת וְיָמִים טוֹבִים, וְאוֹת שֶׁל
תְּפִלִּין.

עֲלֶיהָ נֹאמַר עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
חֲסִיד אֱלֹהֵי לְעֵת מְצֵא, מְצֵא אִשָּׁה
מְצֵא טוֹב וַיִּפְק רְצוֹן מִיהו"ה,
וַיַּעֲקֹב בְּרֹךְ אֶת בְּנָיו בְּזֹאת, זְהוּ
שְׁפָתוֹב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם
אֲבִיהֶם, וְדוֹד בְּזֹאת הִפִּיק רְצוֹנוֹ
מִיהו"ה כְּשֶׁנִּלְחַם עִם אוֹיְבָיו, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה וְכוּ'
בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְהַנְּבִיא,
כְּשֶׁרָאָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת, לֹא
רָאָה לָהֶם מְנוּחָה אֲלֵא בְּעַבּוֹר
זֹאת, וּגְאֻלַּת יִשְׂרָאֵל לֹא תָבֵא אֲלֵא
בְּזֹאת, זְהוּ שְׁפָתוֹב זֹאת אֲשִׁיב אֶל
לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל, וְיִהְיֶה לֹא
הַתְּבַרֵךְ אֲלֵא בְּזֹאת, זְהוּ שְׁפָתוֹב
וְזֹאת לִיהוּדָה, וּמִשָּׁה לֹא בְּרֹךְ אֶת
יִשְׂרָאֵל אֲלֵא בְּזֹאת, וְזֹאת הַבְּרָכָה,
וּמִי שֶׁלֹּא שָׁת לְבוֹ גַם לְזֹאת, עָלְיוֹ
כְּתוּב אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל
לֹא יָכִין אֶת זֹאת.

וְכִיּוֹן שֶׁהָאָדָם בָּהּ יִפִּיק רְצוֹנוֹ וְכִּי
מְשִׁיג הַשֵּׁם, שְׁזֵהוּ סוּד עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד, עַל זֹאת וְדַאי,
לְשֵׁם יְהו"ה שֶׁהוּא עַל זֹאת, לְמָה
תִּקְנֵנוּ בְּשַׁחֲרִית לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
בְּמִנְחָה לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
בְּעֶרְבִית לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּשַׁבָּת
לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּיוֹם טוֹב
לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי
תְּשׁוּבָה לְמַדָּה יְדוּעָה? אֲלֵא מָה

וְכֵן שְׁכִינְתָּא דְאַתְקְרִיאת זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל,
כְּמָה דְאַתְ אָמַר (ויקרא כו מד) וַאֲף גַם זֹאת
בְּהִיוֹתָם וְכוּ', מֵאִי אֵינּוֹן אֲמַרִין לָהּ (שירוא) אָנָּה
הִלֵּךְ דֹּדֶךָ הִיפָּה בְּנִשְׁיָם, אָנָּה פָּנָה דֹדֶךָ
וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ, בְּכִמָּה תַחְנוּנִים וּצְלוֹתִין,
בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין, בְּשַׁבְּתוֹת וּבְיוֹמֵי טְבִין,
דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (שמות לא יז) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעוֹלָם, אוֹת בְּרִית מִלָּה, אוֹת דְּשַׁבָּת
וְיָמֵי טְבִין, וְאוֹת דְּתְּפִלִּין.

עֲלֶיהָ אֲתָמַר (תהלים לב ו) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
חֲסִיד אֱלֹהֵי לְעֵת מְצֵא, מְצֵא אִשָּׁה מְצֵא
טוֹב וַיִּפְק רְצוֹן מִיהו"ה (משלי יח כב), וַיַּעֲקֹב בְּרֹךְ
לְבָנָיו בְּזֹאת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית מט
כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם, וְדוֹד בְּזֹאת
הִפִּיק רְצוֹנוֹ מִיהו"ה כְּשֶׁנִּלְחַם עִם אוֹיְבָיו,
כְּמָה דְאַתְ אָמַר (תהלים כז ג) אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה
וְכוּ', בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְהַנְּבִיא כְּשֶׁרָאָה אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת, לֹא רָאָה לָהֶם מְנוּחָה אֲלֵא
בְּעַבּוֹר זֹאת, וּפּוֹרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל לֹא יִיתִי אֲלֵא
בְּזֹאת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (איכה ג כא) זֹאת אֲשִׁיב
אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל, וְיִהְיֶה לֹא אֲתַבְּרִין
אֲלֵא בְּזֹאת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דברים לג ז) וְזֹאת
לִיהוּדָה, וּמִשָּׁה לֹא בְּרֹךְ יֵת יִשְׂרָאֵל אֲלֵא
בְּזֹאת (שם א) וְזֹאת הַבְּרָכָה, וּמִי שֶׁלֹּא שָׁת לְבוֹ
גַם לְזֹאת, עָלֶיהָ כְּתִיב (תהלים צב ז) אִישׁ בְּעַר לֹא
יָדַע וְכִסִּיל לֹא יָכִין אֶת זֹאת.

וְכִיּוֹן שֶׁהָאָדָם בָּהּ יִפִּיק רְצוֹנוֹ, וְכִּי מְשִׁיג
הַשֵּׁם, שְׁזֵהוּ סוּד עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
חֲסִיד, עַל זֹאת וְדַאי, לְשֵׁם יְהו"ה שֶׁהוּא עַל
זֹאת, לְמָה תִּקְנֵנוּ בְּשַׁחֲרִית לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
בְּמִנְחָה לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּעֶרְבִית לְמַדָּה
יְדוּעָה, וְכֵן בְּשַׁבָּת לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּיוֹם טוֹב
לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה לְמַדָּה יְדוּעָה, אֲלֵא מָה שְׁאָמַר עַל

שְׁאָמַר עַל זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוֹיָהּ הִיא עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר דָּוִד לְךָ יְהוָה הַגְדֹּלָה וְהַגְבוּרָה וְגוֹמַר, וְאִין לְךָ פְּעוּלָה בְּתַחְתּוֹנִים אֲלֵא עַל יְדֵי מַלְכוּת, שְׁנֵאמַר בְּה וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אֲבָל בְּזִמְן שְׁצִרִיף הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה, שְׁהִיא מַלְכוּת, עִם הַתַּחְתּוֹנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִים צְדִיקִים עַל שְׁמוֹ. יְהוָה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צְדִיק, שְׁנֵאמַר צְדִיק יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו, וּמֵרַחֵם עַל בְּרִיתוֹ בְּצַדָּקָה, אִין צְדָקָה אֲלֵא תְּפִלָּה, צ' אֲמִנִים, ד' קְדוּשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, וְזֵהוּ צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי, וְעָלְיוֹ נֵאמַר לְאַבְרָהָם וַיַּחֲשִׁבֶנָּה לוֹ צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוֹצֵה בָּהּ, נֵאמַר בָּהּ וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֶׁרִין.

מִצַּד הֵּיא צְדָקָה, וּמִצַּד יֵּיא כּוֹבֵעַ עַל רֵאשׁ צְדִיק אוֹת בְּרִית, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, וּמִצַּד ו נֵאמַר בָּהּ אֲרַכָּה מֵאַרְץ מִדְּבָר, מִצַּד ה' הַעֲלִינָה, וּרְחִבָּה מְנֵי יָם.

וּבְשֶׁרֹצֵה הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְהַמְשִׁיף נְבוּאָה, כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלִים בָּהֶם, וְנִקְרְאִים נְבִיאִים, וּמַלְכוּת הִיא דְמִיּוֹן כָּלֶם, שְׁנֵאמַר (הוֹשֵׁעַ יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנְּבִיא (שם) וְדַבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְגוֹמַר, שְׁהִיא כְּמוֹ הָאֶסְפִּקְלָרִיאָה שְׁכָל הַפְּנִים נִרְאִין בָּהּ, כֵּן כָּל הַסְּפִירוֹת מֵרְאִין בָּהּ כְּחֵם וְדְמִיּוֹנָם וְצוּרָתָם, לְכָל נְבִיא כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ לְמַעֲלָה, וּכְמוֹ כֵּן לְמַטָּה הִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּכֶסֶם הַכְּבוֹד, וּבְכָל הַמְּלָאכִים, וְהַאֲוִפְנִים וְחִיּוֹת הַקְדֶּשׁ, וּבְכָל הַרְקִיעִים, וְהַכְּסָאוֹת שְׁבָהֶם, וְהַמְּלָאכִים הַתְּלוּיִם מֵהֶם, שְׁיֵשׁ מְלָאכִים גְּבוּהִים עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאמַר (קֹהֶלֶת ה טו) כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר

זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוֹיָהּ הִיא עַל כָּל סְפִירָה (דָּן מ ע"ב) וּסְפִירָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר דָּוִד (ר"ה א כט יא) לְךָ יְהוָה הַגְדֹּלָה וְהַגְבוּרָה וְגוֹמַר, וְאִין לְךָ פְּעוּלָה בְּתַחְתּוֹנִים אֲלֵא עַל יְדֵי מַלְכוּת, שְׁנֵאמַר בְּה (תְּהִלִּים קג יט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אֲבָל בְּזִמְן שְׁצִרִיף קוֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק, וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה שְׁהִיא מַלְכוּת, עִם הַתַּחְתּוֹנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִין צְדִיקִים עַל שְׁמוֹ, יְהוָה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צְדִיק, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים קמח יז) צְדִיק יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו, וּמֵרַחֵם עַל בְּרִיתוֹ בְּצַדָּקָה, אִין צְדָקָה אֲלֵא תְּפִלָּה, צ' אֲמִנִים, ד' קְדוּשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, וְזֵהוּ צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי (מְשָׁלִי יד לד), וְעָלְיוֹ נֵאמַר לְאַבְרָהָם (ברֵאשִׁית טו ו) וַיַּחֲשִׁבֶנָּה לוֹ צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוֹצֵה בָּהּ נֵאמַר בָּהּ (ישַׁעְיָה נט יז) וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֶׁרִין. מִצַּד הֵּיא צְדָקָה, וּמִצַּד יֵּיא פּוֹבֵעַ עַל רֵאשׁ צְדִיק אוֹת בְּרִית, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, וּמִצַּד ו נֵאמַר בָּהּ (איוב יא ט) אֲרוּפָה מֵאַרְץ מִדְּבָר, מִצַּד הַעֲלִינָה וּרְחִבָּה מְנֵי יָם. וּבְשֶׁרֹצֵה הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְהַמְשִׁיף נְבוּאָה, כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלִים בָּהֶם, וְנִקְרְאִים נְבִיאִים, וּמַלְכוּת הִיא דְמִיּוֹן כָּלֶם, שְׁנֵאמַר (הוֹשֵׁעַ יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנְּבִיא (שם) וְדַבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְגוֹמַר, שְׁהִיא כְּמוֹ הָאֶסְפִּקְלָרִיאָה שְׁכָל הַפְּנִים נִרְאִין בָּהּ, כֵּן כָּל הַסְּפִירוֹת מֵרְאִין בָּהּ כְּחֵם וְדְמִיּוֹנָם וְצוּרָתָם, לְכָל נְבִיא כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ לְמַעֲלָה, וּכְמוֹ כֵּן לְמַטָּה הִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּכֶסֶם הַכְּבוֹד, וּבְכָל הַמְּלָאכִים, וְהַאֲוִפְנִים וְחִיּוֹת הַקְדֶּשׁ, וּבְכָל הַרְקִיעִים, וְהַכְּסָאוֹת שְׁבָהֶם, וְהַמְּלָאכִים הַתְּלוּיִם מֵהֶם, שְׁיֵשׁ מְלָאכִים גְּבוּהִים עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאמַר (קֹהֶלֶת ה טו) כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר

וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֵל, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תהלים קג יט) וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְזָהוּ וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה (הושע יב יא), וּלְכָל אֶחָד נִדְמָה כְּפִי כַחוֹ שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, וְהֵבֵן אֲמֵן בְּכָל כַחוֹ.

(קהלת ה ז) כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שְׁמֵר וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֵל, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תהלים קג יט) וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְזָהוּ וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה (הושע יב יא), וּלְכָל אֶחָד נִדְמָה כְּפִי כַחוֹ, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, וְהֵבֵן אֲמֵן בְּכָל כַחוֹ.

יְהו"ה הוּא בְּכֹתֵר, שֶׁהִיָּה קוֹדֵם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם הוּא וְשְׁמוֹ לְבַד בְּפִתְרָה, כְּשֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם בְּמִדַּת רֵאשִׁית יָרַד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר מְלַמְעָלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה, כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאִינוֹ חֶסֶר מִן הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחֻבְרָתָהּ, עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית.

יְהו"ה הוּא בְּכֹתֵר, שֶׁהִיָּה קוֹדֵם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם הוּא וְשְׁמוֹ לְבַד בְּפִתְרָה, כְּשֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם בְּמִדַּת רֵאשִׁית יָרַד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר מְלַמְעָלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה, כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאִינוֹ חֶסֶר מִן הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחֻבְרָתָהּ, עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית.

וְכִי שֶׁמְפִיר אֹתוֹ בְּזֹאת, כְּמוֹ שֶׁמְפִיר אֹתוֹ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים, בְּעֵבֹר שֶׁהִיא כְּלוּלָה מֵהָעֲלִיוֹנִים, וְאִיהִי יְחִיד וְקָשֶׁר כָּלָם, וְהִיא מְתַלַּבֶּשֶׁת בַּתְּחִתּוֹנִים, וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם בְּזֹאת, הִיא אֶתְקַרְיָאֵת נְבוּאָה מִסְטָרָא דְנְבִיאָא, חֲכָמָה מִסְטָרָא דְחַכְמֵיָא, דְּכָל סְפִירָן אֶתְקַרְיָאוּ חֲכָמִים.

וְכִי שֶׁמְפִיר אֹתוֹ בְּזֹאת, כְּמוֹ שֶׁמְפִיר אֹתוֹ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים, בְּעֵבֹר שֶׁהִיא כְּלוּלָה מֵהָעֲלִיוֹנִים, וְהִיא יְחִיד וְקָשֶׁר כָּלָם, וְהִיא מְתַלַּבֶּשֶׁת בַּתְּחִתּוֹנִים, וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם בְּזֹאת, הִיא נְקִרָאֵת נְבוּאָה מִצַּד הַנְּבִיאִים, חֲכָמָה מִצַּד הַחֲכָמִים, שְׁכַל הַסְפִירוֹת נִקְרָאוּ חֲכָמִים.

זכ"ח אֲתוּוֹן אֵינוֹן לְכָל עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְכִלְהוֹן אֵינוֹן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל מְלָה דִּיתְעַבִּיד בִּידִין, דְּעוֹבְדָא דְכ"ח פְּרָקִין אֵינוֹן בְּעֵשֶׁר אֲצַבְעָאן, וְדָא אִיהוּ רְזָא מֵהַפֶּתַח אֶל הַפּוֹעַל, וְכֹלָא בְּחֲכָמָה, וְרְזָא דְמְלָה (תהלים קד כד) כָּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂית.

וְעֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה אוֹתִיּוֹת הֵן לְכָל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְכֵלְזֵן הֵן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל דְּבַר שִׁעֲשֵׂה בְיָדִים, שֶׁמַּעֲשֵׂה שֶׁל עֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה הַפְּרָקִים הֵם בְּעֵשֶׁר אֲצַבְעוֹת, וְזָהוּ הַסּוּד, מֵהַפֶּתַח אֶל הַפּוֹעַל, וְהַכֵּל בְּחֲכָמָה, וְסוּד הַדְּבַר - כָּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂית.

אֵית חֲכָמָה מִסְטָרָא דְאֲתוּוֹן, וְאֵית חֲכָמָה מִסְטָרָא דְנִקְוִדִין, דְּאֲתוּוֹן אֵינוֹן בַּת קוּל, וּבַהוֹן רְזָא דְדְּבוּרָא לְדְרִשָּׁא וְלְכָל מְלָה דְתַלְיָא בְּדְרִשָּׁא, תְּגִין אֵינוֹן לְמַחְשָׁבָה, וְאֵינוֹן בְּרִזָּא דְהֵאִי קִרָּא (שמות לא ד) וְלַחְשׁוֹב מַחְשָׁבוֹת וְכוּ', וְכִלְהוֹן תַּלְיִין בְּשִׁכְיִנְתָּא תַתָּא, וְאִיהִי כְּלָלָא דְכִלְהוֹ.

יֵשׁ חֲכָמָה מִצַּד שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, וְיֵשׁ חֲכָמָה מִצַּד שֶׁל הַנְּקִדוֹת, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הֵן בַּת קוּל, וּבַהֵן סוּד הַדְּבוּר לְדְרִשָּׁה וְלְכָל דְּבַר שֶׁתְּלוֹי בְּדְרִשָּׁה. הַתְּגִיִם הֵם לְמַחְשָׁבָה, וְהֵם בְּסוּד הַפְּתוּב הַזֶּה וְלַחֲשֵׁב מַחְשָׁבַת וְכוּ', וְכָלָם תַּלְיִיִם בְּשִׁכְיִנְהַתְּחִתּוֹנָה, וְהִיא הַפְּלֵל שֶׁל כָּלָם.

וּבְרִזָּא דָא תִשְׁפַח טַעְמִין וְנִקְוִדִין וְאֲתוּוֹן,

וּבְסוּד זֶה תִמְצָא אֶת הַטַּעְמִים וְנִקְדוֹת וְאוֹתִיּוֹת, וְכֵן בְּכָל אוֹת

וְהָכִי בְּכָל אֶת וְאֵת, וְרָזָא דְמַלְהָ תְּלַת תַּגִּין
 לְעִילָא כְּמוֹ זַיִינִין דְּסַפֵּר תּוֹרָה, בְּהַ רְשִׁימִין
 (ס"א רמזין) כְּתָרִין וּנְקוּדִין וְאֶתּוּן, וְהָכִי בְּכָל
 אֶת וְאֵת, שׁ שֶׁבֶת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבֶת הַקָּטָן
 מְלָכוֹת, ב' תְּרִין דְּרוּעִין גְּדוֹלָה גְּבוּרָה, ת'
 תְּפָאֲרַת, בִּיהַ שְׁקִיל שֶׁבֶת לְכָל אֹרִייתָא, תְּלַת
 כְּתָרִין דֵּשׁ תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין, וְכֻלְהוּ כְּלִילָן
 בְּתִיבְתָא. דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, וְעֵלָה אֲתָמַר
 תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

וְאוֹת, וְסוּד הַדְּבָר שְׁלֶשָׁה
 תַּגִּים לְמַעְלָה כְּמוֹ זַיִינִים שֶׁל סֵפֶר
 תּוֹרָה, בְּהַ רְשׁוּמִים (רמזים) כְּתָרִים
 וּנְקוּדוֹת וְאוֹתִיּוֹת, וְכַךְ בְּכָל אוֹת
 וְאוֹת. שׁ שֶׁבֶת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבֶת
 הַקָּטָן מְלָכוֹת, ב' שְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
 גְּדוֹלָה גְּבוּרָה, ת' תְּפָאֲרַת. בּו
 שְׁקוּלָה שֶׁבֶת לְכָל הַתּוֹרָה, שְׁלֶשָׁה
 כְּתָרִים שֶׁל שׁ, שְׁלֶשׁ סְפִירוֹת
 עֲלִיּוֹנוֹת, וְכֻלָּם כְּלוּלִים בְּתִשׁוּבָה,
 שְׁהִיא שְׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְעֵלָיָה
 נֶאֱמַר תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

וְהָא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אֲתַקְרִי תְּפִלַּת כָּל
 פֶּה, אֲלָא (כָּל) אִיהוּ בִּין י"ה מִן בִּינָה,
 וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אִיהוּ מְמוּצָע בְּתַלַּת
 אֶתּוּן דְּאִינוּן יו"ו, דְּאֶתְכְּלִילָן בְּבִינָה, וְאִיהוּ
 מְמוּצָע כְּגוֹפָא בֵּין תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהוּ (דף מא
 ע"א) אוֹת בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ כְּלִיל בְּא"ת, דְּאִיהִי
 שְׁכִינְתָא תְּתָאָה כְּלִילָא מֵא' וְעַד ת', וְאִיהוּ
 כְּלִיל תְּלַת בְּרַכָּאן דְּעֲלוּתָא קְדָמָאִין, וְתַלַּת
 בְּתַרְאִין, וְאִיהוּ כְּלִיל תְּרִין ו'ו' דְּאֲתָמַר
 בְּהוּן (שמות כח ז) עַל שְׁתֵּי קְצוֹתָיו וְחִבְר, דְּאִינוּן
 (נ"א וְאִינוּן) י"ב בְּרַכָּאן דְּעֲלוּתָא דְּאֲתַקְרִיאֵו
 אֲמַצְעִיּוֹת, וְכֻלְהוּ ח"י בְּרַכָּאן דְּאֶתְכְּלִילָן בִּיהַ
 דְּאִינוּן תְּלַת וו"ן, (נ"א דְּאֲתָמַר בְּהוּן יו"ד ה"א ו"ו
 ה"א), דְּאִיהוּ דּוּ פְּרָצוּפִין, וְדָא אִיהוּ שְׁעוּר
 קוּמָה, דְּאֲתָמַר בִּיהַ (שם כו טז) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי
 הַקָּרֶשׁ, בְּמַאי סִלְקַת לְעֶשֶׂר בָּאֵת י'.

וְהַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי הַזֶּה נִקְרָא
 תְּפִלַּת כָּל פֶּה, אֲלָא (כָּל) הוּא בִּין
 י"ה מִן בִּינָה, וְהוּא הַעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, הוּא מְמוּצָע בְּשֶׁלֶשׁ
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יו"ו, שְׁנִכְלָלוֹת
 בְּבִינָה, וְהִיא מְמוּצָע כְּמוֹ גּוֹף בֵּין
 שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, וְהוּא אוֹת בְּצַדִּיק,
 שֶׁהוּא כְּלוּל בְּא"ת, שְׁהִיא שְׁכִינָה
 תְּחַתּוֹנָה הַכְּלוּלָה מֵא' עַד ת',
 וְהוּא כּוֹלֵל שְׁלֶשׁ בְּרָכוֹת הַתְּפִלָּה
 הַרְאֵשׁוֹנוֹת וְשֶׁלֶשׁ אַחֲרוֹנוֹת, וְהוּא
 כּוֹלֵל שְׁנֵי ו'ו', שְׁנֶאֱמַר בְּהֵן עַל
 שְׁתֵּי קְצוֹתָיו וְחִבְר, שֶׁהֵן (יהו)
 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה
 שְׁנִקְרְאוּ אֲמַצְעִיּוֹת, וְכָל שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה הַבְּרָכוֹת שְׁנִכְלָלוּ בְּהַ, שֶׁהֵן
 שְׁלֶשׁ וו"ם, שֶׁהוּא דּוּ פְּרָצוּפִים,
 וְהוּוּ שְׁעוּר קוּמָה, שְׁנֶאֱמַר בּו
 עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, בְּמָה
 עוֹלוֹת לְעֶשֶׂר? בָּאוֹת י'.

קָם סָבָא חַד פְּתַח וְאָמַר, וְדָאִי ה' אֵית בְּהַ
 תְּלַת וו"ן, דְּאִינוּן ח"י בְּרַכָּאן, כְּגוּוֹנָא
 דָּא , דְּאֲתָמַר בְּהוּן (משלי יו) וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ
 צַדִּיק, מֵאִי רֹאשׁ צַדִּיק דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 דְּבִיהַ שְׁרִיין ח"י בְּרַכָּאן דְּה' עֲלָאָה, וּמְנִיָּה
 אֲתַמְּשִׁיכוּ לְה' זְעִירָא עַל יְדָא דְצַדִּיק, וּבְגִין
 דָּא גּוּף וּבְרִית חֲשִׁבִין חַד.

קָם זְקַן אַחַד, פְּתַח וְאָמַר: וְדָאִי
 שְׁבַה' יֵשׁ לָהּ שְׁלֶשׁ וו"ם, שֶׁהֵן שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת, כְּמוֹ זֶה: , שְׁנֶאֱמַר בְּהֵן
 וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק. מַה זֶה רֹאשׁ צַדִּיק?
 זֶה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׁבוּ שׁוֹרוֹת שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁל ה' הַעֲלִיּוֹנָה,
 וּמְנִיָּה נִמְשָׁכּוּ לְה' תְּחַתּוֹנָה עַל
 יְדֵי הַצַּדִּיק, וּמִשּׁוּם זֶה גּוּף וּבְרִית
 נֶחֱשָׁבִים לְאַחַד.
 ו' שֶׁהוּא בְּאֲמַצְעַ ה"ה, הוּא שְׁעוּר

ו' דְּאִיהוּ בְּמַצִּיעוֹת ה"ה, אִיהוּ שְׁעוּר קוּמָה, וְאִיהוּ אַמָּה, וְסִלְיָק (נ"א

קוּמָה, וְהוּא אַמָּה, וְעוֹלָה (שְׁעוּלָה) בָּאוֹת י' לְעֶשֶׂר אַמּוֹת, שְׁנַאמַר בּו עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֲצִי הַאֲמָה רַחֵב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, זֶה ו' י', שֶׁהוּא כְּסוּד שֶׁל ז', שְׁכַל הַתְּגִימִים נִקְרָאִים בּו.

שְׁתֵּי כְתַפְת חִבְרַת, זֶה כְתַף עֲלִיּוֹנָה וְכְתַף תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהֵן יְמִין וּשְׂמָאל, וְהֵן ה"ה. אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו, הֵם ו' ו', וּבָהֶם נַעֲשִׂים ה' ה' בְּחִבּוּר, וּמִשּׁוּם זֶה אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבֵּר.

בְּכָל מְקוֹם אַמָּה הִיא ו', וּמִשּׁוּם זֶה הִיא בַת שְׁשֵׁה טַפְחִים, וְחֲצִי הָאֲמָה זֶה י', שְׁשֵׁתֵי יוֹדִי"ן הֵן שְׁעוֹר שֶׁל אַמָּה, וְהָאוֹת י' הַשְּׁעוֹר שְׁלֹשֶׁה טַפְחִים, וְזֶה ג', וְעֶשֶׂר אַמּוֹת זֶהוּ שְׁעוֹר שֶׁל גּוֹף אָדָם, כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה דְבָרִים שְׁנַאמְרוּ בְּכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְלֹא נִשְׁאָר בְּזִמְן הַזֶּה אֲלָא אַרְבַּעַה (שְׁנַחֲעֵלְתָהּ וּנְשַׁאֲרָה ד' מִדּוּוּ פְרָצוּפִים, וְשְׁעוֹר שֶׁל הַכֵּל ו', בָּאוֹת י' עוֹלָה לְעֶשֶׂר), כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּהוּ.

וּכְבָּם רְמוּזִים בְּגוֹף כְּמוֹ זֶה: בְּזוֹרַע יְמִין שְׁתֵּי אַמּוֹת מִפְּרָק לְפָרָק, וְכֵן בְּזוֹרַע שְׂמָאל שְׁתֵּים, הָרִי אַרְבַּע, וְכֵן בְּשְׁתֵּי שׁוֹקִים אַרְבַּע, הָרִי שְׁמוֹנֶה, וּבְגוֹף שְׁתֵּים, הָרִי עֶשֶׂר, זֶהוּ עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, הַקָּרֶשׁ הַקָּשׁ"ר הוּא בְּהַפּוּף הָאוֹתִיּוֹת, בֵּין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר.

וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת, הֵם חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד יְמִין, וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי, חֲמֵשׁ הָאֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד שְׂמָאל, וְאוֹתָן חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת, כְּלַן מִדָּה לְבְּרִיחִים, וְהֵן - מִי מִדְּ בִשְׁעָלוּ מִים וְגוֹמֵר, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ, וְהֵם אָ אָ אָ אָ אָ חֲמֵשׁ נִקְדוֹת אֵלּוּ, שֶׁהֵן קַמ"ץ צַר"י

דְּסֻלִּיק) בָּאֹת י' לְעֶשֶׂר אַמּוֹת, דְּאֶתְמַר בֵּיהַ (שְׁמוֹת) כּו טו) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, וְאַמָּה וְחֲצִי הָאֲמָה רַחֵב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, דָּא ו' י', דְּאִיהוּ בְּרִזָּא דְז', דְּכָל תְּגִין בֵּיהַ אֶתְקַרִּיאוּ.

שְׁתֵּי כְתַפְת (שֵׁם כַּח ז') חִבְרַת דָּא כְתַף עֲלָאָה וְכְתַף תַּתָּאָה, דְּאִינוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְאִינוּן ה"ה, אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו אִינוּן ו' ו', וּבִהוּן אֶתְעֵבִיד ה' ה' בְּחִבּוּרָא, וּבְגִין דָּא אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבֵּר (שֵׁם).

בְּכָל אֶתְר אַמָּה אִיהִי ו', וּבְגִין דָּא אִיהִי בַת שְׁשֵׁה טַפְחִים, וְחֲצִי הָאֲמָה דָּא י', דְּתַרִּין יוֹדִי"ן אִינוּן שְׁעוֹרָא דְאַמָּה, וְאֵת י' שְׁעוֹרָא דִּילָהּ תְּלַת טַפְחִים, וְדָא ג', וְעֶשֶׂר אַמּוֹת דָּא אִיהוּ שְׁעוֹרָא דְגּוּפָא דְכַר נֶשׁ, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה דְבָרִים דְּאֶתְמַר בְּכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְלֹא אֶשְׁתַּאֲר בְּזִמְנָא דָּא אֲלָא אַרְבַּע (ס"א דְּאֶסְתַּלַּק ו' וְאֶשְׁתַּאֲר ד' מִן דּוּ פְרָצוּפִין, וְשְׁעוֹרָא דְכָלָא ו', בָּאֹת י' סֻלִּיק לְעֶשֶׂר), כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

וּבְרַחֵו רְמִיזֵי בְּגוּפָא פְּגוּוּנָא דָּא, בְּדְרוּעָא יְמִינָא תַרִּין אַמִּין מִן פְּרָקָא לְפְרָקָא, וְכֵן בְּדְרוּעָא שְׂמָאלָא תַרִּין, הָא אַרְבַּע, וְכֵן בְּתַרִּין שׁוֹקִין ד' הָא ח', וּבְגוּפָא תַרִּין הָא עֶשֶׂר, דָּא אִיהוּ עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, הַקָּשׁ"ר אִיהוּ בְּהַפּוּף אֶתְוּוּן, בֵּין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר. וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת (שֵׁם כּו כז), אִינוּן חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן

דִּיד יְמִין, וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן דִּיד שְׂמָאלָא, וְאִינוּן חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן כְּלָהוּ מִדָּה לְבְּרִיחִים, וְאִינוּן מִי מִדְּ בִשְׁעָלוּ מִים וְגוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה מ יב). וְהָא אוּקְמוּהוּ, וְאִינוּן אָ אָ אָ אָ חֲמֵשׁ

נִקְדוֹדִין אֵלִין, דְּאִינוּן קַמ"ץ צַר"י חֲל"ם חִיר"ק שַׁר"ק, אִינוּן בְּרִזָּא

חל"ם חיר"ק שור"ק, הן בסוד של אלהי"ם, שכך עולה בחשבון, וסוד של אלהי"ם מלא י"ה, וזהו י"ה^(ד) בינה ודאי.

וכך בסוד ה' אלפי"ן כלולים בה' התחתונה, והאותיות הללו הן שלש, נשמה רוח ונפש. ה' זעירה הגוף, בית קבול של פלם, הפתילה (פתיל ה') שנאחזים בה שלשת צבעי הנר, שהוא נר יהו"ה נשמת אדם. זית מזיתים זה צדיק, שנאמר בו שמן זית זך, פתית, שכותש פתישה באותן האותות (יותים), שהן איברי הגוף, וזו ברית מילה, אל השכינה שנקראת גד.

וסוד הדבר - והמן פזרע גד הוא, באותה יו"ד נעשית גיד, ולמה נקראת גד? משום שהיא כלולה משבע ספירות שעולות לחשבון גד, ולמה נקראת מן? משום שהכל לא ידעו מה הוא, שהוריד להם הקדוש ברוך הוא מן שהוא פזרע גד לכן ועינו פעין הבדלח, שהוא לכן מצד הימין, וטעמו כצפיחית בדבש מצד השמאל. מה הוא, כלול מעשר אותיות, שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וזה המן של התורה, ועולה לחשבון מ"ה, ולא ידעו מ"ה הוא.

וערב רב בקשו בשר, ונתן להם, ומה פתוב? הבשר עודנו בין שניהם טרם הפרת ואף יהו"ה כו', והבשר הזה הרי פשוהו בעלי המשנה, בבשר היורד מן השמים זה המן שאכלו ערב רב, ועם כל זה אמרו עליו, אין דבר טמא (ט) יורד מן השמים.

וסוד הבשר הזה מה הוא? אלא כמו שנאמר בשגם הוא בשר, והסוד הזה נמסר לחכמי לב, וזה הבשר בהפוך שב"ר, ועליו

דאלהי"ם, דהכי סליק בחשבון, ורזא דאלהי"ם מלא י"ה, ודא איהו (נ"א י"ה^ו) בינה ודאי.

והכי ברזא ה' אלפי"ן כלילין בה' תתאה, ואלין אתוון אינון תלת נשמה רוח ונפש, ה' זעירא גופא בית קבול דכלהו, פתילה (ס"א פתיל ה') דאתאחדן ביה תלת גוונין דשרגא, דאיהו נר יהו"ה נשמת אדם (משלי כ כז). זית מזיתים דא צדיק, דאתמר ביה שמן זית זך, פתית דכתיש פתישא באינון אתין (ס"א יותין) דאינון אברי גופא, ודא ברית מילה, לגבי שכינתא דאתקריאת גד.

ורזא דמלה והמן פזרע גד הוא (במדבר יא ט) בההוא יו"ד אתעבידת גיד, ואמאי אתקריאת גד, בגין דאיהי פלילא מז' ספיראן דסלקין לחושבון גד, ואמאי אתקריאת מן, בגין דכלא לא ידעו מה הוא, דנחית לון קודשא בריך הוא מן דאיהו פזרע גד חוור, ועינו פעין הבדלח (סס). דאיהו חוור מסטרא דימינא, וטעמו כצפיחית בדבש (שמות טז לא) מסטרא דשמאלא, מה הוא, כליל מעשר אתוון דאינון (דף מא ע"ב) יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא מנא דאורייתא, וסליק לחשבון מ"ה, ולא ידעו מ"ה הוא.

וערב רב שאילו בשרא ויהיב לון, ומה פתיב (במדבר יא לג) הבשר עודנו בין שניהם טרם יפרת ואף יהו"ה כו', והאי בשר הא אוקמוהו מארי מתניתין בבשר היורד מן השמים, דא מנא דאכלו ערב רב, ועם כל דא אמרו עלה אין דבר טמא (ס"א ט) יורד מן השמים.

ורזא דהאי בשר מאי ניהו, אלא כמה דאת אמר (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, ורזא

דא לחכמי לבא אתמסר, והאי בש"ר בהפוכא שב"ר, ועליה אתמר (סס)

נְאָמַר שְׁכַר רַעבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ
- בְּשׁוֹר קָדֵשׁ, שְׁנֹאמַר בּוֹ מִבְּשָׂרֵי
אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים, וְאִם לֹא שׁוֹמְרִים
בְּבִשְׂרֵי הַזֶּה אֹת בְּרִית, מִתְּהַפֵּךְ
לָהֶם לְשִׁבְרֵי.

וְכֹא וְרָאָה, כָּל שֵׁם שֶׁהוּא מְשַׁתִּי
אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ כִּי בִי"ה יְהו"ה צוֹר
עוֹלָמִים, תְּלוּי מַחְכְּמָה, וּמְשַׁלֵּשׁ
אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִבִּינָה, וּמֵאֲרֻבַּע
אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִשְׁכִּינָה
הַתְּחַתּוֹנָה, וּמִחֲמַשׁ תְּלוּיִים
בְּחֲמֵשׁ סְפִירוֹת, וּמִשֵּׁשׁ תְּלוּיִים
מִצְדִּיק, וּמִשִּׁבְעַת וְתִשְׁעָה בּוֹ, מִן
עֶשֶׂר בְּשִׁכְנֵי הַתְּחַתּוֹנָה, שֶׁהִיא
עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת, וְכֹה
מְעֻשְׂרִים, וּמְשׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה
מְעֻשֵׁר, נֹאמַר בָּהּ אֵין שׁוֹרָה פְּחוֹת
מְעֻשְׂרָה.

זְרַק"א, הַתַּג הַזֶּה הוּא י' וְהַחוּט
שְׁלָה ו', וְהָרִי פְּרֻשׁוֹהוּ כּוֹרְכִים
אֶת שְׁמַע עִם וְאֶהְבֵּת אֶת, וְלֹא הָיוּ
מִפְסִיקִים, מְשׁוּם שֶׁהָאוֹת י' הִיא
אֲבָן מְרַגְלִית קְדוּשָׁה יְקָרָה, הַקְּלַע
הִיא שְׁפָה, כְּלוּלָה מִחֲמֵשׁ
תְּקוּנִים, שֶׁהֵם אַחַה"ע בּוֹמ"ף
וְגוֹמֵר, וְזוֹ ה' זְעִירָה, חֲמֵשׁ אֲבָנִים
שֶׁל הַקְּלַע זוֹ ה' הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵן
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יְהו"ה, נַעֲשׂוּ ה' אֲבָנִים אַחַת.

הַבְּרִיכָה שֶׁל כָּלֵם ו', שֶׁהוּא כּוֹלֵל
אֶת שֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוּד, שֶׁהֵן שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה
אֶחָד, וּבְאוֹתָהּ פְּרִיכָה צְרִיף
לְסוּבֵב אֶת הַקְּלַע וְלִהְיָרִיף בּוֹ,
הָאֲבָן הַזֶּה כְּלוּלָה מִחֲמֵשׁ (ב"א
מְעֻשֵׁר), עַד שְׁמַעֲלָה אוֹתָהּ עַד אֵין
סוּף, וְסוּד הַדְּבָר - לְמַעַן יֵאָרִיף
יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

כִּשְׁהָאֲבָן הַזֶּה רוּצָה לַעֲשׂוֹת דִּין
בְּעַמְלָק, אוֹ בְּצַדִּיקִים אַחֲרִים, וְכֵן
בְּרֻשְׁעִים, נוֹטְלֵת מִגְבוּרָה,
וְנִכְלָלִים בָּהּ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְכָלֵם

מִב יט) שְׁכַר רַעבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בְּשׁוֹר קָדֵשׁ,
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (אִיּוֹב יט כו) וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים,
וְאִם לֹא נְטָרִין בְּהָאֵי בְּשׂוֹר אוֹת בְּרִית,
אֶתְהַפֵּךְ לֹוֹן בְּשִׁבְרֵי.

(ס"א מִצְאָתִי) וְתָא חֲזִי כָּל שְׁמָא דְאִיהִי מִן תְּרִין
אֶתּוּן פְּגוּן כִּי בִי"ה יְהו"ה צוֹר
עוֹלָמִים (יִשְׁעִיָּה כו ד) תְּלִיא מִן חֲכְמָה, וּמִן תְּלִת
אֶתּוּן תְּלִיין מִן בִּינָה, וּמִן אֲרַבַּע תְּלִין מִן
שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, וּמִן חֲמֵשׁ תְּלִיין בְּחֲמֵשׁ
סְפִירוֹן, וּמִן שִׁית תְּלִיין מִן צְדִיק, וּמִן שִׁבְעַת
וְתִשְׁעָה בֵּיהּ, מִן עֶשֶׂר בְּשְׁכִינְתָא תְּתָאָה, דְּאִיהִי
עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת, וְכֹה מְעֻשְׂרִין, וּבְגִין
דְּאִיהִי כְּלִילָא מְעֻשֵׁר, אֶתְמַר בָּהּ אֵין שְׁכִינָה
שׁוֹרָה בְּפְחוֹת מְעֻשְׂרָה (כֹּאן חֲסַד).

זְרַק"א הָאֵי תְּגָא אִיהִי י', וְחוּטָא דִּילָהּ ו',
וְהָא אוּקְמוּהוּ כּוֹרְכִין אֶת שְׁמַע עִם
וְאֶהְבֵּת אֶת וְלֹא הָיוּ מִפְסִיקִין, בְּגִין דְּאֶת י'
אִיהִי אֲבָנָא מְרַגְלִיתָא קְדִישָׁא יְקָרָא, קִירְטָא
אִיהִי שְׁפָה, כְּלִילָא מִחֲמֵשׁ תְּקוּנִין דְּאֵינוּן
אַחַה"ע בּוֹמ"ף וְגוֹמֵר, וְדָא ה' זְעִירָא, חֲמֵשׁ
אֲבָנִין דְּקִירְטָא דָא ה' עֲלָאָה, דְּאֵינוּן שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, אֶתְעַבְדִּי ה'
אֲבָנִין אֶחָד.

כְּרִיכוּ דְכוּלָּהוּ ו' דְּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית תִּיבִין
דִּיחֻדָּא, דְּאֵינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה
אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד (דְּבָרִים ו ד), וּבִהְיוּ פְּרִיכוּ
צְרִיף לְסַחְרָא קִירְטָא וּלְאֲרַכָּא בָּהּ, הָאֵי אֲבָנָא
כְּלִילָא מִחֲמֵשׁ, (נ"א מְעֻשֵׁר), עַד דְּסִלִּיק לָהּ עַד
אֵין סוּף, וְרוּזָא דְמִלָּה לְמַעַן יֵאָרִיף יָמִים עַל
מַמְלַכְתּוֹ (שֵׁם יז כ).

כִּד הָאֵי אֲבָנָא בְּעָאֵת לְמַעַבְדֵי דֵינָא בְּעַמְלָק,
אוֹ בְּסִטְרִין אַחֲרֵינוּן, וְכֵן בְּחִיבִין, נְטָלָא

מִגְבוּרָה, וְאֶתְכְּלִילֵן בָּהּ כָּל סְפִירָאן, וְאֶתְקִרְיָאוּ בָּהּ כְּלוּלָה גְבוּרָת, וְכִד

נקראים בה גבורות, וכשרוצה לעשות חן וחסד בעולם, נוטלת מחסד, וכל הספירות נכללות בה, ונקראות חסדים, וכשרוצה לרחם על העולם, נוטלת מן העמוד האמצעי, וכל הספירות נכללות בה, ונקראות רחמים.

והרי' הזו היא בכל צד, גם כן במה נודעת כשנוטלת מן האבות? אלא בנקדה. כשהיא מנקדת מצד של הקמ"ץ היא נוטלת מחסד, וכשהיא מנקדת מצד של שב"א היא נוטלת (יונקת) מגבורה, וכשמנקדת מחל"ם היא מצד של העמוד האמצעי. שלש הנקודות הללו הן מים ואש ורוח.

ויאמר אי הבל אחיד, בא וראה, שתי אותיות אלו שהסתלקו ממנו, שבהן חטא, גרמו לו מיתה. א' אמוץ מפלא ומכסה, י' מחשבה. אמר לו רבי אלעזר: אבא, והרי כמה מחשבות הן; השכינה התחתונה נקראת מחשבה, חכמה העליונה נקראת מחשבה, ולמעלה למעלה מחשבה, ולמעלה מכלם מחשבה, שאין למעלה ממנה, והיא נסתרת של כל הנסתרים, עליונה של כל העליונים, אם תאמר שעולה מחשבתו של אדם לשם? לא, שהרי נאמר בו ואירא פי עירום אנכי ואחבא, שהרי עירום מראה שהתפשט מלבושו, ומשום זה נאמר באבא ואחבא, ובבן - ויסתר משה.

אמר לו: בני, בכל הוא חטא, במחשבה שהיא לבוש למחשבה הנסתרת, ובמחשבה הנסתרת, וזו היתה המיתה שלו, שהסתלקה המחשבה הנסתרת של כל הנסתרים ממנו, שהוא ח"י החי"ם, שבמקום שהוא שם אין שם מיתה, וחטא במחשבה הנסתרת ונשאר עירום ממנה.

בעאת למעבד חנא וחסדא בעלמא, נטלא מחסד, וכלהו ספירן אתפלילן בה ואתקריאו חסדים, וכד בעאת לרחמא על עלמא, נטלא מעמודא דאמצעייתא, וכלהו ספירן אתפלילו בה, ואתקריאו רחמי.

והאי י' איהי בכל סטרא, אם כן במאי אשתמודעת פד נטלא מאבהן, אלא בנקודה, פד איהי נקידא מסטרא דקמ"ץ נטלא מחסד, וכד איהי נקידא מסטרא דשב"א נטלא (ס"א ינקא) מגבורה, וכד נקידא מחל"ם איהו מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דתלת נקודין אלין אינון מיא ואשא ורוחא (כאן חסר והוא בתקוני"ח דף כ"ד ע"ג).

ויאמר אי הבל אחיד (בראשית ד ט), תא חזי תרין אתוון אלין דאסתלקו מניה, דבהון חב, גרמו ליה מיתה, א' אמוץ מופלא ומכוסה, י' מחשבה, אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא כמה מחשבין אינון, שכינתא תתאה אתקרי מחשבה, חכמה עלאה אתקרי מחשבה, ולעילא לעילא מחשבה, ולעילא מכלהו מחשבה, דלית לעילא מנה, והיא סתימא דכל סתימין, עלאה דכל עלאין, אי תימא דסליק מחשבתיה דאדם תמן, לא, דהא אתמר ביה (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, דהאי ערום אחזי דאתפשט מלבושיה, ובגין דא אתמר באבא ואחבא, ובברא ויסתר משה (שמות ג ו).

אמר ליה ברי בכלא חאב, במחשבה דאיהי לבושא למחשבה סתימא, ובמחשבה סתימא, ודא הוה מיתה דיליה, דאסתלק מחשבה סתימא דכל סתימין מניה, דאיהו ח"י החי"ם, דבאתר דאיהו תמן לית מיתה תמן, וחאב במחשבה סתימא ואשתאר (ד תב 10)

מִכָּל מַה שְׁלַמְעֵלָה מִן הָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא תְּשׁוּבָה, הוּא
חֲטָא, וְהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וְאִם לֹא
שִׁעֲמַדָּה עִמּוֹ תְּשׁוּבָה וְגִלְתָּה עִמּוֹ,
הִיָּה נֶאֱכָד מִכָּל וְכָל, וּמִשׁוּם זֶה
אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדֻנִי מִי
יַעֲמַד, מִי יַעֲמַד וְדָאִי, וּמִשׁוּם זֶה
וּבְכַשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם, אוֹתָהּ
שְׁנַאמַר בֵּיהּ שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם,
אֶת לְרִבּוֹת שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה עִמָּה.
הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה עֲמַדָּה עִם אָדָם,
וְהָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה עִם הַבֵּל,
שְׁחֲטָאוֹ שֶׁל אָדָם הִיָּה גְדוֹל מִשֶּׁל
הַבֵּל, וּמִשׁוּם זֶה, בְּנִי, אִי מִן
אֵהִי"ה, הוּא אִי שְׁחֲטָא בּוֹ הַבֵּל
אֲחִידָּה, וְהִסְתַּלְקוּ, וּנְשָׂאָר (מִן וְנִסְתַּלַּק
וְנִשְׂאָר) ה"ה, וּמִשׁוּם זֶה אִי הַבֵּל
אֲחִידָּה, וְהוּא אִי מִן אֲדֻנִי,
וּנְשָׂאָר דָּין מִן אֲדֻנִי, הַחֲטָא
שְׁגָרָם אָדָם שְׁהִסְתַּלַּק י"ו מִן
יְהו"ה, וּנְשָׂאָר ה"ה.

אָמַר לוֹ: אָבָא, וְהָרִי י"ו הִיָּה לוֹ
לְהִיּוֹת ו"י? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְדָאִי
זֶה הַסּוּד שְׁחֲטָא בְּמַחְשְׁבָה
הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִסְתַּלַּק י" מִן א'
וּנְשָׂאָרָה ו"י, מִשׁוּם שְׁהִסְתַּלַּק
מִשָּׁם עֶלְת הַעֲלוֹת, שְׁהוּא
מַחְשְׁבָה סְתוּמָה בְּאוֹת י" מִן א',
שְׂאִין יְחוּד (מַחְשְׁבָה) חוּץ מִמֶּנּוּ,
וְכַאֵן סוּד שְׁלֵא תִּגְלָה עַד עַכְשָׁו,
וְזִהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ,
שֵׁם י' שְׂאִין לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ כָּלֵל,
אֲלֵא אוֹתוֹ שְׁבָרָא הַפֵּל, וְאִין מִי
שְׁבָרָא אוֹתוֹ, שִׁישׁ בּוּרָא שְׁנַבְרָא,
כְּמוֹ מִים שְׁהוּא בּוּרָא אֶת
הַעֲשָׂבִים וּמַגְדֵּל אוֹתָם וְהוּא
נַבְרָא, אֲבָל זֶה בְּרָא וְלֹא נַבְרָא,
הוּא שְׂאִין אֲלוֹהִי לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ.
אָמַר לוֹ: אָבָא, מַה זֶה אוֹרִי
הו"י? אָמַר לוֹ: בְּנִי, זִהוּ
כְּשִׁהִסְתַּלַּק א מִן אֵהִי"ה, עִם י"ו
מִן יְהו"ה נַעֲשֶׂה אוֹרִי. אָמַר לוֹ:

עֲרוֹם מִינָהּ, מִכָּל מַה דְּלַעֲיֵלָא מִן אִימָא
עֲלָאָה דְאִיהִי תְּשׁוּבָה חָאב, וְאִסְתַּלְקוּ מִינָהּ,
וְאִי לֹאוּ דְקָמַת עִמָּיה תְּשׁוּבָה וְגִלְתָּ עִמָּיה, הָוָה
אֲתַאֲבִיד מִכָּל וְכָל, וּבְגִין דָּא (תַּהֲלִים קל ג) אִם
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י"ה אֲדֻנִי מִי יַעֲמוּד, מִי יַעֲמוּד
וְדָאִי, וּבְגִין דָּא וּבְכַשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם (יִשְׁעִיָּהוּ
ג א), הִהִיא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (דְּבָרִים כב ז) שְׁלַח תִּשְׁלַח
אֶת הָאֵם, אֶת לְאִסְגָּאָה שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה עִמָּה.
אִימָא עֲלָאָה קָמַת בְּאָדָם, וְאִימָא תַּתָּאָה
בְּהַבֵּל, דְּחֻבָא דְאָדָם רַב הוּא מִדְּהַבֵּל,
וּבְגִין דָּא בְּרִי אִי מִן אֵהִי"ה, אִיהוּ אִי דְחַב
בֵּיהּ הַבֵּל, וְאִסְתַּלְקוּ וְאֲשַׁתְּאָרַת (נ"א מִן וְאִסְתַּלַּק
וְאֲשַׁתְּאָרוּ), ה"ה, וּבְגִין דָּא אִי הַבֵּל אֲחִידָּה,
וְאִיהוּ אִי מִן אֲדֻנִי, וְאֲשַׁתְּאָר ד"ן מִן אֲדֻנִי,
חֻבָא דְאָדָם גָּרָם דְאִסְתַּלַּק י"ו מִן יְהו"ה,
וְאֲשַׁתְּאָר ה"ה.

אָמַר לִיָּה אָבָא וְהָא י"ו הָוָה לִיָּה לְמַהוּי ו"י,
אָמַר לִיָּה בְּרִי וְדָאִי דָּא רְזָא דְחַב
בְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה, דְאִסְתַּלַּק י' מִן א, וְאֲשַׁתְּאָרַת
ו"י, בְּגִין דְאִסְתַּלַּק מִתַּמָּן עֶלְת הַעֲלוֹת דְאִיהוּ
מַחְשְׁבָה סְתִימָא בְּאֵת י' מִן א, דְלִית יְחוּדָא
(ס"א מַחְשְׁבָה) בְּר מִנִּיה, וְהִכָּא רְזָא דְלֹא אֲתַגְלִיָּא
עַד הַשְׁתָּא, וְדָא אִיהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי יִקְרָאֲנִי
וְאֶעֱנֶהוּ (תַּהֲלִים צא יד), שֵׁם י', דְלִית לַעֲיֵלָא מִנִּיה
כָּלֵל, אֲלֵא הִהוּא דְבְרָא כְּלָא, וְלִית מָאן דְּבְרָא
לִיָּה, דְאִית בּוּרָא דְאֲתַבְרִי, כְּגוֹן מִיָּא דְאִיהוּ
בְּרָא לַעֲשָׂבִים וְגִדֵּל לוֹן וְאִיהוּ אֲתַבְרִי, אֲבָל
הָאִי בְּרָא וְלֹא אֲתַבְרִי, אִיהוּ דְלִית אֲל"ה לַעֲיֵלָא
מִנִּיה.

אָמַר לִיָּה אָבָא מֵאִי אוֹרִי הו"י, אָמַר לִיָּה
בְּרִי הָאִי אִיהוּ כִּד אִסְתַּלַּק א מִן אֵהִי"ה,
עִם י"ו מִן יְהו"ה, אֲתַעֲבִיד אוֹרִי, אָמַר לִיָּה,
אִי הָכִי הָאִי א דְתַמָּן ו"י לַעֲיֵלָא מִן א' מִן אֵהִי"ה אִיהִי, וּמִכָּל שְׁמַהָן,

וּמִכָּל שְׁמַהָן,

אם כִּף, הֵא' הַזוּ שֵׁשׁ ו'י לְמַעַלָּה מִן א', מִן אַהֲיִיָּה הַיָּא, וּמִכָּל הַשְּׁמוֹת. אָמַר לוֹ: בְּנִי, יֵשׁ אֵל שֶׁהַיָּא בְּדַמּוֹת זֶה: יו"ד, י' לְמַעַלָּה ו' בְּאֲמֻצֵּ ד' לְמַטָּה, וְזוֹ א' מִן אַהֲיִיָּה, א' מִן אַדְנִי, אֲבָל הֵא' הַזוֹ, סוֹפָה כַּתְּחִלָּתָהּ, וְתַחֲלָתָהּ כְּסוֹפָה, וּבָהּ אָמַר עֲלֵת הָעֲלוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּבָאוֹת ו' שֶׁל הָאֲמֻצֵּעַ וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים.

אָמַר לוֹ: הָרִי וְדַאי הַתְּגֵלָה לִי מַה שְּׁלֵא יִדְעָתִי עַד עַכְשָׁו וְלֹא עָתִיד לְהַתְּגַלּוֹת עַד הַיָּמִים שֶׁיָּבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: אִם כִּף, נוֹדַע שֵׁישׁ אָדָם קִדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים, וְיֵשׁ אָדָם אַחֵר. אָמַר לוֹ: בְּנִי, כִּף הוּא וְדַאי, הָאָדָם שֶׁבְּרָא אוֹתוֹ עֲלֵת הָעֲלוֹת בְּדַמּוֹתוֹ, סְתוּם וְגִנּוּז, זֶה גֵרָם שֶׁהִסְתַּלַּק עֲלֵת הָעֲלוֹת. אָדָם הַשְּׁנִי חָטָא בְּמַחְשָׁבָה, וְאָדָם שְׁלִישִׁי חָטָא בְּמַעֲשֵׂה, שֶׁשְּׁלֵשָׁה אָדָם הֵם, אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יִצְיָרָה, וְאָדָם שֶׁל עֲשִׂיָּה, שְׁאִין כָּל הַחֲטָאִים שׁוּיִם.

אָמַר לוֹ: בְּנִי, עִם כָּל זֶה הִיָּתָה ה' עוֹמְדָת לְפָנֵי אָדָם, אַחֵר שֶׁבָּאוּ עָרַב רַב וְעָשׂוּ אֵת הָעֶגְל, גֵּרְמוֹ שֶׁתְּסַלַּק ה' לוֹ"י וְנַעֲשֶׂתָה הוֹ"י, וּמִי גֵרָם אֵת זֶה? הוּא גוֹי חוּטָא, וְנִשְׁאַרָה ה' אַחֲרוֹנָה יְחִידָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, שֶׁבְּתַחֲלָה וּתְלַכְנָה שְׁתִּיחֵן, ה"ה, אַחֵר כִּף הִסְתַּלַּקָה ה' הָעֲלִיּוֹנָה, וְנִשְׁאַרָה ה' הַתַּחְתּוֹנָה יְחִידָה. אַחֵר שֶׁהִתְעָרְבוּ טוֹב עִם רַע, מַה שֶׁהַפְּרִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיִּכְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גֵּרְמוֹ שֶׁגִּלְתָּה שְׁכִינָה וְהִתְעָרְבָה בֵּין הָאֲמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם (בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם וּבְנֵיהֶם עִמָּה) וְשׁוֹמְרַת אוֹתָם (לְשׁוֹר אוֹתָם) בְּגִלּוֹת. בָּאוֹתוֹ

אָמַר לִיָּה בְּרִי אֵית א' דְּאֵיהִי בְּדִיוֹקְנָא דָא יו"ד, י' לְעֵילָא ו' בְּאֲמֻצֵּעַ ד' לְתַתָּא, וְדָא א' מִן אַהֲיִיָּה, א' מִן אַדְנִי, אֲבָל הַיָּא אֵל סוֹפָה כַּתְּחִלָּתָהּ וְתַחֲלָתָהּ כְּסוֹפָה, וּבָהּ אָמַר עֲלֵת הָעֲלוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן (יִשְׁעִיהוּ מִד)

וּבָאָת ו' דְּאֲמֻצֵּעִיתָא וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים. אָמַר לִיָּה הֵא וְדַאי אֲתַגְלִיא לִי מַה דְּלָא יִדְעָנָא עַד הַשְּׁתָא, וְלֹא עָתִיד לְאֲתַגְלִיא עַד יוֹמִין דִּיִּיתִי מִלְּפָא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיָּה אֵי הָכִי אֲשַׁתְּמוּדַע דְּאֵית אָדָם קִדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים, וְאֵית אָדָם אַחֲרָא, אָמַר לִיָּה בְּרִי הָכִי הוּא וְדַאי, אָדָם דְּבִרָא לִיָּה עֲלֵת הָעֲלוֹת בְּדִיוֹקְנָא דִּלִּיָּה סְתִים וְגִנּוּז, הַיָּא גֵרָם דְּאִסְתַּלַּק עֲלֵת הָעֲלוֹת, אָדָם תְּנִינָא חָאב בְּמַחְשָׁבָה, וְאָדָם תְּלִיתָא חָאב בְּמַעֲשָׂה, דְּתֵלַת אָדָם אֵינוֹן, אָדָם דְּבְרִיאָה, אָדָם דִּיִּצְיָרָה, אָדָם דִּעֲשִׂיָּה, דִּלָּאוּ כָּל חוּבִין שׁוּיִן.

אָמַר לִיָּה בְּרִי עִם כָּל דָּא הוּוּה ה' קִיִּימָא קִמִּיָּה דְּאָדָם, בְּתַר דְּאָתוּ עָרַב רַב וְעַבְדוּ יַת עֶגְלָא, גֵּרְמוֹ דְּאִסְתַּלַּק ה' לְגַבִּי ו"י, וְאֲתַעְבִּיד הו"י, וּמָאן גֵּרָם דָּא, הוּא גוֹי חוּטָא (יִשְׁעִיהוּ א) וְאֲשַׁתְּאַרְתָּ ה' בְּתַרְאָה יְחִידָה, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (אֵיכָה א) אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, דְּבִקְדָמִיתָא וּתְלַכְנָה שְׁתִּיחֵן (רוֹת א יט) ה"ה, לְבַתַּר אִסְתַּלַּקַת ה' עֲלָאָה, אֲשַׁתְּאַרְתָּ ה' תַּתָּאָה בְּתַרְאָה יְחִידָה, בְּתַר דְּאֲתַעְרְבוּ טוֹב עִם רַע, מַה דְּאֲפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּכְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גֵּרְמוֹ דְּגִלְתָּ שְׁכִינָתָא וְאֲתַעְרַבְתָּ בֵּין אוֹמִין דְּעֵלְמָא, (ס"א בֵּין אוֹמִין דְּעֵלְמָא וּבְנֵהָא עִמָּה) וּמִנְטְרָא לֹון (ס"א לְנַטְרָא לָה) בְּגִלּוֹתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא כָּכָל אֲתוּוֹי דְּאִסְתַּלְּקוּ בְּגִלּוֹתָא, הַדָּא

זמן יורד הקדוש ברוך הוא בכל
אותיותיו שהסתלקו בגלות. זהו
שפתוב אני יהו"ה הוא שמי
וכבודי לאחר לא אפן כו'.

תקון עשרים, ואחר ועשרים
בראשית ברא אלהים, אלהים
מ"י אל"ה, עליו נאמר שאו מרום
עיניכם וראו מ"י ברא אל"ה.
בראשית, ירדו שם שני זקנים,
ואומרים התעסקנו במה
שהייתם, ואנו לא היינו (ולא היינו),
וזה ב', שני ראשית.

הנה הזקן העליון ירד ביניהם.
אמר: הרי אנו אחד ושלוש היינו,
וכעת אנו אחד, אלהים ודאי,
מ"י ברא אל"ה, מי ברא באלו
השלוש, והיא רביעית ושביעית
(חמישית) ותשיעית).

בראשית הם ששה זקנים, ומי
הם? את השמים ואת הארץ, הרי
אנו שבעה, ושלושה גנוזים
עליהם.

בשבעת הזקנים הללו ובת, שבת
יחידה כנגדם שבעה, ומשום זה
הרי אנו שבעה שבועות, עלם
אחד היה מזנב אחריהם.

ואלו הזקנים פגשו את המנורה
הקדושה וחבריו, אמרו לו: רבי
רבי, אתה וחברך מצאתם עלם
אחד שהוא כדרך מזנב אחרים?
אמר להם: פגשנו מחנות רבים
שהיו באים מהקרוב של הנחש,
והם מחנות המלאכים שיורדים
מזורים לקבל התפלות, מצד של
חמשים האותיות שבהן מיחדים
ישראל בכל יום, שבהם וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים,
שהמלאכים שיורדים לערך
הקרוב, שממנים על תפלות, כלם
היו יורדים (עולים) בתקף הגבורה,

הוא דכתוב (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי
וכבודי לאחר לא אפן וכו'. (דף מב ע"ב).

תקונא עשרין, וחד ועשרין
בראשית ברא אלהים, אלהים מ"י אל"ה,
עליה אומר (ישעיהו מ כו) שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אל"ה.
בראשית, נחתו תמן תרין סבין, ואמרין
אתעסקנא במה דהויתון ואנן לא
הוינן (נ"א ולא הוינן), ודא ב' תרין ראשית.

הא סבא עלאה קא נחית ביניהו, אמר הא
אנן חד, ותלת הוינן וכען אנן חד,
אלהים ודאי מ"י ברא אלה, מ"י ברא באלין
תלת, ואיהי רביעאה, ושביעאה, (ס"א
וחמשאה), (וס"א ותשיעאה).

בראשית אינון שית סבין, ומאן נינהו את
השמים, ואת הארץ, הא אנן שבעה
ותלת גניזין עלייהו.

באלין שבעה סבין ובת שבת יחידה לקבליהו
שבעה, ובגין דא הא אנן שבעה
שבועות, חד עולימא הוה מזנב אפתייהו.
וארין סבין אערעו בכוצינא קדישא וחברוי,
אמרו ליה רבי רבי, אנת וחברך
אשפחתון חד עולימא דאיהו בארחא מזנב
אפתייכו.

אמר לון, אערענא במשריין סגי אין דהו קא
אתיין מקרבא דחויא, ואנון משריין
דמלאכין דנחתין מזרזן לקבלא צלותין,
מסטרא דחמשין אתוון דמיחדין ישראל בכל
יומא, דבהון וחמושים עלו בני ישראל מארץ
מצרים (שמות יג ט), דמלאכין דנחתין לאגחא
קרבא, דקא ממנן על צלותין, פלהו הוה נחתין
(ס"א סלקין) בתוקפא דגבורה, פד נצחין לחויא,

וכמה חילין דיליה דקא

כְּשֶׁמִנְצָחִים אֶת הַנְּחֹשׁ, וְכַמָּה
חִילּוֹת שְׁלוֹ שְׂרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם,
בְּכַמָּה חֻטָּאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהֵם
בְּעֵלֵי תַפְלוֹת, וּמִסְתַּכְּלִים בְּשֵׁם
יְהוָה שֶׁהִיא בִּינָה, שִׁיּוּרְדַת
עֲלֵיהֶם בְּתַקַּף הַגְּבוּרָה, כָּלֵם
נוֹפְלִים מִקִּיּוּמָם, וּמִתְקִים בָּהֶם
סוּס וּרְכָבוֹ רִמָּה בָּיָם, זֶה יָם, נ' שְׁעָרֵי
בִּינָה, חֲמֵשִׁים הָאוֹתוּתִית שֶׁל
קְרִיאַת שְׁמַע.

אָמְרוּ לוֹ וְלַחֲבָרִים: הִיָּה לָכֶם
לְעֵין לְהִסְתַּפֵּל אַחַר אוֹתוֹ שְׁמֹזַנֵב
אֲחֵר הַתַּפְלוֹת שֶׁל אוֹתָם שֶׁהֵם
חֲלָשׁוֹת, וְאֵין לָהֶן רְשׁוֹת לַעֲלוֹת
עִם הָאֲחֵרוֹת וּלְפָרֵחַ עִמָּן לְמַעֲלָה,
וּבִשְׂבִיל אוֹתָן תַּפְלוֹת הַחֲלָשׁוֹת,
נֶאֱמַר וַיִּזְנֵב בָּךְ כָּל הַנְּחֹשְׁשִׁים
אֲחֲרֶיךָ, שְׁנַעַר קֶטָן נוֹהֵג בָּם.

שְׂאֵלָה הַעֲשֹׂר עוֹלִים בְּיוֹד ה"א
וּא"ו ה"י, וְלִכְל אֶחָד יֵשׁ אֶת
תַּפְלוֹתוֹ, וְאֵם חֶסֶר אֶחָד מֵהֶם,
אֶפְלוֹ אַחֲרוֹן, לֹא עוֹלָה הַתַּפְלָה
שְׁלוֹ עִמוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עֲנִי, וְאֵין
לוֹ רְשׁוֹת לְהַעֲלוֹת תַּפְלוֹתוֹ עִם
הָאֲחֵרִים, כָּל הַתַּפְלוֹת מִתְעַכְּבוֹת
לַעֲלוֹת, עַד שְׂאוֹתָהּ תַּפְלָה שֶׁל
הָעֲנִי עוֹלָה, וּמִשּׁוּם זֶה תַּפְלָה
לְעֲנִי כִי יַעֲטֶף, שְׁפֵלָם מִתְעַטְּפוֹת
בְּגֻלְלָה, עַד שֶׁהִיא עוֹלָה עִמָּהֶם,
שְׂאֵין פְּרוּדָה בָּהּ מֵהֶם.

וְהַתַּפְלָת הָעֲנִי הִיא שְׂכִינָה, מִי
הָעֲנִי? זֶה צְדִיק, וְהַתַּפְלָה הַזֹּאת
נִקְרָאת עֶקֶב אֵל הַתַּפְלוֹת
הָאֲחֵרוֹת, וּבְגֻלְלָה נֶאֱמַר אֶפְלוֹ
נְחֹשׁ פְּרוּף עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק,
אֵף עַל גֵּב שְׂסוּכָב אֶת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת
שֶׁהִיא הַקּוֹץ שֶׁל אוֹת ד', בְּכַמָּה
חֻטָּאִים לְלַמֵּד קְטִיגוּרִיא עַל בְּנֵי
הַשְּׂכִינָה, לֹא יִפְסִיק אֶת אוֹתָהּ
נִקְדָּה, שְׂאֵם יִפְסִיק, בְּגֻלְלוֹ
מִסְתַּלַּק הַקּוֹץ מִן ד' מִן אֶחָד,
וּנְשָׂאֵר אַחֵר, שֶׁהוּא נְחֹשׁ פְּרוּף
בְּעֶקְבוֹ, שְׂבִגְלָל הַנְּחֹשׁ לֹא יִפְסִיק,
וְלֹא מִסְתַּלַּק הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד'

רְדָפִין אַבְתְּרִייהוּ, בְּכַמָּה חוֹבִין דִּישְׂרָאֵל,
וְאֵינוֹן מְאִירֵי צְלוֹתֵין, וּמִסְתַּכְּלִין בְּשֵׁם יְהוָה
דְּאִיהֵי בִּינָה, דְּנַחְתָּא עֲלֵיהוּ בְּתוֹקְפָא דְּגְבוּרָה,
כְּלָהוּ נַפְלִין מִקִּיּוּמֵיהוּ, וְאִתְקִיִּים בְּהוּ סוּס
וּרְכָבוֹ רִמָּה בָּיָם (שם טו א), דָּא יָם נ' שְׁעָרֵי בִּינָה,
חֲמֵשִׁין אֲתוּוֹן דְּקְרִיאַת שְׁמַע.

אָמְרוּ לִיה וְלַחֲבָרִיא הוּא לָכוּ לְעֵינָא
לְאַסְתַּפְּלָא בְּתַר הוּא דְּמִזְנֵב בְּתַר
צְלוֹתֵין דְּאֵינוֹן חֲלָשִׁין, וְלִית לוֹן רְשׁוֹ לְסִלְקָא
עִם אַחֲרָנִין וּלְפָרְחָא עִמָּהוֹן לְעֵילָא, וּבְגִין
אֵינוֹן צְלוֹתֵין חֲלָשִׁין אֲתַמַּר (דְּבָרִים כה יח) וַיִּזְנֵב בָּךְ
כָּל הַנְּחֹשְׁשִׁים אֲחֲרֶיךָ, (ישעיה יא ו) דְּנַעַר קֶטָן נוֹהֵג
בָּם.

דְּאֵיִן עֲשֹׂר סִלְקִין בְּיוֹד ה"א וּא"ו ה"י,
וְכָל חַד אֵית לִיה צְלוֹתִיה, וְאֵם חֶסֶר
חַד מִנֵּיהוּ אֶפְלוֹ בְּתַרְאָה, לֹא סִלְקֵי צְלוֹתָא
דִּילִיה עֲמִיה, בְּגִין דְּאִיהוּ עֲנִיא, וְלִית לִיה רְשׁוֹ
לְסִלְקָא צְלוֹתִיה עִם אַחֲרָנִין, כְּלָהוּ צְלוֹתֵין
מִתְעַכְּבֵן לְסִלְקָא, עַד דְּהֵיא צְלוֹתָא דְּעֲנִיא
סִלְקֵת, וּבְגִין דָּא תַּפְלָה לְעֲנִי כִי יַעֲטוּף (תהלים
קב א), דְּכָלְהוּ מִתְעַטְּפִין בְּגִינָה, עַד דְּאִיהֵי סִלְקָא
עִמָּהוֹן, דְּלִית פְּרוּדָא בָּהּ מִנֵּיהוּ.

וְצְלוֹתָא דְּעֲנִי אִיהוּ שְׂכִינָתָא, מָאן עֲנִי דָא
צְדִיק, וְהֵיא צְלוֹתָא אֲתַקְרִיאַת עֶקֶב
לְגַבֵּי צְלוֹתֵין אַחֲרָנִין, וּבְגִינָה אֲתַמַּר אֶפְלוֹ
נְחֹשׁ פְּרוּף עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֵף עַל גֵּב
דְּסַחִיר לָהּ לְהֵאֵי נִקְוֵדָה דְּאִיהֵי קוּצָא דָּאת ד',
בְּכַמָּה חוֹבִין לְאוּלְפָא קְטִיגוּרָא עַל בְּנוֹי
דְּשְׂכִינָתָא, לֹא יִפְסִיק לְהֵיא נִקְוֵדָה, דָּאֵם
יִפְסִיק, בְּגִינָה אֲסִתְלַק קוּצָא מִן ד' מִן אֶחָד,
וְאֲשְׁתָּאֵר אַחֵר, דְּאִיהוּ נְחֹשׁ פְּרוּף בְּעֶקְבוֹ,
דְּבְגִין חוּיא לֹא יִפְסִיק, וְלֹא אֲסִתְלַק קוּצָא
דָּאת ד' מִן אֶחָד, אֲבָל בְּגִין עֶקְרָב אֲסִתְלַק,

מִן אַחַד, אַבְל בְּשִׁבִיל עֶקְרָב מִסְתַּלַּק
וְהוּא פּוֹסֵק, וּבּוֹרַח מִמֶּנּוּ. זְהוּ שְׁפָתוֹב
וַיַּעֲזוֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
בֵּין כֶּף הָרִי עֲלֵם הַזְדַּמֵּן לָהֶם, מִחֲמַר
אֲחַר הַבְּהֵמוֹת. אָמַר לָהֶם: מַה זֶה וַיַּעֲזוֹב
בְּגָדוֹ בִּידֵה? אֶלָּא עֶקְרָב הוּא עֶקְרָב ב',
שְׁעָקְרָה אֶת בֵּית הַשְּׁכִינָה, וְזֵהוּ בְּגָדוֹ
שֶׁל הַנְּחֹשׁ, שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁהַנְּחֹשׁ
בָּא לְהִתְחַבֵּר עִם גּוֹף אָדָם יִשָּׁן,
שְׁאוּמְרַת שִׁכְבָּה עִמִּי, חֲצוּפָה זּוֹנָה,
נֶאֱמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
(כ"ג נ"א, וּמִשּׁוּם זֶה, אֶפְלוּ נְחֹשׁ כְּרוּף
עַל עֶקְרָב לֹא יִפְסִיק, אֲף עַל גֵּב שֶׁמְסִתִּיר
אֶת אוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁל אוֹת ד', לֹא יִפְסִיק,
שְׁאֵם יִפְסִיק, בְּגִלְלוֹ מִסְתַּלַּק הַקּוֹץ מִד'
שֶׁל אַחַד, וְנִשְׁאָר אַחֲרָי, שֶׁהוּא נְחֹשׁ
כְּרוּף, מִשּׁוּם שְׁנַחֲשׁ לֹא יִפְסִיק וְלֹא
הַסְתַּלַּק, וְהוּא פּוֹסֵק וּבּוֹרַח מִמֶּנּוּ,
אַבְל עֶקְרָב יִפְסִיק, כְּמוֹ שְׁעֵשָׂה יוֹסֵף
הַצְדִּיק. זְהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֶצְלָה
וַיִּנְס וכו'. בֵּין כֶּף הָרִי הַעֲלֵם הַזְדַּמֵּן
אֵלֵיהֶם מִחֲמַר אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת, אָמַר
לָהֶם: מַה זֶה וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֶצְלָה וכו'?
אֶלָּא עֶקְרָב עֶקְרָב ב', שְׁעָקְרָה אֶת בֵּית
הַשְּׁכִינָה. כְּשֶׁרוּצָה לְהִתְחַבֵּר עִם
הַצְדִּיקִים, צְרִיף לְהַפְסִיק מִמֶּנּוּ וְלֹא
יִהְיֶה מִמֶּנּוּ, וְאֶפְלוּ מִן הָעוֹר שְׁלוֹ. לֶךְ
לֶךְ, אוֹמְרִים לְנֹזֵר, סָבִיב סָבִיב, וְלִפְרָם
אֶל תִּקְרָב, זְהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּנְח בְּגָדוֹ
אֶצְלָה, הָעוֹר שֶׁל יֵצֵר הָרַע, וְזֵהוּ בְּגָדוֹ
שֶׁל הַנְּחֹשׁ עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁהוּא בָּא
לְהִתְחַבֵּר עִם הַצְדִּיקִים וְאִמְרָה שִׁכְבָּה
עִמִּי, חֲצוּפָה זּוֹנָה, נֶאֱמַר בְּאוֹת בְּרִית
וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לוֹ: מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם: אֲנִי
הוּא בֶן שֶׁל דָּג אַחַד שֶׁשָּׁט בֵּינָם הַגְּדוֹל,
וּבּוֹלַע כָּל דְּגֵי הַיָּם, וּמוֹצִיא אוֹתָם חַיִּים
הַחוּצָה, וְלִפְעָמִים הוּא יוֹצֵא כִּיפֹשָׁה
לְקַיִם בּוֹ, וַיִּדְגּוּ לָרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ.
תְּמָהוּ. אָמְרוּ לוֹ: אַחֲרָי שְׁאִין בְּרִצּוֹנָךְ
לְגִלוֹת מִי אַתָּה וּבְנֵי שֶׁל מִי אַתָּה, מִי
הוּא (מִזֶּה הוּא) אֲתֵר שֶׁל מְקוֹמָךְ? אָמַר
לָהֶם: אֲתֵר מְקוֹמִי הוּא מְגִדֵּל אַחַד
שְׁפוֹרַח בְּאוֹרֵי. תְּמָהוּ.

וְאִיהוּ פּוֹסֵק, וּבּוֹרַח מִיָּנִיה, הִדָּא הוּא
דְּכֹתִיב (בראשית לט יב) וַיַּעֲזוֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה וַיִּנְס
וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

אֲדַהְכִי הָא עוֹלִימָא דְקָא אַזְדַּמֵּן לְגַבְיֵיהוּ,
מִחֲמַר אַחֲרָי בְּעִירָן, אָמַר לוֹן מַהוּ
וַיַּעֲזוֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה, אֶלָּא עֶקְרָב אִיהִי עֶקְרָב
ב', דְּעָקְרַת בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָא, וְדָא אִיהוּ בְּגָדוֹ
דְחוּיָא דְעֲבוּדָה זָרָה, כַּד חוּיָא אֲתֵיָא
לְאֲתַחְבְּרָא עִם גּוֹף אָדָם יִשָּׁן, דְאֲמַרַת
שִׁכְבָּה עִמִּי, חֲצוּפָה זּוֹנָה, אֲתֵמַר בְּאוֹת
בְּרִית וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

(נ"א כ"י וּבְגִין דָּא אֶפְלוּ נְחֹשׁ כְּרוּף עַל עֶקְרָב לֹא יִפְסִיק, אֲף
עַל גֵּב דְסִתִּיר לֵה לְהֵימָא נְקוּדָה דָּאֵת ד' לֹא יִפְסִיק,
דְאִי יִפְסִיק בְּגִינְיָה אִסְתַּלַּק קוֹצָא מִן ד' דְאֲחַד וְאִשְׁתַּאֲר אַחֲרֵי
דְאִיהוּ נְחֹשׁ כְּרוּף בְּגִין דְחוּיָא לֹא יִפְסִיק וְלֹא אִסְתַּלַּק, וְאִיהוּ
פּוֹסֵק וּבּוֹרַח מִיָּנִיה, אַבְל עֶקְרָב יִפְסִיק, כְּמוֹ דְעֵבֵד יוֹסֵף צְדִיקָא
הִדָּא הוּא דְכֹתִיב וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֶצְלָה וַיִּנְס וכו'. אֲדַהְכִי הָא
עוֹלִימָא קָא אַזְדַּמֵּן לְגַבְיֵיהוּ מִחֲמַר בְּתֵר בְּעִירָן, אָמַר לוֹן מַאי
וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֶצְלָה וכו', אֶלָּא עֶקְרָב עֶקְרָב ב', דְעָקְרַת בֵּיתָא
דְשְׁכִינְתָא, כַּד בְּעִיָא לְאֲתַחְבְּרָא עִם צְדִיקוּיָא צְרִיף לְאִפְסָקָא
מִיָּנִיה, וְלֹא יִתְהַנֵּי מִיָּנִיה וְאֶפְלוּ (דף מג ע"א) מִמְשַׁכָּא דִילִיָּה,
לֶךְ לֶךְ אֲמַרִי נֹזֵרָא סְחוּר סְחוּר לְכִרְמָא לֹא תִקְרָב הִדָּא הוּא
דְכֹתִיב וַיִּנְח בְּגָדוֹ אֶצְלָה, מִשְׁכָּא וַיֵּצֵר הָרַע, וְדָא בְּגָדוֹ דְחוּיָא
עֲבוּדָה זָרָה, כַּד אִיהוּ קָא אֲתֵיָא לְאֲתַחְבְּרָא עִם צְדִיקוּיָא
וְאִמְרָה שִׁכְבָּה עִמִּי חֲצוּפָה זּוֹנָה, אִתְמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנְס
וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לִיָּה מָאן אַנְתָּ, אָמַר לוֹן אַנָּא אִיהוּ
בְּרָא דְנוּנָא חֲדָא, דְשָׁט בֵּימָא
רְבִרְבָא, וּבּוֹלַע כָּל נְוִינִין דֵּימָא וְאִפִּיק לְהוֹן
חַיִּים לְכַר, וְלִזְמַנִּין אִיהוּ נְפִיק בִּיבִשְׁתָּא,
לְקִימָא בִיָּה (בראשית מח טז), וַיִּדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ, תְּוֹהוּ, אָמְרוּ לִיָּה, בְּתֵר דְלִית רְעוּתָךְ
לְגַלְאָה מָאן אַנְתָּ וּבְרָא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן
אִיהוּ (נ"א מַאי אִיהוּ) אֲתֵר דְדוּכְתָךְ, אָמַר לוֹן
אֲתֵר דְדוּכְתִי אִיהוּ מְגִדֵּל חֲדָא דְפָרַח
בְּאוֹרֵא תְוֹהוּ.

אָמְרוּ לוֹ: אֵל תֹּאמֶר לָנוּ דְבַר
(מלים) מִי הוּא אָבִיךָ? אָמַר לָהֶם:
אָבָא שְׁלִי הוּא דָּג גְּדוֹל אַחַד,
שֶׁכְּשֶׁצָּמָא, הוּא פּוֹתַח פִּיּוּ וּבּוֹלַע
אֶת הַיָּמִים שֶׁל הַיָּם, וְעַד שְׁבַעִים
(שבע) שָׁנִים לֹא חוֹזֵר הַיָּם לְתַקְפוֹ,
וְסוּד הַדְּבַר - יִבְטַח פִּי יִגִּיחַ יִרְדֵּן
אֶל פִּיהוּ, וְהוּא בּוֹלַע כָּל כֶּף מִן
הַיָּם, וְאַתֶּם לֹא שְׂאֲבַתֶּם מִמֶּנּוּ
אֲלֵא כַּד אַחַד, שֶׁהוּא עֹשֶׂרִים
וְאַרְבָּעָה סְפָרֵי הַתּוֹרָה, אֵיךְ לֹא
הִפְרַתֶּם אוֹתוֹ?

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִזְכָּר רַבִּי אֲלֶעָזָר
וְאָמַר: וְדַאי אַתָּה הוּא בְּנוֹ שֶׁל
רַב הַמְּנוּנָא סְבָא. שְׁמַחוּ בּוֹ
וְאָמְרוּ: בּוֹדַאי אִם אַתָּה הֵייתָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, הֵיינוּ יוֹרְדִים מִן
הַסּוּסִים שֶׁלָּנוּ, וְהֵיינוּ אָנוּ
מַחְמָרִים אַחַר בְּהֵמוֹתֶיךָ.

אָמַר לָהֶם: אוֹתוֹ הִנָּחַשׁ שְׂאֲתֶם
עוֹרְכִים עִמּוֹ קָרַב, אֵיךְ נִצַּלְתֶּם
מִמֶּנּוּ? שֶׁהוּא בּוֹלַע וְהוֹרֵג, וְלֹא
עוֹד, אֲלֵא שֶׁהוּא הֵרַג אֶת אָדָם
הָרָאוּשׁוֹן וְאֶת כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁבָּאוּ
אַחֲרָיו, וְהִבַּת הִיא עַל הַמַּגְדֵּל
שֶׁפּוֹרַח בְּאוֹר, וּמְכַרְיִזִים בְּכָל יוֹם
בְּרַקִּיעַ, שֶׁכָּל מִי שֶׁהוֹרֵג אֶת הַנְּחַשׁ
הַזֶּה, שְׁנוֹתָיִם לוֹ לְאַשָּׁה אֶת בַּת
מֶלֶךְ הַפְּנִימִית מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב
לְבוּשָׁה, וְהַזָּהָב הַזֶּה הוּא ז' יָמֵי
בְּרֵאשִׁית, ה' חֲמִשָּׁה אוֹר, ב' הִיא
ב' מְבֹרָאשִׁית, עָלֶיהָ נֹאמַר יָפָה
כְּלַבְנָה, תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה קוֹרְאִים
אוֹתָהּ בִּישִׁיבָה.

וּמִשּׁוֹם זֶה הַכְּרוֹז מְכַרְיִז: כִּמְהָ
גְבוּרִים כִּמְהָ בְּעָלֵי מַגְנִים הַתְּכַנְּסוּ
בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ לְעֶרֶךְ קָרַב עִם
הַנְּחַשׁ בְּשִׁבְלֵיהָ, וְכִמְהָ מַגְנִים
נַעֲשׂוּ פְּסָקוֹת בְּשִׁבִיל בַּת הַמֶּלֶךְ,
וַיִּפֶן כֹּה וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ
(שמות יב), אֵין בְּהֶם שֶׁהוֹרֵג אֶת
הַנְּחַשׁ עַד שִׁיבָא הֵהוּא שְׁנֹאמַר
בּוֹ וַיִּפֶן כֹּה וַיִּרְא אֶת הַמְּצַרִּי,
וּמִשּׁוֹם זֶה נֹאמַר עַד כִּי יבֹא

אָמְרוּ לִיָּה לֹא תִימָא לָן מְדִי (ס"א מלי), מֵאִי
אִיהוּ אָבוּךָ, אָמַר לוֹן אָבָא דִּילִי אִיהוּ
חַד נוּנָא רַבְרַבָּא, דְּכַד צָחִי, אֶפְתַּח פּוּמִיָּה וּבִלְע
מִיָּא דִּימָא, וְעַד שְׁבַעִין (ס"א שבעה) שָׁנִין לֹא
הִדַּר יִמָּא לְתוֹקֶפִיָּה, וְרִזָּא דְמִלָּה יִבְטַח פִּי יִגִּיחַ
יִרְדֵּן אֶל פִּיהוּ (איוב מ כג), וְאִיהוּ בִלְע כָּל כֶּף מִן
יָמָא, וְאַתּוֹן לֹא אֲשַׁתְּאַבְתּוֹן מִיָּה אֲלֵא כַּד חַד,
דְּאִיהוּ כ"ד סְפָרֵי דְאוֹרִייתָא, אֵיךְ לֹא
אֲשַׁתְּמוּדְעַתּוֹן בִּיָּה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲדַפְר רַבִּי אֲלֶעָזָר וְאָמַר וְדַאי
אַנְתָּ אִיהוּ בְּרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סְבָא,
חַדוּ בִיָּה, וְאָמְרוּ. בּוֹדַאי אִי אַנְתָּ הוֹיִת בְּהַאי
עֲלָמָא, הוֹיִנֵן קָא נַחְתִּין מְסוּסוּוֹן דִּילָן, וְהוֹיִנֵן
אַנֵן מְחַמְרִין בְּתַר בְּעִירְךָ.

אָמַר לוֹן, הֵהוּא חוּיָא דְאַתּוֹן מַגִּיחִין קָרַבָּא
בִּיָּה אֵיךְ אֲשַׁתְּזַבְּתּוֹן מִיָּה, דְּאִיהוּ בִלְע
וּקְטִיל, וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְאִיהוּ קְטִיל לְאָדָם
קְדָמָאָה, וְלִכְל דְרִין דְקָא אַתִּין אַבְתְּרִיָּה,
וּבְרַתָּא אִיהִי עַל מַגְדֵּלָא דְפָרַח בְּאוֹרָא,
וּמְכַרְיִזִין בְּכָל יוֹמָא בְּרַקִּיעָא, דְכָל מָאן דְקְטִיל
לְהַאי חוּיָא, דִּיְהִיבִין לִיָּה לְאַנְתּוֹ בַּת מֶלֶךְ
פְּנִימָאָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְהַאי זָהָב
אִיהוּ ז' יָמֵי בְּרֵאשִׁית, ה' חֲמִשָּׁה אוֹר, ב' אִיהִי
ב' מִן בְּרֵאשִׁית, עָלֶיהָ אֲתַמַּר (שיר ז י) יָפָה
כְּלַבְנָה, תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה קָרְאָן לָהּ בְּמַתִּיבְתָא.

וּבְגִין דָּא כְרוּזָא כְרִיז, כִּמְהָ גְבוּרִין, כִּמְהָ מְאָרִי
תְרִיסִין, אַתְּכַנְּשׁוּ בְּבִי מְדַרְשָׁא, לְאַגְחָא
קָרַבָּא עִם חוּיָא בְּגִינָה, וְכִמְהָ תְרִיסִין אַתְּעַבִּידוּ
פְּסָקוֹת בְּגִינָה דְבְּרַתָּא דְמֶלֶכָּא, וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה
וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ (שמות ב יב), לִית בְּהוֹן דְקְטִיל
לְחוּיָא, עַד דִּיִּיתִי הֵהוּא דְאַתְמַר בִּיָּה וַיִּפֶן כֹּה
וְכֹה וַיִּרְא אֶת הַמְּצַרִּי, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר (בראשית
מט ט) עַד כִּי יבֹא שִׁיל"ה, שִׁיל"ה מִשְׁ"ה, דְּאִיהִי

מורשה דיליה, ובגין דא בגיניה אתמר ביה
עד פי יבא שיל"ה, דיליה (ג"א דילה) ודאי, איהו
קטיל לחויא.

שיל"ה, שיל"ה מש"ה, שהיא
המורשה שלו, ומשום זה נאמר
בו עד פי יבא שיל"ה, שלו (שלה)
ודאי, הוא הרג את הנחש.

וְר"ו יְקה"ת עמי"ם (שם). בגין דאיהו בן יצהר
בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא,
דאתמר ביה (דה"א כג יז) ובני רחביה רבו
למעלה, וקטיל לחויא, וחיליה בימא
וביבשתא וברקיעא, וכמה מארי קרבין אגחו
עמיה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד
כ) שם אניות יהלכון בימא דאורייתא, דאינון
אניות עיינין דמסתפלין באורייתא, וכמה
אניות מנייהו אתפרו ונפלו בימא.

וְר"ו יְקה"ת עמי"ם, משום שהוא
בן יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן
עם רם, שנאמר בו ובני רחביה
רבו למעלה, והרג את הנחש
וחילו ביים וביבשה וברקיע,
וכמה בעלי קרבות ערכו עמו
קרב על היים, כמו שנאמר שם
אניות יהלכון, ביים של התורה,
שאותן אניות, העינים
שמסתכלות בתורה, וכמה אניות
מהם נשפרו ונפלו ליים.

עד דייתי מורשה דילה, וקרע ימא
דאורייתא, וסוס ורוכבו כמה ביים, דאיהו
חויא ובת זוגיה, דאיהי סוסיא דיליה, ואיהו
אעבר עלה לישראל דלא טבעין בה, הדא
הוא דכתיב (שמות יד כט) ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך היים.

עד שתבא מורשה שלו, וקורע
את ים התורה, וסוס ורכבו כמה
ביים, שהוא הנחש ובת זוגו,
שהיא הסוסה שלו, והוא העביר
עליה את ישראל שלא טובעים
בו. זהו שכתוב ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך היים.

בְּקַדְמוֹתָא בִּימָא בַּהּ הוּא חֲמַר, בְּפוּרְקָנָא
בְּתַרְיִיתָא פְּלֵא בִּימָא דְאֹרִיִּיתָא,
מְטָה דִּילִיָּה דְקָרַע בִּיהּ יִמָּא דָּא קוּלְמוֹס, בְּגִין
דְּעִלְיָה אֲתַגְלִיָּא זְרוּעַ יְהו"ה, דְּאֲתַמַּר
בִּיהּ (ישעיה נג א) וזרוע יהו"ה על מי נגלתה.

בראשונה ביים באותו חמר,
בגאלה האחרונה הכל ביים של
התורה, המטה שלו שקרע בו את
היים, זה קולמוס, משום שעליו
התגלתה זרוע יהו"ה, שנאמר בה
וזרוע יהו"ה על מי נגלתה.

בַּהּ הוּא זְמַנָּא דְאֲתַעְבַּר הוּא חוּיָא בִּישָׂא מִן
יִמָּא, שְׁלִיט חוּיָא קְדִישָׂא, וּבַהּ הוּא
זְמַנָּא (שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אֲזַלִּין
אֲנִיּוֹת בַּהֲבַטְחָה בִּימָא דְלֵא טְבַעִין, דְּהָא רוּחַ
סַעְרָה אֲתַעְבַּר שְׁלִטְנוּתִיהּ מִן יִמָּא דְאֹרִיִּיתָא,
וּבַהּ הוּא זְמַנָּא שֶׁם רִמַּשׁ וְאִין מְסַפֵּר וְגוֹמַר,
שֶׁם אֲנִיּוֹת יְהִלְכוּן לוֹיִתָן זֶה יִצְרַת לְשַׁחַק
בו (תהלים קד כה-כו), וְיִהִי חֲדַי עֲמַהוּן, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (תהלים מח יד) שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה וְגוֹמַר,
לְחִילָה כְּתִיב, וְכֻלָּם אֲלִיד יִשְׁבְּרוּן לְתַת אָכְלָם

באותו זמן שנעבר אותו הנחש
הרע מן היים, שלט הנחש
הקדוש, ובאותו זמן (שם רמש ואין
מספר חיות קטנות עם גדולות), הולכות
האניות בהבטחה ביים, שלא
טובעות, שהרי רוח הסערה
העבר שלטונה מהיים של התורה,
ובאותו זמן שם רמש ואין מספר
וגומר, שם אניות יהלכון לוינתן
זה יצרת לשחק בו, ויהיה שמח
עמהם. זהו שכתוב שיתו לבכם
לחילה וגומר, לחולה כתיב,
וכלם אליד ישברון לתת אכלם
בעתו, (שחן עתות התורה, כמו שאמר

בעתו, (דאינון עתותי דאורייתא

חכמינו זכרונם לברכה, קבעת עתים לתורה) שהוא עתו של צדיק. תתן להם ילקוטין, זה המן, שנאמר בו ששת ימים תלקטוהו וגומר, מצדו של העמוד האמצעי שהוא כולל ששה צדדים. הלוינתן למעלה זה הצדיק, שהוא כדג קטן על חוף הים. נחש בריח זה אותו שנאמר בו הבריח התיכון בתוך הקרשים, וזה העמוד האמצעי שנקרא תיכון, בגלל שהוא העמוד האמצעי, שתי כנפיו ימין ושמאל, שמשם נתנה תורה. שתי קשקשותיו, שני עמודי אמת. שכינה העליונה היא הים, שכינה התחתונה היא דרך אגיה בלב ים, שהוא ל"ב אלהים של מעשה בראשית, שם רמש ואין מספר, כמו שנאמר ועלמות אין מספר וכו', והן הלכות פסוקות, שהן בתולות אחריה רעותיה של השכינה.

חיות קטנות - אלו אותיות אדנ"י, עם גדולות - הן אותיות יהו"ה, שהן המרכבות של הקדוש ברוך הוא ושכינתו. באו כל החברים לנשק אותו, פרח ולא ראו אותו ולא דבר.

פתח רבי אלעזר ואמר: אבא, והרי שבעה ימים הם, והים העליון הוא על פלם, ועליהם נאמר כי שפע ימים ינקו, את מי הם יונקים? אמר לו: בני, שבעה בשבעה הן מוצקות, וכך הם הרקיעים שבעה בשבעה, וכך הם ההרים שבעה בשבעה, וכך הן הארצות שבעה בשבעה, הישובים שבעה בשבעה, והראשים שלהם שנים, וסוד הדבר - שנים שנים שבעה שבעה, וכלם זכר ונקבה, ולמעלה אחד גנוז וטמיר, וכך

אינון שבע פרסיין שבעה

כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה קבעת עתים לתורה) דאיהו עתו דצדיק, תתן להם ילקוטין (שם קד כח) דא מנא, דאתמר ביה (שמות טז כו) ששת ימים תלקטוהו וגומר, מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו כליל שית סטריין, לוינתן לעילא דא צדיק דאיהו פדג (דף מג ע"ב) קטן על פיף ימא, נחש בריח, דא ההוא דאתמר ביה (שמות כו כח) הבריח התיכון בתוך הקרשים, ודא עמודא דאמצעיתא דאתקרי תיכון, בגין דאיהו עמודא דאמצעיתא, תריין גדפוי ימינא ושמאלא, דמתמן אורייתא אתיהיבת, תריין קשקשוי תריין סמכי קשוט, שכינתא עלאה איהי ימא, שכינתא תתאה איהי (משלי ל יט) דרך אגיה בלב ים, דאיהו ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, שם רמש ואין מספר, כמה דאת אמר (שיר ו ח) ועלמות אין מספר וכו', ואינון הלכות פסוקות, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה דשכינתא.

חיות קטנות אלין אתוון דאדנ"י, עם גדולות אינון אתוון דיהו"ה, דאינון מרכבות דקודשא בריך הוא ושכינתיה, אתו כלהו חבריא לנשקא ליה, פרח ולא חזו ליה ולא מידי.

פתח רבי אלעזר ואמר, אבא, והא שבע ימים אינון, וים עלאה איהו על כלהו, ועלייהו אתמר (דברים לג יט) כי שפע ימים ינקו, למאן אינון יונקים, אמר ליה ברי שבעה בשבעה אינון מוצקות, והכי אינון רקיעים שבעה בשבעה, והכי אינון טורין שבעה בשבעה, והכי אינון ארעין שבעה בשבעה, ישובין שבעה בשבעה, וראשין דלהון תריין, ורזא דמלה שנים שנים שבעה שבעה, וכלהו זכר ונקבה, ולעילא חד גניז וטמיר, והכי

הם שבעה פסאות שבעה בשבעה, שבעה היכלות שבעה בשבעה, וכף הממנים הם שבעה בשבעה.

הלכותן של הים זה צדיק, הראש, שהוא העמוד האמצעי, מגיע עד הים השביעי שהוא הראש של כלם, ושתי כנפיו ושני קשקשים בארבעה ימים שעורם, שעור הזנב של הנחש מגיע עד הים השביעי האחרון, שהוא כולל שבעה ימים, שעליו נאמר שבע ביום הללתיך.

אמר רבי שמעון: בני, הרי בעלי המגנים יורדים מלמעלה, מלפשים שריון, קשתותיהם קשתות אש, ורמחיהם אש, וחרבותיהם להכה, כלם בעלי עינים, בודאי הרי בעלי המגנים בבית המדרש, ואלו בהם יתעוררו לערף קרב למעלה.

ודא עוד, אלא שהרי הדג הגדול בא, רב המנונא סבא, ודאי בכמה דגים חילות קדושים של תלמידי חכמים שמתרבים בים, כעת צריך לפרש להם רשת, להיות ברשותנו, ולבעלי המגנים פלי קרב, כעת צריך לתקן בקלע באבני קלע, בקשת בחצים של הקשת, ברמח, בסוף, החזק מגן וצנה, שיש בעלי מגנים שהם נלחמים עם סוסים, ויש אחרים שהם רגלים, שעליהם נאמר ביציאת גלות מצרים, פשש מאות אלף רגלי וגומר.

קם רבי שמעון פתח ואמר: שמעו הרים את ריב יהו"ה, מי הריב? זו שכנינה, שהיא ריב יהו"ה, שהיא רבי גדול בשביל בניה, היא ריב ברבי ורבן ורבא, ריב ודאי עם כל התנאים והאמוראים, שהיא מריבה עמהם בששה סדרי משנה

בשבעה, שבע היכלין שבעה בשבעה, והכי ממנן אינון שבעה ושבעה.

ליותן דימא דא צדיק, רישא דאיהו עמודא דאמצעיתא, מטי עד ימא שביעאה דאיהי רישא דכלהו, ותרין גדפוי ותרין קשקשין בארבע ימים שעורייהו, שעור דזנבא דחויא מטי עד ימא שביעאה בתראה, דאיהו פלילא שבע ימים, דעליה אתמר (תהלים קיט קסד) שבע ביום הללתיך.

אמר רבי שמעון, ברי, הא מארי תריסין קא נחתין מלעילא, מלובשין שריין, קשתותיהון קשתי אש, ורומחיהון אשא, וסייפיהון להבה, כלהו מארי עיינין, בודאי הא מארי תריסין בבי מדרשא, ואלין בהון יתערוך לאגחא קרבא לעילא.

ולא עוד אלא דהא נונא רברבא קא אתיא, רב המנונא סבא, ודאי בכמה נונין חיילין קדישין דתלמידי חכמים, דמתרבין בימא, כעין צריך לפרשא לון רשת, למיהוי ברשות דילן, ולמארי תריסין מאני קרבא, כעין צריך לאתקנא בקירטא באבנין דקירטא, בקשתא בגירין דקשתא, ברומחא, בסייפא, החזק מגן וצנה (תהלים לה ב), דאית מארי תריסין דאינון מגיחין בסוסון, ואית אחרנין דאינון רגלין, דעלייהו אתמר במפקנותא דגלותא דמצראי, פשש מאות אלף רגלי וגומר (שמות יב לז).

קם רבי שמעון פתח ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), מאן ריב, דא שכנינתא, דאיהי ריב יהו"ה, דאיהי רבי רב, בגין בנהא, איהי ריב ברבי ורבן ורבא, ריב ודאי בכלהו תנאים ואמוראים, דאיהי מריבת

בשכיל בעלה, שהוא העמוד
האמצעי, כולל ששה סדרים.
ועליהם נאמר או יחזק במעוזה
יעשה שלום לי, שלום יעשה לי
שני שלומות, אחד בעמוד
האמצעי ואחד בצדיק, שעליהם
נאמר שלום שלום לרחוק
ולקרוב, שבגלות נאמר בעמוד
האמצעי מרחוק יהוה נראה לי,
צדיק קרוב לה, ובגלות נאמר
טוב שכן קרוב מאח רחוק.

ומשום זה שמעו הרים - אלו
האבות, את ריב יהוה - זו
שכינה, שהיא ריב עם האבות,
משום שמרחיקים אותה מבעלה,
שהם נקראו אמוראים, והאיתנים
מוסדי ארץ - אלו הם התנאים,
ואלו תנאים איתנים בהפוך
אותיות, והם נצח והוד, (צדיקים)
איתני עולם, והרי איתן בהפוך
אותיות תנאי, שמסייע לו
בגלות, ועליה נאמר איתן מושבך
ושם בסלע קנך.

והסלע הזה (נאמר בה שלא יצא אלא
טפות טפות של מים של התורה בפסקות הללה
ובשכיל ויך משה את הסלע במטהו פעמים, זה
גרם שלא יוצא ממנו אלא טפות
טפות, מעט שם מעט שם, וכמה
מחלוקות על הטפות הללו, ומי
גרם את זה? המורים, שנאמר
בהם כל המורה הלכה בפני רבו
חייב מיתה, ומשום זה שמעו נא
המורים, ובשכילם, ויך משה את
הסלע במטהו פעמים, שאם לא
שקפה בו, לא היו טורחים
ישראל ותנאים ואמוראים בתורה
שבעל פה, שהיא סלע, אלא
נאמר בו ודברתם אל הסלע, ונתן
מימיו בלא טרח, ויהיה מתקיים
בהם ולא ילמדו עוד וגומר, והיה
יוצא מים בלי קשיה ומחלקת
ופסק, משום שבשכינה נאמר

בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו
עמודא דאמצעיתא, כליל שית סדרין.

ועליהו אתמר (ישעיהו כז ה) או יחזק במעוזה,
יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי
שלמי, חד בעמודא דאמצעיתא, וחד בצדיק,
דעליהו אתמר (שם נז ט) שלום שלום לרחוק
ולקרוב, דבגלותא אתמר בעמודא דאמצעיתא
מרחוק יהוה נראה לי (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב
לה, ובגיניה אתמר (משלי כז לה) טוב שכן קרוב
מאח רחוק.

ובגין דא שמעו הרים אלין אבהן, את ריב
יהוה דא שכנתא, דאיהי ריב עם
אבהן, בגין דמרחקין לה מבעלה, דאינון
אתקריאו אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ
אלין אינון תנאים, ואלין תנאים איתנאים
בהפוך (דף טז ע"א) אתוון, ואינון נצח והוד
(צדיקים) איתני עולם, והא איתן בהפוך אתוון
תנאי דמסייע ליה בגלותא, ועלה
אתמר (במדבר כד כא) איתן מושבך ושם בסלע
קנך.

והאי סלע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמיא
דאורייתא באלין פסקות ובגין ויך משה את הסלע במטהו
פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא
טפין טפין זעיר שם זעיר שם, וכמה מחלוקות
על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים,
דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב
מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגיניהו
ויך משה את הסלע במטהו פעמים, דאם לא
דמחא בה לא הו טרחין ישראל ותנאים
ואמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע,
אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן
מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא
ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והיה נפיק מיא בלא קשיא ומחלקת ופסק,

הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה,
היה שורה בפיהם של ישראל,
שהיא תורה שבכל פה, שהיא
סלע, ע"ל ס', שהם ששים
מסכתות, שפך הוא סל"ע, ע"ל
ס'.

ששכינה היתה נחה על סלע,
שכל מקום שרצה הקדוש ברוך
הוא לעשות נס, שכינה הקדימה
לאותו מקום, וכיון ששכינה
היתה שם, לא היה לו להכות
בסלע, שקלון היה לשכינה
שהיתה שם שלא היה לו פח לתת
מים, וזהו על אשר לא קדשתם
אותי, יען לא האמנתם בי
להקדישני, ומשום זה הסתלקה
שכינה מן הסלע, שהיא י' מן
מיטרו"ן, ונשאר מיטרו"ן
יבשה, וסוד הדבר - יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד
וגומר, אחד היא מלכות, ותראה
היבשה, זה סלע, מיטרו"ן,
שבשבילו נאמר ויקח אחת
מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה. מה
זה בשר? אותו שנאמר בו בשגם
הוא בשר, ועד שהוריד אותה,
לא עלה הסלע ולא נתן מימיו.
ואחר שהסתלק המעיין הזה
משם, שלטה מרה במקומה, זהו
שכתוב ויבאו מרתה, וסוד הדבר
- וימרו את חיהם בעבודה
קשה וגומר, זו קשיה, בחמר, זה
קל וחמר, והרי פרשוהו.

וכך היו ישראל עד שהראה להם
עץ. זהו שכתוב ויורהו יהו"ה עץ
וישלף אל המים וימתקו המים,
וזה עץ החיים, שהתגדל על אותו
המעין, שהיא השכינה, י' המעיין
שמשקה את האילן שהוא ו',
והעץ הזה מהלך חמש מאות
שנה שהם ה', וימתקו המים זו
ה' אחרונה, שנאמר בה קראן לי

והאי עץ מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה,

בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה
דברי פאש נאם יהו"ה הוה שרי בפומיהון
דישראל, דאיהי אורייתא דבעל פה, דאיהי
סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי
איהו סל"ע ע"ל ס'.

דשכינתא הוה נח על טנרא, דבכל אתר דבעי
קודשא בריך הוא למעבד נס,
שכינתא אקדמת להווא אתר, וכיון דשכינתא
הוה תמן, לא הוה ליה למחאה בסלע, דקלנא
הוות לשכינתא דהות תמן דלא הוה ליה חילא
למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם
אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי
להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק
שכינתא מן הסלע, דאיהי י' מן מיטרו"ן,
ואשתאר מיטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקוו
המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר
(בראשית א ט), אחד איהי מלכות, ותראה היבשה
דא סלע מיטרו"ן, דבגיניה אתמר (שם כ
כא) ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה,
מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ו ג) בשגם
הוא בשר, ועד דנחית לה לא עלה הסלע ולא
יהיב מימיו.

ובתר דאסתלק האי מבושא מתמן, שליטת
מרה באתראה, הדא הוא דכתיב (שמות
טו כג) ויבאו מרתה, ורזא דמלה וימרו את
חיהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא
קושיא, בחמר דא קל וחמר, והא אוקמוהו.
והכי הוה ישראל עד דאחזי לון עץ, הדא
הוא דכתיב (שם טו כה) ויורהו יהו"ה עץ
וישלף אל המים וימתקו המים, ודא עץ
החיים, דאתרבי על ההוא מבושא דאיהי
שכינתא, י' מבושא דאשקי לאילנא דאיהו ו',

והאי עץ מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה,

דַּאֲתָמַר בְּהַ (רות א כ) קָרָאן לִי מָרָה, דְּשִׁכְנִיתָא
 תַּתְּאָה אִיהִי מַעֲיָן גְּנִים דִּלִּית לִיהַ פָּסְק, טַפְּהַ
 דַּאֲתַמְשַׁכָּא מִן מוּחָא, וְכַמְּה טַפִּין אַתְּמְשַׁכָּאן
 מַנְיָה, דַּאֲיַנּוּן (תהלים מה טו) בַּתּוּלוֹת אַחֲרֵיהַ
 רַעוּתֵיהַ.

קַרְקַבְתָּא אִיהִי סַלַע, וּמְבוּעָא מְלָגָאוּ דַּא
 מוּחָא, עַל אֲלִין טַפִּין אַתְּמַר (תהלים
 קכו ה) אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר מִלֵּא אַתְּ אֲשַׁפְתּוּ מֵהֶם
 וְגוֹמֵר, אַתְּ אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר, דַּאִיהוּ תַרְעָא דְצַדִּיק
 אוֹת בְּרִית קִדְשׁ, דַּעֲלָה אַתְּמַר (שם קיח ב) זֶה
 הַשָּׁעַר לִיהו"ה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אַתְּ רִיב יְהו"ה (מיכה ו
 ב), אֲלִין תַּלְתַּת יוּדִי"ן, וְהָאִיתְנִים מוּסְדֵי
 אַרְץ (שם) אֲלִין תַּלְתַּת ווִי"ן, דְּכַלְהוּ אַתְרֵמִיזוּ
 בּוּיַסַע וַיָּבֵא וַיֵּט.

קוּם אֲלַעְזָר וְנִטִּיל קִירְטָא דַּאִיהִי שִׁכְנִיתָא
 (ואקִיף לָהּ תַנּוּא), וְזַרִיק מַנְיָה אִיהִי אַבְן טַפְּהַ
 קַדִישָׁא, דַּעֲלָה אַתְּמַר (בראשית כו ו) וְאֵד יַעֲלָה מִן
 הָאָרֶץ, (וּבְגִין דָּא) (דף מד ע"ב) אֲסַתְלַקַת עֲזָקָא מִן
 א' מִן זַרְק"א, לְקַבְלָא עֲלָה אַבְן יְקָרָה דַּאִיהִי
 טַפְּהַ, וּמִיד וְהַשְׁקָה אַתְּ כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, כַּד
 סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאִימָא, דַּאִיהוּ א' מִן אַדְנִי
 אַהִי"ה, וְעַל מָאן סְלִיקַת, עַל עַמּוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא דַּאִיהוּ ו', דַּאִיהִי פְּרִיכָא בֵּיהַ
 כְּעֲזָקָא בְּאַצְבָּעָא, וְסְלִיקַת בְּד' מִן אַדְנִי,
 דַּאֲיַנּוּן תַּרִין דְּרוּעִין וְתַרִין שׁוּקִין, עַד דְּסְלִיק
 לְאֵת י' דַּאִיהִי אַבָּא חַכְמָה י' עֲלָאָה, בְּגִין
 דְּמַתְּמָן אַתְּנִטִילַת, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (משלי ג
 ט) יְהו"ה בַּחְכְּמָה יֶסֶד אַרְץ, וְנִטִּילַת נְבִיעוּ
 וְשִׁקִּיו מַנְיָה לְעֵילָא, בְּקוּצָא דִילִיהַ לְעֵילָא,
 וּבְאֲמַצְעִיתָא, וּבְקוּצָא דִילִיהַ לְתַתָּא, וְכַד נַחִיתַת, נַחִיתַת כְּלִילָא מַתְּלַת
 טַפִּין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְּמַר בְּהַ הוּלָךְ סְגוּלַת"א.

מָרָה, שְׁשִׁכְנָה תַחַתּוֹנָה הִיא מַעֲיָן
 גְּנִים שְׁאִין לוֹ הַפָּסְק, טַפְּהַ
 שְׁנַמְשַׁכַת מִן הַמּוּחַ, וְכַמְּה טַפּוֹת
 נַמְשַׁכוֹת מִמֶּנּוּ, שְׁהֵן בַּתּוּלוֹת
 אַחֲרֵיהַ רַעוּתֵיהַ.

הַקַּרְקַבַת הִיא סַלַע, וְהַמַּעֲיָן
 מִבְּפָנִים זֶה מַח. עַל הַטַּפּוֹת הִלְלוּ
 נְאֻמַר אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר מִלֵּא אַתְּ
 אֲשַׁפְתּוּ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אַתְּ אוֹיְבִים
 בַּשָּׁעַר, שְׁזַהוּ שַׁעַר הַצַּדִּיק, אוֹת
 בְּרִית קִדְשׁ, שְׁעַלִיהַ נְאֻמַר זֶה
 הַשָּׁעַר לִיהו"ה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
 וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אַתְּ רִיב יְהו"ה,
 אֵלוּ שְׁלֹשׁ יוּדִי"ם, וְהָאִיתְנִים
 מוּסְדֵי אַרְץ, אֵלוּ שְׁלֹשׁ ווִי"ן,
 שְׁכָלָם נְרַמְזוּ בּוּיַסַע וַיָּבֵא וַיֵּט.

קוּם אֲלַעְזָר וְטַל אַתְּ הַקַּלַע, שְׁהִיא
 שִׁכְנִיָּה, (וְהַקִּיף אוֹתָהּ בְּכַתְרָא), וְזַרְק מִן
 הָאֲבָן הִיא טַפְּהַ קְדוּשָׁה, שְׁעַלִיהַ
 נְאֻמַר וְאֵד יַעֲלָה מִן הָאָרֶץ, (וּבְמִשׁוֹם
 זֶה) הַסַּתְלָקָה הַטַּבְּעַת מִן א' מִן
 זַרְק"א, לְקַבְלָא עֲלִיהַ אַבְן יְקָרָה
 שְׁהִיא טַפְּהַ, וּמִיד וְהַשְׁקָה אַתְּ כָּל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה. כְּשַׁעֲלַתָּהּ, עֲלַתָּהּ
 בְּאֵם, שְׁהוּא א' מִן אַדְנִי אַהִי"ה,
 וְעַל מָה עֲלַתָּהּ? עַל הַעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי שְׁהוּא ו', שְׁהִיא כְּרוּכָה
 בּוֹ כְּטַבְּעַת בְּאַצְבָּע, וְעוֹלָה בְּד'
 מִן אַדְנִי, שְׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת
 וְשְׁתֵּי שׁוּקִים, עַד שְׁעוֹלָה לְאוֹת
 י', שְׁהִיא אַבָּא חַכְמָה י' עֲלִיוֹנָה,
 מִשׁוֹם שְׁמִשְׁם נְטִלָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 יְהו"ה בַּחְכְּמָה יֶסֶד אַרְץ, וְנִטִּילַת
 נְבִיעָה וְהַשְׁקָאָה מִמֶּנּוּ לְמַעְלָה,
 בְּקוּץ שְׁלוֹ לְמַעְלָה, וּבְאֲמַצְע,
 וּבְקוּץ שְׁלוֹ לְמַטָּה, וּכְשִׁיזְרַדַת,
 יוֹרְדַת כְּלוּלָה מְשַׁלֵּשׁ טַפּוֹת.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן נְאֻמַר בְּהַ הוּלָךְ
 סְגוּלַת"א.

וְכַד נַחִיתַת, נַחִיתַת כְּלִילָא מַתְּלַת
 טַפִּין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְּמַר בְּהַ הוּלָךְ סְגוּלַת"א.

וּאֶתְקַרְיָאת י' י' בְּתִלְתַּת יוּדִי"ן, י' עֲלָאָה
 אִיהִי עַל רִישָׁא דָא, דְּאִיהִי כְּתָר
 עֲלִיּוֹן עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִבְתָּר נְחִיתַת בְּאַמְצָעִיתָא
 וְנִטְלָא מִתְמָן (בְּעֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא) (ג"א
 בְּאַמְצָע), וְלִבְתָּר נְחִיתַת לְתַתָּא בְּאַתְרָהָא י' דְּאִיהִי
 לְתַתָּא מִן א.

וּנְקַרְיָאת י' י' בְּשֵׁלֶשׁ יוּדִי"ן, י'
 עֲלִיּוֹנָה הִיא עַל רִאשׁ הָא, שְׁהִיא
 כְּתָר עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים,
 וְאַחַר כֵּךְ יוֹרְדַת בְּאַמְצָע, וְנוֹסַעַת
 מִשָּׁם (בְּעֵמוּד הָאֲמְצָעִי) (בְּאַמְצָע), וְאַחַר
 כֵּךְ יוֹרְדַת לְמִטָּה בְּמִקוּמָה י'
 שְׁהִיא לְמִטָּה מִן א.

קָם עֲלָם מֵאַחַר הַצֵּל, וְאָמַר: רַבִּי
 רַבִּי, הָרִי טְפָה יִרְדָּה, טַל קֶשֶׁת
 בִּידְךָ, שְׁהוּא כְּמוֹ הָאֲצַבַּע וְטַבְעַת
 בָּהּ, טַל אוֹתָהּ וּדְרָךְ (וּדְרָק) אוֹתָהּ
 אֵלֶיךָ, שְׁקַבְּלָהּ אוֹתָהּ עֲלִיו, שְׁהָרִי
 כְּשַׁעוּלָה מִמִּטָּה לְמַעְלָה עַל רִאשׁ
 הָאוֹת ו', הוּא כְּמוֹ רִמַּח ו',
 הַתְּאַרְכָּה בּוֹ כְּמוֹ שְׂרָבִיט שֶׁל
 הַפּוֹכֵב, וְכַשֶּׁעוּלָה לְמַעְלָה, שׁוֹרָה
 עֲלֶיךָ י' וְנַעֲשִׂית ז', וְדַאי כְּתָר עַל
 רִאשׁ סִפְר הַתּוֹרָה. כִּיּוֹן שִׁיּוֹרְדַת,
 צְרִיךְ לְדַרְךָ קֶשֶׁת אֵלֶיךָ, שְׁהוּא
 צְדִיק, וּמִמְנוּ יוֹרְדַת וְנוֹרְקַת
 לְמִקוּמָה.

וְהַחֲרָב שְׁהִיא שֶׁל הַטְּפָה (הַחוּ),
 הִיא חוֹתְכַת אוֹתָהּ לְשֵׁלֶשׁ טְפוֹת,
 בְּגַלְל שְׁהוֹלְכַת סְגוּלַת"א,
 שְׁכַשְׁיּוֹרְדַת עֲלֶיךָ הִיא י', וְאַחַר
 כֵּךְ חוֹתְכַת אוֹתָהּ לְשֵׁלֶשׁ, לְהִיּוֹת
 כְּתוּרָה וְעֵטְרָה בְּרִאשׁ שְׁלֹשַׁת
 הָאֲבוֹת, שְׁתַּהֲיִה כְּתוּרָה וְכְתוּרָה
 כְּהִנָּה וְכְתוּרָה מַלְכוּת, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל
 שְׁלֹשָׁה תְּגִיּוֹת עֲלֶיךָ.

שְׂרִאשׁ הַחֲרָב הִיא י', גּוּף הַחֲרָב
 ו', שְׁתֵּי פִיפְיוֹת שְׁלָה ה"ה,
 הַנְּרַתִּיק שְׁלָה אַדנ"י, (וְהַחֲרָב יְהו"ה),
 וְכַשֶּׁהִיא יְהו"ה חוּץ מִשְׁכִּינְתוֹ,
 הִיא דִין שְׁחוֹתָךְ מִכָּל צַד, כְּשֶׁנִּכְנַס
 בְּנְרַתִּיק נַעֲשֶׂה רַחֲמִים, וְלֹא חוֹתָךְ
 דִּינִים, וְסוּד הַחֲרָב בְּנְרַתִּיקָה -
 יֵאֱהוּדוּנָה י' כֵּךְ וְדַאי.

וּבְזִמְנָא שִׁיְהוּ"ה מַחוּץ לְשְׁכִינְתוֹ,
 נֶאֱמַר בּוֹ כִּי יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֵשׁ
 אֲכָלָה הוּא, שְׁנוּטֵל מִגְּבוּרָה
 לְשַׂרְף אֶת הָעוֹלָם. י' נַעֲשֶׂה
 גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהֹבָא דְגַחְלַת, ה' ה'

קָם עוֹלִימָא בְּתָר טוּלָא, אָמַר רַבִּי רַבִּי הָא
 טְפָה קָא נְחַתָּא, טוּל קֶשֶׁת בִּידְךָ, דְּאִיהוּ
 כְּגוּוּנָא דְאַצְבָּעָא וְעִזְקָא בֵּיהּ, טוּל לִיָּה וּדְרָךְ
 (ס"א וּוְרָקָה) לִיָּה לְגַבְּהָ, דְקַבִּילַת לָהּ עֲלֶיךָ, דְּהָא
 כַּד סְלִיקַת מִתְתָּא לְעִילָא עַל רִישָׁא דְאֵת ו',
 אִיהוּ פְרוּמְחָא ו', אֶתְאַרְכַּת בֵּיהּ כְּשְׂרָבִיטָא
 דְכַכְבָּא, וְכַד סְלִיקַת לְעִילָא שְׂרִיא עֲלָהּ י'
 וְאַתְעֵבִידַת ז', וְדַאי תְּגָא עַל רִישָׁא דְסִפְר תּוֹרָה,
 כִּיּוֹן דְנְחַתַת, צְרִיךְ לְמַדְרָךְ קֶשֶׁת לְגַבְּהָ דְאִיהוּ
 צְדִיק, וּמִנֵּיהּ נְחִיתַת וְאַזְדַּרִּיקַת בְּאַתְרָהָא.

וְחַרְבָּא דְאִיהִי (דְהֵאִי) טְפָה אִיהִי חַתִּיכַת לָהּ
 לְתִלְתַּת טְפִין, בְּגִין דְאַזִּילַת סְגוּלַתָּא,
 כַּד נְחִיתַת עֲלָהּ הָוָה י', וְלִבְתָּר חַתִּיכַת לָהּ
 לְתִלְתַּת, לְמַהוּי תְּגָא וְעֵטְרָה בְּרִישָׁא דְתִלְתַּת
 אֲבָהֶן, דְתַהֲא כְתוּרָה וְכְתוּרָה כְּהוּנָה וְכְתוּרָה
 מַלְכוּת, וְדַא רְזָא ד' תִּלְתַּת תְּגִין עֲלָהּ.

דְּרִישָׁא דְחַרְבָּא אִיהִי י', גּוּפָא דְחַרְבָּא ו',
 תְּרִין פִּיפְיוֹת דִּילָהּ ה"ה, נְרַתְקָא דִּילָהּ
 אַדנ"י, (וְחַרְבָּא יְהו"ה), וְכַד אִיהִי יְהו"ה בַּר
 מִשְׁכִּינְתֵּיהּ, אִיהוּ דִין דְחַתִּיף מִכָּל סְטְרָא, כַּד
 עָאֵל בְּנְרַתְקָה אֶתְעֵבִיד רַחֲמִי וְלֹא חַתִּיף דִּינִין,
 וְרְזָא דְחַרְבָּא בְּנְרַתְקָה, יֵאֱהוּדוּנָה י' הַכִּי וְדַאי.
 וּבְזִמְנָא דִּיהוּ"ה בַּר מִשְׁכִּינְתֵּיהּ, אֶתְמַר
 בֵּיהּ (דְבָרִים ד' כג) כִּי יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֵשׁ
 אֲכָלָה הוּא, דְנִטְלִיל מִגְּבוּרָה לְאוּקְדָא עֲלֵמָא,
 י' אֶתְעֵבִיד גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהֹבָא דְגַחְלַת, ה' ה'

הָאֶחָד חֲמֵשׁ גְּוֹנִים, הַשְּׁנֵי חֲמֵשׁ
אוֹרוֹת שְׂמָאִירִים בְּהֵם, וּבְזִמְן שְׁה'
עֲלוּנָה הַסְּתֻלְקָה מֵה' תַּחְתּוֹנָה,
הִיא אוֹמֶרֶת אֶל תְּרַאוּנִי שְׂאֲנִי
שְׁחַרְחַרְתִּי, וּבְזִמְן שְׁהִיא מְאִירָה
בַּגְּוִינָה, נֹאמֵר בַּה' וִירְאִיתִיהָ לְזִכֹּר
בְּרִית עוֹלָם. קָמוּ תַנְאִים
וְאִמּוֹרָאִים שְׁלַמְעֵלָה, וְאִמְרוּ: רַבִּי
רַבִּי, כַּמָּה תַקִּיף הַקָּלֶעַ שְׁלָךְ,
שְׁהַעֲלִיתָ אוֹתָהּ עַד אֵין סוּף,
וְהוֹרְדָתָ אוֹתָהּ עַד אֵין תַּכְלִית.

פְּתַח כָּמוּ מִקְדָּם וְאָמַר: שְׁמַעוּ
הָרִים אֶת רִיב יְהוָה. אָמַר לָהֶם:
אֲבוֹת אֲבוֹת, הָרִים גְּדוֹלִים,
שְׁמַעוּ, שְׁהֵאֲבָן הַזֹּאת שְׁנַגְזָרָה
מִהָהָרִים הַלְלוּ שְׁלָכֶם, שְׁהִיא כְּתָר
בְּרֹאשׁ כָּלֶם, וְהֵאֵיתָנִים, שְׁהִיא
כְּתָר עַל כָּלֶם, הִיא מַעְלָה רִיב
עֲלֵיכֶם בְּשִׁבִיל בַּעֲלָה, שְׁהִיא מַעֲיֵן
נִסְתָּר פְּסָלֶע, עַד שְׁיָבֵא בַעֲלָה לֹא
נֹתֵן מִימֶיהָ, שְׁהָרִי הַלְשׁוֹנוֹת הֵם
כָּמוּ פְטִישִׁים שְׁמַכִּים בְּאוֹתוֹ סֶלַע,
וְאֵין אֶחָד מֵהֶם שְׁמוּצִיא מִמֶּנָּה
נְבִיעָה פָּרַט לְבַעֲלָה שְׁיֹדַע לְמִשָּׁף
אוֹתָהּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אֲשֶׁרִי
הוּא מִי שְׁמַתְפַּלֵּל וְיֹדַע לְהַעֲלוֹת
רְצוֹנוֹ לְמַעְלָה, שְׁהָרִי פִּיּו מוּצִיא
שְׁמוֹת, וְאֶצְבְּעוֹתָיו כּוֹתְבוֹת
סוּדוֹת, וְכַשְׁעוֹלִים הַשְּׁמוֹת מִפִּיּו,
כַּמָּה עוֹפוֹת פּוֹתְחִים פְּנִפִּיהֶם
לְמַעְלָה לְקַבֵּל אוֹתוֹן, וְכַמָּה חֵיוֹת
שֶׁל הַמְּרַכְבָּה, כָּלֶם מְזַדְמָנִים
אֵלֵיהֶם בְּכַדִּי לְטַל אוֹתָם, כָּל שְׁפָן
אִם שְׁכִינָה שׁוֹרָה בַתְּפִלְתוֹ
וּמַתְעֵלָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסוּד
הַדְּבָר - אִם תִּשְׁכַּחוּ בֵּין שְׁפִתָּיִם,
אֶל תִּקְרִי אִם אֶלֹא אִם, אֲשֶׁרִי הוּא
מִי שְׁמַעֲלָה אוֹתָהּ בַתְּפִלְתוֹ
שְׁמַתְפַּלֵּל בְּשְׁפִתָּיו, לְמַעְלָה אֶל
בַּעֲלָה.

בַּתְּפִלָּת הַשְּׁחֲרִית עוֹלָה בְּשֵׁם
שְׁנַקְרָא א"ל, הָא"ל הַגְּדוֹל וְדָאִי.
בַּתְּפִלָּת הַמְּנַחָה עוֹלָה בְּשֵׁם

חַד חֲמֵשׁ גְּוֹנִין, תַּנְיִנָא חֲמֵשׁ נְהוֹרִין דְּנְהָרִין
בְּהוֹן, וּבְזִמְנָא דְה' עֲלָאָה אֶסְתַּלְקַת מֵה' תַּתְּאָה,
אִיהִי אָמְרָה (שִׁיר א' ו') אֶל תְּרַאוּנִי שְׂאֲנִי
שְׁחַרְחַרְתִּי, וּבְזִמְנָא דְאִיהִי נְהָרָא בַּגְּוִוְנָהָא,
אִתְמַר בַּה' (בְּרֵאשִׁית ט טז) וִירְאִיתִיהָ לְזִכֹּר בְּרִית
עוֹלָם, קָמוּ תַנְאִים וְאִמּוֹרָאִים דְלַעֲיִלָא, וְאִמְרוּ
רַבִּי רַבִּי כַּמָּה תַקִּיפָא קִירְטָא דִּילָךְ, דִּי סְלִיקַת
לָהּ עַד אֵין סוּף, וּנְחִיתַת לָהּ עַד אֵין תַּכְלִית.

פְּתַח כְּמִלְקָדְמִין וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב
יְהוָה (מִיכָה ו ב), אָמַר לוֹן אֲבָהוֹן אֲבָהוֹן
טוֹרִין רַבְרַבִּין, שְׁמַעוּ, דְהֵאֵי אֲבָן דְאִתְגַּזְרַת
מֵאֲלִין טוֹרִין דְלִכּוֹן, דְאִיהִי כְּתָרָא בְּרִישָׁא
דְכָלְהוּ, וְהֵאֵיתָנִים דְאִיהִי כְּתָרָא עַל כָּלְהוּ,
אִיהִי סְלִיקַת רִיב עֲלֵיכּוֹן, בַּגִּין בַּעֲלָה, דְאִיהִי
מְבוּעָא סְתִימָא פְּסָלֶע, עַד דִּיִּיתִי בַעֲלָה לֹא
יְהָבָא מִימּוּי, דְהֵא לִישְׁנִין אֵינוֹן כְּפִטְיִשִׁין
דְמַחְאָן בְּהֵהוּא סֶלַע, וְלִית חַד מְנִייהוּ דְאִפִּיק
מִינָהּ נְבִיעוּ, פֶּר מְבַעֲלָה דִידַע לְאִמְשָׁכָא לָהּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, זְכָאָה אִיהוּ מָאן
דְמַצְלִי וְיֹדַע לְסַלְקָא רַעוּתִיהָ לַעֲיִלָא,
דְהֵא פּוּמוּי אִפִּיק שְׁמָהוֹן, וְאֶצְבְּעוּי כְּתָבִין רִזִּין,
וְכַד סְלִקִין שְׁמָהוֹן (דף מה ע"א) מְפּוּמוּי, כַּמָּה
עוֹפִין פְּתַחֲיָן גְּדַפִּייהוּ לַעֲיִלָא לְקַבְּלָא לוֹן,
וְכַמָּה חֵיווֹן דְמְרַכְבָּתָא, כָּלְהוּ מְזַדְמָנִין
לְגַבִּייהוּ לְנִטְלָא לוֹן, כָּל שְׁפָן אִם שְׁכִינְתָא
שְׂרִיא בַצְלוֹתִיהָ, וְאֶסְתַּלְקַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא, וְרִזָּא דְמִלָּה אִם תִּשְׁכַּחוּ בֵּין
שְׁפִתָּיִם, (תְּהִלִּים סח יד), אֶל תִּקְרִי אִם אֶלֹא אִם,
זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְסִלִּיק לָהּ בַצְלוֹתִיהָ דְמַצְלִי
בְּשְׁפוּוֹי, לַעֲיִלָא לְגַבִּי בַעֲלָה.

בַּצְלוֹתָא דְשְׁחֲרִית סְלִיקָא בְּשְׁמָא דְאִתְקַרִי
א"ל, הָא"ל הַגְּדוֹל וְדָאִי, בַּצְלוֹתָא
דְמְנַחָה סְלִיקַת בְּשְׁמָא דְאִתְקַרִי אֱלֹהִיִּים,

שְׁנִקְרָא אֱלֹהִים. בְּתַפְלַת עֲרִבִית
עוֹלָה בְּשֵׁם שְׁנִקְרָא יְהוָה, וְסוּד
הַדְּבַר - א"ל אֱלֹהִים יְהוָה דְּבַר
וַיִּקְרָא אֶרֶץ.

וְאָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, שְׁצַרִּיף
אָדָם בְּתַפְלָתוֹ לְשָׁהוֹת שְׁעָה אַחַת
קֶדָם שְׁמַתְפַּלֵּל, וְשְׁעָה אַחַת אַחַר
שְׁמַתְפַּלֵּל, וְסוּד הַדְּבַר - שְׁיִשְׁהָה
בְּתַפְלָתוֹ שְׁעָה אַחַת, מְשׁוּם
שְׁנֹאֲמַר וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ
מִחְרִישׁ, אוֹתוֹ שְׁנֹאֲמַר בּוּ יְהוָה
אִישׁ מְלַחְמָה, וְאַחַר שְׁשָׁהּ אוֹתוֹ
הָאִישׁ וְהַתְּפַלֵּל, אִם שְׁגוּרָה
תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ, וְדַאי הַתְּקַבְּלָה
תְּפַלְתּוֹ.

וְסוּד הַדְּבַר - אָדָם צַרִּיף לְשָׁהוֹת
וְהָאִשָּׁה לְהַקְדִּים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר. (וְסוּד
הַדְּבַר - אִשָּׁה מְזַרְעַת תַּחֲלָה יוֹלְדֵת זָכָר, וְעוֹד,
שְׁבַשְׁפַּלְנוּ זָכָר לְנוּ, וְסוּד הַדְּבַר - שְׁבַשְׁפַּלְתּוֹ שֶׁל
אָדָם זָכָר וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ,
הוּא סוּד וַיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה
לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְּקָה יוֹצֵאת, וְסוּד
הַדְּבַר - וְהִנֵּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֶשְׁמַע. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁלֹּא מַעֲכָב
אֶת הַגְּבִירָה מִלְּעוֹלוֹת לְמַלְךָ, שְׁכַל
מִי שֶׁתְּפַלְתּוֹ שְׁגוּרָה בְּפִיּוֹ בְּלִי
עֲפוּב, הֵהוּא מְמַהֵר אֶת הַגְּבִירָה
לְמַלְךָ. אוֹי לְהֵם לְבַנְי אָדָם שֶׁהֵם
אֲטוּמֵי לֵב וְעֵינַיִם, שֶׁלֹּא
מִשְׁתַּדְּלִים לְהַפְּיֵר בְּכַבּוּד רַבּוֹנָם,
לְרַצּוֹת אוֹתוֹ עִם שְׁכִינָתוֹ בְּכַמָּה
תַּחֲנוּנִים וּפְיוּסִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ
לְשְׁכִינָה, כֹּל שְׁכֵן לְעוֹרֵר בּוּ אֶהְבֵּה
אֵלָיָה, כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וּבְשַׁעוּמְרִים לְפָנָיו, צַרִּיף לְעַמּוֹ
לְפָנָיו בִּירָאָה. אֲשֶׁרִי הֵם יִשְׂרָאֵל
שְׂיֹדְעִים לְפִיִּס אֶת רַבּוֹנָם פְּרָאוּי,
וּלְחַבֵּר בְּפִיהֶם בְּתַפְלוֹתֶם שְׁנֵי
הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ שֶׁהֵם יֵאֱהוּדוֹנָה,
שְׁבָאוֹת זְמַן א"ו תְּקָרָא וַיְהוָה

בְּצִלוֹתָא דְעֲרִבִית סְלִיקַת בְּשֵׁמָא דְאַתְקִרִי
יְהוָה, וְרָזָא דְמַלְּהָ אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דְּבַר
וַיִּקְרָא אֶרֶץ (ש"ס נ א).

וְאָמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, דְּצַרִּיף בַּר נֶשׁ
בְּצִלוֹתֵיהָ לְשָׁהוֹת שְׁעָה אַחַת קֶדָם
דְּמַצְלִי, וְשְׁעָה אַחַת לְבִתְר דְּמַצְלִי, וְרָזָא דְמַלְּהָ
דִּישְׁהָא בְּצִלוֹתֵיהָ שְׁעָתָא חֲדָא, בְּגִין
דְּאַתְמַר (בְּרֵאשִׁית כד כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ
מִחְרִישׁ, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת טו ג) יְהוָה
אִישׁ מְלַחְמָה, וּלְבִתְר דְּשָׁהָא לִיָּה בַּר נֶשׁ וְצִלִי,
אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ וְדַאי אֶתְקַבְּל צִלוֹתֵיהָ.

וְרָזָא דְמַלְּהָ בַּר נֶשׁ צַרִּיף לְמַשְׁהָא וְאַתְתָּא
לְאַקְדָּמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (וַיִּקְרָא יב
ב) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר, (וְרָזָא דְמַלְּהָ אִשָּׁה
מְזַרְעַת תַּחֲלָה יוֹלְדֵת זָכָר, וְעוֹד (תְּהִלִּים קלו כג) שְׁבַשְׁפַּלְנוּ זָכָר לְנוּ,
וְרָזָא דְמַלְּהָ שְׁבַשְׁפַּלְתּוֹ שֶׁל אָדָם זָכָר וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ, אִיְהוּ רָזָא וַיְהִי
הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְּקָה יוֹצֵאת
(בְּרֵאשִׁית כד טו), וְרָזָא דְמַלְּהָ וְהִנֵּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע (יִשְׁעִיָּהוּ סה
כד), זְפָאָה אִיְהוּ מָאן דְּלֹא מַעֲכָב מְטְרוֹנִיתָא
לְסַלְקָא לְמַלְפָּא, דְּכָל מָאן דְּאִיְהוּ צִלוֹתֵיהָ
שְׁגוּרָה בְּפּוּמוֹי בְּלֹא עֲפוּבָא, הֵהוּא מְמַהֵר
מְטְרוֹנִיתָא לְמַלְפָּא, וְוִי לֹזַן לְבַנְי נֶשׂא דְאִינוּן
אֲטִימִין לְפָא וְעֵינַיִן, דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדַּע
בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוּן לְרַצּוּי לִיָּה בְּשְׁכִינָתֵיהָ,
בְּכַמָּה תַּחֲנוּנִים וּפְיוּסִים, לְנַחֲתָא לִיָּה לְגַבֵּי
שְׁכִינָתָא, כֹּל שְׁכֵן לְאַתְעָרָא בֵּיהּ רַחֲמֵי לְגַבֵּה,
כְּמָה דְתְּקִינּוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וְכַר קִימִין קְדָמֵיהָ, צַרִּיף לְמִיָּקָם קְדָמֵיהָ
בְּדַחֲלוֹ, זְפָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין
לְפִיִּסָּא לְמֵאֲרִיהוּן כְּדָקָא יָאוּת, וּלְחַבְרָא
כְּפּוּמֵיָּהוּ בְּצִלוֹתֵהוּן תְּרִין שְׁמָהּ אֵלִין דְּאִינוּן

יענה, ויהו"ה הוא ובית דינו, וזו שכינה (וזה חכמה עליונה ושכינה) (חכמה) עליונה ותחתונה, וזהו סוד אם תשכבון בין שפתים, שהיא הקרבן של הקדוש ברוך הוא, שודאי השכינה היא הקרבן שלו, ומשום זה תקנו תפלה בקרבן. היא העולה, העולה ודאי. אשרי הוא מי שמעלה אותה אליו פראוי, שהוא שואל בשבילה מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, שפיו חושב הקדוש ברוך הוא כמו הר סיני, ומשום זה מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר, זו תפלת שחרית שתקן אברהם, שהוא מר, ועוד מקטרת מר, צרור המר דודי לי, וזה נצח, שמעלה אותה בימין. זהו שפתוב נעמות בימין נצח, ולבונה זה הוד, שמעלה אותה בגבורה. מפל אבקת רוכל, זה צדיק שמעלה אותה בעמוד האמצעי, ואם לא עולה השכינה בתפלתו קרבן לקדוש ברוך הוא, הרי הפלב יורד לאכל את קרבנו, אוי לו, וטוב שלא נברא בעולם, ועליו נאמר גם בלא דעת נפש לא טוב.

ובשעורה שכינה בתפלתו, כמה חיות ומרפכה וגלגלי הפסא, כלם יתעוררו אליה בנגון בשמחה, וכלם פנפיהם פתוחות לקבל אותה, והרי פרושהו ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

ובשעורה, עולה כמו יונה, וכשיורדת, יורדת פנשר, שהיא הגבירה, שלא פוחדת מפל העופות של העולם, ויורדת עם כמה מזונות לבניה. זהו שפתוב פנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף.

יאהדונה"י, דבההוא זמנא א"ז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיהו נח א), ויהו"ה הוא ובית דינו, ודא שכינתא (ג"א ודא חכמתא עלאה ושכינתא) (ג"א חכמה) עלאה ותתאה, ודא איהו רזא אם תשכבון בין שפתים (תהלים סח יד), דאיהי קרבנא דקודשא ברוך הוא, דודאי שכינתא איהי קרבנא דיליה, ובגין דא תקינו צלותא בקרבנא.

היא העולה, העולה ודאי, זפאה איהו מאן דסליק לה לגביה פדקא יאות, דאיהו שאיל בגינה (שיר ח ה) מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, דפומוי חשיב קודשא ברוך הוא פטורא דסיני, ובגין דא מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר (שם ג ה) דא צלותא דשחרית דתקין אברהם דהוא מר, ועוד מקטרת מר, (שם א יג) צרור המר דודי לי, ודא נצח דסליק לה בימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים טז יא) נעימות בימין נצח, ולבונה דא הוד, דסליק לה בגבורה, מפל אבקת רוכל דא צדיק, דסליק לה בעמודא דאמצעיתא, ואם לא סלקא שכינתא בצלותיה, קרבנא לקודשא ברוך הוא, הא פלבא קא נחית למיכל קרבנא דיליה, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא, ועליה אתמר (משלי יט כג) גם בלא דעת נפש לא טוב.

וכד סלקא שכינתא בצלותיה, כמה חיוון ומרפכתא וגלגלי דכורסייא, פלהו יתערוון לגבה בנגונא בחדוה, וכלהו גדפיהו פתיחן לקבלא לה, והא אוקמוהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

וכד סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא,

מי הם גוזליו? אלו הם ישראל, שהם כמו גוזלים שמצפצפים לה בכמה צפצופים של תפלה, ויורדת אליהם, לכל אחד מורידה לו מזון פראוי לו. למי מורידה מזון של התורה, שהוא מזון הנשמה, למי מורידה מזון הגוף, לכל אחד כפי רצונו.

דבר אחר אם תשפכו, זו האם העליונה, שהיא תפלת השבת, שצריכים שפתים לקבל אותה בערב שבת, שהיא נשמת כל חי, היא יורדת על ראש צדיק שהוא יום השביעי, לשון למודים קוראים אותו, והיא שורה עליו בין שתי שפתים, שהם נצח והוד. ושבת הוא פה, (פה) שנפתח בערב שבת לקבל אותה בתפלת השבת הזו, שהרי תפלת השבת נקראת קבלה, וממנה מקבלות כל הספירות זה מזה, ובה תפלתו של אדם מקבלת לפני יהו"ה, והיא תפלת עשרת ימי תשובה, והיא ה' עליונה שתקנו בה חמש תפלות ביום הכפורים.

אבל שבת היא שכינה תחתונה, כלולה משלשה אבות, שהם שלשת הענפים של ש' של שבת, ב"ת יחידה היא נקדה בחלל שלה, והיא חג של כל (שכולל כל) ימים טובים, עליה נאמר היושב על חוג הארץ.

אבל נשמה יתרה בשבת ובמים טובים ובכל המוספים, היא האם העליונה, תוספת רוח הקדש, תפלה של ששת ימי החל, שלש פעמים בכל יום, היא השכינה התחתונה, הפלל של שמונה עשרה תפלות, שלש פעמים ביום, עולים בששה ימים שמונה עשרה, ועל שמו נקראת תפלת כל פ"ה. בימי החל מביאים לה

דלא דחילת מפל עופין דעלמא, ונחתא בכמה מזונין לבנהא, הדא הוא דכתיב (דברים לב יא) פנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, (דף טו ע"ב) מאן גוזליו, אליו אינון ישראל, דאינון פגוזלייא מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלותא, ונחתת לגבייהו, לכל חד נחתא ליה מזונא פדקא יאות ליה, למאן נחתא מזונא דאורייתא דאיהי מזונא דנשמתא, למאן נחתא מזונא דגופא, לכל חד פפום רעותיה.

דבר אחר אם תשפכו, דא אימא עלאה, דאיהי צלותא דשבת, דצריכין שפון לקבלא לה בערב שבת, דאיהי נשמת כל חי, איהי נחתא על ראש צדיק דאיהו יום השביעי, לשון למודים קרינו ליה, ואיהי שריא עליה בין תרין שפון דאינון נצח והוד.

ושבת איהי פה, (נ"א פתח) דאתפתחא בערב שבת לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין כל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש מקובלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתקיננו בה חמש צלותין ביומא דכפורי.

אבל שבת איהי שכינתא תתאה, פלילא מתלת אבהן, דאינון תלת ענפין דש' דשפ"ת, ב"ת יחידה איהי נקודה בחלל דילה, ואיהי חג דכל (נ"א דכליל כל) יומין טבין, עלה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב על חוג הארץ.

אבל נשמתא יתירא בשבת וביומין טבין ובכל מוספין, איהי אימא עלאה, תוספת רוח הקדש, צלותא דשית יומין דחול תלת זמנין בכל יומא, איהי שכינתא תתאה, פללא דתמני סרי צלותין, תלת זמנין ביומא, סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמה אתקרי תפלת כל פ"ה, ביומין דחול

סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמה אתקרי תפלת כל פ"ה, ביומין דחול

אֵייתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אַבְל בְּשַׁבַּת
 וַיּוֹמִין טְבִין אֵייתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וְוִי לְאַתְתָּא דְאַתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי
 שְׁלִיחָא, וְהָא אוּקְמוּהוּ בִּיּוֹנָה, דְאַתְמַר ^{(בראשית}
 וְהִנֵּה עֵלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּה, וְאַמְאִי עֵלָה ^{ח יא)}
 זֵית, אֶלָּא אֲמַרְת יוֹנָה, רַבּוֹן עַלְמִין, תְּהֵא מְזוֹנָא
 דִּילִי מְסוּרָה בִּידֵךְ וְתֵהא מְרִירָא כְּזֵית, וְלֹא
 תְּהֵא מְתוּקָה וּמְסוּרָה בִּידֵי שְׁלִיחַ, וּשְׁלִיחַ בְּהֵאִי
 אֲתַר דָּא מְטַטְרוּן, וְעוּד שְׁכִינְתָּא אֲתַקְרִיאַת
 צְלוּתָא דְפְסַחָא מְסַטְרָא דִּימִינָא, צְלוּתָא דְרֵאשׁ
 הַשָּׁנָה מְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, צְלוּתָא דְשְׁבוּעוֹת
 מְסַטְרָא דְאַמְצַעִיתָא, יְהוּ"ה אִיהִי בְּכָל אֲתַר
 לְקַבְלָא לָהּ, (וּלְתַקוּנֵי מְאֵי קַרְבָּא).

מְזוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אַבְל בְּשַׁבַּת
 וַיּוֹמִים טוֹבִים מְבִיאִים לָהּ מְזוֹן
 עַל יְדֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹי
 לְאִשָּׁה שְׂמַתְפְּרִנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
 וְהִי פְרֹשֶׁהוּ בִּיּוֹנָה, שְׁנֵאמַר
 וְהִנֵּה עֵלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּה, וְלָמָּה
 עֵלָה זֵית? אֶלָּא אֲמַרָה הַיּוֹנָה,
 רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, יְהִיָּה מְזוֹנֵי מְסוּר
 בִּידֵךְ וַיְהִיָּה מְרוּר כְּזֵית, וְלֹא יְהִיָּה
 מְתוּק וּמְסוּר בִּידֵי שְׁלִיחַ, וְהַשְׁלִיחַ
 בְּמָקוֹם הַזֶּה זֶה מְטַטְרוּן. וְעוּד,
 שְׁכִינָה נִקְרֵאת תְּפִלָּה שֶׁל פְּסַח
 מִצַּד הַיָּמִין, תְּפִלַּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה
 מִצַּד הַשְּׂמָאל, תְּפִלַּת שְׁבוּעוֹת
 מִצַּד הָעַמּוּד הָאַמְצַעִי, יְהוּ"ה
 הוּא בְּכָל מָקוֹם לְקַבֵּל אוֹתָהּ (וּלְתַקוּנֵי
 אֵת כְּלֵי הַקְּרָב).

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים אֵת רִיב יְהוּ"ה ^{(מיכה}
 יְהוּ"ה, מַה זֶה רִיב יְהוּ"ה וּמַה זֶה
 הָרִים? רִיב יְהוּ"ה זוֹ הַשְּׁכִינָה,
 הָרִים אֵלוּ הָאֲבוֹת, רִיב הִיא
 קְטֻטָּה וּמְחַלְקַת לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַל בְּנֵיהּ שְׁהֵם בְּגָלוּת, וּבְזַמָּן
 שְׁאַיִנְם בְּגָלוּת, הִיא רִיב אֵלֵינוּ עַל
 אוֹתָם הָעֲנִיִּים שְׁהוֹלְכִים מְגֻרָשִׁים
 מִמְּקוֹמָם כְּדִי שִׁירְחֵם עֲלֵיהֶם,
 וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, זֶהוּ שְׁכִתוּב אוֹ
 יַחֲזֵק בְּמַעוּזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי,
 שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי שְׁנֵי שְׁלוֹמוֹת,
 אֶחָד עִם הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא רִיב
 אֲצִלוֹ עַל הָעֲנִי, וּמִי הוּא הָעֲנִי
 שְׁעוֹשֶׂה רִיב בְּשִׁבְלֵנוּ? זֶהוּ הָעֲנִי
 שֶׁהוּא מִצַּד שֶׁל צְדִיק, וְכָל שֶׁפֶן
 כְּשֶׁצְדִיק שֶׁהוּא חָרַב וַיִּבֶשׁ
 בְּשִׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה הַפְּרָכוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, וְצוּעִקִים לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְנֵאמַר אֲלֵיהֶם אוֹ יִקְרָאנִי
 וְלֹא אֶעֱנֶה.
 וּכְמוֹ שְׁשִׁכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא רִיב
 עַל צְדִיק שֶׁהוּא ח"י הָעוֹלָמִים,
 חָרַב וַיִּבֶשׁ, (חָרַב מִפִּי הַמְּקוּדֵשׁ וַיִּבֶשׁ
 מִנְּסָכִים וְעוֹלוֹת) כֶּף הוּא רִיב הַשְּׁכִינָה
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים אֵת רִיב יְהוּ"ה ^{(מיכה}
 יְהוּ"ה, מַה זֶה רִיב יְהוּ"ה וּמַה זֶה
 הָרִים? רִיב יְהוּ"ה זוֹ הַשְּׁכִינָה,
 הָרִים אֵלוּ הָאֲבוֹת, רִיב הִיא
 קְטֻטָּה וּמְחַלְקַת לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַל בְּנֵיהּ שְׁהֵם בְּגָלוּת, וּבְזַמָּן
 שְׁאַיִנְם בְּגָלוּת, הִיא רִיב אֵלֵינוּ עַל
 אוֹתָם הָעֲנִיִּים שְׁהוֹלְכִים מְגֻרָשִׁים
 מִמְּקוֹמָם כְּדִי שִׁירְחֵם עֲלֵיהֶם,
 וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, זֶהוּ שְׁכִתוּב אוֹ
 יַחֲזֵק בְּמַעוּזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי,
 שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי שְׁנֵי שְׁלוֹמוֹת,
 אֶחָד עִם הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא רִיב
 אֲצִלוֹ עַל הָעֲנִי, וּמִי הוּא הָעֲנִי
 שְׁעוֹשֶׂה רִיב בְּשִׁבְלֵנוּ? זֶהוּ הָעֲנִי
 שֶׁהוּא מִצַּד שֶׁל צְדִיק, וְכָל שֶׁפֶן
 כְּשֶׁצְדִיק שֶׁהוּא חָרַב וַיִּבֶשׁ
 בְּשִׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה הַפְּרָכוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, וְצוּעִקִים לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְנֵאמַר אֲלֵיהֶם אוֹ יִקְרָאנִי
 וְלֹא אֶעֱנֶה.

וּכְמוֹ דְשְׁכִינְתָּא תְּתָאָה אִיהִי רִיב עַל צְדִיק
 דְּאִיהוּ ח"י עַלְמִין, חָרַב וַיִּבֶשׁ, (חָרַב מִפִּי
 מְקוּדְשָׁא וַיִּבֶשׁ מִנְּסָכִים וְעוֹלוֹת), הִכִּי אִיהוּ רִיב שְׁכִינְתָּא
 עֲלָאָה בְּגִינָיָה עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַלְיָהּ אֲתַמַּר ^(דברים יז ח) דְּבַרֵּי רִיבוֹת

וּכְמוֹ שְׁשִׁכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא רִיב
 עַל צְדִיק שֶׁהוּא ח"י הָעוֹלָמִים,
 חָרַב וַיִּבֶשׁ, (חָרַב מִפִּי הַמְּקוּדֵשׁ וַיִּבֶשׁ
 מִנְּסָכִים וְעוֹלוֹת) כֶּף הוּא רִיב הַשְּׁכִינָה
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

הַעֲלוֹנָה בְּשִׁבְלוֹ עִם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר דְּבָרֵי
רִיבוֹת בְּשַׁעְרֶיךָ, וּבְזִמְן שְׁשִׁתֵּיהֶם
הֵן רִיבוֹת בְּשִׁבְלוֹ עִם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
צוֹעֵק אֶל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, אוֹ יַחְזֹק
בְּמַעֲוֹזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם
יַעֲשֶׂה לִי. שְׁנֵי שְׁלוֹמִים, כְּנֶגֶד שְׁתֵּי
רִיבוֹת, וְקִשָּׁה הִיא לָהּ מֵהַפֶּלַח
הַפְּרֻדָּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַנָּה,
זוֹ מַחְלֶקֶת לְשֵׁם שְׁמַיִם.

וּכְשֶׁנּוֹפְלֶת, נוֹפֶלֶת לְרַגְלָיו, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב וְתַגְל מְרַגְלוֹתָיו וְתַשְׁכָּב,
וְנוֹפֶלֶת לְפָנָיו בְּנִפְלֵת אֲפִים,
מִשׁוּם שֶׁצְּדִיק שֶׁהוּא ת"י
הַעוֹלָמִים עֲנֵי בְּגָלוֹת, וְצְדִיק
כִּשְׁהוּא מַחוּץ לְמִקְוֹמוֹ, נֹאמַר בּוֹ
נְשָׁקוּ בְּרַ פֶּן יֵאָנֶפֶ, וּכְשֶׁשְׂכִינָה
מַחוּץ לְמִקְוֹמָה נִקְרָאת בְּרִיתָא,
הוּא בֵּן וְהִיא בְּרִיתָא, שְׁשֶׁבֶת
שְׁנוֹסְפֶת לְעֲנֵי שֶׁהוּא צְדִיק, יוֹם
הַשְּׁבֵת וְדַאי, שְׁאִין לוֹ מִשְׁלוֹ אֶלָּא
נְשָׁמָה יִתְרָה שְׁנוֹסְפֶת אֵלָיו
בְּשִׁבְלֵי הַשְּׂכִינָה, הוּא נִקְרָא מוֹסֵף
שְׁבֵת.

וּבְאֹתוֹ זִמְן הִיא נִקְרָאת
תּוֹסְפָתָא, מִצַּד שֶׁל יוֹם שְׁבֵת כְּמָה
תּוֹסְפוֹת יוֹרְדִים עִמָּה לְתַלְמִידֵי
חֲכָמִים, שְׁנִקְרָאוּ נְשָׁמוֹת יִתְרוֹת.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב נְשָׁמָת כָּל חַי תְּבַרַךְ
אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְכוּ',
וְאֵלּוּ (דס) שְׁנוֹסְפִים לְעַם הַקְּדוֹשׁ
בְּעָרֵב שְׁבֵת, יוֹרְשִׁים אוֹתָם
תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים בִּימֵי הַחֹל, וּבְהֵם
נַעֲשֶׂה חֹל קֹדֶשׁ, וְאֵלּוּ הֵם תּוֹסְפוֹת
שִׁיּוֹרְדִים מִתּוֹסְפָתָא.

שְׁוֹדָאֵי הַשְּׂכִינָה הִיא תְּקוּנַת הַגּוּף
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיא
בְּרִיתָא כְּשֶׁנֹּאמַר בַּהּ וְתַגְל
מְרַגְלוֹתָיו, וְהִיא תּוֹסְפָתָא מִצַּד
שֶׁל ח"י הַעוֹלָמִים, שֶׁהוּא מוֹסֵף
שְׁבֵת, וְהִיא מִשְׁנֵה מִצַּד שֶׁל גּוּף,
מִשְׁנֵה תוֹרָה וְדַאי, וְהִיא הַתְּקִפָּה
מִצַּד שֶׁל זְרוּעַ יְמִין הַמְּלַךְ. זֶהוּ

בְּשַׁעְרֶיךָ, וּבְזִמְנָא דְתַרְוֵייהוּ אֵינּוּן רִיבוֹת
בְּגִינֵיהּ עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא צְוּוּחַ לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, אוֹ יַחְזֹק
בְּמַעֲוֹזֵי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי (ישעיהו
כו ה), תְּרֵי שְׁלוֹמִים, לְקַבֵּל תְּרֵי רִיבוֹת, וְקִשָּׁא
אִיהִי לָהּ מְכַלָּא, אֲפַרְשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מִינָהּ, וְדַא אִיהוּ מַחְלֻקָת לְשֵׁם שְׁמַיִם.

וְכַד נְפִילַת, נְפִילַת לְרַגְלוֹי, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (רות ג ז) וְתַגְל מְרַגְלוֹתָיו וְתַשְׁכָּב,
וְאִתְנַפְּלַת קְדָמֵיהּ בְּנִפְלֵת אֲפִים, בְּגִין צְדִיק
דְּאִיהוּ ח"י עַלְמִין עֲנֵי בְּגָלוֹתָא, וְצְדִיק כַּד
אִיהוּ לְבַר מֵאֲתַרִּיהּ אֲתַמַּר בִּיהּ (תהלים ב יב) נְשָׁקוּ
בְּרַ פֶּן יֵאָנֶפֶ, וְשְׂכִינְתָא כַּד אִיהִי לְבַר מֵאֲתַרִּיהּ
אֲתַקְרִיאת בְּרִיתָא, אִיהוּ בְּרַ וְאִיהִי בְּרִיתָא (ד
מז ט"א) דְּשֶׁבֶת דְּאֲתוֹסֵף לְעֲנֵי דְּאִיהוּ צְדִיק, יוֹם
הַשְּׁבֵת וְדַאי, דְּלִית לִיהּ מְדִילִיהּ אֶלָּא נְשָׁמָתָא
יִתְרָה דְּאֲתוֹסֵף לְגַבֵּיהּ בְּגִין שְׂכִינְתָא, אֲתַקְרִי
אִיהוּ מוֹסֵף שְׁבֵת.

וּבְהַהוּא זִמְנָא אֲתַקְרִיאת אִיהִי תּוֹסְפָתָא,
מִסְטָרָא דְיוֹם שְׁבֵת כְּמָה תּוֹסְפוֹת
נְחַתִּין עִמָּה לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּאֲתַקְרִיאוּ
נְשָׁמוֹת יִתְרוֹת, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב נְשָׁמָת כָּל
חַי תְּבַרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְכוּ', וְאֵלִין
(אֵינּוּן) דְּמִתּוֹסְפָאן לְעַמָּא קְדִישָׁא בְּעָרֵב שְׁבֵת
יִרְתִּין לוֹן תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים בְּיוֹמִין דְּחוֹל, וּבַהוּן
אֲתַעֲבִיד חוֹל קֹדֶשׁ, וְאֵלִין אֵינּוּן תּוֹסְפוֹת דְּקָא
נְחַתִּין מִתּוֹסְפָתָא.

דְּוֹדָאֵי שְׂכִינְתָא אִיהִי תְּקוּנָא דְּגוּפָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אִיהִי בְּרִיתָא כַּד אֲתַמַּר בַּהּ
(רות ג ז) וְתַגְל מְרַגְלוֹתָיו, וְאִיהִי תּוֹסְפָתָא מִסְטָרָא
דְּח"י עַלְמִין, דְּאִיהוּ מוֹסֵף שְׁבֵת, וְאִיהִי מִשְׁנֵה
מִסְטָרָא דְּגוּפָא, מִשְׁנֵה תוֹרָה וְדַאי, וְאִיהִי
הַתְּקִפָּא מִסְטָרָא דְּדְרוּעָא יְמִינָא דְּמְלַכָּא, הַדָּא

הוא דְּכָתִיב (שמות טו) יְמִינָהּ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַפֶּחַ,
בַּפֶּחַ תִּרְגָּוּם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרְכָּה אִיהִי מִסְטָרָא
דְּשִׁמְאֵלָא, וּבִדְרוּעָא שְׁמָאֵלָא אַחִיד בָּהּ,
וּבִדְרוּעָא יְמִינָא אַתְקֵן בָּהּ, וַיִּמָּא קוּמִי שְׂבִי
יְרוּשָׁלַם.

וְעוֹד מִסְטָרָא דִּימִינָא אִיהִי תוֹקְפָא לְבַר נֶשׁ,
וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא יְהִיב לִוֵּן צְרִכְיָהוּן
בְּאַרְעַ מְדַבְרָא, שְׁאֵלָה אִיהִי בְּפוּמָא דְמִלְפָא,
הֵדָא הוּא דְכָתִיב (דברים לב ז) שְׁאֵל אָבִיךָ,
וּתְיוּבְתָא לְגַבְיָהּ הֵדָא הוּא דְכָתִיב וַיְגַדֶּךָ, וּבָהּ
בַר נֶשׁ שׁוֹאֵל פְּעֻנָן וּמְשִׁיב פְּהֵלְכָה.

שְׁמַעְתָּתָא אִיהִי בְּלָפָא דְתַמָּן מַחְשְׁבָהּ, תִּיקוּ
אִיהִי כַד אֶסְתַּלַּק מִלְפָא מִינָהּ,
הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים לט ג) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ
הַחֲשִׁיתִי מְטוּב, וּבָהּ צְלוּתָא בַחֲשָׁאִי, וְכַד אִיהִי
תִּיקוּ אַתְמַר בָּהּ (משלי א כח) אֵץ יִקְרָאֲנִי וְלֹא
אֶעֱנֶה.

כַּד שְׂרִיא בָּהּ יְהו"ה אַתְקֵרִיאַת הַגְּדָה, בְּהֵהוּא
זְמַנָּא אֵץ תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שְׁטָה
אַתְקֵרִיאַת כַּד לֹא יְהֵא קוּשְׂיָא וּמַחְלַקְתָּ, הֵדָא
הוּא דְכָתִיב (ישעיה מד) כָּל גִּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר
וְגַבְעָה יִשְׁפְּלוּ, וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר, פֶּסֶק
אַתְקֵרִיאַת מִפְּמָה גְּוֹוִינָן, אִית בְּנֵי נֶשָׂא
דְּמַשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא דְבַעַל פְּהַ לְשִׁמְהָ, וְאִינוּן
בְּעַלֵי אוּמְנוֹת לְגַבְיָהּ, אִית דְּפִסְקִין בָּהּ אַבְנִין
פְּטוּרִין וְסִלְעִין תְּקִיפִין, וְלִבְתַר דְּפִסְקִין לִוֵּן
מְתַקְנִין לִוֵּן בְּכַמָּה פְּרוּקִין, וְעַלְיִיהּ
אַתְמַר (דברים כז ו) אַבְנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, וְעַבְדִּין
בְּהוּן פְּמָה בְּנִינִין לְמִלְפָא וְלִמְטְרוּנִיתָא לְדִיִּירָא
בִּינִיִּיהוּ.

וְאִית פְּסָקוֹת דְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּמְטְרוּנִיתָא,
וְחַתְכִּין לִוֵּן לְכַמָּה סְטָרִין, וְלִבְתַר
מְתַקְנִין לִוֵּן בְּכַמָּה פְּרוּקִין, לְאַתְחִזָּאָה בְּהוּן מְטְרוּנִיתָא קָדָם מִלְפָא, בְּהֵהוּא

שְׁכַתּוּב יְמִינָהּ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַפֶּחַ,
בַּפֶּחַ תִּרְגָּוּם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרְכָּה
הִיא מְצַד שֶׁל שְׁמָאֵל, וּבִזְרוּעַ
שְׁמָאֵל אוּחוּ בָּהּ, וּבִזְרוּעַ יְמִין
מְתַקֵּין בָּהּ, וַיִּאמֶר קוּמִי שְׂבִי
יְרוּשָׁלַם.

וְעוֹד מְצַד הַיְמִין הִיא חֻזַּק לְאָדָם,
וּמְצַד הַשְּׁמָאֵל נוֹתֵן לָהֶם צְרִכְיָהֶם
בְּמָקוֹם מְדַבֵּר, שְׁאֵלָה הִיא בְּפִי
הַמְּלָךְ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב שְׁאֵל אָבִיךָ,
וּתְשׁוּבָה אֵלָיו זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיְגַדֶּךָ,
וּבָהּ אָדָם שׁוֹאֵל פְּעֻנָן וּמְשִׁיב
פְּהֵלְכָה.

שְׁמַעְתָּתָא הִיא בְּלֵב שֵׁשׁ
מַחְשְׁבָהּ, תִּיקוּ הִיא כְּשֶׁהַמְּלָךְ
הִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ הַחֲשִׁיתִי מְטוּב,
וּבָהּ תְּפִלָּה בַחֲשָׁאִי, וְכִשְׁהוּא
תִּיקוּ נֶאמַר בָּהּ אֵץ יִקְרָאֲנִי וְלֹא
אֶעֱנֶה.

בְּשִׁשְׁרָה בָּהּ יְהו"ה נִקְרָאת
הַגְּדָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן אֵץ תִּקְרָא
וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שִׁיטָה נִקְרָאת
כְּשֶׁלֹּא תְהִיָּה קְשִׁיָּה וּמַחְלַקְתָּ, זֶהוּ
שְׁכַתּוּב כָּל גִּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר
וְגַבְעָה יִשְׁפְּלוּ, וְהָיָה הָעֵקֶב
לְמִישׁוֹר. פֶּסֶק נִקְרָאת מִפְּמָה
גְּוִינִים, יֵשׁ אַנְשִׁים שְׁמַשְׁתַּדְּלִים
בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ לְשִׁמְהָ, וְהֵם
בְּעַלֵי אַמְנוֹת אֵלֶיהָ, יֵשׁ שְׁפוּסְקִים
בָּהּ אַבְנִים פְּהָרִים וְסִלְעִים חֻזְקִים,
וְאַחַר שְׁפוּסְקִים אוֹתָם, מְתַקְנִים
אוֹתָם בְּכַמָּה יְשׁוּבִים, וְעַלְיָהֶם
נֶאמַר אַבְנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה,
וְעוֹשִׂים בָּהֶם כְּמָה בְּנִינִים לְמִלְכָּה
וְלְגַבְיָהּ לְדוּר בִּינִיָּהֶם.

וַיֵּשׁ פְּסָקוֹת שְׁהֵן לְבוּשֵׁי הַגְּבִירָה,
וְחַתְכִּים אוֹתָם לְכַמָּה צְדָדִים,
וְאַחַר כֶּךָ מְתַקְנִים אוֹתָם בְּכַמָּה
פְּרוּקִים, שְׁתַּרְאָה בָּהֶם הַגְּבִירָה
לְפָנֵי הַמְּלָךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַרְאִיתָהּ
לְזַכֵּר בְּרִית עוֹלָם, וְאֵלוּ הֵם

מְתַקְנִין לִוֵּן בְּכַמָּה פְּרוּקִין, לְאַתְחִזָּאָה בְּהוּן מְטְרוּנִיתָא קָדָם מִלְפָא, בְּהֵהוּא

לבושי הפהן, שהם ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ויש פסקות מבעלי המגנים הללו שבאים לבית המדרש, שפוסקים וחותכים בהם בלשונם, שהם פרמחים וחרבות, ואלו הם פרשים ותקיפים, כעורכי קרב בים וביבשה, שהם תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

אשריהם אם המלך ביניהם, שהוא העמוד האמצעי כולל שתי תורות, שהן תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנתנו מימין ומשמאל שבו מנצחים בקרב, אוי להם לאלו שיפנסו לערף קרב בשתי תורות בלי המלך, שעליהם נאמר אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אמניות נמצאים בתורה שבעל פה, והיא מבפנים. זהו שפתוב כל פבודה בת מלך פנימה.

היא ההלכה של המלך, כשהיא הולכת אליו בשתי שוקים, שהם שני צמודי אמת, וכשעולה בגוף בשתי זרועות המלך נקראת קבלה, וכשנושקת אותו בפיו, נקראת תורה שבעל פה. באותו זמן שעולה לפי המלך, מיד יתקיים ברועה הנאמן פה אל פה אדבר בו. כשעומדת על רגליה בגלות האחרונה נקראת הלכה למשה מסיני, וכששורה בזרועות המלך נקראת קבלה למשה מסיני, וכששורה בפני המלך, מיד פה אל פה אדבר בו, וכשהיא מרחקת - הלכה למשה, השכינה היא ריב ליהו"ה למטה, וכשאינה בזרועו - קבלה, היא ריב למעלה.

ומשום זה שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלו שלשת האבות, מהו הריב שלהם? זו השכינה,

זמנא וראיתיה לזפור ברית עולם (בראשית ט טו), ואלין אינון לבושין דכהנא, דאינון ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ואית פסקות מאלין מארי תריסין דקא אתיין לבי מדרשא, דפסקין וחתכין בהון בלישנהון, דאינון פרומחין וסייפין, ואלין אינון פרשיין ותקיפין, פמגיחין קרבא בימא וכיבשתא, דאינון אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. זבאין אינון אם מלפא בינייהו דאיהו צמודא דאמצעיתא, כליל תרין תורות דאנון תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתייהבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לון לאלין דינעלון לאגחא קרבא בתרין תורות בלא מלפא, דעלייהו אתמר (תהלים יט ד) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתפחין בתורה שבעל פה, ואיהי מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם מה יד) כל פבודה בת מלך פנימה.

איהי הלכה דמלפא, פד איהי אזלת גביה בתרין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט, וכד סליקת בגופא בתרין דרועוי דמלפא אתקריאת קבלה, וכד נשיקת ליה בפומיה אתקריאת אורייתא דבעל פה, בההוא זמנא דסלקא לפומא דמלפא, מיד יתקיים ברעיא מהימנא (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, פד קמת על רגלהא בגלותא בתראה, אתקריאת הלכה למשה מסיני, וכד שרייא בדרועוי (דף מ"ב ע"ב) דמלפא, אתקריאת קבלה למשה מסיני, וכד שרייא בפומא דמלפא מיד פה אל פה אדבר בו, וכד איהי מרחקא הלכה למשה, שכינתא איהי ריב ליהו"ה לתתא, וכד לאו איהי בדרועוי קבלה, איהי ריב לעילא.

ובגין דא שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת אבהן, מאי ריב דלהון,

דָּא שְׂכִינְתָא, וּבְהַפּוּד אַתּוּן רִי"ב אִיהוּ רַב"י,
דְּאִיהוּ רַבִּי מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַמִּיה אִיהִי
שְׂכִינְתָא רִיב, וְהָאִיתְנִים אֵלֶיךָ תְּרִי תְנַאי,
אִיתְנִי"ם בְּהַפּוּד אַתּוּן תְּנַאי"ם, מוֹסְדֵי אַרְץ
אֵלֶיךָ צְדִיק וְצַדִּיק.

וּבְהַפּוּד אוֹתִיּוֹת רִי"ב הוּא רַב"י,
שְׁהוּא רַבִּי מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַמּוֹ
הַשְּׂכִינָה הִיא רִיב, וְהָאִיתְנִים אֵלּוֹ
שְׁנֵי תְנַאי"ם, אִיתְנִי"ם בְּהַפּוּד
אוֹתִיּוֹת תְּנַאי"ם, מוֹסְדֵי אַרְץ אֵלּוֹ
צְדִיק וְצַדִּיק.

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים, מָאן הָרִים אֵלֶיךָ תִּלַּת
נְקוּדֵי דְאִינוּן סְגוּ"ל, וְהָאִיתְנִים אֵלֶיךָ
תְּרִין נְקוּדֵי דְאִינוּן צְר"י, וְעוּד שְׁמַעוּ הָרִים
מָאן הָרִים אֵלֶיךָ תִּלַּת נְקוּדֵי תְנַיִנִין דְאִינוּן
שׁוּר"ק, וְאִיתְנִים אִינוּן תְּרִין נְקוּדֵי תְנַיִנִין
דְאִינוּן שְׁב"א.

דְּבַר אַחַר, שְׁמַעוּ הָרִים, מִי
הָהָרִים? אֵלּוֹ שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת שְׁהֵן
סְגוּ"ל, וְהָאִיתְנִים אֵלּוֹ שְׁתֵּי
נְקוּדוֹת שְׁהֵן צְר"י. וְעוּד שְׁמַעוּ
הָרִים, מִי הָהָרִים? אֵלּוֹ שְׁלֹשׁ
נְקוּדוֹת שְׁנִיּוֹת שְׁהֵן שׁוּר"ק,
וְאִיתְנִים הֵם שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁנִיּוֹת
שְׁהֵן שְׁב"א.

מֵאִי רִיב יְהו"ה דָּא חִיר"ק, רִיב יְהו"ה
לְעֵילָא חוּל"ם, רִיב יְהו"ה לְתַתָּא
חִיר"ק, תְּרִי רִיבּוֹת אִינוּן עַל שׁוּר"ק, דְּאִיהוּ
חִיר"ק (חַד) צְדִיק קְשׁוּרָא דְתְרוּיָהּ, (עַמּוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא) פֶּד אִיהוּ מְתַרְחֵק מִנִּיּוּהוּ אִיהוּ רִיב,
וְכַד מְתַקְשֵׁר בֵּין תְּרוּיָהּ אִיהוּ רַבִּי, וְאִיהוּ
שָׁלוּם, וְאִיהוּ קְשֵׁר, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (בְּרַאשִׁית
מִד ל) וּנְפָשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ.

מֵהָ זֶה רִיב יְהו"ה? זֶה חִיר"ק,
רִיב יְהו"ה לְמַעְלָה חוּל"ם, רִיב
יְהו"ה לְמַטָּה חִיר"ק, שְׁתֵּי רִיבּוֹת
הֵם עַל שׁוּר"ק, שְׁהוּא צְדִיק (אַחַד),
הַקְּשֵׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, (הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי),
כְּשֶׁהוּא מְתַרְחֵק מֵהֶם הוּא רִיב,
וְכַשְׁנִקְשֵׁר בֵּין שְׁנֵיהֶם הוּא רַבִּי,
וְהוּא שָׁלוּם, וְהוּא קְשֵׁר. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב וּנְפָשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ.
וְעוּד שְׁתֵּי רִיבּוֹת הֵם, אַחַד צְדִיק
וְאַחַד הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי, אַחַד הוּא
רִיב בֵּין אָבָא וְאַמָּא, שְׁהֵם קְמ"ץ
וּפְת"ח, זֶה הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי הוּא
רִיב בֵּינֵיהֶם, (שְׁהוּא רִיב בֵּין אָבָא וְאַמָּא
שְׁהֵם קְמ"ץ וּפְת"ח. וְלִמָּה הֵם רִיב בֵּינֵיהֶם?)
מְשׁוּם שֶׁלְשִׁכְיָנָה אֵין מְזוּן בְּגִלוּת,
מְשׁוּם שֶׁהַשַּׁעַר הוּא פְת"ח,
שְׁנַאמְר בּוּ פּוֹתַח אֶת יְדִידָךְ שְׁהוּא
י' חֲכָמָה, קְמ"ץ סְתוּם, עֲלִיו
נַאמְר פּוֹתַח אֶת יְדִידָךְ וּמְשַׁבִּיעַ
לְכָל ח"י, וְזֶה ח"י הַעוֹלָמִים,
שְׁהוּא כּוֹלֵל שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
בְּרַכּוֹת, הוּא חֲרִב וְיָבֵשׁ בְּתַפְלָה
שְׁהוּא שְׂכִינָה, וּמְשׁוּם זֶה הוּא
תַּפְלָה יָבֵשׁ, בְּשַׁבִּילָם הוּא רִיב
בֵּין אָבָא וְאַמָּא.

וְעוּד תְּרִי רִיבּוֹת אִינוּן, חַד צְדִיק, וְחַד עַמּוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא, חַד אִיהוּ רִיב בֵּין אָבָא
וְאַמָּא, דְאִינוּן קְמ"ץ וּפְת"ח, דָּא עַמּוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא אִיהוּ רִיב בֵּינֵיהוּ, (נ"א דְאִינוּן רִיב בֵּין
אָבָא וְאַמָּא דְאִינוּן קְמ"ץ וּפְת"ח, וְאַמָּא אִינוּן רִיב בֵּינֵיהוּ), בְּגִין
שְׂכִינְתָא דְלִית לָהּ מְזוּנָא בְּגִלוּתָא, בְּגִין דְתַרְעָא
אִיהוּ פְת"ח, דְאַתְמַר בֵּיהּ (תְּהִלִּים קַמָּה טו) פּוֹתַח
אֶת יְדִידָךְ, דְאִיהוּ י' חֲכָמָה, קְמ"ץ סְתוּם, עֲלִיהּ
אַתְמַר פּוֹתַח אֶת יְדִידָךְ וּמְשַׁבִּיעַ לְכָל ח"י, וְדָא
ח"י עוֹלָמִין, דְאִיהוּ פְלִיל ח"י בְּרַכָּאן, אִיהוּ
חֲרִב וְיָבֵשׁ בְּצִלוּתָא דְאִיהוּ שְׂכִינְתָא, וּבְגִין דָּא
אִיהוּ צִלוּתָא יָבֵשׁ, בְּגִינֵיהוּ אִיהוּ רִיב בֵּין
אָבָא וְאַמָּא.

וְעוּד שְׁתֵּי רִיבּוֹת הֵם, אַחַד צְדִיק
וְאַחַד הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי, אַחַד הוּא
רִיב בֵּין אָבָא וְאַמָּא, שְׁהֵם קְמ"ץ
וּפְת"ח, זֶה הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי הוּא
רִיב בֵּינֵיהֶם, (שְׁהוּא רִיב בֵּין אָבָא וְאַמָּא
שְׁהֵם קְמ"ץ וּפְת"ח. וְלִמָּה הֵם רִיב בֵּינֵיהֶם?)
מְשׁוּם שֶׁלְשִׁכְיָנָה אֵין מְזוּן בְּגִלוּת,
מְשׁוּם שֶׁהַשַּׁעַר הוּא פְת"ח,
שְׁנַאמְר בּוּ פּוֹתַח אֶת יְדִידָךְ שְׁהוּא
י' חֲכָמָה, קְמ"ץ סְתוּם, עֲלִיו
נַאמְר פּוֹתַח אֶת יְדִידָךְ וּמְשַׁבִּיעַ
לְכָל ח"י, וְזֶה ח"י הַעוֹלָמִים,
שְׁהוּא כּוֹלֵל שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
בְּרַכּוֹת, הוּא חֲרִב וְיָבֵשׁ בְּתַפְלָה
שְׁהוּא שְׂכִינָה, וּמְשׁוּם זֶה הוּא
תַּפְלָה יָבֵשׁ, בְּשַׁבִּילָם הוּא רִיב
בֵּין אָבָא וְאַמָּא.

וּבְשַׁנְפַּתַּח קְמ"ץ בְּפְת"ח, שְׁהוּא
הַשַּׁעַר שֶׁלוֹ, הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי

וְכַד אַתְפַּתַּח קְמ"ץ בְּפְת"ח דְאִיהוּ תְרַעָא דִילֵיהּ, עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא

יורד מלא, ומהלך חמש מאות שנים עד שמגיעים לחיי העולמים, (שהוא כולל שמונה עשרה ברכות) ומתמלא מהם, וממנו משקים את השכינה שהיא תפלה, ומה שהיה יבשה קורא לו ארץ. זהו שפתוב ויקרא אלהים ליבשה ארץ, לעשות פרות ונצנים, שהם הארץ הקדושה של ישראל למטה. זהו שפתוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא.

ובשעורה העמוד האמצעי לאבא ואמא להוריד מזון משם, קולו עולה על כל אותם נחלים ומעיינות, וכשירד, קולו יורד על כל אותם נחלים ומעיינות התורה. זהו שפתוב נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות קולם. נשאו נהרות, אלו אותם שתי נקודות שהם צר"י, מי הוא שעולה על גביהן בשתי זרועות? זה חל"ם, ובו נעשים סגולת"א, ומי הוא שירד תחתיהם בשתי שוקים? זה חיר"ק, ובו הם נעשים סגול"ל.

באותו זמן נשאו נהרות קולם, שהוא קול יעקב, קול השופר, ולא יפה מעלים אותו? לאבא ואמא, וכשירד, יורד בשתי נקודות שהן שב"א, שתי ירכים של אמת. זהו שפתוב ישאו נהרות דכים, כגון על פתף ישאו.

(ואבא יורד) בצדיק שהוא שור"ק, בנקדת (חיר"ק) אחת, כי שם חלקת מחוקק ספון, קשר של שתי ירכים של אמת, שהוא דכים, דף ים, דף שפולל כ"ד אותיות של היחוד השני, עליו נאמר אל ישב דף נכלם, ד"ף הוא בעשרים וארבעה ספרים של התורה ושכינה, וכד"ה על שכמה, וכשצדיק מלא מן העמוד האמצעי, שנאמר בו ותמלא כדה ותעל.

נחית מלא, ומהלך חמש מאה שנים, עד דמטו לח"י עלמין (דאיהו כליל ח"י ברכאן), ואתמלא מנייהו, ומניה אתשקייא לשכינתא דאיהי צלותא, ומאי דהיה יבשה קרא ליה ארץ, הדא הוא דכתיב (בראשית א ו) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, למעבד פרין ואיבין, דאינון ארעא קדישא דישראל לתתא, הדא הוא דכתיב (שם יא) ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא.

ועמודא דאמצעייתא פד סליק לאבא ואימא לנחתא מזונא מתמן, קליה סלקא על כל אינון נחלין ומבועין, וכד נחתא קליה נחתא על כל אינון נחלין ומבועין דאורייתא, הדא הוא דכתיב (תהלים צגג) נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות קולם, נשאו נהרות אלין אינון תרין נקודין דאינון צר"י, מאן איהו דסליק על גבייהו בתרין דרועין, דא חול"ם, וביה אתעבידו סגולת"א, ומאן איהו דנחית תחותיהו בתרין שוקין, דא חיר"ק, וביה אתעבידו סגול"ל.

בהוא זמנא נשאו נהרות קולם, דאיהו קול יעקב, קול השופר, ולאן סלקין ליה לגבי אבא ואימא, וכד נחית נחית בתרין נקודין דאינון שב"א תרי ירכי קשוט, הדא הוא דכתיב (שם) ישאו נהרות דכים, כגון על פתף ישאו (במדבר ז ט).

(ואבא נחית) בצדיק, דאיהו שור"ק בנקודת (חיר"ק) חדא, פי שם חלקת מחוקק ספון (דברים לג כא), קשורא דתרין ירכין דקשוט, דאיהו דכים, דף ים, ד"ף דכליל כ"ד אתוון דיחודא תניינא, עליה אתמר (תהלים עד כד) אל ישוב דף נכלם, ד"ף איהו בכ"ד ספרים דאורייתא, ושכינתא (בראשית כד טו) וכד"ה על שכמה, וכד צדיק איהו מלא מעמודא דאמצעייתא, דאתמר ביה (שם טו) ותמלא כדה ותעל.

סְלִיקַת הַאי נְקוּדָה דְאִיהוּ חַד שׁוּר"ק עַל
 תְּרִין דְאִינוּן שְׁב"א, וְאַתְעֵבִידוּ
 שׁוּר"ק, בְּתַר דְאִיהוּ מְלִיא מְסֻטָּא דִילִיָּה
 וּמְסֻטָּא דְעֻמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אֲתַמַּר
 בְּשְׁכִינְתָא וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל, וְתוֹרַד כְּדָה מְעַל
 שְׁכֻמָּה, כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ, וְתַמְלָא כְּדָה
 וְתַעֲל, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, סְלִיקַת וְדָאִי
 מְגַלּוּתָא לְגַבֵּי בַעֲלָה, בְּהַאי שְׁעָתָא (דף מו ע"א)
 אִיהִי אֲמַרְת לְגַבֵּי צְדִיק (בראשית כד יח) וְתַאמַר
 שְׁתַּה אֲדוּנִי, וְגַם גְּמַלִּיף אֲשָׁקָה, דְאִינוּן גְּמוּלִי
 מִחֻלָּב.

עוֹלָה הַנְּקוּדָה הַזֹּה, שֶׁהוּא שׁוּר"ק
 אֶחָד, עַל שְׁנַיִם שְׁהֵם שְׁב"א,
 וְנַעֲשִׂים שׁוּר"ק. אַחַר שֶׁהוּא מְלֵא
 מַצְדוֹ וּמַצְד הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 נֶאֱמַר בְּשְׁכִינָה וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל,
 וְתוֹרַד כְּדָה מְעַל שְׁכֻמָּה, כָּל
 הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ, וְתַמְלָא כְּדָה
 וְתַעֲל, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם,
 עוֹלָה וְדָאִי מִן הַגְּלוּת אֵל בַּעֲלָה.
 בְּשִׁעָה הַזֹּה הִיא אוֹמַרְת לְצְדִיק,
 וְתַאמַר שְׁתַּה אֲדוּנִי וְגַם גְּמַלִּיף
 אֲשָׁקָה, שְׁהֵם גְּמוּלִי חֻלָּב.

וְעוֹד חוּל"ם נִקְרָא הַעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי לְמַח, וְחִיר"ק אֵל הַלֵּב,
 שׁוּר"ק נִקְרָא בְּקֶשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם,
 וְעוֹד חוּל"ם נִקְרָא בְּכָל צַד הַיָּמִין.
 זֶהוּ שְׁפָתוֹב עַל כָּל קְרַבְנָךְ תִּקְרִיב
 מִלַּח. וְחִיר"ק נִקְרָא בְּכָל צַד
 הַשְּׂמָאל, וְהוּא שׁוּר"ק הַקֶּשֶׁר שֶׁל
 שְׁנֵיהֶם. וְעוֹד חוּל"ם נִקְרָא בְּאֵם
 הָעֲלִיּוֹנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהוּא
 עֶשׂוֹר, וְכוּ יִהְיֶה מוּח"ל וְסוּלַח
 חֻטָּאֵי עַמּוֹ, וְחִיר"ק נֶאֱמַר בְּאֵם
 הַתַּחְתּוֹנָה וְכוּ חוּר"ק עָלָיו שְׁנֵי
 עַל סַמָּא"ל, שֶׁהַשְּׁתַּעֲבַד בְּכַנֵּי
 הַשְּׁכִינָה בְּגְלוּת.

דְּבַר אַחַר, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוּלָם,
 זֶה פְּעָמִים שְׁמִיחָדִים יִשְׂרָאֵל אֵת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְעַלִּים לוֹ בּוֹ
 קוּל עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים, שְׁהֵם
 יָמִין וּשְׂמָאל, בְּשְׁנֵיהֶם מְעַלִּים
 קוּל, שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי. לְמִי
 מְעַלִּים אוֹתוֹ? לְאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
 שֶׁהוּא עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ בַּיָּמִין
 וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ בְּשְׂמָאל עָרֵב
 וּבִקֵּר, וְהֵם חֲמֵשִׁים שְׁעָרֵי בֵינָה,
 קוֹרָאִים לוֹ כְּהֵם, שִׁיּוֹרַד אֵל צְדִיק
 וְצִדִּיק.

שְׁהִיא ד"ף בְּשׁוֹק יָמִין, וְהִיא כְּדָה
 עַל שְׁכֻמָּה בְּשׁוֹק שְׂמָאל, שְׁהֵן שְׁנֵי
 עֲמוּדֵי אֲמַת, וּמִשּׁוּם זֶה יִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת דְּכֵים, ד"ף י"ם, וְהוּא ד"ף

וְעוֹד חוּל"ם אֲתַקְרִי עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא לְגַבֵּי
 מוּחָא, וְחִיר"ק לְגַבֵּי לְפָא, שׁוּר"ק
 אֲתַקְרִי בְּקֶשֶׁרָא דְתְרוּיָיָהוּ, וְעוֹד חוּל"ם
 אֲתַקְרִי בְּכָל סְטָרָא דִימִינָא, הַדָּא הוּא
 דְכַתִּיב (ויקרא ב יג) עַל כָּל קְרַבְנָךְ תִּקְרִיב מִלַּח,
 וְחִיר"ק אֲתַקְרִי בְּכָל סְטָרָא דְשְׂמָאלָא, וְאִיהוּ
 שׁוּר"ק קֶשֶׁרָא דְתְרוּיָיָהוּ, וְעוֹד חוּל"ם אֲתַקְרִי
 בְּאִימָא עֲלָאָה, יוֹם הַכַּפּוּרִים דְאִיהוּ עֶשׂוֹר,
 וּבֵיהּ יִהְיֶה מוּח"ל וְסוּלַח חוּבִין דְעַמִּיָּה,
 וְחִיר"ק אֲתַמַּר בְּאִימָא תַתָּאָה, וּבֵיהּ חוּר"ק
 עָלָיו שְׁנֵי עַל סַמָּא"ל, דְאֲשְׁתַּעֲבִיד בְּכַנֵּי
 דְשְׁכִינְתָא בְּגְלוּתָא.

דְּבַר אַחַר נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוּלָם, דָּא תְּרִין זְמַנִּין
 דְּמִיחָדִין יִשְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְסֻלְקִין לִיָּה בֵּיהּ קָלָא עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים,
 דְאִינוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, בְּתְרוּיָיָהוּ סֻלְקִין קָלָא
 דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, לְגַבֵּי מָאן סֻלְקָאן
 לִיָּה לְגַבֵּי אִימָא עֲלָאָה, דְאִיהוּ כ"ה בֵּימִינָא
 וְכ"ה בְּשְׂמָאלָא עָרֵב וּבִקֵּר, וְאִינוּן חֲמֵשִׁין
 תְּרַעֲוִין דְּבֵינָה, קָרָאן לִיָּה בְּהוּן, דְנַחֲתִית לְגַבֵּי
 צְדִיק וְצִדִּיק.

דְאִיהוּ ד"ף בְּשׁוֹקָא יְמִינָא, וְאִיהִי כְּדָה עַל
 שְׁכֻמָּה בְּשׁוֹקָא שְׂמָאלָא,

בְּעֶשְׂרִים וָאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל בְּרוּךְ
שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שֶׁל
עֲרֵבִית, וְהוּא ד"ף בְּעֶשְׂרִים
וָאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל שְׁחֵרִית, וְסוּד
הַדְּבָר - וְשִׁמְתִי כ"דכ"ד
שְׁמֹשׁוֹתֶיךָ, וְהִיא כד"ה בְּשִׁנְיָהּ,
וְאֵל יֵשֶׁב ד"ף נְכַלָּם.

וְצִרִיךְ שְׁלֵא יִשְׁמַע קוֹל בְּהֵוֹא
דָּךְ, אֲלֵא יִשְׁאוּ נְהָרוֹת, לֹא כְּתוּב
נִשְׂאוּ אֲלֵא יִשְׂאוּ, בְּשָׁבִיל, עַל
כִּתְף יִשְׂאוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְתַמְלֵא
כְּדָה וְתַעַל, וְתֹאמַר שְׁתֵּה אֲדוּנִי
וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה, אֵלּוּ הֵם
מְאֵתִים אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנֵה תְּבוֹת
שֶׁל אַרְבַּע הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל הַיְחֻד
שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁבַכְלָם הֵם
מְאֵתִים אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנֵה
הַאִיבָרִים שְׁפִלּוּלִים בְּבְרִית שֶׁהוּא
צְדִיק, כֹּלָם נִשְׁקִים עַל יְדֵי
הַשְּׁכִינָה, שֶׁהוּא כ"ד י"ם.

עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַּה הַסְּפָרִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, וְדֹאֵי הֵם כ"ד שְׁנַתְּמֵלֵא
מִן הַיָּם הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא
כְּלֻלוֹת שֶׁל חֲמִשִּׁים אוֹתוֹת
הַיְחֻד, שֶׁהֵם עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ
וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שְׁמִיחָדִים בְּהֵן
אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעַמִּים,
וּכְשֶׁעוֹלָה י"ם חֲמִשִּׁים, זְהוּ יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכֵיִם, בְּהַפּוּךְ אוֹתוֹת
ד"ף, וְהוּא כ"ד, וְדָךְ הוּא צְדִיק
בְּכַד הַזֶּה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא שְׁבוּר
בְּגִלוּת, הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיא כַּד עָלֶיהָ
נֹאמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָּה אֱלֹהִי"ם
לֹא תִבְזֶה, צְדִיק הוּא דָּךְ בְּמִים
שֶׁל הַתּוֹרָה.

וְהוּא כְּתִית בְּשִׁמּוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה.
זְהוּ שְׁפָתוֹב שְׁמֹן כְּתִית. מִתִּי?
בְּזִמְן שֶׁהִסְתַּלַּק ו' מִן ה', וְנִשְׁאַרְה
ד', דְּלַת וְדֹאֵי, וּבְשָׁבִיל זֶה שְׁמֹן
כְּתִית רְבִיעִית הַהֵינן, רְבִיעִית ה' א'
וְדֹאֵי, שְׁחֻזְרָה דְּל"ת, וְאוֹתוֹ כְּתִית
הוּא ו' זְעִירָה, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל ה',
וְעִלּוֹ נֹאמַר בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעוֹלָם, אוֹת ה' וְדֹאֵי,

דְּאִינוֹן תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וּבְגִין דָּא יִשְׁאוּ נְהָרוֹת
דְּכֵיִם, ד"ף י"ם, וְאִיהוּ ד"ף בְּכ"ד אֲתוּוֹן
דְּבְרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד דְּעֲרֵבִית,
וְאִיהוּ ד"ף בְּכ"ד אֲתוּוֹן דְּשְׁחֵרִית, וְרִזָּא דְּמִלָּה
וְשִׁמְתִי כ"דכ"ד שְׁמֹשׁוֹתֶיךָ (יִשְׁעִיָּה נד יב), וְאִיהִי
כְּד"ה בְּתַרוּיָּהּ, וְאֵל יִשׁוּב ד"ף נְכַלָּם.

וְצִרִיךְ דְּלֹא אֲשַׁתְּמַע קָלָא בְּהֵוֹא דָּךְ, אֲלֵא
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, נִשְׂאוּ לֹא כְּתוּב אֲלֵא
יִשְׂאוּ, בְּגִין עַל כִּתְף יִשְׂאוּ, בְּהֵיָא זְמַנָּא (בְּרֵאשִׁית
כד טז) וְתַמְלֵא כְּדָה וְתַעַל, וְתֹאמַר שְׁתֵּה אֲדוּנִי
וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה, אֵלּוּן אִינוֹן רַמ"ח תִּיבִין
דְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיין דִּיחֻדָּא דְּקְרִיאַת שְׁמַע,
דְּבַכְלָהוּ אִינוֹן רַמ"ח אַבְרִים דְּכִלְיָן בְּבְרִית
דְּאִיהוּ צְדִיק, כְּלָהוּ אֲתַשְׁקִיין עַל יְדֵי שְׁכִינְתָּא,
דְּאִיהוּ כ"ד י"ם.

כ"ד סְפָרִין דְּאוּרִייתָא, וְדֹאֵי אִינוֹן כ"ד
דְּאֲתַמְלִי מִן יִמָּא עֲלָאָה דְּאוּרִייתָא,
דְּאִיהִי כְּלִילָא דְּחֲמִשִּׁין אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא, דְּאִינוֹן
כ"ה וְכ"ה, דְּמִיחֻדִּין בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
תְּרִין זְמַנִּין, וְכַד סָלִיק י"ם חֲמִשִּׁין, דָּא אִיהוּ
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכֵיִם, בְּהַפּוּךְ אֲתוּוֹן דָּךְ וְאִיהוּ
כ"ד, וְדָךְ אִיהוּ צְדִיק בְּהֵיָא כְּד, בְּגִין דְּאִיהוּ
תְּבִירָא בְּגִלוּתָא, שְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי כַּד עָלֶיהָ
אֲתַמַּר (תְּהִלִּים נא יט) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָּה אֱלֹהִי"ם לֹא
תִבְזֶה, צְדִיק אִיהוּ דָּךְ בְּמִיָּא דְּאוּרִייתָא.

וְאִיהוּ כְּתִית בְּמִשְׁחָא דְּאוּרִייתָא, הִדָּא הוּא
דְּכְתִיב (בְּמִדְבָר כח ה) שְׁמֹן כְּתִית, אִימְתִי,
בְּזִמְנָא דְּאִסְתַּלַּק ו' מִן ה', וְאֲשַׁתְּאַרְת ד',
דְּלַת וְדֹאֵי, וּבְגִין דָּא שְׁמֹן כְּתִית רְבִיעִית
הַהֵינן, רְבִיעִית ה"א וְדֹאֵי, דְּאֲתַחֲזַרְת דְּל"ת,
וְהֵוֹא כְּתִית אִיהוּ ו' זְעִירָא, שְׁלִימוֹ דְּה',
וְעִלְיָה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת לא יז) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעוֹלָם, אוֹת ה' וְדֹאֵי, וּבְגִין דָּא

אתְקַרִיאתָהּ עַל שְׁמִיָּהּ, יוֹם הַשְּׁשִׁי, הֵיאֵלֶּיךָ דְשִׁי.

מִקְוֵלוֹת מִיָּם רַבִּים (תהלים צג ד), אֵלֶיךָ שְׁבַע (קל"ז)

שְׁמָהּ, דְּמִתְפַּלְגִין לְשִׁבְעָה נְהוֹת,

וְכֻלְהוֹן מִתְפַּלְגִין בַּהֲוָה נְהַר דְּנַפְיָא מַעְדָן,

וְאִינוֹן בְּהַבּוֹ לִיהוּ"ה, שְׁבַע אִינוֹן דְּאֲזִלִין עַל

שְׁבַע שְׁמָהּ, דְּאִינוֹן אַבְגִּית"ץ וְכוּ', וְאִינוֹן

שְׁבַע סְפִירָן, (שם כט ג) קוֹל יְהוּ"ה עַל הַמַּיִם דָּא

חֶסֶד וְאִיהוּ אַבְגִּית"ץ, דְּמִתְמַן מֵיָּא

דְּאוֹרֵייתָא, קוֹל יְהוּ"ה בְּפִתְחָ דָּא קִרְעֵ שֵׁט"ן

וְדָא גְבוּרָה, קוֹל יְהוּ"ה בְּהַדְרָ דָּא נִגְדֵי יִכ"ש

וְדָא תְּפָאֲרָת, פְּסָאוּ פְּשִׁמ"ש נִגְדֵי (שם פט

ל), וּבִיָּה אֲתָמַר לְמֹשֶׁה (שמות לד י) נִגְדֵי כָּל עַמְךָ

אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת, קוֹל יְהוּ"ה שׁוֹבֵר אַרְזִים (תהלים

כט ז) דָּא בִט"ר צֵת"ג וְדָא נֶצֶח, קוֹל יְהוּ"ה

חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ דָּא חֶק"ב טִנְעֵ וְדָא הו"ד,

קוֹל יְהוּ"ה יַחֲוֹל מְדַבֵּר דָּא יִג"ל פּוֹז"ק דְּאִיהוּ

יִסוּ"ד, הַר סִינַי, קוֹל יְהוּ"ה יַחֲוֹלֵל אֵילוֹת דָּא

שִׁק"ו צִי"ת וְדָא מַלְכוּת, דְּעֲלָה אֲתָמַר (שם כב

א) לְמַנְצַח עַל אֵילֵת הַשֹּׁחַר, וְדָא אִיהוּ מִקְוֵלוֹת

מִיָּם רַבִּים.

אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם (שם צג ד), אֵלֶיךָ טַעֲמֵי

דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֲתָמַר בְּהוּ (שם מב ח) כָּל

מְשַׁבְּרֵיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבֹרוּ, וְאֵלֶיךָ אִינוֹן זֶרֶק"א

מִקְ"ף שׁוֹפָר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא. (דף מ

ע"ב) זֶרֶק"א, קוֹ דִּיּוֹקְנָא דָּאת וי, רִישָׁא דִּילִיָּה

י, תִּלְתַּת גְּלָגְלִים (נ"א אית) סְלָקִין בִּיָּה בִּימָא

דְּאוֹרֵייתָא, וְאִינוֹן סְגוּ"ל (נ"א סְגוּלָתָא), וְכֻלְ גְּלָגְלֵי

סְלִיק לִי גְּלָגְלִים לְעֵילָא, וְהַאֲוֹפְנִים יִנְשְׂאוּ

לְעַמְתָּם (יחזקאל א כ), וְלִזְמַנָּא דִּינְשְׂאוּ הַאֲוֹפְנִים

לְעוֹמְתָם, מִיָּד נִשְׂאוּ נְהוֹת יְהוּ"ה, תְּרִין

נְקוּדִין דְּאִינוֹן סְגוּלָתָא סְלָקִין לְהֵיא נְקוּדָה

חָדָא עַל גְּדַפּוּי, וְאֲתַעֲבִידוּ י"ה, וְדָא אִיהוּ

נִשְׂאוּ נְהוֹת יְהוּ"ה, אִינוֹן ב' נְקוּדִין דָּא, י

וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרְאתָהּ עַל שְׁמוֹ, יוֹם הַשְּׁשִׁי, הֵיאֵלֶּיךָ שְׁבַע.

מִקְוֵלוֹת מִיָּם רַבִּים, אֵלוֹ שְׁבַעָה

(קולות) שְׁמוֹת, שְׁנַחֲלָקִים לְשִׁבְעָה

נְהוֹת, וְכֻלְם נַחֲלָקִים בְּאוֹתוֹ

הַנְּהַר שִׁירְצָא מַעְדָן, וְהֵם בְּהַבּוֹ

לִיהוּ"ה, שְׁבַעָה הֵם שְׁהוֹלְכִים עַל

שְׁבַעָה שְׁמוֹת, שְׁהֵם אַבְגִּית"ץ

וְכוּ', וְהֵם שְׁבַע סְפִירוֹת. קוֹל

יְהוּ"ה עַל הַמַּיִם זֶה חֶסֶד, וְהוּא

אַבְגִּית"ץ, שְׁמִשְׁם הַמַּיִם שֶׁל

הַתּוֹרָה. קוֹל יְהוּ"ה בְּפִתְחָ, זֶה

קִרְעֵ שֵׁט"ן, וְזוֹ גְבוּרָה. קוֹל

יְהוּ"ה בְּהַדְרָ, זֶה נִגְדֵי יִכ"ש, וְזֶה

תְּפָאֲרָת, פְּסָאוּ פְּשִׁמ"ש נִגְדֵי,

וְכוּ נִאֲמַר לְמֹשֶׁה נִגְדֵי כָּל עַמְךָ

אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת. קוֹל יְהוּ"ה שׁוֹבֵר

אַרְזִים (תהלים כט), זֶה בִט"ר צֵת"ג,

וְזֶה נֶצֶח. קוֹל יְהוּ"ה חוֹצֵב

לְהַבּוֹת אֵשׁ, זֶה חֶק"ב טִנְעֵ, וְזֶה

הו"ד. קוֹל יְהוּ"ה יַחֲוֹל מְדַבֵּר, זֶה

יִג"ל פּוֹז"ק, שְׁהוּא יִסוּ"ד, הַר

סִינַי, קוֹל יְהוּ"ה יַחֲוֹלֵל אֵילוֹת,

זֶה שִׁק"ו צִי"ת, וְזוֹ מַלְכוּת,

שְׁעָלִיָּה נִאֲמַר לְמַנְצַח עַל אֵילֵת

הַשֹּׁחַר, וְזֶהוּ מִקְוֵלוֹת מִיָּם רַבִּים.

אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם, אֵלוֹ טַעֲמֵי

הַתּוֹרָה, שְׁנִאֲמַר בְּהֵם כָּל מְשַׁבְּרֵיךָ

וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבֹרוּ, וְאֵלוֹ הֵם זֶרֶק"א

מִקְ"ף שׁוֹפָר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא.

זֶרֶק"א, קוֹ דְּמוֹת שֶׁל הָאוֹת וי,

הַרְאֵשׁ שֶׁלוֹ י, שְׁלֵשׁ גְּלָגְלִים (ש)

עוֹלִים בּוֹ בַּיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהֵם

סְגוּ"ל (סְגוּלָתָא), וְכֻלְ גְּלָגְלֵי עוֹלָה

לִי גְּלָגְלִים לְמַעְלָה, וְהַאֲוֹפְנִים

יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם, וּבְזִמְן שִׁינְשְׂאוּ

הַאֲוֹפְנִים לְעַמְתָּם, מִיָּד נִשְׂאוּ

נְהוֹת יְהוּ"ה, שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שֶׁהֵן

סְגוּלָתָא עוֹלוֹת לְאוֹתָהּ נְקוּדָה

אַחַת עַל כְּנָפוֹ, וְנִעֲשִׂים י"ה, וְזֶהוּ

נִשְׂאוּ נְהוֹת יְהוּ"ה, הֵם שְׁתֵּי

נְקוּדוֹת שֶׁל א', י לְמַעְלָה וי

לְמַטָּה, עוֹלִים וי עַל (כְּנַפֵּי)

הַכְּנָפִים, וְלֹאֵן עוֹלִים? אֵלָא

החֲשׁוֹבוֹן שְׁלֵהֶם לְחֲשׁוֹבוֹן הַשָּׁם
שֶׁל יְהוָה, וּכְשִׁמְעֵלִים אוֹתָהּ עַל
כַּנְפֵיהֶם, לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם עֲלֵת
הַעֲלוֹת שְׂיֹרֵד עַל גְּבִייהֶם.

וְעוֹד זֶרֶק"א, הוּא יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ
כָּל הָאָרֶץ, הוּא ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וְזֶה צְדִיק, וְהוּא עֲנָף מְגוּפֵי הָאֵילָן,
שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. הַר צִיּוֹן
יִרְכְּתֵי צִפּוֹן, זֹו נִקְדָּה אַחַת, י' (א)
זְעִירָה, אוֹת הַבְּרִית, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, וּמָה הוּא?
יִרְכְּתֵי צִפּוֹן, שְׁמַעֲלִים אוֹתָהּ אֶל
יְהוָה שֶׁהוּא בַּעֲלָהּ, וּכְשִׁמְעֵלִים
אוֹתָהּ אֵלָיו, נִקְרָאת הַנִּקְדָּה הַזֶּה
קְרִית מֶלֶךְ רַב.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁעוֹלָה אוֹתָהּ נִקְדָּה
בְּשְׁתֵּי יָרֵכִים, מִקְבְּלוֹת אוֹתָהּ שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן ב' נְהָרוֹת עֲלִיוֹנִים,
וּמַעֲלִים אוֹתָהּ בַּעֲמוּד הָאֲמָצְעִי,
וְזֶהוּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, שְׁתֵּי
יָרֵכִים מוֹלִיכוֹת אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ,
וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת הֵן מִקְבְּלוֹת אוֹתָהּ
אֶל בַּעֲלָהּ, וּמִשׁוֹם זֶה שְׁנֵי נְהָרוֹת
נֶאֱמַר בָּהֶם נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה,
וּשְׁנֵי הַשְּׁנָיִים יִשְׂאוּ נְהָרוֹת.

וְעוֹד נֶאֱמַר בָּהּ עֲלִיָּה וִירִידָה, כְּמוֹ
זֶה, כְּשִׁמְעֵלִים אוֹתָהּ לַעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי נֶאֱמַר בּוֹ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם, אֲבָל כְּשִׁמְוִרִידִים אוֹתָהּ אֶל
הַצְּדִיק, נֶאֱמַר בּוֹ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דְּכִים, וּמָה שֶׁהִיא סְגוּלָה לְמַעֲלָה
כְּמוֹ זֶה: , כְּשִׁיּוֹרֶדֶת אֶל הַצְּדִיק
נַעֲשִׂית סְגוּלָה כְּמוֹ זֶה: , וּמִשׁוֹם
זֶה, מָה שֶׁהִיתָה לְמַעֲלָה נִטְלָה
(חֲזוּרָה) לְמַטָּה, וּמִשׁוֹם זֶה נִקְרָאת
בְּצְדִיק דְּכִים.

וְכֵּה הַמִּים הַתַּחְתּוֹנִים בּוֹכִים,
מִשׁוֹם שֶׁהֶם שְׁעָרֵי דְמָעָה,
וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׁעָרֵי דְמָעָה לֹא
נִנְעָלוּ, וּמִשׁוֹם שֶׁהִיא הַדְּמָעָה
שְׁלֵהֶם, דְּכִים וְדָאֵי, וְצְדִיק בָּהּ

לְעִילָא וְי' לְתַתָּא, סְלִקִין ו' עַל (גְּדַפּוֹי) גְּדַפּוֹי,
וּלְאָן סְלִקִין, אֶלָּא חוֹשְׁבְנָא דְלְהוֹן לְחוֹשְׁבֵן
שְׁמָא דִיהו"ה, וְכַד סְלִקִין לָהּ עַל גְּדַפּוֹיָהּ,
לְקַבֵּלָא עֲלֵיָהּ עֲלֵת הָעֲלוֹת, דְנַחֲתִית עַל
גְּבִיָהּ.

וְעוֹד זֶרֶק"א אִיהוּ יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
הָאָרֶץ (תְּהִלִּים מַח ג), אִיהוּ ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וְדָא צְדִיק, וְאִיהוּ עֲנַפָּא מְגוּפָא דְאֵילָנָא, דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, הַר צִיּוֹן יִרְכְּתֵי צִפּוֹן דָּא
נִקְוֶדָה חֲדָא י' (נ"א א) זְעִירָא אוֹת הַבְּרִית, וְעֲלִיָּה
אֲתַמַּר (ש"ס צג ג) נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, וּמֵאֵי נִיהוּ
יִרְכְּתֵי צִפּוֹן (ש"ס מח ג), דְסְלִקִין לָהּ לְגַבִּיָּהּ
דִיהו"ה דְאִיהוּ בַּעֲלָהּ, וְכַד סְלִקִין לָהּ לְגַבִּיָּהּ
אֲתַקְרִיאת הַזֶּה נִקְוֶדָה קְרִית מֶלֶךְ רַב.

בְּהַיָּא זְמַנָּא דְסְלִקְתָּ הַזֶּה נִקְוֶדָה בְּתַרִין
יָרֵכֵי, מִקְבְּלִין לָהּ תַרִין דְרוּעִין,
דְאֵינּוֹן ב' נְהָרוֹת עֲלִאִין, וְסְלִקִין לָהּ בַּעֲמוּדָא
דְאֲמָצְעִיתָא, וְדָא אִיהוּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם (ש"ס
צג ג), תַרִין יָרֵכִין אֲזִלִין לָהּ לְגַבִּי בַּעֲלָהּ, וְתַרִין
דְרוּעִין אֵינּוֹן מִקְבְּלִין לָהּ לְגַבִּי בַּעֲלָהּ, וּבְגִין
דָּא תַרִין נְהָרוֹת אֲתַמַּר בְּהוֹן נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
יְהוָה, וְתַרִין תַנְיִינִין יִשְׂאוּ נְהָרוֹת (ש"ס).

וְעוֹד אֲתַמַּר בָּהּ סְלִיקוּ וּנְחִיתוּ, פְּגוּוֹנָא דָּא,
כַּד סְלִקִין לָהּ לְגַבִּי עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא
אֲתַמַּר בִּיהּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, אֲבָל כַּד נַחֲתִין
לָהּ לְגַבִּי צְדִיק אֲתַמַּר בִּיהּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְכִים,
וּמָה דִהוּהּ סְגוּלָה לְעִילָא פְּגוּוֹנָא דָּא כַּד נַחֲתָא
לְגַבִּי צְדִיק אֲתַעֲבִידֶת סְגוּלָה לְפְּגוּוֹנָא דָּא וּבְגִין
דָּא מָה דִהוּת לְעִילָא אֲתַנְטְלֶת (נ"א
אֲתַחְזוֹרֶת) לְתַתָּא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאת בְּצְדִיק
דְכִים.

וְכֵּה הַמִּים הַתַּחְתּוֹנִים בְּכָאן, בְּגִין דְאֵינּוֹן תַרְעִין דְדְמָעָה, וְעֲלֵיָהּ אֲתַמַּר
שְׁעָרֵי דְמָעָה לֹא נִנְעָלוּ, וּבְגִין דְאִיהִי דְמָעָה דְלְהוֹן, דְכִים וְדָאֵי,

וְצַדִּיק בַּה דְּיָדָא יָ"ם, וְהָא אַוּקְמוּהוּ (שם עד
 כא) אַל יִשׁוּב דָּךְ נַכְלָם, וּבִיּה אַל דְּמַעְתִּי אַל
 תַּחֲרַשׁ (שם לט יג), וְעֲלָה אַתְמַר (שמות ג ט) צַעֲקַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

הַתְּנוּעָה דְסָלִיק לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָה דָא רַבִּי"ע,
 וּבִיהֵוּא זְמַנָּא אַתְקַרִּי זְק"ף גְּדוּ"ל,
 וְאִיהִי אַתְקַרִּיאת קַרִּית מְלָךְ רַב, וּבָאֵן אִיהוּ
 זְקַפָּא לְגַבֵּיּהּ, בְּתַרִּין נְהַרּוּת, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שם
 טו 1) יְמִינְךָ יְהוּ"ה נְאֻדְרִי בְּפַח יְמִינְךָ יְהוּ"ה
 תְּרַעֲץ אוֹיֵב, וְעֲלִייהוּ אַתְמַר (תהלים טז יא) נְעִימוֹת
 בְּיְמִינְךָ נֶצַח, מְאִי בְּיְמִינְךָ דָּא גְדוּלָה, בְּהֵוּא
 זְמַנָּא אַתְקַרִּי זְק"ף גְּדוּ"ל, וְכַד נַחְתַּת בְּצַדִּיק
 אַתְקַרִּיאת זְקַף קְטָ"ן, וּמְאִי אִיהִי תְּנוּעָה דְקָא
 נַחֲתִית לָהּ, דָּא תְּבִי"ר, רַבִּי"ע לְיְמִינָא, אַרְךְ
 אֲפִים עַל בִּינוּנִים, וּבִיּה אִיהוּ מְאָרִי"ךְ, תְּבִי"ר
 לְשִׁמְאָלָא, תְּבִירוּ דְחֵיבֵיָא, חַד סָלִיק
 בְּתַקִּיעָ"ה וּמְאָרִיךְ בָּהּ, וְחַד נַחֲתִית לָהּ
 בְּשִׁבְרִי"ם, שְׁלִשְׁל"ת דָּא תְּרוּעָ"ה קְשׁוּרָא
 דְתְּרוּיִיהוּ, דִּיּוֹקְנָא דְשׁוּר"ק דְלִתְתָא,
 בְּשִׁלְשֻׁל"ת סְלָקָא, בְּשׁוּר"ק נַחְתָא, הָאִי אִיהוּ
 סְלָם (ג"א חל"ם) דְסְלָקָא לְעִילָא, וְהָאִי אִיהוּ סְלָם
 (ג"א חירק) דְנַחְתָא לְתַתָּא, וְהֵינּוּ דְרַגְ"א תְּרִי
 טַעַמִּי.

וְעַנּוּיָא דְשְׁכִינְתָא אַף עַל גַּב דְאִיהִי בְתִלְת
 סְטַרִּין, בְּתַקִּיעָ"ה דְאִיהִי דִינָא רַפִּיָא
 רַפ"ה, וּבְשִׁבְרִי"ם דְאִיהוּ דִינָא קְשִׁיא דְג"ש
 גְבוּרָה, לִית לָהּ עַנּוּיָא כְּעַנּוּיָא דְבַעֲלָה דְאִיהוּ
 תְּרוּעָ"ה, שְׁלִשְׁל"ת, וְרַזָּא דְמְלָה אִין קוּל עַנּוּת
 גְבוּרָה (שמות לב יח) דָּא שְׁבְרִי"ם, וְאִין קוּל עַנּוּת
 חִלוּשָׁה דָּא תְּקִיעָ"ה, אֲלָא קוּל עַנּוּת אֲנָכִי
 שׁוּמַע דָּא תְּרוּעָ"ה, דְסְלָקָא כְּעַנּוּיָא דָּא בְתַר
 דָּא כְּתְרוּעָה, וּבְגִין דָּא אֲשְׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי
 תְּרוּעָה (תהלים פט טז), אַף עַל גַּב דְשְׁכִינְתָא אִיהִי כְּעַנּוּיָא וּמְשִׁמָּא לָא,

דְ"ף י"ם, וְהָרִי פְרָשׁוּהוּ אַל יִשׁב
 דָּךְ נַכְלָם, וּבוּ אַל דְּמַעְתִּי אַל
 תַּחֲרַשׁ, וְעֲלָיָה נְאֻמַר צַעֲקַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

הַתְּנוּעָה שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ לְבַעֲלָה
 זֶה רַבִּי"ע, וּבְאוּתוּ זְמַן נִקְרָא
 זְק"ף גְּדוּ"ל, וְהִיא נִקְרָאת קַרִּית
 מְלָךְ רַב, וְאִיפָּה הוּא זוֹקַף אֵלָיו?
 בְּשֵׁנֵי נְהַרּוּת, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם יְמִינְךָ
 יְהוּ"ה נְאֻדְרִי בְּפַח יְמִינְךָ יְהוּ"ה
 תְּרַעֲץ אוֹיֵב, וְעֲלִיְהֶם נְאֻמַר
 נְעִימוֹת בְּיְמִינְךָ נֶצַח. מַה זֶה
 בְּיְמִינְךָ? זוּ גְדוּלָה, בְּאוּתוּ זְמַן
 נִקְרָא זְק"ף גְּדוּ"ל, וּכְשִׁיּוֹרְדַת
 בְּצַדִּיק נִקְרָאת זְק"ף קְטָ"ן. וְמַה
 הִיא הַתְּנוּעָה שְׁמוֹרִידָה אוֹתָהּ?
 זֶה תְּבִי"ר, רַבִּי"ע לְיְמִין, אַרְךְ
 אֲפִים עַל בִּינוּנִים, וּבוּ הוּא
 מְאָרִי"ךְ. תְּבִי"ר לְשִׁמְאָל, שְׁבוּרָן
 הַרְשָׁעִים, אַחַד עוֹלָה בְּתַקִּיעָ"ה
 וּמְאָרִיךְ בָּהּ, וְאַחַד מוֹרִיד אוֹתָהּ
 בְּשִׁבְרִי"ם. שְׁלִשְׁל"ת זוּ תְּרוּעָ"ה,
 הַקְשֵׁר שֶׁל שְׁנֵיָהֶם, דִּיּוֹקְנֵנוּ שֶׁל
 שׁוּר"ק שְׁלִמְטָה, בְּשִׁלְשֻׁל"ת
 עוֹלָה, בְּשׁוּר"ק יוֹרֵד, זֶהוּ סְלָם
 (חל"ם) שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, וְזֶהוּ סְלָם
 (חירק) שְׁיוֹרֵד לְמַטָּה, וְהֵינּוּ דְרַגְ"א
 שְׁנַיִ טַעַמִּי"ם.

וְעַנּוּיָא שֶׁל הַשְּׁכִינָה, אַף עַל גַּב
 שְׁהִיא בְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, בְּתַקִּיעָ"ה
 שְׁהִיא דִין הַרְפָּה רַפ"ה,
 וּבְשִׁבְרִי"ם שְׁהוּא דִין הַקְשָׁה
 דְג"ש גְבוּרָה, אִין לָהּ עַנּוּיָא כְּעַנּוּיָא
 שֶׁל בַּעֲלָה שְׁהִיא תְּרוּעָ"ה,
 שְׁלִשְׁל"ת, וְסוּד הַדְּבָר - אִין קוּל
 עַנּוּת גְבוּרָה, זֶה שְׁבְרִי"ם, וְאִין
 קוּל עַנּוּת חִלוּשָׁה, זוּ תְּקִיעָ"ה,
 אֲלָא קוּל עַנּוּת אֲנָכִי שְׁמַע, זוּ
 תְּרוּעָ"ה, שְׁעוֹלָה כְּעַנּוּיָא, זֶה אַחַר
 זֶה כְּתְרוּעָה, וּמִשּׁוּם זֶה אֲשְׁרִי
 הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, אַף עַל גַּב
 שְׁהַשְּׁכִינָה הִיא כְּעַנּוּיָא מִיְמִין

אִיהִי כְּעַנּוּיָא מִיְמִינָא וּמְשִׁמָּא לָא,

ומשמאל, אין ענוי פֿענוי של
בעלה, תרועה שהיא תור"ה
עין פנים, והיא התרועה שלו,
ומשום זה אשרי העם יודעי
תרועה.

דבר אחר, קול ענות אנכי שמע,
זהו ענוי של אנכי שמע, שהיא
צועקת בכל יום למעלה, היא
ובניה, וקוראים לו פעמים ערב
ובקר שמע ישראל, וכל אדם
שיש לו ענוי מהשכינה, שהיא
עניה בגלות, רחוקה מבעלה,
וקורא לו בכל יום שמע ישראל,
שיירד אליה, ודאי עליו נאמר קול
ענות אנכי שמע, קול של הענוי
של העניה אנכי שמע.

קם אחד עם קלע, וזו שכינה
תחתונה, ואחד עם קשת, זה
ברית צדיק, עליו נאמר שופ"ר
הול"ף פז"ר גדו"ל, החצים שלה
הם הצדיקים של ישראל שקבלו
ברית, שבזכותו יוצאים מן
הגלות, וסוד הדבר - הא לכם
זרע, שהם טפות, וזו זרק"א.

קמו תנאים ואמוראים שלמעלה
וברכו אותו, ואמרו: מטרה (עטרה)
תהא מגנה עליך מהחצים בגלות,
עליך נאמר לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם, וקשת וחץ של
צד הקדשה יגן עליך, ותחת
כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו,
צנה - זו שכינה תחתונה, וסחרה
- זו שכינה עליונה, אמתו - זה
העמוד האמצעי.

קם הוא ואמר: תנאים תנאים,
משנה תהיה בעזרתכם ולא
תשתנו מרחמים לדין, ההלכה
הולכת לימינכם להתגבר בה על
שונאיכם, קבלה תתקבל
תפלתכם, בריאת מוציאה אתכם
ואת בניכם מן הגלות ומשעבוד
ודין של אותו הממנה על הגלות
על בניכם. מיד שברך אותם עלה
למקומו.

לית ענויאי פֿענויאי דבעלה, תרועה דאיהי
תור"ה עין אנפין, ואיהי תרועה דיליה, ובגין
דא (דף מח ע"א) אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר קול ענות אנכי שומע (שמות לב
יח). דא איהו ענויאי דאנכי שומע, דאיהי
צווחת בכל יומא למעלה, היא ובנהא, וקראן
ליה תרין זמנין ערב ובקר שמע ישראל, וכל
בר נש דאית ליה ענוי משכינתא, דאיהי עניא
בגלותא, רחיקא מן בעלה, וקרא ליה בכל
יומא שמע ישראל, דיהא נחית לגבה, ודאי
עליה אתמר קול ענות אנכי שמע, קול דענויאי
דהאי עניא אנכי שמע.

קם אחד בקירטא ודא שכינתא תתאה, וחד
בקשתא דא ברית צדיק, עליה אתמר
שופ"ר הול"ף פז"ר גדו"ל, גירין דילה אינון
צדיקים דישאל דקבילו ברית, דבזכותיה
נפקין מגלותא, ורזא דמלה (בראשית מז כג) הא
להם זרע, דאינון טיפין ודא זרק"א.

קמו תנאים ואמוראים דלעילא וברכו ליה,
ואמרו מטרה (נ"א עטרה) תהא אגינת עלך
מחצים בגלותא, עלך אתמר (תהלים צא ה) לא
תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשתא
וחצא דסטרא דקדושה יגן עלך, ותחת כנפיו
תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה דא שכינתא
תתאה, וסחרה דא שכינתא עלאה, אמתו דא
עמודא דאמצעיתא.

קם איהו ואמר תנאים תנאים משנה תהא
בעזרייכו, ולא תשתניאו מרחמי לדינא,
הלכה אזלת לימינא דלכון, לאתגברא בה על
שנאיכון, קבלה תתקבל עלותכון, ברייתא
אפיקת לכון ולבנייכו מגלותא, ומשעבודא
ודינא דההוא דממנא על גלותא על בנייכו,
מיד דבריך לון סליק לאתריה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּקִדְמִיתָא פִּתַּח וְאָמַר, תֵּנָא
 וְאָמַר: תֵּנָא תֵּנָא, הַשְּׁמֵר לָךְ, הָרִי
 הַקָּלֵעַ לְגַבְיָךְ, וְזוּ הַשְּׂכִינָה, וּבֵה
 נִזְרְקוּ שְׁלֹשׁ אַבְנִים, שְׁהֵם שְׁלֹשׁ
 טַפּוֹת שֶׁל הַמַּחַ הָעֲלִיּוֹנוֹת, שֶׁהֵן
 " י " י, וְנִכְלְלוּ בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה
 וּבְדַעַת.

אָמַר לוֹ: רַבִּי, שִׁים בְּסַלְעַ קַנְיָךְ,
 שְׁהָרִי הַקָּשֶׁת לְגַבְיָךְ, שֶׁהִיא אוֹת
 הַבְּרִית, הַשְּׁמֵר מֵהַחֲצִים שְׁלוֹ,
 שְׁהֵם שְׁלֹשׁ ו' ו' ו', שְׁעוֹלִים
 שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּחֻשְׁבוֹן, וְזֶה ח"י
 הָעוֹלָמִים.

קָם הַתֵּנָא הַשְּׁנִי וְאָמַר לוֹ: הָרִי
 תֵּנָא שְׁמַסְיַע לָךְ, בְּרַמַּח, שֶׁהוּא
 כְּלוּל מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת, וְזֶה ו'
 שֶׁהוּא הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ
 תְּבוֹת הַיְחֻד, וּמֵאֲתִים אַרְבַּעִים
 וּשְׁמוֹנָה תְּבוֹת שְׁנֵאֲמַר בּוֹ וְשִׁים
 בְּסַלְעַ קַנְיָךְ.

שְׁהָרִי קַרְנֵי פְּרָה אֲצִלְךָ, שְׁהֵם שְׁנֵי
 נְבִיאֵי אֱמֶת, עֲלֵיהֶם נֵאֱמַר אֲצַמִּיחַ
 קַרְן לְדוֹד, וּמִצְמִיחַ קַרְן יִשׁוּעָה.
 מִצַּד שֶׁל הַשְּׂכִינָה נִקְרָא קַרְנֵי
 פְּרָה, מִצַּד שֶׁל הַשּׁוֹר - וְקַרְנֵי רֶאֶם
 קַרְנֵי, וְהֵם מְשִׁיחַ רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי י'
 ו', בֵּית רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי ה"ה.

וּשְׂכִינָה נוֹטֶלֶת בְּגַד מַלְכוּת מֵאֵשׁ
 אֲדָמָה וְנִצְבַּעַת בֵּה, וְנִקְרָאת אֲדָם
 פְּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה, אֲדָמָה וְדָאֵי
 מִצַּד הַגְּבוּרָה, תְּמִימָה מֵהַצַּד שֶׁל
 אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי
 וְהִיא תְּמִים, אֲשֶׁר אֵין בֵּה מוּם
 מִצַּד שֶׁל יַעֲקֹב שְׁאֵין בּוֹ פְּסֻלַּת,
 שְׁנֵאֲמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, יַעֲקֹב
 שְׁלָמָעֵלָה, וּבְדַמּוֹתוֹ יַעֲקֹב
 שְׁלָמָטָה. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֵיהָ עַל,
 מִשְׁעַבּוּד הַגְּלוּת, בְּגִלְלָה שֶׁהִיא
 נִקְרָאת שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְלֹא
 עוֹד, אֲלָא שֶׁהִיא נִקְרָאת שְׁבֵת,
 שֶׁהִיא אֶסוּרָה בְּמִלְאָכָה, מִשּׁוּם
 שְׁנִקְרָאת חֲרוּת.

בְּגִין דַּאֲתַקְרִיאַת חֲרוּת.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּקִדְמִיתָא פִּתַּח וְאָמַר, תֵּנָא
 תֵּנָא אֲסַתְמַר לָךְ, דִּהָא קִירְטָא לְגַבְךָ, וְדָא
 שְׂכִינְתָא, וּבֵה אֲזַדְרִיקוּ תְּלַת אַבְנִין, דִּאֵינּוּן
 תְּלַת טַפּין דְּמוּחָא עֲלֵאֵין, דִּאֵינּוּן י"י,
 וְאֲתַכְּלִילוּ בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי שִׁים בְּסַלְעַ קַנְיָךְ, דִּהָא קִשְׁתָּא
 לְגַבְךָ דִּאֵיהּ אוֹת הַבְּרִית, אֲסַתְמַר
 מְגִירִין דִּילֵיהּ, דִּאֵינּוּן תְּלַת ו'ו'ו', דְּסַלְקִין
 ח"י בְּחֻשְׁבוֹן, וְדָא ח"י עֲלָמִין.

קָם תֵּנָא תֵּנִינָא וְאָמַר לֵיהּ, הָא תֵּנִיא דְּמַסְיַע
 לָךְ, בְּרוּמַחָא דִּאֵיהּ פְּלִילָא מֵאַרְבַּע
 פְּרָשִׁיּין, וְדָא ו' דִּאֵיהּ עַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא,
 כְּלִיל שֵׁית תִּיבִין דִּיחֻדָא, וְרַמ"ח תִּיבִין
 דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ ^{oo} (בַּמְדַּבֵּר כֹּד כֹּא) וְשִׁים בְּסַלְעַ קַנְיָךְ.

דִּהָא קַרְנֵי פְּרָה לְגַבְךָ, דִּאֵנּוּן תְּרִין נְבִיאֵי
 קְשׁוּט, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (תְּהִלִּים קֶלֶב יז) אֲצַמִּיחַ
 קַרְן לְדוֹד, וּמִצְמִיחַ קַרְן יִשׁוּעָה מִסְטְרָא
 דְּשְׂכִינְתָא אֲתַקְרִי קַרְנֵי פְּרָה, מִסְטְרָא
 דְּשׁוֹר (דְּבָרִים לֵג יז) וְקַרְנֵי רֶאֶם קַרְנֵי, וְאֵינּוּן
 מְשִׁיחַ רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי י' ו', בֵּית רֵאשׁוֹן
 וְשְׁנֵי ה"ה.

וּשְׂכִינְתָא נִטְלָא פּוֹרְפִירָא מֵאֲשָׁא סוּמְקָא
 וְאַצְטַבַּעַת בֵּה, וְאֲתַקְרִיאַת סוּמְקָא
 פְּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה (בַּמְדַּבֵּר יט ב), אֲדוּמָה וְדָאֵי
 מִסְטְרָא דְּגְבוּרָה, תְּמִימָה מִסְטְרָא דִּהֵוּא
 דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (בְּרַאשִׁית יז א) הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי וְהִיא
 תְּמִים, אֲשֶׁר אֵין בֵּה מוּם מִסְטְרָא דִּיעֲקֹב
 דְּלִית בֵּיהּ פְּסוּלַת, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שִׁם כֹּה כז) וַיַּעֲקֹב
 אִישׁ תָּם, יַעֲקֹב דִּלְעִילָא, וּבְדִיוֹקְנֵיהּ יַעֲקֹב
 דִּלְתַתָּא, אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֵיהָ עַל (בַּמְדַּבֵּר יט
 ב), מִשְׁעַבּוּדָא דְּגְלוּתָא, בְּגִין דִּאֵיהּ שְׂכִינְתָא
 עֲלָאָה אֲתַקְרִיאַת, וְלֹא עוֹד אֲלָא דִּאֵיהּ
 אֲתַקְרִיאַת שְׁבֵת, דִּאֵיהּ אֶסוּרָה בְּמִלְאָכָה,

וְשַׁלְמָה בְּגִינָה אָמַר (קהלת ז' כג) אָמַרְתִּי אַחְכָּמָה
וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי, בְּגִין פְּרָה אֲדוּמָה
בְּשִׁבִיל פְּרָה אֲדָמָה, שֶׁהִיא
מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא וּמְטַמְּאָה אֶת
הַטָּהוֹר שֶׁהִתְעַסֵּק בָּהּ, וְסוּד הַדְּבָר
- מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד,
מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא מִן הַצֵּד שֶׁל
הַיָּמִין, שֶׁהִכְהֵן מִצַּד הַיָּמִין נִקְרָא
אִישׁ טָהוֹר, מִשּׁוּם שֶׁלְצַד (שצ"ד)
הַיָּמִין הִיא מִים שֶׁל הַתּוֹרָה, אִף
עַל גַּב שִׁיְהִי טָמֵא, נִטְהָר בָּהּ,
וּמְטַמְּאֵת אֶת הַטָּהוֹר זֶו גְּבוּרָה,
שֶׁלְצַד סמ"ל שֶׁנֶּפֶל מִקְדָּשָׁתוֹ,
וְמָה שֶׁהִיָּה טָהוֹר טָמֵא אוֹתוֹ
מִשּׁוּם שֶׁשׁוֹלֵט עַל חֵילוֹת
הַטָּמֵא, וְהִכְהֵן שֶׁהוּא טָהוֹר,
כְּשֶׁהִיָּה מִתְעַסֵּק לְקַרְבוֹ לְעֻזְאוֹל,
הִיָּה מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
חַטָּאֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר פִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
וְכוּ', וְהוּא, שֶׁהִיָּה טָהוֹר, הִיָּה
מִתְטַמֵּא בְּאוֹתוֹ עֻזְאוֹל, וְכֵן לְמִי
נִדָּה הִיָּה הִכְהֵן מְטַהֵר אוֹתָהּ,
וְהוּא הִיָּה נִטְמָא עַד עֵת עָרַב
שֶׁהִיָּה נִטְהָר.

וְעוֹד מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא, כְּשֶׁנּוֹלַד
מִשֶּׁה נֶאֱמַר בּוֹ (אצל בת פֶּרְעָה), וְתָרָא
אוֹתוֹ פִּי טוֹב הוּא, שֶׁרָאָתָה עִמּוֹ
שְׂכִינָה, וּמִיָּד שֶׁנִּגְעָה (היא) בּוֹ,
נִטְהָרָה וְנִרְפְּאָה מִצִּרְעָתָה,
וּבְמִשֶּׁה נִדְבָּקָה צִרְעַת, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וְהִנֵּה יָדוֹ מִצִּרְעַת כְּשֶׁלֶג.
שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּגְעָה בּוֹ בַּת
פֶּרְעָה, פֶּרְחָה מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה,
וּמִשּׁוּם זֶה, כְּשֶׁרָצָה לְהִתְקַרֵּב
אֵלָיָה בִּסְנָה, אָמְרָה לוֹ אַל תִּקְרַב
הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ, עַד
שִׁיתְּפֹשֵׁט מְאוֹתוֹ הַגּוּף שֶׁנִּגְעָה בּוֹ
בַּת פֶּרְעָה, שֶׁם הָרָאָה לוֹ שְׁגוּף
הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא צִרְעַת
מֵעוֹר הַנְּחָשׁ.

אֲחֵר שֶׁהִתְפֹּשֵׁט מִמֶּנּוּ וְחֹדֵר לָגֵן
עֲדָן, הַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף קָדוֹשׁ לוֹ, וְזֵהוּ
וְהִנֵּה שָׂבָה כְּבִשְׂרוֹ, וְכֵן מִשֶּׁה

וְשַׁלְמָה בְּגִינָה אָמַר (קהלת ז' כג) אָמַרְתִּי אַחְכָּמָה
וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי, בְּגִין פְּרָה אֲדוּמָה
בְּשִׁבִיל פְּרָה אֲדָמָה, שֶׁהִיא
מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא וּמְטַמְּאָה אֶת הַטָּהוֹר
דְּאִתְעַסֵּק בָּהּ, וְרָזָא דְמִלָּה מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא
לֹא אֶחָד (אייב י"ד), מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא מִסְטָרָא
דִּימִינָא, דְכֹהֲנָא מִסְטָרָא דִּימִינָא אֶתְקָרִי אִישׁ
טָהוֹר, בְּגִין דְלִסְטָרָא (נ"א דִּסְטָרָא) דִּימִינָא אִיְהִי
מִיָּא דְאוּרִייתָא, אִף עַל גַּב דִּיהָ טָמֵא אֶתְדַפֵּי
בָּהּ, וּמְטַמְּאֵת אֶת הַטָּהוֹר דָּא גְבוּרָה, דְלִסְטָרָא
סמ"ל דְנֶפֶל מִקְדוּשְׁתִּיהּ, וְמָה דִּהוּהוּ טָהוֹר
סָאִיב לִיָּה, בְּגִין דְשֶׁלִּיט (דף מח ע"ב) עַל חֵיילִין
דְּמִסְאָבוֹ, וְכֹהֲנָא דְאִיְהוּ טָהוֹר כַּד הוּא מְשַׁתַּדֵּל
לְקַרְבָּא לִיָּה לְעֻזְאוֹל, הוּא מְטַהֵר לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל
חֻבְיִין דְלֵהוֹן, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם וְכוּ', וְאִיְהוּ
דִּהוּהוּ טָהוֹר הוּא מִתְטַמֵּא בִּהְהוּא עֻזְאוֹל, וְהַכִּי
לְמִי נִדָּה הוּא כֹהֲנָא מְטַהֵר לָהּ, וְאִיְהוּ הוּא
מִסְטָאֵב עַד עֲדָן רַמְשָׁא דִּהוּהוּ מִתְדַפֵּי.

וְעוֹד מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא, כַּד נּוֹלַד מִשֶּׁה
אֶתְמַר בִּיהּ (לְגַבֵּי בַת פֶּרְעָה) (שמות ב' ב) וְתָרָא
אוֹתוֹ פִּי טוֹב הוּא, דְחִמְאֵת עִמִּיהּ שְׂכִינְתָהּ,
וּמִיָּד דְנִגְעָה (אִיהִי) בִּיהּ בַּת פֶּרְעָה אֶתְדַפֵּיֵת
וְאֶתְסִיֵּאת מִצִּרְעָתָא דִּילָהּ, וּמִשֶּׁה אֶתְדַבְּקַת בִּיהּ
צִרְעַת, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (שם ד') וְהִנֵּה יָדוֹ מִצִּרְעַת
כְּשֶׁלֶג, דְּבִהְהוּא זְמַנָּא דְנִגְעָה בִּיהּ בַּת פֶּרְעָה,
פֶּרְחַת שְׂכִינְתָא מִנִּיהּ, וּבְגִין דָּא כַּד בְּעָא
לְאֶתְקַרְבָּא לְגַבָּהּ בִּסְנָה, אָמְרָה לִיָּה אַל תִּקְרַב
הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ (שם ג' ה) עַד
דִּיתְפֹּשֵׁט מִהְהוּא גּוּפָא דְנִגְעַת בִּיהּ בַּת פֶּרְעָה,
תִּמְן אַחֲזִי לִיָּה, דְגּוּפָא דְבַר נֶשׁ בְּהָאֵי עֲלֵמָא,
אִיְהוּ צִרְעַת מִמְשַׁכָּא דְחוּיָא.

לְבַתֵּר דְאֶתְפֹּשֵׁט מִנִּיהּ, וְהֹדֵר לְגִנְתָּא דְעֲדָן,
אֶתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא קְדִישָׁא דִּילִיָּה, וְדָא

התלבש ביה, וזהו והנה שבה כבשרו, ודא איהו והנה שבה כבשרו, פקדמיתא דאתמר ביה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ומשום זה אמר לו של נעליך מעל רגליך, זה הגוף שהיה לו כנעל, אותו שנגעה בו בת פרעה והתלבש באחר, ובאותו זמן חזרה עליו השכינה.

ומשום זה נראה (הראה) לו באותות שעשה באות הראשונה, ואמר לו הבא נא ירך בחיקך וכו', ולמה בחיקך? פאן רומז, משכבת חיקך שמר פתחי פיך, והנה מצרעת כשילג, ואחר כך הראה לו שנטהר בתורה, זהו שכתוב ביה והנה שבה כבשרו.

ועוד, שכינה תחתונה היא עגלה ערופה, ומצד של פרה - שור, וזהו ופני שור מהשמאל, ומצד של עגלה - עגל בן בקר לחטאת, ופרה ודאי נקראת שכינה עליונה כשנוטלת מגבורה, ושכינה תחתונה עגלה כשנוטלת ממנו. ועוד קרני פרה - נצח והוד, בהם עמים ינגח יחדו, קרני ראם - חסד גבורה, שיעשה בהם קרב עם עמלק, וימחה אותו ואת זרעו מהעולם.

ועוד קרני פרה, אלו תלמידי חכמים שמתופחים זה עם זה בתורה ומתנגחים כמו שורים זה עם זה, משום שתורה שבעל פה היא מצד הגבורה, שנקראת אלהים, ובו פותחת התורה בראשית ברא אלהים, בגלל זה תלמידי חכמים מתנגחים בתורה כמו שורים זה עם זה, ומשום זה יהו"ה כגבור יצא - מצד הגבורה, יריע - בתרועה, יצריח - בשברים, על איביו יתגבר - בתקיעה. באותו זמן כל הספירות

איהו והנה שבה כבשרו (שם ד ה), והכי אתלבש משה ביה, ודא איהו והנה שבה כבשרו, פקדמיתא דאתמר ביה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ובגין דא אמר ליה של נעליך מעל רגליך (שמות ג ה), דא גופא זהוה ליה פנעל, ההוא דנגעה ביה בת פרעה, ואתלבש באחרא, ובההוא זמנא אהדרת עליה שכינתא. ובגין דא אתחזי (ג"א אחזי) ליה באתין דעבד באת קדמאה, ואמר ליה הבא נא ירך בחיקך וכו' (שם ד ו), ואמאי בחיקך, הכא רמיז משכבת חיקך שמור פתחי פיך (מילה ד ו), והנה מצורעת כשילג (שמות ד ו), ולבתר אחזי ליה דאתדכיא באורייתא, הדא הוא דכתיב ביה (שם) והנה שבה כבשרו.

ועוד שכינתא תתאה איהי עגלה ערופה, ומסטרא דפרה שור, ודא איהו ופני שור מהשמאל (יחזקאל א ט), ומסטרא דעגלה, עגל בן בקר לחטאת (ויקרא ט ב), ופרה ודאי אתקריאת שכינתא עלאה פד נטלת מן גבורה, ושכינתא תתאה עגלה פד נטילת מניה.

ועוד קרני פרה נצח והוד, בהם עמים ינגח יחדיו (דברים לג יז), קרני ראם חסד גבורה, דיעביד בהון קרבא בעמלק, וימחי ליה ולזרעיה מן עלמא.

ועוד קרני פרה אלין תלמידי חכמים דמתופחין דא עם דא באורייתא, ומתנגחין כשורים דא עם דא, בגין דאורייתא דעל פה איהי מסטרא דגבורה דאתקרי אלהים, וביה פתחת אורייתא בראשית ברא אלהים, בגין דא תלמידי חכמים אינון מתנגחין באורייתא כשורים דא עם דא, ובגין דא יהו"ה כגבור יצא (ישעיה מב יג) מסטרא

דגבורה, יריע בתרועה, יצריח בשברים, על איביו יתגבר בתקיעה בההוא

נוטלות מגבורה, והשם של יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, ואפלו המלאכים
שלמעלה, וישאל שלמטה.

ואחר שנוטל מהם נקמה, יתמלא
רחמים על ישראל, ולפני שיהיה
נוטל נקמה מעמלק לא יושב
בכסא, ובאותו זמן שנוטל נקמה
מבני עשו, יבא לפיס את האילת,
והיא גוע"ה ובוכה. זהו שפתוב
רחל מבכה על בניה, עד שנשבע
לה הקדוש ברוך הוא להעבירם
מהעולם, ויהרג בהם עד
שיצטבע הים מדמם, ויהרג בהם
עד שיתפרנסו מהם חיות הבר
שנים עשר שנים, ועופות השמים
שבע שנים.

ועוד גע"א, תלש"א, אזל"א
גרי"ש, גע"א בתרועה, ונותן
בהם סקילה, זהו שפתוב ונטה
עליה קו תהו ואבני בהו. תלש"א
בשברים, ת"ל א"ש, (וזה שרפה),
ת"ל זה חנק, כמו זה א"ש שרפה.
אזל"א גרי"ש בתקיעה, שהוא
כמו רמח להרג אותם בהרג.

שרש"ת, תרועה, לתפס אותם
אסורים בבית האסורים של
המלך, כמו שנאמר לאסר
מלכיהם בזקים וכו'. שופ"ר
הול"ף, פס"ק, מק"ף, קול
השופר עולה בתרועה כמו רמח,
לעורר עליהם קול תרועת
מלחמה, וזה שופ"ר הול"ף.
פס"ק זה שברים, שעושה להם
פסקות וקשרים (קרטין או קרעין), וזו
מפת חרב והרג ואבדן. מק"ף
תרועה, זה חנק, וזהו הולף וחזק
מאד. מאד, זה מות שהתחזק
עליהם, כמו שמתן תורה.

ועוד אזל"א גרי"ש, השכינה
אומרת לקדוש ברוך הוא, גרש
האמה הזאת ואת בנה, אלו הערב

זמנא כל ספירן נטלין מגבורה, ושמא דיו"ד
ה"א וא"ו ה"א, ואפילו מלאכים דלעילא,
וישראל דלתתא.

ולבתר דנטיל נוקמא מנייהו, יתמלא רחמין
על ישראל, וקדם דיהא נטיל נוקמא
מעמלק, לא יתיב בכרסיא, ובההוא זמנא
דנטיל נוקמא מבני עשו, ייתי לפייסא
לאילתא, ואיהי גע"א ובוכה, הדא הוא
דכתיב (ירמיה לא יד) רחל מבכה על בניה, עד
דאומי לה קודשא בריך הוא לאעברא לון
מעלמא, ויקטול בהון, עד דיצטבע ימא מן
דמהון, ויקטול בהון עד דיתפרנסון מנהון
חיוון פרא תרי עשר שנין, ועופין דשמאי
שבע שנין.

ועוד גע"א, תלש"א, אזל"א גרי"ש, גע"א
בתרועה, ויהיב בהון סקילה, הדא הוא
דכתיב (ישעיה לד יא) ונטה עליה קו תהו ואבני
בהו, תלש"א בשברים ת"ל א"ש (ודא
שריפה), ת"ל דא חנק, פגוונא דא א"ש שריפה,
אזל"א גרי"ש בתקיעה, דאיהו פרומחא
לקטלא לון בהרג.

שרש"ת תרועה למתפש לון אסורין בבית
אסורין דמלכא, כמה דאת
אמר (תהלים קמט ה) לאסור מלכיהם בזיקים וכו',
שופ"ר הול"ף, פס"ק, מק"ף, קלא דשופרא
סלקא בתרועה (דף טו ע"א) כרומחא, לעורר
עלייהו קול תרועת מלחמה, ודא שופ"ר
הול"ף, פסק דא שברים דעביד לון פסקות
וקטרין (נ"א וקרטין או וקרעין), ודא מפת חרב והרג
ואבדן, מקף תרועה דא חנק, ודא איהו הולף
וחזק מאד (שמות יט ט), מאד דא מות דאתתקף
עלייהו, פגוונא דמתן תורה.

ועוד אזל"א גרי"ש, שכינתא אמרת לקודשא בריך הוא, גרש האמה

הזאת ואת בנה (בראשית כא י) אלין ערב רב, (ש"א כו יב) דגרושני מהסתפח בנחלת יהו"ה, גריש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי, דלא יהא לון חולקא עם ישראל, שופ"ר הול"ך, רבי"ע, רבי"ע, שניי גרישי"ן, שלשל"ת, בההוא זמנא נטיל קודשא בריך הוא רמ"ח, דאיהי רמ"ח תיבין דאית בקריאת שמע ושית תיבין דיחודא, ובה (במדבר כה ח) וידקר את שניהם, דכר ונוקבא, דא סמא"ל ונחש, ורבי"ע דיוקנא דומיא דרומ"ח.

רב, שגרושני מהסתפח בנחלת יהו"ה, גרש אותם מן העולם הזה ומן העולם הבא, שלא יהיה להם חלק עם ישראל. שופ"ר הול"ך, רבי"ע, שניי גרישי"ן, שלשל"ת, באותו זמן נוטל הקדוש ברוך הוא רמ"ח, שהוא מאתים ארבעים ושמונה תבות שיש בקריאת שמע ושש תבות היחוד, ובה, וידקר את שניהם, זכר ונקבה, זה סמא"ל ונחש, ורבי"ע דמות דומה של רמ"ח. שניי גרישי"ן, גרש אותם הקדוש ברוך הוא מן השמים והארץ. באותו זמן, שקר הסוס לתשועה וכו', שהקדוש ברוך הוא רודף אחריהם, ונוטל אותם בשלשל"ת על צוארם, ואחר כך הורג אותם ברמח, שהוא רבי"ע. בראשונה גרש אותם, ואחר כך רדף אחריהם ותפס אותם, ואחר כך הרג אותם. ורבי"ע ושניי גרישי"ן ושלשל"ת, הם תקיע"ה שבריי"ם תרוע"ה. שבריי"ם, שבר תשבר מצבותיהם, אלו שנאמר בהם ויבאו בני האלהים להתיצב על יהו"ה, בדין על השכינה וישראל, שנאמר בו ויבא גם השטן בתוכם, זה סמא"ל שבא לקטרג על בני ישראל ולדון את השכינה, וכיון שהוא מבקש דין על השכינה ובניה, פאלו עומדים עליו. תרוע"ה, בה תרועם בשבט ברזל. תקיע"ה, והוקע אותם ליהו"ה נגד השמש, ושופ"ר הוא קול, ממנו יוצא קול בתקיעה שברים תרוע"ה. תקיעה מן המוח, שברים מהלב, כמו שנאמר לב נשבר ונדכה וגומר, זהו זבחי אלהי"ם ונדכה נשברה. הקול בתרוע"ה מכנפי ראה, וכלם נכללו בקנה וראה, ונעשו קול, ובפה דבור.

שניי גרישי"ן, תריך לון קודשא בריך הוא מן שמיא וארעא, בההוא זמנא שקר הסוס לתשועה וכו' (תהלים לג יז), דקודשא בריך הוא רדיף אבתרייהו, ונטיל לון בשלשל"ת על צואריהון, ולבתר קטיל לון ברומחא דאיהו רבי"ע, בקדמיתא תריך לון, ולבתר רדיף אבתרייהו ותפיס לון, ולבתר קטיל לון. ורבי"ע, ושניי גרישי"ן, ושלשל"ת, אינון תקיע"ה שבריי"ם תרוע"ה, שבריי"ם (שמות כג כד) תשבר מצבותיהם, אלין דאתמר בהון (איוב א ו) ויבאו בני האלהי"ם להתיצב על יהו"ה, בדינא על שכינתא וישראל, דאתמר ביה ויבא גם השטן בתוכם, דא סמא"ל דאתא לקטרג על בנוי דיש"אל, ולדון לשכינתא, וכיון דהוא בעי דינא על שכינתא ובנוי, פאלו קיימין עליה, תרוע"ה בה (תהלים בט) תרועם בשבט ברזל, תקיע"ה והוקע אותם ליהו"ה נגד השמש (במדבר כה ד), ושופ"ר איהו קלא, מניה נפיק קלא בתקיעה שברים תרוע"ה, תקיעה מן מוחא, שברים מלפא, פמה דאתאמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדכה וגומר, דא איהו זבחי אלהי"ם רוח נשברה, קלא בתרוע"ה מפנפי ריאה, וכלהו אתפלילו בקנה וריאה, ואתעבידו קול, ובפומא דבור.

וְעוֹד נִשְׁמָה רוּחַ וְנִפְשׁ שֶׁל אָדָם,
הֵן תְּקִיעַת תְּרוּעָה שְׁבָרִים. הַנֶּפֶשׁ
בְּלֵב, וְזֶה שְׁבָרִים, כְּמוֹ שְׁנֹאמְר
לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה. הַנִּשְׁמָה בְּמִחַ,
וְזוֹ תְקִיעָה. הַרוּחַ בְּכַנְפֵי רֵאָה,
שְׁנוֹשְׁבִים עַל הַלֵּב שֶׁהוּא אֵשׁ
דּוֹלֶקֶת, וְאִם לֹא, הִיא דּוֹלֶקת כֹּל
הַגּוֹף, וְסוּד הַדְּבָר - כְּנִפְי יוֹנָה
נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְגוֹמֵר, וְהַרוּחַ כְּלוּלָה
מֵאֵשׁ וּמֵיָם, וּמְשׁוּם זֶה הוּא
תְּרוּעָה, וְעֲלִיו נֹאמֵר אֲשֶׁרֵי הָעַם
יִדְעֵי תְרוּעָה, מְשׁוּם שֶׁהַנִּשְׁמָה
הִיא נִשְׁמַת חַיִּים, בֵּינָה שְׁנוֹטְלַת
מִחֲכָמָה, נֶפֶשׁ מַלְכוּת תְּבוּנָה, רוּחַ
תְּפָאֲרַת, וְהוּא הַדַּעַת שְׁכוּלָל אֶת
שְׁנֵיהֶם, עָלָיו נֹאמֵר וּבִדְעַת
חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

וּמִבְּיִנָּה הַנְּבִיאִים, וְהֵם נִצַּח וְהוֹד,
וּמִמַּלְכוּת פְּתוּבִים, וְהֵם חֶסֶד
וְגִבּוּרָה תְּפָאֲרַת, תּוֹרָה כּוֹלָל כָּלֵם,
וְהַפֵּל עוֹמֵד עַל עֲמוּד אֶחָד, וְזֶה
צְדִיק יִסוּד עוֹלָם.

כְּבֵד וּטְחוּל זֶה סְמָא"ל וְנַחֲשׁ.
הַכְּבֵד אֵשׁ אֲדָמָה, הַמְּרָה אֵשׁ
יִרְקָה, טְחוּל אֵשׁ שַׁחְרָה, יוֹתֵרֵת
כְּלוּלָה שֶׁל כָּלֵם. כְּבֵד וּטְחוּל -
סְמָא"ל וְנַחֲשׁ"ש, כְּבֵד - אֵל אַחַר,
מְרָה - סֵם הַמּוֹת שְׁלוֹ, טְחוּל -
נַחֲשׁ הַנִּקְבָּה שְׁלוֹ, חֵלֶב טָמֵא,
וּמְרָה הִיא חֲרָבוֹ שֶׁל מֵלֶאךֶם הַמּוֹת,
כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה
כִּלְעֵנָה חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת. וּבַתּוֹרָה
שֶׁהִיא סֵם חַיִּים, אִם הַנִּשְׁמָה
טְמָאָה, נִעְבֵּר מִן הָעוֹלָם. (כְּבֵד וּטְחוּל
זֶה סְמָא"ל וְנַחֲשׁ שֶׁהֵם אֵל אַחַר) וְכְּבֵד
שֶׁהוּא אֵל אַחַר בַּתְּרוּעָה שֶׁהוּא
רוּחַ, נִעְבֵּר מִן הָעוֹלָם, טְחוּל
שֶׁהוּא נַחֲשׁ בְּשְׁבָרִים שֶׁהוּא נֶפֶשׁ,
נִעְבֵּר מִן הָעוֹלָם, מְרָה שֶׁהוּא סֵם
הַמּוֹת בַּתְּקִיעָה, נִעְבֵּרֵת מִן
הָעוֹלָם.

אֲשֶׁרֵי הוּא מִי שְׁכוּלָל נִשְׁמָה וְרוּחַ
עִם הַנֶּפֶשׁ בְּקוּל שֶׁל הַתּוֹרָה,
שֶׁבַתּוֹרָה הַתְּחִיָּקוּ, שְׁכַל מִי שְׁאִינוּ

וְעוֹד נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא דְבַר נֶשׁ, אִינוּן
תְּקִיעָה תְּרוּעָה שְׁבָרִים, נִפְשָׁא בְּלֵבָא וְדָא
שְׁבָרִים, כְּמָה דָּאֵת אָמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה,
נִשְׁמָתָא בְּמוּחָא וְדָא תְקִיעָה, רוּחָא בְּכַנְפֵי
רֵיָאָה, דְנִשְׁיֵב עַל לֵבָא דְאִיהוּ נוֹר דְלִיק, וְאִם
לֹאוּ הוּוּ דְלִיק כָּל גּוּפָא, וְרִזָּא דְמַלְהַ כְּנִפְי
יוֹנָה נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְגוֹמֵר (שם סח יד), וְרוּחָא כְּלוּל
מֵאֲשָׁא וּמֵיָא, וּבְגִין דָּא אִיהוּ תְרוּעָה, וְעֲלִיָּה
אֲתָמֵר (שם פט טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יִדְעֵי תְרוּעָה, בְּגִין
דְנִשְׁמָתָא אִיהִי נִשְׁמַת חַיִּים, בֵּינָה דְנִטְלָה
מִחֲכָמָה, נֶפֶשׁ מַלְכוּת תְּבוּנָה, רוּחַ תְּפָאֲרַת,
וְאִיהוּ דַּעַת כְּלוּל תְּרוּיָהוּ, עֲלִיָּה אֲתָמֵר (משלי
כד ד) וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

וּמִבְּיִנָּה נְבִיאִים, וְאִינוּן נִצַּח וְהוֹד, וּמִמַּלְכוּת
כְּתוּבִים וְאִינוּן חֶסֶד וְגִבּוּרָה, תְּפָאֲרַת
תּוֹרָה כְּלוּל כָּלֵהוּ, וְכִלְא עַל עֲמוּדָא חַד קִיָּמָא
וְדָא (משלי י כה) צְדִיק יִסוּד עוֹלָם.

כְּבֵד וּטְחוּל דָּא סְמָא"ל וְנַחֲשׁ"ש, כְּבֵד אֲשָׁא
סוּמְקָא, מְרָה אֲשָׁא יִרוּקָא, טְחוּל אֲשָׁא
אוּכְמָא, יוֹתֵרֵת כְּלוּלָה דְכִלְהוּ, כְּבֵד וּטְחוּל
סְמָא"ל וְנַחֲשׁ"ש, כְּבֵד אֵל אַחַר, מְרָה סֵם מּוֹת
דִּילִיָּה, טְחוּל נַחֲשׁ נוּקְבָא דִּילִיָּה, חֵלֶב טָמֵא,
וּמְרָה אִיהוּ חֲרָבָא דְמֵלֶאךֶם הַמּוֹת, כְּמָה דָּאֵת
אָמֵר (שם ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כִּלְעֵנָה חֲדָה כְּחָרֵב
פִּיּוֹת, וּבְאוּרִיָּתָא דְאִיהִי סֵם חַיִּים אִי נִשְׁמָתָא
טְמָא אֲתַעֲבָרָא מִן עֲלְמָא, (כְּבֵד וּטְחוּל דָּא סְמָא"ל
וְנַחֲשׁ"ש, דְאִיָּהוּ אֵל אַחַר), וְכְּבֵד דְהוּא אֵל אַחַר
בַּתְּרוּעָה דְאִיהוּ רוּחָא מִתְעַבְרָא מִן עֲלְמָא,
טְחוּל דְהוּא נַחֲשׁ בְּשְׁבָרִים דְאִיהוּ נֶפֶשׁ
מִתְעַבְרָא מִן עֲלְמָא, מְרָה דְהוּא סֵם הַמּוֹת
בַּתְּקִיעָה מִתְעַבְרָא מִן עֲלְמָא.

וּבָאָה אִיהוּ דְכִלְלֵי נִשְׁמָתָא וְרוּחָא עִם
נִפְשָׁא בְּקִלְא דְאוּרִיָּתָא, דְבְּאוּרִיָּתָא

אֶת־תִּקְפוֹן, דְּכָל מָאן דְּלֵא אֶתְעֶסַק בְּאוֹרֵייתָא,
 חֲלִישׁ נִשְׁמַתִּיה רִוּחִיה וְנִפְשִׁיה עֵילָא וְתַתָּא,
 וְיוֹתֵרֵת הִפְכַּד אִיהוּ זִוְנָה, שְׁיִוְרִין אִיהוּ לְכָל
 אֱלֹהִים אַחֲרִים מִתְתַּקְפָּא, וְאַמְאֵי אֶתְקֵרִיאַת
 יוֹתֵרֵת הִפְכַּד, אֲלֵא בְתַר דְּעֵבִיד נְאוּפָא עִם
 פְּלָהוּ, יְהִיבַת שְׁיִוְרִין לְבַעֲלָהּ, וְעֵלָה אֶתְמַר (שם
 ד כו) פִּי בְעַד אִשָּׁה זִוְנָה עַד כְּפַר לָחֵם, דְּאִיהִי
 אֶתְחַמְמַת מִכְּבֵּד, וְטַחֹל (דף מט ע"ב) אִיהוּ
 שְׁחֹק הַפְּסִיל, וְעֵלָה אֶתְמַר אִם רְאִיתָ רְשַׁע
 שְׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת לֹו אַל תִּתְגַּרְהַ בּוֹ, בְּגִין
 דְּאִיהוּ שְׁאוּל תַּחְתִּית, דְּאֶתְמַר בֵּיה צְדִיק מִמְּנוּ
 בּוֹלַע, אֲבָל צְדִיק גָּמֹור אֵינֹו בּוֹלַע, כְּבֵּד פּוֹעֵס
 וְקָטִיל.

עוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִחֲלִישׁ נִשְׁמַתּוּ,
 רוּחוֹ וְנִפְשׁוֹ מֵעֵלָה וּמִטָּה, וְיוֹתֵרֵת
 הִפְכַּד הִיא זִוְנָה, שְׁיִוְרִים הִיא,
 לְכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים מִחֻזְקָת,
 וְלָמָּה נִקְרְאָת יוֹתֵרֵת הִפְכַּד? אֲלֵא
 אַחַר שְׁעוֹשָׁה נְאוּף עִם כָּלֵם,
 נוֹתַנַת שְׁיִוְרִים לְבַעֲלָהּ, וְעֵלָהּ
 נֹאמַר כִּי בְעַד אִשָּׁה זִוְנָה עַד כְּפַר
 לָחֵם, שְׁהִיא מִתְחַמְמַת מִכְּבֵּד,
 וְטַחֹל הוּא שְׁחֹק הַפְּסִיל, וְעֵלִיו
 נֹאמַר אִם רְאִיתָ רְשַׁע שְׁהִשְׁעָה
 מִשְׁחָקָת לֹו, אַל תִּתְגַּרְהַ בּוֹ, מִשּׁוּם
 שְׁהוּא שְׁאוּל תַּחְתִּית, שְׁנֹאמַר בּוֹ
 צְדִיק מִמְּנוּ בּוֹלַע, אֲבָל צְדִיק
 גָּמֹור אֵינֹו בּוֹלַע, הִפְכַּד פּוֹעֵס
 וְהוֹרֵג.

רַב מִבֵּין, לֵב יוֹדַע, לֵב רוֹאֵה, לֵב רוֹאֵה,
 הֵלֵב הוּא שְׁכִינָה, שְׁלֵא נוֹטֵלֵת
 אֲלֵא דָם צַח, שְׁהִיא קָרְפֵן שֶׁל
 תְּפִלָּה נִקְיָה בְּלֵי חֲטָאִים וּבְלֵי
 פְּסִלֵת, וּמִקְרִיבָה לְבַעֲלָהּ אֶת
 הַיָּפָה שְׁכָל.

אֲבָר יוֹתֵרֵת הִפְכַּד לֹא נוֹתַנַת
 לְבַעֲלָהּ אֲלֵא שְׁיִוְרִים וּפְסִלֵת, וּמִי
 הוּא בַעֲלָהּ? (טחול) (כַּבֵּד) אֵל אַחַר,
 וּמִהַשְׁיִוְרִים הֵלְלוּ שְׁנוּטֵל מִמְּנָה,
 נַעֲשֶׂה דָם טַחֹל חֲשׂוֹף וְשַׁחַר,
 הוּא הַנְּחַשׁ הֶרְמַאי שְׁפַתָּה אֶת
 חוּה, שְׁהִיא הֵלֵב, וְגֵרַם לָהּ מוֹת.
 וְהָרִי שְׁנֵי בְתֵי הֵלֵב הֵם, אֶת מִי
 מֵהֵם הוּא פִתָּה? אֲלֵא אוֹתוֹ שֶׁל
 שְׁמַאל, שְׁנֹאמַר בּוֹ לֵב כְּסִיל
 לְשְׁמַאלוֹ, וְעֵלִיו נֹאמַר וּמוֹצֵא אֲנִי
 מִר מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה. לֵב חֲכָם
 לִימִינוּ, זֹו אִשְׁת חִיל עֲטֵרֵת
 בַּעֲלָהּ, עֵלָה נֹאמַר מִצָּא אִשָּׁה
 מִצָּא טוֹב, שְׁהִיא יֵצֵר הַטוֹב מְזֹלוֹ
 שֶׁל אָדָם, עֵלָה נֹאמַר לְהַנִּיחַ
 בְּרָכָה אֵל בֵּיתְךָ, בְּרַכַת יְהו"ה הִיא
 תַעֲשִׂיר, עֵלָה נֹאמַר רְאֵה חַיִּים
 עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

הִיא בְדִיוֹקָן הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה

רַב מִבֵּין, לֵב יוֹדַע, לֵב רוֹאֵה, לֵב אִיהוּ
 שְׁכִינַתָּא, דְּלֵא נִטְלָא אֲלֵא דְמָא צַח,
 דְּאִיהִי קְרַבְנָא דְצִלוֹתָא נִקְיָה בְּלֵא חוּבִין וּבְלֵא
 פְּסוּלֵת, וּקְרִיבַת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ שׁוֹפְרָא דְכֵלָּא.
 אֲבָר יוֹתֵרֵת הִפְכַּד לֹא יְהִיבַת לְבַעֲלָהּ אֲלֵא
 שְׁיִוְרִין וּפְסוּלֵת, וּמֵאֵי נִיהוּ בַעֲלָהּ (טחול)
 (ס"א כַּבֵּד) אֵל אַחַר, וּמֵאֵלִין שְׁיִוְרִין דְּנִטְלֵל מִנָּה
 אֶתְעֵבִיד דָּם טַחֹל חֲשׂוֹף וְאוּכְמָא, הוּא נַחֲשׁ
 רְמַאי דְפִתֵי לְחוּה דְּאִיהִי לְבָא, וְגֵרַם לָהּ מוֹתָא.
 וְהֵא תְרֵי בְתֵי לְבָא אֵינֹון לְמָאן פִּתֵי מִנֵּייהוּ,
 אֲלֵא הֵהוּא דְשְׁמַאלָא דְאֶתְמַר בֵּה (קהלת
 י ב) לֵב כְּסִיל לְשְׁמַאלוֹ, וְעֵלָה אֶתְמַר (שם ז
 כו) וּמוֹצֵא אֲנִי מִר מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה, לֵב חֲכָם
 לִימִינוּ דָּא אִשְׁת חִיל עֲטֵרֵת בַּעֲלָהּ, עֵלָה
 אֶתְמַר (משלי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב, דְּאִיהִי
 יֵצֵר הַטוֹב מִזְלִיָה דְּבַר נֵשׁ, עֵלָה אֶתְמַר (יחזקאל
 מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֵל בֵּיתְךָ, בְּרַכַת יְהו"ה הִיא
 תַעֲשִׂיר, וְעֵלָה אֶתְמַר (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים עִם
 אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

אִיהִי בְדִיוֹקָנָא דְשְׁכִינַתָּא תַתָּא פְּלִילָא מַעֲשָׂר, וְאִיהִי נֵר מְצוּה, וְרוּחָא

דְּנָשִׁיב בְּהַ תְּפַאֲרַת יִשְׂרָאֵל אִיהִי בְּכַנְפֵי רִיאָה,
וְדָא אִיהוּ וְתוֹרָה אור, דְּנִהִיר בְּהַ דָּא שְׂכִינְתָּא
עֲלָאָה נְשִׁמַת חַיִּים, דְּנַחְתָּא מִן מוֹחָא לְאַנְהָרָא
לוֹן בְּלַבָּא.

מאי נ"ר נפשא רוחא, דנפשא איהי פתילה
(נ"א על שם דאיהי שותפא דגופא), רוחא דא
זיתא, נשמתא נר יהו"ה נשמת אדם (משלי ב
כז). אדם דאיהי אור נר, נהיר ביה אוריותא דבכתב, ונשמתא
דאיהי נר נהיר בה מצוה, ובזמנא דלא נהירין בה אור וגר אתמר
בנשמתא אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ואתמר
באדם (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות), ומאי נ"ר נפשא
רוחא, נ' נפשא ר' רוחא, לְקַבֵּל תְּלַת קְטָרִין
אֵלֶיךָ, אֵינֹן תְּלַת גְּוֹנִין, אֶשָּׂא אוֹכְמָא חוּרָא
וְתַכְלָתָא, מָאן דְּנָטִיר נֵר יְהוּ"ה נְשִׁמַת אָדָם
בְּאוֹרֵייתָא, בְּפַקוּדֵיךָ דַּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, לֹא
שְׁלִיט עֲלֵיהּ נִירָא דְגִיְהֵנָם, וְדָא אִיהוּ כְּבִד
וּמְרָה וּטְחוּל, כְּבִד אֶשָּׂא סוּמְקָא, מְרָה אֶשָּׂא
יְרוּקָא, טְחוּל אֶשָּׂא אוֹכְמָא, יוֹתֵרַת הַכְּבִד
כְּלָלָא דְכֻלְהוּ, תְּכַלַת חֲשׂוּךְ.

וְתַבְלַת דְּצִיצִית מְצוּה, וְתַכְלַת לִית בְּסִטְרָא
אַחְרָא, בְּגִין דְּאִיהוּ דוּמָה לְכַרְסִיָּא
יְקִירָא, גְּוֹנִין דְּשַׂרְגָּא אֵינֹן לְבוּשִׁין לְנֵר יְהוּ"ה
נְשִׁמַת אָדָם, גְּוֹן אוֹכְם דְּאִיהוּ טְחוּל, כִּד
מְתַלְבַּשְׁת תַּמָּן נַפְשָׂא בְּחוּבִין, אִיהִי אִמְרַת (שיר
א ו) אֵל תְּרַאֲוֵנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, שְׁחַרְחַרְתָּ
בְּקִדְרוּתָא דְּכַנִּי, בְּדוּחְקָא דְּלֵהוֹן בְּעַנְוִיתָא
דְּלֵהוֹן, קִדְרוּתָא וְלִיצְנוּתָא וְעַנְוִיתָא מְטְחוּל
נַפְקָא, כִּד נְשִׁמַתָּא אִסִּירָא בְּהַ בְּגֻלוּתָא, וְדָא
אִיהוּ (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירְתָּהּ,
וּבִהּהוּא זְמַנָּא טְחוּל שׁוּחַק, וְלִזְמַנָּא דִּייתִי
מִלְכָּא מְשִׁיחָא לְנִטְלָא נוֹקְמָא מְטְחוּל דְּאִיהִי
שִׁפְחָה, (תהלים ב ד) יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק, יִשְׁחַק
אִיהוּ בְּאִבּוּדָא דְּלֵהוֹן, כְּמָה דָּאֵת אִמֵּר (משלי יא
ו) וּבְאִבְד רְשָׁעִים רָנָה.

כְּלִילָה מְעִשֵׁר, וְהִיא נֵר מְצוּה,
וְהַרְוִיחַ שְׁנוּשְׁבַת בְּהַ תְּפַאֲרַת
יִשְׂרָאֵל, הִיא בְּכַנְפֵי רִאָה, וְזִהוּ
וְתוֹרָה אור, שְׂמַאֲרָה בְּהַ, זִו
הַשְׂכִּינָה הַעֲלִינָה נְשִׁמַת חַיִּים,
שְׁיֻרְדַת מִן הַמַּחַ לְהַאֲרִי אוֹתָם
בְּלַב.

מה זה נ"ר? נפש רוח. שהנפש
היא פתילה, (על שם שהיא שתפא בגוף)
והרוח זה הזית. הנשמה, נר
יהו"ה נשמת אדם. (אדם שהוא אור
נר, מאירה בו תורה שבכתב, והנשמה שהיא נר,
מאירה בה מצוה, ובזמן שאין מאירים בה אור
וגר, נאמר בנשמה אל תראני שאני שחרחרת,
ונאמר באדם אלביש שמים קדרות). ומה זה
נ"ר? נפש רוח, נ' נפש, ר' רוח,
כנגד שלשת הקשרים הללו הם
שלשה גונים, אש שחורה, לבנה
ותכלת. מי ששומר את נר יהו"ה
נשמת אדם בתורה, במצוות
עשה ולא תעשה, לא שולטת
עליו אש הגיהנם, וזהו כבד ומרה
וטחול. הכבד אש אדמה, המרה
אש ירקה, טחול אש שחורה,
יותרת הכבד הפלל של פלם,
תכלת חשוכה.

והתבלת של ציצית - מצוה,
ותכלת, אין בצד האחר, משום
שהיא דומה לפסא הנכבד, צבעי
הנר הם לבושים לנר יהו"ה
נשמת אדם. צבע שחר, שהוא
טחול, כשמתלבשת שם הנפש
בחטאים, היא אומרת אל תראני
שאני שחרחרת, שחרחרת
בקדרות של בני, בדחק שלהם,
בעני שלהם. קדרות וליצנות
ועניות יוצאים מטחול, כשנשמה
אסורה בה בגלות, וזהו ושפחה
כי תירש גברתה, ובאותו זמן
טחול שוחק, ולעתיד שיבא
המלך המשיח לטל נקמה
מהטחול, שהיא שפחה, יושב
בשמים ישחק, הוא ישחק באבדן
שלהם, כמו שנאמר ובאבד
רשעים רנה.

רנ"ה איהו הנ"ר, איהו נה"ר יוצא מעדן,
 ומאי ניהו מצות עשה ומצות לא תעשה
 פחושפן נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר
 המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה,
 ובההוא זמנא הטחול דשוחק אתאביד, ואז
 יתקיים (תהלים קכו ב) אז ימלא שחוק פיניו
 ולשוננו רנה ודאי, ואז (משלי לא יח) לא יכפה
 בלילה נרה, בגין (שם) דטעמה פי טוב סחרה,
 ובההיא זמנא מתתקנא ירושלם דאיהי לבא,
 לבא איהו לה"ב המזבח, יכפה בחושפן
 הל"ב, לה"ב הב"ל, לא יכפה בגלותא דאיהי
 לילה, ואתבניאת על ידא דקודשא בריך הוא,
 כמה דאת אמר (תהלים קמו ב) בונה ירושלם
 יהו"ה, (מאן דנמיר נר יהו"ה נשמת אדם בפקודין דעשה ולא
 תעשה, לא שליט עליה נורא דגיהנם, דאיהו כבד מרה טחול).
 ועוד מרה טחול כבד, אינון גלותא לנשמתא
 ורוחא ונפשא, דאיהי שכינתא פד גלת
 בכבד, אתמר באברים דאינון עמא קדישא
 חילהא דילה, תכבד העבודה על
 האנשים (שמות ה ט), פד גלת במרה אתמר
 בה (שם א יד) וימרו את חיהם, פד גלת בטחול
 אתמר בה (שם ו ט) ולא שמעו אל משה מקצר
 רוח (דהנה בבטנה, ומעבודה קשה דנהה בטחול), והו
 צווחין לקודשא בריך הוא מנה, הדא הוא
 דכתיב (יונה ב ג) מבטן שאול שועתי שמעת קולי,
 ואתמר בהון (שמות ב כג) ותעל שועתם אל
 האלהים מן העבודה, ונשמתא בגלותא
 בתראה (דף נ ע"א) אתמר בה (רות ג ז) ותגל
 מרגלותיו ותשכב, שכיבת לעפרא, ווי ליה
 לבר נש דנשמתיה נחיתת תחות רגלוי,
 דבההוא זמנא אתמר במזליה (עמוס ה ב) נפלה
 לא תוסיף קום, ולית ליה עלוי וסלוק אלא
 בידי דקודשא בריך הוא, דאזיל שמא קדישא
 לימינא ואוקים לה.

רנ"ה הוא הנ"ר, הוא נה"ר יוצא
 מעדן, ומה היא? מצות עשה
 ומצוות לא תעשה, פחושפון
 נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, והיא הנר
 המאיר לאדם, ועל זה, באבד
 רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הטחול
 ששוחק נאבד, ואז יתקיים אז
 ימלא שחוק פיניו ולשוננו רנה
 ודאי, ואז לא יכפה בלילה נרה,
 בגלל שטעמה פי טוב סחרה,
 ובאותו זמן מתתקנת ירושלם
 שהיא הלב, הלב הוא לה"ב
 המזבח, יכפה בחושפון הל"ב,
 לה"ב הב"ל, לא יכפה בגלות
 שהוא לילה, ונכנית על ידי
 הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר
 בונה ירושלם יהו"ה. (מי ששומר נר
 יהו"ה נשמת אדם במצוות עשה ולא תעשה, לא
 שולטת עליו אש הגיהנם, שהוא כבד מרה
 וטחול).

ועוד, מרה טחול וכבד, הן גלות
 לנשמה ורוח ונפש, שהיא
 שכינה, פשגולתה בכבד, נאמר
 באברים, שהן העם הקדוש,
 החיל שלה, תכבד העבודה על
 האנשים. פשגולה במרה נאמר
 בה וימרו את חיהם. פשגולה
 בטחול נאמר בה ולא שמעו אל
 משה מקצר רוח, (שהיה בבטנה,
 ומעבודה קשה שהיתה בטחול), והיו
 צועקים לקדוש ברוך הוא ממנה,
 זהו שכתוב מבטן שאול שועתי
 שמעת קולי, ונאמר בהם ותעל
 שועתם אל האלהים מן
 העבודה. והנשמה בגלות
 האחרונה נאמר בה ותגל
 מרגלותיו ותשכב, שוכבת לעפר.
 אוי לאדם שנשמתו יורדת תחת
 רגליו, שבאותו זמן נאמר במזלו
 נפלה לא תוסיף קום, ואין לו
 עליו והתעלות אלא ביד הקדוש
 ברוך הוא, שהולך השם הקדוש
 לימין ומקים אותה.

וְסוּד הַדְּבָר - לִינֵי הַלִּילָה וְהִיא
בְּבִקְרָא אִם יִגְאָלָךְ טוֹב יִגְאָל, טוֹב
שֶׁהוּא הַבְּרִית, יִגְאָל, וְאִם לֹא
יִחַפֵּץ לְגִאָלָךְ וְגִאָלְתִּיךְ אֲנֹכִי, חֵי
יְהוּ"ה שְׂכָבִי עַד הַבִּקְרָא, אֲנֹכִי
שֶׁהִיא הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, אֲנֹכִי שֶׁל
יְצִיאַת מִצְרַיִם, חֵי יְהוּ"ה שְׂכָבִי
עַד הַבִּקְרָא שֶׁהוּא יְמִין, שָׁבוּ כַּח
הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב שֶׁהִיא הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי, שְׁמִימִין נִתְּנָה תּוֹרָה
שֶׁבְּכַתָּב, וּמִשְׁמַאל נִתְּנָה תּוֹרָה
שֶׁבְּעַל פֶּה, שֶׁהִיא נִקְבָּא.

וּמְשׁוּם זֶה, טוֹב צְדִיק ח"י
הָעוֹלָמִים הוּא מְצַד הַשְּׂמַאל,
שֶׁהוּא גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצִרוֹ,
שֶׁהוּא סְמַא"ל, וּמְשׁוּם זֶה שְׂמַאל
דּוֹחֵה וּבִימִין יְקוּם, שְׁמִי שְׁנוּפֵל
לֹא צְרִיךְ לְהִקָּיֵם אֶלָּא בְּיַד יְמִין,
וּמְשׁוּם זֶה חֵי יְהוּ"ה שְׂכָבִי עַד
הַבִּקְרָא.

וְהַשְּׂמַאלֵר הִיא רֵאשׁ הַשְּׁנָה, וְיְמִין
פְּסַח, וְכוּ הֵיטָה שְׁבוּעָה בִּי"ד
יָמִים, וְזֶהוּ כִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה, וְעַל
אוֹתוֹ זְמַן הִיא אוֹמֶרֶת אֶל תְּרַאנִי
שֶׁאֲנִי שֶׁתְּרַחֲרַת, וְאֶל תְּרַאוּנִי מְצַד
הַשְּׂמַאל שֶׁל יִצְחָק שֶׁאֲנִי בּוֹ
בְּקִדְרוֹת, זֶהוּ שְׂכַתּוֹב וְתַכְהִינן
עֵינָיו מְרַאוֹת, מְרַאוֹת וְדַאי
בְּגִאָלָה, שֶׁהִיא אוֹר מְרַאוֹת שֶׁל
נְבוֹאָה, שְׁנֵאמַר בְּהֵם נִפְתָּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאָה מְרַאוֹת אֱלֹהִים,
וְזֶהוּ וְתַכְהִינן עֵינָיו מְרַאוֹת, מְצַד
הַשְּׂמַאל, וְנֵאמַר בְּאוֹתוֹ זְמַן
בְּקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם
קִדְרוֹת.

גַּר הוּא ה', חֲמֵשׁ גּוּנִים מְאִירִים
בּוֹ, וְהֵם: לְבָן, אֲדָם, יָרֹק, וְשֹׁחַר
וְתַכְלֵת. ו' אוֹר הַנֵּר מְבַפְּנִים,
סְמַא"ל חֲשֵׁךְ, נִחַשׁ קִדְרוֹת,
וְעַלֶּיהָ נֵאמַר אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם
קִדְרוֹת, הַנִּקְבָּה שְׁלוֹ, וְשֵׁק אֲשִׁים
כְּסוּתָם, אוֹי לְנִשְׁמָה כְּשֶׁמִּתְלַבֶּשֶׁת

וְשֵׁק אֲשִׁים כְּסוּתָם, וְוִי

וְרָזָא דְמַלְהָ לִינֵי הַלִּילָה וְהִיא בְּבִקְרָא אִם
יִגְאָלָךְ טוֹב יִגְאָל (רוֹת ג י'), טוֹב דְּאִיהוּ
בְּרִית יִגְאָל, וְאִם לֹא יִחַפֵּץ לְגִאָלָךְ וְגִאָלְתִּיךְ
אֲנֹכִי, חֵי יְהוּ"ה שְׂכָבִי עַד הַבִּקְרָא, אֲנֹכִי דְּאִיהִי
אִימָא עֲלָאָה, אֲנֹכִי דִּיְצִיאַת מִצְרַיִם, חֵי יְהוּ"ה
שְׂכָבִי עַד הַבִּקְרָא דְּאִיהִי יְמִינָא, דְּבִיהַ תּוֹקְפָא
דְּאוּרִייתָא דְּבַכְתָּב דְּאִיהִי עַמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא,
דְּמִימִינָא אֲתִייהִיבַת אוּרִייתָא דְּבַכְתָּב,
וּמִשְׁמַאלָא אֲתִייהִיבַת אוּרִייתָא דְּעַל פֶּה דְּאִיהִי
נּוֹקְבָא.

וּבְגִין דָּא טוֹב צְדִיק ח"י עַלְמִין אִיהוּ מְסֻטְרָא
דְּשְׂמַאלָא, דְּאִיהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת
יְצִרוֹ, דְּאִיהוּ סְמַא"ל, וּבְגִין דָּא שְׂמַאל דּוֹחֵה,
וּבִימִינָא יְקוּם, דְּמָאן דְּנִפְּיֵל לָא צְרִיךְ לְאֶקְמָא
אֶלָּא בְּיַד יְמִינָא, וּבְגִין דָּא חֵי יְהוּ"ה שְׂכָבִי
עַד הַבִּקְרָא.

וְשְׂמַאלָא אִיהִי רֵאשׁ הַשְּׁנָה, וְיְמִינָא פְּסַח,
וְבִיהַ הָוָה אוֹמֶרֶת בִּי"ד יוֹמִין, וְדָא
אִיהוּ כִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה (שְׁמוֹת יז טז), וְעַל הַהוּא
זְמַנָּא אִיהִי אֹמֶרֶת (שִׁיר א ו) אֶל תְּרַאוּנִי שְׁאֲנִי
שֶׁתְּרַחֲרַת, אֶל תְּרַאוּנִי מְסֻטְרָא דְּשְׂמַאלָא
דִּיִצְחָק, דְּאֵנָא בְּקִדְרוֹתָא בִּיהַ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (בְּרַאשִׁית כז א) וְתַכְהִינן עֵינָיו מְרַאוֹת,
מְרַאוֹת וְדַאי בְּפוּרְקָנָא, דְּאִיהִי אוֹר מְרַאוֹת
דְּנְבוֹאָה, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (יִחְזַקְאֵל א א) נִפְתָּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאָה מְרַאוֹת אֱלֹהִים, וְדָא אִיהוּ
וְתַכְהִינן עֵינָיו מְרַאוֹת מְסֻטְרָא דְּשְׂמַאלָא,
וְאֶתְמַר בְּהוּא זְמַנָּא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם קִדְרוֹת (יִשְׁעִיהוּ ג א).

גַּר אִיהִי ה', חֲמֵשׁ גּוּנִין נְהִירִין בָּהּ, וְאִינוּן
חַוּוּר סוּמְק יְרוֹק וְאוּכְם וְתַכְלֵת, ו' אוֹר
הַנֵּר מְלַגָּאוּ, סְמַא"ל חֲשֵׁךְ, נִחַשׁ קִדְרוֹת, וְעַלֶּיהָ
אֶתְמַר אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם קִדְרוֹת נּוֹקְבָא דִּילֵיהָ,

לְנִשְׁמָתָא פִּד אֲתִלְבֶּשֶׁת בְּקִדְרוֹתָא דְלִהוּן,
וְעֲלִיָּה אֲתָמַר וְתַכְהִינְ עֵינְיוּ מֵרְאוּת, וְאִינּוּן
חֲשׂוּכִין דְּמְכַסְיִין עַל עֵינֵינְ, דְּלִית לוֹן רִשׁוּ
לְאִסְתַּכְּלָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ.

וְאֹר וְנֵר דְּנִהְרִין (נ"א רְחִשְׁבוּ) בְּהוּן, אֲתָמַר בְּהוּן
(קֹהֶלֶת י"ב א) וְחֲשָׁכוּ הַרְוֹאוֹת בְּאַרְבוֹת, כְּמָה

דְּאָמַר קֹהֶלֶת (ש"ב) עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁף הַשֶּׁמֶשׁ
וְהָאֹר וְגוֹמֵר, וְאֹר וְנֵר עֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (מְשָׁלִי ו

כ"ב) פִּי נֵר מְצוּה וְתוֹרָה אֹר, וְאֲמַאי אֲתַחֲשַׁכְן
בְּהוּן, בְּגִין דְּלֹא הוּוּ מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא

וּמְצוּה, בְּדַחִילוּ וּבְרַחִימוּ דְאִינּוּן י"ה, וּמִיד
דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּהוּן בְּדַחִילוּ וּרְחִימוּ, אוּמְאָה

אִיהוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּי"ה דְאִינּוּן דְּחִילוּ
וּרְחִימוּ, לְאֶעְפְּרָא לוֹן מְעֻלְמָא דְנִשְׁמָתָא, בְּגִין

דְאִינּוּן חֲשׂוּכִין אֶפְרִישִׁין בֵּין י"ה וּבֵין ו"ה,
כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ דְכְתִיב (שְׁמוֹת י"ז טז) כִּי יָד עַל פֶּסֶ

י"ה, וּבִהֵהוּא זְמַנָּא אֲתָמַר בְּאָדָם לְבָשׁוּ שָׁמַיִם
קִדְרוֹת וְגוֹמֵר, וּבִהֵהוּא זְמַנָּא דְמַתְעַבְרִין

קִדְרוֹתָא וְחֲשׂוּכָא מִנְשִׁמָּתָא, מִיד כָּל הַנְּשִׁמָּה
תְּהִלָּל י"ה (תְּהִלִּים ק"ג ו).

וּמָאן אִינּוּן אֲלִין חֲשׂוּכִין אֲלִין סַמְא"ל וְנַחֲשׁ,
וּמָאן גְּרִים לוֹן לְשִׁלְטָאָה עֲלִיָּהוּ, אֲלֹא

רְזָא דְקָרָא אוּלִיף פִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ
מְבֹדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם (יִשְׁעִיָּה נט

כ"ב) וְדוּד בְּגִינְיָהוּ אָמַר (תְּהִלִּים קִיט יח) גַּל עֵינֵי
וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ, וּבִהֵהוּא זְמַנָּא מַה

דְּהוּוּ שְׁלִטִין חֲשׂוּכִין עַל נְהוּרִין דְעֵינֵינְ,
מִתְהַפְּכִין נְהוּרִין וְשְׁלִטִין עַל חֲשׂוּכִין, וְרִזָּא

דְּמִלָּה שׁוּפְרָר מְהוּפְרָךְ קְדַמְ"א זְק"ף קְטָ"ן,
הֵהוּא דְאֲתָמַר בֵּיהּ (בְּרַאשִׁית ל"ב י"א) קְטַנְתִּי מִכָּל

הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֲמֹת, אֲזַדְקָךָ וְאֲקָרִי זְקָף
גְּדוֹל, וְאִין אֲמֹת אֲלֹא תוֹרָה, הִדָּא הוּא

דְּכְתִיב (מְלָאכִי ב' ו) תּוֹרַת אֲמֹת הִיְתָה בְּפִיהוּ,

בְּקִדְרוֹת שְׁלֵהֶם, וְעֲלִיָּה נֹאמַר
וְתַכְהִינְ עֵינֵינוּ מֵרְאוּת, וְהֵם
הַחֲשָׁכִים שְׂמֻכְסִים עַל הָעֵינַיִם,
שְׂאִין לָהֶם רִשׁוֹת לְהִסְתַּכְּלָא
בְּקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתוֹ.

וְאֹר וְנֵר שְׂמַאֲרִים (שְׁחִשְׁבוּ) בְּהֵם,
נֹאמַר בְּהֵם וְחֲשָׁכוּ הַרְוֹאוֹת

בְּאַרְבוֹת, כְּמוֹ שְׂאֲמַר קֹהֶלֶת עַד
אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁף הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאֹר

וְגוֹמֵר, וְאֹר וְנֵר, עֲלִיָּהֶם נֹאמַר כִּי
נֵר מְצוּה וְתוֹרָה אֹר, וְלָמָּה

נַחֲשָׁכִים בְּהֵם? מִשּׁוּם שְׁלֹא הָיוּ
עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוָה, בִּירְאָה

וְאֶהְבָּה שְׁהֵם י"ה, וּמִיד
כְּשִׁמְשִׁתְּדָלִים בְּהֵם בִּירְאָה

וְאֶהְבָּה, שְׁבוּעָה הִיא לְקוּדְשׁ
בְּרוּךְ הוּא בִּי"ה, שְׁהֵם יִרְאָה

וְאֶהְבָּה, לְהַעֲבִיר אוֹתָם מֵעוֹלָם
הַנְּשִׁמָּה, מִשּׁוּם שְׂאוֹתָם הַחֲשָׁכִים

מִפְּרִידִים בֵּין י"ה וּבֵין ו"ה, כְּמוֹ
שְׂבַאֲרוּהוּ, שְׁפָתוֹב כִּי יָד עַל פֶּסֶ

י"ה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נֹאמַר בְּאָדָם
לְבָשׁוּ [אַלְבִּישׁ] שָׁמַיִם קִדְרוֹת

וְגוֹמֵר, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׂמַעְבְּרִים
הַקִּדְרוֹת וְהַחֲשָׁכָה מִן הַנְּשִׁמָּה,

מִיד כָּל הַנְּשִׁמָּה תְּהִלָּל י"ה.
וּמִי הֵם הַחֲשָׁכִים הַלְלוּ? אֲלוֹ

סַמְא"ל וְנַחֲשׁ, וּמִי גְרַם לָהֶם
לְשִׁלְטַת עֲלֵיהֶם? אֲלֹא סוּד הַכְּתוּב

מִלְמַד, כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ
מְבֹדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם,

וְדוּד אָמַר בְּשִׁבְלֵם, גַּל עֵינֵי
וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן, מַה שְׁהָיוּ שׁוּלְטִים

הַחֲשָׁכִים עַל אוֹרוֹת הָעֵינַיִם,
מִתְהַפְּכִים הָאוֹרוֹת וְשׁוּלְטִים עַל
הַחֲשָׁכוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - שׁוּפְרָר
מְהוּפְרָךְ קְדַמְ"א זְק"ף קְטָ"ן. אוֹתוֹ
שְׂנַאמַר בּוֹ קְטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים
וּמִכָּל הָאֲמֹת, הִזְדַּקְךָ וְנִקְרָא זְקָף
גְּדוֹל, וְאִין אֲמֹת אֲלֹא תוֹרָה. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב תּוֹרַת אֲמֹת הִיְתָה בְּפִיהוּ.
וּבְאוֹתוֹ זְמַן מִתְהַפְּךְ הַכְּפַסָּא מִדִּין
לְרַחֲמִים, וְזֶהוּ הַסוּד שְׂבַאֲרוּהוּ

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא מִתְהַפְּכָא כְּרִסְיָא מְדִינָא לְרַחֲמֵי,
וְדָא הִיא רְזָא דְאוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין צְדִיקִים
מְהַפְּכִין מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת רַחֲמִים.

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא אֲתַחֲשִׁיב כְּאֵלּוּ אֲתַבְרִי עַלְמָא,
וְיִסְדֵּר נְהוּרִין כְּדָקָא יָאוּת, הָדָא הוּא

דְּכַתִּיב (בראשית א א) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם
וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם
דָּא יִשְׂרָאֵל, דְּשִׁלְטְנוּתְהוּן יְהִי לְזְמַנָּא
דְּפוּרְקָנָא, וְרִשְׁיַעֲיָא יִשְׁתַּאֲרוּן (ג"א

אוּלִי) בְּחֻשׁוּכָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא
לַיְלָה, וְאַתְמַר בִּימִינָא (דף נ ע"ב) וְשִׁמְאֵלָא וְיְהִי
עָרֵב וְיְהִי בִקֵּר יוֹם אַחַד (שם א ה), דְּאִיהוּ עָרֵב
דְּיִצְחָק, וּבִקֵּר דְּאַבְרָהָם. בַּהֲהוּא זְמַנָּא מַה

דְּהוּת נִשְׁמַתָּא מְהֵדְקָא בִּין רַגְלִין, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (רות ג ז) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב,
דְּאַתְחַזְרַת לְלַבָּא, דְּאִיהוּ כְּגוּוֹנָא דִירוּשְׁלָם,
בַּהֲהוּא זְמַנָּא הֵלֵב רוּאָה, הָדָא הוּא

דְּכַתִּיב (ישעיה ל כ) וְלֹא יִפְנֶף עוֹד מוֹרִיד וְהָיוּ
עֵינֶיךָ רוּאוֹת אֶת מוֹרִיד, הֵלֵב שׁוּמַע דְּאַתְחַזְרַת
עֲבוּדָה וְכְרוּבִים לְבִי מְקַדְּשָׁא, דְּאַתְמַר
בְּהוּן (במדבר ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוִי

מֵעַל הַכַּפָּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכֹל עֲנַנִּין
(דאינון רומי רבתא ורומי זעירא) דְּאִינוּן מְכַסְּיִין עַל
צְלוֹתֵין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (איכה ג מד) סִפּוֹת בְּעֲנַן
לָךְ מַעְבוֹר תְּפִלָּה מִתְעַבְרִין, וְנַהֲרִין עֵינִין

דְּאִינוּן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי, דְּבַהוּן סְלָקִין
צְלוֹתֵין.
דְּבִזְמַנָּא דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל מְלוּכְלָכִין בְּטַנוּפִין
דְּשָׂאָר עֲמִין, נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי

שְׁכִינְתָּא אֲמַרְתָּ, (שיר א ו) אֵל תְּרֵאוּנִי שְׁאֲנִי
שְׁחַרְחַרְתָּ, וְצְלוֹתָא נְפִלְתָּ, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (עמוס ה ב) נְפִלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, וְכֹד נְפִלְתָּ שְׁכִיבְתָּ
לְעַפְרָא בִּין רַגְלִין, וְהָא אוּקְמוּהוּ (רות ג ז) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, וְאִיהִי

בְּעֵלֵי הַמְּשָׁנָה, צְדִיקִים מְהַפְּכִים
מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים.

וּבְאוּתוֹ זְמַן נַחֲשָׁב כְּאֵלּוּ נִבְרָא
הָעוֹלָם, וְיִסְדֵּר אֶת הָאוֹרוֹת
כְּרֵאוּי, זְהוּ שְׁכַתּוּב וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא
לַיְלָה. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם,

זֶה יִשְׂרָאֵל שְׁשִׁלְטוֹנָם יְהִיה בְּזְמַן
הַגְּאֻלָּה, וְהַרְשָׁעִים יִשְׁאָרוּ (לכ"ו)
בְּחֻשׁוּךְ. זְהוּ שְׁכַתּוּב וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא
לַיְלָה, וְנֹאמַר בִּימִין וְשִׁמְאֵל וְיְהִי
עָרֵב וְיְהִי בִקֵּר יוֹם אַחַד, שְׁהוּא

עָרֵב שֶׁל יִצְחָק וּבִקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם.
בְּאוּתוֹ זְמַן, מַה שְׁהִיתָה הַנְּשִׁמָּה
מְהֵדְקַת בֵּין הַרְגְלִים, זְהוּ שְׁכַתּוּב
וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, שְׁחַזְרָה
לְלֵב, שְׁהִיא כְּמוֹ שִׁירוּשְׁלָם,

בְּאוּתוֹ זְמַן הֵלֵב רוּאָה. זְהוּ
שְׁכַתּוּב וְלֹא יִפְנֶף עוֹד מוֹרִיד וְהָיוּ
עֵינֶיךָ רוּאוֹת אֶת מוֹרִיד. הֵלֵב
שׁוּמַע, שְׁחַזְרוּ עֲבוּדָה וְכְרוּבִים
לְבֵית הַמְּקֻדָּשׁ, שְׁנֹאמַר בְּהֵם
וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוִי מֵעַל
הַכַּפָּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכֹל

הָעֲנַנִּים (שֶׁהֵם רוּמֵי רַבְתֵי וְרוּמֵי הַקְּטַנָּה),
שְׁהֵם מְכַסִּים אֶת הַתְּפִלּוֹת, זְהוּ
שְׁכַתּוּב סִפּוֹת בְּעֲנַן לָךְ מַעְבוֹר
תְּפִלָּה, נְעַבְרִים, וּמְאִירִים
הָעֵינַיִם, שְׁהֵם בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית
שְׁנֵי, שְׁבָהֵם עוֹלוֹת הַתְּפִלּוֹת.

שְׁבִזְמַן שִׁיִּשְׂרָאֵל מְלוּכְלָכִים
בְּטַנוּפִים שֶׁל שָׂאָר הָעַמִּים,
הַנְּשִׁמָּה, שְׁהִיא שְׁכִינָה, אוּמַרְתָּ,
אֵל תְּרֵאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ,
וְתַפְלָה נּוֹפֶלֶת. זְהוּ שְׁכַתּוּב נְפִלָה
לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל,

וְכִשְׁנוּפִלְתָּ, שׁוֹכַבְתָּ שְׁכִינָה לְעַפְרָא
בֵּין הַרְגְלִים, וְהָרִי פְרֻשׁוּהוּ וַתִּגַּל
מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, וְהִיא
מִתְפַּלֶּלֶת לְקַדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְכֹד נְפִלְתָּ שְׁכִיבְתָּ
לְעַפְרָא בִּין רַגְלִין, וְהָא אוּקְמוּהוּ (רות ג ז) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, וְאִיהִי

שְׂקִימָה מֵהַעֲפָר. זֶהוּ שְׁכַתוּב וּפְרֻשֶׁת כִּנְפֵךְ עַל אֲמַתְךָ כִּי גֹאֵל אֶתָּה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּחַרְד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הֵהוּא שְׁנֵאמַר בּוּ יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה. מַה זֶה וַיִּלְפַּת? כְּמוֹ שְׁנֵאמַר יִלְפְתוּ אֲרָחוֹת דְּרַפָּם. בְּאוֹתוֹ זְמַן יָבֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיֹּאמֶר לָהּ לִינִי הַלֵּילָה וְהִיָּה בִּבְקָר (רות א). לִינִי הַלֵּילָה, שֶׁהוּא הַשְּׂמָאל. וְהִיָּה הַבְּקָר, שֶׁהוּא רַחֲמִים, יְמִין, שְׂמֻשָּׁם מֵאִיר הָאוֹר. זֶהוּ שְׁכַתוּב הַבְּקָר אוֹר, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאֵל, אִם יַעֲשֶׂה כָּךְ יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂים טוֹבִים לְהַעֲלוֹתְךָ מִבֵּין הַרְגָלִים - יִפְּה, תִּגְאֵל עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא בַּעֲלֶךָ, טוֹב וְדָאִי, וְאִם לֹא יַעֲשׂוּ כָּךְ מַעֲשִׂים טוֹבִים, וַיִּגְאֲלֶיךָ אֲנֹכִי. וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר, הַשְּׂבוּעָה בַּח"י, שְׂפוֹלֵל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת הַתְּפִלָּה, שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר, עַד אוֹתוֹ הָאוֹר, שְׂבִאוֹתוֹ זְמַן הַתְּפִלָּה תִּהְיֶה מֵאִירָה בְּלֵב וּבְעֵינַיִם, וּמִשׁוּם שְׂבִשְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה תְלוּיָה הַגְּאֲלָה, וְבוּ מִתְּגַלָּה, שֶׁהוּא יְסוּד ח"י הַעוֹלָמִים, נֶאמַר בּוּ וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים.

וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי, הַזְכִּיר עֵינַיִם וְלֵב, מִשׁוּם שְׂצָרֶיךָ אָדָם בַּתְּפִלָּתוֹ שִׁיְהָיו עֵינָיו לְמִטָּה אֶל הַנְּשֻׁמָּה, שֶׁהִיא שְׂכִינָה, שֶׁהִיא אֲסוּרָה בְּגִלוּת, וְלִבּוֹ לְמַעְלָה בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסוּד הַדְּבָר - עֵינֵי תְּמִיד אֶל יְהו"ה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת רְגְלִי, וְלִבּוֹ לְמַעְלָה לְטַל נְקָמָה מֵעַמְלֶךָ. זֶהוּ שְׁכַתוּב כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי וְדָאִי, בּוּ עֲתִיד לְטַל נְקָמָה, כְּמוֹ שְׂנַטֵּל בּוּ נְקָמָה מֵהַמְצָרִים.

וְדָאִי, בִּיהַ עֲתִיד לְנַטְלָא נּוֹקְמָא, כְּמָה דְנַטִּיל בִּיהַ נּוֹקְמָא מִמְצָרָאִי.

מְצַלִּי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְיוֹקִים לָהּ מֵעַפְרָא, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם ט) וּפְרֻשֶׁת כִּנְפֵךְ עַל אֲמַתְךָ כִּי גֹאֵל אֶתָּה.

בְּהוּא זְמַנָּא (שם ח) וַיִּחַרְד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הֵהוּא דֹאֲתַמַּר בִּיהַ (שמות טו ג) יְהו"ה

אִישׁ מִלְחָמָה, מֵאִי וַיִּלְפַּת כְּמָה דֹאֲתַמַּר (איוב ו יח) יִלְפְתוּ אֲרָחוֹת דְּרַפָּם, בְּהוּא זְמַנָּא יִתִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּימָא לָהּ, לִינִי הַלֵּילָה וְהִיָּה בִּבְקָר (רות ג ג), לִינִי הַלֵּילָה דֹאִיהִי שְׂמָאֵלָא, וְהִיָּה בִּבְקָר דֹאִיהִי רַחֲמֵי יְמִינָא, דְמַתְּמָן נְהִיר אוֹר, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית מד ג) הַבְּקָר אוֹר, אִם יִגְאֲלְךָ טוֹב יִגְאֵל, אִם יַעֲבִיד כָּךְ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִין טְבִין לְסַלְקָא לָךְ מִבֵּין רְגְלִין שְׂפִיר, תִּגְאֵל עַל יְדֵי דִישְׂרָאֵל עֲלָאָה דֹאִיהוּ בַּעֲלֶךָ, טוֹב וְדָאִי, וְאִם לֹא יַעֲבִדוּן כָּךְ עוֹבְדִין טְבִין, וַיִּגְאֲלֶיךָ אֲנֹכִי.

וְהָא אוֹקְמוּהוּ (רות ג ג) חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר, אוֹמְרָה בַּח"י, דֹאִיהוּ כְלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְצִלוֹתָא, שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר, עַד הֵהוּא נְהָרָא, דְבַהֵהוּא זְמַנָּא צִלוֹתָא תִּהְיֶה נְהָרָא בְּלַבָּא וּבְעֵינַיִן, וּבְגִין דְבַח"י בְּרַכָּאן דְצִלוֹתָא תְלוּיָא פּוֹרְקָנָא, וּבִיהַ אֲתַגְלִיא, דֹאִיהוּ יְסוּד ח"י עֲלִמִין, אֲתַמַּר בִּיהַ (ד"ה ב ו טו) וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים.

וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי אֲדַפִּיר עֵינַיִן וְלַבָּא, בְּגִין דְצָרֶיךָ בְּרַ נֶשׁ בְּצִלוֹתֶיהָ לְמַהוּ עֵינָיו לְתַתָּא לְגַבֵּי נְשֻׁמָּתָא, דֹאִיהִי שְׂכִינָתָא דֹאִיהִי אֲסִירָא בְּגִלוֹתָא, וְלִבִּיהַ לְעִילָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְרָזָא דְמִלָּה עֵינֵי תְּמִיד אֶל יְהו"ה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת רְגְלִי (תהלים כה טו), וְלִבִּיהַ לְעִילָא לְנַטְלָא נּוֹקְמָא מֵעַמְלֶךָ, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי

דאיהו לב"י שם בן ארבעים ותריין, אבגית"ן ביה אפיק לישראל מגלותא, קר"ע שט"ן דאיהו שמא תניינא דיומא תניינא, ביה קרע ימא, ובהאי שמא אתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים וגומר, נג"ד יכ"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות, בכל שם נוטל נקמה במצרים.

והוא אלה בלב תלויה, שנאמר בו הלב רואה, ומשום זה פי יום נקם בלבי, נקמה במה? בלבי, בי"ה, שנאמר בו כל הנשמה תהלל י"ה, ועליו נאמר פי יד על פס י"ה, והגאלה תלויה בלב, שבו נאמר הלב רואה, ומשום זה פרושהו בעלי המשנה, ללב"י גליתי ולא יכרי לא גליתי. מה זה ללבי? אלא תורה שבכתב נקראת לבי, ותורה שבעל פה נקראת פה, ופרושהו בעלי המשנה, מלב לפה לא גלה, ללב"י גליתי, זהו השם של ע"ב שמות, והם שבעים פנים לתורה שתלויים מן ב'.

ולתורה יש ראש וגוף ולב ופה ואיברים, כמו שיש בישראל, שהם ראשים, ראשי העם, ומהם עינים, זה שפתוב והיה אם מעיני העדה. ויש מהם לב, שהם פנגד שבעים סנהדרין, ומשה ואהרן על גביהן, שלא חסרים מעולם פמותם, וזהו ללבי גליתי, אבל אחרים שהם פשאר איברים, נאמר בהם ולא יכרי לא גליתי, וכן בתורה שבעים פנים תלויים משתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

ובגלות חלק לב"ם, שהם שבעים ושנים צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר - אשרי

צדיקים דאינון פגוונא

דאיהו לב"י שם בן ארבעים ותריין, אבגית"ן ביה אפיק לישראל מגלותא, קר"ע שט"ן דאיהו שמא תניינא דיומא תניינא, ביה קרע ימא, ובהאי שמא אתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים וגומר, נג"ד יכ"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות (שמות לד י), בכל שמא נוטל נוקמא במצרים.

ופורקנא בלבא תליא, דאתמר ביה הלב רואה, ובגין דא פי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), נקמה במאי בלבי בי"ה, דאתמר ביה (תהלים קו ו) כל הנשמה תהלל י"ה, ועליה אתמר (שמות יז טז) פי יד על פס י"ה, ופורקנא בלבא תליא, דביה אתמר הלב רואה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין ללב"י גליתי ולא יכרי לא גליתי, מאי ללבי, אלא אורייתא דבכתב אתקריאת לבי, ואורייתא דעל פה אתקריאת פומא ואוקמוהו מארי מתניתין מלבא לפומא לא גלי, ללב"י גליתי דא שמא דע"ב שמיהן, ואינון שבעין אנפין לאורייתא, דתליין מן ב'.

ואורייתא אית לה רישא וגופא ולבא ופומא ואברין, פגוונא דאית בישראל, דאינון רישין רישי עמא, ומנהון עינין הדא הוא דכתיב (במדבר טו כד) והיה אם מעיני העדה, ואית מנהון לבא, דאינון לקבל שבעין סנהדרין ומשה ואהרן על גבייהו, דלא חסרין מעלמא פותייהו, ודא איהו ללבי גליתי, אבל אחרנין דאינון פשאר אברין אתמר בהון ולא יכרי לא גליתי, וכן באורייתא שבעין אנפין תליין מתריין תורות, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה.

ובגלותא חלק לב"ם (הושע י ב), דאינון ע"ב

כל חוכי לו, ל"ו בחשבון עולה שלשים ויש, והם שלשים ויש בארץ ישראל, ושלשים ויש מחוץ לארץ ישראל, וזהו חלק לב"ם. ומי חלק לב"ם? השאור וחמץ שהם ערב רב, וסוד הדבר - ויהי מבדיל בין מים למים, שעליהם נאמר אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם, אך חלק, ושבועה שימחו בי"ד, שהם ארבעה עשר ימי פסח, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, (וזו שבועה ימי הפסח של הגלות הראשונה ושבועה ימי הפסח של גלות האחרונה) זהו שכתוב חג שבועת ימים מצות יאכל.

ומשום זה, אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר, וזה אור הנר שהיא תורה ומצוות, שנאמר בהם כי נר מצוה ותורה אור, נר בלב, ואור בעינים, שהוא אור הנר, ביראה ואהבה בי"ה, נעברים החשכה והקדרות מהם, ומשום זה כי יום נקם בלבי.

ועוד בלבי, זה שלשים וישנים אלהי"ם של מעשה בראשית, ועשר אמירות שהן י' מן לבי, והלב זה הוא הלב שבו מאיר אותו שנאמר בו ותרא אותו כי טוב הוא, ובו עתיד להתגלות הקדוש ברוך הוא למשה בתורה בגלות האחרונה כמו שבגאולה הראשונה, שנאמר בו וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש, בראשונה בלבת אש של נבואה, ובגלות האחרונה בלבת אש של התורה. וזו ב"ת מן בראשית, שהיא כלולה מעשר אמירות ושלשים וישנים אלהי"ם של מעשה בראשית, הבת הפלולה מעשר

דסנהדרין, ורזא דמלה (ישעיה ל יח) אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחושבנא סליק תלתין ושית, ואינון ל"ו בארעא דישראל, ול"ו לבר מארעא דישראל, ודא איהו חלק לב"ם, ומאן חלק לב"ם. (דף נא ע"א) שאור וחמץ דאינון ערב רב, ורזא דמלתא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א' 1), דעלייהו אתמר (שמות יב טו) אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם, אך חלק, ואומאה דיתמחון בי"ד, דאינון ארבע סרי יומי דפסחא, לקיימא כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מכה ז טו), (ורא שבועה יומי דפסחא דגלותא בתראה), הדא הוא דכתיב (יחזקאל מה כא) חג שבועת ימים מצות יאכל.

ובגין דא אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר, ודא אור הנר דאיהי אורייתא ופקודיא, דאתמר בהון (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור, נר בלבא, אור בעינין, דאיהו אור הנר, בדחילו ורחימו בי"ה, מתעברין חשוכא וקדרותא מנייהו, ובגין דא כי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד).

ועוד בלבי דא ל"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, ועשר אמירן דאינון י' מן לבי, ולב האי איהו לב, דביה נהיר ההוא דאתמר ביה (שמות כ ב) ותרא אותו כי טוב הוא, וביה עתיד לאתגלייא קודשא בריך הוא למשה באורייתא בגלותא בתראה, פגוונא דפורקנא קדמאה, דאתמר ביה (שם ג ב) וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש, בקדמיתא בלבת אש דנבואה, ובגלותא בתראה בלבת אש דאורייתא.

ודא ב"ת מן בראשית, דאיהי כלילא מעשר אמירן ול"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, בת כלילא מעשר אמירן איהי בת עין אוכמא,

אמירות, היא בת עין שחורה,
שנאמר בה שחורה אני ונאנה,
וכו מאיר אור. זהו שכתוב ותורה
אור, שלשים ושנים אלהיים, בו
מאירה מצוה, שנאמר בה גר
יהו"ה נשמת אדם.

וכנפי השכינה הם כסוי דם חיה
ועוף, שמכסה עליהם באהבה,
וכשמכסה עליהם באהבה של
אהבה, מי המבול לא שולטים
עליהם, מים רבים של מי המבול
לא יוכלו לכבות את האהבה של
ישראל לאביהם שבשמים.
באותו זמן הכפא יהיה על ארבע
חיות, וזהו שופ"ר הול"ף רבי"ע
מרבע, דרג"א כבש דרגות, שהן
שש מעלות לכפא, הרי הוא מלך
על הכפא.

באותו זמן - ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי, ממצוות עשה
שנתנו מאהבה, ולא ממצוות לא
תעשה, שהוא הקריב לו הממנה
של עשו לקטרג על ישראל,
שבשבילם נאמר ואת עשו
שנאתי.

וזהו דרג"א תרי טעמ"י, שמצד
של מצוות לא תעשה, הממנה
של עשו הוא רוב"ץ על ישראל,
והיא דרג"א עליהם, ואם תאמר
שהיא שולטת על השכינה, שהיא
עמהם בגלות, הרי אמר הכתוב
אני יהו"ה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים.
וכבודי - שכינה עליונה, לאחר
לא אתן - אל אחר, ותהלתי
לפסילים - זו שכינה תחתונה,
ומשום זה בששה ימים ששולט
סם המות, אל אחר, נאמר
בשכינה יהיה סגור ששת ימי
המעשה, בשבת ובראשי חודשים
שלא שולטים הממנים הרעים,
נאמר בהם וביום השבת יפתח
וביום החדש יפתח.

יפתח וביום החדש יפתח.

דאמר בה שחורה אני ונאנה, וביה נהיר אור,
הדא הוא דכתיב (משלי ו כג) ותורה אור, ל"ב
אלהיים ביה נהיר מצוה, דאמר ביה (שם כ
כו) גר יהו"ה נשמת אדם וכו': (כאן חסר והוא
בתיקונים זוהר חדש).

וגרפוי דשכינתא אינון כסוי דם חיה ועוף,
דמכסי עלייהו ברחימו, וכד מכסי
עלייהו ברחימו דאהבה, מי טופנא לא
שלטא עלייהו, מים רבים דמי טופנא לא
יוכלו לכבות את האהבה דישראל באבוהון
דבשמיא, בההוא זמנא פרסיא יהא על ארבע
חיוון, ודא איהו שופ"ר הול"ף רבי"ע מרובע,
דרג"א בשית דרגין, דאינון שש מעלות
לכפא (מלכים א י ט), הא איהו מלפא על פרסיא.
בההוא זמנא ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי (בראשית כו ד) מפקודין דעשה
דאתייהבו מאהבה, ולא מפקודין דלא
תעשה, דהוא אקריב ליה ממנא
דעשו, לקטרגא בהון לישראל, דבגינייהו
אתמר (מלאכי א ג) ואת עשו שנאתי.

ודא איהו דרג"א תרי טעמ"י, דמסטרא
דפקודין דלא תעשה ממנא דעשו
איהו רבי"ע על ישראל, ואיהו דרג"א
עלייהו, ואי תימא דשלטא על שכינתא
דאיהו עמהון בגלותא, הא אמר קרא (ישעיה
מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר
לא אתן ותהלתי לפסילים, וכבודי שכינתא
עלאה, לאחר לא אתן אל אחר, ותהלתי
לפסילים דא שכינתא תתאה, ובגין דא בשית
יומין דשלטא סם המות, אל אחר, אתמר
בשכינתא (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי
המעשה, בשבת ובראשי חודשים דלא שלטין
ממנן בישין, אתמר בהון (ג"א בה) וביום השבת

וְעוֹד רְבִי"ע אִיהוּ פְּגוּוֹנָא דָּא פ, וּלְזַמְנִין
פְּגוּוֹנָא דָּא בֵּת מַלְךְ פְּנִימָה סְגִירָא
בְּבֵיתָא, וְאִיהִי סִיְהָרָא קְדִישָׁא לְעוֹלָם לֹא
אֶסְתַּפְּלֵת בְּהַ חֲמָה בִישָׁא, גִּיהֲנָם סַם הַמּוֹת
נּוֹקְבָא בִישָׁא, כָּל שַׁפְּן אֵל אַחַר, דִּהְכִי
אוּקְמוּהוּ קְדַמְאִין, לְעוֹלָם לֹא חֲזָא חֲמָה
פְּגִימוֹתָא דְסִיְהָרָא, דְּבִזְמַנָּא דְחֲמָה נִפְקָא
(נִפְקָא) מִמְּזֻרְחָ, סִיְהָרָא חֲזֵרַת אֲנַפְהָא מִיְנִיה
כְּגוּוֹנָא דָּא וּבְגִין דָּא אָמַר בַּלְעָם הַרְשָׁע לֹא
הִבִּיט אֲוֹן בִּיעֻקֵּב וְלֹא רָאָה עֲמֵל
בְּיִשְׂרָאֵל (במדבר כג כא), עֲמֵל וְאֲוֹן סְמָא"ל וְנַחֲשׁ.
וּבִזְמַנָּא דִּדְחַקִּין לֵה לְאֶסְתַּפְּלָא בְּהַ, אֶתְפַּסִּיא
מִכָּל וְכָל, וְאִימְתִי בִירְחָא שְׂבִיעֵאָה,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים פא ג) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר
בַּפֶּסֶה לְיוֹם חֲגֹנּוּ, מְאִי בַפֶּסֶה בִירְחָא דְאֶתְפַּסִּיא
בִּיה סִיְהָרָא, בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאֶתְפַּסִּיאַת מִיְנִיה,
אִיהִי אֲמַרְת לְיִשְׂרָאֵל דִּיתְקַנּוּן צְלוֹתִין בְּמֵאֲכַלִּין
טָבִין, מִפְּקוּדִין דְעֵשָׂה, דְצְלוֹתָא שְׁקִילָא כְּכָל
פְּקוּדִין, (דף נא ע"ב) בְּהַהוּא זְמַנָּא יִימָא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים (בראשית
כ"ד) בְּרַעוּתָא דְשְׂכִינְתָא, כְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי מִפְּקוּדִין
דְעֵשָׂה, וְתִקְיַנְת שְׂכִינְתָא עִם יִשְׂרָאֵל מֵאֲכַלִּין
דְצְלוֹתִין דְאִינוּן קְרַבְנִין, וּבִזְמַנָּא דְאִיהִי תִקְיַנְת
מְזוּנָא לְמַלְכָּא, יְהִיבַת לוֹן עֵיטָא לְאַתְעָרָא
בְּשׁוֹפֵר, דְבִיָּה עֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַכְנָשָׁא
בִּיה לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא מְאַרְבַּע סְטָרִין, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵינוּ וְשָׂא
נִס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, וְאִיהוּ חָשִׁיב דְאִיהוּ יוֹמָא
דְדִינָא דִילִיָּה וּבִרְח (ס"א ובר"ה).

עַד הַהוּא זְמַנָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאַרְיֵךְ
עַלִיָּהוּ דְחַיִּיבָא, וּלְבַסּוֹף אֶפְסִיק לוֹן
וְחָרִיב לוֹן מְעַלְמָא, וְדָא אִיהוּ מְאַרִי"ךְ טְרַח"א
סוֹף פְּסוּ"ק.

וְעוֹד רְבִי"ע הוּא כְּמוֹ זֶה: פ, וְלַפְעָמַיִם כְּמוֹ זֶה:
בֵּת מַלְךְ פְּנִימָה, סְגוּרָה בְּבֵיתָהּ, וְהִיא
הַלְבָּנָה הַקְּדוּשָׁה לֹא מִסְתַּפְּלֵת בְּהַ
הַחֲמָה הַרְעָה לְעוֹלָם, גִּיהֲנָם סַם
הַמּוֹת, נִקְבָּה רְעָה, כָּל שַׁפְּן אֵל
אַחַר, שְׂכַף פְּרִשׁוּהוּ הָרָאוּנוּסִים,
לְעוֹלָם לֹא רֵאתָה חֲמָה אֶת פְּגִימַת
הַלְבָּנָה, שְׂבִיזְמֵן שְׂחֲמָה יוֹצֵאת
(יוֹצֵאת) מִמְּזֻרְחָ, הַלְבָּנָה מִחֲזִירָה
פְּנִיָּה מִמְּנוּ כְּמוֹ זֶה: , וּמְשׁוּם
זֶה אָמַר בַּלְעָם הַרְשָׁע לֹא הִבִּיט
אֲוֹן בִּיעֻקֵּב וְלֹא רָאָה עֲמֵל
בְּיִשְׂרָאֵל, עֲמֵל וְאֲוֹן סְמָא"ל
וְנַחֲשׁ.

וּבִזְמַן שְׂדוּחִקִים אוֹתָהּ לְהַסְתַּפֵּל
בְּהַ, נִכְסִית מִכָּל וְכָל, וְאִימְתִי?
בְּחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי. זֶהוּ שְׂכַתּוּב
תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בַּפֶּסֶה לְיוֹם
חֲגֹנּוּ. מַה זֶה בַּפֶּסֶה? בְּחֲדָשׁ שְׂבו
מִתְפַּסָּה הַלְבָּנָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן
שְׂמַתְפַּסִּית מִמְּנוּ, הִיא אוֹמַרְת
לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִתְקַנּוּ תַפְלוֹת
בְּמֵאֲכַלִּים טוֹבִים, מִמְצוֹת עֵשָׂה,
שְׂתַפְּלָה שְׁקִילָה כְּכָל הַמְצוֹת.
בְּאוֹתוֹ זְמַן יֵאמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים
בְּרַצוֹן הַשְּׂכִינָה, כְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי
מִמְצוֹת עֵשָׂה, וּמִתְקִינָה הַשְּׂכִינָה
עִם יִשְׂרָאֵל מֵאֲכַלִּים שֶׁל תַּפְלוֹת,
שֶׁהֵן קְרַבְנוֹת, וּבִזְמַן שְׂמִתְקִינָה
מְזוּן לְמַלְךְ, נוֹתַנְת לָהֶם עֵצָה
לְהַתְעוֹרֵר בְּשׁוֹפֵר, שְׂבו עֵתִיד
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַנֵּס בּוֹ אֶת
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת מְאַרְבַּעַה
צְדָדִים. זֶהוּ שְׂכַתּוּב תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר
גְּדוֹל לְחִירוֹתֵינוּ וְשָׂא נִס לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ, וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹם
הַדִּין שְׁלוֹ וּבִרְח.

עַד אוֹתוֹ זְמַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְאַרְיֵךְ לְרַשְׁעִים, וּבַסּוֹף מְפַסֵּק
אוֹתָם וּמְחָרִיב אוֹתָם מִן הָעוֹלָם,
וְזֶהוּ מְאַרִי"ךְ טְרַח"א סוֹף פְּסוּ"ק.

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרג"א
תרי טעמ"י, באותו זמן שימחו
הרשעים מן העולם, עולה תפלה
בנגון בארבעה מינים, שהם שיר
פשוט, וזה י', שיר כפול וזה י"ה,
שיר משלש וזה יה"ו, שיר מרבע
וזה יהו"ה. בשם של יהו"ה עולה
התפלה שהיא השכינה, התורה
בנגון, השכינה בנגון, ישראל
עולים מתוך הגלות בנגון, זהו
שפתוב אז ישיר משה ובני
ישראל את השירה הזאת

ליהו"ה.

התפלה שהיא שכינה, עולה למלך
בעשרה זכרונות ובעשר מלכיות
ובעשרה שופרות, שהם י"י י'
ועשר כתות של מלאכים יתעוררו
אליהם, ומעלה אותם לעשר
ספירות, והנגונים עולים מהם
מרבעים מצד של רבי"ע בארבע
חיות, ואותן חיות קטנות עם
גדולות הן שמונה, והן
יאהדונה"י, ועליהן נאמר אז
ישיר משה. כשיהיה הקדוש
ברוך הוא עם שכינתו בשמונה
חיות, שהן חיות אש, עתים
חשות עתים ממללות, וכלם
מפות בכנפיהן בנגון, והנגון
(עולה) בהם בארבע פנים, לכל צד
מרבעים. זהו שפתוב וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
מהם, לכל חיה שמונה הם בין
פנים לכנפים, כנגד השמונה
שבהם שבח משה א"ז.

ודוד בגלל זה תקן פלי בשמונה
נימים, ושבח את הקדוש ברוך
הוא בשמונה. זהו שפתוב למנצח
על השמינית, ושמונה אותיות,
לכל אחת שמונה, עולות פלן
לשבעים ושפים, יאהדונה"י
שמונה, ותלויות מהן ששים
וארבע, שמונה לכל אחת, עולות
פלן לשבעים ושפים, זהו סוד של
חשמל.

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרג"א תרי
טעמ"י, בההוא זמנא דיתמחון חיביא
מעלמא, סלקא צלותא בנגונא בארבע מינין,
דאינון שיר פשוט ודא י', שיר כפול ודא י"ה,
שיר משולש ודא יה"ו, שיר מרובע ודא
יהו"ה, בשמא דיהו"ה סלקא צלותא דאיהי
שכינתא, אורייתא בנגונא, שכינתא בנגונא,
ישראל סלקין מגו גלותא בנגונא, הדא הוא
דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת ליהו"ה.

צלותא דאיהי שכינתא, סלקא לגביה דמלכא
בעשרה זכרונות ובעשרה מלכיות
ובעשרה שופרות, דאינון י"י י'
דמלאכים יתערוך לגביהו, וסלקא לון לגבי
עשר ספירן, ונגונין סלקין מנייהו מרובעים
מסטרא דרבי"ע בארבע חיוון, ואינון חיות
קטנות עם גדולות אינון תמניא, ואינון
יאהדונה"י, ועלייהו אתמר (שם) אז ישיר
משה, כד יהא קודשא בריך הוא בשכינתיה
בחיון תמניא, דאינון חיון דאשא עתים חשות
עתים ממללות, וכלהו מחאן בגדפיהו
בנגונא, ונגונא בהון (סלקא) בארבע אנפין,
לכל סטרא מרובעין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל
א) וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
מהם, לכל חיה תמניא אינון בין אנפין וגדפין,
לקבל תמניא די בהון שבח משה א"ז.

ודוד בגין דא תקין מנא בתמניא נימין, ושבח
לקודשא בריך הוא בתמניא, הדא הוא
דכתיב (תהלים יב א) למנצח על השמינית, ותמניא
אתוון, לכל חד תמניא, סלקין פלהו ע"ב,
יאהדונה"י תמניא, ותליין מנייהו ס"ד תמניא
לכל חד, סלקין פלהו ע"ב, דא איהו רזא
דחשמל.

וְאִית נְגוּנָא דְסַלְקָא בְעֶשֶׂר, וְדָא אִיהוּ יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, וְעַלְיֵיהוּ אֲתַמַּר (שיר ה'
י') יְדִיו גְּלִילֵי זָהָב, וְאִית נְגוּנָא דְסַלְיָק בְּשִׁית,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה
יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, י"ה י"ה י"ה אֲדָם.

אַרְבַּע פְּנָפִים אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מְרַפְכָּה,
תְּנִינָא י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה י"ה
יְהו"ה, לְעִילָא מְפָלְהוּ י"ה יְהו"ה חֲכַמָּה
בִּינָה, פֶּתֶר אַהֲיָה אֲשֶׁר אַהֲיָה, וְעַלְיֵיהוּ
אֲתַמַּר (ישעיהו ב') שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לֹו שֵׁשׁ
פְּנָפִים שֵׁשׁ פְּנָפִים לְאַחַד, וְדָא אַבְגִּית"ן,
בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה פְּנִיו לְיִשְׂרָאֵל דְלֹא יִסְתַּפְּלוּן בְּהוּן
שְׁנֵאִיהוּן, וּבְשִׁתִּים יְכֶסֶה רַגְלֵיו דְלֹא אֲדַכִּיר
לוֹן עוֹבְדָא דְעַגְלָא, וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֵף מִן גְּלוּתָא,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות יט ד) וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל
פְּנֵי נְשָׂרִים וְאַבָּא אֶתְכֶם אֲלֵי.

וְאִית נְגוּנָא דְסַלְקָא בְתַרִּין פְּגוּן הַלְלוּיָהּ, וְאִית
נְגוּנָא דְסַלְיָק בְּאֵת חַד פְּגוּן הַלְלֵי בִי,
וְאִית נְגוּנָא דְסַלְיָק בְּחַמֶּשׁ פְּגוּן ה', וְהָא אֲתַמַּר
בְּכַנּוּר דְחַמֶּשׁ נִימִין, אֲבָל נְגוּנָא דְסַלְיָק בְּשִׁית
דְּאִינוּן אַבְגִּית"ן מִן ו' אִיהִי, וְאִית דְסַלְיָק לִיה
בְתַלַּת וְדָא יְה"ו, דְּאִיהוּ אַהֲיָה, וְסַלְיָק נְגוּנָא
בִּיה בְּתַקִּיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה.

בְּתַקִּיעָה הוּא קָלָא אַרוּן בְּנְגוּנָא, עַד דִּיהוּ
סַלְיָק לִיה לְגַבֵּי יְמִינָא דְאִיהוּ חֶסֶד,
בְּשְׁבָרִים הוּוּ סַלְיָק קָלָא דְנְגוּנָא לְגַבֵּי גְבוּרָה,
דְתַמֵּן י"ה בִּימִינָא וּשְׁמַאלָא, וְהוּוּ נַחִית מְנִיָּה
בְּחֻדוּה חֲכַמְתָּא וְעוֹתָרָא, פְּמָה דְאוּקְמוּהוּ
הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין,
בְּתַרוּעָה הוּוּ סַלְיָק קָלָא דְנְגוּנָא לְגַבֵּי עֲמוּדָא
דְאַמְצַעִיתָא, וְהוּוּ נַחִית מְנִיָּה מְלֶפָא לְגַבֵּי (ד)
נב ע"א) פְּלָה דְאִיהִי קוֹל דְמִמָּה דְקָה, בְּהַהוּא
זְמַנָּא יַתְעָרוּן כָּל מִינֵי נְגוּנָא, הָדָא הוּא

וְהוּא נְגוּן שְׁעוּלָה בְעֶשֶׂר, וְזָהוּ
יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְעַלְיֵיהֶם
נְאָמַר יְדִיו גְּלִילֵי זָהָב, וְיֵשׁ נְגוּן
שְׁעוּלָה בְשֵׁשׁ, זָהוּ שְׁפָתוֹב שׁוֹקִיו
עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה יְהו"ה צוּר
עוֹלָמִים, י"ה י"ה י"ה אֲדָם.

אַרְבַּע פְּנָפִים אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר,
מְרַפְכָּה, שְׁנֵי י"ה יְהו"ה י"ה
יְהו"ה י"ה יְהו"ה, לְמַעְלָה מִכְּלָם
י"ה יְהו"ה חֲכַמָּה בִּינָה, פֶּתֶר
אַהֲיָה אֲשֶׁר אַהֲיָה, וְעַלְיֵיהֶם
נְאָמַר שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ
שֵׁשׁ פְּנָפִים שֵׁשׁ פְּנָפִים לְאַחַד, וְזָה
אַבְגִּית"ן, בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה פְּנִיו
לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִסְתַּפְּלוּ בְהֶם
שְׁנֵאִיָּהֶם, וּבְשִׁתִּים יְכֶסֶה רַגְלֵיו,
שְׁלֹא הִזְכִּיר לָהֶם אֵת מַעֲשֵׂה
הָעַגְל, וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֵף מִן הַגְּלוּת,
זָהוּ שְׁפָתוֹב וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל פְּנֵי
נְשָׂרִים וְאַבָּא אֶתְכֶם אֲלֵי.

וְיֵשׁ נְגוּן שְׁעוּלָה בְשָׁנִים כְּמוֹ
הַלְלוּיָהּ, וְיֵשׁ נְגוּן שְׁעוּלָה בְּאוֹת
אַחַת כְּגוֹן הַלְלֵי בִי, וְיֵשׁ נְגוּן
שְׁעוּלָה בְּחַמֶּשׁ כְּמוֹ ה', וְהָרִי
נִתְבָּאָר בְּכַנּוּר שֶׁל חֲמֵשׁ נִימִים,
אֲבָל הַנְּגוּן שְׁעוּלָה בְשֵׁשׁ, שֶׁהֶם
אַבְגִּית"ן, מִן ו' הוּא. וְיֵשׁ
שְׁמַעְלָה אוֹתוֹ בְשֵׁלֶשׁ, וְזָה יְה"ו,
שְׁהוּא אַהֲיָה, וְעוּלָה בּוֹ הַנְּגוּן
בְּתַקִּיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה.

בְּתַקִּיעָה הוּא קוֹל אַרְן בְּנְגוּן, עַד
שְׁהִיָּה מַעְלָה אוֹתוֹ אֵת הַיְמִין
שְׁהוּא חֶסֶד, בְּשְׁבָרִים הִיָּה מַעְלָה
קוֹל הַנְּגוּן אֶל הַגְּבוּרָה, שְׁשֵׁם י"ה
בְּיְמִין וּשְׁמַאל, וְהִיָּה יוֹרֵד מִמְּנוּ
עִם שְׁמַחָה חֲכַמָּה וְעֶשֶׂר, כְּמוֹ
שְׁבָאֲרוּהוּ, הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יְדָרִים, לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין. בְּתַרוּעָה
הִיָּה עוּלָה קוֹל הַנְּגוּן אֶל הָעֲמוּד
הָאֲמַצְעִי, וְהִיָּה יוֹרֵד מִמְּנוּ הַמְּלֶפָא
לְפָלָה, שְׁהִיא קוֹל דְמִמָּה דְקָה.
בְּאוֹתוֹ זְמַן יַתְעָרוּר כָּל מִינֵי נְגוּן,
זָהוּ שְׁפָתוֹב הַלְלוּיָהּ בְּתַקִּיעַ שׁוֹפָר,
הַלְלוּיָהּ בְּנִבְל וּכְנֹר, הַלְלוּיָהּ

בְּתוֹף וּמְחוּל, הִלְלוּהוּ בְּמִינִים
וְעוֹגֵב, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע,
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

שׁוֹפֵר הִיא שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, תִּקַּע
שְׁלָה שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה, שְׁנֹאמַר בְּהַ
וּתִקַּע כַּף יְרֵךְ יַעֲקֹב, בְּגִלוֹת.
בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה מִן הַגְּלוּת
בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל, וְנִקְרְאתַת תִּקַּע
בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחֵרוֹתָנוּ.

בְּנִבְ"ל, בְּ"ן ל"ב. בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּ"ן
יִכְנַס לְהִיכְלוֹ, שְׁהוּא ל"ב, וְנֹאמַר
בוֹ וְטוֹב לֵב מִשְׁתַּה תְּמִיד, וְיִמָּה
שְׁנֹאמַר בְּרֵאשׁוֹנָה וְיִתְעַצֵּב אֶל
לְבוֹ בְּשִׁבִיל הַרְשָׁעִים, מִיַּד
שְׁנֹאכְדוֹ הַתְּקִימִים בוֹ וּבְאֶבֶד
רְשָׁעִים רָנָה. כְּנֹר, כ"ו נ"ר,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא יְהו"ה,
שְׁנֹאמַר בוֹ יְהו"ה אוֹרִי וְיִשְׁעִי,
מֵאִיר בְּנֹר שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה,
הַמְצִינָה שְׁלוֹ, וְיִשְׁמַח בְּהַ.

צִלְצְרֵי שְׁמַע - חֲסֵד גְּבוּרָה,
צִלְצְלֵי תְרוּעָה - נִצְחָה וְהוֹד,
וּבְכָלֵם - כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהִלֵּל י"ה,
שְׁהוּא חֲכָמָה וּבִינָה, שְׂבָהֵם תְּהִיָּה
גְּאֻלָּה ל"ו וְל"ה, שְׁהֵם בֵּן וּבַת,
וּבְהֵם יִמְחוּ הַעֲמֻלָּקִים מִן הָעוֹלָם,
וְזֵהוּ סוּף פְּסוּק.

דְּבַר אַחַר וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים
כְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי, מִמְצוֹת עֵשָׂה,
וְלֹא כְּאֲשֶׁר שְׁנֵאתִי מִמְצוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה. מְצוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה
תְּלוּיּוֹת מִפְּחַד שֶׁל יִרְאָה, וְהֵם
לְהִרְחִיק הַשְּׁטָן מֵהֵם שְׁלֹא יִתְקַרֵּב
לְפָסָא, שְׁהוּא הַלֵּב, לְבַקֵּשׁ דִּינִים
עַל הָאִיבָרִים הַקְּדוֹשִׁים שְׁהֵם
יִשְׂרָאֵל, וְהַלֵּב שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם.

הַשְּׁטָן הוּא סַמָּא"ל, שְׁלִטוֹנוֹ
בְּכַבֵּד, שְׁעֲלִיו נֹאמַר עֲשׂוֹ הוּא
אֲדוּם. עוֹרְקֵי הַכְּבֵד, הַחִילוֹת
וְהַמְחַנּוֹת שְׁלוֹ, וְהַכְּבֵד נוֹטֵל כָּל
הַלְּכוּכִים וְהַחֲטָאִים שֶׁל
הָעוֹרְקִים. זֵהוּ שְׂפָתוֹב וְנִשְׂא

וְכַבֵּד נָטִיל כָּל לְכַלוּכִין

דְּכַתִּיב (תהלים קג ג) הִלְלוּהוּ בְּתִקַּע שׁוֹפֵר,
הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכְנֹר, הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחוּל,
הִלְלוּהוּ בְּמִינִים וְעוֹגֵב, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שְׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

שׁוֹפֵר אִיְהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, תִּקַּע דִּילָה
שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְּאִתְמַר בְּהַ (בראשית לב
טו) וּתִקַּע כַּף יְרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִלוֹתָא, בְּהֵוּא זְמַנָּא
סִלְקָא מִן גְּלוּתָא בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל, וְאִתְקְרִיאַת
תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחֵרוֹתָנוּ.

בְּנִבְ"ל, בְּ"ן ל"ב, בְּהֵוּא זְמַנָּא בְּ"ן יַעוּל
לְהִיכְלִיָּה דְּאִיְהוּ ל"ב, וְאִתְמַר
בִּיהַ (משלי טו טו) וְטוֹב לֵב מִשְׁתַּה תְּמִיד, וְיִמָּה
דְּאִתְמַר בְּקִדְמִיתָא (בראשית ו ו) וְיִתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ
בְּגִין חִיִּיבָא, מִיַּד דְּאִתְאֲבִידוֹ אִתְקִיִּים בִּיהַ
וּבְאֶבֶד רְשָׁעִים רָנָה (משלי יא י), כְּנֹר, כ"ו נ"ר,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיְהוּ יְהו"ה, דְּאִתְמַר בִּיהַ
(תהלים כז א) יְהו"ה אוֹרִי וְיִשְׁעִי, נְהִיר בְּנֹר דְּאִיְהִי
שְׂכִינְתָא, מְצוּה דִּילִיָּה, וְחַדִּי בְּהַ.

צִלְצְרֵי שְׁמַע חֲסֵד גְּבוּרָה, צִלְצְלֵי תְרוּעָה נִצְחָה
וְהוֹד, וּבְכָלֵהוּ כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהִלֵּל י"ה,
דְּאִיְהוּ חֲכָמָה וּבִינָה, דִּי בְּהוֹן יְהֵא פּוֹרְקָנָא
ל"ו וְל"ה דְּאִינּוֹן בֵּן וּבַת, וּבְהוֹן יִתְמַחוּן
עֲמֻלָּקִים מִעֲלָמָא, וְדֵא אִיְהוּ סוּף פְּסוּק.

דְּבַר אַחַר וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי
(בראשית כז ד) מִפְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה, וְלֹא כְּאֲשֶׁר
שְׁנֵאתִי מִפְּקוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, פְּקוּדֵין דְּלֹא
תַעֲשֶׂה תְּלִיין מְדַחִילוֹ דִּירְאָה, וְאִינּוֹן לְרַחֲקָא
הַשְּׁטָן מִנֵּיְהוּ, דְּלֹא יִתְקַרֵּיב לְגַפִּי כְּרַסִּיא
דְּאִיְהוּ לְבָא, לְתַבְעָא דִּינִין עַל אִבְרִין קְדִישִׁין
דְּאִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, וְלְבָא שְׂכִינְתָא בִּינֵיְהוּ.

הַשְּׁטָן אִיְהוּ סַמָּא"ל, שְׁלִטְנוּתָא דִּילִיָּה בְּכַבֵּד,
דְּעִלִיָּה אִתְמַר (בראשית לו א) יַעֲשׂוֹ הוּא
אֲדוּם, עֲרִקִין דְּכַבֵּדָא חִיִּילִין וּמְשַׁרְיִין דִּילִיָּה,

השעיר עליו את כל עונותם אל
ארץ גזרה, עונות תם, של אותו
איש תם, אל ארץ גזרה, מקום
גזרת המלאכים.

המרה חרבו, עליה נאמר ועל
חרבך תחיה, ומנין לנו שמרה
היא חרבו של מלאך המות?
שפתוב ואחריתה מרה כלענה
חדה כחרב פיות, היא חיים
לכבד, וסם המות ללב. המרה
היא גיהנם, ויש לה שתי פיות
שאומרים הב הב, זהו שפתוב
לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי
בנות שאומרות הב רשעים
לגיהנם.

שבעים עורקים הם בכבד, כנגד
שבעים ממנים, כבד ויותרת ע"ב,
יותרת שלו היא נחש אשת
זנונים, משום שאת השוירים
שלו (שלה) נוטל הטחול שהוא
חשף, ועליה נאמר ולחשף קרא
לילה, ששלטונה בגלות שהוא
הלילה, ובגלות עומדת לו
השענה, שהיא לילי"ת, אדם של
ערב רב, והיא שחוק הפסיל
(הטחול), ובגללה נאמר פלה ענן
וילף כן יורד שאול לא יעלה.

וזהו צדיק ממנו בולע, שרשע
ודאי שהוא כסיל, עליו נאמר
למה תביט בוגדים תחריש בבלע
רשע צדיק ממנו, ופרשוהו בעלי
המשנה, צדיק ממנו בולע, אבל
צדיק גמור אינו בולע, ובגללו
נאמר מוריד שאול ויעל. אוי
לנשמה כשפולע אותה הטחול,
אוי לישראל כשנבלעו בערב רב,
שעליהם נאמר ולא נודע פי באו
אל קרבנה ומראיהן רע פאשר
בתחלה.

בזמן הגלות, כל הממנים של
אמות העולם וערב רב, נאמר
בהם היו צריה לראש אויביה

צריה לראש אויביה שלו,

וחובין דערקין, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז
כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ
גזרה, עונות תם, דההוא איש תם, אל ארץ
גזרה, אתר דגזרת עירין.

מרה חרבא דיליה, עלה אתמר (בראשית כז
מ) ועל חרבך תחיה, ומנא לן דמרה

איהי חרבא דמלאך המות, דכתיב (משלי ה
ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות,
איהי חיים לכבד, וסם המות ללבא, מרה איהי
גיהנם, ואית לה תרי פיות דאמרין הב הב,
הדא הוא דכתיב (שם ל טו) לעלוקה שתי בנות
הב הב, שתי בנות דאמרין הב חייבין לגיהנם.

שבעין ערקין אינון בכבדא, לקבל שבעין
ממנן, כבד ויותרת ע"ב, יותרת דיליה

איהי נחש אשת זנונים, בגין דשוירין דיליה
(נ"א דילה) נטלא טחול דאיהו חשף, ועלה
אתמר (בראשית א ד) ולחשף קרא לילה,

דשלטנותה בגלותא דאיהו לילה, ובגלותא
שעתא קיימא ליה, דאיהי לילי"ת אימא דערב
רב, ואיהי שחוק הפסיל (ס"א הטחול), ובגינה
אתמר (איוב ז ט) פלה ענן וילף כן יורד שאול
לא יעלה.

ודא איהו צדיק ממנו בולע, דרשע ודאי
דאיהו פסיל, עליה אתמר (חבקוק א יג) למה

תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו,
ואוקמוהו מארי מתניתין, צדיק ממנו בולע
אבל צדיק גמור אינו בולע, ובגיניה אתמר

(ש"א כ ו) מוריד שאול ויעל, ווי לנשמתא כד
פלע לה טחול, ווי לישראל כד אתבלעו בערב

רב, דעלייהו אתמר (בראשית מא כא) ולא נודע פי
באו אל קרבנה, ומראיהן רע פאשר בתחלה.

בזמנא דגלותא כל ממנן דאומין דעלמא
וערב רב, אתמר בהון (איכה א ה) היו

היו ערב רב, אתמר בהון

צָרִיחַ וְדָאֵי אֵינּוּן עָרְבִי רַב, עֲלִייהוּ אֲתַמְר (ישעיה
א כג) שְׂרִיף סוֹרְרִים וְחִבְרֵי גִנְבִים כְּלוּ, אוֹהֵב
שְׁחַד וְגוֹמֵר, אוֹיְבִיחַ שְׁלוֹ אֵלֶיךָ עֲשׂוּ וְיִשְׁמַעְאֵל
וְשִׁבְעִין מִמֶּנּוּ, דְּאֵינּוּן כְּלָהוּ בְּשִׁלּוּהָ בְּעוֹתָרָא,
וְיִשְׂרָאֵל בְּדוּחָקָא בְּעִנְיֹתָא, וּבְגִין דָּא ווִי
לְעֻלְמָא כַּד אֲתַבְּלְעוּ בְּעַרְבוּבֵיָא בִישָׂא, וּמֵאֵן
גָּרַם דְּאֲתַבְּלְעוּ בְּמַעֲיִיהוּ וְלֹא נִודַע כִּי בָּאוּ אֶל
קַרְבְּנָה, בְּגִין דְּעוּבְדִיהוֹן בִּישִׁין בִּידִיהוֹן, הֵדָא
הוּא דְכֻתִּיב (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
מִעֲשֵׂיהֶם, פְּגוּוֹנָא דָּא נִשְׁמַתָּא אִיהִי פְּנִסְתָּ
יִשְׂרָאֵל, כַּד (דף נב ע"ב) אִיהִי שְׁלִימָא בְּפִקּוּדִין
דְּעֵשָׂה, אֲתַמְר בְּהַ (שירדו) כִּלְךָ יִפְהַ רְעִיתִי וּמוֹם
אֵין בָּךְ, בְּהַהוּא זְמַנָּא שְׂרִיא שֵׁם יְהו"ה עֲלָה,
וְאֲתַמְר בְּהַ (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּמִמֶּנּוּ
דְּכַבֵּד וְעֲרִקִין דִּילִיָּה וּמִמֶּנּוּ דְּטַחֲלוּ וְעַרְבוּבֵיָא
בִישָׂא דִּילִיָּה, מִתְּפַפִּיין תַּחוֹת לְבָא דְתַמָּן
נִשְׁמַתָּא.

וְאִם נִשְׁמַתָּא אִיהִי מִתְּטַנְפָּא (ס"א
פגומא) בְּחוּבִין, אוּ גֵרַע מִינָה אֲפִילוּ
פְּקוּדָא חֲדָא מֵאֵינּוּן פְּקוּדִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
מֵאִירֵי מִתְּנִיתִין עֵבִירָה מְכַפָּה מְצוּהָ, בְּהַהוּא
אֲתַר (נ"א אבר) דְּשְׂרִיא עֵבִירָה וְאֶסְתַּלַּק מְצוּהָ
מִינָה, הַהוּא אֲבַר אִיהוּ פְּגוּם, וְאִיהוּ מוֹם
דְּנִשְׁמַתָּא, בְּגִינָיָה לֹא שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
עַל נִשְׁמַתָּא, הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב (ויקרא כא יח) כָּל
אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמַתָּא דְאִית בְּהַ מוֹם
בְּחַד מִרְמ"ח פְּקוּדִין דִּילָּה לֹא אֲתַקְרִיבֵת
בְּגִינָיָה לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

אֲבַר נִשְׁמַתָּא מִסְטָרָא דְשְׁכִינְתָּא לִית בְּהַ מוֹם,
הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב (שירדו) כִּלְךָ יִפְהַ רְעִיתִי
וּמוֹם אֵין בָּךְ, אִם יִצַּר הָרַע פִּיּוֹן
שְׁשְׁכִינָה שׁוּרָה שָׁם, שְׁהִיא

אֲתַמְר בְּהַ (במדבר א נא) וְהִזָּר

אֲבַר נִשְׁמַתָּא אִיהִי מִתְּטַנְפָּא (ס"א
פגומא) בְּחוּבִין, אוּ גֵרַע מִינָה אֲפִילוּ
פְּקוּדָא חֲדָא מֵאֵינּוּן פְּקוּדִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
מֵאִירֵי מִתְּנִיתִין עֵבִירָה מְכַפָּה מְצוּהָ, בְּהַהוּא
אֲתַר (נ"א אבר) דְּשְׂרִיא עֵבִירָה וְאֶסְתַּלַּק מְצוּהָ
מִינָה, הַהוּא אֲבַר אִיהוּ פְּגוּם, וְאִיהוּ מוֹם
דְּנִשְׁמַתָּא, בְּגִינָיָה לֹא שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
עַל נִשְׁמַתָּא, הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב (ויקרא כא יח) כָּל
אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמַתָּא דְאִית בְּהַ מוֹם
בְּחַד מִרְמ"ח פְּקוּדִין דִּילָּה לֹא אֲתַקְרִיבֵת
בְּגִינָיָה לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

אֲבַר נִשְׁמַתָּא מִסְטָרָא דְשְׁכִינְתָּא לִית בְּהַ מוֹם,
הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב (שירדו) כִּלְךָ יִפְהַ רְעִיתִי
וּמוֹם אֵין בָּךְ, אִם יִצַּר הָרַע פִּיּוֹן
שְׁשְׁכִינָה שׁוּרָה שָׁם, שְׁהִיא

אֲתַמְר בְּהַ (במדבר א נא) וְהִזָּר

הַנְשִׁמָּה, נֹאמֵר בָּהּ וְהִזְרֵה הַקָּרֵב
 יוֹמָת, מִשּׁוֹם שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר אֲנִי
 יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי לְאַחַר
 לֹא אֶתֶן, דְּהִינּוּ אֵל אַחַר אֵל זָר,
 שֶׁהַנְשִׁמָּה הִיא כְבוֹדוֹ וְהִיא
 תִּשְׁבַּחְתּוּ, שְׁבַח מְשַׁבַּח הָאָדָם אֶת
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַתְּפִלָּה בְּכָל
 יוֹם בְּכִמָּה תִּשְׁבַּחוֹת וְהוֹדָאוֹת,
 וּמִשּׁוֹם זֶה אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי
 וְכַבּוּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֶן וְתַהֲלִתִּי
 לְפָסִילִים, אֵלֶּה שְׁבָעִים הַמְּמַנִּים
 שְׁלֹא נִתֵּן לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 רְשׁוּת לְשַׁלֵּט עָלֶיהָ, שֶׁהֵם עוֹרְקִי
 הַכְּבֹד שֶׁהוּא אֵל אַחַר, טְחוּל -
 נַחֵשׁ, יוֹתֵרֶת הַכְּבֹד - אֲשֶׁת זְנוּנִים,
 אַחַר שְׁעֶשְׂתָּה זִיוָף (נֶאֱמָר) עִם
 אֱלֹהִים אַחֲרֵים, וְחִלְקָה אֶת הַדָּם
 שְׁלָה, שֶׁהוּא הַתְּמַצִּית שְׁלָה, לְכָל
 הָעוֹרְקִים, מְקַרֵּבָה אֶת הַשִּׁיּוֹר
 לְטְחוּל שֶׁהוּא בְּעֵלָה הַכְּסִיל,
 שֶׁהַטְחוּל אֵינוֹ נוֹטֵל אֶלָּא אֶת
 תְּמַצִּית (שְׁמֵרִים) הַדָּם, וְלֹא נוֹתֵן לוֹ
 מִדָּם אַחַר, וּמִשּׁוֹם זֶה נִקְרָאת
 יוֹתֵרֶת הַכְּבֹד, מִשּׁוֹם שְׁלֹא נוֹתֵנָת
 לוֹ אֶלָּא שִׁיּוּרִים, וְהַכְּבֹד הוּא
 קְטְרוּגָה שֶׁל הָרָאָה, שְׁעוּלָה לְלֵב
 אִשׁ מִמֶּנּוּ, וְאִם לֹא שְׁנוֹשְׁבִים בּוֹ
 כְּנִפְי רָאָה, הִיָּה שׁוֹרֵף אֶת הַלֵּב
 (וְהִיָּה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַגּוּף, הַאֵשׁ שֶׁל הַלֵּב).
 הַדָּקִים שְׁסָבִיב הַכְּנִפָּתָה לְוִיתָן,
 כְּנִגְדַּת חֵלֶב טָמֵא, וְעֵלְיוֹ נֹאמֵר
 אֶפְלוּ נַחֵשׁ כְּרוּךְ עַל עֵקְבוֹ לֹא
 יִפְסִיק, אֲבָל עֵקֶב פּוֹסֵק, שְׁרָף
 הוּא מְרָה, הַקְטְרוּגָה שֶׁל הָרָאָה,
 מִשּׁוֹם שְׁמֵרָה הִיא שְׁרִפְתָּה כָּל
 הַגּוּף.

בְּגִלְגָּל זֶה תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה
 הֵם הַשְּׁבָר שְׁלֵהֶם, וְעֵלְיָהֶם נֹאמֵר
 אֲשֶׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה יְהו"ה
 בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלָכוּ. מַה זֶה פְּנִיךָ?
 אֵלוֹ תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְתְּרוּעָה,
 שְׁאוֹתֶם תְּקִיעָה - לְכֹן הַפְּנִים,
 שְׁבָרִים - אִדָּם הַפְּנִים, וְתְּרוּעָה -
 פְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִירֵק כְּאִשָּׁה מְעַבְרָת.

הַקָּרֵב יוֹמָת, בְּגִין דְּעָלָה אֶתְמַר (יִשְׁעִיָּה מִבַּח)
 יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֶן, דְּהִינּוּ
 אֵל אַחַר אֵל זָר, דְּנִשְׁמַתָּא אִיהִי יְקָרִיָּה, וְאִיהִי
 תוֹשְׁבַחְתִּיָּה, דְּבַהּ מְשַׁבַּח בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּצִלּוֹתָא בְּכָל יוֹמָא בְּכִמָּה תוֹשְׁבַחְתָּן
 וְהוֹדָאָן, וּבְגִין דָּא אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי
 לְאַחַר לֹא אֶתֶן וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים, אֲלִין שְׁבָעִין
 מְמַנָּן, דְּלֹא יְהִיב לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְשׁוּ
 לְשַׁלֵּטָאָה עָלָה, דְּאִינוּן עֲרֻקִין דְּכְבֹד דְּאִיהוּ
 אֵל אַחַר, טְחוּל נַחֵשׁ יוֹתֵרֶת הַכְּבֹד אֲשֶׁת זְנוּנִים,
 בְּתַר דְּעַבִּידַת זִיוָפָא (נ"א נֶאֱמָר) עִם אֱלֹהִים
 אַחֲרֵים, וּפְלִיגַת דְּמָא דִּילָה דְּאִיהִי תְּמַצִּית
 דִּילָה לְכָל עֲרֻקִין, שִׁיּוּרָא קְרִיבַת לְגַבִּי טְחוּל
 דְּאִיהוּ בְּעֵלָה פְּסִיל, דְּלֹא נְטִיל טְחוּל אֶלָּא
 תְּמַצִּית (נ"א שְׁמֵרִים) דְּדְמָא, וְלֹא יְהִיב לִיה מְדְמָא
 אַחֲרָא, וּבְגִין דָּא אֶתְקַרִּיאת יוֹתֵרֶת הַכְּבֹד, בְּגִין
 דְּלֹא יְהִיב לִיה אֶלָּא שִׁיּוּרִין, וְכַבּוּד אִיהוּ
 קְטְרוּגָא דְּרִיָּאָה, דְּסָלִיק לְגַבִּי לְפָא נּוֹרָא מְנִיָּה,
 וְאִי לֹאוּ דְּנִשְׁיב בֵּיָה כְּנִפְי רִיָּאָה, הוּוּה אֻקִּיד
 לְלֵבָא (וְהוּוּה אֻקִּיד כָּל גּוּפָא נּוֹרָא דְּלֵבָא), הַדְּרָא דְּכִנְתָּא
 לְוִיתָן, לְקַבֵּל חֵלֶב טָמֵא, וְעֵלְיָה אֶתְמַר אֶפְילוּ
 נַחֵשׁ כְּרוּךְ עַל עֵקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֲבָל עֵקֶב
 פּוֹסֵק, שְׁרָף אִיהוּ מְרָה קְטְרוּגָא דְּרִיָּאָה, בְּגִין
 דְּמְרָה אִיהִי שְׁרִיפְתָּה כָּל גּוּפָא.

בְּגִין דָּא תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְתְּרוּעָה אִינוּן תְּבִירו
 דְּלַהוּן, וְעֵלְיָהוּ אֶתְמַר (תְּהִלִּים פֶּט טז) אֲשֶׁרֵי
 הָעָם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה יְהו"ה בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלָכוּ,
 מֵאִי פְּנִיךָ אֲלִין תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְתְּרוּעָה, דְּאִינוּן
 תְּקִיעָה חוּרוֹ דְּאֲנַפִּין, שְׁבָרִים סוּמְקוֹ דְּאֲנַפִּין,
 תְּרוּעָה יְרוּקָא דְּאֲנַפִּין, וְכִּהּ נְפָקִין יִשְׂרָאֵל מִן
 גְּלוּתָא, בְּזִמְנָא דְּמַתְּהַפְּכִין אֲנַפִּין דִּישְׂרָאֵל
 לִירוּקָא כְּאֶתְתָּא עוּבְרָא.

יְרֻקַת הַפְּנִים, וְכִּהּ יוֹצֵאִים יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּזִמְן שְׁמַתְהַפְּכִים

ובשלישת הגונים הללו מאיר הנר, שהוא נר יהו"ה נשמת אדם. מה זה אדם? יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שלשת צבעי הנר, ושלשת הגונים הללו הם לבושים לשלשת האבות, שהם לבן אדם וירק. גון שחר הוא הקדרות שלהם, ועליה נאמר אלביש שמים קדרות, ובהם מתלבשים הו"ה. התכלת, הלבוש של אות י' שהוא תכלית הכל, נר הוא י', השלכת שעולה ממנו ו', והנענוע שלו כאן וכאן זה ה"ה. ויצד האחר יש נר חשוף של גיהנם, ויש לו שלשה גונים, גון אדם זה כבד, עשו הוא אדם, מרה גון ירק, טחול גון שחר, ועליה נאמר ותכהין עיניו מראות, וסימנך בגונים הללו, שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר. שפל הוא גון שחר, שנאמר בו ושפלה איננה מן העור והיא כהה, והיא השפלות של הנשמה בגוף, נ"ר, (באשר) נשמה ורוח ונפש מתגלים בכבד מרה וטחול, כל אותם איברי הגוף, שהם העם הקדוש, כלם דחוקים במרירות, משום שהנשמה, המקום שלה במח, יונה קדושה, נשמה, נשר, שפיונה הזו מתפרנסת בכמה תפלות ועבודות. הספינה של היונה קרקפת, וכמה ממנים יש בספינה הזו שמנהיגים אותה, והם אונים עינים חטם ופה, שבעה ממנים הם, ועולים לשבעים לשון שהיו בספינה של יונה.

ויונה היא תפלה, שכינה תחתונה, הנשר שמתפרנס בה זו שכינה עליונה. אם ישראל לא משתדלים בתפלות ובקשות ועבודות, של הנשר שהוא ראה, מיד ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל

ובארין תלת גוונין נהרא שרגא דאיהי נר יהו"ה נשמת אדם (משלי כז), מאי אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, תלת גוונין דשרגא, ותלת גוונין אלין אינון לבושין לתלת אבהן, דאינון חוור סומק ירוק, גוון אוכמא איהי קדרותא דלהון, ועלה אתמר (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות, ובהון מתלבשין הו"ה, תכלת לבושא דאת י' דאיהו תכלית דכלא, נר איהו י', שלהובא דסליק מגיה ו', ונענועא דיליה הכא והכא דא ה"ה.

ולכטרא אחרא אית נר חשוכא דגיהנם, ואית ליה תלת גוונין, גוון סומק דא כבד, עשו הוא אדם (בראשית לו א), מרה גוון ירוק, טחול גוון שחר, ועליה אתמר (שם כז א) ותכהין עיניו מראות, וסימנך באלין גוונין שקערורת (ויקרא יד לו) ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר, שפל הוא גוון אוכמ, דאתמר (דן נ"ב א) ביה (שם יג כא), ושפלה איננה מן העור והיא כהה, ואיהי שפלות דנשמתא בגופא נ"ר (ג"א כד) נשמתא ורוחא ונפשא אתגליין בכבד מרה וטחול, כל אינון אברי דגופא דאינון עמא קדישא, פלהו דחקן במרירו, בגין דנשמתא אתרא דילה מוחא, יונה קדישא, נשמתא נשרא, דבהאי יונה אתפרנסת, בכמה צלותין ופולחנין, ספינה דיונה קרקפתא, וכמה ממנן אית בהאי ספינה דמנהיגין לה, ואינון אודנין עיינין חוטמא פומא, שבע ממנן אינון, וסלקין לשבעים לשון דהו בספינה דיונה.

ויונה איהי צלותא שכינתא תתאה, נשרא דאתפרנסת בה דא שכינתא עלאה, אם ישראל לא משתדלין בצלותין ובעותין ופולחנין דנשרא דאיהי ריאה, מיד ויהו"ה

הטיל רוח גדולה אל הים (יונה א ד), דאיהי רוח סערה, רוח יהו"ה תניחהו בקדמיתא, רוח דנשיב בכנפי נשר"א דאיהו עמודא דאמצעיתא, דביה פרח נשרא באינון תרין שפוון, רוח דנשיב בכלהו דא רוח דחוטמא. האי רוח בכל אתר דאיהו שכינתא עלאה ותתאה תמן אשתכחו, איהו ו' דנשיב בכנפי ריאה, ועל לבא דתמן נר יהו"ה, דא נשמתא במוחא, רוח בכנפי ריאה, נפש בלבא, ולזמנין תלת בתלת מוחין, ומחשבה רכיב עליהו דאיהו אדם, והכי תלת בלב, ג"ר נ"שמה ר"וח.

רוחא דנשיב בהון ג"ר בתרי בתי לבא, ואינון נפ"ש ורו"ח, סימן ג"ר, והאי ו' איהו דנשיב בדרועין בשית פרקין דלהון, ואיהו נשיב בתרין שוקין בשית פרקין, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, ועליה אתמר (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה.

בד אברין דגופא מתנהגין בהאי רוחא באורייתא קדישא בפקודין דאורייתא, ספינה מתנהגא לכל סטרא דבעי בר נש, כמה דאת אמר (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, דספינה איהי רישא ואיהי לבא ואיהי גופא.

ואם אברין דגופא דאינון מארי ספינה דאינון עמא קדישא, לא מתנהגין באורייתא דאיהי נשמתא ובמצוה דאיהי נפשא, פרח רוחא מבינייהו, בההוא זמנא (יונה א ד) ויהו"ה הטיל רוח גדולה על הים, דאיהי רוח סערה, דאיהי גזרת דינא קשיא, דסערה גופיה דבר נש דאינון ישראל, וישראל אינון בסערה, והאניה דאיהי גופא חשבה להשבר.

ביה זמנא ויונה ירד אל ירפתי הספינה (שם ה) דא שכינתא תתאה, דאתמר

הים, שהיא רוח סערה, רוח יהו"ה תניחהו בראשונה, רוח שנושבת בכנפי הנשר שהוא העמוד האמצעי, שבו פורח הנשר באותם שתי שפתיים, הרוח שנושבת בכלם זו רוח החטם.

הרוח הזו, בכל מקום שהשכינה העליונה והתחתונה שם נמצאות, הו' נושבת בכנפי ראה, ועל הלב ששם נר יהו"ה, זו הנשמה במח, הרוח בכנפי ראה, הנפש בלב, ולפעמים שלש בשלשת המחות, והמחשבה רוכבת עליהם, שהוא אדם, וכך שלש בלב, ג"ר נ"שמה ר"וח.

הרוח שנושבת בהם ג"ר בשני בתי הלב, והם נפ"ש ורו"ח, סימן ג"ר, והו' הזו הוא שנושבת בדרועות, בששת הפרקים שלהם, והוא נושבת בשתי השוקים בששת הפרקים, שנאמר בהם שוקיו עמודי שש, ועליו נאמר ונחה עליו רוח יהו"ה.

בשארברי הגוף מתנהגים ברוח הזו של התורה הקדושה, במצוות התורה, הספינה מתנהגת לכל צד שרוצה האדם, כמו שנאמר אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, שהספינה היא הראש והיא לב והיא הגוף.

ואם איברי הגוף, שהם בעלי הספינה, שהם העם הקדוש, לא מתנהגים בתורה שהיא נשמה, ובמצוה שהיא הנפש, פורח הרוח מביניהם, ובאותו זמן ויהו"ה הטיל רוח גדולה על הים, שהיא רוח סערה, שהיא גזרת הדין הקשה, שמסעירה את גוף האדם, שהם ישראל, וישראל הם בסערה, והאניה, שהיא הגוף, חשבה להשבר.

באותו זמן - ויונה ירד אל ירפתי

דא שכינתא תתאה, דאתמר

בַּהּ (רות ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, שְׁכִיבַת
לְעַפְרָא, וְדָא אִיהוּ (יונה א ה) וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרְדֵם,
וְאִמַּי נִפְלַת, בְּגִין דְּפָרַח מִינָהּ רוּחָא דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְסַמִּיךְ לָהּ, וְאִיהִי נִפְלַת,
וּבַהּ הוּא זְמַנָּא אֲתָמַר בַּהּ (איכה א א) אֵיכָה יִשְׁבָּה
בְּדָד, וּמֵאֵן גְּרִים נִחִיתוּ דִּילָהּ, בְּגִין דְּבִטְלִי
יִשְׂרָאֵל אוּרִייתָא וּמְצוּהָ, בַּהּ הוּא זְמַנָּא דְאִיהִי
נִחַתַת בֵּין רַגְלִין, יִשְׂרָאֵל בְּנֵהָא אֵינוֹן מְהוּדְקִין
בֵּין רַגְלִין, וְאֵינוֹן בְּמַרְעִין בְּמַכְתְּשִׁין, בַּהּ הוּא
זְמַנָּא דְגוּפָא בְּבִי מַרְעִין דְאֵינוֹן יִשְׂרָאֵל,
וּשְׁכִינְתָא עֲמַהוֹן דְאִיהִי יוֹנָה, מַה פְּתִיב
בִּיהּ (יונה א ו) וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחוּבֵל, הַהוּא
דְחָבִיל בִּשְׂרָא בְּבִי מַרְעָא.

וְעוֹד מָאֵן רַב הַחוּבֵל הַהוּא דְאֲתָמַר בִּיהּ (שמות

כב כה) אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שְׁלֹמֹת רַעְדָּ,
חָבֹל בְּבֵית רֵאשׁוֹן, תַּחְבֹּל בְּבֵית שְׁנִי, וְאִיהוּ
רַב דְּכָל מְנַהֲגֵי סְפִינָה, וּמַה אָמַר לִיהּ (יונה א
ו) קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֵיִךְ, דְּהָא דִּינִין קָא אֲתִיִן
עֲלֶיךָ וְעַל בְּנֵיךָ, הָא מְאִרֵי דְחוּבִין מִתְּכַנְשִׁין,
דְאֵינוֹן סַחְרִין לְסְפִינָה דִילְךָ דְאֵינוֹן רוּחִין
בִּישׁוּן, אֲסַתְפַּל בְּזַכּוּן דִּילְךָ, בְּאֵלִין אַבְרָם
דְמִשְׁתַּדְלִין בְּאוּרִייתָא וּבְפַקוּדִין טְבִין,
וַיַּחְזִירוּן שְׁכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהִי תִיּוּבְתָא עֲלֶיךָ,
וְאִיהִי אַגְיִנַת עֲלֶיךָ, דְעֲלָהּ אֲתָמַר (דברים לב
יא) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ דָא יְרוּשָׁלַם, עַל גּוֹזְלֵיו
יִרְחַף (שם) דְאֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, יִפְרוּשׁ כְּנַפְיוֹ
עַלֵייהוּ בְּשַׁבְתָּא וַיִּמִּין טְבִין, וּבְגִינָה מְבָרְכִין
בְּהוֹן (דף נג ע"ב) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵס סֶפֶת
שְׁלוֹם, וּבְזְמַנָּא דְפְרִישַׁת גְּדַפְהָא עַל יִשְׂרָאֵל
אֲתָמַר (דברים לב יא) יִקְחָהוּ יִשְׂאָהוּ עַל אַבְרָתוֹ,
כְּמַה דְאוּקְמוּהוּ (שמות יט ד) וְאִשָּׂא אֶתְכֶם עַל
כְּנָפֵי נְשָׂרִים וְכוּ', וּבְגִין דָּא קוּם קְרָא אֶל
קְרָא אֶל אֱלֹהֵיִךְ, שְׁהִיא שְׁכִינָה עֲלִיונָה, שְׁהִיא תִשְׁוּבָהּ שְׁלֶךְ, וְשׁוּב בַּהּ לְרַבּוֹנָךְ שְׁהוּא הַקְדוּשׁ

הַסְפִינָה, זו שְׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
שְׁנֵאמַר בַּהּ וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו
וַתִּשְׁכַּב, שׁוֹכֶבֶת לְעַפְרָא, וְזֵהוּ
וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרְדֵם. וְלָמָּה נִפְלָה?
מִשׁוּם שְׁפָרְחָה מִמְּנָה הַרוּחַ,
שְׁהִיא הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי שְׁסוּמָךְ
אוֹתָהּ, וְהִיא נִפְלָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
נֵאמַר בַּהּ אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, וּמִי
גְרַם אֶת הַיְרִידָה שְׁלָהּ? מִשׁוּם
שְׁבִטְלוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וּמְצוּהָ.
בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהִיא יוֹרְדַת בֵּין
הַרְגְלִים, יִשְׂרָאֵל בְּנֵיהָ לְחוּצִים
בֵּין הַרְגְלִים, וְהֵם בְּמַחְלוֹת
וּבְכַמּוֹת, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהַגּוֹף
בְּבֵית הַמַּחְלוֹת שְׁהֵם יִשְׂרָאֵל,
וְהַשְׁכִּינָה עֲמָהֶם שְׁהִיא יוֹנָה, מַה
פְּתוּב בּוּ? וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחוּבֵל,
אוֹתוֹ שְׁמַחְבֵּל בְּכַשְׁרׁ בְּבֵית
הַמַּחְלָה.

וְעוֹד, מִי הוּא רַב הַחוּבֵל? אוֹתוֹ
שְׁנֵאמַר בּוּ אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שְׁלֹמֹת
רַעְדָּ, חָבֹל בְּבֵית רֵאשׁוֹן, תַּחְבֹּל
בְּבֵית שְׁנִי, וְהוּא גְדוֹל כָּל מְנַהֲגֵי
הַסְפִינָה, וּמַה אוּמַר לוּ? קוּם קְרָא
אֶל אֱלֹהֵיִךְ, שְׁהֵרִי הַדִּינִים בְּאִים
עֲלֶיךָ וְעַל בְּנֵיךָ. הֵרִי בְעַלֵי
הַחוּבוֹת מִתְּכַנְשִׁים, שְׁהֵם סוֹכְבִים
אֶת הַסְפִינָה שְׁלֶךְ, שְׁהֵם הַרוּחוֹת
הַרְעוֹת, הַסְתַּפַּל בְּזַכּוּתֶיךָ,
בְּאוֹתָם אֵיבָרִים שְׁמַתְעַסְקִים
בְּתוֹרָה וּבְמַצְוֹת טוֹבוֹת, וַיַּחְזִירוּ
אֶת הַשְׁכִּינָה הַעֲלִיונָה, שְׁהִיא
תִשְׁוּבָהּ, עֲלֶיךָ, וְהִיא הַגְּנָה עֲלֶיךָ,
שְׁעַלֶיָּהּ נֵאמַר כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ, זו
יְרוּשָׁלַם, עַל גּוֹזְלֵיו יִרְחַף, שְׁהֵם
יִשְׂרָאֵל, יִפְרוּשׁ כְּנַפְיוֹ עַלֵיהֶם,
בְּשַׁבַּת וַיִּמִּים טוֹבִים, וּבְגִלְלָה
מְבָרְכִים בְּהֵם, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַפּוֹרֵס סֶפֶת שְׁלוֹם. וּבְזְמַן
שְׁפוּרְשַׁת כְּנַפֶּיהָ עַל יִשְׂרָאֵל,
נֵאמַר יִקְחָהוּ יִשְׂאָהוּ עַל אַבְרָתוֹ,
כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהוּ וְאִשָּׂא אֶתְכֶם עַל
כְּנַפֵי נְשָׂרִים וְכוּ', וּמִשׁוּם זֶה קוּם
קְרָא אֶל אֱלֹהֵיִךְ, שְׁהִיא שְׁכִינָה עֲלִיונָה, שְׁהִיא תִשְׁוּבָהּ שְׁלֶךְ, וְשׁוּב בַּהּ לְרַבּוֹנָךְ שְׁהוּא הַקְדוּשׁ

ברוך הוא, הסתפל ששפחה רעה
שולטת עליך, שהיא טפה
סרוחה, ועליה נאמר (איוב א)
ויאמר ה' אל השטן מאין תבא.
שכל החטאים הם מאיברים של
טפה סרוחה, שנגללה נאמר
לרשעים מאין באת? מטפה
סרוחה. ויחתרו האנשים להשיב
אל היבשה, בתשובה, ולא יכלו,
כי הם, שהוא גזרת הדין, הולך
וסער עליהם.

באותו זמן וימן יהו"ה דג גדול
לבלע את יונה, זו גלות ראשונה,
שנאמר בו ויונה ירד אל ירפתי
הספינה, וזהו אנכי ארד עמך
מצרימה, כמו שבארוהו, בכל
מקום שגלו ישראל - שכינה
עמהם, קלקלו ישראל מעשיהם,
באותו זמן נאמר בהם ויקם מלך
חדש על מצרים, וזה פרעה,
שעליו נאמן וימן יהו"ה דג גדול
לבלע את יונה, שרצה לבטל את
ישראל מן העולם, זהו שפתיב
כל הפן הילוד היאורה תשליכהו,
כנגדו וימן יהו"ה דג גדול לבלע
את יונה, להרגו. לא כתוב לבלע
יונה, אלא לבלע את יונה. את,
בא לרבות את הרועה הנאמן
שעתידה להנתן תורה על ידו,
שהיא מאל"ף עד תי"ו, כל
הגלגולים הללו היו על ידו, וזהו
דג גדול, שנאמר בו התנין הגדול,
הוא דג מצרים, ובת זוגו דגה,
ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו
ממעי הדגה. מי הם מעי הדגה?
אלו המצרים.

ועוד, וימן יהו"ה דג גדול, זהו
טחול, לילית, שהיא ערב רב,
מאותו רב החובל (זה סמא"ל. דגה, זה
נח"ש לילית, בת זוגו של אותו רב החובל, טחול,
שהוא ערב רב) שנאמר בו וגם ערב
רב עלה אתם וכו', וטחול הוא

אלהי"ך דאיהי שכינתא עלאה, דאיהי
תיובתא דילך, ותוב בה למארך דאיהו קודשא
ברוך הוא, אסתפל דשפחה בישא שלטא עלך
דאיהי טפה סרוחה, ועלה אתמר (איוב א
ו) ויאמר יהו"ה אל השטן מאין תבא, דכל
חובין אינון מאברין דטפה סרוחה, דבגינה
אתמר לגבי חייביא מאין באת מטפה סרוחה,
ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה (יונה א יג)
בתיובתא, ולא יכלו פי הים, דאיהו גזרת
דינא, הולך וסוער עליהם.

בההוא זמנא וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את
יונה (שם ב א), דא גלותא קדמאה,
דאתמר ביה ויונה ירד אל ירפתי הספינה, ודא
הוא (בראשית מו ד) אנכי ארד עמך מצרימה, כמה
דאוקמוהו בכל אתר דגלו ישראל שכינתא
עמהון, קלקלו ישראל עובדיהון, ביה זמנא
אתמר בהון (שמות א ח) ויקם מלך חדש על
מצרים, ודא פרעה, עליה אתמר וימן יהו"ה
דג גדול לבלוע את יונה, דבעא לבטלא
ישראל מעלמא, הדא הוא דכתיב (שם כב) כל
הפן הילוד היאורה תשליכהו, לקבליה וימן
יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה, לקטליה,
לבלוע יונה לא פתיב, אלא לבלוע את יונה,
את אתא לרבות רעיא מהימנא דעתיד
לאתייבא אורייתא על ידיה, דאיהי מאל"ף
ועד תי"ו, כל אלין גלגולין על ידיה הו, ודא
איהו דג גדול, דאתמר ביה (יחזקאל כט ג) התנין
הגדול, איהו דג מצרים, ובת זוגיה דגה (יונה
ב ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו ממעי
הדגה, מאן מעי הדגה אלין מצראי.

ועוד וימן יהו"ה דג גדול, דא טחול לילית
דאיהי ערב רב מההוא רב החובל (ג"א

דא סמא"ל, דגה דא נח"ש לילית בת זוגיה מההוא רב החובל

שְׁחוֹק הַפְּסִיל, עָלוּ נְאֻמֵּי פִי
הַפְּעֵס בְּחִיק פְּסִילִים יְנוּחַ. לְבַלַּע
אֶת יוֹנָה, זֶה הַנֶּפֶשׁ, מֵהֶצֶד שְׁלוֹ -
וְלֹא שְׁמַעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ,
וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה - מִצַּד הַכֶּבֶד,
שְׁנֹאמְרוּ בּוֹ כְּבֹד לֵב פְּרַעַה, תִּכְבֹּד
הָעֲבוּדָה. מִצַּד שֶׁל הַמָּרָה -
וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם.

דג גדול הוא ערב רב, שֶׁהֵם (שדוא)
רב החובל, מי חובל? אלא גדול
מכל מלאכי חבלה, הוא חובל
והיא חבלה, ערב רב הם בני
לילית הרשעה, שבהם חטאו
ישראל וחבלו את בשרם באות
הפריה, הם גדולים עליהם
בגלות, והם דגה לישראל,
ומשום זה אמרו זכרנו את הדגה
וכו'.

ובזמן שיצאו ישראל ממצרים,
הרג מהם רבים, ובגלות
האחרונה עתיד הקדוש ברוך
הוא להרג אותם, וזהו והדגה
אשר ביאור מתה, ויבאש היאור,
זו התורה, שנאמר בה ותורה
אור, סרחה אליהם, ונאמר
בישראל כל הפן הילוד היאורה
תשליכהו. אור הוא ר"ז.
היאורה, פת זוגו של אותו
האור, שנאמר בו ולכל בני
ישראל היה אור במושבתם, כמו
כן בגלות האחרונה (היאורה) הזהר
בו היה ר"ז, שהוא אור הגאולה
האחרונה, לקים פימי צאתך
מארץ מצרים אראנו נפלאות,
וזהו כל הפן הילוד היאורה
תשליכהו, וכל הפת תחיון, אלה
שמשתדלים בתורה שבעל פה.

דבר אחר, וימן יהו"ה דג גדול
לבלע את יונה, זו עניות שהיא
עצב, והנקבה שלו עצבון. הזכר
דג, הנקבה דגה. זהו ויתפלל יונה
אל יהו"ה אלהיו ממעי הדגה,

בִּיה (שמות יב לח) וְגַם עָרַב רַב וְכוּ', וְטָחוּל אִיהוּ
שְׁחוֹק הַפְּסִיל, עָלֶיהָ אֶתְמַר (קהלת ז ט) כִּי הַפְּעֵס
בְּחִיק פְּסִילִים יְנוּחַ, לְבַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה דָּא נִפְשָׁא,
מִסְטָרָא דִּילֵיהָ (שמות ו ט) וְלֹא שְׁמַעוּ אֶל מֹשֶׁה
מִקְצֵר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה מִסְטָרָא דְכֶבֶד,
דְּאֶתְמַר בִּיה (שם ז יד) כְּבֹד לֵב פְּרַעַה, תִּכְבֹּד
הָעֲבוּדָה, (שם ה ט) מִסְטָרָא דְמָרָה (שם א
יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם.

דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב
החובל, מאן חובל אלא רב מכל מלאכי
חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בנין
דלילית חייבא, דבהון חאבו ישראל וחבילו
ית פשרייהו באת פריה, אינון רב עלייהו
בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא
אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וכו'.

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו
סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד
הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות
ז יח) והדגה אשר ביאור מתה, ויבאש היאור
דא אורייתא, דאתמר בה (משלי כג) ותורה אור,
סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל
הפן הילוד היאורה תשליכהו, אור איהו ר"ז,
היאורה פת זוגיה דהוא אור, דאתמר בה (שם
י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם,
כגוונא דא בגלותא בתראה (היאורה) הזהר ביה
הוה ר"ז, דאיהו אור דפורקנא בתרייתא,
לקיים (מיכה ז טו) פימי צאתך מארץ מצרים
אראנו נפלאות, ודא איהו כל הפן הילוד
היאורה תשליכהו, וכל הפת תחיון, אלין
דמשתדלין באורייתא דבעל פה.

דבר אחר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את
יונה (יונה ב א), דא עניותא, דאיהו עצב,

וניקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא (שם ב) ויתפלל יונה

מֵרַעַב הַעֲנִי שְׁמַגִּיעַ לְמַעַי יִשְׂרָאֵל.
בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר, בְּדַחַק שֶׁל
הַדָּאָגָה שֶׁלָּהֶם שְׂדוּאָגִים מִן
הַעֲנִיּוֹת, מִהֲדַחַק יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת,
זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאֵת עִם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ,
זוֹ הַנְּבוּאָה שֶׁל יוֹנָה שֶׁהִתְנַבֵּא
שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּדָאָגָה
(בְּדַחַק) שֶׁל עֲנֵי, וּבְכִימִין יֵצְאוּ,
מִשׁוּם שֶׁצְּדִיק ח"י הַעוֹלָמִים הוּא
עֲנֵי שְׁנִקְשֵׁר בְּיָמִין, שֶׁהוּא פֶּסַח,
כְּמוֹ שֶׁיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאֵת
עָרוֹם וְעָרְיָה, וְהַיּוֹנָה הַזֹּאת הִיא
הַיּוֹנָה שֶׁל תְּבַת נַח.

דְּבַר אַחֵר, וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבְּשָׁה, קָם
זָקֵן מֵאַחַר הַצֵּל, פִּתַּח וַאֲמַר:
וְהַמֶּן פִּזְרַע גַּד הוּא, מַה זֶה פִּזְרַע
גַּד? אֵלֶּא גַּד הוּא יָמִין וְשְׂמָאל,
גְּמוּ"ל דְּלִי"ם, פִּזְרַע גַּד זֶה יוֹנָה,
י' וְדָאִי, טְפָה לְבָנָה, שְׂבוּ נִשְׁתַּלֵּם
גַּד וְנַעֲשֶׂה גִיד, וְעַל כֵּן הַזֶּרַע הַזֶּה
שֶׁהוּא יו"ד, שֶׁהִיא טְפָה קְדוּשָׁה,
נֹאמֵר וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבְּשָׁה,
שֶׁהִיא זָקָבָה, וּמִמָּה שֶׁהִיָּתָה
יַבְּשָׁה ה', נִקְרָאת אַרְץ, לְהוֹצִיא
זְרַעִים וּפְרוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּקָּא
אֱלֹהִים לַיַּבְּשָׁה אַרְץ וְלִמְקוֹהַ
הַיָּמִים קָרָא יָמִים, זֶה מְקוֹהַ
יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת צָרָה.

מְקוֹר הַמַּעֲזֵן מְאוֹתוֹ הַזֶּרַע
שֶׁנִּמְשָׁךְ מִהַמַּחַ הַעֲלִיּוֹן, וְהַטְּפָה
(הַהִיא) הַזֹּאת הִיא י' קְטָנָה, כְּשִׁינְצִאת
א מִן הַמַּח שֶׁהִיא חֲכָמָה, כֹּל
סְפִירָה נוֹטֶלֶת חֶלְקָה, עַד
שֶׁנִּחְלַקְתָּ לְתַשַׁע נִקְדוּת, וּכְשֶׁכָּל
אֶחָד נוֹטֵל חֶלְקוֹ, נִשְׁאָרְתָּ עֲשִׂירִית
מִכָּל הַטְּפוֹת, שֶׁנוֹטֶלֶת אוֹתָהּ
הַיַּבְּשָׁה שֶׁהִיא עֲשִׂירִית הָאִיפָה
סֵלֶת, וּבְשִׁבְלָהּ מַעֲשָׂרִים.

דְּנִטְלִית הַהִיא יַבְּשָׁה דְּאִיְהִי עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת, וּבְגִינָה מַעֲשָׂרִין.

אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמַּעַי הַדָּגָה, מִכְּפָנָא
דְּעֲנִיּוֹתָא דְמַטִּי לְמַעוּי דִּישְׂרָאֵל, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר (שם)
י' בְּדוֹחַקָא דְדָאָגָה דְלַהוֹן דְּדוּאָגִין מִן
עֲנִיּוֹתָא, מִדוֹחַקָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, הַדָּא הוּא
דְכִתִּיב (שְׂמוּאֵל ב' כב כח) וְאֵת עִם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ, דָּא
נְבוּאָה דִּיוֹנָה דְנִתְנַבֵּא דִּיִּפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן
גְּלוּתָא בְּדָאָגָה (ס"א בְּדוֹחַקָא) דְּעֲנִיּוֹתָא, וּבְכִימִנָא
יִפְקוּן, (דף נד ע"א) בְּגִין דְּצְדִיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ
עֲנֵי דְאִתְקַשֵּׁר בְּיָמִינָא, דְּאִיהוּ פֶּסַח, כְּגוּוֹנָא
דִּישְׂרָאֵל דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל טו ז) וְאֵת עָרוֹם
וְעָרְיָה, וְהֵאֵי יוֹנָה אִיהִי יוֹנָה דְּתִיבַת נַח.

דְּבַר אַחֵר (יוֹנָה ב י"א) וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא
אֶת הַיּוֹנָה אֶל הַיַּבְּשָׁה, קָם סְבָא מִבְּתַר
טוֹלָא פִּתַּח וַאֲמַר, וְהַמֶּן פִּזְרַע גַּד הוּא (במדרב
י"א ז) מֵאֵי פִּזְרַע גַּד, אֵלֶּא גַּד אִיהוּ יָמִינָא
וְשְׂמָאֵלֶּא, גְּמוּ"ל דְּלִי"ם, פִּזְרַע גַּד דָּא יוֹנָה
י' וְדָאִי, טְפָה חַוּוֹרְתָא, דְּבִיָּה אֲשִׁתְּלִים גַּד
וְאִתְעַבִּיד גִּיד, וְעַל דָּא הָאֵי זֶרַע דְּאִיְהִי יו"ד
דְּאִיְהִי טְפָה קְדִישָׁא, אִתְמַר (יוֹנָה ב י"א) וַיִּקָּא אֶת
יוֹנָה אֶל הַיַּבְּשָׁה דְּאִיְהִי נוֹקְבָא, וּמִמָּה דִּיהוֹת
יַבְּשָׁה ה' אִתְקַרִּיאת אַרְץ, לְאִפְקָא זְרַעִין
וְאִיבִין, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (בְּרַאשִׁית א ז) וַיִּקָּרָא
אֱלֹהִים לַיַּבְּשָׁה אַרְץ, וְלִמְקוֹהַ הַיָּמִים קָרָא
יָמִים, דָּא מְקוֹהַ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת
צָרָה (ירמיה יד ח).

מְקוֹרָא דְנִבְיעוּ מַהֵהוּא זֶרַע דְּאִתְמַשְׁךְ
מִמוּחָא עֲלָאָה, וְהֵאֵי (נ"א וְהִיא) טְפָה
אִיְהִי י' זַעִירָא, כִּד נִפְקַת א מִן מוּחָא דְּאִיְהִי
חֲכָמָה, כֹּל סְפִירָה נוֹטֶלֶת חֶלְקָהָא, עַד
דְּאִתְפְּלִיגַת לְתַשַׁע נְקוּדִין, וְכִד נוֹטִיל כֹּל חַד
חוֹלְקִיָּה אֲשִׁתְּאָרְתָּ עֲשׂוּרָא מִכְּלָהּ טַפִּין,

דְּנִטְלִית הַהִיא יַבְּשָׁה דְּאִיְהִי עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת, וּבְגִינָה מַעֲשָׂרִין.

וְהָיָה טֶפֶה בְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אֲתֶאֱרַכְתָּ,
וְאֲתַעְבִּידַת זֶרַע ו', דְּכִלִּיל שִׁית סְטָרִין,
וּכְמָה דְכָל סְפִירָן נְטִלִין חוֹלְקִיהוּן מִהֵוּא
טֶפֶה, הָכִי נְטִלִין מִזֶּרַע (ג"א מִהֵוּא זֶרַע) דְּאִיהוּ
ו', כַּד אִיהוּ זְעִיר אֲתַעְבִּיד שִׁית, כַּד נְטִיל
בִּיּוֹד סְלִיק לְשִׁתִּין, שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר, אֲבָל כָּל
סְפִירָן כָּל חַד אִיהוּ תִשְׁע, וּמַלְכוּת בְּהָ אֲשַׁתְּלִים
כָּל חַד לְעֶשֶׂר, וּכְלָא אֲתַמְשֵׁךְ לְגַבִּיהָ דְגִיד
דְּאִיהוּ צְדִיק, וּמַנְיָה לְהֵוּא יִבְשָׁה, וּבַהֵוּא
זְמַנָּא דְאַרְיִק בְּהָ כְּלָא אֲתַקְרִיאַת תִּיבַת נַח,
וְרִזָּא דְמַלְהָ וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי (בְּרֵאשִׁית
ח ג), מַה דְהוּת ה' יִבְשָׁה, אֲתַעְבִּידַת ה"א
הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, וְתַנַּח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ
גִיד צְדִיק ח"י עֲלַמִּין, בְּגִין דְּמַנְיָה נְפִיק זֶרַע
לְהָאִי יִבְשָׁה.

וְכֵן מָאן דְּאִפִּיק הָאִי זֶרַע דְּאִיהוּ נְבִיעוּ
מְלַעֲיָלָא דְלָא בְּהָאִי יִבְשָׁה, גְרִים פְּרוּדָא
בְּהֵוּא נְבִיעוּ, כְּבִיכּוּל פְּאָלוּ אֲתַפְסֵק נְבִיעוּ
דְשְׁכִינְתָּא, וְיִתְרַבֵּה נְבִיעוּ דְסִטְרָא אַחְרָא,
דְּאִינוּן מִי טוּפְנָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ז
ט) וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ, בְּהֵוּא
זְמַנָּא דְלִית נְבִיעוּ בְּהֵוּא יִבְשָׁה דְהִיא כְּבֹדָה,
אֲתַעְבִּידַת קִלְהָ, לְאֲסַתְּלָקָא מְעַל יִשְׂרָאֵל,
וְאֲתַמְרָ בְּהָ (שִׁם יז) וְתָרַם מְעַל הָאָרֶץ, וְלָא נַחַתַּת
עַד יִרְחָא שְׁבִיעָאָה, דְּאֲתַמְלִיאַת בְּזַכוּוּן דִּילָהָ
וְאִיהִי כְּבֹדָה נַחַתַּת, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שִׁם ח
ד) וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְּאִיהוּ תִשְׁרִי
דְרוּעָא שְׁמַאֲלָא, דְּאִי הוּוּ נְפַקִּין בִּיהָ יִפְקוּן
בְּמִיתָה, וְלָא יִשְׁתַּאֲרוּן אֲלָא חַד מְעִיר וּשְׁנַיִם
מְמַשְׁפָּחָה, חַד מְעִיר כְּגוֹן נַח, וּשְׁנַיִם
מְמַשְׁפָּחָה כְּגוֹן שִׁם וַיִּפֹּת, וּמֵאֲחַרְנִין שְׁנַיִם
שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, מְאִינוּן עַמֵּי הָאָרֶץ דְּדַמְיִין

וְאוֹתָהּ הִטְפָּה מִתְּאֲרַכְתָּ בְּעַמּוּד
הָאֲמְצְעִי וְנַעֲשִׂית זֶרַע ו', שְׁכּוֹלִיל
כָּל שֵׁשֶׁת הַצְּדִידִים, וּכְמוֹ שֶׁכָּל
הַסְּפִירוֹת נוֹטְלוֹת חֶלְקֵם מֵאוֹתָהּ
טֶפֶה, כַּךְ נוֹטְלִים מִהֶזְרַע (מֵאוֹתוֹ
זֶרַע) שֶׁהוּא ו', כְּשֶׁהוּא קָטָן נַעֲשֶׂה
שֵׁשׁ, כְּשֶׁנוֹסֵעַ בִּיּוֹד עוֹלָה
לְשָׁשִׁים, שֵׁשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר, אֲבָל
כָּל הַסְּפִירוֹת, כָּל אַחַת הִיא תִשְׁע,
וּבְמַלְכוּת מְשַׁתְּלֶמֶת כָּל אַחַת
לְעֶשֶׂר, וְהַכֹּל נִמְשָׁךְ לְגִיד שֶׁהוּא
צְדִיק, וּמַמְנוֹ לְאוֹתָהּ יִבְשָׁה,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַרְיִק בְּהָ הַכֹּל,
נִקְרֵאת תִּבַּת נַח, וְסוּד הַדְּבָר -
וְתַנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. מַה
שְׁהִיתָה ה' יִבְשָׁה, נַעֲשִׂית ה"א
הַשְּׁבִיעִי, וְזֶהוּ וְתַנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, וְתַנַּח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, וְזֶהוּ גִיד צְדִיק ח"י
הָעוֹלָמִים, בְּגִלְלֵ שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא זֶרַע
לְיִבְשָׁה הַזֶּה.

וְכֵן מִי שְׁמוּצִיא הֶזְרַע הַזֶּה שֶׁהוּא
הַמְעַיֵן מְלַמְעֵלָה שְׁלָא בִּיבְשָׁה
הַזֶּה, גּוֹרֵם פְּרוּד בְּאוֹתוֹ מְעַיֵן,
כְּבִיכּוּל פְּאָלוּ נְפַסְק מְעַיֵן
הַשְּׁכִינָה, וְיִתְרַבֵּה הַמְעַיֵן שֶׁל הַצֵּד
הָאֲחֵר שֶׁהֵם מִי הַמְּכּוּל. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד
עַל הָאָרֶץ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁאִין
נְבִיעָה בְּאוֹתָהּ יִבְשָׁה שֶׁהִיא
כְּבֹדָה, נַעֲשִׂית קִלְהָ, לְהַסְתַּלֵּק
מְעַל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר בְּהָ וְתָרַם
מְעַל הָאָרֶץ, וְלֹא יוֹרֵדַת עַד לַחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, כְּשֶׁנִּתְמַלֵּאת בְּזִכְיוֹת
שְׁלָהֶם, וְהִיא כְּבֹדָה יוֹרֵדַת. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב וְתַנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, שֶׁהוּא תִשְׁרִי, זֶרַע
שְׁמַאֲלָא, שְׁאֵם הִיוּ יוֹצֵאִים בוֹ,
יֹצֵאוּ בְּמִיתָה, וְלֹא יִשְׁאָרוּ אֲלָא
אַחַד מְעִיר וּשְׁנַיִם מְמַשְׁפָּחָה.
אַחַד מְעִיר כְּמוֹ נַח, וּשְׁנַיִם
מְמַשְׁפָּחָה כְּמוֹ שִׁם וַיִּפֹּת,
וּמֵאֲחַרִּים שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה
שְׁבַעָה, מֵאוֹתָם עַמֵּי הָאָרֶץ

לְבַעֲרָן וְעוֹפִין וְחִיוּן, וְאֵלִין אֵינוֹן דְּאוֹקְרִין
יָמִים טוֹבִים וְחֶגֶן, דְּאֵינוֹן שְׁנַיִם שְׁנַיִם תְּרִין
יוֹמִין חַד דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְחַד דְּשָׁבוּעוֹת, תְּרִין
יוֹמִין דְּפוּרִים, שְׁבַעַה שְׁבַעַה אֵלִין שְׁבַעַה יוֹמִין
דְּפִסְחָא, וְשְׁבַעַה יוֹמִין דְּסִפּוֹת, אוּ דְמִתְפַּלְלִין
ח"י בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא. (דף נד
ע"ב) דְּסִלְקִין לְחוּשְׁבֹן שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעַה שְׁבַעַה
ח"י.

אוּ אֵלִין דְּהוּוּ נְטָרִין י' דְּאֵיהוּ אוֹת בְּרִית מִלְּהָ
דְּאֵיהוּ לְשִׁמּוֹנָה דְּכֻלָּא ח"י, אוּ אֵלִין דְּמִנְחָן
תְּפִלֵי בְּכָל יוֹמָא דְּאֵינוֹן אוֹת י', כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (שְׁמוֹת יג טז) וְהָיָה לְאוֹת וְכוּ', וְהוּוּ קְשָׁרִין
לִיה בַּח' בְּתֵי דְתְּפִלֵי, דְּאֵינוֹן ד' בְּתֵי דְתְּפִלִין
דְּרִישָׁא, וְאַרְבַּע פְּרָשִׁין דְּתְּפִלִין דִּיד, אוּ אֵינוֹן
דְּנְטָרִין אוֹת י' שְׁבַת בְּתַחוּמָא דִּילִיה דְּאֵיהוּ
ח', תְּרֵי אֲלֵפֵי אֲמִין לְכָל סְטָרָא, וְכֻלָּא ח"י,
לְאֵלִין אֵינוֹן מְקַבְּלִין בְּתַשׁוּבָה, דְּאֵיהִי תִיבַת
נַח יוֹם הַכְּפוּרִים.

אָבֵר לְאַחֲרֵינִין לָא יִקְבַּל לוֹן בְּתִיּוּבְתָא, וְאִם
יִפְקוֹן בְּיוֹמָא דְּדִינָא, אֵלִין דְּלָא הוּוּ
נְטָרִין, אֲתַמַּר בְּהוֹן (בְּרֵאשִׁית ז כא) וַיִּגְזַע כָּל בֶּשֶׂר
הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ, וְאֵלִין אֲתַקְרִיאוּ רְשָׁעִים
גְּמוּרִים דְּנִדּוּנִין לְאַלְתֵּר לְמִיתָה, דְּבַהוֹן בְּשִׁית
יוֹמִין הוּוּת שְׁכִינְתָא מִתְּתַרְכָּא הֵדָא הוּוּ
דְּכְתִיב (שם ח ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף
רַגְלָהּ, וְאֵלִין אֵינוֹן יוֹמִין דְּחוּל.

צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵלִין אֵינוֹן דְּנְטָרִין ח"י
וְשִׁבְתוֹת וַיִּמִּין טָבִין, עֲלִייהוּ אֲתַמַּר
וְתִשָּׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעַת עָרֵב וְדָא עָרֵבִי שִׁבְתוֹת
וַיִּמִּין טָבִין, דְּשְׁכִינְתָא קָא אֲתִיָּא לְשָׂרְיָא
עֲלִייהוּ בְּגִין דְּאֵינוֹן קֹדֶשׁ, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ירמיה
ב א) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוּ"ה, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
בִּיהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם (דְּבָרִים ד ד').

שְׁדוּמִים לְכַהֲמוֹת וְחִיוֹת וְעוֹפוֹת,
וְאֵלוּ הֵם שְׁמוֹקִירִים יָמִים טוֹבִים
וְחֶגֶם, שְׁהֵם שְׁנַיִם שְׁנַיִם, שְׁנֵי
יָמִים, אֶחָד שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְאֶחָד
שֶׁל שְׁבוּעוֹת, שְׁנֵי יָמִים שֶׁל
פוּרִים. שְׁבַעַה שְׁבַעַה, אֵלוּ שְׁבַעַה
יָמִים שֶׁל פִּסְחָא, וְשְׁבַעַה יָמִים שֶׁל
סִפּוֹת, אוּ שְׁמִתְפַּלְלִים שְׁמוֹנָה
עֶשְׂרֵה בְּרִכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכָל
יוֹם עֵשׂוֹלוֹת לְחוּשְׁבֹן שְׁנַיִם שְׁנַיִם
שְׁבַעַה שְׁבַעַה - שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר.

אוּ אֵלוּ שְׁהִיוּ שׁוּמְרִים י' שֶׁהוּוּ
אוֹת בְּרִית מִלְּהָ, שֶׁהוּוּ לְשִׁמּוֹנָה,
שֶׁהִכֵּל שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אוּ אֵלוּ
שְׁמִינִיחִים תְּפִלִין בְּכָל יוֹם שֶׁהֵם
אוֹת י', כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְהָיָה לְאוֹת
כוּ', וְהִיוּ קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ בַּח' בְּתֵי
תְּפִלִין, שֶׁהֵם ד' בְּתֵי הַתְּפִלִין שֶׁל
רֵאשׁ, וְאַרְבַּע פְּרָשִׁוֹת שֶׁל תְּפִלִין
שֶׁל יד, אוּ אוֹתָם שְׁשׁוּמְרִים הָאוֹת
י' שְׁבַת בְּתַחוּם שֶׁלוּ שֶׁהוּוּ ח',
אֲלֵפִים אֲמָה לְכָל צַד, וְהִכֵּל
שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אֵת אֵלוּ הֵם
מְקַבְּלִים בְּתַשׁוּבָה, שֶׁהִיא תִבַת
נַח יוֹם הַכְּפוּרִים.

אָבֵר אֵת הָאַחֲרִים לָא יִקְבַּל
בְּתַשׁוּבָה, וְאִם יִצְאוּ בְּיוֹם הַדִּין,
אֵלוּ שֶׁלֹּא הִיוּ שׁוּמְרִים, נֵאמַר
בָּהֶם וַיִּגְזַע כָּל בֶּשֶׂר הַרְמֵשׁ עַל
הָאָרֶץ, וְאֵלוּ נִקְרְאוּ רְשָׁעִים
גְּמוּרִים שְׁנִדּוּנִים לְאַלְתֵּר לְמִיתָה,
שְׁבָהֶם בְּשִׁשָּׁה יָמִים הִיתָה שְׁכִינָה
מְגֻרָשֶׁת. זֶהוּ שְׁכִתוּב וְלֹא מִצָּאָה
הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ, וְאֵלוּ הֵם
יָמִים שֶׁל חַל.

צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵלוּ הֵם
שְׁשׁוּמְרִים ח"י וְשִׁבְתוֹת וַיִּמִּים
טוֹבִים, עֲלִיהֶם נֵאמַר וְתִשָּׁב אֵלָיו
הַיּוֹנָה לְעַת עָרֵב, וְזֶה עָרֵבִי
שִׁבְתוֹת וַיִּמִּים טוֹבִים, שֶׁשְׁכִינָה
בָּאָה לְשִׁרוֹת עֲלֵיהֶם מִשׁוּם שֶׁהֵם
קֹדֶשׁ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
לִיהוּ"ה, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוּ"ה
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.

ואינון צדיקים גמורים ונחתבין ונחתמין
לאלתר לחיים, וכתובין בספרא דחיי,
כמה דאת אמר ובספר חיים ברכה וכו',
בינוניים דפלילין מחול וקדש תליין עד יום
הכפורים דאיהו פגוונא דתיבת נח, אם תייבין
בתיובתא יקבל לון ויכתבוין לחיי, ואם לאו
יכתבוין למיתה עם אחרנין, דאתמר
בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר וכו', ובינוניים
בגין דאית בהון פקודין וחובין, אתמר
בהון (שם ו יט) ומפל החי מפל בשר וכו', מפל
החי מסטרא דזכוון, מפל בשר מסטרא
דחובין.

והם צדיקים גמורים שנכתבים
ונחתמים לאלתר לחיים,
וכתובים בספר החיים, כמו
שנאמר ובספר חיים ברכה וכו'.
הבינוניים שפוללים מחל וקדש,
תלויים עד יום הכפורים, שהוא
כמו תבת נח, ואם שבים
בתשובה, יקבל אותם ויכתבו
לחיים, ואם לא, יכתבו למיתה
עם האחרים, שנאמר בהם ויגוע
כל בשר וכו', והבינוניים, משום
שיש בהם מצוות ועברות, נאמר
בהם ומפל החי מפל בשר וכו',
מפל החי - מצד של הזכות, מפל
בשר - מצד העברות.

ועוד, שבזמן שיבא המשיח, כל
אלו ששמרו אות הברית, יציל
אותם ממגפה, שבאותו זמן
תבטל המגפה, שהיו מתנבאים
אותם נביאים של האספקלריה
שלא מאירה, שלא ישארו אלא
אחד מעיר ושנים ממשפחה, כמו
אותו שכתוב שנים שנים באו אל
נח, ויש מי שאומר שבעה שבעה,
מצד של בת שבע, ואלו הם אחד
מעיר. נח זה שבת, שבו מנוחה
שירש אותה הצדיק, שנים
שנים, שני ימים, אחד של ראש
השנה ואחד של יום הדין,
שהשני הוא מספק, ויום אחד של
יום הכפורים, ויום אחד של
שבועות, ושבעה שבעה הם
שבעה ימי ספות ושבעת ימי
פסח, שמי ששומר אותם ימים
עתיד להנצל בגלות.

(ועוד דבזמנא דייטי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישוב
יתהון ממותנא, דבההוא זמנא יתבטל מותנא, דהו
מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארו אלא
חד מעיר ושנים ממשפחה, כגון ההוא דכתיב (שם ז ט) שנים
שנים באו אל נח, ואית מאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת
שבע, ואלין אינון חד מעיר, נח דא שבת, דביה גיחא דרית לה
צדיק, שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דיום הדין,
דתניינא איהו מספק ויומא חדא דיום הכפורים, ויומא חדא
דשבועות, ושבעה שבעה אינון שבעה יומי דספות ושבעה יומי
דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד לאשתובא בגלותא).

ובגין דגלי כל דא קודשא בריך הוא למשה,
שאל רחמי עליהו, ומסר גרמיה
למיתה, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין
מחני נא מספרך, ובפיוסא דיליה אדבק
במלכא, ואחיד בדוועא דימינא ואמר (שם
יג) זכור לאברהם, ולביתר אחיד בשמאלא
ואמר זכור ליצחק, ולביתר אחיד בגופא
ואמר (שם) ולישראל, ואמר קודשא בריך הוא
לאלין בינוניים לגבייהו תמה זכות אבות, פיון

ומשום שגלה כל זה הקדוש ברוך
הוא למשה, בקש עליהם רחמים
ומסר עצמו למיתה, זהו שכתוב
ואם אין מחני נא מספרך, ובפיוס
שלו נדבק במלך, ואחז בדווע
ימין, ואמר זכר לאברהם, ואחר
כך אחז בשמאל ואמר זכר
ליצחק, ואחר כך אחז בגוף ואמר
תמה זכות האבות, פיון שלא שבו

ולישראל, ואמר הקדוש ברוך הוא לבינוניים הללו, אליהם

בתשובה, הרי הם פרשעים
גמורים, ואם שבים בתשובה,
נאמר אליהם חלה זכות אבות,
וכדי שלא יאבדו הבינוניים
הללו, אמר משה, וכי יאמרו בני
העולם שאני כמו נח שלא בקש
רחמים על דורו? באותו זמן מסר
עצמו עליהם, זהו שכתוב ואם
אין מחני נא.

וכמוֹם זה עתיד הרועה הנאמן
להיות בגלות האחרונה, ובו
יתקיים והוא מחולל מפשעינו,
נעשה חל בגללם, מדכא
בעונותינו, במכות של יסורים
של עניות, בכמה דחקים שסובל
עליהם, ובגללו וינחם יהוה על
הרעה וגומר, וזהו שכתוב
ובחבורתו נרפא לנו, ובגללו
שמאל דוחה את הבינוניים,
שהיא ראש השנה, וימין מקרבת
אותם בתשובה, שהוא פסח,
זרוע ימין לקבל שבים, ויקים
אותם מנפילתם ואוחז בידיהם,
ויאמר להם קומי שבי ירושלים,
ובשבועות יצאו בזכות משה,
שמתן תורה הוא רחמים, ומגלה
להם ספר תורה, ויתכנסו
לירושלים, ותראה היבשה,
מלכות הרשעה, ורחמים על
בניו, ובו כנשר יעיר קנו. מי זה
קנו? ירושלים קנו (לשכינה).

באותו זמן שופר מהפף
קדמ"א זק"ף קט"ן, מתהפכת
ממשלת אמות העולם, וישראל
שהם מזרע אותו שנאמר בו
קטנתי מכל החסדים, מתעלה
ומזדקף, ונאמר בו זק"ף גדו"ל,
בימין התעלו מן הגלות, בגלל
שמולף לימין משה, שדרגתו
העמוד האמצעי, שהוא שבועות.
ובו מארי"ף טרח"א, בו מאריף
הקדוש ברוך הוא, שהוא ארף

דלא תאבו בתיובְּתָא הָא אֵינוֹן פְּרָשְׁעִים
גְּמוּרִים וְאִם תְּאִבִּין בְּתִיבְּתָא אֲתִמְר לְגַבְיֵיהוּ
חֲלָה זְכוּת אָבוֹת, וּבְגִין דְּלֹא יִתְאַבְּדוּ אֲלִין
בִּינוּנִיִּים אָמַר מֹשֶׁה וְכִי יִמְרוּן בְּנֵי עֲלָמָא דְאַנָּא
פְּנַח דְּלֹא בַּעַא רַחֲמֵי עַל דְרִיָּה, בְּהֵוֹא זְמַנָּא
מְסַר גְּרַמְיָה עֲלֵיהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וְאִם
אֵין מַחְנֵי נָא.

ובגין דא עתיד רעיא מהימנא למהוי בגלותא
בתראה, וביה יתקיים (ישעיה נג ה) והוא
מחולל מפשעינו, אתעביד חול בגינייהו,
מדופא בעונותינו במכתשין דיסורין דעניותא,
בכמה דוחקין דסביל עלייהו, ובגיניה (שמות לב
ד) וינחם יהוה על הרעה וגומר, והדא הוא
דכתיב (ישעיה נג ה) ובחבורתו נרפא לנו, ובגיניה
שמאל דוחה לבינוניים דאיהי ראש השנה,
וימין מקרב לון בתיובְּתָא דאיהו פסח, (דף נה
ע"א) דרועא ימינא לקבל שבים, ויוקים לון
מנפילו דלהון ואחיד בידיהון, ויימי לון קומי
שבי ירושלים, ובשבועות יפקון בזכותא
דמשה דאיהו מתן תורה רחמי, וגלי לון ספר
תורה, ויתכנשו לירושלים, ותראה היבשה
מלכות הרשעה, ורחמי על בנוי, וביה (דברים
לב יא) כנשר יעיר קנו, מאן קנו ירושלים קנו
(לשכינהא).

בהוא זמנא שופר מהופף קדמ"א זקף
קט"ן, אתהפף ממשלה דאומין
דעלמא, וישראל דאינון מזרעא דהוא
דאתמר ביה (בראשית לב יא) קטנתי מכל החסדים
אסתלק ואזדקף, ואתמר ביה זק"ף גדו"ל,
בימינא אסתלקו מן גלותא, בגין דמולף
לימין משה דדרגיה עמודא דאמצעיתא דאיהו
שבועות.

וביה מארי"ף טרח"א, ביה מאריף קודשא בריך הוא דאיהו ארף אפים

על פיננוניים, וטרַח בגינייהו, לקיימא
 וברחמים גדולים אַקבצן (ישעיה נד ז), וביה
 יפקון על ידא דההוא דאתייהיב אורייתא על
 ידיה בשבועות, דאזיל לימנא דהיינו פסח,
 בהיא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), ובספות
 ויבא יעקב שלם (בראשית לג יח), שלם בגופיה,
 שלם בממוניה, ואסתחר בשבעה ענני יקר
 פגוונא דקדמיתא פד נפקו ישראל ממצרים,
 לקיים פימי צאתך מארץ מצרים וגומר (מיכה
 ז ט).

אפים על הפינוניים וטורח
 בשבילם, לקים וברחמים גדולים
 אַקבצן, ובו יצאו על יד אותו
 שנתנה תורה על ידו בשבועות,
 שהולך לימין שהינו פסח. באותו
 זמן אז ישיר משה, ובספות ויבא
 יעקב שלם, שלם בגופו, שלם
 בממונו, ומקף בשבעה ענני
 כבוד פבראשונה פשיצאו ישראל
 ממצרים, לקים פימי צאתך
 מארץ מצרים וגומר.

והרשעים, שהם ערב רב, נאמר
 בהם סוף פסוק, שהם מזרעו
 של עמלק, שנאמר בו ויאמר פי
 יד על פס י"ה, והם חמשה מינים:
 עמלקים, גבורים, נפילים,
 ענקים, רפאים, שכלם מתעלים
 ומתגברים על ישראל בגלות. זהו
 שכתוב ויגברו המים וירבו מאד
 על הארץ. ארבע פעמים כתוב
 ויגברו וגברו, כנגד ארבע גליות,
 ועליהם נאמר סוף פסוק,
 שמפסיק אותם הקדוש ברוך הוא
 לסוף הימים מן העולם.

תקונא עשרין, וחד ועשרין

ובאותו זמן הקטן יהיה לאלף -
 מצד השמאל, והצעיר לגוי עצום
 - מצד הימין, אני יהו"ה בעתה
 אחישנה - מצד העמוד האמצעי,
 ומיד יפסקו העמלקים מן
 העולם, והקדוש ברוך הוא ישב
 על פסאו, וזהו שופ"ר הול"ף
 אתנ"ח יתי"ב, באותו זמן שימחו
 עמלקים מן העולם, יהיה הקדוש
 ברוך הוא נח מנוחה לישראל
 ויושב על פסאו, כמו שנאמר בו,
 ועתיק הימים יושב, לבושו כשגלג
 לבן. לקים אם יהיו חטאיכם
 פשנים פשגל ילבינו.

ורשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון סוף
 פסוק, דאינון מזרעא דעמלק
 דאתמר ביה (שמות יד טו) ויאמר פי יד על פס
 י"ה, ואינון חמש מינים עמלקים גבורים
 נפילים ענקים רפאים, דכלהו מסתלקין
 ומתגברין על ישראל בגלותא, הדא הוא
 דכתיב (בראשית ז יח) ויגברו המים וירבו מאד על
 הארץ, ארבע זמנין פתיב ויגברו וגברו, לקבל
 ארבע גלוון, ועלייהו אתמר סוף פסוק,
 דפסיק לון קודשא בריך הוא לסוף יומיא
 מעלמא. (דף נה ע"א).

תקונא עשרין, וחד ועשרין

ובההוא זמנא הקטן יהיה לאלף (ישעיה ס כב)
 מסטרא דשמאלא, והצעיר לגוי
 עצום (שם) מסטרא דימינא, אני יהו"ה בעתה
 אחישנה (שם) מסטרא דעמודא דאמצעיתא,
 ומיד יתפסקון עמלקים מן עלמא, וקודשא
 בריך הוא יתיב על פרסייה, ודא איהו שופ"ר
 הול"ף אתנ"ח יתי"ב, בההוא זמנא דיתמחוון
 עמלקים מעלמא, יהא קודשא בריך הוא נח
 נייחא לישראל, ויתיב על פרסייה, כמה
 דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב, לבושה פתלג חור, לקיימא אם

יהיו חטאיכם פשנים פשגל ילבינו (ישעיה א יח).

וְלִגְבֵי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל כְּתִיב (דניאל ז ט) כְּרִסְיֵיהּ
 שְׂבִיבִין דִּי נּוּר, (ס"א רומי) וּמְאִינוּן
 שְׂבִיבִין דְּכְרִסְיֵיהּ אֻקְדוּן כֹּל טַעוּן דִּילְהוּן,
 גְּלַגְלוּהֵי נּוּר דְּלִיק, דְּנַחְתִּין מְנִיהַ עֵשׂוֹר גְּלַגְלִין
 מְסֻטְרָא דָּאֵת י', וְשְׂבִיבִין מְסֻטְרָא דָּאֵת ה',
 תְּרִין אֲתוּן יתְעָרוּן בְּנוּרָא לְאֻקְדָּא טַעוּן
 דְּלְהוּן, בְּהֵוּא זְמָנָא (ישעיה א לא) וְהָיָה הַחֹסֶן
 לְנַעֲוֵרֵת וְכוּ'.

בְּהֵוּא זְמָנָא סָלִיק ו' עַל דְּרָגָא דִּילִיָּה דְּאִיהוּ
 שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכֹפֵא, וְדָא אִיהוּ דְּרָגָא,
 תְּרִי טַעַמִּי, מְאִי תְּרִי טַעַמִּי, אֶלָּא בְּתַר
 דְּסָלִיק לְדְרָגִיָּה יִימַר לְיִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי
 מְטַעַמִּים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי (בראשית כז ד), מְפַקוּדִין
 דְּעֵשׂוֹה דְּכְלִילֵן בְּה' דְּאַבְרָהָם, דְּכְלִיל רַמ"ח
 פְּקוּדִין, דְּבְהוּן אֲתַקְרִיב ה' לְגַבֵּי ו', וְקַרְבְּנָא
 דָּא אִיהוּ קְרִיבּוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתֵיהּ.

בְּכָרְ אֲתַר וְאֲתַר (נ"א אבֵר וְאֵבֵר) קְרִיבּוֹ י"ה, ה'
 חֲמִשָּׁת אֲלָפִים לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֶלְף
 הַשְּׁשִׁי בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמָאֵלָא דְתַמָּן לְכָא יִטּוּל
 נּוֹקְמִין מְאוּמִין דְּעַלְמָא, וְרָזָא דְמִלָּה (ישעיה
 סג) כִּי יוֹם נָקָם בְּלַבִּי, וְדָאִי אֲתַפְלִילֵן בְּעַמּוּדָא
 דְּאַמְצַעִיתָא, דְּפַקוּדִין דְּעֵשׂוֹה אֲתִיְהִיבּוֹ
 מִימִינָא, וּפַקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמָאֵלָא,
 וְאַלִּין אִינוּן תְּרִי טַעַמִּי, וּפַקוּדִין דְּעֵשׂוֹה
 אִינוּן מְאַכְלִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּפַקוּדִין
 דְּלֹא תַעֲשֵׂה פְרֻנְסָה לְסַמְא"ל לְמָאן דְּעֵבֵר
 עֲלֵייהּ.

(ואלן תוה קריב) (נ"א אקדים) (נ"א ובאלין מתקרב) עֵשׂוֹ
 לְיִצְחָק וְאֵמַר לִיָּה יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצֵּיד
 בְּנוֹ (בראשית כז לא), וְסַמְא"ל בְּגִינֵייהּ הוּהּ אֶקְדִּים
 (נ"א קריב) לְשְׂמָאֵלָא, לְאַטְעַמָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

וְלִגְבֵי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל כְּתוּב,
 כְּסֻאוֹתֵי שְׂבִיבֵי אֵשׁ, (רומי)
 וּמְאוּתָם שְׂבִיבִים שֶׁל כְּסֹאוֹ
 יִשְׂרָפוּ כָּל גְּלוּלֵיהֶם, גְּלַגְלֵי אֵשׁ
 בּוֹעֲרֵת, שִׁיזְרָדִים מְמַנּוּ עֲשָׂרָה
 גְּלַגְלִים מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י',
 וְשְׂבִיבִים מִצַּד שֶׁל הָאוֹת ה', שְׁתֵּי
 אוֹתוֹת יתְעוֹרְרוּ כַּאֲשֶׁר לִשְׂרָף אֶת
 גְּלוּלֵיהֶם. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְהָיָה הַחֹסֶן
 לְנַעֲוֵרֵת וְכוּ'.

בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה ו' עַל דְּרָגָתוֹ
 שְׁהִיא שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכֹפֵא, וְזוּהִי
 דְּרָגָא, תְּרִי טַעַמִּי, מַה זֶה תְּרִי
 טַעַמִּי? אֶלָּא אַחַר שְׁעוֹלָה
 לְדְרָגָתוֹ, יֹאמַר לְיִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי
 מְטַעַמִּים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי, מְמַצּוֹת
 עֵשׂוֹה שְׁפִלוּלוֹת בְּה' שֶׁל אַבְרָהָם,
 שְׁכוּלֵל רַמ"ח מַצּוֹת שְׂבָהָם
 מִתְקַרְבֵּת ה' אֶל ו', וְקַרְבָּן זֶה הוּא
 קְרוּב שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתּוֹ.

בְּכָרְ מְקוּם וּמְקוּם (איבר ואיבר)
 קְרוּב שֶׁל י"ה, ה' חֲמִשָּׁת אֲלָפִים
 לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֶלְף הַשְּׁשִׁי
 בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמָאֵל, שְׁשֵׁם הַלֵּב,
 יִטַּל נְקֻמוֹת מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, וְסוּד
 הַדָּבָר - כִּי יוֹם נָקָם בְּלַבִּי, וְדָאִי
 גְּלַלִּים בְּעַמּוּד הָאֲמַצְעִי,
 שְׂמַצּוֹת עֵשׂוֹה נִתְּנוּ מִימִין,
 וּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמָאֵל, וְאַלוֹ
 הֵם תְּרִי טַעַמִּי, וּמַצּוֹת עֵשׂוֹה הֵן
 מְאַכְלֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה פְרֻנְסָה
 לְסַמְא"ל מִי שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם.

(ואלו היה מקריב) (מקדים) (ובאלו מתקרב)
 עֵשׂוֹ לְיִצְחָק, וְאֵמַר לוֹ יָקָם אָבִי
 וַיֹּאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ, וְסַמְא"ל בְּגִלְלָם
 הִיָּה מְקַדִּים (מקריב) לְשְׂמָאֵל,
 לְהַטְעִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִחֲטָאֵי בְּנָיו, שְׁהֵם מְאַכְלִים
 מְרִים, שְׂבִשְׂבִילָם נֹאמַר וְאֵת עֵשׂוֹ
 שְׁנֵאתִי. מִהַעַמּוּד הָאֲמַצְעִי מִשֵּׁם

הוּא מִחוּבִין דְּבְנוֹי דְּאִינוּן מְאַכְלִין מְרִירָן, דְּבְגִינֵיהּ אֲתַמַּר (מלאכי א ג) וְאֵת

נתנה תורה, שהיא כללות של ימין ושמאל, באותו זמן עשן יתעורר לשמאל להעביר משם סמא"ל, ומיד עולה עשן אחר, שהוא עשן הקטרת, (הוא כללה של התורה, הקשר שלו מצוות עשה), לקשר ולקרב ימין לשמאל, שעמוד העשן הוא העמוד האמצעי (באברהם, ומצוות לא תעשה ביראה), עמוד הקטרת.

מהי הקטרת שלו? שכינה תחתונה, שהיא עולה בכמה ריחות ובשמים טובים, וכשעולה אליו, נאמר בה מי זאת עולה מן המדבר וכו', שעולה בהם, זו ה' תחתונה, זאת עולה במ"י, מקטרת מר ולבונה, שתי ריכים של אמת, מפל אבקת רוכל, זה צדיק, שהוא כולל הכל, הוא רוכל, והיא אבקה שלו, זהו שפתוב ודבק באשתו, וכו' עולה לבעלה.

שכינה תחתונה היא הקטרת של הקדוש ברוך הוא, והיא הקרבן שלו, המזבח שלו, שבה מתקנים ישראל מאכלים של קרבנות של תפלות לקדוש ברוך הוא, שהם כנגד קרבן השחר וקרבן של בין הערבים, וקרבן של אמורים ופדרים שמתאכלים כל הלילה, והוא קרבן מוסף שהוא צדיק, והוא קרבן שפתות וימים טובים, שאין קרבן, (קרוב של העם הקדוש לקדוש ברוך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה. זהו שפתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת.

היא המשכון שלו שבשכינה הוא שורה בתוכם, זהו שפתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, היא הארון שלו, והוא

עשו שנאתי, עמודא דאמצעיתא מתמן אתייהיבת אורייתא, דאיהי כלילא (דף נה ע"ב) דימינא ושמאלא, בההוא זמנא עשן יתער לגבי שמאלא לאעברא מתמן סמא"ל, ומיד סליק עשן אחרא דאיהו עשן הקטרת, (איהו כללא דאורייתא קשורא דיליה פקודין דעשה) לקשרא ולקרבא ימינא בשמאלא, דעמודא דעשן איהו עמודא דאמצעיתא (ברחמינו, ופקודין דלא תעשה ברחילו) עמוד הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאיהי סלקא בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה אתמר בה (שיר ג' ו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מר ולבונה (שם) תרי ירכי קשוט, מפל אבקת רוכל (שם) דא צדיק, דאיהו פליל פלא, איהו רוכל, ואיהי אבקת דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כד) ודבק באשתו, וביה סליקת לגבי בעלה.

שכינתא תתאה איהי קטרת דקודשא בריך הוא, ואיהי קרבן דיליה, מזבח דיליה, דבה מתקנין ישראל מאכלים דקרבנין דצלותין לקודשא בריך הוא, דאינון לקבל קרבן השחר, וקרבן דבין הערבים, וקרבתא דאמורים ופדרים דמתאכלין כל ליליא, ואיהו קרבן מוסף דאיהו צדיק, ואיהו קרבנתא דשפתות וימים טובים דלית קרבנתא (קריבו לעמא קדישא לקודשא בריך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת (ירמיהו ט כג).

איהו משפונא דיליה, דבגינה איהו שארי בגווייהו, הדא הוא דכתיב (שמות כה

ו) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, איהי ארון דיליה, ואיהו ספר

ספר תורה גנוז בתוכה, היא מנורה שלו, ומנורת המאור מאתו שנאמר בו ותורה אור, והיא נר שדולק לפניו, כמו שנאמר להעלות נר תמיד, והיא בת שבע, המנורה הפלולה משבעה נרות, היא נר אצלו מצד השמאל, והוא אור אצלה מצד הימין, ועל שניהם נאמר פי נר מצוה ותורה אור.

היא הקדושין שלו מצד השמאל, משום שקדשה מצד הלויים, כמו שנאמר וקדשת את הלויים, ועליה נאמר תהא לי מקדשת בטבעת זו, והיא הברכה שלו מצד הימין, שהיא כהנה, זהו שכתוב כה תברכו את בני ישראל.

ונקראת הפלה שלו מצד הצדיק שהוא כ"ל, וזהו פל"ה, כ"ל ה', משום שהוא הברית שאוחז בשניהם, ומצד הצדיק הוא היחוד שלה, שהוא קוץ של האות ד' מן אחד, שקושר בין א"ח לבין ד', והיא תפלה שלו מצד ח"י העולמים, שהוא שמונה עשרה ברכות התפלה. היא אות של שבתות וימים טובים, שבת היא הפלל של שלשת האבות, משום שהיא בת כלולה בשלשת ענפי האבות שהם ש, היא התחום שלו והיא הרשות שלו, רשות היחיד שגבהו עשרה, וזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה שהם יהו"ה, הוא הערוב שלה מצד ימין ושמאל, שהם ע"ב רי"ו שהינו חסד וגבורה, והיא ערבית שלו, העבור שלו.

היא טלית של הקדוש ברוך הוא, ובה מתעטף הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר עוטה אור כשלמה, והיא ציצית של צדיק שהוא עני

תורה גנוז בגווה, איהי מנרתא דיליה, ומנורת המאור מההוא דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה אור, ואיהי נר הדליק קדמיה, כמה דאת אמר (ויקרא כד ב) להעלות נר תמיד, ואיהי בת שבע מנרתא כלילא משבעה בוצינין, איהי נר לגביה מסטרא דשמאלא, ואיהו אור לגביה מסטרא דימינא, ועל תרוייהו אתמר (משלי ו כג) פי נר מצוה ותורה אור.

איהו קדושין דיליה מסטרא דשמאלא, בגין דקדושה מסטרא דלויים, כמה דאת אמר וקדשת את הלויים, ועלה אתמר תהא לי מקודשת בטבעת זאת, ואיהי ברכה דיליה מסטרא דימינא, דאיהי פהונה, הדא הוא דכתיב (במדבר ו כג) פה תברכו את בני ישראל.

ואתקריאת פלה דיליה מסטרא דצדיק דאיהו כ"ל, ודא איהו כל"ה, כ"ל ה', בגין דאיהו ברית דאחיד בתרוייהו, ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה, דאיהו קוצא דאת ד' מן אחד, דקשיר בין א"ח ובין ד', ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין, דאיהו ח"י ברכאן דצלותא.

איהו אות דשבתות וימין טבין, שבת איהי כלל דתלת אבהן, בגין דאיהי בת פלילא בתלת ענפי אבהן דאינון ש, איהי תחום דיליה ואיהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבהו עשרה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה דאינון יהו"ה, איהו עירוב דילה מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו דהיינו חסד וגבורה, ואיהי ערבית דיליה עיבור דיליה.

איהו טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (תהלים קד ב) עוטה אור כשלמה, ואיהי

ציצית דצדיק דאיהו עני

בגלותא, זהו שכתוב תפלה לעני כי
לעטף, עני ודאי, שבו מתעטף, משום
שהיא כסותה לבדה היא שמלתו
לעורו, זה עור התפלין, שנאמר בהם
ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם.

ארבעת בתי הראש הם אהי"ה,
ארבע פרשיות שהן קדש לי, והיה
פי יביאך, שמע ישראל, והיה אם
שמע, זה יהו"ה. ארבעת בתי היד
זה אדנ"י, ארבע פרשיות זה יהו"ה,
ובקם מ"ב אזכרות בשמונה
פרשיות, שנאמר בהם אדנ"י בם,
זהו פי היא שמלתו לעורו, והיא
תכלת שבציצית, היא סוד היבום,
היבמה שלו בגלות, י"ב מ"ה ב"י
מ"ה, שלשת הגלגולים שלה הם
שלשת האבות, שעליהם נאמר הן
כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש
עם גבר, היא הישועה שלו, הגאולה
שלו, משום שהקדוש ברוך הוא אין
לו רשות לצאת מן הגלות עד שהיא
יוצאת עמו, היא הנבואה שלו,
הנבואה כלולה שש דרגות מצד של
האות ו' שהיא העמוד האמצעי,
והיא חלום אחד מששים של נבואה,
ומה זה ששים? אלא אין שיב"ה
(שנה) פחותה מששים, וזה ישראל
סבא שעולה באות ו', שש פעמים
עשר שהוא ששים.

והיא יראה מצד השמאל, אהבה
מצד הימין, והיא תורה מצד העמוד
האמצעי, והיא אנכי מצד האם
העליונה שאחוזת בימין, משום
שאנכי הוא כס"א בחשבון, ונאמר
בו והוכן בחדס פסא, ועליה נאמר
לא יהיה אלהים אחרים על פני,
מהצד של סמא"ל ונחש, שהם
אלהים אחרים.

בגלותא, הדא הוא דכתיב (שם קב א) תפלה
לעני כי יעטף, עני ודאי, דביה אתעטף, בגין
דאיהי כסותה לבדה היא שמלתו לעורו
(שמות כב כו), דא משכא דתפלי, דאתמר בהון
ג (כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם.

ארבע בתי דרישא אינון אהי"ה, ארבע
פרשיין דאינון קדש לי (שמות יג

ב), והיה פי יביאך (שם יא), שמע ישראל (דברים ו

ד), והיה אם שמע (שם יא ג), דא יהו"ה, ארבעה

בתי יד דא אדנ"י, ארבעה פרשיין דא
יהו"ה, ובהון מ"ב אזכרות בתמניא פרשיין.

דאתמר בהון (תהלים סה יח) אדנ"י בם, דא איהו

פי היא שמלתו לעורו (שמות כב כו), ואיהי תכלת

שבציצית, איהי סוד היבום, יבמה דיליה

בגלותא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף נו ע"א) תלת

גלגולין דילה אינון תלת אבהן, דעלייהו

אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל

פעמים שלש עם גבר, איהי ישועה דיליה,

גאולה דיליה, בגין דקודשא ברוך הוא לית

ליה רשותא לאפקא מן גלותא, עד דאיהי

נפקת עמיה, היא נבואה דיליה, נבואה

כלילא שית דרגין מסטרא דאת ו' דאיהי

עמודא דאמצעיתא, ואיהי חלום אחד משתיין

בנבואה, ומאי שתין אלא לית שיב"ה (ג"א

שינה) פחותה משתיין, ודא ישראל סבא,

דסליק באת ו' שית זמנין עשר דאיהו שתין.

ואיהו יראה מסטרא דשמאלא, אהבה

מסטרא דימינא, ואיהי תורה מסטרא

דעמודא דאמצעיתא, ואיהי אנכי מסטרא

דאימא עלאה דאחידא בימינא, בגין דאנכ"י

ביה (ישעיה טז ה) והוכן בחדס פסא, ועלה אתמר

איהו כס"א בחושבון, ואתמר
לא יהיה לך אלהים
(שמות כ ג) אחרים על פני,
מסטרא דסמא"ל ונחש
אלהים אחרים.

וְהָיָה פֶסַח מִצַּד הַיְמִין, וְהָיָה רֹאשׁ
הַשָּׁנָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהָיָה מִצָּה
פְּרוּסָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהָיָה מִצָּה
שְׁלֵמָה מִצַּד הַיְמִין, מִשּׁוּם שֶׁצֶד
הַצָּפוֹן אֵינוֹ שָׁלֵם, וּמִשּׁוּם זֶה
מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה, וְהָיָה (מִצָּה)
מִצָּה בְּאוֹת ו' מִצַּד הָעֵמוּד
הָאֲמֻצְעִי.

וְהָיָה שְׁבוּעוֹת מִצַּד הָעֵמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שְׁבַע שְׁבוּעוֹת וְדָא
יֵשׁ בָּהֶם שֶׁבַע שְׁבֻתוֹת, וּבְהֶם
אַרְבַּעִים וְתֵשַׁע יָמִים כַּחֲשֹׁבוֹן
אַרְבַּעִים וְתֵשַׁע הָאוֹתוֹת שֶׁל
קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וְכוּ' פְּרוּךְ שֵׁם וְכוּ'. בְּיוֹם
הַחֲמִשִּׁים שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה
הָעֲלִיּוֹנָה בָּהּ, וְנִקְרָאת מִתֵּן תּוֹרָה,
וְהָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי הוּא תּוֹרָה
שֶׁנִּתְּנָה בְּחֻמְשֵׁים הַיָּמִים שֶׁל
שְׁבוּעוֹת, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר בֶּן חֲמִשִּׁים
לְזִקְנָה (לְבִינָה), בְּאוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ
כִּי זִקְנָה אִמְךָ, וְעָלְיָה נֶאֱמַר כִּי אִם
לְבִינָה תִקְרָא, מִשּׁוּם שֶׁהִיא ה',
וְעוֹלָה בְּאוֹת י' לְחֻמְשֵׁים, חֲמִשׁ
פְּעָמִים עֶשֶׂר, וְעָלְיָה נֶאֱמַר בֶּן
חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּאוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר
אֵל תְּבוּז כִּי זִקְנָה אִמְךָ, (ו' בן י"ה).

וְלַפְעָמִים נִקְרָאת ס' סְתוּמָה,
וְנֶאֱמַר בָּהּ בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה,
(כְּשֶׁאֵינָה) בְּשִׁתְּפוֹת שֶׁל הָאוֹת י'
נִקְרָאת אַרְבָּעִים, וְהִיא הָעוֹלָם
הַבָּא שְׂאִין בּוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה,
וְכִשְׁעוֹלָה מִשֶּׁה אֲלִיָּה, נֶאֱמַר בּוֹ
וְהָיָה מִשֶּׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

מִתֵּן תּוֹרָה זֹו שְׂכִינָה תַחֲתוֹנָה,
וְעָלְיָה נֶאֱמַר יִשְׂמַח מִשֶּׁה בְּמִתְּנַת
חֶלְקוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהִיא דִגְמָא שֶׁל
הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת
עַל שֵׁם מְלֵא שְׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ
גַּם אֵת זֹאת. מְלֵא שְׁבַע זֹאת - זֹו
שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה, (מְלֵא שְׁבַע ה' מְלֵא י"ה),
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כִּי יָד עַל כַּסֵּי י"ה,
וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת - זֹו שְׂכִינָה

וְהָיָה פֶסַח מִסְטָרָא דִימִינָא, וְהָיָה רֹאשׁ
הַשָּׁנָה מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, וְהָיָה מִצָּה
פְּרוּסָה מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, וְהָיָה מִצָּה שְׁלֵמָה
מִסְטָרָא דִימִינָא, בְּגִין דְּסְטָרָא דְצָפוֹן לֹאוֹ אִיהוּ
שְׁלֵים, וּבְגִין דָּא מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה (יִרְמִיָּה א'
יז). וְהָיָה (מִצָּה) מִצָּה בְּאוֹת ו' מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא.

וְהָיָה שְׁבוּעוֹת מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא,
שְׁבַע שְׁבוּעוֹת וְדָא אֵית בְּהוֹן שְׁבַע
שְׁבֻתוֹת, וּבְהוֹן מ"ט יוֹמִין, כַּחֲוֹשְׁבֵן מ"ט
אֲתוּוֹן דְקְרִיאַת שְׁמַע, דְּאִינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וְכוּ', פְּרוּךְ שֵׁם וְכוּ', בְּיוֹמָא דְחֻמְשִׁין שְׂרִיא
שְׂכִינְתָא עֲלָאָה בָּהּ, וְאֲתִקְרִיאַת מִתֵּן תּוֹרָה,
וְעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא אִיהוּ תּוֹרָה דְאֲתִיְהִיבַת
בְּחֻמְשִׁין יוֹמִין דְשְׁבוּעוֹת, וְעָלְיָה אֲתִמַּר בֶּן
חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה (נ"א לְבִינָה), בְּהִיא דְאֲתִמַּר בָּהּ
כִּי זִקְנָה אִמְךָ, וְעָלְיָה אֲתִמַּר (מְשִׁלִּי ב ג) כִּי אִם
לְבִינָה תִקְרָא, בְּגִין דְאִיהִי ה' וְסָלְקָא בְּאוֹת י'
לְחֻמְשִׁין חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשֶׂר, וְעָלְיָה אֲתִמַּר בֶּן
חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּהִיא דְאֲתִמַּר (שֵׁם כג כב) אֵל
תְּבוּז כִּי זִקְנָה אִמְךָ, (ו' בן י"ה).

וְזְמַנִּין אֲתִקְרִיאַת ס' סְתִימָא, וְאֲתִמַּר בָּהּ בֶּן
אַרְבָּעִים לְבִינָה, (כִּד לֹא אִיהִי) בְּשׁוֹתְפָא
דָּאת י' אֲתִקְרִיאַת אַרְבָּעִים, וְהָיָה עָלְמָא דָּאתִי
דְלִית בֵּיה אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְכִד סָלִיק מִשֶּׁה
לְגַבָּה אֲתִמַּר בֵּיה (שְׁמוֹת כד יח) וְהָיָה מִשֶּׁה בְּהָר
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

מִתֵּן תּוֹרָה דָּא שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וְעָלְיָה אֲתִמַּר
יִשְׂמַח מִשֶּׁה בְּמִתְּנַת חֶלְקוֹ, בְּגִין דְאִיהִי
דוּגְמָא דְעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת
עַל שֵׁם מְלֵא שְׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֵת
זֹאת (בְּרֵאשִׁית כט כז), מְלֵא שְׁבוּעַ זֹאת דָּא שְׂכִינְתָא
עֲלָאָה, (מְלֵא שְׁבוּעַ ה' מְלֵא י"ה), דְאֲתִמַּר בֵּיה (שְׁמוֹת

תחתונה, ה' זעירה, מלא שְהֶכַל
עֲלִיּוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה זו ו', הוא מלא
י"ה לְמַעְלָה, שְהִיא מְלִיאָה
אֱלֹהִים, וְעֲלֶיהָ נֹאמַר אֲנִי מְלֵאָה
הַלְכָתִי, מְלֵאָה הַלְכָתִי לְהַר סִינַי,
וּבְגָלוֹת רִיקָם הִשִּׁבֵנִי יְהוָה,
וְהוּא מְלֵא ה', וְכֵה (ובו) מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנָה.

וּשְכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא סוּפָה,
כ"ו ה"ס, שְהִיא יְהו"ה אֲדֻנִי,
כְּלוּלָה מִשְׁנֵי הַשְּׁמוֹת, סוּפָה חֲבוּר
שֶׁל שְׁנֵיהֶם כְּמוֹ זֶה: יֵאֵהֲדוּנָה י,
מְשׁוּם שְהִיא הַפְּלָה שְׁלוֹ, וְהִיא
בַת שֶׁבַע, הַפְּלָל שֶׁל שֶׁבַע יָמֵי
סִפָּה, וּכְשֶׁנִּטְּלָת מֵהָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, שְהִיא שְׁמַחַת תּוֹרָה,
שְׁמַחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, וְהִיא
הַחֲפָה שְׁלוֹ, נִקְרֵאת שְׁמִינֵי חַג
עֲצֵרֶת.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁל שְׁמַחַת תּוֹרָה,
שְׁמִים (שׁוֹרָה) עֲטָרָה בְּרָאשׁוֹ שֶׁל
כָּל צְדִיק לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר
בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ אֲמוֹ בְיוֹם
חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ. בְיוֹם
חֲתָנָתוֹ זֹו שְכִינָה תַחְתּוֹנָה, וּבְיוֹם
שְׁמַחַת לְבוֹ זֹו שְכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהַתְעַטֵּר
בְּכָל (כְּלָהוּ) בְּעֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ בְיוֹם
שֶׁל שְׁמַחַת תּוֹרָה. וְלִקְחָתֶם לָכֶם
בְיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וְכו', אֲתָרוּג הִיא שְכִינָה
תַחְתּוֹנָה, וְדוּמָה לְלֵב, שְהוּא
לְשִׁמְאֵל, שְהוּא גְבוּרָה, וּמְשׁוּם
כֵּן צְרִיף אָדָם לְטַל אֲתָרוּג בִּיד
שְׁמָאֵל, וְצְרִיף לְהִיּוֹת אֲתָרוּג
שְדוּמָה לְלֵב, שְׁלֵם בְּתִיּוּמַת שְׁלוֹ,
בְּגַלְל אוֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, לְהִיּוֹת שְׁלֵם עִמּוֹ, וּכְמוֹ שְׁאִין
פְּסוּל בִּיעֲקֹב שְׁלִמְעֵלָה, כֵּן צְרִיף
שְׁלֵא יֵהִיָּה פְּסוּל בְּאֲתָרוּג, לְקַיֵּם
אֵת הַפְּסוּק כֵּן יִפָּה רְעִיתִי וּמוֹם
אִין כֵּן, וְאֵם הִיא יִרְקָה, הִיא יוֹתֵר

יז (טו) כִּי יָד עַל פִּי י"ה, וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֶת זֹאת
דָּא שְכִינְתָּא תַתָּא ה' זְעִירָא, מְלֵא דְכֹלָא
עֲלָאָה וְתַתָּאָה דָּא ו', אִיהוּ מְלֵא י"ה לְעִילָא,
דְּאִיהִי מְלִיאָה אֱלֹהִים, וְעֲלָהּ אֲתָמַר (רות א
כא) אֲנִי מְלֵאָה הַלְכָתִי, מְלֵאָה הַלְכָתִי לְטוֹרָא
דְּסִינַי, וּבְגָלוֹתָא רִיקָם הִשִּׁבֵנִי יְהו"ה (שם)
וְאִיהוּ מְלֵא ה', וְכֵה (ג"א וְכֵה) (תהלים קד כד) מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנָה.

וּשְכִינְתָּא תַתָּא אִיהִי סוּפָה, כ"ו ה"ס,
דְּאִיהִי יְהו"ה אֲדֻנִי, כְּלִילָא מִתְרִין
שְׁמָחָן, סוּפָה חֲבוּרָא דְתְרִוּיָהוּ פְּגוּוֹנָא דָּא
יֵאֵהֲדוּנָה י, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלָה דִילֵיהּ, וְאִיהִי
בַת שֶׁבַע כְּלָלָא דְשֶׁבַע יָמֵי סוּפָה, וְכֵן נִטְּלָא
מֵאִימָא עֲלָאָה דְּאִיהִי שְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁמַחַת בֵּית
הַשּׁוֹאֲבָה, וְאִיהִי חוּפָה דִילֵיהּ, אֲתַקְרִיאַת
שְׁמִינֵי חַג עֲצֵרֶת.

בְּהוּא זְמַנָּא דְשְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁוִיין (ג"א שְׁרִיא)
עֲטָרָה בְּרִישׁ כָּל צְדִיק לְעִילָא, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (שִׁיר ג יא) בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ אֲמוֹ,
בְיוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ, בְיוֹם חֲתוּנָתוֹ
דָּא שְכִינְתָּא תַתָּא, וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ דָּא
שְכִינְתָּא עֲלָאָה, וְהִכִּי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל
לְאַתְעֲטָרָא בְּכֹלָא (ג"א כְּלָהוּ) בְּעֲטָרָא עַל
רִישֵׁיהוּ (דף נו ע"ב) בְיוֹמָא דְשְׁמַחַת תּוֹרָה.
וְלִקְחָתֶם לָכֶם בְיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וְכו' (ויקרא כג ז), אֲתָרוּג אִיהִי שְכִינְתָּא
תַתָּא, וְדַמְיָא לְלֵבָא דְאִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא דְאִיהוּ
גְבוּרָה, וּבְגִין כֵּן צְרִיף בְּרַ נֶשׁ לְנִטְּלָא אֲתָרוּג
בִּידָא שְׁמָאֵלָא וְצְרִיכָא לְמַהוּי אֲתָרוּג דְּדַמְיָא
לְלֵבָא שְׁלִימָא בְּתִיּוּמַת דִילָהּ, בְּגִין הַהוּא
דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, לְמַהוּי
שְׁלִימָא עִמִּיהּ, וּכְמָה דְלִית פְּסוּל בִּיעֲקֹב
דְּלְעִילָא, כֵּן צְרִיף דְּלָא יְהֵא פְּסוּל בְּאֲתָרוּג, לְקַיֵּמָא קְרָא (שִׁיר ד יז) כֵּן יִפָּה

כֵּן צְרִיף דְּלָא יְהֵא פְּסוּל בְּאֲתָרוּג, לְקַיֵּמָא קְרָא (שִׁיר ד יז) כֵּן יִפָּה

מִשְׁבַּחַת, כְּדָמוֹת שְׁהִיְתָה אֶסְתֵּר
יִרְקָרְתָּ, שְׁנֹאֲמַר בָּהּ וּתְלַבֵּשׁ
אֶסְתֵּר מַלְכוּת.

וּנְקָרְאת הַדְּסָה עַל שֵׁם הַדָּס,
וְלַהֲדָס יֵשׁ שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים,
לְהַתְתַּקֵּן בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת,
וּנְקָרְאת עֲרֵבָה מֵהֶצֶד שֶׁל שְׁתֵּי
הַשְּׁפָתִים, שֶׁהֵם לְמוֹדֵי יְהו"ה,
וּנְקָרְאת לִזְלָב מֵצֵד שֶׁל ח"י
הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא כּוֹלֵל שְׁמוֹנֵה
עֲשָׂרָה בְּרֻכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה,
וּכְנֻגָדִם עוֹשִׂים שְׁמוֹנֵה עֲשָׂר
נְעֻנּוּעִים בְּלוֹלָב בְּשֹׁשֶׁה צְדָדִים,
שְׁלֹשָׁה לְכָל צֵד וְצֵד, שֶׁשֶׁה צְדָדִים
שְׁכֻלּוּלִים בְּגוֹף שֶׁהוּא הָעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שְׁלוֹלָב עַל שְׁמוֹ נְקָרָא
ל"ו ל"ב.

וְאוֹתָם נְעֻנּוּעִים שְׁמוֹנֵה עֲשָׂר ד'
פְּעָמִים, שְׁעוֹלִים שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם,
וְהֵם שְׁמוֹנֵה עֲשָׂר בְּהוֹדוֹ לַיהו"ה
תְּחִלָּה וְסוֹף, שְׁמוֹנֵה עֲשָׂר בְּאֲנָא
יְהו"ה הוֹשִׁיעָה נָא, הָרִי שְׁבַעִים
וּשְׁנַיִם, וְהֵם תְּלוּיִים מִן דְּלֵת
שְׁהִיא שְׁכִינָה, וְצָדִיק נְקָרָא בָּהּ ד'
פְּעָמִים ח"י ח"י ח"י ח"י שְׁעוֹלָה
שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם, מֵהֶצֶד שֶׁל שְׁלֹשָׁה
אֲבוֹת וְהַשְּׁכִינָה שְׁמִשְׁתַּתְּפַת
עִמָּהֶם, שֶׁהֵם שְׁמוֹנֵה עֲשָׂר (פְּרָקִים)
בְּזוֹרֵעַ יְמִין, וְשְׁמוֹנֵה עֲשָׂר
בְּשְׂמָאל, וְשְׁמוֹנֵה עֲשָׂר בְּגוֹף אֶל
הַשְּׁדָרָה, וְשְׁמוֹנֵה עֲשָׂר בְּבְרִית
מִלָּה, וְהֵם ו' צְדָדִים. שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת הַמְּלָךְ, וּשְׁתֵּי שׁוֹקֵי הַמְּלָךְ,
שֶׁהֵם שְׁנֵי נְבִיאֵי אֲמַת, וְגוֹף וּבְרִית
- הָרִי שֵׁשׁ. שְׁמוֹנֵה עֲשָׂר נְעֻנּוּעִים
כְּנֻגָדִם שְׁמוֹנֵה עֲשָׂרָה חֲלִיּוֹת שֶׁל
הַשְּׁדָרָה מֵצֵד הַגּוֹף, וְכָל זֶה מֵצֵד
עַץ הַחַיִּים, וּמֵצֵד הָעֵץ שֶׁל טוֹב
וְרָע.

הָאֲתָרוּג דּוּמָה לְצָדִיקִים, וְהַדָּס
לְבִינּוּנִים, וְעֲרֵבָה לְרֹשְׁעִים,
וְהַשְּׁכִינָה נֹאֲמַר בָּהּ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה, אֶף עַל גֵּב שְׁנֹאֲמַר בָּהּ עֵץ
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, הִיא שׁוֹלֶטֶת עַל עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרָע, מֵהֶצֶד שֶׁלּוֹ הִיא קְרוּבָה לְמְלָךְ.

רְעִיְתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ, וְאִם הִיא יְרוּקָא הִיא
מְשׁוּבַּחַת יִתִּיר, כְּדִיּוּקְנָא דְהוּת אֶסְתֵּר יִרְקָרְתָּ,
דְּאֲתַמַּר בָּהּ (אֶסְתֵּר ה' א) וּתְלַבֵּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת.

וְאֲתַקְרִיאַת הַדְּסָה עַל שֵׁם הַדָּס, וְהַדָּס אֵית
לִיָּה תֵּלַת הַדָּסִין, לְאֲשַׁתְּכַלְלָא
בְּתֵּלַת אֲבָהֶן, וְאֲתַקְרִיאַת עֲרֵבָה מִסְטָרָא דְתַרִּין
שְׁפּוּוֹן דְּאֵינּוֹן לְמוֹדֵי יְהו"ה, וְאֲתַקְרִיאַת לִזְלָב
מִסְטָרָא דְח"י עַלְמִין, דְּאֵיהוּ כְּלִיל ח"י בְּרֻכְאָן
דְּצִלוּתָא, וְלִקְבִלְיָהּ עֲבָדִין ח"י נְעֻנּוּעִין
בְּלוֹלָב בְּשִׁית סְטָרִין, תֵּלַת לְכָל סְטָרָא וְסְטָרָא,
שִׁית סְטָרִין דְּכְלִילָן בְּגוּפָא דְאֵיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּלוֹלָב עַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי ל"ו
ל"ב.

וְאֵינּוֹן נְעֻנּוּעִין ח"י ד' זְמַנִּין, דְּסִלְקִין ע"ב,
וְאֵינּוֹן ח"י נְעֻנּוּעִין בְּהוֹדוֹ לַיהו"ה
תְּחִלָּה וְסוֹף, ח"י בְּאֲנָא יְהו"ה הוֹשִׁיעָה נָא,
הָא ע"ב, וְאֵינּוֹן תְּלִיין מִן ד' דְּאֵיהִי שְׁכִינְתָא,
וְצָדִיק בָּהּ אֲתַקְרִי ד' זְמַנִּין ח"י ח"י ח"י ח"י
דְּסִלְקִין ע"ב, מִסְטָרָא דְתֵּלַת אֲבָהֶן, וְשְׁכִינְתָא
דְּאֲשַׁתְּפַת עֲמָהוֹן, דְּאֵינּוֹן ח"י (פְּרָקִין) בְּדְרוּעָא
יְמִינָא, וְח"י בְּשְׂמָאֲלָא, וְח"י בְּגוּפָא לְגַבֵּי
שְׁדָרָה, וְח"י בְּבְרִית מִלָּה, וְאֵינּוֹן ו' סְטָרִין
תַּרִּין דְּרוּעִין דְּמַלְפָּא, וְתַרִּין שׁוֹקִין דְּמַלְפָּא,
דְּאֵינּוֹן תַּרִּי נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְגוּפָא וּבְרִית הָא
שִׁית, ח"י נְעֻנּוּעִין לְקַבֵּל ח"י חוֹלִיין דְּשְׁדָרָה
מִסְטָרָא דְּגוּפָא, וְכָל דָּא מִסְטָרָא דְּאֵילְנָא דְּחַיִּי,
וּמִסְטָרָא דְּאֵילְנָא דְּטוֹב וְרָע.

אֲתָרוּג דְּמִי לְצָדִיקִיא, וְהַדָּס לְבִינּוּנִים,
וְעֲרֵבָה לְרֹשְׁעִים, וְשְׁכִינְתָא אֲתַמַּר
בָּהּ (תְּהִלִּים קג ט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אֶף עַל
גֵּב דְּאֲתַמַּר בָּהּ (מְשָׁלִי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ, אֵיהִי שְׁלֵטָא עַל עֵץ הַדַּעַת טוֹב
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, הִיא שׁוֹלֶטֶת עַל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, מֵהֶצֶד שֶׁלּוֹ הִיא קְרוּבָה לְמְלָךְ.

(ומהצדדים האלו פעמים היא נקבה קרובה
למלה) זהו שכתוב בזאת יבא אהרן
אל הקדש, מצד הימין, לפעמים
היא רחוקה ממנו מצד השמאל,
ואל יבא בכל עת אל הקדש, מצד
הימין היא לא מקבלת טמאה.
טוב הוא ימין, אבל מקומה טוב
מקבלת טמאה מרע ומות, הוא
מקום אין לו קרבה (ניא אל הקדש
היא לא מקבלת טמאה, אבל מקומה טוב מקבל
טמאה מרע, ומאותו מקום שאין לו קרבה),
ושם צריך קרבן להקריב, וקטרת
להרחיק רוח הטמאה מאותו
מקום, ולקרב זכות לשמאל
הגבירה ולהרחיק משם השפחה,
ומשום זה כל השמות יש בה.
ונקראת השדרה אחר אחר מצד
הלכנה, ומצד העמוד האמצעי
נקראת קדם, וסוד הדבר - אחר
וקדם צרתני, ובגלות השיב אחר
ימינו מפני אויב. מי האויב? זה
סמא"ל, שכל אלהים אחרים הם
לאחר, וכדי שלא יסתכלו
בשכינה שהיא למערב, שהוא
אחר, שם אותה בימין, ומשום
כך אסור להתפלל למערב, שהוא
אחר, משום ששם אלהים
אחרים, ושם סם המות שבתא"י,
ומשום שהיתה בראשונה למערב
וחזרה לימין, שואלים עליה
אלהים אחרים שבתא"י, א"י
שב"ת, שבתא"י - האותיות שלו
אי שבת.

וצריכים ישראל לשנות לה מקום
ושם ומעשה, וזה שנוי מקום
ושנוי השם ושנוי המעשה, כדי
שלא יכיר בו האויב שהוא
סמא"ל, וזהו השיב אחר ימינו
וכו'. אם זוכים לשמר שבת, צריך
לשנותו מימות החל בלבושים
ומאכלים שהם ענג שבת, שאם
היה רגיל לאכל שתי סעודות

לשנויי ליה מיומין דחולא בלבושין ומיכלין דאינון ענג שבת, דאם הוה

ורע, מסטרא דיליה היא קריבא למלכא, (נ"א
ומסטריין אלין לזמנין איהי נוקבא קריבא למלכא), הדא הוא
דכתיב (ויקרא טז א) בזאת יבא אהרן אל הקדש
מסטרא דימינא, לזמנין איהי רחיקא מניה
מסטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל
הקדש, מסטרא דימינא איהי לא מקבלא
טומאה, טוב הוא ימינא, אבל אתרהא טוב
מקבלא טומאה מרע ומות, הוא אתר לית ליה
קריבו, (נ"א אל הקדש איהי לא מקבלא טומאה, אבל אתרהא
טוב מקבלא טומאה מרע ומההוא אתר דלית ליה קריבו), ותמן
צריך קורבנא לקרבא, וקטרת לרחקא רוח
הטומאה מההוא אתר, ולקרבא זכותא
לשמאלא גבירתא, ולרחקא שפחה מתמן,
ובגין דא פל שמהן אית בה.

ואתקרי שדרה אחר מסטרא דסיהרא,
ומסטרא דעמודא דאמצעיתא
אתקרי קדם, ורזא דמלה אחר וקדם
צרתני (תהלים קלט ה), ובגלותא השיב אחר ימינו
מפני אויב (איכה ב ג), מאי אויב דא סמא"ל,
דכל אלהים אחרים אינון לאחר, ובגין דלא
יסתכלון בשכינתא דאיהי למערב דאיהו
אחר, שוי לה בימינא, ובגין דא אסור לצלאה
למערב דאיהו אחר, בגין דתמן אלהים
אחרים, ותמן סם המות שבתא"י, ובגין דהות
בקדמיתא למערב וחזרת לימינא, שאלין עלה
אלהים אחרים שבתא"י א"י שב"ת, שבתא"י
אתוון דיליה אי שבת.

וצריבין ישראל לשני לה אתר ושמא ועובדא,
ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם
ושנוי מעשה, בגין דלא אשתמודע ביה אויב
דאיהו סמא"ל, ודא איהו השיב אחר ימינו
וכו', אם זכאן (ד' טו ט"ו א) לנטרא שבת, צריך

לשנויי ליה מיומין דחולא בלבושין ומיכלין דאינון ענג שבת, דאם הוה

ביום הל, בשבת אוכל שלש, שכתוב ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה, היום לא תמצאוהו בשדה, ובכל צריך לעשות בשבת תוספת, שאם היה רגיל לאכל ביום חל לחם ויין, יוסיף בשבת בשר, זו תוספת שבת.

שנוי מעשה - שאם היה רגיל לעשות מעשה בחל, לא יעשה בשבת, זהו שכתוב ששת ימים תעבד וכו'. שנוי השם - לכל יום קורא לו מעשה, כמו שנאמר ששת ימי המעשה, וליום השביעי הוא קורא לו שבת, שהוא השבתת מעשה, בטול המעשה. שנוי מקום - אם הוא רגיל להבעיר אש בחל, שישנה ולא יבעיר אותה בשבת, זהו שכתוב לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת.

ועוד יש שנוי, שצריך לשנות מעבד לגבירה, שלא יהיו שוים, שגבירה היא מקומו של הקדוש ברוך הוא, צריך לשנות למלך. זהו שכתוב וישנה ואת נערותיה, ביום השבת, שמשנתה יום השבת מיום של חל ששולט בו העבד של המלך.

ועוד משבתיכם, מושב של אדם הוא המקום שלו. ועוד שנוי מקום - לתקן את הבית בשבת תוספת מבחל. ועוד שנוי מעשה - אם הוא עצוב בחל, שיהיה שמח בשבת, ואם יש לו קטטה בחל עם אדם או עם אשתו, שיהיה לו שלום עמה בשבת, ובזה אין רשות לקרב לסם המות חללה, ולבעלה שהוא אל אחר חלול שבת, (אין להם רשות להתקרב), ומשום זה אמרו קדמאי, אם ישראל הוה

רגיל למיכל תרי סעודות ביומא דחולא, בשבת אכיל תלת, דכתיב (שמות טז כה) ויאמר משה אכלוהו היום, כי שבת היום ליהו"ה היום לא תמצאוהו בשדה, ובכלא צריך למעבד בשבת תוספת, דאם הוה רגיל למיכל ביומא דחולא נהמא וחמרא, יוסיף בשבת בשרא, דא תוספת שבת.

שנוי מעשה, דאם הוה רגיל למעבד עובדא בחול, לא יעביד בשבת, הדא הוא דכתיב (שם כ ט) ששת ימים תעבד וכו', שנוי השם לכל יומא קארי ליה מעשה, כמה דאת אמר (יחזקאל מו א) ששת ימי המעשה, וליום השביעי קארי ליה שבת, דאיהו השבתת מעשה, ביטולא דעובדא, שנוי מקום, אם הוא רגיל לאוקדא נורא בחולא, דישני ולא יוקיד ליה בשבתא, הדא הוא דכתיב (שם לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת.

ועוד אית שינוי, דצריך לשנות מעבדא למטרוניתא, דלא יהון שוין, דמטרוניתא איהי מקומו דקודשא בריך הוא, צריך לשנות למלכא, הדא הוא דכתיב (אסתר ב ט) וישנה ואת נערותיה, ביום השבת, דאשתני יומא דשבתא מיומא דחול דשלטא ביה עבדא דמלכא.

ועוד מושבותיכם מושב דבר נש איהו מקום דיליה, ועוד שנוי מקום, לתקנא ביתא בשבתא תוספת מבחול, ועוד שנוי מעשה אם הוא עצוב בחולא, דיהא חדי בשבתא, ואם אית ליה קטטה בחולא עם בר נש או עם אתתיה, דיהא ליה שלמא עמה בשבתא, ובדא לית רשו לקרבא לסם המות חללה, ולבעלה דאיהו אל אחר חלול שבת, (לית לון רשו לקרבא), ובגין דא אמרו קדמאי, אם ישראל הוה

יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְקַיְמִים שְׁבַת אַחַת
כְּהַלְכְתָּהּ (שתי שבתות כְּהַלְכְתָּהּ), מִיַּד
הָיוּ נִגְאָלִים.

וְכַךְ צָרִיף לְשָׁנוֹת בְּנֵי דוֹלֵק
וּבְמִטָּה מְצַעַת וּבְשִׁלְחָן, כְּמוֹ זֶה:
אִם הָיָה רְגִיל בִּימֵי הַחַל לְהַדְלִיק
נֵר עִם פְּתִילָה אַחַת, יוֹסִיף בְּשַׁבַּת
שְׁנִיָּה. וּבְשִׁלְחָן, אִם רְגִיל לְכַרֵּף
הַמוֹצֵיא עַל לֶחֶם אֶחָד, בְּשַׁבַּת
יוֹסִיף שְׁנֵי, שֶׁהֵם כְּמוֹ שְׁלֹחַם
מִשְׁנֵה. מִטָּה, הָרִי נֹאמֵר שְׁאֵם
הָיָה רְגִיל לְשַׁמֵּשׁ בַּיּוֹם הַל
בְּקִטְטָה עִם אֲשֶׁתּוֹ וּבַפְּרוּד, לֹא
יִדְוֹג עִם אֲשֶׁתּוֹ בְּשַׁבַּת אֲלֵא
בְּשִׁלּוּם, וּמִשּׁוּם זֶה תְּלַמִּידֵי
חֻכְמִים עוֹנְתָן מִלֵּיל שַׁבַּת לְלֵיל
שַׁבַּת, וְצָרִיף לְשָׁנוֹת שַׁבַּת מִיּוֹם
חַל בְּכָל, וְאִם יֵשׁ לָהֶם שְׁלוֹם בְּכָל
שַׁבַּת יְמוֹת הַחַל, יַעֲשׂוּ תוֹסֶפֶת
בְּשַׁבַּת בְּפִיּוֹס זֶה לְזוֹ בְּאַהֲבָה
רַבָּה, כְּמוֹ שְׁלֹמְעֵלָה, שְׁנֹאמֵר
לְשִׁכְנָה פִתְחֵי לֵי אַחוּתֵי רַעִיתִי
יוֹנְתֵי תַמְתִּי, בְּתוֹסֶפֶת דְּבַרֵי פִיּוֹס,
כְּמוֹ זֶה צָרִיף אָדָם לְפִיֵס אֶת
אֲשֶׁתּוֹ בְּשַׁבַּת בְּתוֹסֶפֶת דְּבַרֵי
פִיּוֹס.

וּבְזִמְנָא שְׁאַלְהִים אַחֲרֵיהֶם רֹאִים
בְּשַׁבַּת שְׁנוֹי בְּכָל, אֵין לָהֶם רְשׁוּת
לְקַרְב. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְהָזֵר הַקָּרֵב
יוֹמָת, מִשּׁוּם שְׁקֵדֵשׁ הֵיא לְכֶם
מִחֲלָלִיָּה מוֹת יוֹמָת, וּמִשּׁוּם זֶה
נֹאמֵר בְּכַתוּב אֶת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ
וְגוֹמֵר, וּבְתוֹסֶפֶת הִלְלוּ נְקִרְאֵת
הַשְּׁכִינָה מוֹסָף שַׁבַּת,
וּכְשִׁמְתַּרְחֲקִים מִמֶּנָּה כָּל דְּרָגוֹת
הַחַל, וְאֵין רְשׁוּת זָרָה בְּשַׁבַּת
לְהַפְּסֵם בֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּשְׁכִינָתוֹ, הֵיא נְקִרְאֵת הַקְּדוֹשָׁה
שְׁלוֹ, וּכְשִׁמְבָרְכִים אוֹתָהּ בְּבִרְכַת
הַמְּזוּן, נְקִרְאֵת בְּרָכָה שְׁלוֹ,
וּבְשִׁנְיָהֶם הֵיא הַיְחוד שְׁלוֹ, הַפְּלָה
שְׁלוֹ. בְּאוֹתוֹ הַזִּמְנָן, הַשַּׁבַּת הֵיא
שְׁקוּלָה לְכָל הַתּוֹרָה.

מְקַיְמִין שְׁבַת אַחַת כְּהַלְכְתָּהּ (נ"א שתי שבתות
כְּהַלְכְתָּהּ), מִיַּד הוּוּ נִגְאָלִין.

וְכַךְ צָרִיף לְשְׁנוֹי בְּנֵי דְלוֹק, וּבְמִטָּה מוֹצֵעַת,
וּבְפְתוּרָא, כְּגוּוֹנָא דָא אִם הוּוּ רְגִיל בִּיּוֹמֵי
דְּחוּל לְאֲדִלְקָא שְׁרָגָא בְּפְתִילָה חַד יוֹסִיף
בְּשַׁבַּת תְּנִינָא, וּבְפְתוּרָא אִם רְגִיל לְבִרְכָא
הַמוֹצֵיא עַל נְהֵמָא חַדָּא, בְּשַׁבַּת יוֹסִיף תְּנִינָא,
דְּאִינוּן כְּגוּוֹנָא דְלֶחֶם מִשְׁנֵה, מִטָּה הֵיא אֲתַמֵּר
דָּאִם הוּוּ רְגִיל לְשַׁמֵּשׁ בִּיּוֹמָא דְּחוּלָא בְּקִטְטָה
עִם אֲתַתִּיה וּבַפְּרוּדָא, לֹא יִדְוֹג לְאֲתַתִּיה
בְּשַׁבְּתָא אֲלֵא בְּשִׁלְמָא, וּבְגִין דָּא תְּלַמִּידֵי
חֻכְמִים עוֹנְתָן מִלֵּיל שַׁבַּת לְלֵיל שַׁבַּת, וְצָרִיף
לְשְׁנוֹי שַׁבַּת מִיּוֹמָא דְּחוּלָא כְּכָלָא, וְאִם אֵית
לוֹן שְׁלֵמָא בְּכָל שֵׁית יוֹמִין דְּחוּלָא, יַעֲבֹדוּן
תוֹסֶפֶת בְּשַׁבְּתָא בְּפִיּוֹסָא דָּא לְדָא בְּרַחֲמֵי סְגִי,
כְּגוּוֹנָא דְלַעִילָא, דְּאֲתַמֵּר לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא (שיר ה
פְּתַחֲחֵי לֵי אַחוּתֵי רַעִיתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי, בְּתוֹסֶפֶת
מְלִין דְּפִיּוֹסָא, כְּגוּוֹנָא דָּא צָרִיף בְּרַ נֵשׁ לְפִיּוֹסָא
לְאֲתַתִּיה בְּשַׁבַּת בְּתוֹסֶפֶת מְלִין דְּפִיּוֹסָא.

וּבְזִמְנָא דְּאַלְהִים אַחֲרֵיהֶם חֲזִיין בְּשַׁבַּת שְׁנוֹיָא
כְּכָלָא, לֵית לוֹן רְשׁוּ לְקַרְבָּא, הִדָּא
הוּא דְכְּתִיב (במדבר א נא) וְהָזֵר הַקָּרֵב יוֹמָת, בְּגִין
דְּקִדְשׁ הֵיא לְכֶם מִחֲלָלִיָּה מוֹת יוֹמָת, וּבְגִין
דָּא אֲתַמֵּר בְּקִרְאָא (ויקרא יט ג) אֶת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ
וְגוֹמֵר, וּבְאֲלִין תוֹסֶפֶת אֲתַקְרִיאֵת שְׁכִינְתָא
מוֹסָף שַׁבַּת, וְכַד מְתַרְחֲקִין מִיָּנָה כָּל דְּרָגִין
דְּחוּל, וְלֹא אֵית רְשׁוּ נּוּכְרָאָה בְּשַׁבַּת, לְאַעֲלָא
בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ, אֵיהִי
אֲתַקְרִיאֵת קְדוּשָׁה דִּילִיָּה, וְכַד מְבָרְכִין לָהּ
בְּבִרְכַת מְזוּנָא אֲתַקְרִיאֵת בְּרָכָה דִּילִיָּה,
וּבְתַרְוִיהוּ אֵיהִי יְחוד דִּילִיָּה, כְּפִלָּה דִּילִיָּה,
כְּהוּא זְמַנָּא אֵיהִי שַׁבַּת שְׁקוּלָה כְּכָל אוֹרִיָּתָא.

וְהָנֵר הוּא צוֹרֵת הַמְּנוֹרָה, וְצִרִיף לְהִיּוֹת לְמִין, וְעָלֶיהָ נֹאמֵר הַרוֹצֵה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וְשִׁלְחָן הַשֶּׁבֶת צִרִיף לְהִיּוֹת לְשִׁמְאֵל, וְעָלָיו נֹאמֵר הַרוֹצֵה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. הַמְטָה בֵּין צִפּוֹן לְדָרוֹם, וְשֶׁבֶת הִיא אוֹת בְּרִית מִלֵּה, אוֹת הַתְּפִלִּין, מִי שֶׁמְחַלֵּל אֶת זֶה פְּאֵלוֹ מְחַלֵּל אֶת זֶה. תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ כַּנְּגַד זְכוֹר, תְּפִלִּין שֶׁל יָד כַּנְּגַד שְׁמוֹר, מֵה רְשׁוֹת הָרַבִּים הוּא חֲלוּל שֶׁבֶת, אִף כִּף אוֹת בְּרִית הִיא חֲלוּל שְׁלוֹ זוֹנָה, וְזוֹ רְשׁוֹת כְּנָרְיָה, אֵין מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה שְׁלֹא נִמְצְאוּת בְּשֶׁבֶת, וּמִשׁוֹם זֶה, הַשֶּׁבֶת הִיא שְׁקוּלָה כֹּכֵל הַתּוֹרָה כְּלָה.

וְכֵן שְׁכִינָה תַחְתּוֹנָה נִקְרָאת שׁוֹפֵר מִצַּד הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא שׁוֹפֵר גְּדוֹל, תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לְחִירוֹתָנוּ, תִּקַּע שׁוֹפֵר שֶׁהוּא לְשׁוֹן תִּקְיָעָה, שׁוֹדָאֵי שְׁכִינָה תַחְתּוֹנָה הִיא תִּקְיָעָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצַּד הַיָּמִין, וְנִקְרָאת שְׁבָרִים שְׁלוֹ מִצַּד הַשְּׁמָאל, וְנִקְרָאת תְּרוּעָה שְׁלוֹ מִצַּד הָעֵמּוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא דַעַת, וּמִשׁוֹם זֶה נֹאמֵר אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְּדַעַת, שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ בְּדַעַתוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקָעוּ. וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ, הִיא שׁוֹפֵר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא קוֹל הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְן שֶׁהִיא עוֹלָה אֵלָיו בְּשִׁלְשֵׁת הַקְּשָׁרִים הַלְלוּ, נֹאמֵר בּוֹ וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתִקְיָעָה, וְחֹזֵק בְּשְׁבָרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה. וְהִיא יוֹם הַכְּפּוּרִים, וְכַשְׁמַתְקֻשְׁטָת לְפָנָיו בְּלְבוּשֵׁים יָפִים, שֶׁהֵם לְבוּשֵׁי כְּפָרָה, הִיא נִקְרָאת הַצִּיץ שְׁלוֹ, הַמְצַנֵּפֶת שְׁלוֹ, הָאֲבִנֵט שְׁלוֹ. הִיא כְּלוּלָה מֵאַרְבַּעָה בְּגָדֵי לְבָן מִצַּד הַיָּמִין, וּמֵאַרְבַּעָה בְּגָדֵי זָהָב מִצַּד

וְשֶׁרָא אִיהִי דְיוֹקְנָא דְמְנִרְתָּא, וְצִרִיף לְמַהוּ לְיִמִּינָא, וְעָלָה אֶתְמַר הַרוֹצֵה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וּפְתוּרָא דְשֶׁבֶת צִרִיף לְמַהוּ לְשִׁמְאֵל, וְעָלָה אֶתְמַר הַרוֹצֵה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, מְטָה בֵּין צִפּוֹן לְדָרוֹם, וְשֶׁבֶת אִיהוּ אוֹת בְּרִית מִלֵּה, אוֹת הַתְּפִלִּין, מָאן דְּמְחַלֵּל דָּא פְּאֵלוֹ מְחַלֵּל דָּא, תְּפִלִּין דְּרִישָׁא לְקַבֵּל זְכוֹר, תְּפִלִּין דִּיד לְקַבֵּל שְׁמוֹר, מֵה רְשׁוֹת הָרַבִּים אִיהוּ חֲלוּל שֶׁבֶת, אוּף הָכִי אוֹת בְּרִית אִיהִי חֲלוּל דִּילִיָּה זוֹנָה, וְדָא רְשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, לִית פְּקוּדָא דַעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה דְלָא (דף נו ע"ב) אֲשֶׁתַּכַּח בְּשֶׁבֶת, וּבְגִין דָּא שֶׁבֶת הִיא שְׁקוּלָה כֹּכֵל אוּרִייתָא כְּלָה.

וְכֵן שְׁכִינָתָא תַתָּאָה אֶתְקִרְיָאת שׁוֹפֵר, מִסְטָרָא דְשְׁכִינָתָא עֲלָאָה דְאִיהִי שׁוֹפֵר גְּדוֹל, תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לְחִירוֹתָנוּ, תִּקַּע שׁוֹפֵר אִיהוּ לְשׁוֹן תִּקְיָעָה יוֹדָאֵי שְׁכִינָתָא תַתָּאָה אִיהִי תִקְיָעָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מִסְטָרָא דְיִמִּינָא, וְאֶתְקִרְיָאת שְׁבָרִים דִּילִיָּה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵל, וְאֶתְקִרְיָאת תְּרוּעָה דִּילִיָּה מִסְטָרָא דַעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְאִיהוּ דַעַת, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר (תהלים פט טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְּדַעַת, דְאֶתְמַר בֵּיה (משלי ג כ) בְּדַעַתוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקָעוּ, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ (שם כד ד). אִיהִי שׁוֹפֵר, וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא קוֹל הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנָא דְהִיא סִלְקָא לְגַבִּיָּה בְּתִלְתֵּי קְטָרִין אֵלִין, אֶתְמַר בֵּיה (שמות יט יט) וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתִקְיָעָה, וְחֹזֵק בְּשְׁבָרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

וְאִיהִי יוֹם הַכְּפּוּרִים, וְכַד אֶתְקֻשְׁטָת קְדָמִיָּה בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין דְאֵינּוֹן לְבוּשֵׁי כְּפָרָה, אֶתְקִרְיָאת צִיץ דִּילִיָּה, מְצַנֵּפֶת דִּילִיָּה, אֲבִנֵט דִּילִיָּה, אִיהִי כְּלִילָא מֵאַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן מִסְטָרָא דְיִמִּינָא, וּמֵאַרְבַּע בְּגָדֵי

השׁמאל. באותו זמן שמתקשטת
בלבושים הללו של כפרה, נאמר
בה ותלבש אסתר מלכות, ובהם
נכנסת לפני ולפנים. זהו שכתוב
ותעמד בחצר בית המלך
הפנימית, ובהם נשאה חן בעיניו,
וסוד הדבר - וראיתה לזכר ברית
עולם, ומיד אדנ"י שמעה אדנ"י
סלחה אדנ"י הקשיבה ועשה אל
תאחר.

פורים נקראת על שם יום
הכפורים, שעתידים להתענג בו,
ולשנות אותו מענוי לענג, ומה
שקיא שכנה אסור בו נעילת
הסנדל, באותו זמן נאמר בה מה
יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וענג
ושמחה, וכמה טובות מזמנות
אליה, וזה יהיה בזמן הגאולה
במהרה.

ומי גרם ענוי לשכינה בגלות?
אלא סוד הדבר, ובכן אבא אל
המלך אשר לא כדת, משום
שנכנסת בלי בעלה, שנאמר בו
מימינו אש דת למו, שפטלו בה
תורה, וזה גרם אבדן של בית
ראשון ושני, זהו שכתוב וכאשר
אבדתי אבדתי. ועם כל זה, אף
על גב שנכנסה בלי בעלה, שהוא
דברי תורה, עם כל זה נכנסה עם
האבות, שהם שלשת ימים לילה
ויום שהתענתה בהם, והם עדים
שהעלמה נכנסה עמו למלך. זהו
שכתוב ובה הנערה באה אל
המלך, נערה ודאי באה אל
המלך, שאיש לא ידעה אלא
בעלה, וכמו שפערב היא באה
נערה בתולה ודאי, כך גם בפקר
היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה
ערב ובקר פעמים קורין לישראל
בעלה, ומעידים עליה שלא
החליפה אותו היא ובניה באחר,
ומשום זה ישראל אומרים בכל

זהב מסטרא דשמאלא, בההוא זמנא
דאתקשטת באלין לבושין דכפרה אתמר
בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות, ובהון
עאלת לפני ולפנים, הדא הוא
דכתיב (שם) ותעמוד בחצר בית המלך
הפנימית, ובהון נשאה חן בעיניו, ורזא דמלה
וראיתה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ומיד
אדנ"י שמעה אדנ"י סלחה אדנ"י הקשיבה
ועשה אל תאחר (דניאל ט ט).

פורים אתקריאת על שם יום הכפורים,
דעתידין לאתענגא ביה, ולשנווי ליה
מענוי לענג, ומה דאיהי שכנתא אסור ביה
נעילת הסנדל, בההוא זמנא אתמר בה (שיר ז
ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וענוגא
וחדוה וכמה טבין מזומנין לגבה, ודא יהא
בזמנא דפורקנא בעגלא.

ומאן גרם ענוי לשכינתא בגלותא, אלא רזא
דמלה ובכן אבא אל המלך אשר לא
כדת (אסתר ד טז), בגין דעאלת בלא בעלה, דאתמר
ביה (דברים לג) מימינו אש דת למו, דבטילו בה
אורייתא, ודא גרם אבודא דבית ראשון ושני,
הדא הוא דכתיב (אסתר ד טז) וכאשר אבדתי
אבדתי, ועם כל דא אף על גב דעאלת בלא
בעלה דאיהו דברי תורה, עם כל דא עאלת
באבהן, דאינון שלשת ימים לילה ויום
דאתענת בהון, ואינון סהדין דעולימתא עאלת
ביה למלכא, הדא הוא דכתיב (שם ב יג) ובזה
הנערה באה אל המלך, נערה ודאי באה אל
המלך דאיש לא ידעה אלא בעלה, וכמה
דבערב היא באה נערה בתולה ודאי, הכי נמי
בבקר היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה ערב
ובקר פעמים קורין לישראל בעלה, וסהדין
עלה דלא חליפת ליה היא ובנהא באחרא, ובגין דא ישראל אמרין בכל

יום שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד, שמע אחד, שמע אחד, שם
א"ח ע"ד, א"ח שומר אותה,
משום שאח לצרה יולד, ועליו
נאמר אתה סתר לי, ברנף אתה
בבאך, יהודה אתה יודוך אחיך,
משום שבו יהוה וכו' ד', בו היא
שמונה.

ועליו נאמר ויהי אמן את הדסה,
הוא אמן שלה והיא אמונה שלו,
וזהו שנאמר כאשר היתה באמנה
אתו, ולא נגע בה הנכרי שהוא
אחשו"ש, משום שאח עמה
ודאי, והוא הסתיר אותה ממנו.
במה הסתיר אותה ממנו? בנקדה
שהיא קוץ של האות ד' מן
אחד, א"ח שומר ד' שלא יקרב
אחר אליה. זהו שכתוב אני
יהוה הוא שמי וכבודי לא אחר
לא אפן, והנקדה הזו היא אות
ברית, שבה נשתלם א"ח לעשר,
ובה נעשה י', ומי שמשקר בכרית
מילה, גורם שתסתלק ממנו
שכינה, שהיא היחוד של הקדוש
ברנף הוא, ושולט עליו ש"ד
שהוא אחר.

נדאי י' של שדי, היא קוץ מן ד'
של אחד, ואם משקר, העביר קוץ
מן ד' מן אחד ונשאר אחר,
ומשום זה אמר הכתוב לא
תשתחוה לאל אחר וגומר,
ובאותו זמן ששולט על אדם שד
שהוא אל אחר, הוא משתעבד
בו בכל מיני ענויים, וחטא זה
גרם לישראל שישתעבדו בהם
אמות העולם.

וכי ששומר אות הברית בכל
מקום שהוא, בין בברית מילה
בין בשבת וימים טובים, הקדוש
ברנף הוא שומר אותו בגללה
בכל מקום, ומכסה עליו
משונאיו, כמו שמשה נאמר בו

ביה (תהלים צא א) בצל שדי

יומא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד, שמע אחד, שם א"ח ע"ד, א"ח
נטיר לה, בגין דאח לצרה יולד (משלי יז
יז), ועליה אתמר (תהלים לב ז)
אתה סתר לי, ברנף
אתה בבאך (דברים כח ו), יהודה אתה יודוך
אחיך (בראשית מט כח), בגין דביה יהוה וביה ד',
ביה איהי נטירא.

ועליה אתמר (אסתר ב ז) ויהי אמן את הדסה,
הוא אומן דילה ואיהי אמונה דיליה,
ודא איהו דאתמר (שם כ) כאשר היתה באמנה
אתו, ולא נגע בה נוכראה דאיהו אחשו"ש,
בגין דאח עמה ודאי, ואיהו סתיר לה מניה,
במאי סתיר לה מניה בנקודה דאיהי קוצא
דאת ד' מן אחד, א"ח נטיר ד', דלא יתקריב
לגבה אחר, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני
יהוה הוא שמי וכבודי לא אחר, והאי
נקודה איהו אות ברית, דבה אשתלים א"ח
לעשר, ובה אתעביד י', ומאן דמשקר בכרית
מילה גרים לאסתלקא מיניה (דף נח
ע"ו) שכונתא, דאיהו יחודא דקודשא ברנף
הוא, ושליט עליה ש"ד דאיהו אחר.

נדאי י' דשדי, איהי קוצא מן ד' דאחד, ואם
משקר אעבר קוצא מן ד' מן אחד
ואשתאר אחר, ובגין דא אמר קרא (שמות לד
יז) לא תשתחוה לאל אחר וגומר, ובההוא
זמנא דשלטא על בר נש שד דאיהו אל אחר,
איהו משתעבד ביה בכל מיני ענויין, וחובא
דא גרם לישראל לאשתעבדא בהון אומין
דעלמא.

ומאן דנטיר אות ברית בכל אתר דאיהי, בין
בברית מילה, בין בשבת וימין טבין,
קודשא ברנף הוא נטיר ליה בגינה בכל אתר,
ומכסי עלוי משנאוי, כגוונא דמשה דאתמר

בְּצֶל שַׁד"י יִתְלוֹנֵן, וְכִמּוּ שְׂאֲסֵתֵר
שֶׁהִסְתִּיר אוֹתָהּ מֵאַחַח שׁוֹרוֹשׁ
שֶׁהוּא עָרַל וְטָמֵא, וְשֵׁם בְּמִקּוּמָה
שְׁנִית (שְׁדִית) בְּדַמוֹת שְׁלֵה. זֶהוּ
שְׁכֶתוֹב כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמֵר,
כְּעָרֵב הִיא כְּבֹהַּ וּבִבְקָר הִיא שְׁבָה
אֶל בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנִי, וְהוּא שְׁמֵר
אוֹתָהּ מִהֶמֶן הַרְשָׁע. זֶהוּ שְׁכֶתוֹב
מִצָּר תִּצְרֹנִי, שֶׁהוּא צָר וְאוֹיֵב.

וּמִשּׁוּם הַקְּנָאָה הַזֹּאת שֶׁכִּסֶּה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹת שְׁלוֹ עַל אֲסֵתֵר,
שֶׁהִיא הַקְּדוּשָׁה שְׁלוֹ, שְׂאִין
הַקְּדוּשָׁה פָּחוֹת מֵעֲשֶׂרָה, הַתְּלַבְּשׁוּ
עֲשֶׂרָה כְּתָרִים תַּחְתּוֹנִים בְּעֲשֶׂרָה
בָּנִים שֶׁל הֶמֶן, שְׁשָׁם אֶל אַחֵר,
שֶׁהֶמֶן אָמַר וְעֲשֶׂרְת אֶלְפִים כֶּסֶף
כֶּסֶף אֲשַׁקֵּל וְגוֹמֵר, וְהַכֹּל לִטַל
נִקְמָה מֵאֲסֵתֵר וְאִמְתָּהּ, שְׁנֹאמַר
בָּהּ וְתִלְבַּשׁ אֲסֵתֵר מַלְכוּת,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַר אוֹתָם
בְּיָדוֹ וּבִיד אִמְתָּהּ, וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ, וְהוּא עֲשֶׂה עֵץ
גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים אַמָּה, וְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִטַל מִמֶּנּוּ נִקְמָה וּמִבָּנָיו
בְּשִׁכְנִיָּה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִפְתָּה אֵת
הַמְּצָרִים חֲמִשִּׁים מְכוֹת.

וְעוֹד, שְׁכִינָה נִקְרָאת צְדָקָה,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַל צְדָקָה,
וּבְגִלוֹת הִיא עֲנִיָּה וּבְנִיָּה עֲנִיִּים,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל הוּא
עָנִי, כִּשְׁהוּא מִחוּץ לְמִקּוּמוֹ,
וּבְגִלְלָה נֹאמַר הֵן אֲרָאֵלִם צַעֲקוּ
חֲצָה וְכו', וּבִאֲיָהּ מִקּוּם הוּא עָנִי
וְהִיא עֲנִיָּה? בְּצַדִּיק שֶׁהוּא בְּרִית,
וּמִשּׁוּם שֶׁחָטְאוּ בוּ יִשְׂרָאֵל
לְמַטָּה, הִנְהָר הַהוּא יַחֲרֵב וְיִבֵּשׁ
בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשְׁנִי, וְהַשְׁכִּינָה בּוֹ
הִיא חֲרָבָה וְיִבְשָׁה, מִשּׁוּם שֶׁהֵן
גָּרְמוּ שִׁיתְפַּנְסוּ מִמֶּנּוּ הַמִּים
הָעֲלִיוֹנִים, וְהַשְׁכִּינָה נִשְׁאַרְת
יִבְשָׁה. זֶהוּ שְׁכֶתוֹב יָקוּוּ הַמִּים
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוּם אֶחָד
וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

יִתְלוֹנֵן, וּכְגוֹנוֹנָא דְאֲסֵתֵר דְּסִתִּיר לָהּ
מֵאַחַח שׁוֹרוֹשׁ דְּאִיהוּ עָרַל וְטָמֵא, וְשׁוֹי בְּאַתְרֵיהּ
שְׁנִית (ג"א שְׁדִית) בְּדִיוֹקְנָא דִּילָהּ, הִדָּא הוּא
דְּכְתִיב (אֲסֵתֵר ב יג) כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמֵר, בְּעָרֵב
הִיא כְּבֹהַּ וּבִבְקָר הִיא שְׁבָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים
שְׁנִי, וְאִיהוּ נָטִיר לָהּ מִהֶמֶן הַרְשָׁע, הִדָּא הוּא
דְּכְתִיב (תְּהִלִּים לכוז) מִצָּר תִּצְרֹנִי, דְּאִיהוּ צָר וְאוֹיֵב.

וּבְגִין הָאִי קְנָאָה דְּכִסִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּאוֹת דִּילֵיהּ עַל אֲסֵתֵר, דְּאִיהִי קְדוּשָׁה
דִּילֵיהּ, דִּלָּא אִיהִי קְדוּשָׁה פָּחוֹת מֵעֲשֶׂרָה,
אֲתִלְבְּשׁוּ עֲשֶׂרָה כְּתָרִין תַּתְּאִין בְּעֲשֶׂרָה בָּנִין
דְּהֶמֶן, דְּתַמְנָן אֶל אַחֵר, דְּהֶמֶן אָמַר וְעֲשֶׂרְת
אֶלְפִים כֶּסֶף אֲשַׁקֵּל וְגוֹמֵר (אֲסֵתֵר ג ט), וְכִלָּא
לְנִטְלָא נּוֹקְמָא מֵאֲסֵתֵר וְאוֹמְתָהּ, דְּאִתְמַר
בָּהּ (שֵׁם ה א) וְתִלְבַּשׁ אֲסֵתֵר מַלְכוּת, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מְסַר לוֹן בִּידָהּ וּבִידָא דְּאוֹמְתָהּ,
וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ (שֵׁם ט כה), וְאִיהוּ
עָבַד עֵץ גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים אַמָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא נִטִּיל נּוֹקְמָא מִנִּיהּ וּמִבָּנָיו בְּשִׁכְנִיָּתָא
עֲלָאָה, דְּמַחֲאֵת לְמִצְרָאִי חֲמִשִּׁים מְכוֹת.

וְעוֹד שְׁכִינָתָא אֲתַקְרִיאַת צְדָקָה, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּעַל צְדָקָה, וּבְגִלוֹתָא אִיהִי
עֲנִיָּה, וּבְנֵהָא עֲנִיִּים, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
כְּבִיכּוֹל אִיהוּ עָנִי כִּד אִיהוּ בַר מֵאַתְרֵיהּ, וּבְגִינָה
אֲתִמַּר (יִשְׁעִיָּה לגז) הֵן אֲרָאֵלִם צַעֲקוּ חוּצָה וְכו',
וּבְאֵן אֲתֵר אִיהוּ עָנִי וְאִיהִי עֲנִיָּה בְּצַדִּיק דְּאִיהוּ
בְּרִית, וּבְגִין דְּחָאבוּ בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא אִיהוּ
נִהָר יַחֲרֵב וְיִבֵּשׁ (אִיוב יד יא) בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשְׁנִי,
וְשְׁכִינָתָא אִיהִי בֵּיהּ חֲרָבָה וְיִבְשָׁה, בְּגִין דְּאִינוּן
גָּרְמִי דִּיתְפַּנְשׁוּן מִנִּיהּ מִיִּין עֲלָאִין, וְשְׁכִינָתָא
אֲשִׁתְּאַרְת יִבְשָׁה, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית א
ט) יָקוּוּ הַמִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוּם אֶחָד
וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

וְכָרַ מֵאֵן דְּעֵבִיד צְדָקָה בְּמִסְכְּנָא גְרִים הֵהוּא
 נְהַר דִּיתְמַשְׁךְ מַעְדָן דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה,
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהִי ד' דְּלָה מִסְכְּנָא, וְעָנִי
 אִיהוּ יוֹם שַׁבַּת, וּמֵאֵן דְּמַקְיִים בְּהָ עֲנַג שַׁבַּת
 גְּרִים לְאַשְׁקָאָה הֵהִיא ד', וְהֵהוּא עָנִי אֶתְמַלִּי
 וְאֶתְקַרִי נְהַר, וּמֵאֵן דְּאִית לִיה רִשׁוּ לְמַעְבַּד
 עֲנַג שַׁבַּת וְלֹא עֵבִיד, אֶתְהַפֵּךְ לִיה עֲנַג לְנַגַע
 צָרַעַת, וְחָרִיב בֵּיתִיה וּמְמוֹנִיה, וְכֵן עָנִיה אִיהִי
 אוֹרִייתָא דְעַל פֶּה וְדָאִי, וְאִיהִי קִבְלָה כַּד
 מְקַבְּלָא מִבְּעַל צְדָקָה, דְּאִיהוּ אוֹרִייתָא דְבִכְתָב,
 כַּד אֶזְלַת לְגַבִּיהָ לְקִבְלָה אֶתְקַרִיאת הֶלְכָה, כַּד
 מְקַבְּלָא מִנִּיהָ אֶתְקַרִיאת קִבְלָה, וּבִהֵהוּא זְמַנָּא
 אִיהִי פְלִיגַת מַה דִּיהֵבִין לָהּ לְעֵבִידִין דִּילָהּ
 וְלִבְנִין וְלְעוֹלָמִין דִּילָהּ, פְּמָה דְּאֵת אִמְר (משלי
 לא טו) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרוֹתֶיהָ,
 וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, מַהֵהוּא דְּמַקְבְּלִין מִנֶּיהָ.
 בְּעַל קִבְלָה אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְאִיהִי
 קִבְלִית מִיְנִיהָ, וּבְאֵן אֶתְר קִבְלִית מִנֶּיהָ
 בִּימִינָא, בְּגִין דְּעֲלִיהָ אֶתְמַר כִּי יְמִינָהּ פְּשׁוּטָה
 לְקִבְל שְׁבִים, הֶלְכָה אִיהִי מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא,
 קִבְלָה (דף נח ע"ב) הִיא מִסְטָרָא דִּימִינָא, הֶלְכָה
 בְּשִׁמְאֵלָא לְגַבִּי בְּעֵלָה, וְקִבְלִית מִנִּיהָ בִּימִינָא
 וְנַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי צְדִיק, וּבְגִין דָּא (תהלים לו
 כה) לֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזָב וְכוּ', (ובבבאי) וְכַד
 נַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי בְּעֵלָה דְּאִיהוּ ו', נְהַר
 דְּאֶתְמַשְׁךְ מַעְדָן, ו' עָאֵל בְּד' וְאֶתְעֵבִידַת ה',
 וְמַה דְּהוּה צְדָק אֶתְעֵבִידַת צְדָקָה לְגַבִּי עָנִי
 דְּאִיהוּ צְדִיק.

וְהֵהוּא נְהַר עֲלִיהָ אֶתְמַר שְׁמֵשׁ בְּשַׁבַּת צְדָקָה
 לְעָנִיִּים, וְעֲלִיהָ אֶתְמַר (משלי יד לד) צְדָקָה
 תְּרוּמָם גּוֹי, וְמַה דְּהוּת צְדָק דִּינָא, אֶתְעֵבִידַת
 רַחֲמִי, וְכָל סְפִירָן עַל שְׁמָה אֶתְקַרִיאוּ, מֵאֲזַנִּי
 צְדָק אֲבִנִי צְדָק אִיפַת צְדָק וְהִין צְדָק (ויקרא יט

וְכָרַ מִי שְׁעוּשָׁה צְדָקָה עִם הָעָנִי,
 גּוֹרֵם לְאוֹתוֹ נְהַר שְׁיִמְשֵׁךְ מַעְדָן,
 שְׁהוּא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה. לְהַשְׁקוֹת
 אֶת הַגֶּן, שְׁהִיא דְּל"ת, דְּלָה עָנִיהָ,
 וְעָנִי הוּא יוֹם שַׁבַּת, וּמִי שְׁמַקְיִים
 בְּהָ עֲנַג שַׁבַּת, גּוֹרֵם לְהַשְׁקוֹת
 אוֹתָהּ הַדְּל"ת, וְאוֹתוֹ עָנִי מִתְמַלָּא
 וְנִקְרָא נְהַר, וּמִי שְׁיֵשׁ לוֹ רְשׁוּת
 לְעֲשׂוֹת עֲנַג שַׁבַּת וְלֹא עוֹשֶׂה,
 מִתְהַפֵּךְ לוֹ עֲנַג לְנַגַע צָרַעַת,
 וּמְחָרִיב בֵּיתוֹ וּמְמוֹנוֹ, וְכֵן עָנִיהָ
 הִיא הַתּוֹרָה בְּעַל פֶּה וְדָאִי, וְהִיא
 קִבְלָה כְּשִׁמְקַבְּלַת מִבְּעַל צְדָקָה,
 שְׁהִיא תּוֹרָה שְׁבִכְתָב, כְּשִׁהוּלְכַת
 אֲלֵיו לְקִבְלָה נִקְרָאת הֶלְכָה,
 כְּשִׁמְקַבְּלַת מִמְּנוּ נִקְרָאת קִבְלָה,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא מְחַלְקַת מַה
 שְׁנוֹתָנִים לָהּ לְעֵבִידִים שְׁלָהּ
 וְלִבְנִים וְלְעוֹלָמִים שְׁלָהּ, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק
 לְנַעֲרוֹתֶיהָ, וּמְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה,
 מֵאוֹתוֹ שְׁמַקְבְּלִים מִמֶּנָּה.

בְּעַל קִבְלָה הוּא הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי,
 וְהִיא קִבְלָה מִמְּנוּ, וּבְאִיזָה מְקוּם
 קִבְלָה מִמְּנוּ? בִּימִין, מִשּׁוּם
 שְׁעָלִיו נֵאמַר כִּי יְמִינָהּ פְּשׁוּטָה
 לְקִבְל שְׁבִים. הֶלְכָה הִיא מִצַּד
 הַשִּׁמְאֵל, קִבְלָה הִיא מִצַּד הַיְמִין,
 הֶלְכָה בְּשִׁמְאֵל אֶל בְּעֵלָה,
 וּמְקַבְּלַת מִמְּנוּ בִּימִין וְיוֹרְדַת
 מְלָאָה אֶל הַצְּדִיק, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא
 רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזָב וְכוּ', (ובבבבאי)
 וְכִשְׁיוֹרְדַת מְלָאָה אֶל בְּעֵלָה
 שְׁהוּא ו', הַנְּהַר שְׁנַמְשֵׁךְ מַעְדָן, ו'
 נִכְסֵס לְד' וְנַעֲשִׂית ה', וְמַה שְׁהִיהָ
 צְדָק נַעֲשֶׂה צְדָקָה לְעָנִי שְׁהוּא
 צְדִיק.

וְעַל אוֹתוֹ הַנְּהַר נֵאמַר שְׁמֵשׁ
 בְּשַׁבַּת צְדָקָה לְעָנִיִּים, וְעָלִיו נֵאמַר
 צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי, וְמַה שְׁהִיתָה
 צְדָק דִּין, נַעֲשִׂית רַחֲמִים, וְכָל
 הַסְּפִירוֹת נִקְרָאוּ עַל שְׁמָה מֵאֲזַנִּי
 צְדָק, אֲבִנִי צְדָק, אִיפַת צְדָק וְהִין
 צְדָק, כְּשִׁהַתְּרַחֵק מִמֶּנָּה בְּעֵלָה,

שְׂהוּא רַחֲמִים. מֵאֲזַנֵי צְדָק שְׂפִי זְרוּעוֹת, אֲבֵנֵי צְדָק שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת, הֵינן צְדָק צְדִיק, וּכְשֶׁהֶעֱמוּד הָאֲמֻצְעֵי מְרַחֵק מִמֶּנּוּ, הוּא מִשְׁפָּט, וְבוֹ כְּתוּב כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יִרִים. זֶה יִשְׁפִּיל - מִי שְׂגוֹרֵם לְהִשְׁפִּיל אֶת הַשְּׂכִינָה מִמְקוֹמָהּ, וְזֶה יִרִים - מִי שְׂגוֹרֵם לְהַעֲלוֹתָהּ מִמְקוֹמָהּ, שְׂחֻטְאֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁפִּילִים אוֹתָהּ לְמַטָּה, וְזִכְיוֹתֵיהֶם מַעֲלִים אוֹתָהּ לְמְקוֹמָהּ, הֵרִי צְדִיק הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה זְכוּיוֹת לְהַעֲלוֹתָהּ לְמְקוֹמָהּ.

וְעוֹד שְׂכִינָה, הִיא שְׁלוּחַ הַקֵּן. מִי הַקֵּן שְׁלָהּ? זוּ יְרוּשָׁלַיִם, וְלִמְעַלָּה הַקֵּן שְׁלָהּ, אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ וְנִקְּה לֹא יִנְקָה, וְזֶה מִטְטְרוּ"ן, עָלָיו נֵאֲמַר אֵל תִּסְתַּפֵּל בְּקִנְקֵן אֵלָּא בְּמָה שֵׁישׁ בּוֹ, וְזֶהוּ כִּי יִקְרָא קֵן צְפוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ. בְּכָל עֵץ - זֶה גּוֹף וּבְרִית, צְדִיק הוּא בְרִית וְהוּא כ"ל, עֵץ - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי, אוֹ עַל הָאָרֶץ - זוֹ הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, הָאֲפָרָחִים - שְׂפִי זְרוּעוֹת, אוֹ בִיצִים - שְׂפִי שׁוֹקִים, וְהָאֵם רִבְצַת - זוֹ הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם - זוֹ הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, אֶת וְדָאֵי. שְׁלַח תְּשַׁלַּח, זֶהוּ שְׂפָתוֹב וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ, וְנֵאֲמַר בְּיַעֲקֹב וַיְהִי אַף יֵצֵא יֵצֵא, כְּנֶגֶד שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וְהֵם שְׂפִי זְרוּעוֹת, שְׁנֵי גְרִישִׁין, וְהֵם שְׁנֵי גְרוּשִׁים. וְזֶהוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אֵלֶּיךָ שֵׁשֶׁת הַפְּרָקִים שֶׁהֵם בְּשְׂפִי זְרוּעוֹת, נִשְׁאֲרַת ה' ד' בְּלֵי ו'. מִי גֵרָם לָהּ שְׁנֵי גְרוּשִׁין? אֵלָּא בְּגִלְל שְׁעוֹבְרִים בְּנִיָּה עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, זֶהוּ שְׂפָתוֹב וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

ל. כִּד אֲתַרְחֵק מִיָּנָה בְּעֵלָה דְאִיהוּ רַחֲמֵי, מֵאֲזַנֵי צְדָק תְּרִין דְרוּעִין, אֲבֵנֵי צְדָק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, הֵינן צְדָק צְדִיק, וְכִד עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעֵיתָא מְרַחֵק מִיָּנָה אִיהוּ מִשְׁפָּט, וּבִיָּה פְתִיב (תהלים עה ח) כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יִרִים, זֶה יִשְׁפִּיל מֵאֵן דְּגָרִים לְאִשְׁפִּילָא לְשְׂכִינְתָא מֵאֲתַרְהָא, וְזֶה יִרִים מֵאֵן דְּגָרִים לְסִלְקָא לָהּ מֵאֲתַרְהָא, דְּחוּבִין דִּישְׂרָאֵל אֵינוֹן אִשְׁפִּילֵן לָהּ לְתַתָּא, וְזִכְוֹן דְּלֵהוֹן סִלְקִין לָהּ לְאֲתַרְהָא, הָא זְכָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּעֵבִיד זְכוּוֹן לְסִלְקָא לָהּ לְאֲתַרְהָא.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיהִי שְׁלוּחַ הַקֵּן, מֵאֵן קֵן דִּילָהּ דָּא יְרוּשָׁלַיִם, וְלַעֲיֵלָא קֵן דִּילָהּ הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות לד ז) וְנִקְּה לֹא יִנְקָה, וְדָא מִטְטְרוּ"ן, עָלֵיהּ אֲתַמַּר אֵל תִּסְתַּפֵּל בְּקִנְקֵן אֵלָּא בְּמָה דְאִית בֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ כִּי יִקְרָא קֵן צְפוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ (דברים כב ו). בְּכָל עֵץ דָּא גּוֹף וּבְרִית, צְדִיק אִיהוּ בְרִית וְאִיהוּ פ"ל, עֵץ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעֵיתָא, אוֹ עַל הָאָרֶץ דָּא אִימָא תַתָּא, אֲפָרָחִים תְּרִין דְרוּעִין, אוֹ בִיצִים תְּרִין שׁוֹקִין, וְהָאֵם רִבְצַת דָּא אִימָא עֲלָאָה, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם דָּא אִימָא תַתָּא אֶת וְדָאֵי.

שְׁלַח תְּשַׁלַּח, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ח ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ, וְאֲתַמַּר בְּיַעֲקֹב (שם כו ל) וַיְהִי אַף יֵצֵא יֵצֵא, לְקַבֵּל שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וְאֵינוֹן תְּרִין דְרוּעִין שְׁנֵי גְרִישִׁין וְאֵינוֹן תְּרִין תְּרוּכִין, וְדָא אִיהוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אֵלֶיךָ שֵׁשֶׁת פְּרָקִין דְאֵינוֹן בְּתֵרֵי דְרוּעִין, אֲשַׁתְּאֲרַת ה' ד' בְּלֵא ו', מֵאֵן גָּרִים לָהּ תְּרֵי תְרוּכִין, אֵלָּא בְּגִין דְּעֵבִרִין בְּנֵהָא עַל פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נ יח) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וְיִוָסֵף שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, זֶה
הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, מִי גֵרֵם זֶה
שֶׁהִתְגַּרְשָׁה מִמֶּנּוּ? מִשׁוֹם
שִׁישְׂרָאֵל עָבְרוּ עַל הַתּוֹרָה. וַיַּחֲל
עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים (וַיִּשְׁלַח אֶת
הַיּוֹנָה וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב), זֶה ז', יוֹם
הַשְּׁבִיעִי שְׁכּוֹלֵל שְׁבַע שַׁבְּתוֹת,
וּמִי גֵרֵם שֶׁהִתְגַּרְשָׁה מִמֶּנּוּ? מִשׁוֹם
שֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת שַׁבַּת
וַיָּמִים טוֹבִים וְאוֹת בְּרִית.

מִהַצֵּד שֶׁל יִצְחָק שֶׁהוּא רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, נֹאמַר בּוֹ וַתְּבֹא אֵלָיו
הַיּוֹנָה לַעַת עָרֵב, וְזֶה עָרֵב שֶׁל
יִצְחָק, וּמַצֵּד שֶׁל הַצִּדִּיק נֹאמַר בָּהּ
וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָרֵף בְּפִיהָ, וַיִּדַע
נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ,
וּבְכָל מְקוֹם שֶׁלֹּא מִצָּאָה לְמַטָּה
דְּמוּתוֹ שֶׁל בַּעֲלָה בַּתּוֹרָה, לֹא
הִיָּתָה שׁוֹרָה עֲלָיו, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף
רְגְלָהּ, בְּגִלוֹת, מִיָּד שֶׁמִּצָּאָה
בַּעֲלָה אֶת הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן, שֶׁרָתָה
עָלָיו וְלֹא חֲזָרָה לְתַבָּה. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד,
וְעַל זֶה נֹאמַר עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר, הִיא
נִדְבָקָה בּוֹ, וְהוּא בָּהּ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן, וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן
הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיֵּצְאוּ כָל־
וְהָלְכוּ לַיּוֹנָה וּבַעֲלָה, וְנֹאמַר לְגַבֵּי
נֹחַ וַיִּפְתַּח נֹחַ. מַה זֶה וַיִּפְתַּח נֹחַ?
אֵלֶּא רֹמְזוֹ, וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת
הַיָּלֵד, אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח, וְזֶה
יִשְׂרָאֵל שְׁפּוֹתַחִים בַּתְּשׁוּבָה
בְּבִכְיָה, וּמִיָּד וַתַּחֲמַל עָלָיו.

וְעוֹד, שְׁכִינָה נִקְרָאת חַג, בְּכָל
הַזְּמַנִּים וַיָּמִים טוֹבִים, חַג שֶׁל
שְׁלֹשׁ רְגָלִים, שְׁנֹאמַר בָּהֶם שְׁלֹשׁ
רְגָלִים תַּחַג לִי בַּשָּׁנָה, וּבְשִׁבְלִיהָ
יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, לְקַיָּם זְכוּר
וְשְׁמוֹר, זְכוּר לְזָכֵר, וְשְׁמוֹר
לְנִקְבָה. כָּל אֵלֶּוּ שֶׁהוֹלְכִים

וְיִוָסֵף שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ (בְּרֵאשִׁית ח' ט') דָּא
עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, מֵאֲן גֵּרִים דָּא
דְּאִתְתַּרְכַּת מִיָּנִיה, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל עָבְרוּ עַל
אוֹרֵייתָא, וַיַּחֲל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים (ס) (ג"א
וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב), דָּא ז', יוֹמָא
שְׁבִיעָאָה דְכָלִּיל שְׁבַע שַׁבְּתוֹת, וּמֵאֲן גֵּרֵם
דְּאִתְתַּרְכַּת מִיָּנִיה, בְּגִין דְּעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת
שַׁבַּת וַיּוֹמִין טְבִין וְאוֹת בְּרִית.

מִסְטָרָא דִּיצְחָק דְּאִיהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲתָמַר
בֵּיה (ס) וַתְּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעַת עָרֵב,
וְדָא עָרֵב דִּיצְחָק, וּמִסְטָרָא דְצִדִּיק אֲתָמַר
בָּהּ (ס) וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָרֵף בְּפִיהָ, וַיִּדַע נֹחַ
כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ, וּבְכָל אֲתַר דְּלֹא
אֲשַׁפַּחַת לְתַתָּא דִּיוֹקְנָא דְּבַעֲלָה בְּאוֹרֵייתָא, לֹא
הוּת שְׂרִיא עֲלָה, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (ש"ס ט) וְלֹא
מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רְגְלָהּ בְּגִלוֹתָא, מִיָּד
דְּאֲשַׁפַּחַת בַּעֲלָה לְרַעִיא מְהִימְנָא, שְׂרִיא עֲלֵיהָ
וְלֹא חֲזָרַת לְתִיבָה, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (ש"ס יב) וְלֹא
יִסְפָּה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד, וְעַל דָּא אֲתָמַר (ס"ב)
עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר,
אִיהִי אֲתַדְּבַקַת בֵּיה וְאִיהִי בָּהּ.

בְּהוּא זְמַנָּא וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתְּיבָה אֲשֶׁר
עָשָׂה (ש"ס ח' ט'), וּנְפָקוּ כָל־הוּ וְאִזְלוּ לְגַבֵּי
יּוֹנָה וּבַעֲלָה, וְאֲתָמַר לְגַבֵּי נֹחַ וַיִּפְתַּח נֹחַ, מֵאִי
וַיִּפְתַּח נֹחַ, אֵלֶּא רְמִיז וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת
הַיָּלֵד (שְׁמוֹת ב' כד), אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח, וְדָא
יִשְׂרָאֵל דְּפִתַּחִין בַּתְּיּוֹבְתָא בְּבִכְיָה, וּמִיָּד
וַתַּחֲמוּל עָלָיו.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אֲתַקְרִיאַת חַג, בְּכָל זְמַנִּין וַיּוֹמִין
טְבִין, חַג דְּתַלְת רְגָלִין, דְּאֲתָמַר
בְּהוּן (שְׁמוֹת כג יד) שְׁלֹשׁ (דף נט ע"א) רְגָלִים תַּחַג לִי
בַּשָּׁנָה, וּבְגִינָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, לְקַיָּמָא זְכוּר
וְשְׁמוֹר זְכוּר לְזָכֵר וְשְׁמוֹר לְנִקְבָה, כָּל־הוּ אֵלֶּין דְּאִזְלִין לְאִסְתַּכְּלָא (ג"א

וְשְׁמוֹר זְכוּר לְזָכֵר וְשְׁמוֹר לְנִקְבָה, כָּל־הוּ אֵלֶּין דְּאִזְלִין לְאִסְתַּכְּלָא (ג"א

לְהַסְתַּפֵּל (להכלל) בְּשִׁכְנֵה צְרִיכִים
לְתַת לָהּ דוֹרוֹן, זְהוּ שְׁכָתוּב וְלֹא
יֵרָאֵה אֶת פְּנֵי יְהו"ה רִיקָם, וְצָרִיף
לְשִׁמְחָה בְּה. זְהוּ שְׁכָתוּב וְשִׁמְחָתָה
בְּחֻגְף, שְׁהִיא נִקְרָאת שְׁמִחַת
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִי שֶׁהוֹלֵף
לְרֹאוֹת אוֹתָהּ, צָרִיף לְשַׁמֵּר אֶת
עַצְמוֹ מֵעֲצָב, שְׁהִיא לֵילִית
חֲשׂוּכָה, עֲצָבוֹן, שְׁאוֹל, טְחוּל,
שְׁהִיא מוּם, וְעַלֶּיהָ נֹאמַר כָּל אֲשֶׁר
בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

אִישׁ כַּמְתַּנֵּת יְדוֹ, זוֹ שְׁכִינָה
הַעֲלִינָהּ, שְׁעַלֶּיהָ נֹאמַר מִתָּן
בְּסִתְרֵי יִכְפֶּה אָף, מִשׁוּם שֶׁהִיא
נִסְתָּרָת, עוֹלָם הִבָּא קוֹרְאִים לָהּ
מִתְנָה, וְעַלֶּיהָ נֹאמַר יִשְׁמַח מֹשֶׁה
בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, מִשׁוּם שֶׁמִּתַּת
אֱלֹהִים הִיא, כְּבִרְכַת יְהו"ה
אֱלֹהֵי"ךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ, זוֹ שְׁכִינָה
תַּחְתּוֹנָה, אַחַת מִצַּד יְמִין - בְּרַכָּה,
וְאַחַת מִצַּד שְׂמָאל - מִתְנָה.

וְעוֹד, שְׁכִינָה הִיא חֲשׁבוֹן תְּקוּפוֹת
וּמְזֻלוֹת וּמוֹלְדוֹת וְעִבּוּרִים, אַרְבַּע
תְּקוּפוֹת שְׁנֵקְרָאוּ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת,
וְלִכְל תְּקוּפָה שְׁלֹשֶׁה חֲדָשִׁים,
וּבְהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, וְהֵם
כְּנֻגַּד שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל,
וְהַכֹּל נִקְשֶׁר בְּשֵׁם הַזֶּה אֲדִנָּי,
הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא חֲזָקָה
בְּאַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שֶׁהֵם מִצַּד
הַשְּׂמָאל, חֲזָק תְּקִיף, וְהֵם אֶל"ף
דְּל"ת נו"ן יו"ד, וְכָל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
הַמְזֻלוֹת קָשִׁים מִצַּד הַדִּין, וּמִשׁוּם
שֶׁהַמּוֹזוֹן בָּא מֵהֵם, אָמְרוּ בְּעַלִּי
הַמְשֻׁנָּה קָשִׁים מְזוֹנוֹתַי שֶׁל אָדָם
כְּקָרִיעַת יַם סוּף, שְׁנִקְרַע בְּהֵם
לְשְׁנַיִם עֶשֶׂר קָרָעִים.

וְאוֹתָן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת וְשְׁתֵּי שׁוֹקִים, שְׁנַיִם עֶשֶׂר
מְזֻלוֹת, שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים שִׁישׁ
בְּהֵם, וּכְנֻגַּד שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁי
הַשָּׁנָה, וְהֵם ו' ו' סוּד הַעִבּוּר, וְזֶה

לְאַתְּבַלְלָא) בְּשִׁכְנֵתָא, צְרִיכִין לְמִיָּהֵב לָהּ
דוֹרוֹנָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים טז טז) וְלֹא יֵרָאֵה
אֶת פְּנֵי יְהו"ה רִיקָם, וְצָרִיף לְמַחְדֵי בְּה, הִדָּא
הוּא דְכְּתִיב (שם) וְשִׁמְחָתָה בְּחֻגְף, דְּאִיְהִי חֲדוּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֶתְקַרִיאת, וּמֵאֵן דְּאֲזִיל
לְמַחְמֵי לָהּ צָרִיף לְנִטְרָא גְרַמִּיה מֵעֲצִיבוּ,
דְּאִיְהִי לֵילִית חֲשׂוּכָא עֲצָבוֹן שְׁאוֹל טְחוּל,
דְּאִיְהִי מוּם, וְעַלֶּיהָ אֶתְמַר (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר
בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

אִישׁ כַּמְתַּנֵּת יְדוֹ דָּא שְׁכִינֵתָא עֲלָאָה, דְּעַלָּה
אֶתְמַר (משלי כא יד) מִתָּן בְּסִתְרֵי יִכְפֶּה אָף,
בְּגִין דְּאִיְהִי סְתִימָא, עוֹלָם הִבָּא קוֹרִינָן לָהּ
מִתְנָה, וְעַלָּה אֶתְמַר יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ,
בְּגִין דְּמִתַּת אֱלֹהִים הִיא, כְּבִרְכַת יְהו"ה
אֱלֹהֵי"ךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ דָּא שְׁכִינֵתָא תַּתָּאָה, חַד
מִסְטָרָא דִּימִינָא בְּרַכָּה, וְחַד מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא
מִתְנָה.

וְעוֹד שְׁכִינֵתָא אִיְהִי חֲשָׁבוֹן תְּקוּפוֹת וּמְזֻלוֹת
וּמוֹלְדוֹת וְעִבּוּרִין, אַרְבַּע תְּקוּפֵין
דְּאֶתְקַרִיאוּ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה תֵּלַת
יְרַחִין, וּבְהוֹן תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, וְאִינוּן לְקַבֵּל
תְּרִין עֶשֶׂר שְׁבַטֵין דִּישְׂרָאֵל, וְכֹלָא אֶתְקַשֶׁר
בְּהֵאִי שְׂמָא אֲדִנָּי, אִיְהִי שְׁכִינֵתָא תַּתָּאָה,
תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפִין, דְּאִינוּן מִסְטָרָא
דְשְׂמָאלָא חֲזָק תְּקִיף, וְאִינוּן אֶל"ף דְּל"ת נו"ן
יו"ד, וְכֹלְהוּ תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת קָשִׁין מִסְטָרָא
דְּדִין, וּבְגִין דְּמְזוֹנָא קָא אֶתִּיא מִנִּיְהוּ, אָמְרוּ
מָאִרֵי מִתְּנִיתִין קָשִׁין מְזוֹנוֹתַי שֶׁל אָדָם
כְּקָרִיעַת יַם סוּף, דְּאֶתְקַרַע בְּהוֹן לְתְּרִין עֶשֶׂר
קָרָעִין.

וְאִינוּן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת תְּרִין דְּרוּעִין וְתְּרִין
שׁוֹקִין, תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת תְּרִין עֶשֶׂר

פְּרָקִין דְּאִית בְּהוֹן, וְלְקַבְלִיְהוּ תְּרִין עֶשֶׂר יְרַחֵי שְׁתָּא, וְאִינוּן ו' ו' רְזָא

דַּעבוֹרָא וּדְא יִרְחָא תְּלַת עֶשֶׂר, דָּא א, וּדְא
וּא"ו, שְׁתָּא מִתְּלַת עֶשֶׂר יִרְחִין, וּבִיה צְרִיף
לְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה, וּלְיַחַד
לוֹן בְּמַהְלֵךְ הָאֲמָצְעִי דְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְאֲמָצְעִיתָא, וְאִם בַּר נֶשׁ יִדַע לְמַמְנִי וּלְהַשְׁוֹת
שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה וּלְיַחַד לוֹן, אִיהוּ
יִדַע מְתִי יִהְיָ פֶסַח בְּחֻדְשׁ הָאָבִיב, וּבְדָא יִשְׁוִין
אָבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, הֲדָא הוּא
דְכִתִּיב (דברים ד ו) וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא
חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם, וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם דָּא
ו"ה, כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם דָּא י"ה וּבְמָה
יְהוֹן שְׁוִין אָבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, בְּא' דְהוּא
כְּתָרָא עֲלָאָה, דְאֲמַרְהָ סִיְהָרָא עֲלָהָ, אִי אֲפֻשֵׁר
לְשַׁנֵּי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַתָּר אַחַד, וּבְגִינֵיהּ
אֲמַרִין בְּשַׁבַּת יוֹמִין טְבִין וּבְרִישֵׁי יִרְחִין, כְּתָר
יִתְנוּ לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי
מַעְלָה, מְלָךְ וּמַלְכוּת.

הַחֻדְשׁ הַשְּׁלִישֶׁה עֶשֶׂר, זָה א, וְזָה
וּא"ו, שְׁנָה שֶׁל שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר
יָרְחִים, וּבִה צְרִיף לְהַשְׁוֹת שְׁנַת
הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה, וּלְיַחַד
אוֹתָם בְּמַהְלֵךְ הָאֲמָצְעִי שֶׁהוּא
הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְאִם אָדָם יוֹדֵעַ
לְמַנּוֹת וּלְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם
שְׁנַת הַלְּבָנָה וּלְיַחַד אוֹתָם, הוּא
יִדַע מְתִי יִהְיָ פֶסַח בְּחֻדְשׁ
הָאָבִיב, וּבְזָה יִשְׁוִי הָאָב וְהָאִם
הַבֵּן וְהַבַּת. זְהוּ שְׁפָתוֹב וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם
וּבִינַתְכֶם. וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם - זָה
ו"ה. כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם
זָה י"ה. וּבְמָה יִהְיוּ שְׁוִים הָאָב
וְהָאִם, הַבֵּן וְהַבַּת? בְּא' שֶׁהוּא
כְּתָר עֲלִיוֹן, שְׁאוּמַרְת הַלְּבָנָה
עֲלֵיהָ, אִי אֲפֻשֵׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִים
שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַתָּר אַחַד, וּבְגִלְלוּ
אוּמַרִים בְּשַׁבַּת יוֹמִים טוֹבִים
וּבְרֵאשֵׁי חֻדְשִׁים, כְּתָר יִתְנוּ לָךְ
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי
מַעְלָה, מְלָךְ וּמַלְכוּת.

וְעוֹד אִיהִי מַצּוֹת שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּזָרִים (ג"א
בְּנָשִׁים), דְאִינוֹן בְּנֵי נֶשׂא דִדְמִיין לְבַעֲיָרָן,
דְאֵלִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא צְרִיף לְמַעַבְד
בְּהוֹן קְרַבְנִין דְּצִלוֹתִין, דִּיתְקַרְיָבוּ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא, וְאִם מִתְקַרְבִין בְּצִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא, וְסַבְלִין כְּמָה מִכְתָּשִׁין, הֲדָא הוּא
דְכִתִּיב (תהלים מד כג) כִּי עָלִיף הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם
נַחֲשִׁבְנוּ כְּצֹאן טְבַחָה, אֲתַחֲזִי כְּאֵלוּ וְזַבְחַתָּ
עָלֵינוּ אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלַמֶיךָ וְגוֹמֵר (שמות כ
ד). דְּדָא שְׁזִיב לוֹן מִמִּיתָה דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת, הֲדָא
הוּא דְכִתִּיב (תהלים לו ז) אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ
יְהו"ה.

וְעוֹד הִיא מַצּוֹת הַשְּׁחִיטָה הַכְּשָׁרָה
בְּזָרִים (בְּנָשִׁים), שֶׁהֵם בְּנֵי אָדָם
שְׁדוּמִים לְבַהּמוֹת, שְׁאֵלוּ שְׁלֹא
מִתְעַסְקִים בְּתוֹרָה, צְרִיף לַעֲשׂוֹת
בְּהֵם קְרַבְנוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת
שִׁיתְקַרְבוּ לְקֻדְשׁ בְּרוּף הוּא, וְאִם
מִתְקַרְבִים בְּתְפִלוֹת לְקֻדְשׁ בְּרוּף
הוּא וְסוֹבְלִים כְּמָה מַפּוֹת, זְהוּ
שְׁפָתוֹב כִּי עָלִיף הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם
נַחֲשִׁבְנוּ כְּצֹאן טְבַחָה, נִרְאָה כְּאֵלוּ
וְזַבְחַתָּ עָלֵינוּ אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת
שְׁלַמֶיךָ וְגוֹמֵר, שְׁזָה מְצִיל אוֹתָם
מִמִּיתָה שֶׁל מְלָאךְ הַמּוֹת. זְהוּ
שְׁפָתוֹב אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ
יְהו"ה.

וְאֵלִין דְּעוֹבְדֵייהוּ כְּבַעֲיָרָן דְּחַקְלָא דְאֲכַלִין
כְּלֹא צִלוֹתִין, מִיתְתַּהוֹן יִהְיָ כְּבַעֲיָרָן
דְּחַקְלָא, וְשְׁחִיט לוֹן מְלָאךְ הַמּוֹת מְדָה כְּפִגְד
מְדָה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּסַפִּין פְּגוּם קָא שְׁחִיט לוֹן, וְאֲתַקְרִיאוּ נְבִלָה,

וְאֵלֵינוּ שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּבַהּמוֹת הַשְּׁדָה,
שְׁאוּכְלִים בְּלֵי תְפִלוֹת, מִיתְתֶּם
תְּהִיָה כְּבַהּמוֹת הַשְּׁדָה, וְשׁוֹחֵט
אוֹתָם מְלָאךְ הַמּוֹת מְדָה כְּפִגְד
מְדָה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּסַפִּין פְּגוּם קָא שְׁחִיט לוֹן, וְאֲתַקְרִיאוּ נְבִלָה,

וְעַלִּייהוּ אַתְמַר (ישעיה כו יט) נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, מַאי
סַפִּין פְּגוּם דָּא סמא"ל אַל אַחַר, סַפִּין פְּגוּם
וְדַאי אַתְקַרִּי, וְאִיהִי פְּגִימָה סַם הַמּוֹת, טְרִיפָה
וְנִבְלָה. (דף נט ע"ב) וְכִיּוֹן דְּאִתְיִיהִיבוּ בִּידֵיהוֹן
כְּבַר קַבִּילוּ עֲנֻשְׁיָהּ, וּבְגִין דָּא נִבְלַתִּי יְקוּמוּן,
וְכָל סִירְכָאן דְּסַם הַמּוֹת אֵינּוּן רַגְלִין דִּילָהּ,
וְעַלִּייהוּ אַתְמַר (משלי ה ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת
וְגוֹמַר, וְאֵינּוּן ח"י סִרְכוֹת, עַלִּייהוּ
פְּתִיב (בראשית ח כא) וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת
כָּל ח"י פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי, לְאֵינּוּן דְּמִצְלִין ח"י
בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתִין, (וּמֵאן גְּרִים דְּמִי טוּפְנָא מִתְגַּבְּרִין, מֵאן
דְּאֵרִיק מִיא דְּזַרְע בְּרִית מִלְּחָ בְּנֵדָה שְׁפַחָה גּוֹיָה זּוּגָה) וְלַעוֹלָם
וּוּרְדָא בְּכָל אַתְר דְּתַתְּסַרְף טְרַפָּה וְאִינָה חִיָּה,
דְּבְכָל אַתְר דְּתַתְּסַרְף בְּבַר נֶשׁ בַּחוּבִין דִּילָהּ
קְטִילַת.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אִיהִי מְצוֹת אֲסִיפַת נוּנֵי יַמָּא
דְּאוּרִייתָא, דְּאִתְמַר בַּהוּן דְּגִים וַחֲגָבִים
אֵינּוּן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְאֵינּוּן תַּלְמִידֵי דְבִי רַב
דְּמִתְרַבִּין בִּימָא דְּאוּרִייתָא, דְּעַלִּייהוּ אַתְמַר
אֲסִיפַתָּן הִיא הַמִּתְרַת אוֹתָן, הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (במדבר יא כב) יֵאָסֶף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם, הִיא
הַמִּתְרַת אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְגַרְפוּ דְשְׁכִינְתָא אֵינּוּן פְּסוּי דַם חִיָּה אוּ עוֹף,
דְּאֵינּוּן כְּנַפֵּי יוֹנָה, וְאֵלִין אֵינּוּן כְּנַפֵּי
מְצוּהָ, דְּמְכַסִּין עַל דְּמִיָּהוֹן, דְּלֹא שְׁלֹטִין עַלִּיהוּ
כְּלָבִין דְּאֵנּוּן חֲצִיפִין, דְּאֵינּוּן מְלֹאכֵי חַבְלָה
(וְכָלְהוּ), וְדִלָּא אֲשַׁתְּמוּדְעוּן בַּהוּן מְאִרֵי חוּבִין,
(הרי) הַכִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְעַפְרָא דְּמְכַסִּיא
עָלִיו רְמִיז (דברים לב מג) וְכִפֹּר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אִיהִי בְּדִיקַת סִימְנֵי חִיָּה אוּ עוֹף,
מְבַנֵּי נֶשָׂא דְּדְמִיִּין לְחִיּוֹן וּבְעֵרִין וְעוֹפִין,
דְּעַלִּייהוּ אַתְמַר (שמואל א יד לד) וּשְׁחַטְתֶּם בָּזָה,

מְדָה, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא בְּסַפִּין פְּגוּם
שׁוֹחֵט אוֹתָם, וְנִקְרָאוּ נִבְלָה,
וְעַלִּיהֶם נֵאֶמַר נִבְלַתִּי יְקוּמוּן. מַה
זֶה סַפִּין פְּגוּם? זֶה סמא"ל אַל
אַחַר, וְדַאי נִקְרָא סַפִּין פְּגוּם,
וּפְּגִימָה הִיא סַם הַמּוֹת, טְרַפָּה
וְנִבְלָה, וְכִיּוֹן שְׁנַתְּנוּ בִּידֵיהֶם, כְּבַר
קַבִּילוּ עֲנֻשָׁם, וּמִשׁוּם זֶה נִבְלַתִּי
יְקוּמוּן, כָּל הַסִּרְכוֹת שֶׁל סַם הַמּוֹת
הֵן הַרְגָלִים שְׁלָהּ, וְעַלִּיהֶן נֵאֶמַר
רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת וְגוֹמַר, וְהֵן
שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה סִרְכוֹת, עַלִּיהֶן
פְּתוּב וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת
כָּל ח"י פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי, לְאוֹתָם
שְׁמַתְפַּלְלִים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה
בְּרַכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת. (ומי גַּם שְׁמֵי
הַמַּבּוּל מִתְגַּבְּרִים? מִי שְׁמִירִיק מִי הַזֶּרַע שֶׁל בְּרִית
מִלְּחָ בְּנֵדָה שְׁפַחָה גּוֹיָה זּוּגָה) וְלַעוֹלָם
הַיּוֹרְדָא, בְּכָל מְקוֹם שְׁתַּסְתַּרְף -
טְרַפָּה, וְאִינָה חִיָּה, שְׁבְכָל מְקוֹם
שְׁתַּסְתַּרְף בְּאֲדָם בַּחֲטָאֵיהּ -
הוֹרְגַת.

וְעוֹד, שְׁכִינָה הִיא מְצוֹת אֲסִיפַת
דְּגֵי הַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֵאֶמַר בָּהֶם
דְּגִים וַחֲגָבִים אֵינּוּן טְעוּנִין
שְׁחִיטָה, וְהֵם תַּלְמִידֵי בֵית רַב
שְׁמַתְרַבִּים בְּיַם הַתּוֹרָה, שְׁעַלִּיהֶם
נֵאֶמַר אֲסִיפַתָּן הִיא הַמִּתְרַת אוֹתָן.
זֶהוּ שְׁפַתּוֹב יֵאָסֶף לָהֶם וּמָצָא
לָהֶם, הִיא הַמִּתְרַת אוֹתָם
מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְכַנְפֵי הַשְּׁכִינָה הֵם פְּסוּי דַם חִיָּה
אוּ עוֹף, שְׁהֵם כְּנַפֵּי יוֹנָה, וְאֵלוּ
הֵם כְּנַפֵּי מְצוּהָ, שְׁמְכַסִּים עַל
דְּמִיָּהֶם, שְׁלֹא שׁוֹלְטִים עַלִּיהֶם
כְּלָבִים שְׁהֵם חֲצוּפִים, שְׁהֵם
מְלֹאכֵי חַבְלָה (וְכָלְהֶם), וְשְׁלֹא
מִפְּרִים בָּהֶם בְּעַלִּי הַחוּבוֹת, (הרי)
כִּף הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְהַעֲפָר
שְׁמְכַסָּה עָלָיו רוּמֵז וְכִפֹּר אֲדַמְתוּ
עִמּוֹ.

וְעוֹד, שְׁכִינָה הִיא בּוֹדְקַת סִימְנֵי
חִיָּה אוּ עוֹף מְבַנֵּי אֲדָם שְׁדוּמִים
כְּמוֹ זֶה, שְׁהֵם סוֹבְלִים מִפּוֹת, כְּמוֹ

לְחִיּוֹת וּבַהֲמוֹת וְעוֹפּוֹת, שְׁעַלִּיהֶם נֵאֶמַר וּשְׁחַטְתֶּם בָּזָה, בְּדִקַּת כְּמוֹ זֶה, שְׁהֵם סוֹבְלִים מִפּוֹת, כְּמוֹ

בְּדוֹק כְּמוֹ זֶה, דְּאִינוּן סְבָלִין מְכַתְּשִׁין, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ פִּי עַלְיָה הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם (תהלים מד
 כג), וּבְכָל יוֹמָא לָא מְנַיְחִין צְלוֹתֵין, וּבְדִיק לֹון
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכֵמָה מְכַתְּשִׁין, וְאִמְרִין זֶה
 לְזֶה בְּצְלוֹתֵין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּרִיק לָן
 מְדִינָא דְּבַעִירָן וְחִיוֹן דְּאַרְעָא, וְאַעִיל לָן לְמַהוּי
 לָן חוּלְקָא בְּמִלְאַכְיָא, דְּאִינוּן חֵיות הַקְּדוּשׁ,
 דְּקָרְאן זֶה לְזֶה וְאִמְרִין קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ,
 דָּא אִיהוּ (קְדוּשׁ) דְּאַתְקַדְּשׁ שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עַל יְדֵיהּ, וְיִהְיָ לִיהּ חוּלְקָא בֵּיהּ.

וְעוּד וּשְׁחַטְתֶּם בְּזֶה דָּא אַל"ף דַּל"ת נו"ן
 יו"ד, דְּבֵיהּ דִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל
 נְזִיקִין, וְעַל כֵּן אַלִּין דְּקִטְלִין חַד לְחַבְרִיהּ,
 וְעַל כֵּן אַלִּין דְּגַזְלִין יְהו"ה אִיהוּ דִּין, דְּאַתְלַבֵּשׁ
 בְּתַהוּ וּבַהוּ וְחַשְׁףֵהּ וְתַהוּם, וְדִין בְּהוּן אַרְבַּע
 מִיתוֹת בֵּית דִּין, וְהָא אוּקְמוּהוּ כְּלָהוּ בְּאַתְוּוֹן,
 י" גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָא, ה"ה גְּוֹנִין וְנַהוּרִין
 דְּנוּרָא דָּא אִיהוּ שְׂרָפָה, (דברים ד כד) פִּי יְהו"ה
 אֱלֹהֵי"ף אֵשׁ אוֹכְלָהּ הוּא, סְקִילָה בְּתַלְתָּ אַבְנִין
 י" י"י, וְאִינוּן יְהו"ה כ"ו, וְד' אַתְוּוֹן י" י"י,
 הָרַג בְּחַרְבָּא, י' רִישָׁא דְּחַרְבָּא, ו' גּוּפָא
 דְּחַרְבָּא, ה"ה תְּרִין פְּפִיּוֹת דִּילָהּ, חֲנֻק ו' (ס"א
 ג) אַתְעַבִּיד חוּט כְּגוּוֹנָא דָּא זְרָקָא וְעַלָּה י'
 דְּעַזְקָא בְּחוּטָא לְמַהוּי בְּרִיךְ לָהּ עַל צוּאֵר,
 וְרָזָא דְּמִלָּה (במדבר כג) אַבְיָנוּ מֵת בְּמַדְבָּר, מִק"ף
 וְהוּל"ף אִינוּן ה"ה, חַד מִקְּף לִיהּ וְחַד הוּלְף,
 עַד דְּחֲנַקִּין לִיהּ, וּבְגִין דָּא אִמְרֵ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, רָאוּ עֲתָה פִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, אֲנִי אֲמִית
 וְאַחִיָּה, מְחַצְתִּי וְאֲנִי אַרְפָּא וְאִין מִיָּדִי
 מְצִיל (דברים לב לט).

שְׁבָאֵרוּהוּ פִּי עַלְיָה הוֹרְגָנוּ כָּל
 הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם לָא מְנַיְחִים אֶת
 הַתְּפִלוֹת, וּבוּדֵק אוֹתֶם הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּכֵמָה מְכוֹת, וְאוּמְרִים
 זֶה לְזֶה בְּתַפְלוֹת: הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ מִדִּין הַבְּהֻמוֹת
 וְהַחַיּוֹת שֶׁל הָאָרֶץ, וְהַכְּנִיס אוֹתָנוּ
 שִׁיְהִיָּה לָנוּ חֵלֶק עִם הַמְּלָאכִים,
 שֶׁהֵן חֵיות הַקְּדוּשׁ, שְׁקוּרָאִים זֶה
 לְזֶה וְאוּמְרִים קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ,
 זֶהוּ (קְדוּשׁ), שְׁמַתְקַדְּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדוּ וְיִהִיָּה
 לוֹ חֵלֶק בּוֹ.

וְעוּד, וּשְׁחַטְתֶּם בְּזֶה, זֶה אַל"ף
 דַּל"ת נו"ן יו"ד, שְׁבוּ דִין הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל הַנְּזִיקִין, וְעַל
 כֵּן אֵלּוּ שְׁהוֹרְגִים אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ,
 וְעַל כֵּן אֵלּוּ שְׁגוּזִלִים יְהו"ה הוּא
 דִּין, שְׁמַתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וּבַהוּ וְחַשְׁףֵהּ
 וְתַהוּם, וְדִין בְּהֵם אַרְבַּע מִיתוֹת
 בֵּית דִּין, וְהָרִי בְּאֵרוֹ אֶת כָּלֶם
 בְּאוֹתִיּוֹת, י" גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָת,
 ה"ה הַגְּוֹנִים וְהָאוּרוֹת שֶׁל הָאֵשׁ,
 זוֹהִי שְׂרָפָה, פִּי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ף
 אֵשׁ אוֹכְלָהּ הוּא. סְקִילָה בְּשִׁלֵּשׁ
 אַבְנִים י" י"י, וְהֵם יְהו"ה כ"ו,
 וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת י"י הָרַג בְּחַרְבֵּ.
 י' רָאשׁ הַחַרְבֵּ, ו' גּוּף הַחַרְבֵּ, ה"ה
 שְׁתֵּי פִּיפּוֹת שְׁלֵהּ. חֲנֻק ו' (ג),
 נְעִשָׂה חוּט כְּמוֹ זֶה זְרָקָא, וְעַלָּהּ
 י' שֶׁל טְבַעַת, בְּחוּט לְהִיּוֹת בְּרוּךְ
 לָהּ עַל צוּאֵרָהּ, וְסוּד הַדְּבָר -
 אַבְיָנוּ מֵת בְּמַדְבָּר. מִק"ף וְהוּל"ף
 הֵם ה"ה, אֶחָד מִקְּף אוֹתוֹ וְאֶחָד
 הוּלְף, עַד שְׁחוּנְקִים אוֹתוֹ, וּמִשׁוּם
 זֶה אִמְרֵ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאוּ
 עֲתָה פִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, אֲנִי אֲמִית
 וְאַחִיָּה, מְחַצְתִּי וְאֲנִי אַרְפָּא וְאִין
 מִיָּדִי מְצִיל.

ו' עֵץ, גְּבוּהָ חֲמֻשִׁים אֲמָה, זוּ ה'
 שְׁעוּלָה בִּי לְחֻמְשִׁים. זְרָקָא קו
 שְׁחוּנְקָת בְּשִׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת,
 וְשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי דִּין אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחַיִּיבָא,

ו' עֵץ, גְּבוּהָ חֲמֻשִׁים אֲמָה דָּא ה' דְּסְלִיקַת בִּי
 לְחֻמְשִׁין, זְרָקָא קו דְּחֲנִיקַת בְּתַלְתָּ אַתְוּוֹן,
 דְּשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי דִּין אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחַיִּיבָא,

והרג לון, בשרפה וסקילה, ובגין דא ראו עתה
 פי אני אני הוא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו
 כח) ויסרתי אתכם אף אני וגומר, וכמה
 דבשמיה קטיל למאן דאעבר על פרייתות
 ומיתות בית דין דאורייתא, הכי מסי ומחיה
 בשמיה למאן דמקיים לון.

ועוד מצות גזלת העני בבתיכם דא שכנינתא,
 דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק
 ח"י עלמין, כליל ח"י ברכאן, פאלו גזיל ליה
 חיים דיליה דאיהו שכנינתא, דאתמר בה (קהלת
 ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מאן
 דגרע מענג שבת, פאלו גזיל ליה שכנינתיה
 דאיהי שבת פת יחידה, ודא גרם דאתגזילת
 מניה בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ג
 א) ובפשעיכם שלחה אפכם, ותיובתא מאי
 ניהו והשיב (דף ט ו"א) את הגזלה אשר
 גזל (ויקרא ה כג), דיחזיר שכנינתא לאתרה, או את
 העשק אשר עשק (שם) דא קודשא בריך הוא
 דאתפרש מינה, דשכנינתא אתקריאת מצות
 עשה מסטרא דימינא, ומצות לא תעשה
 מסטרא דשמאלא, ותורה אתקריאת מסטרא
 דעמודא דאמצעיתא, וכל מאן דגזיל או עשק
 באורייתא, ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו
 גזל שכנינתא מדרועוי דקודשא בריך הוא.

וכן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקריאת
 מצות ברית מילה, מאן דגזל בברית
 ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה, פאלו אפיק
 מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם למהוי
 שכנינתא נפקא מאתרה דאיהי ארץ ישראל
 רשות היחיד, וגלה אותה בין אומין דעלמא
 דאינון רשות הרבים, הדא הוא דכתיב (ישעיה
 ג א) ובפשעיכם שלחה אפכם, ובגין דא לא
 תשא את שם יהוה אלהיך לשוא (שמות כ

שהשכינה התפתחונה היא דנה
 ארבע מיתות בית דין, היא
 חונקת את הרשעים והורגת
 אותם בשרפה ובסקילה, ומשום
 זה ראו עתה פי אני אני הוא. זהו
 שפתיב ויסרתי אתכם אף אני
 וגומר, וכמו שבשמו הורג את מי
 שעובר על פרייתות ומיתות בית
 דין של התורה, כן מרפא ומחיה
 בשמו את מי שמקיים אותם.

ועוד, מצות גזלת העני בבתיכם
 זו שכנינה, שמי שגוזל תפלה,
 שהיא צדקה לצדיק ח"י
 העולמים, כולל שמונה עשרה
 ברכות, פאלו גזל לו את החיים
 שלו שהיא שכנינה, שנאמר בה
 ראה חיים עם אשה אשר אהבת,
 וכן מי שגורע מענג שבת פאלו
 גזל לו את שכנינתו, שהיא שבת
 פת יחידה, וזה גרם שנגזלת
 ממנו בגלות. זהו שפתיב
 ובפשעיכם שלחה אפכם,
 ותיובתא מה היא? והשיב את
 הגזלה אשר גזל, שיחזיר השכינה
 למקומה, או את העשק אשר
 עשק, זה הקדוש ברוך הוא
 שנפרד ממנה, ששכנינה נקראת
 מצות עשה מצד הימין, ומצות
 לא תעשה מצד השמאל, והתורה
 נקראת מצד העמוד האמצעי,
 וכל מי שגוזל או עושק בתורה,
 ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו
 גזל שכנינה מדרועות הקדוש ברוך
 הוא.

וכן מצד של יסוד ח"י העולמים
 נקראת מצות ברית מילה, מי
 שגוזל בברית ומוציא זרע ממנו
 לרשות זרה, פאלו הוציא מרשות
 היחיד לרשות הרבים, וגרם
 שתהיה שכנינה יוצאת ממקומה,
 שהיא ארץ ישראל, רשות היחיד,
 והגלה אותה בין אמות העולם,
 שהם רשות הרבים. זהו שפתיב
 ובפשעיכם שלחה אפכם, ומשום

זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְשׂוֹא. מִה זֶה שֵׁם
יהו"ה? זו שְׂכִינָה, לְשׂוֹא - זו
עֲבוּדָה זָרָה שְׂגָלְתָהּ לְשֵׁם.

וְעוֹד, הִיא תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים,
כְּלוּלָה מֵעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהֵן
י"ה, יוֹם הַכַּפּוּרִים זֶה ה' כְּלוּלָה
מִחֲמַשׁ תְּפִלוֹת, עֲשָׂרַת יָמֵי
תְּשׁוּבָה זוּ י', לְקַבֵּל שְׁבִים זֶה
ו"ה. כֹּל מִי שֶׁחֲזָר בְּתְּשׁוּבָה
כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר ו"ה עִם י"ה, וְהַעֲקָר
- לְהַעֲלוֹת הַכֹּל בְּמַחְשָׁבָה שֶׁהִיא
י"ד ה"א ו"א ה"א.

וְגִבּוּרָה שֵׁם סְמַ"ל, שֶׁהוּא יִצְר
הָרַע, וְכֹל מִי שֶׁיִּתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ
כְּאֵלוֹ הִיָּה מִתְּגַבֵּר בְּגִבּוּרָה עַל
סְמַ"ל בְּדִין לְגַבֵּי בְּנָיו, וּמִשׁוֹם
זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵיזְהוּ
גִבּוּר? הַפּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ. מִה זֶה
הַפּוֹבֵשׁ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּכְבַשְׁהָ,
שֶׁתְּהִיָּה כְּבוֹשָׁה תַּחַת יְדוֹ כְּכֹל
שֶׁהוּא כְּבוֹשׁ וְקָשׁוּר תַּחַת יְדֵי
הָאָדָם.

וְצָרִיךְ אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו חֲמֵשֶׁה
עֲנוּיִים, בְּשִׁבִיל הַעֲנוּי שְׁגָרָם לֵה'
הַקְּטִנָּה שְׂגָלְתָהּ בְּגִלוֹת, וּנְקָרָת
עֲנִיָּה סְעִירָה לֹא נַחֲמָה, וְהָאֵב
וְהָאֵם הֵם יוֹרְדִים בְּיָמִין וּשְׂמָאל
לְקַבֵּל בָּהֶם ו"ה, שֶׁהֵם תּוֹרָה
וּמִצְוָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְשֵׁב וּרְפָא
לוֹ, וְזֶה הוּא שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד
יהו"ה אֱלֹהֵינוּ.

וְעוֹד, מִצְוַת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה זֶה
שְׂכִינָה, לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְת
יִצְרָה, כֹּל תַּלְמִיד חָכֵם שֶׁמוֹנֵעַ
מִמְּנָה עֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע, כְּאֵלוֹ
מוֹנֵעַ מִמְּנָה בְּרִכּוֹת מִלְּמַעְלָה.

שֶׁשָּׁה צְדָדִים הֵם שְׂפִלוּלִים בְּאוֹת
ו', שֶׁהוּא עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי, מִהוּ
הַפְּרִי שְׁלוֹ? י', שְׂאוֹת ו' הִיא עֲנָף
שֶׁל הָאֵילָן, שֶׁנִּפְרַד לְשֶׁשָּׁה
עֲנָפִים, וּמִשָּׁשׁ לְעֲנָפִים שְׂאִין לָהֶם
חֲשׁוֹבֵן, י' הִיא פְּרִי עַל כֹּל עֲנָף
וְעֲנָף שֶׁהוּא ו'.

מֵאֵן שֵׁם יְהוָה דָּא שְׂכִינְתָא, לְשׂוֹא דָּא
עֲבוּדָה זָרָה דְּגָלַת תַּמָּן.

וְעוֹד אֵיחֵי תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּלוּלָה
מֵעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה דְּאִינוּן י"ה, יוֹם
הַכַּפּוּרִים דָּא ה' כְּלוּלָה מִחֲמַשׁ צְלוֹתִין, עֲשָׂרַת
יָמֵי תְּשׁוּבָה דָּא י', לְקַבֵּל שְׁבִים דָּא ו"ה, כֹּל
מֵאֵן דְּחֲזָר בְּתִיּוּבְתָא כְּאֵלוֹ חֲזָר ו"ה עִם י"ה,
וְעֲקָרָא לְסַלְקָא כְּלָא בְּמַחְשָׁבָה דְּאֵיחֵי יו"ד
ה"א ו"א ה"א.

וְגִבּוּרָה תַּמָּן סְמַ"ל דְּאֵיחֵי יִצְר הָרַע, וְכֹל מֵאֵן
דִּיתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵיהּ כְּאֵלוֹ הוּוּה מִתְגַּבֵּר
גִּבּוּרָה עַל סְמַ"ל בְּדִינָא לְגַבֵּי בְּנָיו, וּבְגִין דָּא
אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אֵיזְהוּ גִבּוּר הַפּוֹבֵשׁ אֶת
יִצְרוֹ, מֵאִי הַפּוֹבֵשׁ, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (בְּרַאשִׁית א'
כח) וּכְבַשְׁוּהָ, דִּיְהִיא כְּבוֹשָׁה תַּחַת יְדֵיהּ, כְּכֹל בְּאֵ
דְּאֵיחֵי כְּבוֹשׁ וְקָשׁוּר תַּחַת יְדֵי דְבַר נֶשׁ.

וְצָרִיךְ בַּר נֶשׁ לְקַבֵּלָא עָלֵיהּ חֲמֵשׁ עֲנוּיִין, בְּגִין
עֲנוּי דְּגָרִים לֵה' זְעִירָא דְּגָלַת בְּגִלוֹתָא,
וְאֵתְקִרִיאַת עֲנִיָּה סוּעִירָה לֹא נוֹחֲמָה, וְאֵבָא
וְאֵמָא אִינוּן נַחְתֵי בִּימִינָא וּשְׂמָאלָא, לְקַבֵּלָא
בְּהוּן ו"ה, דְּאִינוּן תּוֹרָה וּמִצְוָה, וּרְזָא דְּמִלָּה
וְשֵׁב וּרְפָא לוֹ (ישעיה ו'). וְדָא אֵיחֵי שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל
עַד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (הושע יד ב').

וְעוֹד מִצְוַת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה דָּא שְׂכִינְתָא, לֹא תִהְיֶה
בְּרָאָה לְשִׁבְת יִצְרָה (ישעיה מה יח), כֹּל
תַּלְמִיד חָכֵם דְּמוֹנֵעַ מִינָה עֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע
כְּאֵלוֹ מוֹנֵעַ מִינָה בְּרִכּוֹת מִלְּעִילָא.

שִׁית סְטָרִין אִינוּן דְּכִלְיָן בְּאֵת ו',
דְּאֵיחֵי (בְּרַאשִׁית א' יא) עֵץ פְּרִי עוֹשָׂה פְּרִי,
מֵאֵן פְּרִי דִּילִיָּה י', דָּאֵת ו' אֵיחֵי עֲנָפָא דְּאֵילָנָא,
דָּאֵתְפָּרֵשׁ לְשִׁית עֲנָפִין, וּמִשִׁית לְעֲנָפִין דִּלִּית
לוֹן חוֹשְׁבֵן, י' אֵיחֵי אֵיבָא עַל כֹּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא
דְּאֵיחֵי ו'.

קם זקן ואמר: רבי רבי, חזר בך, האילן הוא ר', והפרי שלו י', כף הוא ודאי. אבל ענפיו למעלה הוא ה' עליונה, ושרשו ה' התחתונה, ומי שמפריד הענף ממנו, זהו מקצץ בנטיעות, וכך הוא נקצץ מהעולם הזה ומן העולם הבא.

ועוד מצוה להתעסק בתורה יומם ולילה, זהו שכתוב והגית בו יומם ולילה, וכי יכול אדם להתעסק בתורה בכל הימים והלילות כל ימיו, והרי הקדוש ברוך הוא לא בא בטרוניא עם בריותיו? אלא כל מי שקורא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקים בו והגית בו יומם ולילה, כל המצוות יש מהם שתלויות בפרי האילן, מהם בענפים, מהם בשרשים, מהם באילן, ומשום זה נקראת התורה עץ חיים, וכל מי שאוכל ממנו, ואכל וחי לעלם.

ויש אילן למטה שענפיו ושרשיו והגוף והפרי שלו, כלם סם המות, וזה סמא"ל. מי שעובר על התורה, נשקה מאותו אילן ומתפרנס ממנו, ועליו נאמר כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומהצד שלו חיי צער.

ועוד, שכונה היא מצות העמדת מלך, זהו שכתוב שום תשים עליך מלך, וכביכול, כל זמן שאין שכונה במקומה אין מלך, ומשום ששכינה היא מלכות על אדם, נאמר בו שום תשים עליך מלך, להיות ישראל בה כלם בני מלכים. שאין מלך בלי מלכות, שבגלות שפחה תירש גברתה, ובזמן שיבא המשיח נאמר ומלכותה? תן המלך לרעותה הטובה ממנה, היא מלכותו, היא

קם סבא ואמר רבי רבי חזור בך, אילנא הוא ו', איבא דיליה י' הכי הוא ודאי, אבל ענפוי לעילא איהו ה' עלאה ושרשוי ה' תתאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא איהו מקצץ בנטיעות, והכי אתקצץ איהו מעלמא דין ומעלמא דאתי.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יכול בר נש לאתעסקא באורייתא בכל יומי וילי כל יומי, והא קודשא בריך הוא לית בא בטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה, כל פקודין אית מנייהו דתליין בפרי אילנא, מנייהו בענפין, מנהון בשרשין, מנהון באילנא, ובגין דא אתקריאת אורייתא עץ חיים, וכל מאן דאכל מיניה ואכל וחי לעולם.

ואית אילנא לתתא, דענפוי ושרשוי וגופא ואיבא דיליה, פלהו סם המות ודא סמא"ל, מאן דאעבר על אורייתא, אתשקייא מההוא אילנא ואתפרנס מיניה, ועליה אתמר (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומסטרדא דיליה חיי צער.

ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מלפא, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים עליך מלך, וכביכול כל זמנא דלית שכינתא באתרהא לית מלפא, ובגין דשכינתא איהי מלכות על בר נש, אתמר ביה שום תשים עליך מלך, למהוי ישראל בה פלהו בני מלכים. (דף ט ע"ב) דלית מלך בלא מלכות, דבגלותא שפחה תירש גברתה, ובזמנא דייתי משיחא אתמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי

ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי

כסאו, היא עטרתו. משל למלך
שיש לו כלי יקר והוא חביב אליו,
לפעמים שם אותו עטרה על
ראשו, זה תפלין של ראש,
לפעמים קושר אותו באצבע, וזה
תפלין של יד, לפעמים שם אותו
תחתיו ונקרא כסאו, לפעמים
עושה ממנו לבוש.

וכעת שהיא מרחקת מן המלך,
נאמר במלך אלביש שמים
קדרות, והשכינה אומרת אל
תראני שאני שחרחרת, ובני אדם
שהם שוטים מסתכלים בלבוש,
ואחרים כף מסתכלים בגוף,
ובגלות כלם שוטים, אבל הפקח
החכם מסתכל פנימה, וכשתבא
גאלה, מתפשט מלבושי הקדרות
וזרק אותם על אמות העולם,
זהו שפתוב ויהי חשף אפלה
וגומר, ולכל בני ישראל היה אור
במושבתם.

שבאותו זמן שהתלבש
בלבושים הללו, נאמר בו ויאמר
אסתירה פני מהם. אחר
שהתפשט מהם, וייראו העם את
יהו"ה, וכל התינוקות הראו אותו
באצבע, זהו שפתוב זה אלי
ואננהו, ובגלות ישת חשף סתרו,
ומשום זה אמר דניאל, יודע מה
בחשף והאור עמו שורה. ובאותו
זמן שהוא בחשכה, מתלבש
בתהו ובהו ובחשף ותהום,
כפיכול האותיות הן בפרוד ולא
מתיחדות שם, ואחר שיוצא
מהם, והיה יהו"ה למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה
אחד ושמו אחד.

באותו זמן פל החיות יתעוררו
בנגון, וכנפיהן פרודות מלמעלה
לקבלו בשמחה, וכלם יהיו רצים
ושבים בנגון ושליחות אליו, זהו
שפתוב והחיות רצוא ושוב

ליה בחדוה, וכלהון יהון רצין ושבין בנגונא, ושליחותא לגביה, הדא

מלכותיה, איהי כרסייה, איהי עטרת דיליה,
למלפא דאית ליה מאנא דיקר ואיהי מחבבא
לגביה, לזמנין שוי ליה עטרה על רישיה דא
תפלין דרישא, לזמנין קשיר ליה באצבעא
ודא תפלין דיד, לזמנין שוי ליה תחותיה
ואתקרי פרסיא דיליה, לזמנין עביד מינה
לבושא.

ובען דאיהי מרחקא מן מלפא, אתמר במלפא
(ישעיה נג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא
אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ובני
נשא דאינון שטיין מסתפלין בלבושא,
ואחרנין הכי מסתפלין בגופא, ובגלותא
כלהון שטיין, אבל פקחא חפימא אסתפל
מלגאו, וכד יתי פורקנא אתפשט מלבושין
דקדרותא, וזריק לון על אומין דעלמא, הדא
הוא דכתיב (שמות י כב) ויהי חשף אפלה וגומר,
ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

דבחהו זמנא דאתלבש באלין לבושין,
אתמר ביה (דברים לב כ) ויאמר
אסתירה פני מהם, לבתר דאתפשט מנייהו
וייראו העם את יהו"ה (שמות יד לא), וכל ינוקין
אחזין ליה באצבע, הדא הוא דכתיב (שם טו
ב) זה אלי ואננהו, ובגלותא ישת חשף
סתרו (תהלים יח יב), ובגין דא אמר דניאל
(כב) ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שריה,
ובהו זמנא דאיהו בחשוכא מתלבש בתהו
ובהו ובחשף ותהום, כפיכול אתוון אינון
בפרודא ולא מתיחדין תמן, ולבתר דנפיק
מנייהו, והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

בחהו זמנא פל חיון יתערוון בנגונא,
וכנפיהם פרודות מלמעלה לקבלא

כְּמַרְאָה הַבְּזֵק, לְבִשָׁר לְיִשְׂרָאֵל,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן
הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת וּגּוֹמֵר,
כָּלֶם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, מַה שְּׁנִכְרָא
עַד הִתְיוּשׁ הַקָּטָן, כָּלֶם מִשְׁבָּחִים
אוֹתוֹ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת
יְהוָה כְּמֵים לַיִם מְכַסִּים. בְּאוֹתוֹ
זְמַן יִתְקִים הַפְּתוּב, כִּי אִז אֶהְפֹּךְ
אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקֹרָא כָלֶם
בְּשֵׁם יְהוָה וּגּוֹמֵר.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִבְנָה בֵּית הַשְּׁכִינָה,
שְׁהִיא בֵּית הַבְּחִירָה, עַל יַד
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ
וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת
אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אוֹתָן
אֶבְנִים טוֹבוֹת שְׁנִבְנָה מִמֶּנָּה. זְהוּ
שְׁפָתוֹב וְאֶבְנָה גַם אֲנִי מִמֶּנָּה,
נְטִיעוֹת קְדוּשׁוֹת, זְהוּ שְׁפָתוֹב נֶצֶר
מְטָעִי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאָר. וּבְנִין
בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ יִהְיֶה כְּנוֹי מִכֶּסֶף
וְהֵב וְאֶבְנִים יְקָרוֹת, וְתִהְיֶה
מְרַקְמַת מִכָּל צִיּוֹר שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, וְעֲלֶיהָ מְאִירָה יְרוּשָׁלַיִם
שֶׁל מַעֲלָה, לְמַעַלָּה מְרַקְמַת מִכָּל
מִינֵי גִּוְנִים שֶׁל אוֹר, וְסוּד הַדְּבָר
- יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה
לָהּ יַחְדוֹ, לְהֵאִיר עַל גְּבוּ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקִים בְּיִשְׂרָאֵל לֹא
יָבֵא עוֹד שְׁמֵשֶׁךְ וִירְחָךְ לֹא יֵאָסֵף
וּגּוֹמֵר, וּמִתְעוֹרֵר שִׁיר הַשִּׁירִים
בְּעוֹלָם, וּמְדַלֵּיק אוֹר עַל זֵית וְנֵר,
שִׁישְׂרָאֵל הֵם פְּתִילָה, הַתּוֹרָה
שְׁמֶן, וְהַשְּׁכִינָה נֵר, זְהוּ שְׁפָתוֹב
בְּהֵלוּ נֵרוֹ עַלֵי רֵאשִׁי. בְּאוֹתוֹ זְמַן
נֶאֱמַר בְּשִׁכְנָה וְחִלְצָה נַעֲלוּ, נַעֲלוּ
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְקַיֵּם בּוֹ
שֶׁל נַעֲלֶיךָ, וּמִתְיַחַד עִם הַשְּׁכִינָה
שְׁלוֹ, שְׁנִקְרָאת חֲלִיצָה, וְהוּא
חֲלוּץ הַנַּעֲל, וְלֹא צְרִיכִים
לְהַתְּחַבֵּר בְּדֶרֶךְ יְבוּס לְעוֹלָם,
שְׁנֶאֱמַר בָּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל
וּגּוֹמֵר, שְׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן

הוּא דְכָתִיב (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב
כְּמַרְאָה הַבְּזֵק, לְבִשָׁרָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבַהֲהוּא
זְמַנָּא הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת וּגּוֹמֵר (תהלים קמח ז), כְּלָהוּ לְעֵילָא
וּלְתַתָּא מַה דְּאִתְבְּרִי עַד יִתּוּשׁ זְעִירָא, כְּלָהוּ
מִשְׁבָּחִין לֵיהּ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה
כְּמֵים לַיִם מְכַסִּים (ישעיה יא ט), בַּהֲהוּא זְמַנָּא
יִתְקִיִים קְרָא, (צפניה ג ט) כִּי אִז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים
שְׂפָה בְרוּרָה לְקֹרָא כָלֶם בְּשֵׁם יְהוָה וּגּוֹמֵר.
בַּהֲהוּא זְמַנָּא אִתְבְּנִי בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָא דְאִיהִי
בֵּית הַבְּחִירָה עַל יַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִין
הוּא, דְּאִתְמַר בָּהּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר
יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אֵינוֹן אֶבְנִין
טְבִין דְּאִתְבְּנִי מִינָהּ, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית
ל א) וְאֶבְנָה גַם אֲנִי מִמֶּנָּה, נְטִיעִין קְדִישִׁין,
הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ס כא) נֶצֶר מְטָעִי מַעֲשֵׂה
יָדַי לְהַתְּפָאָר, וּבְנִינָא דְבִי מְקֻדְשָׁא תְּהֵא בְּנוּיָה
מִכֶּסֶף אִוְדֵבָא וְאֶבְנִין יְקִירִין, וְתֵהֵא מְרַקְמָא
מִכָּל צִיּוֹרָא דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְעֲלֶיהָ נְהֵרָא
יְרוּשָׁלַם דְּלְעֵילָא, לְעֵילָא מְרַקְמָא מִכָּל מִינֵי
גִּוְנִין דְּנְהוּרָא, וְרִזָּא דְּמִלָּה יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה
כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָהּ יַחְדוֹ (תהלים קכב ג), דְּאִנְהֵרָא
עַל גְּבוּי.

בַּהֲהוּא זְמַנָּא אִתְקִיִים בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה ס כ) לֹא
יָבֵא עוֹד שְׁמֵשֶׁךְ, וִירְחָךְ לֹא יֵאָסֵף
וּגּוֹמֵר, וְאִתְעַר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעֵלְמָא, וְאִדְלִיק
נְהוּרָא עַל זֵיתָא וְשִׁרְגָא, דְּיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן
פְּתִילָה, אוֹרִייתָא מִשְׁחָא, שְׁכִינְתָא שְׁרָגָא, הֵדָא
הוּא דְכָתִיב (איוב כט ג) בְּהֵלוּ נֵרוֹ עַלֵי רֵאשִׁי,
בַּהֲהוּא זְמַנָּא אִתְמַר בְּשִׁכְנְתָא, וְחִלְצָה
נַעֲלוּ (דברים כח ט), נַעֲלוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא,
לְקִיִים בִּיהּ שֶׁל נַעֲלֶיךָ (שמות ג ה), וְאִתְיַחַד

בְּשִׁכְנִיתָהּ, דְּאִתְקִרִיאַת חֲלִיצָה, וְאִיהוּ חֲלוּץ הַנַּעֲל, וְלֹא צְרִיכִין לְאִתְחַבְּרָא

לרעהו. מה זה נעלו, זה פנוי? אותו שנאמר בו גן נעול, נפתח אותו נעול המפתח, משום שלפתח חטאת רבץ, נעבר אותו חטאת ונפתח השער, זהו שכתוב זה השער ליהוה, ויראו שם שכניה, שנאמר בה וזאת לפנים בישראל.

דבר אחר, וזאת לפנים בישראל, על הגאולה ועל התמורה. על הגאולה - זו שכניה העליונה, ה' העליונה, ועל התמורה - זו שכניה התחתונה, שהיא תמורה באותו שנאמר בו אל תמירני בו, והם ה"ה, וזאת זה בן ובת, ישראל זה אב, ומשום זה למטה הוא תמורות האותיות יהו"ה באדנ"י, אבל לעולם הבא אין תמורה, כמו שבארוהו בעלי המשנה, לא כשאני נכתב אני נקרא, בעולם הזה נכתב ביהו"ה ונקרא באדנ"י, ובעולם הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה. ועוד שלף איש נעלו, זהו הגורף, שהיא אשה, הפלי שלו, וזה מטטרו"ן, ונתן לרעהו, שלפעמים נמצא בו העמוד האמצעי, ולפעמים צדיק, ולפעמים השכניה העליונה היא תעודה בו, ולפעמים השכניה התחתונה היא תמורה בו, וזהו גן נעול, ובו מעין חתום, שהיא שכניה, י' פלולה מעשר ספירות, י' מן מיטטרו"ן.

כר הספירות פועלות בעולם השפל הזה, ובו יבום וחליצה וגט פטורין, וכל האותיות בו, הן תמורות, כמו מצפ"ן, והוא נעילת חגין וזמנים וימים טובים, נעילת דלת בפני לווים, ביום הפפורים שהוא העולם הבא, לא נקרא יהו"ה באדנ"י שהוא דין,

בארה יבום לעולם, דאתמר בה (רות ד ז) וזאת לפנים בישראל וגומר, שלף איש נעלו ונתן לרעהו, מאי נעלו דא פנוי, ההוא דאתמר ביה (שיר ד יב) גן נעול, אתפתח ההוא נעול מפתחא, בגין דלפתח חטאת רובץ (בראשית ד ז), אתעבר ההוא חטאת ואתפתח תרעא, הדא הוא דכתיב (תהלים קיח כ) זה השער ליהוה, ויחזון תמן שכינתא, דאתמר בה וזאת לפנים בישראל.

דבר אחר וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה, על הגאולה דא שכינתא עלאה ה' עלאה, ועל התמורה דא שכינתא טא ע"א) תתאה, דאיהי תמורה בההוא דאתמר ביה אל תמירני בו, ואינון ה"ה, וזאת דא בן ובת, ישראל דא אב, ובגין דא לתתא איהו תמורות אתון יהו"ה באדנ"י, אבל לעלמא דאתי לית תמורה, פמה דאוקמוהו מארי מתניתין לא פשאני נכתב אני נקרא, בעולם הזה נכתב ביהו"ה ונקרא באדנ"י, ובעולם הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, דא גופא דאיהי אתתא פלי דיליה, ודא מטטרו"ן, ונתן לרעהו, דלזמנין אשתפח ביה עמודא דאמצעיתא, ולזמנין צדיק, ולזמנין שכינתא עלאה איהי תעודה ביה, ולזמנין שכינתא תתאה היא תמורה ביה, ודא איהו גן נעול, וביה מעין חתום, דאיהי שכינתא, י' פלילא מעשר ספירן, י' מן מיטטרו"ן.

כר ספירן פועלים ביה בהאי עלמא שפלה, וביה יבום וחליצה וגט פטורין, וכל אתון ביה אינון תמורת, פגון מצפ"ן, ואיהו נעילת חגין וזמנין ויומין טבין, נעילת דלת בפני לווין, ביום הפפורים דאיהי עלמא דאתי,

לא אתקרי יהו"ה באדנ"י

והוא נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא היא פתוחה לקבל שבים, ומשום זה יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, שאין בו יחוד לקדוש ברוך הוא והשכינה, ולפעמים היא השכינה ומסתלק הקדוש ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא, ומסתלקת השכינה.

ומשום זה עונת תלמידי חכמים בשבת, שבימי חל פשולט מטטרו"ן, נאמר יהיה סגור ששת ימי המעשה, בו היא סוגרת השער, וביום השבת יפתח, יפתח השער ותצא ממנו השכינה להתיחד עם בעלה, ובאותו זמן נקראת כוס מלא. זהו שפתוב ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, שבימות החל נקראת יבשה במטטרו"ן. זהו שפתוב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמן שנתמלאת, נאמר עליה כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס היא אלהים בחשבון, שעולה לחשבון פנו"י, במה מתמלאת? באות י, ונעשית כוס רייה, ומשום זה כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: אם תחנה עלי מנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, בזאת ודאי אני רוצה להתחזק, בפסוק הנה של דוד, קום דוד, הרי זאת שלך אצלנו. אהרן הכהן, קום משנתך, הרי זאת שלך אצלנו, שנאמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש. קום הרועה הנאמן להגן על זאת שלך, שנאמר בה וזאת התורה אשר שם משה, שהרי פמה עורכי

דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, ובגין דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, ולזמנין איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין קודשא בריך הוא, ואסתלק שכינתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין דחול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגירא תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתייחדא עם בעלה, ובההוא זמנא אתקריאת כוס מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג) ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביומין דחול אתקריאת יבשה במטטרו"ן, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עליה (תהלים קטז) כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס איהי אלהים בחשבון, דסליק לחשבון פנו"י, במאי אתמליאת באות י, ואתעבדת כוסי רייה, ובגין דא כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (תהלים כד ג), בזאת בודאי אנא בעינא לאתתקפא, בהאי קרא דדוד, קום דוד הא זאת דילך לגבן, אהרן פהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבן, דאתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך, דאתמר בה (דברים ד

מד) וזאת התורה אשר שם משה, דהא פמה מארי מגיחי קרבא קא אתיין

לֹאֲנָחָא עֲלֵהּ, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט דְּהָא זֵאת
 דִּילְכוּן לְגַבְנָן, דְּקָא הוּיתוּן מִתְנַבְּאִין, עֲלֵהּ
 אֲתָמֵר ^(יִרְמִיָּה ט כב) אַל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחַכְמָתוֹ וְאֵל
 יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגְבוּרָתוֹ וּגְוֹמֵר כִּי אִם בְּזֵאת,
 זֵאת אָשִׁיב אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ ^(אֵיכָה ג כא).
 קוּמוּ אֲבָהֵן מְאִרֵי דְבְרִית, דְּהָא זֵאת הַבְּרִית
 דְּלְכוּן בֵּינָנָא, דְּאֲתָמֵר בֵּיהּ ^(ויקרא כו מד) וְאָף
 גַּם זֵאת בְּהִיּוּתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם וּגְוֹמֵר, וּבְגִינָה
 אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ^(שם יב) וּזְכַרְתִּי אֶת
 בְּרִיתִי יַעֲקֹוב, קוּם שְׁלֵמָה מִלְפָּא דְאַנְתָּ שְׁלָם
 דִּילָהּ, קוּמוּ לְמַהוּי עֵזֵר לְגַבְיָהּ בְּהַאי קְרָבָא,
 נַעֲר נַעֲר דְאַנְתָּ מְאִרֵי מִפְתָּחֵן דְּאוּצְרִין דְּמִלְפָּא,
 דְּכָל מְאִנֵי קְרָבָא דְּמִלְפָּא בְּהוּן, קוּם אֲפַתַּח
 הַיִּכְלָא, אֲדַנִּי שְׁפַתֵי תַפְתָּח, וּפִי יַגִּיד שְׁבַחוּי
 דְּמִלְפָּא עֲלָאָה, דְּהָא הַיִּכְלָא ^(עֲלָאָה) דִּילֵיהּ
 אִיהוּ, טוֹל רְשׁוּ וְאֲפַתַּח הַיִּכְלָא בְּגִין יִקְרָא
 דְּשְׁכִינְתָּא.

קְרֻבוֹת בָּאִים לְהִלָּחֵם עֲלֵיהּ. קוּמוּ
 נְבִיאֵי אֲמַת, שְׁהֲרֵי זֵאת שְׁלָכְם
 אֲצִלְנוּ, שְׁהִייתֶם מִתְנַבְּאִים, עֲלֵיהּ
 נֹאמֵר אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחַכְמָתוֹ
 וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגְבוּרָתוֹ
 וּגְוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֵאת, זֵאת אָשִׁיב
 אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ.
 קוּמוּ הָאֲבוֹת בְּעֲלֵי הַבְּרִית, שְׁהֲרֵי
 זֵאת אוֹת הַבְּרִית שְׁלָכְם בֵּינֵינוּ,
 שְׁנֹאמֵר בֵּיהּ וְאָף גַּם זֵאת בְּהִיּוּתָם
 בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם וּגְוֹמֵר, וּבְגִלְלָהּ
 אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּזְכַרְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹוב. קוּם שְׁלֵמָה
 הַמְּלֶכֶךְ, שְׁאַתָּה הוּא הַשְּׁלוֹם שְׁלָהּ,
 קוּם לְהִיּוֹת לְעֵזֵר לָהּ בְּקְרָב הַזֶּה.
 נַעֲר נַעֲר, שְׁאַתָּה בַּעַל הַמִּפְתָּחוֹת
 שֶׁל אוּצְרוֹת הַמְּלֶכֶךְ, שְׁכָל כְּלֵי
 הַקְּרָב שֶׁל הַמְּלֶכֶךְ בְּהֵם, קוּם פְּתַח
 הַהִיכָל, אֲדַנִּי שְׁפַתֵי תַפְתָּח, וּפִי
 יַגִּיד שְׁבַחֵי הַמְּלֶכֶךְ הַעֲלִיּוֹן, שְׁהֲרֵי
 הַהִיכָל ^(הַעֲלִיּוֹן) שְׁלוֹ הוּא, טוֹל רְשׁוֹת
 וּפְתַח אֶת הַהִיכָל בְּשִׁבִיל כְּבוֹד
 הַשְּׁכִינָה.
 פְּתַח וְאָמַר, זִרְקָא מְקַ"ף שׁוֹפֵ"ר
 הוֹלִ"ף סְגוּלַת"א. בֵּינֵיתִים הֵנָּה
 הַעֲלָם יִרְדַּ ^(הַרְעוּזָה הַנְּאָמָן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן)
 וְאָמַר: רוּעָה הַנְּאָמָן, אֲתָהּ הוּא
 בַּעַל הַקְּלַע שֶׁל רוּעָה שְׁהֲלֶךְ עִם
 הַצֹּאֵן, בְּשִׁבִיל דְּבִים, זְאֲבִים
 וְחַיּוֹת רַעוּת שְׂבָאִים לְאָכַל אֶת
 הַצֹּאֵן, דְּרַכּוּ לְהִיּוֹת הַקְּלַע עִמּוֹ
 כְּדֵי לְזַרֵק אֲבָנִים עֲלֵיהֶם, שְׁיִהְיוּ
 הַצֹּאֵן שְׁמוּרִים מִחַיּוֹת רַעוּת, קוּם
 קַח אֶת הַקְּלַע בְּיַדְךָ. פְּתַח וְאָמַר:
 זִרְקָא, שְׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה, אֲתָהּ הִיא
 הַקְּלַע הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, שְׂבָךְ נְזַרְקוּ שְׁלֹשׁ אֲבָנִים
 שֶׁהֵן סְגוּלַת"א, שְׁלֹשׁ אֲבָנִים
 יְקֻרוֹת שֶׁהֵן שְׁלֹשׁ הָאֲבוֹת, וְאֲתָ
 אֲבָן יְקָרָה עַל כָּלָם, כְּתוּב בְּרֵאשׁ
 כָּלָם, עֲלִיךְ נֹאמֵר אֲבָן מְאִסוּ
 הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְהָאֲבָן
 הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמִתִּי מִצְבֵּה יְהִיָּה
 בֵּית אֱלֹהִים. אֲתָ הִיא שְׁנֹאמֵר

פְּתַח וְאָמַר זִרְקָא מְקַ"ף שׁוֹפֵ"ר הוֹלִ"ף
 סְגוּלַת"א, אֲדַהֲכִי הֵא עוֹלִימָא קָא נַחִית
^(רַעֲיָא מְהִימְנָא פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן) וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא
 אֲנַתְּ אִיהוּ מְאִרֵי דְקִירְטָא, דְּרַעֲיָא דְּאֲזִיל
 בְּעָאנָא, בְּגִין הוּבִין זְאֲבִין וְחַיּוּן בִּישׁוּן דְּקָא
 אֲתִיין לְמִיכַל עָאנָא. ^(דף סא ע"ב) אֲרַחָא דִּילֵיהּ
 לְמַהוּי קִירְטָא בְּהַדִּיהּ לְזַרְקָא אֲבָנִין לְגַבְיָהּ,
 לְמַהוּי עָאנָא נְטִיר מַחִיוּן בִּישׁוּן קוּם נְטִיל
 קִירְטָא בְּיַדְךָ, פְּתַח וְאָמַר זִרְקָא, שְׁכִינְתָּא
 קְדִישָׁא, אֲנַתְּ הוּא קִירְטָא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא דְכָף, אֲזִדְרִיקוּ תְּלַת אֲבָנִין דְּאִינוּן
 סְגוּלַת"א, תְּלַת אֲבָנִין יְקִירִין דְּאִינוּן תְּלַת
 אֲבָהֵן, וְאַנְתָּ אֲבָן יְקָרָא עַל כָּלָהּ, תְּגַא בְּרִישָׁא
 דְּכְלָהּ, עֲלֶךְ אֲתָמֵר ^(תהלים קיח כב) אֲבָן מְאִסוּ
 הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר
 שְׁמִתִּי מִצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים ^{(בראשית כח}

עליך, האבן שהקתה את הצלם
והיתה לה גדול, ומלאה כל
הארץ.

והיא כתר כמו זה ס בראש החוט
של זרק"א, אבן פלולה
ומתעטרת (פלולה ומעטרת) כמו אבן
בראש הטבעת, וכשישראל
משכילים בחכמה, שהיא י'
המחשבה העליונה, יודעים לזרק
אותה את האבן הזו, שהיא בת
יחידה, לאותו מקום שנגזרה,
משום שהבת נעשית באב. זהו
שפתוב יהו"ה בחכמה יסד ארץ,
בחכמה שהוא האב, יסד את הבת
שהיא ארץ הדום רגליו.

ואותו החוט שלה הוא ו', שאבן,
שהיא כתר, עטרה על ראשו,
עטרה של ספר תורה, ובשבילה
נאמר, והמשתמש בכתר - יעבר,
הוא כתר תורה ודאי, ששלשה
כתרים הם, פתו תורה וכתר
כהנה וכתר מלכות, וכתר תורה
(וכתר שם טוב) על גביהן, והאבן הזו
היא י' בראש א', והיא י' בסופה,
עליה נאמר מגיד מראשית
אחרית, והיא יו"ד ה"א וא"ו ה"א
(יו"ד ה"א ו"א ה"א), כולל עשר ספירות,
שתן (שהוא) נעוץ סופן בתחלתן,
ותחלתן בסופן.

קמו כל ראשי הישיבה ואמרו:
רועה הנאמן, כמה אתה חזק
לזרק אבן, שהרי הגיעה למקום
שאינ מי שיודע מקומה,
ומלאכים הקדושים שואלים
בשבילה איה מקום פבודו
להעריצו, שאין מי שיודע
מקומו. כשעלתה למעלה,
למקום שזרקת אותה, עד שכלם
אומרים ברוך פבוד יהו"ה
ממקומו, ואף על גב שהיא קטנה
למטה, למעלה אין לה סוף.
מי יכול לערף קרב במקום שאתה

כב), אנת הוא דאתמר עלך (דניאל ב לה) אבנא די
מחת לצלמא והות לטור רב ומלאת כל ארעא.
ואיהו תגא פגוונא דא ס ברישא דחוטא
דזרק"א, אבנא פלילא ומתעטרא (ג"א
מוכללת ומעוטרת) פאבנא בריש עזקא, וכד אית
בישראל משפילים בחכמה דאיהי י' מחשבה
עלאה, ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיהי
בת יחידה, לההוא אתר דאתגזרת, בגין
דברתא באפא אתעבידת, הדא הוא
דכתיב (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ,
בחכמה דאיהו אפא יסד ברתא דאיהי ארץ
הדום רגליו.

וההוא חוט דילה איהו ו', דאבנא דאיהי תגא
עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה,
ובגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלף, איהו
פתו תורה ודאי, דתלת פתרין אינון, פתו תורה
וכתר פהונה וכתר מלכות, וכתר תורה (ג"א
וכתר שם טוב) על גבייהו, והאי אבנא איהי י'
ברישא, ואיהי י' בסופה, עלה אתמר (ישעיה
מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהי (ג"א
ואיהו) יו"ד ה"א וא"ו ה"א (ג"א יו"ד ה"א וא"ו
ה"א), פליל עשר ספירן, דאינון (ס"א דאיהו) נעוץ
סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו פלהו מארי מתיבתא ואמרו, רעיא
מהימנא כמה אנת תקיף לזרקא אבנא,
דהא מטא לאתר דלית מאן דיידע אתרהא,
ומלאכין קדישין שאלין בגינהא איה מקום
פבודו להעריצו, דלית מאן דיידע מקומו, פד
סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד דאמרין
פלהו (יחזקאל ג יב) ברוך פבוד יהו"ה ממקומו,
ואף על גב דאיהי זעירא לתתא, לעילא לית
לה סוף.

מאן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנת תמן, באבנא זעירא דזריקת אזדעזעו

רְקִיעֵינָּךְ עַד אֵין סוּף, וּמְלֹאכֵינָּךְ עַד אֵין תְּכָלִית, וְכָל מְאֲרֵי מְתִיבְתָּא פְּלִהוּ אֲזִדְעִזְעוּ וְנִפְלוּ בְּנִפְלִית אַפִּים, מְקִימֵיהוּ קְדַמָּהּ, וְאָמְרוּ וְכִי בְּאֲבָנָא זַעֲרָא הָאֵי, כָּל שְׁפָן מָאן יִגִּיחַ עִמָּךְ בְּסִיפָא, דְּאַתְמַר בֵּהּ (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בִּידָם, דְּאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע, חֲרָבָא דִּילָךְ דְּאַנְתָּ תִּקְיִנַת לָךְ (ג"א לה). דְּבֵהּ קְטִילַת לְמַצְרֵי, הֲדָא הוּא דְכֻתִּיב (שמות ב יב) וַיִּפֶן פֶּה וְכָה וַיֹּאמֶר וַיֵּךְ אֶת הַמִּצְרִי, כ"ה וְכ"ה סִלְקִין לְחַמְשֵׁין אֲתוּוֹן, דְּמִיחָדִין בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, דְּאִית בְּהוֹן כ"ה אֲתוּוֹן תְּרִין זְמַנִּין, וְסִלְקִין לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין דְּבִינָה, דְּאִיהִי ח' תְּמִינָאָה מַעְשָׂר סְפִירָן מִתְתַּאָּה וְלַעֲיִלָּא.

ו' רִישָׁא דְחֲרָבָא, ו' גּוּפָא דְחֲרָבָא, תְּרִין פְּפִיּוֹת דִּילָהּ ה"ה, נְרַתְקָא דְחֲרָבָא אֱהִי"ה, וְהָכִי לְתַתָּא נְרַתְקָא דְהָאֵי חֲרָבָא אֲדַנִּי, וְאִיהוּ יֵאֱהֹדוּנָה"י לְתַתָּא, יֵאֱהֹדוּיָה"ה לַעֲיִלָּא, (ג"א יח"ו ה"ו יח"ו יח"ה), וְרִזָּא דְמַלְהָ (שמות טו א) אֲזִ יִשִּׁיר מֹשֶׁה תְּמַנִּיא אֲתוּוֹן בְּחִיבּוּרָא לַעֲיִלָּא, (ישעיה נח ט) א"ז תְּקַרָּא וִיהו"ה יַעֲנֵה לְתַתָּא, וּמָאן יְכִיל בְּרוּמְחָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ רַמ"ח תִּיבִין דְּקְרִיאַת שְׁמַע, אַגַּח קְרָבָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרָי, נַחְזִי מְאִי נִיְהוּ חֵילָא וְתַקִּיפּוּ דִּילֵיהּ, דְּהָא אִיהוּ אֲתַעַר עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וַיִּזְדַּעְזְעוּ כָּל עֲלָמִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין וּבְאִוְמָאָה לְכָל חַיִּילִין לַעֲיִלָּא וְתַתָּא לְמַהוּי בְּעֲזָרִיהּ, אַגַּח לֵיהּ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְרִיז גְּרַמְךָ בְּמָאנִי קְרָבָא דִּילָךְ, נַחְזִי מְאִי תַקִּיפּוּ וּגְבוּרָה דִּילָךְ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, זְרַק"א מְק"ף שׁוּפ"ר הוּל"ף סְגוּלַת"א, קָם וְנָטִיל תְּלַת אַבְנִין דְּאִינוּן יִי"י, וְאַבְנָא עֲלָאָה דְּאִיהִי

שֵׁם, בְּאֲבָן קְטֹנָה שְׁזַרְקַת הִזְדַּעְזְעוּ רְקִיעֵים עַד אֵין סוּף, וּמְלֹאכֵים עַד אֵין תְּכָלִית, וְכָל רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה כָּלֵם הִזְדַּעְזְעוּ וְנִפְלוּ בְּנִפְלִית אַפִּים מְקִימֵם לְפָנֵיהּ, וְאָמְרוּ, וְכִי בְּאֲבָן קְטֹנָה זֹו, כָּל שְׁפָן מִי יִלְחַם עִמָּךְ בְּסִיף, שְׁנָאֲמַר בּוּ רוממות א"ל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בִּידָם, שְׁהִיא קְרִיאַת שְׁמַע, הַחֲרֵב שְׁלָךְ שְׁאֲתָה הַתְּקַנְתָּ לָךְ (אבות), שְׁבֵה הַרְגַתְּ אֶת הַמִּצְרִי, זְהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּפֶן פֶּה וְכָה וַיֹּאמֶר וַיֵּךְ אֶת הַמִּצְרִי. כ"ה וְכ"ה עוֹלִים לְחַמְשֵׁים אוֹתִיוֹת, שְׁמִיחָדִים בְּהֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, שְׁיֵשׁ בְּהֵן עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיוֹת פְּעַמִּים, וְעוֹלִים לְחַמְשֵׁים שְׁעָרֵי בֵינָה, שְׁהוּא ח' שְׁמִינִית מַעְשָׂר הַסְּפִירוֹת מִמְטָה וּלְמַעְלָה.

ו' רֵאשׁ הַחֲרֵב, ו' גּוּף הַחֲרֵב, שְׁפִי פִיפִיּוֹת שְׁלָהּ ה"ה, נְרַתִּיק הַחֲרֵב אֱהִי"ה, וְכָךְ לְמַטָּה נְרַתִּיק הַחֲרֵב הַזֶּו אֲדַנִּי, וְהוּא יֵאֱהֹדוּנָה"י לְמַטָּה, יֵאֱהֹדוּיָה"ה לְמַעְלָה, (יה"ו יה"ו יה"ה), וְסוּד הַדְּבָר - אֲזִ יִשִּׁיר מֹשֶׁה, שְׁמוּנָה אוֹתִיוֹת בְּחַבּוּר לְמַעְלָה, א"ז תְּקַרָּא וִיהו"ה יַעֲנֵה, לְמַטָּה, וּמִי יְכֹול בְּרַמַּח שְׁלָךְ שְׁהוּא מְאִתִּים אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ תְּבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, הַלְחָם קָרֵב לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרָיו, נִרְאָה מַהוּ הַכַּח וְהַתְּקַף שְׁלוֹ, שְׁהָרִי הוּא מַעוּרָר עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וַיִּזְדַּעְזְעוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וּבְשַׁבּוּעָה לְכָל הַחֲלִילוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה לְהִיוֹת בְּעֲזוֹר, הַלְחָם לוֹ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְרִיז עִמָּךְ בְּכָלִי הַקְּרָב שְׁלָךְ, וְנִרְאָה מַה הַחֻזֵק וְהַגְּבוּרָה שְׁלָךְ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פִּתַּח וְאָמַר: זְרַק"א מְק"ף שׁוּפ"ר הוּל"ף

בְּקִירְטָא, תְּגָא בְּחוּטָא הָא אַרְבַּע, דְּאֲנוּן
 אַרְבַּעִין, וְחוּט דְּסִיְהֶרָא (נ"א דְּסִיְהֶרָא) עָלֵהּ הֵינְנוּ
 ב', וְרָזָא דְּמִלָּה בְּרָאשִׁית ב' רֵאשִׁית, הָאִי
 נְקוּדָה (ד' טו ב ע"א) עָלֵהּ אִתְּמַר בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת
 נִבְרָא הָעוֹלָם מֵאִי ב' הָהוּא חוּט דְּאַסְחָר עָלֵהּ,
 וְהָאִי נְקוּדָה אֵית לָהּ רִישָׁא וְאַמְצָעִיתָא וְסוּפָא,
 וְאַתְעֵבִידַת תְּלַת יוּדִי"ן י"י", דְּסִלְקִין לְתַלְתִּין,
 וְהָהוּא חוּט ב' תְּלַתִּין וְתַרְיִן, תְּגָא דְּעַל חוּט
 י', וְהָא אַרְבַּעִין וְתַרְיִן, לְקַבֵּל ל"ב אֱלֹהִים,
 וְעֵשֶׂר אַמְיֻדָן דְּאַתְבְּרִי בְּהוּן שְׁמֵיא וְאַרְעָא וְכָל
 חִילֵיהוּן, (וְיֵרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, דְּאִיהוּ רָזָא וְיֵרָא
 מִלְּאֲדָי יְהו"ה אֱלֹו בְּלַבַּת אֵשׁ, בְּלַבַּת דְּאוּרִיַתָא וְדָא אִיהוּ כִּי יוֹם
 נִקְמָ בְּלָב", וּבְהוּן פּוֹעֲלִים אַרְבַּעִין וְתַרְיִן אֲתוּן דִּיהו"ה, וְרָזָא דְּמִלָּה
 פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אֲב"א ב"ם אוּדָה י"ה, וְכִלְהוּן אֲתִכְלִילִן בְּבָאֵר
 שְׁבַע, דָּא אֲב"ג ית"ץ וְחִבְרִין).

סְגוּלַת"א. קָם וְנָטַל שְׁלֹשׁ אֲבָנִים
 שְׁחָן י" י', וְאָבָן עֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא
 בְּקַלְע, תְּגָ בְּחוּט הָרִי אַרְבַּע שְׁחָן
 אַרְבַּעִים, וְחוּט שֶׁל הַלְבָנָה
 (שְׁסוּבְבַת) עָלֵהּ הֵינּוּ ב', וְסוּד הַדְּבַר
 - בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית. עַל הַנְּקֻדָּה
 הַזֶּה נֵאמַר בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא
 הָעוֹלָם. מַה זֶה ב'? אוֹתוֹ הַחוּט
 שְׁסוּבְבֵי אוֹתָהּ, וְלְנֻקְדָּה הַזֶּה יֵשׁ
 רֵאשׁ וְאַמְצָע וְסוּף, וְנִעֲשִׂית שְׁלֹשׁ
 יוּדִי"ם י" י', שְׁעוּלוֹת לְשָׁלְשִׁים,
 וְאוֹתוֹ חוּט ב' - שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם.
 הַתְּגָ שְׁעַל הַחוּט י', וְהָרִי אַרְבַּעִים
 וּשְׁתַּיִם, כְּנֻגְדֵי שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
 אֱלֹהִים וְעֵשֶׂר הָאֻמְרוֹת שְׁבַחָן
 נִבְרָאוּ שְׁמַיִם וְאַרְצָן וְכָל צְבָאִים.

וְיֵרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, שְׁהוּא סוּד שֶׁל
 וְיֵרָא מִלְּאֲדָי יְהו"ה אֱלֹו בְּלַבַּת אֵשׁ, בְּלַבַּת הַתּוֹרָה,
 וְזֶה כִּי יוֹם נִקְמָ בְּלָב", וְכַהֵם פּוֹעֲלוֹת אַרְבַּעִים
 וּשְׁתַּיִם הַאֲתוּתוֹת שֶׁל יְהו"ה. (סוּד הַדְּבַר - פְּתַחוּ לִי
 שַׁעֲרֵי צְדָק אֲב"א ב"ם אוּדָה י"ה, וְכִלְמָם נְקִלְמָם
 בְּבָאֵר שְׁבַע, זֶה אֲב"ג ית"ץ וְחִבְרִין).

אֲמַרוּ לֵיהּ מְאֵרִי מְתַנִּיתִין, רַבִּי רַבִּי פְּמָה
 תְּקִיפִין אֲבָנִין דְּזַרְיקַת, דְּאַזְדַּעְזְעוּ בְּהוּן
 שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְחִיוּן וּבְעִירָן וְעוּפִין פְּלָהּוּ
 בְּרַחוּ, וּמְנַהוּן נִפְלוּ לְאַרְעָא, וְכִרְסִיאַ יִקְיָרָא
 וּמְלֻאָכִין וְאוּפְנִים פְּלָהּוּ אֲזַדַּעְזְעוּ מֵאֲבָנִין
 דִּילָךְ, וְאֵלִין אֵינּוּן אַרְבַּעָה טוּרֵי אָבָן, דְּכִלְהוּ
 חַד.

אֲמַרוּ לוֹ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה: רַבִּי רַבִּי,
 פְּמָה חֲזָקוֹת הָאֲבָנִים שְׁזַרְקַת,
 שֶׁהַזְדַּעְזְעוּ בְּהוּן שְׁמַיִם וְאַרְצָן, וְכָל
 חֲחִיּוֹת וְהַבְּהֵמוֹת וְהַעוֹפוֹת בְּרַחוּ,
 וּמָהֵם נִפְלוּ לְאַרְצָן, וְהַכֹּסֵא הַנִּכְבָּד
 וּמְלֻאָכִים וְאוּפְנִים פְּלָם הַזְדַּעְזְעוּ
 מֵהָאֲבָנִים שְׁלָךְ, וְאֵלֹו הֵם אַרְבַּעָה
 טוּרֵי אָבָן, שְׁכֻלָם אַחַד.

זְבָאָה אִיהוּ מָאן דְּאַפִּיק אֲבָנִין אֵלִין שְׁלִמִין
 בְּצֻלוֹתֶיהָ, בְּאַרְבַּע צֻלוֹתִין עִם צֻלוֹתָא
 דְּמוּסָף, דְּעֲלִיּהוּ אִתְּמַר (דְּבָרִים כו ו') אֲבָנִים
 שְׁלֵמוֹת תְּבַנָּה, וְאֵית אָבָן דְּאוּרִיַתָא, דְּאַתְמַר
 בָּהּ (בְּרֵאשִׁית כח כב) וְהָאָבָן הַזֶּה אֲשֶׁר שְׁמַתִּי
 מִצְבָּה יְהִיהָ בֵּית אֱלֹהִים, דְּאִיהִי מְסֻטְרָא
 דְּעֵמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (דְּבָרִים ד'
 מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה, דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנָא
 דִּילֵיהּ.

אֲשֵׁרִי מִי שְׁמוּצֵיא אֶת הָאֲבָנִים
 הַשְּׁלֵמוֹת הַלְלוּ בְּתַפְלֻתוֹ, בְּאַרְבַּע
 תְּפִלוֹת עִם תְּפִלַּת מוּסָף, שְׁעֲלִיָּהּ
 נֵאמַר אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תְּבַנָּה, וְיֵשׁ
 אָבָן שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ
 וְהָאָבָן הַזֶּה אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מִצְבָּה
 יְהִיהָ בֵּית אֱלֹהִים, שְׁהִיא מִצַּד
 הָעֵמוּד הָאֲמְצָעִי, שְׁנֵאמַר בּוֹ
 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה,
 שְׁהוּא הַדְּמוּת שֶׁלּוֹ.

וְהָאֲבָנִים הַלְלוּ כְּלָן אַחַת.
 הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה הִיא מִצַּד

וְאֵלִין אֲבָנִין פְּלָהּוּ חַד, מְלָכוֹת קַדִּישָׁא אִיהִי
 מְסֻטְרָא דְּשְׁמֵאלָא, אִתְּמַר בָּהּ (שִׁם כה א)

אָבָן שְׁלֵמָה וְצַדִּיק יְהִיהָ לָךְ,

וְהָאֵי אֵיחִי (דניאל ב לה) אֲבָנָא דִּי מַחַת לְצַלְמָא
 דְּהוּת לְטוּר רַב וּמְלֵאת כָּל אַרְעָא, מֵאֵי וּמְלֵאת
 כָּל אַרְעָא, אֲלֵא בְּגִינָה אֲתַמַּר (ישעיהו ג) מְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֲלֵה אֲתַמַּר (זכריה ג ט) עַל אֲבָן
 אַחַת שְׁבַעַה עֵינַיִם, דְּאִינוּן שְׁבַעַה רוּעִין
 קְדִישִׁין, וְאִינוּן שְׁבַע דְּכוּרִין וְשְׁבַע נְיוֹקְבִין,
 כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּהַ וְרִזָּא דְּמִלְהַ שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה
 מוּצָקוֹת.

הַשְּׂמַאל, נֹאמַר בְּהַ אֲבָן שְׁלֵמָה
 וְצִדִּיק יִהְיֶה לָּךְ, וְהָאֲבָן הַזֶּה הִיא
 שֶׁהִתְתָּה אֶת הַצֶּלֶם, שֶׁהִיְתָה לְהַר
 גְּדוֹל וּמְלֵאָה כָּל הָאָרֶץ. מַה זֶה
 וּמְלֵאָה כָּל הָאָרֶץ? אֲלֵא בְּשִׁבְלֵיהַ
 נֹאמַר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
 וְעֲלֵיהַ נֹאמַר עַל אֲבָן אַחַת שְׁבַעַה
 עֵינַיִם, שֶׁהֵם שְׁבַעַה רוּעִים
 קְדוּשִׁים, וְהֵם שְׁבַעַה זְכוּרִים
 וְשְׁבַע נְקֻבוֹת, וְכֻלָּם כְּלוּלִים בְּהַ,
 וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה
 מוּצָקוֹת.

וְהָאֵי אֲבָן אֵיחִי חֲמִשָּׁה אֲבָנִין דְּשׁוּי דָּוִד
 בְּקִירְטָא וְאֲתַעֲבִידוּ כְּלָהוּ חַד, הַדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (שמואל א ו יז) וַיִּקַּח דָּוִד חֲמִשָּׁה חִלּוּקֵי
 אֲבָנִים מִן הַנַּחַל, וְאִינוּן גְּדוּלָה גְּבוּרָה תְּפָאֲרַת
 נְצִיחַ הוּד, דְּבַהוּן שְׁבַח דָּוִד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְאָמַר (ד"ה א כט) לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה
 וְגוֹמַר, וְאֵלִין חֲמִשָּׁה חִלּוּקֵי אֲבָנִים נְטִיל לוּן
 מִן הַנַּחַל דְּאִיהוּ יְסוּד ח"י עֲלָמִין, וְכַד שׁוּי
 לוּן בְּקִירְטָא דְּאִיהִי מְלָכוֹת קְדִישָׁא, אֲתַעֲבִידוּ
 בְּהַ חַד, וְטַבַּע בְּמַצָּחָא דְּפִלְשֶׁתָּא וְקִטִּיל לֵיהַ.
 וְאִינוּן חֲמֵשׁ אֲבָנִין דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְכַד שׁוּי לוּן
 בְּקִירְטָא דְּאִיהִי שְׁפָה דְּפוּמָא צְרִיף לְמַעֲבַד לוּן
 בְּהַ כְּלָהוּ אַחַד, דְּבִזְמַנָּא דִּינְצַח בְּהַ קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא כָּל אוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקַיִים בַּהוּן כִּי
 אַז אֶהְפוּף אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקִרָא כָּלָם
 בְּשֵׁם יְהו"ה לְעַבְדוּ שְׁכָם אַחַד (צפניה ג ט), וְהָא
 שְׁפָה וְדָאֵי דָא שְׁכִינָה, דְּהִכִּי סְלִיקַת
 בְּחוּשְׁפִין שְׁפָה, בְּגִין הִכִּי כָּל אוּמִין דְּעֲלָמָא
 עֲתִידִין לְאַשְׁתַּעֲבָדָא תַּחַת יְדֵהָא, וְלֵאמֹלְכָא
 לָהַ עֲלֵייהוּ בְּיוּמִין דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, לְקַיִים מַה
 דְּאֲתַמַּר בְּהַ (תהלים קג יט) וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.
 וְכַבָּה אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר הֵאֵי אַמוּנָה בְּלַבִּיהַ
 וּבְפוּמִיהַ דְּוְדָאֵי אֵיחִי אַמוּנָה דְּיִשְׂרָאֵל,

וְהָאֲבָן הַזֶּה הִיא חֲמֵשׁ אֲבָנִים
 שְׁשֵׁם דָּוִד בְּקִלְעַ וְנַעֲשׂוּ כְּלָן אַחַת.
 זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּקַּח דָּוִד חֲמִשָּׁה
 חִלּוּקֵי אֲבָנִים מִן הַנַּחַל, וְהוּן גְּדוּלָה
 וְגְבוּרָה, תְּפָאֲרַת, נְצִיחַ, הוּד,
 שְׁבַחְהוּן שְׁבַח דָּוִד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְאָמַר לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאֵלוּ חֲמִשָּׁה
 חִלּוּקֵי הָאֲבָנִים, נְטִיל אוּתָם מִן
 הַנַּחַל שְׁהוּא יְסוּד ח"י הַעוֹלָמִים,
 וְכַשְּׁשֵׁם אוּתָם בְּקִלְעַ, שְׁהִיא
 הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה, נַעֲשׂוּ בְּהַ
 אַחַת, וְהַטְּבִיעַ בְּמַצַּח הַפְּלִשְׁתִּי
 וְהִרְגַּ אֹתוֹ.
 וְהֵם חֲמֵשׁ הָאֲבָנִים שֶׁהֵם שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,
 וְכַשְּׁשֵׁם אוּתָם בְּקִלְעַ, שְׁהִיא
 הַשְּׁפָה שֶׁל הַפֶּה, צְרִיף לַעֲשׂוֹת
 אוּתָם בְּהַ כָּלָם אַחַד, שְׁבִזְמַן
 שֶׁיִּנְצַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל
 אַמוֹת הָעוֹלָם, יִתְקַיִם בְּהֵם כִּי אַז
 אֶהְפֹּף אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה
 לְקִרָא כָּלָם בְּשֵׁם יְהו"ה לְעַבְדוּ
 שְׁכָם אַחַד, וְהַשְּׁפָה הַזֶּה וְדָאֵי זוֹ
 שְׁכִינָה, שְׁפָה עוֹלָה בְּחֻשְׁבוֹן
 שְׁפָה, מְשׁוּם כֶּף כָּל אַמוֹת
 הָעוֹלָם עֲתִידוֹת לְהַשְׁתַּעֲבָד תַּחַת
 יְדֵיהַ וְלְהַמְלִיכָה עֲלֵיהֶם בְּיַמֵּי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, לְקַיִם מַה שְׁנֹאמַר
 וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׁוּמַר הָאֲמוּנָה הַזֶּה
 בְּלַבּוֹ וּבְפִיו, שְׁוְדָאֵי הִיא אַמוּנַת יִשְׂרָאֵל, וְהִיא הַיְחוּד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכַה מִיחַדִּים יִשְׂרָאֵל

את הקדוש ברוך הוא פעמים בכל יום, ואשרי הוא מי שהוא באמנה אתו בגלות, שלא פוחד מעליונים ותחתונים, שבגללה נאמר לאדם וינחחו בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה במצוות עשה, ולשמרה במצוות לא תעשה, משום שהיא חמשים ושלשה סדרים של התורה, והיא העדן של התורה. מה זה התורה? העמוד האמצעי, היא הגן שלו, ועדן שלו.

רבי רבי, קום סובב את הקלע הזה, והקף וסובב אותו בשפה שלך, עם האבן הזו שפלולה (מכלל ומעטר) מפל אבני הבנין של התורה, (והתפלג) היא אבן יקרה מכללת ומעטרת באות ברית, ובאות שבת, ובאות ימים טובים, ובאות תפלין, והחוט שלה ברוך באצבע, וזו פריכת הרצועה של תפלה של יד, שבה היו הראשונים פורכים את שמע עם ואהבת באהבה של אהבה, שהינו ואהבת את יהו"ה אלהיך, כדי שתהיה אהובה על בעלה, ולא מפסיקים, ואחר שבא יעקב, שהוא כולל שלשת האבות, התיר אותה הפריכה שלה, ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

משום שהיא רוצה להיות היא סגלת מלכים, באותו זמן נאמר שופ"ר הול"ף סגולת"א, ואזל"א לשרות פתר על ישראל, שהוא העמוד האמצעי, שהוא ספר תורה הפולל חמשה חמשי תורה, ונעשית פתר על ראשו בכל אות ואות שלו מאלו האותיות הידועות של ספר תורה, כמו זה: ש ע ט נ ז ג ז ג, כל התגים הם אחת ועשרים, כנגד עשרים

ואיהי יחודא דקודשא בריך הוא, ובה מיחדין ישראל לקודשא בריך הוא זמנין בכל יומא, וזפאה איהו מאן דאיהי באמנה אתו בגלותא, דלא דחיל מעלאין ותתאין, דבגינה אתמר לאדם (בראשית ב טו) וינחחו בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה בפקודין דעשה, ולשמרה בפקודין דלא תעשה, בגין דאיהי ג"ן סדרים דאורייתא, ואיהי עדונא דאורייתא, מאי אורייתא עמודא דאמצעיתא, איהי גן דיליה, ועדן דיליה.

רבי רבי קום אסתר להאי קירטא, ואקף ואסתר לה בשפה דילך, בהאי אבנא דאיהי פלילא (נ"א מוכלל ומעטר) מפל אבנין דבניינא דאורייתא, (וצלותא) איהי אבן יקרה (דף טב ע"ב) מוכללת ומעוטרת באות ברית, ובאות דשבת, ובאות דימין טבין, ובאות תפלין, וחוט דילה פרוכה באצבעא, ודא פריכו דרצועה דתפלה דיד, דבה הוו קדמאין פורכין את שמע עם ואהבת ברחימו דאהבה, דהיינו ואהבת את יהו"ה אלהיך, בגין דתהא רחימא לגבי בעלה, ולא מפסיקין, ולבתר דאתא יעקב דאיהו פליל תלת אבהן, התיר ההוא פריכו דילה, ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

בגין דאיהי בעי למהוי איהי סגולת מלכים, בההוא זמנא אתמר שופ"ר הול"ף סגולת"א, ואזל"א לשריא פתרא על ישראל דאיהו עמודא דאמצעיתא, דאיהו ספר תורה פליל חמשה חומשי תורה, ואתעבידת תנא על רישיה, בכל את ואת דיליה, מאלין אתוון ידיעאן דספר תורה, כגוונא דא ש ע ט נ ז ג ז ג, פלהו זיינין אינון חד ועשרין, לקבל חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא, ולקבלייהו חד ועשרין אזכרות דתפלין

דִּיד, דִּסְלָקִין כְּלָהוּ אַרְבַּעִין וַתְּרִין, לְקַבֵּל שְׁמַא דְמַ"ב, תְּגַא אִיהִי י' עַל רִישָׁא דְז', גּוּפָא דִילִיָּה ו', וְסִפְר תּוֹרָה עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן מַחֲסַד עַד יִסוּד, מְלָכוּת י' זַעִירָא, בַּה אַתְעֵבִידָת שְׁבִיעֵי יוֹם שַׁבַּת, וְאִיהִי אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שַׁבַּת, אוֹת בְּרִית, וְאִיהוּ כְּתָר כְּהוֹנָה וְכְתָר מְלָכוּת, מְסִטְרָא דִימִינָא דְאַתְיִיְהִיבַת אוֹרִיִּיתָא, אַתְקִרִיאַת כְּתָר תּוֹרָה וִימִינָא אִיהוּ כְּהֵנָּא, מְסִטְרִיָּה אִיהוּ כְּתָר כְּהוֹנָה, וְעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ מְלָךְ, וּמְסִטְרָא דְגְבוּרָה בֵּית דִּין הַגְּדוֹל, נְפִיק מִתְּמָן אֶשָׁא וְאוֹקִיד לִיָּה, וְכֵד כְּהֵנָּא נְפִיק בְּשָׁלָם מֵהִיכְלָא, בַּהֲהוּא זְמַנָּא יִתְעֲרוּן לְוַיִּים בְּנִגּוּנָא (כֹּאן חֲסַר וְהוּא בְּתַקּוּנֵי זְהַר חֲדָשׁ).

וְעוּד אֵית תְּקוּנָא חֲמִשָּׁא בְּצִלוֹתָא, צִלוֹתָא אִיהִי כְּקַרְבְּנָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ קְדָמָאִין תְּפִלוֹת כְּנִגְד תְּמִידִין תְּקִנּוּם, תָּא חֲזִי קְרַבְנִין אִינוּן מְאַרְבַּע מִינִין, דְאִינוּן לְקַבֵּל אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם, דְאִינוּן מְצוּיִירִים בְּכַרְסִיָּא, אֵית קְרַבְנָא דְהוּוּ מְקַרְבִּין יִשְׂרָאֵל, וְכֵהֵנָּא הוּוּ קָרִיב קְרַבְנָא דְלֵהוּן.

קְרַבְנָא קְדָמָא, קְרַבְנָא דְהוּוּ קָרִיב לִימִינָא, דָּא צִלוֹתָא דְשַׁחְרִית, וְאִם הוּוּ זְכִיִּין הוּוּ נְחִית דִּיוֹקְנָא דְאַרְיָ"ה וְהוּוּ מְקַבֵּל קְרַבְנָא, וְדָא מִיכָא"ל דְדַרְגִּיָּה חֲס"ד, אִיהוּ הוּוּ מְקַבֵּל צִלוֹתָא דְשַׁחְרִית, וְאִם לָא זְכוּ מַה כְּתִיב בְּקְרַבְנָא (שְׁמוֹת כב ל) לְפֶלֶב תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוּ, דְחָשִׁיב לִיָּה כְּפִטְרִיפָה, וּבְגִין דָּא הוּוּ נְחִית דִּיוֹקְנָא דְכָלֵב לְקַבֵּל הוּוּ דוּרוּנָא, וְקְרַבְנָא, וְדָא אִיהוּ כְּלָב דְאָמַר דּוּד עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים כב), הַצִּילָה מִחֲרִיב נַפְשִׁי מִיַּד כְּלָב יַחֲדַתִּי, וְכֹל מְלֹאכֵי חֲפֵלָה דְאִינוּן כְּלָבִים צוּעֵקִים צוּעֵקִים בְּמִשְׁמַרְת הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַלֵּילָה, הֵם צוּחִים וְנוֹבְחִים וְאוֹמְרִים הֵב הֵב, מִשׁוּם שֶׁהֵם מְצַד

וְאַחַת אֲזַכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ, וְכִנְגְדִין עֲשָׂרִים וְאַחַת אֲזַכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד, שְׁכַלְן עוֹלוֹת אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם, כְּנִגְד הַשֵּׁם שֶׁל מַ"ב, כְּתָר הִיא י' עַל רֵאשׁ הַזֶּה, הַגּוּף שֶׁלוֹ ו', וְסִפְר תּוֹרָה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת מַחֲסַד עַד יִסוּד, מְלָכוּת י' זַעִירָה, בְּזַה נַעֲשִׂית שְׁבִיעֵי יוֹם שַׁבַּת, וְהִיא אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שַׁבַּת, אוֹת בְּרִית, וְהוּא כְּתָר כְּהוֹנָה וְכְתָר מְלָכוּת. מְצַד הַיְמִין שְׁנַתְּנָה תּוֹרָה נְקִרָא כְּתָר תּוֹרָה, וְיִמִּין הוּא הַכְּהֵן, מְצַדוֹ הוּא כְּתָר כְּהוֹנָה, וְהָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי הוּא מְלָךְ, וּמְצַד הַגְּבוּרָה בֵּית דִּין הַגְּדוֹל, יוֹצֵאת מִשָּׁם אֶשׁ וְשׁוֹרְפַת אוֹתוֹ, וְכִשְׁהַכְּהֵן יוֹצֵא בְּשָׁלוֹם מִן הַהִיכָל, בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרְרוּ הַלְוִיִּם בְּנִגּוּן.

וְעוּד, יֵשׁ תְּקוּן חֲמִישִׁי בְּתַפְלָה, הַתְּפִלָּה הִיא כְּקַרְבָּן, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּהוּ הָרֵאשׁוֹנִים, תְּפִלוֹת כְּנִגְד תְּמִידִים תְּקִנּוּם. כֹּא וְרָאָה, הַקְּרַבְנוֹת הֵם מְאַרְבַּעַה מִינִים, שֶׁהֵם כְּנִגְד אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם, שֶׁהֵם מְצִיִּירִים בְּכִסֵּא. יֵשׁ קְרַבָּן שֶׁהוּוּ מְקַרְבִּים יִשְׂרָאֵל, וְהַכְּהֵן הִיָּה מְקַרְבִּים אֵת הַקְּרַבָּן שֶׁלָּהֶם. הַקְּרַבָּן הָרֵאשׁוֹן - הַקְּרַבָּן שֶׁהִיָּה מְקַרְבִּים לְיְמִין, זֶה תְּפִלַּת הַשַּׁחְרִית, וְאִם הִיָּה זֹכִים, הִיָּה יוֹרֵד דִּיוֹקְנָא שֶׁל אַרְיָ"ה וְהִיָּה מְקַבֵּל אֵת הַקְּרַבָּן. וְזֶה מִיכָא"ל שְׁדַרְגָּתוֹ חֲסֵד, הוּא הִיָּה מְקַבֵּל תְּפִלַּת שַׁחְרִית, וְאִם לָא זְכוּ, מַה כְּתוּב בְּקַרְבָּן? לְכָלֵב תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוֹ, שְׁחוֹשֵׁב אוֹתוֹ כְּפִטְרָפָה, וּבִשְׁבִיל זֶה הִיָּה יוֹרֵד דְמוּת כְּלָב לְקַבֵּל אוֹתוֹ דוּרוּן וְהַקְּרַבָּן, וְזֶהוּ הַכְּלָב שֶׁאָמַר דּוּד, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַצִּילָה מִחֲרִיב נַפְשִׁי מִיַּד כְּלָב יַחֲדַתִּי, וְכֹל מְלֹאכֵי חֲפֵלָה שֶׁהֵם כְּלָבִים, וְאוֹמְרִים הֵב הֵב, מִשׁוּם שֶׁהֵם מְצַד

הגיהנם, סם המות, שנאמר בה
לעלוקה שתי בנות הב הב.

הקרן השני - כנגד שו"ר,
שנאמר בו שור או כשב או עז
וגומר, וכנגדו תפלת מנחה,
שאמר עליה דוד, מצמיח חציר
לבהמה ועשב לעבודת האדם.
מה זה עשב? ע"ב ש', והם
שבעים ושנים שמות שהם
לבושים לשבעים ושנים שמות
עליונים, כמו העשב שהוא לבוש
לחטה, ומשום זה, להוציא לחם
מן הארץ, והינו לחם אבירים
אכל איש, וזהו הלחם של
התורה.

והעולם כל הקרבנות שחיטתן
בצפון, משום שמצפון תפתח
הרעה, (וזה יצר הרע. ומשום שלא יתקן צריך
מנשמתך) שלא יסרך את נשמתך, האכילהו קרבן,
לקום בו אם רעב שנאמר האכילהו לחם ואם צמא
השקהו מים, ואחר שהוא נוטל את דם הקרבן, לא
ימל משלך] שמשם, אותו ששופך
דם, מלחך אותו דם של בהמות,
ומשום זה לא צריך לכסות אותו
ממנו, לקום בו אם רעב שנאמר
האכילהו לחם ואם צמא השקהו
מים. ואחר שהוא נוטל את הדם,
מקריבים את הקרבן למעלה,
שנאמר בו את קרבני לחמי
לאשי, וכנגד השור הוא חמור
נוצר. אם זכו, הרי השו"ר מקבל
את הקרבן, ואם לא, הרי חמור
נוצר, ומשום זה נאמר לא תחרש
בשור ובחמור יחדו. יחדו כלומר,
אל תגרם שיאכל החמור את
קרבן השור.

הקרן השלישי - של ערבית,
קרן העוף, שנאמר בהם שתי
תורים או שני בני יונה וגומר,
שאם זכו, הנש"ר של יעקב יורד

במשמרה תניינא דליליא, אינון צווחין ונבחיין
ואמרין הב הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם
סם המות, דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי
בנות הב הב.

קרנא תניינא לקבל שו"ר, דאתמר
ביה (ויקרא כב כז) שור או כשב או עז
וגומר, ולקבליה צלותא דמנחה, דאמר דוד
עלה (תהלים קד יד) מצמיח חציר לבהמה ועשב
לעבודת האדם, מאי עשב, ע"ב ש', ואנון
ע"ב שמהן, דאינון לבושין לע"ב שמהן
עלאין, כגוונא דעשב דאיהו לבושא דחטה,
ובגין דא להוציא לחם מן הארץ, והיינו לחם
אבירים אכל איש (שם עח כ), ודא נהמא
דאורייתא.

והעולם כל קרבנין שחיטתן בצפון, בגין
דמצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), ס"א
ודא יצר הרע, ובגין דלא יתא צריך מנשמתא דילך (ס"א דלא
יסריך נשמתא דילך האכילהו קרבנא, לקיימא ביה (משלי כה כא)
אם רעב שנאמר האכילהו לחם, ואם צמא השקהו מים, ולבתר
דאיהו נטיל דמא דקרנא, לא יטול מדיך) דמתמן ההוא
דאושיד דמא, מלחך ההוא דמא דבעירן ובגין
דא לא צריך לכסאה לה מניה, לקיימא ביה
אם רעב שנאמר האכילהו לחם ואם צמא
השקהו מים ולבתר דאיהו (דף טג ע"א) נטיל
דמא, קרבין קרבנא לעילא, דאתמר בה (במדבר
כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ולקבליה דשור
איהו חמור נוצר, אם זכו הא שו"ר מקבל
קרנא, ואם לאו הא חמור נוצר, ובגין דא
אתמר (דברים כב י) לא תחרש בשור ובחמור
יחדו, יחדו כלומר לא תגרם דיאכל חמור
קרנא דשור.

קרנא תליתאה דערבית, קרבנא דעופין, דאתמר בהון (ויקרא ה ט) שתי
תורים או שני בני יונה וגומר, דאי זכו נש"ר א דיעקב נחית

לְקַבֵּל לֹוֹן, וְאִם לֹא נִשְׂרָא דְסִטְרָא דְמִסְאָבוּ
נִץ לְגַבֵּי יוֹנָה, וְכַפּוּם קִרְבְּנָא הִכִּי יִתְרַבֵּי אוּ
יִתְצַעֵר.

הַקִּרְבָּן הַרְבִּיעִי - אָדָם, זֶהוּ
שֶׁמֶקְבֵּל קִרְבָּן שֶׁל אֲדָ"ם, שֶׁהוּא
מִחֻשְׁבָּה שֶׁמִּקְרִיב וּמִיחֵד הַכֹּל,
וְעַלֵּיו נֶאֱמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם
וְגוֹמֵר, זֶהוּ שֶׁמִּקְרִיב קִרְבָּן
לִיהו"ה, וְזוֹ הַתּוֹרָה, וּמִשּׁוּם זֶה
תִּקְנוּ בְּתַפְלָה לְשִׁמְעַ סֵּפֶר תּוֹרָה,
לְהִיּוֹת בּוֹ קִרְבָּן שֶׁלֶם בְּאָדָם,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם,
וּמִשּׁוּם זֶה, מִסִּיר אֲזַנּוֹ מִשְׁמֹעַ
תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה.

וְכֹרֵ הַקִּרְבָּנוֹת הִלְלוּ רְמוּזִים
בְּגוֹפּוֹ שֶׁל הָאָדָם, מ"ח וּל"ב
וְרָא"ה, הֵם אַרְיִ"ה שׁו"ר נֶשֶׁר,
הַיְרִיכִים שֶׁלֵּהֶם כָּלֵב חֲמוּר נִץ,
טַחו"ל מְרִ"ה וְכַב"ד, שֶׁהֵם
מִשְׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה. מִחֻשְׁבָּה
זֶה אָדָם. יֵשׁ מִחֻשְׁבָּה טוֹבָה שֶׁל
חַיּוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ מִחֻשְׁבָּה רָעָה
שֶׁל חַיּוֹת רָעוֹת, וּמִחֻשְׁבָּה טוֹבָה
הִיא אָדָם טוֹב, וּמִחֻשְׁבָּה רָעָה זֶה
אָדָם רָע, בְּלִיעֵל, אָדָם לְהַכֵּל
דְּמָה.

בְּנֵגֶד הַמ"ח הוּא הָאֲרִי"ה שִׁיּוּרֵד
לְאֶכֶל קִרְבָּנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנֵי
אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. הַל"ב
לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנֵי שׁו"ר
מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם. רָא"ה זֶה
נֶשֶׁר, שֵׁישׁ לֵה כְּנָפַיִם שְׁפוּרְחַת
בְּהֵן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר
לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם
רוֹכֵב עַל כָּלָם, וְהֵם הַמְרַכְּבָה
שֶׁלוֹ, כְּסוּסִים לְבִנֵי הָאָדָם.

חַיּוֹת הַמַּח - עֲצָמוֹת בְּקִרְבָּן,
וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ.
חַיּוֹת הָרָאָה וְהַלֵּב - עוֹרְקִים,
קֶשֶׁר וְחַבּוּר, וְהַתְּנוּעָה שֶׁלֵּהֶם
הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ
אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,

לְקַבֵּל לֹוֹן, וְאִם לֹא נִשְׂרָא דְסִטְרָא דְמִסְאָבוּ
נִץ לְגַבֵּי יוֹנָה, וְכַפּוּם קִרְבְּנָא הִכִּי יִתְרַבֵּי אוּ
יִתְצַעֵר.

קִרְבְּנָא רְבִיעֵאָה אָדָם, הַאי אִיהוּ דְמִקְבֵּל
קִרְבְּנָא דְאָדָ"ם, דְּאִיהוּ מִחֻשְׁבָּה
דְּקְרִיב וּמִיחֵד כְּלָא, וְעַלֵּיהָ אֲתַמֵּר (שם א ב) אָדָם
כִּי יִקְרִיב מִכֶּם וְגוֹמֵר, הַאי אִיהוּ דְמִקְרִב קִרְבָּן
לִיהו"ה, וְדָא אֲוִרִייתָא, וּבְגִין דָּא תִּקְיֵנוּ
בְּצִלוֹתָא לְמִשְׁמַע בְּהָ סֵּפֶר תּוֹרָה, לְמַהוּי בֵּיה
קִרְבְּנָא שְׁלִים בְּאָדָם, דְּאֲתַמֵּר בֵּיה (שם ט יד) זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם, וּבְגִין דָּא מִסִּיר אֲזַנּוֹ מִשְׁמֹעַ
תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה (משלי כח ט).

וְכֹרֵ קִרְבְּנִין אֲלִין רְמִיזִין בְּגוֹפָא דְבֵר נֶשֶׁ,
מוֹח"א וְלִיב"א וְרִיא"ה, אִינוּן אַרְיִ"ה
שׁו"ר נֶשֶׁר, קִטְרוּגָא דְלְהוֹן כָּלֵב חֲמוּר נִץ,
טַחו"ל מְרִ"ה וְכַב"ד, דְּאִינוּן מִשְׁחִי"ת א"ף
וְחַמ"ה, מִחֻשְׁבָּה דָּא אָדָם, אִית מִחֻשְׁבָּה טָבָא
דְּחַיּוּן טָבִין, וְאִית מִחֻשְׁבָּה בִישָׂא דְחַיּוּן
בִישׁוּן, וּמִחֻשְׁבָּה טָבָא אִיהוּ אָדָם טוֹב,
וּמִחֻשְׁבָּה בִישָׂא דָּא אָדָם רָע בְּלִיעֵל, אָדָם
לְהַכֵּל דְּמָה.

לְקַבֵּל מוֹח"א אִיהוּ אַרְיִ"ה דְנַחֲת לְמִיכַל
קִרְבְּנִין, וְעַלֵּיהָ אֲתַמֵּר (יחזקאל א ו) וּפְנֵי
אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, לְב"א לְשִׁמְאֵל
וְעַלֵּיהָ אֲתַמֵּר וּפְנֵי שׁו"ר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם,
רִיא"ה דָּא נֶשֶׁר דְּאִית לָהּ גְּדַפִּין דְּפִרַח בְּהוֹן,
וְעַלֵּיהָ אֲתַמֵּר וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, מִחֻשְׁבָּה
דְּאִיהוּ אָדָם רְכִיב עַל כָּלָהוֹן, וְאִינוּן מְרַכְּבָה
דִּילִיָּה, כְּסוּסוֹן לְבִנֵי נֶשֶׂא.

חַיִּילִין דְּמוֹחָא גְרַמִּין בְּקִרְבְּנָא, וְתִקְרְבוּ
עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ (יחזקאל לו
ו) חַיִּילִין דְּרִיאָה וְדַלְבָּא עֲרֻקִין, קֶשֶׁרֵי

וְחַבּוּרָא, וְתְנוּעָה דְלְהוֹן רוּחָא דְכְנָפֵי רִיאָה, וְאִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת

(שהוא המוח), משום שראה (שהראש) כלולה משניהם, כמו שעוף ממים וארץ, והם כלולים משניהם.

על המוח שורה ברכה, על הלב שורה קדושה, על הראה שורה היחוד, והמחשבה כלולה מכלם, והם: יברכך יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה. יברכך במוח, יאר בלב, שם אור העינים, כמו שבארוה הלב רואה, ישא בראה, שהוא שלום, זהו שפתוב וישם לך שלום.

והם שמיע"ה רא"ה רי"ח. שמיע"ה במוח, והוא בהפוף חו"ם, ששורה בלחות וקרירות של המוח לחמם אותו, מצד הגבורה, והוא אריה מצד הגוף, שור מצד הנפש, שהם אש ומים, אש שכלית מים יסודית, רא"ה בלב, שהוא אש, רא"ה ארי"ה, מים שכלית לקרר אש יסודי של הלב, שלא ישרף את כל הגוף.

רי"ח בראה, שיוצא לחטם, עליו נאמר ויפח באפיו נשמת חיים, וראה היא מצד המוח קרירה, ומצד הלב יבשה, והוא חציו מים יסודית וחציו יבשה יסודית, בגלל זה שורה עליה רוח שכלית, שהוא חם ולח. חם לחמם את הקרירות, לח להרטיב את היבש, זה שכלי וזה יסודי.

דבור זה אדם, שפלול מפלם, מי מוציא אותו? מחשבה, ומשום אלו השכליים היו יורדים בקרבן להקריב קרבן וליחד הפל, ואלה הם בתחית המתים, שבהם יהיה הקדוש ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידים ועורקים, פלם לחבר זה עם זה, ויקבלו אלו באלו,

על פני המים (בראשית א ב) (נ"א דאיהו מוחא), בגין דריאה (נ"א דרישא) פלילא מתרוייהו, פגוונא דעופא ממיא וארעא, ואינון פלילן מתרוייהו. על מוחא שריא ברכה, על לבא שריא קדושה, על ריאה שריא יחוד, מחשבה כלילא מפלהו, ואינון יברכך יהו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה (במדבר כד 1), יברכך במוחא, יאר בלבא דתמן נהורא דעינין, כמה דאוקמוה הלב רואה, ישא בריאה דאיהו שלום, הדא הוא דכתיב וישם לך שלום.

ואינון שמיע"ה רא"ה ריח"א, שמיע"ה במוח, ואיהו בהפוכא חו"ם, דשריא בלחותא וקרירותא דמוחא לחממא ליה, מסטרא דגבורה, ואיהו אריה מסטרא דגופא, שור מסטרא דנפשא, דאינון אש ומים, אש שכלית מים יסודית, רא"ה בלב"א, דאיהו אש, רא"ה ארי"ה, מים שכלית לקררא אש יסודי דלבא, דלא יוקיד כל גופא.

ריחא בריאה דנפיק לחוטמא, עליה אתמר (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, וריאה איהי מסטרא דמוחא קרירא, ומסטרא דלבא יבשה, ואיהו חציו מים יסודית, וחציו יבשה יסודית, בגין דא שריא עליה רוחא שכלית, דאיהו חם ולח, חם לחממא קרירותא, לח לרטבא יבשותא, דא שכלי ודא יסודי.

דבור דא אדם, דפליל מפלהו, ומאן אפיק ליה מחשבה, ובגין אלין שכליים הוו נחתין בקרבנא לקרבא קרבנא וליחדא כלא, ואלין אינון בתחית המתים, דבהון יהא קודשא בריך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידין וערקין פלהון לחברא דא בדא, ויקבלון אלין באלין.

וּמְשַׁלְבִין אֵלַיִן בְּאֵלּוּ, זְהוּ שְׁכַתּוּב
מְקַבֵּילַת הַלְּלָאֵת וְגוּמַר. בְּאוֹתוֹ
זְמַן תְּהִיָּה שְׁמַחָה וְנִגּוּן בְּקְרוּב
שְׁלָהֶם.

תקון עשרים ושנים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית
אֶחָד הוּא שְׁלֵא הַתְּגֵלָה, וּבְרָא
שְׁנַיִם, שְׁנַיִם הֵם, וְהֵם ב', וְהֵם
שְׁנַיִ עוֹלָמוֹת נְסֻתָרִים, וּבְמָה בְּרָא
אוֹתָם? בְּנִקְדָּה נְסֻתָרַת אַחַת
שְׁנִקְרָאת רֵאשִׁית, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר
כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית, וְשְׁנַיִ
עוֹלָמוֹת נְסֻתָרִים לֹא הָיוּ מִתְּגֵלִים,
עַד שֶׁעָשָׂה לָהֶם שְׁנַיִ לְבוּשִׁים,
וּמָה? אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.
אֵת הַשְּׁמַיִם, לְבוּשׁ לְעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן, שְׁנִבְרָא בְּנִקְדָּה הָעֲלִיּוֹנָה,
וְאֵת הָאָרֶץ, לְבוּשׁ לְעוֹלָם
הַתְּחַתּוֹן, שְׁנִבְרָא בְּאֱלֹהִים,
שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה.

ו' נִקְרָא רֵאשִׁית, וְהִיא אֵב לְכָל,
ה' אֱלֹהִים, וְהִיא אֵם שֶׁל הַפֶּל,
אֵם כָּל חַי, וְהַחֲכָמָה, שְׁהִיא אֵב,
לֹא נֹדַעַת אֶלָּא בְּבִינָה שְׁהִיא
אֱלֹהִים, וְשֵׁם י"ה אֲבָא וְאֲמָא
כְּאֶחָד, שְׁנַיִ עוֹלָמוֹת נְסֻתָרִים, ו"ה
הֵם שְׁנַיִ כְּנִים, וְהֵם הָעוֹלָם הַזֶּה
וְהָעוֹלָם הַבָּא. ו' הָעוֹלָם הַבָּא,
שְׁהוּא עוֹלָם אַרְךְ, ה' הָעוֹלָם הַזֶּה,
שְׁאִינוֹ אַרְךְ.

ב' שְׁנַיִ הִיכְלוֹת לְשְׁתֵי אוֹתִיּוֹת
שְׁהֵן י"ה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר אֱלֹהִים
הַבִּין דְּרַפָּה וְהוּא יָדַע אֵת מְקוּמָה.
וּמִי הֵם ב' הִיכְלוֹת הַלְלוּ? אֶלָּא
אֶחָד הוּא אֱהִיָּה, וְהַשְּׁנַיִ אַדְנִי,
וְשְׁנֵיהֶם הֵם פְּנוּיִים לְשְׁתֵי אוֹתִיּוֹת
י"ה, אֵב וְאֵם, וְכַךְ עוֹלָה חֻשְׁבוֹן
אֱהִיָּה אַדְנִי (חֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים)
לְחֻשְׁבוֹן פְּנוּי, וּבָה גְנוּזִים הָאֵב
וְהָאֵם, וְזֶהוּ הַנְּסֻתָרַת לִיהוּ"ה
אֱלֹהֵינוּ, י"ה, וְאֵלּוּ הֵם סֻתָרִים

וּמְשַׁלְבִין אֵלַיִן בְּאֵלּוּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שמות
לו ה) מְקַבֵּילַת הַלְּלָאֵת וְגוּמַר, בְּהָהוּא זְמַנָּא יְהִיא
חֻדְוָה וְנִגּוּנָא, בְּקָרִיבוּ דְלַהוּן.

תקונא עשרין ותריין

(דף טג ע"ב)

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית חַד אִיהוּ
דְּלֵא אֲתַגְלִיָּא, וּבְרָא תְרִין, תְרִין
אִינוּן, וְאִינוּן ב', וְאִינוּן תְרִין עֲלִמִין סְתִימִין,
וּבְמָה בְרָא לוֹן בְּנִקְוֹדָא חַדָּא סְתִימָא, רֵאשִׁית
אֲתַקְרִי, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים קד כד) כָּלֶם בְּחֻכְמָה
עֲשִׂית, וְתְרִין עֲלִמִין סְתִימִין לֹא הָווּ אֲתַגְלִיָּין,
עַד דְּעֵבִיד לוֹן תְרִין לְבוּשִׁין, וּמֵאִי נִינְהוּ אֵת
הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת הַשְּׁמַיִם לְבוּשָׂא
לְעֲלֵמָא עֲלָאָה דְאֲתַבְרִי בְּנִקְוֹדָה עֲלָאָה, וְאֵת
הָאָרֶץ לְבוּשָׂא לְעֲלֵמָא תַתָּאָה דְאֲתַבְרִי
בְּאֱלֹהִים דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה.

ו' רֵאשִׁית אֲתַקְרִי וְאִיהוּ אֲבָא דְכָלָא, ה'
אֱלֹהִים וְאִיהִי אֲמָא דְכָלָא אֵם כָּל חַי,
וְחֻכְמָה דְאִיהוּ אֲבָא לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע אֶלָּא בְּבִינָה
דְאִיהִי אֱלֹהִים, וְתַמָּן י"ה אֲבָא וְאִימָא כְּחַדָּא,
תְרִין עֲלִמִין סְתִימִין, ו"ה אִינוּן תְרִין בְּנִין,
וְאִינוּן עֲלִמָא דִין וְעֲלִמָא דְאֲתִי, ו' עֲלִמָא דְאֲתִי
דְאִיהוּ עֲלִמָא אַרִיכָא, ה' עֲלִמָא דִין דְלֹאוּ אִיהוּ
אַרִיךְ.

ב' תְרִין הִיכְלִין לְתְרִין אֲתוּוֹן דְאִינוּן י"ה,
וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (איוב כח יג) אֱלֹהִים הַבִּין
דְרַפָּה וְהוּא יָדַע אֵת מְקוּמָה, וּמֵאִי נִינְהוּ ב'
הִיכְלִין אֵלַיִן, אֶלָּא חַד אִיהוּ אֱהִיָּה, וְתַנְיִינָא
אַדְנִי, וְתַרְוִיָּהוּ אִינוּן פְּנוּיִין לְתְרִין אֲתוּוֹן
י"ה אֲבָא וְאִימָא, וְהַכִּי סְלִיק חוּשְׁבֵן אֱהִיָּה
אַדְנִי (ס"א וְחוּשְׁבֵן אֱלֹהִים) לְחוּשְׁבֵן פְּנוּי, וּבָה

גְנִיזִין אֲבָא וְאִימָא, וְדָא אִיהוּ הַנְּסֻתָרַת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ (דברים כט כח) י"ה,

וגנזים, והם סתרי תורה ממש, ומשום שהם סתרים, צריך שלא לגלותם, וזהו סוד העריות, שנאמר בהם ערות אביך וערות אמך לא תגלה, לא תגלה ודאי מהפסוי שלהם.

קם זקן, פתח ואמר: רבי רבי, רד לכאן, שאתה המנורה הקדושה, שהרי השכינה הקדושה ממתינה לך ולחברך, בשבועה עליכם, אל תתעכבו שם לרדת לכאן אתם, וכך אמרתי לכל אותם ראשי הישיבה העליונה והתחתונה, שפלים יהיו יורדים עמכם, וכן אני השבעתי לאותם מלאכים וחילות קדושים שממנים לשמר אתכם, ולא לכבודי עשיתי ולא לכבוד אבי ואמי, אלא לכבוד השכינה.

מיד קול התעורר בענפי האילנות של גן העדן, עליונים ירדו, (ומלאכים) (תחתונים) התכנסו לרדת עם ראשי הישיבה העליונה והתחתונה הללו, שהרי רשות נתנה לכם מלמעלה. מיד כלם התפשטו מדיוקניהם, והתלבשו באוירים של העולם הזה, שהוא כנוי וסתירה לאותיות הקדושות. בין כך הרי אליהו הקדים לתקן להם את מושבם, פתח ואמר: רבי רבי, מנורה הקדושה, שפיך מדבר גדולות בתורה, ממנו מזדעזעים עליונים ותחתונים, ובפיך נאמר והר סיני עשן פלו וכו', משום שהאות י' שורה במחף, ה' בלבך, שהיא בינה, ובה הלב מבין, ו' בפיך, וממנו וכל העם ראים את הקולת, שהוא באותם הבלים שיוצאים מפיך, שעליהם נאמר קול יהו"ה חוצב להבות אש.

יהו"ה חוצב להבות אש.

ודא אינון סתירין וגנזין, ואינון סתרי דאורייתא ממש, ובגין דאינון סתירין, צריך דלא לגלאה לון, ודא איהו רזא דעריין, דאתמר בהון (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמך לא תגלה, לא תגלה ודאי מן פסויא דלהון.

קם סבא פתח ואמר, רבי רבי נחית הכא, דאת בוצינא קדישא, דהא שכינתא קדישא קא נטירת לך ולחברך, באומאה עלייכו לא תתעכבון התם לנחתא הכא אתון, והכי אומינא לכל אינון מארי מתיבתא עלאה ותתאה, דיהון פלהון נחתין עמכון, וכן אנא אומינא לאינון מלאכין וחיילין קדישין די ממנן לנטרא לכו, ולא וליקרא דידי עבידנא ולא וליקרא דאבא ואמא, אלא ליקרא דשכינתא.

מיד קלא אתער בענפי אלנין דגנתא דעדן, עלאין נחתו, (מלאכין) (ג"א תפאין) אתפנשו לנחתא, באלין מארי מתיבתא עלאה ותתאה, דהא רשותא אתייהיב לכו מלעילא, מיד פלהו אתפשטו מדיוקניהון, ואתלבשו באוירין דהאי עלמא דאיהו פנוי וסתירה לאתוון קדישין.

אדהכי הא אליהו קא אקדים לתקנא לון מותביהו, פתח ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, דפומא דילך איהו ממלל רברבן באורייתא, מגיה מזדעזעין עלאין ותתאין, ופומא דילך אתמר בה (שמות יט יח) והר סיני עשן פלו וכו', בגין דאת י' שריא במוחא דילך, ה' בלבך דאיהי בינה, ובה לב מבין, ו' בפומא דילך, ומגיה וכל העם רואים את הקולות (שם כ יח), דאיהו באינון הבלים דנפקין מפומך, דעליהו אתמר (תהלים כט ז) קול

שש טבעות הן בקנה, שבהן עולה ו', והן ו' דרגות לפסא, ה' בלב היא הב"ל, ה' ל"ב, שודאי ה' היא בלב, ו' (הקול), בקול שיוצא ממנו, והוה הקול שיוצא מהבל.

ושני בתים יש בלב, אחד מוציא הבל, ואחד מוציא הבל, והם ה' עליונה וה' תחתונה, בשני בתי הלב, שהם כנגד בית ראשון ושני, ו' הקול שיוצא משניהם, ו' הדבור ששורה בפה, ועליו נאמר בדבר יהו"ה שמים נעשו, והוא דבור אחד שכולל עשר אמירות, וסוד הדבר - אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, להראות בה שעשרת הדברות נאמרו בדבור אחד, שמים זו, אלו אנכי ולא יהיה לך, והוא אחד, אחד ביניהם, והוה שאמרנו שבשניהם תלויות מצוות עשה ולא תעשה, והקדוש ברוך הוא משניהם דבר לתת כבוד לתורה, שהרי הוא בדבור אחד אמר הפל, ולמה אמר שמים זו שמעתי? זו"ו אחד בחשבון, ששתי תורות היו, והקדוש ברוך הוא אחד ביניהם ושמו אחד, ומשני דבורים יצא הקול ונחלק לשבעים קולות, כנגד שבעים פנים, והרג בהם שבעים אמות על שלא קבלו את התורה, ובשני דבורים הרג שתי אמות, שהן עשו וישמעאל, שלא רצו לקבל את התורה.

שהרי הקדוש ברוך הוא הוא אחד, והוא לא היה מדבר באלו הקולות והדבורים של אנכי, אלא להראות ששמו וכבודו היו בתורה, ומשום זה הקדוש ברוך הוא דבר ממנה (בדין), כדי שידעו כל אמות העולם מאותם שמשתדלים בה, ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא למשה

שית עזקאן אינון בקנה, דבהון סליק ו', ואינון ו' דרגין לכרסיא, ה' בלבא איהי הב"ל ה' ל"ב, דודאי איהי ה' בלבא, ו' (קול) בקול דנפיק מניה, והאי איהו קול דנפק מהבל.

ותרין בתין אית בלבא, חד אפיק הבל, וחד אפיק הבל ואינון ה' עלאה ה' תתאה, בתרי בתי לבא, דאנון לקבל בית ראשון ושני, ו' קול דנפיק מתרוייהו, ו' דבור דשריא בפומא, ועליה אתמר (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו, ואיהו דבור חד דכליל עשר אמירן, ורזא דמלה אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי (שם סב יב), לאחזאה בה דעשר דברן בדבור חד אתאמרו, שמים זו אלין אנכי ולא יהיה לך, ואיהו אחד חד בינייהו, ודא איהו דאמרן דבתרוייהו (דף טו ע"א) תליין פקודין דעשה ולא תעשה, וקודשא בריך הוא מתרוייהו מליל למיהב יקרא לאורייתא, דהא איהו בדבורא חד אמר פלא, ולמה אמר שמים זו שמעתי, זו"ו אח"ד, הוי בחושבן, דתרי תורות הוו, וקודשא בריך הוא חד בינייהו ושמיה חד, ומתרין דבורין נפק קלא ואתפלג לשבעין קלין, לקבל שבעין אנפין, וקטל בהון שבעין אומין על דלא קבילו אורייתא, ובתרין דבורין קטיל לתרין אומין, דאינון עשו וישמעאל דלא בעו לקבלא אורייתא.

דהא קודשא בריך הוא חד איהו, ואיהו לא הוה ממלל באלין קלין ודבורין דאנכי, אלא לאחזאה דשמיה ויקריה הוה באורייתא, ובגין דא קודשא בריך הוא מליל מינה (ג"א בדינא), בגין דיתזעזעון כל אומין דעלמא מאלין דמשתדלין בה, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא למשה (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה

זְכָרִי לְדוֹר דּוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדֵיךְ
 דְּלֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח פְּקוּדֵיךְ
 דַּעֲשֶׂה, לְאַחֲזָאָה דְאוּרֵייתָא בְשִׁמָּא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאַת, וְעַל שְׁמִיה אֲתַקְרִיאַת,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי
 וְכו', וְכֵּה שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִינָהּ
 מְלִיל בְּסִינֵי.

וַיֵּשׁ תּוֹרָה עֲלֵינוּהָ שְׁלֹא נִקְרָאת
 בָּהּ בְּרִיאָה אֶלָּא הָאֲצִילוֹת שְׁלוֹ,
 וְהִיא וְהוּא - הַפֶּל אַחַד, וְכָל אָדָם
 שְׁמַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם, כָּל שֶׁפָּן
 וְכָל שֶׁפָּן בְּמִנּוּרָה הַקְּדוּשָׁה,
 וְהַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה וְדַאי פִּיךְ הוּא
 סִינֵי, שְׁבַעַת הַהֶבְלִים שְׁיוּצָאִים
 מִפִּיךְ, הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם,
 שְׁהִיא כַּת שְׁבַע, שְׁהֶם שְׁבַעָה
 שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, שְׁהוּא
 הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתִיּוֹת.

וּמִמְנוּ עוֹלָה קוֹל שְׁהוּא הַעֲמוּד
 הָאֲמָצְעִי, וּמִתְעַלָּה לְשְׁבַעִים
 קוֹלוֹת, שְׁהִיא וְדַאי עוֹלָה בּוֹ
 לְשַׁבַּע, שְׁהִיא ה' הַעֲלִיּוֹנָה, אוֹר
 וְאוֹר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁהוּא
 מַחְפָּים, מִצַּד שֶׁל הַחֲכֵמָה שְׁהִיא
 י', וְכֵּה עוֹלָה ו' לְעֶשֶׂר ו' פְּעֻמִּים,
 וּב' הַהִי"ן הֶם, ה' הֶבֶל מִבְּפָנִים,
 ה' הֶבֶל מִבְּחוּץ, וּשְׁנֵיהֶם הֶם כְּלָב
 וּכְפֵה, הֶם עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵּהֶם הֶלֶב
 וְהַפֵּה שְׁוִים, וּמִי שְׁמַתְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה, אִזְ צָרִיךְ שְׁיִהְיֶה הַפֵּה
 וְהֶלֶב שְׁוִים, וְלֹא לַחֲנָם פְּרִשׁוּהוּ
 בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כָּל מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ
 כְּבָרוּ אֵל יִפְגַּס לְבַיִת הַמְּדֻרָשׁ.

שְׁנֵי הַהִי"ן וְדַאי הֶם שְׁנֵי דְבוּרִים,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֶם שְׁתִּים זֹו שְׁמַעְתִּי,
 ו' הַקּוֹל שְׁיוּצָא מֵהֶם, וְעֲלִיו נֶאֱמַר
 קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שְׁמַעִים, וְהַקּוֹל
 הַזֶּה יוּצָא מִשְׁנֵי דְבוּרִים שְׁהוּא
 ה"ה, שְׁכוּלָלִים עֲשָׂרָה דְבָרוֹת, ה'

זְכָרִי לְדוֹר דּוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדֵיךְ
 דְּלֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח פְּקוּדֵיךְ
 דַּעֲשֶׂה, לְאַחֲזָאָה דְאוּרֵייתָא בְשִׁמָּא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאַת, וְעַל שְׁמִיה אֲתַקְרִיאַת,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי
 וְכו', וְכֵּה שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִינָהּ
 מְלִיל בְּסִינֵי.

וַאֲיִת אוּרֵייתָא עֲלָאָה דְלֹא אֲתַקְרִי בָּהּ בְּרִיאָה
 אֶלָּא אֲצִילוֹתָא דִּילֵיהּ, וְהִיא וְהוּא כְּלֹא
 חַד, וְכָל בַּר נֵשׁ דַּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרֵייתָא שְׁמִיה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַמָּן, כָּל שֶׁפָּן וְכָל שֶׁפָּן
 בְּבוּצִינָא קְדִישָׁא, וּבוּצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי פִּימְךָ
 אִיהִי סִינֵי, שְׁבַע הַבְּלִים דְּנִפְקִין מִפּוּמְךָ
 שְׁכִינְתָא שְׂרִיא עֲלֵיהּ, דַּאֲיִהִי בַת שְׁבַע,
 דַּאֲיִנון שְׁבַע שְׁמֵהֶן דְּשִׁמָּא מְפָרֵשׁ, דַּאֲיִהוּ שְׁמָא
 דַּאֲרַבְעֵין וְתַרִּין אַתּוּן.

וּבְמִנָּה סְלִיק קוֹל דַּאֲיִהוּ עֲמוּדָא דַּאֲמָצְעִיתָא,
 וְאֲסַתְלַק לְשְׁבַעִין קָלִין, דַּאֲיִהִי וְדַאי
 בִּיה סְלִקָא לְשַׁבַּע, דַּאֲיִהִי ה' עֲלָאָה, אוֹרָא
 דְכִיָּא, אוֹרָא דַּאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל דַּאֲיִהִי מַחְפָּים,
 מְסֻטָּא דְחֲכֵמָה דַּאֲיִהִי י', וְכֵּה סְלִיק ו' לְעֶשֶׂר
 ו' זְמַנִּין, וּב' הַהִי"ן אֲיִנון ה' הֶבֶל מְלָגָאוּ ה'
 הֶבֶל מְלָבַר, וְתַרְוֵיהּ אֲיִנון בְּלָבָא וּבְפּוּמָא,
 אֲיִנון עֶשֶׂר דְּבָרֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְהוֹן
 אֲיִנון לָבָא וּפּוּמָא שְׁוִין, וּמָאן דַּאֲתַעֲסֵק
 בְּאוּרֵייתָא פְּדִין צָרִיךְ דִּיהָ פּוּמָא וּלָבָא שְׁוִין,
 וְלֹאוּ לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין, כָּל מִי
 שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אֵל יִפְגַּס לְבַיִת הַמְּדֻרָשׁ.

תַּרִּין הַהִי"ן וְדַאי אֲיִנון תַּרִּין דְבוּרִין, דַּאֲתַמַּר
 בְּהוֹן (תהלים סב יב) שְׁתִּים זֹו שְׁמַעְתִּי, ו'
 קָלָא דְנִפְיָק מְנִיְהוּ, וְעֲלֵיהּ אַתְמַר (דברים ד
 יב) קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שְׁמַעִים, וְהִיא קוֹל נְפִיק
 מִתַּרִּין דְבוּרִין דַּאֲיִהוּ ה"ה, דְּכִלְיָן עֶשֶׂר דְּבָרֵן,

ה' בלוחא חדא, והוּוּ מסְדְרִין לְגַבְיֵיהוּ (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, הא חמש בלוחא קדמאה, בלוחא תניינא הוּוּ מסְדְרִין לְגַבְיֵיהוּ חמש תקונין אחרנין, דאינון טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, דא אינון ה', הא תרין דבורין דכלילן בהון עשר, וקלא דהוה נפיק מנייהו הוה כליל לון ודא ו', כליל ו' זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית, (כאן חסר) ואיהי הוה סלקא מנייהו באת י', ו' זמנין י' אינון שתין, אשתפח דאיהי י' אמירן, (דלא הוה סליק לע"ב שמהן).

בלוח אחד, והיו מסדרים אליהם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, הרי חמשה בלוח הראשון. בלוח השני היו מסדרים אליהם חמשה תקונים אחרים, שהם טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, אלה הם ה', הרי שני דבורים שכלולים בהם עשרה, והקול שהיה יוצא מהם היה כולל אותם, וזה ו', כולל ו' פעמים, שפתוב טוב בששת ימי בראשית, והיא היתה עולה מהם באות י', ו' פעמים י' הם ששים, נמצא שהיא י' אמירות, (שלא היה עולה לע"ב שמונת).

ה' תרין דבורין ובהון עשר הא תריסר, ו' הוא סליק באת י', ו' זמנין י' דאינון שתין הא ע"ב, ואי תימא דבאורייתא מליל ולא יתיר, לא אשתפח אתר לעילא ותתא דלא מליל מניה, אפילו במלאכין, דלא אשתפח דאלו"ה אחרא אית בעלמא, ומליל בפרסייא, הדא הוא דכתיב אנכי, והכי סליק אנכי"י לחשבן פס"א, ולבתר מליל במלאכין, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת, דעלייהו אתמר (קהלת י ט) כי עוף השמים יוליך את הקול וכו'.

ה' שני דבורים, ובהם עשרה - הרי שנים עשר. ו' עולה באות י', ו' פעמים י' שהם ששים - הרי שבעים ושנים. ואם האמר שפתורה דבר ולא יותר, לא נמצא מקום למעלה ולמטה שלא דבר ממנו, אפלו במלאכים, שלא נמצא שאלו"ה אחר יש בעולם, ודבר בפסא, זהו שפתוב אנכי, וכך עולה אנכי"י לחשבון פס"א, ואחר דבר במלאכים. זהו שפתוב וכל העם ראים את הקולת, שעליהם נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול כו'.

בגין דכד קודשא בריך הוא בעא למלא במלאכיא נחת שמייה עלייהו, פגוונא דא יהו"ה, י' בחיה חדא דאיהי ארי"ה, וביה אתמר (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא יירא, ובאן אתר י' ברישא ה' על גדפוי ו' בפומיה ה' בזנביה, ובגינה אתמר הוי זנב לאריות (דף טו ע"ב) וכו', ודא הוא ופני אריה אל הימין לארבעתם (יחזקאל א י), ולבתר הוה נחית בחיה דשמה שור, פגוונא דא הוה"י, ה' ברישיה ו' בפומוי ה' בגדפוי י' בזנביה, ודא איהו

משום שפשהקדוש ברוך הוא רצה לדבר במלאכים, ירד שמו עליהם, כמו זה: יהו"ה, י' בחיה אחת שהיא ארי"ה, ובו נאמר אריה שאג מי לא יירא, ובאיה מקום? י' בראש, ה' על פנפיו, ו' בפיו, וה' בזנבו, ובגללה נאמר הוי זנב לאריות וכו', וזהו ופני אריה אל הימין לארבעתם, ואחר כך היה יורד בחיה ששמה שור, כמו זה: הוה"י, ה' בראשו, ו' בפיו, ה' בכנפיו, י' בזנבו, וזהו ופני שור מהשמאל, ואחר כך היה יורד על חיה ששמה נשר,

כְּמוֹ זֶה: וְהִי"ה, ו' בְּרֵאשׁוֹ, ה' בְּפִי, י' בְּכַנְפָיו, ה' עַל זְנָבוֹ, וְזָהוּ וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּנִים, לְכָל אֶחָד שֵׁשׁ, עוֹלָיִם לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם, וְזָהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת.

וְאַדָּם רוֹכֵב עַל גְּבִייהוֹן, זֶה מִטְטְרוּיִן, שֶׁהוּא כּוֹלָל שֵׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, וְהֵם (שש) אוֹתִיּוֹת, וְלִכְלֹל אוֹת עוֹלָיִם (שש), שְׁבַע תְּבוּת, וּבְכָל תְּבוּהַ שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת, וְעוֹלוֹת לְאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם, וְזָהוּ שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד, בְּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פְּנָיו וּבְשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשְׁתַּיִם יַעֲוֹפֶה.

שְׁכָמוֹ שֵׁשׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם לְמַעְלָה, כִּפָּךְ הוּא הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם לְמַטָּה. זֶהוּ שְׁכַתוּב כְּשֵׁמֶךְ אֱלֹהִים כִּן תִּהְלֶתְךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ, וְזָהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת, וְהֵם הָיוּ הַמְּלֹאכִים, שֶׁכָּל אֶחָד הָיָה נֹעֵשֶׂה קוֹל וּפּוֹרֵחַ בְּאוֹר, וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה אוֹמֵר נֹעֵשֶׂה וְנִשְׁמַע, הָיָה שׁוֹרֵה בְּפִי, וְהָיָה מְלַמְּדוֹ אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

וְאַחַר כֵּן דִּבֵּר עִמָּם מִשְׁמַיִם וְאַרְצָן, זָהוּ שְׁכַתוּב מִן הַשְּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָךְ וְעַל הָאֶרֶץ הִרְאֶךָ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וְכו'. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל נֹעֵשֶׂה וְנִשְׁמַע, מִיַּד יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ, אַחַר כֵּן הָיָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם מְאַרְבְּעָה צְדָדִים, וְהָיוּ מְסַתְּפָלִים אֶל הַמְּזֻרָח וְהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, וְלִמְעַרְבַּב וְדָרוֹם וְצָפוֹן הָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, לְהִרְאוֹת שְׁמֶכֶל מְקוֹם דִּבְרַ עִמָּם, וְלֹא הָיָה מְקוֹם לְמַעְלָה וּמַטָּה שֶׁלֹּא דִבֵּר

וּפְנֵי שׁוֹר מִיַּהֲשֵׁמָאֵל, וּלְבַתֵּר הָיָה נְחִית עַל חִתָּה שֶׁשָּׁמָּה נֶשֶׁר, כְּגוֹנוֹנָא דָּא וְהִי"ה, ו' בְּרִישִׁיָּה ה' בְּפּוֹמִיָּה י' בְּגִדְפוּי ה' עַל זְנָבִיהָ, וְדָא אִיהוּ וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, וְאִינוּן תְּרֵי עֶשֶׂר אַנְפִּין, לְכָל חַד שִׂית, סְלָקִין לְע"ב, וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת (שמות כ יח).

וְאַדָּם רָכִיב עַל גְּבִייהוֹ דָּא מִטְטְרוּיִן, דְּאִיהוּ כְּלִיל שְׁמָא דְאַרְבָּעִין וְתֵרִין אַתּוּוֹן, וְאִינוּן (שִׂית אַתּוּוֹן, וְלִכְלֹל אֶת סְלָקִין שִׂית), ז' תִּיבִין וּבְכָל תִּיבָה שִׂית אַתּוּוֹן וְסְלָקִין לְמ"ב, וְדָא אִיהוּ שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד, בְּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פְּנָיו וּבְשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשְׁתַּיִם יַעֲוֹפֶה (ישעיהו ו ב).

דְּכַמָּה דְּאִיהוּ שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְמ"ב וְע"ב לְעִילָא, כִּפָּךְ אִיהוּ שְׁמָא דְמ"ב וְע"ב לְתַתָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מח) כְּשֵׁמֶךְ אֱלֹהִים כִּן תִּהְלֶתְךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ, וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, וְאִינוּן הָיוּ מְלֹאכִין, דְּכָל חַד הָיָה אֲתַעְבִּיד קוֹל וּפְרַח בְּאוֹרָא, וְכָל חַד מִיִּשְׂרָאֵל דִּהוּהָ אָמַר נֹעֵשֶׂה וְנִשְׁמַע הָיָה שְׂרִיא בְּפּוֹמִיָּה, וְהָיָה אוֹלִיף לִיָּה אוֹרִייתָא כְּלָה.

וּלְבַתֵּר מְלִיל עֲמַהוּן מִן שְׁמִיא וְאַרְעָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים ד לו) מִן הַשְּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָךְ, וְעַל הָאֶרֶץ הִרְאֶךָ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וְכו', בְּהִהוּא זְמַנָּא דְאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל נֹעֵשֶׂה וְנִשְׁמַע מִיַּד יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ (ד"ה א טו), לְבַתֵּר הָיָה מְמַלֵּל עֲמַהוּן מְאַרְבַּע סְטָרִין, וְהָיוּ מְסַתְּפָלִין לְגַבֵּי מְזֻרָח וְהָיוּ שְׁמִיעִין יַת קָלָא, וְלְגַבֵּי מְעַרְבִּב וְדָרוֹם וְצָפוֹן הָיוּ שְׁמִיעִין יַת קָלָא, לְאַחַזְזָה דְמַכְּל אַתֵּר מְלִיל עֲמַהוּן, וְלֹא הָיָה אַתֵּר לְעִילָא וְתַתָּא דְלֹא מְלִיל עֲמַהוּן, לְאַחַזְזָה דְמְלֹא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, דְּאִיהוּ סְבִיל עֲלָאִין וְתַתָּאִין,

וְאַחַר כֵּן דִּבֵּר עִמָּם מִשְׁמַיִם וְאַרְצָן, זָהוּ שְׁכַתוּב מִן הַשְּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָךְ וְעַל הָאֶרֶץ הִרְאֶךָ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וְכו'. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל נֹעֵשֶׂה וְנִשְׁמַע, מִיַּד יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ, אַחַר כֵּן הָיָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם מְאַרְבְּעָה צְדָדִים, וְהָיוּ מְסַתְּפָלִים אֶל הַמְּזֻרָח וְהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, וְלִמְעַרְבַּב וְדָרוֹם וְצָפוֹן הָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, לְהִרְאוֹת שְׁמֶכֶל מְקוֹם דִּבְרַ עִמָּם, וְלֹא הָיָה מְקוֹם לְמַעְלָה וּמַטָּה שֶׁלֹּא דִבֵּר

עִמָּם, לְהִרְאוֹת שְׁמֵאל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, שֶׁהוּא סוֹבֵל עֲלֵינוּנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְהוּא סוֹמֵךְ מַעֲלָה וּמִטָּה וְכֹסֵא הַכְּבוֹד, וּמִלְאָכִים וּנְשָׁמוֹת, הוּא סוֹבֵל הַכֹּל וְקוֹשֵׁר הַכֹּל וּמִיחַד הַכֹּל, וְאִין מִי שְׁסוֹמֵךְ אוֹתוֹ.

וְהוּא נִקְרָא בְּכָל הַשְּׁמוֹת, לְהוֹדִיעַ תְּקוּפוֹ בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם, מֵאוֹתָהּ דְרָגָה וּמִמְנָה שְׁשׂוּרָה עָלָיו, וְאִין לוֹ שֵׁם יְדוּעַ, וְהוּא נִקְרָא אֶחָד בְּחֻשְׁבוֹן, כְּשִׁשׂוּרָה בְּדִרְגָה שֶׁל אוֹתָם (אֲחֵרִים) (אֲחֵדִים) מִשְׁאֵר הַדְּרָגוֹת, וְהוּא אִין לוֹ חֻשְׁבוֹן. כְּשִׁשׂוּרָה עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת (הָעֲלִיּוֹנִים) וְעַל כָּל מִמְנָה שְׁלָהֶם, נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, לְהִרְאוֹת לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִמְּקוֹם שְׁקוֹרָאִים לוֹ לְפִי צְרִכֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁבְאֲרוֹהוּ, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, לְהַחֲפִים יְדָרִים.

כִּם הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל רֵאשִׁי הַיְשִׁיבוֹת, וְהַשְּׁתַּחֲוִי לְפָנֵי הַזָּקֵן וּבְרָכּוֹ אוֹתוֹ. אָמַר הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה: וְדַאי הַזָּקֵן הַזֶּה בָּא מִמְּקוֹם עֵתִיק הַיָּמִים וְשֵׁם הַתְּגַדֵּל, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שְׁזַכִּינוּ לְשִׁמְעַע דְּבָרִים עֵתִיקִים מִהַמְּקוֹם שֶׁל עֵתִיק הַיָּמִים, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שְׁזַכִּינוּ לָזֶה.

כִּם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פָּתַח וְאָמַר: בְּרֵאשִׁי"ת בְּרִי"ת א"ש, שֶׁהוּא אוֹת וְרֵשֶׁם שְׁעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים עוֹמְדִים בוֹ, הוּא הָאוֹת שֶׁל הַצָּבָא שְׁלִמְעָלָה, שְׁפָהֶם נִקְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהו"ה צְבָאוֹת, וְהוּא הָאוֹת שֶׁל הַצָּבָא שְׁלִמְטָה, הוּא אוֹת וּבְרִית שְׁבוּ קִימִים שְׁמִים וְאָרֶץ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי, אִיהוּ אוֹת וְדַאי, לֹא שְׁמַתִּי. הוּא אוֹת וְדַאי, שֶׁהוּא רֵשֶׁם שֶׁל חוֹתֵם הַמֶּלֶךְ.

וְאִיהוּ סְמִיךְ עֵילָא וְתַתָּא וְכַרְסִיָּא יִקְרָא, וּמִלְאָכִין וּנְשָׁמַתִּין, אִיהוּ סְבִיל כְּלָא, וְקִשִׁיר כְּלָא, וּמִיחַד כְּלָא, וְלִית מָאן דְּסְמִיךְ לִיה.

וְאִיהוּ אֲתַקְרִי בְּכָל שְׁמָהוּן, לְאֲשַׁתְּמוּדְעָא תוֹקְפִיה בְּכָל שְׁמָא וּשְׁמָא, מִהֵהוּא דְרָגָא וּמִמְנָא דְשְׂרִיא עֲלֵיהּ, וְלִיה לִית שְׁמָא יְדִיעָא, וְאִיהוּ אֲתַקְרִי חַד בְּחוּשְׁבָן כַּד שְׂרִיא בְּדִרְגָא דְאִינוּן (אֲחֵרִין) (נ"א אֲחֵרִין) מִשְׁאֵר דְרִגִין, וְאִיהוּ לִית לִיה חוּשְׁבָן, כַּד שְׂרִיא עַל כָּל עֲלָמִין (ס"א עֲלָאִין) וְעַל כָּל מִמְנָא דְלָהוּן, אֲתַקְרִי עַל שְׁמִיהּ, לְאֲחֻזָּאָה לְכָל חַד מִיִּשְׂרָאֵל מֵאֲתַר דְקָרָאן לִיה לְפּוּם צְרִכֵיהוּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין לְהַחֲפִים יְדָרִים.

כִּם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְכָל מְאָרִי מְתִיבְתָאן, וְאֲשַׁתְּטַחוּ קָמִי סְבָא, וּבְרִיכוּ לִיה, אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי הָאִי סְבָא מֵאֲתַר דְעֵתִיק יוֹמִין קָא אֲתִי, וְתַמָּן אֲתַרְבִּי, זַפְאָה חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מַלִּין עֵתִיקִין, מֵאֲתַר דְעֵתִיק יוֹמִין, זַפְאָה חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא לְהָאִי.

כִּם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁי"ת בְּרִי"ת א"ש, דְאִיהוּ אוֹת וּרְשִׁימוֹ דְעֲלָאִין וְתַתָּאִין בֵּיהּ קִימִין, אִיהוּ אוֹת דְצָבָא דְלַעֲיִלָא, דְבַהוּן אֲתַקְרִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהו"ה צְבָאוֹת, וְאִיהוּ אוֹת דְצָבָא דְלַתַּתָּא, אִיהוּ אוֹת וּבְרִית דְבֵיהּ קִימִין שְׁמִיא וְאַרְעָא, כְּמָה דְאֲתַר אָמַר (יְרֵמִיָּה לֵג כה) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי, אִיהוּ אוֹת וְדַאי, דְאִיהוּ רְשִׁימוֹ דְחוֹתְמָא דְמִלְכָא.

אֲדַהְבִּי הָא סְבָא קָא נַחֲתִית לְגַבִּיהּ כְּמִלְקָדְמִין פָּתַח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי (י) בְּרִיתִי אִיהוּ וְדַאי צְדִיק ח"י עֲלָמִין, דְאִיהוּ י' זְעִירָא

בֵּין כֶּף הַנֶּהֱזָק הַזָּקֵן הַזֶּה יָרַד אֵלָיו כְּמוֹ מִקְדָּם, פָּתַח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, (י) הַבְּרִיתִי הוּא וְדַאי צְדִיק ח"י הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא י' זְעִירָה מִצַּד הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁכִשְׁיֹרְדֵת י' אֵלָיו, אֵף עַל גַּב שְׁבִמְקוֹמוֹ

י' עליונה נקראת, כשיוֹרֶדֶת לְצִדִּיק נקראת י' זְעִירָה, והאֹת ו', אף על גב שְׁהִיא ו' הַעֲלִיּוֹנָה במקומה בעמוד האֲמֻצֵי, כשיוֹרֶדֶת לְצִדִּיק לְהִתְחַבֵּר עִם ה', נקראת ו' זְעִירָה. הא"ב של האֹתוֹת הַקְּטָנוֹת הֵם בּוּ, וְה' הַעֲלִיּוֹנָה, כשיוֹרֶדֶת אֶל הַצִּדִּיק נקראת זְעִירָה. וְאֵף עַל גַּב שְׁאוֹתוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּלוּלִים בּוּ, הֵם נִסְתָּרִים בּוּ, וּבִגְלוֹ נֹאמַר סוּד יְהו"ה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, וְאִם הֵם נִסְתָּרִים בּוּ, בְּמָה הֵם נוֹדְעִים? בְּשִׂכְנֵיהָ, שְׁהִיא הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁמַאיָרָה כְּשִׁיּוֹרֵד יְהו"ה לְצִדִּיק לְהַאִיר בּוּ וְדַאי, וּמִמְנָה נוֹדְעִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב כֹּה אָמַר יְהו"ה אֶל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻמָּתוֹ. אִם הוּא שֵׁם, נִקְרָאת אֶסְפֶּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְּׁכָל וְיִדְוֶע, וְאִם יִסְתַּלַּק מִצִּדִּיק וְהוּא נִשְׁאָר חֲרֵב וְיִבֵּשׁ, מִיַּד נִקְרָאת אֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁאִינָה מְאִירָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן, אֶל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻמָּתוֹ.

וְכִי גָרַם לְהַאִיר לָהּ וּלְהוֹדֵעַ בָּהּ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא? מִי שְׁשׁוּמֵר בְּרִית, וְסוּד הַדְּבָר - זֶה הַשַּׁעַר לִיהו"ה צִדִּיקִים יִבְאוּ בּוּ, זֶה שַׁעַר הַצִּדִּיקִים, וְיֵשׁ לָהֶם רְשׁוּת לְהִפְגֵּס לְשֵׁם. וְזֶהוּ מִי שֶׁהוּא צִדִּיק, וְכּוּ יְהו"ה, הוּא זֹכֶה בְּשִׂכְנֵיהָ וְיִוְרֵשׁ אוֹתָהּ, וְעוֹלָה עִמָּה לְמַלְךְ, שֶׁהוּא הָעַמּוּד הָאֲמֻצֵי, שֶׁהוּא הַמְּלָךְ, וְהִיא הַמְּלָכוֹת שְׁלוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - וְעַמּוּךְ פְּלִם צִדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ, וְזֶהוּ הַשְּׂכִינָה שְׁנֹאמַר בָּהּ וְהָאֶרֶץ הַדּוּם רַגְלֵי. וְהַשְּׂכִינָה הִיא צִיּוֹר שֶׁל הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים, כֹּל דְּמִיּוֹת הַסְּפִירוֹת וְכָל שְׁמוֹתֵיהֶם הֵם מְצִירִים בָּהּ,

מִסְטָרָא דְחֻמָּה דְלְעִילָא, דְכִד נַחְתָּא י' לְגַבִּיהָ, אֵף עַל גַּב דְּבְאִתְרִיהָ י' עֲלָאָה אֲתִקְרִי, כִּד נַחִית לְגַבִּי צִדִּיק י' זְעִירָא אֲתִקְרִי, וְאֵת ו' אֵף עַל גַּב דְּאִיהוּ ו' עֲלָאָה בְּאִתְרִיהָ בְּעַמּוּדָא דְאֲמֻצֵּיתָא, כִּד נַחִית לְגַבִּי צִדִּיק לְאִתְחַבְּרָא בְּה', ו' זְעִירָא אֲתִקְרִי, אֶלְפָא בֵּיתָא דְאִתּוּן זְעִירָן (דף ס"ה ע"א) בֵּיה אִינוּן, וְה' עֲלָאָה כִּד נַחְתָּא לְגַבִּי צִדִּיק, זְעִירָא אֲתִקְרִיאַת, וְאֵף עַל גַּב דְּאִתּוּן דְשְׁמָא קִדְיִשָּׁא בֵּיה כְּלִילָן, סְתִימִין אִינוּן בֵּיה, וּבְגִינֵיהָ אֲתִמַּר (תהלים כ"ה י"ד) סוּד יְהו"ה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, וְאִי סְתִימִין אִינוּן בֵּיה, בְּמַאי אֲשֶׁתְּמוּדְעָן, בְּשִׂכְנֵיתָא, דְּאִיהִי אֶסְפֶּקְלָרְיָאָה דְנִהְרָא כִּד נַחִית יְהו"ה לְגַבִּי צִדִּיק לְנִהְרָא בְּהָ וְדַאי, וּמִנָּה אֲשֶׁתְּמוּדְעָן, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (יְרֵמִיָּה ט"ב) כֹּה אָמַר יְהו"ה אֶל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻמָּתוֹ, אִי אִיהוּ תַמָּן אֲתִקְרִיאַת אֶסְפֶּקְלָרְיָאָה דְנִהְרָא, וּבִהּ הוּא זְמַנָּא כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְּׁכָל וְיִדְוֶע (ש"ס כ"ב). וְאִם יִסְתַּלַּק מִצִּדִּיק וְאֲשֶׁתְּאֵר אִיהוּ חֲרֵב וְיִבֵּשׁ, מִיַּד אֲתִקְרִיאַת אֶסְפֶּקְלָרְיָאָה דְלָא נִהְרָא, בְּהִהוּא זְמַנָּא אֶל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻמָּתוֹ.

וּמָאן גָּרִים לְאַנְהָרָא לָהּ, וְלֹאֲשֶׁתְּמוּדְעָא בָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, מָאן דְנִטִּיר בְּרִית, וְרָזָא דְמְלָה זֶה הַשַּׁעַר לִיהו"ה צִדִּיקִים יִבְאוּ בּוּ (תהלים קי"ח כ'), דָּא אִיהִי תְרַעָא דְצִדִּיקֵיָא, וְאִית לֹון רְשׁוּ לְאַעֲלָא תַמָּן, וְדָא אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ צִדִּיק, וּבֵיה יְהו"ה, אִיהוּ זְכִי בְּשִׂכְנֵיתָא וְיִרִית לָהּ, וְסָלִיק בָּהּ לְמַלְכָּא דְאִיהוּ עַמּוּדָא דְאֲמֻצֵּיתָא, דְּאִיהוּ מְלָךְ, וְאִיהִי מְלָכוֹת דִּילֵיהָ, וְרָזָא דְמְלָה וְעַמּוּךְ פְּלִם צִדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ (ישעיה ס"ב), וְדָא אִיהוּ שְׂכִינְתָּא דְאֲתִמַּר בָּהּ (ש"ס ט"א) וְהָאֶרֶץ הַדּוּם רַגְלֵי.

וְשְׂכִינְתָּא אִיהִי צִיּוֹרָא דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין, כֹּל דִּיּוֹקְנִין דְסְפִירָן וְכָל שְׁמָהּ

ובה חקוקות נשמות ומלאכים
וחיות קדושות, ובה חקוקים מה
שנאמר בהם ודמות פניהם פני
אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: זקן זקן,
והרי השכינה היא היחוד של
הקדוש ברוך הוא, איך חקוקים
בה דמיות שלמטה שאינם
מציאותה? אמר לו: רבי, למלך
שיושב בהיכלו, וכמה אנשים
נכנסים לראותו, מהם מסתכלים
בלבושו, ומהם בגופו, ומהם
מסתכלים במעשיו, וכוונתו
שבמעשיו נודע מי הוא המלך,
שבלבושים הוא משתנה בהם
לכמה שנויים, ובלבושים שהוא
לבוש בפקר לא לובש בערב,
והלבושים שלובש יום אחד לא
לובש יום שני, וכך בכל יום
וחדש ושנה ושפת וימים טובים
משתנה בלבושים.

כמו כן השכינה יש לה כמה
לבושים, שמהם ברא הקדוש
ברוך הוא פסאות (פסא), ומלאכים
וחיות ושרפים, ושמים וארץ,
וכל מה שברא בהם, וכל הבריות
שברא מהלבושים הללו שלה,
רשם את פלם וחקקם בלבושיה,
כדי להסתכל ממנה בכל הבריות
לרחם עליהם, וסוד הדבר -
וראיתה לזכר ברית עולם,
וראיתה בלבושים הללו שהם
מאירים בכל (הבריות), לפעמים
שישראל מאירים להם במעשים
טובים, ובגללם הקדוש ברוך
הוא מרחם עליהם.

ואם עושים מעשים רעים, היא
מתלבשת לבושים אחרים
שחורים, שבהם רשומים כל
אותם פעלי הדינים שנקראים
לילות, לדון בהם את העולם,
ובאותו זמן היא אומרת, אל

דלהון בה אינון מצויירים, ובה אינון גליפין
נשמתינ ומלאכין וחיוון קדישין, ובה גליפין
מה דאתמר בהון (יחזקאל א' פ') ודמות פניהם פני
אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, והא
שכינתא איהי יחודא דקודשא בריך הוא,
איך גליפין בה דיוקנין דלתתא דלאו אינון
מציאותה, אמר ליה רבי, למלכא דאיהו יתיב
בהיכליה, וכמה בני נשא עאלין למחזייה,
מנהון מסתכלין בלבושו, ומנהון בגופוי,
ומנהון מסתכלין בעובדוי, וכוונתו
אשתמודע מאי ניהו מלכא, דלבושין איהו
משתני בהון לכמה שנויין, ולבושין דאיהו
לבוש בצפרא לא לביש פרמשא, ולבושין
דלביש יומא חדא לא לביש יומא תנינא, והכי
בכל יומא וירחא ושטא ושבתא וימין טבין
אשתני בלבושין.

בגוונא דא שכינתא פמה לבושין אית לה,
דמנהון ברא קודשא בריך הוא פרסיין
(ג"א כרסיא), ומלאכין וחיוון ושרפים, ושמיא
וארעא, וכל מה דברא בהון, וכל בריין דברא
מאלין לבושין דילה, רשים לון פלהו וגליף
לון בלבושהא, בגין לאסתכלא מינה בכל
בריין לרחמא עלייהו, ורזא דמלה וראיתה
לזכור ברית עולם (בראשית ט טו), וראיתה באלין
לבושין דאינון נהירין בכל (ברין) זמנין
דישראל נהירין לון בעובדין טבין, ובגינייהו
קודשא בריך הוא רחים עלייהו.

ואי עבדין עובדין פישין, איהי אתלבשת
לבושין אחרנין אוכמין, דבהון רשימין
כל אינון מארי דינין דאתקריאו לילות,
למידן בהו לעלמא, ובההוא זמנא איהי
אמרת (שיר א' י)

ואל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין

תראני שאני שחרחרת, ומשום זה, אלו מצד הלבושים הם חקוקים בה, העליונים שהם מלכים ושליטים על התחתונים, והמלאכים (המלכים) נקראו מצד המלכות, ומצד הגוף נקרא חסד זרוע ימין, גבורה זרוע שמאל, הגוף העמוד האמצעי, נצח והוד שתי שוקים, הצדיק אות ברית, והרי פרשה.

והיא הציור של כלם, ולפנים ממנה, שהוא תקון הגוף, מאיר הקדוש ברוך הוא שהוא יהו"ה, כמו נשמה בגוף, לפנים מהפל, אותו שאוחז הפל וקושר הפל, שלא נרמז בשום רמז, והפל נרמז בשכינה, שמתלבשת בלבושים שבהם מצירים כל הבריות, היא נקראת בכל השמות, והיא דמות ארבע החיות בלבושיה, שבכל אחד ואחד רשום ארבע אותיות, ודמות אדם להנה, זה הרשם של עשר אותיות שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שעולה לחשבון אדם, דמות אדם ודאי זו שכינה, שהיא דמותו (דמות של אדם), ועליה נאמר ותמונת יהו"ה יביט, וזה מצד הלבוש, אבל מצד הגוף היא היחוד של העמוד האמצעי, הוא (היא) חותם מצד הגוף, ומשום שהוא חותם, אומרת השכינה ליהו"ה, שהוא מבפנים, שימנו כחותם על לבד, שאף על גב שאתה תסתלק ממני בגלות, חותמך נשאר עמי ולא יסור ממני לעולם.

קם רבי שמעון ואמר: זקן זקן, אמר לך פסוק שלמדתי כמו זה, שימני כחותם על לבד. שימני חותם לא כתוב, אלא כחותם. אמרה השכינה, רבון העולמים, שימני כחותם, פאותו רשם של חותמך, שאף על גב שהחותם נשאר בידי, הרשם שלו הוא

אינון גלפיין בה, עלאיין דאינון מלכין ושלטיין על תתאיין, ומלאכין (ג"א ומלכין) אתקריאו מסטרא דמלכות, ומסטרא דגופא אתקרי חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלא, גופא עמודא דאמצעיתא, נצח והוד תרין שוקין, צדיק אות ברית, והא אוקמוה.

ואיהו ציורא דכלהו, ומלגאו מינה דאיהו תקונא דגופא נהיר קודשא בריה הוא דאיהו יהו"ה, פנשמתא בגופא, לגו מפלא ההוא דאחיד פלא וקשיר פלא, דלא אתרמיז בשום רמיזו, וכלא אתרמיז בשכינתא, דאתלבישת בלבושיין דבהון מצויירין כל בריין, איהי אתקריאת בכל שמהן, ואיהי דמות ארבע חיוון בלבושהא, דבכל חד וחד רשים ארבע אתוון, ודמות אדם להנה, דא רשימו (דף סה ע"ב) דעשר אתוון, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק לחושפן אדם, דמות אדם ודאי דא שכינתא דאיהי דיוקניה (ג"א דיוקנא דאדם) ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, והאי מסטרא דלבושא, אבל מסטרא דגופא איהי יחודא דעמודא דאמצעיתא, איהו (ג"א איהו) חותמא מסטרא דגופא, ובגין דאיהו חותמא, אמרת שכינתא לגבי יהו"ה דאיהו מלגאו, (שיר ח ו) שימני כחותם על לבד, דאף על גב דאנת תסתלק מני בגלותא, חותמא דילך אשתאר עמי, ולא אתעדי מני לעלם.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, אימא לך קרא דאוליפנא פגוונא דא שימני כחותם על לבד, שימני חותם לא פתיב אלא כחותם, אמרת שכינתא רבון עלמין, שימני כחותם, פהיא רשימו דחותמא דילך, דאף על גב דחותמא אשתאר בידיך, רשימו דיליה בפתקא

בפתקה, ומאותו הרשם
מזדעזעים עליונים ותחתונים
כמו שמלך שהוא בשר ודם, מה
שרושם בפתק, הרשם שלו של
החותם בידו הוא, ואף על גב
שהחותם נשאר בידו, כף פחדים
מרשם החותם כאלו היה מלך,
על אחת כמה וכמה אם היה
חותם.

שימני כחותם על לבך, וכי מי
ראה (ש) חותם על הלב? אלא
אלו תפלין, שאותם רצועות
שלהן תלויות על הלב, ואלו
תפלין של ראש, ותפלה של יד
שהיא בשמאל, כנגד הלב, וזהו
כחותם על לבך, וכחותם על
זרועך - תפלה של יד, שהם
הרשם של השם הקדוש, שהוא
"קדש לי כל בכור, ה' והיה פי
יביאך, ו' שמע ישראל, ה' והיה
אם שמע, ומאותו הרשם
מזדעזעים אמות העולם. זהו
שכתוב וראו כל עמי הארץ פי
שם יהוה נקרא עליך ויראו
ממך, וכן פירושו, שם יהוה -
אלו תפלין של ראש.

שימני כחותם, זו אות ברית
מילה, ואות של ימים טובים,
שהוא הרשם של השם הקדוש
כמו זה, מי יעלה לינו
השמימה, ראשי האותיות (תבות)
- מילה, וסופי האותיות - יהוה.
מי ששומר את הרשם הזה כאלו
שמר את השם הקדוש, ומי
שמשקר ברשם הזה כאלו משקר
בשם הקדוש, שזה נקרא חותם
של הגושפנקה של המלך.

שכר אדם ששומר את הרשם
הזה למטה, שהוא אות הברית,
אות שבת, אות תפלין, אות של
ימים טובים, הוא רשום וחקיק
למעלה, ומאיר למעלה, וממנו
מזדעזעים עליונים ותחתונים,
כמו שנאמר וראו כל עמי הארץ

איהו, ומההוא רשימו מזדעזעין עלאין
ותתאין, כגוונא דמלפא דאיהו בשרא ודמא,
מאי דרשים בפתקא, רשימו דיליה דחותמא
בידיה הוא, ואף על גב דחותמא בידיה
אשתאר, הכי דחילין מרשימו דחותמא, כאלו
הוה מלפא, על אחת כמה וכמה אי הוה
חותמא.

שימני כחותם על לבך, וכי מאן חמא (ג"א
שו) חותמא על לבא, אלא אלין תפלין,
דאינון רצועין דלהון תליין על לבא, ואלין
תפלין דרישא, ותפלה דיד דאיהו בשמאלא
לקבל לבא, ודא איהו כחותם על לבך,
וכחותם על זרועך, תפלה דיד, דאינון רשימו
דשמא קדישא, דאיהו י' קדש לי כל בכור,
ה' והיה פי יביאך, ו' שמע ישראל, ה' והיה
אם שמוע, ומההוא רשימו מזדעזעין אומין
דעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים כח) וראו כל
עמי הארץ פי שם יהוה נקרא עליך ויראו
ממך, והכי אוקמוהו שם יהוה אלין תפלין
דרישא.

שימני כחותם דא אות ברית מילה, ואות
דימין טבין, דאיהו רשימו דשמא
קדישא, כגוונא דא (שם ל יב), מי יעלה לינו
השמימה, רישי אתוון (ג"א תיבין) מילה, וסופי
אתוון יהוה, מאן דנטיר האי רשימו, כאלו
נטיר שמא קדישא, ומאן דמשקר בהאי
רשימו, כאלו משקר בשמא קדישא, דהאי
אתקרי חותמא דגושפנקה דמלפא.

דכל בר נש דנטיר האי רשימו לתתא, דאיהו
אות ברית, אות שבת, אות תפלין, אות
דימין טבין, איהו רשים וחקיק לעילא, ונהיר
לעילא, ומניה מזדעזעין עלאין ותתאין, כמה
דאת אמר (שם כח) וראו כל עמי הארץ פי שם

פי שם יהו"ה נקרא עליך, שם יהו"ה ודאי, זהו אותו הרשם של ברית מילה, ואות התפלין, ואות של שבת וימים טובים, ומי שמשקר בו למטה, נעברת חקיקתו למעלה, ובאותו זמן שולטים עליו כל המקטרגים העליונים והתחתונים.

שימני כחותם, זו הנשמה, שהרשם שלה חקוק למעלה, כמו שבארוהו ביצקב, דיוקנו של יצקב חקוקה בכסא הכבוד, שכל הנשמות שגזורות משם, חקיקתם חקוקה למעלה, והרשם שלהם למטה, ואותה חקיקה שלמעלה היא החותם, והרשם שלמטה הוא הרשם של החותם, ומיד שהרשם של החקיקה של הנשמה היא למעלה, והרשם שלה למטה, נאמר בה והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו, עולים למעלה ומסתכלים ברשם של הנשמה שמאירה באותה החקיקה ומזדעזעים ממנה, יורדים למטה ומסתכלים ברשם של אותו דמות של מטה, ורואים שלא השתנה מהדיוקן של למעלה ופחדים ממנו.

שימני כחותם, זו התפלה, שבה חקוק ורשום ח"י העולמים בשמונה עשרה הברכות של התפלה, וזהו הרשם של החותם בפתקה, שהיא התורה, חקיקת האותיות של החותם, זהו צדיק ח"י העולמים. חותם זה העמוד האמצעי, שהיא קריאת שמע. והנה מלאכי אלהי"ם עלים, בזמן שהוא זוקף בשם, עולים עמו, בזמן שהוא מנמיד וכורע בכרוף, יורדים עמו, ודאי הוא והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו. מלאכי אלהי"ם עלים, בזמן שהוא עומד בדין, כלם עומדים ומלמדים עליו זכות. וירדים,

יהו"ה נקרא עליך שם יהו"ה ודאי, דא ההוא רשימו דאות ברית מילה, ואות התפלין, ואות דשבת וימין טבין, ומאן דמשקר לתתא ביה, אתעבר גליפו דיליה מלעילא, בההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין עלאין ותתאין.

שימני כחותם דא נשמתא, דאיהו רשימו דילה גליפא לעילא, כמה דאוקמוהו ביצקב, דיוקנו של יצקב חקוקה בכסא הכבוד, דכל נשמתין דאינון גזירין מתמן, גליפו דלהון איהו חקוק לעילא, ורשימו דלהון לתתא, וההוא גליפו דלעילא איהו חותם, ורשימו דלתתא רשימו דחותם, ומיד דרשימו דגליפו דנשמתא איהו לעילא,

ורשימו דילה לתתא, אתמר בה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהי"ם עולים וירדים בו, סלקין לעילא ומסתפלין בדיוקנא דנשמתא דנהרא בההוא גליפו ומזדעזעין מניה, נחתין לתתא ומסתפלין ברשימו דההוא דיוקנא דלתתא, וחדאן דלא אשתני מדיוקנא דלעילא ודחלין מניה.

שימני כחותם דא צלותא, דבה איהו חקיק ורשים ח"י עלמין, בתמני סרי ברכאן דצלותא, ודא איהו רשימו דחותמא בפתקא, דאיהו אורייתא, גליפו דאתון דחותמא דא צדיק ח"י עלמין, חותמא דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו קריאת שמע, והנה מלאכי אלהי"ם עולים, בזמנא דאיהו זוקף בשם סלקין עמיה. (דף טו ע"א) בזמנא דאיהו מאיף וכורע בכרוף נחתין עמיה, ודאי איהו והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו, מלאכי אלהי"ם עלים, בזמנא דאיהו קאים בדינא קיימין פלהו ומוליפין עליה זכות, ויורדים בזמנא דנצחין ליה בדינא ונחית לתתא, פלהו

בזמן שמנצחים אותו בדין ויורד למטה, כלם יורדים עמו, כמו שבאר והו ביעקב, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה.

שימני כחותם, זו הנשמה, שהיא חקוקה בפסא. בזמן שהיא מתעוררת למטה בתפלה, הפסא מתעורר למעלה. כחותם, זו רוח, שהיא ציור (של יש) (של ש) החקוק במלאכים. בזמן שהיא מתעוררת למטה בתפלה, המלאכים מתעוררים עמה למעלה. על זרועך, זו הנפש, שהיא חקוקה בארבעת הצדדים של העולם, בזמן שהיא מתעוררת בתפלה למטה, ארבעת הצדדים של העולם מתעוררים עמה.

הנשמה היא חותם, רוח - ציור של האותיות שחקוקות בחותם, הנפש - הרשם של האותיות בחותם, שהם רשומים בציורים של בן האדם כמו רשם של חותם בפתק, ובאותו רשום של הנפש נודע הפרצוף בגוף האדם מאיזה מקום הוא, ומשום זה פרשוהו שבתחתם הזה כמה רשומים יש בו? ארבעה. רשם של אריה שם, רשם של שור שם, רשם של נשר שם, ורשם של דמות אדם שם. ומיהו שרשם אותם בחותם? יהו"ה אמת, שבארבעה הללו רשומים הם, כל בריות העולם. אבר אמות העולם ששקרו בו, אינם רשומים בו, אלא בחותם של שקר, והוא הנחש שדבר שקר על הקדוש ברוך הוא, ובגללו נאמר בדרך משל, לשקר אין רגלים, וכן לנחש אין רגלים, על גחנה תלך, ועתיד הקדוש ברוך הוא למחות השקר מן העולם, כמו שנאמר ומחה יהו"ה אלהים דמעה מעל כל פנים וכו', שודאי הנחש הזה הוא אל אחר, ובמה הורג? בסם המות

נחתין עמיה, כמה דאוקמוהו ביעקב (בראשית כו) אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה.

שימני כחותם דא נשמתא דאיהי חקוקה בכורסייא, בזמנא דאיהי אתערא לתתא בצלותא, פרסייא אתער לעילא, כחותם דא רוח, דאיהו ציורא (ר"ש) (נ"א ד"ש) חקיקא במלאכיא, בזמנא דאיהי אתערא לתתא בצלותא, מלאכיא אתערו עמיה לעילא, על זרועך דא נפשא, דאיהי חקיקא בארבע סטרין דעלמא, בזמנא דאתערא איהי בצלותא לתתא, ארבע סטרין דעלמא מתערין עמה.

נשמה איהי חותמא, רוחא ציורא דאתוון דאנון חקוקין בחותמא, נפשא רשימו דאתוון בחותמא, דאינון רשימין בציורין דבר נש, פרשימו דחותמא בפתקא, ובההוא רשומא דנפשא אשתמודע פרצופא בגופא דבר נש, מאן אתר איהו, ובגין דא אוקמוהו, בהאי חותמא כמה רשימין אית ביה, ארבע, רשימו דאריה תמן, רשימו דשור תמן, רשימו דנשר תמן, רשימו דדמות אדם תמן, ומאן איהו דרשים לון בחותמא, יהו"ה אמת, דבהאי ארבע רשימין אינון כל בריין דעלמא. אבר אומין דעלמא דשקרו ביה, לאו אינון רשימין ביה, אלא בחותמא דשקרא, ואיהו נחש דמליל שקרא על קודשא בריך הוא, ובגייניה אתמר בארע מתלא, שקרא לית לה רגלין, וכך חו"א לית ליה רגלין, על גחנה תלך, ועתיד קודשא בריך הוא למחאה שקרא מעלמא, כמה דאת אמר (ישעיה כה ח) ומחה יהו"ה אלהים דמעה מעל כל פנים וכו', דודאי האי חו"א איהו מלאך המות דקטיל מלאך המות שהורג את בני האדם וגורם לדמעה, שהוא

שלו, שהוא גיהנם, וזהו סמא"ל. ובפרצופי הנחשים הללו הוא מתגלה לאנשים בדרך שקר לפתותם, וסוד הדבר - אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ואין להם קיום, אבל ציורי החיות הם רשומים בשמו של הקדוש ברוך הוא, ברשם הזה של המזוזה, שהוא שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים, וזהו הרשם של ברית מילה, שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים. שד"י הרי פרושהו ש שלשת האבות, שהם שתי זרועות וגוף, אלו הם שלשת ענפי הש', ד שכינה, י צדיק, אות ברית מילה, ועל השד"י הזה נאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, בשד"י הזה, שהוא מחוץ למזוזה, אבל ושמי יהו"ה, שהוא בפנים המזוזה, שהיא השער של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בה זה השער ליהו"ה, לא נודעתי להם.

ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, אלו שני עמודי אמת, זו מות מן הבית, שהיא השכינה, ולא מתקרב אליה. זהו שפתוב והזר הקרב יומת, והאותיות של מזוזות הן ממש ז"ז מו"ת, ובשביל זה, מי ששומר ברית מילה, שהוא החותם שלו, זו מות ממנו, שהוא השטן, יצר הרע, רע, טמא, צפוני, מלאך המות, שלא יתקרב אליו ולא ימות על ידו.

ומי שמשקר בברית מילה, הוא משקר בחותם המלך, שהוא רשום בו, שד"י מבחוץ יהו"ה מבפנים. מנין לנו? מהפתיח הזה משמע, מ"י יעל"ה לנ"ו השמימ"ה - ראשי תבות מיל"ה, סופי תבות יהו"ה, ובנדאי מי

לבני נשא, וגרים דמעה, דאיהו אל אחר, ובמאי קטיל בסם המות דיליה, דאיהי גיהנם, ודא איהו סמא"ל.

ובאל"ן פרצופין דחויין, אתגלייא איהו לבני נשא בארח שקרא לפתאה לון,

ורזא דמלה (תהלים קכ"א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ולית לון קיומא, אבל ציורין דחיון אינון רשימין בשמא דקודשא בריך הוא, בהאי רשימו דמזוזה, דאיהו שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, והאי איהו רשימו דברית מילה, שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, שד"י הא אוקמוהא ש תלת אבהן, דאינון תרין דרועין וגופא, אל"ן אינון תלת ענפין דש', ד שכינתא, י צדיק אות ברית מילה, ועל האי שד"י אתמר (שמות ג') וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, בהאי שד"י, דאיהו מלבר במזוזה, אבל ושמי יהו"ה דאיהו מלגאו במזוזה, דאיהי תרעא דקודשא בריך הוא, דאתמר בה (תהלים קי"ח) זה השער ליהו"ה, לא נודעתי להם, (דברים ו' ח).

ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, אל"ן תרין סמכי קשוט, זו מות מן ביתא

דאיהי שכינתא, ולא אתקריב לגבה, הדא הוא דכתיב (במדבר א' י"ח) והזר הקרב יומת, ואתוון דמזוזות אינון ממש ז"ז מו"ת, ובגין דא מאן דנטיר ברית מילה דאיהו חותמא דיליה, זו מות מניה, דאיהו שטן, יצר הרע, רע, טמא, צפוני, מלאך המות, ולא יתקריב לגביה, ולא ימות על ידיה.

ומאן דמשקר בברית מילה, הוא משקר בחותמא דמלכא, דאיהו רשים ביה שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, מנא לן מהאי

קרא משמע (דברים ל' י"ב) מ"י יעל"ה לנ"ו השמימ"ה, רישי תיבות מיל"ה,

שמשקר בברית מילה, מסתלק ממנו יהו"ה וּשְׂדִי, וְשׁוֹרָה עָלָיו שָׁטָן שֶׁהוּא אֵל אַחֵר, הַנְּחַשׁ שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם שֶׁל יְהו"ה מִבְּפָנָיִם, וְסָם הַמּוֹת שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם שֶׁל שְׂדִי מִבְּחוּץ, וְזֶהוּ שְׂאֵמֶר הַפְּתוּב אֵת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לֹא שָׁב בְּתִשׁוּבָה וְסוּבַל כְּמָה יִסּוּרִים לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ מִשָּׁם וְאֵת סָם הַמּוֹת שָׁלוּ, שֶׁהִיא צִרְעַת מִמְאָרֵת, עִם כְּמָה מַחְלוֹת וּמְכוֹת, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר בּוֹ בְּשָׂר שֶׁהוּא עֶפְרָא, וְסוּד הַדְּבָר - וְעֶפְרָא אַחֵר יִקַּח אֵת הַבֵּית, בְּגִין הַנְּחַשׁ עֶפְרָא לַחֲמוֹ, עַד שֶׁיִּתְּפָרְס מֵאוֹתוֹ בְּשָׂר לֹא יִזוּז מִמֶּנּוּ, וְעֵינֵי חָשׁוּב כְּמַת. מָה בְּמִיתָה פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת, כְּמוֹ זֶה הָעֵינִי פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת. וְהָרִי פָּרְשׁוּהוּ כְּרָם זֶלֶת לְבָנֵי אָדָם, מָה זֶה כְּרָם זֶלֶת? אֵלֶּא מִי שֶׁצָּרִיף לְבָרִיּוֹת פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת כְּכֹרוֹם, וְכַמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יִסּוּרִים נוֹשֵׁף אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ הַהוּא.

וְרָא עוֹד, אֵלֶּא שְׁעֵנֵי חָשׁוּב כְּמִצְרַע, מָה מִצְרַע וְרָאשׁוּ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו', כִּף עֵנִי. מָה מִצְרַע מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, כִּף עֵנִי עָרוֹם וְיַחַף. וְעֵנִיּוֹת לְיִשְׂרָאֵל הִיא לְיִשְׂרָאֵל בְּמִקּוֹם צִרְעַת, וְאַרְבָּעָה דְיוֹקְנָאוֹת הֵם (גּוֹנִינִים) כְּאַרְבַּעַת צְבָעֵי הַצִּרְעַת, וְהֵם נִגְעַת לְבָן אֲדָמָדָם יִרְקַק בְּהֵרֵת שְׁחוּרָה, הָרִי אֲרָבָעָה, וְלִכְלָם יֵשׁ מִקּוֹמוֹת יְדוּעִים בְּגוּף, וּמֵהֶם בָּאִים לְבָנֵי אָדָם כְּמָה מַחְלוֹת. לָבָן וְאֲדָמָדָם - חֵלֶב טָמֵא וְכִבְד, יִרְקַק - מְרָה, בְּהֵרֵת שְׁחוּרָה - טְחוּל, וּמֵהֶם נוֹבְעִים אֲרָבָעָה מִיְנֵי מַחְלוֹת, וְהֵן מְרָה לְבָנָה, מְרָה אֲדָמָה, מְרָה יִרְקָה, מְרָה שְׁחוּרָה.

וְאִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, יוֹרֵד עָלָיו סָם חַיִּים שֶׁהִיא שְׂכִינָה, וְנֹאמֵר בָּהּ

סוֹפֵי תִיבוֹת יְהו"ה, וּבּוֹדָאֵי מָאן דְּמִשְׁקֵר בְּבְרִית מִלָּה, אֶסְתַּלַּק מִיְהו"ה וּשְׂדִי, וְשָׂרִיא עָלֶיהָ שָׁטָן דְּאִיהוּ אֵל אַחֵר, חוּיָא שְׂרִיא בְּאַתְרֵהּ דִּיהו"ה מְלַגָּאוּ, וְסָם מּוֹת שְׂרִיא בְּאַתְרֵהּ דְּשְׂדִי מְלַבֵּר, וְדָא אִיהוּ דְּאָמַר קָרָא (במדבר יט כ) אֵת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לֹא תָב בְּתִיּוּבְתָא, וְסָבִיל כְּמָה יִסּוּרִין (דף טו ע"ב) לְאַעֲבָרָא הַהוּא חוּיָא מִתְּמָן, וְלִסָּם הַמּוֹת דִּילֵיהּ, דְּאִיהִי צִרְעַת מִמְאָרֵת, בְּכַמָּה מְרַעִין וּמְכַתְּשִׁין, עַד דְּלֹא אֲשַׁתְּאַר בֵּיהּ בְּשָׂרָא דְּאִיהִי עֶפְרָא, וְרָזָא דְּמִלָּה (ויקרא יד מב) וְעֶפְרָא אַחֵר יִקַּח וְטַח אֵת הַבֵּית, בְּגִין הַנְּחַשׁ עֶפְרָא לַחֲמוֹ, עַד דִּיתְּפָרְס מֵהַהוּא בְּשָׂרָא לֹא יִזוּז מִיְהוּ, וְעֵנִי חָשׁוּב כְּמַת, מָה מִיתָה אֲנַפּוּי מִשְׁתַּנּוּיִן, כְּגוֹוֹנָא דְּאֵי אֲנַפּוּי מִשְׁתַּנּוּיִן, וְהָא אוּקְמוּהוּ (תהלים יב ט) כְּרָם זֶלֶת לְבָנֵי אָדָם, מָאִי כְּרוֹם זֶלֶת, אֵלֶּא מָאן דְּאֶצְטְרִיף לְבְרִייתָא אֲנַפּוּי מִשְׁתַּנּוּיִן כְּכֹרוֹם, וְכַמָּה נְשׁוּכִין דִּיִּסּוּרִין נְשִׁיף לִיהּ הַהוּא חוּיָא.

וְרָא עוֹד אֵלֶּא דְּעֵנֵי חָשִׁיב כְּמִצְרַע, מָה מִצְרַע (ויקרא יג מה) וְרָאשׁוּ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו', כִּף עֵנִי, מָה מִצְרַע מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, כִּף עֵנִי עָרוֹם וְיַחַף, וְעֵנִיּוֹתָא אִיהִי לְיִשְׂרָאֵל בְּאַתְרֵהּ דְּצִרְעַתָּא, וְאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין אֵינּוּן (ס"א גּוֹנִינִין), כְּאַרְבַּע גּוֹוִנִין דְּצִרְעַת, וְאֵינּוּן נִגְעַת לְבָן אֲדָמָדָם יִרְקַק בְּהֵרֵת שְׁחוּרָה, הָא אֲרָבָע, וְכִלְהוּ אֵית לוֹן אַתְרִין יְדִיעָאן בְּגוּפָא, וּמְנַהוּן אַתְיִין לְבָנֵי נְשָׂא כְּמָה מְרַעִין, לָבָן וְאֲדָמָדָם חֵלֶב טָמֵא וְכִבְד, יִרְקַק מְרָה, בְּהֵרֵת שְׁחוּרָה טְחוּל, וּמְנַהוּן נְבַעִין אֲרָבָע מִיְנֵי מְרַעִין, וְאֵינּוּן מְרָה חוּרָא, מְרָה סוּמְקָא, מְרָה יְרוּקָא, מְרָה אוּפְמָא.

וְאִם תָּב בְּתִיּוּבְתָא, נְחִית עָלֶיהָ סָם חַיִּים דְּאִיהִי שְׂכִינָתָא, וְאַתְמַר בָּהּ (ישעיה

וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, מְאֵלוּ מִיַּי
הַמְּחִלּוֹת, וּמְחִיָּה אוֹתוֹ מִמִּיתָה
שֶׁל עֲנִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר וְהַשִּׁיבוּ
וּחְיוּ, שְׁבוּזְמֵן שִׁישְׂרָאֵל עֲנִיִּים הֵם
קְרוּיִים מֵתִים, וּבְשִׁבְלֵם נֹאמֵר
שׁוּבוּ וּחְיוּ, וְאִין עֲנִיּוֹת כְּעֲנִיּוֹת
הַתּוֹרָה, שְׁמֵי שְׁאִין בּוֹ תוֹרָה נִקְרָא
מֵת, מְהֵי רְפוּאָתוֹ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם?
הַתּוֹרָה, שְׁנֹאמֵר בְּהָ עֵץ חַיִּים הִיא
וְגוֹמֵר, וְהִיא רְפוּאָה לְכָל
הַמְּחִלּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר רְפוּאוֹת
תְּהִי לְשַׁרְף וְכוּ'.

שִׁימְנֵי כְחוֹתֵם, מָה הַחוֹתֵם
בְּמִקּוּם הַזֶּה? זֶה אוֹת שְׁבַת יוֹם
טוֹב, שֶׁהוּא שְׁקוּל לְבְרִית מִלָּה,
כְּמוֹ כֵן שְׁבַת, ש' כְּנֻגַד שִׁי"ן שֶׁל
שֵׁם שְׁד"י, פְּלוּל מְשַׁלֵּשׁ חִיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, מְשַׁלְּשָׁה אֲבוֹת, ב' זֶה
ד' שֶׁהִיא רְבִיעִית לְאֲבוֹת וּרְבִיעִית
לְשַׁלֵּשׁ חִיּוֹת, וְהִיא דְמוּת אָדָם,
וְלֹא אָדָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּדְמוּת
פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלֹא מָה זֶה
אָדָם? יו"ד ה"א וּא"ו ה"א. שְׁבַת
בּוֹ שְׁד"י, יְהוּ"ה הוּא רְשׁוֹת
הַיְחִיד, רְחִיבוּ אַרְבַּעַה וְגָבְהוּ
עֲשֶׂרָה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י'
שֶׁל שְׁד"י כְּנֻגַד אוֹת שֶׁל שְׁבַת
וְיָמִים טוֹבִים, י' נְרַמְזוּ בּוֹ עֲשָׂר
סְפִירוֹת.

הַרְשָׁם הַזֶּה הוּא לְבֵן הַמְּלָךְ, אֲבָל
לְעֵבֶד שֶׁל הַמְּלָךְ הַרְשָׁם שֶׁלוֹ
שְׁד"י, מְהֻצֵד שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנֹאמֵר
בּוֹ כָּל הַנִּקְרָא בְּשְׁמֵי וְכוּ', וּמִי
הוּא? מִטְטְרוּ"ן, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבוֹן
שְׁד"י, וְהוּא אָדָם קִטְן בְּדְמוּת שֶׁל
מַעֲלָה, וְזֶהוּ אִם כְּבָנִים אִם
כְּעֵבֶדִים וְכוּ'.

מִי שְׂרָשָׁם שֶׁל אַרְיָה בְּחוֹתְמוֹ,
הוּא לְבֵן בְּפָנָיו. מִי שֶׁהוּא בְּחוֹתֵם
שֶׁל שׁוֹר, הוּא אָדָם בְּפָנָיו. מִי
שֶׁהוּא בְּחוֹתֵם שֶׁל נֶשֶׁר, הוּא יֶרֶק

בְּחוֹתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְדְמוּת אָדָם

וְשָׁב וּרְפָא לוֹ מְאֵלִין מִיַּי מְרַעִין, וּמְחִיָּה
לִיָּה מִמִּיתָה דְעֲנִיּוֹתָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (יחזקאל
יא לב) וְהַשִּׁיבוּ וּחְיוּ, דִּישְׂרָאֵל בְּזִמְנָא דְאִינוּן
עֲנִיִּים קְרוּיִים מֵתִים, וּבְגִינֵייהוּ אִתְּמַר שׁוּבוּ
וּחְיוּ, וְלִית עֲנִיּוֹתָא כְּעֲנִיּוֹתָא דְאוּרִייתָא, דְמָאן
דְלֹא אִית בֵּיה אוּרִייתָא אִתְּקַרֵי מֵת, אֲסוּוֹתָא
דִּילִיָּה מְאִי הוּא לְהֵהוּא עֲלֵמָא, אוּרִייתָא,
דְאַתְּמַר בֵּיה (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר,
וְאִיהִי אֲסוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שם
ח) רְפוּאוֹת תְּהִי לְשַׁרְף וְכוּ'.

שִׁימְנֵי כְחוֹתֵם (שיר ח ו), מְאִי חוֹתֵם בְּהֵאֵי אִתְּר,
דָּא אוֹת שְׁבַת יוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׁקִיל
לְבְרִית מִלָּה, כְּנֻגַד דָּא שְׁבַת, ש' לְקַבֵּל
שִׁי"ן דְשֵׁם שְׁד"י, פְּלִילָא מִתְּלַת חִיּוּן עֲלֵאִין,
מִתְּלַת אֲבָהֵן, ב' דָּא ד', דְּאִיהִי רְבִיעֵאָה
לְאֲבָהֵן, וּרְבִיעֵאָה לְתַלַּת חִיּוּן, וְאִיהִי דְמוּת
אָדָם, וְלֹאוּ אָדָם, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א
ט) וּדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֲלֵא מְאִי אָדָם יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, שְׁבַת בֵּיה שְׁד"י, יְהוּ"ה הוּא
רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחִיבוּ אַרְבַּעַה וְגָבְהוּ עֲשֶׂרָה יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, י' דְשְׁד"י לְקַבֵּל אוֹת דְשְׁבַת
וְיוֹמִין טְבִין, י' בֵּיה אִתְּרַמִּיזוּ עֲשָׂר סְפִירָן.

הֵאֵי רְשִׁימוּ אִיהוּ לְבָרָא דְמִלְפָּא, אֲבָל לְעֵבֶדָא
דְּמִלְפָּא רְשִׁימוּ דִּילִיָּה שְׁד"י, מִסְטְרָא
דְּהֵהוּא דְאַתְּמַר בֵּיה (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשְׁמֵי
וְכוּ', וּמְאִי נִיהוּ מִטְטְרוּ"ן, דְסִלִּיק לְחֻשְׁבוֹן
שְׁד"י, וְאִיהוּ אָדָם זְעִירָא בְּדִיוּקְנָא דְלְעִילָא,
וְדָא אִיהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעֵבֶדִים וְכוּ'.

מָאן דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דְאַרְיָה בְּחוֹתְמָא דִּילִיָּה
אִיהוּ חֲנוּר בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא
דְשׁוֹר אִיהוּ סוּמְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ

בְּחוֹתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְדְמוּת אָדָם

בפניו. מי שהוא כחותם של דמיות אדם, הוא שחר בפניו, כמו שהתורה שנאמר בה שחורה אני ונאווה.

שימני כחותם, זו התורה, שנאמר בה תורת אמת היתה בפיהו, והיא כלולה מעשר אמירות שהם י, ומעשרה דברות שהן ה"ה, ומה זה תורה? ו' הכולל ששת ימי בראשית, על לבך - זה שלשים ושנים אלהיים בחשבון ל"ב, שתלויים מו', שהוא ו' פעמים טוב, ובה נשתלם (ה) השם של ארבעים ושנים אותיות שבהם נבראו שמם וארץ וכל מה שיש בהם, וזהו הסוד של פי יום נקם בלבי, לבני עולה ארבעים ושנים. ויכלו, שבעים ושנים שמות של השם המפרש, ועליו נאמר לבני גליתי, ולא יכרי, שהם מאתים ארבעים ושמונה מצוות התורה, לא גליתי, ובייכלו הזה, (ה' בששי שהוא

בו, וזהו ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, שזו) הו' של הששי היא המלכות השביעית, והיא נקראת ע"ב, ובה רוכב ו' לגאל את ישראל. זהו שפתוב הנה יהו"ה רוכב על ע"ב קל, משום שהיא הפלל של שלשת האבות שתלויים מהם שבעים ושנים שמות ונכללים בה, וכנגד שלשת האבות נאמר בויכלו שלש פעמים שביעי, וזהו הסוד של שפ"ת, ב"ת ש, שהם ויסע ויבא ויט שנכללים בב"ת, באותו זמן חלה זכות אבות, שמיום שנחרב בית המקדש, העולם נקרא תהו ובהו, משם ואילך התקנים הפתוב אמרתי עולם חסד יפנה, חסד עולה לחשבון שבעים ושנים שמות. וזה הסוד שנקשר השביעי ביום

הראשון, ומי השביעי? זה צדיק האות של שבת וימים טובים, וסוד הדבר - חי יהו"ה שכבי עד הבקר, וזה הבקר של אברהם, אותו שנאמר בו וישכם אברהם בבקר, והוא החסד שלו,

איהו אופם באנפוי, כגוונא דאורייתא דאתמר (שיר א ה) שחורה אני ונאווה.

שימני כחותם, דא אורייתא, דאתמר בה (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואיהי כלילא מעשר אמירן דאנון י, ומעשר דברן דאינון ה"ה, ומאי תורה ו' כליל שית ימי בראשית, על לבך דא ל"ב אלהיים בחושפן ל"ב, דתליין מן ו', דאיהו ו' זמנין טוב, ובה אשתלים (ג"א ו') שמא דארבעין ותרין אתוון, דבהון אתבריאו שמיא וארעא וכל מה דאית בהון, ודא איהו רזא כי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), לב"י סליק מ"ב, ויכל"ו ע"ב שמהן דשמא מפרש, ועליה אתמר ללבי גליתי, ולאברי דאנון רמ"ח פקודין דאורייתא לא גליתי, ובהאי ויכלו (ה' בששי דאיהו בו, ודא איהו ויהי (דף טז ע"א) ערב ויהי בקר יום הששי, רחמי) ה' דהששי איהו מלכות שביעאה, ואיהי אתקריאת ע"ב, ובה רכיב ו' למפרק לישראל, הדא הוא דכתיב (ישעיה יט א) הנה יהו"ה רוכב על ע"ב קל, בגין דאיהי פללא דתלת אבהן, דתליין מנהון ע"ב שמהן, ואתפלילן בה, ולקבל תלת אבהן אתמר בויכלו תלת זמנין שביעי, ודא איהי רזא דשפ"ת, ב"ת ש, דאינון ויסע ויבא ויט דאתפלילן בב"ת, בההיא זמנא חלה זכות אבהן, דמיומא דאתחריב פי מקדשא עלמא אתקרי תהו ובהו, מתמן ואילך אתקיים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יפנה, חס"ד סליק לחושפן ע"ב שמהן.

ודא רזא דאתקשר שביעי ביומא קדמאה, ומאן שביעי דא צדיק אות דשפת וימין טבין, ורזא דמלה חי יהו"ה שכבי עד

משום שפחסד הזה נתקן הפסא, שיהא נפילה, זהו שכתוב והוכן בפחסד פסא, וכו' תקום, וסוד הדבר - ובחסד עולם רחמתיך, וכל הספירות נקשרות בימין, משום שעליו נאמר מימינו אש דת למו, מימין נתנה תורה, בגלל זה מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ובקצע המים של התורה משם, מה של אברהם, להיות לו בה שם עולם, ובה השתלמה ה' של משה, שהיא במשכון לגבי אברהם במשה, שהביא את התורה, עד שיפדה את בניו, וסוד הדבר - כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

וסוד הגאלה הוא בחותם הזה, שעליו נאמר פי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, בשמחה עולה לחשבון אד"ן שהיא אדנ"י, ארון הברית, אדון כל הארץ נקרא, פרט לאות ש' שהוא שלש מאות, והם שלשת האבות שהתחברו עמה, ואותיות בשמח"ה הן מחשב"ה, ש שלשה אבות, בחמ"ה ה"ן, והיא השכינה שאין לה יחוד אלא במינה, כמו שאותיות ה"ן, ונעשו עשרה ונעשו מאה, כמו שהשכינה כלולה כל העשרה וכל המאה, והינו מה שכתוב הן ליהו"ה אלהי"ך השמים ושמי השמים, וסוד הדבר - הן אדנ"י.

ובשלוש תובלון, ש שלשת האבות, ו"ו שני משיחין, מ' ל"ב של ובשלו"ם עולים לע"ב, וזהו שנאמר ושבתי בשלום אל בית אבי, שמחה היא, שנאמר בה לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך, זה יין המשמר בענביו, ועליו נאמר סוד יהו"ה ליראיו.

הבקר (רות ג יג), ודא בקר דאברהם, ההוא דאתמר ביה (בראשית יט כז) וישפם אברהם בבקר, ואיהו חסד דיליה, בגין דבהאי חסד אתתקן פרסייא דאיהי נפילה, הדא הוא דכתיב (ישעיה טז ה) והוכן בפחסד פסא, וביה תקום, ורזא דמלה ובחסד עולם רחמתיך (שם נד ח), וכל ספירן מתקשרין בימינא, בגין דעליה אתמר (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, מימינא אתייהיב אורייתא, בגין דא מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ובקצע מים (ישעיהו סג יב) דאורייתא מתמן, מה דאברהם, למהוי ליה בה שם עולם, ובה אשתלים ה' דמשה, דאיהי במשפונא לגביה דאברהם במשה, דאייתי אורייתא, עד דיפרוק לבנוי, ורזא דמלה כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מיכה ז טו).

ורזא דפורקנא בהאי חותמא איהו, דעליה אתמר (ישעיהו נה יב) פי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, בשמחה סליק לחושפן אד"ן דאיהו אדנ"י, ארון הברית אדון כל הארץ אתקרי, פר מאת ש' דאיהו תלת מאה, ואינון תלת אבהן דאתחברו בה, ואתוון בשמח"ה איהי מחשב"ה, ש תלת אבהן בחמה ה"ן, ואיהי שכינתא דלית לה יחודא אלא במינה, כמה דאתוותא דה"ן, ואתעבידו עשרה ואתעבידו מאה, כמה דשכינתא פלילא פלהו עשרה וכלהו מאה, והינו דכתיב (דברים יד) הן ליהו"ה אלהי"ך השמים ושמי השמים, ורזא דמלה הן אדנ"י.

ובשלוש תובלון (ישעיהו נה יב), ש תלת אבהן, ו"ו תריין משיחין, מ' ל"ב דובשלו"ם סליק ע"ב, ודא איהו דאתמר (בראשית כח כא) ושבתי בשלום אל בית אבי, שמחה איהו דאתמר ביה (קהלת ט ז)

לך אכול בשמחה לחמך ושתה

יין טוב זה צדיק, שנאמר בו הצדיק אבד, ומה זה אבד? אבד אותו המעין, ונשארו נחרב ויבש, בבית ראשון ושני.

קם הוזקן ואמר: אדנ"י עולה במחשבה ולא בחשבון, ועליו נאמר ה"ס כל בשר מפני יהו"ה כי נעור ממעון קדשו, יתעורר בו כמו שהתעורר משנתו, וחזר לשנתו עד שיתעורר יהו"ה שהוא רחמים, לקים בו וברחמים גדולים אקבצך, גדולים נקראת מצד של הא"ל הגדול שהוא חסד, והשכינה עולה בו להקרא גדולה, ובו ודאי סוד הגאולה, כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו בו סוד הגאולה, שהוא רשום בשם של ע"ב, שהם וה"ו אנ"י וה"ו, ראשי תבות וא"ו, שלש עשרה מדות של רחמים של התורה, שנתנה מימין.

נשאר יו"ד ה"א ה"א שעולה לחשבון שלשים ושפים, והוא ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל. ועוד, היא שלשים ושנים אלהי"ם של מעשה בראשית, שעליו נאמר כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, והשם של ע"ב הוא ויכל"ו, בו נשלם סוד הגאולה, ועליו נאמר ללבי גליתי, שהוא חשבון ויכל"ו, ובו התקים הכתוב אמרתי עולם חסד יבנה, וכמו שיצאו ממצרים בסוד של שבעים ושנים שמות, כך יצאו בהם פשיגאלו באחרונה, באותו זמן חסד יהו"ה מלאה הארץ, ועליו נאמר וחסדי מאתך לא ימוש ובחסד עולם רחמתיך, ומשום זה שבח דוד את הקדוש ברוך הוא בגלות, שהיא שאול, בחסד הזה, כמו שנאמר כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה.

כלב טוב יינך, דא יין המשומר בענביו, ועליה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליריאו, יין טוב דא צדיק, דאתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, ומאי אבד אבד ההוא נביעו, ואשתאר נחרב ויבש בבית ראשון ושני.

קם סבא ואמר אדנ"י במחשבה סלקא, ולא בחשבון, ועליה אתמר (זכריה ב ה"ס כל בשר מפני יהו"ה כי נעור ממעון קדשו, יתער ביה כמה דאתער משנתיה וחזר לשנתיה, עד דיתער יהו"ה דאיהו רחמי, לקיימא ביה וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), גדולים אתקריאת מסטרא דהא"ל הגדול דאיהו חסד, ושכינתא ביה סלקא לאתקרי גדולה, וביה ודאי רזא דפורקנא, פגוונא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו ביה רזא דפורקנא, דאיהו רשים בשמא דע"ב, דאינון וה"ו אנ"י וה"ו רישי תיבין וא"ו, תלת עשר מכילן דרחמי דאורייתא, דאתייהיבת מימינא.

אשתאר יו"ד ה"א ה"א דסליק לחשבון ל"ב, ואיהו ב' מן בראשית ל' לעיני כל ישראל, ועוד איהו ל"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, דעליה אתמר (ישעיהו סג ד) פי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, ושמא דע"ב איהו ויכל"ו,

ביה אשתלים רזא דפורקנא, ועליה אתמר ללב"י גליתי דאיהו חושבון ויכל"ו, וביה אתקיים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה, וכמה דנפקו ממצרים ברזא דע"ב שמיהן, כך יפקון בהון פד יפרקון בבתרייתא, בההוא זמנא חסד יהו"ה מלאה הארץ (שם לג ה), ועליה אתמר (ישעיהו נד ח) וחסדי מאתך לא ימוש, ובחסד עולם רחמתיך, ובגין דא שבח דוד לקודשא בריך הוא בגלותא דאיהי שאול בהאי חסד, כמה דאת אמר (תהלים פו יג) פי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה.

וְאִם אַמּוֹת הָעוֹלָם דּוֹחֲקִים אֶת
יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד, שְׁהִיא
דְּל"ת בְּגִלוּת, וּמִתְקִים בּוֹ הַפְּתוּב
בְּטָרָם תַּחֲלִיל יְלָדָה, וְשִׁבְעִים תְּבוּת
שֶׁל הַמְּזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהו"ה בְּיוֹם
צָרָה, הֵם כְּנֶגֶד שִׁבְעִים שָׁרִים,
שֶׁהֵם הַצִּירִים וְהַחֲבָלִים שֶׁל
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה,
שְׁאוֹתִיּוֹת ב' נִקְרָאִים בּוֹ פְּלִטְרִין
גְּדוֹלִים, זֶהוּ שְׁפָתוֹב גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי
יְהו"ה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא
בּוֹ גְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גְּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח, וְכוּ עוֹלָם
יִשְׂרָאֵל לְגִדְלָה.

וּבְשִׁכְנֵיהָ נֶאֱמַר הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי.
בְּאוֹתוֹ זְמַן הַתְּקִים בֵּיהּ הַפְּתוּב
גְּדִלוֹ לִיהו"ה אֲתִי, וּבֵיהּ (ובו) נֶאֱמַר
בְּקֶדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ זְמַן פִּי
גְּדוֹל אֲתָהּ וְגוֹמֵר, וְכוּ עוֹשֶׂה
גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְזֶהוּ חֶסֶד,
בּוֹ וַיְכַלּוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (ובו וַיְכַלּוּ בַּהֲשִׁשִּׁי),
מִשּׁוּם שֶׁבּוֹ ה' שֶׁל אֲבִרְהָם הוֹלֵךְ
אֵלָיָהּ ו', מִיַּד יַתְעוֹרֵר י"ה לְקַרְבּ.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב פִּי יָד עַל פֶּס י"ה,
וְשִׁשִּׁי הוּא הָאֵלֶּף הַשְּׁשִׁי, שְׁבִיעִי
יְסוֹד, בּוֹ נִכְלָלוּ וְהַתִּיחַדוֹ שֶׁשׁ
סְפִירוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיְכַלּוּ
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְהַשְּׂכִינָה שֶׁהֵם ו"ה, יוֹם
הַשְּׁשִׁי, מִשּׁוּם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר פִּי כָל
בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְתִרְגּוּמוֹ שְׁאוֹחַז
בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְזֶהוּ כ"ל, וְעֲלִיו
נֶאֱמַר וְכָל צְבָאָם, מַה זֶה צְבָאָם?
שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת.

וְכוּ נִקְרָאוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת
שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְכַל
אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִצַּד

וְאִי אוֹמְרִין (דף טו ע"ב) דְּעֲלָמָא דְּחֶקֶן לְהוּ
לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי, קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
חָס עַל ד' מִן חֶסֶד דְּאִיְהִי דְּל"ת בְּגִלוּתָא,
וְאֲתִקְיִים קָרָא בֵּיהּ (ישעיה סו ז) בְּטָרָם תַּחֲלִיל
יְלָדָה, וְשִׁבְעִין תִּיבִין דְּמְזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהו"ה בְּיוֹם
צָרָה (תהלים כ ב) אֵינוֹן לְקַבֵּל שִׁבְעִים שָׁרִים,
דְּאֵינוֹן צִירִים וְחֲבָלִים דְּשִׁכְנֵיתָא עֲלָאָה
וְתַתָּאָה, דְּאֲתוּוֹן ב' בֵּיהּ אֲתִקְרִיאַן פְּלִטְרִין
גְּדוֹלִים, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב (תהלים קיא ב) גְּדוֹלִים
מַעֲשֵׂי יְהו"ה, וְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בֵּיהּ אֲתִקְרִי
גְּדוֹל, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שם קמו ה) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב כַּח, וּבֵיהּ סְלִקִין יִשְׂרָאֵל לְגִדְלוּהָ.

וְשִׁכְנֵיתָא בֵּיהּ אֲתִמַּר (שמות לג כא) הִנֵּה מְקוֹם
אֲתִי, בֵּהּ הוּא זְמַנָּא אֲתִקְיִים בֵּיהּ
קָרָא (תהלים לד ד) גְּדִלוֹ לִיהו"ה אֲתִי, וּבֵיהּ (ג"א
ובֵיהּ) אֲתִמַּר בְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בֵּהּ הוּא זְמַנָּא
פִּי גְּדוֹל אֲתָהּ וְגוֹמֵר (שם פו ט) וּבֵיהּ עוֹשֶׂה
גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר (איוב ט ט) וְדָא אִיהוּ חֶסֶד,
בֵּיהּ וַיְכַלּוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (ג"א ובֵיהּ וַיְכַלּוּ בַּהֲשִׁשִּׁי), בְּגִין
דְּבֵיהּ ה' דְּאֲבִרְהָם אָזִיל ו' לְגַבְהָ, מִיַּד יַתְעַר
י"ה לְקַרְבָּא, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב (שמות יז טז) פִּי יָד
עַל פֶּס י"ה, וְשִׁשִּׁי אִיהוּ אֵלֶּף שְׁתִּיתָאָה, שְׁבִיעִי
יְסוֹד, בֵּיהּ אֲתַפְּלִילוּ וְאֲתִיחַדוּ שִׁית סְפִירָן,
הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב (בראשית ב א) וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵיתָא,
דְּאֵינוֹן ו"ה, יוֹם הַשְּׁשִׁי בְּגִין דְּעֲלִיָּה אֲתִמַּר (ד"ה
א כט יא) פִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְתִרְגּוּמוֹ דְּאֲחִיד
בְּשָׁמַיָּא וּבְאֶרְעָא, וְדָא אִיהוּ כ"ל, וְעֲלִיָּה
אֲתִמַּר (בראשית ב א) וְכָל צְבָאָם, מַאי צְבָאָם תְּרִי
סְמִכֵי קְשׁוּט.

וּבֵיהּ אֲתִקְרִיאוּ תְּלַת אֲבָהֵן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (שם) וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִסְּטָרָא דְּכִרְכָּה, וַיְקַדְּשׁ

וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִצַּד

שֶׁל בְּרָכָה, וַיִּקְדַּשׁ אוֹתוֹ מִצַּד שֶׁל קִדְשׁוֹ, וַיִּשְׁבּוֹת בּוֹ מִצַּד שֶׁל הַיְחִוּד, וְזֶהוּ וַיִּכְלוּ, שֶׁנִּכְלְלוּ בּוֹ שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם בְּסוּד הַשֵּׁם שֶׁל ע"ב, כְּמוֹ כֵן חֲסֵד נִקְרָא גְדוֹל, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל ע"ב תְּבוּת, גְּבוּרָה הַכֹּלֵל שֶׁל רִי"ו אוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ בְּשֵׁם שֶׁל ע"ב, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא ו' כּוֹלֵל הַפֶּל, וְזֶהוּ סוּד וַיַּעֲבֹר יְהו"ה עַל פָּנָיו, ע"ב רִי"ו יְהו"ה, עַל פָּנָיו, מַה זֶה פָּנָיו? פָּנָיו זֶה וָא"ו, י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבֹּצֶךָ, גְּדוּלִים וְדָאֵי מִצַּד שֶׁל הַחֲסֵד, שֶׁהוּא הָא"ל הַגְּדוֹל.

וְהִבְרָא נִכְלָל בְּשִׁבְעֵיּוֹת שֶׁהֵיא מַלְכוּת, ה' שְׁבִיעֵי ה' וְדָאֵי, בְּכֹל הַשְּׁבִיעִיּוֹת פְּלוּלָה, וְהֵיא ה' שֶׁל יוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם זֶה צִדִּיק, עָלָיו נֶאֱמַר וְהָיָה יְהו"ה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, הוּא יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי הַיּוֹם שֶׁל כָּל הַיָּמִים, וְעָלָיו נֶאֱמַר שִׁכְבִּי עַד הַבֶּקֶר, וְזֶהוּ בִּקְרָא שֶׁל אֲבֵרָהִם, שֶׁכְּתוּב וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהִם בַּבֶּקֶר, וַיִּשְׁכַּם לְגַאֲלָה, וְבוֹ הַבֶּקֶר אֹר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְתוֹרָה אֹר, וְזֶהוּ הָאֹר שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְהוּא פֶסַח זְרוּעַ יָמִין, וְבוֹ עֲתִידִים לְהַגְאֵל. דְּבַר אַחֵר, שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם עַל לִבְךָ, הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁהֵיא בְּגָלוּת. לֹא כְּתוּב חוֹתֶם, אֲלֵא כְחוֹתֶם, בְּאוֹתוֹ חוֹתֶם שֶׁל הַגּוֹשְׁפִּנְקָה, שֶׁהֵיא חוֹתֶם אֲמֵת, וְכֵה (ח) חֲתַמְנוּ לְחַיִּים, וּמֵיהוּ הַחוֹתֶם הַזֶּה שָׁבוּ יֵשׁ חַיִּים? אֲלֵא זֶהוּ עֵץ הַחַיִּים שָׁבוּ בָּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת יוֹצְאִים, עֵץ וְדָאֵי, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ עֵץ הַחַיִּים מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, וְהָעֵץ הַזֶּה הֵיא ו', מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת

אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְקִדְוִשָׁה, וַיִּשְׁבּוֹת בּוֹ מִסְטָרָא דִּיחִוּד, וְדָא אֵיהוּ וַיִּכְלוּ, דְאֵתְּכִלְלוּ בֵּיהַ תְּלַת אֲבָהֵן, דְאֵינּוֹן בְּרִזָּא דְשִׁמָּא דְע"ב, כְּגוֹוָנָא דְא חֲסֵד אֲתַקְרִי גְדוֹל, בְּגִין דְאֵיהוּ כֹּלְלָא דְע"ב תִּיבִין, כְּגוֹוָנָא דְע"ב תִּיבִין, גְּבוּרָה כֹּלְלָא דְרִי"ו אֲתוּוֹן דְאֵית בְּשִׁמָּא דְע"ב, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְאֵיהוּ ו' כֹּלֵל כֹּלְלָא, וְדָא אֵיהוּ רִזָּא (שְׁמוֹת לְדו) וַיַּעֲבֹר יְהו"ה עַל פָּנָיו, ע"ב רִי"ו יְהו"ה, עַל פָּנָיו מְאֵי פָּנָיו, אֲנַפּוּי דָא וָא"ו י"ג מְכִילָן דְרַחֲמֵי, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (יִשְׁעִיהוּ נֹד) וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבֹּצֶךָ, גְּדוּלִים וְדָאֵי מִסְטָרָא דְחֲסֵד, דְאֵיהוּ הָא"ל הַגְּדוֹל.

וְכִרָּא אֲתַכְלִיל בְּשִׁבְעֵיּוֹת דְאֵיהֵי מַלְכוּת, ה' שְׁבִיעֵי ה' וְדָאֵי בְּכֹל שְׁבִיעֵיּוֹת כֹּלְלָא, וְאֵיהֵי ה' דְיוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם דָּא צִדִּיק, עָלֶיהָ אֲתַמַּר (זְכוּרִיה יֵד ט) וְהָיָה יְהו"ה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, אֵיהוּ יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יוֹם דְכֻלְּהוּ יוֹמִין, וְעָלֶיהָ אֲתַמַּר (רוֹת ג יג) שִׁכְבִּי עַד הַבֶּקֶר, וְדָא הוּא בִּקְרָא דְאֲבֵרָהִם, דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית יט כז) וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהִם בַּבֶּקֶר, וַיִּשְׁכַּם לְפוֹרְקָנָא, וְכֵה הַבֶּקֶר אֹר, דְאֲתַמַּר בֵּיהַ (מְשִׁלִּי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, וְהֵיא אֵיהוּ אֹר דְאֲתַמַּר בֵּיהַ (שְׁמוֹת י כג) וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְאֵיהוּ פֶסַח דְרוּעָא יְמִינָא, וְכֵה עֲתִידִין לִיגְאֵל.

דְּבַר אַחֵר שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם עַל לִבְךָ (שִׁיר ח ו), הֵיא קָרָא עַל שְׂכִינְתָא אֲתַמַּר דְאֵיהֵי בְּגָלוּתָא, חוֹתֶם לֹא פְתִיב, אֲלֵא כְחוֹתֶם, כְּהוּא חוֹתֶם דְּגוֹשְׁפִּנְקָא דְאֵיהֵי חוֹתֶם אֲמֵת, וְכֵה (ג"א ודא) חֲתַמְנוּ לְחַיִּים, וּמְאֵי נִיהוּ הֵיא חוֹתֶם דְכֵה חַיִּים, אֲלֵא דָא עֵץ הַחַיִּים, דְכֵה בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי נְפִיקִין, עֵץ וְדָאֵי הוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהַ עֵץ הַחַיִּים מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה, וְהֵיא עֵץ אֵיהוּ ו', מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנָה דָּא

שנים זה ה', החיים הם אב ואם שהם י"ה, י' היא חכמה, ומנין לנו שנקרא חיים? כמו שנאמר והחכמה תחיה בעליה, ה' בו האם העליונה. מנין לנו שנקראת חיים? כמו שנאמר עץ חיים היא ודאי, ושניהם פי חיים הם למצאיהם.

והשכינה התחבונה רשומה בחותם הזה, שהוא חותם אמת, וכל ציורי החותם הזה הם רשומים בה, להודיע שהיא הציור של העמוד האמצעי שהוא אמת, אדם (אמת) החותם שלו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, הוא חותם בו לחיים, וממנו יורשים בני ישראל בנים חיים ומזונות, חיים מצד של האב והאם שהם י"ה, בנים מצד של העמוד האמצעי, שעל (ועל) שמו נקראו ישראל למטה בני בכרי ישראל, והוא ו'. מזונות מהצד של ה', שהיא המוציא לחם מן הארץ, ובזמן שישורשים ממנו שלש (שתי) הדרגות הללו שפלולות בשמו, נקראים למטה ישראל בני הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמן שישורשים ישראל משמו של הקדוש ברוך הוא שלשת אלה, בנים חיים ומזונות, נאמר בהם פי עזה כמות אהבה, קשה היא ממיתה הפרדת הקדוש ברוך הוא מבניו. ומנין לנו שיש הפרדה בין הקדוש ברוך הוא ובניו? פאן מוכיח, פי אם עונותיכם היו מבדלים וכו', וקשה היא ממיתה, ועליה נאמר פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמן שישאל מן האלהים את מצוות התורה באהבה, קשה כשאל קנאה, שמקנא הקדוש ברוך הוא על סמא"ל ועל נקבתו,

ה', החיים אינון אבא ואימא דאינון י"ה, י' איהו חכמה, ומנלן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (קהלת יב) והחכמה תחיה בעליה, ה' ביה אימא עלאה, מנא לן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (משלי ג יא) עץ חיים היא ודאי, ותרוייהו (שם ד כב) פי חיים הם למוצאיהם.

ושכינתא תתאה איהו רישומא בהאי חותמא דאיהו חותם אמת, וכל ציורין דהאי חותמא אינון רשימין בה, לאשתמודעא דאיהי ציורא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו אמת, אדם (ס"א דא איהו) חותם דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו חתים ביה לחיים, ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני, חיי מסטרא דאבא ואימא דאינון י"ה, בני מסטרא (ד טו טו) דעמודא דאמצעיתא, דעל (נ"א ועל) שמייה אתקריאו ישראל לתתא בני בכרי ישראל, ואיהו ו', מזוני, מסטרא דה' דאיהי המוציא לחם מן הארץ, ובזמנא דירתין מניה אלין תלת (נ"א תרין) דרגין דכלילין בשמייה, אתקריאו ישראל לתתא בנוי דקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (דברים יד א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמנא דירתין ישראל משמוי דקודשא בריך הוא אלין תלת בני חיי ומזוני, אתמר בהון (שיר ח ו) פי עזה כמות אהבה, תקיפא איהי ממיתה אפרשותא דקודשא בריך הוא מבנוי, ומנלן דאפרשותא אית בין קודשא בריך הוא ובנוי, הקא אוכח, (ישעיה נט ב) פי אם עונותיכם היו מבדילים וכו', וקשה איהי ממיתה, ועלה אתמר (רות א יז) פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמנא דישראל מקיימין פקודיא דאורייתא ברחימו, קשה כשאל קנאה (שיר ח

ו), דמקנא קודשא בריך הוא על סמא"ל ועל נוקביה, דאינון גרמין לבר

שֶׁהֵם גּוֹרְמִים לְאָדָם מִיָּתֶה
 בְּחֻטְאֵיהֶם וְגוֹרְמִים לוֹ לְחֻטָּא,
 וּמְשׁוּם זֶה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְטַל מֵהֶם נִקְמָה וְלִהְעִבְרִים
 מִן הָעוֹלָם, שְׁסַמְא"ל וְנִקְבְּתוּ הִיא
 מִיָּתֶה, שֶׁהִיא לִילִי"ת, מְלֶאֶךָ
 הַמּוֹת, יֵצֵר הָרַע, שְׁנִקְבָה הִיא עִם
 הַזָּכֵר, וְזָכַר עִם הַנִּקְבָּה, וְזֶה מִזֵּין
 לָנוּ? הַפְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׁפָתוּב
 בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלָנָה. אָדָם חֻטָּא עִם
 נִקְבָה, נִתֵּן לוֹ יֵצֵר הָרַע נִקְבָה,
 חֲוָה חֻטָּאָה עִם זָכָר, נִתֵּן לָהּ יֵצֵר
 הָרַע מְזָכָר, וְעַלֶּיהָ נֹאמַר בְּעֶצֶב
 תִּלְדִּי בָנִים, וְזֶהוּ פִי עֲזָה כְּמוֹת
 אֶהְבֶּה וְכוּ'.

וְעוֹד פִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה, אִם
 יִשְׂרָאֵל יַעֲרֹו אֶת הָאֶהְבָּה הַזֹּו
 קִדְּם הַזְּמַן, צְרִיכִים לְהַעֲרִיחַ
 פְּרָאוּי, וְאִם לֹא, אֵל יַעֲזְרֵנוּ אוֹתָהּ.
 זֶהוּ שְׁפָתוּב הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוֹ בְּאִילוֹת
 הַשָּׂדֶה וְגוֹמַר, שְׁשִׁבְעָה הִיא
 שְׁלֹא שׁוֹרָה עַל הַכֶּסֶף עַד שְׁנוּטִל
 נִקְמָה מֵעַמְלֶק, שְׁחָלַל שְׁתֵּי
 אוֹתוֹת שֶׁהֵן י"ה, שְׁיִצֵּא מִן מִלְּהָ
 מ"ל י"ה, וּמְשׁוּם זֶה פִּי יָד עַל כֶּסֶף
 י"ה, וְזוֹ א.

וּבְשִׁמְנֵי הַזְּמַן לְנִקְמָה מִמֶּנּוּ,
 וְשִׁלְהַבּוֹת אֵשׁ יוֹצֵאוֹת מִי"ה הַזֹּו,
 כְּמוֹ שְׁנֹאמַר רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִיָּה אֵשׁ
 שְׁלֵחַת י"ה, וְהֵן הַשְּׁלֵחַבוֹת שֶׁל
 אִישׁ וְאִשָּׁה, שְׁשֵׁם א"ש א"ש,
 וְשֵׁם י"ה. אִישׁ כְּמוֹ שְׁנֹאמַר
 יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה, שְׁנוּטִל
 נִקְמוֹת מִפְּרַעַה וּמַעֲמוֹ, אִשָּׁה זֹו
 שְׁכִינָה, שְׁנֹאמַר בְּהָ מִצָּא אִשָּׁה
 מִצָּא טוֹב וְגוֹמַר.

דְּבַר אַחַר שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם, כ"ח
 ת"ם, כ"ח זֹו הַשְּׁכִינָה הַעֲלִינָה,
 כ"ח מ"ה מִן חֻקְמָה, וְעַלֶּיהָ נֹאמַר
 וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח אֲדַנִּי, ת"ם
 זֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִמְעֵלָה, שְׁעַל שְׁמוֹ

נֵשׁ מִיָּתֶה בְּחֻבְבֵּיהוּ, וְגַרְמִין לוֹן לְמַחֲטִי, וּבִגִּין
 דָּא עֲתִיד קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא לְנִטְלָא נּוֹקְמָא
 מְנִייהוּ, וְלֹאֲעִבְרָא לוֹן מִן עֲלֵמָא, דְּסַמְא"ל
 וְנוֹקְבָא דִילִיָּה אִיְהִי מִיָּתֶה, דְּאִיְהִי לִילִי"ת
 מְלֶאֶךָ הַמּוֹת יֵצֵר הָרַע, דְּנוֹקְבָא אִיְהִי עִם
 דְּכוּרָא, וְדְכוּרָא עִם נּוֹקְבָא, וְהִיא מְנַלְן, קְרָא
 אוֹכַח דְּכְתִיב (בְּרַשִׁית ג' יז) בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלָנָה, אָדָם
 חָאב בְּנוֹקְבָא אֲתִיְהִיב לִיָּה יֵצֵר הָרַע נּוֹקְבָא,
 חֲוָה חֲבַת בְּדְכוּרָא אֲתִיְהִיב לָהּ יֵצֵר הָרַע
 מְדְכוּרָא, וְעַלֶּה אֲתַמַּר (ש"ם טז) בְּעֶצֶב תִּלְדִּי
 בָנִים, וְדָא אִיְהוּ פִי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה וְכוּ' (שִׁיר

פ ח)

וְעוֹד פִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה, אִם יִשְׂרָאֵל יַתְעֲרוּן
 לָהּ לְהֵאֵי אֶהְבֶּה קִדְּם זְמַנָּא, צְרִיכִין
 לְאֲתַעְרָא לָהּ פְּדָקָא יְאוֹת, וְאִי לֹאוֹ לֹא יַתְעֲרוּן
 לָהּ, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ג' ה) הַשְּׁבַעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוֹ בְּאִילוֹת
 הַשָּׂדֶה וְגוֹמַר, דְּאוֹמַאָה אִיְהִי דְלָא שְׂרִיא עַל
 פְּרִסְיָא עַד דְּנִטְיִל נּוֹקְמָא מֵעַמְלֶק, דְּחָלַל תְּרִין
 אֲתוּוֹן דְּאִינוּן י"ה, דְּנִפְיִק מִן מִלְּ"ה מְ"ל
 י"ה, וּבִגִּין דָּא (שְׁמוֹת יז טז) פִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה וְדָא
 א.

זְכַר מְטָא זְמַנָּא לְנִקְמָא מְנִיָּה, וְשִׁלְהַבּוֹבִין
 דְּאִשָּׁא נִפְקִין מֵהִאִי י"ה, כְּמָה דְּאֵת
 אֲמַר (שִׁיר ח' י) רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִיָּה אֵשׁ שְׁלֵחַתִּי"ה,
 וְאִינוּן שְׁלֵחַבּוֹבִין דְּאִישׁ וְאִשָּׁה, דְּתַמָּן א"ש
 א"ש, וְתַמָּן י"ה, אִישׁ כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (שְׁמוֹת
 טו ג) יְהו"ה אִישׁ מְלַחְמָה, דְּנִטְיִל נּוֹקְמִין
 מִפְּרַעַה וּמַעֲמִיָּה, אִשָּׁה דָּא שְׁכִינְתָּא דְּאֲתַמַּר
 בְּהָ (מְשִׁלֵּי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְגוֹמַר.

דְּבַר אַחַר שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם, כ"ח ת"ם, כ"ח
 דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, כ"ח מ"ה מִן
 חֻקְמָה, וְעַלֶּה אֲתַמַּר (בְּמִדְבָר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח אֲדַנִּי, ת"ם דָּא יִשְׂרָאֵל

נִקְרָא יַעֲקֹב תָּם, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וּמְשֹׁם שֶׁהוּא
דְּמוּת שֶׁל חוּתָם הָאֵמֶת שֶׁל
מַעֲלָה, נֵאמַר בּוּ תַתֵּן אֵמֶת
לַיַּעֲקֹב, וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה
שְׁנִקְרָאת תּוֹרַת אֵמֶת, דִּיּוֹקְנֵהּ
חֲקוּק לַמַּעֲלָה בְּאוֹתוֹ חוּתָם אֵמֶת,
וּמִי שֶׁמִּשְׁקַר בִּיה, כְּאִלוּ הִפִּיל אֶת
הַתּוֹרָה לַמַּטָּה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
וְתִשְׁלַף אֵמֶת אֶרְצָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
נִוְפַל דִּיּוֹקְנֵהּ וְחוּתָמוֹ לַמַּטָּה,
וְנִוְפַל מִזְלוֹ, וּמִסְתַּלַּק אוֹתוֹ כַּחַ
מִמֶּנּוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן סַמְא"ל וְכַחוֹ,
שֶׁהֵם חֵיּוֹת וּבְהֵמוֹת וְעוֹפּוֹת
טְמֵאִים, רוֹדְפִים אַחֲרָיו. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדֵף.
אִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, שָׁב אֵלָיו אוֹתוֹ
כַּח, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְקַיֵּם בּוּ וְאֵתָן אָדָם
תַּחֲתֵיךָ וְלֹאִמִּים תַּחַת נִפְשֶׁךָ. מַה
זֶה אָדָם? הֲרִי פִרְשׁוּהוּ אֶל תְּקַרִּי
אָדָם אֵלָא אָדוּם, וְלֹאִמִּים - וְלֹאִם
מִלֵּאִם יֵאָמֵן. בְּאוֹתוֹ זְמַן הָאֵמֶת
שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִתְחַזְּקוּ (יִתְגַּבְּרוּ) עַל
הָאֵמֶת שֶׁל עֵשׂוּ בַּחֲלִיל שֶׁל הַכַּח
שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּשִׁבְעַת תְּבוֹת שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
אוֹתִיּוֹת הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁבַע
תְּבוֹת כְּלִילוֹת בְּשְׂכִינָה
הַתַּחֲתוֹנָה.

וְהַכ"ח הַזֶּה הוּא סוּד שֶׁל עֲשָׂרִים
וּשְׁמוֹנֶה פְּרָקִים שֶׁל עֵשׂוּ
אֲצַבְעוֹת, שְׁבָהֶם וְהִיא כְּאִשֶׁר
יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל,
וּמְשֹׁם זֶה פִּרְשׁוּהוּ זְכְרוֹנָם
לְבָרְכָהּ, לְמִי נוֹשְׂאִים כַּפִּים?
לְרוּם הַשָּׁמַיִם, שְׂצָרִיף לְהַעֲלוֹת
הַכַּח הַזֶּה לְחֻכְמָה, וְזֶהוּ רוּם
הַשָּׁמַיִם, וְזֶהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א
שְׁשׁוּרָה בְּעֵשׂוּר אֲצַבְעוֹת עַל הַכַּח
הַזֶּה, וְהוּא חֻכְמָה, כ"ח מ"ה,
וְהַכַּח הַזֶּה נֵאמַר עָלָיו וְאִשֶׁר כַּח
בָּהֶם לַעֲמֵד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, לַעֲמֵד
בַּתְּפִלַּת הָעֲמִידָה. בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ

דְּלַעֲלֵילָא, דְּעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי יַעֲקֹב תָּם, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (בְּרֵאשִׁית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וּבְגִיץ
דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְּחוּתָם אֵמֶת דְּלַעֲלֵילָא, אֲתַמַּר
בִּיה (מִיכָה ז כ) תַּתֵּן אֵמֶת לַיַּעֲקֹב, וּמֵאֵן דְּאֲשַׁתְּדַּל
בְּאוֹרֵייתָא דְּאֲתַקְרִי תּוֹרַת אֵמֶת, דִּיּוֹקְנֵיהּ
חֲקִיקָא לַעֲלֵילָא בְּהֵוּא חוּתָם אֵמֶת, וּמֵאֵן
דְּמִשְׁקַר בִּיה כְּאִלוּ אִפִּיל אוֹרֵייתָא לְתַתָּא, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (דְּנִיָּאל ח יב) וְתִשְׁלַף אֵמֶת אֶרְצָה,
וּבְהֵוּא זְמַנָּא נְפִיל דִּיּוֹקְנֵיהּ וְחוּתָמִיהּ לְתַתָּא,
וְנְפִיל מִזְלוּהּ, וְאֲסַתְּלַק הֵוּא כַּח מְנִיָּה, בְּהֵוּא
זְמַנָּא סַמְא"ל וְחִילִיָּה דְּאִינוּן חֵיּוּן וּבְעִירָן
וְעוֹפִין מְסַאֲבִין רְדִפִּין אֲבַתְרִיָּה, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (אִיכָה א ו) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדֵף.

אִם תָּב בְּתִיּוּבְתָא תָּב הֵוּא כַּח לְגַבִּיָּה דְּאִיהִי
שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, בְּהֵוּא זְמַנָּא אֲתַקְיִים
בִּיה (יִשְׁעִיָּה מֵג ד) וְאֵתָן אָדָם תַּחֲתֵיךָ וְלֹאִמִּים תַּחַת
נִפְשֶׁךָ, מֵאִי אָדָם הָא אוּקְמוּהוּ אֶל תְּקַרִּי אָדָם
אֵלָא אָדוּם, וְלֹאִוּמִים וְלֹאִם מְלֹאִם
יֵאָמֵן (בְּרֵאשִׁית כה כג), בְּהֵוּא זְמַנָּא אוּמָה
דִּישְׂרָאֵל יִתְקַפּוּן (ג"א יִתְגַּבְּרוּן) עַל אוּמָה דְּעֵשׂוּ,
בַּחֲלִיל דְּהֵאִי כַּח דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּשִׁבְעַת תִּיבִין
דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, כ"ח אֲתוּן שְׂכִינְתָא
עֲלָאָה, שְׁבַע תִּיבִין כְּלִילָן בְּשְׂכִינְתָא תַתָּאָה.

וְהֵאִי כ"ח אִיהוּ רְזָא דְּכ"ח פְּרָקִין דְּעֵשׂוּר
אֲצַבְעוֹת, דְּבַהוּן וְהִיא כְּאִשֶׁר יָרִים מִשָּׁה
יָדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת יז יא), וּבְגִיץ דָּא אוּקְמוּהוּ
זְכְרוֹנָם לְבָרְכָהּ לְמִי נוֹשְׂאִים כַּפִּים לְרוּם
הַשָּׁמַיִם, דְּצָרִיף הֵאִי כַּח לְסַלְקָא לִיה לְגַבִּי
חֻכְמָה, וְדָא אִיהוּ רוּם שָׁמַיִם, וְאִיהוּ יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א דְּשָׂאֲרֵי בְּעֵשׂוּר אֲצַבְעוֹן, עַל הֵאִי כַּח,
וְאִיהוּ חֻכְמָה כ"ח מ"ה, וְהֵאִי כַּח עֲלִיָּה
אֲתַמַּר (דְּנִיָּאל א ד) וְאִשֶׁר כַּח בָּהֶם לַעֲמֵד בְּהִיכַל
הַמֶּלֶךְ, לַעֲמֵד בְּצִלוֹתָא דְּעֲמִידָה, בְּהִיכַל

הַמֶּלֶךְ סֶתֶם דָּא אַדְנִי דְסָלִיק לְחַוְשְׁבֵּן הֵיכָל, וְהָאֵי כִּחַ אִיהוּ רָזָא (דבריים ו ד) דִּיהוּ"ה אֱלֹהֵינּוּ (ד טו ע"ב) יְהוּ"ה, כּוּזָו בְּמוֹכְסִיז כּוּזָו, וְעַלִּיהּ אֲתַמַּר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוּ, דְּאִיהוּ כַח דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּתַרִּין דְּרוּעִין דְּאִינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְצַרִּיף לְסַלְקָא לִיהּ לְגַבֵּי י' דְּאִיהוּ רוּם שְׁמַיִם, וּלְנַחְתָּא לִיהּ לְגַבֵּי ו' דְּאִיהוּ שְׁמַיִם, דְּעַלִּיהּ אֲתַמַּר (מלכים א א לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, כִּד נַחְתָּא לִיהּ לְגַבֵּי עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, לְמַפְרָק בַּהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, וְכִד סָלִיק לָהּ לְגַבֵּי רוּם הַשְּׁמַיִם דְּאִיהִי י', לְמִיטַל נּוֹקְמָא מֵעֲמֻלָּק.

וְדָא אִיהוּ וְהִיהַ כְּפֶאֶשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדָו (שמות יד י"א), וְאִיהוּ יָד ו', וְהוּא יו"ד, וְהוּא י"ה וְלִבְתַּר נַחִית הָאֵי כִּחַ לְגַבֵּי וָא"ו, דְּאִיהוּ י"ג מְכִילָן דְּרַחֲמֵי, לְמַפְרָק לְבְנוֹי דִּישְׂרָאֵל, כְּמָה דְאַתָּ אֲמַר (ישעיה נד ז) וּבְרַחֲמֵים גְּדוּלִים אֲקַבְּצֶךָ, וְכ"ח בַּהֲאֵי וָא"ו אֲשַׁתְּלִים וְאַתְעַבִּיד א"ם, בַּהֲהוּא זְמַנָּא (בראשית ג כ) כִּי הִיא הִיתָה א"ם כָּל חַי, וְדָא חַי עֲלָמִין, דְּבַהּ אֲתַמְלִי וְאַשְׁתְּלִים בְּחַי בְּרַכָּאָן דְּצִלּוֹתָא.

ה"א ה"א תְּלִיין מִן תְּרִין ה"ה, דְּאִינוּן ה"א ה"א בְּחַוְשְׁבְּנָא י"ב, וּמִנִּיְהוּ תְּלִיין אֲתוּון כְּפּוּלִים, וְאִינוּן תְּלִיין מִן תְּרִין ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבַהוּן סָלְקִין לְחַוְשְׁבֵּן י"ד, וְדָא אִיהִי כִי י"ד עַל פֶּס י"ה (שמות יז טז), וְכֵן וָא"ו י"ג מְכִילִין דְּתְלִיין מִן ו"ו פְּשׁוּטָה, וּבַהּ אֲשַׁתְּלִים י"ד, וְדָא אִיהוּ יָד לִיד לָא יִנְקָה רַע (משלי יא כא), דָּא עֲמֻלָּק, לְעִילָא וְתַתָּא נְטִיל נּוֹקְמָא מִיְנִיָּה, נְטִיל נּוֹקְמָא לְעִילָא בִּי"ד, וְלַתַּתָּא בִּי"ד, וְדָא אִיהוּ הִנֵּה י"ד יְהוּ"ה הוּיָה (שמות ט ג), ו' ו' ה"א (נ"א ו' וְה"א ע"ב) וְה"ה אִינוּן כ"ח,

סֶתֶם זָה אַדְנִי שְׁעוּלָה לְחַוְשְׁבֵּן הֵיכָל, וְהַכִּיחַ הִנֵּה הוּא הַסּוּד שֶׁל יְהוּ"ה אֱלֹהֵינּוּ יְהוּ"ה, כּוּזָו בְּמוֹכְסִיז כּוּזָו, וְעַלִּיו נֶאֱמַר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוּ, שְׁהוּא כַח שְׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּשַׁתִּי זְרוּעוֹת, שְׁהֵן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְצַרִּיף לְהַעֲלוֹתוֹ לִי, שְׁהוּא רוּם הַשְּׁמַיִם, וּלְהַוְרִידוֹ לוֹ, שְׁהוּא שְׁמַיִם, שְׁעַלִּיו נֶאֱמַר וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, כְּשִׁמּוּרִידוֹ אֶל הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי לְגֹאֵל בּוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, כְּשִׁמְעָלָה אוֹתָהּ לְרוּם הַשְּׁמַיִם שְׁהִיא י', לְטַל נְקָמָה מֵעֲמֻלָּק.

וְהוּוּ וְהִיהַ כְּפֶאֶשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדָו, וְהִיא יָד ו', וְהוּא יו"ד, וְהוּא י"ה, וְאַחַר כֵּן יוֹרֵד הַכִּיחַ הִנֵּה לְוָא"ו, שְׁהוּא י"ג מְדוֹת הַרַחֲמִים, לְגֹאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֲקַבְּצֶךָ, וְכ"ח בְּוָא"ו הִנֵּה הַשְּׁתֵּלִם וְנַעֲשֶׂה א"ם, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן כִּי הִיא הִיתָה א"ם כָּל חַי, וְהוּוּ חַי הָעוֹלָמִים, שְׁבוּ הַתְּמַלָּא וְהַשְּׁתֵּלִם בְּחַי בְּרַכּוֹת הַתְּפִלָּה.

ה"א ה"א תְּלוּיִים מִן שְׁנַיִם ה"ה, שְׁהֵם ה"א ה"א בְּחַוְשְׁבֵּן י"ב, וּמֵהֶם תְּלוּיִות אוֹתִיֹות כְּפּוּלֹת, וְהֵם תְּלוּיִים מִשְׁנַיִם ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבְהֵם עוֹלִים לְחַוְשְׁבֵּן י"ד, וְהוּוּ כִי י"ד עַל פֶּס י"ה, וְכֵן וָא"ו י"ג מְדוֹת שְׁתְּלוּיֹות מִן ו"ו פְּשׁוּטוֹת, וּבַהּ הַשְּׁתֵּלִם י"ד, וְהוּוּ יָד לִיד לָא יִנְקָה רַע, זָה עֲמֻלָּק, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה נּוֹטַל נְקָמָה מִמֶּנּוּ, נּוֹטַל נְקָמָה לְמַעַלָּה בִּי"ד, וּלְמַטָּה בִּי"ד, וְהוּוּ הִנֵּה י"ד יְהוּ"ה הוּיָה, ו' ו' ה"א (ו' וְה"א ע"ב) וְה"ה הֵם כ"ח, יו"ד כ' וְתְלוּיִים מִן יו"ד פְּשׁוּטָה - הָרִי עֲשָׂרִים וְאַחַת, כְּחַוְשְׁבֵּן אַהֲיָה, וְהַכֵּל עוֹלָה

יו"ד כ' וְתְלִיין מִן י' פְּשׁוּטָה הָרִי כ"א, כְּחַוְשְׁבֵּן אַהֲיָה, וְסָלִיק כְּלָא

לְאַרְבַּעִים וְתִשַׁע פְּנִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, כְּמוֹ כֵן כ"ח שֶׁהִיא
שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים, אֵהִי"ה שֶׁהוּא
עֶשְׂרִים וְאַחַת - הֲרִי אַרְבַּעִים
וְתִשַׁע, וְהַכֹּל יו"ד ה"א וְא"ו ה"א,
יְהו"ה יו"ד ה"א וְא"ו ה"א מ"ה,
יְהו"ה ד' עוֹלָה לְאַרְבַּעִים וְתִשַׁע.
הַרְבוּשׁ שֶׁל יו"ד - חֶסֶד, הַלְבוּשׁ
שֶׁל ה"א - גְּבוּרָה, הַלְבוּשׁ שֶׁל
וְא"ו - תְּפָאֶרֶת, הַלְבוּשׁ שֶׁל ה"א
- מַלְכוּת, נֶצַח הוּא הַקָּשֶׁר שֶׁלוֹ
עִם חֶסֶד. זֶהוּ שְׁפָתוֹב גַּעְמוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח. הוּד, הַקָּשֶׁר שֶׁלוֹ
גְּבוּרָה, הַצְדִּיק, הַקָּשֶׁר שֶׁלוֹ
הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שְׁגוּף וּבְרִית
נֶחֱשָׁבִים לְאַחַד. הַמַּלְכוּת הִיא
הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁלָּהֶם, הִיא שְׁלֹמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

בְּתָר עֲלִיּוֹן זוֹהִי שְׁלֹמוֹת שֶׁל
חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִינָה, וְזֶהוּ שֶׁלֹּא
נִתַּן לְמֹשֶׁה, שְׁעָלָיו נֶאֱמַר נָתִיב
לֹא יִדְעוּ עֵיט, וְעָלָיו אָמְרוּ זְכוֹרֵנָם
לְבָרְכָהּ, בְּמִפְלֵא מִמֶּךָ אֵל תִּדְרֹשׁ
וְכוּ, מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוֹר שְׂאִין לוֹ
סוּף, וּבְמִקּוֹר שְׂאִין לוֹ סוּף מִי
יְכוֹל לְהַשִּׁיג וּלְמַצֵּא לוֹ (סוּף)?

קָם הַזְקֵן וְשָׂאֵל: וְלָמָּה נִקְשַׁר נֶצַח
עִם חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנֵי גַעְמוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח, וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה?
אֵלֶּא שְׁמִשׁוּם שֶׁבְּזוֹרֵעַ הִימִין, אֵין
בָּהּ אֵלֶּא שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים, וְכֵן
בְּשִׂמְאֵל, וּמִשׁוּם כִּף נִקְשַׁר שׁוּק
יְמִין, שִׁישׁ בָּהּ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים עִם
זוֹרֵעַ יְמִין לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן
זוֹרֵעַ שְׂמָאל עִם שׁוּק שְׂמָאל
לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית
הֵם ו' ו', וְשׁוֹרָה כְּהֵם א שֶׁהִיא
הָאֵם, וְנִצְעָשׁוּ י"ג, וְא"ו, יו"ד
שׁוֹרִים בְּעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת שֶׁל הַיָּדִים
וּבְעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת שֶׁל הַרְגָלִים,
מִשׁוּם שֶׁתַּחֲלַת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
מִתְחִילָה מִחֻכְמָה שֶׁהִיא
בְּאֲצַבְעוֹת.

בְּתָר עֲלִיּוֹן שׁוֹרָה כְּרֹאשׁ הָאָדָם,

מ"ט אֲנַפִּין דְּאוּרִייתָא, כְּגוֹנוֹנָא דָא כ"ח דְּאִיהוּ
תְּמַנְיָא וְעֶשְׂרִין, אֵהִי"ה דְּאִיהוּ כ"א, הֲרִי מ"ט,
וְכֹלְא יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, יְהו"ה, יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א מ"ה, יְהו"ה ד', סְלִיק מ"ט.

לְבוּשָׁא דִּיּו"ד חֶסֶד, לְבוּשָׁא דֵה"א גְּבוּרָה,
לְבוּשָׁא דְּוְא"ו תְּפָאֶרֶת, לְבוּשָׁא
דֵה"א מַלְכוּת, נֶצַח קְשׁוּרָא דִּילִיָּה חֶסֶד, הֲדָא
הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים טז יא) גַּעְיִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, הוּד
קְשׁוּרָא דִּילִיָּה גְּבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִּילִיָּה
עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִינְךָ חֶד,
מַלְכוּת שְׁלִימוֹ דְּלַהוֹן, אִיהִי שְׁלִימוֹ דְּעֲלָאִין
וְתַתְּאִין.

בְּתָר עֲלִיּוֹן דָּא אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְּחֲמִשִּׁין שְׁעָרֵי
בִּינָה, וְדָא אִיהוּ דָּלָא אֲתִיְהִיב לְמֹשֶׁה,
דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (איוב כא ז) נָתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט,
וְעֲלִיָּה אָמְרוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ בְּמוֹפְלֵא מִמֶּךָ אֵל
תִּדְרוֹשׁ וְכוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ מְקוֹר דְּלִית לִיָּה סוּף,
וּבְמִקּוֹרָא דְּלִית לִיָּה סוּף מִאֵן יְכוֹל לְאַשְׁגָּא
וְלֹא שְׂפָחָא לִיָּה (סוּפָא).

קָם סְבָא וְשָׂאִיל וְאֲמַאי אֲתַקְשַׁר נֶצַח עִם חֶסֶד
כְּמָה דְּאוּקִימָנָא גַעְיִמוֹת בִּימִינְךָ
נֶצַח (תְּהִלִּים טז יא), וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה, אֵלֶּא בְּגִין
דְּדְרוּעָא יְמִינָא לֹא אִית בִּיהּ אֵלֶּא תַלְת פְּרָקִין,
וְכֵן בְּשִׂמְאֵלֶּא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְשַׁר שׁוּקָא יְמִינָא
דְּאִית בָּהּ תַלְת פְּרָקִין עִם דְּרוּעָא יְמִינָא לְשָׂרִיא
בִּיהּ ה"א, וְכֵן דְּרוּעָא שְׂמָאלֶּא עִם שׁוּקָא
שְׂמָאלֶּא לְשָׂרִיא בִּיהּ ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית
אֵינּוֹן ו' ו', וְשָׂרִיא בְּהוֹן א דְּאִיהִי אִימָא,
וְאֲתַעְבִּידוּ י"ג וְא"ו, יו"ד שְׂרִיין בְּעֶשֶׂר
אֲצַבְעָאן דִּידין וּבְעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דְּרַגְלִין, מִשׁוּם
דְּאֲתַחֲלַתָּא דְּשִׂמָא קְדִישָׁא מִחֻכְמָה שְׂרִיא
דְּאִיהִי בְּאֲצַבְעוֹן.

בְּתָר עֲלָאָה שְׂרִיא כְּרִישָׁא דְּבַר נֶשׁ, דְּתַמָּן

שָׁשׁ הַמַּחֲשָׁבָה הַנִּסְתָּרָה, וְכִמוּ
שִׁמְחָשְׁבָה הִיא סְתוּמָה, כִּךְ הוּא
נִסְתָּר, אֵין סוֹף נִקְרָא מִבְּפָנִים,
כִּתְרַ עֲלִיּוֹן מִבְּחוּץ, כִּתְרַ הָרֹאשׁ
הָעֲלִיּוֹן, אַרְבַּע יְסוּדוֹת הַגּוֹף
שִׁבְהֵם שׁוֹרָה יְהוּ"ה, וְזֵהוּ כֹל
הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו
יִצְרָתִיו אִף עֲשִׂיתִיו, בְּרֵאתִיו זֹ
הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא עוֹלָם
הַמַּחֲשָׁבָה, יִצְרָתִיו זֹ רֹחַ מְדַבֵּרַת
שְׁמֹנֶה הַחַיּוֹת (הַחַיִּים) מְדַבְּרוֹת,
עֲשִׂיתִיו זֹ הַנֶּפֶשׁ, שֶׁשָׁם עֲשִׂיהָ,
שְׁשׁוּרָה בְּמֵאתִים אַרְבָּעִים
וּשְׁמֹנֶה מֵצוּוֹת.

תקון עשרים ושלשה

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵי"ת א"ש, בְּרֵי"ת זֶה
צְדִיק שֶׁנִּקְרָא כֹל, הַקָּשֶׁר שֶׁל כֹּל
אֵיבָרֵי הַגּוֹף, ח' שֶׁהִיא שְׁמוֹנֶה
יָמִים, הֵם שְׁעוֹר שֶׁל שַׁבַּת, שֶׁהוּא
אֶלְפִים אֲמוֹת לְכֹל צַד, לְשֹׁמֵר
בָּהֶם אוֹת שַׁבַּת. כִּמוּ כֵן הֵם
שְׁמוֹנֶה יָמִים, הַתְּחוּם לְקַבֵּל בָּהֶם
אוֹת בְּרֵי"ת וּלְשֹׁמֵר אוֹתוֹ בָּהֶם,
שְׁלֹא נַעֲשֶׂה בְּאוֹת הַבְּרִית חֲלוּל.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, יוֹם אֶחָד
הֵייתִי הוֹלֵךְ אֲנִי וְרַבִּי יוֹסִי, וּבָא
בְּנֵי שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא הִזְקֵן מְאוֹתוֹ
הָעוֹלָם בְּדַמּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
וְהַזְדַּמֵּן לָנוּ בְּדַרְךָ כִּמוּ שֶׁמִּחְמַר
עִם שְׁנֵי חֲמוּרִים, וְשָׁאֲלָנוּ, מַה זֶה
אֶת שַׁבְּתֵי תְּשֻׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי
תִּירָאוּ? וְאָמַר הוּא דְבָרִים יָפִים,
אָבָל עִם כֹּל זֶה רְצִיתִי לְשִׁמְעַ
מִפִּיךָ. אָמַר לוֹ: בְּנֵי, וְדַאי שַׁבְּרִית
שְׁקוּלָה לְשַׁבַּת, וּמִשׁוּם זֶה (בְּרֵאשִׁית
יֵרָא שַׁבַּת וְכו').

תקון עשרים וארבעה

בְּרֵאשִׁית, יר"א שפ"ת, (וְכָה)
שַׁבְּתוֹתֵי תִהְיֶה יֵרָא, יר"א תוֹר"ה,
יר"א בְּרֵי"ת, כִּמוּ שֶׁצָּרִיךְ שְׁמִירַת
הַבְּרִית, שְׁלֹא יִכְנִיסֶנָּה לְרִשׁוֹת
זָרֵה, כִּמוּ כֵן צָרִיךְ אָדָם שְׁמִירַת

מַחֲשָׁבָה סְתִימָאָה, וְכִמָּה דְמַחֲשָׁבָה אִיהִי
סְתִימָא, כִּךְ אִיהוּ סְתִים, אֵין סוֹף אֶתְקָרִי
מְלַגָּאוּ, כִּתְרַ עֲלָאָה מְלַבָּר, כִּתְרַ דְּרִישָׁא
עֲלָאָה, אַרְבַּע יְסוּדֵין דְּגוֹפָא בְּהוּן שְׂרִיא
יְהוּ"ה, וְדַא אִיהוּ כֹל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי
בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אִף עֲשִׂיתִיו (יְשַׁעֲיָה מִג' ז'). בְּרֵאתִיו
דָּא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא דְאִיהִי עוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה,
יִצְרָתִיו דָּא רֹחַ מְמַלְלָא דְמִינֵיהּ חִיוּוֹן (ג"א
חִיוֹן) מְמַלְלִין, עֲשִׂיתִיו דָּא נֶפֶשׁ דְּתַמָּן עֲשִׂייהָ,
דְּשְׂרִיא בְּרַמ"ח פְּקוּדֵין. (דף טו ע"א).

תקונא עשרין ותלת

בְּרֵאשִׁית בְּרֵי"ת א"ש, בְּרֵי"ת דָּא צְדִיק, כֹּל
אֶתְקָרִי, קְשׁוּרָא דְכֹל אֶבְרִין דְּגוֹפָא,
ח' דְּאִיהוּ תְּמַנְיָא יוֹמִין, אֵינוֹן שְׁעוּרָא דְשַׁבַּת,
דְּאִיהוּ תְּרִין אֶלְפִין אֲמִין לְכֹל סֵטֵר, לְנִטְרָא
בְּהוּן אוֹת שַׁבַּת, כְּגוּוֹנָא דָּא אֵינוֹן תְּמַנְיָא יוֹמִין
תְּחוּם לְקַבֵּל בְּהוּן אוֹת בְּרֵי"ת, וּלְנִטְרָא לִיה
בְּהוּן, דְּלֹא אֶתְעַבִּיד בְּאוֹת בְּרֵי"ת חֲלוּל.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא יוֹמָא חַד הוּינָא אֲזֵלִי
אָנָא וְרַבִּי יוֹסִי, וְאֶתָּא בְּרִיה דְּרַב הַמְּנוּנָא
סָבָא מַהֲהוּא עֲלֵמָא, בְּדִיוֹקְנָא דְהֵאִי עֲלֵמָא
וְאֲזַדְמֵן לָן בְּאַרְחָא כְּגוּוֹנָא דְמַחְמַר בְּתִרִין
חֲמָרִין, וְשָׁאִילָנָא (ג"א וְשָׁאִיל לֹן) מַאי אֶת שַׁבְּתוֹתֵי
תְּשֻׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ (וּיִקְרָא יט ג), וְאָמַר אִיהוּ
מִלִּין שְׁפִירִין, אָבָל עִם כֹּל דָּא בְּעֵינָא לְמִשְׁמַע
מִפּוּמָךְ, אָמַר לִיה בְּרִי בּוֹדָאי בְּרֵי"ת אִיהוּ שְׁקִיל
לְשַׁבַּת, וּבְגִין דָּא (בְּרֵאשִׁית יֵרָא שַׁבַּת וְכו').

תקונא עשרין וארבע

בְּרֵאשִׁית יר"א שפ"ת, (וְכָה) שַׁבְּתוֹתֵי תִהָא
דְּחִיל, יר"א תוֹר"ה, יר"א בְּרֵי"ת,
כְּמָה דְצָרִיךְ נְטִירוֹ דְבְּרִית, דְּלֹא יַעוּל לִיה בְּרִשׁוֹ
נוֹכְרָאָה, כְּגוּוֹנָא דָּא צָרִיךְ בְּרִי נְשִׁי נְטִירוֹ דְשַׁבַּת,
דְּלֹא לְאַפְקָא מְרִשׁוֹת הַיְחָיד וַיַּעוּל בְּרִשׁוֹת

שַׁבַּת, שְׁלֵא לְהוֹצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד וַיִּכְנִס לְרְשׁוֹת הַרְבִּים. רְשׁוֹת הַיְחִיד הֵיא הַשְּׂכִינָה, רְחֹב ד' וְהֵם יְהוּ"ה, וְגִבְהוֹ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נֶחֱשׂ אֶשֶׁת זְנוּנִים, סָם שֶׁל אֵל אַחַר שֶׁהוּא סַמָּא"ל, וְהוּא הַכֶּלֶל שֶׁל שְׁבָעִים אַמּוֹת, וְהֵיא חֲלָלָה זֹנָה, וּבַעֲלָה הוּא חֲלוּל שַׁבַּת, וּמְשׁוּם זֶה מִי שְׁמוּצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיֵּב סְקִילָה.

הַעֲרוֹב הוּא הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, וְכוּ מְטַלְטְלִים מִבֵּית לְבַיִת, שֶׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר אֶת שַׁבְּתַי תִּשְׁמְרוּ, וּמִקְדְּשֵׁי תִירָאוּ זֶה מִקְדֵּשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבַּת, (וּ בְרִית), שְׁצַרְיָךְ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ בְּכַת זִיגוֹ, שֶׁהֵיא הַקְּדֻשָּׁה שְׁלוֹ, הַבְּרָכָה שְׁלוֹ, שְׁעֲלִיָּה נֶאֱמַר וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדֵּשׁ אוֹתוֹ. וַיִּבְרָךְ זֶה בְּרָכָה, וַיִּקְדֵּשׁ זֶה קְדֻשָּׁה, וְלִשְׁנֵיהֶם הָיוּ יוֹצֵאִים הָרְאשׁוֹנִים לְפָנֵי הַכֶּלֶל וְהָיוּ אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאֵי כֶּלֶה בְּאֵי כֶּלֶה, בְּאוֹתוֹ זְמַן קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֶּלֶה.

וְעוֹד מִקְדְּשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, מְשׁוּם שְׂאִין קְדֻשָּׁה פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה, וְצַרְיָךְ לְבָרְכֶם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתְם בְּקִדּוּשׁ עַל הַיַּיִן בְּשִׁבְעִים תְּבוֹת שֶׁל קִדּוּשׁ, וַיִּכְלִ"ו כְּחֻשְׁבוֹן בְּיַיִן, וְצַרְיָךְ לוֹמַר סִבְרֵי מְרַנָּן, וְאוֹתָם שְׂאוּמְרִים וְעוֹנִים לְחַיִּים, מְשׁוּם שְׁנִקְשְׁרוּ בַעֲץ הַחַיִּים, וְלֹא בַעֲץ הַמּוֹת, שֶׁהוּא גִפְן שְׁבוּ חֲטָא אָדָם הָרְאשׁוֹן, וְאַחַד אָמַר חֲטָה הִיָּה, וְאַחַד אָמַר גִּפְן, וְהַכֵּל אֱמַת. שְׁבָעָה מֵיָנִים הֵם, חֲטָה וּשְׁעוּרָה גִפְן וְתַאנָּה וְרִמּוֹן זֵית שְׁמֵן וְדָבֶשׁ. חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָרִי נִתְבָּאֵר, וְצַרְיָךְ לְחַזֵּר אַחֲרֵיהֶם, חֲטָה הָרִי נִתְבָּאֵר, שְׁעוּרָה שְׁמוּצִיא ה' מִהַשְּׁעוֹר שְׁלָה, גִפְן סַחְטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחַר, וְעֶשֶׂה יַיִן נֶסֶף, וְנַעֲשֶׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תַּאנָּה לּוֹקֵט

הַרְבִּים, רְשׁוֹת הַיְחִיד אֵיהִי שְׂכִינָתָא, רְחֹב ד' וְאֵינוֹן יְהוּ"ה, וְגִבְהוֹ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נֶחֱשׂ אֶשֶׁת זְנוּנִים, סָם דְּאֵל אַחַר דְּאֵיהוּ סַמָּא"ל, וְאֵיהוּ כֶּלֶל דְּשְׁבָעִין אוֹמִין, וְאֵיהִי חֲלָלָה זֹנָה, וּבַעֲלָה חֲלוּל שַׁבַּת אֵיהוּ, וּבְגִין דָּא מָאן דְּאֲפִיק מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיֵּיב סְקִילָה.

עֲרוֹב אֵיהוּ עַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, וּבִיָּה מְטַלְטְלִין מִבֵּית לְבַיִת, דְּאֵינוֹן שְׂכִינָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדְּשֵׁי תִירָאוּ, דָּא מִקְדֵּשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבַּת (דָּא בְרִית) דְּצַרְיָךְ לְנִטְרָא לִיָּה בְּכַת זִיגֵיָה, דְּאֵיהִי קְדוּשָׁה דִּילֵיהּ, בְּרָכָה דִּילֵיהּ, דְּעֲלָה אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית ב ג) וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדֵּשׁ אוֹתוֹ, וַיִּבְרָךְ דָּא בְּרָכָה, וַיִּקְדֵּשׁ דָּא קְדוּשָׁה, וְלִגְבֵי תַרְוִיָּהוּ הָיוּ נִפְקֵי קְדָמָי לְקַדְמוֹת כֶּלֶה, וְהָיוּ אָמְרֵי תַרֵּי זְמַנֵּי בְּאֵי כֶּלֶה בְּאֵי כֶּלֶה, בְּהֵוּא זְמַנָּא קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֶּלֶה. וְעוֹד מִקְדְּשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה, וְצַרְיָךְ לְבָרְכָא לוֹן וּלְקַדֵּשׁ לוֹן בְּקִדּוּשׁ עַל הַיַּיִן, בְּשִׁבְעִין תִּיבִין דְּקִדּוּשׁ וַיִּכְל"ו כְּחֻשְׁבוֹן בְּיַיִן, וְצַרְיָךְ לְמִימַר סִבְרֵי מְרַנָּן, וְאֵינוֹן דְּאֲמְרִין וְעָנוּ לְחַיִּי, בְּגִין דְּאֶתְקַשְׁרוּ בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי, וְלֹא בְּאֵילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאֵיהוּ גִפְן דְּחַב בֵּיהּ אָדָם קְדָמָאָה, דְּיַחַד אָמַר חֲטָה הִיָּה, וְיַחַד אָמַר גִּפְן, וְכֵלָא קְשׁוּט.

שְׁבָע מֵיָנִין אֵינוֹן חֲטָה וּשְׁעוּרָה גִפְן וְתַאנָּה וְרִמּוֹן זֵית שְׁמֵן וְדָבֶשׁ, חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָא אֶתְמַר, וְצַרְיָךְ לְאַחֲזָרָא עֲלִיָּהוּ, חֲטָה הָא אֶתְמַר, שְׁעוּרָה דְּאֲפִיק ה' מִשְׁעוֹר דִּילָהּ, גִּפְן סַחְטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחֲרָא, וְעַבְד יַיִן נֶסֶף, גִּפְן סַחְטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחַר, וְעֶשֶׂה יַיִן נֶסֶף, וְנַעֲשֶׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תַּאנָּה לּוֹקֵט

וְאֶתְעֲבִיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, תֵּאֲנָה לְקִיט תְּאִינִי
 קָדָם זְמַנֵּיהּוּ קָדָם דְּאֶתְבְּשְׁלוּ, כִּף לְקִיט הוּא
 מְעַלְמָא קוּדָם זְמַנֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא מָאן
 דְּגָרִים דִּי יְמוֹתוֹן בְּנוֹי קָדָם זְמַנֵּיהּוּ, הֵדָא הוּא
 דְּכִתְיָב (קהלת ה ה) לְמָה יִקְצוֹף הָאֱלֹהִיִּים עַל
 קוֹלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְרִזָּא דְמִלָּה (ירמיהו
 ב ל) לְשׂוֹא הַפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִין
 דָּא (שמות כז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי־ךָ
 לְשׂוֹא. רְמוּן, בֶּן זֹמָא בֵּיה חֵב, אֲבָל רַבִּי מְאִיר
 תּוֹכוּ אֲכָל קְלִיפְתּוֹ זֶרֶק, דְּקְלִיפִין אֵינוֹן אוֹמוֹת
 הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוֹחָא בִּינֵיהּוּ, בֶּן פְּגוּוֹנָא דָּא
 שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְרִדָּס (דף טט ע"ב) בְּגִלּוֹתָא, וְאִיהִי
 מוֹחָא מְלִגּוּ, אֲגוּז קָרִינָן לֵיהּ, פְּמָה דְאָמַר
 שְׁלֵמָה מְלִפָּא, אֶל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי (שיר ו
 יא), וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא אִיבָא מְלִגָּאוּ, הֵדָא הוּא
 דְּכִתְיָב (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה
 מִמְּשַׁבְּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה, וְקְלִיפִין הֵן כְּמָה
 רְשׁוּיּוֹת נוֹכְרָאִין, וּבְשַׁבַּת מְכַלָּא אֶתְפְּשֻׁטָּה,
 וְאֶתְלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁין שְׂפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין
 יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאֶתְחַדְּשָׁא בְּשַׁבַּת בְּלְבוּשֵׁין
 שְׂפִירָאן, וְכֵן לְאַטְעֵמָא בְּשַׁבַּת מְכַלָּא מְאֲכַלִּין
 טְבִין, בְּגִין לְקִשְׂרָא וּלְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבְהָ מְכַלָּא
 סְפִירָן, וּלְמַהוּי אֶשְׁתַּקִּיא מְכַלְהוּ.

וְצָרִיךְ לְקִימָא בְּה עֲנַג, דְּאִיהוּ צְדִיק דְּנַפִּיק
 מֵעֲדָן, דְּאִיהִי בִינָה עֲלֵמָא דְאִתִּי,
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, וְנִהְרָא
 אִיהוּ ו' דְּנַפִּיק מִן י"ה, וְאֲזִיל חֲמֵשׁ מֵאָה שְׁנִין,
 דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ סְפִירָאן, וּמְטִי לְצְדִיק, לְאַשְׁקָאָה
 מְנִיָּה גִנַּתָּא דְאִיהִי ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
 אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְגוֹמֵר (בראשית ב
 כב).

תְּאִינִים קָדָם זְמַנָּם קָדָם
 שְׁהִבְשִׁילוּ, כִּף נִלְקֵט הוּא מִן
 הָעוֹלָם קָדָם זְמַנּוּ, וְזֵהוּ סוּד מִי
 שְׁגוּרָם שִׁימוֹתוֹ בְּנִים קָדָם זְמַנָּם.
 זֵהוּ שְׁפַתוֹב לְמָה יִקְצָף הָאֱלֹהִיִּים
 עַל קוֹלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ,
 וְסוּד הַדְּבָר - לְשׂוֹא הַפִּיתִי אֶת
 בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא תִשָּׂא
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי־ךָ לְשׂוֹא.
 רְמוּן, בֶּן זֹמָא חֲטָא בוּ, אֲבָל רַבִּי
 מְאִיר, תּוֹכוּ אֲכָל קְלִפְתּוֹ זֶרֶק,
 שְׁהַקְלָפוֹת הֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם,
 יִשְׂרָאֵל הַמַּח בִּינֵיהֶם. כֵּן כְּמוֹ זֶה,
 הַשְׂכִּינָה הִיא פְרִדָּס בְּגִלּוֹת, וְהִיא
 מַח מִבְּפָנִים, אֲגוּז קוֹרְאִים לָהּ,
 כְּמוֹ שְׂאֵמֵר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אֶל גִּנַּת
 אֲגוּז יִרְדְּתִי, וְהַשְׂכִּינָה הִיא פְרִי
 מִבְּפָנִים. זֵהוּ שְׁפַתוֹב כָּל כְּבוֹדָה
 בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זֶהָב
 לְבוּשָׁה, וְהַקְלָפוֹת הֵן כְּמָה רְשׁוּיּוֹת
 נְכֹרִיוֹת, וּבְשַׁבַּת הִיא מִתְפַּשְׁטָּה
 מִן הַכָּל וּמִתְלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁים
 יְפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 לְהִתְחַדְּשׁ בְּשַׁבַּת בְּלְבוּשֵׁים יְפִים,
 וְכֵן לְטַעַם בְּשַׁבַּת מְכַלָּא הַמְּאֲכִלִים
 הַטְּוִבִים, כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק
 בְּרַכּוֹת אֵלֶיהָ מְכַלָּא הַסְּפִירוֹת,
 וּשְׁתַּהֲיֵה מְשַׁקִּית מְכַלָּם.

וְצָרִיךְ לְקִיֵּם בְּה עֲנַג, שֶׁהוּא צְדִיק
 שְׂיוֹצָא מֵעֲדָן, שֶׁהִיא בִינָה,
 הָעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן,
 זֶה הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהָאוֹר הוּא
 ו' שְׂיוֹצָא מִן י"ה, וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ
 מֵאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ סְפִירוֹת,
 וּמִגִּיעַ לְצְדִיק לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת
 הַגָּן שֶׁהוּא ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
 אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
 וְגוֹמֵר.

וְכֵן בְּרִית מִלָּה הִיא כְּמוֹ אֲגוּז,
 צְרִיךְ לְשַׁבֵּר אֶת קְלָפוֹת הָעֲרֵלָה
 וְהַפְרִיעָה, וּלְהַעֲבִירָם מִשָּׁם

וְכֵן בְּרִית מִלָּה אִיהִי פְּגוּוֹנָא דְאֲגוּז, צְרִיךְ
 לְתַפְרָא קְלִיפִין דְּעֲרֵלָה וּפְרִיעָה, וּלְאַעֲבָרָא לוֹן מִתַּמָּן, וּלְאַתְגַּלְיָא

וּלְגַלוֹת אֶת הַמַּחַ מִבְּפָנִים, וְזוֹ אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ חַיִּים, אֲבָל הַבְּרִית שֶׁהִיא בְּעַרְלָתוֹ וְאִין בּוֹ פְּרִיעָה, עָלָיו נֹאמַר וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד הַלֵּב הוּא אֲגוּז, וּמִי שֶׁשׁוּבֵר קְלִפְתּוֹ, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, עָלָיו נֹאמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, וְגִסּוֹת הַלֵּב שֶׁהוּא שָׁלֵם בְּקַלְפוֹתָיו וְלֹא נִשְׁבֵּר, עָלָיו נֹאמַר תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וּמַצַּד הַקְּלִפּוֹת נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עַרְלֵי לֵב.

וּבִשְׁבֹת, גִּיהֶנָם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמְּמַנִּים שְׁלוֹ, בְּגַלְל זֶה צָוָה לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבֹת, וְאִם אָדָם מִבְּעִיר בְּשַׁבָּת, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי הֵייתִי מְכַבֵּה אֶת הָאִשׁ שֶׁלֹּא תִשְׂרֹף, וְאַתֶּם מִבְּעִירִים אוֹתָהּ? אַתֶּם תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֶנָם, בְּגַלְל זֶה לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאִפְלוּ בְּגוֹף, וּמָה הוּא הַגִּיהֶנָם בְּגוֹף? הַכְּבֵד שֶׁבּוֹ הַמְּרָה, שֶׁהוּא גִיהֶנָם, סֵם הַמְּוֹת, סֵם שֶׁל אֵל אַחֵר, חֲרַבּוּ שֶׁל מְלֶאכֶת הַמְּוֹת, וְעָלָיו נֹאמַר וְאַחֲרֵיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא יַעֲיֵר (לְעוֹרֵר) עֶצֶב וּקְטָטָה מִצַּד הַטְּחוּל, אֲלֵא שִׁיחִיהָ הַלֵּב שְׁמוֹר מִכָּלֵם, שֶׁהוּא שֹׁבֵת שְׁמוֹר, וְהַמַּח זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹרְחִים שֶׁהֵם מְלֶאכִים, הַעֲלָמִים שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה הַיְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיוֹנָה וְנִפְשׁ יְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהַאֹרְחִים שִׁיּוֹרְדִים עִמָּה.

וְצָרִיךְ אֲתֵתָה לְתַקְנָא שְׁרָגָא בְּלִיל שַׁבָּת לִימִינָא, וְאַתְחַשִּׁיב לָהּ כְּפָאֵלּוּ תַקְנָה

מוֹחָא מְלָגוּ, וְדָא אוֹת בְּרִית, וְדָא עֵץ חַיִּים, אֲבָל בְּרִית דְּאִיהוּ בְּעַרְלָתִיהָ וְלֹא אִית בִּיהָ פְּרִיעָה, עָלֶיהָ אֲתַמַּר (שם י') וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לְבָא הוּא אֲגוּז, וּמֵאֵן דְּתַבַּר קְלִיפָה דִּילִיָּה דְּאִיהוּ יֵצֵר הָרַע, עָלֶיהָ אֲתַמַּר (תהלים נא יט) יֵלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה וְגִסּוֹת לְבָא דְהוּא שְׁלִים בְּקַלְפִּין דִּילִיָּה וְלֹא אֲתַבַּר, עָלֶיהָ אֲתַמַּר (משלי טו ה) תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְשִׁכִּינְתָא לֹא שְׂרִיא עָלֶיהָ, וּמִסְטָרָא דְקַלְפִּין אֲתַקְרִיאוּ בְּנֵי נְשָׂא עַרְלֵי לֵב.

וּבִשְׁבֹת גִּיהֶנָם לֹא שְׁלֵטָא בְּעַלְמָא, וְלֹא מְמַנֵּן דִּילִיָּה, בְּגִין דָּא מְנִי לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבֹת (שמות

לח א) וְאִי בַר נִשׁ אוֹקִיד בְּשַׁבָּת, אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא הָיִיתִי מְכַבֵּה לְנוֹרָא דְלֵא אוֹקִיד, וְאַתּוֹן מוֹקְדִין לִיָּה, אַתּוֹן תִּתּוֹקְדוּן בְּגִיהֶנָם, בְּגִין דָּא לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאִפְלוּ בְּגוֹפָא, וּמֵאִי נִיהוּ גִיהֶנָם בְּגוֹפָא, כְּבֵד דְּבִיהַ מְרָה דְּאִיהוּ גִיהֶנָם, סֵם הַמְּוֹת סֵם דְּאֵל אַחֵר, חֲרַבָּא דְּמְלֶאכֶת הַמְּוֹת, וְעָלֶיהָ אֲתַמַּר (משלי ה ד) וְאַחֲרֵיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ דְּלֹא יַתְעַר (נ"א לְאַתְעָרָא) עֶצִיבוּ וּקְטָטָה מִסְטָרָא דְטְחוּל, אֲלֵא דִתְהֵא לֵב נְטִיר מְפֻלְהוּ, דְּאִיהוּ שַׁבָּת שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹשְׁפִיזִין דְּאִינוּן מְלֶאכִין, עוֹלִימֵן דְּנִשְׁמָה יְתִירָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, וְנִפְשׁ יְתִירָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וְאוֹשְׁפִיזִין דְּנַחְתִּין עִמָּה.

וְצָרִיךְ אֲתֵתָה לְתַקְנָא שְׁרָגָא בְּלִיל שַׁבָּת לִימִינָא, וְאַתְחַשִּׁיב לָהּ כְּפָאֵלּוּ תַקְנָה

תקנה מנורה בדרום ושלחן בצפון, ועליהם נאמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, והן שכינה עליונה ותחתונה, השכינה העליונה מנורה לדרום, צריך לתקנה, משום ששם חכמה, ומשום זה הרוצה להחכים ידרים.

ובאותו בית שמוצאים דירה זו מתקנת בסדור הזה, מנורה בדרום ושלחן בצפון, ומטה בין צפון לדרום, אומרים המלאכים הללו שיוודים עם השכינה, שהיא הנשמה היתרה, אין זה מקום הדיוט של עם הארץ, אלא הן מקום של רצון בו מלפני יהו"ה.

השלחן צריך לתקנו לצפון, והשלחן היא שכינה התחתונה, שנאמר בה כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה. מה זה זהב? זו גבורה, שנאמר בה מצפון זהב יאתה. ממשבצות זהב, שני עמודי אמת. מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנה אל העמוד האמצעי, שנאמר בו בני בכרי ישראל, ובבית שלא מתקנים התקונים הללו בליל שבת, האורחים אומרים, זו לא דירה של ישראל, שנאמר בה ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם, לדרתם פתוב חסר, מלשון דירה, וכל התקונים הללו צריך לתקן בליל שבת, שהיא ממש אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר: וכי ברית המילה לכל בני האדם היא שוה? אמר לו: לא, שברית מילה לרשעים, העפר שתקן בפלי הוא מזון לנחש שהפריד ממנו, זהו שפתוב ונחש עפר לחמו, ודם הברית הוא המזון של סמא"ל, שהוא רוצח, שהפריד ממנו,

מנרתא בדרום, ופתורא בצפון, ועלייהו אתמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, ואינון שכינתא עלאה ותתאה, שכינתא עלאה מנרתא לדרום, צריכא לאתקנא לה, בגין דתמן חכמה, ובגין דא הרוצה להחכים ידרים.

ובהוא ביתא דאשפחין דירה דא מתקנא בהאי סדורא, מנרתא בדרום ושלחן בצפון ומטה בין צפון לדרום, אמרין אלין מלאכין דקא נחתין עם שכינתא דאיהי נשמה יתירה, לית דין אתר הדיוט דעם הארץ, אלהין אתר דרעוא ביה מן קדם יהו"ה.

פתורא צריכא לתקנא לה לגבי צפון, ופתורא איהי שכינתא תתאה, דאתמר בה (תהלים מה ד) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, מאי זהב דא גבורה, דאתמר בה (איוב לז כב) מצפון זהב יאתה, ממשבצות זהב תרי סמכי קשוט, מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (שמות ד כב) בני בכורי ישראל, ובביתא דלאו אינון מתתקנין אלין תקונין בליל שבת, אושפיזין אמרין לאו איהי דא דירה דישראל, דאתמר בה (שם לא טז) ושמרו בני ישראל את (דף ע"ג א) השבת, לעשות את השבת לדרתם, לדרתם פתיב חסר, מלשון דירה, וכל אלין תקונין צריכין לתקנא בליל שבת דאיהי ממש אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר, וכי ברית מילה לכל בני נשא איהו שוה, אמר ליה, לא, דברית מילה לחייביא, עפרא דתקין במנא איהו מזונא לחויא, דאפריש מניה, הדא הוא דכתיב (ישעיהו סה כה) ונחש עפר לחמו, ודם ברית איהו מזונא לסמא"ל דאיהו רוצח, דאפריש

וְסוּד הַדְּבָר - אִם רָעַב שְׁנֵאָף
הָאֲכִילָהּוּ לָחֵם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ
מַיִם.

רַבֵּינוּנְיִים נִחְשָׁב בְּרִית הַמִּילָה
הַעֲבֵרַת דָּם וּבִשְׂרָפָן, זֶהוּ
שְׁכָתוּב וּזְבַחַת עָלָיו אֶת עֲלֵתֶיךָ
וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ, לְצַדִּיקִים וְדָאִי,
בְּמָקוֹם הַמִּילָה וְהַפְּרִיעָה שׁוֹרָה
יְהוּ"ה, וְזֶהוּ וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה
אֱלוֹ"ה, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר וְאִמְר לָךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי, לְצַדִּיקִים (וּכְתוּב גַּם אֶת
בְּדָם בְּרִיתְךָ שִׁלַּחְתִּי אֶסְרִיךָ מִבּוֹר, שְׁהוּא
גִּיהַנּוּם).

תקון עשרים וחמשה

בְּרֵאשִׁית זֹו הַתּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכָתוּב
יְהוּ"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ קָדָם
מִפְּעֻלּוֹ מֵאָז, מֵאֹתוֹ מָקוֹם
שְׁנֵאָמֵר בּוֹ נִכּוֹן כְּסָאָךְ מֵאָז,
וּבַתּוֹרָה יֵשׁ שְׁתֵּי מִצְוֹת, אַחַת
וְהַגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַשְּׁנִית
שִׁיְהִיָּה לְמִלְךָ סִפֵּר תּוֹרָה, שְׁהוּלָךְ
עֲמוּ בְּכָל מָקוֹם. זֶהוּ שְׁכָתוּב
וְהִיתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו.
לְמָה סִפֵּר תּוֹרָה לְמִלְךָ? מִשּׁוּם
שְׁהוּא אֵינוּ מִלְךְ אֱלָא מִצַּד
הַמַּלְכוּת, וְצָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ עֲמוּ
בְּכָל מָקוֹם סִפֵּר תּוֹרָה, שְׁהוּא
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי לְקִשּׁוֹר בּוֹ אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׁכִינְתּוֹ,
וְסִפֵּר הַתּוֹרָה הוּא הַדְּרָגָה שֶׁל
יַעֲקֹב, שְׁנֵאָמֵר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, וְסִפֵּר תּוֹרָה כִּף צָרִיךְ לְהִיֹּת
תָּם בְּלֹא פְסוּלָת, וְאִם סִפֵּר הַתּוֹרָה
חֲסֵר בְּמָקוֹם שֶׁל מְלֹא, אוֹ מְלֹא
בְּמָקוֹם שֶׁל חֲסֵר, אוֹ אוֹת אַחַת
חֲסֵרָה אוֹ יִתְרָה אוֹ מַחְלָפֶת, סִפֵּר
הַתּוֹרָה פְּסוּל, הוּא אֵינוּ כְּדָמוֹת
סִפֵּר הַתּוֹרָה שֶׁל מַעְלָה.

כְּמוֹ זֶה הֵם חֲמִשָּׁה כְּנָפֵי רֵאָה,
כְּמוֹ שְׁחֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה,
וְהוֹרְדָא כְּמוֹ שְׁזָה הַסִּפֵּר שְׁהוּא
סִפֵּר יִשְׂרָאֵל, אִם אוֹנוֹת חֲסֵר אוֹ
יִתֵר אוֹ מַחְלָף, הוּא כְּבֶשׂ פְּסוּל,

מִנִּיה, וְרָזָא דְמִלָּה אִם רָעַב שְׁוֹנֵאָף הָאֲכִילָהּוּ
לָחֵם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מַיִם (מִשְׁלֵי כֹה כֹא).

רַבֵּינוּנְיִים אֶתְחַשֵּׁיב בְּרִית מִילָה אַעֲבֵרוּ דְדָמָא
וּבִשְׂרָא פְקָרְבָנָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב
(שְׁמוֹת כ כד) וּזְבַחַת עָלָיו אֶת עֲלֵתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ,
לְצַדִּיקִיא וְדָאִי בְּאַתֵּר דְּמִילָה וּפְרִיעָה שְׁרִיא
יְהוּ"ה, וְדָא אִיהוּ וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֱלוֹ"ה (אִיּוּב
יט כב), וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר (יִחְזָקָאֵל טו ו) וְאִמְר לָךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי לְצַדִּיקִיא, (וּכְתִיב (זְכֹרִיָה ט יא), גַּם אֶת בְּדָם
בְּרִיתְךָ שִׁלַּחְתִּי אֶסְרִיךָ מִבּוֹר, דְּאִיהוּ גִיְהַנּוּם).

תקונא עשרין ותמשה

בְּרֵאשִׁית דָּא אֹרִייתָא, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (מִשְׁלֵי ח כב) יְהוּ"ה קִנְנִי
רֵאשִׁית דְּרַכּוּ קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאָז, מֵהֵהוּא אֶתֵּר
דְּאֶתְמַר בֵּיה (תְּהִלִּים צג ב) נִכּוֹן כְּסָאָךְ מֵאָז,
וְאֹרִייתָא תְּרִין פְּקוּדִין אִית בָּהּ, חֵד וְהַגִּיתָ בּוֹ
יוֹמָם וְלַיְלָה (יְהוֹשֻׁעַ א ח), תְּנַיִנָא לְמַהוּי לְמִלְכָא
סִפֵּר תּוֹרָה, דְּאִזִּיל עִמִּיהָ בְּכָל אֶתֵּר, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (דְּבָרִים יז יט) וְהִיתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי
חַיָּיו, סִפֵּר תּוֹרָה אֲמָאִי לְמִלְךָ, בְּגִין דְּאִיהוּ לְאוּ
אִיהוּ מִלְכָא אֱלָא מִסְטָרָא דְמַלְכוּת, וְצָרִיךְ
לְמַהוּי לִיה עִמָּה בְּכָל אֶתֵּר סִפֵּר תּוֹרָה דְּאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, לְאַתְקִשְׂרָא בֵּיה קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עִם שְׁכִינְתָּיה, וְסִפֵּר תּוֹרָה הִיא דְרָגָא
דְיַעֲקֹב, דְּאֶתְמַר בֵּיה (בְּרֵאשִׁית כֹה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, וְסִפֵּר תּוֹרָה כִּף צָרִיךְ לְמַהוּי תָּם בְּלֹא
פְּסוּלָת, וְאִם סִפֵּר תּוֹרָה אִיהוּ חֲסֵר בְּאַתֵּר
דְּמִלָּא, אוֹ מְלֹא בְּאַתֵּר דְּחֲסֵר, אוֹ אוֹת חֵד
חֲסִיר, אוֹ יִתֵּיר, אוֹ חֲלִיף, סִפֵּר תּוֹרָה פְּסוּל,
לְאוּ אִיהוּ פְּדִיוֹקְנָא דְסִפֵּר תּוֹרָה דְלַעִילָא.

בְּגוּוֹנָא דָא אֵינוֹן חֲמֵשׁ כְּנָפֵי רֵיאָה, כְּגוּוֹנָא
דְחֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה, וְוֹרְדָא כְּגוּוֹנָא
דְזָה סִפֵּר דְאִיהוּ סִפֵּר יִשְׂרָאֵל, אִי אוֹנֵי חֲסִיר

ומי שעובר עליהם כאלו עבר על התורה וחמשה החמשים שלה, שחמשה כנפי ראה והורדא הם שש, זה ו', כל מי שעובר (על זה כאלו עבר) על זה.

וחמשה דברים המפסידים את השחיטה, (כל מי שעובר עליהם), כאלו עבר בה' מן יהו"ה, בכנפי הראה צריך שלא יהיה בהם סרכות, שמונה עשרה סרכות הן, מי שעובר עליהם כאלו עבר על ברית שהוא ח"י העולמים, והסרכה היא סם המות, הסם של אל אחר, שהוא סמא"ל, עליה נאמר רגליה ירדות מות, בכל מקום שנסרכת, הורגת, וכנפי ראה הם כנפי החיות, וצריכות להיות פרודות מלמעלה. זהו שכתוב ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, אם הם בחבור, טרפה, ושתי אמות (אונות) הן בראה, ובהן שש כנפים, חמש אונות וורדא, ועליהם נאמר שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, ששה הם מהצד של האות ו', שהוא ספר התורה.

הארון של ספר התורה זה הפיס של הלב, והיא אש בוערת, ואם לא כנפי הראה שנושבים עליו, היה הלב שורף את כל הגוף, ואותה האש שהיא דם העורקים של הלב, הרוח נושבת אחריו בעורקי הדם, וכלם מתנהגים אחריו, וזהו שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו וגומר, וכשעולה הרוח מן הלב (ונפררת מן הנפש, שהיא ו'), על הדם האש בוערת, נאמר בנפש אני ישנה, וכשיבא הרוח אליו נאמר ולבי ער, וזהו נפשי אוייתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך,

בלילה, אף רוחי בקרבי

או יתיר או חליף, איהו אמרא פסול, ומאן דעבר עליהו כאלו עבר על אורייתא וחמשה חומשי דילה, דחמשה כנפי ריאה וורדא אינון שית, דא ו', כל מאן דעבר (על דא, כאלו עבר) על דא.

וחמשה דברים המפסידין את השחיטה, (כל מאן דאעבר עליהו) כאלו אעבר בה' מן יהו"ה, כנפי ריאה צריך דלא יהא בהון סרכות, תמני סרי סרכות אינון, מאן דאעבר עליהו כאלו אעבר ברית דאיהו ח"י עלמין, וסירכא איהו סם המות, סם דאל אחר, דאיהו סמא"ל, עלה אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, בכל אתר דאסתריך קטילת, וכנפי ריאה אינון כנפי חיוון, וצריכין למהוי פרודות מלמעלה, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, אם אינון בחבור טריפה, ותרי אומות אינון בריאה, ובהון שית גדפין, חמש אונות וורדא, ועליהו נאמר (ישעיהו ו ב) שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, שיתא אינון מסטרא דאת ו', דאיהו ספר תורה.

ארנא דספר תורה דא פיסא דלבא, ואיהו נור דליק, ואי לא כנפי ריאה דאינון נשבין עליה, הוה לבא אוקיד כל גופא, וההוא נורא דאיהו דדם דערקין דלבא, רוחא נשיב אפתריה בערקין דדמא, וכלהו מתנהגין אפתריה, ודא הוא דכתיב (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח (דף ע"ב) ללכת ילכו וגומר, ולבא פד סליק מניה רוחא (ואתפרש מן נפשא דאיהו) על דמא נור דליק, אתמר בנפשא (שיר ה ב) אני ישנה, וכד ייתי רוחא לגביה אתמר ולבי ער, ודא איהו (ישעיהו כו ט) נפשי אוייתיך

וּכְשֶׁתְּבֹא הַרוּחַ לְלֵב שְׁשֵׁם הַנֶּפֶשׁ,
נֹאמֵר בּוֹ קוֹל דְּוֹדֵי דּוֹפֵק, דּוֹפֵק
עַל שַׁעַר הַלֵּב שֶׁשׁ דְּפִיקוֹת,
לְהוֹדִיעַ שְׁהוּ הוּא שְׂיָבָא אֵל ה' (ד'),
שְׁהִיא הַנֶּפֶשׁ, וּבָהּ הִם עֲשָׂרָה,
וְכֻלָּם בְּפִיּוֹס. זְהוּ שְׁכָתוּב פְּתַחֵי לִי
אֲחוּתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי
נִמְלָא טַל.

וּבִתְקוּנָא שְׁמוֹנָה עָשָׂר, (וּבִתְקוּנָא זֶה שֶׁשׁ
אוֹתִיּוֹת) שְׁהוּא בְּר"א שִׁי"ת, הִם
רְמוּזִים כְּמוֹ זֶה: פְּתַחֵי לִי בְּאוֹת
ב' שְׁהִיא הַשַּׁעַר, אֲחוּתִי בְּאוֹת א',
רַעֲיָתִי בְּאוֹת ר', יוֹנְתִי בְּאוֹת י',
תַמְתִּי בְּאוֹת ת', שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל
זֶה יו"ד, הַנִּקְדָּה שֶׁל אוֹת ב',
קְרוּצוֹתָיו אֵלּוּ שֵׁשֶׁת הַצְּדָדִים,
שְׁנֹאמֵר בְּהֵם שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֶׁשׁ,
וְהֵם הַדְּפִיקוֹת, בְּמוֹלִיף וּמְבִיא אֶת
מִי שְׂאֲרַבְעַת הַצְּדָדִים שְׁלוֹ,
וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד אֶת מִי שְׁהַשְּׂמִים
וְהָאֲרִיץ שְׁלוֹ, וְשֵׁשֶׁת הַצְּדָדִים הֵם
שֶׁשׁ הַסְּפִירוֹת, וְהַדְּפֵק עוֹלָה וְיוֹרֵד
בְּהֵם בְּאֲרִיכוֹת שֶׁל חֶסֶד כְּמוֹ זֶה
הַתְּקִיעוֹת, בְּשִׁבְרָה שֶׁל הַגְּבוּרָה
שְׁהֵם שְׁבָרִים, בְּמַהֲירוֹת שֶׁל
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁהוּא תְּרוּעָה,
בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת הֵם עוֹלִים,
בְּנֻצָּח וְהוּד יְסוּד הֵם יוֹרְדִים.

וּבְרָם דּוֹפְקִים לְשִׁכְנִינָה שְׁהִיא
סֵלֶם, שְׁבוֹ שֶׁשׁ דְּרָגוֹת, וְזֶה הַלֵּב,
וְבוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים
וְיוֹרְדִים, שְׁהֵם הַדְּפִיקוֹת שֶׁל
הַרוּחַ, וְאוֹתָם הִשֵּׁשׁ עוֹלִים לְעֵשֶׂר,
וְזֶה י', הֵן קִשְׂר"ק קִשְׂר"ק קִר"ק,
עַד שְׁנִכְלָלוּ בְּעֲשָׂרָה זְכוּרוֹנוֹת
וּבְעֵשֶׂר מְלַכְיוֹת וּבְעֵשֶׂר שׁוֹפְרוֹת,
שְׁלוֹשִׁים עוֹלִים מִמְטָה לְמַעֲלָה,
וְשְׁלוֹשִׁים יוֹרְדִים מִמַּעֲלָה לְמַטָּה,
וְכֻלָּם עוֹלִים לְשִׁשִּׁים, שֶׁשׁ פְּעֻמִּים
עֲשָׂר, כְּשֶׁעוֹלָה הַדְּפֵק בְּחֻזֵק שֶׁל
הַגְּבוּרָה בְּהַתְּגַבְּרוּת, הוּא הַדִּין
הַקָּשָׁה, כְּשֶׁעוֹלָה הַדְּפֵק וּמִתְרַפָּא,
הַחֲלִי יִתְרַפָּא, שְׁהִרִי מְטָה כְּלָפִי
חֶסֶד.

אַשְׁחַרְךָ, וְכַד יִיְתִי רוּחָא לְגַבִּי לְבָא דְתַמָּן
נֶפֶשָׁא, אֲתַמַּר בִּיה (שִׁיר ה' ב') קוֹל דְּוֹדֵי דּוֹפֵק,
דְּפִיק לְתַרְעָא דְלְבָא שִׁית דְּפִיקִין, לְאַשְׁתַּמוּדַע
דְּאִיהוּ ו' דִּיִּתִי לְגַבִּי ה' (נ"א ד'), דְּאִיהִי נֶפֶשׁ,
וּבָהּ אֵינוֹן עֲשָׂרָה, וְכֻלָּהוּ בְּפִיּוֹסָא, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (שֵׁם ה' ב') פְּתַחֵי לִי אֲחוּתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי
תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל.

וּבִתְקוּנָא תַמְנֵי סָרִי, (נ"א וּבִתְקוּנָא דָא שִׁית אֲתוּוּן),
דְּאִיהוּ בְּר"א שִׁי"ת, אֵינוֹן רְמִיזִין
כְּגוּוֹנָא דָא, פְּתַחֵי לִי בְּאֵת ב' דְּאִיהִי תְּרַעָא,
אֲחוּתִי בְּאֵת א', רַעֲיָתִי בְּאֵת ר', יוֹנְתִי בְּאֵת י',
תַמְתִּי בְּאֵת ת', שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל דָּא יו"ד
נִקְוֵדָה דָּאֵת ב', קְרוּצוֹתָיו אֵלִין שִׁית סְטְרִין,
דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שֵׁם טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֶׁשׁ, וְאֵינוֹן
דְּפִיקִין בְּמוֹלִיף וּמְבִיא לְמָאן דְּאֲרַבְעֵ סְטְרִין
דִּילְיָה, וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד לְמָאן דְּשְׂמִיא וְאֲרַעָא
דִּילְיָה, וְשִׁית סְטְרִין אֵינוֹן שִׁית סְפִירָן, וְדְפִיקוּ
סְלִיק וְנַחֲתִית בְּהוּ, בְּאֲרִיכוֹ דְחֶסֶד כְּגוּוֹנָא דָא
תְּקִיעוֹת, בְּתַבִּירוֹ דְּגְבוּרָה דְּאֵינוֹן שְׁבָרִים,
בְּמַהֲירוֹ דְּעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאִיהוּ תְּרוּעָה,
בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת סְלִקִין, בְּנֻצָּח וְהוּד יְסוּד
נַחֲתִין.

וּבְרָהוּ דְּפִקִין לְגַבִּי שְׁכִינְתָא דְּאִיהִי סֵלֶם, דְּבִיה
שִׁית דְּרָגִין, וְדָא לְבָא, וּבִיה מְלֹאֲכֵי
אֱלֹהִים סְלִקִין וְנַחֲתִין, דְּאֵינוֹן דְּפִיקִין דְּרוּחָא,
וְאֵינוֹן שִׁית סְלִקִין לְעֵשֶׂר, וְדָא י', וְאֵינוֹן
קִשְׂר"ק קִשְׂר"ק קִר"ק, עַד דְּאֲתַפְלִילוּ בְּעֲשָׂרָה
זְכוּרוֹנוֹת וּבְעֵשֶׂר מְלַכְיוֹת וּבְעֵשֶׂר שׁוֹפְרוֹת,
תְּלַתִין סְלִקִין מִתְתָּא לְעֵילָא, וְתַלְתִין נַחֲתִין
מִעֵילָא לְתַתָּא, וְסְלִקִין כְּלָהוּ לְשִׁתִין, שִׁית זְמַנִין
עֲשָׂר, כַּד סְלִיק דְּפִיקוּ בְּתַקִּיפוֹ דְּגְבוּרָה בְּגְבִירוֹ
אִיהוּ דִּינָא תְּקִיפָא, כַּד סְלִיק דְּפִיקוּ וְאֲתַאֲרָךְ,
מְרַעָא אֲתַאֲרָךְ דְּהָא מְטָה כְּלָפִי חֶסֶד.

קם הזקן שנית מאותם ראשי הישיבה, ואמר: מנורה הקדושה, הרי הסימנים הללו הם של החלי בגלות, כשהדפק מתקצר והגלות מתקצר, הרי מטה כלפי גבורה בית הדין הגדול, והמגפה מראים למשיח ולשבטים, ומשום זה נשבעה אותה חולה בגלות לישראל, אם תעירו ואם תעוררו, שלא יהיה במהירו, אלא עד שתחפץ.

ואם הדפק מתארך, הרי מטה כלפי חסד, ועם כל זה החלי בגלות מתארך, ואם הדפק לא ארך ולא קצר, הרי מתעוררים רחמים לחולה בגלות, שהיא הלב, ולעורקים שלה שהם בנייה, ישראל, וזהו העמוד האמצעי, עליו נאמר וברחמים גדולים אקבצך.

ועוד, כשהדפק הוא כמו תרועה במהירות, דחק אחר דחק, מיד תבא הגאולה, ועוד, אותה חולה, שהיא הלב, כשהרוח אינה נושבת אליה, שנאמר בו ורוח אלהים מרחפת על פני המים, היא לא דופקת בעורקים שלה, וכלם חשובים בגלות כמו מתים, ונאמר בהם במחשכים הושיבני כמתי עולם, ומשום זה בגלות אני ישנה, והיא חולה בגלות, וכמה רופאים תלמידי חכמים משתדלים עליה עם פמה בשמים וריחות של שושנים, תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא חוזרת אליה הרוח בהם בגלות בחלי שלה, והדפק לא חוזר אליה, עד שיבא הרועה הנאמן האהוב שלה, שנאמר בו הרועה בשושנים, ומביא לה תפוח ושם בחטמה, ומריחה בו, ונודעת אליו. זהו שפתוב מנחם משיב נפשי מיד חוזרת הרוח והדפק אליה.

קם סבא מאינון מארי מתיבתא, ואמר בוצינא קדישא, הא סמנין אלין אינון דמרעא בגלותא, פד דפיקו אתקצר וגלותא אתקצר, הא מטה כלפי גבורה בי דינא רברבא, ומותנא קא אחזי למשיח ושבטיין, ובגין דא אומיאת ההיא חולה בגלותא לישראל (שם ב) אם תעירו ואם תעוררו, דלא יהא במהירו, אלא עד שתחפץ.

ואם דפיקו אתארך, הא מטה כלפי חסד, ועם כל דא מרעא בגלותא אתארך, ואי דפיקו איהו לא אריך ולא קצר, הא אתער רחמי לגבי חולה בגלותא דאיהי לבא, ולגבי ערקין דילה דאינון בנהא ישראל, ודא איהו עמודא דאמצעינא, עליה אתמר (ישעיהו נד) וברחמים גדולים אקבצך.

ועוד פד דפיקו איהו בתרועה במהירו, דוחקא בתר דוחקא, ייתי פורקנא, ועוד ההיא חולה דאיהו לבא, פד רוחא לא נשיב לגבה, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, איהי לא דפיקת בערקין דילה, וכלהו חשיבין בגלותא פמתים, ואתמר בהו (איכה ג ט) במחשפים הושיבני עולם, ובגין דא בגלותא אני ישנה, ואיהי חולה בגלותא, וכמה אסיין תלמידי חכמים קא משתדלן לגבה, בכמה בוסמין וריחין דשושנים תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא אתחזרת רוחא לגבה בהון בגלותא במרעא דילה, ולא דפיקו אתחזרת לגבה, עד דייתי רעיא מהימנא רחימו דילה, דאתמר ביה (שיר ב טו) הרועה בשושנים, ואייתי לה תפוח, ושוי לחוטמא, וארחא ביה, ואשתמודעת לגביה, דא הוא דכתיב (איכה א טו) מנחם משיב נפשי, מיד חזרת רוחא ודפיקו לגבה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן מְשַׁבַּחַת אוֹתוֹ,
פְּתוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר פֶּן דּוּדֵי בֵּין
הַבְּנִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ יִכְנָס לִגְן
וּמוֹצֵיא מִשֶּׁם רְמוֹנִים, וְנוֹתֵן לָהּ
מַעֲסִים הַרְמוֹנִים, וְלוֹקֵט אֶגּוֹז
וְשׁוֹבֵר הַקְּלָפוֹת, וְנוֹתֵן לָהּ הַמַּחַ
מִבְּפָנִים, וְהִיא אוֹכֵלֶת וְשׁוֹתָה
מַעֲסִים הַרְמוֹנִים וְנִרְפָּאת, וְזֶהוּ
שְׁאֵמֵר הַפְּתוּב אֶל גֶּנֶת אֶגּוֹז
יְרֻדְתִּי. בֵּינְתִים הִנֵּה בֵּא הַנֶּשֶׁר,
הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל בְּעַל הַכְּנָפִים, וְנוֹתֵן
שְׁלֵשָׁה קוֹלוֹת, וְעוֹלָה לְהָרִים.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרָיו: בּוֹדְאֵי
שְׁנַמְצָא רְצוֹן לְמַעְלָה, וּרְחָמִים
נִמְצָאִים לְשִׁכְנֵיהּ וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת,
שׁוֹדְאֵי שְׁלֹשׁ חַיּוֹת הֵן בְּמִרְכָּבָה,
אֲרִיָּה שׁוֹר נֶשֶׁר, וּבְכֻלָּם אֵין
רְחָמִים כְּבַנְשֵׁר, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר
לְיִשְׂרָאֵל וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי
נְשָׂרִים וְאַבִּיא אֶתְכֶם אֵלַי. בֵּינְתִים
הִנֵּה הַנֶּשֶׁר בֵּא אֵלֵיהֶם פְּעַם
אַחֲרָת, וְהִפֵּה בְּכַנְפָיו עֲלֵיהֶם,
וְהָרִים קוֹלוֹת וְעָלָה לְהָר. אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן: בּוֹדְאֵי שֶׁהוּא מִכָּה
בְּכַנְפָיו עֲלֵינוּ וְעוֹלָה שָׁם. אָמְרוּ
לוֹ: עָלָה, וְהָרִי אֲנַחְנוּ אַחֲרֶיךָ. עָלוּ
כֻלָּם אַחֲרָיו לְהָר, וְהוּא עָלָה
לְמַעְלָה עַד שְׁלֹא נִרְאָה.

רַבִּי שְׁעָה הָרִי הַנֶּשֶׁר בֵּא, וְשִׁתִּי
שׁוֹשְׁנִים בְּפִיו, וְזָרַק אוֹתָם עַל
(דִּיקָה) רֵאשֶׁם (עַל יְדִיו). מִיַּד שְׁמַח
רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַחָה רַבָּה. אָמַר
לָהֶם: חֲבָרִים, בּוֹדְאֵי שְׁמַחָה
הַזְדַּמְנָה לְשִׁכְנֵיהּ שֶׁהִיא חוֹלָה,
שְׁהָרִי אִם שׁוֹשְׁנָה אַחַת נִתֵּן
בִּינֵינוּ, לֹא הִיָּתָה זֹר רְפוּאָה,
מִשׁוּם שְׁשׁוֹשְׁנִים רְמוּזִים פִּנְגֵּד
בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, שְׁנִשְׁבַּע הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יִכְנָס זֶה בְּלֵי זֶה,
וּמִשׁוּם שְׁזָרַק שְׁנַיִם, זֶה רוּמֵז עַל
שְׁנֵי שׁוֹשְׁנִים, כְּפַעַת זֹהוּי רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, וְאֵז צָרִיךְ לְפַתַּח עֲלֵיהֶם
כְּמוֹ שְׁהֵינּוּ.

בְּהוֹרָא זְמַנָּא שְׁבַחַת לִיה (שִׁיר ב ג) פְּתוּחַ
בְּעֵצֵי הַיַּעַר פֶּן דּוּדֵי בֵּין הַבְּנִים וְכוּ',
וּלְבַתֵּר יַעוּל לְגִנְתָּא וְאַפִּיק מִתְמָן רְמוֹנִים,
וְיַהִיב לָהּ מַעֲסִים רְמוֹנִים, וְלוֹקֵט אֶגּוֹז
וְתַבֵּר (דף עא ע"ב) קְלִיפִין, וְיַהִיב לָהּ מוֹחָא
מְלַגָּאוּ, וְאִיהִי אֹכְלָה, וְשִׁתִּית מַעֲסִים הַרְמוֹנִים,
וְאַתְסִיאַת, וְדָא הוּא דְאָמַר קְרָא (שִׁיר ו יא) אֶל גֶּנֶת
אֶגּוֹז יְרֻדְתִּי, אֲדַהְכִי הָא נֶשֶׁרָא קָא אֲתִיא, הַנֶּשֶׁר
הַגָּדוֹל בְּעַל הַכְּנָפִים, וְיַהִיבַת תֵּלַת קְלִין,
וְסִלִיקַת לְטוּרִין, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרָיו
בּוֹדְאֵי רַעוּא אֲשֶׁתַּפַּח לְעִילָא, וּרְחָמִים
אֲשֶׁתַּפַּחוּ לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא,
דּוּדְאֵי תֵּלַת חַיּוּוֹן אֵינוֹן בְּמִרְכָּבָתָא, אֲרִיָּה שׁוֹר
נֶשֶׁר, וּבְכֻלָּהוּ לִית רְחָמִים פְּנִישָׁרָא, וּבְגִין דָּא
אָמַר לְיִשְׂרָאֵל וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים
וְאַבִּיא אֶתְכֶם אֵלַי (שְׁמוֹת יט ד), אֲדַהְכִי הָא נֶשֶׁרָא
קָא אֲתִיא לְגַבֵּייהוּ זְמַנָּא אַחֲרָא, וּבְטַשְׁת
בְּגַדְפָּהָא עֲלֵייהוּ, וּרְמַת קְלִין וְסִלִיק לְטוּרָא,
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוֹדְאֵי אִיהִי דְקָא בְּטַשְׁת
בְּגַדְפָּהָא עֲלֵנָא וְסִלִיק הָתָם, אָמְרוּ לִיה סִלִיק
וְהָא אֲנָן אַבְתָּרְךָ, סִלִיקוּ כְּלָהוּ אַבְתָּרִיהּ לְטוּרָא,
וְאִיהִי סִלִיקַת לְעִילָא, עַד דְּלֹא אֲתַחֲזִיאַת.

לְפִי שְׁעָתָא הָא נֶשֶׁרָא קָא אֲתִיא, וְיִתְרִין
שׁוֹשְׁנִים בְּפוּמָהָא, וְזָרִיק לֹוֹן עַל (יְדָהָא)
רִישֵׁייהוּ (ג"א על ידו) מִיַּד חֲדָא רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲדוּה
סְגִיא, אָמַר לֹוֹן חֲבָרִיא בּוֹדְאֵי חֲדוּה אֲזַדְמַנַּת
לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי חוֹלָה, דְּהָא אִם שׁוֹשְׁנָה
חֲדָא יַהִיב בִּינָנָא לָא הוּה אֲסוּוֹתָא, בְּגִין
דְּשׁוֹשְׁנִים אֵינוֹן רְמִיזִין לְקַבֵּל בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי,
דְּאוּמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְלֹא יַעוּל דָּא בְּלֹא
דָּא, וּבְגִין דְּזָרִיקַת תְּרִין, רְמִיזַת דָּא תְּרִי
שׁוֹשְׁנִים, כְּעַן אִיהִי אֲסוּוֹתָא שְׁלִימָתָא, וּכְדִין
צָרִיךְ לְמַפְתַּח עֲלֵייהוּ כְּמָה דְּהוּינָן.

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אֲנִי לְדוּדֵי הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים (שיר ו ג), מֵאֵי שׁוֹשְׁנִים אֲלֵא שׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה, וְאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית, וְשׁוֹשְׁנָה תְּנִינָא קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבִית שְׁכִינְתָּא תַּתָּא, דָּא לִימִנָא, וְדָא לְשִׁמְאָלָא, הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה דְקְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית, דְּאִיהוּ בְּקָר יִמִּנָא דְאַבְרָהָם, אֵית לִיה חֲמֵשׁ טְרַפִּין, וְאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה (דברים ו ד), וְתִלְתַּת עֶשֶׂר עַלְיָן מְלָגוּ אַחֲד, שֵׁית סוּמְקִי, וְשֵׁית חוּרִי, וְשׁוֹשְׁנָה דְאַתְּפִלִּית בְּהוּן הָא תִּלְתַּת עֶשֶׂר כְּחוּשְׁבַן אַחֲד, וְכֵן שׁוֹשְׁנָה בְּהַ כ"ה גְּרַעֲיִנִין כְּתַפּוּחַ דִּילָהּ, כְּחֻשְׁבַן כ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא, וְכֵן בְּשׁוֹשְׁנָה תְּנִינָא כ"ה גְּרַעֲיִנִין, וְסֻלְקִין כְּלָהוּ לְחַמְשִׁים, שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרָא, וְדָא (בראשית ב' שושנה י').

תקונא עשרין ושית

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמֵשׁ עַלְיָן דִּילָהּ רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁבַן זְעִיר דְּחֲנוּף תִּלְתַּת עֶשֶׂר, חוּחִים דִּילָהּ תִּלְתַּת עֶשֶׂר תֵּיבִין מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים, וְאֵלִין אִינוּן. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבָהּ וְחֻשְׁףָּה עַל פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים (בראשית א א), חֲמֵשׁ חוּחִים אַחֲרָנִין, מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מֵאֵי אִיהִי בֵּין הַחוּחִים, אֲלֵא מִדְּחֻרְבַּי בֵּי מְקַדְשָׁא וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבָהּ, וְנִפְלַת שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים, כְּדִ יִתִּי פּוּרְקָנָא תְּהִיָּה בְּשׁוֹשְׁנָה דְּשַׁחְרִית, דְּאַתְמַר בְּהַ (בראשית מד ג) הַבְּקָר אֹר (וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְאִינוּן חֲמֵשׁ אֹר חֲמֵשׁ עַלְיָן דְּשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה, חַד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, תְּנִינָא וַיְהִי אֹר, תִּלְתַּת וַיִּרְא

תקון עשרים וששה

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמֵשׁ הָעֲלִים שְׁלָה רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁבַּן קָטָן שֶׁל חֲנוּף שְׁלָה עֶשֶׂר, הַחוּחִים שְׁלָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוֹת מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים, וְאֵלָה הֵם: אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבָהּ וְחֻשְׁףָּה עַל פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים, חֲמֵשׁ חוּחִים אַחֲרֵים - מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מַה הִיא בֵּין הַחוּחִים? אֲלֵא מִשְׁחֻרְבַּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבָהּ, וְנִפְלָה הַשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים. כְּשֶׁתְּבֹא הַגְּאֻלָּה, תְּהִיָּה בְּשׁוֹשְׁנָה שֶׁל שַׁחְרִית, שְׁנֵאמַר בְּהַ הַבְּקָר אֹר (וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְהֵם חֲמֵשׁ אֹר, חֲמֵשׁ עַלְיָן שֶׁל הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִינָה, אַחַד - וַיֹּאמֶר

אלהי"ם יהי אור, השני - ויהי אור, שלשה - וירא אלהי"ם את האור, ארבעה - ויבדל אלהי"ם בין האור, חמשה - ויקרא אלהי"ם לאור יום. שלשה עשר עלים מבפנים, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בשתי שושנים, זה יהו"ה, עליו נאמר ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, ואיהו עמודא (ד) טו אב) דאמצעיתא הרועה בשושנים, וחושבניה אח"ד, שושנה תתאה בה דחילו ואיהו יראה, שושנה עלאה רחימו דאהבה, ובה אתמר (שיר ג ה) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ.

במה יתון לאתערא לה בימינא, ואיהי לא רעית בהו, עד דיייתי רעיא מהימנא, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם מרחפת, דאיהו רוח דמשיח, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה, ברוחא דא ארחת ההיא חולה ואתסיאת, ובגין דא השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ (שיר ג ה), ואיהו ארח ריח בתרין תפוחין (ג"א ואיהו ריח דתרין תפוחין), דאתמר (ביה) בהו (שם ז ט) וריח אפך כתפוחים, ומאי נינהו תרי סמכי קשוט ואינון תרי רמונים, אגוז דא צדיק גנת אגוז דא שכונתא, ודא איהו דאמר שלמה (שם ו יא) אל גנת אגוז ירדתי.

גנ"ת ג' גימטריאות (אדנ"י ביהו"ה), דאינון פרפראות לחכמה, נ' נוטריקון, ת' תמורה, גימטריאות זה אדנ"י יהו"ה, עולה בחשבון אמ"ן, אהי"ה אדנ"י עולה בחשבון שמונים וששה אלהי"ם, שהוא פנ"י, מ"ה - מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בגימטריא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא מ"ה, וזהו עשר ספירות בלימ"ה,

אלהי"ם את האור, ארבע ויבדל אלהי"ם בין האור, חמש ויקרא אלהי"ם לאור יום, תלת עשר עלין מלגו, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בתרין שושנים, דא יהו"ה, עליה אתמר (זכריה יד ט) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, ואיהו עמודא (ד) טו אב) דאמצעיתא הרועה בשושנים, וחושבניה אח"ד, שושנה תתאה בה דחילו ואיהו יראה, שושנה עלאה רחימו דאהבה, ובה אתמר (שיר ג ה) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ.

במה יתון לאתערא לה בימינא, ואיהי לא רעית בהו, עד דיייתי רעיא מהימנא, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם מרחפת, דאיהו רוח דמשיח, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה, ברוחא דא ארחת ההיא חולה ואתסיאת, ובגין דא השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ (שיר ג ה), ואיהו ארח ריח בתרין תפוחין (ג"א ואיהו ריח דתרין תפוחין), דאתמר (ביה) בהו (שם ז ט) וריח אפך כתפוחים, ומאי נינהו תרי סמכי קשוט ואינון תרי רמונים, אגוז דא צדיק גנת אגוז דא שכונתא, ודא איהו דאמר שלמה (שם ו יא) אל גנת אגוז ירדתי.

גנ"ת ג' גימטריאות (אדנ"י ביהו"ה), דאינון פרפראות לחכמה, נ' נוטריקון, ת' תמורה, גימטריאות דא אדנ"י יהו"ה, סליק בחשבון אמ"ן, אהי"ה אדנ"י סליק בחושבן פ"ו אלהי"ם, דאיהו פנ"י, מ"ה מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בגימטריא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא מ"ה, ודא איהו עשר ספירות בלימ"ה, ואיהו מעיד על

והוא מעיד על היחוד הקדוש, ומשום זה מ"ה אַעֲיֹדָךְ.

דָּבָר אַחֵר, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בגימטריא שְׁכִינָה, כמו זה: א' פעם אחת, ב' פעמים, ג' שלש פעמים, ד' ארבע פעמים, ה' חמש פעמים, ו' שש פעמים, ז' שבע פעמים, ח' שמונה פעמים, ט' תשע פעמים, י' עשר פעמים, כלם עולים לחשבון שְׁכִינָה, וסוד החשבון, לקים שאין שְׁכִינָה יורדת פחות מעשרה, ולא עולה למעלה מעשר.

ועוד, הקדוש ברוך הוא מקומו של עולם, והמלאכים לא יודעים, ושואלים איה מקום כבודו להעריצו, ומצאנו אותו בגימטריא מקום נוטריקון כמו זה: י' עשר פעמים - מאה, ה' חמש פעמים - עשרים וחמש, ו' שש פעמים - שלשים ושש, ה' חמש פעמים - עשרים וחמש בגימטריא מקום, ועליו אמרו המלאכים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, יש אחרים בגימטריאות שאין להם חשבון, משום שהם פרפראות לחכמה שאין לה סוף, התמורות אלו אלפא ביתות, כמו כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, שהן תמורות יהו"ה אלהינו יהו"ה, ויש תמורות אחרות מכמה מינים.

אמר רבי אלעזר: והרי כתוב אני יהו"ה לא שנית, אמר לו: בני, אוי לבני העולם שהם אטומי לב, שחושבים שיודעים ולא יודעים, ודאי אני, היא השכינה. זהו שכתוב ויסרתי אתכם אף אני, היא לא משתנה ואינה תמורה ממנו באחר, והוא לא משתנה ולא מסתתר ממנה, אבל אל הרשעים משתנה הקדוש ברוך הוא ומסתתר מהם. זהו שכתוב אסתירה פני מהם אראה מה

יחודא קדישא, ובגין דא מ"ה אַעֲיֹדָךְ. (איכה ב' ג.)
דָּבָר אַחֵר א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בגימטריא שְׁכִינָה, פְּגוּוֹנָא דָא, א' זְמַנָּא חָדָא, ב' תְּרֵי זְמַנִּין, ג' תְּלַת זְמַנִּין, ד' אַרְבַּעַה זְמַנִּין, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין, ו' שִׁית זְמַנִּין, ז' שִׁבְעָה זְמַנִּין, ח' תְּמַנְיָא זְמַנִּין, ט' תְּשַׁעַה זְמַנִּין, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין, כְּלָהּוּ סְלָקִין לְחוּשְׁבַן שְׁכִינָה. ורזא דְחוּשְׁבַנָא, לְקִימָא דְלִית שְׁכִינָה נַחְתָּא פַחוּת מְעַשְׂרָה, וְלֹא סְלָקָא לְמַעְלָה מְעַשְׂרָה.

ועוד קודשא בריך הוא הוא אתריה דעלמא, ומלאכין לא ידעין ושאלין איה מקום כבודו להעריצו ואשפחין ליה בגימטריא מקום נוטריקון פְּגוּוֹנָא דָא, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין מאה, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, ו' שִׁית זְמַנִּין תְּלַתִּין וְשִׁית ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, בגימטריא מקום, ועליה אמרו מְלַאכְיָא בְרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג'
יב). אֵית אַחֲרַנִּין בְּגִימְטְרִיאוֹת דְּלִית לֹון חוּשְׁבַן, בְּגִין דְּאִינוּן פְּרַפְרָאוֹת לְחַכְמָה דְּלִית לָהּ סוּף, תְּמוּרוֹת אֵלִין אֲלַפָּא בֵיתוֹת כְּגוֹן כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ז כּוּז"ו, דְּאִינוּן תְּמוּרוֹת (דברים ו'
ד) יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְאֵית תְּמוּרוֹת אַחֲרַנִּין מִכְּמָה מִינִין.

אמר רבי אלעזר והא כתיב (מלאכי ג' ו') אני יהו"ה לא שנית, אמר ליה ברי, ווי לבני עלמא דאינון אטימין לבא, דחשבין דידיעין ולא ידעין, ודאי אני איהי שכינתא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו כא) ויסרתי אתכם אף אני, איהי לא אשתני ולא איהי תמורה מיניה באחרא, ואיהו לא אשתני ולא אסתתר מינה, אבל לגבי חייביא אשתני קודשא בריך הוא ואסתתר מנייהו, הדא הוא דכתיב (דברים לב'
ב) אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם,

אחרייתם, ולמה? בגלל פי דור
תהפוכות המה בנים לא אמוץ
בם.

מיד קמו כל החברים ששמעו
את הדברים הללו, ונשקו אותו
על ראשו, ואמרו, אלו לא באנו
לעולם אלא לשמע את זה - דינו,
שודאי הקדוש ברוך הוא
ושכינתו לא משתנים זה מזה,
אבל לאחרים משתנה ומסתתר
בכמה לבושים, ובכמה פסויים,
ובכמה קלפות, ומשום זה אמר
שלמה, עליו השלום, אל גנת
אגוז ירדתי, שהוא היה יודע את
כל הקלפות, ומשום זה לא
השאיר אפלו מיני כשוף שלא
ידע, משום שידע (לדעת) את
הקלפות, והרועה הנאמן ישבר
את כל הקלפות, ומוציא משם
המת, שהוא יהו"ה, לארבעת
צדדי האגוז, (שהם תהו ובהו וחשך
ותהום), ומפרנס ממנו את אותה
חולה שהיא אדנ"י, שבקלפות
הללו שבאגוז, שהם תהו ובהו
וחשך ותהום, אמר אסתירה פני
מהם, ויש שנויים אחרים לטוב
לכל אחד כפי מעשיו. לפעמים
מתגלה להם בדמות אריה, זהו
שכתוב אריה שאג מי לא יירא,
לפעמים בדמות שור, זהו שכתוב
בכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו, ולפעמים בדמות נשר, זהו
שכתוב כנשר יעיר קנו, ופעמים
בדמות אדם זקן, כמו שזכרנו
לאלו, שאמרו זה אלי ואנוהו,
שהוא היה מתדמה להם בדמות
זקן, ונאמר בהם (כ) וינקהו דבש
מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל
לאלו שתלויים ממנו ומשכינתו,
לא משתנה לעולם.

ואותן התמורות הן סוד היבום,
שנאמר בה ביבמה על הגולה
ועל התמורה, לקיים כל דבר,
שלף איש נעלו ונתן לרעהו,

ואמאי בגין פי דור תהפוכות המה בנים לא
אמוץ בם.

מיד קמו פלהו חבריא דשמעו מלין אלין,
ונשקו ליה על רישיה, ואמרו אלו לא
אתינא לעלמא אלא למשמע דא דינו, דודאי
קודשא בריך הוא ושכינתיה לא אשתני דא
מן דא, אבל לגבי אחרנין אשתני ואסתתר,
בכמה לבושים, ובכמה פסויין, ובכמה קליפין,
ובגין דא אמר שלמה עליו השלום (שירויא) אל
גנת אגוז ירדתי, דאיהו הוה ידע בקליפין
פלהו, ובגין דא לא שביק אפילו מיני דכשוף
דלא ידע, בגין דיידע (נ"א למדע) בקליפין. ורעיא
מהימנא איהו תבר כל קליפין, ונפיק מתמן
מוחא דאיהו יהו"ה לארבע סטרי דאגוזא,
(דאינון תהו ובהו וחשך ותהום), ומפרנס מניה לההיא
חולה דאיהי אדנ"י, דבאלין קליפין די באגוז
דאינון תהו ובהו וחשך ותהום אמר (דברים לב
ב) אסתירה פני מהם, ואית שנויין אוחרנין
לטב לכל חד פנים עובדיה. (דף עב ע"א) זמנין
אתגליא לון בדמות אריה, הדא הוא
דכתיב (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא יירא, זמנין
בדיוקנא דשור, הדא הוא דכתיב (דברים לג
יז) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, וזמנין
בדיוקנא דנשר, הדא הוא דכתיב (שם לב
יא) כנשר יעיר קנו, וזמנין בדיוקנא דאדם
סבא, כמה דאתדמיא לאלין דאמרי זה אלי
ואנוהו (שמות טו ב). דאיהו הוה אתדמיין לון
בדמות סבא, ואתמר בהו (נ"א ביה) (דברים לב
יא) וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור,
אבל לאלין דתליין מניה ומשכינתיה לא
אשתני לעולם.

ואינון תמורות אינון רזא דיבום, דאתמר בה
ביבמה (רות ד ז) על הגולה ועל

באותה נעל שנתן לרעהו יש תמורה ושנוי רצון, ושם צריך שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, הנעל הוא הגוף.

ולכמה בחליצת נעל שנתן לרעהו יש תמורה ושנוי? אמר זקן אחד: רבי רבי, אל תאמר כך, אלא למה חליצה בנעל? אלא היא הקלפה להסתתר בה להנצל ממנו, ולא נודע אל המקטרגים שלו, ובחליצה של נעל חולץ לו י"ה, ומשום זה שלף איש נעלו ונתן לרעהו, נעל ו', גן נעל, שהוא בן י"ה, להפנס בין ו"ה, וזהו חלץ י"ה.

ובמשה נאמר של נעליך מעל רגליך, זה בהפך של אחרים, שלא צריך להראות לפני השכינה עם קלפה, וסוד הדבר - פי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק, ולאבות לא נראה אלא בנעלים, זהו שכתוב מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, אבל למשה בלי כסוי כלל, וסוד הדבר - וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, ובמשה נאמר ואמרתי ל"י מה שמ"ו מ"ה אומר אליהם.

ועוד, למה צריך חליצה בנעל באשה? משום שמי שימות בלי בן, הוא קשור ברגלו ליבם, וסוד הדבר - הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, וכדי שלא ימית אותו הנחש שהוא כרוף על עקבו, צריך לחלץ לגבי נעל של אשה, ונפטר ממנו אותו הנחש. והב"ל על אותה טפה, שהיא י', שפרחה מיעקב למקומו, ויעקב בגלל זה קנה ממנו את הבכורה, להחזיר י' למקומו, שהיא טפה בכורה, שבה חטא אדם ופרחה ממנו, ונשאר יחיד בלי עזר,

התמורה, לקיים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו, בההוא נעל דנתן לרעהו אית תמורה, ושנוי רצון, ותמן צריך שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, נעל איהו גופא.

ואמאי בחליצת נעל דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי, אמר סבא חדא, רבי רבי, לא תימא הכי, אלא אמאי חליצה בנעל, אלא איהו קליפה לאתטמרא בה לאשתזבא מניה, ולא אשתמודע לגבי מקטרגין דיליה, ובחליצה דנעל חלץ ליה י"ה, ובגין דא שלף איש נעלו ונתן לרעהו, נעל ו', גן נעל, דאיהו בן י"ה, לאעלא בין ו"ה, ודא איהו חלץ י"ה.

ובמשה אתמר ביה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, דא בהפוכא דאחרנין, דלא צריך לאתחזיא קדם שכינתא בקליפה, ורזא דמלה פי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק (אסתר ד ב), ולגבי אבהן לא אתחזיא אלא בנעלים, הדא הוא דכתיב (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, אבל לגבי משה בלא פסויה כלל, ורזא דמלה וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, ושמי יהו"ה לא נודעתי להם (שמות ו א), ומשה אתמר ביה (שם ג יג) ואמרתי ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה אומר אליהם.

ועוד אמאי צריך חליצה בנעל באשה, בגין דמאן דימות בלא בר איהו קשיר ברגליה דיבם, ורזא דמלה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב (בראשית ג יד), ובגין דלא ימית ליה חויא דאיהו כרוף על עקבו, צריך לחלוץ לגבי נעל דאתתא, ואתפטר ההוא חויא מניה.

וכ"א על ההיא טפה דאיהי י' דפרח מן יעקב לאתריה, ויעקב בגין דא קנה מניה בכרותא, לאחזרא י' לאתריה, דאיהי טפה בוכרא, דבה חאב אדם, ופרח מניה ואשתאר

ומשום זה אָמַר לָמָּה אֵירָא בִּימֵי
רַע עֲוֹן עֲקָבִי יְסוּפְנִי, ומשום זה
הִבִּיא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם
הִרְאִשׁוֹן שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּגִלְגּוּל.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל
פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, וְזֶהוּ שְׁנוּי
מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה.
וְעַל אוֹתָהּ טָפָה נֹאמַר בַּהּ מָה יָפוּ
פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים בֵּת נְדִיב, וְנִדְבָקָה
בְּיַעֲקֹב, וְהוֹצִיאָה מִמֶּנּוּ שְׁנַיִם
עֶשֶׂר שְׁבָטִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב שְׁבָטֵי
י"ה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֹאמַר בּוֹ
אָדָם יִשְׂרָאֵל, וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן הַרוּחַ
יַעֲקֹב מָה שְׁאָבָד, שֶׁהוּא י'
מֵיַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁפָתוֹב לֹא יַעֲקֹב
יֹאמַר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.
בְּאַבְרָהָם הִצִּיל מִסַּם מוֹת, חֲטָאוּ
שֶׁל אָדָם, גִּיהֶנֶם, נַחֲשׁ, אֶשֶׁת
זְנוּנִים שְׁנֹאמַר בַּהּ לֹא תִנְאָף.
בְּיִצְחָק הִצִּיל מֵאֵל אַחַר שְׁנֹאמַר
בּוֹ לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב מִצָּא מְקוֹם
לְהֵינִיךְ (לְנִקּוּת) בְּנִיּוֹ, וְזֶה שְׁנוּי
מְקוֹם, וְאֵין אַחַד מֵהֶם שְׁלֹא נִכְלָל
בְּשִׁלְשָׁה, לְקַיֵּם הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל
א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר.

קָם זֶקֶן וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, בְּמָה
הַקִּימוֹת הַסּוּד שֶׁל יָבוּם וְחִלְצִיָּה,
שְׁהָרִי בְּרוּר הַדְּבָר שְׁמַעְתִּי? אָמַר
לוֹ: מָה שְׁשִׁמְעַתְּ אָמַר. אָמַר:
וְדַאי בְּסוּד הַיָּבוּם מִצָּאָה מְקוֹם
אוֹתָהּ נִשְׁמָה עֲרִטִילֵאִית, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב גַּם צְפוּר מִצָּאָה בֵּית, וְזוֹ
הַנֶּפֶשׁ שְׁבָאָה בְּגִלְגּוּל פְּעַם
רִאשׁוֹנָה, וְדָרוּר קֵן לָהּ - זוֹ רוּחַ
שְׁבָאָה בְּגִלְגּוּל פְּעַם שְׁנִיָּה, אֲשֶׁר
שֶׁתָּה אֶפְרוּחִיָּה - זוֹ נִשְׁמָה שְׁבָאָה
בְּגִלְגּוּל פְּעַם שְׁלִישִׁית, וּמִמֶּנָּה
יוֹצְאִים אֶפְרוּחִים שֶׁהֵם בְּנוִים,
וּבְסוּד הַיָּבוּם כָּל הַשִּׁלְשׁ יוֹרְדִים
בְּכַת אַחַת, זֶהוּ שְׁפָתוֹב אִם יֵשִׁים
אֵלָיו לְבוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו

וּמִיָּנָה נִפְקִין

יַחֲדִיד בְּלֹא עֶזֶר, וּבִגְיִן דָּא אָמַר (תְּהִלִּים מ טו ו) לָמָּה
אֵירָא בִּימֵי רַע עֲוֹן עֲקָבִי יְסוּפְנִי, וּבִגְיִן דָּא
אֵיתִי לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִלַּת זְמַנִּין לְאָדָם
קְדָמָאָה בְּגִלְגּוּלָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (אִיּוֹב ל ג
כ ט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבֵר, וְדָא אֵיהוּ שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי
מַעֲשֵׂה.

וְעַל הַהִיא טָפָה אֶתְמַר בַּהּ (שִׁיר ז ב) מָה יָפוּ
פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים בֵּת נְדִיב, וְאֶתְדַבְּקַת
בְּיַעֲקֹב, וְאֶפִּיקַת מִיָּה י"ב שְׁבָטִין, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (תְּהִלִּים קכ ב ד) שְׁבָטֵי י"ה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל,
דְּאֶתְמַר בֵּיה אָדָם יִשְׂרָאֵל, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא רוּחַ
יַעֲקֹב מָה דְאָבִיד דְאֵיהוּ י' מֵיַעֲקֹב, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (בְּרֵאשִׁית לב כ ט) לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד שְׁמֶךָ
כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם שִׁזִּיב מִסַּם הַמּוֹת, חוֹבָא דְאָדָם,
גִּיהֶנֶם, נַחֲשׁ, אֶשֶׁת זְנוּנִים דְּאֶתְמַר
בֵּיה (שְׁמוֹת כ י ד) לֹא תִנְאָף. בְּיִצְחָק שִׁזִּיב מֵאֵל אַחַר
דְּאֶתְמַר בֵּיה (שֵׁם י ג) לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב אֶשְׁכַּח
אֶתְר לִינְקָא (ג"א לְנִקְאָה) בְּנוּי, וְדָא שְׁנוּי מְקוֹם,
וְלִית חַד מִיָּהוּ דְלֹא אֶתְכַלִּיל בְּתִלְתָּא, לְקִיּוּמָא
הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבֵר (אִיּוֹב לג כ ט).

קָם סָבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בְּמָאי אוּקִימְתָא סוּד
יָבוּם וְחִלְצִיָּה, דְּהָא בְּרִירָא דְמִלָּה
שְׁמַעְנָא, אָמַר לִיָּה מָה דְשִׁמְעַתְּ אִימָא, אָמַר
וְדַאי בְּרוּזָא דִיבּוּם אֶשְׁכַּח אֶתְרָא הִיא נִשְׁמָתָא
עֲרִטִילָאָה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תְּהִלִּים פ ד) גַּם
צְפוּר מִצָּאָה בֵּית, וְדָא נֶפֶשׁ דְּאֶתִיָּא בְּגִלְגּוּל
זְמַנָּא קְדָמָאָה, וְדָרוּר קֵן לָהּ (שֵׁם), דָּא רוּחָא
דְּאֶתִיָּא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּנִינָא, אֲשֶׁר שֶׁתָּהּ
אֶפְרוּחִיָּה (שֵׁם), דָּא נִשְׁמָתָא דְּאֶתִיָּא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּלִיתָאָה, וּמִיָּנָה נִפְקִין

יֵאָסֶף. לְבוּ שֵׁשׁ הַנְּפֹשׁ, הָרוּחַ
בְּכַנְפֵי רֵאָה, הַנְּשֹׂמָה בְּמֶח, וְכֻלָּם
אֶחָד בְּקֶשֶׁר אֶחָד, אֲבָל הַחֲלִיצָה
מִצִּילָה אוֹתָהּ נְשֹׂמָה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ,
שֶׁהֵם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים
שֶׁל הַנְּחֹשׁ, וְסוּד הַדְּבָר - נֶפְשָׁנוּ
כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ
נִשְׁפָּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ. קָם רַבִּי
שִׁמְעוֹן כְּדִי לִנְשָׂק אוֹתוֹ, פָּרַח מִיַּד
וְלֹא נִרְאָה.

תקון עשרים ושמונה

בְּרֵאשִׁית, בּו שֶׁלֶשׁ מִצְוֹת,
הָאֶחָת - יִרְאֵת יְהוָה כְּמוֹ זֶה:
בְּרֵאשִׁית יִרְאֵת בְּשִׁית, וְהָרִי
פִּרְשׁוּהוּ. הַשְּׁנִיָּה - בְּרִית כְּמוֹ זֶה:
בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש. שְׁלִישִׁית
- שֶׁבֶת כְּמוֹ זֶה: שְׁבִית יִרְאֵת.

מִצְוַת רֵאשׁוּנָה יִרְאֵת יְהוָה,
עָלֶיהָ נֶאֱמַר יִרְאֵת יְהוָה הִיא
אוֹצְרוֹ, וְעוֹד נֶאֱמַר בָּהּ יִרְאֵת
יְהוָה רֵאשִׁית דַּעַת, רֵאשִׁית
חֻכְמָה יִרְאֵת יְהוָה, וּבִדְבָרֵי מִי
שֶׁאֵין בּו יִרְאָה, שֶׁהִיא אוֹצֵר, אֵין
שֵׁם חֻכְמָה. הָאוֹצֵר שֶׁל הַחֻכְמָה
הַזֶּה הִיא ב'. וּבִתְקוּן אַחֵר,
בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נִקְדָּה
בְּהִיכָלוֹ, עָלֶיהָ נֶאֱמַר גֵּן נְעוּל
אֲחוּתֵי כֻלָּה גֵּל נְעוּל מְעִין חֲתוּם,
הַגֵּן הוּא תוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, שֶׁהוּא
גֵּן סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, גֵּל הוּא
תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה, וְשְׁנִיָּהם ב'
מִבְּרֵאשִׁית, מְעִין חֲתוּם זוֹ רֵאשִׁית
נִקְדָּה בְּהִיכָלוֹ.

וּבְמָה הוּא חֲתוּם? בְּאוֹת ו',
וְנִעֲשִׂית ב' עִם הַחֲתִימָה שֶׁל ו'
ס, מַה שֶׁהִיא ב' נִעֲשֶׂתָה ס, יֵין
סְתוּם וְחֲתוּם, יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה
סְתוּם וְחֲתוּם שֶׁלֹּא יִכְנָס נְכָרֵי
לְשֵׁם, וְזֶה יֵין הַמְּשֻׁמֵּר בְּעַנְבָּיו

אֶפְרוּחֵי דְאֵינוֹן בְּנִין, וּבְרָזָא דִּיבּוּם כְּלָהוּ תִּלְת
נְחִתִין בְּבֵת אַחַת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לד
י) אִם יֵשִׁים אֵלָיו לְבוּ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ (דף עב
ע"ב) אֵלָיו יֵאָסוּף, לְבוּ דְתַמָּן נֶפֶשׁ, רוּחַ בְּכַנְפֵי
רֵיָאָה, נִשְׁמָתָא בְּמוֹחָא, וְכֻלָּהוּ חַד בְּקֶשֶׁרָא
חֲדָא, אֲבָל חֲלִיצָה אִיהִי שְׂזִבְתָּהּ הִיא נִשְׁמָתָא
וְרוּחָא וְנֶפֶשָׁא דְאֵינוֹן קְטִירִין בְּתִלְת קְשׁוּרִין
דְּחוּיָא, וְרָזָא דְמִלָּה נֶפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ
יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁפָּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ (תהלים קכד
ז), קָם רַבִּי שִׁמְעוֹן כְּדִי לִנְשָׂקָא לֵיה, פָּרַח מִיַּד
וְלֹא אֲתַחֲזִי.

(תקון כ"ו גרפס בהקדמה כי שם ביתו).

תקונא עשרין ותמניא

בְּרֵאשִׁית בִּיה תִּלְת פְּקוּדִין, חַד יִרְאֵת יְהוָה
כְּגוֹוֹנָא דָא בְּרֵאשִׁית יִרְאֵת בְּשִׁית
וְהָא אוּקְמוּהוּ, תְּנִינָא בְּרִית כְּגוֹוֹנָא דָא
בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש, תְּלִיתָאָה שֶׁבֶת כְּגוֹוֹנָא
דָא שְׁבִית יִרְאֵת.

פְּקוּדָא קְדָמָאָה יִרְאֵת יְהוָה, עָלֶיהָ
אֲתַמַּר (ישעיה לג ו) יִרְאֵת יְהוָה הִיא
אוֹצְרוֹ, וְעוֹד אֲתַמַּר בָּהּ (משלי א ז) יִרְאֵת יְהוָה
רֵאשִׁית דַּעַת, רֵאשִׁית חֻכְמָה יִרְאֵת
יְהוָה (תהלים קיא ז). וּבִדְבָרֵי מִי דְלִית בִּיה דְּחִילוֹ
דְּאִיהוּ אוֹצֵר, לִית תַּמָּן חֻכְמָה, אוֹצְרָא דְהָאֵי
חֻכְמָה אִיהִי ב', וּבִתְקוּנָא אַחְרָא בְּרֵאשִׁית ב'
רֵאשִׁית, נִקְוּדָה בְּהִיכָלֶיהָ, עָלֶיהָ אֲתַמַּר (שיר ד
יב) גֵּן נְעוּל אֲחוּתֵי כֻלָּה גֵּל נְעוּל מְעִין חֲתוּם,
גֵּן אִיהוּ אוֹרִייתָא דְבְּכַתָּב, דְּאִיהוּ גֵּן סְדָרִים
דְּאוֹרִייתָא, גֵּל אִיהוּ אוֹרִייתָא דְבְּעַל פִּה,
וְתוֹרִיהוּ ב' מִבְּרֵאשִׁית, מְעִין חֲתוּם דָא רֵאשִׁית
נִקְוּדָה בְּהִיכָלֶיהָ.

וּבְמָאֵי אִיהוּ חֲתוּם, בְּאוֹת ו', וְאֲתַעְבִּידָת ב' עִם חֲתִימוֹ דו', מַה דְּהוּא
ב' אֲתַעְבִּידָת ס, יֵין סְתוּם וְחֲתוּם, יֵינָא דְאוֹרִייתָא סְתִים וְחֲתִים

מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְחֻנָּם
תְּקִינֵנוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, חֲתִימַת יַיִן
שֶׁלֹּא הִתְנַסֵּף וַיִּתְעַרֵּב בְּצַד הָאָחֵר,
וְעַל הַיַּיִן הַזֶּה נֹאמֵר לֹא עָשָׂה כֵּן
לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יָדְעוּם, כִּי
וַדַּאי יַיִן, שְׁבַעִים הַפָּנִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר סוּד יְהוּ"ה
לִירֵאִיו.

הַקְּנָקֵן שֶׁל הַיַּיִן הַזֶּה זֶה לְבוֹ שֶׁל
אָדָם, שָׁאֵם הוּא קְנָקֵן חֲדָשׁ
וְהַתְּנַסֵּף בֵּינָן נִסָּף, שֶׁהוּא יֵצֵר
הָרַע, צָרִיף שֶׁלֹּשׁ פַּעְמִים הַדְּחָה,
וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פַּעְמִים
שְׁלוֹשׁ עִם גְּבֵר, וְלֹא לְחֻנָּם תְּקִינֵנוּ
כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה אִף כִּף הַדְּחָה
וּשְׂטִיפָה, הַדְּחָה מִבְּפָנִים
וּשְׂטִיפָה מִבְּחוּץ, לְהִיּוֹת תּוֹכוֹ
כְּבָרוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - וְטֵהְרוּ
וְקִדְשׁוּ, וְכֹאשֶׁר הַקְּנָקֵן, שֶׁהוּא לֵב
זֶה מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, שׁוֹרֵה שֵׁם
חֲכָמָה, שְׁנֹאמֵר בֵּה יְהוּ"ה קִנְיֵי
רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, קִנְיֵי הוּא קְנָקֵן
וַדַּאי, וְאֵם הַקְּנָקֵן הַזֶּה הוּא זֶה,
נֹאמֵר בּוֹ וְנִקְּהָ, וְאֵם לֹא, לֹא יִנְקָה
כָּל הַנּוֹגֵעַ בֵּה.

וְקִנְיֵן שֶׁל אָדָם זֶה הָאִשָּׁה, וְהוּא
כּוֹס, כִּי צָרִיכָה שְׂטִיפָה וְהַדְּחָה,
אִם הִיא כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְעֲלֵיהָ
נֹאמֵר, לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ,
וְאֵם לֹא, נִקְרֵאת כּוֹס הַתְּרַעְלָה,
וְעַל הַיַּיִן שֶׁלָּהּ נֹאמֵר תִּנּוּ שְׂכָר
לְאוֹבֵד וַיַּיִן לְמָרִי נֶפֶשׁ וְכוּ'.
הַשְּׂדִים שֶׁלָּהּ הֵן אֲשֶׁכּוֹלוֹת
מְרוֹרוֹת, אֲבָל הַיַּיִן שֶׁל כּוֹס שֶׁל
בְּרָכָה עָלָיו נֹאמֵר וַיַּיִן יִשְׂמַח לְבַב
אָנוּשׁ, שֶׁשֵּׁם פְּקוּדֵי יְהוּ"ה יִשְׂרִים
מִשְׁמַחֵי לֵב, שֶׁהֵם הָאֲשֶׁכּוֹלוֹת
שֶׁלָּהּ.

תְּקוּן עֶשְׂרִים וְתִשְׁעָה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, ב' נִקְדָּה
בְּהִיכְלוֹ, עָלֶיהָ נֹאמֵר גֵּן נְעוּל

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, ב' נִקְוֵדָה בְּהִיכְלִיהָ, עָלֶיהָ אֲתִמֵּר (שִׁיר ד' י"ב) גֵּן

דְּלֹא יַעוּל נּוֹכְרָאָה תְּמָן, וְדֹא יַיִן הַמְּשׁוּמָר
בְּעַנְבֵי מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְמַגְנָא
תְּקִינֵנוּ מֵאִרֵי מִתְנִיתִין, חֲתִימַת יַיִן דְּלֹא יִתְנַסֵּף
וַיִּתְעַרֵּב בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְעַל הָאִי יַיִן
אֲתִמֵּר (תְּהֵלִים קמ"ז י"ב) לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל יָדְעוּם, כִּי וַדַּאי יַיִן שְׁבַעִין
אַנְפִּין דְּאוּרֵייתָא, וְעֲלֵייהוּ אֲתִמֵּר (ש"ם כ"ה י"ד) סוּד
יְהוּ"ה לִירֵאִיו.

קְנָקֵן דֵּהאִי יַיִן דָּא לְבָא דְבַר נֶשׁ, אִם הוּא
קְנָקֵנָא חֲדָתָא וְאֲתַנְסֵף בֵּינָן נִסָּף דֵּאִיהוּ
יֵצֵרָא בִישָׂא, צָרִיף תִּלְתָּא זְמַנִּין הַדְּחָה, וְהֵן
כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פַּעְמִים שֶׁלֹּשׁ עִם גְּבֵר (א"י"ב
ל"ג כ"ט), וְלֹא לְמַגְנָא תְּקִינֵנוּ בְּכּוֹס דְּבְרָכָה אוּף
הָכִי הַדְּחָה וּשְׂטִיפָה, הַדְּחָה מִבְּפָנִים שְׂטִיפָה
מִבְּחוּץ, לְמַהוּי תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ, וְרִזָּא דְמִלְּהָ וְטֵהְרוּ
וְקִדְשׁוּ (ויקרא ט"ז י"ט), וְכַד אִיהוּ קְנָקֵן דֵּאִיהוּ לְבָא
דְּכִיָּא מְלֻגָּאוּ וּמְלֻבְרָא, שְׂרִיא תְּמָן חֲכָמָה,
דֵּאֲתִמֵּר בֵּה (משלי ח כ"ב) יְהוּ"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ
קִנְיֵי אִיהוּ קְנָקֵן וַדַּאי, וְאֵם הִיא קְנָקֵן אִיהוּ
דְּכִיָּא, אֲתִמֵּר בֵּיה וְנִקְּהָ, וְאֵם לֹא לֹא יִנְקָה
כָּל הַנּוֹגֵעַ בֵּה (ש"ם ו' כ"ט).

וְקִנְיֵן דְּבַר נֶשׁ דָּא אֲתִתָּא, וְאִיהוּ כּוֹס, הָכִי
צָרִיכָה שְׂטִיפָה וְהַדְּחָה, אִם הִיא כּוֹס
דְּבְרָכָה, וְעֲלֵהּ אֲתִמֵּר (יחזקאל מד' ל') לְהַנִּיחַ בְּרָכָה
אֶל בֵּיתְךָ, וְאֵם לֹא אֲתִקְרִיאַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה,
וַיַּיִן דִּילָהּ עָלֶיהָ אֲתִמֵּר (משלי לא' ו') תִּנּוּ שְׂכָר
לְאוֹבֵד וַיַּיִן לְמָרִי נֶפֶשׁ וְכוּ', שְׂדִים דִּילָהּ אִינוּן
אֲשֶׁכּוֹלוֹת מְרוֹרוֹת, אֲבָל יַיִן דְּכּוֹס דְּבְרָכָה עָלֶיהָ
אֲתִמֵּר (תְּהֵלִים ק"ד ט"ו) וַיַּיִן יִשְׂמַח לְבַב אָנוּשׁ דִּתְמָן
פְּקוּדֵי יְהוּ"ה יִשְׂרִים מִשְׁמַחֵי לֵב (ש"ם י"ט
ט"ו), דֵּאִינוּן אֲשֶׁכּוֹלוֹת דִּילָהּ.

תְּקוּנָא עֶשְׂרִין וְתִשְׁעָה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, ב' נִקְוֵדָה בְּהִיכְלִיהָ, עָלֶיהָ אֲתִמֵּר (שִׁיר ד' י"ב) גֵּן

אֲחֹתִי כָּלָה גַל נְעוּל מְעִין חָתוּם, מֵאֵן
מִי הַמְעִין הַחָתוּם? זֶה נִקְדָּה. מִי
הוּא הַנְעוּל שֶׁלָּהּ? זֶה ו' שְׁתוּם
לְהִיכָל, וּבֹו נַעֲשִׂית ם סְתוּמָה,
הִיא ם גְּדוּלָה מִלְסַרְבָּה הַמְשָׁרָה,
וְעַל הַנִּקְדָּה הַזֶּה נֶאֱמַר וְנַעֲלָמָה
מְעִינִי כָל חַי וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם,
נִסְתָּרָה, וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה מֵצַד הַיָּמִין
נִקְרָאת אֲהַבָּה, וּמֵצַד הַשְּׂמָאל
נִקְרָאת יִרְאָה, וּמֵצַד הָעַמּוּד
הָאֲמֻצְעִי נִקְרָאת תּוֹרָה, וְהִיא
מִצְוָה, שֶׁהַעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל
אֶת שְׁנֵיהֶם, מִשׁוּם שֶׁהוּ כּוֹלֵל אֶת
י"ה, שֶׁהֵם לִימִין וּלְשְׂמָאל, וְהוּ
בְּאֲמֻצְעַ כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם,
וְהַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה מִצְוָה
הַכּוֹלֵלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, הִיא
נִקְרָאת י' מֵצַד הַחֲכָמָה, ה' מֵצַד
הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, וְנִקְרָאת תּוֹרָה
מֵהַצַּד שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ,
דְּרָכּוֹ דֶּרֶךְ ו', קִנְנִי שֶׁהוּא הַקֵּן
שֶׁלָּהּ, וּמִשׁוּם שֶׁהִיא כּוֹלֵלָה מִכָּל
הָאַרְבַּע, נִקְרָאת מִצְוָה. מ"ץ
בְּאוֹתִיּוֹת א"ת ב"ש הוּא י"ה, י"ם
ה"ץ, וּבָהּ כְּלוּלִים מִצְוֹת עֲשֵׂה
וְלֹא תַעֲשֶׂה. הַמִּצְוֹת שֶׁל לֹא
תַעֲשֶׂה מֵצַד הַדִּין שֶׁהוּא אֱלֹהִים,
שֵׁשׁ י"ה, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר זֶה שְׁמִי,
וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ. מִצְוֹת עֲשֵׂה מֵצַד
הַיָּמִין שֶׁהוּא רַחֲמִים, שְׁכּוֹלֵלִים
בְּאַבְרָהָם, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר בְּרוּךְ
רַחֵם תִּזְכָּר.

קָם זָקֵן אַחַד מֵאַחַר הַצַּל (הַבְּתֵל)
וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה,
קוּם הַדֶּלֶק נֵר שֶׁהִיא מִצְוָה,
הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר
אֵשׁ תָּמִיד תִּנְקַד עַל הַמְּזֻבָּח לֹא
תִכָּבֵה, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר לְהַעֲלֹת נֵר
תָּמִיד, נֵר יְהו"ה נִקְרָאת וְדָאִי,
הָאוּר שְׂמַאֲרָה בּוֹ נִשְׁמַת אָדָם,
קוּם הַדֶּלֶק בָּהּ.

נֵר יְהו"ה אֲתִקְרִיאַת וְדָאִי, אוּר דְּנִהִיר בֵּיהּ נִשְׁמַת אָדָם, קוּם אֲדִלִיק בָּהּ.

נְעוּל אֲחֹתִי כָּלָה גַל נְעוּל מְעִין חָתוּם, מֵאֵן
מְעִין חָתוּם דָּא נִקְוּדָה, מֵאֵן נִיהוּ נְעוּל (ד' טו עג
ו"א) דִּילָּהּ, דָּא ו' דְּסִתִּים לְהִיכָלָא וּבָהּ אֲתַעְבִּיד
ם סְתִימָא, אִיהִי ם רַבְתָּא מִלְסַרְבָּה
הַמְשָׁרָה (יִשְׁעִיָּה טו), וְהִיא נִקְוּדָה עֲלֶיהָ אֲתַמַּר (אִיוב
כח כא) וְנַעֲלָמָה מְעִינִי כָל חַי וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם
נִסְתָּרָה, וְהִיא נִקְוּדָה מִסְטָרָא דִּימִינָא
אֲתִקְרִיאַת אֲהַבָּה, וּמִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא
אֲתִקְרִיאַת יִרְאָה, וּמִסְטָרָא דְעַמּוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא אֲתִקְרִיאַת תּוֹרָה, וְאִיהִי מִצְוָה,
דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא כְּלוּל תְּרוּיָּהּ, בְּגִין
דְּאִיהוּ ו' כְּלוּל י"ה דְּאִינוּן לִימִינָא וּשְׂמָאלָא,
וְאִיהוּ ו' בְּאֲמֻצְעִיתָא כְּלוּל תְּרוּיָּהּ, וּשְׂכִינְתָּא
תַּתָּא מִצְוָה כְּלוּלָא מֵאַרְבַּע אַתּוּוּן, אִיהִי
אֲתִקְרִיאַת י' מִסְטָרָא דְחֲכָמָה, ה' מִסְטָרָא
דְּאִימָא עֲלָאָה, וְאֲתִקְרִיאַת תּוֹרָה מִסְטָרָא
דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (מְשִׁלִּי
ח כב) יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, דְּרָכּוֹ דֶּרֶךְ ו',
קִנְנִי דְּאִיהוּ קֵן דִּילָּהּ, וּבְגִין דְּאִיהִי כְּלוּלָא
מִכְּלָהּ אַרְבַּע אֲתִקְרִיאַת מִצְוָה, מ"ץ בְּאוֹתִיּוֹת
א"ת ב"ש אִיהוּ י"ה, י"ם ה"ץ, וּבָהּ כְּלוּלִין
פְּקוּדֵינִ תַּעֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, פְּקוּדֵינִ דְּלֹא תַעֲשֶׂה
מִסְטָרָא דִּדִּין דְּאִיהוּ אֱלֹהִים דְּתַמָּן י"ה, וְעֲלֶיהָ
אֲתַמַּר (שְׁמוֹת ג טו) זֶה שְׁמִי וְהִיא אוּקְמוּהוּ,
פְּקוּדֵינִ תַּעֲשֶׂה מִסְטָרָא דִּימִינָא דְּאִיהוּ רַחֲמִי
דְּכְלוּלִין בְּאַבְרָהָם, וְעֲלֵייהוּ אֲתַמַּר (חֲבִקוּק ג
ב) בְּרוּךְ רַחֵם תִּזְכָּר.

קָם סָבָא חַד מִבְּתַר טוּלָא (כּוּתְלָא), וְאָמַר רַבִּי
רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, קוּם אֲדִלִיק שְׂרָגָא
דְּאִיהִי מִצְוָה, שְׂכִינְתָּא קְדִישָׁא, דְּעֲלֶיהָ
אֲתַמַּר (וִיקְרָא ו') אֵשׁ תָּמִיד תִּנְקַד עַל הַמְּזֻבָּח לֹא
תִכָּבֵה, וְעֲלֶיהָ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת כז כ) לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד,

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, וַיִּשֶׁב
רַגְעֵי אֶחָד וַאֲמַר: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים,
שְׂאֵתָהּ הוּא בְּעַל הַמְּלָכִים וּמַגְלָה
רְזִים, יְהִי רְצוֹנְךָ לְסִדְרֵי דְבָרִים
בְּפִי, לְקַיֵּם בִּי אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה,
וְאֲנִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ, שְׁלֵא אֶפְסֵס
בְּבוֹשָׁה לְפָנֶיךָ, פִּתַּח וְאָמַר.

תקון שרשים

בְּרֵאשִׁית, מִי הִרְאֵשִׁית? זו
חֻכְמָה, זו נִקְדָּה שֶׁל בְּפָנִים,
שְׁנֵאמַר בַּהּ כָּל כְּבוֹדָה בַּת מִלְךָ
פְּנִימָה, וְזו יֵרָאֵה שֶׁהִיא מְצוּהָ
רְאוּשָׁנָה, וְעַלֶּיךָ נֵאמַר יֵרָאֵת
יְהוָה רֵאשִׁית דַּעַת, וְהִיא רְמוּזָה
בְּמַלְת בְּרֵאשִׁית, וַיֵּשׁ יֵרָאֵה רַעָה,
רְצוּעָה לְהַלְקוֹת אֶת הַרְשָׁעִים,
וְהַנִּקְדָּה הַזֹּאת הִיא אוֹת שֶׁבַת וַיָּמִים
טוֹבִים, וְאוֹת שֶׁל תְּפִלִּין וְאוֹת שֶׁל
בְּרִית מִלָּה. אוֹתָהּ הִרְצוּעָה הִיא
יֵרָאֵה רַעָה, הִיא עֲרָלָה. אֲשֶׁרִי הוּא
מִי שְׁמַעְבִּיר אוֹתָהּ מִמְּנוּ, שְׂאִין
רְשׁוּת לְרְצוּעָה לְהַלְקוֹת אוֹתוֹ,
וְעַל הַנִּקְדָּה הַזֹּאת נֵאמַר מַחְלִלֶיהָ
מוֹת יוֹמָת. מַה זֶה מַחְלִלֶיהָ? אֵלֶּא
מִי שְׁמַכְנִיס רְשׁוּת זָרָה בְּחֻלְל
שְׁלָה, שֶׁהִיא רְשׁוּת הַיְחִיד,
שְׁעַלֶּיךָ נֵאמַר וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ
הַהִיא מִתּוֹךְ הַקְּהָל, כִּי אֶת מִקְדָּשׁ
יְהוָה טִמָּא.

וְהַכֵּל נִרְמַז בְּתַבְּהָ הַזֹּאת, יֵרָאֵה
בְּרִי"ת שְׁבִ"ת, כְּמוֹ זֶה: יֵרָאֵת
בְּרֵאשִׁית, בְּרִי"ת בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית
שְׁבִ"ת בְּרֵאשִׁית, וְהַנִּקְדָּה הַזֹּאת
הִיא רֵאשִׁית, יְהוָה קִנְיֵי רֵאשִׁית
דְּרַכּוֹ, כְּמוֹ זֶה בְּרֵאשִׁית, הַכֵּל הִיא
נִקְדָּה אַחַת, הִיא רֵאשִׁית, וְהִיא
אוֹת בְּרִית, וְהִיא אוֹת שֶׁבַת, וְהִיא
יֵרָאֵת יְהוָה.

מִי הַחֻלְל שְׁלָה? ב', ו' הוּא
בְּעֵלָה, כּוּ הִיא שְׁמוּרָה וְנִסְתָּרָה
בְּגִלוּת, זֶהוּ שְׁכַתוֹב יְהִיָּה סְגוּר
שֶׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, כְּמוֹ זֶה ם
סְתוּמָה, וְהָרִי נִתְבָּאָר, וְהַנִּקְדָּה

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי וַיִּתִּיב רַגְעָא חֲדָא
וַאֲמַר, רַבּוֹן עַלְמִין דְּאַנְתָּ אִיהוּ מְאָרִי
מְלַכִּין וְגַלִּי רְזִין, יְהִיא רַעוּא דִּילְךָ לְסִדְרָא מְלִין
בְּפּוּמָאִי, לְקַיִּמָא בִּי הָאִי קָרָא (שם ד יב) וְאֲנִכִי
אַהִיָּה עִם פִּיךָ, דְּלֵא אַעוּל בְּכַסּוּפָא קְדָמְךָ,
פִּתַּח וְאָמַר.

תקונא תלתין

בְּרֵאשִׁית מָאן רֵאשִׁית דָּא חֻכְמָה, דָּא נִקְוֵדָה
דְּלִגְאוּ, דְּאִתְמַר בַּהּ (תהלים מה יד) כָּל
כְּבוֹדָה בַּת מִלְךָ פְּנִימָה, וְדָא יֵרָאֵה דְּאִיְהִי
פְּקוּדָא קְדָמָא, וְעַלָּה אִתְמַר (משלי א י) יֵרָאֵת
יְהוָה רֵאשִׁית דַּעַת, וְאִיְהִי רְמִיזָא בְּמַלְת
בְּרֵאשִׁית, וְאִית יֵרָאֵה רַעָה רְצוּעָה לְאַלְקָאָה
לְחַיִּיבֵיָא, וְהִיא נִקְוֵדָה אִיְהִי אוֹת שֶׁבַת וַיּוֹמִין
טְבִין וְאוֹת דְּתְפִלִּין וְאוֹת דְּבְרִית מִלָּה, הִהִיא
רְצוּעָה אִיְהִי יֵרָאֵה רַעָה אִיְהִי עֲרָלָה, זְכָאָה
אִיְהִי מָאן דְּאֵעְבֵּר לָהּ מִנִּיהָ, דְּלִית לָהּ רֵשׁוּ
לְרְצוּעָה לְאַלְקָאָה לִיהָ, וְהִיא נִקְוֵדָה עַלָּה
אִתְמַר (שמות לא יד) מַחְלִלֶיהָ מוֹת יוֹמָת, מְאִי
מַחְלִלֶיהָ אֵלֶּא מָאן דְּאֵעִיל רֵשׁוּ נִכְרְאָה בְּחֻלְל
דִּילָהּ דְּאִיְהִי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּעַלָּה אִתְמַר (במדבר
יט כ) וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִתּוֹךְ הַקְּהָל כִּי אֶת
מִקְדָּשׁ יְהוָה טִמָּא.

זְכָאָה אִתְרְמִיז בַּהּ אִיְהִי תִיבָה יֵרָאֵה בְּרִי"ת
שְׁבִ"ת, כְּגוֹוֹנָא דָּא יֵרָאֵת בְּרֵאשִׁית, בְּרִי"ת
בְּרֵאשִׁית, שְׁבִ"ת בְּרֵאשִׁית, וְהִיא
נִקְוֵדָה אִיְהִי רֵאשִׁית, יְהוָה קִנְיֵי רֵאשִׁית
דְּרַכּוֹ (משלי א כב), כְּגוֹוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית, כָּלֵא אִיְהִי
נִקְוֵדָה חֲדָא, אִיְהִי רֵאשִׁית, וְאִיְהִי אוֹת בְּרִית,
וְאִיְהִי אוֹת שֶׁבַת, וְאִיְהִי יֵרָאֵת יְהוָה.

מָאן חֻלְל דִּילָהּ ב', ו' אִיְהוּ בְּעַלָּה, בִּיהָ אִיְהִי
נְטִירָא וְסִתִּימָא בְּגִלוּתָא, הַדָּא הוּא
דְּכֵתִיב (יחזקאל מז א) יְהִיָּה סְגוּר שֶׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה,

היא השביעית פתר על ראשו, וכתר של ספר תורה העטרה על הברית, זו שהיא היום השביעי, יום השבת, שביעי ודאי, ועליו נאמר וביום השבת יפתח, אבל בימות החל גן נעול אחותי כלה. נקראת סתומה באות ו'.

והערקה והפריעה הזו הן פמוץ ותבן של החטה, בימות החל נקראת ה"א, שהוא הכ"ל לה"ב המזבח, להדליק מוץ ותבן, והיא נשארת סלת נקיה, אבל בימים של שבת וימים טובים נקראת י' עטרה על הכל, והביית (וחכסא) שלה שלשים ושנים אלהיים של מעשה בראשית, והב' היא כלולה מעשר אמירות בכל צד, ה' הזו נקראת יראה, בין בשבת בין בברית מילה ובין בדין, וכך בכל מצוה.

אלהים זה הנתיב הראשון, עליו נאמר נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה. מה זה עין איה? אלא מאותם מלאכים שאומרים איה מקום כבודו להעריצו, כשהיא בנתיב הזה, אין להם בה ידיעה, שהיא נסתרת מחיות המרפבה.

והארץ היתה תהו ובהו, מה זה והארץ היתה תהו ובהו? אלא מי שמוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, גורם לשכינה להיות תהו ובהו חשך ותהום, שמתלבשת באותן קלפות, שהן ארבע גליות, ולא עוד, אלא שגורם לה להיות יבשה, תהו, שמתלקת הנקודה מהחלל שלה, שהיא ב', ונשארת יבשה.

הנתיב השני, ורוח אלהיים מרחפת על פני המים. מה זה ורוח? אלא בודאי בזמן שהשכינה יורדת לגלות, הרוח

פגוונא דא ם סתימא, והא אתמר, ונקודה איהי שביעאה תגא על רישיה, תגא דספר תורה, עטרה על ברית, זו דאיהי יום שביעי יום השבת, שביעי ודאי, ועליה אתמר וביום השבת יפתח, אבל ביומין דחול גן נעול אחותי כלה (שיר ד"ב). (דף ע"ג ע"ב) אתקריאת סתימא באות ו'.

והאי ערלה ופריעה אינון פמוץ ותבן דחטה, ביומין דחול אתקריאת ה"א, דאיהו ה"ב"ל לה"ב המזבח, לאדלקא מוץ ותבן, ואשתארת איהי סלת נקיה, אבל ביומין דשבת ויומין טבין אתקריאת י' עטרה על פלא, וביתא, (נ"א וכסא) דילה, ל"ב אלהיים דעובדא דבראשית, ואיהי ב' פלילא מעשר אמירן בכל סטרא, האי י' אתקריאת יראה, בין בשבת בין בברית מילה בין בדינא והכי בכל פקודא.

אלהים דא נתיב קדמאה, עליה אתמר (איוב כח ז) נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה, מאי עין איה, אלא מאינון מלאכין דאמרין איה מקום כבודו להעריצו, כד איהי בהאי נתיב לית לון ידיעה בה, דאיהי סתירא מחיון דמרפבתא.

והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב), מאי והארץ היתה תהו ובהו, אלא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים גרים לשכינתא, למהוי תהו ובהו חשך ותהום, דאתלבשת באינון קליפין, דאינון ארבע גליות, ולא עוד אלא דגרים לה למהוי יבשה תהו, דאסתלקת נקודה מחלל דילה דאיהי ב', ואשתארת יבישה.

נתיב תניינא, ורוח אלהיים מרחפת על פני המים (שם). מאי ורוח, אלא בודאי

בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח

נשיב על אינון דמתעסקי

הזו נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרויח הזו נעשית קול, ותאמר כף: אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים וטומי הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש לכם לב בלי השכל לרעת אותה, והיא ביניכם.

וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו קרא נא היש עונף ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, הכל הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל החסד שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזוהי רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא "מננה, ונשאת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם, והרויח הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה.

מצוה שניה, ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, וזו אהבה שהיא אהבת חסד. זהו שכתוב ואהבת עולם אהבתיו על פן משחיתיו חסד, ועליה נאמר אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. יראה נקראת מצד השמאל, ואהבה נקראת מצד הימין.

יש יראה ויש יראה, יש אהבה

באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכוין לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ורזא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), פגון קרא נא היש עונף ואל מי מקדושים תפנה (איוב ח א), והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, בלא אינון פבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה (שם), כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, בההוא זמנא ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח ט), לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו"ה (ישעיה יא ב).

פקודא תניינא ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (בראשית א ג), ודא אהבה דאיהו אהבת חסד, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיו על פן משחיתיו חסד, ועלה אתמר (שיר ב ז) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, יראה אתקריאת מסטרא דשמאלא, ואהבה אתקריאת מסטרא

אית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, יראה דדחיל בר נש

וְיֵשׁ אֲהָבָה. יִרְאֶה, שִׁירָא אָדָם מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שְׁלֵא יִרְדַּ מִנְכָסְיוֹ אוֹ כְּדִי שְׁלֵא יָמוּתוּ בְּנָיו בְּחַיָּיו. נִמְצָא שָׁאֵם הִיָּה יוֹרֵד מִנְכָסְיוֹ אוֹ אִם יָמוּתוּ בְּנָיו בְּחַיָּיו, הוּא לֹא הִיָּה יָרָא מִמֶּנּוּ, וּמִשּׁוֹם זֶה הִיָּה אוֹהֵב אוֹתוֹ, הִירְאֶה וְהָאֲהָבָה הִלְלוּ לֹא שָׁם אֵת יִרְאֵת יִהוּ"ה וְאֵת הָאֲהָבָה שְׁלוֹ לְעֶקֶר, אֲבָל אֲהָבָה וִירְאֶה הֶעֱקֵר שְׁלוֹ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע, וּמִשּׁוֹם זֶה נִקְרְאוּת הִירְאֶה וְהָאֲהָבָה הִלְלוּ עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס.

וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֵת הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, שְׁהִיא אֲהָבָה (שְׁהִיא רַחֲמִים) בְּלִי פָּרִס, (עַד שְׁהִיא יַחֲפֹץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס, שִׁירְאֶה וְאֲהָבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס הִיא שֶׁל שְׁפָחָה, וְתַחַת שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ וּגּוֹמֵר תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְשְׁפָחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ.

אֲלֹהִים זֶה מִן וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, הוּא הַנְּתִיב הַשְּׁלִישִׁי, יְהִי אוֹר י"ה אוֹר י"ה אוֹר י', וְכַשֶּׁהֲנִקְדָּה הִזוּ מִתְעַטְפֹת (מִתְפַּשְׁט) בְּאוֹר הַזֶּה וְנַעֲשִׂית אוֹר, מִכָּאן נִמְשְׁכוּ כָל הַהֲוִיּוֹת.

קָם זָקֵן אַחַד, פָּתַח וְאָמַר: יְהִי אוֹר וְיְהִי אוֹר, יְהִי אוֹר זֶה הִימִין, וְיְהִי אוֹר זֶה הַשְּׂמָאל, שְׁבָכַל מְקוֹם וְיְהִי הוּא לְשׁוֹן צֶעֶר, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ וְיְהִי הַיּוֹם, שְׁזָהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁהוּא שְׂמָאל שְׁהוּא דָן אֵת דִּין כָּל הָעוֹלָם, וּבִגְלָלָה נִאֲמַר וְיְהִי אוֹר. וְיִרְאֵ אֱלֹהִים אֵת הָאוֹר כִּי טוֹב, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁהוּא טוֹב, וְיִבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, בֵּין הָאוֹר - זֶה

לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּלֹא נְחִית מִנְכָסְיוֹ, אוֹ בְּגִין דְּלֹא יָמוּתוּן בְּנָיו בְּחַיָּיו, אֲשֶׁתַּפַּח דְּאִם הָוָה נְחִית מִנְכָסְיוֹ אוֹ אִם יָמוּתוּן בְּנָיו בְּחַיָּיו דְּלֹא הָוָה דְּחִיל לֵיהּ, וּבְגִין דָּא הָוָה רַחִים לֵיהּ, הָאִי יִרְאֶה וְאֲהָבָה לֹא שְׁוִי לְיִרְאֵת יִהוּ"ה וְלֹאֲהָבָה דִּילֵיהּ לְעֶקֶרָא, אֲבָל רַחֲמֵי וּדְחִילוּ עֵיקֶרָא דִּילֵיהּ בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאֵת הָאִי יִרְאֶה וְאֲהָבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס.

וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם), הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה, אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֵת הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, דְּאִיהוּ רַחֲמֵי (נ"א דְּאִיהוּ רַחֲמֵי) בְּלֹאוּ פָּרִס, (עַד דְּאִיהוּ יַחֲפֹץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס, דִּירְאֶה וְאֲהָבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס (דָּף טו ע"א) אִיהִי שְׁלֵשׁ שְׁפָחָה, וְתַחַת שְׁלֵשׁ רִגְזָה אֶרֶץ וּגּוֹמֵר (מִשְׁלִי ל לא) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ, וְשְׁפָחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ.

אֲלֹהִים דָּא מִן וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, אִיהוּ נְתִיב תְּלִיתָאָה, יְהִי אוֹר י"ה אוֹר י"ה אוֹר י', וְכַד הָאִי נִקְוֵדָה אֲתַעַטְפֹת (נ"א אֲתַפְשֹׁמַת) בְּהָאִי אוֹר וְאֲתַעֲבִידַת אוֹר, מִהֲכָא אֲתַמְשְׁכוּ כָל הַהֲוִיּוֹת.

קָם סָבָא חַד פָּתַח וְאָמַר, יְהִי אוֹר וְיְהִי אוֹר, יְהִי אוֹר דָּא יְמִינָא, וְיְהִי אוֹר דָּא שְׂמָאלָא, דְּבָכַל אַתְר וְיְהִי אִיהוּ לְשׁוֹן צֶעֶר, וּבְגִין דָּא וְיְהִי הַיּוֹם דְּדָא אִיהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה דְּאִיהוּ שְׂמָאלָא, דְּאִיהוּ דָן דִּינָא דְּכָל עֲלָמָא, וּבְגִינָה אֲתַמֵּר (בְּרֵאשִׁית א) וְיְהִי אוֹר, וְיִרְאֵ אֱלֹהִים אֵת הָאוֹר כִּי טוֹב, דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאִיהוּ טוֹב, וְיִבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (שם), בֵּין הָאוֹר דָּא אֲהֲרָן פְּהֵנָא, וּבֵין הַחֹשֶׁךְ דָּא קִרְחַת, אָמַר מִשָּׁה

אַהֲרֵן הִכְהֵן, וּבֵין הַחֹשֶׁף - זֶה קָרַח. אָמַר מֹשֶׁה, לִי רְאוּי לְהַפְרִיד הַמַּחְלֶקֶת, שְׁאֵנִי הוּא דְמוּת שֶׁל הַטּוֹב שֶׁל מַעְלָה. רָאָה שְׁנֹדְבֵק קָרַח בַּחֲשֵׁכָה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהַכְחִישׁ אֶת מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא רָצָה לְהַדְבִּיק בְּשִׂמְאֵל שֶׁהוּא לְוִי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת (במדבר טז כא).

וְרָזָא דְמַלְהַ וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֹשֶׁף (בראשית א ד), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוּר יוֹם וְלַחֹשֶׁף קָרָא לַיְלָה (שם ה), שׁוּקָא דִימִינָא דְהוּא אוּר, דְּאִתְמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר אִיהוּ שׁוּקָא יְמִינָא פְהֵנָא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים טז יא) נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נַצַּח, וּכְמָה דְנַצַּח אֶתְקַשֵּׁר בִּימִינָא, הָכִי הוּד אֶתְקַשֵּׁר בְּשִׂמְאֵל, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, עֶרֶב זֶה הָעֶרֶב שֶׁל יִצְחָק, בֹּקֶר זֶה הַבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי וְצַדִּיק, שְׁחוּשְׁבִים אוֹתָם כְּאֶחָד, וְאִין יוֹם בְּלִי לַיְלָה, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

בֵּין כְּףֵי הָרִי קוֹל עוֹלָה וּמִתְפּוֹצֵץ בְּרוּמֵי הָרְקִיעִים וְהִיא אוֹמֵר: מַחְנוֹת קְדוּשִׁים שֶׁל יֹשִׁיבַת הָרְקִיעַ שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הוֹדְרוּ וְהִתְתַּקְּנוּ לְפָנֵי הַגְּבִירָה שְׂפָאָה לְהַכְּסֵי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַמָּה קְשׁוּטִים שֶׁל מַצּוֹת עֲשֵׂה, קוּמוּ מַחְנוֹת לְקִרְאָתָהּ. בִּינְתִים הָרִי קוֹל שְׁנֵי הִיא מִתְעוֹרֵר אֶל בְּעַלֵי הַמַּפְתָּחוֹת, הָרִי הַשְּׂכִינָה כְּאֵה לְהַכְּסֵי לְהִיכְלָהּ, אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח.

בְּאוֹתוֹ זְמַן הַגְּבִירָה הָעֲלִיוֹנָה יוֹרְדַת אֵלֶיהָ לְקַבְּלָהּ בְּמַצּוּהָ הָרֵאשׁוֹנָה בְּכַמָּה קוֹלוֹת וְשׁוֹפְרוֹת, וּשְׁתִּיהֵן עוֹלוֹת לְמֶלֶךְ, וְכֻלָּם הֵיוּ שׁוֹאֲלִים, מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמַּדְבָּר? מ"י, שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, בְּזֹאת עוֹלָה, וּכְשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה, נַעֲשִׂית כְּסָא לְמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן, וּבֵיהּ פִּתְחָ אֲנִכִי, שְׁכַף

לִי אֶתְחַזִּי לְאַפְרָשָׁא מַחְלֶקֶת, דְּאִנָּא אִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְטוֹב דְלַעִילָא, חֲזָא דְאֶתְדַבֵּק קָרַח בַּחֲשׁוּכָא דְסִטְרָא אַחְרָא, וְאֶכְחִישׁ עוֹבְדָא דְבְרֵאשִׁית, דְלָא בַעָא לְאֶתְדַבֵּקָא בְּשִׂמְאֵל דְאִיהוּ לְוִי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת (במדבר טז כא).

וְרָזָא דְמַלְהַ וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֹשֶׁף (בראשית א ד), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוּר יוֹם וְלַחֹשֶׁף קָרָא לַיְלָה (שם ה), שׁוּקָא דִימִינָא דְהוּא אוּר, דְּאִתְמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר אִיהוּ שׁוּקָא יְמִינָא פְהֵנָא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים טז יא) נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נַצַּח, וּכְמָה דְנַצַּח אֶתְקַשֵּׁר בִּימִינָא, הָכִי הוּד אֶתְקַשֵּׁר בְּשִׂמְאֵל, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, עֶרֶב זֶה הָעֶרֶב דִּיִּצְחָק, בֹּקֶר זֶה הַבֹּקֶר דְאַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא וְצַדִּיק דְחֹשְׁבִינָן חַד, וְלִית יוֹם בְּלֹא לַיְלָה דְאִיהִי שְׂכִינָתָא.

אֲדַהְבֵי הָא קָלָא סְלִיק וּמִתְפּוֹצֵץ בְּרוּמֵי רְקִיעִין, וְהוּהוּ אָמַר, מְשַׁרְיִין קְדִישָׁאן דְמַתִּיבְתָא דְרְקִיעָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, אֲזַדְרִזוּ וְאִתְקַנוּ לְקַדְמוֹת מְטְרוֹנִיתָא, דְקָא אֶתִּיא לְמִיעָאֵל קָדָם מְלַכָּא, בְּכַמָּה קְשׁוּטִין דְפְקוּדִין דַּעֲשֵׂה, קוּמוּ מְשַׁרְיִין לְקַדְמוֹתָהּ, אֲדַהְכִי הָא קָלָא תְנִינָא הוּהוּ מִתְעַרָא לְגַבֵי מְאִרֵי מַפְתָּחִין, הָא שְׂכִינָתָא קָא אֶתִּיא לְמִיעָאֵל לְהִיכְלָא דִילָהּ, אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח.

בְּהוּוּא זְמַנָּא מְטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה קָא נַחְתַת לְגַבֵיהּ, לְקַבְּלָא לָהּ בְּפְקוּדָא קְדִמָּאָה, בְּכַמָּה קָלִין וְשׁוֹפְרוֹת, וְסְלָקִין תְּרוּיְיָהּ לְגַבֵי מְלַכָּא, וְכֻלָּהּ הוּוּ שְׁאֲלִין (שיר ה ה) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמַּדְבָּר, מ"י דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּזֹאת עוֹלָה, וְכַד סְלִיקַת לַעִילָא אֶתְעַבִּידַת כְּסָא לְמְלַכָּא עֲלָאָה, וּבֵיהּ פִּתְחָ אֲנִכִי, דְהָכִי סְלִיק

עולה לחשבון כפ"א, וכששניהם התחברו, נאמר בהם אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר, רמז הוא במלת בראשית. אשר, זו האם, שהיא אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, שהיא הבטן שנאמר בה מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא. מה זה נורא? זה העמוד האמצעי. מה זה קדש ידיד מבטן? הבטן שנאמר בו זה צדיק, אשר, שהיא האם העליונה, קדשנו, בעמוד האמצעי, וצוננו, בצדיק על כל מצוה ומצוה, משום שאחד הוא מצוה ואחד עושה, אחד מצוה על המצוה שהיא שכינה, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים, ואחד עושה עשייתה שהיא מעשה של מצוה, שפך פרשוהו בעלי המשנה, גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה.

ועוד מצוה זה העמוד האמצעי, שהוא מצוה מצד האב שהוא רא"ש, ומצד האם שהיא אש"ר, וכך צדיק מצוה ועושה משניהם, ומשום כך נאמר על שניהם אשר קדשנו. האם - קדשנו, והאב - צוננו. על מי? על השכינה התחתונה שהיא פטר כל רחם, פתיחת הרחם, שהוא מאתים ארבעים ושמונה מצוות, היא מצות יהו"ה בכל איבר ואיבר של המלך, היא מצוה, ועוד אשר קדשנו, מצד האב והאם. זהו שכתוב ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר - מצד האב שהוא י', יהי - מצד האם שהיא ה', אמירה אחת והויה אחת, עשייתה של שניהם - יהי אור. ועוד אשר, על שם באשרי פי

לחשבון כפ"א, וכד אתחברו תרוייהו אתמר בהו (שמות כ ב) אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר איהו רמיז במלת בראשית, אשר דא אימא, דאיהי אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, דאיהי בטן דאתמר ביה (איוב לט כט) מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא (יחזקאל א כב), מאי נורא דא עמודא דאמצעיתא, מאי קדש ידיד מבטן, בטן דאתמר ביה דא צדיק, אשר דאיהי אימא עלאה, קדשנו בעמודא דאמצעיתא, וצוננו בצדיק, על כל פקודא ופקודא, בגין דחד איהו מצוה וחד עושה, חד מצוה על המצוה דאיהי שכינתא, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים (תהלים יט ט), וחד עושה עשייתה דאיהו מעשה דפקודא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה.

ועוד מצוה דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו מצוה מסטרא דאבא דאיהו רא"ש, ומסטרא דאימא דאיהי אש"ר, והכי צדיק מצוה ועושה מתרוייהו, ובגין דא אתמר על תרוייהו אשר קדשנו, אמא קדשנו ואבא צוננו, על מאן על שכינתא תתאה, דאיהי פטר כל רחם, פתיחו דרחם, דאיהו רמ"ח פקודין, איהי מצות יהו"ה בכל אבר ואבר דמלכא, איהי מצוה, ועוד אשר קדשנו מסטרא דאבא (דף עד ע"ב) ואימא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר מסטרא דאבא דאיהו י', יהי מסטרא דאימא דאיהי ה', חד אמירה וחד הויה, עשייתה דתרוייהו יהי אור.

ועוד אשר על שם באשרי פי אשר הוצאתיך (בראשית ל יג).

ועוד אשר על שם באשרי פי אשר הוצאתיך

אשרוני בנות, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, וכי עבד שהוא בבית אסורי המלך, והבטיח לו המלך להוציאו מבית האסורים, יש לו למלך לשבח את עצמו אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה פעמים? אלא חמשים פעמים הזכיר בתורה יציאת מצרים פנגד חמשים שערי בינה, להודיע להם מאיזה מקום הוציאם מן הגלות.

וכשירדה אליהם, ירדה לגאל אותם בכמה קולות וברקים, זהו שפתוב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועליהם נאמר וכל העם ראים את הקולת. את, זו השכינה התחתונה שהיתה עולה בכל קול וקול מאותם שבע קולות, והיא היתה בת קול של כל אחד ואחד, קול דברים אתם שמעים, זה הקול העליון הפלול משלשה קולות העליונים שהם שלש הספירות העליונות, ועל האם העליונה נאמר, ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל על בת קול נאמר וכל העם רואים את הקולת ואת, ואת ודאי, שנאמר בה ותמונת יהו"ה יביט. קולות הם מצדו של העמוד האמצעי, הוא קול השופר השביעי באם העליונה, ולמטה ששה קולות.

ברקים מצד הצדיק, שנאמר בו ויצא כפרק חצו, ענן זו השכינה הפלולה משבעה ענני כבוד, שבו מתפסים קולות וברקים, ומצד הימין נקראת ענן, ומצד השמאל ערפל. זהו שפתוב ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלה"ם. ועוד, אנכי זו שכינה התחתונה, וסוד הדבר - אנכי אנכי הוא מנחמכם. האם העליונה אנכי למעלה, אנכי האם התחתונה למטה, על שתיהן נאמר ראו עתה

מארץ מצרים (שמות כ ב), וכי עבד דאיהו בבי אסירי דמלכא, ואבטח ליה מלכא לאפקא ליה מבי אסירי, אית ליה למלכא לשבחא גרמיה, אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה זמנין, אלא חמשיין זמנין אדפיר באורייתא יציאת מצרים, לקבל חמשיין תרעין דבינה, לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מן גלותא.

וכד נחתת לגבייהו נחתת למפרק לון בכמה קלין וברקין, הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועלייהו אתמר (שם כ יח) וכל העם ראים את הקולת, את דא שכינתא תתאה, דהות סלקא בכל קלא וקלא מאינון שבע קלין, ואיהי הות בת קול דכל חד וחד, קול דברים אתם שמעים (דברים דיב), דא קלא עלאה פלילא מתלת קלין עלאין, דאינון תלת ספירן עלאין, ועל אימא עלאה אתמר (שם) ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל בת קול עלה אתמר וכל העם רואים את הקולת, ואת ודאי, דאתמר בה (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, קולות אינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא, איהו קול השופר שביעאה באימא עלאה, ולתתא שית קלין.

ברקים מסטרא דצדיק, דאתמר ביה (זכריה ט ד) ויצא כפרק חצו, ענן דא שכינתא פלילא משבעה ענני כבוד, דבה מתפסין קלין וברקין, ומסטרא דימינא אתקריאת עננא, ומסטרא דשמאלא ערפל, הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלה"ם. ועוד אנכי דא שכינתא תתאה, ורזא דמלה אנכי הוא מנחמכם (ישעיה נא יב). אימא עלאה אנכי לעילא, אנכי אימא

כִּי אָנִי אֲנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים
כִּן תְּהַלֶּתְךָ עַל קְצוֵי אֶרֶץ.

הרי פֶּאן מְצוּה רֵאשׁוֹנָה, וְאִין
מְצוּה שְׁלֵא נִתְּנָה בִּירָאָה וְאֶהְבָּה
שֶׁהוּא ב', וְזֶה ב' מְבַרְאֵשִׁית
הַפְּחָד שֶׁל הִירָאָה וְאֶהְבָּה, שֶׁהֵן
ב' עֲלִיּוֹנָה וּב' תַּחְתּוֹנָה, ב'
הַעֲלִיּוֹנָה הִרִי נִתְּבָאָר שֶׁהִיא יִרָאָה
וְאֶהְבָּה, ב' אַחְרוֹנָה (תַּחְתּוֹנָה) תּוֹרָה
וּמְצוּה, וְהִיא ב' מְבַרְא, בְּהַפּוֹף
אוֹתִיּוֹת אַבְרָם, הִיא מְצוּה בְּכָל
(שֶׁל כָּל) אֵיבֵר וְאֵיבֵר, הַמְצוּה
הִרָאשׁוֹנָה הִיא אֲנֹכִי יְהוּ"ה
אֱלֹהֵיךָ, וְהוּא ב', יִרָאָה וְאֶהְבָּה,
אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ מִצַּד שֶׁל
הִירָאָה, כִּפֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ
מִצַּד שֶׁל הָאֶהְבָּה, וּשְׁנֵיהֶם הֵם
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

הַפְּלִין שֶׁל רֵאשׁ וְתַפְלִין שֶׁל יָד,
הָאֵב תַּפְלִין שֶׁל רֵאשׁ (עַל הִרָאשׁ),
שֶׁהוּא רֵאשׁ דְּבִרְךָ אֲמַת, הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, וְהָאֵם תַּפְלִין שֶׁל יָד,
שֶׁהִיא הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה. הָאֵב
וְאֵם תַּפְלִין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנָתוֹ, שֶׁהֵם
בֶּן וּבַת, הֵם הַתַּפְלִין שְׁלֹנּוּ.

וְעוֹד נִתְיָ"ב הַשְּׁלִישִׁי, בּוֹ הַמְצוּה
הַשְּׁלִישִׁית, שֶׁהִיא נְבוּאָה, זְהוּ
שְׁכַתּוֹב וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
וְיְהִי אוֹר, חֲמִשָּׁה אוֹר הֵם,
וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם
וְאִרְאֶה מִרְאֹת אֱלֹהִים, הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה הִמְרָאָה הַנִּסְתָּר שְׁאִין בּוֹ
דְּמִיּוֹן, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה מִרְאֶה
בְּגִלּוּי שֵׁשׁ בְּהַ דְּמִיּוֹן, וְעֲלֶיהָ
נֶאֱמַר וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה,
אֲדַמָּה הִיא דְּמִיּוֹן לְכָל הַנְּבִיאִים,
וּלְכָל אֶחָד כִּפֵּי כַחוֹ, וּמִשׁוֹם
שֶׁהִיא שׁוֹלֶטֶת עַל כָּל הַמְרַפְּבוֹת
שְׁלִמְטָה, וְעַל כָּל כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת
וְאֵלִנוֹת וּדְשָׁאִים, וְעַל כָּל עוֹפוֹת
הַשָּׁמַיִם וְחִיּוֹת הָאֶרֶץ וְדַגֵּי הַיָּם,

וְעַל כָּל עוֹפֵי שְׁמַיָא וְחִיּוֹן

תַּתָּאָה לְתַתָּא וְעַל תְּרוּיָהּוּ אֲתַמַּר (דְּבָרִים לֵב ט)
רְאוּ עֵתָה כִּי אָנִי אֲנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כִּן
תְּהַלֶּתְךָ עַל קְצוֵי אֶרֶץ (תְּהִלִּים מֵח כֵּא).

הָא הֵכָא פְּקוּדָא קְדַמָּאָה, וְלִית פְּקוּדָא דְלָא
אֲתִיָּהִיב בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דְאִיהוּ ב', וְדָא
ב' מִן בְּרֵאשִׁית דַּחִילוֹ דִּירָאָה וּרְחִימוֹ, דְאִינוֹן
ב' עֲלָאָה ב' תַּתָּאָה, ב' עֲלָאָה הָא אֲתַמַּר דְאִיהוּ
דַּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, ב' בְּתַרָּאָה (נ"א תַּתָּאָה) תּוֹרָה
וּמְצוּה, וְאִיהִי ב' מְבַרְא, בְּהַפּוֹף אֲתוֹן אַבְרָם,
אִיהִי מְצוּה בְּכָל (נ"א דְכָל) אַבְרָם וְאַבְרָם, פְּקוּדָא
קְדַמָּאָה אִיהוּ אֲנֹכִי יְהוּ"ה אֱלֹהֵיךָ (שְׁמוֹת כ
ב), וְאִיהוּ ב', דַּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו
תִּירָאוּ (וִיקָרָא יֵט א) מְסַטְרָא דְדַחִילוֹ, כִּפֵּד אֶת
אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ (שְׁמוֹת כ יב) מְסַטְרָא דְרְחִימוֹ,
וְתַרוּיָהּוּ אִינוֹן זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

הַפְּלִין דְרֵאשׁ וְתַפְלִין דִּיד, אַבָּא תַּפְלִין
דְרִישָׁא (נ"א עַל רִישָׁא) דְאִיהוּ רֵאשׁ דְּבִרְךָ
אַמַּת (תְּהִלִּים קִיט קס) עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, אִימָא
תַּפְלִין דִּיד דְאִיהִי שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה, אַבָּא וְאִימָא
תַּפְלִין דְמֵאֲרִי עֲלִמָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וְשְׁכִינָתֵיהּ דְאִינוֹן בְּרָא וּבְרַתָּא אִינוֹן תַּפְלִין
דִּילָן.

וְעוֹד נִתְיָ"ב תַּלִּיתָאָה, בֵּיהּ פְּקוּדָא תַּלִּיתָאָה
דְאִיהוּ נְבוּאָה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית
א א) וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וְיְהִי אוֹר, חֲמִשׁ
אוֹר אִינוֹן, וְעֲלִיָּהּוּ אֲתַמַּר (יִחְזַקְאֵל א א) נִפְתְּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאִרְאֶה מִרְאֹת אֱלֹהִים, אִימָא עֲלָאָה
מִרְאֶה סְתִימָא דְלִית בָּהּ דְּמִיּוֹן, אִימָא תַּתָּאָה
מִרְאֶה בְּאֲתַגְלִיָּא דְאִית בָּהּ דְּמִיּוֹן, וְעֲלָהּ
אֲתַמַּר (הוֹשַׁע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, אֲדַמָּה
אִיהִי דְמִיּוֹן לְכָל נְבִיאִיא, וּלְכָל חַד כְּפּוּם
חִילִיָּה, וּבְגִין דְאִיהִי שְׁלִטָא עַל כָּל מְרַפְּבוֹת
דְלַתָּא, וְעַל כָּל כְּכַבְיָא וּמַזְלִי, וְאֵלִנִין וּדְשָׁאִין

בגלל זה נקראת בשם של כלם.
מצד החיות היא נקראת חיה,
ומצד העופות - נשר יונה צפור,
ומצד הדגים - הדג. צד (שפחה)
הרע בהפוך דגה, ומצד
העשבים נקראת שכינה
שושנה.

הנתיב הרביעי - ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך, זכר
ונקבה הם, חשך לילה, זהו
שפתוב ולחשך קרא לילה, ויש
חשך מצד הטהר ולילה מצד
הטהר, זהו שפתוב גם חשך לא
יחשיך ממך ולילה פיום יאיר
פחשכה פאורה, והחשך היא
נקבה שמקבלת מהאור שהוא
אור זכר, כמו שהלכנה
שמקבלת מן השמש, ושניהם
הם האספקלריה המאירה
והאספקלריה שאינה מאירה,
ויש חשך של הצד האחר שיש
בו הבדלה ולא חבור, ואותו
האור הוא כמח באגוז.

בינתיים הנה קול נשמע ברומי
הרקיעים: בעלי האוצרות,
בעלי ההיכלות, פתחו את
ההיכלות, הרי הגבירה רוצה
להפנס להיכלו. באותו זמן
אדני שפתי תפתח, ההיכל
כלול משבעה היכלות. באותו
זמן פמה נביאים עולים עמה
ומתכנסים עמה, שיש נביאים
ויש נביאים, יש נביאים שהם
בעלי הבית של הגבירה, ויש
נביאים שהם בעלי הבית של
המלך, אלו מהאספקלריה
המאירה, ואלו מהאספקלריה
שאינה מאירה. הנביאים של
האספקלריה המאירה הם מצד
של יהו"ה, והנביאים של
האספקלריה שאינה מאירה הם
מצד של אדני, והם שקולים
לתורה שבכתב ולתורה שבעל
פה. הנביאים מצדו של אדני

וארעא, ונוני ימא, בגין דא אתקריאת בשמא
דכלהו, מסטרא דחיוון אתקריאת חיה,
ומסטרא דעופין נשר יונה צפור, ומסטרא
דנונין הדג, סטרא (נ"א שפחה) בישא בהפוכא
דגה, ומסטרא דעשבין אתקריאת שכינתא
שושנה. (דף עה ע"א).

נתיב רביעאה ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך (בראשית א ד), דכר ונוקבא אינון,
חשך לילה, הדא הוא דכתיב (שם ה) ולחשך
קרא לילה, ואית חשך מסטרא דדכיו וליילה
מסטרא דדכיו, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט
ב) גם חשך לא יחשיך ממך ולילה פיום יאיר
פחשכה פאורה, וחשך איהי נוקבא דמקבל
מנהורא דאיהו אור דכר, פגוונא דסיהרא
דמקבלת מן שמשא, ותרוייהו אינון
אספקלריאה דנהרא ואספקלריאה דלא נהרא,
ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבדלה
ולאו חבורא, וההוא אור איהו כמוחא
באגוזא.

אדכרי הא קלא אשתמע ברומי רקיעין,
מארי דאוצרין מארי דהיכלין,
אפתחו היכלין הא מטרוניתא קא בעיא
לאעלא בהיכליה, בההוא זמנא אדני שפתי
תפתח, היכלא פלילא משבעה היכלין, בההוא
זמנא פמה נביאים סלקין עמה ומתכנסים
עמה, דאית נביאים ואית נביאים, אית נביאים
דאינון מארי דביתא דמטרוניתא, ואית נביאים
דאינון מארי דביתא דמלפא, אלין
מאספקלריא דנהרא ואלין מאספקלריא דלא
נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון
מסטרא דיהו"ה, ונביאים דאספקלריא דלא
נהרא אינון מסטרא דאדני, ואינון שקילין
לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, נביאים

- מצד היראה, והנביאים שהם מצדו של יהוה הם מצד של האהבה.

באותו זמן כמה בעלי שערים מזדעזעים ומזדמנים להיכל, וכמה בעלי חותמות, וכמה בעלי שאלות, וכמה בעלי תשובות, שבהם נביא שואל ומשיב, וכמה בעלי עתידות, מה שהיה ומה שעתידי להיות, וכמה בעלי עינים שהם מראות וחוזים של נביאים, וכמה בעלי אזנים שהם בעלי כנפים, שנאמר בהם ואשמע את קול פנפיהם, וכמה בעלי חטם ששם ריח, שנאמר בהם אשה ריח ניחח, וכמה בעלי פנים, שנאמר בהם וארבעה פנים לאחת, וכמה בעלי קולות ובעלי דבורים ובעלי הבליים שהם להבות אש, זהו שפתוב קול יהוה חצב להבות אש, וכמה בעלי ידים, שנאמר בהם וידי אדם מתחת פנפיהם, וכמה בעלי קומה, והם שעור הקומה של הפסא, וכמה בעלי אות ברית, שנאמר בהם וזה לך האות, וכמה בעלי רגלים שנאמר בהם והחיות רצוא ושוב.

כל תקוני הנביאים מבחוץ (מבפנים) בגוף, באיברי הגוף, בעלי החכמה הם מבפנים במח, ומשום זה חכם עדיף מנביא, ומן המח תלויים ל"ב נתיבות, וזה ל"ב, שנאמר לב מבין, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך, כאן הסוד של הנתיב הרביעי, מה ההבדלה כאן בנבואה? אלא כמה נביאי שקר הם מצד החשך, שהולכים באור להטעות בני אדם. באותו זמן שיהיה הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך.

קודשא בריך הוא בשכינתיה, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך.

מִסְטָרָא דְאֲדָנִי מִסְטָרָא דִּירְאָה, וְנִבְיָאִים דְּאִינוּן מִסְטָרָא דִּיהוּ"ה אִינוּן מִסְטָרָא דְאֶהְבָּה. בְּהוּא זְמַנָּא כְּמָה מְאִרֵי תִרְעִין מְזַדְעֻזְעִין וּמְזַדְמְנִין לְהִיכְלָא, וְכְמָה מְאִרֵי חוֹתְמוֹת, וְכְמָה מְאִרֵי שְׁאֵלְתִין, וְכְמָה מְאִרֵי תְשׁוּבוֹת, דְּבַהוּן נְבִיא שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, וְכְמָה מְאִרֵי עֲתִידוֹת, מַה דִּהוּה וּמַה דְּעֲתִיד לְמַהוּי, וְכְמָה מְאִרֵי דְעֵינִין דְּאִינוּן מְרֵאוֹת וְחוּזִין דְּנִבְיָאִים, וְכְמָה מְאִרֵי דְאוּדְנִין דְּאִינוּן מְאִרֵי דְגִדְפִין, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א כד) וְאֶשְׁמַע אֶת קוֹל פְּנִיָּהֶם, וְכְמָה מְאִרֵי דְחוּטְמָא דְתַמָּן רִיחַ, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (ויקרא א יג) אֵשֶׁה רִיחַ נִיחַח, וְכְמָה מְאִרֵי דְאַנְפִין דְּאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א י) וְאַרְבַּעַה פְּנִים לְאַחַת, וְכְמָה מְאִרֵי דְקָלִין וּמְאִרֵי דְדְבוּרִין, וּמְאִרֵי דְהַבְלִים דְּאִינוּן לְהַבוֹת אֵשׁ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים כט ז) קוֹל יְהוּ"ה חֲצַב לְהַבוֹת אֵשׁ, וְכְמָה מְאִרֵי דִידִין, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ח) וְיָדֵי אָדָם מִתַּחַת פְּנִיָּהֶם, וְכְמָה מְאִרֵי דְקוּמָה וְאִינוּן שְׁעוּר קוּמָה דְכְרִסְיָא, וְכְמָה מְאִרֵי דְאוֹת בְּרִית דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שמות ג יב) וְזֶה לְךָ הָאוֹת, וְכְמָה מְאִרֵי דְרַגְלִין דְּאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב.

כל תקוני הנביאים מלבד (נ"א מלגאו) בגופא, באברים דגופא, מארי דחכמה אינון מלגאו במוחא, ובגין דא חכם עדיף מנביא, וממוחא תליין ל"ב נתיבות, ודא ל"ב דאיתמר לב מבין, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך (בראשית א ד), הכא רזא דנתיב רביעאה, מאי הבדלה הכא בנבואה, אלא כמה נביאי שקרא אינון מסטרא דחשך, דאזלין באוירא לאטעאה בני נשא, בהווא זמנא דיהא קודשא בריך הוא בשכינתיה, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך.

הַנְּתִיב הַחֲמִישִׁי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְאוֹר יוֹם, אֵלּוּ בְּעֵלֵי מִקְרָא,
שְׂבַעֲלֵי מִקְרָא הֵם פְּתִילָה, וּבְעֵלֵי
הַמְּשֵׁנָה - זֵית, וּבְעֵלֵי תַלְמוּד
שֶׁהוּא קִבְּלָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי - גַּר.
מִצְוֵה רְבִיעִית - לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה
שְׂבַעֲלֵי פֶה וּלְהַפְרִיד בֵּהֶם בִּשְׁשׁ
דְּרָגוֹת, בְּאֶסּוּר וְהִתֵּר, טְמֵאָה
וְטָהוֹרָה, כְּשֶׁר וּפְסוּל. זֶהוּ שְׂכַתּוּב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ
הַמַּיִם וְיִהְיֶה מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם,
בֵּין מַיִם שֶׁל טָהוֹרָה הִתֵּר כְּשֶׁר,
וּבֵין מַיִם שֶׁל טְמֵאָה, שֶׁהֵם אֶסּוּר
טְמֵא פְסוּל, שֶׁהֵם מִי בּוֹרוֹת
נִשְׁפָּרִים, מַיִם סְרוּחִים, מַיִם
מִטְּנָפִים, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר לֹא יִהְיֶה
לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי,
וְהִרְקִיעַ הַזֶּה שֶׁמַּבְדִּיל בֵּינֵיהֶם, זֶה
הִרְקִיעַ שֶׁעַל רֵאשֵׁי הַחַיּוֹת, וְזֶה
מִטְּטְרוֹן, שֶׁעָלָיו נֹאמַר וּדְמוֹת
עַל רֵאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ, וְעָלָיו
נֹאמַר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, וְזֶה
הַנְּתִיב הַשְּׁשִׁי, וַיֵּשׁ רְקִיעַ מֵעַל
לְרִקְיעַ, וְזֶה הַצְּדִיק שֶׁמְפָרֵד בֵּין
מַיִם נְקִבִיִּים לְמַיִם זְכָרִיִּים לְהוֹדֵעַ
בוֹ, וְעָלָיו נֹאמַר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת הַרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לְרִקְיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לְרִקְיעַ, וְזֶה הַנְּתִיב הַשְּׁבִיעִי
- צְדִיק.

הַנְּתִיב הַשְּׁמִינִי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְרִקְיעַ שָׁמַיִם. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים -
זוֹ הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, לְרִקְיעַ - זֶה
הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שֶׁהוּא בֵּין יָמִין
וּשְׂמָאל וְכוּלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם. זֶהוּ
שְׂכַתּוּב וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
אֶחָד, וְהֵם הָעָרֵב שֶׁל יִצְחָק
וְהַבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם.

תקון שרשים ואחד

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵא שְׁתִּי, וְעַלֵּיהֶן
נֹאמַר וּתְלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם וְגוֹמֵר, וְהֵן
שְׁתֵּי תּוֹרוֹת, תּוֹרָה שֶׁכְּתוּב וּתּוֹרָה
שְׂבַעֲלֵי פֶה, וְעוֹד, שְׁנֵי לוחות

נְתִיב חֲמִשָּׁה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם (שם)
(ה), אֵלּוּן מְאִרֵי מִקְרָא, דְּמְאִרֵי מִקְרָא
אֵינּוֹן פְּתִילָה, וּמְאִרֵי מְשֵׁנָה זֵית, וּמְאִרֵי תַלְמוּד
דְּאִיהוּ קִבְּלָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי גַּר.

בְּקוֹדֵא רְבִיעָא לְאַתְּעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא דְּבַעַל
פֶּה, וּלְאַפְרָשָׁא בְּהַ בְּשִׁית דְּרִגִין,
בְּאֶסּוּר וְהִתֵּר טוֹמֵאָה וְטָהוֹרָה כְּשֶׁר וּפְסוּל, הִדָּא
הוּא דְּכַתִּיב (שם 1) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ
בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְיִהְיֶה מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין
מַיִם דְּדִכּוּי דְּטָהוֹרָה הִתֵּר כְּשֶׁר, וּבֵין מַיִם
דְּמִסְאָבוּ דְּאֵינּוֹן אֶסּוּר טְמֵא פְסוּל, דְּאֵינּוֹן מִי
בוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים מַיִם סְרוּחִים מַיִם מִטְּוֹנָפִין,
וְעַלֵּיהֶן אֶתְמַר (שמות א) לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים עַל פְּנֵי, וְהֵאֵי רְקִיעַ דְּאַפְרִישׁ בֵּינֵיהֶן
דָּא רְקִיעַ דְּעַל רֵישֵׁי חַיּוֹן, וְדָא מִטְּטְרוֹן,
דְּעַלֵּיהָ אֶתְמַר (יחזקאל א כב) וּדְמוֹת עַל רֵאשֵׁי (ד)
עַה ע"ב) הַחַיָּה רְקִיעַ, וְעַלֵּיהָ אֶתְמַר (בראשית א
ו) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, וְדָא נְתִיב שְׁתֵּיתָא,
וְאִית רְקִיעַ לְעֵילָא מְרִקִיעַ, וְדָא צְדִיק דְּאַפְרִישׁ
בֵּין מַיִן נּוֹקְבִין לְמַיִן דְּכוּרִין, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
בֵּיהּ, וְעַלֵּיהָ אֶתְמַר (שם) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
הַרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרִקְיעַ
וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרִקְיעַ, וְדָא נְתִיב
שְׂבִיעָא צְדִיק.

נְתִיב תְּמִינָא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקְיעַ
שָׁמַיִם (שם), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים דָּא אִמָּא
עֲלָאָה, לְרִקְיעַ דָּא עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא דְּאִיהוּ
בֵּין יְמִינָא וּשְׂמָאלָא וְכֻלִּיל תְּרוּיָהוּ, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שם) וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד,
וְאֵינּוֹן עָרֵב דִּיִּצְחָק וּבֹקֶר דְּאַבְרָהָם.

תקונא תלתין וחד

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שְׁתִּי, וְעַלֵּיהֶן אֶתְמַר (רות א
ט) וּתְלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם וְגוֹמֵר, וְאֵינּוֹן

הִלְכוּ לְהַר סִינִי, מִיַּד וְתַהֲם כָּל
הָעִיר עֲלֵיהֶן, הַזְדַּעְזַע כָּל הָעוֹלָם.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְכָל הָעַם רָאִים אֶת
הַקֶּלֶת וְכוּ' וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנּוּעוּ,
וְאָמְרוּ הַזֹּאת נַעֲמִי, זֹהִי הַנְּעִימֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה? ! מִיַּד נֹאמֵר וַיִּשְׁבֵּר
אוֹתָם תַּחַת הַהָר. פְּרָחָה הַתּוֹרָה
מִשֶּׁם וְאָמְרָה, אֲנִי מְלֵאָה הַלִּכְתִּי
לְהַר סִינִי, וְכַעַת רִיקָם הַשִּׁיבֵנִי
יְהו"ה, מְלֵיאָ"ה מְלֵא י"ה, וְכַעַת
פָּרַח מִמֶּנִּי מְלֵא"ה י"ה, שֶׁהוּא
יְהו"ה, וְנִשְׁאַרְהָ ה' יְחִידָה אֶל"ם,
נֶאֱלַמְתִּי דוּמִי"ה, דו"ם י"ה,
הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב שֶׁהוּא ו'.

דָּבָר אַחֵר וּתְלַכְנָה שְׁתִּיחֶן, הַגּוֹף
וְהַנֶּפֶשׁ, לְאַיִזָּה מְקוֹם הַלְכוּ?
לְבֵית הַקְּבָרוֹת, הַגּוֹף נִדוֹן וְנִרְקָב,
וּבְנֶפֶשׁ נֹאמֵר וְתַגַּל מְרַגְלוֹתָיו
וְתִשְׁכַּב.

קָם זָקֵן אֶחָד וְאָמַר: מְנוּרָה
הַקְדוּשָׁה חָזוּר בָּךְ, עֲרַפָּה הִיא
הַגּוֹף, רוּת הִיא הַנֶּפֶשׁ, הַשְׁתַּפָּה
שְׁלָה נַעֲמִי, נִשְׁמַת חַיִּים, מַחְלוּן
הַרוּחַ, הַגּוֹף שֶׁהִיא עֲרַפָּה הַחֲזִירָה
עֲרַף אֶל הַנֶּשְׁמָה (הַשְׁכִּינָה), הַנֶּפֶשׁ
נִדְבָקָה בְּנִשְׁמָה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ - בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה,
וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלֶיךָ - בְּמַצּוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה.

דָּבָר אַחֵר, בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ -
בְּגִלוֹת, שְׁנֹאמֵר בָּהּ וּבִפְשָׁעֵיכֶם
שְׁלַחָה אִמְכֶם, וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי
אֶלֶיךָ, שְׁמִשְׁכַּבְךָ בְּגִלוֹת, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת. עֲמִךָ
עֲמִי - אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֵהֶי"ךָ
אֵלֵהֶי"י - זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
אֵלֵימְלֶךְ זֶה י', נַעֲמִי זֹה ה', מַחְלוּן
ו', רוּת בָּהּ נִדְבָקָה ה' וְנַעֲשֶׂתָה
תּוֹרָה, וְעֲלִיָּה נֹאמֵר וְקוֹל הַתּוֹרָה
נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ.

ה', מַחְלוּן ו', רוּת בָּהּ אֶתְדַבְּקָתָהּ וְאֶתְעַבְּדֶתָהּ תּוֹרָה, וְעֲלָה אֶתְמַר (שִׁיר ב'
ב) וְקוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ.

תְּרִי תּוֹרוֹת אוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל
פָּה, וְעוֹד תְּרִי לִוְחוֹת אֲזָלוּ לְטוֹרָא דְּסִינִי, מִיַּד
וְתַהֲם כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן (ש"ם) אֲזַדְעַזַע כָּל עַלְמָא,
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת כ' יח) וְכָל הָעַם רָאִים אֶת
הַקֶּלֶת וְכוּ' וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנּוּעוּ, וְאָמְרוּ הַזֹּאת
נַעֲמִי, דָּא אִיהוּ נַעֲמִי דְּאוֹרֵייתָא, מִיַּד
אֶתְמַר (ש"ם לב יט) וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם תַּחַת הַהָר, פְּרָחָת
אוֹרֵייתָא מִתַּמָּן, וְאָמַרְתָּ (רוּת א' כא) אֲנִי מְלֵאָה
הַלִּכְתִּי לְטוֹרָא דְּסִינִי, וְכַעַן וְרִיקָם הַשִּׁיבֵנִי
יְהו"ה, מְלֵיאָ"ה מְלֵא"ה י"ה, וְכַעַן פָּרַח מִנִּי
מְלֵא"ה י"ה דְּאִיהוּ יְהו"ה, וְאֶשְׁתַּאֲרֶתָהּ ה' יְחִידָה
אֶל"ם, נֶאֱלַמְתִּי דוּמִי"ה (תְּהִלִּים לט א), דו"ם י"ה,
הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב דְּאִיהוּ ו'.

דָּבָר אַחֵר וּתְלַכְנָה שְׁתִּיחֶן גּוֹף וְנֶפֶשׁ, לְאֵן
אֶתְר אֲזִלִּי, לְבִי קְבֵרָא, גּוֹף אֶתְדִן
וְאֶתְרָקֵב, נֶפֶשׁ אֶתְמַר בָּהּ (רוּת ג' ז) וְתַגַּל
מְרַגְלוֹתָיו וְתִשְׁכַּב.

קָם סְבָא חַד וְאָמַר, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא חֲזוּר בָּךְ,
עֲרַפָּה אִיהִי גּוֹף, רוּת אִיהִי נֶפֶשׁ, שׁוֹתַפּוּ
דִּילָהּ נַעֲמִי נִשְׁמַת חַיִּים, מַחְלוּן רוּחָא, גּוֹפָא
דְּאִיהִי עֲרַפָּה חֲזָרָה עוֹרָף לְגַבִּי נִשְׁמָה (ג"א
שְׁכִינְתָא), נֶפֶשׁ אֶתְדַבְּק בָּהּ בְּנִשְׁמָתָא, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (רוּת א' טז) בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ בְּפִקּוּדֵיךָ
דַּעֲשֵׂה, וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלֶיךָ בְּפִקּוּדֵיךָ דִּלָּא
תַעֲשֶׂה.

דָּבָר אַחֵר בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ בְּגִלוֹתָא, דְּאֶתְמַר
בָּהּ (יִשְׁעִיָּה נ' א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלֶיךָ דְּמִשְׁכַּבָּא דִּילְךָ בְּגִלוֹתָא,
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שִׁיר ג' א) עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת,
עֲמִךָ עֲמִי אֶלֶיךָ יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֵהֶי"ךָ אֵלֵהֶי"י דָּא
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵלֵימְלֶךְ דָּא י', נַעֲמִי דָּא

עֲרַפָּה אֵימָא דְעַרְבֵי רַב, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שמות לד ט) כִּי עִם קָשָׁה עוֹרְףָּה הוּא, דְּחִזְרַת לְסַרְחָנָה, וְחִזְרַת עֲרַף לְגַבֵּי חֲמוּתָהּ, כְּלִיּוֹן בְּעֵלְהָ דְעֲרַפָּה, יֵצֵר הָרַע, שְׂבָאָה כְּלִיָּה מִמְּנֵו לְעוֹלָם, וְהוּא כְּלִיּוֹן, וְאִשְׁתּוּ לִילִית כְּלִיָּה.

נְשָׂמָה וּנְפֶשׁ, כְּשֶׁאֲדָם מַחִיב בְּחֻטָּאִים וְהֵם מִתְגַּבְּרִים עַל הָאִיבְרִים, נְשָׂמַת חַיִּים מִסְתַּלְקַת מִהַגּוּף, וְהַנְּפֶשׁ נִשְׁאֲרַת שָׁם, וְנֹאמַר בְּהָ וְתַגְּל מְרַגְלוֹתֵינוּ, לְמִי? לְצַדִּיק, וְזוּ בְרִית מִיָּלָה, שֶׁהוּא בּוֹעִז ב"ו ע"ז, תַּקִּיף עַל יֵצֵר, וְיִמַד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וְיִשֵּׁת עֲלֵיהָ, שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, שְׂמָה אוֹתָם עֲלֵיהָ לְהַגֵּן עֲלֵיהָ, וּפְרֻשׁוּהָ וְתַלְכָּנָה שְׂתִיָּהּ, עִם הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחַתּוֹנָה, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר וְתַקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכִנּוֹת שָׁם, לְאִמַר יֵלֵד בֵּן לְנַעֲמִי, זֶה הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁנֹאמַר בּוֹ בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְגִרְמוּ לְהִסְתַּלְקוֹת הַשְּׂכִינָה, עַל הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה נֹאמַר וְתַגְּל מְרַגְלוֹתֵינוּ. דְּבַר אַחַר וְתַלְכָּנָה שְׂתִיָּהּ, הוּא מְדַבֵּר בְּגוּף וּנְפֶשׁ, וּמֵאֵהֶבֶת הַגּוּף כְּשֶׁהוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה, תֹּאמַר הַנְּפֶשׁ אֵלָיו בְּאִשֶׁר תְּמוּתֵי אָמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֵּר, וְלֹא תִזְוֶי הַנְּפֶשׁ בְּקִבְרֵי מִמְּנֵו, וְעֲלִיו נֹאמַר בְּהַתְּהַלְכָךְ תִּנְחָה אוֹתְךָ - בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ - בְּקִבְרֵי, וְהַקִּיצוֹת - לְתַחֲתֵי הַמֵּתִים (לְעוֹלָם הַבָּא), הִיא תְּשִׁיחְךָ - זוּ הַנְּפֶשׁ לַגּוּף, וּמִנּוּרָה הַקְּדוּשָׁה, אִם הַגּוּף לֹא חִזַּר בְּתְשׁוּבָה וְהִחְזִיר עֲרַף לְתְשׁוּבָה, הַנְּפֶשׁ נִפְרַדַת מִמְּנֵו וְנִקְרְאָת עֲרַפ"ה, וְהַגּוּף הַזֶּה נֹאכַד מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת.

אָמַר לוֹ: זָקֵן זָקֵן, וְהָרִי כְּמָה קְבָרִים לְחַנּוּם, וְהָרִי אִם הַגּוּף

עֲרַפָּה אֵימָא דְעַרְבֵי רַב, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שמות לד ט) כִּי עִם קָשָׁה עוֹרְףָּה הוּא, דְּחִזְרַת לְסַרְחָנָה, וְחִזְרַת עֲרַף לְגַבֵּי חֲמוּתָהּ, כְּלִיּוֹן בְּעֵלְהָ דְעֲרַפָּה, יֵצֵר הָרַע דְּאִתְיָא כְּלִיָּה מִנִּיהָ לְעֵלְמָא, וְאִיהוּ כְּלִיּוֹן, וְאִתְתִּיהָ לִילִית כְּלִיָּה. נְשָׂמָה וּנְפֶשׁ כַּד בַּר נִשְׂ אִיהוּ מְחוּיֵיב בְּחוּבֵין וּמִתְגַּבְּרִין עַל אֲבָרִים, נְשָׂמַת חַיִּים אֲסִתְלַקַת מִן גּוּפָא, וּנְפֶשׁ אֲשִׁתְּאֲרַת תַּמָּן, וְאִתְמַר בְּהָ (רות ג ז) וְתַגְּל מְרַגְלוֹתֵינוּ, לְגַבֵּי מָאן לְגַבֵּי צַדִּיק וְדֹא בְרִית מִיָּלָה, דְּאִיהוּ בּוֹעִז ב"ו ע"ז תַּקִּיף עַל יֵצֵרֵיהָ, וְיִמַד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וְיִשֵּׁת עֲלֵיהָ (שם טו), שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ (שיר ה טו), שׁוֹאִית לֹון עֲלֵהָ לְאֲגָנָא עֲלֵהָ, וְאוּקְמוּהָ וְתַלְכָּנָה שְׂתִיָּהּ בְּשְׂכִינְתָא עֲלָהָ וְתַתָּאָה, וְעֲלִיָּהּ אִתְמַר (רות ד יז) וְתַקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכִנּוֹת שָׁם, לְאִמַר יֵלֵד בֵּן לְנַעֲמִי, דָּא עַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאִתְמַר בֵּיהָ (שמות ד כב) בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, כַּד חֲאָבוּ יִשְׂרָאֵל וְגִרְמוּ לְאֲסִתְלַקָּא שְׂכִינְתָא, עֲלֵהָ אִתְמַר בְּשְׂכִינְתָא תַתָּאָה וְתַגְּל מְרַגְלוֹתֵינוּ (רות ג ז).

דְּבַר אַחַר וְתַלְכָּנָה שְׂתִיָּהּ, אִיהוּ מְמַלֵּל בְּגוּפָא וּנְפֶשׁא, וּמִרְחִימוּ דְּגוּפָא כַּד אִיהוּ בְּעַל תְּשׁוּבָה, יִימָא נְפֶשׁא לְגַבֵּה בְּאִשֶׁר תְּמוּתֵי אָמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֵּר (שם א יז), וְלֹא תִזְוֶי נְפֶשׁא בְּקִבְרָא מִנִּיהָ, וְעֲלֵהָ אִתְמַר (משלי ו כב) בְּהַתְּהַלְכָךְ (דף עו ע"א) תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּעֵלְמָא דִּין, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ בְּקִבְרָא, וְהַקִּיצוֹת לְתַחֲתֵי הַמֵּתִים (ג"א לְעוֹלָם הַבָּא) הִיא תְּשִׁיחְךָ, דָּא נְפֶשׁא לְגַבֵּי גּוּפָא, וּבּוֹצִינָא קְדִישָׁא אִם גּוּפָא לֹא חִזַּר בְּתִיּוּבְתָא, וְחִזַּר עוֹרְףָּה לְגַבֵּי תִיּוּבְתָא, נְפֶשׁ אִתְפְּרֶשׁ מִנִּיהָ וְאִתְקְרִי עֲרַפ"ה, וּגּוּפָא דָּא אִתְאָכִיד מִתְרִין עֲלֵמִין.

אָמַר לִיָּה סָבָא סָבָא, וְהָא כְּמָה קְבָרִין לְמַגְנָא, וְהָא אִם גּוּפָא אִתְאָכִיד

נֶאֱבָד, עַל מַה תִּקּוּם הַנֶּפֶשׁ לַתַּחֲתִית הַמֵּתִים? שֶׁהִי וְדַאי הַגּוּף נֶאֱבָד, וְנִתְבָּאָר שֶׁנֶּאֱבָד מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וְהִי יֵרֵד לְנִשְׁיָהּ שְׁשֵׁם נִשְׁכַּח לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, אִם כֵּן, כַּמָּה קִבְרִים לְחַנּוּם?

אֲלֵא וְדַאי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִשְׁנֶה אֶת מַעֲשֵׂי יָדָיו, שֶׁוְדַאי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהֵם שְׁמַיִם וָאָרֶץ, הֵם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעֲלֵיהֶם אָמַר דָּוִד הַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם לַיהוָה, הָאָרֶץ - אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, מִתִּי? בְּזִמְנֵי שֶׁנֶּאֱמַר לְשְׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שֶׁל סַמְא"ל וְנִחַשׁ, כִּי שְׁמַיִם כַּעֲשֵׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּפְּגָד תִּבְלָה, וְאַחֵר שֶׁיִּמְחָה אוֹתָם וְיִשְׁמִיר אֶת אוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׁעֲלֵיהֶם, מִיַּד יַחֲדָשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַשְּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, שֶׁיִּמְחוּ בְּגִלְל הַמְּמַנִּים הָרָעִים הַלְלוּ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב כִּי כֹאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְגוֹמֵר, וְהַכֵּל כְּדֵי שֶׁלֹּא יִכְלוּ מַעֲשֵׂי יָדָיו, שֶׁהֵם הַנִּשְׁמוֹת וְהַגּוֹפּוֹת שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וְאֵלּוּ הַעֲשִׂירִים שֶׁבְּגִלוֹת, בְּגִלְל שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה הוּא שְׁלֵהֶם.

אֲבָל הַעֲנִיִּים שֶׁהֵם צְדִיקִים, הַטּוֹב שְׁלֵהֶם לְאוֹתָם הָעוֹלָמוֹת הַטּוֹבִים, שֶׁבָּהֶם נִבְרָאוּ שְׁתֵּי תוֹרוֹת, תּוֹרַת שְׁבֻכְתָּב וְתּוֹרַת שְׁפַעֲלָה, שֶׁשְׁכָרָם שֵׁם, וּבִשְׁבִיל שְׁלֵמֻטָּה שֶׁל אָרֶץ הַחַיִּים, שֵׁם הַגּוֹפּוֹת לְנִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ בְּשֵׁם יְהוָה, וְהַגּוּף שֶׁל מִשָּׁה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֹא כִּהְתָּה עֵינֹו וְלֹא נָס לַיהוָה, מִשֵּׁם הָיָה, וּבִשְׁבִילֹו הוּא הָיָה מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים שֶׁלֹּא יָמוּת וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ, וְלֹא עַל הַגּוּף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא

עַל מַה תִּקּוּם נֶפֶשׁ לַתַּחֲתִית הַמֵּתִים, דִּהָא וְדַאי גּוּפָא אֲתַאֲבִיד, וְאֲתַמַּר דְּאֲתַאֲבִיד מִתְרִין עַלְמִין, וְהָא נְחִית לְנִשְׁיָהּ דְתַמָּן אֲתַנְשִׂי לְדָרִי דְרִין, אִם כֵּן כַּמָּה קִבְרִין לְמַגְנָא.

אֲלֵא וְדַאי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא יִשְׁנֵי עוֹבְדֵי יְדוּי, דְּוְדַאי עַלְמָא דִּין וְעַלְמָא דְאֲתִי דְאִינוּן, וְעַלְמָא דְאִינוּן שְׁמִיא וְאַרְעָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִינוּן, וְעַלְמָא דְאִינוּן דְּוִד (תהלים קטו טו) הַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם לַיהוָה, אַרְעָא אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים (שם קטו ט), עֲלֵיהֶם אֲתַמַּר עַלְמָא דִּין וְעַלְמָא דְאֲתִי בְּשֵׁם דִּיהוָה, הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (שם צו יא) יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, אִימְתִי בְּזִמְנָא דְאֲתַמַּר לְגַבֵּי שְׁמַיִם וְהָאָרֶץ דְּסַמְא"ל וְנִחַשׁ, כִּי שְׁמַיִם כַּעֲשֵׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּפְּגָד תִּבְלָה (ישעיה נא ו), וְלִכְתָּר דִּימְחִי לוֹן וְיִשְׁעִי לְאֵלִין מִמֶּנּוּ דְעַלְמֵיהוּ, מִיַּד יַחֲדָשׁ לוֹן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְשְׁמִיא וְאַרְעָא, דִּיתַמְחוּן בְּגִין אֵלִין מִמֶּנּוּ בִישִׁין, הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (שם טו כב) כִּי כֹאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְגוֹמֵר, וְכִלְאֵי בְּגִין דְלֹא יִשְׁתַּצוּן עוֹבְדֵי יְדוּי, דְאִינוּן נִשְׁמַתִּין וְגוֹפִין דְּאֲתַאֲבִידוּ מִתְרִין עַלְמִין, וְאֵלִין עֲתִירִין דְּבְּגִלוֹתָא, בְּגִין דִּהָא עַלְמָא אִיהוּ דְלַהוּן.

אֲבָל מִסְפְּנֵי דְאִינוּן צְדִיקָא, טוֹבָא דְלַהוּן לְאִינוּן עַלְמִין טְבִין, דִּי בַהוּן אֲתַבְרִיאוּ תְרֵי תוֹרוֹת אוֹרִייתָא דְבְּכַתָּב וְאוֹרִייתָא דְבַעַל פֶּה, דְאֶגְרָא דְלַהוּן תַּמָּן וּבְגִין דְלַתַּתָּא דְאָרֶץ הַחַיִּים, תַּמָּן גּוֹפִין לְנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין דְאֲתַבְרִיאוּ בְּשֵׁם דִּיהוָה, וְגוּפָא דְמִשָּׁה דְאֲתַמַּר בִּיהּ (דברים לד ז) לֹא כִהְתָּה עֵינֹו וְלֹא נָס לַחַה מִתַּמָּן הָיָה, וּבְגִינֵיהּ הָיָה אִיהוּ בְעָא רַחֲמֵי דְלֹא יָמוּת וַיִּפּוּק מִנֵּיהּ, וְלֹא עַל גּוּפָא

אָצְלוּ סַנְדָּל, שְׁעָלִיו נֹאמֵר לוֹ שֶׁל
נְעֻלָּיִךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ.

וְאָדָם וְחַיִּית וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת שֶׁל
שָׁם הֵם מַעֲשֵׂי בְרֵאשִׁית, וְהֵם
בְּדַמּוֹת עֲלִיּוֹן שֶׁל אֱלֹהִים שֶׁנֹּאמֵר
בְּהֵם בְּמִרְכָּבָה וּדְמוֹת פְּנִיָהּם פְּנֵי
אָדָם וְגוֹמֵר, שֶׁהֵם בְּהֵמָה
עֲלִיוֹנוֹת, עֲלֵיהֶן נֹאמֵר יַעֲשֶׂה
לְמַחֲכָה לוֹ, וְשֵׁם עֵץ הַחַיִּים, שְׁמִי
שְׂאוּכַל מִמֶּנּוּ נֹאמֵר בּוֹ וְאָכַל וְחַי
לְעוֹלָם.

וְשֵׁם פְּסָאוֹת שֶׁל זָהָב וְכֶסֶף
וְאֲבָנִים יְקָרוֹת, וּמִטּוֹת שֶׁל זָהָב
וְכֶסֶף, וּרְמ"ח מִצְוֹת שְׂצוּיָה אוֹתָן
מִשֶּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְטַהֵר
אֶת מַאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
אֵיבָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַגּוֹף, וְהַגּוֹף
שֶׁל הָעוֹלָם הַשְּׂפֵל הַזֶּה הוּא סַנְדָּל
לְנִשְׁמָה, שְׂמִתְטַנֵּף (וּמִחֲטוּפָה)
בְּזַהֲמַת הָעוֹלָם הַזֶּה. הָרִי פֶּאֶן
שְׁלֵשִׁים וְאַחַת פְּעֻמִּים שֶׁהַתְּפֻרֵשׁ
בְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת,
וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׂבִילִים, הָרִי
שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁ
אוֹתָם. פֶּתַח וְאָמַר בְּרֵאשִׁית.

תקון שְׂדֵשִׁים וּשְׁנַיִם

בְּרֵאשִׁית, הַמֹּאמֵר הָרֵאשׁוֹן לְכָל,
וְהוּא כּוֹלֵל שְׁנֵי דְבוּרִים, אֲנֹכִי וְלֹא
יְהִי לְךָ, שֶׁנֹּאמְרוּ בְּדְבוּר אֶחָד,
וּשְׁנֵיהֶם רְמוּזִים בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית,
בְּגִלְלֵי זֶה בְּרֵאשִׁית, א"ב רְשִׁית,
א"ב א' אֲנֹכִי ב' לֹא יְהִי לְךָ,
וְהַפֵּל בְּאוֹת אֶחָד ב', וְהִיא ב'
מִבְּרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי מִי שֵׁישׁ
לוֹ עֶבֶד וְהוֹצִיא אוֹתוֹ לַחֲרוֹת
מִשְׁעַבְדּוֹ, יֵשׁ לְרַבּוֹנוֹ לְשַׁבַּח אֶת
עֲצָמוֹ בְּהוֹצָאָה לַחֲרוֹת שֶׁל עֶבֶדוֹ?
וְכִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאָמַר
לְאַבְרָהָם כִּי גֵר יְהִי זֶרְעֶךָ וְכוּ',
יֵשׁ לְשַׁבַּח עֲצָמוֹ כְּמָה פְּעָמִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם?
אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְדַאי כִּף

דְּהָאֵי עֲלֵמָא דַּאֲתְקָרִי סַנְדָּל לְגַבְיָהּ, דְּעֲלִיָּהּ
אֲתַמַּר לִיָּה (שְׁמוֹת ג' ה) שֶׁל נְעֻלָּיִךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ.

וְאָדָם וְחַיּוֹן וּבְעִירָן וְעוֹפִיָן דְּתַמָּן אֵינוֹן
עוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְאֵינוֹן בְּדִיוֹקְנָא
עֲלָאָה דַּאֲלִין דַּאֲתַמַּר בְּהוֹן בְּמִרְכַּבְתָּא (יַחֲזַקְאֵל א'
וּדְמוֹת פְּנִיָהּם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמֵר, דַּאֲינוֹן בְּעִירָין
עֲלָאִין עֲלֵייהוּ אֲתַמַּר (יִשְׁעִיָּה סד ג) יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה
לוֹ, וְתַמָּן עֵץ חַיִּים דְּמָאֵן דַּאֲכִיל מִנִּיהּ אֲתַמַּר
בִּיָּה (בְּרֵאשִׁית ג' יב) וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם.

וְתַמָּן פְּרִסְיִין דִּי דְהֵבֵא וְכֶסֶפֶא וְאֲבָנִין וְיִקִּירִין,
וְעֶרְשִׁין דְּכֶסֶפֶא וְדְהֵבֵא, וּרְמ"ח פְּקוּדִין
דְּמַנִּי לוֹן מִשֶּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי עֲלֵמָא, לְדַכָּאָה
רְמ"ח אֲבָרִים דְּהֵהוּא גּוֹפֵא, וְגוֹפֵא דְּהָאֵי
עֲלֵמָא שְׂפֵלֵא אִיהוּ סַנְדָּל לְנִשְׁמַתָּא, דַּאֲתַטְנֵף
(ג"א וְאַחַתְנַפָּת) בְּזוּהֵמָא דְּהָאֵי עֲלֵמָא. הָא הַכָּא
תְּלַתִּין וְחַד זְמַנִּין דַּאֲתַפְּרֵשׁ בְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר
אֲמִירָן וְתַלְתִּין וְתַרִּין שְׂבִילִין הָא שְׁבַעִין וְתַרִּין,
וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁא לוֹן. פֶּתַח וְאָמַר בְּרֵאשִׁית.

תקונא תלתין ותריין

בְּרֵאשִׁית מֹאמֵר קְדַמָּאָה לְכֹלֵא, וְאִיהוּ כְּלִיל
תַּרִּין דְּבוּרִין אֲנֹכִי וְלֹא יְהִיָּה
לְךָ (שְׁמוֹת כ' ב) דַּאֲתַמַּרוּ בְּדְבוּרֵא חֲדָא, וְתַרוּוִיָּהוּ
אֵינוֹן רְמִיזוֹן בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, בְּגִין דַּא
בְּרֵאשִׁית א"ב רְשִׁית, א"ב א' אֲנֹכִי ב' לֹא
יְהִיָּה לְךָ, וְכֹלֵא בְּאֵת אֶחָד ב', וְאִיהִי ב'
מִבְּרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי מָאֵן דַּאֲיֵת לִיָּה עֶבְדָּא
וְאַפִּיק לִיָּה לְחִירוֹ מִשְׁעַבּוּדִּיהּ, אֵיֵת לִיָּה
לְרַבּוֹנִיָּה לְשַׁבַּחֵא גְרַמִּיָּה בְּמִפְקָנוּתָא לְחִירוֹ
לְעַבְדֵּיהּ, וְכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דַּאֲמַר
לְאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית טו יג) כִּי גֵר יְהִי זֶרְעֶךָ וְכוּ' אֵיֵת
לְשַׁבַּחֵא גְרַמִּיָּה כְּמָה (דף עו ע"ב) זְמַנִּין אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (שְׁמוֹת כ' ג), אָמַר לִיָּה רַבִּי

הוא, אֲבָל פֶּאֶן לֹא מִשְׁפַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַגְּלוּת, אֲלֵא חֲמִשִּׁים פְּעַם הַזְּכִיר בַּתּוֹרָה יִצְיֵאת מִצְרַיִם, לְהוֹדִיעַ הַדְּרָגָה שֶׁהוֹצִיאָה אוֹתָם, שֶׁהִיא הַיּוֹבֵל, שְׁנֵאֲמַר בֶּה יוֹבֵל הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְהֵם חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה שְׁנִמְסְרוּ לְמִשָּׁה בְּסִינַי, פָּרַט לְאַחַד שֶׁלֹּא נִמְסַר לוֹ, וְלָכֵן הַזְּכִיר חֲמִשִּׁים פְּעַם בַּתּוֹרָה יִצְיֵאת מִצְרַיִם. אָמַר, הֲרֵי וַדַּאי הַתִּישְׁבָה דַעְתִּי.

מִי זֶה אֱלֹהִים אַחֲרַיִם? אֵלֹו הַמְּמַנִּים שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת, וּסְמַ"ל וְנַח"שׁ הֲרֵי שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם, בְּגַלְלֵל זֶה נִתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה מִימִין, שֶׁהוּא חֶסֶד, וּמִשְׁמָאל שֶׁהוּא גְבוּרָה, שִׁישׁ בֶּה שְׁבַעִים פָּנִים לְהַנְצִל מִשְׁבַּעִים אַמּוֹת, וְהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִמֵּי וְאֵשׁ, שֶׁהֵם שְׁנַיִם, לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מִסְמַ"ל וְנַחֲשׁ, שֶׁהֵם מִמֵּי וְאֵשׁ, וּבְגַלְלֵם נֵאמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, וּכְנֶגֶד שְׁבַעִים אַמּוֹת שְׁבַעִים נֶפֶשׁ, וּמִי שְׁעוֹבֵר עַל שְׁבַעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֵאֲמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, שׁוֹלְטִים שְׁבַעִים מְמַנִּים וְאַמּוֹת שֶׁל יִצֵּר הָרַע עַל שְׁבַעִים נֶפֶשׁ.

וְכַמּוֹה גְּלוּלִים יָבֹאוּ לְאָדָם עַל הַחֲטָאִים הַלְלוֹ, וְאִם לֹא חוֹזֵר הָאָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה בְּגַלְגּוּלִים הַלְלוֹ, אוֹתוֹ הַגּוֹפֵר יוֹרֵד לְאַבְדּוֹן, הַגְּלוּל הָרֵאשׁוֹן נִצְבֵּעַ נִצְבֵּעַ לְכֹן, וְרוֹכֵב הַנֶּפֶשׁ עַל סוּס לְכֹן שֶׁהִיא הַגּוֹפֵר, וְאִם חוֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה, נֵאמַר בּוֹ אִם יִהְיֶה חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשִׁלְג יִלְפִינוּ, וְאִם לֹא, יָבֹא בְּגַלְגּוּל שְׁנִי, וְרוֹכֵב עַל סוּס אָדָם, וְאִם חוֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה נֵאמַר עַל חֲטָאוֹ אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְר יִהְיֶה, וְאִם לֹא, חוֹזֵר וּמִתְגַּלְגֵּל

שְׁמַעוֹן הֶכִי הוּא וַדַּאי, אֲבָל הֶכָּא לֹא מִשְׁפַּח קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא גְרַמִּיָּה דְאַפִּיק לִוְן מִן גְּלוּתָא, אֲלֵא חֲמִשִּׁין זְמַנִּין אֲדַפִּיר בְּאוּרִייתָא יִצְיֵאת מִצְרַיִם, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּדַרְגָּא דְאַפִּיק לִוְן דְאִיהוּ יוֹבֵלָא, דְאַתְמַר בֵּיה (ויקרא כה יא) יוֹבֵל הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאִינוּן חֲמִשִּׁין תַּרְעִין דְּבִינָה דְאַתְמְסְרוּ לְמִשָּׁה בְּסִינַי בַּר חַד דְּלֵא אַתְמְסַר לִיהּ, וּבְגִין דָּא אֲדַפִּיר חֲמִשִּׁין זְמַנִּין בְּאוּרִייתָא יִצְיֵאת מִצְרַיִם. אָמַר הָא וַדַּאי אַתִּישְׁב דַּעְתִּאי.

מֵאַן אֱלֹהִים אַחֲרַיִם, אֵלִין מְמַנֵּן דְּשַׁבְּעִין אוּמִין, וּסְמַ"ל וְנַח"שׁ הָא ע"ב, בְּגִין דָּא יְהִיב קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אוּרִייתָא מִימִינָא דְאִיהוּ חֶסֶד וּמִשְׁמָאלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה, דְאִית בֶּה שְׁבַעִין אַנְפִּין לְשׁוּבָא מִשְׁבַּעִין אוּמִין, וְאוּרִייתָא אַתִּייהִיבַת מִמֵּיא וְאַשָּׁא דְאִינוּן תַּרִּין, לְשׁוּבָא לְיִשְׂרָאֵל מִסְמַ"ל וְנַחֲשׁ דְאִינוּן מִמֵּיא וְאַשָּׁא, וּבְגִינֵיהּ אַתְמַר (שמות כ ג) לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, וְלִקְבַל שְׁבַעִין אוּמִין שְׁבַעִין נֶפֶשׁ, וּמֵאַן דַּעְבֵּר עַל שְׁבַעִין אַנְפִּין דְאוּרִייתָא דְאַתְמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, שְׁלִטִין שְׁבַעִין מְמַנֵּן וְאוּמִין דִּיצֵר הָרַע עַל שְׁבַעִין נֶפֶשׁ.

וְכַמּוֹה גְּלוּלִין יִתּוּן לְבַר נֶשׁ עַל חוּבִין אֵלִין, וְאִם לֹא חוֹזֵר בַּר נֶשׁ בְּתִיּוּבְתָא בְּאֵלִין גְּלוּלִין, הֵהוּא גּוּפָא נְחִית בְּאַבְדּוֹן, גְּלוּלָא קְדַמָּא אֲצִטְבַּע בְּגוּוֹן חוּוֹר, וְרָכִיב נֶפֶשׁא בְּסוּסִיא חוּוֹרָא דְאִיהוּ גּוּפָא, אִם חוֹזֵר בְּתִיּוּבְתָא אַתְמַר בֵּיה (ישעיה א יח) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשִׁלְג יִלְפִינוּ, וְאִם לֹא יִתִּי בְּגַלְגּוּלָא תְּנִינָא, וְרָכִיב בְּסוּסִיא סוּמְקָא, וְאִם חוֹזֵר בְּתִיּוּבְתָא אַתְמַר בְּחוּבָא דִּילִיהּ (שם) אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְר יִהְיֶה, וְאִם לֹא, אַתְחוֹזֵר אַתְגַּלְגֵּל בְּגַלְגּוּלָא

בגלגול שלישי, ורוכב על סוס ירק, וזה הגוף.

והם מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, שעליהם נאמר הן כל אלה יפעל אל"ל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה, לנפש, בשלשה גלגולים, שעושה לה שאר פסות ועונה, ויצאה חנם אין פסוף, ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו, ועל ארבעה, שהוא מזל אדם, לא אשיבנו, שלא יקלקלו אותו.

אבר לצדיקים, ועשה חסד לאלפים, אלפים ודאי, שלשה גלגולים בהם הוא מרויח שלשת אלפים, שהם עולמות של פסופים, ולמי? לאהביו ולשמרי מצותיו. לרשעים שהם לא יחזרו בתשובה בשלשת הגלגולים הללו, נאמר בהם והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה. אמר: רבי, אם פן אני יורד, אלא שבע ארצות הן, ועולים לשבעים פנגד שבעים נפש, ושבע ארצות הן: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, ציה, נשיה, תבל, והם שבעה מדורי גיהנם. אותה נפש שלא חזרה בתשובה בשלשת אלה, מוריד אותה הקדוש ברוך הוא למדורי גיהנם הללו, ושם נשפחת לדורי דורות.

ואם הוא צדיק, נאמר בו כי שבע פול צדיק וקם. אמר לו רבי אלעזר: ואם הוא צדיק, למה ירד לשם? אלא פדי להוציא משם כל נפש ונפש שהרהרו תשובה ומתו בקצור שנים, והוא טורח בשבילו, זהו מאמר ראשון שהוא בראשית.

תקון שלשים וששה

בראשית, זו מצוה ראשונה, שנרמזה בשלשים ושנים שבילים, שהם שלשים ושנים

תליתאה, ורכיב בסוסיא ירוקא ודא גופא. ואינון מזל אריה מזל שור מזל נשר, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל"ל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה (שמות כא יא) לנפשא בתלת גלגולין, דעביד לה שאר פסות ועונה, ויצאה חנם אין פסוף (שם), ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א), ועל ארבעה דאיהו מזל אדם לא אשיבנו, דלא יקלקלו ליה.

אבר לצדיקיא ועשה חסד לאלפים (שמות כ ה), אלפים ודאי, תלת גלגולין בהון איהו רווח תלת אלפין דאינון עלמין דכסופין, ולמאן לאהביו ולשמרי מצותיו (שם) לחייביא דאינהו לא יחזרון בתיובתא בתלת גלגולין אלין, אתמר בהון (ויקרא כג לא) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה, אמר רבי אם פן אנה נחית, אלא שבע ארעין אינון, וסלקין לשבעין לקבל שבעים נפש, ושבע ארעין אינון ארץ אדמה ארקא גיא ציה נשיה תבל, ואינון שבע מדורין דגיהנם, ההיא נפשא דלא חזרה בתיובתא באלין תלת, נחית לה קודשא בריך הוא במדורין דגיהנם אלין, ותמן אתנשי לדרי דרין.

ואם הוא צדיק אתמר ביה (משלי כד טז) כי שבע יפול צדיק וקם, אמר ליה רבי אלעזר, ואם הוא צדיק אמאי נחית תמן, אלא בגין לאפקא מתמן כל נפשא ונפשא מאלין דהרהרו בתיובתא ומתו בקצרות שנין, ואיהו טרח בגיניה, דא איהו מאמר קדמא דאיהו בראשית.

תקונא תלתין ותלת

בראשית דא פקודא קדמא, דאתרמיז

בַּל"ב שְׁבִילִין, דְּאִינוּן ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא
 דְּבְרֵאשִׁית, כ"ב אֲתוּוּן וְעֵשֶׂר אַמְיָרָן דְּאֲתַפְלִילָן
 בְּהוּ, תְּקוּנָא קְדָמָא יֵרָאָה, וְעֵלָה אֲתַמַּר (תהלים
 קיא) רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְהו"ה, דְּאִית דְּחִילו
 וְאִית דְּחִילו, (דף טו ע"א) יֵרָאֵת יְהו"ה דָּא
 שְׁכִינְתָא מְלָכוֹת קְדִישָׁא, יֵרָאָה רְעָה דָּא רְצוּעָה
 לְאַלְקָאָה לְחַיִּיבָא, וּמַאי נִיהוּ סָם הַמּוֹת
 דְּסַמָּא"ל, נּוֹקְבָא דִּילֵיהּ, יֵרָאֵת יְהו"ה אִיהִי
 אֲגָרָא לְמָאן דְּנָטִיר פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, יֵרָאָה
 רְעָה אִיהִי רְצוּעָה לְאַלְקָאָה לְמָאן דְּאֲעֵבֵר
 עֲלֵיהּ.

אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית,
 עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת וְעֵשֶׂר
 אַמִּירוֹת שְׁנִכְלָלוּ בָהֶם. הַתְּקוּן
 הַרְאֵשׁוֹן יֵרָאָה, וְעֵלָה נֹאמַר
 רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְהו"ה, שֵׁישׁ
 יֵרָאָה וְיֵשׁ יֵרָאָה. יֵרָאֵת יְהו"ה זו
 הַשְּׁכִינָה, הַמְּלָכוֹת הַקְּדוֹשָׁה,
 יֵרָאָה רְעָה זו רְצוּעָה לְהַלְקוֹת אֶת
 הַרְשָׁעִים, וּמַי הוּא? סָם הַמּוֹת
 שֶׁל סַמָּא"ל, הַנּוֹקְבָה שְׁלוּ, יֵרָאֵת
 יְהו"ה הִיא שְׁכַר לְמִי שֶׁשׁוֹמֵר
 מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, יֵרָאָה רְעָה הִיא
 רְצוּעָה לְהַלְקוֹת אֶת מִי שֶׁעוֹבֵר
 עֲלֵיהֶן.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר אֲלַעְזָר בְּרִי, אִית מָאן
 דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דִּיִּיחוּן
 בְּנוֹי וְיִסְגִי עוֹתֵרִיהּ בְּהַאי עֲלֵמָא, וְאִי חֲסַר
 מְהַאי לָא דְּחִיל לֵיהּ, הַאי לָא שׁוּי לֵיהּ יֵרָאֵת
 יְהו"ה לְעַקְרָא, אֲבָל מָאן דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בֵּין בְּטִיבוּ בֵּין בְּעַאקוּ, הָא דָּא שׁוּי
 יֵרָאֵת יְהו"ה בֵּיהּ לְעַקְרָא, דְּתַלְתַּת דְּרָגִין אִינוּן
 דִּירָאָה, אִית יֵרָאָה בֵּין בְּטִיבוּ בֵּין בְּעַאקוּ, וְאִית
 יֵרָאָה דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּטִיבוּ וְלֹא
 בְּעַאקוּ, וְאִית יֵרָאָה דְּלֹא שׁוּי לָהּ עֲלֵיהּ לְעַקְרָא
 בֵּין לְטִיבוּ בֵּין לְעַאקוּ, צְדִיק גְּמוּר שׁוּי לָהּ
 עֲלֵיהּ לְעַקְרָא בֵּין לְטִיבוּ בֵּין לְדִינָא, בִּינוּנִי
 שׁוּי לֵיהּ עֲלֵיהּ לְטִיבוּ וְלֹא לְדִינָא, רְשָׁע גְּמוּר
 לָא שׁוּי לֵיהּ עַקְרָא לָא בְּטִיבוּ וְלֹא בְּדִינָא.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:
 בְּנִי, יֵשׁ מִי שִׁירָא מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כְּדִי שִׁיחִיו אֶת בְּנָיו וְיַגְדִּיל
 עֲשָׂרוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִם חֲסַר
 מִזֶּה, אִינוּ יֵרָא מִמֶּנּוּ, זֶה לֹא שֵׁם
 לוֹ אֶת יֵרָאֵת יְהו"ה לְעַקֵּר, אֲבָל
 מִי שִׁירָא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בֵּין בְּטוֹב בֵּין בְּצָרָה, זֶהוּ מִי שֵׁם
 אֶת יֵרָאֵת יְהו"ה בּוֹ לְעַקֵּר, שֶׁשֶּׁלֶשׁ
 דְּרָגוֹת הֵן שֶׁל יֵרָאָה, יֵשׁ יֵרָאָה בֵּין
 בְּטוֹב בֵּין בְּצָרָה, וְיֵשׁ יֵרָאָה שִׁירָא
 אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּטוֹב וְלֹא
 בְּצָרָה, וְיֵשׁ יֵרָאָה שֶׁלֹּא שֵׁם אוֹתָהּ
 עֲלֵיו לְעַקֵּר, בֵּין לְטוֹב בֵּין לְצָרָה.
 צְדִיק גְּמוּר שֵׁם אוֹתָהּ עֲלֵיו לְעַקֵּר
 בֵּין לְטוֹב בֵּין לְדִין, הַבִּינוּנִי שֵׁם
 אוֹתָהּ עֲלֵיו לְטוֹב וְלֹא לְדִין,
 הַרְשָׁע גְּמוּר לֹא שֵׁם אוֹתָהּ עַקֵּר,
 לֹא בְּטוֹב וְלֹא בְּדִין.

וְשְׁכִינְתָא אַמַּאי אֲתַקְרִיאַת יֵרָאָה, דְּהָא
 הִיא מְסֻטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
 אֲתַנְטִילַת, אֲלֵא כְּמָה דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
 נְטִיל מְרַחְמֵי וְדִינָא דְּאִינוּן יְמִינָא וְשְׁמָאֲלָא,
 הַכִּי אִיהִי נְטִילָא מְתַרוּיָהּ, מְסֻטְרָא
 דְּשְׁמָאֲלָא דָּא אֲתַקְרִיאַת יֵרָאָה פַּחַד יִצְחָק,
 דְּמְסֻטְרָא דִּימִינָא אַהֲבָ"ה אֲתַקְרִי, וְדָא
 פְּקוּדָא תְּנִינָא דְּאֲתַמַּר בְּהּ (ירמיה לא ב) וְאַהֲבַת

וְכָמָה הַשְּׁכִינָה נִקְרָאת יֵרָאָה?
 שְׁהַרִי הִיא נְטִילָה מִצַּד הָעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי. אֲלֵא כְּמוֹ שֶׁהָעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי נּוֹטֵל מְרַחְמִים וְדִין,
 שֵׁהֶם יְמִין וְשְׁמָאֲל, כִּף הִיא
 נּוֹטֵלַת מִשְׁנִיָּהֶם, מִצַּד הַשְּׁמָאֲל זו
 נִקְרָאת יֵרָאָה, פַּחַד יִצְחָק, שְׁמַצַּד
 הַיְמִין נִקְרָא אַהֲבָ"ה, וְזוֹ הַמְצוּנָה
 הַשְּׁנִיָּה שְׁנֹאמַר בְּהּ וְאַהֲבַת עוֹלָם
 אַהֲבַתִּיךְ עַל כֵּן מִשְׁכַּתִּיךְ חֲסַד.
 וּמִצַּד שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ נִקְרָא

עולם אַהבתיך על פן משכתיך חסד.
 ומתרין סטרין אלין אתקרי עמודא
 דאמצעייתא אור ונר, ושכינתא אורה
 אבוקה, אורה, ליהודים היתה אורה (אסתר ה
 טו), אבוקה הכי אוקמוהו מארי מתניתין
 דצדיקים קיימין קמי שכינתא פנר לפני
 האבוקה. מסטרא דימינא יהו"ה, ומסטרא
 דשמאלא אדנ"י דתמן דין, ובגין דא פיומא
 קדמא ויאמר אלהי"ם יהי אור (בראשית א
 ג), בגין דחמש אור אינון פיומא קדמא,
 ואינון ה' עלאה ומתמן נהרין, י בשמאלא
 ודא נר, ודא ה"י מן אלהי"ם ה' לימינא י
 לשמאלא, (ו' מל"א מתרוייהו עמודא דאמצעייתא, בן "ה,
 ודא איהו רזא אלהי"ם מל"א ה"י, דא כתיבת קדמא. ורזא דמלה
 ה"א, אלהי"ם דא מל"א"ה בהפוך אתוון, ודא ה' ועירא, דאיהו
 מל"א מתלת אתוון, ואתעבדת היו"ה, לעילא איהו היו"ה, ובה
 מתחילין אתוון דאורייתא ה"ו ולבתר ט"י, ואנה אשתכח ה'
 בתרא, אלא ד' תות למיהו ה', אלא מאן גרם דפרח מינה ו'
 דאיהו ירך דילה, אלא נתנני שוממה כל היום דנה (איכה א יג),
 דא הוד דאיהו ירך דילה דאתחזרת איהו דנה באלף חמשה, ובה
 בגין דפרח מינה ירך, דעליה אתמר (בראשית לב כג) ותקע כף ירך
 יעקב, אשתמודע דמימינא קא מתחלת למיני את ד' עד נצח,
 והוד איהו ירך שלימו דילה, ודא איהו דאתיהיב למשה, ודא
 הוא דאתמר ונתן הוד למשה).

תקונא תלתין וארבע

בראשית, ב' נוקבא פתיחא לקבלא מימינא,
 לההוא (נ"א מההוא) דגמיל חסד
 עמה, ואמאי דאת י' על רישיה פגוונא דא
 ג', ובגין דא הרוצה להחפים ידרים, אם פן
 אמאי ג' אחור לב', אלא רזא דמלה ואיש
 אשר יקח את אחתו פת אביו או בת אמו וראה
 את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא,
 ב' החזירה פניה מא', ג' החזירה
 פניה מב', ד' החזירה פניה מג',
 ה' החזירה פניה מד', פל
 האותיות החזירו פניהן זו מזו,
 הוא (ויקרא כ יז), ב' חזרת אנפוי מא', ג' אחזרת אנפוי מב', ד' חזרת אנפוי

העמוד האמצעי אור ונר,
 והשכינה אורה, אבוקה. אורה -
 ליהודים היתה אורה, אבוקה -
 כך פרשוהו בעלי המשנה,
 שצדיקים עומדים לפני השכינה
 פנר לפני האבוקה, מצד הימין
 יהו"ה, ומצד השמאל אדנ"י,
 ששם הדין, ומשום זה ביום
 הראשון ויאמר אלהי"ם יהי אור,
 משום שחמשה אור הם ביום
 הראשון, והם ה' העליונה, ומשם
 מאירים, י בשמאל, וזה נר, וזה
 ה"י מן אלהי"ם, ה' לימין י'
 לשמאל, (ו' מל"א משניהם העמוד האמצעי,
 בן י"ה ונהו סוד אלהי"ם מל"א ה"י, זו כתובה
 ראשונה. וסוד הדבר - ה"א, אלהי"ם זה מל"א"ה
 בהפוך אותיות, וזו ה' ועירה, שהיא מלאה
 משלש אותיות, ונעשית היו"ה, למעלה הוא
 היו"ה, ובה מתחילים אותיות התורה ה"ו ואתר
 כך ט"י, ואנה נמצאת א' אחורנה? אלא ד' היתה
 להיות ה' אלא מי גרם שפרח ממנה ו' שהוא
 הדרך שלה? אלא נתנני שוממה כל היום דנה,
 וזה הוד שהוא הדרך שלה, שהוא חור דנה באלף
 החמישי, משום שפרח ממנה ירך, שעליו נאמר
 ותקע כף ירך יעקב, נודע שמקימן מתחילה למנות
 האות ד' עד נצח, והוד הוא הדרך, השלמות שלה,
 וזהו שנתן למשה, וזהו שנאמר ונתן הוד למשה).

תקון שלשים וארבעה

בראשית, ב' נקבה פתוחה לקבל
 מימין, לאותו (מאותו) שגומל עמה
 חסד, ולמה? שהאות י' על ראשו
 פמו זה ג', ומשום זה הרוצה
 להחפים ידרים, אם פן, למה ג'
 אחור לב'? אלא סוד הדבר -
 ואיש אשר יקח את אחתו בת
 אביו או בת אמו וראה את ערותה
 והיא תראה את ערותו חסד הוא,
 ב' החזירה פניה מא', ג' החזירה
 פניה מב', ד' החזירה פניה מג',
 ה' החזירה פניה מד', פל
 האותיות החזירו פניהן זו מזו,

ואינן פנים בפנים, ולמה? אלא סוד הדבר - וראית את אחרי וכו', ולמה מחזירות פנים זו מזו? בשביל העריות שהן פנגדם, א' פנגד ארור שהוא ערוה, ועליו נאמר ארור שכב עם אחתו, שהעריות הללו, כל אחד שוכב עם אמו ועם אחותו ועם בתו, ומחזירים פנים אליהם, שאין להם בשת פנים, אבל האותיות הקדושות מחזירות פניהן בבשת בעונה, עריה תעור, ובגללה נאמר ולפני עור לא תתן מכשול, עור שהוא עור, וסוד הדבר - ערום ראה רעה ונסתר.

ואחר כך כשמתפשטים מהם, כלם מתיחדים ולא יתבששו, ומתיחדים אב עם אם, אח עם אחותו. כעת שערוה ביניהם, יש פרוד באותיות שהן יהו"ה, זהו שכתוב כי המות יפריד (בין אחים) ביני ובינך. אחר שהעריות עוברות מהן, יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, והסוד של אחד - אח ד', הערוה של שניהם אחר. בזמן שמסתלק הקוץ מד' של אחד נשאר אחר, ועליו נאמר וסוד אחר אל תגל.

תקון שלשים וחמשה

בראשית, בתשרי נברא העולם, חסר א' להיות בראשית, זה אדם שנברא בתשרי, ומשום שעתידה הארץ להתקלל בגללו, זהו ארורה האדמה בעבורך. הסתלק מן תשרי ופתח בב' שהיא ברכה שתתברך הארץ, ולהוציא אותה מן הקללה, ולא עוד, אלא משום שתשרי הוא דין, לא נזכר שם בתשרי, שלא יתכן בו פעם אחרת. זהו שכתוב נר יהו"ה נשמת אדם.

איהו דין, לא אדבר תמן בתשרי, דלא יתכן ביה זמנא אחרא, הדא הוא

דכתיב (משלי כ כז) נר יהו"ה נשמת אדם. (כך מצאתי).

מג', ה' חזרת אנפוי מד', כל אתון חזרין אנפין (דף עו ע"ב) דא מן דא, ולא אינון אנפין באנפין, ואמאי אלא רזא דמלה וראית את אחרי וכו' (שמות לג כג), ואמאי חזרין אנפין דא מן דא, בגין עריין דאינון לקבליהו, א' לקבליה ארור דאיהו ערוה, ועליה אתמר (דברים כז כב) ארור שכב עם אחתו, דאלין עריין כל חד שכיב עם אמיה ועם אחתיה ועם ברתייה, וחזרין אנפין לגבייהו דלית לון בשת פנים, אבל אתון קדישין חזרין אנפיהו בבשת בעונה, עריה תעור, ובגינה אתמר (ויקרא יט יד) ולפני עור לא תתן מכשול, עור דאיהו עור, ורזא דמלה ערום ראה רעה ונסתר (משלי כב ג).

ולבתר דמתפשטין מנייהו מתיחדין פלהו ולא יתבששו, ומתיחדין אבא עם אימא, אח עם אחתיה, כען דערוה ביניהו אית פרודא באתון דאינון יהו"ה, הדא הוא דכתיב (רות א יז) כי המות יפריד (בין אחים) ביני ובינך, לבתר דאתעבר עריות מנייהו, יהא יהו"ה אחד ושמו אחד, ורזא דאחד אח ד', ערוה דתרוייהו אחר, בזמנא דאסתלק קוצא מן ד' מן אחד אשתאר אחר, ועליה אתמר (משלי כה ט) וסוד אחר אל תגל.

תקונא תלתין וחמשה

בראשית, בתשרי אתברי עלמא, חסר א' למהוי בראשית, דא אדם דאתברי בתשרי, ובגין דעתידה ארעא לאתלטיא בגיניה, דא הוא ארורה האדמה בעבורך (בראשית ג יז), אסתלק מן תשרי, ופתח בב' דאיהי ברכה לאתברכא ארעא, ולאפקא לה מן לוטיא, ולא עוד אלא בגין דתשרי

איהו דין, לא אדבר תמן בתשרי, דלא יתכן ביה זמנא אחרא, הדא הוא

דכתיב (משלי כ כז) נר יהו"ה נשמת אדם. (כך מצאתי).

תקונא תלתין ושתא

תקון שדשים ושישה

בראשית, דאיהו שבת בראשית, דהא שבע שבתות אינון, ולכל חד אית ליה שית ימי המעשה, וכל יומא דקודשא בריך הוא הוא אלה שנים, הדא הוא דכתיב (תהלים צד) כי אלה שנים בעיניך וכו', ושבת בראשית שית יומין דיליה אינון שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

שני אלפים תהו והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה ורוח אלהים מרחפת על פני המים (בראשית א ב), ולית מים אלא אורייתא, פני המים תרין אנפין דילה, דאינון מצות עשה ומצות לא תעשה, חוור וסומק, ימינא ושמאלא, ואלין אינון שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם ג), עלייהו אתמר (ישעיה כד טו) על פן באורים כפדו יהוה, על פן ודאי דאתמר ביה ויהי כ"ן, ואינון שבעין, ועל תרין מאורות אלין אתמר דו פרצופין דכר ונוקבא, יהי אור דא פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור ראש השנה, דאתמר ביה ויהי היום, הכא ויהי והתם ויהי, ובכל אתר ויהי לישנא דצערא.

בראשית, שהוא שבת בראשית, שתי שבע שבתות הן, ולכל אחת יש לו שישה ימי המעשה, וכל יום של הקדוש ברוך הוא הוא אלה שנים, זהו שפתוב פי אלה שנים בעיניך וכו'. ושבת בראשית ששת הימים שלו הם שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. שני אלפים תהו - והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה - ורוח אלהים מרחפת על פני המים, ואין מים אלא תורה, פני המים - שני הפנים שלה, שהן מצוות עשה ומצוות לא תעשה, לבן ואדם, ימין ושמאל, ואלה הם שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, עליהם נאמר על פן באורים כפדו יהוה, על פן ודאי, שנאמר בו ויהי כ"ן, והם שבעים, ועל שני המאורות הללו נאמר דו פרצופים זכר ונקבה. יהי אור - זה פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור - ראש השנה, שנאמר בו ויהי היום, כאן ויהי ושם ויהי, ובכל מקום ויהי לשון צער.

שבת בראשית נקודה בחלל דילה, (דאיהו שבת בריח), י' שבת חלל, חלל למאן, לההיא נקודה, מחלליה מות יומת (שמות לא יד), למאן דעאל נוכראה בחלל דילה, דאיהו רשות הרבים יין נסוף זונה, ובגין דא הכא צריך דחילו, ודא איהו בראשית יר"א שפ"ת, הדא הוא דכתיב (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומאן דעאל רשו נוכראה בחלל (דף עח ע"א) דילה, דאיהו רשות הרבים יין נסוף זונה, עליה אתמר (במדבר יט יג) את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והאי נקודה

שבת בראשית נקדה בחלל שלה, (שהיא שבת בריח), י' שבת חלל, חלל את מי? את אותה נקדה, מחלליה מות יומת, למי שמכניס נכריה בחלל שלה, שהיא רשות הרבים, יין נסוף זונה, ומשום זה כאן צריך יראה, וזהו בראשית יר"א שפ"ת. זהו שפתוב איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומי שמכניס רשות נכריה בחלל שלה, שהיא רשות הרבים, יין נסוף זונה, עליו נאמר את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והנקדה הזו היא אות של שבת,

אות של ימים טובים, אות של תפלין, אות של ברית מילה, עטרת הברית, כתר של ספר תורה קוראים לו, כתר בראש כל צדיק, הנקדה שעליה נאמר אדם וחוה שהיו דו פרצופים, ועליה אמרה הלבנה אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

הסוד הזה נמסר לחכמי הלב, (ח) (ד'ו) היא ה' אחרונה, ששניהם י', ובה נעשו אחד, והנקדה הזו היא סתומה וחתומה בששת ימי החל. זהו שפתיב יהיה סגור בששת ימי המעשה, במה? באות ו', (ב) סתומה באות ו', ב' ימות החל, וביום השביעי נפתחת לקבל את בעלה, ומשום זה הזווג של תלמידי חכמים משבת לשבת, ויורשים נשמות קדושות חדשות לבניהם.

ומשום זה הנקדה נקראת בתולה, ואיש לא ידעה, כשהיא גל (ג) נעול מעין חתום, עד שנפתחת לבעלה, וכשהיא סתומה, נקראת יראה, בכל ששת ימי החל שהיא סגורה ושמורה בעשר אמירות ושלשים ושנים אלהיים, שהם ארבעים ושנים אותיות הגבורה, ששם בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל'ו החסד של הימין כולל שבעים ושנים שמות, ששם חכמה, כמו שאמרנו הרוצה להחפים ידרי. יראה בששת ימי החל, איש אמו ואביו תיראו, אהבה בשבת, כפד את אביך ואת אמך. כשנפתחת לבעלה נקראת אהבה, ומיראה ואהבה נתנו מצוות עשה ולא תעשה.

תקן שבעה ושרשים

בראשית הוא ברי"ת, ודאי כשהוא בלבושים של הקלפות הללו שהן עולה ופריעה, שם צריך יראה, ועליהם נאמר לא

איהי אות דשבת אות דימין טבין אות דתפלין אות דברית מילה, עטרת דברית, תגא דספר תורה קרינן ליה, כתרא בריש כל צדיק, נקודה דעלה אתמר אדם וחוה דהו דו פרצופים, ועלה אמרה סיהרא אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

רוא דא לחפימי לבא אתמסר, (דא) (נ"א ד' (ו) איהו ה' בתראה, דתרוייהו י', ובה אתעבידו חד, והאי נקודה איהי סתימא וחתומה בשית יומין דחול, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה במאי באות ו', (ב) סתים באות ו' ב' יומי דחול, וביומא שביעאה אתפתחת לקבלא לבעלה, ובגין דא זווגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, וירתין נשמתין קדישין חדתין לבנייהו.

ובגין דא איהי נקודה אתקריאת בתולה ואיש לא ידעה (בראשית כד טז), פד איהי גל (נ"א (ג) נעול מעין חתום (שיר ד יב), עד דאתפתחת לבעלה, וכד איהי סתימא אתקריאת יראה, בכל ו' יומי דחול דאיהי סגירא ונטירא, בעשר אמירן ול"ב אלהיים דאינון מ"ב אתון דגבורה, דתמן בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל'ו חס"ד דימינא כליל ע"ב שמהן, דתמן חכמה, כמה דאמרן הרוצה להחפים ידרי, דחילו בשית יומין דחול איש אמו ואביו תיראו (ויקרא יט ג), רחימו בשבת כפד את אביך ואת אמך (שמות כ יב), פד אתפתחת לגבי בעלה אתקריאת אהבה, ומדחילו ורחימו אתייהבו פקודין דעשה ולא תעשה.

תקונא שבע ותלתין

בראשית איהו ברי"ת, ודאי פד איהו בלבושין דאלין קליפין דאינון

יְהִי לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, וְהָאֹת הַזֶּה אֵין יוֹרְשִׁים אוֹתָהּ אֶלָּא יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵין אוֹת בְּרִית עַד שְׁמַעְבִּירִים אֶת הַקְּלָפוֹת הַלְלוּ מֵהֶם, שְׁהֵן עָרְלָה וּפְרִיעָה עִם הַטְּפֹת דָּם.

שְׂרֵשׁ קְלָפוֹת הֵן בְּעָרְלָה פִּנְגֵּד שְׁלֵשׁ קְלָפוֹת הַאָּגוּז, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוֹ וּבָהוּ וְחֻשֶׁף. תְּהוֹ - קוֹ יֶרֶק, קְלָפָה רֵאשׁוֹנָה, בָּהוּ - קְלָפָה שְׁנִיָּה, חֻשֶׁף - קְלָפָה שְׁלִישִׁית, וְשְׁלֵשׁ אֵלוּ זוֹ עַל גַּב זוֹ, פִּנְגֵּד שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הַעֵינַן, שְׁנֹאמֵר בְּהֶם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם וְכוּ', פִּנְגֵּדִים שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הַקֶּשֶׁת שְׂבָהֶם נִקְרָא בֵּת עֵינַן, שְׁהִיא נִקְדָּה אוֹת בְּרִית, עַלֵּיהּ נֹאמֵר וְרֵאִיתִיהָ לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר שְׁלֵשׁ פְּעָמִים כָּל גּוֹיִם וְכוּ' כִּי אֲמִילִם, וּמִתִּי יַעֲבִיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַקְּלָפוֹת הַלְלוּ מִן הָעוֹלָם וְיִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם? בְּזִמְן הַגְּאֻלָּה. וְהוּ שְׁפָתוֹב וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ, מִתִּי? אַחַר שְׁיַעֲבִירוּ שְׁלֵשׁ הַקְּלָפוֹת הַרְעוֹת מִמֶּנָּה, וּבְזִמְן שְׁהִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּקְלָפוֹת הַלְלוּ, הִיא אוֹמֶרֶת אֵל תְּרַאנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחֶרֶת, שְׁבְקְלָפוֹת הַלְלוּ הִיא מִתְּחַלְלֶת, וּמִשׁוֹם זֶה מִחְלָלֶיהָ מוֹת יוֹמֶת. תְּהוֹ"ם הִיא הַמּוֹ"ת, אֵלֶיּוּ צְרִיךְ פְּרִיעָה עִם הַטְּפֹת דָּם, וְעַד שְׁנִפְרַעַת הַפְּרִיעָה הַזֶּה, הִיא לֹא מִתְּגַלָּה בְּעוֹלָם וְלֹא תִהְיֶה אוֹת בְּעוֹלָם, וְסוּד הַדְּבָר, כְּשֶׁעוֹבְרִים מִמֶּנָּה עָרְלָה וּפְרִיעָה, רוֹמָא וְקוֹשְׁטָאנְדִינָא, מִיַּד מִתְּגַלָּה הָאוֹת בְּעוֹלָם לְאוֹתוֹ שְׁנֹאמֵר בּוּ וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אֲנִכִּי שְׁלַחְתִּיךְ, לְקַיִם בּוּ הַפְּתוּב כִּימִי צִאתְךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ נִפְלְאוֹת.

עָרְלָה וּפְרִיעָה, צְרִיךְ תִּמְן דְּחִילוּ, וְעַלֵּיהוּ אֲתִמֵּר (שְׁמוֹת כג) לֹא יְהִי לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, וְהִיא אוֹת לָא יִרְתִּין לִיהּ אֶלָּא יִשְׂרָאֵל, דְּלִית אוֹת בְּרִית עַד דְּעַבְרִין מִנֵּיהוּ אֵלֶיךָ קְלִיפִין, דְּאֵינוּן עָרְלָה וּפְרִיעָה בְּאֲטִיפּוֹ דְדָמָא. תִּלְתָּת קְלִיפִין אֵינוּן בְּעָרְלָה לְקַבֵּל תִּלְתָּת קְלִיפִין דְּאָגוּזָא, וְעַלֵּיהוּ אֲתִמֵּר (בראשית א

ב) וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוֹ וּבָהוּ וְחֻשֶׁף, תְּהוֹ קוֹ יֶרֶק קְלִיפָה קְדָמָא, בָּהוּ קְלִיפָה תְּנִינָא, חֻשֶׁף קְלִיפָה תְּלִיתָא, וְתִלְתָּת אֵלֶיךָ דָּא עַל גַּב דָּא, לְקַבֵּל תִּלְתָּת גְּוִוִּינִין דְּעֵינָא, דְּאֲתִמֵּר בְּהוּן (במדבר טו לט) וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם וְכוּ', לְקַבֵּלֵיהוּ תִלְתָּת גְּוִוִּינִין דְּקֶשֶׁת, דְּבָהוּן נִקְרָא בֵּת עֵינַן דְּאִיהִי נִקְוֶדָה אוֹת בְּרִית, עַלֵּיהּ אֲתִמֵּר (בראשית ט טז) וְרֵאִיתִיהָ לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם, וְעַלֵּיהוּ אֲתִמֵּר תִּלְתָּת זְמַנִּין כָּל גּוֹיִם וְכוּ' כִּי אֲמִילִם (תהלים קיח יט), וְאִימְתִי יַעֲבֹר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא הֵינִי קְלִיפִין מֵעֲלָמָא וְיִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם, בְּזִמְנָא דְּפוּרְקָנָא, הַדָּא הוּא דְּכִתִּיב (ישעיה ל ב) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ, אִימְתִי לְבַתֵּר דְּמִתְּעַבְרִין תִּלְתָּת קְלִיפִין בִּישִׁין מִינָּה, וּבְזִמְנָא דְּאִיהִי מִתְּלַבֶּשָׁא בְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין אִיהִי אֲמֶרֶת אֵל תְּרַאנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחֶרֶת (שיר א י) דְּבְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין אִיהִי מִתְּחַלְלֶת, וּבְגִין דָּא מִחְלָלֶיהָ מוֹת יוֹמֶת (שְׁמוֹת לא יד).

תְּהוֹ"ם אִיהוּ הַמּוֹ"ת, לְגַבִּיהּ צְרִיךְ פְּרִיעָה בְּאֲטִיפּוֹ דְדָמָא, וְעַד דְּאֲתִפְרַע הִיא פְּרִיעָה אִיהִי לָא אֲתִגְלִינָא בְּעֲלָמָא, וְלֹא יְהִי אוֹת בְּעֲלָמָא, וְרִזָּא דְמִלָּה פִּד אֲתַעֲבֵר מִינָּה עָרְלָה וּפְרִיעָה רוּמִי וְקוֹשְׁטָאנְדִינָא, מִיַּד אֲתִגְלִינָא אוֹת בְּעֲלָמָא, לְהֵהוּא דְּאֲתִמֵּר בִּיהּ (שם ג יב) וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אֲנִכִּי שְׁלַחְתִּיךְ,

לְקַיִמָא בִּיהּ קְרָא (מִכָּה ז טו) כִּימִי צִאתְךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ נִפְלְאוֹת.

וּבְגִין דָּא אֶלְעָזַר בְּרִי לָא תַצְפִּי לְרַגְלָא
 דְּמַשִּׁיחָא עַד דְּתַחְזִי קֶשֶׁת בְּגוּוֹנוּי
 נְהִירִין, אוּ עַד דְּאִתְגַּלִּיָּא אוֹת בְּעֵלְמָא, מַאי
 אוֹת. אֶלָּא דֶּרֶךְ כְּכַב מֵיַעֲקֹב (במדבר כד יז), דָּא אֶת
 י' אוֹת בְּרִית, וּמִיָּד וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל לְגַבְהָ,
 הֵהוּא דְאִתְמַר בֵּיהּ (דברים לג ה) וַיְהִי בִישְׂרוּן מֶלֶךְ
 (חסר).

הָא חֲזִי יוֹמָא חֲדָא שְׂאִילְנָא (דף עח
 ע"ב) לְאִלְיָהוּ, עֲרָלָה אִמְאִי שׁוֹיֵנָן בְּמָאנָא
 בְּעַפְרָא, אָמַר לִי שְׁמַעְנָא בְּמַתִּיבְתָא, דְּעֲרָלָה
 אִיהוּ נְחֹשׁ, וְכִיּוֹן דְּאֶעְפְּרִינָן לִיהּ מֵאֲתַרִּיהּ צְרִיף
 לְמִיָּהֵב לִיהּ מְזוֹנִיָּה, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה סה
 לה) וְנִחַשׁ עֶפְרָא לְחֹמוֹ, וּבּוֹדַי בְּרִי בְּדָא אֲשַׁתְּזִיב
 בַּר נֶשׁ מְדִינָא דְחַבּוּט הַקְּבֵר, וּדְמָא דְאֲטִיפִין
 מְפָרִיעָה לְמִיָּהֵב מְזוֹנָא לְהֵהוּא כְּלָפָא דְאִיהוּ
 רוּצַח, וּבְדָא אֲשַׁתְּזִיב בַּר נֶשׁ מִחַרְבָּא דְּמִלְאַף
 הַמּוֹת.

וְעַל דָּא אָמַר אָדָם קְדַמָּה קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיף
 הוּא, מִי מְצִיל בְּנֵי מַחְרַב הַמַּתְהַפְּכַת,
 אָמַר לִיהּ חַרְבָּא דְּמִלָּה, כְּמָה דְאֵת אָמַר (יהושע
 ח ב) עֲשֵׂה לָךְ חַרְבוֹת צוּרִים, וְחַרְבָּא דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא י"ו פִּיפִיּוֹת, לְקַבֵּל מִיָּלָה וּפְרִיעָה
 וּמְצִיעָה וּי"ג בְּרִיתוֹת שְׁנִכְרְתוּ עֲלֶיהָ, וְכֵן
 אֲוִרִיָּתָא שְׂזִיב לְבַר נֶשׁ מִי"ו פִּיּוֹת דְּחַרְבָּא,
 כְּמָה דְאָמַר שְׁלֵמָה (משלי ג יב) עֵץ חַיִּים הִיא
 דְּסָלִיק לִי"ו.

וְלְקַבֵּל אֲלִין תְּרִין אֲמֵרַת אֲוִרִיָּתָא לֹא תִרְצַח
 וְלֹא תִנְאַף (שמות כ יג-יד), לֹא תִנְאַף לְקַבֵּל
 נְחֹשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תִרְצַח לְקַבֵּל סַמָּא"ל,
 וְאָמַר דּוֹד עֲלִיהּ (תהלים כב כא) הַצִּילָה מִחַרְב
 נְפֹשִׁי מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי, תֵּלֵת קְלִיפִין דְּעֲרָלָה
 אִינּוֹן מְשַׁחִי"ת א"ף וְחִימ"ה, לְקַבֵּל עֲרָלָה
 אִיהוּ עוֹן, וְהִינּוּ דְתַקִּינוּ בְּצִלוֹתָא לְגַבִּיָּהּ,

וּמִשּׁוּם זֶה, אֶלְעָזַר בְּנִי, אֵל תַּצְפֵּה
 לְרַגְלֵי מִשִּׁיחָא, עַד שְׁתִּרְאֶה אֶת
 הַקֶּשֶׁת בְּגוּוֹנֵיהּ הַמְּאִירִים, אוּ עַד
 שְׁתִּתְגַּלֶּה אוֹת בְּעוֹלָם. מַה זֶה
 אוֹת? אֶלָּא דֶּרֶךְ כְּכַב מֵיַעֲקֹב, זֶה
 הָאוֹת י', אוֹת בְּרִית. וּמִיָּד וְקָם
 שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל אֵלֶיהָ, אוֹתוֹ
 שְׁנַאֲמַר בּוֹ וַיְהִי בִישְׂרוּן מֶלֶךְ.

בָּא וּרְאָה, יוֹם אֶחָד שְׂאֵלְתִי אֶת
 אִלְיָהוּ, לְמָה שְׁמִים הָעֲרָלָה בְּכָלִי
 עֶפְרָא? אָמַר לִי, שְׁמַעְתִּי בִישִׁיבָה,
 שְׁעֲרָלָה הוּא נְחֹשׁ, וְכִיּוֹן
 שְׁמַעְבִּירִים אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, צְרִיף
 לְתַת לוֹ מְזוֹנוֹ, זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְנִחַשׁ
 עֶפְרָא לְחֹמוֹ, וּבּוֹדַי בְּנִי, בְּזֶה נִצָּל
 אָדָם מִדִּין חַבּוּט הַקְּבֵר, וְהֵדָּם
 שְׁמַטִּיפִים מִהַפְּרִיעָה, לְתַת מְזוֹן
 לְאוֹתוֹ הַכָּלֵב שֶׁהוּא רוּצַח, וּבְזֶה
 נִצָּל אָדָם מִחַרְבּוֹ שֶׁל מִלְאַף
 הַמּוֹת.

וְעַל כֵּן אָמַר אָדָם הָרֵאשׁוֹן לְפָנַי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי מְצִיל בְּנֵי
 מַחְרַב הַמַּתְהַפְּכַת? אָמַר לוֹ, חַרְב
 הַמִּילָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר עֲשֵׂה לָךְ
 חַרְבוֹת צוּרִים, וְחַרְבּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁשׁ עֲשָׂרָה פִּיפִיּוֹת,
 כְּנֶגֶד מִילָה וּפְרִיעָה וּמְצִיעָה
 וּשְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה בְּרִיתוֹת שְׁנִכְרְתוּ
 עֲלֶיהָ, וְכֵן הַתּוֹרָה מְצִילָה אֶת
 הָאָדָם מִשֶּׁשׁ עֲשָׂרָה פִּיּוֹת הַחַרְב,
 כְּמוֹ שְׁאָמַר שְׁלֵמָה עֵץ חַיִּים
 הִיא, שְׁעוּלָה לְשֶׁשׁ עֲשָׂרָה.

וּכְנֶגֶד שְׁנֵי אֵלֶּה אֲמַרְהָ תּוֹרָה לֹא
 תִרְצַח וְלֹא תִנְאַף. לֹא תִנְאַף כְּנֶגֶד
 נְחֹשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, לֹא תִרְצַח כְּנֶגֶד
 סַמָּא"ל, וְאָמַר דּוֹד עֲלִיוֹ, הַצִּילָה
 מִחַרְב נְפֹשִׁי מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי.
 שְׁלֹשׁ קְלִפּוֹת הָעֲרָלָה הֵן מְשַׁחִי"ת
 א"ף וְחִמ"ה, כְּנֶגֶד הָעֲרָלָה, הוּא
 הָעוֹן. וְהִינּוּ מַה שְׁתַּקְּנוּ בְּתַפְּלָה
 אֲצִלָּם, וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר עוֹן - זֶה
 עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית - זֶה מְשַׁחִית,

(שם עח לח) וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר

והרבה להשיב אפו - זה אף, ולא יעיר כל חמתו - זו חמה, ומי שמכניס את הברית לרשות נכריה, ארבעה הללו שולטים עליו. זהו שפתוב והמים גברו מאד מאד על הארץ. על הארץ - זה הגוף שלו, וארבע פעמים נאמר בפרשת נח ויגברו המים, גברו, כנגדם, והרי פרושהו.

ערלה ופריעה, שמעתי שהן רומי רבתי ורומי הקטנה, בזמן שפעברנה מן העולם, מתגלה אות הברית, שהיא בת עין, ציון, שהיא נקדת העולם, שבזמן שהקלפות הללו שולטות בעולם, חוזר העולם לתהו ובהו. זהו שפתוב והארץ היתה תהו ובהו, בזמן שתבא הגאולה, מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. היה אור לא כתוב, אלא יהי (ויהי אור) אור, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, ביום ההוא יהיה ירו"ה אחד ושמו אחד.

תקון שמונה ושלשים

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר פשושנה בין החוחים וכו', פשושנה יש חמשה עלים מבפנים וחמשה עלים מבחוץ, והם ה"ה, השרביט שלה ו', התפוח שלה י', והכל אלהים. חמש האותיות שלו ה' חמשה עלים מבחוץ, ה' חמשה עלים מבפנים, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.

בזמן שהשושנה הזו היא בגלות, היא אטומה. בזמן שתהיה גאלה בעולם, נפתחת בחמשה אור. זהו שפתוב ויאמר אלהים יהי אור, ובאותו הזמן שנפתחת, מתלבשת בכמה לבושים של אורות התורה, ומתקשטת בכמה

עון דא עון, ולא ישחית דא משחית, והרבה להשיב אפו דא אף, ולא יעיר כל חמתו דא חמה, ומאן דאעיל אות ברית ברשו נוכראה אלין ארבעה שלטין עליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ז יט) והמים גברו מאד מאד על הארץ, על הארץ דא גופא דיליה, וארבע זמנין אתמר בפרשת נח (שם יח) ויגברו המים, גברו, לקבליהו, והא אוקמוהו.

ערלה ופריעה שמענא דאינון רומי רבתי ורומי זעירתא, בזמנא דמתעברין מעלמא אתגליא אות הברית, דאיהו בת עין ציון דאיהי נקודת עלמא, דבזמנא דאלין קליפין שלטין בעלמא אתחזר עלמא לתהו ובהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, בזמנא דיתי פורקנא מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם ג) היה אור לא כתיב אלא יהי (ויהי אור) אור, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד (שם ד), ביום ההוא יהיה ירו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

תקונא תמניא ותלתין

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר פשושנה בין החוחים וכו' (שיר ב ב), שושנה אית בה חמש עלין מלגו וחמש עלין מלבר, ואינון ה"ה, שרביט דילה ו', תפוח דילה י', וכלא אלהים, חמש אתוון דיליה ה' חמש עלין מלבר, ה' חמש עלין מלגאו, י' תפוח, ו' מל"א שרביט.

בזמנא דהאי שושנה איהי בגלותא איהי אטומא, בזמנא דיהא פורקנא בעלמא אתפתחת בחמש אור, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, ובההוא זמנא דאתפתחת אתלבשת בכמה לבושין דנהורין דאורייתא, ואתקשטת בכמה

קשוטין דפקודין דעשה,

קשויטים של מצוות עשה, ובזמן שנתפתח ומתקשטת בקשויטיה, בארבעה בגדי לכן שהם יהו"ה, ובארבעה בגדי זהב שהם אדני", בארבעת בתי תפלין של יד ובארבעת בתי תפלין של ראש שהם כנגדם. ארבעה לבושי פהן הדיוט, הם כנגד ארבע פנפות כסותף אשר תכסה בה. (דברים כב יב).

ובשמתהקנת בלבושים הללו, מיד נפתח ההיכל אליה. זהו שכתוב אדני"י שפתי תפתח, ולקול נעיונות הרמונים והפעמונים של לבושה, נאמר בחיות ואשמע את קול כנפיהם, וכשישראל אומרים קריאת שמע, מה כתוב בה? וישמע את הקול מדבר אליו, הקול נשמע אליה מבין שני הפרוכים, שהם דו פרצופים, וכשמתיחד הדבור עם הקול, נעשים קול דממה דקה, וזו תפלה בחשאי, ובאותו זמן, מי שרוצה לבקש בקשתו יבקש, שבאותו זמן יהיה עת רצון, שהרי שני השמות כאחד - יאהדונה", אז תקרא ויהו"ה יענה, מיד א"ז יאהדונה", שני שמות ושמונה אותיות שבהם, הרי עשר, (וזה סוד ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו', זהו החבור של חמן וכלה, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה וכו', וזה סוד ואמר כל העם אמין).

ועד שיצאו בני ישראל מן הגלות, לא יהיו בזוג אחד, ובזמן שיצאו ישראל מן הגלות, יתחברו כאחד. באותו זמן א"ז ישיר משה, ומיד ויאמר אלהים יהי אור, שהוא יציאת הגלות. באותו זמן שהגבירה רוצה להפגס להיכלה, קול עולה ברומי הרקיעים ויאמר כך: המחנות הרבים של הישיבה העליונה

ובזמנא דאתפתחת ואתקשטת בקשויטהא, בארבעה בגדי לכן דאינון יהו"ה, ובארבעה בגדי זהב דאינון אדני", בארבע בתי תפלין דיד, ובארבע בתי תפלין דרישא, דאינון לקבליהו, ארבע לבושי דכהן הדיוט אינון לקבל ארבע פנפות כסותף אשר תכסה בה. (דברים כב יב).

וכד אתתקנת באלין לבושין, מיד אתפתח היכלא לגבה, הדא הוא דכתיב (תהלים נא יז) אדני"י שפתי תפתח, ולקול נעומו דרמונים וזוגין דלבושא דילה, אתמר בחיוון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול כנפיהם, וכד אמרין ישראל קריאת שמע, מה פתיב בה (במדבר ז פט) וישמע את הקול מדבר אליו, קלא אשתמע לגבה מבין תרין פרוביא דאינון דו פרצופין, וכד מתיחדא דבור בקלא אתעבידו קול דממה דקה, ודא צלותא בחשאי, ובההוא זמנא מאן דבעי למשאל שאלתוי ישאל, דבההיא זמנא יהא עת רצון, דהא תרין שמהן פחדא יאהדונה", אז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיה נח ט). מיד א"ז יאהדונה", תרין שמהן ותמניא אתון דבהון הא עשר, (ודא רוא ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו' (דברים כו כו), דא חבורא דחמן (דף עט ע"א) וכלה כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' (צפניה ג ט), ודא רוא ואמר כל העם אמין) (דברים כו כו).

ועד דיפקון ישראל מן גלותא לא יהון בזוגא חדא, ובזמנא דיפקון ישראל מן גלותא יתחברון פחדא, בההוא זמנא א"ז ישיר משה (שמות טו א), ומיד ויאמר אלהים יהי אור דאיהו מפקנו דגלותא, בההוא זמנא דמטרוניתא בעאת לאעלא בהיכלא דילה, קלא סליק ברומי רקיעין ויימא הכי, משריין סגיאין דמתיבתא עלאה ותתאה דנשמתיין קדישיין, אתתקנו לקדמות

והתחתונה של נשמות קדושות, התתקנו למול הגבירה שבאה להתתקן, לגאל את בניה מן הגלות. באותו זמן כמה בעלי שופרות ובעלי קולות ובעלי ברקים, שנאמר בהם ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאלהים יעננו בקול, בההוא זמנא משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהים דאיהי אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין בקולו של משה.

מטרוניתא דקא אתיא לאתתקנא, למפרק בנהא מן גלותא, בההוא זמנא כמה מארי שופרות ומארי דקלין ומארי דברקים, דאתמר בהון (שמות יט טז) ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאלהים יעננו בקול, בההוא זמנא משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהים דאיהי אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין בקולו של משה.

ובאותו הזמן, השכינה העליונה והתחתונה עולות זו על גב זו, כמו שנאמר בהר סיני, שנאמר שם מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י - האם העליונה, שבה פתח הקדוש ברוך הוא בהר סיני אנכי.

ובההוא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, פגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא דסיני אנכי.

קם יזן אחד מאחר הצל של רבי שמעון ואמר: רבי רבי, הרי ראיתי שנאמר מן השמים השמייעך את קלו ליסרך וכו', ובמקום אחר שמעתי שדבר עם ישראל מצד של המלאכים, שפך פרושהו, שכל דבור ודבור שיצא מפיו נעשה מלאך, וזהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים, ובמקום אחר אמר הכתוב אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי. מה זה?

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן השמים השמייעך את קולו ליסרך וכו', ובאתר אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור דנפיק מפומי אתעביד מלאך, ודא איהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים (שמות כ יח). ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי, מאי האי.

אמר רבי שמעון: זקן זקן, שמעתי שבאדם נתן הקדוש ברוך הוא שלשה קשרים, נשמה ורוח ונפש, הנשמה מכפסא הפכוד, שם יורדת השכינה העליונה כולה משלש ספירות עליונות, ועליהן נאמר אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי, אחת ושתיים - הרי שלש ספירות עליונות, שנאמר בהן אחת, אחת

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא מפורסיא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה פלילא מתלת ספירן עלאין, ועלייהו אתמר אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי, אחת ושתיים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון

ואחת, אחת ואחת, תלת אחדין, ודא איהו אחת דבר אלהי"ם שתים זו שמעתי, ז"ו ביה עביד לון אח"ד.

ואחר כך דבר עמו מהרנח, שהוא מטטרו"ן, כולל כל צבא השמים שלמטה, משום שהתלבש בו ורוכב עליו העמוד האמצעי הכולל שש ספירות, ולכן בכל דבור ודבור שיצא ממנו, היה יוצא ממנו מלאך, וזהו וכל העם ראים את הקולות. אחר כך ירדה השכינה התחתונה עשירית באופן, שהוא נפש האדם משם, ונאמר בו ועל הארץ הראך את אשו הגדולה, משום שעליו נאמר והנה אופן אחד בארץ, כדי שישמע קולו ודבורו מן הכסא והמלאכים ושמים וארץ, שיכירו בו בכל מעלה ומטה כנשמה ששלטונה בכל הגוף ואפלו באיבר קטן, ואין איבר פנוי ממנה.

תקון השעיה ושרשים

בראשית, שם אש"ר, שנאמר בו אשר הוצאתיך וכו', אהיה אשר אהיה, אשר באשרי כי אשרוני בנות, וזו האם העליונה, אשר קדשנו במצותיו וצונו, על כל מצוה ומצוה, שהן פטר כל רחם, שהם מאתים ארבעים ושמונה, שכלן קשורות בצדיק שהוא כל, שהוא אות ברית, שנפתח (פטר כל) רחם, שהן מאתים ארבעים ושמונה מצוות עשה, ועליו נאמר אשר קדש ידיד מבטן, וזו האם שנאמר בה מבטן מי יצא הקרנח, (וזהו הקרנח הנורא). אשר - שהיא האם העליונה. קדשנו במצותיו - בצדיק, שהוא קדש ידיד מבטן. וצונו - עליהם, משום שהוא מצוה ועושה. ועוד אשר קדשנו - זה העמוד האמצעי שנאמר בו קדש ישראל ליהו"ה,

אחת, אחת ואחת, תלת אחדין, ודא איהו אחת דבר אלהי"ם שתים זו שמעתי, ז"ו ביה עביד לון אח"ד.

ולב"ת מליל עמיה מרוחא דאיהו מטטרו"ן, כליל כל צבא השמים דלתתא, בגין דאתלבש ביה ורכיב ביה עמודא דאמצעיתא כליל שית ספירן, ובגין דא בכל דבור ודבור דנפק מניה הוה נפיק מניה מלאך, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות. לבתר נחית שכינתא תתאה עשירית באופן, דאיהו נפש דבר נש מתמן, ואתמר ביה (דברים ד לו) ועל הארץ הראך את אשו הגדולה בגין דעליה אתמר (יחזקאל א טו) והנה אופן אחד בארץ, בגין דישתמע קליה ודבוריה מן פרסיא ומלאכייא ושמיא וארעא, דישתמודעון ליה בכלא עילא ותתא, כנשמתא דשלטנותה בכל גופא אפילו באבר זעירא ולית אבר פנוי מניה.

תקונא תשע ותלתין

בראשית תמן אש"ר דאתמר ביה (שמות כ) אשר הוצאתיך וכו', אהיה אשר אהיה, אשר באשרי כי אשרוני בנות (בראשית ל) ודא אימא עלאה, אשר קדשנו במצותיו וצונו, על כל פקודא ופקודא, דאינון פטר כל רחם דאינון רמ"ח, דכלהו קטירין בצדיק דאיהו כל דאיהו אות ברית, דאפתח (פטר כל) רחם דאינון רמ"ח פקודין דעשה, ועליה אתמר אשר קדש ידיד מבטן, ודא אימא דאתמר בה (איוב לח כט) מבטן מי יצא הקרנח, (ודא איהו הקרנח הנורא) (יחזקאל א כב), אשר דאיהי אימא עלאה, (דף עט ע"ב) קדשנו במצותיו בצדיק, דאיהו קדש ידיד מבטן. וצונו עליהו, בגין דאיהו מצוה ועושה, ועוד אשר קדשנו דא עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (ירמיה ב

וצוננו - שפך הוא מצוה ועושה.
ועוד קדשנו - מצד השמאל,
שנאמר בו וקדשת את הלויים,
ואין קדשה פחות מעשרה, ואלו
עשרה מאמרות, (שהיא קדש לי כל
בכור, שהוא כתר עליון וחכמה שהיא ישראל
עלה במחשבה), שנאמר בהם ויאמר
אלהי"ם יהי אור.

וצוננו על, מצד הימין שנאמר בו
הוקם על, ששם כל הברכות
לימין, שהם מאה ברכות
כחשבון על, שאות י עם ק'
עולה למאה, שהיא הקרבן של
הכל, מצד האב - ראש, מצד האם
- אשר, מצד האב - מצוה, מצד
האם - עושה, ומצוה זה עץ פרי,
ועושה זה עושה פרי, ושמענו
שהם גוף וברית שמחשיבים
אחד, עליהם נאמר שתי כתפת
חברת. כמו שהן חוברות, כך
השכינה העליונה והתחתונה
חוברות אשה אל אחותה.

עוד אשר קדשנו במצותיו וצוננו,
ולא אמר קדשתנו וצויתנו, אשר
הוא אשר אהי"ה ודאי, וזה כתר
עליון, מצד הנקבה נקרא אשר,
ומצד הזכר נקרא ראש, הראש
של כל הראשים. קדשנו זה אבא
(סבא), שנאמר בו ויאמר אלהי"ם
יהי אור. וצוננו - זו האם, שנאמר
בה ויהי אור, ואין הוי"ה אלא
על ידי עשיה, ושניהם לימין
ולשמאל.

וכי מצוה ועושה על המצוה
שהיא שכינה? זה העמוד
האמצעי, וכך צדיק בצלמו
וכדמותו, ועל שמו נקראו ישראל
בני בכרי ישראל, ועל שם הצדיק
נקראו צדיקים, זהו שכתוב ועמך
כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

א) קדש ישראל ליהו"ה, וצוננו דאיהו הכי
מצוה ועושה, ועוד קדשנו מסטרא דשמאלא,
דאתמר ביה וקדשת את הלויים, ולית קדושה
פחות מעשרה, ואלין עשרה מאמרות, (דאיהו
קדש לי כל בכור (שמות יג ב) דאיהו כתר עלאה וחכמה דאיהו
ישראל עלה במחשבה) דאתמר בהון (בראשית א
א) ויאמר אלהי"ם יהי אור.

וצוננו על, מסטרא דימינא דאתמר ביה (שמואל
ב כג א) הוקם על, דתמן כל ברכאן
לימינא, דאינון מאה ברכאן פחושפן על,
דאת י בק' אסתליק למאה, דאיהו קרבנא
דכלא, מסטרא דאבא ראש, מסטרא דאימא
אשר, מסטרא דאבא מצוה, ומסטרא דאימא
עושה, ומצוה דא עץ פרי, ועושה דא עושה
פרי, ושמענו דאינון גוף וברית דחשבינן חד,
עליהו אתמר (שמות כח ז) שתי כתפת חברת,
כמה דאינון חוברות, הכי שכינתא עלאה
ותתאה חוברות אשה אל אחותה.

עוד אשר קדשנו במצותיו וצוננו, ולא אמר
קדשתנו וצויתנו, אשר איהו אשר
אהי"ה ודאי, ודא פתר עלאה, מסטרא
דנוקבא אתקרי אשר, ומסטרא דדכורא אתקרי
ראש, רישא דכל רישין, קדשנו דא אבא
(סבא), דאתמר ביה ויאמר אלהי"ם יהי אור,
וצוננו דא אימא, דאתמר בה ויהי אור, ולית
הויה אלא על ידי עשיה, ותרוייהו לימינא
ושמאלא.

ומאן מצוה ועושה על המצוה דאיהו
שכינתא, דא עמודא דאמצעיתא, והכי
צדיק בצלמיה וכדמותיה, ועל שמייה
אתקריאו ישראל בני בכורי ישראל, ועל שם
צדיק אתקרוין צדיקים, הדא הוא דכתיב (ישעיה ס כא)
ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

ועמך כלם צדיקים (ישעיה ס כא) לעולם ירשו ארץ.

וְעוֹד אֲנֹכִי יְהו"ה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (שמות כב). אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא וְכִי מָאן דְּאִיהוּ תַחֲתָא שְׁעֵבוּדָא דְרַבּוּנֵיהּ, וְרַבּוּנֵיהּ אֲבִיחָא לִיהּ לְאַפְקָא לִיהּ לְחִירוֹ וְאַפִּיק לִיהּ, אֵית לִיהּ לְשַׁבְחָא גְרַמִּיהּ דְּאַפִּיק לִיהּ מִגּוֹ שְׁעֵבוּדָא, וְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם (בראשית טו יג) כִּי גַר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְהָא אִיהוּ אֲבִיחָא לְאַפְקָא לְבְנוֹי מְגָלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יד) וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרֻכּוֹשׁ גָּדוֹל, וְאִיהוּ מְשַׁבַּח גְרַמִּיהּ כְּמָה זְמַנִּין אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

אָמַר לִיהּ בְרִי שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ אֲבַל לֹא אִיהוּ דָּא לְשַׁבְחָא גְרַמִּיהּ, אֲלֵא כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה אֲתַקְרִיאת רֵאשׁ לְחִבְרַתָּהּ, וּבְגִין לְאַשְׁתַּמוּדְעָא לֹון מָאן אֲתַר אֲפִיק לֹון מִגּוֹ שְׁעֵבוּדָא, פְּתַח בְּאַנְכִי, וְאַדְכִּיר בֵּיהּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגוֹמַר, חֲמִשִּׁין זְמַנִּין לְקַבֵּל חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה.

וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא, הָא אִם עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ מְצוּהָ וְעוֹשָׁה, הוּהּ לִיהּ לְמִימַר בְּגִינָהּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנִי וְצוּנִי, מֵאִי אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ וְצוּנֹנוּ, אָמַר לִיהּ וְדָאִי שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ, בּוּדָאִי עַל עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וְצִדִּיק אֲתַמַּר עַל תְּרוּיָהּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצוּנֹנוּ, אֲשֶׁר וְדָאִי דְאִיהִי אֲשֶׁר אֵהִי"ה אִימָא עֲלָאָה, מְנִי לֹון עַל שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי מְצוּהָ, לְכָל חַד מְנִיָּהּ, וְאִינוּן לְעִילָא תְרִין כְּעַנְפִין דְאִילָנָא דְאַתְפָּרְשׁוּ לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, וְלִתְתָא אֲתַעְבִּידוּ בְּהּ אַגּוּדָה חֲדָא, וּבְגִין דָּא אִינוּן לְעִילָא תְרִין, וְלִתְתָא חַד, דִּיחּוּדָא לָא אֵית בְּכָל עַנְפִין דְאִילָנָא אֲלֵא בְּהּ, דְאִיהִי אַגְדָּא דְכְּלָהּ, אִיהִי אַגּוּדָה דְכָל אַבְרָ וְאַבְרָ, וּבְהּ אֲתַעְבִּידוּ כְּלָהּ חַד.

וְעוֹד אֲנֹכִי יְהו"ה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְכִי מִי שְׁהוּא תַחֲתָא שְׁעֵבוּדָא אֲדוּנֹנוּ, וְרַבּוּנֹנוּ הַבְּטִיחַ לֹו לְהוֹצִיאֹו לְחִירוֹתָּ וְהוֹצִיא אֹתוֹ, יֵשׁ לֹו לְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ שְׁהוֹצִיאֹו מִתּוֹךְ הַשְׁעֵבוּדָא? וְהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם כִּי גַר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְהָרִי הוּא הַבְּטִיחַ לְהוֹצִיא אֶת בְּנָיו מִן הַגְּלוּת, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרֻכּוֹשׁ גָּדוֹל, וְהוּא מְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ כְּמָה פְּעָמִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם?

אָמַר לֹו: בְּנִי, יְפָה אֲמַרְתָּ, אֲבַל זֶה לֹא לְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה נִקְרָאת רֵאשׁ לְחִבְרַתָּהּ, וּכְדִי לְהוֹדִיעַ לָהֶם מֵאִיָּהּ מְקוֹם הוֹצִיא אֹתָם מִתּוֹךְ הַשְׁעֵבוּדָא, פְּתַח בְּאַנְכִי, וְהִזְכִּיר אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגוֹמַר חֲמִשִּׁים פְּעָמִים, כְּנֶגֶד חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִינָה.

וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, הָרִי אִם הַעֲמוּדָא הַאֲמְצָעִי הוּא מְצוּהָ וְעוֹשָׁה, הִיָּה לֹו לֹמַר בְּשִׁבְלֹו אֲשֶׁר קִדְשָׁנִי וְצוּנִי, מַה זֶה אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ וְצוּנֹנוּ? אָמַר לֹו: וְדָאִי, יְפָה אֲמַרְתָּ, בּוּדָאִי עַל הַעֲמוּדָא הַאֲמְצָעִי וְצִדִּיק נֹאמַר עַל שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצוּנֹנוּ, אֲשֶׁר וְדָאִי, שְׁהִיא אֲשֶׁר אֵהִי"ה, הָאִם הַעֲלִינָהּ, צוּהָ אֹתָם עַל הַשְׁכִּינָה שְׁהִיא מְצוּהָ, לְכָל אֶחָד מֵהֶם, וְהֵם לְמַעְלָה שְׁנַיִם כְּעַנְפֵי הָאֵילָן שְׁנִפְרָשׁוּ לְיָמִין וְלְשְׂמָאל, וְלִמְטָה הֵם נַעֲשׂוּ בְּהּ אַגְדָּה אַחַת, וּמִשּׁוּם זֶה הֵם לְמַעְלָה שְׁנַיִם וְלִמְטָה אֶחָד, שְׁאִין הַיַּחֲוֵד בְּכָל עַנְפֵי הָאֵילָן אֲלֵא בְּהּ, שְׁהִיא אוֹגְדַת שֶׁל כָּלָם, הִיא אַגְדָּה שֶׁל כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, וּבְהּ כָּלָם נַעֲשִׂים אֶחָד.

ועוד, ויאמר אלהי"ם יהי אור, זו
נבואה במראה, שנאמר בה
במראה אליו אתודע, והיא חזון
הנביאים, היא חזון והקדוש
ברוך הוא חוזה, דאיהו יהו"ה
אדנ"י, שפך עולה חזן חסר ו'
ששים וחמש פחשבון אדנ"י,
בנבוא"ה ס"ו, ס"ה פחשבון
אדנ"י, ותבה הרי ס"ו, ובמה היא
חזון? באות ו', בו נעשית
אספקלריה המאירה האדון שלה.

תקון ארבעים

בראשית, שמעי בת וראי והטי
אזנך וגומר, בראשית שם
שמע"י, שם ב"ת, שם רא"י,
שמע"י ש' מן בראשית, ב"ת שם
נודע בראש וסוף התבה, רא"י
שם נודע באמצע, כמו זה
בראשית, וכשתהיה עמו בחבור
כמו זה: יאהדונה", הוא אומר
לה ושכחי עמך ובית אביך, שעל
כן יעזב איש את אביו ואת אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד,
כי הוא אדוניך והשתחוי לו, אדון
כל הארץ ודאי.

ומשום זה מצד של יהו"ה נקראת
האספקלריה המאירה,
וכשאדנ"י היא, בלי בעלה,
נקראת אספקלריה שאינה
מאירה, והנביאים מצד של
יהו"ה הם אספקלריה שמאירה,
ונביאים מצד של אדנ"י הם מן
האספקלריה שאינה מאירה,
שאלו מתנבאים רחמים, ואלו
מתנבאים דין, שהנבואה שקולה
לתורה שבכתב ולתורה שבעל
פה.

ובאותו זמן שנפתחים היכלות
הנבואה, כמה בעלי עתידות
יתעוררו בעולם, זהו שפתוב
ונבאו בניכם ובנותיכם וכו',

ועוד ויאמר אלהי"ם יהי אור דא נבואה
במראה, דאתמר בה (במדבר יב ו)
אליו אתודע, ואיהי חזון דנביאיא,
וקודשא בריך הוא חוזה, דאיהו יהו"ה
אדנ"י, דהכי סליק חזן חסר ו' חמש ושתיין
פחשבון אדנ"י, בנבוא"ה ס"ו, ס"ה פחשבון
אדנ"י, ותיבה הא ס"ו, (דף פ ע"א) ובמאי היא
חזון בא"ת ו', ביה אתעבידת אספקלריאה
דנהרא אדון דילה.

תקונא ארבעין

בראשית, שמעי בת וראי והטי אזנך וגומר
(תהלים מה יא), בראשית תמן שמע"י,
תמן ב"ת, תמן רא"י, שמע"י ש' מן בראשית,
ב"ת תמן אשתמודע ברישא וסופא דתיבה,
רא"י תמן אשתמודע באמצעיתא, כגוונא דא
בר"אשית, וכד תהא בחבורא עמיה כגוונא
דא יאהדונה", איהו אמר לגבה ושכחי עמך
ובית אביך (שם), דעל כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד (בראשית
ב כד), כי הוא אדוניך והשתחוי לו (תהלים מה
יב), אדון כל הארץ ודאי.

ובגין דא מסטרא דיהו"ה אתקריאת
אספקלריאה דנהרא, וכד איהי אדנ"י
בלא בעלה אתקריאת אספקלריאה דלא נהרא,
ונביאיא מסטרא דיהו"ה אינון מאספקלריאה
דנהרא, ונביאיא מסטרא דאדנ"י אינון
מאספקלריאה דלא נהרא, דאלין מתנבאין
רחמי, ואלין מתנבאין דינא, דנבואה איהי
שקילא לאורייתא דבכתב ולאורייתא דבעל
פה.

ובהוא זמנא דמתפתחין היכלין דנבואה,
כמה מארי דעתידות יתעורון

בעלמא, הדא הוא דכתיב (יואל ג א) ונבאו בניכם ובנותיכם וכו', וכמה

מֵאֲרֵי דְאוֹתוֹת, וּמֵאֲרֵי דְעֵתִידוֹת, מִמָּה דְהוּ
וְעֵתִידִין לְמַהוּי, מִמָּה דְהוּ מְסֻטְרָא דְמַחְשְׁבָה
דְּאַתְמַר בְּהַ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָה, וּמָה
דְּעֵתִיד לְמַהוּי מְסֻטְרָא דְאִמָּא עֲלָאָה, וְרִזָּא
דְּמִלָּה (קהלת ג טו) מָה שְׁהִיָּה כְּבֹר הוּא, וְאַשֶׁר
לְהִיּוֹת כְּבֹר הִיָּה.

וּכְמָה בְּעָלִי אוֹתוֹת וּבְעָלִי עֵתִידוֹת
מִמָּה שְׁהִיּוּ וְעֵתִידִים לְהִיּוֹת, מִמָּה
שְׁהִיּוּ מְצַד מַחְשְׁבָה, שְׁנֹאמַר בְּהַ
וְיִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָה, וּמָה
שְׁעֵתִיד לְהִיּוֹת מְצַד הָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, וְסוּד הַדְּבָר - מָה שְׁהִיָּה
כְּבֹר הוּא, וְאַשֶׁר לְהִיּוֹת כְּבֹר הִיָּה.
וּכְמָה בְּעָלִי עֵינַים, שְׁהֵם חוּזִים
וּנְבִיאִים, יְתַעֲוֲרוּ בְּעוֹלָם, שְׁהֵם
עֵינֵי יְהו"ה, וּכְמָה בְּעָלִי אֲזִנַּים,
שְׁשֵׁם שְׁמִיעָה, שְׁנֹאמַר בְּהֵם
וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם, וּבְעָלִי
פְּנִים שְׁנֹאמַר בְּהֵם וְאַרְבַּעָה פְּנִים
וְגוֹמַר, וּבְעָלִי קוֹלוֹת, וּבְעָלִי
דְבוּרִים, וּבְעָלִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
וּבְעָלִי יָדַים, שְׁנֹאמַר בְּהֵם וְיָדֵי
אָדָם וְגוֹמַר, וּבְעָלִי קוֹמָה, וּבְעָלִי
אוֹת וּבְעָלִי רְגָלִים, שְׁנֹאמַר בְּהֵם
וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוֹב, בְּאוֹתוֹ זְמַן
וּבִבְדֵל אֱלֹהִי"ם בֵּין הָאוּר וּבֵין
הַחֲשֶׁךְ, אֵלוּ הֵם נְבִיאֵי הַשְּׁקָר,
שְׁנֹאמַר בְּהֵם וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם
חֲרֻטְמֵי מְצָרִים וְגוֹמַר, שְׁהַפְרִידֶם
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מִנְּבִיאֵי הָאֱמֹת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ
הַמַּיִם וְיִהְיֶה מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם,
כְּאֵן הַסּוּד לְהַתְּעַסֵּק בְּתוֹרָה
שְׁבַעַל פֶּה וּלְהַפְרִיד בֵּין אֶסוּר
וְהַתֵּר, שְׁהֵם מַיִם מְתוּקִים, וּמַיִם
מָרִים מְצַד הַשְּׁמָאֵל, וְלֹא יִכְלוּ
לְשַׁתּוֹת מַיִם כִּי מָרִים הֵם, וּמְצַד
הַיָּמִין וּיִמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְהֵם כְּמוֹ
שָׂדֶם טְהוֹר וְדָם נֹדֵה שְׁצָרִיף
לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָהּ
זְהֵמָה שְׁהִטִּיל נַחֲשׁ בְּחוּהָ, גְרָמָה
לְעַרְב מִי טְהוֹרָה עִם מִי הַטְּמָאָה,
וּמִשּׁוּם זֶה תְּקַנְנוּ תְּקַנְנָה זֹו כְּחוּבָה
לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, וְאוֹתוֹ שְׁהַפְרִיד
בֵּינֵיהֶם, זֶה הַרְקִיעַ שְׁעַל רְאִשֵׁי
הַחֲיוֹת, שְׁנֹאמַר בּוֹ וְדַמּוֹת עַל
רְאִשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ, זֶה מְטַטְרוּן.

וּכְמָה מְאֲרֵי דְעֵינִין דְּאִינוּן חוּזִים וּנְבִיאִיא
יְתַעֲרוּן בְּעֲלָמָא דְּאִינוּן עֵינֵי יְהו"ה,
וּכְמָה מְאֲרֵי דְּאוּדְנִין דְּתַמְן שְׁמִיעָה דְּאַתְמַר
בְּהוּן (יחזקאל א כד) וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם,
וּמְאֲרֵי דְּאַנְפִּין דְּאַתְמַר בְּהוּן (שם ו) וְאַרְבַּעָה
פְּנִים וְגוֹמַר, וּמְאֲרֵי דְּקָלִין, וּמְאֲרֵי דְּדְבוּרִין,
וּמְאֲרֵי דְּרוּחָא דְּקוּדְשָׁא, וּמְאֲרֵי דְּיָדִין דְּאַתְמַר
בְּהוּן (שם ח) וְיָדֵי אָדָם וְגוֹמַר, וּמְאֲרֵי דְּקוֹמָה,
וּמְאֲרֵי דְּאוֹת, וּמְאֲרֵי דְּרְגָלִין דְּאַתְמַר בְּהוּן (שם
יד) וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוֹב, בְּהֵהוּא זְמַנָּא וּיְבַדֵּל
אֱלֹהִי"ם בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֲשֶׁךְ (בראשית א ד), אֵלִין
אִינוּן נְבִיאֵי דְּשְׁקָרָא, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שמות ז
יא) וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרֻטְמֵי מְצָרִים וְגוֹמַר,
דְּאַפְרִישׁ לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מִנְּבִיאֵי קְשׁוּט.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהְיֶה
מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א ז), הֲכָא
רִזָּא לְאַתְעַסְקָא בְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה,
וְלֹא אֶפְרָשָׁא בֵּין אֶסוּר וְהַתֵּר, דְּאִינוּן מֵיזִין מְתִיקָן,
וּמֵיזִין מְרִירָן מְסֻטְרָא דְּשְׁמָאֵלָא, וְלֹא יִכְלוּ
לְשַׁתּוֹת מַיִם מְמַרָה כִּי מָרִים הֵם (שמות טו
כב). וּמְסֻטְרָא דִּימִנָּא וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם (שם
כד), וְאִינוּן פְּגוּוּנָא דְּדָם טְהוֹר וְדָם נֹדֵה דְּצָרִיף
לְאַפְרָשָׁא בֵּינֵיהוּ, בְּגִין דְּהֵהוּא זְהֵמָא דְּהִטִּיל
נַחֲשׁ בְּחוּהָ גְרִים לְעַרְבָא מֵיזִין דְּדַכְּיוּ עִם מֵיזִין
דְּמְסָאָבו, וּבְגִין דָּא תְּקַנְנוּ תְּקַנְנָה דָּא לְחוּבָה
לְאַפְרָשָׁא בֵּינֵיהוּ, וְהֵהוּא דְּאַפְרִישׁ בֵּינֵיהוּ דָּא רְקִיעַ דְּעַל רְאִשֵׁי חַיּוּן,
דְּאַתְמַר בֵּיהַ (יחזקאל א כב) וְדַמּוֹת עַל רְאִשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ דָּא מְטַטְרוּן.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל וכו', (בראשית א ט)
הַכָּא לִית מִיָּא מִסְטָרָא דְמִסְטָאבוּ,
אַלָּא מִיַּין מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא הוּוּ בְּעָאן
לְאַתְגַּבְרָא, וּמִיַּין מִסְטָרָא דִּמְיִנָּא הוּוּ בְּעָאן
לְאַסְתְּלָקָא עֲלֵייהוּ, עַד דְּאֵלִין אֲמַרִּין אֲנֵן בְּעִינֵן
לְמַהוּי קָדָם מְלַפָּא, וְאֵלִין אֲמַרִּין אֲנֵן בְּעִינֵן
לְמַהוּי קָדָם מְלַפָּא, עַד דְּאֵתָא עֲמוּדָא
דְּאַמְצְעִיתָא וְאַעִיל שְׁלָם בִּינֵייהוּ, וְקָשִׁיר לֹוֹן
וְאַתְעִבֵּד שְׁקֵל (ג"א שְׁלָם) בִּינֵייהוּ, וְדָא
מַחְלוּקַת לְשָׁם שְׁמַיִם, פְּגוּן לָאָה וְרַחֵל, דְּדָא
בְּעָא לְאַתְחַבְרָא בְּבַעְלָהּ, וְדָא בְּעָא לְאַתְחַבְרָא
בְּבַעְלָהּ, וְנָטִיל לֹוֹן יַעֲקֹב וְקָשִׁיר לֹוֹן בִּיהּ (ד ט)
לְתַרְוֵייהוּ, פְּגִין דִּיהוּהּ קָא מַחְשַׁבְתָּ לָאָה
בְּלַבָּה אִם יַעֲקֹב נָטִיל לְאַחְתֵּי נָטִיל לִי עֲשׂו
חַיִּיבָא, וְהַכִּי קָא חַשִּׁיבַת רַחֵל פְּגוּוֹנָא דָּא, פְּגִין
דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹוֹן לְיַעֲקֹב
תַּרְוֵייהוּ, וְשִׁזִּיב לֹוֹן מַהְהוּא חַיִּיבָא, וְאַתְחַבְּרוּ
בְּצַדִּיקָא.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל
וְכו', כָּאן אִין מִיָּם מִצַּד הַטְּמָאָה,
אַלָּא שְׁהַמִּים שְׂמַצַּד הַשְּׂמַאל הִיוּ
רוֹצִים לְהַתְגַּבֵּר, וְהַמִּים שְׂמַצַּד
הַיָּמִין הִיוּ רוֹצִים לְהַתְעַלּוֹת
עֲלֵיהֶם, עַד שְׂאֵלוּ אוּמְרִים אָנוּ
רוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֵלוּ
אוּמְרִים אָנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ, עַד שְׂבָא הַעֲמוּד הַאֲמַצְעִי
וְהַכְּנִיס שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, וְקָשִׁר
אוֹתָם וַנַּעֲשֶׂה שְׁקֵל (שְׁלָם) בִּינֵיהֶם,
וְזוּ מַחְלַקַת לְשָׁם שְׁמַיִם, כְּמוֹ לָאָה
וְרַחֵל, שְׂזוּ רוֹצֶה לְהַתְחַבֵּר עִם
בְּעַלָּה וְזוּ רוֹצֶה לְהַתְחַבֵּר עִם
בְּעַלָּה, וְנָטִיל אוֹתָן יַעֲקֹב וְקָשִׁר
אוֹתָן בּוּ אֵת שְׂתִיחָן, מִשּׁוּם
שְׁהִיתָה מַחְשַׁבְתָּ לָאָה בְּלַבָּה, אִם
יַעֲקֹב נוֹשֵׂא אֵת אַחֹותַי, נוֹשֵׂא
אוֹתֵי עֲשׂו הַרְשָׁע, וְכַךְ רַחֵל
חַשְׁבָּה כְּזוּ, מִשּׁוּם זֶה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן אֵת שְׂתִיחָן לְיַעֲקֹב,
וְהַצִּיל אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ הַרְשָׁע,
וְהַתְחַבְּרוּ עִם הַצַּדִּיק.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, יוֹמָא אַחַד
הֵייתִי בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, וְשָׂאֵלוּ
הַחֲבֵרִים, מַה זֶה שְׂאָמַר רַבִּי
עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו, כְּשֶׁתִּגִּיעוּ
לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר, אֵל תֵּאמְרוּ
מִיָּם מִיָּם, שְׂמָא תִּסְכְּנוּ עֲצַמְכֶם,
שְׂנַאֲמַר דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְנַגְד
עֵינֵי? [ג"א. קָם וְזָן הַזְּקֵנִים, עֲתִיק הַשְּׂתִיקִים,
וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מַה הוּא שְׂאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו
כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם
שְׂמָא תִּסְכְּנוּ בְּעֲצַמְכֶם, זְרוּ שְׂכַתּוֹב דְּבַר שְׁקָרִים לֹא
יִפּוֹן לְנַגְד עֵינֵי, הֲרִי כְּתוּב (בְּרַאשִׁית א 1) וְהִי רְקִיעַ
בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְהִי מְבַדֵּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, וְעוֹד מַיִם
עֲלוּנִים וּמַיִם תַּחְתּוֹנִים יֵשׁ שָׁם, לְמַה אָמַר אֵל תֵּאמְרוּ
מִיָּם מִיָּם? אָמַר לוֹ הַמְּנַרְהָ הַקְּדוּשָׁה: וְזָן הַזְּקֵנִים,
לָךְ נָאָה לְגַלוֹת הַסּוּד הַזֶּה, שְׂאִין הַחֲבֵרִים יְבֹולִים
לְעַמֵּד בּוּ עַל בְּרִין. אָמַר לוֹ וְזָן הַזְּקֵנִים: רַבִּי רַבִּי,
הַמְּנַרְהָ הַקְּדוּשָׁה, כְּוֹדָא אַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר הִי י'
שְׁהוּ אַחַר יו"ד עֲלוּנָה מִן א, וְהַשְּׂנֵה יו"ד תַּחְתּוֹנָה
מִמְּנַרְהָ, וְכָאן אִין טְמָאָה אֵלָּא אַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר, וְאִין
הַפְּרָשָׁה בֵּין מַיִם לְמַיִם, שְׂהַכֵּל יְהוּד אַחַר, שְׂאֵלוּ הַם

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא, יוֹמָא חַדָּא הוּיִנֵן בְּבֵי
מְדַרְשָׁא, וְשָׂאֵלוּ חַבְרֵיא מַאי נִיהוּ
דְּאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאַבְנֵי
שֵׁישׁ טְהוֹר אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם שְׂמָא תִּסְכְּנוּ
עֲצַמְכֶם, שְׂנַאֲמַר (תְּהִלִּים קא ט) דּוֹבַר שְׁקָרִים לֹא
יִפּוֹן לְנַגְד עֵינֵי, (ג"א קָם סְבָא דְסָבִין עֲתִיקָא דְעֲתִיקָו,
וְאָמַר רַבִּי רַבִּי מַאי נִיהוּ דְאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו כְּשֶׁתִּגִּיעוּ
לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אֵל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם שְׂמָא תִּסְכְּנוּ בְּעֲצַמְכֶם,
הַדָּא הוּא דְכְּתִיב דּוֹבַר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְנַגְד עֵינֵי, הָא
כְּתִיב (בְּרַאשִׁית א 1) וְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְהִי מְבַדֵּיל בֵּין מַיִם
לְמַיִם, וְעוֹד מַיִם עֲלוּנִים וּמַיִם תַּחְתּוֹנִים אֵית תַּמּוֹן, לְמַה אָמַר אֵל
תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם, אָמַר לִיהּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, סְבָא דְסָבִין לָךְ יְאוּת
לְגַלְאָה רְזָא דָּא, דְלִית חַבְרֵיא יְבֹלִין לְקוּיָא בִּיהּ עַל בּוֹרֵייהּ, אָמַר
לִיהּ סְבָא דְסָבִין, רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, כְּוֹדָא אַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר
אִינוּן י' י', דְאִינוּן חַד יו"ד עֲלָאָה מִן א, וְתַנְיָנָא יו"ד תַּמָּאָה מִיָּנָה,

מועד של עין חמיים, שהוא ו כאמנע של א, שנאמר
בו ולקח גם מעין חמיים ואכל וחי לעלם, אבל האילן
של עין הדעת למטה. בין כך הגה זקן
הזקנים, עתיק העתיקים, יורד
ואומר להם: חכמים, בפה
עסקתם? אמרו לו: ודאי בזה
שאמר רבי עקיבא לתלמידיו,
כשתגיעו לאבני שיש טהור אל
תאמרו מים מים. ואמר להם:
ודאי סוד עליון יש כאן, והרי
פרשוה בלשיבה העליונה, וכדי
שלא תטעו ירדתי אליכם, כדי
שיתגלה הסוד הזה ביניכם,
שהוא סוד עליון טמיר מבני
האדם (הדור).

בנדאי אבני שיש טהור הן י י,
שמהם יוצאים מים זפים, והם
רמוזים באות א, בראש ובסוף י
י, ו' שהוא נטוי ביניהם, הוא עץ
החיים, מי שאוכל ממנו, וחי
לעלם.

ואלו שני היודים הם רמוזים
בויצר, והם שתי יצירות, יצירה
של עליונים ויצירה של
תחתונים, והם חכמה בראש
וחכמה בסוף, תעלומות חכמה,
ודאי הם תעלומות מהחכמה
העליונה (שהיא) תחת הפתר
העליון.

והם כנגד שתי עינים, שבהם שתי
דמעות יורדות לים הגדול, ולמה
ירדו? משום שהתורה, משני
לוחות הללו היה מוריד משה
לישראל, ולא זכו, ונשברו ונפלו,
וזה גרם לאבדן של בית ראשון
ושני, ולמה נפלו? משום שפרח
מהם ו', שהיא ו' מן ויצר.

ונתן להם אחרים מצד של עץ
הדעת טוב ורע, שמשם נתנה
תורה באסור והתר, מימין חיים
ומשמאל מיתה, ומשום זה אמר
רבי עקיבא לתלמידיו, כשתגיעו
לאבני שיש אל תגידו מים מים,
ואל תהיו שוקלים אבני שיש

והכא לית טומאה אלא אבני שיש טהור, ולית הפרשה בין מים
למים, דכלא יחודא חדא, דאלין אינון מסטרא דאילנא דחי דאיהו
ו באמצעיתא דא, דאתמר ביה ולקח גם מעין חמיים ואכל וחי
לעולם, אבל אילנא דעין הדעת לתתא). אדהכי הא סבא
דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר לון,
רבנן במאי עסקיתו, אמרו ליה ודאי בהאי
דאמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני
שיש טהור אל תאמרו מים מים, ואמר לון
ודאי רזא עלאה אית הכא, והא אוקמוה
במתיבתא עלאה, ובגין דלא תטעון נחיתנא
לכון, בגין דיתגלי רזא דא ביניכו דאיהו רזא
עלאה טמירא מבני נשא (נ"א דרא).

בנדאי אבני שיש טהור אינון י י,
מיין דכין נפקין, ואינון רמיזין באת
א רישא וסופא י י, ו' דאיהו נטוי בינייהו
איהו עץ חיים, מאן דאכל מניה וחי לעולם.
ואין תרין יודין אינון רמיזין בויצר,
ואינון תרין יצירות יצירה דעלאין
ויצירה דתתאין, ואינון חכמה בראש וחכמה
בסוף, תעלומות חכמה, ודאי אינון תעלומות
מחכמה עלאה (דאיהו) דתחות פתר עלאה.

ואינון לקבל תרין עינין, דבהון תרין דמעין
נחתין בימא רבא ואמאי נחתו, בגין
דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה נחית
לון לישראל, ולא זכו ואתברו ונפלו, ודא
גרים אבודא דבית ראשון ובית שני, ואמאי
נפלו, בגין דפרח ו' מינייהו דאיהו ו' מן
ויצר.

והיב לון אחרנין מסטרא דעין הדעת טוב
ורע, דמתמן אתיהיבת אורייתא
באסור והתר, מימינא חיי ומשמאלא מיתה,
ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו
לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, ולא

טְהוֹר לְאֲבָנִים אַחֲרוֹת, שֶׁהֵן חַיִּים וּמִיתָה, שְׁשֵׁם לֵב חֶכֶם לִימִינוּ שֶׁל אָדָם, וְלֵב כְּסִיל לְשִׂמְלוֹ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא אַתֶּם תִּסְכְּנוּ עֲצַמְכֶם, מִשּׁוּם שֶׁהָאֲבָנִים הִלְלוּ שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע הֵן בְּפִרּוֹד, וְאֲבָנֵי הַשֵּׁשׁ טְהוֹר הִלְלוּ הֵן בִּיחּוּד, בְּלִי פִרּוֹד כָּלֵל, וְאִם תֹּאמְרוּ שֶׁהָרִי הִסְתַּלַּק מֵהֶם עֵץ הַחַיִּים וּנְפְלוּ וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶן פִּרּוֹד - דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי, שֶׁהָרִי אֵין שֵׁם פִּרּוֹד לְמַעְלָה, וְאֵלּוּ שְׁנֹשְׁבָרוּ, מֵאוֹתָם (כַּלִּים) הָיוּ. בָּאוּ לְנִשְׁק אוֹתוֹ, פָּרַח וְהִסְתַּלַּק מֵהֶם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל אוֹתָם הַמְתִּים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יַחֲיוּ וַיִּקְוּמוּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְזִמְן שִׁיחִיָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַמְתִּים, מִשּׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוּב יַחֲיוּ מִתִּיד נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, יַחֲיוּ מִתִּיד - אֵלּוּ הֵם שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נִבְלַתִּי יְקוּמוּן - אֵלּוּ שְׁבָאֶרֶץ נִכְרִיָּה, שֶׁלֹּא כְּתוּב בָּהֶם תַּחֲיָה אֲלֵא קִימָה, שֶׁהָרִי רוּחַ הַחַיִּים לֹא תִשְׁרָה עֲלֵיהֶם אֲלֵא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם כִּף כְּתוּב בָּהֶם יַחֲיוּ. נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, אֵלּוּ שְׁבָחוּךְ, יִבְרָא הַגּוֹף שֶׁלֹּהֶם וַיִּקְוּמוּ, גּוֹף בְּלִי רוּחַ, וְאַחַר כֵּן יִתְגַּלְּגְלוּ מִתַּחַת הַעֶפֶר עַד שִׁיגִיעוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם יִקְבְּלוּ נִשְׁמָה, וְלֹא בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת, כְּדִי שִׁתְּקִימוּ בְּעוֹלָם כְּרֵאוּי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בֵּא וּרְאֵה, בְּשַׁעַת שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת אֶת הַמְתִּים, כָּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת שִׁתְּעוֹרְרוּ, כָּלֶם יְקוּמוּ בְּאוֹתוֹ דְּמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמוֹרִיד אוֹתָן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקוֹרֵא לָהֶם בְּשִׁמוֹת, זֶהוּ שְׁכָתוּב לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. וְכָל

תְּהוֹוֹן שְׁקִילִין אֲבָנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר לְאֲבָנִים אַחֲרָנִין, דְּאֵינּוּן חַיִּי וּמִיתָה, דְּתַמְן לֵב חֶכֶם לִימִינוּ (קהלת י ב) דְּבַר נֶשׁ, וְלֵב כְּסִיל לְשִׂמְלוֹ (שם), וְלֹא עוֹד אֲלֵא אַתֶּם תִּסְכְּנוּ עֲצַמְכֶם, בְּגִין דְּאֵלִין אֲבָנִין דְּעֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע אֵינּוּן בְּפִרּוֹדָא, וְאֵלִין אֲבָנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר אֵינּוּן בִּיחּוּדָא בְּלֵא פִּרּוֹדָא כָּלֵל, וְאִם תֹּאמְרוּ דְּהָא אִסְתַּלַּק עֵץ הַחַיִּים מִנֵּיהוּ וּנְפְלוּ וְאֵית פִּרּוֹדָא בִּינֵיהוּ, דְּוִבַר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי (תהלים קא ז), דְּהָא לִית תַּמְן פִּרּוֹדָא לְעֵילָא, וְאֵלִין דְּאִתְּבָרוּ מֵאֵינּוּן (מְאִינּוּן) הָווּ, אַתּוּ לְנִשְׁקָא לִיה פָּרַח וְאִסְתַּלַּק מִנֵּיהוּ.

אָמַר (דף פא ע"א) רַבִּי יִצְחָק כָּל אֵינּוּן מְתִים דְּאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל, יַחֲיוּן וַיִּקְוּמוּן בְּקִדְמִיתָא לְעֵידָן דִּיחֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִיתָא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְעַר עֲלֵיהוּ, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה כו יט) יַחֲיוּ מִתִּיד נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, יַחֲיוּ מִתִּיד אֵלִין אֵינּוּן דְּאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל, נִבְלַתִּי יְקוּמוּן אֵלִין אֵינּוּן דְּבְּאֶרְעָא נּוֹכְרָאָה, דְּלֹא כְּתִיב בְּהוּ תַּחֲיָה אֲלֵא קִימָה, דְּהָא רוּחָא דְּחַיִּי לֹא תִשְׁרִי עֲלֵיהוּ אֲלֵא בְּאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וּבְגִין כִּף כְּתִיב בְּהוּ יַחֲיוּ, נִבְלַתִּי יְקוּמוּן אֵלִין דְּלִבְר, יִתְבְּרִי גּוּפָא דְּלַהוּן וַיִּקְוּמוּן גּוּפָא בְּלֵא רוּחָא, וְלִבְתַּר יִתְגַּלְּגְלוּן מִתַּחַת עֶפְרָא עַד דְּמָטוּ לְאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְתַמְן יִקְבְּלוּן נִשְׁמָתָא וְלֹא בְּרִשׁוּ אַחֲרָא, בְּגִין דִּיתְקִימוּן בְּעֵלְמָא כְּדָא חֲזִי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְּזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲיָא מִיתָא, כָּל אֵינּוּן נִשְׁמָתִין דִּיתְעוֹרוּן, כְּלַהוּן יְקוּמוּן בְּהוּא דִּיוֹקְנָא מִמֶּשׁ דְּהוּוּ בְּהָאֵי עֵלְמָא, וְנַחֲתִית לּוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּקְרָא לּוֹן בְּשִׁמְהוֹן, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה מ כו) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא, וְכָל

נִשְׁמָתָא תִיעוּל לְדוּכְתָהָא,

נשמה תפנס למקומה, ויעמדו בקיום בעולם כראוי, ואז יהיה העולם שלם, ועל אותו זמן כתוב וחרפת עמו יסיר, זה יצר הרע שמחשיף פני האדם ושולט בו.

אמר רבי חזקיה: אם תאמר שכל הגופות של העולם יקומו ויתעוררו מן העפר, אותם גופים שננטעו בנשמה אחת מה יהיה מהם? אמר רבי יוסי, אותם גופים שלא זכו ולא הצליחו, הרי הם כלא היו, כמו שהיו עץ יבש בעולם הזה, כך גם באותו הזמן, והגוף האחרון יקום, אותו שננטע והצליח ונטע שרשיו כראוי, ועל אותו הגוף האחרון כתוב והיה כעץ שתול על פלגי מים, שעשה פרות ונטע שרשים והצליח כראוי, ועל אותו הגוף בראשון כתוב והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב. כי יבא טוב, זו תחית המתים.

ומאיר אותו האור שעתיד להאיר לצדיקים, שהיה גנוז לפניו מיום שנברא העולם, זהו שכתוב וירא אלהים את האור כי טוב, בו עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, זהו שכתוב וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא, ואז יתגבר הטוב בעולם, ואותו שנקרא רע יעבר מן העולם, ואז אותם גופות ראשונים יהיו כלא היו.

אמר רבי יצחק: עתיד הקדוש ברוך הוא להריק על אותם גופות רוחות. אם זכו בהם, יקומו לעולם כראוי, ואם לא, יהיו אפר תחת רגלי הצדיקים. זהו שכתוב ורבים מישני אדמת עפר קיצו וגומר.

אמר רבי אלעזר: וזה מי שהסתלק מן העולם טרם שהגיעו ימיו לעשרים שנים,

ויקומו בקיומא בעלמא כדקא חזי, וכדין יהא עלמא שלים, ועל ההוא זמנא פתיב (שם כה ח) וחרפת עמו יסיר, דא יצר הרע דאחשיף אפי דבר נש ושליט ביה.

אמר רבי חזקיה, אי תימא דכל גופין דעלמא יקומו ויתערו מן העפר, אינון גופין דאתנטעו בנשמתא חדא מה תהא מנייהו, אמר רבי יוסי אינון גופין דלא זכו ולא אצלחו הרי אינון פלא הו, כמה דהו עץ יבש בהאי עלמא, הכי נמי בההוא זמנא, וגופא בתראה יקום, ההוא דאתנטע ואצלח ונטע שרשוי כדקא יאות, ועל ההוא גופא בתראה פתיב (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, דעבד אבין ונטע שרשין ואצלח כדקא יאות, ועל ההוא גופא קדמאה פתיב (ירמיה יז 1) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב, כי יבא טוב דא תחיית המתים.

ואתנהיר ההוא נהורא דזמין לאנהרא לצדיקיא, דהוה קמיה גניז מיומא דאתברי עלמא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב, ביה זמין קודשא בריך הוא לאחיא מיתיא, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג ב) וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא, וכדין יתגבר טוב בעלמא, וההוא דאתקרי רע יתעבר מעלמא, וכדין אינון גופין קדמאין ליהו כלא הו.

אמר רבי יצחק זמין קודשא בריך הוא לארקא על אינון גופין רוחין, אי זכו בהו יקומו לעלמא כדקא יאות, ואם לאו יהו קטמא תחות רגליהון דצדיקיא, הדא הוא דכתיב (דניאל יב ב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו וגומר.

אמר רבי אלעזר והאי מאן דאסתלק מעלמא עד לא מטון יומי לעשרין

מאיזה מקום נענש? משום (שהיה משלש עשרה שנים ומעלה), שהרי משלש עשרה ומטה אינו בר ענש, אלא בחטאו של אביו, אבל משלש עשרה ומעלה מה הוא? אמר לו הקדוש ברוך הוא, חס עליו שימות זכאי, ונותן לו שכר טוב באותו העולם, ולא ימות חייב שיענש באותו העולם, והרי פרשוה.

אמר לו: אם הוא רשע ולא הגיע ימיו לעשרים שנים מה הוא? פיון שהסתלק מן העולם במה הוא ענשו? אמר לו: בזה התקיים - ויש נספה בלא משפט, שכשענש יורד לעולם, אותו שפוגש באותו המשחית נענש, שלא השגיחו עליו מלמעלה, ועליו כתוב עונותיו ילפדונו את הרשע. את - לרבות מי שלא הגיעו ימיו להענש, עונותיו ילפדונו, ולא בית הדין שלמעלה, ובחבלי חטאתו יתמד, ולא בית הדין שלמטה.

תקון אחר וארבעים

בראשית, שם תשר"י, וזו זרוע שניה, יום השני, יש"ת חשף סתרו. נשארה ר', היא ראש השנה, ושם הבדלה בין טוב ורע, ובראש השנה המלך הוא דין, וכל הספירות נקראו דינים ומשפטים מצדו, וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, אלו מימינים לכף זכות, ואלו משמאילים לכף חובה, וכשיתעוררו ישראל עם שופרות, ומעלים לשם את השכינה, שהיא תרועת מלך כעשרה שופרות, משום שהיא אינה עולה פחות מעשרה, באותו זמן ויהי מבדיל בין מים למים, מפריד הקדוש ברוך הוא בין אלו שמימינים לכף זכות, ובין אלו

שנין, מאן אתר אתענש, בגין (דהוי מתליסר שנין ולעילא) דהא מתליסר ולתתא לאו בר ענשא הוא אלא בחטאה דאבוי, אבל מתליסר ולעילא מהו, אמר ליה, קודשא בריך הוא חס עליה דלימות זכאה, ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא, ולא ימות חייב דיתענש בההוא עלמא, והא אוקמוה.

אמר ליה אי חייבא הוא ולא מטון יומי לעשרין שנין מהו, פיון דאסתלק מעלמא במאי הוא עונשיה, אמר ליה בדא אתקיים ויש נספה בלא משפט (משלי יג כג), דכד ענשא נחית לעלמא איהו דאערע בההוא מחבלא אתענש, דלא אשגחו עליה מלעילא, ועליה פתיב (משלי ה כב) עונותיו ילפדונו את הרשע, את לאסגאה מאן דלא מטון יומי לאתענשא, עונותיו ילפדונו ולא פי דינא דלעילא, ובחבלי חטאתו יתמד (שם) ולא פי דינא דלתתא.

תקונא חד וארבעין

בראשית תמן תשר"י, ודא דרועא תניינא יום תניינא, יש"ת חשף סתרו (תהלים יח יב). (דף פא ע"ב) אשתאר ר' איהי רא"ש השנה ותמן הבדלה בין טוב לרע, ובראש השנה מלכא איהו דין, וכל ספירן אתקריאו דינין ומשפטין מסטריה, וכל צבא השמים קיימין עליה מימיניה ומשמאליה, אלין מימינין לכף זכות, ואלין משמאילין לכף חובה, וכד ישראל יתערוך בשופרות, וסלקין תמן לשכינתא דאיהי תרועת מלך בעשרה שופרות, בגין דאיהי לא סלקא פחות מעשרה, בההוא זמנא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), אפריש קודשא בריך הוא בין אלין דמימינים לכף זכות, ובין אלין דמשמאילים

שֶׁמִשְׁמַאֲלִים לְכַף חוֹבָה, וְנֶאֱמַר
הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הַעֲדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה
אוֹתָם כְּרָגַע.

וְעַל הַתְּשֵׁרֵי הַזֶּה נֶאֱמַר בְּתִשְׁרֵי
נִבְרָא הָעוֹלָם, וְשֵׁם שַׁבַּת שְׁנִיָּה
מֵאוֹתָן שֶׁבַע שַׁבְּתוֹת, (וְשֵׁם בַּת שֵׁשׁ,
בַּת מֵאלוֹ הַשֵּׁשׁ), וְחַמְשָׁה רְקִיעִים,
וְשֵׁשִׁי שְׁמַיִם, הֵם כְּנֶגֶד שֵׁשֶׁת יָמֵי
בְּרֵאשִׁית, וּבְכֻלָּם אָמַר טוֹב, פָּרַט
לְיוֹם הַשְּׁנִי, מִשּׁוּם שֶׁאֵין בְּתִשְׁרֵי
א' לְהַשְׁלִים לְבְּרֵאשִׁית, מִשּׁוּם
שֶׁהִסְתַּלַּק בְּחֵטְאוֹ שֶׁל אָדָם,
וּמִשּׁוּם כִּף הַצָּפוֹן הוּא פְּגוּם,
וּמִשּׁוּם זֶה מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה,
עַד שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם, וַיְכַמּוּ שְׂאֵבֵרֵיהֶם
שֶׁהוּא יָמִין, יוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁבוֹ
כְּלוּלוֹת וְתַלְוִיּוֹת מֵאֲתֵיב אַרְבָּעִים
וְשִׁמּוֹנָה מְצוּוֹת עֲשֵׂה, כִּף גַּם
מִיִּצְחָק, שֶׁהוּא כְּמוֹ הַיּוֹם הַשְּׁנִי,
תַּלְוִיּוֹת בּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים
וְחֲמֵשׁ מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, יוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בּוֹ הַכֹּל כְּלוּל, וּמִמֶּנּוּ
תַּלְוִיּוֹת מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה
כְּעֲנָבִים בְּאֶשְׁכּוֹל.

תקון ארבעים ושנים

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אִישׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְזֶה הַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁהָרִי שְׁלֹשָׁה אֲמָנִים
הָיָה עַד פֶּאֶן. הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן וְהַיּוֹם
הַשְּׁנִי וְהַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, כָּל אֶחָד
הוֹצִיא אֶת אֲמָנוֹתָיו. הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן
אָמַר לוֹ אוֹתוֹ אֲמֹן מִפְּלֵא
וּמִכֶּסֶה, שֶׁהוּא אִי"ן, הַכּוֹלֵל שְׁלֹשׁ
סְפִירוֹת, א' פֶּתֵר, י' חֲכָמָה, ו' בִּינָה,
וְה' אוֹתִיוֹת מִנְצַפ"ךְ
מִהָעוֹלָם הֵבֵא הֵם כְּנֶגֶד ה'
הַעֲלִינָה.

אָמַר לְכָל אֶחָד מִשְׁלֹשַׁת הַיָּמִים
שִׁיּוּצֵי אֲמָנוֹתָיו, אָמַר לְיוֹם
הָרֵאשׁוֹן יְהִי אֹר, מִיַּד הוֹצִיא
אֲמָנוֹתָיו וְעֲשֵׂה אוֹתָהּ, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
וְיְהִי אֹר, וְהָרִי פִּרְשׂוּהוּ שֶׁאֵין
הָיָה אֶלָּא עַל יְדֵי עֲשֵׂה, א' מִן אִי"ן שֶׁהָיָה פּוֹרֵחַ בְּאֹרֵי הוֹצִיא אֹר, י' הוֹצִיא רְקִיעַ, ו' מִן אִין

לְכַף חוֹבָה, וְאֶתְמַר (בַּמְדַּבֵּר יז כב) הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ
הַעֲדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אוֹתָם כְּרָגַע.

וְעַל הַיּוֹם הַשְּׁשִׁירִי אֶתְמַר בְּתִשְׁרֵי נִבְרָא הָעוֹלָם,
וְתִמְזַן שַׁבַּת תְּנִינָא מֵאֲלִין שֶׁבַע שַׁבְּתוֹת,
(נ"א וְתִמְזַן בַּת שִׁית בַּת מֵאֲלִין שִׁית), וְחַמְשָׁה רְקִיעִין,
וְשִׁתִּיתָא שְׁמַיִם, אֵינוֹן לְקַבֵּל שִׁית יוֹמֵי
בְּרֵאשִׁית, וּבְכֻלָּהוּ אָמַר טוֹב, בַּר מִיּוֹמָא
תְּנִינָא, בְּגִין דְּלִית בְּתִשְׁרֵי א' לְאֶשְׁלָמָא
בְּרֵאשִׁית, בְּגִין דְּאֶסְתַּלַּק בְּחוֹבָה דְּאָדָם, וּבְגִין
דְּאֶצְפוֹן אִיהוּ פְּגִים, וּבְגִין דְּאֶמְצָפוֹן תִּפְתַּח
הָרָעָה (יְרִמְיָה א יד), עַד דְּאֶשְׁתַּלִּים, וְכִמְה
דְּאֶבְרָהִם דְּאִיהוּ יְמִינָא יוֹמָא קְדַמָּה בֵּיה
כְּלִילִין וְתַלְיִין מֵאֲתָן וְאַרְבַּעִין וְתִמְנִינָא פְּקוּדִין
דְּעֲשֵׂה, הֵכִי נְמִי מִיִּצְחָק דְּאִיהוּ כְּגוֹוֹנָא דְּיוֹמָא
תְּנִינָא תַלְיִין בֵּיה שֵׁס"ה מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה,
יוֹמָא תַלְיִיתָא בֵּיה כְּלִיל כְּלֵא, מְנִיָּה תַלְיִין
פְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, כְּעֲנָבִין בְּאֶתְכַפְּלָא.
תְּקוּנָא אַרְבַּעִין וְתַרְוֵין

בְּרֵאשִׁית תִּמְזַן אִישׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיה (בְּרֵאשִׁית כה כז)
וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְדָא יוֹמָא
תַלְיִיתָא, דְּהָא תַלְתָּת אוֹמְנִין הוּוּ עַד הַכָּא, יוֹמָא
קְדַמָּה וְיוֹמָא תְּנִינָא וְיוֹמָא תַלְיִיתָא, כָּל חַד
אֶפִּיק אוֹמְנוּתִיהּ, יוֹמָא קְדַמָּה אָמַר לִיהּ הֵהוּא
אֲמֹן מוּפְלָא וּמְכוּסָה דְּאִיהוּ אִי"ן, כְּלִיל תַלְתָּת
סְפִירָן א' פֶּתֵר י' חֲכָמָה ו' בִּינָה, וְה' אֲתוּוֹן
מִנְצַפ"ךְ מֵעֲלָמָא דְּאִתִּי אֵינוֹן לְקַבֵּל ה' עֲלָאָה.
אָמַר לְכָל אֶחָד מִתַּלְתָּת יוֹמִין דִּיֶּפִּיק
אוֹמְנוּתִיהּ, אָמַר לְיוֹמָא קְדַמָּה יְהִי אֹר
מִיַּד אֶפִּיק אוֹמְנוּתִיהּ וְעֵבִיד לִיהּ, הֵדָּא הוּא
דְּכְתִיב (שם א א) וַיְהִי אֹר, וְהָא אוֹקְמוּהוּ דְּלִית
הוּיָהּ אֶלָּא עַל יְדֵי עֲשֵׂה, א' מִן אִי"ן דְּהוּיָהּ
פֶּרַח בְּאֹרֵי אֶפִּיק אֹר, י' אֶפִּיק רְקִיעַ, ו' מִן
הוּיָהּ אֶלָּא עַל יְדֵי עֲשֵׂה, א' מִן אִי"ן שֶׁהָיָה פּוֹרֵחַ בְּאֹרֵי הוֹצִיא אֹר, י' הוֹצִיא רְקִיעַ, ו' מִן אִין

הוציא יבֿשָׁה. זהו שִׁפְתּוֹב ויאמר
אלהי"ם יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה
הַיַּבֶּשֶׁה. ויאמר אלהי"ם יְקוּוּ
הַמַּיִם, כָּאֵן כַּמָּה מְצוּוֹת, מְצוּוֹת
הַיַּחֲדוּד וּמְצוּוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה. מְצוּוֹת
הַיַּחֲדוּד שֶׁהֵיא יְקוּוּ הַמַּיִם,
מִתְּכַנְּסִים הַיַּחֲדוּד שֶׁל כָּל סְפִירָה
וּסְפִירָה לְמִקּוֹם אֶחָד, שֶׁהֵיא
הַכּוֹנֵס שֶׁל הַפֶּל, אֶל מְקוֹם אֶחָד,
שֶׁהוּא מְקוּוֹה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה.

הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד,
וְיְהו"ה הוּא נִקְרָא מְקוֹם, וְהָרִי
פְּרֻשָׁה בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וְאֵין הָעוֹלָם מְקוּמוֹ, כְּמוֹ כֵּן י'
עֶשֶׂר פְּעֻמִּים הוּא ק' מִן מְקוֹם,
ה"ה חֲמֵשׁ פְּעֻמִּים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
עוֹלָם עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרִים
וְחֲמֵשׁ, כְּחֻשְׁבוֹן אוֹתוֹת הַיַּחֲדוּד,
שְׁתֵּי הַפְּעֻמִּים שְׁמִיחֵדִים שִׁמְעַת
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּבוּלוֹת, שְׁבָהֶן
עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ
אוֹתוֹת. אִם כֵּן, מָה זֶה ק'? מָה
בְּרֻכּוֹת שְׁחֵיב אָדָם לְבָרֵךְ אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, נִשְׁאָר
ו', שֵׁשׁ פְּעֻמִּים שֵׁשׁ עוֹלָם
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, כְּחֻשְׁבוֹן כְּנָפֵי
הַשְּׂרָפִים, שְׁנֹאמַר בְּהֵם שְׂרָפִים
עֲמֻדִים מִמַּעַל ל"ו, וְהַכְּנָפִים
הִלְלוּ תְּלוּיוֹת מו', שֶׁהוּא שֵׁשׁ
הַתְּבוּלוֹת שֶׁל הַיַּחֲדוּד, וְבוֹ עוֹלָם
אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת שְׁבָהֶן
נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. תְּמַצָּא
שְׁמֻקוּ"ם עוֹלָה יְהו"ה בְּחֻשְׁבוֹן
כְּמוֹ זֶה: י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו'
ל"ו, עוֹלָה הַפֶּל מָה שְׁמוֹנִים
וְשֵׁשׁ כְּחֻשְׁבוֹן מְקוּ"ם, וְבוֹ פְּקוּ"ו
פְּלִילִיָּה, וְבוֹ קִפְ"ו תְּהוּמוֹת בְּלָב
יָם.

בְּשֵׁם הַזֶּה שֶׁהוּא יְהו"ה, צְרִיף
לְכַנֵּס אֶת דְּרָגוֹת הַיַּחֲדוּד וְלַהֲכַלִּיל
בוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, שֶׁהֵן עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, יְהו"ה מְקוֹם לְיו"ד

אֵין אִפִּיק יַבֶּשֶׁה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִי"ם יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם
אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבֶּשֶׁה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְקוּוּ
הַמַּיִם, הִכָּא כַּמָּה פְּקוּדִין, פְּקוּדָא דִּיחֻדָּא
וּפְקוּדָא דְפְרִיָּה וּרְבִיָּה, פְּקוּדָא דִּיחֻדָּא דְאִיהוּ
יְקוּוּ הַמַּיִם, מִתְּכַנְּסִין יַחֲדָא דְכָל סְפִירָא
וּסְפִירָא לְאַתְרַּהּ חַד דְאִיהוּ כְּנִישׁוֹ דְכָלָא, אֶל
מְקוֹם אֶחָד, דְאִיהוּ מְקוּוֹה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה.

וַיֹּאמֶר תְּלִיתָא שִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יְהו"ה אֶחָד (דְּבוּרִים ו' ד), וְאִיהוּ יְהו"ה
מְקוֹם אֲתִקְרִי, וְהָא אוּקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְּנִיתִין,
דְּקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא אֲתִקְרִי מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם
וְאֵין הָעוֹלָם מְקוּמוֹ, כְּמוֹ כֵּן י'
אִיהוּ ק' מִן מְקוֹם, ה"ה חֲמֵשׁ זְמַנִּין כָּל חַד
וְחַד סְלֶקֶן כ"ה כ"ה, כְּחֻשְׁבוֹן אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא
תְּרִין זְמַנִּין דְּמִיחֻדִּין שִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל דְאֵינוֹן שִׁית
תִּיבִין, דְּבַהוֹן כ"ה כ"ה אֲתוּוֹן, אִם כֵּן מְאִי
ק', מָהָה בְּרַכָּאן דְּחֵיב בְּרַשׁ לְבָרְכָא לְקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא בְּכָל יוֹמָא, אֲשֶׁתֵּאָר ו', שִׁית זְמַנִּין
שִׁית סְלֶקֶין תְּלַתִּין וְשִׁית, כְּחֻשְׁבוֹן גְּדַפִּין
דְּשְׂרָפִים דְאֲתֵמַר בְּהוֹן (ישעיהו ו' ב) שְׂרָפִים
עוֹמְדִים מִמַּעַל ל"ו, וְאֵלִין גְּדַפִּין תְּלַיִין מִן ו'
דְאִיהוּ שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְבַה סְלֶקֶין אַרְבַּעִין
וְתִרִין אֲתוּוֹן, דְּבַהוֹן אֲתִבְרִיאֵוּ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא,
תְּשַׁכַּח (דף פב ע"א) מְקוּ"ם דְּסֶלִיק יְהו"ה
בְּחֻשְׁבוֹן פְּקוּדָא דְא, י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה,
ו' ל"ו, סְלֶיק כְּפִ"ו כְּפִ"ו פְּחֻשְׁבוֹן מְקוּ"ם,
וְבִיָּה (ישעיהו כח ז) פְּקוּ"ו פְּלִילִיָּה, וְבִיָּה קִפְ"ו
תְּהוּמֵי בְּלָבָא דִּימָא.

בְּהַאי שְׁמָא דְאִיהוּ יְהו"ה צְרִיף לְאַתְּפִנְשָׁא
דְּרִגִּין דִּיחֻדָּא, וְלְאַכְלָלָא בִּיָּה עֶשֶׂר
סְפִירָן כְּמוֹ כֵּן, יו"ד ה"א וְא"ו ה"א,
בוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, שֶׁהֵן עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, יְהו"ה מְקוֹם לְיו"ד

ה"א וא"ו ה"א, שהוא סתום ונעלם, ומשום זה נקרא עולם עלם, צריך להעלים אותו מפל העולם, שהוא עלם, והשכינה נעלמה, זהו שכתוב ונעלמה מעיני כל חי.

אין ספירה שאין שם יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכך צריך לכנס בו הכל בכל מקום, שכל השמות הן פנויים לו, ושכינתו היא יהו"ה, היא כלולה מארבע אותיות, והוא לא נקרא מקום אלא בה, מקום אחד ודאי, הוא לא נקרא אדם (אחד) אלא בה, כמו שהאדם שלמטה שברא בדמותו, שנאמר בו זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שםם אדם.

ועוד, כי אחד קראתיו, כמו שעשר הספירות, שהן א' פתח עליון, ח' שמונה ספירות מחכמה עד צדיק, ד' המלכות הקדושה, עליה נאמר למען יאריך ימים על ממלכתו, ואם חס ושלוש פוחת אדם מעשר ליחד בה, מסתלק הקוץ מן ד' מן אחד ונשארת יבשה, וסוד הדבר - יקווי המים מתחת השמים, שהיא תחת השמים, שהוא הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו ואתה תשמע השמים, שהנקה היא תחת בעלה.

וכך כל מי שפוגם את אות הברית, באותה הטפה שהיא היחוד, וזורק אותה במקום אחר, גורם לה להיות יבשה מצדו, שהסתלק המעין והיחוד ממנה, והיא נשארת יבשה, וזה גורם חרבן העולם, ומיד נאמר ונהר יחרב ויבש, שהוא הנהר שיוצא מעדן, שמשקה את הגן, שהיא תורה שבעל פה שנושקית מתורה שבכתב, שכוללת

דאינון עשר ספירות בלמה, יהו"ה מקום ליו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו סתים ונעלם, ובגין דא אתקרי עולם עלם, דצריך לאעלמא ליה מפולי עלמא, דאיהו עלם, ושכינתא נעלמה, הדא הוא דכתיב (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי.

לא ספירה דלית תמן יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והכי צריך לאתפנשא פלא ביה בכל אתר, דכל שמהן אינון פנויין ליה, ושכינתיה איהי יהו"ה איהי פלילא מארבע אתוון, ולא אתקרי איהו מקום אלא בה, מקום אחד ודאי, איהו לא אתקרי אדם (נ"א אחד) אלא בה, פגוונא דאדם דלתתא דברא בדיוקניה, דאתמר ביה (בראשית ה ב) זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שםם אדם.

ועוד פי אחד קראתיו (ישעיה נא ב), פגוונא דעשר ספירות, דאינון א' פתח עלאה, ח' תמניא ספירן מחכמה עד צדיק, ד' מלכותא קדישא, עליה אתמר (דברים יז כ) למען יאריך ימים על ממלכתו, ואם חס ושלוש פחית בר נש מעשר ליחדא בה, אסתלק קוצא מן ד' מן אחד ואשתארת יבשה, ורזא דמלה (בראשית א ט) יקווי המים מתחת השמים, דאיהי תחת השמים דאיהו קודשא בריך הוא, דאתמר ביה (מלכים א ב לב) ואתה תשמע השמים, דנוקבא איהי תחות בעלה.

והכי כל מאן דפגים אות ברית, בההיא טפה דאיהי יחודא, וזריק לה באתר אחרא, גרים לה למהוי יבשה מסטריה, דאסתלק נביעו ויחודא מינה, ואשתארת איהי יבשה, ודא גרים חרבן עלמא, ומיד אתמר (ישעיה יט ח) ונהר יחרב ויבש, דאיהו נהר דנפיק מעדן, דאשקי ליה לגן דאיהי אורייתא שבעל פה,

חַמְשִׁים וּשְׁלֹשָׁה סְדָרִים שֶׁל
הַתּוֹרָה.

תקון ארבעים ושלשה

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֲתִ"ר יב"ש, וְזֶהוּ
נְהַר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ, בְּאוֹתוֹ זְמַן
שֶׁהוּא יֵבֶשׁ וְהִיא יִבְשָׁה, צוּחִים
הַבָּנִים לַמָּטָה בַּיַּחֲדוּ וְאוֹמְרִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין
עוֹנָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב אִז יִקְרָאנְנִי וְלֹא
אֶעֱנֶה.

וְכַךְ מִי שְׁגוּרִם שֶׁתִּסְתַּלַּק קְבֵלָה
וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, וְגוּרִם שֶׁלֹּא
יִשְׁתַּדְּלוּ בַּהֵן, וְאוֹמְרִים שְׂאִין
אֵלָא פִּשְׁט בַּתּוֹרָה וּבַתְּלִמּוּד,
בּוֹדְאֵי כְּאֵלּוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲיָן
מֵאוֹתוֹ נְהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי לוֹ,
טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד
אוֹתָהּ תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתוֹרָה
שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלּוּ
הַחֲזוֹר הַעוֹלָם לְתַהוּ וּבַהוּ, וְגוּרִם
עֲנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךָ הַגְּלוּת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ
דְּשָׂא וְכו', אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר:
אָבָא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה, מֵאִיפֹה
תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כִּף
לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם,
שְׂאִם אָדָם יַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה, מוֹרִיד
לָהּ הַמַּעֲיָן שֶׁהִסְתַּלַּק, וּמָה
שֶׁהִיטָה יִבְשָׁה קוֹרָא לָהּ אָרֶץ,
וְלַנְּהַר שֶׁהִיָּה חֲרֵב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ
מְקוֹה הַמַּיִם וַיִּמִּים, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וַיִּקְרָא אֱלֹהִי"ם לַיִּבְשָׁה אָרֶץ
וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים. בְּאוֹתוֹ
זְמַן שֶׁנִּקְרָאת אָרֶץ, מָה פְּתוּב בּוֹ?
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ,
לְהוֹצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן
נִשְׁמוֹת, כֹּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֵלּוּ
הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּסֶף כְּבוֹדוֹ,
וְאֵלּוּ רוּחֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמְּלֶאכִים,
וְאֵלּוּ הַנִּפְשׁוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מֵהַאֻפְּנִים,

דַּאֲיְהִי מִתְּשַׁקְּיָא מֵאוֹרֵייתָא דְּבְּכַתָּב, דְּכֻלִּילָא
ג"ן סְדָרִים דְּאוֹרֵייתָא.
תקונא ארבעין ותלת

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֲתִ"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ וְנְהַר
יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ (שם ה), בְּהֵהוּא זְמַנָּא
דְּאִיהוּ יִבֶשׁ וְאִיהִי יִבְשָׁה, צוּחִין בְּנִין לְתַתָּא
בַּיַּחֲדוּא וְאוֹמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין
עוֹנָה, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (משלי א כח) אִז יִקְרָאנְנִי
וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְהָבִי מֵאֵן דְּגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קְבֵלָה וְחֻכְמָתָא
מֵאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאוֹרֵייתָא
דְּבְּכַתָּב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וְאוֹמְרִין
דְּלֹא אִית אֵלָא פִּשְׁט בְּאוֹרֵייתָא וּבַתְּלִמּוּדָא,
בּוֹדְאֵי כְּאֵלּוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מֵהֵהוּא נְהַר
וּמֵהֵהוּא גֵּן, וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְּלֹא אֲתַבְּרִי
בְּעַלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוֹרֵייתָא דְּבְּכַתָּב
וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֲתַחֲשֵׁב לִיָּה כְּאֵלּוּ
אֲחִזֵּר עַלְמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוּתָא
בְּעַלְמָא וְאוֹרְךָ גְּלוּתָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא
וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא
וְהָא קָרָא לִיָּה יִבְשָׁה, מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, אָמַר
לִיָּה בְּרִי הַכִּי אוֹלִיף תִּיּוּבְתָא לְכָל בְּנֵי עַלְמָא,
דְּאִם בַּר נֶשׁ יַחֲזוֹר בַּתִּיּוּבְתָא, נַחֲיִת לָהּ נְבִיעוּ
דְּאִסְתַּלַּק, וּמָה דִּהּוּה יִבְשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ,
וְנְהַר דִּהּוּה חֲרֵב וַיִּבֶשׁ קָרָא לִיָּה מְקוֹה הַמַּיִם
וַיִּמִּים, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִי"ם
לַיִּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים, בְּהֵהוּא
זְמַנָּא דְּאֲתַקְּרִי אָרֶץ מָה פְּתִיב בֵּיהּ (שם יא) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִי"ם תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, לְאַפְקָא זְרַעִין וְאִיבִין
דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כֹּל חַד לְזַנְיָהּ, אֵלִין
נִשְׁמַתִּין דְּאֲתַגְזְרוּ מִכּוֹרְסֵי יִקְרִיָּה, וְאֵלִין רוּחִין
דְּאֲתַגְזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֵלִין נִפְשִׁין דְּאֲתַגְזְרוּ מֵאוֹפְּנִים, כֹּל חַד אִפִּיק לְזַנְיָהּ

כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינְהוּ אֶת כָּל
אֶחָד כְּרֵאוֹי. עֵץ פְּרִי - זֶה תִּלְמִיד
חָכֵם, עֵשֶׂה פְּרִי - זוּ בֵּת זּוּגוֹ, לְכָל
אֶחָד כְּרֵאוֹי, (כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינוֹ).

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, עֵשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק,
אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זוּ
הַשְּׂכִינָה, שֶׁכָּל הַזְּרָעִים נִכְלָלִים
בָּהּ, וְכֵאן הַמְצוּה שֶׁל פְּרִיָּה
וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ
שִׁפְתוֹב לֹא תִהְיֶה כְּרֵאָה לְשִׁבֹת
יִצְרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָּה
וְרִבְיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזוֹר אֶת אוֹתָהּ
אָרֶץ יִבְשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת,
כָּל אֶחָד לְפִי דְרוֹגְתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם
לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֶת הַמָּקוֹם
שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תקון ארבעים וארבעה

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תְּרֵי"ו, שֵׁם א"ש,
וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
מְאֹרֶת בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם. מְאֹרֶת
כְּתִיב, חֶסֶד ו', זוּ תוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב.
מַה זֶה מְאֹרֶת? זוּ תוֹרָה שֶׁבְּעַל
פֶּה, וְאֵף עַל גִּב שֶׁבְּאֹרֶה מְאֹרֶת
חֶסֶד זוּ לִילִית, שֶׁבְּעִים פְּנִים
לְתוֹרָה, וּמִשׁוֹם זֶה מְאֹרֶת בְּמָקוֹם
הַזֶּה, אוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כִּי נִרְ
מְצוּה, וְתוֹרָה אוֹר זֶה הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר אֶת
הַמְּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת
הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה.
כֵּאן מְצוּה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה, אֶת
הַמְּאֹר הַגָּדוֹל - סוּד הַעֲשִׂירִים,
וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן - סוּד הָעֲנִיִּים,
וּכְמוֹ שֶׁהִלְבְּנָה לוֹוֶה מִן הַשֶּׁמֶשׁ
וְאֵין לָהּ אוֹר אֶלָּא מִמֶּה שֶׁהִשְׁמֵשׁ
נִוְתַנֶּת לָהּ, כִּף הַשְּׂכִינָה אוֹמֶרֶת
לוֹוֶה עָלַי וְאֵנִי פּוֹרֵעַ, שֶׁכֵּף צָרִיף
אָדָם לִהְיוֹת מְלוּה לְעֵנִי, וּכְמוֹ כֵּן
לוֹוִים הַפּוֹכְכִים וְהַמְזוֹלּוֹת זֶה מְזָה,
וְהַמְּלֹאכִים זֶה מְזָה. וְסוּד הַדְּבָר
- וּמְקַבְּלִים זֶה מְזָה, כִּף לוֹוֶה
הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הִלְבְּנָה הַקְּדוּשָׁה,

לְכָל חֵד כְּדָקָא יָאוֹת, עֵץ פְּרִי דָא תִּלְמִיד חָכֵם,
עוֹשֶׂה פְּרִי דָא בֵּת זּוּגִיָּה, לְכָל חֵד כְּדָקָא יָאוֹת,
(כָּל חֵד אִפִּיק לְזוּגִי).

וְעוֹד עֵץ פְּרִי דָא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, עוֹשֶׂה
פְּרִי דָא צְדִיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ
דָא שְׂכִינְתָא, דְכָל זָרְעִין אֲתַכְלִילֵן בָּהּ, וְהִכָּא
פְּקוּדָא דְפְרִיָּה וְרִבְיָה לְמַעַבְד אֲבִין וְזָרְעִין,
הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (יִשְׁעִיָּה מֵה י"ח) לֹא תִהְיֶה כְּרֵאָה
לְשִׁבֹת יִצְרָה, וּמֵאֵן דְאֲתַבְּטַל מִפְּרִיָּה וְרִבְיָה,
כְּאֵלוֹ אֲחֲזוֹר לְהֵיָא אָרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנַּע בְּרִכְאָן
מִינָהּ, כָּל חֵד לְפּוֹם דְרִגְיָה, מֵאֵן דְּפָגִים לְתַתָּא
פָּגִים לְעֵילָא, לְאַתֵּר דְאֲתַגְזֹר נִשְׁמָתִיָּה.

תקונא ארבעין וארבע

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תְּרֵי"ו תַּמָּן א"ש, וְעַלֵּיהוּ
אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית א י"ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי מְאֹרֶת בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם, מְאֹרֶת כְּתִיב חֶסֶד
ו' דָא אוֹרִיָּתָא דְבְּכַתָּב, מֵאֵי מְאֹרֶת דָא
אוֹרִיָּתָא דְבְּעַל פֶּה, וְאֵף עַל גִּב דְאוּקְמוּהָ
מְאֹרֶת חֶסֶד דָא לִילִית, שֶׁבְּעִין אֲנַפִּין
לְאוֹרִיָּתָא, וּבְגִין דָא מְאֹרֶת בְּהֵאֵי אֲתֵר, הֵיא
דְאֲתַמַּר בָּהּ (מְשָׁלִי ו כ"ג) כִּי נִרְ מְצוּה, וְתוֹרָה אוֹר
עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְעַלֵּיהוּ אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית א
ט"ז) אֶת הַמְּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת
הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה.

הִכָּא פְּקוּדָא לְמַעַבְד צְדָקָה, אֶת הַמְּאֹר
הַגָּדוֹל רְזָא דְעֵתִירִין, וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן
רְזָא דְמִסְפְּנִין, וּכְמָה דְסִיְהֵרָא לוֹוֶה מִן שֶׁמֶשׁא,
וְלֹא אֵית לָהּ נְהוּרָא אֶלָּא מִמֶּה דִיהֵיב לָהּ
שֶׁמֶשׁא, הִכִּי שְׂכִינְתָא אֲמַרֶת לוֹוֶה עָלַי וְאֵנִי
פּוֹרֵעַ, דְהִכִּי צָרִיף בְּרִי נִשׁ לְמַהוּי מְלוּה
לְמִסְפְּנָא, וּכְגוּוֹנָא דָא לוֹוִין כְּכִבֵּיא וּמְזַלִּי דָא
מִן דָא, וּמְלֹאכֵיא דָא מִן דָא, וְרְזָא דְמְלָה
וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, הִכִּי לוֹוֶה שְׂכִינְתָא דְאֵיהִי

מִן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִקְבֻלַּת
מִמְנוּ, שְׁנֵאמַר בּוּ כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֶּן
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, וְכֵן הָיָה מִקְבֵּל
יְהוֹשֻׁעַ מִמְשָׁה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהוּ
פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפְנֵי חֲמָה וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
כְּפְנֵי לִבְנָה, וְכֹךְ הָיוּ כָּל הַנְּבִיאִים
לְפָנֵי מֹשֶׁה כְּמוֹ הַלִּבְנָה וְהַכּוֹכְבִּים
לְפָנֵי הַשָּׁמֶשׁ, שְׂאִין לָהֶם אוֹר אֶלָּא
מִן הַשָּׁמֶשׁ.

תקון ארבעים וחמשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, א"ל
הַיָּם, הַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, וְעָלִיו
נֵאמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ
הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל הָאָרֶץ. פֶּאֶן מִצְוָה לְעֶסֶק
בַּתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בַּהּ הוּי כָּל צְמָא
לְכוּ לַמַּיִם, וְאֵלּוּ שְׁעוֹסָקִים
בַּתּוֹרָה יוֹרְשִׁים נֶפֶשׁ מִהַשְׁכִּינָה.
זֶהוּ שְׂכַתוֹב יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ
נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף - זוֹ רוּחַ,
שְׁנֵאמַר בּוּ כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף
אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר,
וְזֶהוּ יְהו"ה, הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי.

בְּנִגְדוֹ מַטְטְרוּ"ן שְׁשָׁמוּ כְּשֵׁם רַבּוֹ,
י' הָרֵאשׁ שֶׁל הָעוֹף, ו' הַגּוֹף שֶׁלוֹ,
ה"ה שְׁנֵי כְּנָפָיו, שְׂבָהֶם פּוֹרֵחַ
לְמַעַלָּה וְיוֹרֵד לְמַטָּה, וְאֵלּוּ שְׁנֵי
הַכְּנָפַיִם הֵם שְׁנֵי הַבָּלִים ה"ה,
שְׂבָהֶם נֵאמַר וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב,
שָׂהֶם י"ו, הַבָּל עוֹלָה בִּי, הַבָּל
יּוֹרֵד בּוֹ, כְּהַבָּל שְׂיוֹצֵא מִפִּי
הַכְּבָשָׁן, וְכֹךְ הֵיטָב עוֹלָה וְיוֹרֵד
וּגְלִיּוֹ רָצִים וְשׁוֹבִים, וְרוֹצִים
לְהַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתֵהוּ וְכַהֲנֵהוּ,
וּבְזִמְנֵן שְׁמִסְתַּפְּלִים בְּשִׁכְנֵיהֶן,
שְׂהִיא תַחּוּם הַיָּם, חוֹזְרִים
לְמִקּוּמָם. בֵּא וּרְאֵה, י' הִיא
אֲמִירָה וְדַבּוּר וְקִרְיָאָה, ו' קוֹל,
ה"ה הַבָּל שְׂיוֹרֵד בְּדַבּוּר, הַבָּל
עוֹלָה בְּקוֹל, הַקּוֹל עוֹלָה, דַּבּוּר
יּוֹרֵד, וְכִשְׂהוּא עוֹלָה וְיוֹרֵד,
מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים
בּוֹ, שְׂהֶם הַמַּחְנוֹת וְהַחֲלוֹת שֶׁלוֹ,

סִיְהָרָא קְדִישָׁא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִקְבֻלַּת
מִיְהוּ, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֶּן
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, וְהָכִי הָיָה מִקְבֵּל יְהוֹשֻׁעַ מִן
מֹשֶׁה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפְנֵי חֲמָה
וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפְנֵי לִבְנָה, וְהָכִי הוּוּ כָּל נְבִיאֵי
קְדָם מֹשֶׁה פְּגוֹן סִיְהָרָא וְכַכְבֵּיא קְדָם שְׁמֵשָׁא,
דְּלֵא אֵית לוֹן נְהוּרָא אֶלָּא מִשְׁמֵשָׁא.

תקונא ארבעין וחמשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, א"ל הַיָּם, יֵמָא
דְּאוּרִייתָא, וְעָלִיהּ אִתְמַר (בראשית א כ)
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, הֵכָא פְּקוּדָא לְמַלְעֵי
בְּאוּרִייתָא, דְּאִתְמַר בַּהּ (ישעיה נה א) הוּי כָּל צְמָא
לְכוּ לַמַּיִם, וְאֵלִין דְּעֶסְקִין בְּאוּרִייתָא יִרְתִּין
נֶפֶשׁ חַיָּה מִשְׁכִּינְתָא, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב יִשְׂרְצוּ
הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף דָּא רוּחַ
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (קהלת יב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת
הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר, וְהֵאֵי אִיהוּ יְהו"ה
עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא.

דְּקַבְלֵיהּ מַטְטְרוּ"ן דְּשְׁמִיהּ כְּשֵׁם רַבֵּיהּ, י'
רִישָׁא דְּעוֹפָא, ו' גּוֹפָא דִּילֵיהּ, ה"ה
תְּרִי גְדַפּוּי דְּבַהוֹן פָּרַח לְעֵילָא וְנַחִית לְתַתָּא,
וְאֵלִין תְּרִין גְּדַפּוּיִן אֵינּוּן תְּרִין הַבָּלִים ה"ה,
דְּבַהוֹן אִתְמַר (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב,
דְּאֵינּוּן י"ו, הַבָּל סְלִיק בִּי הַבָּל נַחִית בּוֹ,
כְּהַבָּל דְּנַפְיָק מִפּוּמָא דְּכַבְשָׁן, וְהָכִי יֵמָא סְלִיק
וְנַחִית, וְגַלְגְּלוּי רָצִים וְשׁוֹבִים. (דף פג ע"א) וּבַעֲאֵן
לְאַחֲזָרָא עֲלֵמָא לְתֵהוּ וְכַהֲנֵהוּ, וּבְזִמְנָא
דְּמִסְתַּפְּלִין בְּשִׁכְנֵיהֶן דְּאִיהִי תַחּוּם יֵמָא חוֹזְרִין
לְאַתְרֵיהוּ, תָּא חֲזִי י' אִיהִי אֲמִירָה וְדַבּוּר
וְקִרְיָאָה, ו' קוֹל, ה"ה הַבָּל נַחִית בְּדַבּוּר, הַבָּל
סְלִיק בְּקוֹל, קוֹל סְלִיק, דַּבּוּר נַחִית, וְכַד אִיהוּ
סְלִיק וְנַחִית מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים סְלִקִין וְנַחֲתִין

וזה סוד מי עלה שמים וירד.
אשרי מי שמעלה בו תפלות,
שהרי התפלה היא סלם שבה
מעלים ומורידים אותה מלאכי
אלהים.

יש מי שמעלים אותה למעלה,
ויש מי שמורידים אותה למטה.
כשמעלים אותה למעלה, מעלים
אותה בזכיות, וכשיוורדת, יורדת
בזכיות, זה לצדיק גמור עולה
ממנו בזכיות ויורדת בו בזכיות.
לבינוני שזכיותיו שקולים
לחובותיו, היא תלויה באויר, אם
החובות רבים על הזכיות (כחוט
השערה), היא מעלה אותו בחובות
ומורידה אותו בזכיות, ונוטל בה
שכרו בעולם הזה. לרשע גמור,
שאין לו זכות בעולם לא למעלה
ולא למטה, עולה ממנו בחובות
ויורדת עליו בחובות.

הרי פאן פי עוף השמים יוליך
את הקול, שנאמר בו ועוף
יעופף, כמו מועף ביעף. על פני
רקיע השמים, זו הנשמה, שאלו
שזוכים בתורה נאמר בהם ישרצו
המים שרץ נפש חיה וגומר,
שיורשים נשמות מן התורה,
לאחרים - כל אחד למינו כפי
מעשיו. זהו שכתוב ביום הששי
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש
חיה למינה בהמה ורמש וגומר.
בהמה - אלו עמי הארץ
שמעשיהם כבהמות, עליהם
נאמר תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש.

תקון ששה וארבעים

בראשית, ברא שית, והן שש
הנפנים של חיה, שנאמר בה
ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים, הן שש ספירות
שכולל העוף הזה, שהוא העמוד
האמצעי, יש מי שיורש רוח
הקדש בדרך אצילות מן העוף

ביה, דאינון משריין וחילין דיליה, ודא איהו
רזא מי עלה שמים וירד (משלי לד), זפאה איהו
מאן דסליק צלותין ביה, דהא צלותא איהו
סלם, דבה מלאכי אלהים סלקין ונחתין לה.
אית למאן דסלקין לה לעילא, ואית למאן
דנחתין לה לתתא, כד סלקין לה לעילא
סלקין לה בזכוון, וכד נחתת נחתת בזכוון,
האי לצדיק גמור סליקת מניה בזכוון ונחיתת
ביה בזכוון, לבינוני דזכוון דיליה שקילין
לחובין, איהי תליא באוירא, אם חובין
מתרפין על זכוון (כחוט השערה), איהי סלקא ליה
בחובין ונחתא ליה בזכוון, ונטיל בה אגריה
בהאי עלמא, לרשע גמור דלית ליה זכו
בעלמא לא לעילא ולא לתתא, סלקא מניה
בחובין ונחית עליה בחובין.

הא הכא פי עוף השמים יוליך את הקול (קהלת
יב). דאתמר ביה ועוף יעופף, כגון מועף
ביעף (דניאל טא), על פני רקיע השמים דא נשמה,
דאלין דזפאן באורייתא אתמר בהון ישרצו
המים שרץ נפש חיה וגומר, דירתין נשמתין
מאורייתא, לאחרנין כל חד לזנוי כפום
עובדוי, הדא הוא דכתיב ביומא
שתיתאה (בראשית א כד) ויאמר אלהים תוצא
הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגומר,
בהמה אלו עמי הארץ דעובדהון כבעירן,
עליהו אתמר תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש.

תקונא שית וארבעין

בראשית ברא שית, ואינון שית גדפין דחיה,
דאתמר בה (שם כ) ועוף יעופף על
הארץ על פני רקיע השמים, אינון שית ספירן
דכליל האי עוף דאיהו עמודא דאמצעיתא,
אית מאן דירית רוחא דקודשא בארץ אצילות

הָיָה, וַיֵּשׁ מִי שְׂיֹרֵשׁ רוּחַ מֵאוֹתוֹ הָעוֹף
שֶׁהוּא נֶעַר, שֶׁשָּׂמוּ כְּשֵׁם רַבּוֹ, וַיֵּשׁ מִי
שְׂיֹרֵשׁ רוּחַ מִלְמֶטֶה שֶׁל הָאָרֶץ, כְּמוֹ
שֶׁאָמַר קִהְלֵת מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם
הָעֵלָה הִיא לְמַעְלָה, וְרוּחַ הַבְּהֵמָה
הִירֵדֵת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תקון שבעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵא שִׁית, וְזֶה הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי,
שְׁנֹאמַר בּוֹ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
הַשְּׁשִׁי, כְּאֵן שְׁלֹשָׁה אֲמִנִים שְׁנַיִם. אֲמֵן
אֶחָד הוֹצִיא מְאוֹרוֹת בְּיוֹם הָרְבִיעִי,
שֶׁהָיוּ תְלוּיִים בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שְׁנֹאמַר
בּוֹ אוֹר, הָאֲמֵן הַשְּׁנִי הוֹצִיא אֶת שְׂרָץ
הַמַּיִם, זֶהוּ שְׁכַתוּב יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְזֶה
הָיָה תְלוּי בְּיוֹם הַשְּׁנִי שְׁנֹאמַר בּוֹ מַיִם,
זֶהוּ שְׁכַתוּב יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם. כְּאֵן
מַיִם וְכֵאֵן מַיִם. הָאֲמֵן הַשְּׁלִישִׁי (הוֹצִיא
עֲשִׂיבִים וְרִיעִים) כְּנֶגֶד הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי,
שְׁנֹאמַר בּוֹ תִדְשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׂב
מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ, וְנֹאמַר בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
פָּרוּ וּרְבּוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ. מֵה זֶה
וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ? אֵלֶּא אוֹתָהּ שֶׁהִיֵּתָה
יְבֵשָׁה בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, נֹאמַר כְּאֵן וּמִלְאוּ
אֶת הָאָרֶץ, זֶהוּ שְׁכַתוּב מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְזֶה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה
צְבָאוֹת כְּנֶגֶד יְקוּוֹ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה
הַיְבֵשָׁה, כְּנֶגֶד מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי הִתְמַקְּנוּ שֵׁשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁל
הַכֶּסֶּא, וּכְבוֹ נִבְרָא אָדָם בְּצַלְמוֹ, שֶׁהוּא
מוֹכֵן לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶּא. זֶהוּ שְׁכַתוּב
וַיִּבְרָא אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ,
וְכֵאֵן שְׁתֵּי מִצְּוֹת, אַחַת - נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ, וְהַשְּׁנִיָּה - וַיִּבְרָא
אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

מֵהָאֵי עוֹף, וְאִית מָאן דִּירִית רוּחָא מֵהֵהוּא
עוֹף דְּאִיהוּ נֶעַר, שְׁמִיָּה כְּשֵׁם רַבִּיָּה, וְאִית
מָאן דִּירִית רוּחָא מִלְתַּתָּא דְּאַרְעָא, כְּמָה
דְּאָמַר קִהְלֵת (קִהְלֵת ג' כ"א) מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי
הָאָדָם הָעֵלָה הִיא לְמַעְלָה, וְרוּחַ הַבְּהֵמָה
הִירֵדֵת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תקונא שבע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שִׁית, וְדָא יוֹמָא שְׁתִּיתָאָה,
דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית א' לא) וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי, הֵכָא תִלַּת אוֹמְנִין
תְּנִינִין, אוֹמְן חַד אֲפִיק נְהוּרִין בְּיוֹמָא
רְבִיעָאָה, דִּהוּוּ תְלוּיִן בְּיוֹמָא קְדַמָּאָה
דְּאַתְמַר בֵּיה אוֹר, אוֹמְנָא תְּנִינָא אֲפִיק
רִיחָשָׂא מִמֵּיא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שם)
יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְדָא הוּוּה תְלוּיָא בְּיוֹמָא
תְּנִינָא, דְּאַתְמַר בֵּיה מַיִם, הֵדָא הוּא
דְכְּתִיב (שם ו') יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, הֵכָא
מֵיא וְהֵכָא מֵיא, אוֹמְנָא תְלוּיָאָה (אֲפִיק עֲשִׂבִין
וְרִיעִין) לְקַבֵּל יוֹמָא תְלוּיָאָה, דְּאַתְמַר
בֵּיה (שם י"א) תִדְשָׂא הָאָרֶץ דְשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ
זֶרַע לְמִינֵהוּ, וְאַתְמַר בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה (שם)
פָּרוּ וּרְבּוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ, מַאי וּמִלְאוּ
אֶת הָאָרֶץ אֵלֶּא הֵהִיא דִּהוּת יְבֵשָׁה בְּיוֹמָא
תְלוּיָאָה, אֲתַמַּר הֵכָא וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ,
הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו ו' א) מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ
(דף פג ע"ב) כְּבוֹדוֹ, וְדָא בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
יְהוָה צְבָאוֹת (ישעיהו ג' א), לְקַבֵּל יְקוּוֹ הַמַּיִם

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד (בראשית א' ט) וְתִרְאֶה הַיְבֵשָׁה, לְקַבֵּל מִלֵּא כֹל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה אֲתַקְּנוּ שִׁית דְּרָגִין דְּכְרִסְיָא, וּבֵיה אֲתַבְרִי
אָדָם בְּצַלְמוֹ, דְּאִיהוּ מוֹכֵן לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שם כ"ו) וַיִּבְרָא
אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, וְהֵכָא תְרִין פְּקוּדִין, חַד נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדַמוֹתֵנוּ (שם כ"ו), וְתְנִינָא וַיִּבְרָא אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

נעשה אדם, זו מצוה למול את הגר, להיות בצלמנו במילת הערלה, כדמותנו בפריעה, ואם שומר אות הברית בשניהם, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא. ואם מקיים זכור ושמור בשבת, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואין לו חלק בזרע ישראל, ואם מיחד את הקדוש ברוך הוא פעמים בכל יום בקריאת שמע ביום ובליילה, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואם הוא מניח תפלין של יד ותפלין של ראש בכל יום, שהם פנגד זכור ושמור, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואם הוא מקיים יבום וחליצה הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, והכל באהבה ויראה של הקדוש ברוך הוא.

ועוד, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למי אמר את זה (למעלה)? לאותם המלאכים שמברכים ומקדשים את הקדוש ברוך הוא למעלה בכל יום בברוך וקדוש קדוש קדוש. זהו שכתוב וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש. ומנין לנו שמברכים אותו? אלא כששואלים איה מקום כבודו להעריצו, אומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו, ואנו פנגדם מקדשים אותו בקדוש קדוש קדוש, ומברכים אותו ברוך כבוד יהוה ממקומו.

והם אומרים על ישראל נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. בצלמנו, שמקדשים את הקדוש ברוך הוא כמו שבארנו, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו כדמותנו, לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו, ועוד למעלה נעשה אדם, כאן נכללו כל הספירות,

נעשה אדם, דא פקודא למגזר ית גיורא, למהוי בצלמנו בגזירו דערלה, כדמותנו בפריעה, ואם נטיר אות ברית בתרוייהו איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואי מקיים זכור ושמור בשבת איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ולא אית ליה חולקא בזרעא דישראל, ואם מיחד לקודשא בריך הוא תרין זמנין בכל יומא בקריאת שמע ביממא ובליילא איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואם הוא מנח תפלין דיד ותפלין דרישא בכל יומא דאינון לקבל זכור ושמור איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואי איהו מקיים יבום וחליצה איהו בצלמנו כדמותנו ואי לאו לאו, וכלא ברחימו ודחילו דקודשא בריך הוא.

ועוד נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למאן אמר דא (לעילא), לאינון מלאכיא דמברכין ומקדשין לקודשא בריך הוא לעילא בכל יומא בברוך וקדוש קדוש קדוש, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ג') וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, ומנלן דמברכין ליה, אלא כד שאלין איה מקום כבודו להעריצו, אמרין ברוך כבוד יהוה ממקומו (יחזקאל ג יב), ואנן לקבליהון מקדשין ליה בקדוש קדוש קדוש, ומברכין ליה ברוך כבוד יהוה ממקומו.

ואינון אמרין על ישראל נעשה אדם בצלמנו כדמותנו (בראשית א כו) בצלמנו דמקדשין לקודשא בריך הוא כמה דאוקימנא, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו לעומתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו, ועוד לעילא נעשה אדם, הכא אתפלילו כל ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאינון עשר, וסלקין לחושפן אדם,

שְׁהָן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שְׁהָן
עֶשֶׂר, ועולות לְחֻשְׁבוֹן אָדָם,
וְאוֹמְרִים בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה,
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתָנוּ.
וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם - אֵלֹהֵי תַלְמִידֵי
חֻכְמַיִם שְׁמַתְגַּדְלִים בַּיָּם הַתּוֹרָה,
שִׁירֵשִׁים מִשֵּׁם נֶפֶשׁ חַיָּה, וּבַעוֹף
הַשָּׁמַיִם - אֵלֹהֵי בְּעָלֵי הַזְּכִיּוֹת
שְׁבֻזְכוֹתָם (שְׁבוּזוֹתָם) פּוֹרְחִים
לְמַעַלָּה וַיּוֹרְשִׁים מִשֵּׁם רוּחַ,
שֶׁהוּא עוֹף יְעוֹפֵף בְּכַנְפָּיִם שֶׁל
מַצּוֹת עֲשֵׂה, וּבִבְהֵמָה - אֵלֹהֵי עַמֵּי
הָאָרֶץ, שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם אֵל תִּירָאוּ
אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לְחַמְנוּ הֵם.
וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, הַשְּׂכִינָה
הַתַּחֲתוֹנָה נוֹטֶלֶת עֲצָה מִן הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ כַּתְּפָאֶרֶת
אָדָם לְשִׁבְתַּת בֵּית, שְׁעַל הָעַמּוּד
הָאֲמֻצְעֵי וְהַשְּׂכִינָה נֹאֲמַר זָכַר
וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם, וַיִּנְקְרָאוּ אָדָם,
וּכְמוֹתוֹ אָמַר לְמִטָּה בְּאָדָם וַחֲוָה,
זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
אָדָם, וּכְמוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּשְׂכִינָתוֹ נִקְרָא אַחַד, כִּי קָרָא
לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ אַחַד. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
כִּי אַחַד קְרָאֲתִיו, שְׁתַּפְּאֶרֶת הוּא
א"ח כּוֹלֵל תִּשְׁעֵי סְפִירוֹת,
הַמְּלַכּוֹת ד' עֲשִׂירֵית לוֹ, כְּלוּלָה
מִעֶשֶׂר שְׁהֵם יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
וְהַד' כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁהָן
יְהו"ה. הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת ד' מוֹרָה
עַל עֶשֶׂר, וְד' עַל אַרְבָּעָה, שְׁכַף
רְשׁוֹת הַיְחִיד - רְחִבּוֹ אַרְבָּעָה
וּגְבָהוּ עֶשְׂרֵה, וְהָרִי פְּרֻשׁוֹת.
וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִי"ם בְּרָא אֹתוֹ, כָּאֵן
מַצּוֹת תְּפִלִּין. בֹּא וְרֵא, כֹּל מִי
שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין עַל רֵאשׁוֹ וְעַל
זְרוּעוֹ, קוֹל עוֹלָה בְּכֹל יוֹם לְכֹל
הַחַיּוֹת, מְרַכְּבוֹת, וְאוֹפְנִים
וְשֹׂרְפִים וּמְלַאֲכִים שְׁמַמְנִים עַל
הַתְּפִלוֹת: תָּנוּ כְבוֹד לְדַמוֹת
הַמַּלְאָךְ, שֶׁהוּא מִי שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין,
שְׁעָלָיו נֹאֲמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת

וְאָמְרוּ בְּגִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדַמוֹתָנוּ, וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם (שם) אֵלִין תַּלְמִידֵי
חֻכְמַיִם דְּמַתְּרַבִּין בֵּימָא דְאוֹרִייתָא, דִּירְתִין
מִתַּמָּן נֶפֶשׁ חַיָּה, וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם אֵלִין מְאִרֵי
דְּזִכּוּן, דְּבִזְכוּתֵהוֹן (דְּזִכּוּתֵהוֹן) פְּרַחִין לְעֵילָא
וַיִּרְתִין מִתַּמָּן רוּחָא, דְאִיהוּ עוֹף יְעוֹפֵף בְּגַדְפִין
דְּפִקוּדִין דַּעֲשֵׂה, וּבִבְהֵמָה אֵלִין עַמֵּי הָאָרֶץ
דְּאֲתַמַר בְּהוֹן (בְּמַדְבַר י"ט) אֵל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ
כִּי לְחַמְנוּ הֵם.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׂכִינָתָא תַתָּא נְטִילַת עֲצָה
מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאֲתַמַר בֵּיהּ (יִשְׁעִיהּ)
כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשִׁבְתַּת בֵּית, דַּעֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא וּשְׂכִינָתָא עַלֵיָהּ אֲתַמַר (בְּרֵאשִׁית ה'
ב) זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם, וְאֲתַקְרִיאוּ אָדָם, וּכְגוֹוֹנָא
דִּילֵיהּ אָמַר לְתַתָּא בְּאָדָם וַחֲוָה, זָכַר וַיִּנְקְבָה
בְּרָאִם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם, וּכְמָה דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינָתֵיהּ אֲתַקְרִי אַחַד, הַכִּי קָרָא
לוֹן אַחַד לְאָדָם וּלְאִתְתֵיהּ, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (יִשְׁעִיהּ נ"א ב) כִּי אַחַד קְרָאֲתִיו, דְתַפְּאֶרֶת
אִיהוּ א"ח כּוֹלֵל תִּשְׁעֵי סְפִירָן, מְלַכּוֹת ד'
עֲשִׂירֵית לֵיהּ, כְּלִילָא מִעֶשֶׂר דְאִינוּן יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, וְאִיהִי ד' כְּלִילָא מֵאַרְבַּע אֲתוּן
דְאִינוּן יְהו"ה, קוּצָא דְאֵת ד' מוֹרָה עַל עֶשֶׂר,
וְד' עַל אַרְבָּעָה, דְהַכִּי רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחִבּוֹ
אַרְבָּעָה וּגְבָהוּ עֶשְׂרֵה וְהָא אוּקְמוּהָ.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
אֱלֹהִי"ם בְּרָא אֹתוֹ (בְּרֵאשִׁית ה' ב), הַכָּא
פְּקוּדָא דְתַפְּלִין, תָּא חֲזִי כֹל מָאן דְאַנַח תְּפִלִּין
עַל רֵישִׁיהּ וְעַל דְרוּעֵיהּ, קָלָא סְלִיק בְּכֹל יוֹמָא
לְכֹל חַיּוּן מְרַכְּבוֹת, וְאוֹפְנִים וְשֹׂרְפִים
וּמְלַאֲכִים דְמַמְנָן עַל צְלוֹתִין, הָבוּ יָקָר לְדִיוקְנָא
דְמַלְפָּא דְאִיהוּ מָאן דְאַנַח תְּפִלִּין, דַּעֲלֵיהּ
אֲתַמַר (שם) וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ

בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. (דף ט"ו ע"א) בְּצִלְמוֹ
בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, פְּגוּנָא דְתַפְלִין דְּמֵאֲרֵי
עֲלָמָא, דְּאִינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישָׁא
(דאיהו) דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאִיהִי כִּלְלָא
דְּתַלְתַּת סְפִירָן קְדָמָאִין, וְעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
כִּלְיִל שִׁית סְפִירָן, וְאִימָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל
רִישֵׁיהּ, אִיהוּ תַּפְלִין דְּאַנְחָה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּכָל יוֹמָא, בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים תַּפְלִין דִּיד, דָּא
שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה דְּאִיהִי קְשִׁירָא לֵיהּ, וְעֲלָהּ
אֲתַמַּר (בראשית מד ל) וּנְפֹשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ,
תְּרוּיְהוּ בִּיחּוּדָא חֲדָא בְּקְשׁוּרָא חֲדָא, רְצוּעָה
כְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא שְׂמַאלָא דָּא קְדוּשִׁין דִּילָהּ,
דְּאִיהִי טַבְעַת כְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא דִּילָהּ, וּבָהּ אִיהִי
קְשִׁירָא עַמִּיָּה וְאִיהוּ עַמָּה, הָא קְדוּשָׁה.

בְּרַבָּה כִּלְלָא דְשִׁבְעֵ סְפִירָן, וְאִינוּן שִׁבְעֵ
בְּרַכָּאן דְחַתָּן, דְּאִינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי
צְדִיק, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (משלי י ו) וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ
צְדִיק, דִּירִית מֵאִימָא עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישֵׁיהּ
אִיהוּ חֲכָמָה י', בָּהּ אֲתַעֲבִיד ז', שִׁבְעֵ בְּרַכָּאן
דִּירִית חַתָּן וְכֻלָּהּ, וְכִלְיִין בְּצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
דְּבִיָּה מְתִיחְדִין חַתָּן וְכֻלָּהּ, דְּאִיהוּ יֵאֵהֲדוּנָה י',
וְהָא אוּקְמוּהוּ כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵן (ר"ה א כט
י"א) וְתַרְגוּם דְּאֶחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאַרְעָא, וְאִיהוּ
אוֹת בְּרִית, דִּלִּית יְחוּדָא לְחַתָּן וְכֻלָּהּ בַּר מַנְיָה.
וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם (בראשית ב
א). וַיְכַלּוּ בְּצְדִיק אֲתַפְלִילָן כָּל אַבְרִין
וְכָל סְפִירָן, כָּל אַבְרִין דְּאִינוּן פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה,
דְּבִיָּה אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ לְמַעַבְדַּ כָּל
פְּקוּדֵינוּ, דְּאִיהוּ כָּ"ל כִּלְיִל כִּלְלָא וְאִיהוּ כִּלְלָא
וּמַנְיָה תְּלוּי כִּלְלָא, עַמּוּדָא דְּאִיהוּ סְבִיל שְׂמִיא
וְאַרְעָא עֲלֵיהּ, וּבִיָּה אֲתַעֲבִידוּ כִּלְלָא וּפְרַט וְכִלְלָא,
וּבְגִין דָּא וַיְכַלּוּ כִּלְיִל שְׂמִיא וְאַרְעָא, שָׁמַיִם
וְאַרְצֵן עֲלֵינוּ, וְכוּ נַעֲשׂוּ כִּלְלָא וּפְרַט וְכִלְלָא, וּמִשׁוּם זֶה וַיְכַלּוּ, כִּלְלָא שָׁמַיִם וְאַרְצֵן, שָׁמַיִם אֲשֶׁר וַיְמִים,

הָאֲדָם בְּצִלְמוֹ בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים
בָּרָא אוֹתוֹ. בְּצִלְמוֹ - בְּתַפְלִין שֶׁל
רֹאשׁ, כְּמוֹ הַתַּפְלִין שֶׁל רְבוּן
הָעוֹלָם, שֶׁהֵן הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
תַּפְלִין עַל הָרֹאשׁ (שְׁחָא) הָעַמּוּד
הָאֲמַצְעִי, שֶׁהִיא הַכִּלְלָא שֶׁל שְׁלֹשׁ
הַסְּפִירוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְהָעַמּוּד
הָאֲמַצְעִי כֹּלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת,
וְהֵאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תַּפְלִין עַל רֹאשׁוֹ,
הוּא הַתַּפְלִין שֶׁמְנַיֵחַ הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם. בְּצִלְמֵ
אֱלֹהִים - תַּפְלִין שֶׁל יָד, זֶה
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא
קְשׁוּרָה לוֹ, וְעֲלֵיהּ נֹאמַר וּנְפֹשׁוֹ
קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ, שְׁנֵיהֶם בִּיחּוּד
אֶחָד, בְּקֶשֶׁר אֶחָד, הַרְצוּעָה
כְּרוּכָה בְּאַצְבָּע שְׂמַאל, זֶה
הַקְּדוּשִׁין שֶׁלָּהּ, שֶׁהִיא הַטַּבְעַת
כְּרוּכָה בְּאַצְבָּע שֶׁלָּהּ, וּבָהּ הִיא
קְשׁוּרָה עִמּוֹ וְהוּא עַמָּה, הָרִי
קְדוּשָׁה.

בְּרַבָּה, הַכִּלְלָא שֶׁל שִׁבְעֵ סְפִירוֹת,
וְהֵן שִׁבְעֵ הַבְּרָכוֹת שֶׁל חַתָּן, שֶׁהֵן
ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עֲלֵינוּ נֹאמַר
וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, שִׁירֹשׁ עַל
מֵהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְהָאוֹת י' עַל
רֹאשׁוֹ הִיא חֲכָמָה י', בָּהּ נַעֲשָׂה
ז', שִׁבְעֵ בְּרָכוֹת שִׁירֹשׁ חַתָּן
וְכֻלָּהּ, וְכִלְיִים בְּצְדִיק יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוּ מְתִיחְדִים חַתָּן
וְכֻלָּהּ, שֶׁהוּא יֵאֵהֲדוּנָה י', וְהָרִי
פְּרֻשׁוּהוּ כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵן,
וְתַרְגוּם - שְׂאֲחוֹז בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵן,
וְהוּא אוֹת הַבְּרִית, שְׂאִין יְחוּד
לְחַתָּן וְכֻלָּהּ חוּץ מִמֶּנּוּ.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.
וַיְכַלּוּ, בְּצְדִיק נְכִלְיִים כָּל
הָאִיבָרִים וְכָל הַסְּפִירוֹת, כָּל
הָאִיבָרִים שֶׁהֵם מִצְּוֹת עֵשָׂה, שְׁבוּ
אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ
לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַמִּצְּוֹת, שְׁכ"ל
כֹּלֵל הַכָּל, וְהוּא הַכָּל, וּמִמֶּנּוּ
תְּלוּי הַכָּל, הָעַמּוּד שְׁנוּשָׂא שָׁמַיִם
וְאַרְצֵן עֲלֵינוּ, וְכוּ נַעֲשׂוּ כִּלְלָא וּפְרַט וְכִלְלָא, וּמִשׁוּם זֶה וַיְכַלּוּ, כִּלְלָא שָׁמַיִם וְאַרְצֵן, שָׁמַיִם אֲשֶׁר וַיְמִים,

וזה שמאל וימין, שמים - העמוד
האמצעי, כולל את שניהם, הארץ
- השכינה התחתונה, וכל צבאם
- נצח והוד, שהם צבא השמים,
משום שהוא כולל שבע ספירות
שדוד שבח בהם את הקדוש
ברוך הוא. זהו שכתוב לך יהו"ה
הגדלה והגבורה וגומר. בגלל זה
נקרא יום השביעי כלל שבע,
ועולים לשבעים של חשבון
התבות של קדוש וויכלו.

ויברך אלהיים ביום השביעי, זו
האם העליונה שהיא אלהיים.
אחר שכלל בו שבע ספירות,
נקראו על שמו כל השבתות שבע
שבתות, אחר כך כולל בו שלש
ספירות עליונות שכוללות באם
העליונה, וקורא להם שביעי
שביעי שביעי על שמו. זהו
שכתוב ויכל אלהיים ביום
השביעי, הנה אחד שכלול בו,
וישבות ביום השביעי - זה השני,
ויברך אלהיים את יום השביעי
- הרי שלש, להפיל בעשר
ספירות, שאין ספירה שלא
נכללת בעשר, כל אחת
בממשלתה, אבל ממשלת הצדיק
היום השביעי, בו נקראו כל
הספירות השביעיות, שבעים
תבות הן בקדוש וויכלו, וזכור
ושמור הרי שבעים ושתיים
כחשבון ויכלו.

ובשבת צריך לתקן שלחן עם
ארבע רגלים, כמו השלחן
שלמעלה, שנאמר בו זה השלחן
אשר לפני יהו"ה, ועליה נאמר
תערוף לפני שלחן, שלחנו של
הקדוש ברוך הוא זו השכינה,
היא מצד הצפון שהוא גבורה,
ומשום זה תקנו בעלי המשנה
שלחן בצפון, ונר דולק לימין
כמו שלמעלה, שנאמר בו מנורה
בדרום, מטה באמצע מצד
העמוד האמצעי.

אש ומים ודא שמאלא וימינא, שמים עמודא
דאמצעיתא כליל תרוייהו, הארץ שכינתא
תתאה, וכל צבאם נצח והוד דאינון צבא
השמים, בגין דאיהו כליל שבע ספירן דשבח
דוד בהון לקודשא בריך הוא הדא הוא, דכתיב
(ד"ה א כט יא) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר,
בגין דא אתקרי יום השביעי כלל שבע, וסלקין
לשבעין דחשבון תיבין דקדוש וויכלו.

ויברך אלהיים ביום השביעי (בראשית ב ב), דא
אימא עלאה דאיהי אלהיים פתר דכליל
ביה שבע ספירן, אתקריאו על שמייה פלהו
שבתות שבע שבתות, לכתר כליל ביה תלת
ספירן עלאין דכליל באימא עלאה, וקרא לון
שביעי שביעי שביעי על שמייה, הדא הוא
דכתיב (שם) ויכל אלהיים ביום השביעי הא
חד דכליל ביה, וישבות ביום השביעי דא
תנינא, ויברך אלהיים את יום השביעי הא
תלת לאתפללא בעשר ספירן, דלית ספירה
דלא אתפלילת בעשר, כל חדא בממשלה
דילה, אבל ממשלה דצדיק יום השביעי ביה
אתקריאו כל ספירן שביעיות, שבעין תיבין
אינון בקדוש וויכלו, וזכור ושמור הא שבעין
ותירן כחשבון ויכלו.

ושבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע
רגלין, פגוונא דפתורא דלעילא
דאתמר ביה (יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני
יהו"ה, ועלה אתמר (תהלים כג ה) תערוף לפני
שלחן, פתורא דקודשא בריך הוא דא
שכינתא, איהי מסטרא דצפון דאיהו גבורה,
ובגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון,
ונר דליק לימינא פגוונא דלעילא, דאתמר
ביה מנורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא
דעמודא דאמצעיתא.

תָּא חֲזִי שְׂכִינְתָּא אֲתִקְרִיאת פְּתוּרָא מִסְטָרָא
 דְּשַׁמְאֵלָא, וּמְנַרְתָּא מִסְטָרָא דִּימִינָא,
 וּמִטָּה מְמוּצַעַת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא,
 וּבִגִין דָּא זְווגָא דִּילֵיהּ בְּאַמְצְעִיתָא בֵּין צְפוּן
 לְדָרוּם, וְהָא אוּקְמוּהָ רַבְּנֵי כָל הַנוֹתֵן מִטָּתוֹ
 בֵּין צְפוּן לְדָרוּם הוּיִין לֵיהּ בְּנִים זְכָרִים וְכוּ',
 פְּתוּרָא אִיהִי סְמִיכָא עַל אַרְבַּעָה סְמִיכִין, דְּאִיהִי
 בְּגוּוּנָא דְגּוּפָא דְסְמִיכִין לֵיהּ דְרוּעִין וְשׁוּקִין
 דְּאִינוּן אַרְבַּע, וְצָרִיךְ שִׁית נְהֵמִין מֵהַאי סְטָרָא
 וְשִׁית נְהֵמִין מֵהַאי סְטָרָא. (דף פד ע"ב).

וְרָזָא דְמִלָּה זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי
 יְהו"ה (יחזקאל מא כב), ז"ה בְּחֻשְׁבוֹן ו' ו',

דְּאִינוּן שִׁית פְּרָקִין דְּתָרִין דְרוּעִין וְשִׁית פְּרָקִין
 דְּתָרִין שׁוּקִין, דְּהָא שְׂכִינְתָּא אֲתַעְבִּידַת גּוּפָא
 לְמַלְפָּא בְּכָל תְּקוּנָא דִּילָהּ, וּבְאֵלִין תָּרִין עֶשֶׂר
 פְּרָקִין דְּנוּקְבָא, וְתָרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין דְּדְכוּרָא,
 מְלֹאכְיָא אֲמָרִי וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְגוּמַר, ז"ה עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אַח"ד, ז"ה עִם שְׂכִינְתָּא אַח"ד, וְכֹלָא
 יְהו"ה אַחַד, מֵיחַד תְּרוּיְהוּ, וְלִקְבֹּל זֶה אֶל זֶה
 אָמַר דּוּד עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע רְנָנוֹת, וְאִינוּן לְקַבֵּל
 עֶשְׂרִין וְאַרְבַּע סְפָרֵי אוּרִייתָא.

זֶה אִיהוּ לְקַבֵּל אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל חֵיהּ לְתַלַּת
 חִיוּוּן, זֶה תְּנִינָא לְקַבֵּל אַרְבַּע גְּדַפִּין לְכָל
 חִיוּא לְתַלַּת חִיוּוּן, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְמִלָּה
 וְאַרְבַּעָה פְּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּעָה פְּנִים לְאַחַת
 לָהֶם (יחזקאל א' ו'), דְּכֹלְהוּ פְּרַחֲזִין בְּפִתּוּרָא קְדָם
 יְהו"ה בְּכַמְּהָ רְנָנוֹת, וְצָרִיךְ לְחַבְרָא לְהַאי
 פְּתוּרָא אוּרִייתָא דְאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וּבִגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, שְׁנַיִם
 שְׂאוּכְלִין עַל שְׁלַחַן אַחַד וְכוּ', וְאִם הוּא חַד
 אוּרַח וְחַד בַּעַל הַבַּיִת, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוּרַח
 מְבָרֵךְ, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ דָּא עַמּוּדָא

בָּא וְרָאָה, שְׂכִינָה נִקְרֵאת שְׁלַחַן
 מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהַמְּנֹרָה מִצַּד
 הַיְמִין, וּמִטָּה מְמוּצַעַת מִצַּדוֹ שֶׁל
 הַעַמּוּד הָאֲמִצְעִי, וּמִשּׁוּם זֶה זְווגוּ
 בְּאַמְצַע בֵּין צְפוּן לְדָרוּם, וְהָרִי
 פְּרֻשׁוּהָ חֲכָמִים, כָּל הַנוֹתֵן מִטָּתוֹ
 בֵּין צְפוּן לְדָרוּם יֵהיִי לוֹ בְּנִים
 זְכָרִים וְכוּ'. הַשְּׁלַחַן סְמוּךְ עַל
 אַרְבַּעָה עַמּוּדִים, שֶׁהוּא כְּמוֹ
 שֶׁהַגּוֹף שְׂתוּמְכִים בּוֹ הַזְרוּעוֹת
 וְהַשּׁוּקִים שֶׁהֵם אַרְבַּע, וְצָרִיךְ
 שֶׁשָּׂה לְחַמִּים מִצַּד זֶה, וְשֶׂשָּׁה
 לְחַמִּים מִצַּד זֶה.

וְכוּד הַדְּבָר - זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר
 לְפָנֵי יְהו"ה, ז"ה בְּחֻשְׁבוֹן ו' ו',
 שֶׁהֵם שֶׂשָּׁה פְּרָקִים שֶׁל שְׂתֵי
 הַזְרוּעוֹת וְשֶׂשָּׁה הַפְּרָקִים שֶׁל שְׂתֵי
 הַשּׁוּקִים, שֶׁהָרִי הַשְּׂכִינָה נַעֲשִׂית
 גּוּף לְמַלְךְ בְּכָל תְּקוּנָהּ, וּבְאֵלוֹ
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַפְּרָקִים שֶׁל הַנּוּקְבָה
 וְשְׁנַיִם עֶשֶׂר הַפְּרָקִים שֶׁל הַזְכָּר,
 הַמְּלֹאכִים אוֹמְרִים וְקָרָא זֶה אֶל
 זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ
 וְגוּמַר. ז"ה עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הוּא אַח"ד, ז"ה עִם הַשְּׂכִינָה
 אַח"ד, וְהַכֹּל יְהו"ה אַח"ד, מֵיחַד
 אֶת שְׁנַיִהֶם, וּכְנֻגַד זֶה אֶל זֶה אָמַר
 דּוּד עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע רְנָנוֹת, וְהֵם
 כְּנֻגַד עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעָה סְפָרֵי
 הַתּוֹרָה.

זֶה הוּא כְּנֻגַד אַרְבַּעָה פְּנִים לְכָל
 חֵיהּ לְשֵׁלֶשׁ חִיוּת, זֶה הַשְּׁנַיִם כְּנֻגַד
 אַרְבַּעָה פְּנִים לְכָל חֵיהּ לְשֵׁלֶשׁ
 חִיוּת, וְזֶהוּ סוּד הַדְּבָר - וְאַרְבַּעָה
 פְּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּעָה פְּנִים לְאַחַת
 לָהֶם, שְׂכֵלָם פּוֹרְחִים בְּשְׁלַחַן
 לְפָנֵי יְהו"ה בְּכַמְּהָ רְנָנוֹת, וְצָרִיךְ
 לְחַבְרָא לְשְׁלַחַן הַזֶּה תּוֹרָה, שֶׁהִיא
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוּם זֶה
 פְּרֻשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׁנַיִם
 שְׂאוּכְלִים עַל שְׁלַחַן אַחַד וְכוּ',
 וְאִם הוּא אַחַד אוּרַח וְאֶחָד בַּעַל
 הַבַּיִת, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוּרַח
 מְבָרֵךְ. בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ זֶה

העמוד האמצעי למעלה, ואורח
מברוך זה הצדיק, שנאמר בו
וארח צדיקים כאור נגה וגומר,
והצדיק הוא בשבת כאורח שבא
והולך בכל שבת ושבת.

השבת שכינה, בעל הבית שלה
- העמוד האמצעי, והוא בוצע
ופורס פרוסת לחם שהיא טפה,
ונותן לאורח שהוא צדיק ועני,
ואורח מברוך לבעל הבית בכל
מכל כל, שהם שלשת האבות,
בברכות שהם התברכו,
שהברכות על ידי הצדיק יורדות
לעמוד האמצעי. זהו שכתוב
וברכות לראש צדיק. מי זה ראש
הצדיק? זה העמוד האמצעי.
תשע ברכות הן ממעלה למטה,
מכתר עד צדיק, ותשע הן ממטה
למעלה, מצדיק עד פתח עליון,
וכן עלות לשמונה עשרה,
והפלה כלולה מהם.

הפלה למשה, תפלה לדוד, בית
הכנסת הוא כנוס של כל
הברכות, התפלה היא משום
שהוא סוס לקדוש ברוך הוא,
והיא נעשית טפלה לרוכב, כף
פרשוהו בעלי המשנה, אין
הרוכב טפל לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב. יש טפל בט' ויש
תפל בת', כמו היאכל תפל מבלי
מלח?! והתפלה הזו כף היא
בת'.

והיא פוס של יין, שהוא יין
חשובן סו"ד מן יסוד, וצריך בו
עשרה דברים, כמו שבארוהו
בעלי המשנה, והן כחשובן י' מן
יסוד, והם עטור ועטוף, הדחה
ושטיפה, ח"י ומלא, מקבלו
בשתי ידיו ונותנו בימין, ונותן
עניו בו, ומסלקו מן הקרקע
טפח, ומשגרו במתנה לאנשי
ביתו, עטור מצד של עטרה של
ברית מילה, עטוף, עטה אור
כשלמה, ואם הוא עני שאין לו

דאמצעיתא לעילא, ואורח מברוך דא צדיק
דאתמר ביה (משלי ד יח) וארח צדיקים כאור נגה
וגומר, וצדיק איהו בשבת כאורח דאתי ואזיל
בכל שבת ושבת.

שבת שכינתא, בעל הבית דילה עמודא
דאמצעיתא, ואיהו בוצע ופריס פרוסא
דנהמא דאיהי טפה, ויהיב לאורח דאיהו צדיק
ועני, ואורח מברוך לבעל הבית בכל מפל כל
דאינון תלת אבהו, בברכן דאתברכו אינון,
דברכאן על ידי הצדיק נחתין לעמודא
דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (משלי יו) וברכות
לראש צדיק, מאן ראש צדיק דא עמודא
דאמצעיתא, תשע ברכאן אינון מעילא לתתא
מכתר עד צדיק, ותשע אינון מתתא לעילא
מצדיק עד פתח עלאה, וכלהו סלקין ח"י,
וכלה כלילא מנייהו.

תפלה למשה תפלה לדוד, בית הכנסת איהו
כנוסיא דכלהו ברכאן, תפלה איהו
בגין דאיהו סוס לקודשא בריך הוא, ואיהו
אתעבידת טפלה לרוכב, הכי אוקמוהו מארי
מתניתין אין הרוכב טפל לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב, אית טפל בט' ואית תפל בת',
כגון היאכל תפל מבלי מלח (אייב ו יו), והאי
תפלה הכי איהו בת'.

ואיהו פוס דיין, דאיהו יין חושבן סו"ד מן
יסוד, וצריך ביה עשרה דברים כמה
דאוקמוהו מארי מתניתין, ואינון כחושבן י'
מן יסוד, ואינון עטור ועטוף הדחה ושטיפה
ח"י ומלא, מקבלו בתרי ידוי ונותנו בימין,
ויהיב עינוי ביה, ומסלקו מן הקרקע טפח,
ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה, עטור מסטרא
דעטרה דברית מילה, עטוף עוטה אור
כשלמה (תהלים קד ב), ואם הוא עני דלית ביה

אֶלָּא רְבִיעִית לוג דְּאִיהִי שְׁעוּרָא דְּאֵת ד', אֶתְמַר
(שם קב א) תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה,
הִדְחָה מְלַגְאוּ וּשְׁטִיפָה מְלַבֵּר, וְרָזָא דְמִלָּה
וְטַהְרוּ וְקִדְּשׁוּ (ויקרא טז ט).

אֶלָּא רְבִיעִית לוג, שְׁהִיא הַשְׁעוּר
שֶׁל הָאוֹת ד', נֶאֱמַר תְּפִלָּה לְעֵנִי
כִי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה
מִבְּפָנִים וּשְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, וְסוּד
הַדְּבָר - וְטַהְרוּ וְקִדְּשׁוּ.

קָם סְבָא חֲדָא מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאי, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ, אֲבָל
הָאִי כּוּס צָרִיךְ לְסַלְקָא לִיהַּ בְּדַרְגוּי, עֲטוּר
מִסְטָרָא דְעֵטְרָה דְאִיהִי כְתָר עֲלִיוֹן עַל רִישָׁא
דְצַדִּיק, עֲטוּף פְּגוֹן עוֹטָה אֹר פְּשֻׁלְמָה, מֵאִי
עוֹטָה דָּא י' דְאֶתְעֲטַף בְּאוּר וְאֶתְעֵבִיד אֹוִיר,
וְהָאִי דְאֶתְעֲטַף אִיהוּ חֲכָמָה, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה
דְאִיהוּ וְטַהְרוּ וְקִדְּשׁוּ, טַהְרָה מִסְטָרָא דְכֹהֲנָא,
דְאֶתְמַר בְּכֹהֲנָא טָבַל וְעָלָה אֶתְדִפִּי לְמִיכַל
בְּתַרוּמָה, וְקִדְּשׁוּ מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא, הִדָּא הוּא
דְכְּתִיב וְקִדְּשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מִסְטָרָא דְצַדִּיק
ח"י עֲלִמִין פְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְצִלּוֹתָא, וּמְלָא
מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא, וּמְקַבְּלוּ בְּשֵׁתִי
יְדִיו וְנוֹתְנוּ בִימִין, דָּא הֵהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהַּ (דברים
לג ב) מִימִינוּ אִשׁ דֵּת לָמוּ, כִּי יִמִּינְךָ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים, וְאִיהוּ יִמִּינְךָ יְהו"ה (דף פה
ע"א) נֶאֱדָרִי בְּכַח (שמות טו ו), תְּרִין יְדִין אֵינּוֹן
ה"ה, חַד שְׁמָאֲלָא וְחַד יִמִּינָא, וּבְגִין דָּא צָרִיךְ
לְאֶתְיִיחָבָא בְּחַמְשׁ אֶצְבָּעָאן, מְשׁוּם כּוּס
יְשׁוּעוֹת אֶשָׁא (תהלים קיז יג), וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ,
עֲלִיִּיהוּ אֶתְמַר (שם קמה טו) עֵינִי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ,
וְאֵינּוֹן תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט דְאֵינּוֹן י' י', דְאֵינּוֹן
בֵּת עֵינָא יִמִּינָא וּבֵת עֵינָא שְׁמָאֲלָא, וּבֵינֵיִיהוּ
ו' זְעִירָא זְעִיר אֲנָפִין, דְאִיהוּ שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי
שׁ (שיר ה טו).

קָם זָקֵן אֶחָד מֵאַחַר הַצֵּל שֶׁל רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,
יְפָה אִמְרַתְּ, אֲבָל אֵת הַכּוּס הַזֶּה
צָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָהּ בְּדַרְגוֹתֶיהָ, עֲטוּר
- מִצַּד שֶׁל עֲטָרָה, שְׁהִיא כְתָר
עֲלִיוֹן עַל רֹאשׁ הַצַּדִּיק, עֲטוּף -
כְּמוֹ עֲטָה אֹר פְּשֻׁלְמָה. מַה זֶה
עוֹטָה? זֶה י' שֶׁהִתְעֲטַף בְּאוּר
וְנִעְשָׂה אֹוִיר, וְזֶה שֶׁהִתְעֲטַף הוּא
חֲכָמָה, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, שֶׁהוּא
וְטַהְרוּ וְקִדְּשׁוּ, טַהְרָה מִצַּד הַכֹּהֵן,
שֶׁנֶּאֱמַר בְּפֶתַח טָבַל וְעָלָה, נִטְהַר
לְאֶכַל בְּתַרוּמָה, וְקִדְּשׁוּ מִצַּד
הַשְּׁמָאֵל. זֶהוּ שְׁפָתַיב וְקִדְּשֵׁת אֶת
הַלְוִיִּם, ח"י מִצַּד שֶׁל צַדִּיק ח"י
הַעוֹלָמִים כּוֹלֵל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
בְּרַכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וּמְלָא מִצַּד
שֶׁל הַעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, וּמְקַבְּלוּ
בְּשֵׁתֵי יְדָיו וְנוֹתְנוּ בִימִין, זֶהוּ
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מִימִינוּ אִשׁ דֵּת לָמוּ,
כִּי יִמִּינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים,
וְהוּא יִמִּינְךָ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בְּכַח,
שְׁתֵּי יְדָיִם הֵן ה"ה, אֶחָת שְׁמָאֵל
וְאֶחָת יְמִין, וּמְשׁוּם כֶּךָ צָרִיךְ
לְהִנְתֵּן בְּחַמְשׁ אֶצְבָּעוֹת, מְשׁוּם
כּוּס יְשׁוּעוֹת אֶשָׁא, וְנוֹתֵן עֵינָיו
בּוֹ, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר עֵינִי כָל אֵלֶיךָ
יִשְׁבְּרוּ, וְהֵם שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֶמֶת
שְׁהֵם י' י', שְׁהֵם בֵּת עֵין יְמִין וּבֵת
עֵין שְׁמָאֵל, וּבֵינֵיהֶם ו' קְטָנָה,
זְעִיר אֲנָפִין, שֶׁהוּא שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי
שׁ.

וּמִסְלָק מִן הַקְּרַקַּע טַפַּח מִצַּד שֶׁל
י' קְטָנָה חֲכַמַת שְׁלָמָה, וּמְשַׁגְרוּ
בְּמִתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, זֶה הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בֶּה יִשְׁמַח מִשָּׂה
בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלוֹת אֵין לָנוּ
אֶלָּא אַרְבַּעָה, ח"י מ"לָא

וּמִסְלָקוֹ מִן הַקְּרַקַּע טַפַּח מִסְטָרָא דִּי זְעִירָא
חֲכַמַת שְׁלָמָה, וּמְשַׁגְרוּ בְּמִתְנָה
לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ דָּא אֵימָא עֲלָאָה, דְאֶתְמַר בֶּה
יִשְׁמַח מִשָּׂה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלוֹתָא לִית לָן

אַלָּא אַרְבַּעַה, ח"י מ"לא ש"טיפה
ה"דְּחָה, וְסִמְנִיד חַמְשָׁה, וְהֵן מִצַּד
שֶׁל הָאוֹת ה' שְׁהִיא רְבִיעִית
לְחֻשְׁבוֹן, וְהִיא דְּל"ת עֲנִיָּה,
מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו' שֶׁהוּא
שֶׁשׁ הַדְּרָגוֹת, הַפּוֹס הוּא בְּסוּד שֶׁל
יֵאֵהֲדוּנָה י', שֶׁהוּא כ"ו ה"ס, פּוֹס
בְּחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים.

תקון שמונה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תְּר"י, שֵׁם שֶׁבַת,
כְּמוֹ כֵן ב' רֵאשִׁית בְּר"א שִׁית, וְהֵן
שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם נֹאמַר
וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר. פְּעַמִּים
הַזְכִּיר פֶּאֶן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה
הַעֲלִינָה וְהַתְּחַתּוּנָה. לְדַרְתָּם, מָה
זֶה לְדַרְתָּם? אֵלָּא אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשָׁנִי
בְּתֵי הַלֵּב, וּמִפְּנֵי מִשְׁם יֵצֵר הָרַע
שֶׁהוּא חָלוּל שַׁבָּת. בְּרִית עוֹלָם,
זֶה צְדִיק, שֶׁשְּׁנִיָּהֶם שׁוֹרִים עָלָיו,
אֶחָד לְמִלְאֵת אוֹתוֹ וְאֶחָד
לְהַתְּמֵלָא מִמֶּנּוּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁתֵּי כְלִיּוֹת - נֶצַח
וְהוֹד, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סְבָא - הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שְׁלֹשׁ שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
שְׁבִיעֵי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג
שַׁבָּת וְנ"הר יוֹצֵא מֵעֵדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּזָּן. וְנָהָר, יֵשׁ נָהָר
וְיֵשׁ נָהָר, יֵשׁ נָהָר שְׁנַקְרָא נָהָר
פְּלָגִיו, וְיֵשׁ נָהָר שְׁנַקְרָא נַחַל
קְדוּמִים, עַל הָעֵדָן הַעֲלִיּוֹן נֹאמַר
עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זולָתְךָ,
הַנָּהָר הַזֶּה הוּא ו', שְׁיוֹצֵא מֵהָעֵדָן
הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא א', וְעוֹבֵר בֵּין
הָאָפָא וְהָאָפָא וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה, וּמְגִיעַ עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי,
וּמִשְׁם מְשַׁקָּה אֶת הַגִּזָּן, שְׁהִיא
הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוּנָה.

אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁשׁוּמַר דִּירָה
לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא מִתְקַרֵּב
לְשֵׁם עֶצֶב הַטְּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה
שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֵנּוּם, שְׁעֲלִיָּה נֹאמַר

שְׁ"טִיפָה ה"דְּחָה, וְסִמְנִיד חַמְשָׁה, וְאִינוֹן
מִסְטָרָא דָּאת ה' דְּאִיְהִי רְבִיעִית לְחֻשְׁבָּנָא,
וְאִיְהִי דְּל"ת עֲנִיָּה, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו'
דְּאִיְהוּ שִׁית דְּרָגִין, הַפּוֹס אִיְהוּ בְּרִזָּא
דִּיאֵהֲדוּנָה י' דְּאִיְהוּ כ"ו ה"ס, פּוֹס בְּחֻשְׁבָּנָא
אֱלֹהִים.

תקונא תמניא וארבעין

בְּרֵאשִׁית תַּמְן תְּר"י תַּמְן שֶׁבַת, כְּגוֹוֹנָא דָּא
ב' רֵאשִׁית בְּר"א שִׁית, וְאִינוֹן
תְּרֵי שַׁבָּתוֹת, עֲלִיְהוּ אֲתַמַּר (שמות לא טז) וְשָׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת
וְגוֹמַר, תְּרִין זְמַנִּין אֲדַפִּיר הַכָּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, לְדַרְתָּם מֵאֵי לְדַרְתָּם,
אֵלָּא זַכָּאָה אִיְהוּ מֵאֵן דְּעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת
בְּתֵרִי בְּתֵי לְבָא, וְאֲתַפְּנִי מִתַּמְן יֵצֵר הָרַע דְּאִיְהוּ
חָלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צְדִיק, דְּשָׁרִיין
תְּרוּיְהוּ עֲלֵיהּ, חַד לְאֲמִלְאָה לִיהּ וְחַד
לְאֲתַמְלִיא מִיְנִיהּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִינוֹן תְּרִין פְּלִיין נֶצַח וְהוֹד, בְּנוֹי
דִּישְׂרָאֵל סְבָא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת
שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלִין תְּלַת אֲבָהָן, עֲנַג
שַׁבָּת וְנ"הר יוֹצֵא מֵעֵדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגִּזָּן (בראשית ב' ט), וְנָהָר, אִית נָהָר וְאִית נָהָר, אִית
נָהָר דְּאֲתַקְרִי נָהָר פְּלָגִיו, וְאִית נָהָר דְּאֲתַקְרִי
נַחַל קְדוּמִים, עֵדָן עֲלָאָה עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (ישעיה טד
א) עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זולָתְךָ, הֵאֵי נָהָר
אִיְהוּ ו', דְּנַפְיָא מֵעֵדָן עֲלָאָה דְּאִיְהוּ א', וְאֲעֵבֵר
בֵּין אָפָא וְאִימָא, וְאִזִּיל חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִטֵּי
עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי, וּמִתַּמְן אֲשַׁקִּי לְגַנְתָּא דְּאִיְהִי
שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה.

זַכָּאָה אִיְהוּ מֵאֵן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבָּת דְּאִיְהוּ
לְבָא, דְּלֹא אֲתַקְרִיב תַּמְן עֲצִיבוּ דְּטְחוּל,
וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיְהוּ נוֹרָא דְּגִיְהֵנּוּם, דְּעֲלָה אֲתַמַּר

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

וציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכשאניח מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה מפני שרי גברתי אנכי ברחת.

ער הטחול נאמר של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

וציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד (דף פ"ב ע"ב) וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל, וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברחת, פגוונא דשפחה דאברהם דאתמר בה (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי אנכי ברחת.

טחול עליה אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף דטפה סרוחה, פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש

פֿשֿטֿתֿי אֶת פֿתַּנְתִּי אֵיכְכָּה
אֶלְבֿשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכְכָּה
אֶטְנַפֵּם, וּמְשֹׁם זֶה צָרִיךְ אָדָם
בְּשֶׁבֶת לִשְׁנוֹת בְּלִבוֹשִׁים, בְּנֵר
וּבמֶאֱכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיֹּת מוֹסִיף
מִחֵל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת,
וְכֹל הַגּוֹרֵעַ, גּוֹרֵעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵס וְשָׁלוֹם.

תקון תשעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיהֶם וְרֹאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים,
מִי אֱלֹהִים - הוּא אֱלֹהֵינוּ, מִי בְּרָא
לְאֱלֹהֵינוּ. שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם - זוֹ
קְרִיאַת שְׁמַע, רֵאשִׁי תְּבוֹת שְׁמַע
שְׁמֵיחֵדִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים, וְתִמְצְאוּ שֵׁם
מִי שֶׁהוּא כָּלֵל שֶׁל חֲמִשִּׁים
אוֹתִיּוֹת. וּבְמָה צָרִיךְ לִיחַדוֹ
בְּשִׁחְרִית? בְּאוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ רוֹם
יִדְּיָהּ נֶשֶׁא, שֶׁהוּא מְרוֹם, מְשֹׁם
שֶׁהוּא מְרוֹמִים יִשְׁפֹּן, וְרֵא"ו
שְׁשֵׁם או"ר, וְזֶה אוֹר הַפְּכָכִים,
שְׁבָהֶם הַשְּׂכִינָה יוֹצֵאת. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם,
וּמְשֹׁם זֶה קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילָה,
כְּמוֹ שְׁבָאוּהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה
בִּיצִיאַת הַפְּכָכִים, עָרַב וּבִקֵּר
צְרִיכִים לִיחַד אוֹתָהּ עִם הַמְּלָךְ,
מְשֹׁם שְׁבָעָרַב הִיא כְּאֵה עִמוֹ
וּבִבְקָר הִיא שְׂבָה אֶלָּיו, וְזֶה הָעָרַב
שֶׁל יִצְחָק וּבִקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם,
שְׁשֵׁם בְּעֵלָה בֵּין יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצִיא, זֶה הַמוֹצִיא לְחֵם
מִן הָאָרֶץ, בְּשִׁבְלִילָה נֹאמַר לְחֵמוֹ
נִתֵּן וְכוּ'. וְעוֹד הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
צְבָאָם, אֵלּוּ מֵאֲתֵימִם אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֵה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע,
לְכֹלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וְיִקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת וְגוֹמֵר, זֶה
אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ כְּתִפְאָרַת אָדָם

הוּא, דָּא שְׂבָת, וְעֵלִיָּה אֲמַרְתָּ שְׂכִינְתָּא פֿשֿטֿתֿי
אֶת פֿתַּנְתִּי אֵיכְכָּה אֶלְבֿשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלֵי
אֵיכְכָּה אֶטְנַפֵּם (שיר ה' ג), וּבְגִין דָּא צָרִיךְ בַּר נֶשׁ
בְּשֶׁבֶת לִשְׁנוּי בְּלִבוֹשִׁין בְּשִׂרְגָא בְּמֶאֱכָלִין,
וְצָרִיךְ לְמַהוּי מוֹסִיף מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל
הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת, וְכֹל
הַגּוֹרֵעַ גּוֹרֵעִין לִיה הִיא נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵס
וְשָׁלוֹם.

תקונא תשע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
וְרֹאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים (ישעיה מ לו), מִי
אֱלֹהִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, מִי בְּרָא לְאֱלֹהֵינוּ, שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם דָּא קְרִיאַת שְׁמַע, רֵאשִׁי תִּיבִין
שְׁמַע דְּמִיחֵדִין יִשְׂרָאֵל לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
פְּעֻמִּים, וְתִשְׁפְּחוּ תַמְן מִי דְּאִיהוּ כָּלְלָא
דְּחֲמִשִּׁין אַתְּוּוֹן, וּבְמֵאֵי צָרִיךְ לִיחַדָּא לִיה
בְּשִׁחְרִין, בְּהֵהוּא דְּאֲתַמַּר בֵּיה (חבוקק ג י) רוֹם
יִדְּיָהּ נֶשֶׁא, דְּאִיהוּ מְרוֹם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְרוֹמִים
יִשְׁפֹּן. וְרֵא"ו דְּתַמְן או"ר, וְדָא אוֹר הַפְּכָכִים,
דְּבַהוּן שְׂכִינְתָּא נִפְקַת הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה
מ כו) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, וּבְגִין דָּא קְרִיאַת
שְׁמַע בְּלִילָיָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין
בִּיצִיאַת הַפְּכָכִים, עָרַב וּבִקֵּר צְרִיכִין לִיחַדָּא
לָהּ עִם מְלָפָא, בְּגִין דְּבְעָרַב הִיא כְּאֵה עִמִּיהָ,
וּבִבְקָר הִיא שְׂבָה לְגַבִּיָּה (אסתר ב יד), וְדָא עָרַב
דְּיִצְחָק וּבִקֵּר דְּאַבְרָהָם, דְּתַמְן בְּעֵלָה בֵּינֵיהוּ
יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצִיא, דָּא הַמוֹצִיא לְחֵם מִן הָאָרֶץ,
בְּגִינָה אֲתַמַּר (ישעיה לג טז) לְחֵמוֹ נִתֵּן וְכוּ',
וְעוֹד הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, אֵלּוּ רַמ"ח
תִּיבִין דְּקְרִיאַת שְׁמַע, לְכֹלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא, הֵדָּא
הוּא דְּכְתִיב (בראשית ב ט) וְיִקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת

וְגוֹמֵר, דָּא הֵהוּא דְּאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיה מד יג) כְּתִפְאָרַת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, דְּקָרָא

לְשֶׁבֶת בֵּית, שְׁקָרָא שְׁמוֹת לְכָל
חַיִּית הַקֹּדֶשׁ וּלְכָל הַשְּׂרָפִים
וְהַאֲוִפְנִים וְהַצְּבָא שְׁלַמְעֵלָה, לְכָל
אֶחָד קָרָא לוֹ בְּשֵׁם יְדוּעַ וּבִדְרָגָה
יְדוּעָה, לְהוֹדִיעַ לְכָל אֶחָד מִמְּקוֹם
שְׁנִטְל, כְּמוֹ שְׁנַחֲלֵי הַיָּם שְׁחוֹזְרִים
לְמִקוֹם שְׁנִטְלוּ בְּשִׁלְיָחוֹת. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל
הַיָּם וְגוֹמֵר, אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים
הוֹלְכִים שָׁם הֵם שְׂבִים לְלֶכֶת.
מִמְּקוֹם שֶׁהוֹלְכִים, לְשֵׁם חוֹזְרִים
בְּשִׁלְיָחוֹת.

מְרֹב אוֹנִים - זֶה כְּתוּר עֲלִיוֹן,
וְאֲמִיץ כַּח - זוֹ חֲכָמָה, מֵהוּ כְּחוּ?
הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, אִישׁ לֹא נַעֲדָר -
זֶהוּ כָּלֵל שֶׁל שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת. מֵה
זֶה אִישׁ, יְהוּ"ה אִישׁ מִלְּחָמָה יְהוּ"ה
יְהוּ"ה שְׁמוֹ? אִישׁ - א' כְּתוּר
עֲלִיוֹן, י' חֲכָמָה, ש' שֶׁרֵשׁ הָאֵלֶּן,
שֵׁהֵם הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תְּשׁוּבָה
וְדַאי. וְעוֹד, מְרֹב אוֹנִים - זֶה
הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, הָאוֹנִים שֶׁלוֹ
נִצַּח וְהוֹד, וְאֲמִיץ כַּח - זֶה צַדִּיק,
אִישׁ לֹא נַעֲדָר - יְהוּ"ה אִישׁ
מִלְּחָמָה, וְהָרִי נִתְבָּאָר.

קָם הַזָּקֵן מֵאֲחֵר צִלוֹ שֶׁל רַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, כִּי
שְׁמַעְתִּי אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה, שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם, שְׂאוּ כְמוֹ שְׂאוּ
יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ, וְזֶה קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
לְיְהוּ"ה רַאשִׁית, הַמְרוֹם שֶׁלוֹ כְּתוּר
עֲלִיוֹן. מִי - הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה שְׁבָרָא
הָעוֹלָם בְּאֵלָה. מִי הֵם אֵלָה? אֵלָה
רַאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתֵם, וְהֵם שְׁלֹשֶׁת
הָאֲבוֹת. הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם,
אֵלּוֹ צְבָא הַשָּׁמַיִם שֶׁהֵם נִצַּח
וְהוֹד, מֵה מִסְפָּר שְׁלֵהֶם? אֵלּא
מִסְפָּר וְחֻשְׁבוֹן שְׁפִכֵל, זֶה
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה. לְכֹלֶם בְּשֵׁם
יְקָרָא, זוֹ הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
שְׁנַאמֵר לְמִשָּׁה בְּשִׁבְלִיהָ וְאֲדַעַךְ
בְּשֵׁם. מְרֹב אוֹנִים, אוֹתוֹ שְׁנַאמֵר
בוֹ וַיְדַגּוּ לְרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, וְזֶה
צַדִּיק, וְהוּא אֲמִיץ כַּח, אִישׁ צַדִּיק,

שְׁמַהֲן לְכָל חַיִּית הַקֹּדֶשׁ וּלְכָל שְׂרָפִים
וְאוֹפְנִים וְצְבָא דְלַעֲיָלָא, לְכָל חַד קָרָא לִיה
בְּשֵׁם יְדוּעַ וּבִדְרָגָא יְדוּעָא, לְאֶשְׁתַּמּוּדַע לְכָל
חַד מֵאַתֵּר דְּאַתְנַטִּיל, כְּגוֹוִנִי דְנַחֲלִי יִמָּא
דְּאַתְחַזְרוּ לְאַתֵּר דְּאַתְנַטִּילוּ בְּשִׁלְיָחוֹתָא, הַדָּא
הוּא דְכַתִּיב (קהלת א ז) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל
הַיָּם וְגוֹמֵר, אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הוֹלְכִים שָׁם
הֵם שְׂבִים לְלֶכֶת, מֵאַתֵּר דְּאַזְלִין תַּמָּן חוֹזְרִין
בְּשִׁלְיָחוֹתָא.

מְרֹב אוֹנִים (ישעיה מ כו) דָּא כְּתוּר עֲלָאָה, וְאֲמִיץ
כַּח דָּא חֲכָמָה, מֵאִי כַח דִּילִיה אִימָא
עֲלָאָה, אִישׁ לֹא נַעֲדָר אִיהוּ כָּלֵלָא דְתִלְת
סְפִירָן, מֵאִי אִישׁ יְהוּ"ה אִישׁ מִלְּחָמָה יְהוּ"ה
שְׁמוֹ (שמות טו א), אִישׁ א' פְּתוּר עֲלָאָה י' חֲכָמָה
ש' שְׂרָשָׁא דְאֵילָנָא דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה
וְדַאי, וְעוֹד מְרֹב אוֹנִים דָּא עֲמוּדָא
דְּאֲמִצְעִיתָא, אוֹנִים דִּילִיה נִצַּח וְהוֹד, וְאֲמִיץ
כַּח דָּא צַדִּיק, אִישׁ לֹא נַעֲדָר יְהוּ"ה אִישׁ
מִלְּחָמָה, וְהָא אֲתַמֵּר.

קָם סְבָא כְּתוּר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר רַבִּי
רַבִּי, הָאִי קָרָא הַכִּי שְׁמַעְנָא לִיה, שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם, שְׂאוּ כְמוֹ שְׂאוּ יְדֵיכֶם
קֹדֶשׁ (תהלים קלד ב), וְדָא קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לְיְהוּ"ה
רַאשִׁית (ירמיה ב ג), מְרוֹם דִּילִיה פְּתוּר עֲלָאָה, מִי
אִימָא עֲלָאָה דְבָרָא עֲלָמָא בְּאֵלָה, מֵאֵן אֵלָה,
אֵלָה רַאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתֵם (שמות ו יד), וְאֵינוֹן תִּלְת
אֲבָהֵן, הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם (ישעיה מ כו) אֵלִין
צְבָא הַשָּׁמַיִם דְּאֵינוֹן נִצַּח וְהוֹד, מֵאִי מִסְפָּר
דְּלֵהוֹן, אֵלּא מִסְפָּר וְחֻשְׁבוֹן דְּכֹלָא דָּא שְׂכִינְתָא
עֲלָאָה, לְכֹלֶם בְּשֵׁם יְקָרָא (שם) דָּא שְׂכִינְתָא
תַּתָּאָה, דְּאַתַּמֵּר לְמִשָּׁה בְּגִינָה (שמות לג
יז) וְאֲדַעַךְ (דף פ"ט ע"א) בְּשֵׁם, מְרֹב אוֹנִים (ישעיה מ
כו). הֵהוּא דְאַתַּמֵּר בֵּיה (בראשית מח טז) וַיְדַגּוּ לְרֹב

הפח שלו הוא הפח של מעשה
בראשית, שנאמר בו ועתה יגדל
נא פח אדנ"י, לא נעדר מהשכינה
לעולם, וזה וזה הכל אמת,
שבעים פנים לתורה.

אמר לו: זקן זקן, מרב אונים
ואמיץ פח, שם אדם הראשון,
שם אברהם יצחק ויעקב, שם
משה ואהרן, שם דוד ושלמה
ושנים עשר שבטים, וכל
הנשמות של ששים רבוא של
ישראל ושל כל הדורות העליונים
והתחתונים, שנאמר בהם כי את
אשר ישנו פה עמנו עומד היום
וגומר, כלם שם, איש לא נעדר,
לא חסר מהם אחד מהחשובין,
כמו צבא השמים.

ועוד מרב אונים - זה הפה,
שנאמר בו פה און, ואמיץ פח -
זה אלהי"ם, שהיא האם העליונה
שמתלבשת בגבורה, וברא
העולם במדת הדין, ומשום כן
הוא גבור אמיץ פח. איש לא
נעדר - זה יעקב, שנאמר בו
ויעקב איש תם. מה שנאמר
בשלוש אלה, נאמר בשלוש
העליונים ונאמר בשלוש
התחתונים, המספר של כלם,
השכינה היא מספר הימים.

תקון חמשים

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי
שמעון ואמר: שאו מרום עיניהם
וראו מי ברא אלה, ראשי תבות
ש'או מ'רום ע'יניהם - ש'חרית
מ'נחה ע'רבית, שלש תפלות,
עליהן נאמר הן כל אלה יפעל
א"ל פעמים שלוש עם גבר,
משום שהם המרפכה של שלשת
האבות, ועליהם נאמר אלה
תולדות השמים והארץ
בהבראם, אלה פסל את
הראשונים, אלה ודאי פסל את
הראשונים שאמרו אלה אלהי"ך

בקרוב הארץ ודא צדיק, ואיהו אמיץ פח איש
צדיק, פח דיליה איהי פח דעובדא דבראשית,
דאתמר בה (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח
אדנ"י, לא נעדר משכינתא לעלם, והאי והאי
פלא קשוט, שבעין אנפין לאורייתא.

אמר ליה סבא סבא, מרוב אונים ואמיץ פח
תמן אדם קדמאה, תמן אברהם יצחק
ויעקב, תמן משה ואהרן, תמן דוד ושלמה,
ותרין עשר שבטין, וכל נשמתין דשתין רבוא
דישראל, ודכל דרין עלאין ותתאין, דאתמר
בהון (דברים כט יד) כי את אשר ישנו פה עמנו
עומד היום וגומר, פלהו תמן, איש לא נעדר
לא חסר מנייהו חד מחשבנא, פגוונא דצבא
השמים.

ועוד מרוב אונים דא כהנא, דאתמר ביה פה
און, ואמיץ פח דא אלהי"ם דאיהי
אימא עלאה, דאתלבשת בגבורה וברא עלמא
במדת הדין, ובגין דא איהו גבור אמיץ פח,
איש לא נעדר דא יעקב, דאתמר ביה (בראשית
כה כז) ויעקב איש תם, מה דאתמר בתלת אלין,
אתמר בתלת עלאין, ואתמר בתלת תתאין,
מספר דכלהו שכינתא איהי מספר הימים.

תקונא חמשיין

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי שמעון
ואמר, שאו מרום עיניכם וראו מי
ברא אלה (בראשית כה כז), ראשי תיבין ש'או מ'רום
ע'יניהם ש'חרית מ'נחה ע'רבית, תלת עלותין,
עלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל
פעמים שלוש עם גבר, בגין דאינון מרפכה
דתלת אבהון, ועלייהו אתמר (בראשית ב ד) אלה
תולדות השמים והארץ בהבראם, אלה פסל
את הראשונים, אלה ודאי פסיל לקדמאין
דאמרו (שמות לב ד) אלה אלהי"ך ישראל, דאנון

ישראל, שהם תולדות של תהו, שנרמזו בראשי תבות תולדות ה'שמים ו'הארץ תה"ו, והם חמשה מינים שנאמר בהם בה' בראם, והם עמלקים, גבורים, נפילים, ענקים, רפאים, ומשום כך טרחה ה' בשבילם, משום שבה' בראם, ה' של אברהם, ועליה נאמר לא תהו בראה, לשבת ביניהם, לשבת יצרה, לעשות מהם ישוב.

ומשום הה' הזו, אלה, שהם שלשת אבות, תקנו שלש תפלות, להוריד בהם את הקדוש ברוך הוא ולהעלות בהם את השכינה שהיא ה' קטנה, שעמוד האמצעי הוא הגוף, ושתי זרועותיו ימין ושמאל, שבהם אוהז בה, ועל הגוף היא עולה, ומי מעלה אותה על הגוף? מ"י, האם העליונה, מי ברא אלה, וכשעולה, עולים עמה כל הצבא שלמעלה. זהו שכתוב המוציא במספר צבאם, וכל ישראל, שהם ששים רבוא, מתיחסים בצבא שלמעלה, לכלם בשם יקרא, כלם נקראו על שם הצבא שלמעלה, איש לא נעדר מהחשבון.

והשכינה בגלות, בזמן שמרחק בעלה ממנה, לפעמים מתפרנסת על ידי שליח, לפעמים על ידי האבות, לפעמים על ידי האמא, לפעמים על ידי האבא, לפעמים על ידי הבנים, לפעמים על ידי הצדיק, והכל נותן בעלה שהוא ו', הוא בין אבא ואמא בן י"ה, וכשהוא בין האב והאם, הוא מוריד לה פרנסתה על ידי האב והאם, וכשיורד בין שתי הזרועות שיש בהם ששה פרקים, מוריד לה פרנסה בשתי זרועות, וכשמוריד בגוף שהוא יעקב, מוריד לה מזון על ידו, וכשמוריד בשתי השוקים, שהם שוקיו

תולדין דתהו, דאתרמיז בראשי תיבין תולדות השמים ו'הארץ תה"ו, ואינון חמש מינין דאתמר בהון בה' בראם, ואינון עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים, ובגין דא טרחת ה' בגינייהו בגין דבה' בראם ה' דאברהם, ועלה אתמר (ישעיה מה יח) לא תהו בראה למיתב בינייהו, לשבת יצרה למעבד ישובא מנייהו.

ובגין האי ה', אלה דאינון תלת אבהן תקינו תלת צלותין, לנחתא בהון לקודשא בריך הוא, לסלקא לשכינתא בהון דאיהי ה' זעירא, דעמודא דאמצעייתא איהו גופא, ותרין דרועין דיליה ימינא ושמאלא, דבהון אחיד בה, ועל גופא אסתלקת, ומאן סליק לה על גופא מ"י אימא עלאה, מי ברא אלה, וכד סלקת סלקין עמה כל צבא דלעילא, הדא הוא דכתיב (שם מ כו) המוציא במספר צבאם, וכל ישראל דאינון שתין רבוא מתיחסין בצבא דלעילא, לכלם בשם יקרא, פלהו אתקריאו על שם צבא דלעילא, איש לא נעדר מחושבנא.

ושכינתא בגלותא בזמנא דאיהו מרחקא בעלה מינה, לזמנין אתפרנסת על ידי שליח, לזמנין על ידי אבהן, לזמנין על ידי אימא, לזמנין על ידי אבא, לזמנין על ידי בנין, לזמנין על ידי דצדיק, וכלא יהיב בעלה דאיהו ו', איהו בין אבא ואימא בן י"ה, וכד איהו בין אבא ואימא, נחית לה פרנסהא על ידי אבא ואימא, וכד נחית בין תרין דרועין דאית בהון שית פרקין, נחית לה פרנסה בתרין דרועין, וכד נחית בגופא דאיהו יעקב, נחית לה מזונא על ידיה, וכד נחית בתרין שוקין דאינון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש דאית בהון ו' פרקין, נחית לה מזונא על ידיהו, וכד נחית

בְּצִדִיק נְחִית לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵיהּ, וְכַד נְחִית
 בַּהּ (ד' פ' ע"ב) דְּאַתְחַבְרוּ בַּהּ, לֹא צְרִיךְ לְנַחְתָּא
 מְזוֹנָא לָהּ עַל יְדֵי שְׁלִיחָא בְּעַלְמָא, אֲלֵא עַל
 יְדֵיהּ, וְכַד נִפְיָא בַּהּ, אִסְתַּלַּק עַד אֵין סוּף דְּאִיהוּ
 א', מְזוֹנָא דִּילָהּ לֹאוּ בְּזִכּוּתָא תְּלִיא מְלֵתָא,
 וְלֹא בְּחַיִּים דְּאִינוּן אַבָּא וְאִמָּא, וְלֹא בְּבָנֵי
 דְּאִינוּן נְצַח וְהוּד, אֲלֵא בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלֵתָא,
 וְכַד נְחִיתת מְאַתְרָהּ וְנְחִיתת קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְדִיירָא עִמָּה, אֲתַמַּר בֵּיהּ וּבְבִנְהָא אֵין מְזַל
 לְיִשְׂרָאֵל, אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְכִיב עַל
 כְּרוּ"ב דְּאִיהוּ מְטַטְרוּ"ן וְאִיהוּ בְּרוּ"ךְ,
 וּמְתַפְרִנְסַת עַל יְדֵיהּ, דְּאִיהוּ עֶבֶד עוֹלָם עֶבֶד
 דִּילָהּ, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא אִיהִי אֲתַפְרִנְסַת עַל יְדֵי
 שְׁלִיחָא, וְכַל דָּא פְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל הֲכִי
 אֲתַפְרִנְסַת.

זְבָאָה אִיהוּ מָאן דְּסָלִיק לָהּ לְאַתְרָהּ,
 וְלִקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְרֵיהּ, דְּאַתְמַר
 בֵּיהּ (ישעיה יט א) (הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל עֵבֶק קַל), הִנֵּה יְהוָה
 יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ (שם כו כא), אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר
 אַבָּא, וְכִי יָכוֹל בַּר נַשׁ לְאַחְזָרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְאַתְרֵיהּ, אָמַר לִיהּ אֵין, כְּמָה דְּאַשְׁכַּחְנָא
 בְּדוּד דְּאָמַר (תהלים קלב ד) אִם אֲתָן שְׁנַת לְעֵינֵי
 לְעַפְעַפֵּי תְּנוּמָה עַד אֲמַצָּא מְקוּם לִיהו"ה וְכו',
 בַּהּ הוּא זְמַנָּא דְּבַר נַשׁ אַחְזָר לִיהּ לְאַתְרֵיהּ, מַה
 כְּתִיב בֵּיהּ מִמְּקוֹמוֹ יַפֵּן בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, וּבְמֵאֵי
 חֲזָרִין לִיהּ לְאַתְרֵיהּ, אֲלֵא בְּשְׁלִימוֹ דְּתַקּוּנָא
 דְּתַקִּינוּ בְּצִלּוֹתָא, וְאוּכַח דְּבַתַּר דְּאָמַר מִמְּקוֹמוֹ
 יַפֵּן בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, אָמַר הַמְּיַחֲדִים אֶת שְׁמוֹ
 עָרַב וּבִקֵּר תְּמִיד בְּכָל יוֹם אוֹמְרִים פְּעַמִּים,
 וְאִינוּן ה"ה, דְּצְרִיךְ לְאַחְזָרָא י' לְגַבֵּי ה' דְּאִיהוּ
 מְקוּם דְּלְעִילָא, וְלְאַחְזָרָא ו' לְגַבֵּי ה' דְּאִיהִי
 מְקוּם דְּלְתַתָּא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוּמֵי
 לָהּ, שְׁהִיא מְקוּם שְׁלֵמָטָה, מְשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע

עַמּוּדֵי שָׁשׁ, שֵׁשׁ בְּהֵם שֵׁשׁ
 פְּרָקִים, מוֹרִיד לָהּ מְזוֹן עַל יְדָם,
 וּכְשִׁמוֹרִיד לָהּ בְּצִדִיק, מוֹרִיד לָהּ
 מְזוֹן עַל יְדוֹ, וּכְשִׁמוֹרִיד בַּהּ,
 כְּשִׁמְתַּחְבְּרוּ ו' בַּהּ, לֹא צְרִיךְ
 לְהוֹרִיד לָהּ מְזוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחָא
 בְּעוֹלָם אֲלֵא עַל יְדוֹ, וּכְשִׁיוֹצֵא
 בַּהּ, מִתְּעֵלָה עַד אֵין סוּף שְׁהוּא
 א'. מְזוֹנָה לֹא בְּזִכּוּת הַדְּבָר תְּלוּי,
 וְלֹא בְּחַיִּים שְׁהֵם הָאֵב וְהָאֵם, וְלֹא
 בְּבָנִים, שְׁהֵם נְצַח וְהוּד, אֲלֵא
 הַדְּבָר תְּלוּי בְּמִזְלָא, וּכְשִׁיּוֹרְדַת
 מִמְּקוּמָהּ וְיורֵד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְדוּר עִמָּה, נְאֻמַּר בַּהּ וְעַל בְּנֵיהּ,
 אֵין מְזַל לְיִשְׂרָאֵל, אֲלֵא הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא רוֹכֵב עַל כְּרוּ"ב, שְׁהוּא
 מְטַטְרוּ"ן, וְהוּא בְּרוּ"ךְ,
 וּמְתַפְרִנְסַת עַל יְדוֹ, שְׁהוּא עֶבֶד
 עוֹלָם, עֶבֶד שְׁלָהּ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
 הִיא מְתַפְרִנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, וְכַל
 זֶה כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כִּף
 מְתַפְרִנְסַת.

אֲשֵׁרֵי מִי שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ לְמִקּוּמָהּ
 וְאֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִקּוּמוֹ,
 שְׁנֹאמַר בו (הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל עֵבֶק קַל)
 הִנֵּה יְהוָה יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ. אָמַר
 לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אַבָּא, וְכִי יָכוֹל
 אָדָם לְהַחְזִיר אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְמִקּוּמוֹ? אָמַר לוֹ: כֵּן, כְּמוֹ
 שְׁמַצָּאנוּ בְּדוּד שְׁאָמַר, אִם אֲתָן
 שְׁנַת לְעֵינֵי לְעַפְעַפֵּי תְּנוּמָה עַד
 אֲמַצָּא מְקוּם לִיהו"ה כו'. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁאָדָם מְחִזִּיר אוֹתוֹ לְמִקּוּמוֹ,
 מַה כְּתוּב בו? מִמְּקוֹמוֹ הוּא יַפֵּן
 בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, וּבְמָה מְחִזִּירִים
 אוֹתוֹ לְמִקּוּמוֹ? אֲלֵא בְּשִׁלּוּמוֹת
 הַתְּקוּן שְׁתַּקְּנוּ בְּתַפְלָהּ, וּמוֹכִיחַת,
 שְׁאָחַר שְׁאָמַר מִמְּקוֹמוֹ יַפֵּן
 בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, אָמַר, הַמְּיַחֲדִים
 אֶת שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר תְּמִיד בְּכָל
 יוֹם אוֹמְרִים פְּעַמִּים, וְהֵם ה"ה,
 שְׁצְרִיךְ לְהַחְזִיר י' לָהּ, שְׁהוּא
 הַמְּקוּם שְׁלֵמָעֵלָה, וּלְהַחְזִיר ו'
 שְׁלֵא יַחְזִיר אֶת ה' שְׁלֵמָעֵלָה עַד

שִׁיחֲזִיר אֶת ה' שְׁלֹמֶטָה, וְסוּד
הַדָּבָר - לֹא אָבֵא בְעִיר וְגוֹמֵר,
וְהָרִי פְרֻשִׁיהָ.

תקון אחד וחמשים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, מִה זֶה אֶת?
אֵלָּא כִּף פְּרֻשִׁיהָ הַקְּדֻמוֹנִים, כֹּל
הָאֵתִים הֵם לְרַבּוּי, וְאִ"ת הַזֶּה
הַתּוֹרָה כְּלוּלָה מֵא' עַד ת', שְׁבִי
נִבְרָאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְעוֹד אֶת
הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, זֶהוּ שְׁכֵנוֹב וְאִתָּה תִשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם, וְאֶת בַּת זִוְגוֹ עִמוֹ, וְאֶת
- זֶה צְדִיק וְכַת זִוְגוֹ, הָאָרֶץ -
הַכְּלִי שֶׁל כָּלם לְהוֹצִיא בֵּה זְרַעִים
וּפְרוֹת, וְסוּד הַדָּבָר - וְכָל שִׁיח
הַשְּׂדֵה טָרֵם יִהְיֶה בְּאָרֶץ וְגוֹמֵר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנֵי, סוּד עֲלִיּוֹן
יֵשׁ כָּאן, אֵף עַל גֵּב שֶׁהַכֵּל נִבְרָא
וְנִתְקַן בְּשֵׁם שֶׁל יְהוָה, שֶׁהֵם אֶת
הַשָּׁמַיִם, וְסוּד הַדָּבָר - י"ה
בְּשָׁמַיִם, ו"ה בְּאָרֶץ. זֶהוּ שְׁכֵנוֹב
יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל ה' אָרֶץ.
עִם כֹּל זֶה שֶׁהַכֵּל נִתְקַן בְּאַרְבַּע
אוֹתוֹת, אֵין יוֹרֵדֵת נִבְעִיָּה
מִלְמַעְלָה עַל הַזְּרַעִים וְהַפְּרוֹת
שֶׁהֵם שִׁיחַ הַשְּׂדֵה שֶׁהוּא צְדִיק,
וְעֵשֶׁב הַשְּׂדֵה שֶׁהוּא הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, וְלָמָּה? מִשּׁוּם שֶׁאָדָם
אֵין, שֶׁהוּא יוֹד ה"א וְא"ו ה"א,
לְעַבֵּד אֶת הָאֲדָמָה.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבֵא,
הַשִּׁיחַ, מִנֵּין לָנוּ שֶׁהוּא צְדִיק?
אָמַר לוֹ: בְּנֵי, בּוֹ תִמְצָא ח"י ש',
הוּא כּוֹלֵל שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֶאֱן,
שֶׁהֵם שֶׁרֶשׁ הָאֵילָן, וְזֶה ח"י
הַעוֹלָמִים, שֶׁהוּא אוֹת בְּצִבָּא
שְׁלוֹ, צִבָּאוֹת הוּא עִמָּהֶם, כּוֹלֵל
שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת כְּנֻגַד שְׁלֹשׁת הַעֲנָפִים
שֶׁל ש'.

וְהָרִי ש' שֶׁל שְׁלֹשׁת הָאֲבוֹת הֵם,
אֵלָּא ש' הַעֲלִיּוֹנָה - עֲנִפֵי הָאֵילָן,
ש' הַתַּחְתּוֹנָה - שְׁרָשֵׁי הָאֵילָן.

דְּלֹא יִחֲזִיר לָהּ דְּלַעֲיִלָּא, עַד דִּיחֲזִיר לָהּ
דְּלַתְתָּא, וְרִזָּא דְּמִלָּה לֹא אָבֵא בְעִיר
וְגוֹמֵר (הוֹשַׁע יֵא ט) וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תקונא חד וחמשים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ, מֵאֵי אֶת, אֵלָּא הֵכִי אוֹקְמוּהָ
קְדֻמָּאִין, כֹּל אֶתִּין לְרַבּוּיָא, וְדָא אִ"ת אוֹרִייתָא
כְּלִילָא מֵא' וְעַד ת', דְּבִה אֶתְבְּרִיאוּ שְׁמִיָּא
וְאֶרְעָא, וְעוֹד אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם דָּא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (מַלְכִים א ח) וְאִתָּה
תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְאֶת בַּת זִוְגִיָּה עִמִּיהָ, וְאֶת דָּא
צְדִיק וְכַת זִוְגִיָּה, הָאָרֶץ מֵאֲנָא דְכְּלָהוּ לְאֶפְקָא
בֵּה זְרַעִין וְאֶבִּין, וְרִזָּא דְּמִלָּה וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה
טָרֵם יִהְיֶה בְּאָרֶץ וְגוֹמֵר (בְּרֵאשִׁית ב ה).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי, רִזָּא עֲלָאָה הַכָּא, אֵף
עַל גֵּב דְּכִלָּא אֶתְבְּרִי וְאֶתְקַן בְּשִׁמָּא
דִּיהו"ה, דְּאִינוֹן אֶת הַשָּׁמַיִם, וְרִזָּא דְּמִלָּה י"ה
בְּשָׁמַיִם, ו"ה בְּאָרֶץ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים צו
י"א) יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל ה' אָרֶץ, עִם כֹּל דָּא
דְּכִלָּא אֶתְקַן בְּד' אֶתּוּון, לֹא נַחִית נִבְעִינוּ
מִלַּעֲיִלָּא עַל זְרַעִין וְאִבִּין דְּאִינוֹן שִׁיחַ הַשְּׂדֵה
דְּאִיהוּ צְדִיק, וְעֵשֶׁב הַשְּׂדֵה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, וְלָמָּה בְּגִין דְּאָדָם אֵין, דְּאִיהוּ
יוֹד ה"א וְא"ו ה"א לְעַבֵּד אֶת הָאֲדָמָה.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר אָבֵא, שִׁיחַ מִנָּא לָן
דְּאִיהוּ צְדִיק, אָמַר לִיה בְּרִי בִּיה תִּשְׁפַּח
ח"י ש', אִיהוּ כְּלִיל תְּלַת עֲדָרֵי צֶאֱן, דְּאִינוֹן
שְׁרָשָׁא דְּאֵילָנָא, וְדָא חֵי עֲלָמִין, דְּאִיהוּ אוֹת
בְּצִבָּא דִּילִיָּה, צִבָּאוֹת אִיהוּ עִמָּהוֹן, כְּלִיל
תְּלַת דְּרָגִין לְקַבֵּל תְּלַת עֲנָפִין דִּש'.

וְהָא ש' דְּתְלַת אֲבָהִין אִינוֹן, אֵלָּא ש' עֲלָאָה
עֲנִפֵי אֵילָנָא, ש' תְּתָאָה שְׁרָשֵׁי אֵילָנָא,
וּבְגִין דָּא וְכָל שִׁיחַ דָּא צְדִיק, וְכָל עֵשֶׁב ע"ב

ומשום זה, וְכָל שִׁיחַ - זֶה צִדִּיק, וְכָל עֶשֶׂב - ע"ב ש', זֶה יַעֲקֹב הַכּוֹלֵל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם עֲנַפֵּי הָאֵילָן, וְעוֹלָיִם לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט, שִׁבְשָׁם הַזֶּה נִבְרָאוּ עֶשְׂבִים וְאֵילָנוֹת שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהָעֶשֶׂב הַזֶּה נֹאמַר עָלָיו וְעֶשֶׂב לַעֲבוֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, לֶחֶם אֲבִירִים אֲכָל הַתּוֹרָה, שְׁנֹאמַר בּוֹ לֶךְ אֲכָל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ, וְהוּא לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, ה' שֶׁל אָדָם שְׁנֹאמַר בָּהּ הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. מֵה זֶה לַעֲבוֹדַת הָאָדָם? אֵיךְ עֲבוֹדָה כָּאֵן אֵלָּא תַפְלָה, שֶׁהִיא עֲבוֹדַת הַשְׂכִּינָה, עֲבוֹדַת יְהו"ה וְדָא, וְעָלֶיהָ נֹאמַר יֵצֵא אָדָם לַפְעֵלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב. יֵצֵא אָדָם לַפְעֵלוֹ - זֶה תַפְלַת שְׁחִירַת. וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב - זֶה תַפְלַת מִנְחָה, שְׁנֹאמַר בָּהּ וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשִׂדָה לַפְּנוֹת עָרֵב.

תקון שנים וחמשיים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים. אֱלֹהִים חֲמֵשׁ אוֹתוֹת כְּחֻשְׁבוֹן ה', א"ד מִן אֲדִנִּי כִּף עוֹלָה לַחֲמֵשׁ, וְסוּד הַדְּבָר - וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. בֹּא וּרְאֵה, הַתְּעוֹרְרוֹת צְרִיכָה מִמֶּטָה לְמַעְלָה, וְאַחַר כֵּן וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְהִשְׁקָה ו' הִיא הַשְׁקָאָה מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, שֶׁהִיא נִחַל קְדוּמִים שְׁנִמְשָׁךְ מִן הַמַּחַ, וְכֵן צְרִיף לְהַעִיר הַתְּעוֹרְרוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה מִהָאֲשָׁה, וְסוּד הַדְּבָר - אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ, וּמִיָּד וְיִלְדָה זָכָר. הַנְּקֵבָה אֲדִנִּי, הַזָּכָר יְהו"ה, כְּשִׁמְקֵדִימָה הַבַּת, שׁוֹלֵט הַזָּכָר וְנַעֲשֶׂה יֵאֱהוּדוֹנָה, וְסוּד הַדְּבָר - יְהוּה אֲדִנִּי חִילִי, וְעַל בְּמוֹתֵי יִדְרִיכֵנִי - אֵלוֹ הָאֲבוֹת, לְמִנְצַח בְּגִינּוֹתֵי - הָאָמָה וְשִׁתֵּי הַשּׁוֹקִים.

ש' דָּא יַעֲקֹב כָּלִיל תְּלַת אֲבָהוֹן, דְּאִינוּן עֲנַפֵּי אֵילָנָא, וְסַלְקִין לְשִׁבְעִין וַתְּרִין שְׁמָהוֹן דְּוִיסַע וַיָּבֵא וַיֵּט, דְּבַהֲאֵי שְׁמָא אֲתַבְּרִיאוּ עֲשִׁבִין וְאֵילָנִין דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין דְּצִדִּיקָא, וְהֵאֵי עֶשֶׂב עָלֶיהָ אֲתַמַּר (תהלים קד יד) וְעֶשֶׂב לַעֲבוֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, לֶחֶם אֲבִירִים אֲכָל אִישׁ (שם עח כו), וְאִיהוּ נִהְמָא דְּאוּרִייתָא. (ד' ט' 19 ו"א) דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (קהלת ט ז) לֶךְ אֲכוֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ, וְאִיהוּ לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, ה' דְּאָדָם דְּאֲתַמַּר בָּהּ הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, מְאִי לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, לִית עֲבוֹדָה הַכָּא אֵלָּא צְלוֹתָא, דְּאִיהִי פּוֹלְחָנָא דְּשְׁכִינְתָּא, עֲבוֹדַת יְהו"ה וְדָא, וְעָלֶיהָ אֲתַמַּר (תהלים קד כג) יֵצֵא אָדָם לַפְעֵלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב, יֵצֵא אָדָם לַפְעֵלוֹ דָּא צְלוֹתָא דְּשְׁחִירַת, וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב דָּא צְלוֹתָא דְּמִנְחָה, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (בראשית כד טג) וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשִׂדָה לַפְּנוֹת עָרֵב.

תקונא תריין וחמשיין

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֱלֹהִים. חֲמֵשׁ אֲתוּוֹן כְּחֻשְׁבוֹן ה', א"ד מִן אֲדִנִּי הַכִּי סָלִיק לַחֲמֵשׁ, וְרִזָּא דְּמַלְהָ וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה (בראשית ב' ט). תָּא חֲזִי אֲתַעְרוּתָא צְרִיכָא מִתַּתָּא לְעֵילָא, וְלִבְתַּר וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְהִשְׁקָה ו' אִיהוּ שְׁקִיּוֹ מֵעֵילָא לְתַתָּא, דְּאִיהוּ נִחַל קְדוּמִים דְּאֲתַמְשָׁךְ מִן מוּחָא, וְהַכִּי צְרִיף לְאֲתַעְרָא אֲתַעְרוּתָא בְּקִדְמִיתָא מֵאֲתַתָּא, וְרִזָּא דְּמַלְהָ אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ (ויקרא יב ב) וּמִיָּד וְיִלְדָה זָכָר, נּוֹקְבָא אֲדִנִּי, דְּכָר יְהו"ה, כִּד אֲקִדְמִית בְּרַתָּא שְׁלִיט דְּכוּרָא וְאֲתַעְבִּיד יֵאֱהוּדוֹנָה, וְרִזָּא דְּמַלְהָ יְהו"ה אֲדִנִּי חִילִי (חבקוק ג ט), וְעַל בְּמוֹתֵי יִדְרִיכֵנִי (שם) אֵלִין אֲבָהוֹן, לְמִנְצַח בְּגִינּוֹתֵי (שם) אֲמָה וַתְּרִין שׁוֹקִין, מְאִי חִילִי

מה זה חילי? התקף של הכל
מלמעלה, חילי - חיל י', וזה
האב, תקפו - הנביעה שאין לה
סוף.

אמר רבי אלעזר: אבא, והרי
פרשוהו בעלי המונה, שעד
ארבעים ימים יכולה לחזור
הנקבה לזכר, ומתהפך מדין
לרחמים, ופרשוהו משום שעד
כעת אין שם דמות, שנאמר בו
וייצר יהו"ה אלהי"ם, אם כן,
למה נטל שעור במ', משום
שהיא שעור הנקודה שהיא י'
טפה, (השעור) שבה נעשית י"ם
מ"י, ודאי נחל קדומים זה ו'
שנמשך מ' (ס). והשקה את כל
פני האדמה, מה זה פני האדמה?
אלא אלו הם הפנים, שהם אדם
ולכן וירק ושחר, בגוונים הללו
מאיר אותו הפעין, שהגוונים הם
מהיבשה הזו, נביעת האורה
שלה (של פחה), שכף הנביעה לארץ
כמו הנשמה לגוף, כמו שהאילן
לא מתגדל אלא במים, כך ישראל
שהם ענפי האילן לא מתגדלים
אלא בנביעת התורה.

וכוד הדבר - מעין גנים באר מים
חיים ונזלים מן לבנון. מעין זה
חכמה פתר, הוא ארון מפלא,
שרצה לנטע אילנות בגן, הסתפל
בכל הגן ולא מצא שם מעין מים,
מה עשה? אמר, אוציא מעין
ואחר כך אטע גן ומתגדל האילן,
ומשום כך מעין גנים, בראשונה
הזכיר מעין ואחר כך גנים, וזה
חמשים ושלשה הסדרים של
התורה, וכמו שיש גן למטה, כך
יש גן למעלה, והפעין הזה הוא
במח, האילן - הגוף, ענפיו -
הזרועות והרגלים, ונזלים מן
לבנון - זה הלב (לבנה), שהיא
דל"ת, דלה בגלות, ועליה נאמר
יזל מים מדליו.

אוי להם לבני אדם שלא

תוקפא דכלא מלעילא, חילי חילי י' ודא אבא,
תוקפא דיליה נביעו דלית ליה סוף.

אמר רבי אלעזר אבא והא אוקמוהו מארי
מתניתין, דעד ארבעין יומין יכול
לאחזרא נוקבא דכורא, ואתהפך מדינא
לרחמי, ואוקמוהו בגין דעד כעין לית תמן
דיוקנא, דאתמר ביה (בראשית ב ו) וייצר יהו"ה
אלהי"ם, אם כן אמאי נטיל שעורא במ', בגין
דאיהי שעורא דנקודה דאיהי י' טפה,
(שעורא) דבה אתעביד י"ם מ"י, ודאי נחל
קדומים דא ו' דאתמשך מן י' (ס"א ים), והשקה
את כל פני האדמה, מאי פני האדמה, אלא
אלין אנפין דאינון סומק וחור וירוק ואופם,
באלין גוונין נהירא ההיא מבושא, דגוונין
אינון מהאי יבשה, נביעו נהורא דילה (ס"א
דחילא), דהכי איהו נביעו לארעא פנשמתא
לגופא, כמה דאילנא לא מתרבי אלא במיא,
הכי ישראל דאינון ענפין דאילנא לא מתרבי
אלא בנביעו דאורייתא.

ורזא דמלה מעין גנים באר מים חיים ונזלים
מן לבנון (שיר ד טו), מעין דא חכמה פתר
איהו ארון מופלא, דבעא לנטעא אילנין
בגנתא, אסתפל בכל גנתא ולא אשפח תמן
מבושא דמיא, מה עבד, אמר אפיק מעין,
ולבתר אטע גן, ואתרבי אילנא, ובגין דא מעין
גנים, בקדמיתא אדפיר מעין ולבתר גנים, ודא
ג"ן סדרים דאורייתא, וכמה דאית גן לתתא
הכי אית ג"ן לעילא, והאי מעין איהו במוחא,
אילנא גופא, ענפין דיליה דרועין ורגלין,
ונזלים מן לבנון דא לבא (ג"א לבנה) דאיהי
דל"ת דלה בגלותא, ועלה אתמר (במדבר כד ו) יזל
מים מדליו.

וי לון לבני נשא דלא משתדלין באורייתא,

מתעסקים בתורה, שנקראו עציים יבשים, שהם עתידיים להשרף באש הגיהנום, ולא לחנם אמרו בעלי המשנה שהם עמלים ויורשים גיהנום, ואף על גב שמתגדל האילן, שהוא גוף התורה, ואין לו פרי, שהם מצוות עשה, מה כתוב בו? רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וכרת, ומשום זה אמרו בעלי המשנה שלא המדרש עקר, אלא המעשה הוא העקר.

תקון חמשים ושלשה

בראשית ברא אלהים שם ב"ת, שם א"ם, שהוא א"ם מאלהים, והם הגן העליון והגן התחתון. פתח רבי שמעון ואמר: ויטע יהו"ה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר. ויטע יהו"ה אלהים גן - זו השכינה, בעדן - זו האם העליונה, מקדם - האב העליון, וישם שם את האדם אשר יצר - זה העמוד האמצעי, ועליו נאמר וייצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח בנפשו נשמת חיים וגומר. וייצר, ציר אותו בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא, ויפח באפיו נשמת חיים - זו נשמת כל חי, ויהי האדם - זו רוח החיים, לנפש חיה - זו השכינה התחתונה.

ועוד, ויטע יהו"ה אלהים גן - זו תורה שבכתב, עדן - זה עדון התורה, ושם שם את האדם של בריאה, ומה כתוב בו? ביום נטעה תשגשגי. ויצמח יהו"ה אלהים וכו', יהו"ה אלהים - אב ואם, כל עץ נחמד למראה - זה העמוד האמצעי, שכל הגונים היפים נראים בו, ומשום זה נחמד למראה, תפארת - היפי של כל הגונים, וטוב למאכל - זה צדיק.

דאתקריאו עציים יבשים דאינון עתידין לאתוקדא בנורא דגיהנום, ולא למגנא אמרו מארי מתניתין דאינון עמלין וירתיך גיהנום, ואף על גב דמתרבי אילנא דאיהו גופא דאורייתא, ולית ליה איבא דאינון פקודין דעשה, מה פתיב ביה (דברים פ ב) רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וכרת, ובגין דא אמרו מארי מתניתין דלית מדרשא עקר אלא המעשה איהו עקר. (דף טו ע"ב).

תקונא חמשיין ותלת

בראשית ברא אלהים תמן ב"ת, תמן א"ם דהוא א"ם מאלהים, ואינון גן עלאה גן תתאה. פתח רבי שמעון ואמר (בראשית ב ל), ויטע יהו"ה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר, ויטע יהו"ה אלהים גן דא שכינתא, בעדן דא אימא עלאה, מקדם אבא עלאה, וישם שם את האדם אשר יצר דא עמודא דאמצעיתא, ועליה אתמר (שם ב ט) וייצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים וגומר, וייצר צייר ליה בתריין עלמין בעלמא דין ובעלמא דאתי, ויפח באפיו נשמת חיים דא נשמת כל חי, ויהי האדם דא רוחא דחיי, לנפש חיה דא שכינתא תתאה.

ועוד ויטע יהו"ה אלהים גן דא אורייתא דבכתב, עדן דא עדונא דאורייתא, ושוי תמן את האדם דבריאה, ומה פתיב ביה (ישעיה יז יא) ביום נטעה תשגשגי. ויצמח יהו"ה אלהים וכו' (בראשית ב ט), יהו"ה אלהים ואימא, כל עץ נחמד למראה (שם) דא עמודא דאמצעיתא, דכל גוונין שפירין ביה אתחזיין, ובגין דא נחמד למראה, תפארת שפירו דכל גוונין, וטוב למאכל דא צדיק.

אָמַר לוֹ רַבֵּי יְהוּדָה: וְהָרִי פְתוּב כָּל עֵץ, אִם הָיָה אוֹמֵר עֵץ - יָפֵה, אֲבָל פְּתוּב כָּל עֵץ? אָמַר לוֹ: וְדַאי כִּף זֶה, שְׁבַכְל מְקוּם, כִּ"ל הוּא צְדִיק, אֲבָל הַכֹּל אַחַד. כֹּל זֶה צְדִיק, עֵץ זֶה הָעֵמּוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׂגוּף וּבְרִית נְחֻשְׁבִים לְאַחַד, אֲבָל בְּפִתּוּב הַזֶּה כֹּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל - זֶה צְדִיק, לְמִרְאָה - זוֹ הַשְּׂכִינָה, שְׁנֵאֲמַר בֵּהּ בְּמִרְאָה אֵלָיו אֲתוּדַע, וְעַץ הַחַיִּים - זֶה הָעֵמּוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים שְׁלֹמְעֵלָה, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְעֵלְיָהּ.

אָמַר לוֹ: הָרִי הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא הַגֶּן, שְׁמֵשֶׁם עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹף הַגֶּן. מַה זֶה מִן הָאֲדָמָה? אֵלֶּא זוֹ הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁמִמְנָה נְטוּעַ כָּל עֵץ, שֶׁהוּא צְדִיק. כִּ"ל הוּא מֵצַד שֶׁל מ"י, שְׁכָף עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן כִּ"ל מ"י, וּבְשִׁבְלָהּ נֵאֱמַר מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרַח וְגוֹמֵר, שֶׁהוּא הַקֶּרַח הַנּוֹרָא.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, הוּא לְמִטָּה, עֵץ הַדַּעַת טוֹב - זֶה מִטְטְרוּ"ן, וְרַע - זֶה סְמַא"ל, וּמְשׁוּם זֶה וְעֵץ הַדַּעַת, ו' פֶּא לְרִבּוּת, שֶׁהוּא בֵּא מִמְקוֹם אַחַר, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְעוֹד, וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ, זֶהוּ צִמַּח צְדִיק וּמִתַּחְתּוֹ יִצְמַח. בֵּא תִרְאֶה, כֹּל מִי שְׁשׁוּמֵר בְּרִית, אוֹתוֹ הַבֵּן שְׁנוֹתָן לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא עֲלָיו נֵאֱמַר וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים כָּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה - בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְטוֹב לְמֵאֲכָל - בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, אֲבָל בֵּן אַחַר שֶׁלֹּא נֶעֱשֶׂה בִּירְאָה וְאֶהְבָּה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, מַה פְּתוּב בּוֹ? וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְזוֹ עֲרֻבוּכְיָה שֶׁל טוֹב וְרַע, מְעָרֵב מִמְצָה וּשְׂאוֹר.

מְעוֹרֵב מִמְצָה וּשְׂאוֹר.

אָמַר לִיָּה רַבֵּי יְהוּדָה, וְהָא כָּל עֵץ פְּתִיב, אִי הוּא אָמַר עֵץ שְׁפִיר, אֲבָל כָּל עֵץ פְּתִיב, אָמַר לִיָּה וְדַאי הָכִי הוּא, דְּבַכָּל אֶתְר. כִּ"ל צְדִיק אִיהוּ, אֲבָל כֹּלֵא חַד, כֹּל דָּא צְדִיק, עֵץ דָּא עֵמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְּגוּף וּבְרִית חֻשְׁבִּינָן חַד, אֲבָל בֵּהֲאִי קָרָא כֹּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל דָּא צְדִיק, לְמִרְאָה דָּא שְׂכִינְתָא דְאֲתַמַּר בֵּהּ (במדבר יב ו) בְּמִרְאָה אֵלָיו אֲתוּדַע, וְעֵץ הַחַיִּים דָּא עֵמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְלַעֲיֵלָא דְאֲתַמַּר בֵּהּ (קהלת ז יב) הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְעֵלְיָהּ.

אָמַר לִיָּה הָא שְׂכִינְתָא תַּתָּא אִיהִי גֶן, דְּמִתַּמָּן עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, כְּמָה דְאֲתַמַּר (בראשית ב ט) וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹף הַגֶּן, מֵאִי מִן הָאֲדָמָה, אֵלֶּא דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָא, דְּמִינָה אֲתַנְטַע כָּל עֵץ דְאִיהוּ צְדִיק, כִּ"ל אִיהוּ מִסְטְרָא דְמ"י, דְּהָכִי סָלִיק לְחֻשְׁבוֹן כִּ"ל מ"י, וּבְגִינָה אֲתַמַּר (איוב לח כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרַח וְגוֹמֵר, דְאִיהוּ הַקֶּרַח הַנּוֹרָא.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִיהוּ לְתַתָּא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב דָּא מִטְטְרוּ"ן, וְרַע דָּא סְמַא"ל וּבְגִין דָּא וְעֵץ הַדַּעַת ו' אֲתָא לְרִבּוּיָא, דְאִיהוּ אֲתִי מֵאַתְר אַחְרָא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְעוֹד וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ, דָּא אִיהוּ צִמַּח צְדִיק (ירמיה כג ה) וּמִתַּחְתּוֹ יִצְמַח (זכריה ו יב), תָּא חֲזִי כֹּל מֵאֵן דְּנִטִיר בְּרִית, הֵהוּא בַר דְּיַהֲיִב לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (בראשית ב ט) וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים כָּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה בְּרִיזִין דְּאוּרִייתָא, וְטוֹב לְמֵאֲכָל בְּפִקוּדִין דְּאוּרִייתָא, אֲבָל בְּרָא אַחְרָא דְלֹא אֲתַעֲבִיד בְּדַחֲלִיו וְרַחֲמֵי דְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, מַה פְּתִיב בֵּיהּ (שם) וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְדָא עֲרֻבוּכְיָא דְטוֹב וְרַע,

וְכַבֵּן צוּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹמֵר אֶת עֲצֻמוֹ בְּפִרְיָהּ
וּרְבִיחָהּ. זְהוּ שְׁפָתוֹב וּמַעֲיַן הַדַּעַת
טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, טוֹב -
מִצַּד שֶׁל דָּם טָהוֹר, וְרַע - מִצַּד
שֶׁל דָּם נְדוּת, שֶׁהֵבֵן הַזֶּה גּוֹרֵם
אֲבָדָן שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, זְהוּ
שְׁפָתוֹב כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת
תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת
- בְּעוֹלָם הַבָּא.

וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל
לְנִטְרָא גְרַמְיָה בְּפִרְיָהּ וּרְבִיחָהּ, הַדָּא הוּא
דְּכִתְיִב (שם י"ז) וּמַעֲיַן הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ, טוֹב מִסְטְרָא דְדָם טָהוֹר, וְרַע מִסְטְרָא
דְדָם נְדוּת, דִּהְיָא בְר גְרִים אֲבוּדָא דְתַרְיִן
עַלְמִין, הַדָּא הוּא דְכִתְיִב (שם) כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ
מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעַלְמָא דִין, תָּמוּת
בְּעַלְמָא דְאַתִּי.

תקון חמשים וארבעה

תקונא חמשין וארבע

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אֶת
הַשָּׁמַיִם - עֵץ הַחַיִּים, וְאֶת הָאָרֶץ
- כָּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה, וְהָאָרֶץ
הַיְתֵה תְהוּ וּבְהוּ זֶה עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, וְזֶהוּ סוּד תְהוּ, עֵמֶק רַע,
בְּהוּ - עֵמֶק טוֹב, וְזֶה עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, כִּי שָׁם בְּלֵל יְהו"ה שְׁפַת
כָּל הָאָרֶץ, וּמִכָּאן יֵצֵא כָּל
הָעֲרֻבוּבִיָּה שֶׁל טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא
הַסּוּד שֶׁל צְדִיק וְרַע לוֹ רָשַׁע וְטוֹב
לוֹ.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם עֵץ
הַחַיִּים, וְאֶת הָאָרֶץ כָּל עֵץ נִחְמַד
לְמִרְאָה, וְהָאָרֶץ הַיְתֵה תְהוּ וּבְהוּ דָא עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, וְדָא רְזָא תְהוּ עֵמֶק רַע, בְּהוּ עֵמֶק
טוֹב, וְדָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, כִּי שָׁם בְּלֵל
יְהו"ה שְׁפַת כָּל הָאָרֶץ (שם יא ט), וּמִהֲכָא נִפְקַ כָּל
עֲרֻבוּבִיָּא דְטוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ רְזָא דְצְדִיק וְרַע
לוֹ רָשַׁע וְטוֹב לוֹ. (דף פ"ג ע"א).

תקון חמשים וחמשה

תקונא חמשין וחמש

בְּרֵאשִׁית בְּרָא, בִּי"ת רֵא"ש, וְהֵם
אֲב וְאֵם. בְּרָא תְרַגּוּם בֵּן, הוּא
הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר
וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, יֵשׁ עֵדֶן וְיֵשׁ
עֵדֶן, זְהוּ שְׁפָתוֹב וְנִחַל עֲדֻנְיָהּ
תְּשַׁקֵּם, עֲדֻנְיָהּ וְדָא, זְהוּ עֵדֶן
עָלְיוֹן, כְּתֵר עָלְיוֹן, הָעֵדֶן שְׁלֵמְטָה
זֶה י', וְיֵשׁ עֵדֶן שְׁלֵמְטָה, וְזוֹ הָאֵם
הָעָלְיוֹנָה שְׁהִיא ד', הִיא עֵדֶן אֶל
הַנְּהַר שְׁלֵמְטָה מִמֶּנּוּ, זְהוּ שְׁפָתוֹב
וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגֵּן.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא בִּי"ת רֵא"ש, וְאִינוּן אֲבָא
וְאִמָּא, בְּרָא תְרַגּוּם בְּרָא. אִיְהִי
עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, וְעָלְיָהּ אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית ב'
י) וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, אִית עֵדֶן וְאִית עֵדֶן, הַדָּא
הוּא דְכִתְיִב (תְהִלִּים לו ט) וְנִחַל עֲדֻנְיָהּ תְשַׁקֵּם,
עֲדֻנְיָהּ וְדָא, דָּא עֵדֶן עֲלָאָה כְּתֵר עֲלָאָה, עֵדֶן
דְּלִתְתָא דָא י', וְאִית עֵדֶן דְּלִתְתָא וְדָא אִמָּא
עֲלָאָה דְאִיְהִי ד', אִיְהִי עֵדֶן לְגַבֵּי נְהַר דְּלִתְתָא
מִינָהּ, הַדָּא הוּא דְכִתְיִב וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן.

בֵּא וְרֵאָה כְּמָה נְהָרוֹת הֵם
שְׁמֵשִׁיִּים זֶה מְזֵה, יֵשׁ נְהַר וְיֵשׁ
נְהַר. יֵשׁ נְהַר מִהָאוּר שְׁלֵמְעָלָה,
שְׁנַקְרָא הַנְּהַר שֶׁל הַמַּיִם שֶׁל
הַתּוֹרָה, שְׁנַאֲמַר בְּה תּוֹרַת חֲכָם
מְקוֹר חַיִּים, וְיֵשׁ נְהַר שְׁנַקְרָא נְהַר
פְּלַגְיוֹ, שְׁכַמָּה פְּלַגְיִים עֲמָקִים

הָא חֲזִי כְּמָה נְהָרוֹת אִינוּן מְשַׁנְיִין דָּא מִן דָּא,
אִית נְהַר וְאִית נְהַר, אִית נְהַר מִנְהוּרָא
דְּלְעִילָא דְאֲתַקְרִי נְהָרָא דְמִיָּא דְאוּרִייתָא,
דְּאֲתַמַּר בְּה (מְשַׁלֵּי יג יד) תּוֹרַת חֲכָם מְקוֹר חַיִּים,
וְאִית נְהַר דְּאֲתַקְרִי נְהַר פְּלַגְיוֹ, דְּכַמָּה פְּלַגְיִין

עֲמִיקִין תְּלִיין מַנִּיה, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שם כא)
 פֿלָגִי מִים לֵב מְלֹךְ וְגוֹמֵר, וְאִית נֶהָר דְּאַתְקָרִי
 נַחַל קְדוּמִים, דְּאַתְמַשֵּׁף מֵעֶלְאִין, וּמַנִּיה תְּלִיין
 שְׂבַעָה נֶהָרוֹת, דְּאַתְמַר בְּהוּן (תהלים צח ח) נֶהָרוֹת
 יִמְחָאוּ כִּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ, וְאִית נֶהָר דְּאַתְקָרִי
 נֶהָר דִּינוֹר מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, דְּאַתְמַר
 בֵּיה (דניאל ז ט) נֶהָר דִּינוֹר נָגִיד וְנִפְק מִן וְגוֹמֵר,
 וְנֶהָר בְּכָל אַתְר אִיהוּ ו', מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאִמָּא
 אַתְקָרִי נַחַל קְדוּמִים, וּמִסְטָרָא דְעֵדֶן עֶלְאָה
 אַתְמַר בֵּיה (תהלים לו ט) וְנַחַל עֲדִנְיָה תְּשֻׁקִים.

וּמִסְטָרָא דִּימִינָא אַתְקָרִי נֶהָר פֿלָגִיו, וּמִסְטָרָא
 דְשְׂמַאלָא אַתְקָרִי נֶהָר דִּינוֹר, וּמַנִּיה
 תְּלִיין שְׂתִין עֲנַפִּין דְּנוֹרָא דְאַתְקָרִיאוּ שְׂשִׁים
 גְּבוּרִים, וְאִינוּן שְׂתִין פּוּלְסִין דְּנוֹרָא דְמַחֲיוּהָ
 לְמַטְטְרוּן, וּמִסְטָרָא דִּימִינָא וְשְׂמַאלָא אַתְמַר
 בְּכָל נַחֲלִין דְּתְלִיין מַנִּייהוּ, נֶהָרִי נַחֲלִי דְבִשׁ
 וְחַמָּאָה, וְנַחַל עֲדִנְיָה דָּא נֶהָר דְּנַפִּיק מֵעֵדֶן,
 דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית ב ט) וְנֶהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, וְהָאִי
 אִיהוּ עֵדֶן דְּעִין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים וְכוּ' (ישעיה
 סד ג), סְתִים וְגַנִּיז, דְּאִיהוּ כְּתֵר עֶלְאָה, וּמַשֵּׁם
 יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים (א דְּאִיהוּ ד' אַתְנוּן דְּשֵׁם
 בִּן ד'), אֲלִין יְהוּ"ה דְּאִינוּן אַבָּא וְאִמָּא בְּרָא
 וּבְרַתָּא. תָּא חֲזִי קַרְקַפְתָּא דָּא אַל"ף, פְּגוּוּנָא
 דָּא אַרְבַּע סְטָרִין דִּילִיָּה בְּהוּן הוּהּ יְהוּ"ה
 הוּא וְשְׂמִיָּה חַד, (דברים ד לה) אִין עוֹד מְלַבְדוּ
 בְּלָא פְּרוּד וּבְלָא שְׂתוּף פְּלָל.

וְעוֹד וְנֶהָר דָּא ו', יוֹצֵא מֵעֵדֶן דָּא י', וּמַשֵּׁם
 יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים דָּא ד', (אַלִּין
 אַרְבַּע אַתְנוּן). וְעוֹד וְנֶהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן דָּא אִימָא
 עֶלְאָה דְּאִיהִי א' תְּנִינָא, פְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי
 מְתַנִּיתִין מְאִי אַל"ף אַלף בִּינָה, וְלֹאן אַתְמַשֵּׁף

תְּלוּיִים מְמַנּוּ, שְׂנַאֲמַר בְּהֵם פֿלָגִי
 מִים לֵב מְלֹךְ וְגוֹמֵר, וְיֵשׁ נֶהָר
 שְׂנַקְרָא נַחַל קְדוּמִים, שְׂנַמְשֵׁף
 מֵהַעֲלִיּוֹנִים, וּמַמְנוּ תְּלוּיִים שְׂבַעָה
 נֶהָרוֹת, שְׂנַאֲמַר בְּהֵם נֶהָרוֹת
 יִמְחָאוּ כִּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ, וְיֵשׁ
 נֶהָר שְׂנַקְרָא נֶהָר דִּינוֹר מִצַּד
 הַשְּׂמָאל, שְׂנַאֲמַר בּוּ נֶהָר דִּי-נוֹר
 נָגִד וְנִפְק מִן וְגוֹמֵר, וְנֶהָר בְּכָל
 מְקוּם הוּא ו'. מֵהַצַּד שֶׁל אָב וְאִם
 נַקְרָא נַחַל קְדוּמִים, וּמִצַּד שֶׁל
 הָעֵדֶן הַעֲלִיין נֶאֱמַר בּוּ וְנַחַל
 עֲדִנְיָה תְּשֻׁקִים.

וּמִצַּד הַיְמִין נַקְרָא נֶהָר פֿלָגִיו,
 וּמִצַּד הַשְּׂמָאל נַקְרָא נֶהָר דִּינוֹר,
 וּמַמְנוּ תְּלוּיִים שְׂשִׁים עֲנַפִּים שֶׁל
 אֵשׁ שְׂנַקְרָאוּ שְׂשִׁים גְּבוּרִים, וְהֵם
 שְׂשִׁים מַכּוֹת שֶׁל אֵשׁ שֶׁהִכּוּ אֶת
 מַטְטְרוּן, וּמִצַּד הַיְמִין וְהַשְּׂמָאל
 נֶאֱמַר בְּכָל הַנַּחֲלִים שְׂתְּלוּיִים
 מֵהֵם, נֶהָרִי נַחֲלִי דְבִשׁ וְחַמָּאָה.
 וְנַחַל עֲדִנְיָה, זֶה הַנֶּהָר שִׁיּוּצָא
 מֵעֵדֶן, שְׂנַאֲמַר בּוּ וְנֶהָר יוֹצֵא
 מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ הָעֵדֶן שְׂעִין לֹא רָאָתָה
 אֱלֹהִים וְכוּ', סְתוּם וְגַנּוּז, שֶׁהוּא
 כְּתֵר עֲלִיין, וּמַשֵּׁם יִפְרֵד וְהָיָה
 לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים (א. שְׂהוּא ד' אוֹתִיּוֹת
 שֶׁל שֵׁם בִּן ד'), אֲלוּ יְהוּ"ה שְׂהֵם הָאָב
 וְהָאִם, הַבֵּן וְהַבַּת. בֵּא וּרְאָה,
 הַקְּרַקְפַּת זו אַל"ף כְּמוֹ זֶה: (צִיּוֹר
 לַמַּעֲלָה), אַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שֶׁלוּ בְּהוּן
 הָיָה יְהוּ"ה הוּא וְשְׂמוֹ אַחַד, אִין
 עוֹד מְלַבְדוּ, בְּלִי פְּרוּד וּבְלִי שְׂתוּף

פְּלָל (צִיּוֹר לַמַּעֲלָה).
 וְעוֹד, וְנֶהָר - זֶה ו', יוֹצֵא מֵעֵדֶן -
 זֶה י', וּמַשֵּׁם יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה
 רְאשִׁים - זֶה ד', (אַלוּ אַרְבַּע הַאוֹתִיּוֹת).
 וְעוֹד, וְנֶהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן - זֶה הָאִם
 הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא א' הַשְּׂנִיָּה, כְּמוֹ
 שְׂבָאָרוּהוּ בְּעֲלֵי הַמַּשְׁנָה מֵה זֶה
 אַל"ף? אַלף בִּינָה, וְלֹאן נַמְשֵׁף

בגוף? ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, אלו שתי זרועות ושתי שוקים. מי הגן שנשקה ממנו למטה? זו השכינה, ששני גנים הם, אחד למעלה ואחד למטה. זהו שפתוב היושבת בגנים, והרי פרשוה.

ויש נהר למטה שהיא מטטרו"ן, שנפרד לארבעה צדדים, שהם מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפא"ל, שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב, והזהב הוא לצפון, זהו שפתוב מצפון זהב יאתה, וסוד הדבר - הולף אל צפון, זה גבריאל"ל, ואחר כך הולף אל דרום, וזה גיחון ששם מיכא"ל, ההפך מלמעלה, שאמר עליו הפתוב הולף אל דרום בראשונה, ואחר כך סובב אל צפון, סובב לשני צדדים שהם מזרח ומערב, שהם חדקל ופרת, ושם אוריא"ל רפא"ל. פישון כנגד התורה שבעל פה, ומשם פישון - פי שונה הלכות. ג"יחון"ן - ג' ג"ומל חסד, ושם החיות שנקראו חיות הקדש מהצד של אריה מצד הימין, מצד השמאל נחש, שנאמר בו כל הולף על גחון, להעניש בו את מי שעובר על התורה שנתנה מימין. פישון - שם שפיפון, להעניש את מי שעובר על התורה שבעל פה. חדקל - ח"ד ק"ל, זה חרף בלשוננו, ואחד מצד ימין, ק"ל מצד השמאל, ללמד שניהם, ח"ד בשנים וק"ל בשפתים, ומשום זה, פישון - פי שונה הלכות, גיחון - גיחון, אותו שנאמר בו ויקבר אתו בגי, שם שרוי לצד ימין, פרת פולל את כלם, זה פריה ורבייה, עליו

בגופא, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים אלין תרין דרועין ותרין שוקין, מאן גן דאתשקייא מניה לתתא דא שכנינתא, דתרין גנין אינון חד לעילא וחד לתתא, הדא הוא דכתיב (שיר ח יג) היושבת בגנים והיא אוקמוה.

ואית נהר לתתא דאיהו מטטרו"ן, דאתפרש לארבע סטרין דאינון מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפא"ל, שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב (בראשית ב יא), וזהב איהו לצפון, הדא הוא דכתיב (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, ורזא דמלה הולף אל צפון דא גבריאל"ל, ולבתר הולף אל דרום (קהלת א י) ודא גיחון דתמן מיכא"ל, הפוכא מלעילא, דאמר קרא עליה הולף אל דרום בקדמיתא, ולבתר סובב אל צפון, סובב לתרין סטרין דאינון מזרח ומערב, דאינון חדקל ופרת, דתמן אוריא"ל רפא"ל.

פישון לקבל אורייתא דבעל פה, ומתמן פישון, פי שונה הלכות, ג"יחון"ן ג' ג"ומל חסד, ותמן חיוון דאתקריאו חיות הקדש מסטרא דאריה מסטרא דימינא, מסטרא דשמאלא נחש, דאתמר ביה (ויקרא יא מב) כל הולף על גחון, לאענשא ביה למאן דאעבר על אורייתא דאתיהיבת מימינא, פישון (דף פח ע"ב) תמן שפיפון, לאענשא למאן דאעבר על אורייתא דבעל פה, חדקל ח"ד ק"ל, דא חריפא בלישניה וחד מסטרא דימינא, ק"ל מסטרא דשמאלא, לאולפא תרוייהו, ח"ד בשנים, וק"ל בשפון, ובגין דא פישון פי שונה הלכות, גיחון גיחון ההוא דאתמר ביה (דברים לד ו) ויקבור אותו בגי, תמן שריא לסטרא דימינא, פרת כליל פלהו, האי

פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, עָלֶיהָ אֶתְמַר (תהלים סח יד) אִם
תִּשְׁכַּחוּ בֵּין שְׁפָתַיִם, אִם וְדָא לְמַעַבְד תַּמָּן
פְּרִיָּה וּרְבִיָּה.

וּבִאֲלֵיִן אַרְבַּעַה עָאלוּ לְפָרְדֵּס אֲלֵיִן אַרְבַּעַה,
אֲלֵיִן דְּעָאלוּ בְּקִלְפִיִן חַד הַצִּיץ וּמֵת,

חַד הַצִּיץ וּנְפַגַע, וְחַד אֲשַׁתְּמַד (נ"א נֶפֶק לְתַרְבוּת
רַעָה), רְבִיעָא דְעָאל בְּמוֹחָא דְאַגּוּזָא עָאל
בְּשָׁלֵם וּנְפַק בְּשָׁלֵם, הָאֵי דְאֶתְמַר בֵּיהּ הַצִּיץ
וּנְפַגַע, עָאל בְּעַנְג וְלֹא עָאל בֵּיהּ פְּדָקָא יָאוּת,
אֲתַהֲפֹף לִיהּ לִנְגַע, וְדָא נְהַר דִּיוּצָא מֵעַדָן,
דְּאִיהוּ סִימָן עֲנִי"ג עֵדָן נִ'הַר גִּזְן, הֵכָא אֲסוּר
וְהַתַּר טוּמְאָה וְטַהֲרָה כְּשֵׁר וּפְסוּל.

וַיִּקַּח יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַיִחָהוּ בְּגֵן
עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ (בראשית ב טו), תָּא

חֲזִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹלִיף לְאָדָם אוֹרִייתָא,
הָדָא הוּא דְכָתִיב (איוב כח כז) אֲזַ רְאָה וַיִּסְפְּרָה
הַכִּנְנֶה וְגַם חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם, וְדָא אִיהוּ
וַיְנַיִחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן, דָּא גֵן דְּאוֹרִייתָא, לְעַבְדָּהּ
בְּפִקּוּדֵין דְּאוֹרִייתָא דַעֲשֵׂה דְאִיהוּ זְכוּר דְכַר,
וּלְשִׁמְרָהּ בְּפִקּוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֵׂה דְאִיהוּ שְׁמוֹר
נּוֹקְבָא, אֶת הָאָדָם דִּהוּהּ בְּדִיוּקְנָא דְאוֹרִייתָא,
דְּאִ"ת לְרַבּוֹת אוֹרִייתָא דְאֲתִיְהִיבַת לְאָדָם מֵא'
וְעַד ת', דְּאֲתִיְהִיבַת מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, דְתַמָּן
פְּקוּדֵין דַעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, פְּקוּדֵין דַעֲשֵׂה
מִימִינָא לְקַבֵּל ו"ה זְכַר"י וְדָא זְכוּרוֹנוֹת, פְּקוּדֵין
דְּלֹא תַעֲשֵׂה מִשְׁמָאלָא לְקַבֵּל י"ה שְׁמִ"י,
עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא פְּלִיל תְּרוּיָהוּ יְהו"ה
שְׁמִיָּה, וְאִיהוּ קוּל הַשּׁוֹפָר מִסְטָרָא דְאִימָא
עֲלָאָה דְאִיְהִי שׁוֹפָר, תְּקִיעָה אִיְהִי מִסְטָרָא
דִּימִינָא, וּשְׁבָרִים מִסְטָרָא דְשְׁמָאלָא, שְׁלִשְׁלֹ"ת
דְּאִיְהִי תְרוּעָה מִסְטָרָא דְתְרוּיָהוּ.

בְּרִאשִׁית (בְּרִ"א שִׁ"ת) בְּרִא אֱלֹהִים, הָאֵי

נְאֻמְר אִם תִּשְׁכַּחוּ בֵּין שְׁפָתַיִם,
אִם וְדָאֵי לַעֲשׂוֹת שְׁם פְּרִיָּה וּרְבִיָּה.
וּבִאֲלֵיִהּ הָאַרְבַּעַה נִכְנְסוּ לְפָרְדֵּס
הָאַרְבַּעַה הִלְלוּ. אֵלוּ שְׁנַכְנְסוּ עִם
קְלָפוֹת, אַחַד הַצִּיץ וּמֵת, אַחַד
הַצִּיץ וּנְפַגַע, וְאַחַד יֹצֵא לְשִׁמְד
(יֹצֵא לְתַרְבוּת רַעָה), הַרְבִּיעֵי שְׁנַכְנְסוּ
לְמַח הָאֲגוּז, נִכְנְסוּ בְּשָׁלוֹם וַיֹּצֵא
בְּשָׁלוֹם. זֶה שְׁנֹאמְר בּוּ הַצִּיץ
וּנְפַגַע, נִכְנְסוּ בְּעַנְג וְלֹא נִכְנְסוּ בּוּ
כְּרָאוּי, הַתְּהַפֵּף לוֹ לִנְגַע, וְזֶה נְהַר
שִׁיוּצָא מֵעַדָן, שְׁהוּא סִימָן עֲנִי"ג,
עֵדָן נִ'הַר גִּזְן, כַּאֲן אֲסוּר וְהַתַּר,
טְמֵאָה וְטַהֲרָה, כְּשֵׁר וּפְסוּל.

וַיִּקַּח יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
וַיְנַיִחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ
וּלְשִׁמְרָהּ. בֹּא וְרֵא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְמַד אֶת הָאָדָם תּוֹרָה, זֶהוּ
שְׁכַתּוּב אֲזַ רְאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּנְנֶה
וְגַם חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם, וְזֶהוּ
וַיְנַיִחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן, זֶה הֵגֵן שֶׁל
הַתּוֹרָה, לְעַבְדָּהּ - בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה
שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁהוּא זְכוּר, הַזְכַּר,
וּלְשִׁמְרָהּ - בְּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה,
שְׁהוּא שְׁמוֹר, הַנִּקְבָּה. אֶת הָאָדָם,
שְׁהִיָּה כְּדִיוּקָן שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁאִ"ת
לְרַבּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה לְאָדָם מֵא'
עַד ת', שֶׁנִּתְּנָה מִימִין וּמִשְׁמָאל,
שְׁשֵׁם מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה,
מִצְוֹת שֶׁל עֲשֵׂה מִימִין כְּנֶגֶד ו"ה
זְכַר"י, וְזֶה זְכוּרוֹנוֹת, מִצְוֹת שֶׁל
לֹא תַעֲשֵׂה מִשְׁמָאל כְּנֶגֶד י"ה
שְׁמִ"י, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל
שְׁנֵיהֶם, יְהו"ה שְׁמוֹ, וְהוּא קוּל
הַשּׁוֹפָר מִצַּד הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שְׁהִיא
שׁוֹפָר. הַתְּקִיעָה הִיא מִצַּד הַיְמִין,
וּשְׁבָרִים מִצַּד הַשְּׁמָאל,
הַשְּׁלִשְׁלֹ"ת שְׁהִיא תְרוּעָה מִצַּד
שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

בְּרִאשִׁית, (בְּרִ"א שִׁ"ת), בְּרִא
אֱלֹהִים. הָאֱלֹהִים הַזֶּה הִיא
הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שְׁרוּכְכַת וְעוֹלָה

אלהים אימא עלאה, דרכיבת וסליקת בתרועה (ראיהו

בתרועה] שהיא ראש השנה, והו שכתוב עלה
אלה"ם בתרועה], שְׁנָאֵמַר בּוֹ לֹא הִבִּיט
אֶוֹן בַּיַּעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל
בְּיִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ
וּתְרוּעַת מְלֶךְ בּוֹ, הֲרִי לָךְ שְׁתְרוּעָה
הִיא בַיַּעֲקֹב, וְנֹאמַר בּוֹ עָלָה
אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה, יְהו"ה בְּקוֹל
שׁוֹפֵר עוֹלָה. תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר
זוֹ תִקְיעָה, וְזֶה הַחֲדָשׁ שְׁמֵתִכֶּסֶה
הַלְבָּנָה. הַמְלָכוֹת מִצַּד הַמְלָכוֹת,
שֶׁהוּא זֶה שָׁמַי, שְׁשֵׁם הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נוֹדַע לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ, וּבָהּ הוּא הַמְלֶךְ הַקְּדוּשׁ,
הַמְלֶךְ הַמְשֻׁפָּט מִצַּד הַשְּׂמָאל,
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וְזֶה
הַלֵּב לְשִׂמְאֵל הַמְלָכוֹת. זְכוֹרוֹנוֹת,
זְכוֹר לְזָכֹר, וְזֶה הַמַּח לִימִין, וְשֵׁם
זְכוֹרוֹנוֹת. שׁוֹפְרוֹת זֶה קִנָּה שֶׁהוּא
שׁוֹפֵר, וּמִשָּׁם יוֹצֵא קוֹל הַשׁוֹפֵר,
שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְהוּא
יְהו"ה, בְּמַח בְּלֵב וּבַגּוֹף.

וּפְרֻשָׁה בְּעֵלֵי הַמְשָׁנָה, שְׁאִין
פּוֹחֲתִין בּוֹ מַעֲשֵׂרָה מְלָכוֹת
וּמַעֲשֵׂרָה זְכוֹרוֹנוֹת וּמַעֲשֵׂרָה
שׁוֹפְרוֹת, זֶה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
(יו"ד ה"י וּא"ו ה"י). מְלָכוֹת - וְתִמְלֹךְ
אֶתָּה הוּא יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ,
זְכוֹרוֹנוֹת - אֶתָּה זֹכֹר, זְכוֹרנוּ
לְחַיִּים, שׁוֹפְרוֹת - תִּקְעוּ בְּשׁוֹפֵר
גְּדוֹל.

וְעוֹד, תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בְּכֶסֶה
לְיוֹם חֲגֵנוּ, מַה זֶה בְּכֶסֶה? זוֹ
שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, וּבָהּ כְּתִבְנוּ
לְחַיִּים, שֶׁהִיא כְּתִיבָה מִצַּד הַיָּמִין
וּמִצַּד הַשְּׂמָאל, וּמִשׁוּם שְׁנֵאָחֻז
בוֹ, הַזְכוּר פְּעָמִים כְּתִיבָה (שֶׁהִיא יָד
עַלְיוֹנָה יָד תַּחְתּוֹנָה) (הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה הִיא מִצַּד
הַשְּׂמָאל). בְּכֶסֶה, בְּאוֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוֹ
בְּמַכְסָה מִמֶּךָ אֵל תַּחְקֹר, כְּתִבְנוּ
לְחַיִּים הוּא בְּכֶתֹב הַזֶּה, וְהַלְחוֹת
מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְכָתֵב
מְכָתֵב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת עַל
הַלְחַת, מַה זֶה חֲרוֹת? זוֹ ה',
שְׁנֹאמַר בָּהּ וּקְרָאתָם דְּרוֹר בְּאָרֶץ,

לֹאשׁ הַשָּׁנָה הֲרָא הוּא דְכָתִיב (תְּהִלִּים מִזוֹ) עָלָה אֱלֹהִים
בְּתְרוּעָה), דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בַּמְדַּבֵּר כַּג כֹּא) לֹא הִבִּיט אֶוֹן
בַּיַּעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
עִמּוֹ וּתְרוּעַת מְלֶךְ בּוֹ, הֲרִי לָךְ דְּתְרוּעָה אִיהִי
בַיַּעֲקֹב, וְאֶתְמַר בֵּיהּ עָלָה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה,
יְהו"ה בְּקוֹל שׁוֹפֵר סְלִיק. תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפֵר (תְּהִלִּים פֹּא ד) דָּא תִקְיעָה, וְדָא יִרְחָא
דְּסִיְהָרָא אֶתְפְּסִיָּא, מְלָכוֹת מְסֻטְרָא דְּמְלָכוֹת
דְּאִיהוּ זֶה שָׁמַי (שְׁמוֹת ג טו), דְּתַמְזֵן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲשֶׁתְמוּדַע לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, וּבָהּ אִיהוּ
הַמְלֶךְ הַקְּדוּשׁ הַמְלֶךְ הַמְשֻׁפָּט מְסֻטְרָא
דְּשְׂמָאלָא, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וְדָא
לְבָא לְשְׂמָאלָא מְלָכוֹת, זְכוֹרוֹנוֹת זְכוֹר לְזָכֹר
וְדָא מוֹחָא לִימִינָא וְתַמְזֵן זְכוֹרוֹנוֹת, שׁוֹפְרוֹת דָּא
קִנָּה דְּאִיהוּ שׁוֹפֵר, וּמִתַּמְזֵן נְפִיק קוֹל הַשׁוֹפֵר
דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, וְאִיהוּ יְהו"ה,
בְּמוֹחָא בְּלְבָא בְּגוֹפָא.

וְאוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, דְּלִית פּוֹחֲתִין בֵּיהּ
מַעֲשֵׂרָה מְלָכוֹת וּמַעֲשֵׂרָה זְכוֹרוֹנוֹת
וּמַעֲשֵׂרָה שׁוֹפְרוֹת, דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
(ג"א יו"ד ה"י וּא"ו ה"י), מְלָכוֹת וְתִמְלֹךְ אֶתָּה הוּא
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, זְכוֹרוֹנוֹת אֶתָּה זֹכֹר זְכוֹרנוּ
לְחַיִּים, שׁוֹפְרוֹת תִּקְעוּ בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל.

וְעוֹד תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ,
מְאִי בְּכֶסֶה דָּא שְׂכִינָתָא תַּתָּא, וּבָהּ
כְּתִבְנוּ לְחַיִּים, דְּאִיהִי כְּתִיבָה מְסֻטְרָא דִימִינָא
וּמְסֻטְרָא דְּשְׂמָאלָא, וּבְגִין דְּאֶתְאַחַד בֵּיהּ
אֲדַפִּיר תְּרִין זְמַנִּין כְּתִיבָה (ג"א דְּאִיהוּ יָד עַלְיָה יָד
תַּתָּא), (ג"א אֵמָא תַּתָּא מְסֻטְרָא דְּשְׂמָאלָא אִיהִי) בְּכֶסֶה
בְּהוּא דְּאֶתְמַר בֵּיהּ בְּמַכּוּסָה מִמֶּךָ אֵל תַּחְקֹר,
כְּתִבְנוּ לְחַיִּים אִיהוּ בְּקִרָא דָּא (שְׁמוֹת לֵב) וְהַלְחוֹת
מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְכָתֵב מְכָתֵב אֱלֹהִים
הוּא חֲרוֹת עַל הַלְחַת (שְׁמוֹת לֵב טז), מְאִי חֲרוֹת דָּא

דרור היא חרות, ו"הלחת" הם ו"ה, הבן והבת, והם מעשה אלהים, שהיא האם העליונה, המעשה הוא בשתי ידיים ששם עשיה, ומכתב אלהים בשתי ידיים ששם כתיבה, והיא חרות על הלחת, יד פותחת ויד חותמת, והיא יד הגדולה אחת שנאמר בה וירא ישראל את היד הגדולה, והשנית יד החזקה, זהו שכתוב וביד חזקה וכו', וסוד הדבר - יהו"ה אלהינו, יהו"ה י"ד הגדולה. כוז"ו במוכס"ז כוז"ו. י"ד החזקה, והם, יד עליונה מצד הימין, יד תחתונה מצד שמאל, והכל כ"ח פרקים, שנאמר בהם ועתה יגדל נא פח אדני, וזה פח מעשיו הגיד לעמו, פח מעשה בראשית.

ועוד, יש י"ד שנקראת יד רמה, וזה יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ויש יד שניה לקבלה, וזו אהי"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"א, וזה כ"ח. בזמן שחטאו ישראל, הסתלק הפח הזה מהם, ונאמר בהם וילכו בלא כח לפני רודף.

ובמלאכים כתביאל הממנה על הפתיכה, חתמיאל על החתימה. כתביאל פת"ב אל"י, אל"י הוא א"ם בחשבון, זה אלי ואנוהו, פתב - כ' פתח, ת' תורה, ב' ברכה, והכל האם העליונה, היא כתר בראש כל צדיק, והיא תורת יהו"ה תמימה, והיא ברפת יהו"ה היא תעשיר. חתמיאל מצד החכמה, ושניהם חיים. חכמה, שכתוב החכמה תחיה בעליה, האם העליונה עץ החיים היא למחזיקים בה, ושניהם לימין ולשמאל.

ה', דאתמר בה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ, דרור איהי חרות, ו"הלחו"ת אינון ו"ה ברא וברתא, ואינון מעשה אלהים דאיהי אימא עלאה, מעשה איהו בתרין ידין דתמן עשיה, ומכתב אלהים בתרין ידין (דף פט ע"א) דתמן פתיכה, ואיהי חרות על הלחת, יד פותחת ויד חותמת, ואיהי חד יד הגדולה דאתמר בה (שמות יד לא) וירא ישראל את היד הגדולה, ותניינא יד החזקה הדא הוא דכתיב (דברים ד לד) וביד חזקה וכו', ורזא דמלה יהו"ה אלהינו יהו"ה י"ד הגדולה. כוז"ו במוכס"ז כוז"ו י"ד החזקה, ואינון, יד עלאה מסטרא דימינא, יד תתאה מסטרא דשמאלא, וכלא כ"ח פרקין, דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח אדני, ודא פח מעשיו הגיד לעמו (תהלים קיא ו), פח מעשה בראשית.

ועוד אית י"ד דאתקרי יד רמה, ודא יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואית יד תניינא לקבלה ודא אהי"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"א, ודא כ"ח, בזמנא דחאבו ישראל אסתלק האי פח מנייהו ואתמר בהון (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודף.

ובמלאכים כתביאל ממנא על הפתיכה, חתמיאל על החתימה, כתביאל פת"ב אל"י, אל"י איהו א"ם בחושפון, זה אלי ואנוהו (שמות טו ב), פתב כ' פתח ת' תורה ב' ברכה, וכלא אימא עלאה, איהי פתח בראש כל צדיק, ואיהי תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ואיהי ברפת יהו"ה היא תעשיר (משלי י כב), חתמיאל מסטרא דחכמה, ותרוייהו חיים, חכמה דכתיב (קהלת ז

(ב) החכמה תחיה בעליה, אימא עלאה עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), ותרוייהו לימינא ושמאלא.

תִּלְתָּ אֶצְבְּעִין מְתִיחְדִין בְּקוֹלְמוֹס לְפִתִּיבָה, וְעַלִּייהו אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מִים הָעֲלִיוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים, אֶלָּא כְּשֶׁלֶשׁ אֶצְבְּעוֹת, וְתָרִין אֶצְבְּעָאן אֵינוֹן דְּסַמְכִין לוֹן, וְאֵינוֹן פְּתָרִי גְלִימִי דְּסַחֲיפִי אֶהְדְּדִי, רְזִי"א לְ אִיהו אוריא"ל, וְעַלִּיה אֶתְמַר (שמות ג טו) וְזֶה זְכַרְיָי עִם ו' רמ"ח, וְדָא רְזִיא"ל, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה ש' מוּעָא"ל מ' טְטְרוֹן י' הוּא"ל רָאשֵׁי תִיבִין שְׁמִי, חֲסֵדִיא"ל מְסַטְרָא דְּחֶסֶד, גְּבַרְיָא"ל מְסַטְרָא דְּגְבוּרָה, אוריא"ל מְסַטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, בְּכַל סְטְרָא אֵלִי אִיהו מְסַטְרָא דָאם, וְאֵינוֹן אֵלִי"י א' פְּתַר י' חֲכָמָה ה' אִימָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי מְגַדֵּל עֹזוֹ שֵׁם יְהו"ה (משלי יח י).

שְׁרֵשׁ אֶצְבְּעוֹת מְתִיחְדוֹת בְּקוֹלְמוֹס לְפִתִּיבָה, וְעַלִּיהֶם אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מִים הָעֲלִיוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֶלָּא כְּשֶׁלֶשׁ אֶצְבְּעוֹת, וְשַׁנִּי אֶצְבְּעוֹת הֵם שְׁסוּמְכִים אוֹתָם, וְהֵם פְּשַׁנִּי לְבוּשִׁים שְׁפְרוּסִים זֶה אֶצֶל זֶה, רְזִיא"ל הוּא אוריא"ל, וְעַלִּיו נְאָמַר וְזֶה זְכַרְיָי, עִם ו' ה' - מְאִתִּים אַרְבְּעִים וּשְׁמוֹנֶה, וְזֶה רְזִיא"ל, שְׁמִי עִם י"ה - שֶׁלֶשׁ מְאוֹת שְׁשִׁים וְחָמֵשׁ. ש' מוּעָא"ל מ' טְטְרוֹן י' הוּא"ל רָאשֵׁי תְבוֹת שְׁמִי. חֲסֵדִיא"ל מְצַד הַחֶסֶד, גְּבַרְיָא"ל מְצַד הַגְּבוּרָה, אוריא"ל מְצַד הָעַמּוּד הָאִמְצָעִי, בְּכַל צַד אֵלִי הוּא מְצַד הָאֵם, וְהֵם אֵלִי"י, א' פְּתַר, י' חֲכָמָה, ה' הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא מְגַדֵּל עֹז שֵׁם יְהו"ה.

וְעוֹד אָמַר הֵהוּא סְבָא רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִי"ם הוּא (שמות לב טז), תָּרִין יְדִין פּוֹתְבוֹת מִימִינָא וּמִשְׁמַאלָא, אֲבָל חָרוֹת עַל הַלְיוּחוֹת עַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, (נ"א בן י"ה אִיהו וְדִא). פְּמָה מְלֹאכְיָא סְפָרְיָא אֵית לְעִילָא דְּכְתָבִין זְכוּוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכְיָא דְּחוֹתְמָא דְּמִלְפָא בִּידֵיהוֹן דְּחַתְמִין זְכוּוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכְיָא אֵינוֹן שְׁקָלִין קְלִין וְחַמּוּרִין דְּאורִייתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה לג יח) אֵיה סוֹפֵר אֵיה שׁוֹקֵל, וְכַד אִיהו חֲתִים בְּטַבְעַת הַמְּלֹךְ דְּאִיהו ו' (נ"א י) אֵין לְהָשִׁיב, חוֹתָם אִיהו ו' חוֹתָם אָמַת, יְד פּוֹתֵב וְיָד חוֹתָם ה' תַּתְּאָה פּוֹתֵב ה' עֲלָאָה חוֹתָם, דְּאֵינוֹן ה' אֶצְבְּעָאן דִּיד יְמִינָא וְה' אֶצְבְּעָאן דִּיד שְׁמַאלָא, ה' תַּתְּאָה פּוֹתֵב בָּאת ו' דְּאִיהו קוֹלְמוֹס, קְנָה דְּרוּעָא ה' עֲלָאָה חוֹתָם בָּאת י' דְּאִיהו כַּף הַיָּד.

וְעוֹד אָמַר אוֹתוֹ זְקַן: רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִי"ם הוּא, שְׁתֵּי יָדִים פּוֹתְבוֹת מִימִין וּמִשְׁמַאל, אֲבָל חָרוֹת עַל הַלְחוֹת, הָעַמּוּד הָאִמְצָעִי, (בן י"ה הוּא וְדִא). כַּמָּה מְלֹאכִים סוֹפְרִים יֵשׁ לְמַעְלָה שְׁפּוֹתְבִים אֵת זְכוּת יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכִים שְׁחוֹתָם הַמְּלֹךְ בִּידֵיהֶם שְׁחוֹתְמִים אֵת זְכוּת יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכִים שְׁשׁוֹקְלִים קְלוֹת וְחַמּוּרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֵיה סוֹפֵר אֵיה שׁוֹקֵל, וְכַשְׁהוּא חוֹתָם בְּטַבְעַת הַמְּלֹךְ שְׁהוּא ו' (י), אֵין לְהָשִׁיב. חוֹתָם הוּא ו' חוֹתָם אָמַת, יְד פּוֹתֵב וְיָד חוֹתָם ה' תַּחְתּוֹנָה פּוֹתְבַת, ה' עֲלִיוֹנָה חוֹתְמַת, שְׁהֵם ה' אֶצְבְּעוֹת שֶׁל יְד יְמִין וְה' אֶצְבְּעוֹת שֶׁל יְד שְׁמַאל. ה' תַּחְתּוֹנָה כּוֹתְבַת בָּאוֹת ו', שְׁהוּא קוֹלְמוֹס, קְנָה שֶׁל דְּרוּעָ, ה' הָעֲלִיוֹנָה חוֹתְמַת בָּאוֹת י', שְׁהוּא כַּף הַיָּד.

ש"ם הַדּוּר"ש אִיהו צְדִיק, עֲלִיה אֶתְמַר (ישעיה נד) יְהו"ה אֱלֹהִי"ם נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים,

ש"ם הַדּוּר"ש הוּא צְדִיק, עֲלִיו נְאָמַר יְהו"ה אֱלֹהִי"ם נָתַן לִי לְשׁוֹן

למודים, וזה (ד) יו"ד זעירה, לדעת לעות את יעף דבר, הם ה"ה שבהם, ועוף יעופף על הארץ, ונקדה של שם הכותב, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא זה יהוה, ש"ם הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר, וזה יהוה, ידיעת הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, בנקדה הזו יתהלל המתהלל השפל וידוע, וזה יהוה.

ודא (ד) יו"ד זעירא, לדעת לעות את יעף דבר (שם), אינון ה"ה, דבהון ועוף יעופף על הארץ (בראשית א כ), ונקודה דשם הכותב, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא דא יהוה, ש"ם הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, לדעת לעות את יעף דבר ודא יהוה, ידיעת קודשא בריך הוא בשכינתיה, בהאי נקודה יתהלל המתהלל השפל וידוע (ירמיה ט כג), ודא יהוה.

כל הנקודות הללו צריך לנקד אותם מפסוקי התורה, כמו שהם פתובים בדרך אמת, וכל הוי"ה יש לה משמש שרוכב עליה, והיא המרפכה שלו, ואותה הוי"ה יש לה מנהיג ששולט עליה, כמו זכר על נקבה, ואין רשות לנקבה או לשלוחה לעשות דבר בלי רשות בעלה, שכל מי שמקבל, היא הנקבה, מהמקום שהיא מקבלת, וסוד הדבר - פי גבוה מעל גבוה שומר, וכגון זה השליח למעלה מטטרו"ן, וכמה ממנים שתחת ידיו שהם שליחי השכינה, והשכינה, היא נקבה, אין לה רשות ללכת לשום מקום בלי רשות בעלה, וסוד הדבר - ויקחו לי תרומה. אם אתם רוצים שתשרה שכינתי ביניכם - ויקחו לי, קחו ממני רשות בראשונה להתגלות.

כל אליו נקודין צריך לנקדא לון מקראין דאורייתא, כמה דאינון פתיבין בארץ קשוט, וכל הוי"ה אית לה משמשא דרכיב עליה, ואיהי מרפכה ליה, וההיא הוי"ה אית לה מנהיגא דשליט עליה, כגון דכורא על נוקבא, ולית רשו לנוקבא ולא לשלוחא דילה למעבד מדעם בלא רשות בעלה, דכל מאן דמקבל (דף 99 ע"ב) איהי נוקבא, מאתר דאיהו מקבל, ורזא דמלה (קהלת ה) פי גבוה מעל גבוה שומר, וכגוונא דא שליחא לעילא מטטרו"ן, וכמה ממנו דתחות ידיה דאינון שליחן דשכינתא, ושכינתא איהי נוקבא, לית לה רשו לאזלא לשום אתר בלא רשו בעלה, ורזא דמלה ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), אם אתון בעיתון דשריא שכנתי ביניכון, ויקחו לי נסיבו מני רשו בקדמיתא לאתגליא.

תקונא חמשיין ושפא

תקון חמשים וששה

בראשית ברא אלהי"ם, אלהי"ם הרי פרושהו שם יראה, פחד מצד האות ה' (ה'), שהיא לשמאל, שאף על גב שהאות י היא רחמים, במקום ששולטת ה' עליה היא נקראת נקבה, כמו זה ה"י, וסוד זה התגלה (ב"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ב"ה ה"א)

בראשית ברא אלהי"ם, אלהי"ם הא אוקמוה תמן דחילו מסטרא דאת ה' (ב"ה ה"י), דאיהי לשמאלא, דאף על גב דאת י איהו רחמי, באתר דשלטא ה' עלה נוקבא אתקריאת, כגוונא דא ה"י, ורזא דא אתגלייא (ב"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ס"א ב"ו"ד ה"א וא"ו ה"א) דלית בריה בלא דכר ונוקבא,

ואיזו ה"א), שאין בריה פלי זכר ונקבה, ששני שפתים הם פבן ובבת, האב והאם, אחד נותן טפה זכר ואחד נקבה, וכששולט הזכר על הנקבה הוא זכר, וכששולטת הנקבה על הזכר היא נקבה, והרי פרושהו בסוד של אשה פי תזריע וילדה זכר.

וסוד עליון פאן, לפעמים נזרקו שתי טפות, לפעמים שלש, לפעמים ארבע, לפעמים ה', לפעמים ו', לפעמים ז', וזה הסוד שעלו למטה שנים וירדו שבעה, שתי טפות הן לפעמים צר"י ולפעמים שב"א, שלש לפעמים הן סגו"ל ולפעמים שבע כמו זה ז' מן זרע, ושלוש טפות צריכות שמירה מן כב"ד טחו"ל מר"ה, שנאמר בהם ויצו יהוה אלהיים על האדם, ופרשהו, אין צו אלא עבודה זרה, וזה הפכד, שנאמר בו כל הכועס פאלו עובד עבודה זרה, ומשום זה לא צריך להריק טפות אלא באהבה, ולא בכעס ובקטטה, וכשזורק אדם שלש טפות באהבה, נקראו סגולת"א, וסוד הדבר - זרק"א מק"ף שופר הולך סגולת"א.

על האדם, זו שפיכות דמים, זהו שפתיב באדם דמו ישפך, זו התעוררות של הטפה של הנקבה שהיא מלחה אדמה, ואם היא סגו"ל, נקדה למטה היא נקבה, נקדה שלמעלה היא זכר, וכשזורק אותה במר"ה, שהיא גיהנם, הורגת (אותה).

כאמר, זה גלוי עריות, וזה טחו"ל, מי שזורק באשתו בעצב ובקטטה, התגלתה בו ערוה, ולכן ערות אביד וערות אמך לא תגלה. טחול היא לילית, מרה שחרה, ערות הכל (של הכלה).

אמר רבי אלעזר: אבא, השעור

דתרין שותפין אינון בכרא וברתא, אבא ואימא, חד יהיב טפה דכורא וחד נוקבא, וכד שליט דכורא על נוקבא איהו דכר, וכד שליט נוקבא על דכורא איהו נוקבא, והא אוקמוהו ברזא דאשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

ורזא עלאה הכא, לזמנין אזדריקו תרין טפין, לזמנין תלת, לזמנין ארבע, לזמנין ה', לזמנין ו', לזמנין ז', ודא רזא דסליקו למטה תרין ונחתו שבעה, תרין טפין אינון לזמנין צר"י ולזמנין שב"א, תלת לזמנין אינון סגו"ל ולזמנין שור"ק, לזמנין שבע פגוונא דא ז' מן זרע, ותלת טפין צריכין נטירו מן כב"ד טחו"ל מר"ה, דאתמר בהון (בראשית ב טז) ויצו יהוה אלהיים על האדם, ואוקמוהו לית צו אלא עבודה זרה, ודא כבד, דאתמר בה כל הכועס פאלו עובד עבודה זרה, ובגין דא לא צריך לארקא טפין אלא ברחימו, ולא בכעסא ובקטטה, וכד זריק בר נש אלין תלת טפין ברחימו אתקריאו סגולת"א, ורזא דמלה זרק"א מק"ף שופר הולך סגולת"א.

על האדם דא שפיכות דמים, הדא הוא דכתיב (שם ט ו) באדם דמו ישפך, דא אתערוותא דטפה דנוקבא דאיהי מליחה סומקא, ואי איהי סגו"ל נקודה לתתא איהי נוקבא, נקודה דלעילא דכר, וכד זריק לה במר"ה דאיהי גיהנם קטילת (לה).

כאמר (בראשית ב טז) דא גלוי עריות, ודא טחו"ל, מאן דזריק טפה פאתתיה בעציבו ובקטטה, אתגליאת ביה ערייתא, ובגין דא ערות אביד וערות אמך לא תגלה (ויקרא יח ט). איהי טחול לילית, מרה אוכמא ערוה דכלא (ג"א דכלה).

אמר רבי אלעזר, אבא, שעורא דעריות אינון

שֶׁל עֲרִיּוֹת הֵם בְּמִקּוֹם יָדוּעַ אוֹ
לֹא? אָמַר לוֹ: בְּנִי, יְהוּ"ה הוּא י'
אָב, ה' אִם, ו' בֶּן, ה' בַּת, ה"ה
הֵם אִשָּׁה וּבַתָּהּ, כָּלָה וְחֻמוֹתָהּ,
כְּפִי עֲנֵפֵי הָאֵילָן כִּף נִקְרָאוּ. עֲנֵפֵי
הָאֵילָן נִפְרָדִים לְמַעַלָּה בְּאֵילָן,
כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהוּ וּפְנִיָּהּם וְכֻנְפֵיהֶם
פְּרוּדוֹת מִלְּמַעַלָּה, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר
וְלֹא יִגְלָה כְּנֶף אָבִיו, וְהֵם
מִתְיַחֲדִים לְמִטָּה.

כְּמוֹ לוֹלֵב, שֶׁהוּא אֲגֻדָּה אַחַת
לְמִטָּה בְּכָל אֵלוּ הַמִּינִים שֶׁל הַדָּס
וְעֵרְבָהּ, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים
וּשְׁתֵּי עֵרְבוֹת, וְהוּא בְּפִרוּד
לְמַעַלָּה, שֶׁהָעֲנָפִים נִפְרָדִים לִמִּין
וְלְשִׂמָּאל, וּמִשּׁוֹם זֶה, נִפְרָצוּ עָלָיו
- פְּסוּל, נִפְרָדוּ עָלָיו - כְּשֶׁר,
וְהַפְּרִץ הַזֶּה הוּא פְּרוּץ בְּעֵרוֹה בֵּין
עֵנֶף לְעֵנֶף, וְלִכְן נֹאמַר שֶׁם לֹא
תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֵרוֹה, לֹא צְרִיף
לְקָרֵב אֶת הָאוֹתִיוֹת שֶׁהֵן יְהוּ"ה
לְמִקּוֹם עֵרוֹה, וְסוּד הָעֵרוֹה נִרְמָז
בְּשֵׁתִי (ע"ב) אוֹתִיוֹת ע"ר ו"ה ע"ד
ר"ע בְּעֵינֵי יְהוּ"ה, וְהָעֲנָפִים הִלְלוּ
(ל"א) נִפְרָדוּ שֶׁתְּהִיָּה עֵרוֹה בֵּינֵיהֶם,
אֵינּוּ אֲלֵא חוּץ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֲדוֹנֵי.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב לֹא יִגְרַף רַע,
שֶׁבְּסִפְרוֹת תִּמְצָא אָב וְאִם וּבֶן
כְּאֶחָד בְּבִינָה, ב"ן י"ה, וְאֵין שֵׁם
עֵרוֹה, וְתִמְצָא אוֹתָם לְמִטָּה, אָח
וְאָחוֹת שְׁנֵיהֶם בִּיחּוּד, הָאָח הוּא
הָעַמּוּד הָאֲמֻצָּעִי, ד' - אָחוֹתוֹ,
וּשְׁנֵיהֶם הֵם אֶחָד בְּלֵי פְּרוּד, אָף
עַל גַּב שְׁצַדִּיק הוּא הַיְחוּד שֶׁל
כָּלֵם.

בֵּינֵיהֶם הֵנָּה אֲלֵיהֶם הַזְּדִמָּן לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לוֹ: רַבִּי רַבִּי, שְׁעוֹר
הָעֲרִיּוֹת כֵּן הוּא וְדָאֵי, בְּכָל
הַסִּפְרוֹת אֵין יְחוּד שֶׁל אַחַת עִם
חֻבְרָתָהּ כְּמוֹ שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּהּ, אֲלֵא
רַק בְּצַדִּיק, שֶׁהַיְחוּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם
אֵינּוּ כְּכָל הָאֵיבָרִים שֶׁלָּהֶם, אֲלֵא
רַק בְּכַרִּית מִלָּה, בְּשִׂאָר הָאֵיבָרִים

בְּאַתֵּר יָדִיעַ אוֹ לָא, אָמַר לִיה בְּרִי, יְהוּ"ה אִיהוּ
י' אָב ה' אִם ו' בֶּן ה' בַּת, ה"ה אֵינוֹן אִשָּׁה
וּבַתָּהּ כָּלָה וְחֻמוֹתָהּ, כְּפּוּם עֲנֵפֵין דְּאֵילָנָא הֲכִי
אַתְקָרִיאוּ, עֲנֵפֵין דְּאֵילָנָא מִתְפָּרְשִׁין לְעֵילָא
בְּאֵילָנָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ וּפְנִיָּהֶם וְכֻנְפֵיהֶם
פְּרוּדוֹת מִלְּמַעַלָּה, וְעַלֵּיהֶן אֲתַמַּר (דְּבָרִים כג)
(א) וְלֹא יִגְלָה כְּנֶף אָבִיו, וְאֵינוֹן מִתְיַחֲדִין לְתַתָּא.
כְּגוֹן לוֹלֵב דְּאִיהוּ אֲגוּדָה חֲדָא לְתַתָּא בְּכָל
אֵלִין מִינֵין דְּהַדָּס וְעֵרְבָהּ, דְּאֵינוֹן תְּלַת
הַדָּסִין, וְתַרִּין עֵרְבוֹת, וְאִיהוּ בְּפִרוּדָא לְעֵילָא,
דְּעֲנֵפֵין מִתְפָּרְדִין לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, וּבְגִין דָּא
נִפְרָצוּ עָלָיו פְּסוּל, נִפְרָדוּ עָלָיו כְּשֶׁר, וְהֵאֵי
פְּרִץ אִיהוּ פְּרוּץ בְּעֵרוֹה דְּאִיהוּ בֵּין עֲנָפָא
וְעֲנָפָא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר תַּמָּן (ויקרא יח ז) לֹא
תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֵרוֹה, לֹא צְרִיף לְקָרְבָא אֲתוּוֹן
דְּאֵינוֹן יְהוּ"ה בְּאַתֵּר (דף ז ע"א) דְּעֵרוֹה, וְרוּזָא
דְּעֵרוֹה אֲתַרְמִיז בְּתַרִּין (בְּתַרִּי) אֲתוּוֹן ע"ר ו"ה
ע"ר ר"ע בְּעֵינֵי יְהוּ"ה (בְּרֵאשִׁית לח ז), וְאֵלִין עֲנֵפֵין
(ל"א) אֲתַפְּרְשׁוּ דִּיהָא עֵרוֹה בֵּינֵיהֶוּ, לֹא אִיהוּ
אֲלֵא בַר מֵאַתְרֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְּאִיהוּ
אֲדוֹנֵי, הַדָּא הוּא דְּכְתִיב (תהלים ה ה) לֹא יִגְוֹרֶף
רַע, דְּבִסְפִירָן תִּשְׁכַּח אָב וְאִם וּבֶן כְּחֲדָא,
בְּבִינָה ב"ן י"ה, וְלִית תַּמָּן עֵרוֹה, וְתִשְׁכַּח
לוֹן לְתַתָּא אָח וְאָחוֹת תְּרוּוּיָהוּ בִּיחּוּדָא, אָח
אִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא ד' אָחוֹת דִּילֵיהּ,
וְתַרוּוּיָהוּ אֵינוֹן חַד בְּלֵא פְּרוּדָא, אָף עַל גַּב
דְּצַדִּיק אִיהוּ יְחוּדָא דְּכָלָהוּ.

אֲדַהְבִי הָא אֲלֵיהוּ קָא אֲזַדְמָן לִיה לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לִיה רַבִּי רַבִּי, שְׁעוֹרָא
דְּעַרְיִין הֲכִי אִיהוּ וְדָאֵי, בְּכָל סְפִירָן לִית יְחוּדָא
חַד בְּחֻבְרָתָהּ כְּגוּוֹנָא דְּדְכָר וְנוּקְבָא אֲלֵא
בְּצַדִּיק, דִּיחּוּדָא דְּתַרוּוּיָהוּ לֹא אִיהוּ בְּכָל
אֲבָרִין דְּלֵהוֹן אֲלֵא בְּכַרִּית מִלָּה, בְּשִׂאָר אֲבָרִין

קִרְבָּה שֶׁל אַחֲוָה יֵשׁ שֵׁם וְלֹא שֶׁל יַחֲוֵד, וְזֶהוּ סוּד הָאֵילָן שֶׁעֲנַפָּיו נִפְרָדִים לְמַעַלָּה בְּכָל צַד, וְסוּד הַדָּבָר - וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרָעֵי יָדָיו, אֲבָל לְמַטָּה כָּלֵם אֲגָדָה אַחַת, יַחֲוֵד אֶחָד, וּמִשּׁוּם זֶה לְמַטָּה בְּצַדִּיק צָרִיף לְקָרֵב אֶת אוֹתִיּוֹת יְהו"ה עִם שְׂכִינְתּוֹ, שֶׁהִיא קִרְבָּה שְׁלֵה קִרְבָּן לַיהו"ה.

וְכַךְ הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיּוֹנָה עִם חֲכָמָה, צָרִיף לְקָרְבָם לְצַדִּיק וְכָל הָעֲנָפִים שֵׁם מִתְיַחֲדִים וְנִקְשָׁרִים וּמִשְׁלָבִים, וּמִקְבָּלִים זֶה מִזֶּה, וְהַפֵּל עַל יְדֵי הַצַּדִּיק, וּבְלֵי צַדִּיק אֵין קִרְבַת הַיַּחֲוֵד אֲלֵא אַחֲוָה, וּמִשּׁוּם זֶה חֲסֵד שֵׁם נִקְרָא ו' אַח וְה' אַחוֹת, מִצַּד הַיָּמִין, וּבִמְקוֹם הַזֶּה נֹאמֵר וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחוֹתָו בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְגוֹמֵר, חֲסֵד הוּא, וְעַם כָּל זֶה שֶׁחֲסֵד הוּא, וְנִכְרְתוֹ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמּוֹ. מִי שֶׁמְחַבֵּר אוֹתִיּוֹת בְּמִקְוֹם שֶׁל פְּרוּד, כְּאֵלוֹ הַפְּרִיד בִּינֵיהֶן, וּמִשּׁוּם כֶּף וְנִכְרְתוֹ, מִדָּה פִּנְגֵּד מִדָּה.

וְכַךְ י"ה בְּיָמִין הֵם בְּאַחֲוָה, וְאֵין יַחֲוֵד אֲלֵא עַל יְדֵי צַדִּיק, וּמִשּׁוּם זֶה בְּמִקְוֹם הַזֶּה לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ, וְכַךְ בְּשׁוֹק יָמִין וּשְׂמָאל שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְלֹא צָרִיף לְקָרֵב שֵׁם אוֹתִיּוֹת בְּזִמְנָא שְׂאֵלֵהֶם אַחֲרִים שֵׁם, שֶׁהֵם מִצַּד שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, וְסוּד הַדָּבָר - וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי יְהו"ה אֵשׁ זָרָה.

וְכַךְ אוֹתָם הָעֲרִיּוֹת הֵם סְמַא"ל וְנַחֲשׁ, שְׁתּוֹבְעִים לְעִשׂוֹת דִּינִים וּמְגָלִים אוֹתָם לְפָנֵי יְהו"ה, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאוּ עֲרִיּוֹת, וְזֶהוּ סוּד, וְסוּד אַחַר אֵל תְּגַל, שֶׁזֶה גּוֹרֵם גְּלוּת וְגוֹלָה בֵּין הָעַמִּים, מִי שֶׁמְגַלֵּה עֲרוּתוֹ שֵׁם, כֶּף הוּא מִתְגַּלֵּה בֵּין הָעֲרִיּוֹת, שֶׁהֵם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּמִי שֶׁמְכַסֶּה עֲלֵיהֶם, כֶּף הוּא מִתְכַּסֶּה בִּינֵיהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה

קִרְבָּה דְאַחֲוָה אֵית תַּמָּן וְלֹא דִיחֻדָּא, וְדֵא אִיהוּ רְזָא דְאֵילָנָא דְעֲנַפּוּי מִתְפָּרְשִׁין לְעֵילָא בְּכָל סְטָרָא, וְרְזָא דְמַלְאָה וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרָעֵי יָדָיו (בְּרַאשִׁית מִט כד), אֲבָל לְתַתָּא כְּלָהוּ אֲגוּדָה אַחַת יַחֲוֵדָא חֲדָא, וּבִגְיִן דָּא לְתַתָּא בְּצַדִּיק צָרִיף לְקָרְבָא אַתּוּן דִּיהו"ה עִם שְׂכִינְתֵיהָ, דְאִיהִי קִרְבָּה דִּילָהּ קִרְבָּן לַיהו"ה.

וְהָבֵי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה עִם חֲכָמָה צָרִיף לְקָרְבָא לֹון בְּצַדִּיק, וְכָל עֲנַפִּין תַּמָּן מִתְיַחֲדִין וּמִתְקַשְׂרִין וּמִשְׁלָבִין, וּמִקְבָּלִין דָּא מִן דָּא, וְכֹלָא עַל יְדָא דְצַדִּיק, וּבְלֵא צַדִּיק לִית קִרְבָּה דִיחֻדָּא, אֲלֵא אַחֲוָה, וּבִגְיִן דָּא חֲסֵד תַּמָּן אַתְקָרִי ו' אַח וְה' אַחוֹת. מִסְטָרָא דִימִינָא, וּבְהָאֵי אַתָּר אַתְמָר (וַיִּקְרָא כ יז) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחוֹתָו בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְגוֹמֵר חֲסֵד הוּא, וְעַם כָּל דָּא דְחֲסֵד הוּא וְנִכְרְתוֹ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמּוֹ, מָאן דְּמַחְבֵּר אַתּוּן בְּאַתָּר דְּפְרוּדָא כְּאֵלוֹ אֲפְרִישׁ בִּינֵיהֶו, וּבִגְיִן דָּא וְנִכְרְתוֹ מִדָּה לְקַבֵּל מִדָּה.

וְהָבֵי י"ה בְּיָמִינָא אֵינוּן בְּאַחֲוָה, וְלִית יַחֲוֵדָא אֲלֵא עַל יְדֵי דְצַדִּיק, וּבִגְיִן דָּא בְּהָאֵי אַתָּר לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ (שֵׁם יח ו), וְהָכֵי בְּשׁוֹקָא יָמִינָא וּשְׂמָאלָא תַּמָּן אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְלֹא צָרִיף לְקָרְבָא תַּמָּן אַתּוּן, בְּזִמְנָא דְאֱלֹהִים אַחֲרִים תַּמָּן דְאֵינוּן מִסְטָרָא דְעֲבוּדָה זָרָה, וְרְזָא דְמַלְאָה וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי יְהו"ה אֵשׁ זָרָה (שֵׁם יא).

וְכַךְ אֵינוּן עֲרִיין אֵינוּן סְמַא"ל וְנַחֲשׁ, דִּתְבַעִין לְמַעַבְד דִּינִין וּמְגָלִין לֹון קָדָם יְהו"ה, וּבִגְיִן דָּא אַתְקָרִיאוּ עֲרִיּוֹת, וְדֵא אִיהוּ רְזָא וְסוּד אַחַר אֵל תְּגַל (מְשָׁלִי כה ט), דְדָא גְרִים גְּלוּת וְאַתְגַּלִּי בֵּין עַמְמִיָּא, מָאן דְּגָלִי עֲרִיָּתִיהָ תַּמָּן הָכֵי אִיהוּ אַתְגַּלִּי בֵּין עֲרִיין דְאֵינוּן אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּמָאן דְּמְכַסֵּי עֲלֵיהֶו הָכֵי אִיהוּ אַתְכַּפֵּי

וְלֹא יִגְלֶה פְּנֵי אָבִיו, זֹו שְׂכִינָה
שְׂגָלְתָהּ בֵּין הַעַמִּים בְּגִלְלַת הַחֲטָא
הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר וּבִפְשָׁעֵיכֶם
שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וְאַרְבַּע פְּעָמִים גָּלְתָה שְׂכִינָה
לְגִלְלוֹת, מִשּׁוּם שֶׁהִכְנִיסוּ עֲרוּהָ בֵּין
אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת, וְאַף עַל גַּב
שְׁנֹאמַר כָּל הָעֲרִיּוֹת הִלְלוּ
בְּסִפְּרוֹת וּבִשְׁם שֶׁל יְהוָה, לֹא
בְּמִקוּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, אֲלֵא
כְּשִׁשְׂכִינָה גָלְתָה, כָּל הַסִּפְּרוֹת
יָרְדוּ עִמָּה, וְאִין פְּרוּד בָּהּ וּבֵין
עֶשֶׂר הַסִּפְּרוֹת, וּכְשִׁיִּרְדוּ,
הִתְלַבְּשׁוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל שֶׁשֶׁה
עֲנָפִים, חֹסֵד בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן,
גְּבוּרָה בְּיוֹם הַשֵּׁנִי, הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁלֹּשׁ
סִפְּרוֹת שְׁנִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה יָמִים
אַחֲרֵים, שֶׁהֵם רְבִיעֵי חֲמִישִׁי
וְשִׁשִּׁי.

וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת זֶה י' הָאָבָא,
חֲמִשָּׁה אֹרֶז זֶה ה' הָאָמָא, שֵׁשׁ
פְּעָמִים טוֹב ו' שֵׁשׁ בְּשֵׁשֶׁת יָמֹת
הַחֹל, ה' שֶׁל הַשֵּׁשִׁי ה' שֶׁל יְהוָה,
רֵאשִׁי שֶׁל בְּרֵאשִׁיּוֹת זֶה פְּתוּר,
הָרֵאשִׁי לְכָל הָרֵאשִׁים.

וְכִמָּה יֵשׁ פְּרוּד? מִשּׁוּם שְׁאִין
צְדִיק, אוֹת הַפְּרִיָּת, שֵׁם, וְסוּד
הַדְּבָר - אִין אָדָם צְדִיק בְּאַרְץ,
שֶׁהוּא אוֹת הַפְּרִיָּת שֵׁם, וּבִשְׁבֹת
שֶׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֵׁם קְרִיבָה
וְהַיְחוּד שֶׁל שֵׁם יְהוָה וְכָל
הַסִּפְּרוֹת, וּמִשּׁוּם כֶּף זְנוּגָם שֶׁל
תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְלִילֵי שְׁבֹת
לְלִילֵי שְׁבֹת, הָעֲרִיּוֹת הִלְלוּ הֵם
וְדָאֵי לְמַטָּה, אֲבָל לְמַעְלָה נֹאמַר
לֹא יִגְרָף רָע, וְצְדִיק שְׁקָרֵב
לְאַשְׁתּוֹ בִּימֹת הַחֹל, אוֹתוֹ הַבֵּן
שְׁעוֹשֶׂה, נֹאמַר עָלָיו צְדִיק וְרַע
לוֹ, שְׁגוּרָם שְׁנַעֲשֶׂה קָדֵשׁ חַל,
שֶׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּבְכֹאֲתוֹ זְמַן
הוּא הַסּוּד שֶׁל צְדִיק וְרַע לוֹ רָשַׁע
וְטוֹב לוֹ, אֲבָל לְמַעְלָה אִין עֲרוּהָ
וּקְצוּץ וּפְרוּד וּפְרוּץ, וּמִשּׁוּם זֶה

בִּינְיָהוּ, וּבִגִּין דָּא וְלֹא יִגְלֶה פְּנֵי אָבִיו, דָּא
שְׂכִינְתָא דְגָלְתָה בֵּין עַמְמֵיָא בִּגִין חוּבָא דָּא,
כְּמָה דָּאֵת אִמְר (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה
אִמְכֶם.

וְאַרְבַּע זְמַנִּין גָּלְתָה שְׂכִינְתָא בְּגִלְלוֹתָא, בִּגִין
דְּאֵעִילוּ עֲרוּהָ בֵּין אַרְבַּע אֲתוּוּן, וְאַף
עַל גַּב דְּאֵתְמַר כָּל אֲלִין עֲרִיין בְּסִפְּרִין וּבִשְׁמָא
דִּיהוָה, לֹאֹ בְּאַתְרֵיהָ דְּלַעֲיִלָא, אֲלֵא כַּד
שְׂכִינְתָא גָלְתָה, כָּל סִפְּרִין נַחְתּוּ עִמָּה, וְלִית
פְּרוּדָא בָּהּ וּבֵין עֶשֶׂר סִפְּרִין, וְכַד נַחְתּוּ
אֲתְלַבְּשׁוּ בְּשֵׁית יוֹמִין דְּחוּל שֵׁית עֲנָפִין, חֹסֵד
בְּיוֹמָא קְדָמָא, גְּבוּרָה בְּיוֹמָא תְּנַיִנָא, עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצָּעִיתָא בְּיוֹמָא תְּלִיתָא, תְּלַת סִפְּרִין
תְּנַיִנִין בְּתַלְתַּת יוֹמִין אַחְרָנִין, דְּאִינוּן רְבִיעָא
חֲמִשָּׁא וּשְׁתִּיתָא.

וְעֶשֶׂר אֲמִירִין דָּא י' אָבָא, חֲמִשׁ אֹרֶז דָּא ה'
אִימָא, שֵׁית זְמַנִּין טוֹב ו' דָּאִית בְּשֵׁית
יוֹמֵי דְחוּל, ה' דִּהַשֵּׁשִׁי ה' דִּיהוָה, רֵאשִׁי
דְּבְרֵאשִׁיּוֹת דָּא כְּתוּר רֵישָׁא דְּכָל רֵישִׁין.

וְאִמָּאֵי אִית פְּרוּדָא, בִּגִין דְּלִית צְדִיק אוֹת
בְּרִית תְּמֹן, וְרָזָא דְּמַלְתָּה אִין אָדָם צְדִיק
בְּאַרְץ דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית תְּמֹן, וּבִשְׁבֹת דְּאִיהוּ
יוֹמָא שְׁבִיעָא תְּמֹן קְרִיבוּ וְיַחְוּדָא דְּשְׁמָא
דִּיהוָה וְכָל סִפְּרִין, וּבִגִין דָּא תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים
זְנוּגִיָּהוּ מְלִילֵי שְׁבֹת לְלִילֵי שְׁבֹת, הָאֵי עֲרִיין
אִינוּן וְדָאֵי לְתַתָּא, אֲבָל לְעִילָא (דף טז
ע"ב) אֲתְמַר (תהלים ה ה) לֹא יִגְוֹרֵף רָע, וְצְדִיק
דְּקָרִיב לְאַתְתִּיהָ בְּיוֹמִין דְּחוּלָא, הַהוּא בֵּן
דְּעֵבִיד עָלֶיהָ אֲתְמַר צְדִיק וְרַע לוֹ, דְּגָרִים
דְּאֲתַעְבִּיד קָדֵשׁ חוּל דְּאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וּבְהַהוּא זְמַנָּא אִיהוּ רָזָא דְּצְדִיק וְרַע לוֹ רָשַׁע
וְטוֹב לוֹ, אֲבָל לְעִילָא לִית עֲרוּהָ וּקְצוּץ וּפְרוּד
וּפְרוּץ, וּבִגִין דָּא לְעִילָא (לית לך לידמה ליוצרה, דתימא

למעלה (אין לך לדמה ליוצרה, שתאמר כך, שלמעלה) יש יחוד באח ואחות, ובבן ובבת, באם עם בן. אם פן, אין לך לדמות ליוצרה, שאתה היית גורם שלא תהיה בדמותו למעלה, כמו שנאמר כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם.

ובא וראה, בשעה שרצה הקדוש ברוך הוא לברא אדם, כך היה רוצה לעשות אותו כמו דמותו, בלי ערוה ובלי פרץ ופרוד, כמו שנאמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, שיהיו כל הספירות כלולות בו, בלי פרוד וקצוץ, ולהתיחד בן עם בת שהם אחים, שעליהם נאמר אחים תאומים, זהו שכתוב ויהיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו, באיזה מקום? אל הטבעת, זו הטבעת של אות ברית מילה, שהוא שעור לכל העריות למטה, ושעור של היחוד למעלה, ולמעלה נאמר בו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל למטה נאמר בו ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, אל תערב ביחוד טוב עם רע, ואם לא, מות תמות. נאמר כאן מות תמות, ונאמר בשבת מחלליה מות יומת.

ואדם ודאי נעשה בדמות של מעלה, ועשה שם פרוד ונפרד משם. אמר לו רבי אלעזר: אבא, איך נעשה בדמות של מעלה, שהרי שמענו שם כמה דעות? אמר לו: בני, כשנעשה, כל הספירות נכללו בדמות של נשמתו, ונשמתו היתה מרכבה להם, כמו שנשמתו, שעליה נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, כמו שעשר ספירות בלימה, וכל הגונים של הנשמות היו מאירים בנשמתו והיו

הכי דלעילא) אית יחודא באח ואחות ובבן ובבת באם עם בן, אם פן לית לך לידמה ליוצרה, דאנת הוית גרים דלא תהא בדיוקנא דיליה לעילא, כמה דאת אמר (ישעיה נט ב) כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם. ותא חזי בשעתא דבעא קודשא בריך הוא למברי אדם, הכי הוה בעי למעבד ליה כגוונא דדיוקנא דיליה, בלא ערוה ובלא פרץ ופירוד, כמה דאת אמר (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למהוי כל ספירן כלילן ביה, בלא פרוד וקצוץ, ולא תיחדא בן עם בת דאינון אחים, דעלייהו אתמר אחים תאומים, הדא הוא דכתיב (שמות כו כד) ויהיו תאמם מלמטה ויחדיו יהיו תמים על ראשו, באן אתר, אל הטבעת (שם), דא טבעת דאות ברית מילה, דאיהו שיעור לכל עריין לתתא, ושעור דיחודא לעילא, ולעילא אתמר ביה (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל לתתא אתמר ביה ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, לא תערב ביחודא טוב עם רע, ואם לאו (שם ב יז) מות תמות, אתמר הכא מות תמות ואתמר בשבת (שמות לא יד) מחלליה מות יומת.

ואדם ודאי אתעביד בדיוקנא דלעילא, ועבד תמן פרודא, ואתפריש מתמן, אמר ליה רבי אלעזר אבא איך אתעביד בדיוקנא דלעילא, דהא שמענא כמה דעות תמן, אמר ליה ברי, כד אתעביד, פלהו ספירן אתפלילו בדיוקנא דנשמתיה, ונשמתיה הוה מרפכה לון כגוונא דנשמתיה, דעלה אתמר (בראשית א כו) ויברא אלהים את האדם בצלמו, כגוונא דעשר ספירות בלימה, וכלהו גוונין דנשמתין הוו נהרין בנשמתיה, והוו נהרין על אנפוי,

מאירים על פניו, וממנו היו
מזדעזעים עליונים ותחתונים,
והיו משתחווים לו בגלל
המאורות הללו שהיו מאירים בו.
כמו שהאדם שלמעלה שהיו
משתחווים לו, כך היו משתחווים
לאדם שלמטה, עד שהוא היה
אומר בואו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהו"ה עוֹשֵׁנו,
ובאותו זמן הוא היה שולט על
כל ההמונים של מעלה ומטה.
הגון השחר של העין, ושערו
שחורות, וכל הגונים שחורים
יפים נתנו בו מצד האם. לכן העין
ולכן הפנים ולכן המוח ולכן
העצמות נתנו בו מצד האב,
שהרי פרשהו בעלי המשנה
שהלכן שבעין והמוח והעצמות
נתנו מהאב, ושחר העין והשער
נתנו מהאם, והלכן והשחר,
שניהם נמצאו מכתר עליון,
השחר מבחוץ והלכן מבפנים,
ועליו נאמר ועתה לא ראו אור
בהיר הוא בשחקים, וכתוב אחר
אומר ישת חשך סתרו.

והרי פרשהו החברים, שחר
נקבה ללכן, והתורה משם היא
לכן מבפנים ושחר מבחוץ,
ולמעלה האב והאם אמרו על
העמוד האמצעי ושכינתו נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו, העמוד
האמצעי ללכן והשכינה בשחר,
זהו שכתוב שחורה אני ונאנה.
ובא תראה, האם העליונה היתה
שחורה לפני אותו אור שלפנים
ממנה, אבל כשירדת למטה
נראים גוניה בחמש ספירות,
שהם חמשת ענפי האילן, זרוע
ימין ושמאל והגוף ושתי שוקים,
הצדיק נוטל כל הגונים. זהו
שכתוב וראיתיה לזכר ברית
עולם, וראיתיה בגונים מאירים,
וכך השכינה התחתונה נראית
בחמשה גונים ממטה למעלה,

ומניה הוּוּ מְזַדְעָזְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְהוּוּ
סַגְדִין לִיהּ בְּגִין אֲלִין נְהוּרִין דְּהוּוּ נְהִירִין בֵּיהּ,
כְּגוּנָא דְאָדָם דְלַעִילָא דְהוּוּ סַגְדִין לִיהּ, הֲכִי
הוּוּ סַגְדִין לְאָדָם דְלַתְתָּא, עַד דְהוּוּ אָמַר אִיהוּ
בּוֹאוּ נְשַׁתְחוּהּ וְנִכְרְעָה נִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוּ"ה
עוֹשֵׁנו (תהלים צה ו). וְכִהִיּוּא זְמַנָּא הוּוּ אִיהוּ
שְׁלִיט עַל כָּל הַמוֹנֵי עֵילָא וְתַתָּא.

גוֹן אוֹפָם דְעֵינָא וְשַׁעְרוֹי אוֹכְמִין וְכָל גּוֹוִנִין
אוֹכְמִין שְׁפִירִין, אֲתִייהִיבֵן בֵּיהּ מִסְטָרָא
דְאִימָא, חוּרוֹ דְעֵינָא וְחוּרוֹ דְאַנְפִין וְחוּרוֹ
דְמוּחָא וְחוּרוֹ דְגַרְמִין, אֲתִייהִיבֵת בֵּיהּ
מִסְטָרָא דְאַבָּא, דְהֲכִי אוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מְתִנִיתִין,
דְלוֹבֵן שְׁבַעִין וְמוּחָא וְעַצְמוֹת אֲתִייהִיבוּ
מְאַבָּא, וְאוֹכְמוֹ דְעֵינָא וְשַׁעְרָא אֲתִייהִיבוּ
מְאִימָא, וְחוּרוֹ וְאוֹכְמוֹ תְרוּוִייהוּ אֲשַׁתְּפַחוּ
מִכְתָּרָא עֲלָאָה, אוֹכְמוֹ מְלַבֵּר וְחוּרוֹ מְלַגּוּ,
וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר (איוב לז כא) וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֹר בְּהִיר
הוּא בְּשַׁחְקִים, וְכָתוּב אַחַר אֹמַר (תהלים יח יב)
יִשֶׁת חֲשֶׁךְ סַתְרוֹ.

וְהָא אוֹקְמוּהוּ חֲבֵרָא, אוֹכְמוֹ נוֹקְבָא לְחוּרוֹ,
וְאוֹרִייתָא מִתְמָן אִיהִי חוּרוֹ מְלַגָּאוּ
אוֹכְמוֹ מְלַבֵּר, וְלַעִילָא אָבָא וְאִימָא אֲמָרוּ עַל
עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וְשְׁכִינְתָּיה נַעֲשָׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א כו), עֲמוּדָא
דְאַמְצַעִיתָא בְּחוּרוֹ, וְשְׁכִינְתָּא בְּאוֹכְמוֹ, הֲדָא
הוּא דְכְתִיב (שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנָאוּה, וְתָא
חֲזִי אִימָא עֲלָאָה הוּת אוֹכְמָא קָדָם הִהוּא
נְהוּרָא דְלַגָּאוּ מִינָה, אֲבָל כִּד נַחְתָּא לְתַתָּא
אֲתַחֲזִיית גּוּוּנָהָא בְּחַמֶּשׁ סְפִירִין, דְאִינֻן ה' ^ה
עֲנַפִין דְאִילָנָא, דְרוּעָא יְמִינָא וְשְׁמָאֲלָא וְגוּף
וְתִרִין שׁוֹקִין, צְדִיק נְטִיל כָּל גּוֹוִנִין, הֲדָא הוּא
דְכְתִיב (בראשית ט טז) וְרָאִיתִיהּ לְזָכוֹר בְּרִית עוֹלָם,
וְרָאִיתִיהּ בְּגוּוִנִין נְהִירִין, וְהֲכִי שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה

ואלו הגונים של שש הספירות,
ועליהם נאמר ותכלת וארגמן
ותולעת שגי ושש ועזים, וכמו
שנכללים כל הגונים ממעלה
למטה בצדיק, כך נכללים כל
הגונים ממטה למעלה בעמוד
האמצעי.

בא וראה, ארבעה ענפים גדולים
היו באילן, והם היו שתי זרועות
ושתי שוקים, וכלם בשעור של
האות ו' העליונה, ובכל אמה
חמשה ענפים קטנים שהם זרת,
שנאמר בו ושמים בזרת תפן, והם
השעור של ה', ועל ה' ענפים
היה י' שהוא כף היד, וזה פרי
האילן, וכמה שרטוטים מרקמים
בכף היד, שהם הגונים היפים
של הפרי, שבהם נפתחת
השושנה, שנעשה ממנה פרי,
והם כפתור ופרח לששת הקנים
היצאים מן המנורה, ואלו שלש
עצמות בזרוע ימין ושלש בזרוע
שמאל. המנורה, הגוף של
האמצע.

בני, בכל התקונים הללו ברא את
האדם ובת זוגו, (ואם) הוא עשה
פרוד למעלה בין הקדוש ברוך
הוא ושכינתו, שגרם לסלוק
השכינה מהקדוש ברוך הוא, כך
הקדוש ברוך הוא מסלק ממנו
בת זוגו ומסתלק הקדוש ברוך
הוא ממנו, שבמקום שאין שורה
שכינה, אין הקדוש ברוך הוא
שורה שם, ומנין לנו שהסתלקה
בת זוגו ממנו? כמו שנאמר
ויאמר יהו"ה לא טוב היות האדם
לבדו, וזה גרם לייעקב שנאמר בו
ויותר יעקב לבדו, ובאותו זמן
נצח את סמאל, ויגע בכף ירכו,
באיזה מקום פורח? בגיד הנשה,
שפרחה י' מגיד הנשה, שהיא י'
של יעקב, והוא נשאר עקב,

דש בעקב, ודא רזא וידו

אתחזיית בחמש גוונין מתתא לעילא, ואלין
גוונין דשית ספירן, ועלייהו אתמר (שמות כה)
(ד) ותכלת וארגמן ותולעת שני (דף צא ע"א) ושש
ועזים, וכמה דאתפלילן כל גוונין מעילא
לתתא בצדיק, הכי אתפלילן כל גוונין מתתא
לעילא בעמודא דאמצעייתא.

הא חזי ארבע ענפין רברבין הוו באילנא,
ואינן הוו תרין דרועין ותריין שוקין,
וכלהו בשעורא דאת ו' עלאה, ובכל אמה ה'
ענפין זעירין דאינן זרת, דאתמר ביה (ישעיה מ)
(ב) ושמים בזרת תפן, ואינן שעורא דה', ועל
ה' ענפין הוה י' דאיהו כף היד, ודא איבא
דאילנא, וכמה שרטוטין מרקמן בכף היד,
דאינן גוונין שפירין דאיבא, דבהון אתפתחת
שושנה דאתעבידת מינה איבא, ואינן כפתור
ופרח, לששת הקנים היוצאים מן
המנורה (שמות כה לג), ואלין תלת גרמין בדרועא
ימינא, ותלת בדרועא שמאלא, מנרתא גופא
דאמצעייתא.

ברי בכל אלין תקונין ברא לאדם ובת זוגיה,
(יא') ואיהו עבד פרודא לעילא בין
קודשא בריך הוא ושכינתיה, דגרים לסלקא
שכינתא מקודשא בריך הוא, הכי קודשא
ברוך הוא סליק מניה בת זוגיה, ואסתלק
קודשא בריך הוא מניה, דבאתר דלא שריא
שכינתא תמן, קודשא בריך הוא לא שריא
תמן, ומנלן דאסתליק בת זוגיה מניה, כמה
דאת אמר (בראשית ב יח) ויאמר יהו"ה לא טוב
היות האדם לבדו, ודא גרים לייעקב דאתמר
ביה (שם לב כה) ויותר יעקב לבדו, ובההוא זמנא
נצח ליה סמאל, ויגע בכף ירכו (שם כו), באן
אתר פרח בגיד הנשה, דפרח י' מגיד הנשה
דאיהו י' דייעקב, ואשתאר איהו עקב, דאיהו

שְׁהוּא דַשׁ בְּעֵקֶב, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל
וְיָדוּ אוֹחֲזוֹת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ, (שְׁהוּא דַשׁ
בְּעֵקֶב בְּגִלוֹת וּבְעַל שֶׁל מַלְכוּת שְׁבַעִים אָמוּת,
שְׁהוּא לִזְנוֹב וְלֹא לְרֹאשׁ).

כְּמוֹ שֶׁגָּרַם אָדָם שֶׁהִשְׁכִּינָה
נִפְרְדָה מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וּבְכַפְשֵׁיכֶם שִׁלְחָה
אִמְכֶם, וְנִשְׁאַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְחִידִי בְּלִי הַגְּבִירָה, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב
הַצְּדִיק אָבָד, מִה זֶה אָבָד? אָבָד
לְגַבִּירָה, וּמִשׁוּם זֶה לֹא טוֹב הָיִיתָ
הָאָדָם לְבַדּוֹ אֲעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ,
זֶה אַחֲרָת, שְׂאִינָה בַת זִוְגוֹ, מִצַּד
שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּאִסּוּר
וְהַתֵּר, טְמֵאָה וְטַהֲרָה, כֶּשֶׁר
וּפְסוּל, דָּם טָהוֹר וְדָם נֹדֵה,
וּמִשׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהָ, זָכָה - נִעְשֶׂה
לוֹ עֶזֶר, לֹא זָכָה - כְּנִגְדּוֹ,
שֶׁהִסְתַּלַּקָה מִמֶּנּוּ אִשָּׁה שֶׁהִיא עֵץ
הַחַיִּים, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהָ עֵץ חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ, רְאֵה חַיִּים עִם
אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָ, שְׁעֲלִיהָ נֶאֱמַר
וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֲוִי
לְעֹלָם, שֶׁהוּא הָיָה חֲרוּת עַל
הַלּוּחוֹת, חֲרוּת מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת,
חֲרוּת מִשְׁעַבּוּד מַלְכֵיכוֹת, חֲרוּת
מִכָּל הַמַּחְלוֹת הַרְעוֹת, מַעֲנִיּוֹת
וְטַפְשׁוֹת וְצַעַר וְדַחֲק וְרַעֲב,
וְעֲלִיהָ נֶאֱמַר, אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
בְּמִסְפְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכוּ'.
הַסְתַּלַּקָה מִמֶּנּוּ, וְנִתְּנָה לוֹ אַחֲרָת
מִצַּד הַלְּבָנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהָ עַת
לְלֶדֶת וְעַת לְמוֹת וְכוּ', שֶׁחֲצִיָּה
חַיִּים וְעֶשֶׂר, וְחֲצִיָּה מוֹת וְעֹנִי,
כְּמוֹ שֶׁהִלָּב שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֵב חָכֵם
לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ, שְׁנַיִם
בְּשִׁתְּפוֹת, וְלִכְן אִם זָכָה - עֶזֶר,
בְּמַלּוּי הַלְּבָנָה, וְאִם לֹא זָכָה -
כְּנִגְדּוֹ, בְּחִסְרוֹן הַלְּבָנָה.

הַעֲרִיּוֹת מִצַּד שֶׁל י"ה, ע"ר י"ה
תַּעֲזוֹר קְשֵׁתָךְ, עֲרִיּוֹת מִהַצַּד שֶׁל
ו"ה, לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת ע"ר ו"ה,

אוֹחֲזוֹת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ (שֵׁם כַּה כו) (דְּאִיהוּ דַשׁ בְּעֵקֶב בְּגִלוֹתָא
וּבְעוֹלָא דְּמַלְכוּתָא דְּשַׁבְעִין אוּמִין דְּהוּא לִזְנוֹב וְלֹא לְרֹאשׁ).

בְּמָה דְּגָרִים אָדָם דְּשִׁכְנִתָּא אַתְּפְרִשְׁתָּ
מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאִתְּ
אָמַר (יְשִׁיעָה ג א) וּבְכַפְשֵׁיכֶם שִׁלְחָה אִמְכֶם,
וְאַשְׁתָּאֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְחִידִאי בְּלֹא
מְטְרוּנִיתָא, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב (יְשִׁיעָה גו א) הַצְּדִיק
אָבָד, מֵאִי אָבָד, אָבָד לְמְטְרוּנִיתָא, וּבְגִין דָּא
לֹא טוֹב הָיִיתָ אָדָם לְבַדּוֹ (בְּרֵאשִׁית ב יח) אֲעֲשֶׂה לוֹ
עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ (שם), דָּא אַחְרָא, דְּלִית אִיהִי בַת
זוּגִיָּה, מְסַטְרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּאִסּוּר
וְהַתֵּר טוֹמֵאָה וְטַהֲרָה כֶּשֶׁר וּפְסוּל דָּם טָהוֹר
וְדָם נֹדֵה, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ זָכָה נִעְשֶׂה לוֹ
עֶזֶר, לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ, דְּאִסְתַּלַּק מִנִּיהָ אַתְתָּא
דְּאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, דְּאִתְּמַר בָּהּ (מְשִׁלִּי ג יח) עֵץ
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה
אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָ (קֹהֶלֶת ט ט), דְּעֲלָה אַתְּמַר (בְּרֵאשִׁית ג
כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֲוִי לְעוֹלָם,
דְּאִיהוּ הָיָה חֲרוּת עַל הַלּוּחוֹת, חֲרוּת מִמְּלֶאךָ
הַמּוֹת, חֲרוּת מִשְׁעַבּוּד מַלְכֵיכוֹת, חֲרוּת מִכָּל
מְרַעֲזִין בִּישׁוּן, מַעֲנִיּוֹתָא וְטַפְשׁוֹתָא וְצַעֲרָא
וְדוּחְקָא וְכַפְנָא, וְעֲלָה אַתְּמַר (דְּבָרִים ח ט) אֶרֶץ
אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכוּ'.

אִסְתַּלַּק מִנִּיהָ, וְאַתִּיּהֵב לִיהָ אַחְרָא מְסַטְרָא
דְּסִיְהֵרָא, דְּאִתְּמַר בָּהּ (קֹהֶלֶת ג ב) עַת
לְלֶדֶת וְעַת לְמוֹת וְכוּ', דְּאִיהִי פִלְגוּ דִּילָהּ חַיִּים
עוֹתְרָא, וּפִלְגוּ דִּילָהּ מוֹת עֲנִיּוֹתָא, כְּגוֹוְנָא
דְּלִבָּא דְּאִתְּמַר בֵּיהָ (שֵׁם י ב) לֵב חָכֵם לִימִינוֹ וְלֵב
כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ, תְּרִין בְּשׁוֹתְפוֹ, וּבְגִין דָּא אִם
זָכָה עֶזֶר בְּמַלּוּיָא דְּסִיְהֵרָא, וְאִם לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ
בְּחִסְרוֹנָה דְּסִיְהֵרָא.

עֲרִיּוֹת מְסַטְרָא דִּי"ה, ע"ר י"ה תַּעֲזוֹר
קְשֵׁתָךְ (חֲבִקוּק ג ט), עֲרִיּוֹת מְסַטְרָא דו"ה

לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת ע"ר

וְזוּ לִילִיִּתְּ שֶׁהִיא עֲרוֹת אִשָּׁה
וּבִתָּהּ, שֶׁהֵן ה"ה, עֲרוֹת פְּלִתָּךְ זו
י קִטְנָה שֶׁל אַדְנִי, שֶׁהִיא הַפְּלָה
הָאִמּוּרָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. בֹּא
וּרְאֵה, הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה נִקְרָאת
בְּתָהּ מֵהֶצֶד שֶׁל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
וְהַפְּלָה מֵהֶצֶד שֶׁל כ"ל ה',
אֲחוֹת מֵהֶצֶד שֶׁל הָעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שְׂאֵר בְּשִׁירוֹ מֵהֶצֶד שֶׁל
אוֹתוֹ שְׁנָאֵמַר בּוֹ בְּשִׁגְם הוּא כְּשֵׁר,
מֵצֵד שֶׁל דְּרָגָתוֹ.

ו"ה (ויקרא יח ו), וְדָא לִילִיִּתְּ דְּאִיהִי עֲרוֹת אִשָּׁה
וּבִתָּהּ (שם יז), דְּאִינוּן ה"ה, עֲרוֹת פְּלִתָּךְ (שם טו)
דָּא י' זְעִירָא דְּאֲדַנִּי, דְּאִיהִי פְּלָה הָאִמּוּרָה
בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. תָּא חֲזִי שְׂכִינְתָּא תְּתָאָה
אֲתִקְרִיאת בְּתָהּ מִסְטָרָא דְּאִימָא עֲלָאָה, פְּלָה
מִסְטָרָא דְּכ"ל ה', אֲחוֹת מִסְטָרָא דְּעֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, שְׂאֵר בְּשִׁירוֹ (שם ו) מִסְטָרָא דְּהֵהוּא
דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (בראשית ו ג) בְּשִׁגְם הוּא כְּשֵׁר,
מִסְטָרָא דְּדְרָגִיָּה. (דף צא ע"ב).

תקון שבעה וחמשים

תקונא שבע וחמשין

בְּרֵאשִׁית, תְּרִי שְׁב"א, וְהֵם שְׁתֵּי
נִקְדוֹת שְׁתֵּי יְצִירוֹת, שְׁנָאֵמַר בְּהֵן
וַיִּצְרֵ יְהו"ה אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה
כָּל חַיִּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף
הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לְרֹאוֹת
מֶה יִקְרָא לוֹ וְכו'. בֹּא וּרְאֵה כִּמָּה
נִשְׁמוֹת וְכִמָּה צִיּוּרִים צִיר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּדַמּוֹת הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁל
מַעֲלָה, שֶׁהֵן חַיִּוֹת הַקְּדוֹשׁ, שְׁבִנֵי
אָדָם יוֹרְשִׁים מֵהֶם נִשְׁמוֹת, וּמִבֵּיא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הָאָדָם
בְּגִלְגּוּל עַל כָּלֵם לְרֹאוֹת מֶה יִקְרָא
לוֹ, וְלֹא מֵצֵא בָּהֶם עֹז. זֶהוּ
שְׁכַתוּב וּלְאָדָם לֹא מֵצֵא עֹז
כְּנִגְדּוֹ, וְהוּא קָרָא לָהֶם לְכָל אֶחָד
שְׁמוֹת כְּפִי הַכַּח שְׁלֹמְעֵלָה,
שְׁנָאֵמַר בָּהֶם הַמוֹצִיא כַּמְסַפֵּר
צְבָאָם לְכָלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא, לְכָל
חַיָּה וּמְלֶאךָ וְאוֹפֵן קָרָא לוֹ בְּשֵׁם
יְדוּעַ, לְכָל אֶחָד עַל מִתְּכַנְּתוֹ
בְּעִבּוּדָתוֹ וּבְמִשְׁמָרָתוֹ.

בְּרֵאשִׁית תְּרִי שְׁב"א, וְאִינוּן תְּרִין נִקְוֵדִין תְּרִי
יְצִירוֹת, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (בראשית ב
ט) וַיִּצְרֵ יְהו"ה אֱלֹהִיִּם מִן הָאָדָמָה כָּל חַיִּת
הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם
לְרֹאוֹת מֶה יִקְרָא לוֹ וְכו'. תָּא חֲזִי כִּמָּה נִשְׁמַתִּין
וְכִמָּה צִיּוּרִין צִיר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדִיוֹקְנָא
דְּמְרַכְּבוֹת דְּלְעִילָא, דְּאִינוּן חַיִּוֹת הַקְּדוֹשׁ,
דִּירְתִּין בְּנֵי נֶשָׂא נִשְׁמַתִּין מִנֵּיהוּ, וְאִיִּתִּי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם בְּגִלְגּוּלָא עַל כָּלֵהוּ,
לְרֹאוֹת מֶה יִקְרָא לוֹ, וְלֹא אֲשַׁכַּח עֹז בְּהוּן,
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שם יח) וּלְאָדָם לֹא מֵצֵא עֹז
כְּנִגְדּוֹ, וְאִיהוּ קָרָא לוֹן לְכָל חַד שְׁמֵהֵן כְּפּוּם
חֵילָא דְּלְעִילָא, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (ישעיה מ
כו) הַמוֹצִיא כַּמְסַפֵּר צְבָאָם לְכָלֵם בְּשֵׁם יִקְרָא,
לְכָל חַיָּה וּמְלֶאךָ וְאוֹפֵן קָרָא לוֹן בְּשֵׁם יְדוּעַ,
לְכָל חַד עַל מִתְּכַנְּתוֹ בְּעִבּוּדָתוֹ וּבְמִשְׁמָרָתוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, אָדָם הִיָּה מְכִיר כָּל
מְלֶאךָ וְאוֹפֵן וְחַיָּה וְשִׁרְף, כָּל אֶחָד
שֶׁהִיָּה מִמֶּנָּה עַל שְׁלִיחוֹתוֹ, וְהִיָּה
יֹדְעַ כָּל שֵׁם שֶׁל כָּל אֶחָד שֶׁהִיָּה
כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ, וְכֵן הִיָּה קוֹרָא לוֹ,
שְׁכַף מֵצֵאנּוּ בְּסִפְר רִזִּיא"ל שְׁנַתֵּן
לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, שְׁמַטְטְרוּן קָרָא
לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמוֹת
רְבִים, לְפַעְמִים נִקְרָא מִיטְטוּר

תָּא חֲזִי אָדָם הוּוּ יְדַע כָּל מְלֶאךָ וְאוֹפֵן וְחַיָּה
וְשִׁרְף, כָּל חַד דִּיהוּה מִמֶּנָּא עַל
שְׁלִיחוֹתֵיהּ, וְהוּוּ יְדַע כָּל שְׁמָא דְּכָל חַד דִּיהוּה
כְּפּוּם שְׁלִיחוֹתֵיהּ, וְהִכִּי הוּוּ קָרִי לֵיהּ, דִּיהִכִּי
אֲשַׁכְּחָנָא בְּסִפְר רִזִּיא"ל דְּאֲתִיְהִיב לְאָדָם
קְדַמָּאָה, דְּמַטְטְרוּן קָרָא לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא שְׁמֵהֵן סְגִיאִין, לְזַמְנִין אֲתִקְרִי מִיטְטוּר

(מ"מטור) בזמן שממנה על המטר, ולפעמים נקרא פתחון סגרו"ן (אטימור"ן) (אטימור"ן), אטמו"ן בזמן שהוא אוטם את חטאי ישראל. סגרו"ן בזמן שסוגר שערי התפלה, פתחון בזמן שפותח שער התפלה, (פסקור"ן) (פסקור"ן) בזמן שפוסק הלכות של המשנה בשיבה התחתונה, וכך כל השמות כפי שליחותו, וכך כל מלאך משתנה שמו כפי שליחותו. זהו שכתוב למה זה תשאל לשמי והוא פלאי, וכפי הנס שעושים - כך השם שלהם. ולכך שליחות ושליחות שלהם יש רגע ושעה ידועה, ומזל ידוע ויום וכוכב ידוע, ומזל ידוע ושם משתנה, המלאך הזה נקרא בשנים רבוא שמות של מלאכים, הוא נקרא חסדיא"ל בזמן שעושה חסד עם העולם, גבריאל"ל בזמן שעושה גבורה בעולם, סתוריא"ל בזמן שמסתיר את בני העולם בכנפיו ממלאכי החפלה הללו, זהו שכתוב ותחת כנפיו תחסה צנה, ונקרא חתמיא"ל בזמן שחותם זכיות וחובות על בני העולם, כתביא"ל בזמן שפותח חובות וזכיות.

ולכך מלאך כפי שמו יש פסוק בתורה. כתביא"ל על שם והמכתב מכתב אלהים הוא וגומר, זכריא"ל על שם זוכר ברית אבות, ויש לו כתוב זכרנו לחיים, ונכנע בזכור, שמריא"ל בשמור, חסדיא"ל בחסד, גבריאל"ל בגבורה, צדקיא"ל בצדק, רפא"ל (ברפואה, יתוא"ל) בתפארת, מלכיא"ל במלכות. אין מלאך שאין לו עקר ויסוד בספירות, ולכל ספירה יש שם ידוע והוי"ה ידועה, ולכל השמות שם יש להם עקר ויסוד.

(מ"מטור) בזמנא דממנא על מטרא ולזמנין אתקרי פתחו"ן סגרו"ן (אטימור"ן) (ג"א אטמו"ן), אטמו"ן בזמנא דאיהו אוטם חובין דישראל, סגרו"ן בזמנא דסגר תרעין דצלותא, פתחו"ן בזמנא דפתח תרעא דצלותא, (פסקור"ן) (ג"א פסקור"ן) בזמנא דפוסק הלכות דמתניתין במתיבתא תתאה, והכי כל שמהן פפום שליחותיה, והכי כל מלאך אשתני שמייה פפום שליחותיה, הדא הוא דכתיב (שופטים יג יח) למה זה תשאל לשמי והוא פלאי, וכפום ניסא דעבדין הכי איהו שמייהו.

ולכך שליחותא ושליחותא דלהון אית רגעא ושעתא ידיעא, ומזל ידיע, ויום ידיע, וכוכב ידיע, ותמן אשתני, האי מלאך אתקרי בשנים רבוא שמהן דמלאכיא, הוא אתקרי חסדיא"ל בזמנא דעביד חסד עם עלמא, גבריאל"ל בזמנא דעביד גבורה בעלמא, סתוריא"ל בזמנא דסתיר בני עלמא בגדפוי מאלין מלאכי חפלה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא ד) ותחת כנפיו תחסה צנה, ואתקרי חתמיא"ל בזמנא דחתים זכוון וחובין על בני עלמא, כתביא"ל בזמנא דכתב חובין וזכוון. ובר מלאכא פפום שמייה אית ליה קרא באורייתא, כתביא"ל על שם (שמות לב טז) והמכתב מכתב אלהים הוא וגומר, זכריא"ל על שם זוכר ברית אבות, ואית ליה קרא זכרנו לחיים, ואתפפיא בזכור, שמריא"ל בשמור, חסדיא"ל בחסד, גבריאל"ל בגבורה, צדקיא"ל בצדק, רפא"ל (ברפואה, יתוא"ל) בתפארת, מלכיא"ל במלכות, לית מלאך דלית ליה עקרא ויסודא בספירן, וכל ספירה אית לה שם ידוע והוי"ה ידועה, וכל שמהן תמן אית לון עקרא ויסודא.

וְהִבְדִּיל הַזֶּה נֶקֶט בְּיַדְךָ, שְׂכַל
הַמְּנִיחִים שְׁלֵעִיל, שְׁמוֹתֶם תְּלוּיִים
בְּסִפְרוֹת, וְלִשְׁמוֹתֵיהֶם יֵשׁ לְכָל
אֶחָד פְּסוּק עַל שְׁמוֹ.

וְכֹר מְלֹאכִים שְׁפוּסֵיהֶם סוּסֵי
אֵשׁ, וּמְרַכְבוֹתֵיהֶם אֵשׁ,
וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם אֵשׁ, וּרְמַחֵיהֶם אֵשׁ,
וְכָל פְּלִי הַקָּרֵב שְׁלֵהֶם אֵשׁ -
יְסוּדֵם בְּגִבּוֹרָה, וּמְלֹאכֵי הַחֲבֵלָה
שֶׁהֵם אֵשׁ - יְסוּדֵם בְּגִיחָנָם, וְיֵשׁ
מְלֹאכִים שְׁנֹאמֵר בָּהֶם עוֹשֶׂה
מְלֹאכֵיו רִוּחוֹת - יְסוּדֵם בְּעִמּוּד
הָאֲמֻצָּעִי, וְיֵשׁ מְלֹאכִים שֶׁהֵם
מֵהַמִּים שֶׁל הַרְקִיעַ, שְׁנֹאמֵר בָּהֶם
וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מִצַּד
הַיָּמִין - כֻּלָּם עֲקָרָם לְמַעְלָה, וְאִין
מְלֹאכֵךְ שֶׁלֹּא נִמְצָא בּוֹ שֵׁם יְהו"ה,
שְׁנִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ
שֶׁהַנְּשֵׁמָה שְׁנִמְצָאת בְּכָל אֵיבֵר
וְאֵיבֵר, וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ לְאָדָם
לְהַמְלִיךְ אֶת יְהו"ה בְּכָל הַסִּפְרוֹת
וּבְכָל הַפְּסָאוֹת וּבְכָל הַמְּלֹאכִים
וּבְכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר שֶׁל הָאָדָם,
שְׂאִין מְקוֹם פְּנוּי מִמֶּנּוּ, לֹא
בְּעֵלְיוֹנִים וְלֹא בַתְּחִתּוֹנִים, יְהו"ה
לֹא נִקְרָא בִּיחּוּד שֶׁל אַרְבַּע
הָאוֹתִיּוֹת, אֲלֵא בְעֵלֵת הָעֲלוֹת
שְׁמֵיחַד אוֹתָם, וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא
מֵיחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, נִקְרָאוּ בּוֹ
יְהו"ה בִּיחּוּד אֶחָד יְהו"ה אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד, וּמִשּׁוּם זֶה שֵׁם אֶת
אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת
הַלְלוּ, וְאֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֵׁם פְּנוּיִים
לְשֵׁם הַזֶּה, אִין שֵׁם עַד אִין סוּף
וְעַד אִין תְּכֵלִית גְּדוֹל וְשְׁלִיט מְזֵה,
לְמַעְלָה עַד אִין סוּף, וְלִמְטָה עַד
אִין תְּכֵלִית, כֹּל הַתְּלוּת וְהַמְּחַנּוֹת
מִמֶּנּוּ פּוֹחֲדִים וּמְזַדְעָזְעִים.

תקון שמונה וחמשים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, (ד'יא) אֶת,
בַּת יְחִידָה הִיא בַת מְלֶךְ פְּנִימָה,
(ד'יא) אֶת הָאֵמָה שְׁלָהּ, וְעֲלֶיהָ
נֶאמַר וַיִּפֹּל יְהו"ה אֱלֹהִי"ם

וְהָי פְּלֵלָא נְקוּט בְּיַדְךָ דְּכָל מְמַנָּן דְּלַעִיל
שְׁמַהן דְּלַהוּן תְּלִיין בְּסִפְרוֹן וּשְׁמַהתְּהוּן
כָּל חַד אֵית לִיה קָרָא עַל שֵׁם שְׁמָא דִּילִיה.

וְכֹר מְלֹאכֵיָא דְּסוּסֵיהוּן סוּסֵי אֲשָׁא,
וּמְרַכְבוֹתֵיהֶן אֲשָׁא וְקִשְׁתוֹתֵיהוּן אֲשָׁא
וּרְמַחֵיהוּן אֲשָׁא, וְכָל מְאֵנֵי קָרְבָא דְּלַהוּן
אֲשָׁא, יְסוּדֵיהוּן בְּגִבּוֹרָה, וּמְלֹאכֵי חֲבֵלָה דְּאֲנוּן
אֲשָׁא, יְסוּדָא דְּלַהוּן בְּגִיחָנָם, וְאֵית מְלֹאכֵיָא
דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֹאכֵיו רִוּחוֹת,
יְסוּדָא דְּלַהוּן בְּעִמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, וְאֵית
מְלֹאכֵיָא דְּאִינוּן מִמֵּיָא דְּרְקִיעָא, דְּאֲתַמַּר
בְּהוּן (שם קמח ד) וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם,
מְסֻטְרָא דִּימִינָא, כֹּלְהוּן עֲקָרִיהוּן לְעִילָא, וְלִית
מְלֹאכָא דְּלֹא אֲשַׁתְּפַח בֵּיה שֵׁם יְהו"ה,
דְּאֲשַׁתְּפַח בְּכָל אַתַּר, כְּגוֹוֹנָא דְּנִשְׁמַתָּא
דְּאֲשַׁתְּפַחַת בְּכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר, וּבְגִין דָּא אֵית לְבַר
נִשׁ לְאִמְלַכָּא יְהו"ה בְּכָל סִפְרוֹן, וּבְכָל פְּרִסְיִין,
וּבְכָל מְלֹאכֵין, וּבְכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר דְּבַר נִשׁ, דְּלִית
אַתַּר פְּנוּי מְנִיָּה לֹא בְּעֵלְאִין וְלֹא בַתְּתַאִין,
יְהו"ה לֹא אֲתַקְרִי בִּיחּוּדָא דְּאַרְבַּע אַתּוּון אֲלֵא
בְּעֵלֵת הָעֲלוֹת דְּמֵיחַד לוּן, וּבְגִין דְּאִיהוּ
מֵיחַד (דף צב ע"א) אַרְבַּע אַתּוּון, בֵּיה אֲתַקְרִיאוּ
יְהו"ה בִּיחּוּדָא חֲדָא יְהו"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד,
וּבְגִין דָּא שְׁוֵי אֱמוּנָה דִּישְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע אַתּוּון
אֵלִין, וְכָל שְׁמַהן שְׁוֵי פְּנוּיִין לְשְׁמָא דָּא, לִית
שְׁמָא עַד אִין סוּף וְעַד אִין תְּכֵלִית רְבִרְבָּא
וְשְׁלֻטְנָא מִן דָּא, לְעִילָא עַד אִין סוּף, וְלִתְתַא
עַד אִין תְּכֵלִית, וְכָל חֵיילִין וּמִשְׁרִיין מְנִיָּה
דְּחֵלִין וּמְזַדְעָזְעִין.

תקונא תמניא וחמשיין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם (א'יהו) אֶת, בַּת יְחִידָה
אִיהִי בַת מְלֶךְ פְּנִימָה, (א'יהו) אֶת
אֲמַתָּא דִּילָהּ, וְעֲלֶיהָ אֲתַמַּר (בראשית ב כא) וַיִּפֹּל

תַּרְדְּמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וְכוּ', מַה זֶה וַיִּסְגֹּר? פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וַיִּרְיָחוּ סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת, מַה זֶה וַיִּרְיָחוּ? זֶה הִירֵחַ שֶׁהוּא הַגּוֹף שְׁלָה, הָאָמָה מִבַּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא הַנְּקֻדָּה שְׁלָה, סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת מִבְּפָנִים כְּמוֹ זֶה: כּ.

וּבְשִׁבְיָה נֹאמַר לְעַמַּת הַמִּסְגֵּרָת תְּהִינָה הַטְּבַעַת וְגוֹמֵר, מַה זֶה הַטְּבַעַת? אֵלּוּ שְׁנֵי הָאָזְנִים שֶׁל הַלֵּב, שֶׁהֵם עֲגָלִים כְּטַבְּעוֹת, וְהַלֵּב הוּא לְשִׁמְאֵל, כִּף הַשְּׁלַחֵן צָרִיף לְשִׁמְאֵל, שְׁלַחֵן בְּצַפּוֹן. לְבַתִּים לְבָדִים, מַה זֶה לְבַתִּים? אֵלּוּ שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב. מַה זֶה לְבָדִים? אֵלּוּ שְׁתֵּי הַכְּלִיּוֹת, שְׁנֵיהֶם בְּחוּץ, עֲלֵיהֶם נֹאמַר וְהָיוּ תוֹאֵמִים מִלְּמַטָּה, שְׁנֵי כְּפָנֵי רֵאָה, וַיִּחַדְּדוּ יֵהָיו תְּמִים עַל רֵאָשׁוֹ, וּמְשׁוּם שֶׁשְׁמִיעָה תְלוּיָה בַלֵּב, פֶּרְשׁוּהָ בְּעַלֵּי הַמְּשָׁנָה הַלֵּב שׁוֹמֵעַ.

בֵּא וְרֵאָה, נֹאמַר בְּצֻלַע הַזֶּה וַיִּקַּח, וְאַחֵר כִּף וַיִּכֶן יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הַצֻּלַע. מַה זֶה וַיִּכֶן? אֵלּוּ בְּנֵי בְּנֵי בֵּית זָבֹל לֶךְ וְגוֹמֵר, וְהַבֵּית בְּהַפְּנוֹתוֹ אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְּנָה. שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, הֵם שְׁנֵי בְּנֵינִים שֶׁל הַכְּתוּב הַזֶּה, זֶהוּ שְׁכָתוּב וְהַבֵּית בְּהַפְּנוֹתוֹ - זֶה בֵּית רֵאָשׁוֹן, אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְּנָה - זֶה בֵּית שְׁנֵי וּכְנַגְדָם אָמַר בְּנֵי בְּנֵי בֵּית - שְׁנֵי בְּנֵינִים, אֶחָד נִקְרָא הַבְּנִין שֶׁל הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, וְהַשְּׁנֵי הַבְּנִין שֶׁל הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה.

וְעוֹד וַיִּכֶן, לְשׁוֹן וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה, הַבְּנִין שֶׁל יְבוּס, וְכִמוֹ שֶׁהַנְּקֻדָּה הַזֶּה הִיא סִגְוֵרָה וּמִסְגֵּרָת, כִּף צָרִיכָה הַבַּת, שֶׁהִיא בְּתוּלָה, לְהִיּוֹת סִגְוֵרָה וּמִסְגֵּרָת בְּבֵית אָבִיהָ, בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה. וְתַרְדְּ הַעֲיֵנָה, זֹו בַת הַעֵינַן, סִגְוֵרָת וּמִסְגֵּרָת בְּעֵינַן, וְשִׁלְשָׁה גּוֹנִים סוֹבְבִים אוֹתָהּ, וְעֲלֵיהֶם

יְהו"ה אֱלֹהִים תַּרְדְּמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וְכוּ', מַאי וַיִּסְגֹּר, פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וַיִּרְיָחוּ סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת (יְהוֹשֻׁעַ ו טו), מַאי וַיִּרְיָחוּ, דָּא אִיהִי יֵרֵחַ דְּאִיהִי גּוֹפָא דִּילָהּ, אֲמַתָּא מִבְּרַתָּא דְּמִלְפָּא, דְּאִיהִי נְקוּדָה דִּילָהּ, סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת מְלַגָּאוּ, פְּגוּוֹנָא דָּא כּ.

וּבְגִינָה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת כה כז) לְעַמַּת הַמִּסְגֵּרָת תְּהִינָה הַטְּבַעוֹת וְגוֹמֵר, מַאי הַטְּבַעוֹת אֵלֶיךָ תֵּרִין אֲוֹדְנִין דְּלִבָּא דְּאִינוֹן עֲגוּלִין כְּטַבְּעוֹת, וְלִבָּא אִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא, הַכִּי פְּתוּרָא צָרִיף לְשִׁמְאֵלָא, שְׁלַחֵן בְּצַפּוֹן, לְבַתִּים לְבָדִים (שם), מַאי לְבַתִּים אִינוֹן תְּרִי בְּתֵי לִבָּא, מַאי לְבָדִים אִינוֹן תְּרִין כְּלִיין, תְּרוּיָהוּ לְבָר, עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (שם כו כד) וְהָיוּ תְּאֵמִים מִלְּמַטָּה, תְּרִי כְּפָנֵי רֵאָה, וַיִּחַדְּדוּ יֵהָיו תְּמִים עַל רֵאָשׁוֹ, וּבְגִין דְּשְׁמִיעָה תְלוּיָא בְּלִבָּא, אֲוִקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין הַלֵּב שׁוֹמֵעַ.

הָא חֲזִי, אֲתַמַּר בְּהָאִי צֻלַע (בְּרַאשִׁית ב כב) וַיִּקַּח, וְלִבְתֵּר וַיִּכֶן יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הַצֻּלַע, מַאי וַיִּכֶן, אֵלּוּ (מַלְכִים א ח יג) בְּנֵי בְּנֵי בֵּית זָבֹל לֶךְ וְגוֹמֵר, וְהַבֵּית בְּהַפְּנוֹתוֹ אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְּנָה, תְּרִי בְּתֵי לִבָּא אִינוֹן תְּרִי בְּנֵינִין דְּהָאִי קָרָא, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (שם ו ז) וְהַבֵּית בְּהַפְּנוֹתוֹ דָּא בֵּית רֵאָשׁוֹן, אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְּנָה דָּא בֵּית שְׁנֵי, וְלִקְבִלְיָהוּ אָמַר בְּנֵי בְּנֵי בֵּית תְּרִין בְּנֵינִין, חַד אֲתַקְרִיאַת בְּנֵינָא דְּאִימָא עֲלָאָה, וְתַנְיִנָא בְּנֵינָא דְּאִימָא תַתָּאָה.

וְעוֹד וַיִּכֶן, לִישְׁנָא וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה (בְּרַאשִׁית ל א), בְּנֵינָא דִּיבוּס, וְכִמָּה דְּהָאִי נְקוּדָה אִיהִי סִגְוֵרָת וּמִסְגֵּרָת, הַכִּי צָרִיכָה בְּרַתָּא דְּאִיהִי בְּתוּלָה, לְמִיָּהוּי סִגְוֵרָה וּמִסְגֵּרָת בְּבֵית אָבִיהָ, (שם כד) בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה (שם כד טו), וְתַרְדְּ הַעֲיֵנָה דָּא בַת עֵינָא,

נאמר הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, וכשהוריד להם משה תורה לישראל ממנה, אמר, היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה, שלשת ימים כנגד שלשת הגונים של העין, והיא טמירה ונסתרת בהם, ואיש לא ידעה בהם, עד שהתפשטה מהם.

ובאותו זמן שהתפשטה מהלבושים הללו, מתחדת עם בעלה בקרוב בשר. זהו שכתוב עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה פי מאיש לקחה זאת, על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. שפך הדרף להתיחד זכר ונקבה, בקרוב בשר, וזה הדבוק (הקרבה) של היחוד שלמעלה, שלא יהיה דבר חוצץ, ומשום זה פרשוהו בעלי המשנה, שפשאדם מתפלל ומיחד את הקדוש ברוף הוא עם שכינתו שלא יהיה דבר חוצץ בינו לבין הקיר, שכינתו, (קרונו של הקיר קירות הלב), שלא יעשה פרוד וקצוץ בין הקדוש ברוף הוא ושכינתו, וסוד הדבר - ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו, ערמים בקרוב בשר בלי לבוש כלל, ובאותו הזמן שהקדוש ברוף הוא ושכינתו כאחד בלי לבוש כלל, נאמר בו ולא יפנה עוד מוריה והיו עיניך רואות את מוריה.

אמר לו רבי אלעזר: אבא, מהו סיום הפתוב ולא יתבששו? אמר לו: בני, במקום שיש ערוה יש בשת, וזהו ירא בשת, ומי שאין לו בשת, בודאי לא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני, והבשת הוא בשלשה גונים, לבן אדם וירק בפנים, שנאמר בהם ולא עתה

סוגרת ומסוגרת בעינא, ותלת גוונין סחרין לה, ועלייהו אתמר (איוב לג כד) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר. וכד נחית לון משה אורייתא לישראל מינה, אמר היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה (שמות יט טו). שלשת ימים לקבל תלת גוונין דעינא, ואיהי טמירא וסתירא בהון, ואיש לא ידעה בהון, עד דאתפשטת מנייהו.

ובהוא זמנא דאתפשטת מאלין לבושין, אתיחדת עם בעלה בקרוב בשר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה פי מאיש לקחה זאת, על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד, דכך דרפא לאתיחדא דכר ונקבא בקרוב בשר, ודא דבוקא (נ"א קורבא) דיחודא דלעילא, דלא יהא דבר חוצץ, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, דכד בר נש מצלי ומייחד קודשא בריך הוא בשכינתיה דלא יהא דבר חוצץ בינו לבין הקיר, שכינתיה (קרוניה דקיר קירות הלב), דלא יעביד פרוד וקצוץ בין קודשא בריך הוא ושכינתיה, ורזא דמלה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו (שם כה), ערומים בקרוב בשרא בלא לבושא כלל, ובהוא זמנא דקודשא בריך הוא ושכינתיה פחדא בלא לבושא כלל, אתמר ביה (ישעיה ל ב) ולא יפנה עוד מוריה, והיו עיניך רואות את מוריה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מאי סיומא דקרא (בראשית ב כה) ולא (דף צב

ע"ב) יתבששו, אמר ליה ברי פאתר דאית ערוה אית בשת, ודא איהו ירא בשת, ומאן דלית ליה בשת בודאי לא עמדו רגלי אבהתוי על

טורא דסיני, ובשת איהו בתלת גוונין חוור וסומק וירוק באנפין, דאתמר

יְבוּשׁ יַעֲקֹב, בְּגוֹן אָדָם וַיִּרְק, וְלֹא עֵתָה פָּנָיו יִחֹרוּ, בְּגוֹן לְבָן, וּשְׁלֹשַׁת הַגּוֹנִים הִלְלוּ שֵׁשׁ בָּהֶם בְּשֶׁת, אֵלֹהִים שְׁלֹשַׁת הַגּוֹנִים שֶׁל שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הָאָגוּז, שֶׁהֵם עֲרִיזוֹת, שֶׁבָּהֶם מִתְלַבֶּשֶׁת הַקֶּשֶׁת וְנִרְאִית בָּהֶם.

וּמְשׁוּם שְׁאוֹתָן עֲרִיזוֹת - שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת, נֶאֱמַר בָּהֶם אֵין דּוֹרְשִׁים בְּעֲרִיזוֹת בְּשֵׁלֶשָׁה, וְאִסּוּר לְהִסְתַּפֵּל בָּהֶן, וּמְשׁוּם זֶה אִסּוּר לַעֲם הַקְּדוֹשׁ לְהִסְתַּפֵּל בְּגוֹנֵי הַקֶּשֶׁת, וְזֶה סוּד הָעֲרֵלָה שֵׁשׁ לָהּ שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת שְׁצָרִיף לְהַעֲבִירָם מֵאוֹת בְּרִית הַקְּדוֹשׁ, וּמִיָּד וּרְאִיתִיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם, וְעַל שְׁלֹשַׁת הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ נֶאֱמַר שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, וּמִיָּד וּרְאִיתִיהָ, וּבִזְמַן שֶׁמֶשֶׁה הָיָה מִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, מַה פְּתוּב בּוֹ? אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם, מִיָּד שֶׁהַתַּפְּשֵׁט מֵהֶם, הַתִּקְרַב לָשֵׁם.

וְזֶה סוּד הַקְּרָבָן, שֶׁהִיָּתָה יוֹרֶדֶת אֵשׁ לְהַדְלִיק אֶת שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעֵלָה עַל מוֹקְדָה וְגוֹמֵר, הֲרִי שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים שֶׁל אֵשׁ, שֶׁהֵיוּ יוֹרְדִים בְּשֵׁלֶשׁ תַּפְלוֹת לְהַדְלִיק וּלְשַׂרֵף אֶת הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן הָיָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַרֵּב לְשִׁכְנֵתוֹ, וְהָיוּ מִתְקַרְבִּים אוֹתִיּוֹתָיו ' עִם ה' ו' עִם ה', וּבִזְמַן שֶׁהָיוּ מִתְלַבְּשִׁים בְּקְלָפוֹת הִלְלוּ, נֶאֱמַר בָּהֶם לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת עֲרוּהָ, וְלֹא צָרִיף לְקָרֵב אוֹתִיוֹת ' עִם ה', ו' עִם ה'.

וְכֵן תִּקְנֵנוּ שְׁלֹשׁ תַּפְלוֹת בְּכָל יוֹם, לְהַעֲבִיר אֶת שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ שֶׁל עֲרֵלָה מֵאוֹת הַבְּרִית, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וּבְזֶה שׁוֹרָה בְּשֵׁלֶשָׁה גּוֹנִים מְאִירִים, שֶׁהֵם כְּהֻנִּים לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵל, שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר מַה יִּפּוּ פְעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים וְהֵם נְעִילַת חֲגִים וּזְמַנִּים וּמוֹעֲדִים,

בְּהוֹן (יִשְׁעִיהָ כֵּט כַּב) לֹא עֵתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב בְּגוֹן סוּמְק וַיִּרְק, וְלֹא עֵתָה פָּנָיו יִחֹרוּ (שם) בְּגוֹן חִוּוֹר, וְאֵלֶיךָ תִּלַּת גּוֹנֵיךָ דְאִית בְּהוֹן בְּשֶׁת אֵלֶיךָ אֵינִי תִּלַּת גּוֹנֵיךָ דְתִּלַּת קְלִיפִין דְאֵגוּזָא, דְאֵינִי עֲרִיזִין דְבַהוֹן אֶתְלַבֶּשֶׁת קֶשֶׁת וְאֶתְחַזִּיא בְּהוֹן. וּבְגִין דְאֵינִי עֲרִיזוֹת תִּלַּת קְלִיפִין, אֶתְמַר בְּהוֹן אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיזוֹת בְּשֵׁלֶשָׁה, וְאִסּוּר לְאִסְתַּפֵּל בְּהוֹן, וּבְגִין דָּא אִסּוּר לַעֲמָא קְדִישָׁא לְאִסְתַּפֵּל בְּגוֹנֵיךָ דְקֶשֶׁת, וְדָא רִזָּא דְעֲרֵלָה דְאִית לָהּ תִּלַּת קְלִיפִין, דְצָרִיף לְאֶעֱבֵרָא לֹון מֵאוֹת בְּרִית קְדוֹשׁ, וּמִיָּד וּרְאִיתִיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם (בְּרֵאשִׁית ט טז), וְעַל אֵלֶיךָ תִּלַּת קְלִיפִין אֶתְמַר (שְׁמוֹת ג ה) שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, וּמִיָּד וּרְאִיתִיהָ, וּבִזְמַנָּא דְמֶשֶׁה הָוָה מִתְלַבֵּשׁ בְּהוֹן, מַה פְּתִיב בֵּיה (שם) אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם, מִיָּד דְאֶתְפְּשֵׁט מִנִּיָּהוּ אֶתְקַרֵּב תַּמָּן.

וְדָא רִזָּא דְקַרְבָּנָא, דְהָוָה נַחִית אֶשָׁא לְאֶדְלָקָא אֵלֶיךָ תִּלַּת קְלִיפִין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ויקרא יב) זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה עַל מוֹקְדָה וְגוֹמֵר, הָא תִּלַּת גּוֹנֵיךָ דְאֶשָׁא, דְהָוּ נַחֲתִין בְּתִלַּת צְלוֹתִין לְאֶדְלָקָא וּלְאֶוּקְדָא אֵלֶיךָ קְלִיפִין, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא הָוָה קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא מִתְקַרֵּב בְּשִׁכְנֵתִיהָ, וְהָוּ מִתְקַרְבִּין אֶתּוּן דִּילִיָּה ' בַּה' ו' בַּה', וּבִזְמַנָּא דְהָוּ מִתְלַבְּשִׁין בְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין, אֶתְמַר בְּהוֹן (שם יג) לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת עֲרוּהָ, וְלֹא צָרִיף לְקָרֵב אֶתּוּן ' בַּה' ו' בַּה'.

וּבְגִין דָּא תִּקְנֵנוּ תִּלַּת צְלוֹתִין בְּכָל יוֹמָא, לְאֶעֱבֵרָא תִּלַּת קְלִיפִין אֵלֶיךָ דְעֲרֵלָה מֵאוֹת בְּרִית דְאִיָּהּ שְׂכִינָתָא, וּבְדָא שְׂרִיא בְּתִלַּת גּוֹנֵיךָ נְהִירִין, דְאֵינִי כְּהֻנִּים לְוִיִּים וְיִשְׂרָאֵל, דְעֲלֵיָּהוּ אֶתְמַר (שִׁיר זב) מַה יִּפּוּ פְעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, וְאֵינִי נְעִילַת חֲגִין וּזְמַנִּין וּמוֹעֲדִין,

דְעַלְיִיהוּ אֲתָמֵר (שמות כג יד) שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחַג
 לִי בַשָּׁנָה, תֵּלֵת קְלִיפִין עַלְיִיהוּ אֲתָמֵר (בראשית
 ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 כְּתָנוּת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם, בְּקִדְמִיתָא כְּתָנוּת אֹר, וְלִבְתֵּר
 דְּחֻיָּא, וְלִשְׁבַעֲיָן שְׁנִין אֲתַפְּשֵׁט הֵהוּא (חז"א)
 (ג"א מִשְׁכָּא) מִנְיָה.

שְׁעַלְיִהֶם נֹאמֵר שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחַג
 לִי בַשָּׁנָה, שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת, עַלְיֵהֶן
 נֹאמֵר וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם
 וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם,
 בְּרֵאשׁוֹנָה כְּתָנוּת אֹר, וְאַחֲרַי
 שְׁחֻטָּאוֹ - כְּתָנוּת עוֹר, מֵעוֹר
 שֶׁהוּא עוֹר הַנְּחֹשׁ, וְלִשְׁבַעֲיָם
 שָׁנִים מִתְּפֹשֵׁט אוֹתוֹ (הַנְּחֹשׁ) (העוֹר)
 מִמְּנוֹ.

דְּתֵלֵת גְּוֹנִין דְּלְבוּשִׁין דְּשְׁכִינְתָּא אֵינוֹן תֵּלֵת
 וַיִּי"ן דְּוִיסַע וַיִּבֵּא וַיִּט, בְּזִמְנָא
 דְּמִתְעַבְרִין כְּתָנוּת עוֹר דְּחֻיָּא, נְהִירִין תֵּלֵת
 גְּוֹנִין דְּנְהוּרָא דְּשְׁכִינְתָּא, וּמִיד וּרְאִיתִיהּ לְזִכּוֹר
 בְּרִית עוֹלָם, וְאֵינוֹן תֵּלֵת וַיִּי"ן אֵינוֹן תֵּלֵת
 גְּגִין דְּאֵת ב, חַד לְשִׁמְיָא וְחַד לְאַרְעָא וְחַד
 לְיַמָּא, וּמַהֲאֵי ב' תְּלִיין שְׁבַעֲיָן גְּוֹנִין, וְאֵינוֹן
 שְׁבַעֲיָן וְתִרִין, דְּעַלְיִיהוּ אֲתָמֵר (ישעיה יט א) הִנֵּה
 יְהוָה רוֹכֵב עַל עֵב קָל וּבָא מִצְרַיִם, עַל ע"ב
 בְּשְׁבַעֲיָן וְתִרִין גְּוֹנִין נְהִירִין, וּמִיד (שם) וַנְּעוּ
 אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵיו.

שְׁשִׁדְשָׁה גְּוִיָּים שֶׁל לְבוּשִׁים שֶׁל
 הַשְּׁכִינָה הֵם, שְׁלֹשׁ וַיִּי"ם שֶׁל
 וִיסַע וַיִּבֵּא וַיִּט, בְּזִמְן שְׁמַעְבְּרִים
 כְּתָנוּת עוֹר הַנְּחֹשׁ, מְאִירִים
 שְׁלֹשָׁה גְּוִיָּים שֶׁל אֹר הַשְּׁכִינָה,
 וּמִיד וּרְאִיתִיהּ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם,
 וְאוֹתָם שְׁלֹשׁ וַיִּי"ם הֵם שְׁלֹשָׁה
 גְּגוֹת שֶׁל הָאוֹת ב, אֶחָד לְשָׁמַיִם,
 אֶחָד לְאַרְץ וְאֶחָד לַיָּם, וּמַהֲב' הַזֶּה
 תְּלוּיִים שְׁבַעֲיָם גְּוִיָּים, וְהֵם
 שְׁבַעֲיָם וּשְׁנַיִם, שְׁעַלְיִהֶם נֹאמֵר
 הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל עֵב קָל וּבָא
 מִצְרַיִם, עַל ע"ב, בְּשְׁבַעֲיָם וּשְׁנַיִם
 גְּוִיָּים מְאִירִים, וּמִיד וַנְּעוּ אֱלִילֵי
 מִצְרַיִם מִפְּנֵיו.

וְאֵינוֹן תֵּלֵת גְּוֹנִין רְמִיזוּן בַּה', ה' תֵּלֵת גְּגִין
 דִּילָה אֵינוֹן לְבוּשִׁין נְהִירִין דְּבִרְתָּא
 דְּמִלְפָּא, דְּאִיהִי י' בַּת עֵין, וְאִיהִי חֲמֵשׁ אֲלִפִין
 שְׁנִין דְּבְרִיאַת עֲלְמָא, וְאִיהִי ה' זְעִירָא דְּאַבְרָהָם
 דְּדַרְגִּיהּ חֲס"ד, דְּסָלִיק לְשְׁבַעֲיָן וְתִרִין, ה' י'
 מִן אֱלֹהִים. ה"י מִן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א.
 (ג"א יו"ד ה"י וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשָׁא דְּכִסְיָ עַל י'.

וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה גְּוִיָּים רְמוּזִים בַּה',
 ה', שְׁלֹשָׁה גְּגוֹת שְׁלָה הֵם
 מִלְּבוּשִׁים מְאִירִים שֶׁל בַּת הַמְּלָךְ,
 שְׁהִיא י' בַּת עֵין, וְהִיא חֲמֵשֶׁת
 אֲלִפֵי שְׁנַיִם שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם,
 וְהִיא ה' קְטָנָה שֶׁל אַבְרָהָם
 שְׁדַרְגָּתוֹ חֲס"ד, שְׁעוֹלָה לְשְׁבַעֲיָם
 וּשְׁתַּיִם, ה' י' מִן אֱלֹהִים, ה"י
 מִן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. (יו"ד ה"י
 וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשָׁא דְּכִסְיָ עַל י'.

תקון השעה וחמשיים

תקונא תשעה וחמשיין

בְּרֵאשִׁית פִּי בְּאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט (שם כו
 טו), דְּאֵינוֹן כְּתָנוּת עוֹר דְּצִרְיָךְ בְּהוֹן
 הַבְּדֵלָה, פִּד אֲמַרִין יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא מְאוּרִי
 הָאֵשׁ, וְאֲמַרִין הַמְּבַדִּיל בֵּין אֹר לְחֻשְׁךָ. (ד' טז
 ט"ו). חֻשְׁךָ אוֹכְמִין, כְּתָנוּת עוֹר דִּילִיָּה אוֹכְמִין,
 דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (שיר ה יא) שְׁחוֹרוֹת כְּעוֹרֵב, (בראשית ג

בְּרֵאשִׁית, כִּי בְּאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט,
 שֶׁהֵם כְּתָנוּת עוֹר שְׁצִרְיָךְ בְּהֵם
 הַבְּדֵלָה, כְּשֹׂאוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא
 מְאוּרִי הָאֵשׁ, וְאוֹמְרִים הַמְּבַדִּיל
 בֵּין אֹר לְחֻשְׁךָ. חֻשְׁךָ שְׁחוֹר,
 כְּתָנוּת הָעוֹר שֶׁלוֹ שְׁחוֹרִים,
 שְׁנֹאמֵר בְּהֵם שְׁחוֹרוֹת כְּעוֹרֵב,
 וְהַנְּחֹשׁ הָיָה עָרֵם מֵהֶם, שְׁלִכְל

חיה ברא מלבושים ולכל הכריות שנבראו בששת ימי בראשית, ונשארו הגופים של המזיקים לעשות ולא עשה אותם, משום שהיה ערב שבת, וזהו אשר ברא אלהים לעשות, ומשום זה והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלהים, שלכלם עשה לבושים, ולו לא עשה, משום שהיו המזיקים של העולם.

ורמא לא עשה אותם? משום שהיה לו לברא אדם בערב שבת, ובגללו לא ברא אותם, ומשום זה נכנסה קנאה ללבו של הנחש עם אדם, משום שנשאר ערום בגללו ללא מלבושים, והוא גרם אחר כך שהתפשט אדם מלבושיו, וירש אותם נמרוד ועשו, שעשו היה דמות הנחש, ומשום זה והנחש היה ערום, ערום לרע, שגרם בערמתו לנקבה רעה, סם המות, מיתה לאדם ולאשתו, וערמתו היתה שפתה את חוה, משום שדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה? ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, והקדוש ברוך הוא לא אמר, אלא מכל עץ הגן אכל תאכל, שהוא לא צוה אותו שלא לאכל, אלא מעץ הדעת טוב ורע, שהוא ערפוביה של טוב ורע, אילן השקר, אחד בפה ואחד בלב, לבו מלא שקר, ופתה בפיו בדברי אמת.

והנחש הרע פאן עבר על לא תענה ברעך עד שקר, ועל לא תרצח, ועל לא תנאף, ועל לא תגנב, ולא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך, שהעיד שקר שאמר (אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, ועל לא תגנב, שגנב דעת חוה כגונא דא דאמר אף

א) והנחש היה ערום מנייהו, דלכל חיה ברא לבושין, ולכל בריין דאתבראו בשית יומי בראשית, ואתארו גופין דמזיקין למעבד ולא עביד לון, בגין דהוה ערב שבת, ודא איהו (בראשית ב ג) אשר ברא אלהים לעשות, ובגין דא והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים (בראשית ג א), דלכלהו עבד לבושין, וליה לא עבד, בגין דהוה מזיקין דעלמא.

ואמאי לא עביד לון, בגין דהוה ליה למברי לאדם ערב שבת, ובגיניה לא ברא לון, ובגין דא עאל קנאה בלפיה דחויא עם אדם, בגין דאתאר ערום בגיניה בלא לבושין, ואיהו גרם לבתר דאתפשט אדם מלבושוי, וירית לון נמרוד ועשו, דהוה עשו דיוקניה דחויא, ובגין דא והנחש היה ערום, ערום לביש, דגרם בערמה דיליה נוקבא בישא סם המות מיתה לאדם ולאשתיה, וערמה דיליה הוה דפתי לחוה, בגין דדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה (שם) ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, וקודשא ברוך הוא לא אמר, אלא מכל עץ הגן אכל תאכל, דאיהו לא מני ליה דלא למיכל אלא מעץ הדעת טוב ורע, דאיהו ערפוביא דטוב ורע, אילנא דשקרא, חד בלב וחד בפה, לביה מלי שקרא, ופתי בפומיה במלין דקשוט.

וחויא בישא אעבר הכא על לא תענה ברעך עד שקר (שמות כ ג), ועל לא תרצח, ועל לא תנאף, ועל לא תגנוב, ולא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך דסהיד שקרא דאמר (אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ועל לא תגנוב דגנב דעת חוה כגונא דא דאמר אף

כִּי יֹדַע אֱלֹהִים ^(וגומר), כִּי יֹדַע אֱלֹהִים כִּי
בְּיוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ
עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי
טוֹב וְרָע, כְּדֵי שְׁלֵא תִהְיוּ בְדַמוּתוֹ,
וְעֵבֶר עַל לֹא תִנְאָף שֶׁהִטִּיל זְהֵמָה
בְּחֻוּהָ, וְעֵבֶר עַל לֹא תִרְצַח שֶׁהִרְג
אֶת אָדָם וְאֶת חֻוּהָ, שְׁכַף דְּרָכּוֹ
שֶׁל הַיֵּצֶר הָרָע - מִפְתָּה בְּנֵי אָדָם,
וְאַחַר כֵּן עוֹלָה וּמְלֻשִׁין עֲלָיו,
וְנוֹטֵל רְשׁוֹת וְיִרְדּוּ וְנוֹטֵל הַנְּשֻׁמָּה.

תקון ששים

בְּרֵאשִׁית זֶה בְּרִי"ת, שְׁנֵאמַר בַּה
עֵץ הַחַיִּים, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וּבַהֲפֹדֶף
תְּבִי"ר, שְׁגָרָם שְׁכָר לְאָדָם
הֲרֵאשׁוֹן, וְזֶה עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע,
טוֹב הוּא הָאֵילָן, אוֹתוֹ שְׁכַתּוֹב
וְתֵרָא הָאֵשָׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל
וְכִי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם, וּפְרִיּוֹ רָע,
כְּפִי הַמְרָאָה שְׁלָהּ כֵּן הִיָּה (הוֹא)
נִרְאָה לָהּ מִבְּחוּץ, כְּמוֹ שֶׁבִּפְתָּה,
מְלִים יָפוֹת מִבְּחוּץ וְלֵב מְלֵא
בְּטַנּוּפִים מִבְּפְנִים, וְזוֹ לֹא הִיָּתָה
יֹדְעַת שֶׁסֶם הַמּוֹת הִיָּה בְּפְנִים
הַפְּרִי. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וְתַקַּח מִ"פְּרִי
וְיִתְאָכַל וְתִתֵּן גַּם לְאִשָּׁה וְגוֹמַר,
הָרִי פְּרִי הָאֵילָן, שְׁשֶׁם מו"ת
(מִבְּפְנִים, גָּרָם לָהּ שְׁאֲכָלָה).

וַיֵּשׁ קַלְפוֹת שֶׁל הַפְּרִי שֶׁהֵן תַּהוּ
וּבַהוּ וְחֻשְׁף וְתַהוּם, שֶׁהַקְּלָפוֹת
הִלְלוּ הֵן רָע, הַמַּח מִבְּפְנִים טוֹב,
עֵץ הַחַיִּים, קַלְפוֹתָיו יָפוֹת וְהַמַּח
שֶׁלוֹ יָפָה, וְזֶהוּ עֲנַפּוֹ נָאָה וּפְרִי
רַב, וַיֵּשׁ אֵילָן שְׁכַלוֹ רָע, הַמַּח
וְהַקְּלָפָה כָּלֶם מְרִים, וְהַמִּים
שְׁלֵהֶם מְרִים, זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וַיִּבְאוּ
מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִים
מִמֶּרָה כִּי מְרִים הֵם וְגוֹמַר, וַיִּזְרְהוּ
יְהו"ה עֵץ וְגוֹמַר, וְכוּ וַיִּמְתְּקוּ
הַמִּים, עֵץ מְתוֹק שֶׁמֶמֶנּוּ יוֹצְאִים
עֲנַפִּים וְשָׂרְשִׁים, שְׁנֵאמַר בְּהֵם
וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח צוּפִים,
וּמְשׁוּם זֶה יֵשׁ עֵץ שֶׁעֲנַפָּיו
מְתוֹקִים וְעֵץ שֶׁעֲנַפָּיו מְרִים, וַיֵּשׁ

כִּי יֹדַע אֱלֹהִים ^(וגומר) כִּי יֹדַע אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם
אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם
כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וְרָע ^(בראשית ג ה), בְּגִין דְּלֹא
תִהְיוּן בְּדִיּוֹקְנֵיהָ, וְעֵבֶר עַל לֹא תִנְאָף, דֶּהִטִּיל
זְהֵמָה בְּחֻוּהָ, וְעֵבֶר עַל לֹא תִרְצַח, דֶּקְטִיל
לְאָדָם וּלְחֻוּהָ, דֶּהֱכִי אֲרַחֵא דִּיצְרָא כִּישָׂא מִפְתֵּי
לְבַנְי נְשָׂא, וּלְכַתֵּר סְלִיק וְאֲלֻשִׁין לִיָּה, וְנוֹטִיל
רְשׁוֹ וְנַחֲתִית וְנוֹטִיל נְשֻׁמָּה.

תקונא שתיין

בְּרֵאשִׁית דָּא בְּרִי"ת, דִּאֲתַמַּר בֵּיה עֵץ הַחַיִּים,
וְהָא אוֹקְמוּהָ, וּבַהֲפּוּכָא תְּבִי"ר,
דְּגָרָם תְּבִירוֹ לְאָדָם הֲרֵאשׁוֹן, וְדָא עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרָע, טוֹב אִיהוּ אֵילָנָא, הַהוּא
דְּכַתִּיב ^(בראשית ג ו) וְתֵרָא הָאֵשָׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם, וְאִיבָא דִּילִיָּה
רָע, כְּפּוּם חִיזוּ דִּילִיָּה הֱכִי הוּהוּ (ג"א
אִיהוּ) אֲתַחֲזִיא לָהּ מִלְּבָר, כְּגוֹוֹנָא דְּפוּמָא מְלִין
שְׁפִירִין מִלְּבָר, וְלָבָא מְלִיָּיא טְנוּפִין מְלִגָּאוּ,
וְדָא לֹא הוֹת יֹדְעָא דְּסֶם הַמּוֹת הוּהוּ מְלִגָּאוּ
דְּאִיבָא, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב וְ"תַקַּח מִ"פְּרִי
וְ"תֵאָכַל, וְתִתֵּן גַּם לְאִשָּׁה וְגוֹמַר ^(שם), הָרִי
אִיבָא דְּאֵילָנָא דְּתַמָּן מו"ת ^(מְלִגָּאוּ גָרָם לָהּ דְּאֲכָלָה).
זֵאִית קְלִיפִין דְּאִיבָא דְּאֵינוֹן תַּהוּ וּבַהוּ וְחֻשְׁף
וְתַהוּם, דְּקְלִיפִין אֵלִין אֵינוֹן רָע, מוֹחָא
מְלִגָּאוּ טוֹב, אֵילָנָא דְּחִי קְלִיפִין דִּילִיָּה שְׁפִירִין
וּמוֹחָא דִּילִיָּה שְׁפִיר, וְדָא אִיהוּ עֲפִיָּה שְׁפִיר
וְאַנְבָּה שְׁגִיא ^(דְּנִיאֵל ד ט), וְאִית אֵילָנָא דְּכוּלִיָּה
בֵּישׁ, מוֹחָא וְקְלִיפָה כְּלֵהוּ מְרִירִין, וּמִיִּין דְּלֵהוֹן
מְרִירִין, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב ^(שמות טו כג) וַיִּבְאוּ
מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִים מִמֶּרָה כִּי מְרִים
הֵם וְגוֹמַר, וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ וְגוֹמַר, וּבִיָּה
וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים, עֵץ מְתוֹק דְּמִנְיָה נְפַקִּין עֲנַפִּין
וְשָׂרְשִׁין, דִּאֲתַמַּר בַּהוֹן ^(תהלים יט יא) וּמְתוֹקִים

מִדְּבַשׁ וְנִפְתָּ (דף צג ע"ב) צוֹפִים, וּבִגְיִן דָּא אֵית
עֵץ דְּעִנְפִין דִּילִיָּה מְתִיקָן, וְעֵץ דְּעִנְפִין דִּילִיָּה
מְרִירָן, וְאֵית מִיִּין מְתִיקָן וּמִיִּין מְרִירָן, דְּדָא
לְקַבֵּל דָּא עֲבַד קוּדְשָׁא בְרִיהּ הוּא, וְאֵית דְּאִיהוּ
פְּלָגוּ דִּילִיָּה מְתִיקָא וּפְלָגוּ דִּילִיָּה מְרִירָא, וְדָא
עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, פְּגוּנָא דְכִסְפָּא מְעוּרָב
בְּעוּפְרָת, וְאֵית אֵילָנָא דְקִלְיִפִין דִּילִיָּה בִישׁוּן
מְלָכָר וּמוּחָא מְתִיקָא מְלָגָא, הָכִי תִשְׁכַּח בְּר
נֵשׁ בִּישׁ בְּמַלְי פּוּמוּי (נ"א וּבְפּוּמוּי מִפִּיק בִּישׁ
מְלָכָר) וְטַב בְּלַבִּיָּה מְלָגָא, וְאֵית מְפּוּמוּי טַב
וְלַבִּיָּה בִישׁ, הָאִי אִיהוּ עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע,
הָכָא מְקַנְן נַחֲשׁ רַמְאִי.

הָכִי אִיהוּ בְר נֵשׁ דְּתִשְׁכַּח לִיָּה גּוֹפִיָּה שְׁפִיר,
וְסִימְנִין דִּילִיָּה כְּלָהוּ שְׁפִירָן, וְנִשְׁמַתִּיה
נֶפֶשׁ חַיִּיבָא מְלָגָא, וְתִשְׁכַּח בְּר נֵשׁ גּוֹפִיָּה בִישׁ
בְּכָל סִימְנִין דִּילִיָּה, וְנִשְׁמַתִּיה מְלָגָא שְׁפִירָא,
דָּא אִיהוּ צְדִיק וְרַע לוֹ, אֲבָל מָאן דְּאִיהוּ טַב
מְלָכָר וְרַע מְלָגָא, אִיהוּ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, בְּגִין
דְּלֹא יְהֵא לִיָּה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי, טוֹב
מְלָכָר וּמְלָגָא צְדִיק וְטוֹב לוֹ, בִּישׁ מְלָגָא
וּמְלָכָר רָשָׁע וְרַע לוֹ, וְהָא אוּקְמוּהָ.

טַב מְלָגָא וּלְבוּשָׁא דִּילִיָּה בִישׁ, דָּא אִיהוּ
עֲנִי וְרוּכְבַּ עַל חַמּוֹר (זכריה ט ט), רַע מְלָגָא
וּלְבוּשָׁא דִּילִיָּה שְׁפִיר מְלָכָר, עַל הָאִי
אַתְמַר (קהלת יז) רְאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים, וְכֹלָא
אַשְׁתְּמוּדַע בְּעוּבְדוּי דְּבַר נֵשׁ, מָאן דְּאִיהוּ
מְלָגָא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּ קַדְמָאִין לֹא
הַמְדָּרֵשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֵא הַמְעֵשָׂה הוּא הָעֵקֶר,
דְּשִׁטְיִין מְסַתְּפְלִין בְּגוּפָא דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא, הָדָא
הוּא דְּכַתִּיב (איוב י יא) עוֹר וּבֶשֶׁר תְּלַבִּישְׁנִי,
וְצִדִיקָא בְּעוּבְדִין טְבִין.

מִים מְתוּקִים וּמִים מְרִים, שְׂדָה
לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְיֵשׁ שֶׁהוּא חֲצִיו מְתוּק
וְחֲצִיו מֶר, וְזֶה עֵץ הַדְּעַת טוֹב
וְרַע, כְּמוֹ שֶׁהַפֶּסֶף הַמְעֻרָב
בְּעַפְרָת, וְיֵשׁ עֵץ שֶׁקְּלֻפּוֹתָיו רַעִים
מִבְּחוּץ וְהַמֶּחַ מְתוּק מִבְּפְנִים. כֶּךָ
תִּמְצָא אָדָם רַע בְּדַבְרֵי פִּיו (ובפיו
ממציא רע מבחוץ) וְטוֹב בְּלִבּוֹ מִבְּפְנִים,
וְיֵשׁ מִפּוֹ טוֹב וְלִבּוֹ רַע, זֶהוּ עֵץ
הַדְּעַת טוֹב וְרַע, כֶּאֱנִי מְקַנְן נַחֲשׁ
רַמְאִי.

כֶּךָ הוּא אָדָם שֶׁתִּמְצָא אוֹתוֹ גּוֹפוֹ
יָפֵה, וְסִימְנֵי כָּלֵם יָפִים בְּמַדָּה,
וְנִשְׁמַתוּ נֶפֶשׁ רָשָׁע מִבְּפְנִים,
וְתִמְצָא אָדָם גּוֹפוֹ רַע בְּכָל סִימְנֵי
וְנִשְׁמַתוּ מִבְּפְנִים יָפֵה, זֶהוּ צְדִיק
וְרַע לוֹ, אֲבָל מִי שֶׁהוּא טוֹב
מִבְּחוּץ וְרַע מִבְּפְנִים, הוּא רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ, כִּדִּי שְׁלֵא יְהִיָּה לוֹ חֵלֶק
בְּעוֹלָם הַבָּא, טוֹב מִבְּחוּץ
וּמִבְּפְנִים - צְדִיק וְטוֹב לוֹ, רַע
מִבְּחוּץ וּמִבְּפְנִים - רָשָׁע וְרַע לוֹ,
וְהִרִי פְּרִשׁוּהָ.

טוֹב מִבְּפְנִים וּלְבוּשׁוֹ רַע, זֶהוּ עֲנִי
וְרוּכְבַּ עַל חַמּוֹר, רַע מִבְּפְנִים
וּלְבוּשׁוֹ יָפֵה מִבְּחוּץ, עַל זֶה נֹאמַר
רְאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים, וְהִפֵּל
נֹדַע בְּמַעֲשֵׂי הָאָדָם מִי שֶׁהוּא
מִבְּחוּץ, וְלֹא לְחִנָּם בְּאֵרוֹ
הִרְאִשׁוּנִים לֹא הַמְדָּרֵשׁ עֵקֶר אֲלֵא
הַמְעֵשָׂה הוּא הָעֵקֶר, שֶׁהַשׁוֹטִים
מְסַתְּפְלִים בְּגוּפָא שֶׁהוּא הִלְבוּשׁ,
זֶהוּ שֶׁפְּתוּב עוֹד וּבֶשֶׁר תְּלַבִּישְׁנִי,
וְהַצְדִיקִים בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים.

וְעוֹד וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ, זֶה הַמָּטָה
שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהָיָה מִתְּהַפֵּךְ מִמָּטָה
לְנַחֲשׁ וּמִנַּחֲשׁ לְמָטָה, כְּמוֹ לֵהֵט
הַחֶרֶב הַמִּתְּהַפֵּכֶת, וְזֶה מִטְטְרוּיָן,
שְׁבוּ הָיָה מִשְׁתַּמֵּשׁ מִשָּׂה רַבְּנוּ,
כְּמוֹ שֶׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁהוּא

וְעוֹד (שמות טו כה) וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ, דָּא מָטָה דְּמֹשֶׁה, דַּהּוּהָ מִתְּהַפֵּךְ מִמָּטָה
לְנַחֲשׁ וּמִנַּחֲשׁ לְמָטָה, כְּגוֹן לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְּהַפֵּכֶת (בראשית ג כד), וְדָא

מִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ וְהִיָּה מְנַהֵיג בּוֹ אֶת
הַתַּחְתּוֹנִים, אִף כִּף מִשָּׁה, שְׁהִיָּה
כְּמוֹהוּ, הִיָּה מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִטָּה.
וְלִמָּה נִקְרָא מִטְטְרוּיִן מִטָּה?
שְׁלַפְעָמִים מִטָּה כְּלַפֵּי זְכוֹת
לְצַדִּיקִים, וְלַפְעָמִים מִטָּה חוֹבָה
לְרָשָׁעִים, וְלִכֵּן הַתְּהַפֵּף מִמִּטָּה
לְנַחֵשׁ, לְרָשָׁעִים לְהִלְקוֹתָם בּוֹ,
וּמִנַּחֵשׁ לְמִטָּה לְצַדִּיקִים, לְתַת
לָהֶם בּוֹ שָׁכָר.

שְׁכָר הוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַמְלֵאכָה הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁהִנְשָׂמָה
שְׂרוּכְכַת עַל הַגּוּף, וְצַדִּיק,
בְּמָקוֹם הַזֶּה נֹאמַר בּוֹ צַדִּיק מוֹשֵׁל
יֵרֵאת אֱלֹהִיִּם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
מְהַפֵּף דִּין לְרַחֲמִים, וּבְמָקוֹם הַזֶּה
צָרִיךְ שְׁנוֵי מַעֲשֵׂה כְּדֵי שִׁיתְהַפֵּף
מִדִּין לְרַחֲמִים, וְשְׁנוֵי הַשֵּׁם וְשְׁנוֵי
מָקוֹם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
מְבַפְּנִים, נֹאמַר בּוֹ אֲנִי יְהוָה לֹא
שְׁנִיתִי, שֶׁהוּא רַחוּם וְחַנוּן, אֵין
בּוֹ דִין כָּלֵל וְלֹא שְׁנוּיִים.

וּכְשֶׁאֲדָם שׁוֹלֵט עַל יִצְרוֹ, נִהְפֵּף
הַנַּחֵשׁ לְמִטָּה, וְאִם יִצְרוֹ שׁוֹלֵט
עָלָיו, נִהְפֵּף מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ, וּמִדִּין
וַיִּנָּס מִשָּׁה מִפְּנֵיו. מַה זֶה וַיִּנָּס?
אֵלֹא כִּאֵן רוּמֵז שְׁנוֵי מָקוֹם, שְׂבִרַח
מִמָּקוֹמוֹ וּמִלְּפָנָיו, וְזֶהוּ סוּד
וּתְפַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם, וּבִמָּה
נִפְקָחוּ? לְדַעַת טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא
הַמִּטָּה הַכּוֹלֵל מְשַׁנְּיָהם.
כִּשְׁהַתְּהַפֵּף מִנַּחֵשׁ לְמִטָּה, נֹאמַר
בּוֹ צַדִּיק וְטוֹב לוֹ, וּכְשֶׁהַתְּהַפֵּף
מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ, נֹאמַר בּוֹ רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ.

תקון אחד וששים

בְּרֵאשִׁית - זוֹ מַחְשְׁבָה, אֱלֹהִיִּם
- זוֹ הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, מַעֲשֵׂה,
שְׁשֻׁנֵיהֶם יִרְאֶה וְאֵהָבָה, אֶת
הַשָּׁמַיִם - זֶה הַקּוֹל, וְאֶת הָאָרֶץ -
זֶה הַדְּבִיר, וּכְפָל חֲטָאוֹ אָדָם

וּרְחִימוֹ, אֶת הַשָּׁמַיִם דָּא קָלָא, וְאֶת הָאָרֶץ דָּא דְבוּרָא, וּבְכֻלָּא חָאבוּ אָדָם

מִטְטְרוּיִן, דְּבִיָּה הוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ מִשָּׁה רְבִינוּ,
כְּגוּוֹנָא דְעַמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא דְהוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ
בִּיהַ, וְהוּא מְנַהֵיג תַּתְּאִין בִּיהַ, אוּף הָכִי מִשָּׁה
דְּהוּא כְּגוּוֹנָא דִילֵיהַ, הוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִטָּה,
וְאִמָּי אֶתְקָרִי מִטְטְרוּיִן מִטָּה, דְּלִזְמִינִן מִטָּה
כְּלַפֵּי זְכוֹ לְצַדִּיקָא, וְלִזְמִינִן מִטָּה כְּלַפֵּי חוֹבָא
לְרָשָׁעִיא, וּבְגִין דָּא אֶתְהַפֵּף מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ
לְרָשָׁעִיא לְאֶלְקָאָה לִזְוִן בִּיהַ, וּמִנַּחֵשׁ לְמִטָּה
לְצַדִּיקָא לְמִיָּהב לִזְוִן בִּיהַ אַגְרָא.

דְּהָכִי אִיהוּ עַל הָאֵי מְלֵאכָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, כְּגוּוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא דְרִכִּיב עַל גּוּפָא,
וְצַדִּיק בְּהָאֵי אֶתְר אֶתְמַר בִּיהַ (שְׁמוּאֵל ב כג) צַדִּיק
מוֹשֵׁל יֵרֵאת אֱלֹהִיִּם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְהַפֵּף דִּינָא
לְרַחֲמֵי, וּבְהָאֵי אֶתְר צָרִיךְ שְׁנוֵי מַעֲשֵׂה, בְּגִין
דִּיתְהַפֵּף מִדִּינָא לְרַחֲמֵי, וְשְׁנוֵי הַשֵּׁם וְשְׁנוֵי
מָקוֹם, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ מְלַגְּאוּ,
אֶתְמַר בִּיהַ (מְלֵאכִי ג ו) אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי,
דְּאִיהוּ רַחוּם וְחַנוּן, לִית בִּיהַ דִּינָא כָּלֵל וְלֹא
שְׁנוּיִן.

וְכַד בַּר נִשׁ שְׁלִיט עַל יִצְרֵיהַ, נִהְפֵּף נַחֵשׁ
לְמִטָּה, וְאִם יִצְרֵיהַ שְׁלִיט עָלֵיהַ, נִהְפֵּף
מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ, וּמִדִּין וַיִּנָּס מִשָּׁה מִפְּנֵיו (שְׁמוֹת ד
א) מֵאֵי וַיִּנָּס, אֵלֹא הָכֵא רְמִיז שְׁנוֵי מָקוֹם, דְּבִרַח
מֵאֶתְרֵיהַ וּמִקְמֵיהַ, וְדָא אִיהוּ רְזָא וּתְפַקְחָנָה
עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (בְּרֵאשִׁית י) וּבְמֵאֵי אֶתְפַקְחוּ, לְמַנְדַּע
טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ מִטָּה כָּלִיל מִתְרוּיָהוּ, כַּד
אֶתְהַפֵּף מִנַּחֵשׁ לְמִטָּה אֶתְמַר בִּיהַ צַדִּיק וְטוֹב
לוֹ, וְכַד אֶתְהַפֵּף מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ אֶתְמַר בִּיהַ רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ.

תקונא חד ושתיין

בְּרֵאשִׁית דָּא מַחְשְׁבָה, אֱלֹהִיִּם דָּא אִימָא
עֲלָאָה עוּבְדָא, דְּתְרוּיָהוּ דְחִילוֹ

וְחֹהָה, אֶפְרִישׁוּ בֵּין אָבָא וְאִמָּא דְאִינוּן
 מַחְשְׁבָה וְעוֹבְדָא, וּבֵין קוּל וְדְבוּר דְאִינוּן בְּרָא
 וּבְרֵתָא, וּבְגִין דָּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוּל יְהוָה
 אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם (שם), אֶת
 קוּל דָּא (דף צד ע"א) עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא,
 וּשְׂכִינְתָא עֲמִיה, יְהוָה אֱלֹהִים אָבָא וְאִמָּא,
 וְאִינוּן אַרְבַּע אֲתוּוּן יְהוָה, י' אָבָא ה' אִמָּא
 ו' בְּרָא ה' בְּרֵתָא, דְאִינוּן מַחְשְׁבָה וּמַעֲשֵׂה
 קָלָא וְדְבוּרָא, (וְרוּא דְמִלָּה מַחְשְׁבָה מְצַטְרַפָּא לְמַעֲשֵׂה וְדָא
 רוּא ו'ר דְהִיא י' וְקָלָא וְדְבוּר דְאִיהוּ שְׁמַיִם וְאָרְצָא וְכֵל
 צְבָאִים), קוּל דִּיהוּה אֲזִיל בְּגֵן דָּא עֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא, שְׁמַע קְלִיה דִּיהוּה אֲזִיל בְּגִנְתָּא
 בְּעַנְפֵי אֵילָנָא, מֵהֵהוּא אֵילָנָא דְחָאב בִּיה אָדָם
 קְדָמָא, דִּיהוּה אָמַר אֵילָנָא לְסַמְא"ל חֵיבָא
 נְחָשׁ הַקְדָּמוֹנִי, רְשַׁע אַל תִּגַּע בִּי, וּבָאֵן אֲתֵר
 הוּה אֲזִיל קָלָא בְּגִנְתָּא דְאִיהִי אַדְנִי דִּינָא,
 לְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, דְאֲתָמַר בִּיה (איוב א ו) וַיְהִי
 הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה,
 וְדָא אִיהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וּמַה הוּוּ אָמְרִין בְּנֵי
 הָאֱלֹהִים, אָלָא אָתוּ לְהִתְיַצֵּב עַל מֵימְרָא
 דִּיהוָה, דְכַד אָמַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (בראשית
 א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, אָמְרוּ אִינוּן
 מַה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ (תהלים קמד ג), (ס"א אָמְרוּ אִינוּן מַה

אָנוּשׁ כִּי תוֹכְרֵנוּ וְגוֹמַר) (שם ח ה).

וְעוֹד, וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוּל יְהוָה אֱלֹהִים, הַהוּא
 קָלָא הוּה בְּגִנְתָּא דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא, דְתַמָּן
 עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, חוּה גְרַמַת דְאֲתַעְקַר אֵילָנָא
 מִגִּנְתָּא, וְאָדָם גָּרִים בְּמַחְשְׁבַתָּא דִּילִיה
 דְאֲסַתְלִיק נְבִיעוּ דְאֵילָנָא, דִּיהוּה נְחִית לְגִנְתָּא,
 וְאֲשַׁתְּאֲרַת יַבְשָׁה, יְהוָה דָּא אֵילָנָא, ה"ה
 עֲנַפּוּי וְשִׁרְשׁוּי, ו' גּוֹפָא דְאֵילָנָא, י' אֵיבָא
 דִּילִיה, נְבִיעוּ דִּילִיה, נְקוּדָה דִּילִיה כְּגוֹוֹנָא דָּא
 יְהוָה, דְאִיהוּ אָחַד וְשְׁמוּ אָחַד, וּמְנַלְן

וְחֹהָה, הִפְרִידוּ בֵּין הָאָב וְהָאֵם,
 שְׁהֵן מַחְשְׁבָה וּמַעֲשֵׂה, וּבֵין קוּל
 וְדְבוּר שְׁהֵם הִבְּן וְהִבְתָּ, וּמִשׁוּם
 זֶה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוּל יְהוָה
 אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם.
 אֶת קוּל - זֶה הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי
 וְהַשְׂכִּינָה עִמּוֹ, יְהוָה אֱלֹהִים -
 הָאָב וְהָאֵם, וְהֵם אַרְבַּע אוֹתוֹת
 יְהוָה, י' אָב, ה' אֵם, ו' בֶּן, ה'
 בַּת, שְׁהֵם מַחְשְׁבָה וּמַעֲשֵׂה, קוּל
 וְדְבוּר, (וְסוּד הַדְּבָר - מַחְשְׁבָה מְצַטְרַפַת
 לְמַעֲשֵׂה, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל יו"ד, שְׁהִיא י', וְקוּל וְדְבוּר
 שְׁהוּא שְׁמַיִם וְאָרְצָא וְכֵל צְבָאִים), הַקוּל
 שְׁהִיה הוֹלֵךְ בְּגֵן זֶה הָעֲמוּד
 הָאִמְצָעִי, שְׁמַע קוּלוּ שְׁהִיה הוֹלֵךְ
 בְּגֵן בְּעַנְפֵי הָעֵץ, מֵאוֹתוֹ עֵץ
 שְׁחָטָא בּוֹ אָדָם הִרְאִשׁוּן, שְׁהִיה
 אוֹמַר הָאֵילָן לְסַמְא"ל הֲרָשַׁע,
 הַנְּחָשׁ הַקְדָּמוֹנִי: רְשַׁע, אַל תִּגַּע
 בִּי. וּבָאִיזָה מְקוֹם הִיה הוֹלֵךְ
 הַקוּל? בְּגֵן, שְׁהוּא אַדְנִי דִּינָא,
 לְצַד הַשְׁמָאֲל, שְׁנֵאמַר בּוֹ וַיְהִי
 הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים
 לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וְזֶהוּ לְרוּחַ
 הַיּוֹם, וּמַה הִיוּ אוֹמְרִים בְּנֵי
 הָאֱלֹהִים? אָלָא כָּאוּ לְהִתְיַצֵּב עַל
 מֵאמַר יְהוָה, שְׁכַשְׁאמַר הַקְדָּוִשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 כְּדְמוּתֵנוּ, אָמְרוּ הֵם, מַה אָדָם
 וַתִּדְעֵהוּ. (אָמְרוּ הֵם, מַה אָנוּשׁ כִּי תוֹכְרֵנוּ
 וְגוֹמַר).

וְעוֹד, וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוּל יְהוָה
 אֱלֹהִים, אוֹתוֹ הַקוּל הִיה בְּגֵן,
 שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה, שְׁשֵׁם עֵץ הַחַיִּים
 נְטוּעַ, חוּה גְרַמַה שְׁנַעְקַר הָאֵילָן
 מִן הַגֵּן, וְאָדָם גָּרַם בְּמַחְשְׁבַתוֹ
 שְׁהִסְתַּלְקָה נְבִיעַת הָאֵילָן,
 שְׁהִיתָה יוֹרְדַת לְגֵן, וּנְשַׁאֲרָה
 יַבְשָׁה. יְהוָה זֶה הָאֵילָן, ה"ה
 עֲנַפּוּי וְשִׁרְשׁוּי, ו' גּוֹף הָאֵילָן, י'
 פְּרִי, מַעֲנֵנוּ, וְהַנְּקוּדָה שְׁלוֹ כְּמוֹ
 זֶה: יְהוָה, שְׁהוּא אָחַד וְשְׁמוּ
 אָחַד. וּמְנַלְן לְנוּ שְׁנַקְרָאת הַנְּבִיעָה
 אַחַת? כְּמוֹ שְׁנֵאמַר יְקוּוּ הַמַּיִם

מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה, אדני".

וכמו שם זה ויתחבא אדם ואשתו
מפני יהו"ה אלהי"ם. וכי יכול
אדם להתכסות ממנו, והרי כתוב
אם יסתר איש במסתרים ואני לא
אראנו נאם יהו"ה? אלא כפסו פניו
חרלים, התכסו פניו מבשת,
שנפקחו עיניהם וראו מה שעשו
למעלה, שגרמו לעקר את האילן
ממקומו והמעין לסלק משם,
וזהו ויתחבא האדם וגומר, שם
התכסו פניו מבשת, ששם חטאו,
במה שהיה בתוך עץ הגן, שם
התכסו פניו. יש מי שאומר, בתוך
עץ - זה צדיק, ובמקום זה ויסתר
משה פניו, שנזכר מה שארע לו
בראשונה, הזכיר חטאו והתכסה
מבשת, ומשום זה זכה לותמונת
יהו"ה יביט, וזה "שהוא החכמה
התחתונה, והוא פרי האילן,
שהיה בראש צדיק, ו' - גוף
הברית, ה"ה זה מקום הערלה
ופריעה, ארבע אותיות היו על
צדיק שהוא עץ פרי, הוא גרם
שהסתלקו ממנו, והוא נעקר מן
הגן, כך עקר הקדוש ברוך הוא
את האדם מגופו וגרשו מגנו,
כמו שנאמר ויגרש את האדם.

תקון ששים ושנים

בראשית, שם ב"ת, שם א"ש (שם
אשרי). באותו זמן הסתלק הקדוש
ברוך הוא משכינתו ונשארה בת
יחידה, זהו שכתוב איכה ישבה
בדד, וסוד הדבר - ויקרא יהו"ה
אלהי"ם אל האדם ויאמר לו
איכה, איכה כ"ה? אמר לו, אף על
גב שגרמת לכל זה ועשית פרוז
באותיות שהסתלק י' מה', ו'
מה', ונשארה השכינה למעלה
יחידה, והשכינה למטה יחידה,

על גב דגרמת פולי האי,

דאתקרי נביעו אחד, כמה דאתמר (בראשית א
ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד,
ותראה היבשה אדני".

ובגין דא ויתחבא האדם ואשתו מפני יהו"ה
אלהי"ם (שם ג ח), וכי יכול בר נש
לאתכסיא מניה, והא פתיב (ירמיה כג כד) אם יסתר
איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהו"ה,
אלא כפסו פניו חרלים (משלי כד לא), אתכסיו
אנפוי מבשת, דאתפקחו עינייהו וחזו מה
דעבדו לעילא, דגרימו לאעקרא אילנא
מאתריה, ונביעו לסלקא מתמן, ודא איהו
ויתחבא האדם וגומר, תמן אתכסיו אנפוהי,
מן בשת, דתמן חאבו, במה דהוה בתוך עץ
הגן, תמן אתכסיו אנפוהי, אית מאן דאמר
בתוך עץ דא צדיק, ובאתר דא ויסתר משה
פניו (שמות ג ו), דאדכר מה דארע ליה
בקדמיתא, אדפיר חוביה ואתכסי מבשת,
ובגין דא זכה וותמונת יהו"ה יביט (במדבר יב
ה). ודא י' דאיהו חכמה תתאה, ואיהו איבא
דאילנא, דהוה פריש צדיק, ו' גופא דברית,
ה"ה דא אתר דערלה ופריעה, ארבע אתוון
הוו על צדיק דאיהו עץ פרי, איהו גרים
דאסתלקו מניה, ואתעקר איהו מגנתא, הכי
אעקר קודשא בריך הוא לאדם מגופיה, ותריך
ליה מגנתייה, כמה דאת אמר (בראשית ג כד) ויגרש
את האדם.

תקונא שתין ותריין

בראשית תמן ב"ת, תמן א"ש (נ"א תמן אשרי),
בהווא זמנא אסתלק קודשא בריך
הוא משכינתיה, ואשתארת בת יחידה, הדא
הוא דכתיב (איכה א א) איכה ישבה בדד, ורזא
דמלה ויקרא יהו"ה אלהי"ם אל האדם ויאמר
לו איכה (בראשית ג ט), איה כ"ה, אף

משום כך ויאמר לו איפה, אי"ה כ"ה, ויאמר את קולך שמעתי בגן, בגלל זה ואירא פי עירם אנכי ואחבא. ועוד ואחבא, סוד הדבר - עירם ראה רעה ונסתר, מה הסתירה של האדם? אלא בא תראה, בזמן שיש רשות למשחית להשחית, נאמר בו פי תצא אש ומצאה קוצים וכו', ובאותו זמן והיה כצדיק פרשע, ומשום זה יש לאדם באותו הזמן להסתתר ולהתפסות, שלא ימצא ביניהם, שבאותו הזמן יש נספה בלא משפט, ומשום זה ואירא פי עירם אנכי ואחבא, ובמה נסתר אדם מאלו הדינים והקטרוגים שלא ישלטו עליו? בתשובה. זהו שכתוב ישב בסתר עליון, זו האם שהיא סתר, עליון מפנה זו חכמה שלא נודעת אלא בה'. בצל שד"י יתלונן, זו האם התחוננה (העליונה), הצל של שד"י שהוא אות ברית קדש, שנאמר בו אף בצלם יתהלך איש, וזו השכינה התחוננה, שהיא צלמו של הקדוש ברוך הוא, ועליה נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, בצלמו ממש, זו שכינה, צלמו של הקדוש ברוך הוא, במדה שלו, בשעור שלו, שלא הוסיף ולא גרע. מה זה האדם?

זו שכינה. (זה העמוד האמצעי)

אמר רבי אלעזר: והרי בשכינה לא כתוב בה בריאה אלא אצילות, ועוד, שהיה לו לומר ויברא יהו"ה את האדם, מה זה אלהים? אלא שכינה נקראת אלהים, ועל אותה נשמה שנתנה באדם, נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו,

ועבדת פרוּדָא בַּאֲתוּוֹן דְּאֶסְתִּלַּק י' מִן ה' ו' מִן ה', וְאֶשְׁתַּאֲרַת שְׂכִינְתָא לְעִילָא יְחִידָאָה, וְשְׂכִינְתָא לְתַתָּא יְחִידָאָה, בְּגִין דָּא וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיפָה, אֵי"ה כ"ה, וַיֹּאמֶר אֶת קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגִין דָּא וַיֹּאֲרֵא פִי עִירוּם אֲנֹכִי וְאֶחְבֵּא, וְעוֹד וְאֶחְבֵּא, רְזָא דְמַלְאָה, עִירוּם רָאָה רְעָה וְנִסְתָּר (משלי כג ב). מַאי סְתִירָה דְּבַר נֶשׁ, אֲלֵא תָא חֲזִי בְּזַמְנָא דְאִית רִשׁוֹ לְמַחְבְּלָא לְחַבְל, (דף טז ע"ב) אֲתִמַּר בֵּיה (שמות כב ה) כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמִצָּאָה קוֹצִים וְכוּ', וּבַהֲהוּא זְמַנָּא וְהִיָּה כְּצַדִּיק כְּרָשָׁע (בראשית יח כה), וּבְגִין דָּא אִית לִיה לְבַר נֶשׁ בַּהֲהוּא זְמַנָּא לְאֶתְטַמְרָא וּלְאֶתְפַּסְיָא, דְּלֵא יִשְׁתַּפַּח בִּינֵייהוּ, דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא יֵשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט, וּבְגִין דָּא (שם) וַיֹּאֲרֵא פִי עִירוּם אֲנֹכִי וְאֶחְבֵּא, וּבְמַאי נִסְתָּר בַּר נֶשׁ מֵאֲלִין דִּינִים וְקַטְרוּגִין דְּלֵא שְׁלִטִין עֲלֵיהּ, בְּתִיּוּבְתָא, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים צא א) יוֹשֵׁב בְּסֹתֵר עֲלִיוֹן, דָּא אֵימָא דְאִיְהִי סֹתֵר, עֲלִיוֹן מְנַה דָּא חֲכָמָה, דְּלֵא אֶשְׁתַּמּוּדַע אֲלֵא בַּה', בְּצֵל שְׁד"י יִתְלַוֵּן (שם) דָּא אֵימָא תַתָּאָה, (ג"א עלאה) צֵל דְּשְׁד"י דְאִיְהוּ אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, דְּאֲתִמַּר בֵּיה (שם לט ז) אַף בְּצֵלִים יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, וְדָא שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְאִיְהִי צֵלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, וְעֲלֵיהּ אֲתִמַּר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצֵלְמוֹ בְּצֵלְמוֹ מִמֶּשׁ דָּא שְׂכִינְתָא, צֵלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, בְּמִדָּה דִּילֵיהּ בְּשַׁעוֹר דִּילֵיהּ דְּלֵא אוֹסִיף וְלֵא גֵרַע, מַאי הָאָדָם דָּא שְׂכִינְתָא, (ג"א דא עמודא דאמצעיתא).

אמר רבי אלעזר והא בשכינתא לא כתיב בה בריאה אלא אצילות, ועוד דהוה ליה למימר ויברא יהו"ה את האדם, מאי אלהים

אלא שכינתא אתקרי אלהים, ועל ההיא נשמתא דאתיהיבת בבר נש אתמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, בדיוקנא דשכינתא, ועל ההיא

בדמות השכינה, ועל אותה נשמה נאמר אך בצלם יתהלך איש, שהרי בזמן שמסתלקת הנשמה מן האדם, אינו יכול להתנענע. אמר לו: ברוך בני לעתיק הימים, ובני, כל מי שפוגם בדמות הזו כאלו ממעט את הדמות, והשכינה לא שורה שם. ובאותו הזמן שולטים עליו כל המקטרגים מהצד של אותו הפגם, וסוד הדבר - על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני שכינתא מני שהסתלקה השכינה ממני שהיא אלהי.

תקון ששים ושרשה

בראשית ברא אלהים, מה זה אלהים? מי אלה, ועל זה מי נאמר, מי הגיד לך כי עירם אתה וגומר, אשר צויתך. אותה שנאמר בה אשר קדשנו במצוותיו, ואותה שנאמר בה אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, דהיא רשות הרבים אשת זנונים, מה זה רשעים? זה סמאל ונחש, אותה שאמר עליה פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו, אשר הוצאתיך מצרים, מי ודאי, שהיא תשובה, הרפואה לכל החלאים והמכות. זהו שפתוב מ"י ירפא לך, ועליה נאמר ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרך. אשרי הוא מי ששב לבעלה שלה, היא סוד התשובה, שיחזיר וישיב אותה דרגה שהרחיק אותה ממקומה, שיחזיר אותה למקומה ויקרב אותה לשם. באותו זמן ששכינה מרחקת מבעלה, נאמר באדם והיו חייך תלואים לך מנגד, חייך נקראת, זהו שפתוב ויפח באפיו נשמת חיים, קרוב יהוה לכל קוראיו וכו'?

נשמתא אתמר אך בצלם יתהלך איש, דהא בזמנא דאסתליק מבר נש נשמתא לא יכיל לאתנענעא. אמר ליה, בריך ברי לעתיק יומין, וברי כל מאן דפגים האי דיוקנא, כאלו ממעט את הדמות, ושכינתא לא שריא תמן, ובההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין מסטרא דההוא פגימו, ורזא דמלה (דברים לא יז) על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני בגין דאסתלק שכינתא מני דאיהי אלהי.

תקונא שתין ותלת

בראשית ברא אלהים, מאי אלהים מי אלה, ועל האי מי אתמר (בראשית ג) מי הגיד לך פי עירום אתה וגומר, אשר צויתך (שם), ההיא דאתמר בה אשר קדשנו במצוותיו, וההיא דאתמר בה (תהלים א) אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, דהיא רשות הרבים אשת זנונים, מאי רשעים דא סמאל ונחש, ההיא דאמר עליה פרעה (שמות ה ב) מי יהוה אשר אשמע בקולו, אשר דאתמר ביה (שם ב ב) אשר הוצאתיך מארץ מצרים, מי ודאי, דאיהי תיובתא, אסוותא לכל מרעין ומכתשין, הדא הוא דכתיב (איכה ב י) מי ירפא לך, ועלה אתמר (ישעיה ו י) ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרך (משלי ג ח), זכאה איהו מאן דתב לגבי בעלה דידה איהו רזא דתיובתא, דיחזיר ויתוב ההוא דרגא דרחיק ליה מאתריה, דיחזיר לה לאתרה ויקרב לה תמן, בההוא זמנא דשכינתא מרחקא מבעלה, אתמר בבר נש (דברים כח כ) והיו חייך תלואים לך מנגד, חייך אתקריאת, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, אשרי הוא מי שמקרב אותה לבעלה. מה זה (ומיד)

זָכָאָה אִיהוּ מָאן דְּקָרִיב לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, מָאִי
(ג"א ומ"ד) קָרוֹב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאָיו וְכו' (תהלים
קמ"ה יח), דְּמָאן דְּקָרָא לִיָּהּ בְּשִׁקְרָא רְחוֹק הוּא
מִנִּיהּ.

אַמְתָּ א' בְּרִישָׁא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, מ' בְּאַמְצָעִיתָא, ת' בְּסוֹפִיָּה, (ג"א ד' אַתּוּן) עֲשׂוּרָא דִּילִיָּהּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א אַמְתָּ, דְּאִיהוּ עִישׂוּר דְּאַרְבַּע מָאָה וְאַרְבַּעִין וְחַד, הָא רְזָא דְחַמְשָׁא וְאַרְבַּעִין מ"ה, בְּזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִין בְּתוֹרַת אַמְתָּ, בְּאוּמָאָה דְשִׁקְרָא, אַתְמַר בֵּיהּ (דניאל ח יב) וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ אַרְצָהּ, מָאִי אַרְצָהּ דָּא שְׂכִינְתָּא, וּבְזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקַיְיִמִין תוֹרַת אַמְתָּ בְּאוּמָאָה דְקִשׁוּט, אַתְמַר בֵּיהּ (תהלים פ"ה יב) אַמְתָּ מְאַרְץ תְּצַמַּח, וּבְגִלוּתָא אַתְמַר (ישעיה נט טו) (דף צ"ה ע"א).

וְתִהִי הָאֲמַת נְעֻדְרַת, וְשִׁקְרָא שְׁלֵטָא בַּעֲלָמָא, (ובזמנא דאתתקון אמת ואסתלק לאתריה אתמחי שקרא מעלמא, הָדָא הוּא דְכְּתוּב (משלי יב ט) שִׁפְתַּי אַמְתָּ תְּבוּן לְעַד, כּוֹנֵנַת לֹא כְּתוּב אֲלֵא תְבוּן לְעַד (אַמְתָּ), וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרָא (שם), מָאִי אַמְתָּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, שְׂכִינְתָּא דִּילִיָּהּ תוֹרַת אַמְתָּ, הִיתָה בְּפִיָּהּ (מלאכי ב' ו'), וּמָאן שִׁקְרָא דָּא סְמַא"ל, בְּזַמְנָא דְאַמְתָּ שְׁלֵטָא אַתְעֵבֵר שִׁקְרָא מַעֲלָמָא.

אַמְתָּ אִיהוּ בְּסוֹף תִּיבִין, וְאִינוּן בְּרִיא אֱלֹהִים לְעֵשׂוֹת, בְּרִיא אֱלֹהִים א'ת, בֵּיהּ בְּרִיא עֲלָמָא, וְעֲלִיָּהּ אַתְקֵרִי וְקִיִּימָא כָּל עֲלָמָא, וְכָל מָאן דְּאוּמִי בְּשִׁקְרָא כְּאֵלוּ וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ אַרְצָהּ, וְשִׁקְרָא שְׁלֵטָא כְּבִיכּוּל בְּאַתֵּר (ג"א אַתְרָד מֵאֵתֵר) דִּילִיָּהּ דְּאִיהוּ יְרוּשָׁלַם, וְדָא גְרִים דְּאַתְחַרְבַּ בֵּיתָא, וְאַתְחַזֵּר עֲלָמָא לְתַהוּ וְכַהוּ, דְּהָכִי אוּקְמוּהוּ חֵרֵב בֵּית רַאשׁוֹן וְהָאֲרִץ הִיתָה תַּהוּ, חֵרֵב בֵּית שְׁנִי וְחֻשְׁף עַל פְּנֵי תַּהוּם, דְּאַמְתָּ

שְׁמִי שִׁקְרָא לֹא בְּשִׁקְרָא, רְחוֹק הוּא מִמֶּנּוּ.

אַמְתָּ, א' בְּרִאשׁ הָאֲלָף בֵּית, מ' בְּאַמְצָע, ת' בְּסוֹפּוֹ. (ד' אוֹתִיּוֹת) הָעֲשׂוּר שְׁלוֹ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א אַמְתָּ, שֶׁהוּא עֲשׂוּר שֶׁל אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים וְאַחַד, הָרִי הַסּוּד שֶׁל חֲמֵשָׁה וְאַרְבַּעִים מ"ה. בְּזַמֵּן שִׁישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִים בְּתוֹרַת אַמְתָּ בְּשִׁבּוּעָה שֶׁל שִׁקְרָא, נֹאמֵר בּוֹ וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ אַרְצָהּ. מַה זֶה אַרְצָהּ? זֶה הַשְּׂכִינָה, וּבְזַמֵּן שִׁישְׂרָאֵל מְקַיְיִמִים תוֹרַת אַמְתָּ בְּשִׁבּוּעַת אַמְתָּ, נֹאמֵר בּוֹ אַמְתָּ מְאַרְץ תְּצַמַּח, וּבְגִלוּת נֹאמֵר וְתִהִי הָאֲמַת נְעֻדְרַת, וְהַשִּׁקְרָא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, (ובזמן שמתקון האמת ומתעלה למקומו, נמחה השקר מן העולם. וְהוּ שְׂכִיבֵיב שִׁפְתַּי אַמְתָּ תְבוּן לְעַד, כּוֹנֵנַת לֹא כְּתוּב, אֲלֵא תְבוּן לְעַד (אַמְתָּ). וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרָא, מַה זֶה אַמְתָּ? הַעֲמוּד הָאֲמְצָעִי, שְׂכִינְתּוֹ - תוֹרַת אַמְתָּ הִיתָה בְּפִיָּהּ), וּמִי הַשִּׁקְרָא? זֶה סְמַא"ל, בְּזַמֵּן שֶׁשׁוֹלֵט הָאֲמַת, עוֹבֵר הַשִּׁקְרָא מִן הָעוֹלָם.

אַמְתָּ הוּא בְּסוֹפֵי הַתְּבוּת שֶׁל בְּרִיא אֱלֹהִים לְעֵשׂוֹת, בְּרִיא אֱלֹהִים א'ת, בּוֹ כְּרִיא אֵת הָעוֹלָם, וְעֲלִיו נְקִרָא וְעוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם, וְכָל מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בְּשִׁקְרָא, כְּאֵלוּ וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ אַרְצָהּ, וְהַשִּׁקְרָא שׁוֹלֵט כְּבִיכּוּל בְּמִקּוּם (גֵּרֵשׁ מִמִּקּוּם) שְׁלוֹ, שֶׁהוּא יְרוּשָׁלַם, וְזֶה גְרֵם שֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת וְחָזַר הָעוֹלָם לְתַהוּ וְכַהוּ. שִׁכְף פְּרֻשׁוּהוּ, חֵרֵב בֵּית רַאשׁוֹן - וְהָאֲרִץ הִיתָה תַּהוּ, חֵרֵב בֵּית שְׁנִי - וְחֻשְׁף עַל פְּנֵי תַּהוּם, שְׁאַמְתָּ נוֹשֵׂאת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וּבְזַמֵּן שֶׁנַּעֲשֶׂה שִׁקְרָא יִתְהַרֵס הַבְּנֵין. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמֵר בְּשְׂכִינָהּ, נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם,

הוּא סְבִיל עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבְזַמְנָא דְאַתְעֵבֵד שִׁקְרָא יִתְהַרֵס הַבְּנֵין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְמַר בְּשְׂכִינְתָּא (עמוס ה' ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, הָדָא הוּא

זהו שכתוב איך נפלת משמים
הילל בן שחר, נפלה עטרת
ראשנו, שהם ה' עליונה וה'
תחתונה, ו' העמוד האמצעי
נושא את שניהם, היסוד של הכל
'י, זו הברית, כל מי שמשקר
ועובר בה, כאלו עקר הכל והפיל
אותו, והי' הזו, היא אכן השתיה
שממנה השתת העולם, ועליה
נאמר אכן מאסו הבונים וכו',
והיא היסוד של הכל, ועליה
נבנה. אוי למי שחוטא באות
שבת, ובאות תפלין, ובאות ימים
טובים, ובאות ברית מילה, כאלו
עקר אותו מקומו והחזיר את
העולם לתהו ובהו.

אמר רבי אלעזר: אבא, והרי י'
היא למעלה, למה כאן היא
למטה? אמר לו: בני, זה סוד
עליון, מארבע אותיות תלויות
ארבעה שמות. מן י' יהו"ה, מן
ה' הו"ה, ומן ו' והי"ה, מן ה'
הוה"י (והי"ה הוה"י), עליהם נאמר
ודאי וראית את אחורי (וכפי לא יראו),
ומצד של אחורים הי' היא
למטה, ומצד של הפנים -
למעלה, וזהו הסוד שמתהפף
השם מדין לרחמים ומרחמי
לדין. כשמתהפף לדין, הוא
הוה"י, י' למטה, שנאמר בה אכן
מאסו הבונים, מאסו את היסורים
שלה, ואלו שחביבים היסורים,
מתהפף להם מדין לרחמים
יהו"ה, ובאותו זמן אכן מאסו
וכו', מה שהיתה י' למטה, חזרה
למעלה, ומתצד של והי"ה הי'
היא באמצע. באותו הזמן
השתטח אצלו ואמר: אשרי
חלקי שזכיתי לזה, שזה עקר
ויסוד הכל.

תקון ששים וארבעה

בראשית בר"א אלהי"ם, שם
איי"ש, שם אשה עם ה' של

דכתיב (ישעיה יד יב) איך נפלת משמים הילל בן
שחר, נפלה עטרת ראשנו (איכה ה טז), דאינון ה'
עלאה ה' תתאה, ו' עמודא דאמצעיתא סביל
תרוייהו, יסודא דכלא י', דא ברית, כל מאן
דמשקר ועבר ביה, כאלו אעקר פלא ואפיל
ליה, והאי י' היא אכן השתיה דמינה הושתת
עלמא, ועליה אתמר (תהלים קיח כב) אכן מאסו
הבונים וכו', ואיהי יסודא דכלא, ועלה
אתבני, ווי ליה למאן דחאב באות שבת ובאות
תפלין ובאות יומין טבין ובאות ברית מילה,
כאלו אעקר ליה מאתריה, ואהדר עלמא לתהו
ובהו.

אמר רבי אלעזר אבא והא י' לעילא איהי,
אמאי איהי לתתא הכא, אמר ליה ברי,
דא רזא עלאה, מארבע אתוון תליין ארבע
שמהן, מן י' יהו"ה, מן ה' הו"ה (נ"א
הו"ה), מן ו' והי"ה, מן ה' הוה"י (נ"א והי"ה
הוה"י), עלייהו אתמר ודאי וראית את אחורי,
(וכפי לא יראו) (שמות לג כג), ומסטרא דאחורים איהי
י' לתתא, ומסטרא דפנים לעילא, ודא איהו
רזא דאתהפף שמא מדינא לרחמי ומרחמי
לדינא, פד אתהפף לדינא איהו הוה"י י'
לתתא, דאתמר ביה אכן מאסו הבונים, מאסו
יסורין דילה, ואלין דחביבין יסורין אתהפף
לון מדינא לרחמי יהו"ה, ובההוא זמנא אכן
מאסו וכו', מה דהות י' לתתא אתחזרת
לעילא, ומסטרא דוהי"ה איהי י' באמצע,
בההוא זמנא אשתטח לגביה, ואמר זכאה
חולקי דזכינא להאי, דדא עיקרא ויסודא
דכלא.

תקונא שתין וארבע

בראשית ברא אלהי"ם, תמן איש תמן אשה
עם ה' דאלהי"ם, ועלייהו

אָתְמַר (שיר ב ה) **סִמְכוּנֵי בְּאִישׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה, וּמֵאֵן גְּרִים דָּא, בְּגִין דְּאֵתְפִּשְׁטוּ מִכְתָּנּוֹת אוֹר אָדָם וְחַוְיָה, וּבְגִין דָּא סִמְכוּנֵי בְּאִישׁוֹת, בְּכַתְנּוֹת עוֹר דְּאֵינוּן לְקַבֵּל וְעוֹרוֹת אֵילִים מֵאֲדָמִים וְכוּ' (שמות כה ה).**

אֱלֹהִים, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר סִמְכוּנֵי בְּאִישׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה, וּמִי גֵרָם אֵת זֶה? מִשׁוּם שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ מִכְתָּנּוֹת אוֹר אָדָם וְחַוְיָה, וּמִשׁוּם זֶה, סִמְכוּנֵי בְּאִישׁוֹת - בְּכַתְנּוֹת עוֹר, שֶׁהֵם פִּנְגֵד וְעֵרַת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְכוּ'.

וְכִי אָדָם גְּרִים, וְהָא כְּתִיב (בראשית ג ב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וּגּוֹמֵר, וּבְגִין דָּא אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְתָּא מַה עֲבַדְתָּ, כְּמַה דְּאַתְּ אֲמַר (שם יג) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶל הָאִשָּׁה מַה זֹאת עָשִׂית, כֹּל חוּבָה דְּעַבַדְתָּ לְשְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי זֹאת עֲבַדְתָּ, וּבְגִין דָּא מַה זֹאת עָשִׂית, דְּאִיהִי מַה שְּׁמוֹ, מַה זֹאת וְדָאִי, מַה יְהו"ה אֱלֹהֵיךְ שׂוֹאֵל מֵעַמְךָ כִּי אִם לִירָאָה (דברים י יב), וְאֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם (הרדא הוּא דְּכְתִיב (ויקרא יט ג) אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ דְּאִיהוּ י"ה אָבָא וְאִמָּא עֲלָאָה), וְאַנְתָּ לָא דְּחִילְתָּ מֵאִימָא עֲלָאָה, לְזֹאת עֲבַדְתָּ כֹּל דָּא וְדָאִי, דְּאַתְמַר בַּה (בראשית ט יב) זֹאת אוֹת הַבְּרִית.

וְכִי אָדָם גֵרָם? וְהִרִי כְּתוּב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וּגּוֹמֵר, וּמִשׁוּם זֶה אֲמַר הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא לְאִשָּׁה מַה עָשִׂית? כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶל הָאִשָּׁה מַה זֹאת עָשִׂית? כֹּל חֲטָא שְׁעָשִׂית לְשְׂכִינְיָה, שְׁהִיא זֹאת, עָשִׂית, וּמִשׁוּם זֶה מַה זֹאת עָשִׂית, שְׁהִיא מַה שְּׁמוֹ, מַה זֹאת וְדָאִי, מַה יְהו"ה אֱלֹהֵיךְ שׂוֹאֵל מֵעַמְךָ כִּי אִם לִירָאָה, וְאֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, (וְהוּ שְׂכְּתוּב אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, שְׁהוּא י"ה, הָאָב וְהָאִם הָעֲלִיּוֹנָה), וְאַתְּ לָא פְּחַדְתָּ מִן הָאִם הָעֲלִיּוֹנָה, לְזֹאת עָשִׂית כֹּל זֶה וְדָאִי, שֶׁנֹּאמֵר בַּה זֹאת אוֹת הַבְּרִית.

דְּאָדָם (דף צה ע"ב) וְאַתְתִּיהָ אֲתַבְּרִיאָוּ בְּדִיוֹקְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ, וּבְגִין דָּא חוּבָא דְּאָדָם הוּוּה תְּלִיא בְּעַמּוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, וְחוּבָה דְּחַוְיָה בְּשְׂכִינְתָּא, וּבְגִין דָּא מַה זֹאת עָשִׂית, לְזֹאת עָשִׂית וְדָאִי, וְחוּבָא דָּא גֵרָם דְּנַחְתַת שְׂכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל עֲבַדִין מַעֲשֵׂה אַבּוֹתֵיהֶם, וּבְגִין דָּא אֲמַר (ויקרא כו מד) וְאִף גַם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאַרְץ אִיבֵיהֶם לָא מֵאֲסִתִּים וְלָא גַעֲלִתִּים וְכוּ', וּבַה אֲמַר דְּוֹד (תהלים כו ג) אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לָא יִירָא לְבִי וּגּוֹמֵר, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ וּגּוֹמֵר, דָּא אֲתַמַר בְּמַלְחַמַת גּוֹג וּמַגּוֹג, וּמֵאֵן גְּרִים לְמַהוּי אִיהוּ נְטִיר בַּה, בְּגִין דְּעַלֵּיהָ אֲתַמַר (שם קלב ד) אִם אֲתַן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפִי תִנּוּמָה עַד אֲמַצָּא מְקוּם לִיהוּ"ה וּגּוֹמֵר.

שְׂאָדָם וְאַשְׁתּוֹ נְבָרָאוּ בְּדִיוֹקְנוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ, וּמִשׁוּם זֶה חֲטָא הָאָדָם הִיָּה תְלוּי בְּעַמּוּד הָאִמְצַעִי, וְהַחֲטָא שֶׁל חַוְיָה בְּשְׂכִינְיָה, וּמִשׁוּם זֶה מַה זֹאת עָשִׂית, לְזֹאת עָשִׂית וְדָאִי, וְהַחֲטָא הַזֶּה גֵרָם שִׁירְדָה הַשְׂכִינָה לְגִלוּת, שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה אַבּוֹתֵיהֶם, וּמִשׁוּם זֶה אֲמַר וְאִף גַם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאַרְץ אִיבֵיהֶם לָא מֵאֲסִתִּים וְלָא גַעֲלִתִּים וְכוּ', וּבַה אֲמַר דְּוֹד אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לָא יִירָא לְבִי וּגּוֹמֵר, בְּ"זֹאת" אֲנִי בּוֹטֵחַ וּגּוֹמֵר, זֶה נֹאמֵר בְּמַלְחַמַת גּוֹג וּמַגּוֹג, וּמִי גֵרָם שְׁהוּא יְהִיָּה שְׁמוֹר בַּה? מִשׁוּם שֶׁעֲלִיו נֹאמֵר אִם אֲתַן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפִי תִנּוּמָה עַד אֲמַצָּא מְקוּם לִיהוּ"ה וּגּוֹמֵר.

וְזוּרֵי חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, וְעֲלִיָּה נְאֻמְר
וְחֲכַמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ, וְעֲלִיָּה
נְאֻמְר פִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבּוֹזֵי יִקְלוּ.
כְּשִׁירֵד שְׁלֹמֹה מִמַּלְכוּתוֹ, הִיְתָה
חֲכַמְתוֹ בְּזוּיָהּ בְּעֵינֵי הַשּׁוֹטִים,
וּכְשֶׁהִתְעַלָּה בְּמַלְכוּתוֹ נְאֻמְר בּו
וּתְרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, שֶׁהִתְגַּדְּלָה
עַד שֶׁהִגִּיעָה לְמָקוֹם הַזֶּה שְׁנִטְלָה
מִשָּׁם. לְמָקוֹם הַחֲכַמָּה הָעֲלִיּוֹנָה,
שֶׁהִיא חֲכַמָּה בְּרֹאשׁ, וְהִיא חֲכַמָּה
בְּסוֹף, וְהִיא תוֹרָה בְּאֲמִצֵּעַ,
בְּעַמּוּד הָאֲמִצְעִי, תוֹרַת אֲמֵת,
לְמַעַל הַתּוֹרַת חֶכֶם, לְמִטָּה חֲכַמַת
שְׁלֹמֹה, וּמִשּׁוּם זֶה מֵהֵצֵד שֶׁל
שְׁלֹמֹה נְאֻמְר וְחֲכַמַת הַמַּסְכֵּן
בְּזוּיָהּ, שִׁירְדָהּ בּו וְעֲלָתָהּ בּו, כְּמוֹ
שֶׁנְאֻמְר בּו וּתְרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה
מִחֲכַמַת כָּל בְּנֵי קָדָם.

אֲבָר בְּרִשְׁעִים מַה כְּתוּב בְּהֵם?
נִתְנַנֵּי יְהו"ה בִּידֵי לֹא אוֹכֵל קוּם,
נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וְאֵף עַל
פִּי שְׁאִין לָהּ רְשׁוֹת לְעַמֵּד
מִעֲצָמָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקִּים
אוֹתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנְאֻמְר בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא
אֲקִים אֶת סִפְת דָּוִד הַנִּפְלֵת, וּמִי
גֵרָם שִׁירְדָהּ לָהּ מִמְּקוֹמָהּ? זֶה
הַנְּחָשׁ, כְּמוֹ שֶׁנְאֻמְר וַיֹּאמֶר יְהו"ה
אֱלֹהֵיִם אֵל הַנְּחָשׁ פִּי עֲשִׂית זֹאת,
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, שֶׁגֵרְמָה שְׁנִמְצָאת
יִבְשֶׁה וְנִפְלָה מִמְּקוֹמָהּ, אֲרוּר
אֲתָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּגּוֹמֵר, קָלֵל
אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ מַלְכִים
וְשְׁלִיטִים עַל מַה שְּׁסוּמָךְ, שֶׁהֵם
רְגִלּוֹ וַיִּדּוּ שְׁקִצֵּץ אוֹתָם, כְּמוֹ
שֶׁהוּא גֵרָם קִצּוֹץ וּפְרוּד לְמַעַלָּה,
וּמִשּׁוּם זֶה עַל גַּחְוֹנָה תִּלְךְ וְעִפְר
תֹּאכֵל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְזֶהוּ שֶׁנְאֻמְר
יִצְחָק לַעֲשׂו מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
מוֹשֶׁבֶךְ.

עֲשֵׂר קָלִלוֹת קָלֵל אֶת הַנְּחָשׁ,
מִשּׁוּם שֶׁגֵרָם שְׁנִפְרְדָהּ הַשְּׂכִינָה
שֶׁהִיא עֲשִׂירִית מִבְּעֵלָה, וְעֲשֵׂר

וְהֵאֵר אִיהִי חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, וְעֲלָה אֲתָמֵר (קהלת)
ט טז) וְחֲכַמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ, וְעֲלָה
אֲתָמֵר (שְׁמוּאֵל א ב ל) פִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבּוֹזֵי יִקְלוּ,
כִּד נְחִית שְׁלֹמֹה מִמַּלְכוּתֵיהּ הָיָה חֲכַמָּה דִּילֵיהּ
בְּזוּיָהּ בְּעֵינֵי שְׁטִיין, וְכִד אֶסְתַּלַּק בְּמַלְכוּתֵיהּ
אֲתָמֵר בֵּיהּ (מַלְכִים א ה י) וּתְרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה,
דְּאֲתַרְבִּיאַת עַד דְּמִטָּאת לְהֵאֵר אֲתַר דְּאֲתַנְטִילַת
מִתְמָן, לְאַתַּר דְּחֲכַמָּה עֲלָאָה, דְּאִיהִי חֲכַמָּה
בְּרִישָׁא, וְאִיהִי חֲכַמָּה בְּסוֹף, וְאִיהִי תוֹרָה
בְּאֲמִצְעִיתָא, בְּעַמּוּדָא דְּאֲמִצְעִיתָא תוֹרַת אֲמֵת,
לְעִילָא תוֹרַת חֶכֶם, לְתַתָּא חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, וּבְגִין
דָּא מִסְטָרָא דְּשְׁלֹמֹה אֲתָמֵר וְחֲכַמַת הַמַּסְכֵּן
בְּזוּיָהּ, דְּנִחִיתַת בֵּיהּ, וְסִלִּיקַת בֵּיהּ, כְּמָה
דְּאֲתָמֵר בֵּיהּ וּתְרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה מִחֲכַמַת כָּל
בְּנֵי קָדָם.

אֲבָר בְּחַיִּיבֵיא מַה כְּתוּב בְּהוּ, (איכה א יד) נִתְנַנֵּי
יהו"ה בִּידֵי לֹא אוֹכֵל קוּם, (עמוס ט)
ה) נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם (עמוס ה ב), וְאֵף עַל פִּי
דְּלִית לָהּ רְשׁוֹ לְמִיָּקָם מִגֵּרְמָהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא יוֹקִים לָהּ, כְּמָה דְּאֲתָ אֲמֵר (שם ט יא) בַּיּוֹם
הַזֶּה אֲקִים אֶת סִפְת דָּוִד הַנִּפְלֵת, וּמֵאֵן גֵּרִים
דְּנִחִיתַת לָהּ מֵאֲתַרְהּ דָּא נְחָשׁ, כְּמָה דְּאֲתָ
אֲמֵר (בראשית ג יד) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהֵיִם אֵל
הַנְּחָשׁ פִּי עֲשִׂית זֹאת, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, דְּגֵרְמַת
דְּאֲשַׁתְּפַחַת יִבְשֶׁה וְנִפְלֵת מֵאֲתַרְהּ, אֲרוּר אֲתָהּ
מִכָּל הַבְּהֵמָה וּגּוֹמֵר (שם), לֵיִיט לִיהּ דְּלֹא יִהְיֶה
לִיהּ מַלְכִין וְשְׁלִיטִין עַל מַה דְּסַמִּיךְ, דְּאִינוּן
רְגִלּוֹ וַיִּדּוּ דְּקִצִּין לוֹן, כְּמָה דְּאִיהוּ גֵרִים
קִצּוֹץ וּפְרוּד לְעִילָא, וּבְגִין דָּא עַל גַּחְוֹנָה תִּלְךְ
וְעִפְר תֹּאכֵל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ (שם), וְדָא אִיהוּ דְּאֲמֵר
יִצְחָק לַעֲשׂו (שם כו לט) מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
מוֹשֶׁבֶךְ.

עֲשֵׂר לְוִטִּיא לֵיִיט לְחַוִּיא, בְּגִין דְּגֵרִים דְּאֲתַפְרֵשׁ שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי עֲשִׂירָאָה

לְאָדָם, וְעֶשֶׂר לַחֲוָה, וְתִשְׁעַ לְאַרְצָה, שְׁחֲטָאָה לְצַדִּיק שֶׁהוּא הַתְּשִׁיעִי. כָּלֶם חֲטָאוּ לְעֵשִׂירִית, וְהָאֲרָץ לְצַדִּיק, וּמִמָּה (וּלְמָה) חֲטָאָה לְצַדִּיק? שֶׁהִי בַעֲבוּרָךְ אָמַר לְאָדָם, וְעוֹד, בְּגִלְל הָאָדָם קָלַל אֶת הָאֲרָץ שֶׁנִּטְל מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְר מִן הָאֲדָמָה, אִם כֵּן, מָה חֲטָאָה לְצַדִּיק שֶׁהוּא הַתְּשִׁיעִי?

אָמַר מִשּׁוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נְחֻמָּה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְהָיָה לוֹ רִשׁוֹת לְמַחֲוֹת בְּיַד אָדָם שֶׁלֹּא יֵאָכֵל מֵעֵץ הַמּוֹת וְלֹא מִחַתָּה, בְּגִלְל זֶה אָמַר בַּעֲבוּרָךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי יֵשׁ דַּעַת בְּאֲרָץ לְכָל זֶה? אָמַר לוֹ: כֵּן, זֶהוּ שְׁכַתוּב יְהוָה בְּחֻכְמָה יִסַּד אֲרָץ. אָמַר לוֹ: וְהִרִי בְּחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה וּבְאֲרָץ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נֶאֱמַר הַכְּתוּב הַזֶּה. אָמַר לוֹ: בְּנִי, זֶה כְּנֶגֶד זֶה עָשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֵשׁ חֻכְמָה וְיֵשׁ חֻכְמָה, יֵשׁ אֲרָץ וְיֵשׁ אֲרָץ.

אָמַר לוֹ: אִם כֵּן, מָה חֲטָאָה הָאֲרָץ לְצַדִּיק שֶׁלְקָתָהּ תִּשְׁעָה? אָמַר לוֹ: מִשּׁוֹם שֶׁעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע הוּא כְּמוֹ הַבְּרִית, אוֹת הַבְּרִית מִבְּפָנַי טוֹב, וְעוֹרְלָה רַע, זֶה מִבְּפָנַי זֶה מִבְּחוּץ, וּמִשּׁוֹם שֶׁחֲטָאָה שֶׁל עֵץ הַדַּעַת גָּרַם פְּרוּד בֵּין הַצַּדִּיק לְשִׁכְנָה, בְּגִלְל זֶה לְקָתָהּ הָאֲרָץ תִּשְׁעָה, וְאוֹתָם שְׁחֲטָאוּ בְּשִׁכְנָה, שֶׁהִיא עֵשִׂירִית לְקוֹ עֶשֶׂר עֶשֶׂר. וְכֵן וְרָאָה, שְׁבַע אֲרָצוֹת הֵן: אֲרָץ, אֲדָמָה, אֲרָקָא, גֵּיא, נִשְׁיָה, צִיָּה, תְּבַל, וְאָדָם חֲטָא בְּכַת שְׁבַע, וְנֶאֱמַר בּוֹ פִי שְׁבַע יִפֹּל צַדִּיק, הִרְהוּר תְּשׁוּבָה וְנֶאֱמַר בּוֹ וְקָם, וְהָיָה עוֹלָה, וּכְשִׁירָד לְשֵׁם הָיָה עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים וְתוֹלְדוֹת

מִבְּעָלָהּ, וְעֶשֶׂר לְאָדָם, וְעֶשֶׂר לַחֲוָה, וְתִשְׁעָה לְאַרְעָא, דְּחִבָּאת לְצַדִּיק דְּאִיהוּ תְּשִׁיעָאָה, כְּלָהוּ חֲאָבוּ לְעֵשִׂירָאָה, וְאַרְעָא לְצַדִּיק, וּמִמָּאִי (ג"א וְאִמָּאִי) חֲאָבַת לְצַדִּיק, דְּהָא בַּעֲבוּרָךְ אָמַר לְאָדָם, וְעוֹד בְּגִין אָדָם לֵיִט לְאַרְעָא דְּאִתְנַטִּיל מִיָּנָה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם ב ז) וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְר מִן הָאֲדָמָה, אִם כֵּן מָה חִבָּאת לְצַדִּיק דְּאִיהוּ תְּשִׁיעָאָה.

אָמַר בְּגִין דְּאִתְמַר בָּהּ (שם ט) וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נְחֻמָּה לְמֵרָאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְהָיָה לִיָּה רִשׁוֹ לְמַמְחָא בִּידָא דְּאָדָם דְּלֹא יִכּוּל מֵאִילָנָא דְּמוֹתָא, וְלֹא מִחַתָּה, בְּגִין דָּא אָמַר בַּעֲבוּרָךְ. אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי אִית דַּעַת בְּאַרְעָא לְכוּלֵי הָאִי, אָמַר לִיָּה אֵין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (משלי ג יט) יְהוָה בְּחֻכְמָה יִסַּד אֲרָץ, אָמַר לִיָּה וְהָא בְּחֻכְמָה עֲלָאָה וּבְאַרְעָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְמַר הָאִי קָרָא, אָמַר לִיָּה בְּרִי דָא לְקַבֵּל דָּא עֲבַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִית חֻכְמָה וְאִית חֻכְמָה, אִית אֲרְעָא וְאִית אֲרְעָא.

אָמַר לִיָּה אִם כֵּן מָה חִבָּאת אֲרְעָא לְצַדִּיק דְּלְקָתָהּ תִּשְׁעָה, אָמַר לִיָּה בְּגִין דַּעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִיהוּ כְּגוּוֹנָא דְּבְרִית, אוֹת בְּרִית מְלַגָּאוּ טוֹב עוֹרְלָה רַע, דָּא מְלַגָּאוּ וְדָא מְלַבֵּר, וּבְגִין דְּחוּבָא דַּעַץ הַדַּעַת גָּרַם פְּרוּדָא בֵּין צַדִּיק וְשִׁכְנָתָא, בְּגִין דָּא לְקָאת אֲרְעָא תִּשְׁעָה, וְאִינוּן דְּחֲאָבוּ בְּשִׁכְנָתָא דְּאִיהִי עֵשִׂירִית לְקוֹ עֶשֶׂר עֶשֶׂר. וְתָא חֲזִי שְׁבַעָה אֲרְעִין אִינוּן אֲרָץ אֲדָמָה אֲרָקָא גֵּיא נִשְׁיָה צִיָּה תְּבַל, וְאָדָם חֲאָב (דף צו ע"א) בְּכַת שְׁבַע, וְאִתְמַר בִּיה (משלי כד טו) פִּי שְׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק, הִרְהוּר תִּיּוּבָתָא וְאִתְמַר בִּיה (שם) וְקָם, וְהָיָה סְלִיק, וְכַד נְחִית תִּמְן הָיָה

בְּכָל אַרְצָא וְאֶרֶץ, מֵהֶם הָיוּ צוּמְחִים וּמֵהֶם לֹא הָיוּ צוּמְחִים, וְיֵשׁ שָׁם בְּרִיּוֹת, מִהֶן בְּשָׁנֵי רִאשִׁים, וְיֵשׁ מֵהֶם בְּשִׁלְשָׁה עַד שִׁבְעָה, וְיֵשׁ שָׁם מְקוֹם שֶׁהַשְּׂמֵשׁ מְאִירָה וְהַלְבָּנָה וְהַכּוֹכָבִים וְהַמַּלְאוֹת, וְיֵשׁ מְקוֹם שְׂאִין בּוֹ אֹר כְּלָל, אֲלֵא חֲשֻכָה וְעָרְפֵל.

כִּדְ הֵם אֵלוֹ שְׂיֹרְדִים לְשִׁבְעָה מִיְּמֵי עֲנִיּוֹת, יֵשׁ מֵהֶם שְׂאִין לְהֵם אֹר כְּלָל, שְׁכַל יְמֵיהֶם הֵם בְּעֲנִיּוֹת, וְיֵשׁ מֵהֶם שֵׁשׁ לְהֵם אֹר כֹּל יְמֵיהֶם וְהֵם בְּעֶשֶׂר, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁלֹפְעָמִים יֵשׁ לְהֵם אֹר וּלְפִעָמִים חֲשֻכָה. אֵלוֹ אוֹתָם שְׁנוֹלְדוּ בְּאֲמֻצַּע הַלְבָּנָה, בִּינוּנִיִּים, לְפִעָמִים יֵשׁ לְהֵם עֶשֶׂר וְעוֹלִים, וּלְפִעָמִים עֲנִיּוֹת וְיֹרְדִים, וְיֵשׁ אַחֲרֵים שְׁעוֹשִׁים תּוֹלְדוֹת וּמְצַלִּיחִים, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁלֹא מְצַלִּיחִים, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁמְצַלִּיחִים (צוּמְחִים) עַד מַחְצִית יְמֵיהֶם וּמֵתִים בְּקִצּוֹר יָמִים. אֵלוֹ שְׁנוֹלְדוּ בְּמַלּוּי הַלְבָּנָה, הֵם צוּמְחִים וְחַיִּים וּמְשַׁלְּמִים אֶת כָּל יְמֵיהֶם, וְאֵלוֹ שְׁנוֹלְדוּ בְּחֶסְרוֹן הַלְבָּנָה לֹא צוּמְחִים וּמֵתִים מִיָּד, וְאֵלוֹ שְׁנוֹלְדוּ בְּאֲמֻצַּע הַלְבָּנָה מְתַקְצְרִים בְּמַחְצִית יְמֵיהֶם.

וְיֵשׁ אֲרֻצוֹת שְׁנֵאֲמַר בְּהֵן וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים יֵשׁ בּוֹ, אַף כִּדְ יֵשׁ בְּרִיּוֹת שְׁהֶם עֲמֵי הָאָרֶץ, שְׁבִתִּיהֶם מְלֵאִים מְלֵאכֵי חֲבָלָה, שְׁהֶם נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים, וְנוֹשְׁכִים אוֹתָם בְּכַמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יִסּוּרִים, שְׁהֶם גְּרָמוּ לְפָנֵי שִׁיבְאוֹ לְעוֹלָם, (כִּדְ שִׁיבְאוֹ) בְּגִלְגּוֹל בְּגוֹפִים הִלְלוּ וּבִבְתִּים הִלְלוּ, וּכְשִׁנוֹשְׁכִים אוֹתָם אוֹתָם הַנְּחָשִׁים וְהָעֶקְרָפִים בְּכַמָּה יִסּוּרִים, הֵם צוּחִים וְיֵשׁ וְיֵשׁ לְכָלֵם קִטְטָה בְּבִית, וְצוּחִים עִם אֵלוֹ בְּעַלֵי הַגִּיהֶנֶם שְׁנֵדוּנִים בּוֹ, וְיֵשׁ אַחֲרֵים שְׁכַל יְמֵיהֶם בְּחֶדְוָה

עֲבִיד עוֹבְדִין וְתוֹלְדִין בְּכָל אֲרֻצָּא וְאֶרֶצָּא, מְנַהוֹן הָיוּ צְמַחִין וּמְנַהוֹן לֹא הָיוּ צְמַחִין, וְאֵית תַּמָּן בְּרִיּוֹן מְנַהוֹן בְּתַרְיִן רִישִׁין וְאֵית מְנַהוֹן בְּתַלְתַּת עַד שִׁבְעָה, וְאֵית תַּמָּן אַתְר דְּנַהֲרָא שְׁמֵשׂא וְסִיְהָרָא וּכְכַבֵּיא וּמְזַלֵי, וְאֵית אַתְר דְּלִית בֵּיה נְהוּרָא כְּלָל אֲלֵא חֲשׂוּכָא וְקַבְלָא.

הַכִּי אֵינוֹן אֵלִין דְּנַחְתִּין לְשִׁבְעָה מִיְּמֵי עֲנִיּוֹתָא, אֵית מְנַהוֹן דְּלִית לוֹן נְהוּרָא כְּלָל, דְּכָל יוֹמֵיהוֹן אֵינוֹן בְּעֲנִיּוֹתָא, וְאֵית מְנַהוֹן דְּאֵית לְהוֹן נְהוּרָא כֹּל יוֹמֵיהוֹן וְאֵינוֹן בְּעוֹתְרָא, וְאֵית מְנַהוֹן דְּלִזְמַנִּין אֵית לוֹן נְהוּרָא וְלִזְמַנִּין חֲשׂוּכָא, אֵלִין אֵינוֹן דְּאֵתִילִידוּ בְּאֲמֻצַּעִיתָא דְּסִיְהָרָא בִּינוּנִיִּים, לִזְמַנִּין אֵית לוֹן עוֹתְרָא וְסַלְקִין, וְלִזְמַנִּין עֲנִיּוֹתָא וְנַחְתִּין, וְאֵית אַחֲרַנִּין דְּעֲבָדִין תּוֹלְדִין וּמְצַלִּיחִין, וְאֵית מְנַהוֹן דְּלֹא מְצַלִּיחִין, וְאֵית מְנַהוֹן דְּמְצַלִּיחִין (נ"א צְמַחִין) עַד פְּלָגוֹ יוֹמֵיהוֹן וּמִיִּיתִין בְּקִצְרוֹת יוֹמִין, אֵלִין דְּאֵתִילִידוּ בְּמַלּוּיָא דְּסִיְהָרָא אֵינוֹן צְמַחִין וְחַיִּין וּמְשַׁלְּמִין כֹּל יוֹמֵיהוֹן, וְאֵינוֹן דְּאֵתִילִידוּ בְּחֶסְרוֹנָא דְּסִיְהָרָא לֹא צְמַחִין וּמִיִּיתִין מִיָּד, וְאֵינוֹן דְּאֵתִילִידוּ בְּאֲמֻצַּעִיתָא דְּסִיְהָרָא מְתַקְצְרִין בְּפִלְגוֹת יוֹמֵיהוֹן.

וְאֵית אֲרַעִין דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (בְּרֵאשִׁית לז כד) וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים אֵית בֵּיה, אוֹף הַכִּי אֵית בְּרִיּוֹן דְּאֵינוֹן עֲמֵי הָאָרֶץ, דְּבִתִּיהוֹן מְלִיּוֹן מְלֵאכֵי חֲבָלָה, דְּאֵינוֹן נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים וְנִשְׁכִּין לוֹן בְּכַמָּה נִשְׁוֹכִין דִּיִּסּוּרִין, דְּאֵינוֹן גְּרָמוּ קָדָם דִּיִּיתוֹן לְעַלְמָא, (בְּגִין דִּיִּיתוֹ) בְּגִלְגּוֹלָא בְּאֵלִין גּוֹפִים וּבְאֵלִין פְּתִים, וְכִד נִשְׁכִּין לוֹן אֵינוֹן נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים בְּכַמָּה יִסּוּרִין אֵינוֹן צוּחִין וְיֵשׁ וְיֵשׁ וְאֵית לוֹן קִטְטָה לְכַלְהוֹ בְּבִיתָא, וְצוּחִין בְּאֵלִין מְאִרֵי דְּגִיהֶנֶם דְּנֵדוּנִין בּוֹ, וְאֵית אַחֲרַנִּין דְּכָל

וּבְשִׁלּוֹהּ בְּלִי עֶצֶב כָּלֵל מִכָּל מָה
שֶׁמִּתְגַּדֵּל בְּשִׁבְעַת אַרְצוֹת, וְנִדְּוֹנוּ
בְּשִׁבְעָה מְדוּרֵי גֵיהֶנֶם, וַיֵּשׁ בְּבִנְיָ
אָדָם כְּמוֹ זֶה, וְחֻכְמֵי הַרְזִים הֵלְלוּ,
לָהֶם נִמְסָר לְדַעַת.

תְּקוּנַת שְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה

בְּרֵאשִׁית בְּרִיא אֱלֹהִים (ראשי
תבות וסופי תבות א"ב וא"ם שם, שהם י"ה),
שֵׁם אֵם, וְסוּד הַדְּבָר - וַיִּקְרָא
הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִיא
הֵיְתָה אִם כָּל חַי, כְּמוֹ שְׂאוֹתָהּ
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא,
הָאֵם כָּל חַי הַזֶּה אֵינָה כְּאִשָּׁה
הִרְאוּשׁוּנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, שֶׁגִּרְמָה מִיְתָה
לְכָל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי כְּתוּב בָּהּ אִם
כָּל חַי, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ רְאֵה חַיִּים עִם
אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי שְׁתִּי
נְשִׁים הֵיוּ לוֹ? אָמַר לוֹ: כֵּן, אֶחָד
יֵצֵר הַטּוֹב וְאֶחָד יֵצֵר הָרָע, אֶחָד
מַצַּד הָעֵצֶם הַקָּשָׁה, הַדִּין הַקָּשָׁה,
וְאֶחָד מַצַּד הַבֶּשֶׂר, מִשֵּׁם הֵם רַבִּי
הַלֵּב, וְאֵלּוּ שֶׁמַּצַּד הָעֵצֶם הֵם קָשִׁי
עָרֵף, וְעַל הָאִשָּׁה שֶׁנִּשְׁטְלָה מֵהָעֵצֶם
אָמַר בֶּן סִירָא, עֵצֶם שֶׁנִּפְּל
בְּחֻלְקֶךָ, טוֹב אוֹ רָע, גֵּרֵד אוֹתוֹ.
וְעַל הָאִשָּׁה שֶׁמַּצַּד הָעֵצֶם, אָמַר
אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי. לֹא
קָרָא לָהּ אִשְׁתּוֹ, כְּמוֹ שְׁחֹהָ
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם
אִשְׁתּוֹ חַוָּה, שֶׁהִיא חַוָּה הֵיְתָה
שֶׁפָּחָה שֶׁמַּצַּד עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע,
אֶחָד רָע וְאֶחָד טוֹב, וּמַצַּד שֶׁל
עֵץ הַחַיִּים שֶׁנִּיְהִים חַיִּים.

וּבְסִתְרֵי תוֹרָה חַוָּה ח' ו"ה, ח'
חֻכְמָה, כ"ח מ"ה, הַכָּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְּדוּשׁ, ח' הִיא כְּמוֹ הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא הַשְּׂמִינִית לְעֵשֶׂר
הַסְּפִירוֹת מִמֶּטֶה לְמַעְלָה,
וְהַחֻכְמָה נוֹדַעַת בָּהּ, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר

בָּהּ, וּמִסְטָרָא דִּילָהּ וַיִּפְחַח

יּוֹמֵיהוֹן בְּחֻדְוָהּ וּבְשִׁלּוֹהּ בְּלֹא עֶצֶבּוֹ כָּלֵל, מִכָּל
מָה דְאִתְרַבִּי בְּשִׁבְעָה אַרְעִין, וְאִתְדַּנּוּ בְּשִׁבְעָה
מְדוּרֵי גֵיהֶנֶם, וְאִית בְּבִנְיָ נְשָׂא כְּגוּוֹנָא דָא,
וְחַפְיָמִי דְרַזִּין אֵלֶיךָ לֹון אִתְמַסֵּר לְמַנְדַּע.

תְּקוּנָא שְׁתִּין וְחֲמִשָּׁה

בְּרֵאשִׁית בְּרִיא אֱלֹהִים (רישי תיבין וסופי תיבין
א"ב וא"ם תמן דאינון י"ה), תְּמָן אֵם, וְרִזָּא
דְּמִלָּה (שם ג ב) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי
הִיא הֵיְתָה אִם כָּל חַי, כְּגוּוֹנָא דְהֵיָא דְאִתְמַר
בָּהּ (משלי ג ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, הִיא אִם כָּל
חַי לֹאוּ אִיהִי כְּאִתְתָּא קְדָמָא, דְאִתְמַר
בָּהּ (בראשית ג יב) הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, דְגִרְמַת
מִיְתָהּ לְכָל עֲלָמָא, דְהָא אִם כָּל חַי כְּתִיב בָּהּ,
דְאִתְמַר בָּהּ (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר
אֶהְבֵּת.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי תִרִין נְשִׁין הוּוּ
לִיָּה, אָמַר לִיָּה אֵין, חַד יֵצֵר הַטּוֹב וְחַד
יֵצֵר הָרָע, חַדָּא מִסְטָרָא דְעֵצֶם תִּקְיָפָא דִינָא
קְשִׁיא, וְחַדָּא מִסְטָרָא דְבִשְׂרָא, מִתְמָן אֵינוּן
רַכִּיכֵי לְבָא, וְאֵינוּן דְגִרְמָא אֵינוּן קְשִׁי קְדָל,
וְעַל אִתְתָּא דְאִתְנַטְּלִית מִגִּרְמָא אָמַר בֶּן סִירָא,
גִּרְמָא דְנִפְּלִיל בְּחוּלְקֶךָ טַב אוֹ בִישׁ גִּרְרִיָּה, וְעַל
אִתְתָּא דְגִרְמָא אָמַר אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ
עִמָּדִי, לֹא קָרָא לָהּ אִתְתָּיָה, כְּגוּוֹנָא דְחַוָּה
דְאִתְמַר בָּהּ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה,
דְאִתְרָא שֶׁפָּחָה הוּוּ דְמִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרָע, חַדָּא רָע וְחַדָּא טוֹב, וּמִסְטָרָא דְעֵץ הַחַיִּים
תְּרוּוִיָּהוּ חַיִּים.

וּבְסִתְרֵי תוֹרָה חַוָּה ח' ו"ה ח' חֻכְמָה כ"ח
מ"ה, כָּלֵל דְשִׁמָּא קְדִישָׁא, ח' אִיהִי
כְּגוּוֹנָא דְאִמָּא עֲלָאָה דְאִיהִי תְּמִינָאָה לְעֵשֶׂר
סְפִירָן מִתְתָּא לְעִילָא, וְחֻכְמָה בָּהּ אִשְׁתְּמוּדַע,
וְעַלָּה אִתְמַר (משלי ג ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים

עץ חיים היא למחזיקים בה,
ומהצד שלה ויפח באפיו נשמת
חיים, ועליה נאמר לזאת יקרא
אשה כי מאיש לקחה זאת, ולא
האחרת שנטלה מן העצם,
שגרמה לו מות, שהרי השפחה
גרמה, וידעו כי עירמם הם,
ומשום זה ויעש יהו"ה אלהי"ם
לאדם ולאשתו פתנות עור
וילבשם.

אמר לו רבי אלעזר: למה אמר
בשכילה פי מאיש לקחה זאת?
היה לו לומר פי מאדם, למה
מאיש? אלא מאיש, שם א"ם
ושם י"ש. שם י"ש, זהו שפתוב
להנחיל אהבי יש. שם אם, פי
אם לפינה תקרא, והם אב ואם,
חכמה ובינה, שמשם נטלה,
ומשום זה פי מאיש לקחה זאת.
ויש לו אחרת שנקראת בת זוגו,
זהו שפתוב זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את שמם אדם.
בא וראה, אדם הראשון בדמותו
של יהו"ה הוא נברא, ובדמות
של עשר ספירות שהן יו"ד ה"א
ואו"ה"א מהצד של יהו"ה, מצד
של י' נקרא איש, ומצד של ה'
העליונה אשתו נקראת אשה, אם
כל חי, ומהצד של ו"ה חנה
אשתו, ומהצד של יו"ד ה"א ואו"
ה"א חנה נקראת אדם, ובכל מה
שהיה בדמותו - לקה.

תקון ששים וששה

בראשית, ברא שית, זה אדם
שכולל שש, והם שתי שפחות
מהצד של העץ של טוב ורע,
עצם ובשר, איש ואשה, שנאמר
בה פי מאיש לקחה זאת, הרי
ארבע, אדם זכר ונקבה, זהו
שפתוב זכר ונקבה בראם וגומר,
הרי שש, ומשום זה ויאמר יהו"ה

באפיו נשמת חיים (בראשית ב ז), ועלה אתמר (שם)
לזאת יקרא אשה פי מאיש לקחה זאת,
ולא אחרא דאתנטילת מגרמא, דגרימת ליה
מיתה, דהא שפחה גרמת וידעו פי עירמם
הם (שם ג ז), ובגין דא (שם כא) ויעש יהו"ה
אלהי"ם לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם.
(דף צו ע"ב).

אמר ליה רבי אלעזר אמאי אמר, בגינה פי
מאיש לקחה זאת (בראשית ב כג), פי מאדם
היה ליה למימר, אמאי מאיש, אלא מאיש
תמן א"ם ותמן י"ש, תמן י"ש הדא הוא
דכתיב (משלי ח כא) להנחיל אהבי יש, תמן אם
פי אם לפינה תקרא (שם ב ג), ואינון אבא ואימא
חכמה ובינה, דמתמן אתנטילת, ובגין דא פי
מאיש לקחה זאת.

ואית ליה אחרא דאתקריאת בת זוגיה, הדא
הוא דכתיב (בראשית ה ב) זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את שמם אדם. תא חזי
אדם הראשון בדיוקנא דיהו"ה אתברי,
ובדיוקנא דעשר ספיראן דאינון יו"ד ה"א
ואו"ה"א, מסטרא דיהו"ה, מסטרא די'
אתקרי איש, ומסטרא דה' עלאה אתתיה
אתקריאת אשה אם כל חי, ומסטרא דו"ה
חנה אתתיה, ומסטרא דיו"ד ה"א ואו"ה"א
חנה אתקרי אדם, ובכל מה דהוה בדיוקניה
לקה.

תקונא שתין ושתיא

בראשית ברא שית, דא אדם דכליל שית,
ואינון תרין שפחות מסטרא
דאילנא דטוב ורע עצם ובשר, איש ואשה
דאתמר בה (בראשית ב כג) פי מאיש לקחה זאת,
הא ארבע, אדם זכר ונקבה, הדא הוא דכתיב
זכר ונקבה בראם וגומר, הא שית, ובגין דא (שם ג כב) ויאמר יהו"ה אלהי"ם

אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הִיָּה פֶּאֶחַד
מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע וְגוֹמֵר,
וּפְרֻשׁוֹהוּ הִרְאִישׁוֹנִים, פֶּאֶחַד
מִמְּלָאכֵי הַשָּׁרָת.

בֵּין כֶּף בָּא אֱלֹהֵי וְהִזְדַּמֵּן אֱלִינוּ,
וְאָמַר: רַבִּי, פֶּאֶחַד מֵהֶם הִיָּה לוֹ
לוֹמֵר, אִם עַל מְלָאכֵי הַשָּׁרָת הִיָּה
אוֹמֵר, מַה זֶה פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ? וְעוֹד,
הִיָּה לוֹ לוֹמֵר הֵן אָדָם, מַה זֶה
הָאָדָם בְּתוֹסַפֶּת ה' ? אֲלֵא ה' שֶׁל
הָאָדָם הִיָּה פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ, לֹא כְּתוּב
יְהִי (ג"א הו"א) אֲלֵא הִיָּה, אַחַת מֵאַרְבַּע
אוֹתוּתוֹת שֶׁהֵן יְהו"ה, פֶּאֶחַת
מֵאַרְבַּע אוֹתוּתוֹת שֶׁהִיא ו'.

וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ, זו י', אִם
זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, זו ו'
(ה'), וְאָכַל וְחֵי לְעֵלָם זֶה ו', חֵי
וְדַאי, כְּשֶׁה' הִיָּתָה יְחִידָה מִמֶּנּוּ,
נִכְנְסָה בֵּין טוֹב לְרַע, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וַיִּצְרַר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם,
שְׁתֵּי יִצְרֹת, טוֹב וְרַע, לְדַעַת
(וְנֹאמַר בְּהֶם וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים, וְזו ה' לְדַעַת
טוֹב וְרַע, לְדַעַת) מַה שֶּׁהָיוּ גּוֹרְמִים
לְעִשׂוֹת, וּמִשׁוּם זֶה נִכְנְסָה
בֵּינֵיהֶם.

אַחַר שֶׁחָטָא הָאָדָם שֶׁל הַיִּצְרָה,
נִפְרְדָה ה' הַעֲלִינָה וְהִסְתַּלְקָה
מִמֶּנּוּ, וּמִשׁוּם שֶׁלֹּא חִזְרָה אֵלָיו
אָמַר, אִם זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעֵץ
הַחַיִּים, וְאָכַל וְחֵי לְעֵלָם, וְעֵץ
הַחַיִּים הַזֶּה הִיָּה נְטוּעַ בְּעֵץ הַגֶּן,
וּמִשׁוּם שֶׁלֹּא זָכָה לְאָכַל מִמֶּנּוּ,
מַה פְּתוּב בּוֹ? וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהו"ה
אֱלֹהִים מִגֶּן עֵדֶן לְעַבְדֵי אֶת
הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם, אוֹתוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּצְרַר יְהו"ה אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם עֶפְרָ מִן הָאָדָמָה, שֶׁלֹּא
הִיָּה כְּדַאי לְהִיּוֹת בְּגֵן הַתּוֹרָה, כִּיּוֹן
שֶׁלֹּא שָׁמַר בָּהּ אֶת עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע בְּאִסּוּר וְהִתַּר, וְעֵבֵר עַל
מֵאֲמַר רַבּוֹנוֹ, שְׂאִם הִיָּה שׁוֹמֵר
שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עַל מֵאֲמַר רַבּוֹנוֹ,

דִּאֲתָמַר בָּהּ (מְשַׁלֵּי יג יד) תּוֹרַת

הֵן הָאָדָם הִיָּה פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע
וְגוֹמֵר, וְאוֹקְמוּהוּ קְדַמָּיִן פֶּאֶחַד מִמְּלָאכֵי
הַשָּׁרָת.

אֲדַהְבִּי הָא אֱלֹהֵי אֲזַדְמֵן לְגַבִּיָּה וְאָמַר רַבִּי
פֶּאֶחַד מֵהֶם הוּא לִיָּה לְמִימַר אִם עַל
מְלָאכֵי הַשָּׁרָת הוּא אָמַר, מֵאִי פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ,
וְעוֹד הֵן אָדָם הוּא לִיָּה לְמִימַר, מֵאִי הָאָדָם
בְּתוֹסַפֶּת ה', אֲלֵא ה' דֵּהָאָדָם הִיָּה פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ,
יְהִי (ג"א הו"א) לֹא כְּתִיב אֲלֵא הִיָּה, חַד מֵאַרְבַּע
אֲתוּוֹן דִּאִינוֹן יְהו"ה פְּחַד מִן אַרְבַּע אֲתוּוֹן
דִּאִיהוּ ו'.

וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ (שם) דָּא י', אִם זָכָה וְלָקַח
גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים (שם) דָּא ו' (ג"א
ה'), וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם (שם) דָּא ו', חֵי וְדַאי, פֶּד
ה' הוֹת יְחִידָא מִנִּיהַ עֲאֵלַת בֵּין טוֹב לְרַע, הִדָּא
הוּא דְכְּתִיב (שם ב ד) וַיִּצְרַר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם תְּרִין יִצְרֹת טוֹב וְרַע, לְמַנְדַּע (וְאִתְמַר
בְּהוֹן (שם) וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים וְדָא ה' לְדַעַת טוֹב וְרַע
לְמַנְדַּע) מַה דֵּהוּוֹ גְרַמִּין לְמַעַבְדֵי, וּבְגִין דָּא עֲאֵלַת
בֵּינֵיהוּ.

בְּתַר דְּחָאב אָדָם דֵּיִצְרָה, אֲתַפְרִשְׁתָּ ה' עֲלָאָה
וְאִסְתַּלְקַת מִנִּיהַ, וּבְגִין דְּלֹא אֲתַחֲזַרְתָּ
לְגַבִּיָּה, אָמַר אִם זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים
וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם, וְהֵאִי עֵץ הַחַיִּים הוּא נְטוּעַ
בְּעֵץ הַגֶּן, וּבְגִין דְּלֹא זָכָה לְמִיכַל מִנִּיהַ, מַה
פְּתִיב בֵּיָּה וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהו"ה אֱלֹהִים מִגֶּן
עֵדֶן (שם ג כג) לְעַבּוֹד אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח
מִשָּׁם, הֵהוּא דִּאֲתָמַר בֵּיָּה (שם ב ד) וַיִּצְרַר יְהו"ה
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָ מִן הָאָדָמָה דְּלֹא הוּא
כְּדַאי לְמַהוּי כְּגַנְתָּא דְּאוֹרִיִּיתָא, כִּיּוֹן דְּלֹא נְטִיר
בָּהּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע בְּאִסּוּר וְהִתַּר, וְעֵבֵר
עַל מִימְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, דָּאִם הוּא נְטִיר דְּלֹא עֵבֵר
עַל מִימְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים

וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, שְׁנֵאמַר בּוֹ תּוֹרַת חֻכְם מְקוֹר חַיִּים לְסוּר מִמְקָשֵׁי מוֹת, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְזֶהוּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעֵלָם, גַּם - לְרַבּוֹת הַנְּקָבָה, פְּרִי הָאֵילָן, פְּרִי צַדִּיק.

וְעוֹד, הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, אָמְרוּ הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים, כְּדִי שִׁיְהִיָּה הוּא כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנְּחֹשׁ וְהֵייתֶם כְּאֱלֹהִים יְדַעֵי טוֹב וְרַע, וְזֶהוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע, זֶה גֵרַם לוֹ אֶת הַמוֹת, שְׁאֵם זָכָה לְאָכַל מֵעֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְגוֹמַר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם שְׁמַנִּיחִים מִלְעַסְק בַּתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וּבְמַצּוֹתֶיהָ שֶׁהֵן פְּרִי הָאֵילָן, שְׁנֵאמַר בּוֹ וְאָכַל וְחִי לְעֵלָם, וְהוֹלְכִים אַחַר אֱלוֹ שְׁמִפְתִּים אוֹתָם מִצַּד הַנְּחֹשׁ הַקְּדָמוֹנִי, שְׁאוֹמְרִים לָהֶם, הַשְׁתַּדְּלוּ בַּמַּלְאָכִים שְׁמַמְנִים עַל הַכּוֹכָבִים וְהַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָנָה, וְעַל אֱלוֹ שְׁמַמְנִים עַל רוּחוֹת וְשָׂדִים, לְהִיּוֹת כְּאֱלֹהִים יְדַעֵי טוֹב וְרַע, וְעַלֵּיהֶם נֵאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה לְמַזְבְּחִים וְלַמְקַטְרִים לִפְכָכִים וְלַמַּזְלוֹת וְלַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וְלַכֹּל צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי, וְדָא אִיהוּ דְמַנִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם וּמֵעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְגוֹמַר, וּבִלְעָם הוּא מְשַׁלְּחֵהּ וְדוֹר אֲנוֹשׁ וְדוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶקֶר אוֹתָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ כִּי בְיוֹם אַכְלָךְ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, וְתָמוּת מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתָמוּת - בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַחֲטָא הַזֶּה גֵרַם בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם וְנִהְרְגוּ מֵהֶם.

חֻכְם מְקוֹר חַיִּים לְסוּר מִמְקָשֵׁי מוֹת, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ (שם ג יח), וְדָא אִיהוּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעוֹלָם, גַּם לְרַבּוֹת נּוֹקְבָא, אִיבָא דְאֵילָנָא פְּרִי צַדִּיק.

וְעוֹד הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, אָמְרוּ מַלְאָכִין קְדִישִׁין בְּגִין לְמַהוּי אִיהוּ כְּאֶחָד מִיִּנְנָא כְּמָא דְאָמַר חוּיָא (בראשית ג ה) וְהֵייתֶם כְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וְרַע, וְדָא אִיהוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע, דָּא גְרִים לִיָּה מוֹתָא, דָּאֵם זָכָה לְמִיכַל מְאִילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, מַה כְּתוּב בָּהּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְגוֹמַר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְוִי לֹון לְאֵינּוֹן דְּמַנִּיחִין לְאֶשְׁתַּדְּלָא בְּאוֹרֵייתָא דְאַתְמַר בָּהּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וּבְפְקוּדֵין דִּילָהּ דְאֵינּוֹן אִיבָא דְאֵילָנָא דְאַתְמַר בִּיהּ וְאָכַל וְחִי לְעוֹלָם, וְאֶזְלִין בְּתַר אֵלִין דְּמִפְתִּי לֹון מַסְטְרָא דְנְחֹשׁ הַקְּדָמוֹנִי, דְאָמְרִי לֹון הַשְׁתַּדְּלוּן בַּמַּלְאָכִיא דְמַמְנָן עַל כְּכַבִּיא וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהֵרָא, וְעַל אֵלִין דְּמַמְנָן עַל רוּחִין וְשָׂדִין, לְמַהוּי כְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וְרַע, וְעַלֵּיהוּ (דף צו ע"א) אַתְמַר, (ע"י מ"ב כג, וירמיה מד), כֹּה אָמַר יְהוָה לְמַזְבְּחִים וְלַמְקַטְרִים לִפְכָכִים וְלַמַּזְלוֹת וְלַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וְלַכֹּל צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי, וְדָא אִיהוּ דְמַנִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם וּמֵעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְגוֹמַר, וּבִלְעָם חַיִּיבָא בְּהַאי הוּא מְשַׁלְּחֵהּ, וְדוֹר אֲנוֹשׁ וְדוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַעְקַר לֹון מְעַלְמָא דִּין וּמְעַלְמָא דְאַתִּי, וְדָא אִיהוּ (בראשית ב יז) כִּי בְיוֹם אַכְלָךְ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעַלְמָא דִּין וְתָמוּת בְּעַלְמָא דְאַתִּי, וְחוּבָא דָּא גְרִים חֲרַבְּן בֵּין מַקְדְּשָׁא וְגַלוּת יִשְׂרָאֵל בֵּין אוּמִין דְּעַלְמָא וְאַתְקַטִּילוּ מַנִּייהוּ.

את חרבן בית המקדש וגלות ישראל בין אמות העולם ונהרגו מהם.

דָּבַר חַד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטֶר, וְהוּוּ נִחְתָּיִן חִיילִין
דְּלַעֲיֵלָא, וְכַד הָיָה נִבְיָא מִיִּסְר לֹון, מַה
פְּתִיב בְּהוּן (ע"י ירמיה מ"ד ה) וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נְבִיא
וְחֻזָּה, וּבִמָּה הָיָה מִיִּסְר לֹון נְבִיא, הָיָה אוֹמֵר
לְהוּן דִּיהוּן חֲזָרִין בְּתִיבְתָא, וְאִי לֹאוּ וְעֶצֶר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת
יְבוּלָה (דברים י"א ז), וְאִינוּן הוּוּ מְזַלְזֵלִין בֵּיהּ, וְהוּוּ
אֲמַרִין אֲנָן אוֹמִינָן לְאַלִין דְּמִמָּנָן עַל מְטָרָא,
וְכַפִּינָן לְהוּן לְנַחְתָּא מְטָרָא, וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲחִלִּיף לְהוּן לְמִמָּנָן בְּשִׁלְחוֹתֵיהוּ בְּגִינֵיהוּ,
וְקָטִיל לֹון וְחָרִיב בֵּי מְקֻדְשָׁא בְּגִינֵיהוּ, וְגָלוּ
יִשְׂרָאֵל בֵּין אוֹמִין דְּעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ חוֹבָא
דְּאָדָם דְּגָרָם לִיה חוּיָא מִיתָה לִיה וְלֹאֲתַתִּיה,
דְּפִתִי לֹון בְּהוּא אֵילְנָא, הִדָּא הוּא
דְּכְתִיב (בראשית ג' ה) פִּי יוֹדַע אֱלֹהִים וְכוּ', וּבְגִין
דָּא מְנִי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ בְּמָה שְׁהֲרִשְׁתָּ
הַתְּבוּנָן אִין לָךְ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמָה הוּוּ נִחְתָּיִן אֵלִין חִיילִין,
אָמַר לִיה בְּרִי מַה אֶת חֲשִׁיב דִּיהוּוּ נִחְתָּיִן,
וְדָאִי הָא רְזָא דְאֵילְנָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
דְּלֹא עֲתִיד קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַלְיָא לִיה
מְפוֹרָסָם לְעֵלְמָא אֶלָּא בִּינֵי חֲבַרְיָא, עַד דִּיִּתִי
דָּרָא דְמִלְכָא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיה פִּיוֹן דְאִיהוּ
אֲתַגְלִיא בִּינֵי חֲבַרְיָא מְאִי נִיהוּ, אָמַר לִיה בְּנִי,
מְמַרָּא מְתַנּוּ וְלִמְעֵלָה הָיָה טוֹב, מְמַרָּא
מְתַנּוּ וְלִמְטָה הָיָה רַע, נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה יוֹדַע
בֵּיהּ, וְהָכִי עֶבֶד צִלְמָא דִּילִיה, וּבִיה אֲשַׁתְּמוּדַע
אֵילְנָא דְטוֹב וְרַע, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (דניאל ב'
ל"ב) רִישִׁיָּה דִי דְהַב טַב, חֲדוּהִי וְדִרְעוּהִי דִי
כְּסָף, עַד הָכָא הָיָה מְסֻטָּרָא דְטוֹב, וּבְגִין דָּא
אָמַר דִּי דְהַב טַב, מְמַרָּא מְתַנּוּ וְלִמְטָה רַע,
הִדָּא הוּא דְכְתִיב (שם) מַעוּהִי וִירְכַתִּיה דִּי נַחֲשׁ
מְסֻטָּרָא דְנַחֲשׁ הַקְּדָמוּנִי.

שְׂבַר אַחַד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטֶר, וְהוּוּ
יּוֹרְדִים הַחִילוֹת שְׁלַמְעֵלָה,
וּכְשֶׁהִיָּה הַנְּבִיא מִיִּסְר אוֹתָם, מַה
כְּתוּב בְּהֵם? וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נְבִיא
וְחֻזָּה, וּבִמָּה הָיָה מִיִּסְר אוֹתָם
הַנְּבִיא? הִיָּה אוֹמֵר לְהֵם שִׁיחֲזִרוּ
בְּתַשׁוּבָה, וְאִם לֹא - וְעֶצֶר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָה, וְהֵם הָיוּ
מְזַלְזֵלִים בּוֹ, וְהָיוּ אוֹמְרִים, אָנוּ
הַשְּׁבַענוּ אֶת אֱלוֹ שְׁמַמְנִים עַל
הַמָּטָר וְכַפִּינוּ אוֹתָם לְהוֹרִיד מָטָר,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחִלִּיף לְהֵם
אֶת הַמְּמַנִּים בְּשִׁלְחוֹתָם בְּשִׁבְלֵם,
וְהִרְג אוֹתָם, וְהַחְרִיב אֶת בֵּית
הַמְּקֻדָּשׁ בְּשִׁבְלֵם, וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל
לְבֵין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְזֶהוּ הַחֲטָא
שֶׁל אָדָם שְׁגָרָם לוֹ הַנַּחֲשׁ מִיתָה
לוֹ וְלֹאֲשֵׁתוֹ, שְׁפַתָּה אוֹתָם בְּאוֹתוֹ
הָעֵץ. זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי יוֹדַע אֱלֹהִים
וְכוּ', וּמִשׁוּם זֶה צִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְאָדָם. בְּמָה שְׁהֲרִשְׁתָּ
הַתְּבוּנָן, אִין לָךְ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בְּמָה הָיוּ יּוֹרְדִים
הַחִילוֹת הַלְלוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מַה
אֲתָה חוֹשֵׁב, שֶׁהָיוּ יּוֹרְדִים? וְדָאִי
זֶהוּ סוּד הָעֵץ שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע, שְׁלֹא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְגַלּוֹתוֹ מְפוֹרָסָם לְעוֹלָם, אֶלָּא בֵּין
הַחֲבַרְיִים, עַד שֶׁיָּבֵא הַדּוֹר שֶׁל מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: פִּיוֹן שֶׁהוּא
הַתְּגִלָּה בֵּין הַחֲבַרְיִים מַה הוּא?
אָמַר לוֹ: בְּנִי, מְמַרָּא מְתַנּוּ
וְלִמְעֵלָה הָיָה טוֹב, מְמַרָּא מְתַנּוּ
וְלִמְטָה הָיָה רַע, נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה
מְכִיר בּוֹ, וְכַף עֲשָׂה אֶת הַצֶּלֶם
שְׁלוֹ, וְכוּ נוֹדַע הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע,
זֶהוּ שְׁכָתוּב רִאשֶׁה רִאשׁוֹ שֶׁל זֶהָב
טוֹב, חֲזָהוּ וְזוֹרְעוֹתָיו שֶׁל כֶּסֶף. עַד
פֶּאן מְצַד הַטּוֹב, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר
שֶׁל זֶהָב טוֹב, מְמַרָּא מְתַנּוּ
וְלִמְטָה רַע, זֶהוּ שְׁכָתוּב מְעִיו
וִירְכַתִּיו שֶׁל נַחֲשׁ, מְצַד שֶׁל
הַנַּחֲשׁ הַקְּדָמוּנִי.

וּמַהֲאִין נַחְתִּין נְשַׁמְתִּין דְּעַרְבֵי רַב דְּאִינוּן
דְּעַרְבֵיבֵיא דְּטוֹב וְרַע, וְכַמְּה נִימִין
תְּלִיין מַהֲאִי אֵילָנָא דְּאִינוּן צְבֵא הַשְּׁמַיִם, דִּי
מִמֶּנּוּן עַל כְּכַבֵּיא וּמִזְלֵי, וְכַלְהוּ מְעוֹרְבִין טוֹב
וְרַע, וְהוּוּ עֲנַפִּין תְּלִיין מַהֲאִי סְטָרָא וּמַהֲאִי
סְטָרָא, אֵלִין מְמִיתִין וְאֵלִין מַחֲיִין, אֵלִין שְׂדִים
מִסְטָרָא דְּשַׁמְאֵלָא, וְאֵלִין מְלֵאכִים מִסְטָרָא
דִּימִינָא, וְהוּוּ יַדְעִין כָּל גְּוֹנוּן דְּעֲנַפִּין דְּאֵילָנָא
דְּאִינוּן מְזֻלוֹת וְכַכְּבִים, וְהוּוּ לְקַטִּין עֲשְׂבִין
כְּגוֹנָא דְּאֵלִין גְּוֹנוּן, וְהוּוּ עֲבָדִין דִּיּוֹקְנִין כְּפּוּם
הֵהוּא מְזַל דְּהוּוּ בְּעָאן לְנַחְתָּא לִיה, כְּגוֹן טָלָה
או שור או בתולה או תאומים דאיהו צורת
אדם דו פרצופין, דאיהו דיוקנא דנוקבא, או
סרטן או אריה או מאזנים או עקרב או קשת
או גדי או דלי או דגים, והוּוּ מְקַטְרִין לֹון
בְּאֵלִין עֲשְׂבִין כְּכָל גְּוֹן, לְכָל חַד כְּפּוּם גְּוֹן
דִּילִיה לְעִילָא, וְהַכִּי הוּוּ עֲבָדִין דִּיּוֹקְנִין דְּצוֹרֵת
חַמָּה וּלְבַנָּה וְשַׁבְעָה כְּכַבֵּי לְכַת, וְהוּוּ מְקַטְרִין
לְכָל צוֹרָה דְּהוּוּ בְּעָאן לְנַחְתָּא לְעֵלְמָא, וּבְגִין
דָּא אֲתַמַּר עֲלֵייהוּ כַּה אֲמַר יְהוֹ"ה לְמַקְטָרִים
וְלְמַזְבְּחִים לְכַכְּבִים וְלְמַזְלוֹת וְלְשִׁמְשׁ או לִירַח
או לְכָל צְבֵא הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר לא צוֹיִתִּי.

אֲמַר לִיה מַאי לְמַזְבְּחִים, אֲמַר לִיה לְכָל
דִּיּוֹקְנָא הוּוּ עֲבָדִין, דְּנִטְלִין בְּעִירָן או
עוֹפִין כְּפּוּם הֵהוּא מְזַל, וְהוּוּ דְּבַחִין עֲלֵייהוּ,
וְדָא אִיהוּ לְמַזְבְּחִים, וְהוּוּ נַחְתִּין לֹון וּמְמַלְלִין
עֲמַהוּן וְהוּוּ עֲבָדִי רְעוּתַהוּן, וְהוּוּ סַגְדִין לֹון
וְהַמְנִין בְּהוּן, אֲמַר לִיה בְּמַאי הוּוּ נַחְתִּין לֹון,
אֲמַר לִיה בְּרִי הוּוּ יַדְעִין כָּל שְׁמַהּ דְּשַׁמְא
מְפָרֵשׁ, וְהוּוּ מְשַׁבְּעִין לֹון, וְלְבַתֵּר עֲאֵלִין שַׁמְא
מְפָרֵשׁ (דף צ"ע"ב) בְּפּוּמִיהוּן דְּאֵלִין דִּיּוֹקְנִין וְהוּוּ
מְמַלְלִין, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּקָרָא (ירמיה נא מד)

וּמַהֲאִין הִנֵּה יוֹרְדוֹת נְשַׁמוֹת
הַעֲרֵב רַב, שְׁהִם עַרְבּוּבֵיהּ שֶׁל
טוֹב וְרַע, וְכַמְּה נִימִים תְּלוּיוֹת
מִהַעֲזֵן הִנֵּה, שְׁהִם צְבֵא הַשְּׁמַיִם,
שְׁמַמִּים עַל הַפּוֹכְבִים וְהַמְזֻלוֹת,
וְכָלִם מְעַרְבִים טוֹב וְרַע, וְהִיוּ
הַעֲנַפִּים תְּלוּיִים מִהַצַּד הַזֶּה
וּמִהַצַּד הַזֶּה, אֵלוּ מְמִיתִים וְאֵלוּ
מַחֲיִים, אֵלוּ שְׂדִים מִצַּד הַשְּׁמָאל,
וְאֵלוּ מְלֵאכִים מִצַּד הַיְמִין, וְהִיוּ
יּוֹדְעִים כָּל הַגְּוִיִם שֶׁל עֲנַפֵּי
הָאֵילָן שְׁהִם מְזֻלוֹת וְכּוֹכְבִים,
וְהִיוּ לוֹקְטִים עֲשְׂבִים כְּמוֹ שֶׁל
הַגְּוִיִם הַלְלוּ, וְהִיוּ עוֹשִׂים דְּמִיּוֹת
כְּפִי אוֹתוֹ הַמְזַל שְׁהִיוּ רוֹצִים
לְהוֹרִיד אוֹתוֹ, כְּמוֹ טָלָה או שור
או בתולה או תאומים, שהוא
צורת אדם דו פרצופים, שהיא
דמות של נקבה, או סרטן או
אריה או מאזנים או עקרב או
קשת או גדי או דלי או דגים,
והיו מקטרים להם בעשבים
הללו בכל צורה, לכל אחד כפי
הצורה שלו למעלה, וכך היו
דמיות של צורת חמה ולבנה
ושבעה כוכבי לכת, והיו
מקטרים לכל צורה שהיו רוצים
להוריד לעולם, ומשום זה נאמר
עליהם כה אמר יהו"ה למקטרים
ולמזבחים לפככים ולמזלות
ולשמש או לירח או לכל צבא
השמים אשר לא צויתִי.

אֲמַר לוֹ: מַה זֶה לְמַזְבְּחִים? אֲמַר
לוֹ: לְכָל דְּמוֹת הִיוּ עוֹשִׂים,
שְׁנוּטִלִים בְּהַמוֹת או עוֹפוֹת כְּפִי
אוֹתוֹ הַמְזַל וְהִיוּ זוֹכְחִים עֲלֵיהֶם,
וְזִהוּ לְמַזְבְּחִים, וְהִיוּ מוֹרִידִים
אוֹתָם וּמְדַבְּרִים עִמָּהֶם, וְהִיוּ
עוֹשִׂים רְצוֹנָם, וְהִיוּ מְשַׁתְּחוּיִם
לָהֶם וּמֵאֲמִינִים בָּהֶם. אֲמַר לוֹ:
בְּמַה הִיוּ מוֹרִידִים אוֹתָם? אֲמַר
לוֹ: בְּנִי, הִיוּ יּוֹדְעִים אֵת כָּל
הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַשֶּׁם הַמְפָּרֵשׁ וְהִיוּ
שֶׁל הַדְּמִיּוֹת הַלְלוּ וְהִיוּ מְדַבְּרִים,

מְשַׁבְּעִים אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן מְכַנְיָסִים אֵת הַשֶּׁם הַמְפָּרֵשׁ בְּפִיהֶם

וזהו סוד הפתוב והוצאתי את בלעז מפיו. נפל השם המפרש, ומיד נפל הצלם על פניו. אמר לו רבי אלעזר: וכי איך היה שם הקדוש ברוך הוא מדבר בפה? אמר לו: בני, על זה נאמר לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא פי לא ינקה וכו', אמר לו: וכי יכול אדם ללמד את שם הקדוש ברוך הוא לחנם? אמר לו בן.

ובגוונא דא מאן דנפיק מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים, או דאפיק זרע מגיה מאות ברית קדש ומכניס לרשות נכריה, כאלו זה נטע אילן של טוב ורע, ומשום זה בן שנטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, נאמר לא תעשה לך פסל, ועל בת שנעשתה בגון זה נקראת מסכה, ועליהם נאמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגומר, ושם בסתר. מה זה בסתר? בסתרו של עולם, ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב, וכך פרשוהו החכמים, לא תעשון אתי כדמות שמי שמשמים אותי (לפני) במרום לציר בסתר שלי שום ציור או דמיון, שכל מי שציר למעלה את הקדוש ברוך הוא בסתר (שהיא שכינתו הכלולה מעשר ספירות) שום ציור וצלם ודמות כמו שמציירים בשמיים שלו, נשמתו מתלבשת באותו צלם כשיוצאת מן העולם הזה, וקול יוצא אליה: את הצלם הזה תשרפו באש, ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא, ואל מי תדמיוני ואשׁוה יאמר קדוש, ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו.

ובני, ודאי כל מי שמוציא מרשות הרבים ומכניס לרשות היחיד או מרשות היחיד ומכניס

והוצאתי את בלעז מפיו, נפל שמה מפרש ומיד נפלת צלמא על אנפוהי, אמר ליה רבי אלעזר וכי איך היה שמה דקודשא בריך הוא מליל בהון, אמר ליה ברי על האי אתמר (שמות כז) לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא פי לא ינקה וכו', אמר ליה וכי יכול בר נש לאוליה שמה דקודשא בריך הוא למגנא, אמר ליה אין.

ובגוונא דא מאן דנפיק מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים, או דאפיק זרע מגיה מאות ברית קדש ואעיל ברשות נוכראה, כאלו האי נטע אילנא דטוב ורע, ובגין האי בר דנטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, אתמר (שם ד) לא תעשה לך פסל, ועל ברתא דאתעבידת בגוונא דא אתקריאת מסכה, ועלייהו אתמר (דברים כז טו) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגומר, ושם בסתר, מאי בסתר בסתרו דעלמא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (שמות כג) לא תעשון (אתי) אלהי כסף ואלהי זהב, והכי אוקמוהו חבריא לא תעשון אתי כדמות שמי שמשמים אותי (ג"א לפני) במרום, לצירא בסתר דילי שום ציור או דמיון, דכל מאן דצייר לעיל לקודשא בריך הוא, בסתר (דאיהו שכינתיה, כלילא מעשר ספיראן), שום ציור וצלם ודמות פגוונא דמצירין בשמיין דיליה, נשמתיה אתלבשת בהווא צלמא, כד נפקת מהאי עלמא, קלא נפקת לגבה לצלמא תוקדון בנורא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיוני ואשׁוה יאמר קדוש, ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו (שם יח).

וברי ודאי כל מאן דנפיק מרשות הרבים ואעיל ברשות היחיד או מרשות היחיד

לְרִשּׁוֹת הַרְבִּים, כְּאֵלּוּ עֵרַב אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִבּוּדָה זָרָה וְעָשָׂה עֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הִיָּה מוֹצִיא בְלֵעוּ מִפִּי, שְׁבוּ הִיָּה אֹמֵר צְלִמוּ שֶׁל נְבוּכַדְנֶצַּר אֲנִכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ, וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא, וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲקֹר אֶת הָעֵץ הַזֶּה מִן הָעוֹלָם וּלְשַׂרְף אוֹתוֹ בְּגִיְהֵנָם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְהִיָּה הַחֲסָן לְנַעֲרַת וְגוֹמֵר.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אִם כֵּן, אִסּוּר לָעֵם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוּם מְלֶאֶךָ וְלֹא בְשֵׁם בְּעוֹלָם אַחַר שֵׁישׁ עֲרֻבוּכֵיהָ. אָמַר לוֹ: בְּנִי, לֹא כֵּן, שֶׁהָרִי אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, מְכַל עֵץ הֶגֶן אֲכוֹל תֹּאכַל, מִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: זֶה הִיָּה קִדְּם שְׁחָטָא, אַחַר שְׁחָטָא וַיֵּרֵד מִמְּקוֹמוֹ וְהִתְעַרַב בְּעֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע. אָמַר לוֹ: וְדַאי כֵּן הוּא, וּבִזְמַן שֵׁישְׁרָאֵל הֵם בְּגָלוּת, כְּאֵלּוּ הֵם מְעַרְבִים בְּאֵילָן שֶׁל טוֹב וְרָע, וּמִשׁוּם זֶה פִּרְשׁוּהוּ הַקְּדָמוֹנִים, יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת עוֹבְדִים עִבּוּדָה זָרָה, בְּטַהֲרָה הֵם.

אָבְרָא אֵלּוּ שִׁיּוּדַעִים אֶת הָאֵילָן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים הַנְּטוּעַ בְּגֶן שְׁלוֹ שֶׁהִיא שְׁכִינָתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ לֹא יִגְרַף רָע, יְכוּלִים לְהוֹרִיד כַּח מִשָּׁם לְשְׁכִינָתוֹ בְּלִי עֲרֻבוּכֵיהָ כְּלָל בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה, הוּא עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְמִינוֹ, נְטוּעַ בְּגֶן בְּלִי עֲרֻבוּכֵיהָ כְּלָל, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר לְמִינוֹ, אֲבָל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא נֶאֱמַר בּוֹ לְמִינוֹ, אֲבָל מְעַרְבֵי מִין בְּשִׂאֵינוֹ מִינוֹ, וּבִשְׁבִילֵנוּ נֶאֱמַר שְׂדָךְ לֹא תִזְרַע פְּלֵאִים וְכוּ', שְׂעֻטָנִי לֹא יַעֲלֶה עָלַיךָ.

וְאֵעִיל בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים, כְּאֵלּוּ עֵרַב שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִבּוּדָה זָרָה, וְעִבִּיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרָע, וְדָא הוּא רְזָא דְהוּהוּ נְפִיק בְּלֵעוּ מִפִּי, דְבִיָּה הוּהוּ אָמַר צְלִמָא דְנְבוּכַדְנֶצַּר אֲנִכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ, וּבִגִּין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא, וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַאֲעַקְרָא הָאִי אֵילָנָא מִעֲלָמָא וּלְאֹקְדָא לִיָּה בְּגִיְהֵנָם, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם א א') וְהִיָּה הַחֲסָן לְנַעֲרַת וְגוֹמֵר.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם כֵּן אִסּוּר לָעֵמָא לְאַשְׁתַּמֵּשׂא בְּשׁוּם מְלֶאֶךָ וְלֹא בְשְׂמָא בְּעֲלָמָא בְּתַר דְאִית עֲרֻבוּכֵיא, אָמַר לִיָּה בְּרִי לֹאוּ הִכִּי, דְהָא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם (בְּרֵאשִׁית ב טז) מְכַל עֵץ הֶגֶן אֲכוֹל תֹּאכַל, מִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הָאִי הוּהוּ קִדְּם דְחָאב, בְּתַר דְחָב וְנַחֲתִית מֵאַתְרֵיהּ וְאַתְעַרְבֵי בְּאֵילָנָא דְטוֹב וְרָע, אָמַר לִיָּה וְדַאי הִכִּי הוּא, וּבִזְמַן דִּישְׂרָאֵל אֵינוֹן בְּגָלוּתָא, כְּאֵלּוּ הוּוּ מְעוֹרְבִין בְּאֵילָנָא דְטוֹב וְרָע, וּבִגִּין דָּא אֹקְמוּהוּ קְדָמָאִין, יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא עוֹבְדִין עִבּוּדָה זָרָה בְּטַהֲרָה הֵם.

אָבְרָא אֵלִין דִּידַעִין אֵילָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, נְטוּעַ בְּגֶן דִּילִיָּה דְאִיהִי שְׁכִינָתָא דִּילִיָּה, דְאִתְמַר בָּהּ (תהלים ה) לֹא יִגּוֹרְךָ רָע, יְכַלִּין לְנַחֲתָא חֵילָא מִתַּמָּן לְגַבִּי שְׁכִינָתִיָּה בְּלֹא עֲרֻבוּכֵיא כְּלָל, בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, אִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ (בְּרֵאשִׁית יא א'), נְטוּעַ בְּגֶן בְּלֹא עֲרֻבוּכֵיא כְּלָל, וּבִגִּין דָּא אָמַר לְמִינוֹ, אֲבָל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא אִתְמַר בֵּיהּ לְמִינוֹ, אֲבָל מְעוֹרְבֵי מִין דְלֹא בְּמִינֵיהּ, וּבְגִינֵיהּ אִתְמַר (ויקרא יט ט') שְׂדָךְ לֹא תִזְרַע פְּלֵאִים וְכוּ', שְׂעֻטָנִי לֹא יַעֲלֶה עָלַיךָ.

וּבָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּסָלִיק אַמוּנָה דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא דְאִיהִי שְׂכִינְתָּיה כְּלִילָא
 מַעֲשֵׂר אַמְרִין, בְּמַחֲשַׁבְתָּא חֲדָא בְּרַעוּתָא חֲדָא
 בְּלֹא עֲרֻבּוּבֵיא כְּלָל, דְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה
 נְטוּעָה בֵּיה, וְאִיהִי גַן דְּכָלְהוּ סְפִירָן בְּה אֵינוּן
 חֵד, וְכָל חֵד עֶבִיד בְּה פְּרִי לְמִינוּ, אִיהִי מִין
 דְּכָל חֵד וְחֵד לֹא נָפִיק מִנִּיה זֶרְעִין לְבָר, הַכִּי
 צָרִיךְ בַּר נֶשׁ דְּלֹא אַפִּיק זֶרְעָא לְבָר מִבֵּת זִוְגִיָּה,
 דְּאִיהִי מִין דִּילִיָּה יְחוּדָא דִּילִיָּה, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא
 דְּצָרִיךְ בַּר נֶשׁ לִיְחַדָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּשְׂכִינְתָּיה, צָרִיךְ לְהַפְשִׁיט מַנִּיה כָּל מַחֲשַׁבִּין
 דְּאֵינוּן קְלִיפִין, דְּאֶתְמַר בַּהוּן (משלי יט כא) רַבּוּת
 מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְלִסְלִקָא שְׂכִינְתָּיה לְגַבִּיָּה
 בְּמַחֲשַׁבְתָּא חֲדָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם) וַעֲצַת
 יְהוָה הִיא תְקוּם, כְּגוֹוָנָא דְבַר נֶשׁ דִּמְתִּיחַד
 בְּבֵת זִוְגִיָּה, וְאֶתְפֹּשֵׁט מְלַבּוּשׁוֹי לְמַהוּי עֵמָה
 חֵד, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ב כא) וַהֲיוּ לְבָשָׂר
 אֶחָד, הַכִּי צָרִיךְ לְאַפְשָׁטָא מַנִּיה כָּל מַחֲשַׁבִּין
 אַחֲרָנִין, בְּזְמַנָּא דְמִיחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּכָל יוֹמָא תְרִין זְמַנִּין, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. (דף צח ע"א).

אֲשֵׁרִי הוּא שְׁמַעְלָה אֶת הַאֲמוּנָה
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא
 שְׂכִינְתוֹ הַפְּלוּלָה מַעֲשֵׂר אַמְרִיֹּת,
 בְּמַחֲשָׁבָה אַחַת, בְּרַצוֹן אֶחָד בְּלִי
 עֲרֻבּוּבֵיָה כְּלָל, שֶׁכָּל סְפִירָה
 וּסְפִירָה נְטוּעָה בּוֹ, וְהִיא גַּן שֶׁכָּל
 הַסְפִירוֹת בֵּיה, הֵן אֶחָד, וְכָל אֶחָד
 עוֹשֶׂה בֵּיה פְּרִי לְמִינוֹ, הִיא מִין
 שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד לֹא מוֹצִיא מִמֶּנָּה
 זֶרְעִים הַחוּצָה, כִּף צָרִיךְ אָדָם
 שֶׁלֹּא יוֹצִיא זֶרַע מִחוּץ לְבֵת זִוְגוֹ,
 שֶׁהִיא הַמִּין שֶׁלוֹ וְהִיחַד שֶׁלוֹ,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לִיְחַד
 אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתוֹ, צָרִיךְ לְהַפְשִׁיט מִמֶּנּוּ כָּל
 הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁהֵן קְלִפּוֹת, שְׁנֹאמַר
 בַּהּ רַבּוּת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ,
 וְלִהְיוֹת אֶת הַשְׂכִּינָה בְּמַחֲשָׁבָה
 אַחַת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַעֲצַת יְהוָה
 הִיא תְקוּם, כְּמוֹ שְׁאָדָם שְׂמֵתִיחַד
 עִם בֵּת זִוְגוֹ וּמִתְפֹּשֵׁט מְלַבּוּשׁוֹ
 לְהִיּוֹת עֵמָה אֶחָד, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 וְהִיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כִּף צָרִיךְ
 לְהַפְשִׁיט מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת
 הַאַחֲרוֹת בְּזְמַן שֶׁמִּיחַד אֶת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם
 פַּעַמִּים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

תקון ששים ושבעה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, זֶה
 מִטְטְרוּן, שְׁבָרָא אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא קְדָמוֹן וְרֵאשִׁית לְכָל
 צָבָא הַשָּׁמַיִם שְׁלֵמָטָה, וְזֶהוּ אָדָם
 הַקָּטָן, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה
 אוֹתוֹ בְּדַמוֹת וְצִיּוּר שֶׁל מַעְלָה בְּלִי
 עֲרֻבּוּבֵיָה, וְעֲלִיו נֹאמַר תּוֹצֵא
 הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, וְהוּא עֵץ
 פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ, כְּמוֹ
 שְׁלֵמָעְלָה. אוֹי לְמִי שְׁעוֹשֶׂה
 עֲרֻבּוּבֵיָה לְמַעְלָה וְלִמְטָה, שֶׁזֶּהוּ
 אֵילָן שֶׁל עֲרֻבּוּבֵיָה, עֲרֻבּוּבֵיָה
 מֵעַץ הַמּוֹת, בְּגִלְל זֶה נִקְרָא מְטָה,
 שְׂמַתְהַפֵּךְ לְנַחֵשׁ לְהַלְקוֹת בּוֹ אֶת

תְּקוּנָא שְׁתִּין וְשַׁבְעָה
 בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים דָּא מִטְטְרוּן, דְּבָרָא
 לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְדָמוֹן
 וְרֵאשִׁית לְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם דִּלְתַתָּא, וְדָא אִיהוּ
 אָדָם הַקָּטָן, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד לִיָּה
 בְּדִיוקְנָא וְצִיּוּרָא דְלַעֲלִילָא בְּלֹא עֲרֻבּוּבֵיא,
 וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (בראשית א כד) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 לְמִינָהּ, וְאִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוּ (שם יא)
 כְּגוֹוָנָא דְלַעֲלִילָא וִי מֵאֵן דְּעֶבִיד עֲרֻבּוּבֵיא
 לַעֲלִילָא וְלְתַתָּא, דְּהֵאִי אֵילָנָא דְּעֲרֻבּוּבֵיא,
 עֲרֻבּוּבֵיא מֵאֵילָנָא דְמוֹתָא, בְּגִין דָּא אֶתְקַרֵּי
 מְטָה, דְּאֶתְהַפֵּךְ לְנַחֵשׁ לְאַלְקָאָה בֵּיה לְחִיבֵיא,

הַרְשָׁעִים, וּמִיָּהוּ שְׁהוֹפֵף אוֹתוֹ?
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשׁוֹלֵט עָלָיו,
וְהֵרִי פְרִשְׁוֵיהּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, פִּיּוֹן
שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵיךְ יוֹדֵעַ
שְׁהָאֵילָן הֵיךְ הֵיךְ עֲתִיד לְגַרֵם
מִיָּתָה לְאָדָם (וּלְכָל הַבְּרִיּוֹת שְׁעֲתִידוֹת
לְהִיוֹת אַחֲרָיו), לְמָה בְּרָא אֶת הָאָדָם
שְׁעֲתִיד לְחַטֵּא לְפָנָיו? אָמַר לוֹ:
בְּנֵי הַדְּמוּת שְׁלַמְעֵלָה לֹא הֵיךְ
שְׁלָמָה עַד שֶׁבְּרָא אֶת הָאָדָם, שְׁכַף
הֵיךְ הָאָדָם שְׁלַמְעֵלָה (כַּלְפֵי הָאָדָם
שְׁלַמְטָה), כְּמוֹ שְׁהַנְשָׂמָה כַּלְפֵי
הַגּוֹף. וְכִמוֹ שְׁאֵין מַעֲשֵׂה לְנִשְׁמָה
לֹא הַגּוֹף, כִּף הֵיךְ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
דְּמוּת לְמִטָּה לְהוֹצִיא בּוֹ מַעֲשֵׂה,
וְהַכֵּל כְּמוֹ (בְּמַעֲשֵׂה) שְׁלַמְעֵלָה,
אָדָם הוּא לְחֻשְׁבוֹן קָטָן שֶׁל
חַנוּךְ תְּשַׁע נְקֻדּוֹת, הַפְּעֵלָה שְׁלוֹ,
הַשְּׂכִינָה פְלוּלָה בְּכָל (מְכַל) אוֹתוֹת
הַתּוֹרָה, וְהַכֵּל כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה.

הָאָדָם שְׁלַמְעֵלָה לֹא הֵיךְ שְׁלָם
בְּלֵי נְקֻבָּה, זְהוּ שְׁכַתּוּב זָכָר וְנְקֻבָּה
בְּרָאָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם, אָדָם
זָכָר וְאָדָם נְקֻבָּה, וְכַשְׁנִבְרָא הָאָדָם
שְׁלַמְטָה שְׁהוּא נְקֻבָּה, זְהוּ שְׁכַתּוּב
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ, הַשְּׁתַלֵּם הַדְּמוּת
שְׁלַמְעֵלָה, וְזְהוּ סוּד כִּי לֹא הִמְטִיר
יְהוָה אֱלֹהִים וְכוּ', וְלָמָּה?
מִשּׁוּם שְׁאָדָם אֵין, וּמִשּׁוּם זֶה
מְכַרַח הֵיךְ אָדָם לְבָרָא אוֹתוֹ,
לְהַשְׁלִים בּוֹ אֶת הַדְּמוּת
שְׁלַמְעֵלָה, וְהַנְקֻבָּה בְּאָדָם הֵיךְ
הֵיךְ אַחַת. זְהוּ שְׁכַתּוּב כִּי אֶחָד
קְרָאתִיו וְגוֹמֵר, וְזֶה סוּד הַנְּשָׂמָה.
אַחַר כֵּן אָמַר לֹא טוֹב הִיוֹת הָאָדָם
לְבַדּוֹ אַעֲשֵׂה לוֹ עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ, זֶה
הַגּוֹף, שְׁהוּא עֶבֶד שְׁפַחָה פְלוּל
מְטוֹב וְרַע, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׂכָר
וְעִנְשׁ, וּבְשִׁבְלֵי אָמַר רְאֵה נִתְתִּי
לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב
אֶת הַמּוֹת וְאֶת הַרַע, וְאָמַר לוֹ
וּבְחֻרַת בְּחַיִּים, שְׁאֵם לֹא נִתְּנָה

וּמֵאֵן אִיהוּ דְאַפִּיךָ לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְשְׁלִיט עָלֵיהּ וְהָא אוּקְמוּהּ.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא, פִּיּוֹן דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא הוּא יָדַע דְאֵילָנָא דָא הוּא
עֲתִיד לְגַרְמָא מִיָּתָה לְאָדָם (וּלְכָל בְּרִיּוֹן דְעֲתִידִין לְמַהוּ
אַבְתְּרִיהּ) אִמְאִי בְרָא לִיָּה לְאָדָם דְעֲתִיד לְמַחְטִי
קַמִּיהּ, אָמַר לִיָּה בְרִי דִיוֹקְנָא דְלַעֲיִלָא לָא הוּא
שְׁלִים עַד דְבְרָא לְאָדָם, דְהִכִּי הוּא אָדָם
דְלַעֲיִלָא (כ"ו לְנַבִּי אָדָם דְלַתְּמָא), כְּגוֹוְנָא דְנִשְׁמַתָּא
לְגַבֵּי גּוּפָא, וְכִמָּה דְלֹא אִית עוּבְדָא לְנִשְׁמַתָּא
בְּלֹא גּוּפָא, הִכִּי הוּא צָרִיךְ לְמַעֲבַד דִּיוֹקְנָא
לְתַתָּא לְאַפְקָא בֵּיה עוּבְדָא, וְכִלָּא כְּגוֹוְנָא
(כְּעוּבְדָא) דְלַעֲיִלָא, אָדָם אִיהוּ לְחַשְׁבֵּן זַעִיר
דְחַנוּךְ תְּשַׁע נְקֻדּוֹת, פְּעוּלָה דִילִיָּה שְׁכִינְתָּא
פְּלִילָא בְּכָל (מְכַל) אַתּוּוֹן דְאוּרִייתָא, וְכִלָּא
כְּגוֹוְנָא דְלַעֲיִלָא.

אָדָם דְלַעֲיִלָא לֹא הוּא שְׁלִים בְּלֹא נּוּקְבָא,
הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם ה ב) זָכָר וְנְקֻבָּה
בְּרָאָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם, אָדָם דְכָר, וְאָדָם
נּוּקְבָא, וְכַד אַתְבְּרִי אָדָם דְלַתְּמָא דְאִיהוּ נּוּקְבָא,
הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם א כו) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, אֲשַׁתְּלִים דִּיוֹקְנָא דְלַעֲיִלָא, וְדָא
אִיהוּ רְזָא כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים
וְכוּ' (שם ב ה), וְאִמְאִי בְּגִין דְאָדָם אֵין, וּבְגִין דָּא
מוּכְרַח הוּא אָדָם לְמַבְרִי לִיָּה, לְאַשְׁתְּלִים בֵּיה
דִּיוֹקְנָא דְלַעֲיִלָא, וְנוּקְבָא בְּהֵאִי אָדָם בְּהֵאִי הוּא
חַד, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה נא ב) כִּי אֶחָד
קְרָאתִיו וְגוֹמֵר, וְדָא רְזָא דְנִשְׁמַתָּא.

לְבַתֵּר אָמַר (בראשית ב יח) לֹא טוֹב הִיוֹת הָאָדָם
לְבַדּוֹ אַעֲשֵׂה לוֹ עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ, דָּא גּוּפָא
דְאִיהוּ עֶבֶד שְׁפַחָה פְלוּל מְטוֹב וְרַע, בְּגִין
לְמַהוּי לִיָּה אַגְרָא וְעוּנְשָׁא, וּבְגִינָה אָמַר (דברים
ל ב) רְאֵה נִתְתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת

בידו, לא היה לו שכר וענש והיה כבהמה, ועם כל זה הראה לו הקדוש ברוך הוא כל מה שארע לו, אם היה מטה כלפי חסד, שהוא כלפי זכות, או אם היה מטה בה כלפי חובה, שאם הקדוש ברוך הוא רצה במיתתו, לא היה מראה לו שני הדרכים שלו, שהם מות וחיים ביד לשון. והראה לו שלא היה מערב טוב ברע, שהפרידם הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר ויבדל אלהים בין האור ובין החושך, וסוד הדבר - והבדילה הפרכת לכם, וכך עשה הקדוש ברוך הוא בגוף האדם שרעפת, שהפריד בין הדרגות של העץ הטוב ובין הדרגות של העץ הרע, וצוה אותו שלא לערב טוב עם רע, כמו שנאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. הקדוש ברוך הוא צוה אותו להשמר ממנו, ואחר כך אמר האשה אשר נתת עמדי וגומר.

בינתיים הנה זקן אחד הזדמן לו, ואמר: רבי רבי, הרי ראיתי פסוק שאומר בתורה אדם כי ימות באהל, והרי התורה היתה קדם שנברא העולם, וראיתי שהעולם קדם לאדם, שכל העולם וצרכיו נבראו קדם שנברא אדם, אם כך, מה התקנה שיש כאן? אמר לו: זקן, והרי פתוב שנשמות הצדיקים נקראו קדם שנברא העולם, כמו שנאמר בראשית ברא אלהים, ואין ראשית אלא נשמה, שנאמר בה נר יהוה נשמת אדם, היא הנשמה של האדם שלמעלה. אלא יש אדם ויש אדם, יש אדם שהוא אדם של הנשמה, ויש אדם של הגוף, שנאמר בו אדם להביל דמה,

הטוב את המות ואת הרע, ואמר ליה ובחרת בחיים, דאם לא יהבה בידיה, לא הוה ליה אגרא ועונשא, והוה כבעירא, ועם כל דא אחזי קודשא בריך הוא ליה, כל מה דאירע ליה, אם הוה מטה כלפי חסד והוא כלפי זכו, או אם הוה מטה בה כלפי חובה, דאי קודשא בריך הוא בעא במיתתיה לא הוה אחזי ליה תרין אורחין דיליה, דאינון מות וחיים ביד לשון.

ואחזי ליה דלא הוה מערב טוב ברע, דאפריש לון קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החושך, ורזא דמלה והבדילה הפרכת לכם (שמות כו לג), והכי עבד קודשא בריך הוא בגופא דבר נש טרפשא, דאפריש בין דרגין דאילנא דטוב, ובין דרגין דאילנא דרע, ומני לון דלא לערבא טוב עם רע, כמה דאת אמר (בראשית ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, קודשא בריך הוא מני ליה לאסתמרא מניה, ולבתר אמר איהו (שם ג יב) האשה אשר נתת עמדי וגומר.

אדהכי הא סבא חד אזדמן ליה, ואמר רבי רבי, הא חזינא קרא דאמר באורייתא (במדבר יט ד) אדם פי ימות באהל, והא אורייתא קדם דאתברי עלמא הות, וחזינא דעלמא אקדים לאדם, דכל עלמא וצרכוי אתבראו קדם דאתברי אדם, אי הכי מאי תקנתא אית הכא, אמר ליה סבא והא פתיב דנשמתין דצדיקייא אתבראו קדם דאתברי עלמא, כמה דאת אמר (בראשית א א) בראשית ברא אלהים ולית ראשית אלא נשמה, דאתמר ביה (משלי כ כז) נר יהוה נשמת אדם,

איהי נשמתא דאדם דלעילא, אלא אית אדם ואית אדם, אית אדם דאיהו

וְעָלוּ נְאֻמְר אָדָם פִּי יְמוֹת בְּאֵהָל,
וְעָלוּ נְאֻמְר אַרְוֵר הַגִּבֵּר אֲשֶׁר
יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשׂוֹר זְרוּעוֹ, וְזֶה
סַמָּא"ל, אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אָוֶן,
וְיֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי נִקְבוֹת רַעוֹת, וְעַלִּיהֶן
נְאֻמְר וְעַל כָּל נַפְשוֹת מֵת לֹא יָבֵא
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא, וְאִין
אָבִיו אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְאִין אִמּוֹ אֲלֵא הַשְּׂכִינָה, וְכִי לֹא
נְאֻמְר בְּקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ
הֲלֵא כֹה דְבָרֵי פְּאֵשׁ נְאֻמְר יְהו"ה,
מָה אִשׁ אֵינּוּ מְקַבֵּל טְמָאָה, כִּף
הוּא לֹא מְקַבֵּל טְמָאָה. אִמְר לוֹ:
וְהָרִי כְּתוּב אֵת מְקַדֵּשׁ יְהו"ה
טְמָא, וְזוֹ שְׂכִינְתּוֹ? אִמְר לוֹ: וְדַאי
שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ לֹא
מְקַבְּלִים טְמָאָה, אֲבָל כָּל מָה
שְׁמִטְמָא אֵת הַמְּקוֹם שֶׁהִיא שׁוֹרָה
בּוֹ, נִחְשָׁב לוֹ כְּפֹאֵלּוֹ עֲשֵׂה אוֹתוֹ,
וּמְשׁוּם זֶה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא
יִטְמָא, וְאִין אָבִיו אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְאִין אִמּוֹ אֲלֵא שְׂכִינָה,
וְזֶה סוּד מִי שְׂמִכְנִיס מְרֻשׁוֹת
הַרְבִּים לְרֻשׁוֹת הַיְחִיד, וּמְשׁוּם זֶה
אִמְר וְלֹא תַחֲלָלוּ אֵת שֵׁם קְדֻשִׁי,
וְזֶה אֲדֻנִי, שֶׁהוּא רֻשׁוֹת הַיְחִיד,
שֶׁהוּא יְהו"ה יַחֲידוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וְזֶהוּ אָדָם.

(ומשום זה לאביו ולאמו לא יטמא, וזהו סוד מי
שמכניס מרשות הרבים לרשות היחיד, ומשום
זה אמר) אָדָם פִּי יְמוֹת בְּאֵהָל, זֶה
אָדָם בְּלִיעַל, וּמִצַּד זֶה אָדָם רִשְׁעָה
קְרוּי מֵת מְעַקְרוֹ, לְפָנֵי שְׁנִבְרָא
הָעוֹלָם, אֲבָל לֹא נְאֻמְר עַל אָדָם
שֶׁהוּא מִצַּד הַקְּדוֹשָׁה, וְכַמָּה
טְפִשִׁים הֵם בְּעוֹלָם שְׂאוּמְרִים,
הָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גִזֵּר עַל
אָדָם שְׂיָמוֹת, וְזֶהוּ שְׂכִינְתּוֹ אָדָם פִּי
יְמוֹת, וְאִיךָ אוֹמְרִים שֶׁלֹּא תִהְיֶה
מִיתָה מִמֶּנּוּ? אוֹי לָהֶם, טוֹב שֶׁלֹּא
נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם
שְׂמִשׁוּיִם אוֹתָם, מְשׁוּיִם אֵת

אָדָם דְּנִשְׁמָתָא, וְאִית אָדָם דְּגוּפָא, דְּאֵתְמַר
בִּיה (תהלים קמד ד) אָדָם לְהַבֵּל דְּמָה, וְעַלִּיהּ
אֵתְמַר (במדבר יט יד) אָדָם פִּי יְמוֹת בְּאֵהָל, וְעַלִּיהּ
אֵתְמַר (ירמיה יז ה) אַרְוֵר הַגִּבֵּר אֲשֶׁר יִבְטַח (דף צח
ע"ב) בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשׂוֹר זְרוּעוֹ, וְדַא סַמָּא"ל אָדָם
בְּלִיעַל אִישׁ אָוֶן, וְאִית לִיהּ תְּרִין נוֹקְבִין בִּישִׁין,
וְעַלִּיהּ אֵתְמַר (ויקרא כא יא) עַל כָּל נַפְשוֹת מֵת
לֹא יָבֵא, לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא, וְלִית אָבִיו
אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִית אִמּוֹ אֲלֵא
שְׂכִינְתָא, וְכִי לֹא אֵתְמַר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּבְשְׂכִינְתָּיה (ירמיה כג כט) הֲלֵא כֹה דְבָרֵי פְּאֵשׁ נְאֻמְר
יְהו"ה, מָה אִשׁ אֵינּוּ מְקַבֵּל טְמָאָה הַכִּי אִיהוּ
לֹא מְקַבֵּל טְמָאָה, אִמְר לִיהּ וְהָא כְּתִיב (במדבר
יט כ) אֵת מְקַדֵּשׁ יְהו"ה טְמָא וְדַא שְׂכִינְתָּיה,
אִמְר לִיהּ וְדַאי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּיה
לֹא מְקַבֵּל טוּמְאָה, אֲבָל כָּל מָאן דְּסָאִיב אֵתְר
דְּאִיהִי שְׂרִיא בִּיה, אֵתְחַשִּׁיב לִיהּ כְּפֹאֵלּוֹ עֶבֶד
לִיהּ, וּבְגִין דָּא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא, וְלִית
אָבִיו אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִית אִמּוֹ אֲלֵא
שְׂכִינְתָא, וְדַא אִיהוּ רְזָא מָאן דְּאֵעִיל מְרֻשׁוֹת
הַרְבִּים לְרֻשׁוֹת הַיְחִיד, וּבְגִין דָּא אִמְר (ויקרא כב
לב) וְלֹא תַחֲלָלוּ אֵת שֵׁם קְדֻשִׁי, וְדַא אֲדֻנִי,
דְּאִיהוּ רֻשׁוֹת הַיְחִיד דְּאִיהוּ יְהו"ה יַחֲידוֹ
דְּעַלְמָא, וְדַא אִיהוּ אָדָם.

(ובגין דא לאביו ולאמו לא יטמא, ודא איהו רזא מאן דאעיל
מְרֻשׁוֹת הַרְבִּים לְרֻשׁוֹת הַיְחִיד, וּבְגִין דָּא אִמְר) (במדבר יט
יד) אָדָם פִּי יְמוֹת בְּאֵהָל, דָּא אָדָם בְּלִיעַל,
וּמִסְטְרָא דָּא בְּרַשׁ רִשְׁעָה קְרוּי מֵת מְעַיקְרָא
מְקַמֵּי דְּאֵתְפְּרִי עַלְמָא, אֲבָל לֹא אֵתְמַר עַל אָדָם
דְּאִיהוּ מִסְטְרָא דְּקוּדְשָׁא, וְכַמָּה טְפִשִׁין אֵינּוּן
בְּעַלְמָא דְּאִמְרִין הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גִזֵּר עַל
בְּרַשׁ דְּיָמוֹת, הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב אָדָם פִּי יְמוֹת,
וְאִיךָ אִמְרִין דְּלֹא יְהֵא מִיתָה מִיְנִיהּ, וְי לִוֵּן דְּטִב לִוֵּן דְּלֹא אֵתְפְּרִיאוּ בְּעַלְמָא,

הָאָדָם שֶׁנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָם
בְּלִיעַל, וְאוֹמְרִים כְּאָדָם טוֹב
כַּחוּטָא, כְּלוֹמַר שְׂוִי, יִהְיֶה כְמוֹן
לְפָנֵי רוּחַ אֱלֹהֵי הַרְשָׁעִים שְׂאוֹמְרִים
כֶּף, וּמְלַאֲךְ יְהוָה דְּוָחָה מֵהֶם.

שִׁישׁ אָדָם שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל, וְיֵשׁ
אָדָם שֶׁהוּא מְלַאֲךְ, וְזֶה מִטְטְרוּן,
וְיֵשׁ אָדָם בְּדַמוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שֶׁהוּא אֲצִילוּתוֹ, וְזֶה יו"ד
ה"א וּו"ו ה"א, וְאֵין לוֹ בְּרִיאָה
וְיִצְיָרָה וְעֵשִׂיָה, אֲלֵא אֲצִילוּתוֹ,
וּבְמִקוֹם הַזֶּה אֵין חֻטָּא וְלֹא מוֹת.
זֶהוּ שְׁכַתוּב לֹא יִגְרַף רַע, וְעַל
הָאָדָם הַבְּלִיעַל הַזֶּה צְוּהַ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא לְאָכַל מִמֶּנּוּ וְשְׁלֵא
לְעַרְב אֹתוֹ עִם טוֹב, שְׁזֵהוּ כְּמִי
שֶׁמְעַרְב כֶּסֶף עִם עֲפָרָתוֹ, וְזֶה גוֹרֵם
בְּלַבּוּל בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעְלָה,
וּמְעַרְב חֲשֻׁכָה עִם אוֹר, מֵה
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַפְּרִיד, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

וְרֵא עוֹד, אֲלֵא מִי שֶׁמְכַנְּסִים אֶת
זְרַעוֹ בְּנִדְהָ אוֹ שְׁפָחָה אוֹ גוֹיָה אוֹ
זוֹנָה, כְּאֵלוֹ מְעַרְב מֵה שֶׁהַפְּרִיד
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכַתוּב וַיְהִי
מִבְּדִיל בֵּין מִים לְמִים, שֶׁהֵם מִי
נְדָה לְמִי טְהוֹרָה, שְׁזֵה אֲסוּר וְזֶה
מְתָר, וְזֶה כֶּשֶׁר וְזֶה פְסוּל, זֶה
טְמֵאָה וְזֶה טְהוֹרָה, אֵלוֹ הֵם שֵׁשׁ
הַסְּדָרִים שֶׁנִּתְּנָה (בְּהֵם מִשְׁנָה) (לְמַשָּׁה)
לְהַפְּרִיד בֵּין טוֹב לְרַע, שֶׁעַרְב
אוֹתָם אָדָם וְהַדּוֹרוֹת שֶׁבָּאוּ
אַחֲרָיו.

תקון שמונה וששים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, מֵה זֶה
אֱלֹהִים? לְהַטְּ הַחֲרֹב הַמִּתְּהַפֵּכֶת
לְשֹׁמֵר אֶת דְּרָךְ הַחַיִּים, מִטָּה
הָאֱלֹהִים וְדָאִי, וְזֶה מִטְטְרוּן,
וְהָרִי בְּאֲרָנוֹ שֶׁמִּתְהַפֵּךְ מִדִּין
לְרַחֲמִים, וּבֹו הַשְׁתַּנּוֹ (בְּמִצְרָא) כָּל
הַדְּמִיּוֹת שֶׁלֹּא דָמוּ זו לְזוֹ.
כְּשֶׁמִּתְהַפֵּךְ מִמִּין לְשֵׁמָל, הוּא

דְּאֵלִין אֵינוֹן דְּשׁוֹן לֹון, שׁוֹן לְאָדָם דְּאֵתְקֵרִי
יִשְׂרָאֵל וּלְאָדָם בְּלִיעַל, וְאֵמְרִין כְּאָדָם טוֹב
כַּחוּטָא כְּוִלְהוֹן שׁוֹן, יִהְיֶה כְמוֹן לְפָנֵי רוּחַ
אֵלִין חַיִּיבֵיא דְּאֵמְרֵי הַכִּי, וּמְלַאֲךְ יְהוָה דְּוָחָה
מִנֵּיהוּ.

דְּאֵית אָדָם דְּאֵיהוּ יִשְׂרָאֵל, וְאֵית אָדָם דְּאֵיהוּ
מְלַאֲךְ וְדָא מִטְטְרוּן, וְאֵית אָדָם
בְּדִיוֹקְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאֵיהוּ
אֲצִילוּתִיהּ, וְדָא יו"ד ה"א וּו"ו ה"א, וְלִית
לִיה בְּרִיאָה וְיִצְיָרָה וְעֵשִׂיָה אֲלֵא אֲצִילוּתָא,
וּבְאֵתֵר דָּא לִית חֻטָּא וְלֹא מוֹת, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ה ה) לֹא יִגְרַף רַע, וְעַל הָאִי אָדָם
בְּלִיעַל מִנֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּלֹא לְמִיכַל
מִנֵּיהּ, וְדָלֵא לְעַרְבָא לִיה עִם טוֹב, דְּהָאִי אֵיהוּ
כְּמָאן דְּעָרִיב כְּסָפָא עִם עֲפָרָתוֹ, וְדָא גְרִים
בְּלַבּוּלָא בְּפַמְלִיא דְּלַעִילָא, וְעַרְב חֲשׁוּכָא
בְּנְהוּרָא מֵה דְּאֵפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה
דְּאֵת אֵמֵר (בְּרֵאשִׁית א ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

וְרֵא עוֹד אֲלֵא מָאן דְּאֵעִיל זְרַעִיה בְּנִדְהָ אוֹ
שְׁפָחָה אוֹ גוֹיָה אוֹ זוֹנָה, כְּאֵלוֹ מְעַרְב
מֵה דְּאֵפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכַתִּיב (שם)
וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים לְמִים, דְּאֵינוֹן מִי נְדָה
לְמִי דְכִיא, דְּדָא אֲסוּר וְדָא מוֹתָר, וְדָא כְּשֶׁר
וְדָא פְסוּל, דָּא טוֹמֵאָה וְדָא טְהוֹרָה, אֵלִין אֵינוֹן
שֵׁית סְדָרִין דְּאֵתִיבֵת (בְּהוֹן מִשְׁנָה) (ס"א
לְמַשָּׁה), לְאֵפְרִישָׁא בֵּין טוֹב לְרַע, דְּעַרְב לֹון אָדָם
וְדָרִין דְּאֵתוֹ אֲבַתְרִיהּ.

תקונא תמניא ושתיין

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, מֵאִי אֱלֹהִים, לְהַטְּ
הַחֲרֹב הַמִּתְּהַפֵּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת דְּרָךְ
עֵץ הַחַיִּים (בְּרֵאשִׁית ג כד), מִטָּה הָאֱלֹהִים וְדָאִי,
וְדָא מִטְטְרוּן, וְהָא אוֹקִימָנָא לִיה דְּאֵתֵהֶפֶךְ

מראה פּרצוף של שור.
וכשמתהפך משמאל לימין,
מראה פרצוף של אריה.
וכשמתהפך משניהם למערב,
מחזיר פניו ומתהפך לנשר (לאדם).
וכשמתהפך משניהם למזרח,
שהוא באמצע, מתהפך לאדם
(לנשר), מלמטה לנשר, אין דמות
בעולם שלא נודעת בו.

שנים עשר מזלות נראים בו, וכל
הדמיות של המלאכים, והדמיות
של הנשמות, והדמיות של כל
מה שנברא בשמים ובארץ, (אינו
דמות של אדם שלם בכל התקונים, אלא אם
הוא) (בלא היה) כלול בשמים ובארץ
ושמש וירח וכוכבים ומזלות
והכסא והמלאכים וגן עדן
וגיהנם, מהצד של שניהם נתן
היצר הטוב והיצר הרע. גן עדן -
מצא אשה מצא טוב, גיהנם -
ומוצא אני מר ממות את האשה,
ושניהם בלב, לב חכם לימינו ולב
פסיל לשמאלו.

תקון ששים ותשעה

בראשית, ב' שנים, חכמה
ותבונה (ובינה), השלישית, יראת
יהוה ראשית דעת, ובדעת הזו
נאמר והאדם ידע את חוה אשתו,
שאין זווג אלא בדעת, שהוא
העמוד האמצעי, היחוד של האב
והאם, כך הוא למטה הצדיק
היחוד של העמוד האמצעי עם
השכינה שלמטה, ועל הגוף
והברית נאמר פי א"ל דעות
יהוה וגומר, ושניהם עדות,
שאין עדות פחות משנים.

והבן הזה הוא היחוד של האב
והאם, הוא העמוד האמצעי
שנושא הכל, כמו ששמים וארץ
נאמר בהם שהעולם עומד על
עמוד אחד, כמו שנאמר וצדיק

מדינא לרחמי, וביה אשתניו (נ"א אשתכחו) כל
דיוקנין דלא דמו דא לדא, כד אתהפך מימינא
לשמאלא אחזי פרצופא דשור, וכד אתהפך
משמאלא לימינא אחזי פרצופא דאריה, וכד
אתהפך מתרוייהו למערב אחזיר אנפוי
ואתהפך לנשר (נ"א לאדם), וכד אתהפך
מתרוייהו למזרח דאיהו באמצעיתא אתהפך
לאדם (נ"א לנשר), מלמטה לנשר, לית דיוקנא
בעלמא דלא אשתמודע ביה.

תרון עשר מזלות אתחזיין ביה, וכל דיוקנין
דמלאכייא ודיוקנין דנשמתין ודיוקנין
דכל מה דאתברי בשמיא ובארעא, (לאו איהו
דיוקנא דאדם שלם בכל תקוניו, אלא אם הוא) (נ"א כלא
הוה) כליל בשמיא וארעא ושמשא וסיהרא
וככביא ומזליא וכרסיא ומלאכיא וגן עדן
וגיהנם, מסטרא דתרוייהו אתיהיב יצר הטוב
ויצר הרע, גן עדן מצא אשה מצא טוב (משלי
יח כב), גיהנם ומוצא אני מר ממות את
האשה (קהלת ז כו), ותרוייהו בלבא, לב חכם
לימינו, ולב פסיל לשמאלו (שם י ב). (דף צט ע"א).

תקונא שתין ותשעה

בראשית ב' תרין חכמה ותבונה
(ובינה), תליתאה יראת יהוה
ראשית דעת (משלי א ז), ובהאי דעת
אתמר (בראשית ד א) והאדם ידע את חוה אשתו,
דלית זווג אלא בדעת דאיהו עמודא
דאמצעיתא. יחודא דאבא ואימא. הכי איהו
לתתא צדיק יחודא דעמודא דאמצעיתא
ושכינתא דלתתא, וגוף וברית עלייהו
אתמר (שמואל א ב ג) פי א"ל דעות יהוה וגומר,
ותרוייהו עדות, דלית עדות פחות מתרין.

והאי בן איהו יחוד דאבא ואימא, איהו עמוד

סביל פלא, פגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון דעלמא על חד

סמכא קיימא, כמה דאת אמר (משלי יכה) וצדיק יסוד עולם, הכי אבא ואימא סמכיין על עמודא דאמצעייתא, ואיהו יחוד בין אם ובת פגוונא דא הו"ה, וביה אתעבידו ה"ה אחד אחד י"ג הכא וי"ג הכא, ואיהו ו' יחוד דתרי אחיות, פגוונא דא וייצר יהו"ה, דא רזא דא' י' לעילא י' לתתא ו' באמצעייתא.

יחודא דתרווייהו פלה וחמותה, (ה' מן אלהי"ם ו') (נ"א ה"י מן אלהי"ם ו' מלא), פללא דתרווייהו ה"ה אמא וברתא, ו' בין תרווייהו, לעילא לית ערוה, ובאתר דא אמר לא תדמה ליוצריה, לתתא בר מאתריה אמר (ויקרא יח ו) לא תקרבו לגלות, והא אוקימנא לעיל. ועוד אשפחנא רזא עלאה, ערו"ה ע"ר ו"ה, פד ו' בין ער דאיהו רע אתעביד עור, הדא הוא דכתיב (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהי"ם לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם, ועלייהו אתמר (ויקרא יט יד) ולפני עור לא תתן מכשול, דהא רע מן עור, איהו ערוה דאפריש בין ו"ה דאינון אח ואחות, פד אתלבש אילנא דחיי באילנא דטוב ורע, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ט) ועץ החיים בתוך הגן, ועץ הדעת טוב ורע, בזמנא דאיהי (ס"א דהא) ער בין ברא וברתא לא תקרבו לגלות ערוה, לא תקרבו ו' לה' דלא אתגליא רע בינייהו דאיהו אחר, דעליה אתמר (משלי כה ט) וסוד אחר אל תגל, ערו"ה תעור קשתף (חבוקוק ג ט), ער יח, רע בזמנא דאיהו בין י"ה, ההוא רע לא תקרב י' בה'.

והאי איהו קליפה דערלה, ע"ר מן ערלה ר"ע, אדם בהאי חאב, כמה דאוקמוה מארי מתניתין אדם הראשון מושף בערלתו הוה, ודא גרים עריין בעלמא, ובגין דא עריה תעור קשתף, תעור איהו ערות בהפוף אתוון, באן אתר קשתף דאיהו

יסוד עולם, כף האב והאם סמוכים על העמוד האמצעי, והוא היחוד בין אם ובת כמו זה: הו"ה וכו' נעשו ה"ה אחד אחד, שלש עשרה כאן ושלש עשרה כאן, והו' הוא יחוד של שתי אחיות, כמו זה: וייצר יהו"ה, זה הסוד של א' - י' למעלה, י' למטה, ו' באמצע.

היחוד של שניהם פלה וחמותה, (ה' מן אלהי"ם ו') (ה"י מן אלהי"ם ו' מלא), הפלל של שניהם ה"ה, אם ובת, ו' בין שתייהן, למעלה אין ערוה, ובמקום הזה אמר לא תדמה ליוצריך, למטה חוץ למקומו אמר לא תקרבו לגלות, והרי באינו לעיל. ועוד מצאנו סוד עליון, ערו"ה ע"ר ו"ה, פשו' בין ער, שהוא רע, נעשה עור, זהו שכתוב ויעש יהו"ה אלהי"ם לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם, ועליהם נאמר ולפני עור לא תתן מכשול, שהרי רע מן עור, הוא ערוה שפרידה בין ו"ה שהם אח ואחות, כשמתלבש עץ החיים בעץ של טוב ורע, זהו שכתוב ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע, בזמן שהיא (שדה) ער, בין הבן והבת לא תקרבו לגלות ערוה, לא תקרבו ו' לה', שלא יתגלה רע ביניהם, שהוא אחר, שעליו נאמר וסוד אחר אל תגל, ערו"ה תעור קשתף, ער יח, רע בזמן שהוא בין י"ה, אותו הרע לא תקרב י' עם ה'.

וזוהי קלפה של ערלה, ע"ר מן ערלה ר"ע, אדם חטא בזה, כמו שבארובה בעלי המשנה, אדם הראשון מושף בערלתו הוה, וזה גרם עריות בעולם, ומשום זה עריה תעור קשתף, תעור הוא ערות בהפוף אותיות, באיזה

באן אתר קשתף דאיהו

מקום? קשתך, שהוא קשת הברית, שעליה נאמר ותלד רחל ותקש בלדתה, תק"ש הוא קש"ת, (וסוד הדבר - בעצב תלדי בנים), ומשם אמרה חנה אשה קש"ת ריח אנכי.

וזה סוד את קשתי נתתי בענין, ופרשהו החברים, דבר שמקיש לי כתוב בו מוקש, שבו היה מוקש לאדם הראשון, כמו שבארוהו אדם הראשון היה מושף בערלתו, ומה ששמר אותו הוא בהקש בשתפות עמי, בדיוקן שלי, עליה נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, משום שמי ששומר את הברית זוכה למלכות, הרי הוא בהקש לי בשתפות עמי, ואם לא שמר אותו, חוזר ק"ש, קשה לו, קשה לאות ה', ועל הקש הזה נאמר ובית עשו לקש, והוא לק"ש בהפוך אותיות שק"ל, והוא שקל לצדיקים ששומרים ברית שקל הקדש. אוי לו למי שלא שומר אותו, ואשריו מי ששומר אותו. ומי ששומר את הברית הזו, היא עד עליו - ע' מן שמע, ד' מן אחד. ואם לא שומר את הברית, פורח ממנו הקוץ של ד' מן אחד ונשאר אחר, (עד ער).

והאדם ידע וכו', קם זקן פתח ואמר: רבי רבי, ועד פאן לא היה אדם יודע את אשתו? אלא בזמן שחטא הסתלקה השכינה ממקומו, וכך פרשהו בעלי המשנה, שבזמן שאין שכינה במקומה, אסור בתשמיש המטה, משום שעליה נאמר וישתחו ישראל על ראש המטה, ומאיזה מקום הסתלקה? מימין ושמאל ששם היתה, וזהו סוד העבור (ס"א ויעבור) ע"ב רי"ו, חסד וגבורה, ולא לחנם פרשהו בעלי המשנה הנותן מטתו בין צפון לדרום? היו

קשת הברית, דעליה אתמר (בראשית לה טז) ותלד רחל ותקש בלדתה, תק"ש איהו קש"ת, (ורחא דמלה בעצב תלדי בנים), (שם ג טז) ומתמן אמרה חנה (שמואל א א טו) אשה קש"ת ריח אנכי.

ודא רזא את קשתי נתתי בענין, ואוקמוהו חבריא מלה דאקיש לי, מוקש פתיב ביה, דביה הוה מוקש לאדם קדמאה, כמה דאוקמוהו אדם הראשון מושף בערלתו הוה, ומה דנטיר ליה איהו בהקש בשותפו עמי, בדיוקנא דילי, עלה אתמר (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, בגין דמאן דנטיר ברית זכה למלכות, הרי איהו בהקש לי בשותפו עמי, ואם לא נטיר ליה אתחזר ק"ש, קשה ליה קשה לאת ה', ועל האי קש אתמר (עובדיה א יח) ובית עשו לקש, ואיהו לק"ש בהפוך אתוון שק"ל, ואיהו שקל לצדיקים דנטירין ברית שקל הקדש, ווי למאן דלא נטיר ליה, וזכאה איהו מאן דנטיר ליה, ומאן דנטיר ברית האי איהו עד עליה ע' מן שמע ד' מן אחד, ואי לא נטיר ברית פרח מניה קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר (עד ער). (כאן חסר).

והאדם ידע וכו' (בראשית ד ד), קם סבא פתח ואמר רבי רבי ועד הכא לא הוה ידע אדם לאנתתיה, אלא בזמנא דחאב אסתלק שכינתא מאתריה, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, דבזמנא דלית שכינתא באתרה אסור בתשמיש המטה, בגין דעלה אתמר (שם מז לא) וישתחו ישראל על (דף צט ע"ב) ראש המטה, ומאן אתר אסתלקת מימינא ומשמאלא דתמן הוה, ודא הוא רזא דעיבור (ס"א ויעבור) ע"ב רי"ו, חסד וגבורה, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים, ואיהו גרים דאסתלק ההיא

לו בנים זכרים, והוא גרם
שסתלק אותה מטה משם, כף
הוא מסתלק מתשמיש המטה,
ואחר שקבל עגשו, חוזרת המטה
למקומה. באותו זמן, והאדם ידע
את חוה אשתו.

ועוד והאדם ידע את חוה אשתו,
יש ידיעה לטוב ויש ידיעה לרע,
כמו וידעו פי עירמם הם, וכמו
ואת ערום ועריה, ערום מתורה
שבכתב, ועריה מתורה שבעל
פה.

ועוד והאדם ידע, כמו ומרדכי
ידע את כל אשר נעשה, כף אדם
ידע שגורם הפרדה בין הקדוש
ברוך הוא ושכינתו, שאדם חטא
במחשבה, וחוה חטאה במעשה,
באותו מקום שנאמר בו ישראל
עלה במחשבה, באותו מקום
שנטלה נשמתו בדרך אצילות
שם חטא, וחוה במעשה שלו,
שהיא הכח שלו, כ"ח האותיות
של מעשה בראשית, והכל
חכמ"ה, כ"ח מ"ה.

ועוד והאדם ידע, ידע חטאו
במה? בקין, כמו שנאמר ותהר
ותלד את קין, משום שעליה
נאמר כי משרש נחש יצא צפע,
וזה הזהמה שהטיל הנחש בחוה,
והיה יודע זהמתו שהתפשטה עד
קני חותן משה, וכשראה את
הגלגול והתשובה שלו שם, אמר
קניתי איש את יהו"ה, אז ידעתי
אותו שקניתי אותו בקני חותן
משה, והרוחתי אותו שם, ומשום
זה נאמר קניתי איש את יהו"ה,
וזהו סוד של ובכן ראיתי רשעים
קברים ובאו וכו'.

אמר לו רבי שמעון: זמן זמן,
ולמה טרח הקדוש ברוך הוא
בהם להביא אותם בגלגול? אמר
לו: בשביל כבוד הצדיקים,
שיעבר החטא מבניהם, שעד
שקין שב בתשובה, הפגם של

מטה מתמן, הכי אסתליק איהו מתשמיש
המטה, ובתר דקביל עונשיה אתחזר מטה
לאתרהא, בההוא זמנא והאדם ידע את חוה
אשתו.

ועוד והאדם ידע את חוה אשתו, אית ידיעה
לטב ואית ידיעה לביש, פגון (סם ג
ז) וידעו פי ערומים הם, וכגון ואת ערום
ועריה (יחזקאל טז ז), ערום מאורייתא דבכתב,
ועריה מאורייתא דבעל פה.

ועוד והאדם ידע, פגון (אסתר ד א) ומרדכי ידע
את כל אשר נעשה, הכי אדם ידע דגרים
אפרשותא בין קודשא בריך הוא ובין
שכינתיה, דאדם חאב במחשבה, וחוה חאבת
במעשה, בההוא אתר דאתמר ביה ישראל
עלה במחשבה, בההוא אתר דאתנטל נשמתיה
בארח אצילות תמן חאב, וחוה במעשה
דיליה, דאיהי כח דיליה כ"ח אתון דמעשה
בראשית, וכלא חכמ"ה כ"ח מ"ה.

ועוד והאדם ידע, ידע חובא דיליה במאי
בקין, כמה דאת אמר (בראשית ד א) ותהר
ותלד את קין, בגין דעליה אתמר (ישעיה יד כט) פי
משרש נחש יצא צפע, דאיהו זוהמא דאטיל
נחש בחוה, והוה ידע זוהמא דיליה דאתפשט
עד קני חותן משה, וכד חמא גלגולא ותיובתא
דיליה תמן, אמר (בראשית ד א) קניתי איש את
יהו"ה, פען ידענא ליה דקניתי ליה בקני חותן
משה, ורווחנא ליה תמן, ובגין דא אתמר
קניתי איש את יהו"ה, ודא איהו רזא (קהלת ח
ע) ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וכו'.

אמר ליה רבי שמעון, סבא סבא, ואמאי טרח
קודשא בריך הוא בהון, לאייתאה לון
בגלגולא, אמר ליה בגין יקרא דצדיקיא
לאעברא חובא מבנייהו, דעד דקין תב

אָדָם לֹא הִשְׁתַּלֵּם, וְלִכְּנֹן לְכַבֹּדוֹ
טָרַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִיָּן, וְכֵן
בְּכָל הַרְשָׁעִים שֶׁהֵם בְּנֵי צְדִיקִים.
אָמַר לוֹ: מָה הַזְּהֵמָה שֶׁהִטִּיל
נַחֵשׁ בַּחֲוָה? אָמַר לוֹ: זֹו לִילִיִּית
טַפָּה סְרוּחָה, הִיא הַזְּהֵמָה, וְהִיא
שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה, שְׁעָלִיו נֶאֱמַר מִי
מַעֲפֵב? שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה, וְהוּא
הַפְּרִי שֶׁל סַמְא"ל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל, זֶה מוֹרֹת,
שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶיהָ רַגְלֶיהָ יִרְדוּת מוֹת,
וְהִיא טַפָּה רַעָה, זְהֵמָה שֶׁל אֵל
אֲחֵר, סֵם הַמּוֹת זְהֵמָה וְעַרְלָה שֶׁל
עֵץ הַמּוֹת, וּבַגְּלִילָה פֶּרֶשׁוּהָ בְּעָלִי
הַמִּשְׁנָה אָדָם הִיא מוֹשֵׁף בְּעַרְלָתוֹ.
וַתּוֹסֵף לְלַדֵּת אֶת אַחִיו אֶת הָבֶל.
פָּתַח וְאָמַר: תּוֹסֵף רוּחָם יִגְוַעוּן
וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן. כָּאֵן רְמוֹז
הַגְּלִילָה שֶׁל הַצְּדִיקִים, וְהִרְאָה לוֹ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַגְּלִילָה
שֶׁלוֹ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, אִיךָ הִיא
הוֹלֵךְ מִצְדִּיק לְצְדִיק, עַד שְׁשִׁים
רְבּוּא, עַד שֶׁהִגִּיעַ לְאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
בּוֹ בְּשֵׁם הוּא כְּשֶׁר, בְּשֵׁם זֶה
הָבֶל, וּפְרִשׁוּהָ הִרְאִישׁוּנִים בְּשֵׁם
זֶה מִשָּׁה, וּמִיָּד שָׂרָאָה שְׁעִתִּידָה
תּוֹרָה לְהַנְתִּין עַל יָדוֹ, הוֹסִיפָה
בַּגְּלִילוֹ כְּמָה קְרִבְנוֹת לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְכְמָה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, וְזֵהוּ
וַתּוֹסֵף לְלַדֵּת.

וּכְמוֹם זֶה נֶאֱמַר בּוֹ דוֹר הוֹלֵךְ
וְדוֹר בָּא, וְאִין דוֹר פְּחוֹת מִשְׁשִׁים
רְבּוּא, וְלִמְעַלָּה דוֹר הוֹלֵךְ זֶה ו',
שְׁעוּלָה לְשְׁשִׁים רְבּוּא בְּשֵׁשׁ
סְפִירוֹת, וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עֹמְדָת, זֹו
שְׁכִינָה, שֶׁהִיא עוֹמְדָת לוֹ, וְהִיא
הַשְּׁעָה שְׁעוּמְדָת לוֹ, וּבִשְׁבִילָהּ
נֶאֱמַר אִין מִזֵּל הַיּוֹם גּוֹרָם, אֵלָא
מִזֵּל הַשְּׁעָה גּוֹרָם, וְלֹא לְכָל אָדָם
עוֹמְדָת הַשְּׁעָה, שְׁהָרִי יֵשׁ אָדָם
צְדִיק שְׂאִין הַשְּׁעָה עוֹמְדָת לוֹ,
שְׁלֹא עוֹמְדָת הַשְּׁעָה אֵלָא לְבַעֲלָהּ,

קִימָא שְׁעָתָא, דִּהָא אֵית בֵּר נֵשׁ צְדִיק דִּלָּא קִימָא לִיהָ שְׁעָתָא, דִּלָּא קִימָא

בְּתִיבְתָא פְּגִימוֹ דְּאָדָם לֹא אֲשַׁתְּלִים, וּבְגִיָּן דָּא
לִיקְרָא דִּילִיָּה טָרַח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִיָּן,
וְהָכִי בְּכָל רְשִׁיעֵיָא דְּאִינוּן בְּנֵי צְדִיקָא.

אָמַר לִיהָ מָאִי אִיהוּ זְוֵהֲמָא דְּאֵטִיל נַחֵשׁ
בַּחֲוָה, אָמַר לִיהָ דָּא לִילִיִּית טַפָּה
סְרוּחָה אִיהוּ זְוֵהֲמָא, וְאִיהִי שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה
דְּאֵתְמַר עָלָהּ מִי מַעֲפֵב שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה, וְאִיהוּ
אִיבָא דְּסַמְא"ל, דְּאֵתְמַר בֵּיהּ (בְּרַאשִׁית ג ו) וַתִּקַּח
מִפְּרִיו וַתֹּאכַל, דָּא מוֹרֹת דְּאֵתְמַר עָלָהּ (מְשָׁלִי ה
ה) רַגְלֶיהָ יִרְדוּת מוֹת, וְאִיהִי טַפָּה בִּישָׁא
זְוֵהֲמָא דִּלָּא אֲחֵר, סֵם מוֹת זְוֵהֲמָא וְעַרְלָה
דְּאִילְנָא דְּמוֹתָא, וּבְגִינָה אוּקְמוּהָ מְאָרִי
מִתְנִיתִין אָדָם מוֹשֵׁף בְּעַרְלָתוֹ הוּא.

וַתּוֹסֵף לְלַדֵּת אֶת אַחִיו אֶת הָבֶל, פָּתַח וְאָמַר
(תְּהִלִּים קד כט) תּוֹסֵף רוּחָם יִגְוַעוּן וְאֵל
עֲפָרָם יִשׁוּבוּן, הִכָּא רְמִיז גְּלִילָה דְּצְדִיקָא,
וְאַחֲזִי לִיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִילָה דִּילִיָּה
בְּכָל דָּרָא וְדָרָא, אִיךָ הוּא אֲזִיל מִצְדִּיק לְצְדִיק,
עַד שְׁתִּין רְבּוּא, עַד דְּמִטִּי לְהֵהוּא דְּאֵתְמַר
בֵּיהּ (בְּרַאשִׁית ו ג) בְּשֵׁם הוּא כְּשֶׁר, בְּשֵׁם זֶה הָבֶל,
וְאוּקְמוּהָ קְדִמָּאִי בְּשֵׁם דָּא מִשָּׁה, וּמִיָּד דְּחָמָא
דְּעִתִּידָה אוּרִייתָא לְאַתֵּיהָבָא עַל יָדֶיהָ,
אוּסִיפַת בְּגִינָה כְּמָה קְרִבְנוֹת לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וְכְמָה צְלוֹתִין וּבַעוֹתִין, וְדָא אִיהוּ וַתּוֹסֵף
לְלַדֵּת.

וּבְגִיָּן דָּא אֵתְמַר בֵּיהּ (קֹהֶלֶת א ד) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר
בָּא, וְלִית דוֹר פְּחוֹת מִשְׁשִׁים רְבּוּא,
וְלִעִילָא דוֹר הוֹלֵךְ דָּא ו', דְּסִלִּיק לְשְׁתִּין רְבּוּא
בְּשִׁית סְפִירָן. (שם) וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עוֹמְדָת דָּא
שְׁכִינְתָא, דְּאִיהִי עוֹמְדָת לִיהָ, וְאִיהִי שְׁעָתָא
דְּקִימָא לִיהָ, וּבְגִינָה אֵתְמַר לִית מִזֵּל יוּמָא
גָּרִים אֵלָא מִזֵּל שְׁעָתָא גָּרִים, וְלִית לְכָל בֵּר נֵשׁ

קִימָא שְׁעָתָא, דִּהָא אֵית בֵּר נֵשׁ צְדִיק דִּלָּא קִימָא לִיהָ שְׁעָתָא, דִּלָּא קִימָא

ומהשעה הזו בנים חיים ומזונות לאדם, ומשום זה פרושה בעלי המשנה, בנים חיים ומזונות לא בזכות הם תלויים, אלא במזל תלוי הדבר. מה המזל שלה? בעלה, ולבעלה אין מזל, כמו שבארנו אין מזל לישראל, ואף על גב שהכל תלוי במזל, אפלו ספר תורה שבהיכל, היכל - שכינה התחתונה, ספר תורה - צדיק.

ושנים עשר מזלות הם, והם ו"ו, (שנמצא ו) (שנמצא מהאות א, וזה הסוד של וא"ו, וא' שם ו' עליונה שהוא המזל העליון שעולה במחשבה), שהוא א שם, ו' של האמצע של אות א הוא המזל של הפל, שעולה באות י' העליונה, שהיא בראש האות א, וכשעולה במחשבה, נאמר ישראל עלה במחשבה, שהיא י' שעל ראש הא', ומשום זה אין מזל לישראל, (שהרי במחשבה עולה, וכל מזל הוא מונה על שעה משנים עשר מזלות), שהוא המזל של הפל, וכל המזלות תלויים ממנו שהם ו' ו', שממנים על שתיים עשרה שעות, שהם ה"א ה"א. אשרי הוא מי שעומדת לו השעה.

שהוא גלגול של כלם, זה י' שהוא גלגל, ועם ו' נעשה גלגול, שהוא בסוד של ס"ו מן יסוד, שנאמר בו כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ושש, להתעוררות העמוד האמצעי ששים, להתעוררות של הצדיק ושש, והכל נרמז בצדיק שבו גלגול. ועוד יסוד, שם יו"ד, שמתגלגל בו ונח בו מפל הגלגולים שהתגלגל, ומשום זה ויכל אלהי"ם ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, ואות ו' של גלגול בו עולה הצדיק לששים רבוא, בצדיק הם שש, ובצעמוד האמצעי עולה לששים, ובכחך

שעתא אלא לבעלה, והאי שעתא מינה בניי חיי ומזוני לבר נש, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בניי חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא דילה בעלה, ולבעלה לית מזל, כמה דאוקימנא אין מזל לישראל, ואף על גב דכלא תליא במזלא אפילו ספר תורה שבהיכל, היכל שכינתא תתאה, ספר תורה צדיק.

ותריסר מזלות אינון ואינון ו"ו (דאשתכח ו) (ג"ל דאשתכחו מאת א' ודא רוא דוא"ו, וא' תמן

ו' עלאה דאיהו מזלא מולא עלאה דסליק במחשבה) (דף ק ע"א) דאיהו א תמן, ו' דאמצעיתא דאת א, איהו מזלא דכלא, דסליק באת י' עלאה דאיהו פרישא דאת א, וכד סליק במחשבה אתמר ישראל עלה במחשבה, דאיהו י' דעל רישא דא', ובגין דא לית מזל לישראל (דהא במחשבה סליק, וכל מזלא איהו ממנא על שעתא מתרין עשר מזלות), דאיהו מזלא דכלא, וכל מזלות מניה תליין דאינון ו' ו', די ממנן על תריסר שעתין, דאינון ה"א ה"א, זכאה איהו מאן דקיימא ליה שעתא.

דאיהו גלגול דכלהו דא י' דאיהו גלגל, ועם ו' אתעביד גלגול, דאיהו ברזא דס"ו מן יסוד. דאתמר ביה (בראשית מו כו) כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ושש, לאתערוותא דעמודא דאמצעיתא ששים, לאתערוותא דצדיק ושש, וכלא אתרמיז בצדיק דביה גלגול, ועוד יסוד תמן יו"ד, דאתגלגל ביה ונח ביה מפל גלגולין דאתגלגל, ובגין דא (שם כ ב) ויכל אלהי"ם ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, ואות ו' דגלגול ביה סליק צדיק לשתיין רבוא, בצדיק אינון שית, ובצעמודא דאמצעיתא סליק לשתיין, ובכחך

עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא א עוֹלָה לְשִׁישִׁים רְבוּא, וְזֵהוּ דוֹר הוֹלֵף וְדוֹר בָּא. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְהָרִי הַזֶּקֶן אָמַר שֶׁהִגְלוּל הוּא בִּיסוּד, וְשֵׁם י' שְׁמַתְגַּלְגַּל בּוֹ וְשׁוֹרָה עֲלָיו וְנַח בּוֹ מֵאוֹתָהּ טְרַחַת הַגְּלוּל שְׁטָרַח בְּשֵׁשֶׁת יָמִים, שְׁעוּלִים לְשֵׁשׁ בְּאוֹת ו', וְלִשְׁשִׁים בִּי שֵׁשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר, וְלִשְׁשֵׁת אֲלָפִים בְּאַלְף, וְלִשְׁשִׁים רְבוּא בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן, וְזֵהוּ דוֹר הוֹלֵף וְדוֹר בָּא וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת.

וּבְכֶרֶז זְמַן שְׁבָא וְהוֹלֵף, הַשְּׁעָה עֹמֶדֶת לוֹ, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת, שְׁלֹזָה בֵּת זֹגוּ עֹמֶדֶת לוֹ בְּכֹל מְקוֹם וּבְכֹל גְּלוּל וּבְכֹל שְׁעָה, אִף עַל גִּבּ שֶׁהוֹלֵף וּבָא בְּכֶמָה גְּלוּלִים, זֶהוּ צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וְלָמִי שֶׁשְּׁעָתוֹ לֹא עֹמֶדֶת לוֹ, אֲלֵא שְׁעָה אַחֲרַת שְׂאִינָה בֵּת זֹגוּ עֹמֶדֶת לוֹ, וְזֵהוּ צְדִיק וְרַע לוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ בְּעֲלֵי הַמְּשֵׁנָה, כֹּל מִי שֶׁדוּחַק אֶת הַשְּׁעָה, הַשְּׁעָה דוּחַקָתוֹ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֲלַעְזָר: וְהָרִי רַבִּי פְּדַת צְדִיק גְּמוּר הִיָּה, וְלָמָּה לֹא נִפְּל בְּשַׁעָה שְׁלוֹ שְׁהִיא בֵּת זֹגוּ בֶּן גִּילוֹ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, יֵשׁ גְּלוּל שְׁמַחִיב אוֹתוֹ שְׁנוּפֵל בְּמִזְלוֹ שְׁהוּא בֶּן גִּילוֹ, שְׁנֵאמַר בּוֹ אֲרִץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנַּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, שְׁהִיא שְׁעַת הַמְּזוּזָן, שְׁעַת הַחַיִּים וְהַבְּנִים, וְיֵשׁ גְּלוּל שְׁמַחִיב אוֹתוֹ שְׁלֹא נוֹפֵל בְּשַׁעָה שֶׁל הַמְּזוּזוֹת שְׁהִיא בֵּת גִּילוֹ, אִף עַל גִּבּ שְׁעָה כְּמָה זְכוּיֹת בְּעוֹלָם, וּמִשׁוּם זֶה פְּרֻשׁוֹהָ בְּעֲלֵי הַמְּשֵׁנָה, בְּנִים חַיִּים וּמְזוּזוֹת, הַדְּבָר לֹא תְלוּי בְּזְכוּת, אֲלֵא הַדְּבָר תְלוּי בְּמִזְל, שֶׁהִגְלוּל גּוֹרֵם לוֹ כְּאֵלוֹ שֶׁהַדְּבָר תְלוּי בְּמִזְל.

בְּמִזְלָא תְלִיא מְלִתָּא, דְּגִלְגּוּלָא גְרִים לִיהַּ כְּאֵלוֹ בְּמִזְלָא תְלִיא מְלִתָּא.

עֲלָאָה דְאִיהוּ א סָלִיק לְשִׁתִּין רְבוּא, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוֹלֵף וְדוֹר בָּא.

אָמַר לִיהַּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהָא סְבָא אָמַר דְאִיהוּ גְּלוּל בִּיסוּד אִיהוּ, וְתַמָּן י' דְּמַתְגַּלְגַּל בִּיהַּ וְשְׂרִיא עֲלִיהַּ וְנַח בִּיהַּ מֵהֵוּא טְרַחַת דְּגִלְגּוּלָא דְטָרַח בְּשִׁית יוּמֵי, דְּסָלְקִין לְשִׁית בְּאֵת ו', וְלִשְׁתִּין בִּי שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר, וְלִשְׁשֵׁת אֲלָפִין בְּאַלְף, וְלִשְׁתִּין רְבוּא בְּכֶתֶר עֲלָאָה, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוֹלֵף וְדוֹר בָּא וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת.

וּבְכֶרֶז זְמַנָּא דְאִתִּי וְאִזִּיל שְׁעַתָּא קִיַּימָא לִיהַּ, הִדָּא הוּא דְכֵתִיב וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת, דְּלֵהֲאִי בֵּת זֹגִיָּה קִיַּימָא לִיהַּ בְּכֹל אֲתֵר וּבְכֹל גְּלוּלָא וּבְכֹל שְׁעַתָּא, אִף עַל גִּבּ דְּאִזִּיל וְאִתִּי בְּכֶמָה גְּלוּלִין, הָאִי אִיהוּ צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וְלָמָּן דְּשְׁעַתָּא דִּלִּיהַּ לָא קִיַּימָא לִיהַּ אֲלֵא שְׁעַתָּא אַחֲרָא דְלֵאוּ בֵּת זֹגִיָּה קִיַּימָא לִיהַּ, וְהָאִי אִיהוּ צְדִיק וְרַע לוֹ, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין כֹּל מִי שֶׁדוּחַק אֶת הַשְּׁעָה הַשְּׁעָה דוּחַקָתוֹ.

אָמַר לִיהַּ רַבִּי אֲלַעְזָר, וְהָא ר' פְּדַת צְדִיק גְּמוּר הוּהוּ, וְאִמָּאִי לָא נִפְּל בְּשַׁעַתָּא דִּלִּיהַּ דְאִיהִי בֵּת זֹגִיָּה בֶּן גִּילוֹ, אָמַר לִיהַּ בְּרִי אִית גְּלוּלָא דְמַחִיב לִיהַּ דְנִפְּל בְּמִזְלִיהַּ דְאִיהוּ בֶּן גִּילוֹ, דְאִתְמַר בִּיהַּ (דְּבָרִים ח ט) אֲרִץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנַּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, דְאִיהִי שְׁעַתָּא דְמְזוּזֵי וְשַׁעַתָּא דְחַיִּי וּבְנֵי, וְאִית גְּלוּלָא דְמַחִיב לִיהַּ דְלֵא נִפְּל בְּשַׁעַתָּא דְמְזוּזֵי דְאִיהִי בֵּת גִּילוֹ, אִף עַל גִּבּ דְעָבִיד כְּמָה זְכוּוֹן בְּעֲלָמָא, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּזֵי לֵאוּ בְּזְכוּתָא תְלִיא מְלִתָּא אֲלֵא בְּמִזְלָא תְלִיא מְלִתָּא, דְּגִלְגּוּלָא גְרִים לִיהַּ כְּאֵלוֹ בְּמִזְלָא תְלִיא מְלִתָּא.

וְמָה דְאָמַר אִי בְעֵית דְאַחֲרִיב לְעֶלְמָא וְהָדַר
אֲבָרִיָּה וְאַפְשָׁר דְנִפְלַת בְּשַׁעְתָּא דְמִזְוֵי,
הָכִי שְׂמַעְנָא בּוֹדָאֵי דְכָל צְדִיק וְצְדִיק יֵשׁ לוֹ
עוֹלָם בְּפָנֵי עֲצֻמוֹ, דָּא גּוֹפָא דְכַר נִשׁ דְאַתְקָרִי
עוֹלָם קָטָן, וּבְגִין כַּךְ אֲתַמַּר אִי בְעֵית דְאַחֲרִיב
לְעֶלְמָא, וְאֵייתִי לִיה בְּגִלְגּוּלָא אַחְרָא, וְאוּלֵי
דְנִפְלַת בְּשַׁעְתָּא דְמִזְוֵי.

אֲדַהְכִי הָא סְבָא דְסַבִּין עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין קָא
נְחִית לְגַבִּיָּה, וְאָמַר עוֹלָם דְכָל צְדִיק
דָּא שְׂכִינְתָּא, כִּד אֲסַתְלַק מִיְנָה עֲמוּדָא
דְאַמְצַעִיתָא וְאַשְׁתַּאֲרַת חֲרִיבָה, וּבְגִינָה אֲתַמַּר
תְּבַעֵי דְאַחֲרִיב עֶלְמָא, דְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה
אֲתַקְרִיאַת גִּלְגַּל, וְעַם ו' אִיהוּ גִלְגּוּל, וְשִׁית
סְפִירָן בְּאַתְוּוֹן סְלִקִין לְשִׁתִּין רַבּוּא, וְדָא אִיהוּ
דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְלִית דוֹר פְּחוּת מִשְׁתִּין
רַבּוּא, וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עֲמַדַת דָּא שְׂכִינְתָּא.

דְאִיהוּ אֲתַקְרִיאַת אוּלֵי, וְעֵלָה אֲתַמַּר כּוּלֵי אִי
וְאוּלֵי דְזָכִי לְשַׁעְתָּא דְמִזְוֵי, וְעֵלָה
אֲתַמַּר ^(דניאל ח ב) עַל אוּבַל אוּלֵי, דְכַבֵּר אֲתַחֲיִיב
קָדָם דֵּייתִי לְעֶלְמָא דְאִיהוּ שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה,
וְהָא אֲתַחֲיִיב בְּסְפִירָה דְאִיהוּ לְעֵילָא מִיְנָה, עַד
דְאַתְתַּקֵּן לְהֵהוּא אַתְר דְאַתְנַטִּיל בַּר נִשׁ
נִשְׁמַתִּיה, לִית לִיה תַקְנָה בְּשְׂכִינְתָּא תַתָּאָה,
דְאִיהוּ שַׁעְתָּא דְכֻלְהוּ, וּבְגִין דָּא שַׁעְתָּא לָא
קִיַּמָּא לִיה, וְאִם תְּלִיא בְּמִזְלָא עֲלָאָה אֲפִילוּ
דֵיעֵבִיד כְּמָה זְכוּוֹן לָאוּ בְּזַכּוּתָא תְּלִיא מְלַתָּא,
דְהָא מְחוּיִיב אִיהוּ מְלַעֲיָלָא, אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן
מִהֲכָא מִשְׁמַע גִּלְגּוּלָא דְתְּלִיא ^(דף ק ע"ב)
בְּשְׂכִינְתָּא דְאִיהוּ בְּמִיְנָה, אֲבַל אִם אַחֲרַת יַקַּח
לוֹ ^(שמות כא ו), אִם הֵהוּא רוּחָא יִיתִי בְּגוֹפָא אַחְרָא,
דְהָא לָאו אִיהוּ מִיְנָה, מַה כְּתִיב בֵּיה קִיַּמָּא
לִיה שַׁעְתָּא תַמָּן וְאִיהוּ בַת זוּגִיָּה, אָמַר, וְדָאֵי
עוֹמַדַת לוֹ שֵׁם הַשָּׁעָה, וְהִיא בַת זוּגוּ. אָמַר: וְדָאֵי שֵׁהֲשָׁעָה עוֹמַדַת לוֹ, שְׁהִיא בַת זוּגוּ שֵׁהֲתַגְלַגְלָה

בִּינְתִים הָרִי זְקָן הַזְּקִינִים, עֲתִיק
הָעֲתִיקִים, יוֹרֵד אֵלָיו וְאוֹמַר,
הָעוֹלָם שְׁלָכַל צְדִיק זוֹ הַשְּׂכִינָה,
כְּשֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה הָעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי וְנִשְׁאֲרַת חֲרִיבָה,
וּבִשְׂבִילָהּ נֹאמַר תְּרַצָּה שְׂאֲחִרִיב
אֵת הָעוֹלָם? שְׁכַל סְפִירָה וְסְפִירָה
נִקְרָאת גִּלְגַּל, וְעַם ו' הוּא גִלְגּוּל,
וְשֵׁשׁ סְפִירוֹת בְּאוֹתִיּוֹת עוֹלָם
לְשִׁשִּׁים רַבּוּא, וְזֶהוּ דוֹר הוֹלֵךְ
וְדוֹר בָּא, וְאֵין דוֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים
רַבּוּא, וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עֲמַדַת, זוֹ
הַשְּׂכִינָה.

שְׁהִיא נִקְרָאת אוּלֵי, וְעֵלָיָה נֹאמַר
כָּל זֶה וְאוּלֵי שְׂזוּכָה לְשַׁעָה שֶׁל
הַמִּזְוֹנוֹת, וְעֵלָיָה נֹאמַר עַל אוּבַל
אוּלֵי, שְׁכַבֵּר הַתַּחֲיִיב קָדָם שְׂיַבֵּא
לְעוֹלָם, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה, וְזֶה הַתַּחֲיִיב בְּסְפִירָה
שְׁהִיא לְמַעְלָה מִמֶּנָּה. עַד
שֶׁהִתְתַּקֵּן לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִשְׁלָה
נִשְׁמַת הָאָדָם, אֵין לוֹ תַקְנָה
בְּשְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שְׁהִיא הַשָּׁעָה
שֶׁל כָּלָם, וּמִשּׁוּם זֶה הַשָּׁעָה לָא
עוֹמַדַת לוֹ, וְאִם תְּלוּי בְּמִזְלָא
הָעֵלְיוֹן, אֲפִילוּ שְׁיַעֲשֶׂה כְּמָה
זְכִיּוֹת, לָא בְּזַכּוּת הַדְּבָר תְּלוּי,
שְׁהִרִי הוּא מְחִיב מְלַמְעֵלָה. אָמַר
רַבִּי שְׂמַעוֹן: מִכָּאֵן מִשְׁמַע
הַגִּלְגּוּל תְּלוּי בְּשְׂכִינָה, שְׁהִיא
בְּמִינוֹ, אֲבַל אִם אַחֲרַת יַקַּח לוֹ,
אִם אוֹתָהּ רוּחַ תְּבֵא בְּגוֹף אַחַר,
שְׁהִרִי אֵינּוּ מִמֶּנּוּ, מַה כְּתוּב בּוֹ?
עוֹמַדַת לוֹ שֵׁם הַשָּׁעָה וְהִיא בַת זוּגוּ.

אָמַר: וְדָאֵי שֵׁהֲשָׁעָה עוֹמַדַת לוֹ, שְׁהִיא בַת זוּגוּ שֵׁהֲתַגְלַגְלָה

עמו, אם לא עומד בו, שארה כסותה וענתה לא יגרע. שארה - זה הגלגול הראשון, שאר בשרו, כסותה - פי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, זה הגלגול השני, וענתה - האדם היחוד שלו, שהוא הגלגול השלישי.

אמר רבי שמעון: זקן זקן, פתח בדברים יותר, שהרי דבריך סתומים. אמר לו אותו זקן: שארה זה המזון מצד הימין, שמשם כל המזון בא, זהו שכתוב פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון.

כסותה מצד השמאל, שהיא כסות עינים, שמשם העריות לשמאל, משום שצד השמאל שם הפגם, זהו שכתוב מצפון תפתח הרעה, ומשום זה נאמר ביצחק ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות, ושם צריך פסוק, ומשה באותו שנאמר בו ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים, ומשום זה ציצית ותפלין הם הפסוקי שלה. זהו שכתוב כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, (ובעור של תפלין כסותה לבדה היא שמלתו לעורו), בעור של תפלין כסותה על ארבע פנפות כסותה אשר תכסה בה.

וענתה מצדו של העמוד האמצעי, שהוא ישראל שמע ישראל, לשם היחוד שלה. זהו שכתוב ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, שהן כל אלה יפעל אל פועמים שלוש עם גבר.

האב, שהוא חכמה, בשלשת אלה יורד בגלגול, והרי כתוב באדם וחוה שעלו למטה שנים וירדו שבע. אמר, ודאי כף הוא, שהם אדם וחוה, קין ותאומתו,

קיימא ליה שעפתא דאיהי בת זוגיה דאתגלגל עמיה, אם לא קיימא ביה שארה כסותה וענתה לא יגרע, שארה דא גלגולא קדמאה, שאר בשרו, כסותה פי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו (שם כב כו) דא גלגולא תניינא, וענתה אדם יחודא דיליה דאיהו גלגולא תליתאה.

אמר רבי שמעון סבא סבא פתח מלין יתיר דהא סתימין מלין דילך, אמר ליה ההוא סבא, שארה דא מזונא מסטרא דימינא דמתמן כל מזונא קא אתיא, הדא הוא דכתיב (תהלים קמה טז) פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון.

כסותה מסטרא דשמאלא דאיהו כסות עינים, דמתמן עריין לשמאלא, בגין דסטרא שמאלא תמן פגמו, הדא הוא דכתיב (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובגין דא אתמר ביצחק (בראשית כו א) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות, ותמן צריך פסוקיא, ומשה בההוא אתמר ביה (שמות ג ו) ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים, ובגין דא ציצית ותפלין אינון פסוקיא דילה, הדא הוא דכתיב פי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, (ובעור ותפלין, כסותה לבדה היא שמלתו לעורו), בעור ותפלין, כסותה על ארבע פנפות כסותה אשר תכסה בה (דברים כב יב).

וענתה מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו ישראל שמע ישראל, לתמן יחודא דילה, הדא הוא דכתיב (שמות כא יא) ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, דהן כל אלה יפעל אל פועמים שלוש עם גבר (איוב לג כט).

אבא דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול, והא פתיב באדם וחוה

הכל ושתי תאומותיו. וקין, משום שלהבל היו שתי תאומות ולו לא היתה אלא אחת, קנא להבל, וזה גרם לו, כי שבע יפול צדיק וקם, שחטא בשכינה שהיא בת שבע, ומשום זה נפל בשבע, שהאשה גרמה לו מיתה, וזו הירידה שלו שירדה השכינה התחתונה ממקומה.

ואחר שנשרש בה (שהשתמש בזה) האילן, וירדה לשם הנביעה לעשות פרי, שהוא פריה ורביה, זה גרם אדם שנברא בדמותו, שהסתלקה הנביעה מן השכינה התחתונה ומשבע הדרגות שלה. לאחר שירדו לשם, הכל עלה למקומו, וזהו סוד וקם.

ומה היתה הנביעה שהסתלקה ממנו? הו' שהסתלק עד אין סוף, שהוא המזל העליון, שירד לו ו' שהוא האבא למקומו, ולאחר כך העלה האב כל בנו למקומו.

(שהורידם שהוא האב לבנו, ואחר כך עלה האב מבנו למקומו).

(כל זה מיותר) (שהיא השעה שעומדת לו, אשרי מי שעומדת לו ולא דחוקה לו השעה, כמו שבארנו, כל הדוחק את השעה, השעה דוחקתו. והרי רבי פדת שדחקה לו השעה, אמר לו הקדוש ברוך הוא: האם תרצה שאחריב את העולם, ואפשר שתפל בשעה של מזונות? אמר לו המנורה הקדושה: למה כל זה? אמר לו: זה סוד גדול שמעתי, שאדם שבא בגלגול והתחייב לרבנו לפני שיבא לעולם, אף על גב שיעשה כמה זכיות, לא בזכותו הדבר תלוי, שהרי מזלו גרם לו, ומה שאמר האם תרצה שאחריב את העולם ואפשר שתפל בשעה של מזונות - בודאי כך שמעתי, שלכל צדיק וצדיק יש עולם בפני עצמו, וזה

דסלקין במטה שנים וירדו שבע, אמר, ודאי הכי איהו דאינון אדם וחוה, קין ותאומתו, הבל ותרין תאומותיו, וקין בגין דהו' להבל תרין תאומות וליה לא הוה אלא חד, קני להבל, ודא גרים ליה פי שבע יפול צדיק וקם (משלי כד טז), דחב בשכינתא דאיהו בת שבע, ובגין דא נפל בשבע, דאתתא גרים לה מיתה, ודא ירידה דיליה הנחיתת שכינתא תתאה מאתרהא.

ולבתר דאשתרש בה (ג"א) דאשתמש בהאי) אילנא, ונחית תמן נביעו למעבד איבא דאיהו פריה ורביה, דא גרים אדם דאתפרי בדיוקניה, דאסתלק נביעו משכינתא תתאה ומשבע דרגין דילה, לבתר הנחיתו תמן, כלא סליק לאתריה, ורזא איהו וקם.

ומאי הוה נביעו דאסתלק מניה, ו' דאסתלק עד אין סוף דאיהו מזלא עלאה, דנחית ליה ו' דאיהו אבא לאתריה, ולבתר סליק אבא כל בריה לאתריה. (ג"א) דנחית לון דאיהו אבא לבריה, ולבתר סליק אבא מבריה לאתריה).

(כל זה מיותר) (דאיהו שעתא דקנימא ליה וכאן איהו מאן דקנימא ליה ולא דחוקא ליה שעתא כמה דאוקמוה כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו והא רבי פדת דדחיקא ליה שעתא אמר ליה קודשא בריך הוא אי בעית דאחריב עלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמוזני אמר ליה בוצינא קדישא כולי האי אמאי אמר ליה דא רזא רברבא שמענא דבר נש דאתי בגלגולא ואתחייב למאריה קדם דייתי לעלמא אף על גב דיעביד כמה וכון לאו בזכותיה תליא מלתא דהא מזליה גרים ליה ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמוזני בודאי הכי שמענא דכל צדיקא וצדיקא אית ליה עולם בפני עצמו ודא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן ובגין דא אמר אי בעית דאחריב לעלמא ואייתי ליה בגופא אחרא ואפשר דנפלת בשעתא דמוזני אמר ליה

וְהָא פְתִיב (שמות כא י) אַם אַחֲרַת יָקַח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָה
 לֹא יִגְרַע וְהָן כָּל אֱלֹה יַפְעַל א"ל וְכו' וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹה לֹא יַעֲשֶׂה
 לָהּ וְיִצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף (שם). אָמַר לִיה וְדַאי אַתְּגַלִּי הֵבָא רָזָא
 עֲלָאָה כְּמָה דְאֻקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין אֲשֵׁתוּ כְּגוּפוּ דְמֵיא וְאֲשֵׁתְכֻחַ
 דְּאִיהִי חַיִּים דִּילְיָה הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (קהלת ט ט) רֵאֵה חַיִּים עִם
 אֲשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ (משלי ג יח), (ד' ט
 קא ע"א) וְאִיהִי פְרִנְסָה דִּילְיָה הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים ח ט) אֲרִץ
 אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכו' וּמִינָהּ בְּנֵי חַיִּי וּמוֹזְנֵי ע"כ).

וְדִקְבָרַ אֲלִין גְּלַגּוּלִין שְׁנוּי מְקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם
 וְשְׁנוּי מַעֲשֶׂה, שְׁנוּי מְקוּם פְּגוּוֹנָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה כו
 כא) הִנֵּה יְהוָה יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ, וְכַד נִפְיָק אֲשֵׁתַי
 מְדִינָא לְרַחֲמֵי וּמְרַחֲמֵי לְדִינָא, כְּמָה
 דְּאֻקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין לֹא כְּשֵׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי
 נִקְרָא, בְּעוֹלָם הֵבָא דְּאִיהוּ אֲתַרִּיהּ נִכְתָּב
 בֵּיהו"ה וְנִקְרָא בֵּיהו"ה, בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב
 בֵּיהו"ה וְנִקְרָא בְּאֲדַנִּי, דָּא שְׁנוּי מְקוּם לְבַר
 מְאֲתַרִּיהּ, דְּאִיהוּ עֲלָמָא דְּאֲתִי, עֲלָמָא דְּאֲתִי
 לִית בֵּיהּ שְׁנוּיָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (מלאכי ג ו) אֲנִי
 יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהוָה וְנִקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה, אֲתַקְרִי יְהוָה רַחֲמֵי, לְבַר
 מְאֲתַרִּיהּ אֲשֵׁתַי וְאֲתַקְרִי אֲדַנִּי וְאֲתַקְרִי דִין,
 וְדָא רָזָא עוֹמֵד מִכְּפָא רַחֲמִים וְיוֹשֵׁב עַל כְּפָא
 דִין.

שְׁנוּי הַשֵּׁם דָּא מִצַּפ"ץ, דְּאִיהוּ בְּא"ת ב"ש
 יְהוָה, שְׁנוּי מַעֲשֶׂה דָּא שְׁבַת, דְּצַרִּיף
 כָּל כְּלָאֲחַר יָד, כָּל דְּאִיהוּ צְדִיק, אַחַר יָד דְּאִיהוּ
 שְׂכִינְתָּא, דָּא שְׁנוּי מַעֲשֶׂה, וּבְזִמְנָא דְּאִיהוּ
 כְּלָאֲחַר יָד לִית תַּמָּן סְגִידוֹ, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ כָּל
 הַפּוֹרְעַ פּוֹרְעַ בְּבִרוּף, תַּעֲלָא בְּעִידְנִיה סְגִיד
 לִיה, דְּבְזִמְנָא דְּאִיהוּ כְּלָאֲחַר יָד אֲתַעֲבִיד זָנְבֵי,
 כָּל שְׁהוּא צְדִיק, אַחַר יָד שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה, זֶה שְׁנוּי מַעֲשֶׂה,
 הַשְּׂתַחֲוּיָה, שְׁנַמַּר בּוּ כָּל הַפּוֹרְעַ פּוֹרְעַ בְּבִרוּף. הַשּׁוֹעֵל בְּזִמְנֵוּ, הַשְּׂתַחֲוּהוּ לוֹ, שְׁבִזְמַן שְׁהוּא כְּלָאֲחַר

גוּף הָאָדָם שְׁנַקְרָא עוֹלָם קָטָן,
 וּמְשׁוּם זֶה אָמַר, הָאִם תִּרְצֶה
 שְׁאֲחִרִּיב אֶת הָעוֹלָם וְאֶבִּיא אוֹתוֹ
 בְּגוּף אַחַר, וְאֶפְשֶׁר שְׁתַּפַּל בְּשַׁעַה
 שְׁל מְזוֹנוֹת? אָמַר לוֹ: וְהִרִי פְתוּב,
 אַם אַחֲרַת יָקַח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ
 וְעוֹנָתָה לֹא יִגְרַע וְהָן כָּל אֱלֹה
 יַפְעַל א"ל וְכו' וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹה
 לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיִצְאָה חֲנָם אֵין
 כְּסָף. אָמַר לוֹ: וְדַאי הַתְּגַלָּה כְּאֵן
 סוּד עֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהוּ בְּעֲלֵי
 הַמְּשָׁנָה אֲשֵׁתוֹ דּוּמָה לְגוּפוֹ,
 וְנִמְצָא שְׁהִיא חַיִּים שְׁלוֹ. זֶהוּ
 שְׁפָתוּב רֵאֵה חַיִּים עִם אֲשֶׁה אֲשֶׁר
 אֶהְבֵּת, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים
 בָּהּ, וְהִיא פְרִנְסָתוֹ, זֶהוּ שְׁפָתוּב
 אֲרִץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנוֹת תֹּאכַל
 בָּהּ לֶחֶם וְכו', וּמִמְנָה בְּנִים חַיִּים
 וּמוֹזְנֵי ע"כ).

וּבְנַגְדַּ הַגְּלַגּוּלִים הָאֵלוּ, שְׁנוּי
 מְקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֶׂה,
 שְׁנוּי כְּמוֹ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא,
 שְׁבוּ נְאֻמַּר הִנֵּה יְהוָה יוֹצֵא
 מִמְּקוֹמוֹ, וְכַשִּׁיּוּצָא, מִשְׁתַּנָּה מְדִין
 לְרַחֲמִים וּמְרַחֲמִים לְדִין, כְּמוֹ
 שְׁבַאֲרוּהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה, לֹא
 כְּשֵׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא. בְּעוֹלָם
 הֵבָא, שְׁהוּא מְקוֹמוֹ, נִכְתָּב
 בֵּיהו"ה וְנִקְרָא בֵּיהו"ה. בְּעוֹלָם
 הַזֶּה נִכְתָּב בֵּיהו"ה וְנִקְרָא
 בְּאֲדַנִּי. זֶה שְׁנוּי מְקוּם מַחוּץ
 לְמְקוֹמוֹ, שְׁהוּא הָעוֹלָם הֵבָא.
 בְּעוֹלָם הֵבָא אֵין שְׁנוּי, זֶהוּ
 שְׁפָתוּב אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי,
 נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהוָה וְנִקְרָא בְּשֵׁם
 יְהוָה, יְהוָה נִקְרָא רַחֲמִים,
 מַחוּץ לְמְקוֹמוֹ מִשְׁתַּנָּה וְנִקְרָא
 אֲדַנִּי וְנִקְרָא דִין, וְזֶה סוּד עוֹמֵד
 מִכְּפָא רַחֲמִים וְיוֹשֵׁב עַל כְּפָא דִין.
 שְׁנוּי הַשֵּׁם זֶה מִצַּפ"ץ, שְׁהוּא
 בְּא"ת ב"ש - יְהוָה. שְׁנוּי מַעֲשֶׂה
 זֶה שְׁבַת, שְׁצַרִּיף כָּל כְּלָאֲחַר יָד,
 וּבְזִמְנָן שְׁהוּא כְּלָאֲחַר יָד אֵין שֵׁם
 הַשְּׂתַחֲוּיָה, שְׁנַמַּר בּוּ כָּל הַפּוֹרְעַ פּוֹרְעַ בְּבִרוּף. הַשּׁוֹעֵל בְּזִמְנֵוּ, הַשְּׂתַחֲוּהוּ לוֹ, שְׁבִזְמַן שְׁהוּא כְּלָאֲחַר

יְד, נַעֲשֶׂה זָנָב, וְעַם כָּל זֶה שֶׁאָמַר
כְּשֶׁהֲשִׁיעַל בְּזַמְנוֹ, הַשְּׁתַּחֲוֶה לוֹ
בְּמִקְוֹמוֹ, אֲבָל מִחוּץ לְמִקְוֹמוֹ הָיָה
זָנָב לְאֲרִיזוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ
לְשׁוּעָלִים.

שְׁהָרִי צְדִיק גָּמֹר, אִף עַל גַּב
שְׂיֹרֵד מִדְּרָגָתוֹ וְנַעֲשֶׂה זָנָב
לְאֲרִיזוֹת, עָלָיו נֹאמַר לֹא רִאֲיִתִּי
צְדִיק נַעֲזֹב, מַה זֶה הַזָּנָב שְׁלוֹ?
הַקּוֹץ הַהוּא שֶׁל הָאוֹת ד' מִן
אֲחָד, שֶׁהִיא י' קִטְנָה, הַשְּׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה, עָלָיו נֹאמַר כִּי שֶׁבַע
יְפוֹל צְדִיק וְקָם.

בֵּא וְרֵא, גִּלְגּוּל הָאוֹת ו' הוּא
שְׂיֹצֵא בְשַׁעְתּוֹ, שְׁעָלָיו נֹאמַר מִזֵּל
שַׁעַת גּוֹרֵם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּחַ אֵין מִזֵּל
יּוֹם גּוֹרֵם אֶלֶּא מִזֵּל שַׁעַת גּוֹרֵם.
מַה כְּתוּב בְּאֲבֵרָהֶם כְּשֶׁבֵּא
בְּגִלְגּוּל? וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהֶם בְּבִקְרָה
אֶל הַמָּקוֹם. וּבִשְׂבִיל לְהִקְדִּים אֶת
יִצְחָק, מַה כְּתוּב בְּגִלְגּוּל? וַיִּצְא
יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשׂוּדָה לְפָנֹת עָרֵב,
יִצְא אֶל הַשְּׂדֵה, מִשׁוּם שֶׁנֹּאמַר בּוֹ
מִי יִתְנַנֵּי בַמְּדָבָר מְלוֹן אוֹרְחִים.
הָאֲחִיד הַקְּדִים לְחַפֵּשׂ בָּהּ בְּבִקְרָה,
וְהַשְּׁנִי הַקְּדִים לְחַפֵּשׂ בָּהּ בְּעָרֵב.
מַה כְּתוּב בְּעֵקֶב? וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם,
פָּגַע בָּהּ. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁפּוֹגַע כְּמוֹ
יֵעֻקֵּב, שְׁעָלָיו נֹאמַר וַיִּלָּן שָׁם,
וְאוֹתָהּ לִינָה הִיא לְוִיָּה, מִיָּד
שֶׁפָּגַשׁ בָּהּ, וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכִי
אֱלֹהִים, וְעַם כָּל זֶה שֶׁפּוֹגַע בָּהּ,
הִיא שׁוֹמֵר אוֹתָהּ, וְלֹא הִתְאַחַד
עִמָּה עַד שֶׁבֵּא בְעֵלָה, וְזֶהוּ וַיִּלָּן
שָׁם כִּי בֵּא הַשָּׁמֶשׁ, שֶׁבִשְׂבִילוֹ
וַיִּזְרַח לוֹ הַשָּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא מִשֶּׁה
שֶׁבֵּא בּוֹ בְּגִלְגּוּל רִוְחוֹ שֶׁל מִשֶּׁה,
וּמִשׁוּם זֶה יֵעֻקֵּב וּמִשֶּׁה הָיָה
עוֹמְדִים בְּדְרָגָה אַחַת בְּעַמּוּד
הָאֲמֻצְעִי, אֲבָל זֶה בְּגוֹף זֶה
בְּנִשְׁמָה, וּמִשׁוּם זֶה אֵין הַשַּׁעַת
עוֹמְדֵת לְכָל אָדָם, שֶׁהִיא שְׂכִינָה
בְּלִי בְעֵלָה.

וְעַם כָּל דָּא דְאָמַר תַּעֲלֵא בְעַדְנִיהַ סָגִיד לִיָּה
בְּאֲתָרֶיהָ, אֲבָל חוּץ מֵאֲתָרֶיהָ הָיָה זָנָב לְאֲרִיזוֹת
וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים.

דְּהָא צְדִיק גָּמֹר אִף עַל גַּב דְּנַחֲתִית מִדְּרָגָתִיהָ
וְאֵתְעֵבִיד זָנָב לְאֲרִיזוֹת, עָלִיהָ
אֲתַמַּר (תְּהִלִּים לז כה) לֹא רִאֲיִתִּי צְדִיק נַעֲזֹב, מֵאִי
זָנָב דִּילִיָּה הִיא קוֹצֵא דָּאֵת ד' מִן אֲחָד
דְּאִיהִי י' זַעִירָא שְׂכִינָתָא תַּתָּא, עָלִיהָ
אֲתַמַּר (משלי כד טז) כִּי שֶׁבַע יְפוֹל צְדִיק וְקָם.

הָא חֲזִי גִלְגּוּל דָּאֵת ו' אִיהוּ דְנַפִּיק בְּשַׁעְתִּיהָ,
דְּעָלִיהָ אֲתַמַּר מִזֵּל שַׁעַת גּוֹרֵם, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ אֵין מִזֵּל יּוֹם גּוֹרֵם אֶלֶּא מִזֵּל שַׁעַת
גּוֹרֵם, בְּאֲבֵרָהֶם מַה פְּתִיב בֵּיהּ כַּד אֲתִיָּא
בְּגִלְגּוּלָא, (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהֶם בְּבִקְרָה אֶל
הַמָּקוֹם, וּבִגִּין לְאִקְדָּמָא לָהּ יִצְחָק מַה כְּתִיב
בֵּיהּ בְּגִלְגּוּלָא, (שם כד טג) וַיִּצְא יִצְחָק לְשׁוּחַ
בְּשׂוּדָה לְפָנֹת עָרֵב, נָפַק לְגַבָּהּ לְחַקְלָא, בְּגִין
דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (ירמיה ט ט) מִי יִתְנַנֵּי בַמְּדָבָר מְלוֹן
אוֹרְחִים, חַד אֲקָדִים לְפִשְׁפִּשָּׂא בָּהּ בְּצַפְרָא,
וְתִנְיָנָא לְפִשְׁפִּשָּׂא בָּהּ בְּרַמְשָׂא, יַעֲקֹב מַה כְּתִיב
בֵּיהּ (בראשית כה יא) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם, פָּגַע בָּהּ, זַכָּאָה
אִיהוּ מֵאֵן דְּפָגַע כְּגוֹן יַעֲקֹב, דְּעָלִיהָ
אֲתַמַּר (שם) וַיִּלָּן שָׁם, וְהָהוּא לִינָה הוּא לְוִיָּה,
מִיָּד דְּאֲעָרַע בָּהּ (שם לב ב) וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכִי
אֱלֹהִים, וְעַם כָּל דָּא דְּפָגַע בָּהּ הוּא נְטִיר לָהּ,
וְלֹא אֲתַאֲחַד עִמָּה עַד דְּאֲתָא בְעֵלָה, וְדָא
אִיהוּ (שם כח יא) וַיִּלָּן שָׁם כִּי בֵּא הַשָּׁמֶשׁ, דְּבִגִּינִיהָ
(שם לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשָּׁמֶשׁ, דְּאִיהוּ מִשֶּׁה דְּאֲתָא
בֵּיהּ בְּגִלְגּוּלָא רִוְחִיהָ דְּמִשֶּׁה, וּבִגִּין דָּא יַעֲקֹב
וּמִשֶּׁה הוּוּ קִיָּיִמִי בְּדְרָגָא חַדָּא בְּעַמּוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, אֲבָל דָּא בְּגוֹפָא וְדָא בְּנִשְׁמָתָא,
וּבִגִּין דָּא לִית שַׁעְתָּא קִיָּיִמָא לְכָל כַּד נִשְׁ דְּאִיהִי
שְׂכִינָתָא בְּלֵא בְעֵלָה.

ומשום זה פשיחקה השעה לרפי פדת, ואמר אם תרצה שאחריב את העולם, ואפשר שתפל בשעה של מזונות, ואולי שתפל, מה זה ואולי? אלא ואולי אם רוצה הקדוש ברוך הוא שתפל בשעה של מזונות, שהרי אשתו עשתה, ואולי אם רוצה בעלה שהיה עומד מה שהיא עושה בלי רשות של בעלה.

ובגון זה אין השעה עומדת, שהיא השכינה, לאותו אדם, אלא אם יבא בגלגול באותו האיש של אותה שעה, וסוד הדבר - בזאת יבא אהרן אל הקדש, ובלי בעלה נאמר ואל יבא בכל עת אל הקדש, והזר הקרב יומת, ואין מיתה אלא עניות, והזר הזה אינו בזר אחר של מום זר, אלא זר מבעלה.

אשרי מי שפוגש בשעה שנבראה מששת ימי בראשית, שלכל נשמה יש עת וזמן בגלגול, כמו שאמר קהלת לפל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים, וזו שכינה תחתונה שהיא זמן ועת לכל ספירה וספירה ולכל גלגול וגלגול, והיא עדין ועדנים וחצי עדין, עדין של כל העדנים? יפה, אבל מה זה וחצי עדין? אלא כמו פלג המנחה, בשמאל נחלקת לדין ובמיזן לרחמים, ונשלמת בעמוד האמצעי, וכשנחלקת לימין ולשמאל נאמר בה לאסתר מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש, והוא כ"ח יהו"ה, חצי שלה יד ימין, וחצי שלה יד שמאל, וכנגד שניהם הזכיר בה קהלת עשרים ושמונה פעמים עת. זהו שכתוב עת ללדת ועת למות עת לטעת וכו', והן ארבע עשרה ארבע עשרה, יד ימין ורחמים: ללדת, לטעת, לרפוא, לבנות, לשחוק, לרקוד, פנוס

ובגין דא פד דחיקת ליה שעפתא לרפי פדת, ואמר אי בעית דאחרביה לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני, ואולי דנפלת מאי ואולי, אלא ואולי אי בעי קודשא בריך הוא דנפלת בשעתא דמזוני, דהא אתתיה עביד, ואולי אי בעי בעלה דהוי קיימא מה דאיהי עבידת בלא רשותא דבעלה.

ובגונא דא לית שעפתא קיימא דאיהי שכינתא לההוא בר נש, אלא אם ייתי בגלגולא בההוא בר נש דההיא שעפתא, ורזא דמלה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ובלא בעלה אתמר (שם ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש (במדבר א נא), והזר הקרב יומת, ולית מיתה אלא עניותא, והאי זר לאו בזר אחרא דמום זר, אלא זר מבעלה.

זבאה מאן דאיערע בשעתא דאתברי משית ימי בראשית, דכל נשמתא אית לה עת וזמן בגלגולא, כמה דאמר קהלת (קהלת ג א) לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים, ודא שכינתא תתאה דאיהי זמן ועדין לכל ספירה וספירה, ולכל גלגולא וגלגולא, ואיהי עדין ועדנים ופלג עידן, עידן דכל עדנים שפיר, מאי ופלג עידן, אלא כגון פלג המנחה, בשמאלא אתפלגת לדינא, ובמינא לרחמי, בעמודא דאמצעיתא אשתלימת, וכד אתפליגת בימינא ושמאלא אתמר בה לאסתר (אסתר ג ב) מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש, ואיהו כ"ח יהו"ה, פלגו דילה יד ימין, ופלגו דילה יד שמאל, ולקבל תרוייהו אדפר קהלת בה כ"ח זמנין עת. (דף קא ע"ב) הדא הוא דכתיב (קהלת ג ב) עת ללדת ועת למות עת לטעת וכו', ואינון י"ד י"ד, יד ימינא רחמי, ללדת לטעת לרפוא לבנות לשחוק לרקוד פנוס

אֲבָנִים, לַחֲבוּק, לְבַקֵּשׁ לְשִׁמּוֹר, לְתַפּוֹר, לְדַבֵּר, לְאַהֵב שְׁלוֹם. יד שְׂמַאל לְדוֹן דִּין: לְמוֹת, לְעִקּוֹר, לְהַרוֹג, לְפָרוֹץ, לְבַכּוֹת, סְפוּד, לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים, לְרַחֵק, לְאֵבֵד, לְהַשְׁלִיךְ, לְקַרְוֵעַ, לְחַשׂוֹת, לְשִׁנְא, מְלַחֲמָה. יד יִמִּין הִיא פְּשוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, שְׁכַתוֹב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רָמָה, יִמִּינָה יְהוּ"ה נְאֻדְרֵי בַכַּח, יד יִמִּין - רַחֲמִים, יד שְׂמַאל - דִּין, שְׁכַתוֹב הֵנָּה יד יְהוּ"ה הַזֵּה, יד יְהוּ"ה הֵיטָה בָּם לְהַמָּם.

וּמְשׁוּם זֶה יֵשׁ עֵת רְצוֹן, וְנֹאמֵר בָּהּ בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקִּדֵּשׁ, וְיֵשׁ עֵת שֶׁל דִּין שְׁנֹאמֵר בָּהּ וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקִּדֵּשׁ, וּמְשׁוּם זֶה הֵם עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֵה יָמִים שֶׁל הַלְּבָנָה, אַרְבַּעַת עָשָׂר יָמִים הִיא שְׁלֵמָה, וְאַרְבַּעַת עָשָׂר חֲסֵרָה, וּמִי שְׁנוֹלֵד בְּיַמֵּי הַשְּׁלֵמוֹת הוּא שְׁלֵם בְּבָנִים בְּחַיִּים וּבְעֶשֶׂר, בְּמִזְוֹנוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשִׁלּוּחַ בְּבִנְיָן, בְּכָל אַרְבַּע עָשָׂר עֲתוֹת - טוֹב, וּמִי שְׁנוֹלֵד בְּזִמְנָן שֶׁהִיא חֲסֵרָה בְּכָל אַרְבַּעַת עָשָׂר יָמִים אֱלוֹ, הוּא חֲסֵר בְּכָלֵם, הוּא עֲנִי מְסֻכָּן, בְּלֵי מִזְוֹנוֹת וּבְלֵי חַיִּים, וּמִי שְׁנוֹלֵד בְּאֲמֻצָּע, יִהְיֶה בִּינוֹנִי.

וְכֵן זֶה מִי גוֹרֵם שְׁנוֹלֵד בְּרֹאשׁ אוֹ בְּסוֹף אוֹ בְּאֲמֻצָּע? זֶה גִּלְגּוּלוֹ שֶׁמְחַיֵּב אוֹתוֹ, (וּמִי גוֹרֵם זֶה שְׁנוֹלֵד שָׁם? מְשׁוּם שְׁמֻלּוֹ גֵּרֵם שֶׁהַתְּחִיב מִלְּמַעְלָה) לְפָנֵי שְׂבָא לְעוֹלָם, וּמְשׁוּם זֶה אָמַר לְרַבֵּי פֶדֶת, שְׂאֵם תִּרְצֶה שְׂאֲחָרִיב אֶת הָעוֹלָם? (וּמִי שְׁנוֹלֵד בְּחֶסְרוֹן הַלְּבָנָה בְּכָל אַרְבַּעַת עָשָׂר הַיָּמִים, הוּא חֲסֵר, שְׁמֻלּוֹ גוֹרֵם, וְלֹאֲדָם הַזֶּה קָשִׁים לוֹ מִזְוֹנוֹתָיו בְּקַרְיַעַת יָם סוּף) (אֲפָשֶׁר שֶׁתִּפְּלַב בְּשַׁעַתָּא מִזְוֹנָא, דְּלִהָאֵי בַר נֵשׁ דְּאֲתֵי לִיד בִּי"ד שְׂמַאלָא קָשִׁין מִזְוֹנוֹתָיו בְּקַרְיַעַת יָם סוּף, דְּמִזְוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא אֲוִרִיתָא, מִזְוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא, בֵּין בִּהָאֵי וּבֵין בִּהָאֵי קָשִׁין מִזְוֹנוֹתָיו), בְּגִין דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְּדִינָא דְּאֲתַבְרִי בְּדִינָא דְּאִיהוּ אֲדַנִּי, וּמִאֵן דְּאֲתַבְרִי בְּרַחֲמֵי

אֲבָנִים לַחֲבוּק לְבַקֵּשׁ לְשִׁמּוֹר לְתַפּוֹר לְדַבֵּר לְאַהֵב שְׁלוֹם. יד שְׂמַאלָא דִינָא לְמִדִּין, לְמוֹת לְעִקּוֹר לְהַרוֹג לְפָרוֹץ לְבַכּוֹת סְפוּד לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים לְרַחֵק לְאֵבֵד לְהַשְׁלִיךְ לְקַרְוֵעַ לְחַשׂוֹת לְשִׁנְא מְלַחֲמָה, יד יִמִּינָא אִיהִי פְּשוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת יד ח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, (שֵׁם טו ו) יִמִּינָה יְהוּ"ה נְאֻדְרֵי בַכַּח, יד יִמִּינָא רַחֲמֵי. יד שְׂמַאלָא דִינָא, דְּכַתִּיב (שֵׁם ט א) הֵנָּה יד יְהוּ"ה הוּיָה, (דְּבָרִים ב טו) יד יְהוּ"ה הֵיטָה בָּם לְהַמָּם.

וּבְגִין דָּא אֵית עֵת רְצוֹן וְאֲתַמַּר בָּהּ (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקִּדֵּשׁ, וְאֵית עֵת דְּדִינָא דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שֵׁם ב) וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקִּדֵּשׁ, וּבְגִין דָּא אִינוּן כ"ח יוֹמֵי דְּסִיְהָרָא, י"ד יוֹמִין אִיהִי שְׁלִימָתָא, וּי"ד חֲסֵרָה, וּמִאֵן דְּאֲתֵי לִיד בְּיוֹמֵי שְׁלִימוֹתָא אִיהוּ שְׁלִים בְּבִנְיָן בְּחַיִּי וּבְעוֹתָרָא בְּמִזְוִנֵי בְּחִדּוּהַ בְּשִׁלּוּחַ בְּבִנְיָנָא, בְּכָל י"ד עֲתוֹת טַב. וּמִאֵן דְּאֲתֵי לִיד בְּזִמְנָא דְּאִיהִי חֲסֵרָה, בְּכָל י"ד יוֹמִין אֵלִין אִיהוּ חֲסֵר בְּכִלְהוּ, אִיהוּ עֲנִיָּא מְסֻכָּנָא בְּלֵא מִזְוִנֵי וּבְלֵא חַיִּי. וּמִאֵן דְּאֲתֵי לִיד בְּאֲמֻצָּעִיתָא יְהֵא בִּינוֹנִי. וְכֵן דָּא מִאֵן גֵּרִים דְּאֲתֵי לִיד בְּרִישָׁא אוֹ בְּסוֹפָא אוֹ בְּאֲמֻצָּעִיתָא, דָּא גִּלְגּוּל דִּילִיהַ דְּמְחַיֵּב לִיהַ, (וּמִאֵן גֵּרִים דָּא דְּאֲתֵי לִיד תַּמָּן בְּגִין דְּמִזְוִלִיָּה גֵּרִים דְּאֲתַחֲוִיב מִלְּעִילָא) קָדָם דְּאֲתֵי אֶלְעָלְמָא, וּבְגִין דָּא אָמַר לְרַבֵּי פֶדֶת דָּאֵי בְּעֵי דְּאֲחָרִיב לְעָלְמָא וְכו', (וּמִאֵן דְּאֲתֵי לִיד בְּחֶסְרוֹנָא דְּסִיְהָרָא בְּכָל י"ד יוֹמִין אִיהוּ חֲסֵר דְּמִזְוִלִיָּה גֵּרִים וְלִהָאֵי בַר נֵשׁ קָשִׁין לוֹ מִזְוֹנוֹתָיו בְּקַרְיַעַת יָם סוּף), (ג"א אֲפָשֶׁר דְּנִפְלַת בְּשַׁעַתָּא מִזְוֹנָא, דְּלִהָאֵי בַר נֵשׁ דְּאֲתֵי לִיד בִּי"ד שְׂמַאלָא קָשִׁין מִזְוֹנוֹתָיו בְּקַרְיַעַת יָם סוּף, דְּמִזְוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא אֲוִרִיתָא, מִזְוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא, בֵּין בִּהָאֵי וּבֵין בִּהָאֵי קָשִׁין מִזְוֹנוֹתָיו), בְּגִין דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְּדִינָא דְּאֲתַבְרִי בְּדִינָא דְּאִיהוּ אֲדַנִּי, וּמִאֵן דְּאֲתַבְרִי בְּרַחֲמֵי

בְּרַחֲמִים שְׁהוּא יְהוּ"ה, אֵין מְזוֹנְתִיו קְשִׁים, וּמְזוֹן הַנְּשֻׁמָּה - תּוֹרָה, מְזוֹן הַגּוֹף - לְחֵם מַחֲמֶשֶׁת הַמֵּינִים.

וְכִי שְׁהוּא מְצַד שֶׁל אָדָם שְׁהוּא יו"ד ה"א וּרְא"ו ה"א, נֶאֱמַר בּו וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וְכוּ', שׁוֹלֵט בְּכָל כְּמוֹ שְׁנִבְרָא בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבַיָּם, וְעַלְיוּ נֶאֱמַר מַה שְׁהִיָּה כְּכֹר הוּא, מַה שְׁהִיָּה קָדָם שְׁיָבֵא לְעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר אֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ, כְּכֹר הוּא מַחֲיֵב לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר בְּטָרָם אֶצְרֹךְ בְּבִטָּן יִדְעִתִּיךְ. וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכֹר הִיָּה, וְאֲשֶׁר הוּא לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּכֹר הוּא מַחֲיֵב לְהִיּוֹת קָדָם שְׁיָבֵא לְעוֹלָם לְכַאן בְּגִלְגּוּל.

וְהֶאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף, זֶה הֶבֶל שְׁהוּא נִרְדָּף מִקִּינ, וְקָם קִינ וְהִרְגֵּ אֹתוֹ, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּקָּם קִינ אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ, וַיִּקָּם וַדַּאי, שְׁהִיָּה הֶבֶל עֲלָיו, וְקָם קִינ וַיַּהַרְגֵהוּ. קִינ נִקְרָא עַל שֵׁם שְׁקָנָא לְאָחִיו, מִשּׁוּם שְׁרָאָה כְּבוֹדוֹ וְכַחוֹ לְמַעְלָה, שְׁקָרְבָנוּ הַתְּעַלָּה לְמַקּוֹם שֶׁל עֵתִיק הַיָּמִים, שְׁנֶאֱמַר בּו וְעֵתִיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב וְכוּ', וְקָרְבָנוּ הִיָּה מִבְּכוּרוֹת צֶאֱנוּ וְהִתְקַבַּל לוֹ בְּרִצּוֹן.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן שְׁקָרְבָנוּ הִתְקַבַּל, לְמָה נִתֵּן כַּח לְקִינ לְהַרְגוֹ? (בגלל

זֶה יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, לְמַחֲ:)

אָמַר לוֹ, כְּאֵין וַדַּאי יֵשׁ סוּד עֲלִיוֹן, שְׁהוּא הִיָּה בְּדַרְגָּה שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע שְׁחִטָּא בּו, וּבְמָה שְׁחִטָּא בּו קָבֵל עֲנָשׁוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְאוֹתוֹ קָרְבָן שְׁהִתְקַבַּל מִמֶּנּוּ, נִצַּל מִעֲנָשׁ שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׁשָׁנֵי עֲנָשִׁים הִיָּה מַחֲיֵב, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב פִּי בְיוֹם אֶכְלֹךְ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת.

דְּאִיהוּ יְהוּ"ה, לְאוֹ אֵינּוֹן קְשִׁין מְזוֹנּוֹתִיו, וּמְזוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא אוֹרִייתָא, מְזוֹנָא דְגוּפָא נִהְמָא מַחֲמֶשֶׁת הַמֵּינִין.

וְכִיָּן דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דְאָדָם דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וּרְא"ו ה"א, אֶתְמַר בֵּיה (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וְכוּ', בְּכֹלָא שְׁלִיט כְּמָה דְאֶתְבְּרִי בְּשָׁמַיָא וּבָאָרְעָא וּבִימָא, וְעַלִּיהָ אֶתְמַר (קהלת ג טו) מַה שְׁהִיָּה כְּכֹר הוּא, מַה שְׁהִיָּה קָדָם דֵּייתִי לְהֵאֵי עֲלָמָא, כְּמָה דְאֶתְ אָמַר (שם א ט) אֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ, כְּכֹר הוּא מַחֲוִיֵּב לְמַהוּי בְּהֵאֵי עֲלָמָא, כְּמָה דְאֶתְ אָמַר (ירמיה א ה) בְּטָרָם אֶצְרֹךְ בְּבִטָּן יִדְעִתִּיךְ, וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכֹר הִיָּה (קהלת ג טו), וְאֲשֶׁר אִיהוּ לְמִיָּהוּי בְּהֵאֵי עֲלָמָא, כְּכֹר הוּא מַחֲוִיֵּב לְמִיָּהוּי קָדָם דֵּייתִי לְעֲלָמָא הֶכָא בְּגִלְגּוּלָא.

וְהֶאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף (שם), זֶה הֶבֶל דְּאִיהוּ נִרְדָּף מִקִּינ, וְקָם קִינ וְקִטַּל לִיָּה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית ד ח) וַיִּקָּם קִינ אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ, וַיִּקָּם וַדַּאי, דִּהּוּהָ הֶבֶל עֲלִיָּה, וְקָם קִינ וַיַּהַרְגֵהוּ, קִינ אֶתְקָרִי עַל שֵׁם דְּקָנִי עַל אָחוּהָ, בְּגִין דְּחִזָּא יְקָרִיָּה וְתוֹקֶפִיָּה לְעִילָא, דְּקָרְבָנִיָּה אֶסְתַּלַּק לְאַתֵּר דְּעֵתִיק יוֹמִין, דְּאֶתְמַר בֵּיה (דניאל ז ט) וְעֵתִיק יוֹמִין יִתִּיב וְכוּ', וְקָרְבָנִיָּה הָוּה מִבְּכוּרוֹת צֶאֱנוּ, וְאֶתְקַבַּל לִיָּה בְּרִעּוּא.

אָמַר לִיָּה, אִם כֵּן דְּקָרְבָנָא דִּילִיָּה אֶתְקַבַּל, אֲמַאי אֶתִּיָּהִיב חִילָא לְקִינ לְמַקְטָלִיָּה, (בגין דָּא יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר (קהלת ח יד) אֲמַאי). אָמַר לִיָּה הֶכָא וַדַּאי רְזָא עֲלָאָה, דְּאִיהוּ הָוּה דְרִגָּא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע דְחָאב בֵּיה, וּבְמָה דְחָאב בֵּיה קָבִיל עֲנָשִׁיָּה בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְהֵאֵי קָרְבָנָא דְאֶתְקַבַּל מִנִּיָּה אֶשְׁתַּזִּיב מִעֲנָשָׁא דִּהּוּא עֲלָמָא, דְתָרִי עֲנָשֵי הָוּה מַחֲוִיֵּב חַד לְעִילָא וְחַד לְתַתָּא,

אָמַר לוֹ, וְהָרִי אָדָם הִיָּה שְׁחָטָא
בְּעֵץ הַזֶּה? אָמַר לוֹ, מַעֲשֵׂה אָבִיו
הִיָּה לוֹ וּמֵת. אָמַר לוֹ, כִּי בְיוֹם
אֶכְלֶךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת כְּתוּב.
אָמַר לוֹ, בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הַצֵּיץ וּמֵת.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּשִׁבִיל זֶה
כְּתוּב יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים שְׁמַגִּיעַ
אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וּגְוֹמֵר,
וְכֹאן נִרְמַז צַדִּיק וְרַע לוֹ רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ. צַדִּיק וְרַע לוֹ כֹּאן נִרְמַז,
יֵשׁ צַדִּיקִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל
צַדִּיק שְׁקוּרָה לוֹ כְּמַעֲשֵׂה
הַרְשָׁעִים, לֹא שֶׁהוּא רָשָׁע וְלֹא בֶן
רָשָׁע, אֲלֵא כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים,
שְׁחָטָא כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, שֶׁהֵם
סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ, קָרָה לוֹ מַעֲשֵׂה
שְׁלָהֶם, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל פֶּקֶד עוֹן
אֲבוֹת עַל בָּנִים, מִשּׁוּם שְׁמַעֲשֵׂה
אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, זֶה גֵרַם לְהֶבֶל
מִיתָה, וּמֵת בְּלֵי בֶן, וּמִשּׁוּם זֶה
הִלָּךְ בְּגִלְגוּל. שִׁי"ן שֶׁל מֹשֶׁה הוּא
שִׁי"ת, מִשּׁוּם הַרְוִיחַ שִׁי"ן (שִׁי"ת), זֶהוּ
שְׁכַתוֹב כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע
אֲחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הִרְגוּ קִין, תַּחַת
הֶבֶל וְדָאִי, שְׁהֶבֶל רָכַב עָלָיו,
וְנַעֲשָׂה שֵׁת הַרְפָּכָה לוֹ, וְהִיא
הַסִּיּוֹם שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, וּמִשּׁוּם
זֶה תַּחַת הֶבֶל.

הֶבֶל הַלֵּב, וְעָלָיו נֶאֱמַר הַלֵּב
רוֹאֵה, וְהוּא ה' מִמְּשָׁה, וְהַלֵּב הוּא
לְשִׁמְאֵל, שֶׁהוּא אֱלֹהִים, הַלֵּב
מִבֵּין, וְהוּא סֵתֵר הַבְּנִין וְנִפְלָה
בְּגִלְלוֹ, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה
פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהַבִּיט אֶל
הָאֱלֹהִים, מִשּׁוּם שֶׁשֵׁם הָיָה
שְׁחָטָא בְּאֱלֹהִים, שֶׁהוּא אֱלֹהִים
שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְזֶהוּ שְׁחָטָא
כְּמַעֲשֵׂה. לְבַת אֵשׁ, בַּת הַמֶּלֶךְ
שְׁחָטָא כֹּהַ, וְהַתְּבִישׁ, כֶּסֶה אוֹתוֹ
בְּשִׁלּוֹ (בְּכַח) בְּשֵׁת, וּמֵה שְׁרָיָה שֵׁת,

בְּדִלְיָה (ס"א בְּחִלְיָה) בְּשֵׁת, וּמֵה דִהוּה שֵׁת אֶתְחַבֵּר עִמָּיה ב' וְאֶתְעַבֵּד בְּשֵׁת,

הָדָא הוּא דְכְתִיב (בְּרֵאשִׁית ב יז) כִּי בְיוֹם אֶכְלֶךָ
מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת. (דף קב ע"א) אָמַר לֵיה, וְהָא
אָדָם הוּוֹה דְחָאב בְּהָאִי אֵילָנָא, אָמַר לֵיה עוֹבְדָא
דְּאֲבוּהָ הוּוֹה לֵיה וּמֵת, אָמַר לֵיה כִּי בְיוֹם אֶכְלֶךָ
מִמֶּנּוּ כְּתִיב, אָמַר לֵיה בְּהוּא יוֹם הַצֵּיץ וּמֵת.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּגִין דָּא כְּתִיב (קֵהֶלֶת ח יד) יֵשׁ
הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ
צַדִּיקִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים
וּגְוֹמֵר, וְהֵכָא אֶתְרַמִּיז צַדִּיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב
לוֹ, צַדִּיק וְרַע לוֹ הֵכָא אֶתְרַמִּיז, יֵשׁ צַדִּיקִים
שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, וְדָא רְזָא
דְּצַדִּיק דְּאֶעְרַע לֵיה כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, לֹא
דָאִיהוּ רָשָׁע וְלֹא בֶן רָשָׁע אֲלֵא כְּמַעֲשֵׂה
הַרְשָׁעִים דְּחָב בְּעוֹבְדָא דְחֵיִיבָא, דְּאִינוּן
סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ, אִירַע לֵיה עוֹבְדָא דְלֵהוֹן, וְהָאִי
אִיהוּ רְזָא פּוֹקֵד עוֹן אֲבוֹת עַל בָּנִים (שְׁמוֹת כ

ה) בְּגִין דְּמַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, דָּא גְרַם
לְהֶבֶל מִיתָה, וּמֵת בְּלֵא בֶן, וּבְגִין דָּא אֲזִיל
בְּגִלְגוּלָא, שִׁי"ן דְּמֹשֶׁה אִיהוּ שִׁי"ת מִתַּמָּן רוּחַ
שִׁי"ן (ס"א שִׁי"ת), הָדָא הוּא דְכְתִיב (בְּרֵאשִׁית ד כה) כִּי
שֵׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אֲחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הִרְגוּ
קִין, תַּחַת הֶבֶל וְדָאִי, דְּהֶבֶל רָכַב עָלָיה,
וְאֶתְעַבֵּד שֵׁת הַרְפָּכָה לֵיה, וְאִיהִי סִיּוּמָא
דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא, וּבְגִין דָּא תַּחַת הֶבֶל.
הֶבֶל הַלֵּב, וְעָלָיה אֶתְמַר הַלֵּב רוֹאֵה, וְאִיהוּ
ה' מִמְּשָׁה, וְהַלֵּב אִיהוּ לְשִׁמְאֵל דְּאִיהוּ
אֱלֹהִים, הַלֵּב מִבֵּין, וְאִיהוּ סֵתֵר בְּנֵינָא
וְנִפְלָת בְּגִינָה, וּבְגִין דָּא וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי
יֵרָא מִהַבִּיט אֶל הָאֱלֹהִים (שְׁמוֹת ג ו), בְּגִין דְּתַמָּן
הוּוֹה דְּחָב בְּאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא
דְּבְרֵאשִׁית, וְדָא אִיהוּ דְּחָב כְּמַעֲשֵׂה, לְבַת אֵשׁ
בְּרֵתָא דְּמֶלֶךְ דְּחָב בֵּיה, וְאֶתְבִּישׁ כְּפִי לֵיה

התחבר עמו ב' ונעשה בש"ת, וזהו יר"א בש"ת. ועוד שת בא"ת כ"ש הם אב, ש"ת לאחר שזכה באות יו"ד, ברא שית, והיא יו"ד שנאמר בה יהו"ה קנני ראשית דרכו, שהיא עשרה דורות, והשיב אותה למקומה, נקראת בראשית, ומשם זכה לתורה שנתנה על ידו.

וה' זהו היא מיעקב וי' מישראל, "מאדנ"י" מיהו"ה, ש"יין ממשה היא משת, שם הרויח אותה, וכשהלך לשם הרויח שם שתי אותיות ש"ם, וכשהלך עשרה דורות עד אברהם, הרויח שם ה' שלו, ונקרא מש"ה, וסוד הדבר - מוליד לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם, ובה הוציא את בניו מן הגלות, ובה הפה את המצרים. זהו שפתוב הנה יד יהו"ה הויה, ה' חמש אצבעות, ובה בקע את הים, וזהו בוקע מים מפניהם, ובה עתיד להיות בוקע את ים התורה מימין. אותו הזמן, מה שהיה לשמאל בלב היה הבל, שהוא הלב, הבל התעלה לימין, ומשם עלה למח שהוא חכמה, שהרי הלב הוא האם העליונה, שעליה נאמר הלב מבין, ולאחר כך ירד על הארץ להוריד תורה על הארץ. ומשום זה יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, זה אדם והבל, שגה חטא במחשבה ובמעשה, וזה חטא במחשבה ובמעשה, במחשבה היא י', עליה נאמר וינסו אותי זה עשר פעמים, ומשום זה, כשבא אדם בגלגול באברהם, התנסה בו בעשרה נסיונות, ומשום שחטא במעשה כשהתגלגל ביצחק, נתנסה במעשה. באברהם נתנסה במחשבה, וביצחק במעשה, יעקב כולל

ודא איהו יר"א בש"ת, ועוד שת בא"ת ב"ש אינון אב, ש"ת לבתר דזכה באת יו"ד, ברא שית, ואיהי יו"ד דאתמר ביה (משלי ח כה) יהו"ה קנני ראשית דרכו, דאיהי עשרה דורות, ותב לה לאתרה, אתקרי בראשית, ומתמן זכה לאורייתא דאתיהיבת על ידיה.

והא' י' איהי מיעקב וי' מישראל, י' מאדנ"י י' מיהו"ה, ש"יין ממשה איהי משת תמן רווח לה, וכד אזל לשם רווח תמן תרין אתוון ש"ם, וכד אזל עשרה דורות עד אברהם תמן רווח ה' דיליה, ואתקרי מש"ה, ורזא דמלה מוליד לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם (ישעיה סג יב). ובה אפיק לבנוי מגלותא, ובה מחא למצראי, הדא הוא דכתיב (שמות ט א) הנה יד יהו"ה הויה, ה' חמש אצבעין, ובה בקע ימא, ודא איהו בוקע מים מפניהם, ובה עתיד למהוי בוקע ימא דאורייתא מימינא, ההוא זמנא מה דהוה לשמאלא בלבא הוה הבל דאיהו הלב, הבל אסתלק לימינא, ומתמן סליק למוחא דאיהו חכמה, דהא לבא איהו אימא עלאה, עלה אתמר הלב מבין, ולבתר נחית על ארעא לנחתא אורייתא על ארעא. ובגין דא יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, דא אדם והבל, דדא חב במחשבה ובעובדא, ודא חאב במחשבה ובעובדא, במחשבה איהי י', עליה אתמר (כמדבר יד כב) וינסו אותי זה עשר פעמים, ובגין דא כד אתא אדם בגלגול באברהם, אתנסי ביה בעשר נסיונין, ובגין דחאב במעשה כד אתגלגל ביצחק נתנסה במעשה, באברהם נתנסה כשהתגלגל ביצחק, נתנסה במעשה.

במחשבה, וביצחק במעשה, יעקב כליל תרוייהו, מסטרא דיצחק קרא ליה יעקב, מסטרא דאברהם דתמן מחשבה קרא ליה ישראל, דאבא אתגלגל באברהם דאיהו לימינא, ואמא ביצחק דאיהו לשמאלא, יעקב בגין דאיהו כליל תרוייהו אבא ואמא, אתמר ביה ישראל עלה במחשבה בכתר עליון דאיהו מחשבה סתימא, וכד אתא אדם אצטרף באברהם, ואתפשטו שרשוי בארעא, ורזא דמלה (משלי יז) מצרף לכסף וכור לזהב (משלי יז) א, מצרף לכסף דא אברהם, וכור לזהב (דף קב ע"ב) דא יצחק, ובוחן לבות יהו"ה (שם) דא יעקב, לית ספירה דלא אתגלגל אדם עלאה, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פ"ח מ"ה חכמה ודאי, בגין לצרפא וללבנא לאדם דברא בדיוקניה לתתא, ואציל ביה אצילותיה, וכל טרחא דלעילא לא הוה באדם אלא בגין אצילות דאדם דלעילא, דדא בדא תליא.

אמר רבי אלעזר אם פן מאי וישוב לימי עלומיו (איוב לג כה) ובגין דא ישראל עלה במחשבה, אמר ליה מנלן דאברהם תמן במחשבה, אמר ליה לאו למגנא תקינו מארי מתניתין הרוצה להחכים ידרים דאיהו חכמה ואיהו מחשבה, באברהם אתלבן אדם, וביצחק אצטרף, ורזא דמלה מצרף לכסף וכור לזהב, מצרף לכסף דא אברהם, וכור לזהב דא יצחק, ובוחן לבות יהו"ה דא יעקב, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (שם כט), אמר ליה אם פן מאי וישוב לימי עלומיו).

אמר ליה לאילנא דהוה קשיש יומין ואתייבשו ענפין דיליה, קציצו ליה ואצמח בשרשוי, דקמו מניה ענפין חדתין פקדמיתא, פגוונא דהוה בעולמוי, ודא איהו וישוב לימי עלומיו, ודא הוה חלמא דחזא נבוכדנצר בחלמיה, אילנא רבא ותקיף (דניאל ד ט), ובסוף חלמיה הוה אמר (שם יא) גדו אילנא

את שניהם. מהצד של יצחק קרא לו יעקב, ומצד של אברהם, ששם המחשבה, קרא לו ישראל, שהאב התגלגל באברהם שהוא לימין, והאם ביצחק שהוא לשמאל, ויעקב משום שהוא כולל את שניהם, את האב ואת האם, נאמר בו ישראל עלה במחשבה בכתר עליון, שהוא המחשבה הסתומה, וכשבא אדם, הצטרף באברהם, והתפשטו שרשיו בארץ, וסוד הדבר - מצרף לכסף וכור לזהב. מצרף לכסף - זה אברהם, וכור לזהב - זה יצחק, ובוחן לבות יהו"ה - זה יעקב, אין ספירה שלא התגלגל אדם עליון, שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פ"ח מ"ה, חכמה ודאי, כדי לצרף וללבן את האדם שברא בדמותו למטה והאציל בו את אצילותו, וכל הטרחה שלמעלה לא היתה באדם אלא בגלל האצילות שלמעלה, שזה תלוי בזה.

אמר רבי אלעזר: אם פן, מה זה וישוב לימי עלומיו, (ומשום זה ישראל עלה במחשבה? אמר לו: מנין לנו שאברהם שם במחשבה? אמר לו: לא לחנם תקנו בעלי המשנה הרוצה להחכים ידרים, שהיא חכמה והיא מחשבה, באברהם התלבן אדם, וביצחק הצטרף, וסוד הדבר - מצרף לכסף וכור לזהב. מצרף לכסף - זה אברהם, וכור לזהב - זה יצחק, ובוחן לבות יהו"ה - זה יעקב, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר. אמר לו: אם פן, מה זה וישוב לימי עלומיו?)

אמר לו: לאילן שהיה קשיש ימים והתיבשו ענפיו, קצצו אותו והצמיח בשרשיו, שקמו ממנו ענפים חדשים פבראשונה, כמו שהיה בעלומיו, וזהו וישוב לימי עלומיו, וזה היה החלום שראה נבוכדנצר בחלומו, עץ גדול ותקיף, ובסוף חלומו היה אומר גדו האילן וקצצו את ענפיו,

ואחר אמר, ברם עקר שרשיו
בארץ השאירו, ואין אילן כאן
אלא אדם עליון, שנאמר בו כי
האדם עץ השדה, ואת העץ הזה
נטע הקדוש ברוך הוא בכמה
זורות ולא הצליח.

(עד שנטע אותו בארץ ישראל,
והרכיב אותו בשלשת האבות
והצליח שם, ומשום זה הן כל
אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם
גבר. מיד שהצליח שם ואחז שם,
התפשטו שרשיו על הארץ,
שהיא השכינה, והתעלו ענפים
בכל הרקיעים ובכל המרפבות
של הנשמות והמלאכים וחיות
וישרפים ואופנים, עד שחזר
כבראשונה (עד אין סוף), והרי
פרשוה שעץ החיים מהלך ת"ק
שנה, גדול האילן ותקיף ורומו
מגיע לשמים, וחזותו לסוף כל
הארץ, תחתיו תצלל כל חית
הבר, ובענפיו ידורו צפרי
השמים, שהם נשמות קדושות,
וממנו יזון כל בשר.)

והרכיב אותו עד אלף דור, כמו
שהשכינה שהיא עולה לאלף דור
בעשר ספירות, שבהם עולה עשר
פעמים מאה, עד שעולה בהם
לאלף דור, ומיד שהצליח האילן
בארץ, ירד האילן מלמעלה,
שרשיו בארץ שהיא השכינה,
והתגדלו שם ענפיו עד אין סוף,
והתפשטו בה שרשיו עד אין
תכלית. באותו זמן התגדל האילן
כמו מקדם, זהו שכתוב גדול
האילן ותקיף, ורומו מגיע
לשמים, וחזותו לסוף כל הארץ,
וממנו יזון כל בשר. כל בני האדם
שלמטה. באותו זמן התגדל
האילן כמו מקדם, זהו שכתוב
גדול האילן ותקיף וכו'. חית הבר
אלו חיות הקדש, צפרי השמים
אלו הנשמות, וממנו יזון כל בשר
כאלו עקר חיות ומלאכים ושרפים

וקציצו ענפיהי, ולכתר אמר (שם יב) ברם עקר
שרשוהי בארעא שביקו, ולית אילן הכא אלא
אדם עלאה, דאתמר ביה (דברים כ יט) כי האדם
עץ השדה, והאי אילנא קודשא בריך הוא
אנטע ליה בכמה דרין ולא אצלח.

(עד דנטע ליה בארעא דישראל, וארכיב ליה בתלת אבהו ואצלח
תמן, ובגין דא הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר,
מיד דאצלח תמן ואחיד תמן, אתפשטו שרשיו על ארעא דאיהו
שכינתא, ואסתלקו ענפוי בכל רקיעו, ובכל מרכבין דגשמתין
ומלאכיא וחיוון ושרפים ואופנים, עד דאתחזר בקדמיתא (ס"א
עד אין סוף), והא אוקמוה עץ החיים מהלך ת"ק שנה, (דניאל ד
ט) רבא אילנא ותקיף ורומיה ומטי לשמיא, וחזותיה לסוף כל
ארעא, תחותיה תצלל כל חיות ברא, ובענפוי ידורו צפרי שמיא,
דאינון גשמתין קדישין, ומניה יתון כל בשרא.)

וארכיב ליה עד אלף דור, כגוונא דשכינתא
דאיהי סליקת לאלף דור בעשר
ספירן, דבהון סליקא עשר זמנין מאה, עד
דסליקת בהון לאלף דור, ומיד דאצלח אילנא
בארעא נחית אילנא מלעילא, שרשוי בארעא
דאיהי שכינתא, ואתרביאו תמן ענפוי עד אין
סוף, ואתפשטו בה שרשוי עד אין תכלית,
בהווא זמנא אתרבי אילנא כמלקדמין, הדא
הוא דכתיב רבא אילנא ותקיף ורומיה מטי
לשמיא, וחזותיה לסוף כל ארעא, ומניה יתון
כל בשרא, כל בני אדם דלתתא, בהווא זמנא
אתרבי אילנא כמלקדמין, הדא הוא דכתיב
רבא אילנא ותקיף וכו', חיות ברא אלין חיות
הקדש, צפרי שמיא אלין גשמתין, ומניה יתון
כל בשרא לתתא. דבזמנא דחב אדם והוה
מקצץ בנטיעות, כפיכול כאלו אעקר חיוון
ומלאכים ושרפים ואופנים מאתריהון, ולא

למטה, שבזמן שחטא אדם והיה מקצץ בנטיעות, כפיכול

ואופנים ממקומם, ולא היה מי שמקבל תפלות, שנאמר בהם פי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר. מה זה יגיד דבר? בתפלות והזכיות של ישראל.

אמר לו רבי אלעזר: בודאי שעליונים ותחתונים היו תלויים באדם הראשון, ולא לחנם פרשוה בעלי המשנה לעולם יראה האדם על עצמו כאלו כל העולם תלוי עליו, אבל אדם שטרח עליו הקדוש ברוך הוא בגלגול ולא הצליח במקומו, עוקר אותו ממקומו ושם אותו במקום אחר ומשנה לו מקום, וסוד הדבר - ועפר אחר יקח וטח את הבית, וזה שנוי מקום (כאן חסר). אם הצליח, מוטב, ואם לא הצליח, עוקר אותו ומרפיב אותו במקום אחר ומשנה את שמו, וזה שנוי השם. אם הצליח, מוטב, ואם לא הצליח, עוקר אותו משם, וזהו ונתן את הבית את אבניו ואת עציו, ונוטע אותו במקום אחר, ומשנה מעשיו מפל מה שהיה בראשונה, ומפל הציונים שלו משנה פניו ותשלחהו.

הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, הקרקע שנטע אותו שם והצליח, ומתפשט ענפיו ושרשיו עד אלף דור, זו השכינה, וזה שנוי מעשה, ועד כמה פעמים? עד אלף, כמו שנאמר דבר צוה לאלף דור, ועליו נאמר האלף לך שלמה, והם אלף עולמות, שנטע אותו עד שמצליח ומרפיב אותו שם, וסוד הדבר - ועשה חסד לאלפים, למי? לאהביו, ולשמרי מצותיו לאלף דור.

אמר לו: ומה לרשעים? שהרי פתוב ובכזן ראיתי רשעים קבורים

היה מאן דמקבל צלותין, דאתמר בהון (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליך את הקול, ובעל הכנפים יגיד דבר, מאי יגיד דבר, בצלותין וזכוון דישראל.

אמר ליה רבי אלעזר, בודאי עלאין ותתאין הון תליין באדם קדמאה, ולא למגנא אוקמוה מארי מתניתין, לעולם יראה האדם על עצמו כאלו כל העולם תלוי עליו, אבל בר נש דטרח עליה קודשא בריה הוא בגלגולא ולא אצלח באתריה, אעקר ליה מאתריה ושוי ליה באתר אחרא, ושני ליה אתר, ורזא דמלה (דף קג ע"א) ועפר אחר יקח וטח את הבית (ויקרא יד מה), ודא שנוי מקום, (כאן חסר והוא בתקוני ז"ח) אם אצלח מוטב, ואם לא אצלח אעקר ליה מתמן וארפיב ליה באתר אחרא, ושני שמייה ודא שנוי השם, אם אצלח מוטב ואי לא אצלח אעקר ליה מתמן, ודא ונתן את הבית את אבניו ואת עציו (שם מח ז), ונוטע ליה באתר אחרא, ושני עובדוי מפל מה דהוה בקדמיתא, ומפל ציורין דיליה, משנה פניו ותשלחהו (איוב יד כ).

הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר (שם לג כט), קרקע דנטע ליה תמן ואצלח ומתפשט ענפוי ושרשוי עד אלף דור דא שכינתא, ודא שנוי מעשה, ועד כמה זמנין עד אלף, כמה דאת אמר (תהלים קה ח) דבר צוה לאלף דור, ועליה אתמר (שיר ח יב) האלף לך שלמה, ואינון אלף עלמין, דנטע ליה עד דאצלח וארפיב ליה תמן, ורזא דמלה ועשה חסד לאלפים (שמות כו), למאן לאהביו, ולשמרי מצותיו לאלף דור (דברים ו ט).

אמר ליה, ולרשיעיא מאי, דהא פתיב (קהלת א ב) ובכזן ראיתי רשעים קבורים ובאוי

וכו', מה תימא בהון, אמר ליה שמענא בהון רזא יפול מצדך אלף וגומר (תהלים צא ז), הכי אמרו לי ברמיזא, אמר ליה אי הכי מאי אשר קומטו בלא עת וגומר (איוב כב טז), אמר ליה אלין תשע מאה ושבעים וארבעה דרין דאתקמטו ואסתלקו קדם זמנייהו, ודא איהו אשר קומטו בלא עת, דאסתלקו קדם זמנייהו, וזריק לון קודשא בריך הוא על כל דרא ודרא, דא איהו נהר יוצק יסודם (שם), ודא הוא רזא, דאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, וכדין חזיתין עתידין למיתי, אדהכי אסתלק סבא, אמר רבי שמעון לחבריא, חבריא, ודאי האי סבא דסבין אדם עלאה, זפאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד).

עובדא הנה, דחד בר נש חגר בלא רגליו, אשכח לתרין חבימין דלא היו בכל דרא חבימין פנותייהו, אערע בהו ההוא חגר, אמר לון שלמא עליכו רבנן, (שמענא עליכו דאתון חבימי דרא), אנה אתון אזלו, אמרו ליה לדוד פלן, וערב שבת הנה, אמר לון אף על גב דאתון רכיבין בבטריין דרהטי סגי ואנא חגר בלא רגליו, אי אתון בעיתו אנא אקדם לכו לתקנא לכו שבתא, תוהו אמרו ליה והלא את חגר ואיך את יכיל לאקדמא לבעירן דרהטי טובא, אמר לון שמא דמ"ב אתון ודליג לון ת"ק פרסי ברגעא חדא.

אשכחו גרמיהו לפום מערתא חדא, ופתורא לשמאלא, בכל מעדני עלמא עלאה, ומנרתא לדרום בשבעה נרין עלאה, ומטה דכספא ודהבא ואבנין יקירין למערב בין צפון לדרום, וכרסייא למזרח, ותלת מאה תלמידין על ההוא פתורא, בתר דאכלו בלהו ואינון חבימי עמהון, קם ההוא חגר ופשט גרמיה מההוא גופא בלא רגליו, ואתלבש בגופא דאנפוי זהירין כוזהרא דאתמר ביה (דניאל יב ג) ותמשכלים וזהרו וכו', ואנפי תלמידוי זהירין במערב בין צפון לדרום, וכסא במזרח, ושלש מאות תלמידים על אותו השלחן. אחר שכלם אכלו, ואותם החכמים עם, קם אותו חגר ופשט את עצמו מאותו הגוף בלי הרגלים, והתלבש

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)

מעשה היה, שאדם אחד חגר בלי רגלים מצא שני חכמים שלא היו בכל הדור חכמים כמותם. פגש בהם אותו חגר, אמר להם: שלום עליכם חכמים, (שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור), לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני. וערב שבת היה. אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם אתם רוצים, אני אקדים לתקן לכם את השבת. תמהו. אמרו לו: והלא אתה חגר, ואיך אתה יכול להשיג את הבהמות שרצות הרבה? אמר להם השם של מ"ב אותיות ודלג להם ת"ק פרסה ברגע אחד. מצאו את עצמם על פי מערה אחת, ושלחן לשמאל עם כל מעדני העולם עליו, ומנורה בדרום עם שבעה נרות עליה, ומטת כסף וזהב ואבנים יקרות

בכבדים לעולם ועד, והווי פתחין ספרא דקהלת, וקריון ביה (קהלת
א ב) הבל הכלים אמר קהלת וכו', והווי חזרון כמה זמנין, אמרו
ליה אינון חכימי דרא וכי שלמה לא עבד קרא אחרא בקהלת,
על להו ההוא דאתחזי חגר בארחה, לשבעה היכלין מכספא
ודהבא ואבנין יקורין, ובהיכלא שבעה פרסיין דארבע חיוון, ויונה
תמן דכספא ועטרה דדהבא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא
ידע באלין הכלים עליה כתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת,
אינון חכימי דרא מיד דחזו הכי דתוה כתיב בתהיא עטרה חזרו
לאחורא. אמר לון ההוא דאתחזי עליהו בחגר, וכי עליכו אתמר
דאתון חכימי דרא, לית אתון אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל
למודייכו כי בי חשק (תהלים צא יד) עד אורף ימים אשביעהו
לעלמא דכלא אריה, אלין הכלים דקהלת אינון ברוא דשבע שמחה,
דבהו מ"ב אתון, לקבל שבעה יומי בראשית דאית בהו עשר
אמירן ול"ב אלהים ואינון מ"ב, ועלייהו לב דאתמר בהו אלהים
האלהים, והיינו (קהלת ה ז) וגבוהים עליהם, אלין שבע תיבין
אבגית"ן, עלייהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים וגומר. והאי שמא
איהו סגולתא דיליה לכספא דנשמתא כד סליקת לעילא בכל
ליליא, לאסהדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומכל
מויקין ורוחין ולילין ושרין, ובהון פרחת לעילא, בתרין אתון מכל
שם תכסה אנפחא מנהון, ובתרין אתון תכסה רגלהא, ובתרין
אתון פרחת לעילא, ואוף הכי לרוחא, ואוף הכי לנפשא, ואית
שם בן מ"ב בצורת חותמא דשענה נכתב, ואית שם מ"ב בציר
דיוקנא דמלכא, חקיק על חותמא, ואית שם מ"ב דאיהו דיוקניה
ממש, שם מ"ב דאיהו דיוקניה איהו יהוה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם
מ"ב דאיהו חותמא, איהו אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשענה
דא אבגית"ן.

בגוף שפניו זוהרים כזהר שגאמר
בו והמשכלים יזהרו וכו', ופני
תלמידיו מאירים ככוכבים
לעולם ועד, והיו פותחים ספר
קהלת, וקוראים בו הכל הכלים
אמר קהלת כו', והיו חוזרים כמה
פעמים. אמרו לו אותם חכמי
הדור: וכי שלמה לא עשה פסוק
אחר בקהלת? הכניס אותם אותו
שנראה חגר בדרך, לשבעה
היכלות מכסף וזהב ואבנים
יקרות, ובהיכל שבעה כסאות של
ארבע חיות, ושם יונה של כסף
ועטרת זהב על ראשה, וכתוב בה
כל מי שלא מכיר את ההכלים
הללו, עליו כתוב והזר הקרב
יומת. מיד שראו כף אותם חכמי
הדור את שכתוב באותה העטרה,
חזרו לאחור. אמר להם אותו
שנראה עליהם כחגר: וכי עליכם
נאמר שאתם חכמי הדור? אינכם
אלא טפשי הדור, ולא ראיתם
בכל למודיכם כי בי חשק
ואפלטוהו, עד ארף ימים
אשביעהו, לעולם שכלו ארף,
אלו ההכלים של קהלת הם בסוד
של שבעה שמות, שבהם
ארבעים ושתיים אותיות, פנגד
שבעה ימי בראשית שיש בהם
עשר אמירות ושלושים ושנים
אלהים, והם ארבעים ושתיים,
ועליהם לב, שנאמר בהם
אלהים האלהים, והיינו
וגבוהים עליהם, אלו שבע תבות
אבגית"ן, עליהם נאמר שרפים
וגומר. והשם הזה הוא סגלתו
לכסות את הנשמה, כשעולה למעלה בכל לילה להעיד על המעשים הטובים של אדם, ממלאכי
חבלה ומפל המזיקים והרוחות ולילין ושרין, ובהם פורחת למעלה, בשפתי אותיות מכל שם
תכסה פניה מהם, ובשפתי אותיות תכסה רגליה, ובשפתי אותיות פורחת למעלה, ואף כף לרוח,
ואף כף לנפש, ויש שם בן מ"ב בצורת חותם שענה נכתב, ויש שם מ"ב בציר של דמות המלך
חקיק על החותם, ויש שם מ"ב שהוא דמותו ממש, שם מ"ב שהוא דמותו, הוא יהוה, יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב בשענה
החותם הוא אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשענה זה אבגית"ן.

וְרִשְׁעֵיָא נִשְׁמַתְהוּן דְּשִׁדְיָן וּמְזִיקִין וְלֹא פּוֹעֲלִין בְּהוּן אֱלֹא
כִּישׁוּף וְעוֹבְדֵי שְׂדֵינ בּוֹתִיָּהוּ, בְּגִין דְּרִשְׁעֵיָא כָּל
שְׂמֵהוּן וְכָל תְּנִי"ן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְכָל מְלָאכִים שְׁנְאִין לוֹן,
וּבְגִין כִּד לֹא מוֹעִיל לֹא קְמִיעַ וְלֹא שְׂמֵהוּן קְדִישִׁין וְלֹא מְלָאכֵיָא,
דְּלֹא תְּפִים אֱלֹא מִין בְּמִינוּ, וּבְגִין דָּא (דְּבֵרִים כב ט) לֹא תִזְרַע
בְּרִמְדָּךְ בְּלֵאָיִם, דְּאֵתְמַר בְּהוּן (ישעיה ה ז) כִּי כָרַם יְהוָה צְבָאוֹת
וְגוֹמַר, צְבָאוֹת נְקוּדָה דִּילֵיהּ יְהוָה, עֲלִיהּ אֲתְמַר (דְּבֵרִים י טו)
רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חֲשִׁק, חוֹל"ם שְׁבָ"א קַמ"ץ, וְאִינוּן זֵרַע אֲבֵרְהֶם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דְּרָגָא דְּלֵהוּן חֶסֶד בְּהֵנָּא רַבָּא, גְּבוּרָה לֵוִי, יִשְׂרָאֵל
עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, בְּגִין דְּחוֹל"ם כְּתוּר עַל תְּפִאֲרַת, קַמְיָן חֲכֻמָּה
עַל חֶסֶד, וּבִיהּ הִרְוָצָה לְהַחֲכִים יְדֵרִים, וּבְחֲכֻמָּה אֲשֵׁרֵי הַמְּחַכָּה
לְתַחֲיִית הַמְּתִים, חֲכֻמָּה מְחַכֵּ"ה קָמוּ כְּלָהוּ וְאֲשַׁתְּטַחוּ קַמֵּיהּ
וְכו'.

פְּתַח כְּמַלְקָדְמִין וְאָמַר, (קהלת ח יד) **יֵשׁ הֶבֶל**
אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ וְכו', תָּא חֲזִי
שְׂמַעְנָא דְּעוֹבְדָא הוּא בְּחַד בְּרַ נִשׁ מְאִינוּן
בְּעַלֵי קַבִּין, דְּהוּא אֲזִיל בְּאַרְחָא, אַעֲרַע
בְּתַרִּין חֲפִימִין מְאִרֵי דְּדָרָא מְאִרֵי דְּחֲכֻמָּתָא
דְּאוּרִיָּתָא, אָמַר לוֹן שְׁלָמָא עֲלֵיכֹן רַבְּנִין,
שְׂמַעְנָא עֲלֵיכֹן דְּאֵתוּן חֲפִימֵי דְּרָא, לֹאֲן
אֲתַר אֲזִילְתוּן, אָמְרוּ לִיהּ לְדוּדָּךְ פְּלֹן וְעַרְב
שַׁבַּת הוּא, אָמַר לוֹן אָנָּא אֲזִילְנָא תַּמְן
(אֲזִיל) וְאֲתַקִּין לָכוּן אֲתַר בֵּי מוֹתְבִיכֹן, אִי
אֵתוּן בְּעִיתוּן, אָמְרוּ לִיהּ וְהָא אָנָּן בְּסוּסוּן
וְאֵנְתָּ בְּלֹא רַגְלִין, אִיךָ יִתְכֵן לְמַהוּי הָאִי,
אָמַר לוֹן אָף עַל גַּב דְּאֵתוּן רְכִיבִין בְּבַעֲרֵי
דְּרַהֲיִטֵי סָגִי, וְאֵנָּא חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אִי אֵתוּן
בְּעִיתוּ אָנָּא אֲקַדְּם לְתַקְנָא לָכוּן שַׁבְּתָא,
תְּוֹהוּ, אֲדַהְכִי אַחֲזֵרוּ רִישֵׁיהוּ לְגַבִּיהּ וְחֲמוּ
לִיהּ (דף קג ע"ב) דְּהוּא רַהֲיֵט כְּשִׁרְבִיטָא
דְּכַכְבָּא, עֲבַד לוֹן קְפִיצָה וְאֲשַׁכְּחוּ גְרַמִּיָּהוּ
לְפּוּם מְעַרְתָּא כְּהַרְף עֵין (ס"א, אָמַר לוֹן שְׂמָא דְּמ"ב
אֲתוּן, דְּלִיג לוֹן חֲמֵשׁ מֵאָה פְּרָסֵי בְּרַנְעָא חֲדָא, אֲשַׁכְּחוּ וְכו').

וְהַרְשָׁעִים נִשְׁמַתְּם שֶׁל הַשְּׂדִים
וּמַהֲמִזִּיקִים, וְלֹא פּוֹעֲלִים בָּהֶם אֱלֹא
כְּשׁוּף וְעוֹבְדֵי שְׂדִים כְּמוֹתֶם, מִשׁוּם
שֶׁהַרְשָׁעִים כָּל הַשְּׂמוֹת וְכָל הַהֲוִי"ת
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַמְּלָאכִים
שׁוֹנָאִים אוֹתָם, וּמִשׁוּם כִּד לֹא מוֹעִיל
לֹא קְמִיעַ וְלֹא שְׂמוֹת קְדוֹשִׁים וְלֹא
מְלָאכִים, שְׁלֹא תוֹפֵס אֱלֹא מִין בְּמִינוּ,
וּמִשׁוּם זֶה לֹא תִזְרַע בְּרִמְדָּךְ בְּלֵאָיִם,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי כָרַם יְהוָה צְבָאוֹת
וְגוֹמַר, צְבָאוֹת הִנְקִדָּה שְׁלוֹ יְהוָה,
עָלֶיךָ נֶאֱמַר רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חֲשִׁק,
חֲל"ם שְׁבָ"א קַמ"ץ, וְהֵם זֵרַע אֲבֵרְהֶם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דְּרָגָתָם חֶסֶד, הַפְּהֵן
הַגְּדוֹל, גְּבוּרָה - לֵוִי, יִשְׂרָאֵל - הַעֲמוּד
הָאֲמַצְעִי, מִשׁוּם שְׁחֲל"ם כְּתוּר עַל
תְּפִאֲרַת, קַמ"ץ חֲכֻמָּה עַל חֶסֶד, וְכו'
הִרְוָצָה לְהַחֲכִים יְדֵרִים, וּבְחֲכֻמָּה
אֲשֵׁרֵי הַמְּחַכָּה לְתַחֲיִית הַמְּתִים, חֲכֻמָּה
מְחַכֵּ"ה. קָמוּ כְּלָם וְהֲשַׁתְּטַחוּ לְפָנָיו
וְכו'.

פְּתַח כְּמַקְדָּם וְאָמַר, יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר
נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ וְכו'. בֹּא וּרְאֵה,
שְׂמַעְתִּי שֶׁהִיא מַעֲשֶׂה בְּאִישׁ אֶחָד
מֵאוֹתָם בְּעַלֵי קַבִּים שֶׁהִיא הוֹלֵךְ
בְּדַרְךָ, פָּגַשׁ בְּשֵׁנֵי חֲכָמִים בְּעַלֵי הַדוּר,
בְּעַלֵי חֲכֻמַת הַתּוֹרָה. אָמַר לָהֶם:
שְׁלוּם עֲלֵיכֶם חֲכָמִים, שְׂמַעְתִּי עֲלֵיכֶם
שְׂאֵתֶם חֲכָמֵי הַדוּר, לֹאֲן אֵתֶם
הוֹלְכִים? אָמְרוּ לוֹ: לְמָקוֹם פְּלוּנֵי.
וְעַרְב שַׁבַּת הִיא. אָמַר לָהֶם: אֲנִי הוֹלֵךְ
לְשֵׁם, (אלף) וְאֶסְדֵּר לָכֶם מְקוֹם בֵּית
מוֹשְׁבֵכֶם, אִם אֵתֶם רוֹצִים. אָמְרוּ לוֹ:
וְהָרִי אָנוּ עִם סוּסִים וְאֵתָּה בְּלֵי רַגְלִים,
וְאִיךָ יִתְכֵן שִׁיחִיהָ זֶה? אָמַר לָהֶם:
אָף עַל גַּב שְׂאֵתֶם רוֹכְבִים עַל בְּהֵמוֹת
שֶׁרְצוֹת הַרְפָּה, וְאֲנִי חֲגַר בְּלֵי רַגְלִים,
אִם תְּרַצוּ, אֲנִי אֲקִדְּם לְסִדֵּר לָכֶם אֵת
הַשַּׁבַּת. תְּמַהוּ. בִּינְתִים הַחֲזִירוּ
רְאִשֵׁיהֶם אֵלָיו וְרָאוּ אוֹתוֹ שֶׁהִיא רֵץ
כְּמוֹ כּוֹכַב שְׁבִיט. עָשָׂה לָהֶם קְפִיצָה,
וּמְצָאוּ אֵת עֲצָמָם עַל פִּי מְעָרָה כְּהַרְף
עֵין. [אָמַר לָהֶם הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב אוֹתוֹת, דְּלֵג לָהֶם חֲמֵשׁ

אָמַר לָהֶם: חֲכָמִים, הַכְּנֹסוּ. וְכַנְסוּ אַחֲרָיו לְמַעַרְה בְּתוֹךְ מַעַרְה, עַד שְׁנַכְנְסוּ לְפָרְדֵּס אֶחָד, וְהָיָה שֵׁם אוֹתוֹ בְּעַל קָבִים מִתְפַּשֵּׁט מֵאוֹתוֹ הַגּוֹף, וְהָיָה מִתְלַבֵּשׁ בַּגּוֹף אַחַר שְׁפָנָיו הָיוּ מְאִירִים כְּשֶׁמֶשׁ, וְהָיָה יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף שֶׁל מַלְכוּת, וְשֵׁלֵשׁ מֵאוֹת תַּלְמִידָיו תַּחַת הַכֶּסֶף לְרַגְלָיו, וְהָיוּ קוֹרְאִים הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קֹהֶלֶת, וְהָיוּ קוֹרְאִים פְּסוּק זֶה פְּעָמִים בְּלִי חֶשְׁבוֹן. אָמְרוּ לָהֶם אוֹתָם חֲכָמִים בְּעַלֵי הַדּוֹר: מַה זֶה, וְכִי אֵין פְּסוּק אַחַר בִּסְפֹר קֹהֶלֶת? מִיֵּד קָם אוֹתוֹ בְּעַל הַקָּבִים שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף, וְאָחַז בִּידֵיהֶם, וְהַכְּנִיס אוֹתָם לְשִׁבְעָה הַיְכָלוֹת, וּבְכָל הַיְכָל וְהַיְכָל הָיָה כְּתוּב הַבַּל הַבָּלִים, וּבְהַיְכָל הַשְּׂבִיעִי הָיָה נֶשֶׁר וְעֶטְרָה בְּפִיו, וּדְמוּת יוֹנָה בְּאוֹתָהּ עֶטְרָה, וְהָיָה כְּתוּב בְּעֶטְרָה: כָּל מִי שֶׁלֹּא מְפִיר אֶת הַהַבָּלִים הַלְלוּ וּבִסְוֹד שְׁלָהֶם, עָלָיו נֹאמַר וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת. מִיֵּד הֵם חֲזָרוּ לְאַחֹר. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ בְּעַל הַקָּבִים: אַתֶּם חֲכָמִים בְּעַלֵי הַדּוֹר? שֶׁהֲלֹכְתִי אַחֲרֵיכֶם עַד כְּעַת לְדַעַת אֶת חֲכַמְתְּכֶם, וּבּוֹדָאִי שְׂאִינְכֶם חֲכָמִים, שְׂוֹדָאִי שְׁבַפְסוּק הָיָה עֲשִׂיתִי כָּל הַבְּנִין הַזֶּה, וּבּוֹ הֵייתִי טָס אֶת הָעוֹלָם בְּטִיסָה אַחַת, וּפְעַם אַחַת בְּשָׁתַיִם, וּפְעַם בְּשִׁלֵּשׁ, וּפְעַם בְּאַרְבַּע, וּפְעַם בְּחֲמִשָּׁה, וּפְעַם בְּשֵׁשׁ, וּפְעַם בְּשִׁבְעָה, וְאָנוּ בְּאַרְצָן הַזֶּה כְּלָנוּ הוֹלְכִים עַל קָבִים, וְהַפְּסוּק הָיָה יְרֻשְׁתִּי מֵאַבָּא, וְאַבִּי מֵאַבִּיו, עַד כָּל הַדְּרוֹרוֹת. נִתֵּן לָהֶם מָמוֹן רַב וְשֵׁם אוֹתָם בְּמִקּוֹמָם כְּהַרְף עֵינַי. וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ הַבַּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ. אָמְרוּ לוֹ הַחֲבָרִים: רַבִּי, אָמַר לָנוּ שׁוֹם רָמֹז בְּפְסוּק הַזֶּה, שֶׁלֹּא הִתְפַּסְתָּה הַחֲכָמָה הַזֶּה מִן הַחֲכָמִים. אָמַר לָהֶם: חֲכָמִים,

אָמַר לוֹן רַבְּנָן עוֹלוּ, עָאלוּ אַבְתְּרִיה מְעַרְתָּא גּוּ מְעַרְתָּא, עַד דְּעָאלוּ לְאֶחָד פְּרֻדְסָא וְהָוָה תַּמָּן הָהוּא בְּעַל קָבִין מִתְפַּשֵּׁט מֵהָהוּא גּוֹפָא, וְהָוָה מִתְלַבֵּשׁ בַּגּוֹפָא אַחֲרָא דְאַנְפוּי הוּוּ נַהֲרִין כְּשֶׁמֶשׁא, וְהָוָה יְתִיב עַל כְּרִסְיָא דְמַלְכוּתָא, וְתַלְתַּת מְאָה תַּלְמִידוּי תַּחֲוֹת כְּרִסְיָא לְרַגְלָיו, וְהוּוּ קְרָאן ^(קֹהֶלֶת א ב) הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קֹהֶלֶת, וְהוּוּ קְרָאן הָאִי קְרָא זְמַנִּין בְּלֹא חוֹשְׁבָנָא, אָמְרוּ לוֹן אֵינוֹן חֲפִימִין מְאִירֵי דְדָרָא, מְאִירֵי הָאִי, וְכִי לִית קְרָא אַחֲרָא בִּסְפֹר קֹהֶלֶת, מִיֵּד קָם הָהוּא מְאִירֵי קָבִין דְהָוָה יְתִיב עַל כְּרִסְיָא, וְאַחִיד בִּידֵיהוֹן, וְאַעִיל לוֹן לְשִׁבְעָה הַיְכָלוֹן, וּבְכָל הַיְכָלָא וְהַיְכָלָא הָוָה כְּתִיב הַבַּל הַבָּלִים, וּבְהַיְכָלָא שְׂבִיעָא הָוָה נֶשֶׁרָא וְעֶטְרָה בְּפּוֹמָהָא, וּדְמוּת יוֹנָה בְּהֵיא עֶטְרָה, וְהָוָה כְּתִיב בְּעֶטְרָה כָּל מְאֵן דְּלֹא יֵדַע בְּאַלִּין הַבָּלִים וּבְרִזָּא דְלֵהוֹן, עָלֵיהּ אַתְמַר ^(בְּמַדְבָּר א נא) וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת, מִיֵּד אַתְחַזְרוּ אֵינוֹן לְאַחֹרָא, אָמַר לוֹן הָהוּא בְּעַל קָבִין אַתּוֹן חֲפִימִין מְאִירֵי דְדָרָא, דְאַזְלוּת אַבְתְּרִיכוּ עַד פְּעַן לְמַנְדַּע יַת חֲכַמְתֵּיכוּ, וּבּוֹדָאִי לֹאוּ אַתּוֹן חֲפִימִין, דְּוֹדָאִי בְּהֵאִי קְרָא עֲבִידְנָא כָּל בְּנִינָא דָא, וּבִיָּה הוּינָא טָס עֲלֵמָא בְּטִיסָה חֲדָא, וּבְזַמְנָא בְּתַרִּין, וּבְזַמְנָא בְּתַלְתַּת, וּבְזַמְנָא בְּאַרְבַּע, וּבְזַמְנָא בְּחֲמִשָּׁה, וּבְזַמְנָא בְּשִׁית, וּבְזַמְנָא בְּשִׁבְעָה, וְאַנְן בְּהֵאִי אַרְעָא כְּלָהוּ אֲזַלִּינוּן בְּעַלֵי קָבִין, וְהֵאִי קְרָא יְרִיתְנָא מֵאַבָּא, וְאַבָּא מֵאַבִּיו, עַד דְרָא כְּלָהוּ, יְהַב לוֹן מְמוֹנָא סְגִיא וְשׁוּי לוֹן בְּאַתְרֵיהוּ כְּהַרְף עֵינַי.

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הַבַּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, אָמְרוּ לִיָּה חֲבַרְיָא רַבִּי אֵימָא לָן שׁוֹם רְמִיזָא בְּהֵאִי קְרָא, דְּלֹא אַתְפְּסִיא חֲכַמְתָּא דָא מִן חֲבַרְיָא, אָמַר לוֹן רַבְּנָן בּוֹדָאִי רִזָּא עֲלָאָה

אית תמן, אבל אימא לכו ברמיזא, שבע
הבלים אינון, וזפאה מאן דלא נטיל לאגרייהו
בהאי עלמא, ואינון דכלילין בבת שבע, ואינון
בהאי קרא, הבל (דף טז ע"א) חד, הבלים תרין
הא תלת, הבל הבלים תלת הרי שית, הפל
הבל הא שבע, ולקבלייהו שבע שמהן
אבגית"ץ וכו', אלו שבע הבלים אינון
כפולים, לקבל שבע שרגין דמנרתא, כפולים,
דאתמר בהון (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות,
(ואינון) שבע הויות, דאתמר בהון באמירה יהי
אור, והוי מיד, ולבושין דאינון שבע הויות
אינון שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, הבל איהו
להב, הבלים להבים, ועלייהו אתמר (תהלים כט
ו) קול יהו"ה חוצב להבות אש, ומאן דידע
באלין הבלים, פד אפיק לון מפומוי ומלביה
ידע לכוונא בשכינתא עלאה, דכל הבלים
מינה תליין, ומתלבשן בשכינתא תתאה,
דכליל שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, דאינון
אתוון דבהון אתבריאו שמיא וארעא, דאלין
תליין באמירה ואלין בעשיה, ברזא דאומר
ועושה מיד, ואלין שבע הבלים אינון כפולים,
לקבל שבע שרגין דמנרתא, כפולים, דאתמר
בהו (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות לנרות
וגו', (אלין באמירה ואלין בעשיה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה
וא"ו ה"א אלין אינון שבעה ושבעה מוצקות).

(זפאה עמא דידעין לסלקא צלותין באמירה ועוברא ועליה אתמר
(ישעיה נא טז) ואשים דברי בפיד וכו', והא אוקמוה אל
תקרי עמי, אלא עמי בשותפו, כמה דאתמר ביה (תהלים לג ו)
בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', הכי אנת בשותפו עמי, דכמלוך
אתעבירו שמיא וארעא.

ועוד הבל ה' לב, ה' אתפלג לד"ו פרצופין, ד"ה, ד' ארבע רגלין
ועוד, הבל ה' לב, ה' מתחלק לד"ו פרצופים, ד"ו, ד' ארבעת רגלי הכסא, ו' שש מעלות לכסא.

בדאי שסוד עליון יש שם, אבל
אמר לכם ברמז. שבעה הבלים
הם, ואשרי מי שלא נוטל את
שכרם בעולם הזה, והם
שפלוילים בבת שבע, והם בפסוק
הזה, הבל אחד, הבלים שנים,
הבל הבלים שלשה, הרי ששה,
הפל הבל - הרי שבעה, וכנגדם
שבעה שמות אבגית"ץ, אלו
שבעת ההבלים הם כפולים, כנגד
שבעת הנרות של המנורה,
כפולים, שנאמר בהם שבעה
שבעה מוצקות, (והם) שבע
הויות שנאמר בהן באמירה יהי
אור, והיה מיד, והלבושים של
אותם שבע הויות הם שבעה
שמות אבגית"ץ וחברוי, הבל
הוא להב, הבלים להבים,
ועליהם נאמר קול יהו"ה חוצב
להבות אש, ומי שמפיר את
ההבלים הללו, כשמוציא אותם
מפיו ומלבו, יודע לכוון בשכינה
העליונה, שכל ההבלים יוצאים
ממנה ומתלבשים בשכינה
התחתונה, שכוללת שבעה
שמות אבגית"ץ וחברוי, שהם
האותיות שבהן נבראו שמים
וארץ, שאלו תלויים באמירה
ואלו בעשיה, בסוד של אומר
ועושה מיד, ושבעת ההבלים
הללו הם כפולים, כנגד שבעה
נרות המנורה, כפולים, שנאמר
בהם שבעה ושבעה מוצקות
לנרות וגומר, (אלו באמירה ואלו בעשיה,
והם י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, אלו הם שבעה
ושבעה מוצקות).

(אשרי העם שיודעים להעלות
תפלות באמירה ובמעשה, ועליו
נאמר ואשים דברי בפיד וכו',
והרי פרשוה אל תקרי עמי אלא
עמי, בשתפות, כמו שנאמר בו
בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', כף
אתה בשתפות עמי, שבדבוריך נעשו שמים וארץ.
ועוד, הבל ה' לב, ה' מתחלק לד"ו פרצופים, ד"ו, ד' ארבעת רגלי הכסא, ו' שש מעלות לכסא.

אשרי הוא מי שיורש נשמה
מפסא הכבוד הכלול מעשרה
התקונים הללו, ועושה אותה
פסא ליהו"ה, שהשם של יהו"ה
שהוא בדרך אצילות, לתקן לו
האדם פסא לנשמתו, שפך
פרשוהו הקדמונים, כל הנשמות
גזורות מפסא הכבוד, ושם שורה
השכינה העליונה, ואין ה' בלי
י, ומשום כך פי יד על פס י"ה.

ו' שורה במטטרו"ן, וזהו רוח
השכלי שהוא אצילות, ה' שורה
באופן, וזו נפש השכלית בדרך
אצילות, שיש נשמה ורוח ונפש
שכלית ולא בדרך אצילות, אלא
נאמר בהן גזורות, והם פסא
ומלאך ואופן, אשריהם ישראל
שמעלים ההבלים של התפלות
בהם אל האותיות של הקדוש
ברוך הוא והשכינה העליונה
והתחתונה, ומשום זה יש הבל
אשר נעשה על הארץ, ויש הבל
של רשעים, שהם הבלים של
שקר, ונוטלים אותם מלאכי
חבלה, ונוטעים בהם רקיעים
וארצות של שקר, ועליהם נאמר
הבל המה מעשה תעתעים. קמו
כלם והשתטחו לפניו, ואמרו,
אלו לא באנו לעולם אלא לשמע
(את זה - די.)

גזרות אשר על ראשה, והן י"ה
יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, והשבע
כפולות בג"ד כפר"ת הם לבושים
להם, וכלם עולים מהלב לפה,
שבעה הבלים עולים, שבעה
יורדים להשקות אותם, ומשום
זה שבעה ושבעה מוצקות,
שלשה הם גנוזים למעלה,
שהלבושים שלהם אמ"ש, שהם
אש מים רוח, הרי הם עשרה
שעולים משלשים ושתיים
נתיבות, וכנגדם הם עשר

אמירות, ושלשים ושנים אלהים של בראשית - הרי ארבעים ושתיים. מהלב יוצאת אש, מכנפי
הראה - רוח, מן המוח - מים, והרוח אחוזה במים ואש ונעשה קול. כשאוחז במים נאמר בו

דברס"י, ו', (מלכים א' יט) שש מעלות לפסא, זבאה איהו מאן
דירית נשמתא מברס"י יקרא, כלילא מעשר תקונין אלין, ועביד
לה ברס"י ליהו"ה, דשמא דיהו"ה דאיהו בארע אצילות, לתקנא
ליה בורס"י בר נש לנשמתיה, דהכי אוקמוהו קדמאין, כל הנשמות
גזורות מפסא הכבוד, ותמן שריא שכונתא עלאה, ולית ה' בלא
י, ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על פס י"ה.

ו' שריא במטטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה'
שריא באופן, ודא נפש השכלית בארע אצילותא, דאית נשמה
ורוח ונפש שכלית ולא בארע אצילות, אלא אתמר בהון גזורות,
ואינון פסא ומלאך ואופן, זכאין אינון ישראל דסלקין הבלים
דצלותין בהון, לגבי אתונו דקודשא בריך הוא ושכינתא עלאה
ותתאה, ובגין דא (קהלת ה' יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ,
ויש הבל דרשעיא, דאינון הבלים דשקרא, ונטלין לון מלאכי
חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועליהו אתמר (ירמיה
י טו) הבל המה מעשה תעתועים, (כאן חסר), קמו כלהו ואשתטחו
קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא (ד').

(זכריה ד) **לגרות אשר על ראשה, ואינון י"ה יו"ד**
ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, ואינון שבע כפולות
בג"ד כפר"ת (דף קד ע"ב) **לבושין לון, וכלהו**
סלקין מלבא לפומא, שבע הבלים סלקין,
שבע נחתין לאשקאה לון, ובגין דא (זכריה
ד) **שבעה ושבעה מוצקות, תלת אינון גניזין**
לעילא, דלבושין דלהון אמ"ש, דאינון אש
מים רוח, הא אינון עשר דסלקין מל"ב
נתיבות, ואינון לקבליהו עשר אמירן, ול"ב
אלהי"ם דבראשית, הא מ"ב, מלבא נפיק
אשא, מכנפי ריאה רוחא, ממוחא מיא, ורוחא
אחיד במיא ואשא ואתעביד קול, כד אחיד
במיא אתמר ביה (תהלים כט ג) **קול יהו"ה על**
המים, כד אחיד באשא אתמר ביה (שם) **קול**

אמירות, ושלשים ושנים אלהים של בראשית - הרי ארבעים ושתיים. מהלב יוצאת אש, מכנפי
הראה - רוח, מן המוח - מים, והרוח אחוזה במים ואש ונעשה קול. כשאוחז במים נאמר בו

קול יהו"ה על המים, פֿשאוּחוּ
בְּאֵשׁ נֶאֱמַר בּוֹ קוֹל יְהוָה חֲצַב
לְהַבּוֹת אֵשׁ, פֿשאוּחוּ בְרוּחַ הוּא
רוּחַ חֲזַק מִפְּרַק הָרִים וּמִשְׁבַּר
סְלָעִים, וְעָלוּ נֶאֱמַר קוֹל יְהוָה
שׁוֹבֵר אַרְזִים.

וְשֵׁרֵשׁ נִקְדוּת הֵן פֿנְגֵד אַמ"ש,
וְהֵם חֲש"ק, זְהוּ שְׁפָתוֹב רַק
בְּאִבְתִּיד חֲשַׁק יְהוָה, וְהוּא
חֲל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, קַמ"ץ לִימִין,
קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם, וּכְשֵׁרוּחַ
אוּחוּ בּוֹ, שְׁהוּא חֲל"ם, נֶאֱמַר בּוֹ
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמַּיִם. הַשְׁב"א הוּא בְּאֵשׁ,
וּכְשֵׁאוּחוּת בּוֹ הַרוּחַ, הוּא רוּחַ
חֲזַק מִפְּרַק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים.
מִצַּד הַגְּבוּרָה שְׁהוּא קֶשֶׁה,
פֿשאוּחוּת בּוֹ הַרוּחַ, שְׁהוּא חֲל"ם
בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א, שְׁהֵם מִים וְאֵשׁ,
שְׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת שֵׁישׁ בְּהֵם יָד
יְמִין יָד שְׁמַאל, שְׁהֵם עֲשָׂרִים
וּשְׁמוֹנֶה פְּרָקִים, נֶאֱמַר בְּהֵם קוֹל
יְהוָה בְּפִחַ. כְּשֵׁהָרוּחַ הַזֶּה אוּחוּת
בְּעַמּוּד שֶׁל הָאֲמָצַע, נֶאֱמַר בּוֹ קוֹל
יְהוָה בְּהֶדֶר. כְּשֵׁאוּחוּת בְּשְׁתֵּי
שׁוֹקִים שְׁהֵם צַר"י, נֶאֱמַר בְּהֵם
קוֹל יְהוָה יְחוּלֵל אֵילוֹת, שְׁהֵם
שְׁנֵי עֲפָרֵי הָאֵילָה, שְׁנַיִם אַחִים,
אִישׁ בְּאַחֵיהוּ יִדְבְּקוּ.

וְכַאֵן סוּד הַיְבוּס, שְׁאֵם יִפֵּל אַחֵיו,
הָרִי הַשְּׁנַי שְׁיָקִים אוֹתוֹ, וְסוּד
הַדְּבָר - נִתְנַנֵּי שְׁמַמָּה כֹּל הַיּוֹם
דְּרו"ה, וְזֶה הו"ד, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ פִי
נִגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב, בְּכַף שְׁלוֹ,
הַשְּׁכִינָה הִיא דָוָה בְּגִלוּת, מִשׁוּם
שְׁפָרַח מִמֶּנָּה הִירָף שְׁהוּא ו' מִן
ה', וְהִיא נִשְׁאַרָה ד' שְׁלָה (דְּלָה).
קוֹל יְהוָה יְחִיל מִדְּבַר, זֶה חִיר"ק
וְזֶה צְדִיק, כְּשֵׁהָרוּחַ אוּחוּת בּוֹ,
הוּא יְחִיל מִדְּבַר, שְׁבַעָה קוֹלוֹת
פֿנְגֵד שְׁבַעָה שְׁמוֹת אַבְגִּית"ץ
וְכו'.

הַרוּחַ עוֹלָה בְּאוֹיר שְׁהוּא כְּתָר
עֲלִיזָן, אוֹיר קְדָמוֹן, הָאֵשׁ עוֹלָה

יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, פֶּד אַחִיד בְּרוּחָא
אִיהוּ (מ"א י"א) רוּחַ חֲזַק מִפְּרַק הָרִים וּמִשְׁבַּר
סְלָעִים, וְעָלִיָּה אֶתְמַר קוֹל יְהוָה שׁוֹבֵר אַרְזִים.

וְתַלְתָּ נְקוּדִין אֵינוֹן לְקַבֵּל אַמ"ש, וְאֵינוֹן
חֲש"ק, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים י טו) רַק
בְּאַבְתִּיד חֲשַׁק יְהוָה, וְאֵינוֹן חֲל"ם שְׁב"א
קַמ"ץ, קַמ"ץ לִימִינָא קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם,
וְכַד רוּחָא אַחִיד בֵּיה דְאִיהוּ חֲל"ם, אֶתְמַר
בֵּיה (בְּרַאשִׁית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמַּיִם, שְׁב"א אִיהוּ בְּאֵשׁ, וְכַד אַחִיד בֵּיה רוּחַ,
אִיהוּ רוּחַ חֲזַק מִפְּרַק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים,
מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְאִיהוּ תְּקִיף, פֶּד אַחִיד בֵּיה
רוּחָא דְאִיהוּ חֲל"ם בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א דְאֵינוֹן
מִיָּא וְאַשָּׁא, דְאֵינוֹן תְּרִין דְרוּעִין, דְאִית בְּהוֹן
יָד יְמִין יָד שְׁמַאל דְאֵינוֹן כ"ח פְּרָקִין, אֶתְמַר
בְּהוּ קוֹל יְהוָה בְּפִחַ, פֶּד הָאִי רוּחָא אַחִיד
בְּעַמּוּדָא דְאֲמָצַעִיתָא, אֶתְמַר בֵּיה קוֹל יְהוָה
בְּהֶדֶר, פֶּד אַחִיד בְּתִרִין שׁוֹקִין דְאֵינוֹן צַר"י,
אֶתְמַר בְּהוֹן קוֹל יְהוָה יְחוּלֵל אֵילוֹת, דְאֵינוֹן
תְּרֵי עוֹזְלֵי דְאֵיילָתָא, תְּרִין אַחִים אִישׁ בְּאַחֵיהוּ
יִדְבְּקוּ.

וְהָבֵא רְזָא דִיבוּס, דְאֵם יִפּוֹל אַחֵיו הָא תְּנַיִנָא
דִיּוֹקִים לִיָּה, וְרְזָא דְמִלָּה (אִיכָה א יג) נִתְנַנֵּי
שׁוּמְמָה כֹּל הַיּוֹם דְרו"ה, וְדָא הו"ד, דְאֶתְמַר
בֵּיה (בְּרַאשִׁית לֵב לג) פִּי נִגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב, בְּכַף
דִּילִיָּה, שְׁכִינְתָא דָוָה אִיהִי בְּגִלוּתָא, בְּגִין דְפָרַח
מִנִּיהּ יָרֵךְ דְאִיהוּ ו' מִן ה', וְאַשְׁתְּאַרְתָּ אִיהִי ד'
דִּילָה (דְּלָה), קוֹל יְהוָה יְחִיל מִדְּבַר דָּא חִיר"ק
וְדָא צְדִיק, פֶּד רוּחַ אַחִיד בֵּיה אִיהוּ יְחִיל
מִדְּבַר, שְׁבַע קְלִין לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁמֵהֶן אַבְגִּית"ץ
כו'.

רוּחַ סְלִיק בְּאוֹיר דְאִיהוּ פֶּתֶר עֲלָאָה אַוִּיר
קְדָמוֹן, אֵשׁ סְלִיק לְגַבֵּי ה' דְאִיהוּ אִימָא

אל ה' שהוא האם, ונעשית
אשה, המים עולה אל ה' ונעשה
ימים, וזו חכמה, וכך יורדים אל
הנצח והוד יסוד, המלכות היא
הפלי של כלם, והיא עפר
הפלוה מכלם, והיא הפלל של
כל האותיות שהם פלי לנקדות,
ועל שבעת הקולות הללו נאמר
וכל העם ראים את הקולת, ועל
שלשה גנזים אמר קול דברים
אתם שומעים, בת קול שכלם
שכינה תחתונה.

בא וראה, שלש נקדות הן,
חיר"ק חל"ם שור"ק, חלם, קוצו
של י' למעלה הוא חלם, הקוץ
של האות י' למטה הוא חיר"ק,
בתוך האמצע הוא שור"ק,
כשהם שלש כאחד, הן סגולתא,
והם שלשלת, והם שור"ק והם
סגו"ל.

בחר על חכמה ובינה הוא
סגולת"א, חל"ם על צר"י, סגו"ל
הוא נקדה תחת צר"י, חסד
גבורה, תפארת למטה, נצח הוד,
היסוד באמצע הוא שור"ק, וכך
כשתפארת באמצע, הוא
שלשלת. השב"א הוא שתי
נקדות, כשמתגברים מים על אש
או אש על מים, או כשהם יסוד
על מלכות, כל ספירה זו על גבי
זו בכל מקום הוא שב"א, וסוד
הדבר - את המאור הגדל ואת
המאור הקטן, כשהם שוים הם
היו צר"י, את שני המארת
הגדלים, וכל הנקדות הן דבור,
והאותיות הבל הכלים, שתלויים
מה"ה, והן אותיות גדולות
ואותיות קטנות, (הנקדות מ' בת קול
ודאי, הקולות הם מן ו', והם אותיות ונקדות),
והטעמים כלולים בהן, (הנקדות
מתלבשות במים בימין, שנאמר הרוצה להחכים
ידרים), האותיות מן ה' ה', הנקדות
מזן י', הטעמים מן ו', הנקדות
האותיות מתלבשות באש משמאל,

ואתעביד אשה, מים סליק לגבי י' ואתעביד
ימים, ודא חכמה, והכי נחתין לגבי נצח והוד
יסוד, מלכות מאנא דכלהו, ואיהי עפר כלילא
מפלהו, ואיהי כללא דכל אתון דאינון מאנא
לנקודין, ועל אלין שבע קלין אתמר (שמות כ
יה) וכל העם ראים את הקולת, ועל תלת גניזין
אמר (דברים ד יב) קול דברים אתם שומעים, בת
קול דכלהו שכינתא תתאה.

הא חזי תלת נקודין אינון, חירק חלם שירק,
חלם, קוצא די' לעילא איהו חלם, קוצא
דאת י' לתתא איהי חירק, גו אמצעיתא איהו
שורק, פד אינון תלת פחדא, אינון סגולתא
ואינון שלשלת ואינון שר"ק ואינון סגו"ל.

בחר על חכמה ובינה איהו סגולת"א חל"ם
על צר"י, סגו"ל איהו נקודה תחות
צר"י, חסד גבורה, תפארת לתתא, נצח הוד,
יסוד באמצעיתא איהו שירק, והכי כד תפארת
באמצעיתא איהו שלשלת, שב"א איהו תרין
נקודין, פד אתגבר מיא על אשא או אשא על
מיא, או פד אינון יסוד על מלכות, כל ספירה
דא על גבי דא בכל אתר איהו שב"א, ורזא
דמלה, את המאור הגדול ואת המאור הקטן,
פד אינון שוין הוו צר"י, את שני המאורות
הגדולים, וכל נקודין אינון דבור ואתון הבל
הכלים, דתליין מן ה"ה, ואינון אתון רברבן,
ואתון זעירן, (נקודין מ' בת קול ודאי, קלין אינון מן ו',
ואינון אתון ונקודין), וטעמי כלילן בהו, (נ"א נקודין
מתלבשין במינא בימינא, דאתמר הרוצה להחכים
ידרים), אתון מן ה' ה', נקודין מן י', טעמי
מזן ו', נקודין (דף קה ע"א) מתלבשין במינא
בימינא, דאתמר ביה הרוצה להחכים ידרים,
אתון מתלבשין באשא בשמאלא, ועלייהו
מתלבשות במים בימין, שנאמר בו הרוצה להחכים ידרים,

וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר קוֹל יְהוָה חִצְבַּ לְהַבּוֹת אֵשׁ, שְׁהֵם הַבָּלִים, הַטְּעָמִים מִתְּלַבְּשִׁים בְּאִוִּיר בְּאִמְצַע, וְהַטְּעָמִים הֵם מִצַּד הַפְּתֵר, וְהַנְּקֻדּוֹת מִצַּד הַחֲכָמָה, וְהָאוֹתוּת מִצַּד הַבִּינָה, (שְׁבִשְׁבִילָה) וּמִתְּלַבְּשִׁים בְּמִים אֵשׁ וְרוּחַ, שְׁהֵם חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, וְכֹף מִתְּלַבְּשִׁים בְּנִצּוּחַ הַיּוֹד יְסוּד, הַמְּלָכוֹת הַכְּלִי שֶׁל פֶּלֶם, פְּלוּלָה מִכָּלֵם.

הַיָּהּ הַפָּה שְׁמַמְנוּ יוֹצְאִים הַהַבָּלִים וְהַקּוֹלוֹת וְהַדְּבוּרִים, וְכֹלֵם נִכְלָלִים בָּהּ, וְהִיא הַלֵּב שְׁכָלֵם בּוֹ נִכְלָלִים, וּמִמְנָה יוֹצְאִים הַדְּפֵק שֶׁל הַרוּחַ לְכָל הָעוֹרָקִים שֶׁל הָרוּע. כְּשֶׁהַרוּחַ דוֹפֵק בְּמִים שֶׁהוּא לִימִין, נֹאמַר בּוֹ קוֹל דּוּדֵי דוֹפֵק פִּתְחֵי לִי אַחֻתִי, לְהַיָּא דְאַתְמַר בָּהּ (מִשְׁלֵי ז) אִמּוֹר לְחַכְמָה אַחֻתִי אַתְּ, וְכַד דְּפִיק לְשִׁמְאָלָא דְאִיהִי אִשָּׁא, אַתְמַר בָּהּ רַעֲיָתִי, דְּבִיָּה אַתּוּקַד בְּכַמָּה רְשָׁפִיִּים דְּאִינוּן שְׂרָפִיִּים, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שִׁיר ח ה) רְשָׁפִיהָ רְשָׁפִי אֵשׁ שְׁלֵהַבַת יָ"ה.

מִצַּד הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי יוֹנְתִי תַמְתִּי, מְשׁוּם שֶׁהִיא הַדְּרָגָה שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁנֹאמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְהַדְּפֵק שְׁלָה שֵׁם בְּמִשְׁקַל, לֹא עוֹלָה וְלֹא יוֹרֵד, שְׁבַמִּים יוֹרֵד אֶל הַצְּדִיק הַמְּעִין אֵלָיו בְּאַרְיִכוֹת, וְעוֹלָה בּוֹ בְּאַרְיִכוֹת שֶׁל תְּקִיעָה. בְּאֵשׁ הוּא הַדְּפֵק בְּשִׁבְרִים בְּשִׁבְרָה, וּבְעֵמוּד הָאִמְצָעִי יוֹרֵד (אַחַח) בְּשִׁנְיָהֶם שֶׁלְשָׁל"ת, בִּינוּנִי, וְזוֹ תְּרוּעָה, קוֹל דְּמָמָה דְקָה אֶל הַשְּׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה. תַמְתִּי, תָּם אוֹתוֹ הַדְּפֵק, מְשׁוּם שֶׁהִבְיָאוּ לָהּ בַחֲשָׁאֵי.

וּבְשִׁהֲשִׁינָה בְּגִלוֹת, נֹאמַר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, כְּשֶׁהִיא יִשְׁנָה אֵין בָּהּ דְּפֵק, מְשׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא הַקּוֹל, הַדְּפֵק שְׁלָה, הַתְּרַחֵק מִמְנָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב

אַתְמַר קוֹל יְהוָה חִצְבַּ לְהַבּוֹת אֵשׁ דְּאִינוּן הַבָּלִים, טְעָמִי מִתְּלַבְּשֵׁן בְּאִוִּירָא בְּאִמְצָעִיתָא, וְטְעָמִי אִינוּן מִסְטְרָא דְכֶתֶר, וְנִקְוֵדִין מִסְטְרָא דְחַכְמָה, וְאַתּוּן מִסְטְרָא דְבִינָה, (דְּבִנְיָה) וּמִתְּלַבְּשִׁין בְּמִיָּא אִשָּׁא וְרוּחָא, דְּאִינוּן חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, וְהִכִּי מִתְּלַבְּשִׁין בְּנִצּוּחַ הַיּוֹד יְסוּד, מְלָכוֹת מֵאֲנָא דְכְּלָהוּ, כְּלִילָא מִכְּלָהוּ.

אִיהִי פָּה דְּמִינָה הַבָּלִים נְפִיקִין וְקָלִין וְדְבוּרִין, פְּלָהוּ אַתְפְּלִילֵן בָּהּ, וְאִיהִי לֵב דְּכְלָהוּ בָּהּ אַתְפְּלִילֵן, וּמִינָה נְפִיקִין דְּפִיקוּ דְּרוּחָא לְכָל עֵרְקִין דְּדְרוּעָא, כַּד רוּחָא דְפִיק בְּמִיָּא דְאִיהִי לִימִינָא, אַתְמַר בִּיָּה (שִׁיר ה ב) קוֹל דּוּדֵי דוֹפֵק פִּתְחֵי לִי אַחֻתִי, לְהַיָּא דְאַתְמַר בָּהּ (מִשְׁלֵי ז) אִמּוֹר לְחַכְמָה אַחֻתִי אַתְּ, וְכַד דְּפִיק לְשִׁמְאָלָא דְאִיהִי אִשָּׁא, אַתְמַר בָּהּ רַעֲיָתִי, דְּבִיָּה אַתּוּקַד בְּכַמָּה רְשָׁפִיִּים דְּאִינוּן שְׂרָפִיִּים, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שִׁיר ח ה) רְשָׁפִיהָ רְשָׁפִי אֵשׁ שְׁלֵהַבַת יָ"ה.

מִסְטְרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא יוֹנְתִי תַמְתִּי, בְּגִין דְּאִיהִי דְרָגָא דְיַעֲקֹב דְאַתְמַר בִּיָּה (בְּרַאשִׁית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְדְפִיקוּ דִילִיָּה תַמָּן בְּמִשְׁקַל, לֹא סְלִיק וְלֹא נַחִית, דִּי בְּמִיָּא נַחִית לְגַבִּי צְדִיק נְבִיעֵו לְגַבִּיָּה בְּאַרְיִכוֹ, וְסְלִיק בִּיָּה בְּאַרְיִכוֹ דְתְקִיעָה, בְּאִשָּׁא אִיהִי דְפִיקוּ בְּשִׁבְרִים בְּתַבִּירוֹ, וּבְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא נַחִית (נ"א אַחִיד) בְּתַרוּיָהוּ שֶׁלְשָׁל"ת, בִּינוּנִי וְדָא תְּרוּעָה, קוֹל דְּמָמָה דְקָה לְגַבִּי שְׁכִינָתָא תְּתָאָה, תַמְתִּי, תָּם הֵהוּא דְפִיקוּ בְּגִין דְהִבְיָאוּ לָהּ בַחֲשָׁאֵי.

וְכַד שְׁכִינָתָא אִיהִי בְּגִלוֹתָא אַתְמַר בָּהּ (שִׁיר ה) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, כַּד אִיהִי יִשְׁנָה לִית בָּהּ דְפִיקוּ, בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהִי

נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוּב,
לָמָּה נֶאֱלַמְתִּי? מִיָּה, שֶׁהִיא
דוּמְיָה שְׁנַרְמֹז בְּאֱלֹהִים, שֶׁהוּא
שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, שְׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ דּוֹפֵק,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ רוּחַ אֱלֹהִים, מִשּׁוּם
שֶׁהַחֲשִׁיתִי מְטוּב, שֶׁהוּא קוֹל.
בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן נִשְׁאַרְתְּ בַּת יְחִידָה
בְּלִי קוֹל, וּמִשּׁוּם זֶה אֵין בַּת קוֹל
בְּגִלוּת, וּמִשּׁוּם שֶׁאֵין בַּת קוֹל
בְּגִלוּת, הֵבִיאוּ לָהּ בַּחֲשָׁאִי,
וּמִשּׁוּם זֶה הִתְפַּלְּהָ הִיא בַּחֲשָׁאִי.
אִף עַל גַּב שְׁפוּדוֹת גְּדוּלִים יֵשׁ
פָּאז, שְׁבַעִים פָּנִים יֵשׁ לַתּוֹרָה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן אֵין לָהּ דַּפֵּק, שֶׁהוּא
כְּמוֹ שֶׁהִנְקִדוֹת שְׁמֻנְקָדִים בְּדַפֵּק
הָאֲצָבָעוֹת שֶׁהֵן עֶשֶׂר, שְׁבָהֶם
מְנַקְדִים בְּדַפֵּק הַרוּחַ, וְהֵם
מְנַקְדִים בְּנִימִים שֶׁל כְּנֹר דָּוִד,
הַדַּפֵּק הוּא כְּמוֹ הַקּוֹל שֶׁעוֹלָה
בְּגוּזוֹן, כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה דַּפְקִים
שֶׁמִּסְתַּכֵּל הַרּוּפָא בְּדַפֵּק, עֲשֵׂה
דָּוִד עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגוּנִים בַּתְּהִלִּים.
אַרְבַּעָה הֵם, אַחֲוֵתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי
תַּמָּתִי, כְּנֶגֶד יְהוָה, וְעֲשָׂרָה
דַּפְקִים כְּנֶגֶד יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
הַדַּפֵּק יוֹצֵא מֵאֲזֵן שְׂמַאל שֶׁל
הַלֵּב, וְזוֹהִי רוּחַ צְפוֹנִית שֶׁהִיָּתָה
מִנְשַׁכַּת בְּכְנֹר דָּוִד שֶׁהִיא מְנַגֵּן
מֵאֲלִיו, וְכָל הַעוֹרְקִים וְהַוִּירִידִים
שֶׁל הַגּוּף שֶׁהֵם דַּפְקִים, הֵם (הַיּוֹ)
דוֹפְקִים מִן הַלֵּב, וְסוּד הַדְּבָר -
אֵל אֲשֶׁר יְהִיָּה שְׂמָה הַרוּחַ לְלַכַּת
יִלְכוּ.

הַכְּבֵד הוּא סְמַא"ל, הוּא עֶשׂו,
שֶׁאֵין בּוֹ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הַעוֹרְקִים
שֶׁלוֹ לֹא דוֹפְקִים, וּמִשּׁוּם זֶה אֵין
שְׂכִינָה שׁוֹרָה בְּאֲמוֹת הָעוֹלָם,
וּבְגִלוּת שֶׁהִסְתַּלְּקָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה
וְגוֹמֵר, אֵין דַּפֵּק בְּלֵב שֶׁהִיא
הַשְּׂכִינָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בָּהּ אֲנִי
יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, וְאֵין בַּת קוֹל בְּפִה
(שֶׁהִיא עוֹלָה). (שְׁבָה עוֹלָה) הַקּוֹל בְּרוּחַ

קוֹל דְּפִיקוֹ דִּילָה אַתְּרַחֵק מִיָּנָה, הֵדָא הוּא
דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים לט ג) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי
מְטוּב, לָמָּה נֶאֱלַמְתִּי, מִיָּה דְּאִיהוּ דוּמְיָה
דְּאַתְרַמִּיז בְּאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ ל"ב אֱלֹהִים
דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, דְּדַפִּיק רוּחָא דְקוּדְשָׁא
דְּאַתְמַר בֵּיה (בְּרֵאשִׁית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים, בְּגִין
דְּהַחֲשִׁיתִי מְטוּב דְּאִיהוּ קוֹל, בְּהַהוּא זְמַנָּא
אַשְׁתַּאַרְתְּ בַּת יְחִידָה בְּלֵא קוֹל, וּבְגִין דָּא לִית
בַּת קוֹל בְּגִלוּתָא, וּבְגִין דְּלִית בַּת קוֹל בְּגִלוּתָא
הֵבִיאוּ לָהּ בַּחֲשָׁאִי, וּבְגִין דָּא צְלוּתָא אִיהִי
בַּחֲשָׁאִי, אִף עַל גַּב דְּרִיזוֹן סְגִיָּאִין אִית הַכָּא,
שְׁבַעִין אַנְפִּין אִית לְאוּרִייתָא.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא לִית לָהּ דְּפִיקוֹ דְּאִיהוּ כְּגוּוֹנָא
דְּנִקְוִדִי דְּמְנַקְדִין בְּדַפִּיקוֹ דְּאַצְבָּעָאן
דְּאִינוּן עֶשֶׂר, דְּבַהוּן מְנַקְדִין בְּדַפִּיקוֹ דְּרוּחָא,
וְאִינוּן מְנַקְדִין בְּנִימִין דְּכְנֹר דְּדָוִד, דְּפִיקוֹ אִיהוּ
כְּגוּוֹנָא דְּקֵלָא דְּסִלִיק בְּנְגוּוֹנָא, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה
דְּפִיקִין דְּאַסְתַּפֵּל אֲסִיָּא בְּדַפִּיקוֹ, עַבְד דָּוִד
עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגוּנִים בַּתְּהִלִּים, אַרְבַּעָה אִינוּן (שִׁיר
ה ב) אַחֲוֵתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי לְקַבֵּל יְהוָה,
עֲשָׂרָה דְּפִיקִין לְקַבֵּל יוֹד הָא וְאוּ הָא, דְּפִיקוֹ
נְפִיק מֵאֲדָנָא שְׂמַאלָא דְּלַבָּא, וְדָא הוּא רוּחַ
צְפוֹנִי דְּהוּא מְנַשֵּׁב בְּכְנֹר דְּדָוִד דְּהוּא מְנַגֵּן
מֵאֲלִיו, וְכָל עַרְקִין וְוִירִידִי גּוּפָא דְּאִינוּן דְּפִקִין,
מְלַבָּא אִינוּן (ג"א הוּרָה) דְּפִקִין, וְרִזָּא דְּמִלָּה (יַחְזַקָּא
א יב) אֵל אֲשֶׁר יְהִיָּה שְׂמָה הַרוּחַ לְלַכַּת יִלְכוּ.

כְּבֵד הוּא סְמַא"ל הוּא עֶשׂו, דְּלִית בֵּיה רוּחָא
דְּקוּדְשָׁא, לֹא דְּפִקִין עַרְקִין דִּילִיָּה, וּבְגִין
דָּא לֹא שְׂרִיא שְׂכִינָתָא בְּאוּמִין דְּעֵלְמָא,
וּבְגִלוּתָא דְּאַסְתַּלַּק רוּחַ דְּקוּדְשָׁא, דְּאַתְמַר
בֵּיה (יִשְׁעִיָּה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְגו', לִית
דְּפִיקוֹ בְּלַבָּא דְּאִיהִי שְׂכִינָתָא, וּבְגִין דָּא אַתְמַר
בָּהּ (שִׁיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, וְלִית בַּת קוֹל

בתקיעה בארץ, ובשברים בשבר, ובתרועה שלשל"ת, קול בינונית, לא באריכות ולא בקצרה, בת קול היא קול דממה דקה קטנה, קול נמוך בחשאי, שהרי קול באשה ערוה, וכשיבא המשיח, יורדת עליו רוח הקדש, ומיד היא אומרת קול דודי דופק, הדפק עולה ויורד, עולה ה' העליונה אל ה', ויורדת ה' התחתונה אל ו', שהוא קרבן ליהו"ה, קרבן עולה ויורד.

וסוד הדבר - יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, באבא שהוא י' יסד הבת, שהיא ה' קטנה, שעליה נאמר ואביו שמר את הדבר, באם שהיא ה' העליונה כונן שמים, שהוא ו', והוא בן י"ה, וכשיהיו מתקרבים האותיות אב עם אם, בן עם בת, כל אחד עם בת זוגו, ה' העליונה (עולה) ל', ה' (התחתונה) יורדת לו'. זהו קרבן עולה ויורד. באותו הזמן ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, וסוד הדבר - עצם מעצמי ובשר מבשרי, עצם מעצמי זו י' עם ה', ובשר מבשרי זו ו' עם ה', ועל פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר.

ומשום זה כשעולה ה' אל י', נאמר בה זאת תורת העלה היא העלה, שהיא (שהיתה) עולה אל האב, וכשיורדת לבן, נאמר בה ואש המזבח תוקד בו, נשרפת בו בשלהבות של אהבה, וכך כשיורדת ו' אל ה'ה' שלה, וי' עולה אל ה'ה' שלה, באותו הזמן והנה מלאכי אלהיים עלים ויורדים בו. כל הדפקים הללו של שאר העורקים, וכך פרשוהו, עולים שנים ויורדים שנים, עולים שנים י"ה זה לזו, ויורדים שנים ו"ה זה לזו.

ויורדים בו, כל אליון דפיקין דשאר ערקין, והכי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין תרין, סלקין תרי י"ה דא לגבי דא, ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

בפומא (דהוה סלקא), (נ"א דבה סליק) קלא ברוחא בתקיעה באריכו, ובשברים בתבירו, ובתרועה שלשל"ת קלא בינונית לא באריכו ולא בקצירו, בת קול איהי קול דממה דקה זעירא, קלא נמוכה בחשאי, דהא קול באשה ערוה, וכד ייתי משיחא נחית רוחא דקודשא עליה, ומיד איהי אומרת קול דודי דופק, דפיקו סליק ונחית, סליק ה' עלאה (דף קה ע"ב) לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', דאיהו קרבן ליהו"ה, קרבן עולה ויורד.

ורזא דמלה (משלי ג'ט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, באבא דאיהו י' יסד ברתא דאיהי ה' זעירא, דעלה אתמר (בראשית לו יא) ואביו שמר את הדבר, באימא דאיהי ה' עלאה כונן שמים דאיהו ו', ואיהו בן י"ה, וכד יהון מתקרבין אתוון אב עם אם בן עם בת כל חד בבת זוגיה, ה' עלאה (סליק) לגבי י', ה' (תתאה) נחית לגבי ו', האי איהו קרבן עולה ויורד, בההוא זמנא (יחזקאל לו ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, ורזא דמלה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, עצם מעצמי דא י' עם ה', ובשר מבשרי דא ו' עם ה', (שם כד) ועל פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר.

ובגין דא פד סליק ה' לגבי י' אתמר בה (ויקרא יב) זאת תורת העולה היא העולה, דהיא (דהוה) סליקת לגבי אבא, וכד נחיתת לגבי ברא אתמר בה (שם ה) ואש המזבח תוקד בו, אתוקד ביה בשלהובין דרחימו, והכי כד נחית ו' לגבי ה' דיליה, וי' סליק לגבי ה' דיליה, בההוא זמנא (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהיים עולים

ויורדים בו, כל אליון דפיקין דשאר ערקין, והכי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין תרין, סלקין תרי י"ה דא לגבי דא, ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

ועוד עולים שנים - רוח ואש, שהם קולות, ועולים בדפק, ויורדים שנים - מים ועפר, שהם כבדים בדפק, והם מיכא"ל גבריאל נוריא"ל רפא"ל. מיכא"ל מים, גבריאל"ל אש, נוריא"ל רוח, רפא"ל עפר, ו' בראש, ה"ה בידיים, ו' בגוף, ה"ה ההבל עולה וההבל יורד, הבל עולה זו ה' עליונה שעולה ל', שהוא עשר אמירות, ובמה עולה? בקול שהוא ו'.

וההבל יורד זו ה' התחתונה שיורדת אליו ונעשית דבור, הקרבה של כל ההבלים וקול ודבור הוא פ"ה, שהוא בחשבון מיל"ה, פולל הכל, הוא קרבה של אדנ"י בעמוד האמצעי קרבן ליהו"ה, וזו השכינה התחתונה, והיא (והוא) היחוד של האותיות יהו"ה עם צדיק, שהוא אות הברית, ואשרי הוא מי שמקריב את האותיות הללו בתפלות, שהוא הקרבן של הקדוש ברוך הוא, שכינתו, בפיו, אשרי הוא מי שמיוחד אותם בקריאת שמע ובתפלתו, שהקרבה שלהם ודאי בעמוד האמצעי, היחוד שלהם בצדיק, ומי הוא שמיוחד הכל ומקרב הכל? עלת העלות.

בינתיים הנה זמן מודמן לו שהיה מאיר העולמות, רבי פנחס בן יאיר שמו, ואמר: רבי רבי, ודאי שקרבת ארבעת האותיות ויחודם בעמוד האמצעי, והקרבה והיחוד שלהם, כף הוא בצדיק, ובשתי דרגות מיוחדים אותם ישראל, בקריאת שמע של ערבית ושחרית, ומקרבים אותם בתפלת שחרית וערבית, וזה קרבן עולה ויורד, ה' עולה בעמוד האמצעי, ו' יורד בצדיק, אף על גב שהכל אמת, עולה ויורד ה' עם אות י', ה' עם אות ו'. מיד שאמר הדברים הללו, פרח.

ועוד סלקין תרי רוחא ואשא, דאינון קלין וסלקין בדפיקו, ונחתין תרי מיא ועפרא, דאינון כבדין בדפיקו, ואינון מיכא"ל גבריאל נוריא"ל רפא"ל, מיכא"ל מיא, גבריאל"ל אשא, נוריא"ל רוחא, רפא"ל עפרא, ו' ברישא, ה"ה בידין, ו' בגופא, ה"ה הבל סליק הבל נחית, הבל סליק דא ה' עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירן, ובמאי סליק בקלא דאיהו ו'.

והבל נחית דא ה' תתאה נחית לגביה ואתעבידת דבור, קריבו דכל ההבלים וקלא ודבורא איהו פ"ה, דאיהו בחושפן מיל"ה, פליל פלא, איהו קריבו דאדנ"י בעמודא דאמצעיתא קרבן ליהו"ה, ודא שכינתא תתאה, ואיהי (ואיהו) יחודא דאתון יהו"ה בצדיק, דאיהו אות ברית, וזפאה איהו מאן דקריב אתון אלין בצלותין, דאיהי קרבנא דקודשא בריך הוא שכינתא דיליה בפומי, זפאה איהו מאן דמיוחד לון בקריאת שמע ובצלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמודא דאמצעיתא, יחודא דלהון בצדיק, ומאן איהו דמיוחד פלא ומקרב פלא עלת העלות.

אדהכי הא סבא קא אזדמן ליה דהוה נהיר עלמין רבי פנחס בן יאיר שמיה, ואמר רבי רבי, ודאי קריבו דארבע אתון ויחודא דלהון בעמודא דאמצעיתא, וקריבו ויחודא דלהון הכי הוא בצדיק, ובתרין דרגין מיוחדין לון ישראל, בקריאת שמע דערבית ושחרית, ומקרבין לון בצלותא דשחרית וערבית, ודא קרבן עולה ויורד, ה' עולה בעמודא דאמצעיתא, ו' יורד בצדיק, אף על גב דכלא קשוט, עולה ויורד ה' באת י', ה' באת ו', מיד דאמר מלין אלין פרח.

אמר רבי שמעון לחבריא, זכאה חולקנא דעלאין ותתאין אינון באספמותא לסייע לך, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין דעלמא אינון בסיעתא דיליה, כמה דאוקמוה כל העולם כלו לא נברא אלא לצוות לזה, ואפילו שרפים וחיות ואופנים לא אתבריא אלא לסייעתיה, וכד בר נש אפיק הבלים ודבורים בצלותיה, כמה עופין פתחין גדפייהו ופימייהו לקבלא לון, הדא הוא דכתיב (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל פנפים יגיד דבר, ונטיל קודשא בריך הוא אלין מלין ובני בהון עלמין, דאתמר בהון (ישעיה טו כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, ורזא דמלה (שם נא טז) ואשים דברי בפיה ובצל ידי פסיתיה, לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. אל תקרי עמי אלא עמי בשתפות. בינתיים הרי הזקן יורד, פתח ואמר: אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מאהובי שהתרחק ממני, ולבי ער כשבא אלי. לכלה שהיתה נשואה לחתן והתרחק ממנה, נפלה בבית חליה, והתקבצו אליה כל הרופאים, ולא היו יכולים לדעת את המחלה שלה. רופא הקרטני היה שם שהיה מפיר בדפק, בעשרה מיני דפקים שצריך להתבונן בהם רופא, כנגד עשר אצבעות, ולא היו מפירים בחליה אלא הוא, שפמה משקים וריחות טובים מתפוחים, שנאמר בהם וריח אפך כתפוחים, וכמה משקים מעסים רמונים היו משקים אותה רופאים אחרים, ולא היו מועילים לה, עד שבא

אמר רבי שמעון לחבריא, זכאה חולקנא דעלאין ותתאין אינון באספמותא לסייע לך, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין דעלמא אינון בסיעתא דיליה, כמה דאוקמוה כל העולם כלו לא נברא אלא לצוות לזה, ואפילו שרפים וחיות ואופנים לא אתבריא אלא לסייעתיה, וכד בר נש אפיק הבלים ודבורים בצלותיה, כמה עופין פתחין גדפייהו ופימייהו לקבלא לון, הדא הוא דכתיב (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל פנפים יגיד דבר, ונטיל קודשא בריך הוא אלין מלין ובני בהון עלמין, דאתמר בהון (ישעיה טו כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, ורזא דמלה (שם נא טז) ואשים דברי בפיה ובצל ידי פסיתיה, לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. אל תקרי עמי אלא עמי בשותפו.

אדרכי הא סבא קא נחית פתח ואמר (שיר ה) אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מרחימאי דאתרחק מני, ולבי ער כד אתיא לגבי, לכלה דהות נשואה לחתן, ואתרחק מינה, נפלת בבי מרעא, ואתפנשו כל אסיין לגבה, ולא הוו יכלין למנדע מרעא דילה, אסיא קרטנא הוה תמן דהוה אשתמודע בדפיקו, בעשרה מיני דפיקין דבעי לאסתכלא בהון אסיא, לקבל עשר אצבעאן, ולא הוו אשתמודעאן במרעא דילה אלא הוא, דכמה משקין וריחין טבין מתפוחין, דאתמר בהון (שם טז) וריח אפך כתפוחים, וכמה משקין מעסים רמונים הוו משקין לה אסיין אחרנין, ולא הוו מהניין לה, עד דאתא (דהא)

ולא הוו מהניין לה, עד דאתא (דהא) אסיא קרטנא אסתפל בדפיקו דילה,

ש(זח) הַרְּפָא הַקְּרַטְנִי וְהַסְתַּכַּל
בְּדַפְק שְׁלֵה, וְהִיא נִכְרָה לְרֹפֵא,
וְאִמְרָה קוֹל דּוּדֵי דוּפְק, וְהוּא
אִמְר פִּתְחֵי לִי, פִּתְחֵי אֶת הָאוֹת
י', שְׁהִיא עֲשֶׂרָה מִינֵי דַפְק, קוֹל
דּוּדֵי דוּפְק זֶה ו', דוּפְק בִּשְׁעַר,
בְּשֵׁשֶׁת (הַדְּפָקִים) הַפְּרָקִים שֶׁל
הַזְּרוּעוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - יְדִיו גְּלִילֵי
זָהָב מְמֻלָּאִים בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַרְשִׁי
שׁ"ש, בְּשֵׁתֵי זְרוּעוֹת שֶׁשָּׁה
פְּרָקִים, וְכֻלָּם רְמוּזִים בְּמִלַּת
בְּרֵאשִׁית, שְׁהוּא בְּרֵ"א שִׁי"ת.

וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר פִּתְחֵי לִי בָאוֹת ב',
פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק, שְׁאוּ שְׁעָרִים
רְאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם
וַיִּבֵּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וַיִּמְשׁוּם זֶה
פִּתְחֵי לִי בָאוֹת ב', זֶה הַשְּׁעַר
לִיהו"ה, וְזוֹ הָאוֹת ב' מִן
בְּרֵאשִׁית. אַחֲוֵיתִי - בָּאוֹת א' מִן
בְּרֵאשִׁית. רַעֲיֵיתִי - בָּאוֹת ר' מִן
בְּרֵאשִׁית. יוֹנְתֵי - בָּאוֹת י'
מִבְּרֵאשִׁית. תִּמְתֵּי - בָּאוֹת ת' מִן
בְּרֵאשִׁית. שְׂרָאשִׁי - בָּאוֹת ש' מִן
בְּרֵאשִׁית. (נִמְלֵא טל, סוּד הַדְּבָר - יְהו"ה

אֲחִי, שְׁעוּלָה לַחֲשׁוֹן ט"ל). דְּבָר אַחַר
נִמְלֵא ט"ל, בְּאַלְהֵיִם, וְכֹוּ הִיא
מְלֵא"ה, בְּאַיְהָה מְקוּם? בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי שְׁהוּא הַשְּׁשִׁי, וְעַל רֵאשׁוּ
י', הַעֲטָרָה הַכְּלוּלָה מֵעֲשֶׂרָה, י'
הִיא טְפָה שְׁנַמְשַׁכְתָּ מִן הַמֶּחֱ אֶל
ה' אֲפִיקֵי מַיִם, ו' הַרוּחַ שִׁיּוּצָאֵת
מֵאֲזֵן שְׂמָאל, רוּחַ צְפוֹנִית שְׁהִיתָה
יוּצָאֵת מֵאֲזֵן שְׂמָאל שֶׁל הַלֵּב,
וְהִיתָה מְנַשְׁבֶּת בְּכַנּוֹר דּוּד, וְהִיא
מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, וְעַלֵּיו נֹאמַר קוֹל
דּוּדֵי דוּפְק, שְׁבֵרֵאשׁוּנָה אִמְרָה ה'
קְטָנָה אֲנִי יְשֵׁנָה מִן י"ה, עַד
שְׁהַתְּעוֹרֵר ו' אֲלֵי שְׁהוּא רוּחַ,
וּמִיד קוֹל דּוּדֵי דוּפְק בְּשֵׁשׁ
אוֹתִיוֹת מִבְּרֵאשִׁית, שְׁהֵם כְּנָגֵד
שֵׁשׁ הַתְּבוֹת שֶׁל הַיְחִיד, וְהֵן כְּנָגֵד
שֵׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית.

וְעוֹד, פִּתְחֵי לִי בְּיוֹם הַרְּאשׁוֹן,
שְׁהוּא יְמִין, שְׁעַלֵּיו נֹאמַר פִּתְחֵי אֶת יְדֶיךָ

וְאַיְהִי אֲשֶׁתְּמוֹדְעָא בְּאַסִּיָא, וְאִמְרָת (שם ה ב) קוֹל
דּוּדֵי דוּפְק, וְאַיְהוּ אִמְר פִּתְחֵי לִי, פִּתְחֵי לְאֵת
י' דְּאַיְהִי עֲשֶׂרָה מִינֵי דְּפִיקוּ, קוֹל דּוּדֵי דוּפְק
דָּא ו' דְּפִיק לְתַרְעָא, בְּשִׁית (דְּפִיקוֹן) פְּרָקִין
דְּדְרוּעִין, וְרִזָּא דְּמִלָּה (שם יד) יְדִיו גְּלִילֵי זָהָב
מְמוּלָּאִים בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַרְשִׁי שׁ"ש, בְּתַרְשִׁין
דְּרוּעִין שִׁית פְּרָקִין, וְכֻלָּהוּ רְמִיזוֹן בְּמִלַּת
בְּרֵאשִׁית דְּאַיְהוּ בְּרֵ"א שִׁי"ת.

וְעַלֵּיהוּ אִתְּמַר פִּתְחֵי לִי בָּאת ב', (תהלים קיח
ט) פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק, (שם כד ז) שְׁאוּ
שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֵּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וּבְגִין דָּא פִּתְחֵי לִי בָּאת ב', (שם
קיח ט) זֶה הַשְּׁעַר לִיהו"ה, וְדָא אֶת ב' מִן
בְּרֵאשִׁית, אַחֲוֵיתִי בָּאת א' מִן בְּרֵאשִׁית, רַעֲיֵיתִי
בָּאת ר' מִן בְּרֵאשִׁית, יוֹנְתֵי בָּאת י' מִבְּרֵאשִׁית,
תִּמְתֵּי בָּאת ת' מִן בְּרֵאשִׁית, שְׂרָאשִׁי בָּאת ש'
מִן בְּרֵאשִׁית, (נִמְלֵא טל, רִזָּא דְּמִלָּה יְהו"ה אֲחִי דְּפִלִּיק
לַחֲשׁוֹן ט"ל). דְּבָר אַחַר נִמְלֵא ט"ל בְּאַלְהֵיִם,
וּבִיָּה אִיְהִי מְלִיא"ה, בְּאֵן אֶתְר בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה
דְּאַיְהוּ שְׁתִּיתָאָה, וְעַל רִישִׁיָּה י' עֲטָרָה כְּלִילָא
מֵעֲשֶׂרָה, י' אִיְהִי טְפָה דְּאַתְּמִשְׁכַּת מִן מוֹחָא
לְגַבֵּי ה' אֲפִיקֵי מַיִם, ו' רוּחָא דְּנְפִיק מֵאֲזֵן
שְׂמָאלָא, רוּחַ צְפוֹנִית דְּהוּה נְפִיק מֵאֲזֵן
שְׂמָאלָא דְּלְבָא, וְהוּה מְנַשֵּׁב בְּכַנּוֹר דְּדוּד וְהוּה
מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, וְעַלֵּיהּ אִתְּמַר קוֹל דּוּדֵי דוּפְק,
דְּבִקְדָמִיתָא אִמְרָת ה' זְעִירָא אֲנִי יְשֵׁנָה מִן י"ה,
עַד דְּאַתְעַר ו' לְגַבֵּי דְּאַיְהוּ רוּחַ, וּמִיד קוֹל דּוּדֵי
דוּפְק בְּשִׁית אֲתוּוֹן מִן בְּרֵאשִׁית, דְּאַיְנוּן לְקַבֵּל
שִׁית תִּיבִין דִּיְחוּדָא, וְאַיְנוּן לְקַבֵּל שִׁית יוֹמֵי
בְּרֵאשִׁית.

וְעוֹד פִּתְחֵי לִי בְּיוֹמָא קְדָמָאָה דְּאַיְהִי יְמִינָא,
דְּעַלֵּיהּ אִתְּמַר (שם קמה טז) פִּתְחֵי אֶת יְדֶיךָ

שְׁהוּא יְמִין, שְׁעַלֵּיו נֹאמַר פִּתְחֵי אֶת יְדֶיךָ וּמְשִׁבֵּעַ לְכָל חַי רְצוֹן, יְדִיךָ יוֹדִיךָ, זֶו י' שְׁהִיא לְיְמִין,

אָחוּתִי בְיוֹם הַשְּׁנִי, שְׁשָׁם ה',
יִוְנָתִי בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שְׁשָׁם ו',
שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל בְּיוֹם הַרְבִּיעִי
(הַשְּׁלִישִׁי), שֶׁהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל יו"ד
ה"א וּא"ו, שֶׁהוּא חֲשֹׁבֵן ט"ל,
וְזֶהוּ גוּף וּבְרִית שְׁנַחֲשָׁבִים אֶחָד
בְּחֲשֹׁבֵן, שֶׁהוּא וּא"ו שְׁעוּלָה
אֶחָד, ו' הַעֲלִינָה - הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, ו' הַתַּחְתּוּנָה - צִדִּיק,
א' מְרָאָה עַל שְׁנֵיהֶם שֶׁהֵם אֶחָד.
קְנֻצוֹתָיו, אֵלּוּ שֵׁשׁ קְצוּוֹת שֶׁהֵן
ה"א, שֶׁשָּׁה פְּרָקִים שְׁכֹלָלִים
בְּשִׁתֵּי שׁוּקִים, שֶׁהֵם יוֹם חֲמִישִׁי
וְיוֹם שְׁשִׁי, שְׁעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר שׁוּקִיו
עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, רְסִיסֵי לַיְלָה - זו
הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוּנָה הַפְּלוּלָה
מִיּוֹד ה"א וּא"ו ה"א, וְלָמָּה
נִקְרָאת לַיְלָה? שֶׁהִיא לַיִל שֶׁבֶת
לַיִל שְׁמוּרִים, שֶׁהִיא וְדָאֵי
לִיהוּ"ה, בְּהוֹצִיאוּ אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם. וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה -
בְּמִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר - בְּתוֹרָה,
שְׁנֵאֲמַר בֵּה הַתַּאֲנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה,
שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּשִׁלְשִׁים
וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה,
בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִיִּים שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, בְּל"ב שֶׁהוּא ב'
מִן בְּרָאשִׁית וְל' מִלְּעֵינִי כֹל
יִשְׂרָאֵל. וְהַגְּפָנִים סִמְדָר נִתְּנוּ רִיחַ
- אֵלּוּ בְּעֲלֵי מִצּוֹת. קוּמִי לָךְ
רַעֲיָתִי יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ - בְּתוֹרָה
שְׁבַכְתָּב, יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ - בְּהִלְכָּה
בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פָּה. וְעוֹד, אֲנִי
יִשְׁנָה - בְּשִׁלְשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים
וּחֲמֵשׁ מִצּוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה
כְּחֲשֹׁבֵן אוֹתִיוֹת יִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר
- בְּמֵאֲתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה
מִצּוֹת עֲשֵׂה כְּחֲשֹׁבֵן וְלִבִּי וְר'
מֵעַר, רִמְזָ שְׁנִתְּנוּ מִימִין וּמִשְׁמָאל.
מַה זֶה ע' מִן עַר שֶׁהוּא בְּתוֹסַפֶּת?
זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁנֵאֲמַר בּו
עֵין יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי

וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן, יְדִיךָ יוֹדִיךָ, דָּא י'
דְּאִיהוּ לִימִינָא, אָחוּתִי בְיוֹמָא תְּנִינָא דְתַמָּן
ה', יוֹנָתִי בְיוֹמָא תְּלִיתָאָה דְתַמָּן ו', שְׂרָאשִׁי
נִמְלֵא טַל בְּיוֹמָא רְבִיעָאָה (ג"א תְּלִיתָאָה), דְּאִיהוּ
כְּלָלָא דְיו"ד ה"א וּא"ו דְּאִיהוּ חוֹשְׁבֵן ט"ל,
וְדָא אִיהוּ גוּפָא וּבְרִית דְּחֲשִׁבִינָן חַד בְּחֲשֹׁבֵן,
דְּאִיהוּ וּא"ו דְּסָלִיק אֶחָד, ו' עֲלָאָה עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, ו' תַּתָּאָה צִדִּיק, א' אֶחָזִי עַל
תְּרוּיָהוּ דְּאִינוּן חַד.

קְנֻצוֹתָיו אֵלּוּן שִׁית קְצוּוֹת דְּאִינוּן ה"א, שִׁית
פְּרָקִין דְּכִלְיָלָן בְּתַרִּין שׁוּקִין, דְּאִינוּן
יוֹם חֲמִישִׁי וְיוֹם שְׁשִׁי, דְּעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (שיר
ח טו) שׁוּקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, רְסִיסֵי לַיְלָה דָּא
שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה כְּלִילָא מִיּוֹד ה"א וּא"ו
ה"א, וְאֲמַאי אֶתְקַרִּיאת לַיְלָה, דְּאִיהִי לַיִל
שֶׁבֶת לַיִל שְׁמוּרִים, דְּאִיהִי וְדָאֵי לִיהוּ"ה,
בְּהוֹצִיאוּ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְעוֹד אֲנִי
יִשְׁנָה בְּמִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר בְּאוּרִייתָא, דְּאֶתְמַר
בֵּה (שם ב ג) הַתַּאֲנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה, דְּאִינוּן
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה,
בְּל"ב אֱלֹהִיִּים דְּעוֹבְדָא (דף קו ע"ב) דְּבְּרָאשִׁית,
בְּל"ב דְּאִיהוּ ב' מִן בְּרָאשִׁית ל' מִן לְעֵינִי
כֹל יִשְׂרָאֵל, (שיר ב ג) וְהַגְּפָנִים סִמְדָר נִתְּנוּ
רִיחַ אֵלּוּן בְּעֲלֵי מִצּוֹת, קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי
יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ קוּמִי לָךְ בְּאוּרִייתָא דְּבַכְתָּב,
יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ בְּהִלְכָּה אוּרִייתָא דְּבַעַל פָּה,
וְעוֹד אֲנִי יִשְׁנָה בְּתֵלֶת מֵאָה וּשְׁתַּיִן וּחֲמֵשׁ
פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, כְּחוֹשְׁבֵן אֲתוּוּן יִשְׁנָה,
וְלִבִּי עַר בְּרַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה כְּחֲשֹׁבֵן
וְלִבִּי וְר' מֵעַר, רִמְזָ דְּאֶתִּיָּהִבוּ מִימִינָא
וּמִשְׁמָאלָא, מֵאִי ע' מִן עַר דְּאִיהוּ בְּתוֹסַפֶּת,
דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּאֶתְמַר בֵּיה (דברים לג

כח) עֵין יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּכִלְיָל פְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה וְלֹא

תַּעֲשֶׂה. דַּאֲתִיְהִיבּוּ מִימִינָא וּמִשְׂמַאלָא מִצּוּרֵי שְׁמַיָּהּ וְלֹא בְּמַעֲסָהּ.

שְׁנַתְנוּ מִיָּמִין וּמִשְׂמַאל בּוּ הֵם כְּלוּלִים.

וְעוֹד, קוּל דְּדוּדֵי דּוּפֶק, זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁהוּא תוֹרָה פּוֹלֵל תְּרִי"א, שְׁנַתְנָן מִשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁשִׁים הָאָב וְהָאֵם שֶׁהֵם י"ה, וּבָהֶם הַשְּׁתֵּלִם תּוֹרָה שֶׁהוּא ו' כּוֹלֵל תְּרִי"ג, ה' תַּחְתּוּנָה, תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה כְּלוּלָה מְכַל הָאוֹתִיּוֹת, וּבָהּ הַשְּׁתֵּלִם יְהו"ה.

וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה, שְׁנִיָּה וְדַאי לַחֲכֻמָּה שֶׁהִיא י', כְּשֶׁהִתְרַחַק מִמֶּנִּי אֲהוּבִי שֶׁהוּא ו', וְסוּד הַדְּבָר - יְהו"ה בְּחֻכְמָה יִסַּד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. בְּחֻכְמָה, שֶׁהוּא אָב י', יִסַּד הַבַּת שֶׁהִיא אֶרֶץ, ה' קִטְנָה - הָאֶרֶץ וְדַאי, כּוֹנֵן שָׁמַיִם זֶה ו', בְּתַבּוּנָה - זֶה הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁבִינָה נִקְרָאת לְמַעְלָה כְּשֶׁהִיא עִם בְּעֵלָה, וְתַבּוּנָה נִקְרָאת לְמַטָּה כְּשֶׁהִיא עִם ו' שֶׁהוּא בֵּן, ו' וְת' שֶׁהוּא תַּפְאֶרֶת, נִשְׁאֶרֶת הִיא ה' עִמוּ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהָאוֹת י' הִיא עִם הָאֵם וְהִיא מְרַחֶקֶת מִמֶּנָּה, נֹאמֵר בַּהּ אֲנִי יִשְׁנָה (וְהִיא שְׁנִיָּה לָהּ).

וְעוֹד יִשְׁנָה, בְּגִלוֹת, שְׁלֹא דוּפֶק בָּהּ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁיֵּכָא בְּעֵלָה, קוּל דְּדוּדֵי דּוּפֶק, שֶׁהוּא ו', הָאֲהוּבִי שְׁלָה, רוּחַ צְפוֹנִית יוֹצֵאת אֵלֶיהָ שְׁנוֹשֶׁבֶת בְּכַנּוּר דָּוִד, וְרוּחַ דְּרוּמִית מִצַּד הַיָּמִין, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַיָּמִים, שֶׁהֵם מִים מִצַּד הַחֹסֶד שְׁשִׁים חֻכְמָה.

וּבְזִמְנָן שְׁתַּבֵּא הַגְּאֻלָּה, הַדְּפֶק עוֹלָה וְיוֹרֵד כְּמוֹ שֶׁהַקְּרִיבָן עוֹלָה וְיוֹרֵד, עוֹלָה ה' הַעֲלִיּוֹנָה לִי, וְיוֹרֵדֶת ה' תַּחְתּוּנָה לוֹ, וְיָמָה שְׁהִיָּה יְהו"ו חוֹזֵר לְהִיּוֹת יְהו"ה, הָאָב עִם הָאֵם, הַבֵּן עִם הַבַּת, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַנְּבִיא כֹּה אָמַר יְהו"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְמָה בְּחֻכְמָתוֹ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּרָה בְּגְבוּרָתוֹ, שְׁשִׁים

קוּל דְּדוּדֵי דּוּפֶק דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דַּאֲתִיְהִיבּוּ תוֹרָה פּוֹלֵל תְּרִי"א, מְתַרִין דְּרוּעִין דְּתַמָּן אַבָּא וְאִמָּא דַּאֲינוּן י"ה, וּבְהוֹן אֲשַׁתְּלִים תוֹרָה דַּאֲתִיְהוּ ו' פּוֹלֵל תְּרִי"ג, ה' תַּתָּאָה אוֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה פּוֹלֵלָא מְכַלְהוּ אַתּוּוֹן, וּבָהּ אֲשַׁתְּלִים יְהו"ה.

וְעוֹד אֲנִי יִשְׁנָה, שְׁנִיָּה וְדַאי לַחֲכֻמָּה דַּאֲתִיְהִי י', כִּד אֲתַרְחַק מִיָּנִי רַחֲמַי דַּאֲתִיְהוּ ו', וְרִזָּא דְּמִלָּא (מְשַׁלֵּי ג יט) יְהו"ה בְּחֻכְמָה יִסַּד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, בְּחֻכְמָה דַּאֲתִיְהוּ אַבָּא י', יִסַּד בְּרֵתָא דַּאֲתִיְהִי אֶרֶץ, ה' זְעִירָא הָאֶרֶץ וְדַאי, כּוֹנֵן שָׁמַיִם דָּא ו', בְּתַבּוּנָה דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּבִינָה אֲתַקְרִיאת לְעִילָא כִּד אִיְהִי עִם בְּעֵלָה, תַּבּוּנָה אֲתַקְרִיאת לְתַתָּא כִּד אִיְהִי עִם ו', דַּאֲתִיְהוּ בֵּן, ו' וְת' דַּאֲתִיְהוּ תַּפְאֶרֶת, אֲשַׁתְּאֶרֶת אִיְהִי ה' עֲמִיָּה, וּבָהּ הוּא זְמַנָּא דָּאֵת י' אִיְהוּ עִם אִימָא, וְאִיְהוּ מְרַחַק מִיָּנִי, אֲתַמַּר בַּהּ אֲנִי יִשְׁנָה (וְאִיְהִי שְׁנִיָּה לָהּ).

וְעוֹד יִשְׁנָה בְּגִלוֹתָא, דְּלֹא דְּפִיק בָּהּ, וּבָהּ הוּא זְמַנָּא דִּיִּתִּי בְּעֵלָה, קוּל דְּדוּדֵי דּוּפֶק דַּאֲתִיְהוּ ו' רַחֲמֵי דִּילָהּ, רוּחַ צְפוֹנִית נְפִיק לְגַבָּהּ דְּנִשְׁיב בְּכַנּוּר דָּוִד, וְרוּחַ דְּרוּמִית מְסַטְרָא דִּימִינָא, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַיָּמִים, דַּאֲינוּן מִים מְסַטְרָא דְּחֹסֶד דְּתַמָּן חֻכְמָה.

וּבְזִמְנָא דִּיִּתִּי פּוֹרְקָנָא, דְּפִיקוּ סְלִיק וְנַחֲתִית כְּגוֹוֹנָא דְּקִרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד, סְלִיק ה' עֲלָאָה לְגַבִּי י', וְנַחֲתִית ה' תַּתָּאָה לְגַבִּי ו', וְיָמָה דִּהְוָה יְהו"ו, אֲתַחְזֵר יְהו"ה, אַבָּא עִם אִימָא, בְּרָא עִם בְּרֵתָא, וּבְגִין דָּא אָמַר נְבִיאָה (יְרַמְיָה ט כב) כֹּה אָמַר יְהו"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְמָה בְּחֻכְמָתוֹ, דַּאֲתִיְהוּ לִימִינָא בְּזִמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שֶׁהוּא לִימִין בְּזִמְנָן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחַק מִשְׁכִּינָתוֹ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּרָה בְּגְבוּרָתוֹ, שְׁשִׁים

גבורה בצפון ושם העשר, זהו שכתוב מצפון זהב יאתה, ובשביל זה אל יתהלל עשיר בעשרו, (שם לצפון, שנאמר מצפון זהב יאתה), בזמן שהאות ו' מרחקת מה' שלה, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידוע אותי כי אני יהו"ה וגומר, כשיהיה יהו"ה פראוי, כל אות עם חברתה, זהו שכתוב עצם מעצמי וכשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת.

על פן יעזב איש את אביו ואת אמו, זו חכמה, אביו, וכינה - האם, זהו שכתוב כי אם לבינה תקרא, ודבק באשתו זה ו' הבן, ואחר שנדבק באשתו שהיא ה', והיו לבשר אחד, וזהו קרבן עולה ויורד, קרבן - קרבת האותיות שמתקרבות י' עם ה', ו' עם ה', ומשום זה קרבן ליהו"ה, שמתקרבת אשה לבעלה. זהו שכתוב אדם כי יקריב מכם קרבן ליהו"ה, מה זה אדם? זה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהיא התקרבות האותיות, ומי קרב לאותיות? זה עלת על כל העלות. באותו זמן הדפק עולה ויורד מארבעה דפקים לעשרה, הדפק של ארבע אותיות עולה באש רוח ויורד במים ועפר, וסוד הדבר - והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, עולים שנים וירדים שנים, והם מים קמ"ץ, שב"א אש, חל"ם רוח, שור"ק עפר, הפלי של פלם, משום שקמ"ץ שהוא מים י', בו עולה ה' שהיא לשמאל, שהיא שב"א אש, ולמה עולה ה' בקמ"ץ? משום ששם י' שהיא חכמה, כמו שבארוהו הרוצה להחפים ידרים, ויהיו י"ה בימין. ה' היא עם האב, והיא ארץ.

מרחקא משכינתיה, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, דתמן גבורה בצפון ותמן עותרא, הדא הוא דכתיב (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, ובגין דא ואל יתהלל עשיר בעשרו, (תמן לצפון שנאמר מצפון זהב יאתה), בזמנא דאת ו' מרחקא מה' דיליה, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידוע אותי כי אני יהו"ה וגומר, כד יהא יהו"ה פדקא יאות כל אות בחברתה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי וכשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת.

על פן יעזב איש את אביו ואת אמו, דא חכמה אביו, וכינה אמו, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) כי אם לבינה תקרא, ודבק באשתו דא ו' בן, ולבתר דאתדבק באתתיה דאיהו ה' והיו לבשר אחד, ודא איהו קרבן עולה ויורד, קרבן קריבו דאתוון דמתקרבין י' עם ה' ו' עם ה', ובגין דא קרבן ליהו"ה, דאתקרבת אתתא לבעלה, הדא הוא דכתיב (ויקרא א ב) אדם כי יקריב מכם קרבן ליהו"ה, מאי אדם דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו קריבו דאתוון, ומאן קריב (דף קו ע"א) לגבי אתוון, דא עלת על כל העלות. בהוא זמנא דפיקו נחית וסליק מארבע דפיקין לעשר, דפיקו בארבע אתוון, סליק באשא ורוחא, ונחית במיא ועפרא, ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים וירדים בו, עולים תרי וירדים תרי, ואינון מים קמ"ץ, שב"א אש, חל"ם רוח, שור"ק עפר מאנא דכלהו, בגין דקמ"ץ דאיהו מים י', ביה סליק ה' דאיהי לשמאלא דאיהי שב"א אש, ואמאי סליק ה' בקמ"ץ, בגין דתמן י' דאיהי חכמה, כמה דאוקמוהו הרוצה להחפים ידרים, ויהוון י"ה

יורדת לשמאל ששם הרוח שהוא חל"ם, שהוא רוח שנושב באזן שמאל של הלב, ויהיו ו"ה בשמאל פנגד הלב. באותו זמן, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כר הנביאים מתנהגים אחריו, כעורקי הלב שכלם מתנהגים אחר רוח הלב, ומה הוא שמ"ה? זה מש"ה, שנאמר בו הולך אל דרום וסובב אל צפון וגומר. ואחר שעולים שנים ויורדים שנים, עולים (ארבעה) דפקים לעשרה, כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א. באות י' עולה ה', ובאות ו', ה' השניה בא' עולה י', שהוא בעשר אצבעות הידים ובעשר אצבעות הרגלים, כל האותיות עולות בוא"ו שהוא אח"ד, כחשבון אר"ן, שהיא שכניה, עולה לנקודות לחשבון קטן של חנוך, קמץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב"י י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (מהו שורק? הוא אר"ן) לחשבון קטן של חנוך, וזהו החשבון לכל הנקודות לחשבון קטן.

אמר לו: והרי האותיות של יהו"ה, שהן קרפן עולה ויורד, מי עולה בראשונה ומי יורד? ו' יורדת בראשונה אל ה', ואחר כך עולה י' אל ה' העליונה, שפך פרשוה בעלי המשנה, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא יכנס י' בה' העליונה, שהיא ירושלים של מעלה, עד שתפנס ו' בה', שהיא ירושלים של מטה. בינתיים הנה זקן הזקנים יורד, ואמר: רבי רבי, הרי הפלה היא בבית חליה מאהובת, צריך להעיר בדפק שלה יותר, שהרי קול דודי דופק, קול אהובה דופק אליה בחזק רב לארבעה צדדים,

בימינא, ה' איהי עם אבא, ואיהי אר"ן, נחית לשמאלא דתמן רוחא דאיהו חל"ם, דאיהו רוח דנשיב באזן שמאלא דלבא, ויהו ו"ה בשמאלא לקבל לבא, ביהו זמנא (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כר נביאיא מתנהגין אפתייה, כעורקין דלבא דמתנהגין פלהו בתר רוחא דלבא, ומאי ניהו שמ"ה דא מש"ה, דאתמר ביה (קהלת א) הולך אל דרום וסובב אל צפון וגומר, ולבתר דסלקין תרין ונחתין תרין, סלקין (ארבע) דפיקין לעשרה, כגוונא דא יוד הא ואו הא, באת י' סליק ה', ובאת ו' ה' תניינא, בא' סליק י', דאיהו בעשר אצבעאן דידין ובעשר אצבעאן דרגלין, כל אתוון סלקין בוא"ו דאיהו אח"ד, כחשבון אר"ן, דאיהו שכנתא, סליקת לנקודי לחושבון זעיר דחנוך, קמץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב"י י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (נ"א מאי ניהו שורק איהו אר"ן), לחושבון זעיר דחנוך, והאי איהו חושבון לכל נקודין לחושבון זעיר.

אמר ליה והא אתוון דיהו"ה דאינון קרפן עולה ויורד, מאן סליק בקדמיתא ומאן נחית, ו' נחית בקדמיתא לגבי ה', ולבתר סליק י' לגבי ה' עלאה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא ייעול י' בה' עלאה דאיהי ירושלים דלעילא, עד דיעול ו' בה' דאיהי ירושלים דלתתא.

אדהכי הא סבא דסבין קא נחית, ואמר רבי רבי, הא פלה איהי בבי מרעא מרחימא, צריך לאתערא בדפיקו דילה יתיר, דהא קול דודי דופק, קול רחימא, דפיק

לְגַבְיָהּ בְּתַקִּיפוֹ סִגְיָה לְאַרְבַּע סְטָרִין, הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב כּה (יחזקאל לז ט) אָמַר יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
 בְּאֵי הַרוּחַ, מִסְטָרָא דְאִוִּיר קְדַמָּא דְאִיהוּ
 קְדַמּוֹן עַל כֹּלָּא, דְּפִיקוּ דְרוּחָא אִיהוּ לַח,
 מִסְטָרָא דְחַכְמָה אִיהוּ קַר, מִסְטָרָא דְאִימָא
 אִיהוּ בְּחַמִּימוֹ סִגְיָה, בְּגִין דְאִוִּיר קְדַמָּא נְטִיל
 בְּעַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא וְנְטִיל בְּצַדִּיק, וְחַכְמָה
 דְאִיהוּ קַר נְטִיל בְּחֶסֶד וְנִצְחָה, וְאִימָא דְאִיהוּ
 חַמִּימָא נְטִילת בְּגְבוּרָה וְהוּד, וּמִסְטָרָא
 דְשְׂכִינְתָא תַתָּא אִיהוּ יִבֶּשׁ, דְאִיהוּ אַרְץ,
 דְאִתְמַר כּה (בראשית א י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבֶּשֶׁת
 אֶרֶץ, וְהָא אֵינוֹן אַרְבַּע וְסִלְקִין לַעֲשֹׂר, כְּגוֹנוֹנָא
 דְאַרְבַּע אַתּוּן דְאֵינוֹן יְהוָה, דְסִלְקִין לַעֲשֹׂר
 יוֹד הָא וְאוּ הָא.

וְלִתְתָא מִיכָא לְגַבְרִיא לְנוּרִיא לְרַפָּא לְ
 אֵינוֹן לְבוּשֵׁין לְאַרְבַּע רוּחוֹן, דְאִתְמַר
 כּה (ישעיה יא ב) רוּחַ יְהוָה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה,
 רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה,
 רוּחַ יְהוָה דָּא אִוִּיר קְדַמָּא, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה
 תְרִין סְפִירָן אַבְתְּרִיה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה יְמִינָא
 וְשְׂמָאלָא, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה דָּא עַמּוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא וּמַלְכוּת.

וְהַרְיָחוּ בִירְאַת יְהוָה דָּא רִיחַ נִיחַח, וּמֵאֵי
 נִיחַחוּ רִיחַ נִיחַח דָּא צַדִּיק דְבִיהַ נִיחַחָא,
 דְנַח אִישׁ צַדִּיק, אִשָּׁה לִיהוּהָ דָּא נִצַּח וְהוּד,
 עַלִּיהוּ אִתְמַר (במדבר כח ב) אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי
 לְאִשִּׁי, אִשִּׁי יְהוָה אִתְקְרִיא, עַלִּיהוּ
 אִתְמַר (שיר ב ה) סִמְכוּנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת, (ישעיה כד טו) עַל
 כֵּן בְּאוּרִים כְּפָדוּ יְהוָה, (שיר ז ט) וְרִיחַ אִפְּךָ
 כְּתַפּוּחִים, (משלי כה יא) תַפּוּחֵי זֶהָב כְּמִשְׁכֵּי
 כֶּסֶף, וְאֵינוֹן תְּרֵי אֹפְנֵי הַמְרַכְּבָה, דְתִלְת דְרָגִין
 אֵינוֹן, שְׂרָפִים וְחִיּוֹת וְאֹפְנֵי קַדְשׁ, שְׂרָפִים
 תְרִין דְרוּעִין יְמִינָא וְשְׂמָאלָא, חִיּוֹת גּוּפָא וּבְרִית, אֹפְנֵים תְרִין (קד קז)

זְהוּ שְׂפָתוֹב כּה אָמַר יְהוָה
 מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הַרוּחַ. מְצַד
 הָאִוִּיר הָרָאוּן שְׁהוּא קְדַמּוֹן עַל
 הַכֹּל, דְּפִק הַרוּחַ הוּא לַח, מְצַד
 הַחֲכָמָה הוּא קַר, מְצַד הָאֵם הוּא
 בְּחַם רַב, מְשׁוּם שְׁהָאִוִּיר הָרָאוּן
 נוֹסַע בְּעַמּוּד הָאִמְצָעִי וְנוֹסַע
 בְּצַדִּיק, וְחַכְמָה, שְׁהוּא קַר, נוֹסַע
 בְּחֶסֶד וְנִצְחָה, וְהָאֵם, שְׁהִיא חַמָּה,
 נוֹסַעַת בְּגְבוּרָה וְהוּד, וּמְצַד
 הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא יִבֶּשׁ,
 שְׁהִיא אַרְץ, שְׁנֵאמַר כּה וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַיִבֶּשֶׁת אֶרֶץ, וְהָרֵי הֵם
 אַרְבַּע וְעוֹלָם לַעֲשֹׂר, כְּמוֹ אַרְבַּע
 הָאוֹתִיוֹת שְׁהֵן יְהוָה שְׁעוֹלוֹת
 לַעֲשֹׂר יוֹד הָא וְאוּ הָא.

וְלִמְטָה מִיכָא לְגַבְרִיא לְ
 נוּרִיא לְרַפָּא לְ, הֵם לְבוּשֵׁים
 לְאַרְבַּע הַרוּחוֹת, שְׁנֵאמַר כּה
 רוּחַ יְהוָה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה,
 רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת
 וְיִרְאַת יְהוָה. רוּחַ יְהוָה - זֶה
 הָאִוִּיר הָרָאוּן, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה
 - שְׁתֵּי סְפִירוֹת אַחֲרֵי, רוּחַ עֲצָה
 וּגְבוּרָה - יְמִין וְשְׂמָאל, רוּחַ דַּעַת
 וְיִרְאַת יְהוָה - זֶה הָעַמּוּד
 הָאִמְצָעִי וּמַלְכוּת.

וְהַרְיָחוּ בִירְאַת יְהוָה, זֶה רִיחַ
 הַנִּיחַח, וּמֵהוּ רִיחַ נִיחַח? זֶה צַדִּיק
 שְׂבוּ מְנוּחָה, שְׁנַח אִישׁ צַדִּיק.
 אִשָּׁה לִיהוּהָ, זֶה נִצַּח וְהוּד,
 עַלִּיהֶם נֵאמַר אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי
 לְאִשִּׁי, אִשִּׁי יְהוָה נִקְרָאוּ, עַלִּיהֶם
 נֵאמַר סִמְכוּנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת, עַל כֵּן
 בְּאוּרִים כְּפָדוּ יְהוָה, וְרִיחַ אִפְּךָ
 כְּתַפּוּחִים, תַפּוּחֵי זֶהָב כְּמִשְׁכֵּי
 כֶּסֶף, וְהֵם שְׁנֵי אֹפְנֵי הַמְרַכְּבָה,
 שְׁשֵׁלֶש דְרָגוֹת הֵן: שְׂרָפִים וְחִיּוֹת
 וְאֹפְנֵי הַקַּדְשׁ. הַשְּׂרָפִים - שְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת יְמִין וְשְׂמָאל, הַחִיּוֹת -
 הַגּוּף וּבְרִית, הָאֹפְנֵים שְׁתֵּי
 שׁוּקִים, הַמְרַכְּבָה שֶׁל כֹּלָּם,

אֹפְנֵים תְרִין (קד קז)

שְׂכִינָה, מְשׁוּם שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּקוּנֵים
מִצַּד הָאוֹת ו', שֶׁהוּא רִיחַ קֹדֶשׁה
(שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא), שְׁדוּפֶקֶת
וּמְנַשְׁבֵּת בְּכָלֶם.

הַמַּלְכוּת, הַמְּרַכְבָּה שֶׁלָּהּ כְּלוּלָה
מֵאַרְבַּע רוּחוֹת, וְזֶהוּ סוּד דּוּ
פְּרָצוּפִים, שֶׁהֵם עֶשֶׂר דְּפִיקוֹת,
שֶׁהֵם ה' שְׁיֹצְאֵת מֵהֶלֶב, שֶׁהוּא
הֶבֶל ה' ל"ב, ד' אַרְבַּע מַחְנוֹת,
ד' חֵיוֹת לִפְסָא, ו' שֵׁשׁ דְּרָגוֹת,
שֶׁהֵם שֵׁשׁ מַעְלוֹת לִפְסָא, שֶׁמִּשָּׁם
כָּל הַנְּשֻׁמוֹת בְּדֶרֶךְ אֲצִילוּת, וְאֵין
הַפְּסָא הַזֶּה בְּדֶרֶךְ בְּרִיאָה, אֶלֶּא
בְּדֶרֶךְ אֲצִילוּת, שֶׁהַשְּׂכִינָה
הַעֲלוּנָה הִיא פְּסָא כְּבוֹד מְרוֹם
מֵרָאשׁוֹן, שֶׁהוּא מַלְכוּת.

וּבְהֵם יִהְיֶה יוֹ הַהִי"ו (הַהו"י)
מִתְלַבֵּשׁ בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת, שֶׁהֵן שֵׁשׁ
מַעְלוֹת לִפְסָא, י' הַתְּלַבֵּשׁ בְּחֻמְהָ
וְעוֹלָה לַעֲשָׂרָה, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה
גִּלְגָּלִים שֶׁל הַפְּסָא, א לְמַעְלָה
דְּמוּת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלָיו
מִלְמַעְלָה, וְזֶה אוֹיֵר קְדָמוֹן, ה'
קִטְנָה הִיא לִימִין, וְחֻמְהָ לִימִין
שׁוֹמֵר אוֹתָהּ, וּבְמִקוֹם הַזֶּה יִהְיֶה
בְּחֻמְהָ יָסֵד אֶרֶץ, ה' לְשִׁמְאֵל אֵשׁ
עַל הֶלֶב, ו' הַרוּחַ שְׁנוֹשְׁבֵת אֵלֶיהָ,
וּמִבְּקֵשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ שֶׁלֹּא תִשְׁרַף
הָעוֹלָם, מְשׁוּם שֶׁגוֹרָמִים לָהּ
שֶׁהַתְּרַחֲקָה מִבְּעֵלָה וּמֵאֲרִיף
רְגֵזָה.

וּבְזִמְנֵן שֶׁתְּבֹא הַגְּאֻלָּה, נֹאמֵר אֵל
הו' שֶׁהִיא דְּרַגַּת מֹשֶׁה, מוֹלִיף
לִימִין מֹשֶׁה, לְסִמְךָ ה' שְׁלוֹ בְיָמִין,
וְזֶהוּ חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר,
הַבֶּקֶר שֶׁל אֲבֵרָהִם, י' הוֹלֵף
לְשִׁמְאֵל וְזוֹקֵף אֶת ה' שְׁלוֹ, וְזֶהוּ
קֶרֶבֶן עוֹלָה וְיוֹרֵד, וְסוּד הַדְּבָר -
יַעֲקֹב בְּמִקוֹם הַזֶּה שֶׁכָּל אֶת יָדָיו,
וּלְחַכְּם בְּרִמּוֹז.

חֹזֵר י"ה לְשִׁמְאֵל, שֶׁהֵם שְׁמוֹר,
ו"ה לִימִין שֶׁהֵם זְכוֹר, וְזֶהוּ זֶה

ע"ב) שׁוֹקֵין, מְרַכְבָּה דְּכֻלְהוּ שְׂכִינָה, בְּגִין
דְּאֵינוֹן שֵׁית תִּיקוּנֵין מִסְטָרָא דָּאֵת ו', דְּאֵיהוּ
רוּחָא קְדִישָׁא (ג"א דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא). דְּדְפִיק
וּמְנַשְׁיב בְּכָלְהוּ.

מַלְכוּת מְרַכְבָּה דִּילָהּ כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת,
וְדָא אֵיהוּ רְזָא דּוּ פְּרָצוּפִין, דְּאֵינוֹן
עֲשָׂרָה דְּפִיקִין, דְּאֵינוֹן ה' דְּנְפִיק מִלְבָּא, דְּאֵיהוּ
הֶבֶל ה' ל"ב, ד' אַרְבַּע מַחְנוֹת, ד' חֵיוֹת לִפְסָא,
ו' שֵׁית דְּרָגִין, דְּאֵינוֹן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לִפְסָא,
דְּמִתְמָן כָּל נְשֻׁמְתֵין בְּאַרְחֵ אֲצִילוּת, וְלֹאוּ אֵיהוּ
הָאֵי פְּרָסִיָּא בְּאַרְחֵ בְּרִיאָה, אֶלֶּא בְּאַרְחֵ
אֲצִילוּת, דְּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אֵיהִי פְּסָא כְּבוֹד
מְרוֹם מֵרָאשׁוֹן (יְרֵמִיָּה י"ב) דְּאֵיהוּ מַלְכוּת.

וּבְהוֹן יִהְיֶה יוֹ הַהִי"ו (ס"א הַהו"י) אֶתְלַבֵּשׁ בְּשֵׁית
סְפִירָן, דְּאֵינוֹן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לִפְסָא, י'
אֶתְלַבֵּשׁ בְּחֻמְהָ וְסָלִיק לַעֲשָׂרָה, דְּאֵינוֹן עֶשֶׂר
גִּלְגָּלִים דְּכְרִסִּיָּא, א לְעִילָא דְּמוּת כְּמֵרָאָה
אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה, וְדָא אוֹיֵר קְדָמוֹן, ה'
זְעִירָא אֵיהִי לִימִינָא, וְחֻמְהָ לִימִינָא נְטִיר לָהּ,
וּבְהָאֵי אֶתֵר יְהו"ה בְּחֻמְהָ יָסֵד אֶרֶץ, (מְשֻׁלֵּי ג'
יט) ה' לְשִׁמְאֵלֶּא אֵשׁ עַל לְבָא, ו' רוּחָא דְּנִשְׁיב
לְגַבָּהּ, וּבְעֵי רַחֲמֵי מִינָהּ דִּלָּא אוֹקִידֵת עֲלֵמָא,
בְּגִין דְּגֵרְמֵי לָהּ דְּאֶתְרַחֲקָא מִבְּעֵלָה, וּמֵאֲרִיף
רוּגְזָהָא.

וּלְזִמְנֵין דִּיִּיתֵי פּוֹרְקָנָא, אֶתְמַר לְגַבֵּי ו' דְּאֵיהוּ
דְּרָגָא דְּמֹשֶׁה, מוֹלִיף לִימִין
מֹשֶׁה (יְשַׁעִיָּה ס"ג יב), לְסִמְכָא ה' דִּילִיָּהּ בְּיָמִינָא,
וְדָא אֵיהוּ חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר, בְּקֶר
דְּאֲבֵרָהִם, י' אֲזִיל לְשִׁמְאֵלֶּא וְזָקִיף לָהּ דִּילִיָּהּ,
וְדָא אֵיהוּ קֶרֶבֶן עוֹלָה וְיוֹרֵד, וְרְזָא דְּמִלָּה,
יַעֲקֹב בְּהָאֵי אֶתֵר שְׁכָל אֶת יָדָיו, וּלְחַפִּימָא
בְּרִמּוֹזָא.

אֶתְחֹזֵר י"ה לְשִׁמְאֵלֶּא, דְּאֵינוֹן שְׁמוֹר, ו"ה לִימִינָא דְּאֵינוֹן זְכוֹר, וְדָא

שמי וזה זכרי, י"ה עם שמ"י - שלש מאות ששים וחמשה לשמאל, ו"ה עם זכר"י - מאתים ארבעים ושמונה לימין. בפרס יהיו ו"ה לימין, בראש השנה י"ה לשמאל, שבועות אחוז בשניהם, וזה העמוד האמצעי. זהו שפתוב מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת, בו השתלם יהו"ה, ועם כל זה לא יהיה שלם אלא עם בת זוגו, שהיא אדני"י, ובאיזה מקום? בסופה, שהוא כ"ו ה"ס, שהיא יאהדונה"י, וסוד הדבר - ויבא יעקב שלם ביהו"ה, מיד ויבן לו בית, זו סכה, כמו שנאמר ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית. באותו זמן, מה שהיה אני ישנה בגלות, שהתעלה הדפק שלה, השלמות שלה, באותו זמן נאמר על השכינה ולבי ער, להתעוררות הגאולה, ובאותו זמן נושבת בה רוח הקדש, שבזמן שאין נושבת רוח הקדש, נושבת רוח סערה באון שמאל של הלב, ויכול להטעות את העולם.

וזהו שנאמר בו והנה רוח סערה באה מן הצפון, שמסעירה את גופו של האדם, שנאמר בו מצפון תפתח הרעה, ובאותו זמן שולטים בעולם כל הרוחות והשדים והמזיקים הרעים שמשחיתים את העולם, שהם מלאכי חבלה, וזה הדפק של המחלה שעולה באש הגיהנם שהיא מרה, ומחמם את גוף האדם, ובו וימרו את חייהם, שהאיברים, שהם ישראל, בעבודה קשה, זה הכבד, שהוא כבד על העורקים (של מרה) של הדם, בחמר ובלבנים, זו לחה לבנה, שהיא כבדה על האדם, וממנה יבאו לו כמה חלאים רעים, שהם מים הזידונים שמתגברים על האיברים שלו.

איהו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמ"י שס"ה לשמאל, ו"ה עם זכר"י רמ"ח לימין, בפסח יהו"ה לימין, בראש השנה י"ה לשמאל, שבועות אחד בתרוייהו ודא עמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (בראשית כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת, ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא שלם אלא בבית זוגיה דאיהי אדני"י, ובאן אתר בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה"י, ורזא דמלה ויבא יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה, מיד ויבן לו בית דא סופה, כמה דאת אמר (שם י"ז) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית.

בהווא זמנא, מה דהוה אני ישנה בגלותא, דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה, בהווא זמנא אתמר בשכינתא ולבי ער, לאתערוותא דפורקנא, ובהווא זמנא נשיב רוחא דקודשא בה, דבזמנא דרוחא דקודשא לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא שמאלא דלבא, ויכיל למטעי עלמא.

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) והנה רוח סערה באה מן הצפון, דסעיר גופיה דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובהווא זמנא שליטין בעלמא כל רוחין ושריין ומזיקין בישין דמחבלין עלמא דאינון מלאכי חבלה, ודא דפיקו דמרעא דסליק באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה דבר נש, וביה וימרו את חייהם, (שמות א יד) דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא כבד, דאיהו כבד על ערקין (דמרה) דדמא, בחמר ובלבנים דא ליחא הוורא, דאיהי כבדה על בר נש, ומינה יתון ליה כמה מרעין בישין דאינון מים הזדונים דמתגברין על אברין דיליה.

וּבְכָל עֲבוּדָה בְּשָׂדֵה דָא דְפִיקוּ דְדָמָא,
שֶׁל הַדָּם, שְׁנֵאמַר בּוּ אִישׁ יוֹדֵעַ
צִיד אִישׁ שָׂדֵה, וּמָה הוּא הַדְּפֵק
שֶׁל הַדָּם? רוּחַ סַעְרָה, שְׁמַתְגַּבֵּר
בּוּ דָם עוֹרְקֵי הַכֶּבֶד, שֶׁהוּא עֲשׂוּ
הוּא אָדוּם, שְׁעוֹרְקֵיו - כִּי רִגְלֵיהֶם
לָרַע יִרְצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשַׁפֵּךְ דָּם.
אֲשֶׁר עָבְדוּ בְּהֵם בְּפָרָךְ, דּוֹפֵק
בְּמַרְהַ הַשְּׁחוֹרָה, שֶׁהוּא יִבֵּשׁ
בְּרִיקְנוֹת, וּמִשּׁוֹם זֶה נֵאמַר בּוּ
בְּפָרָךְ.

וּבְשַׁעֲוֵבְרַת רוּחַ הַסַּעְרָה, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אַעֲבִיר
מִן הָאָרֶץ, מִתְעוֹרֵר הַדְּפֵק בְּאוֹתוֹ
הַרוּחַ, עָלָיו נֵאמַר בְּדָבָר יְהוָה
שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל צַבָּאָם.
בְּאוֹתוֹ זְמַן הַהִבְלִים שֶׁל הַתְּפִלוֹת
עוֹלָיִם בּוּ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעְלָה,
וַיִּתְעוֹרְרוּ אֲלֵיהֶם הַבְּלִים
עָלְיוֹנִים, שְׁנֵאמַר בְּהֵם כִּי לֹא עַל
הַלְחָם לְבַדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם וְכוּ',
שֶׁהוּא הַבֵּל הַלֵּב שֶׁל הַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה, לְהַב הַמְּזַבֵּחַ, וּמִיד
שְׁעוֹלָה בַּהֲבִלִים שֶׁל פִּיהֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל בַּתְּפִלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שׁוֹאֵל בְּשִׁבְלֵיהָ, מִי זֹאת
עוֹלָה מִן הַמְּדַבֵּר? מִי בּוֹזֵאת עוֹלָה
וְדָאִי.

וּמִשּׁוֹם זֶה יֵשׁ הַבֵּל וַיֵּשׁ הַבֵּל, יֵשׁ
הַבֵּל שְׁנֵאמַר בּוּ וַתּוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת
אָחִיו אֶת הַבֵּל, וַיֵּשׁ הַבֵּל שֶׁל
תְּפִלוֹת וְעֲבוּדוֹת טוֹבוֹת, וַיֵּשׁ הַבֵּל
שֶׁל דְּבָרִים בְּטָלִים, דְּבָרִים
רִיקָנִים, שְׁנֵאמַר בְּהֵם הַבֵּל הֵמָּה
מַעֲשֵׂה תַעְתּוּעִים בְּעַת פְּקֻדָּתָם
יֵאבְדוּ. מָה זֶה בְּעַת פְּקֻדָּתָם?
אֵלָּא בְּזִמְנָ שְׂבָאָה גְּאֻלָּה וּפְקֻדָּה
לְיִשְׂרָאֵל, יֵאבְדוּ מִן הָעוֹלָם. הַבֵּל
תַּעְתּוּעִים, שְׁמַתְעִים אֶת בְּנֵי
הָאָדָם, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׁוֹלֵטֵת
בְּעוֹלָם שֶׁהוּא הַדְּפֵק, שְׁנֵאמַר בְּהַ
קוֹל דְּוָדִי דּוֹפֵק, הַדְּפֵק שְׁעוֹלָה

וּבְכָל עֲבוּדָה בְּשָׂדֵה דָא דְפִיקוּ דְדָמָא,
דְּאִתְמַר בֵּיהַ (בְּרֵאשִׁית כה כז) אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד
אִישׁ שָׂדֵה, וּמֵאִי נִיהוּ דְפִיקוּ דְדָמָא רוּחַ סַעְרָה,
דְּאִתְגַּבֵּר בֵּיהַ דְמָא דְעַרְקִין דְכֶבֶד, דְאִיהוּ עֲשׂוּ
הוּא אָדוּם (שם לו א), דְעַרְקִין דִּילֵיהַ כִּי רִגְלֵיהֶם
לָרַע יִרְצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשַׁפֵּךְ דָּם (משלי א טז), אֲשֶׁר
עָבְדוּ בְּהֵם בְּפָרָךְ (שמות א יד), דְפִיקוּ בְּמַרְהַ
אוּכְמָא, דְאִיהוּ יִבֵּשׁ בְּרִיקְנֵינָא, וּבְגִין דָּא אִתְמַר
בֵּיהַ בְּפָרָךְ.

וְכֹד אִתְעֵבֵר רוּחַ סַעְרָה, כְּמָה דְאִתְ אָמַר (זכריה
יג ב) וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ,
אִתְעַר דְפִיקוּ בְּהַהוּא רוּחָא, עָלֵיהַ אִתְמַר (תהלים
לג ו) בְּדָבָר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל
צַבָּאָם, בְּהַהוּא זְמַנָּא הַבְּלִים דְצִלוֹתִין סִלְקִין
בֵּיהַ בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא לְגַבֵּי עֵילָא, וַיִּתְעַרְוּ
לְגַבֵּייהוּ הַבְּלִים עֵלְאִין, דְאִתְמַר בְּהוּ (דף קח
ע"א) (דברים ח ג) כִּי לֹא עַל הַלְחָם לְבַדּוֹ יַחֲיֶה
הָאָדָם וְכוּ', דְאִיהוּ הַבֵּל דְלִבָּא דְשְׂכִינְתָא
קְדִישָׁא, לְהַב הַמְּזַבֵּחַ, וּמִיד דְסִלְיַת בְּהַבְּלִים
דְפּוּמֵייהוּ דִישְׂרָאֵל בְּצִלוֹתִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא שְׁאִיל בְּגִינָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְּדַבֵּר (שיר
ג) מִי בּוֹזֵאת עוֹלָה וְדָאִי.

וּבְגִין דָּא אִית הַבֵּל וְאִית הַבֵּל, אִית הַבֵּל
דְּאִתְמַר בֵּיהַ (בְּרֵאשִׁית ד ב) וַתּוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת
אָחִיו אֶת הַבֵּל, וְאִית הַבֵּל דְצִלוֹתִין וּפּוֹלְחָנִין
טְבִין, וְאִית הַבֵּל דְמִלִּין בְּטָלִין מִלִּין רִיקְנִין,
דְּאִתְמַר בְּהוּן (ירמיה י טו) הַבֵּל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
תַּעְתּוּעִים בְּעַת פְּקוּדָתָם יֵאבְדוּ, מֵאִי בְּעַת
פְּקוּדָתָם, אֵלָּא בְּזִמְנָ דְאִתִּי פּוֹרְקָנָא וּפְקוּדָה
לְיִשְׂרָאֵל, יֵאבְדוּ מִן הָעוֹלָם, הַבֵּל תַּעְתּוּעִים
דְתוּעִים לְבְנֵי נֶשֶׁא, וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא שְׁלִיט
בְּעֵלְמָא, דְאִיהוּ דְפִיקוּ דְאִתְמַר בֵּיהַ (שיר ה

ה) קוֹל דְּוָדִי דּוֹפֵק, דְפִיקוּ דְסִלְיַת בְּגִלְגְלֵי יִמָּא, דְסִפִּינָה דְאִיהִי לְפָא, וְכָל

בגלי הים, שהספינה שהיא הלב,
ועל כל הגלים נאמר אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת ולכו,
ובהם החיות רצוא ושוב, רצוא
שנים, ושוב שנים, והם יהו"ה,
שנאמר בהם פה אמר יהו"ה
מארבע רוחות באי הרוח.

ער השכינה נאמר, אשר שמתי
חול גבול לים, והוא התחום של
כלם, כמו שתחום שבת,
וכשרצים הגלים בארבע רוחות,
מיד שרואים שכינה שהוא חול
לב (ג"א לים), שהיא החול שמקיף את
הים, נאמר בהם ושוב, חוזרים
למקומם, וארבע הרוחות הללו,
כשיוצאות מן הלב, התנועה
שלהן היא לארבעת צדדי
הספינה, שתיים בשתי כנפי ראה,
ושתיים בשני בתי הלב, והתנועה
של הדפק של הרוח עושה
תנועתו, ודופק בנקדה אחת או
שתיים או שלש, וחוזר למקומו,
ובנקודות שדופק נודע הדפק,
לפעמים דופק פעם אחת וחוזר
למקומו, והדפק הזה נודע
בנקודות של התורה. באותו זמן
שדופק בנקדה אחת למטה, היא
חיר"ק, ואם היא למעלה היא
חל"ם, כשהיא באמצע היא
שור"ק. אם היא למעלה, מראה
שמתגברת האש שהוא חם ויבש
והוא קל, שעליו נאמר זאת תורת
העלה, ואם הוא דופק נקדה
למטה, הוא חר"ק, ויורד במים
שהוא קר ולח והוא כבד, ואם
דופק הנקדה באמצע שר"ק,
שנושב (שיורד) ברוח על המים
ואוחז בשניהם, והוא חם ולח.
וזהו שנקוד פעם אחת למעלה
ומתעלה הדפק, או דופק פעם
אחת למטה ומתעלה הדפק, או
דופק פעם אחת באמצע ומתעלה
הדפק, ואם דופק פעמים זה אחר
דופק נקדה אחת למעלה ונקדה

גלייא עליהו אתמר, אל אשר יהיה
שמה הרוח ללכת ולכו, ובהון החיות רצוא
ושוב, רצוא תרין ושוב תרין, ואינון יהו"ה,
דאתמר בהון (שם לו ט) פה אמר יהו"ה מארבע
רוחות באי הרוח.

שכינתא עלה אתמר (ירמיה ה כב) אשר שמתי
חול גבול לים, ואיהו תחומא
דכלהו, פגוונא דתחום שבת, וכד רצין גלין
בארבע רוחין, מיד דחזיין שכינתא דאיהו
חול לב (ג"א לים), דאיהו חול דאסחר לימא,
אתמר בהון ושוב, חזראן לאתרייהו, ואלין
ארבע רוחין פד נפקי מן לפא, תנועה דלהון
איהו לארבע סטרין דספינה, תרין בתרין כנפי
ריאה, ותרין בתרי בתי לפא, ותנועה דדפיקו
דרוחא עביד תנועתיה, ודפיק בנקודה אחת
או תרין או תלת, ואתחזר לאתריה, ובנקודין
דדפיק אשתמודע דפיקו, לזמנין דפיק זמנא
חדא ואתחזר לאתריה, ודפיקו דא אשתמודע
בנקודין דאורייתא, בההוא זמנא דדפיק
בנקודה חדא לתתא איהו חיר"ק, ואם היא
לעילא איהו חל"ם, פד איהו באמצעיתא איהו
שור"ק, אם היא לעילא אחזי דאתגבר אשא
דאיהו חם ויבש ואיהו קל, דעליה אתמר (ויקרא
יב) זאת תורת העולה, ואם הוא דפיק נקודה
לתתא איהו חר"ק, ונחית במיא דאיהו קר
ולח ואיהו כבד, ואי דפיק נקודה באמצעיתא
שר"ק דנשיב (ג"א דנחית) ברוחא על מיא,
ואחיד בתרוייהו ואיהו חם ולח.

והאי איהו דנקיד זמנא חדא לעילא ואסתלק
דפיקו, או דפיק זמנא חדא לתתא
ואסתלק דפיקו, או דפיק זמנא חדא
באמצעיתא ואסתלק דפיקו, ואם דפיק תרי
זמני דא בתר דא ואסתלק דפיקו, הא אינון
זה ומתעלה הדפק, הרי הם צר"י שהדפק שלהם שוים, אבל

אחת למטה זו אחר זו, הם שב"א, ושתי נקודות הן אש ומים, לפעמים זה עולה וזה יורד, כגון את המאור הגדל (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה), ולפעמים הם שוים, והם שמים, אש ומים, ולפעמים דופק שלשה דפקים, אחד למעלה, ואחריו שני באמצע, ואחריו שלישי למטה, הרי שלשה יסודות יתעוררו בו, שהם אש ומים ורוח באמצע, וזה שר"ק, ואם דופק שתי דפיקות שוות זו אחר זו ונקדה אחר שתיים למטה, הרי הם סגו"ל, שהם מים ואש ורוח למטה, ולפעמים דופק ברחב, באריכות, זה פת"ח, ולפעמים דופק באריכות ונקוד נקדה אחריו, זה קמ"ץ, באריכות מראה רחמים.

אם זכו, הדפק דופק בתשע הנקודות הללו, השכינה פלי לכלם, עשירית להם, משום שבה פלולות כל האותיות, והאותיות הן לנקודות כגוף אל הרוח, ובין כל דפק ודפק (י' שעורו, שהוא שעור קומה), ו' שעורו, שהוא שעור קומה. וכשהנקודות דופקות בו, הם כלם דופקים דפיקות בנחת ברחמים, וכשאין שם ו', דופקים במהירות, ואותם דינים דפיקות של דחק אחר דחק, והם עת צרה היא ליעקב וממנה ישע.

והבכ"י של הנקודות הוא הנפש, הנשמה היא כתר על כלם, וממנה הכתרים, שהם טעמי התנועה של הנקודות והאותיות, והיא תלויה במחשבה, והנקודות תלויות באמירה, האותיות בעשיה, וזהו אומר ועושה, מצד הימין אמירה, ומצד השמאל עשיה, העמוד האמצעי כולל את שניהם, אומר

צ"י דדפיקו דלהון שוין, אבל דפיק נקודה חדא לעילא ונקודה חדא לתתא דא בתר דא אינון שב"א, ותרין נקודין, אינון אש ומים, לזמנין דא סליק ודא נחית, כגון את המאור הגדול (לממשלת היום) ואת המאור הקטן (לממשלת הלילה), (בראשית א טז) ולזמנין אינון שוין ואינון שמים אש ומים, ולזמנין דפיק תלת דפיקין חד לעילא ובתריה תניינא באמצעיתא ובתריה תליתאה לתתא, הא תלת יסודין יתערוין ביה דאינון אש ומים ורוח באמצעיתא ודא שר"ק, ואם דפיק תרין דפיקין שוין דא בתר דא ונקודה בתר תרין לתתא הא אינון סגו"ל, דאינון מים ואש ורוח לתתא, ולזמנין דפיקו בפותיא באריכו דא פת"ח, ולזמנין דפיק באריכו ונקיד נקודה אפתריה דא קמ"ץ, באריכו אחזי רחמי.

אם זכו דפיקו דפיק באלין נקודין תשע, שכינתא מאנא לכלהו עשירית לון, בגין דבה פלילין כל אתוון, ואתוון אינון לגבי נקודין כגופא לגבי רוחא, ובין כל דפיקו ודפיקו (י' שעוריה דאיהו שעור קומה), ו' שעוריה דאיהו שיעור קומה. (דף קח ע"ב) וכד נקודין דפקין ביה, אינון דפקין פלהו דפיקין בנייחא ברחמי, וכד לית תמן ו' דפקין במהירו, ואינון דינין דפיקין דדוחקא בתר דוחקא, ואינון (ירמיה לז) עת צרה היא ליעקב וממנה ישע.

ומאנא דנקודין איהו נפש, נשמתא איהי כתר על פלהו, ומינה בתרין, דאינון טעמי תנועה דנקודין ואתוון, ואיהי תליא במחשבתא, ונקודין תליין באמירה, אתוון בעשייה, ודא איהו אומר ועושה, מסטרא דימינא אמירה, מסטרא דשמאלא עשייה, עמודא דאמצעיתא פליל תרוייהו אומר ועושה, ובמאי אומר ועושה,

וְעוֹשָׁה, וּבִמָּה אֹמֵר וְעוֹשָׁה?
בְּהוֹי"ה, שְׁנַאֲמַר בְּה' יְהי אֹר, וְיְהי
אֹר. יְהי אֹר, יְהי י' בְּאֹר, וְנַעֲשֶׂה
אֹר, שְׁאוּחֹז בְּשִׁנְיָהֶם בְּעַמּוּד
הָאֲמָצְי.

וְיֵשׁ דְּפַק שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
שְׁמַהֲמָקוּם הִזָּה יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רַע,
וְהוּא הַסּוּד שֶׁל לְהַט הַחֶרֶב
הַמְתַּהַפֶּכֶת, שְׁמַתְהַפֶּכֶת מִמְטָה
לְנַחֵשׁ וּמִנַּחֵשׁ לְמִטָּה, הַדְּפַק שֶׁל
יֵצֵר הַטוֹב מֵרָאָה בְּרִיאוֹת וּרְפוּאָה
שֶׁל כָּל הָאִיבָרִים, וְהַדְּפַק שֶׁל יֵצֵר
הַרַע מֵרָאָה מַחְלָה שֶׁל כָּל אִיבָרֵי
הַגּוּף, וְכָל מִי שְׁאֵלִים - גּוֹבֵר. אִם
מִתְגַּבְּרוֹת הַזְּכוּיּוֹת, מִתְהַפֵּף מִנַּחֵשׁ
לְמִטָּה, וּמִיָּד מִטָּה כְּלָפִי חֹסֵד וְכָל
הַגּוּף נִרְפָּא, וְאִם מִתְגַּבְּרִים
הַחֲטָאִים, מִתְהַפֵּף מִמְטָה לְנַחֵשׁ,
וְנוֹשֵׁף אֶת כָּל הָאִיבָרִים בְּכֹמָה
נְשִׁיכוֹת שֶׁל כְּאָבִים וּמַחְלוֹת.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר עַל הַדְּפַק, אֵין
קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת
חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אָנְכִי שְׁמַע,
הַקּוֹל שֶׁל הַעֲנוּי, הַקּוֹל שֶׁל הַדְּפַק
בְּבֵית הַחֲלִי שֶׁל הַגְּלוּת אָנְכִי שְׁמַע.

וְיֵשׁ דְּפַק מִן הָאֵילָן שֶׁהוּא רַע, וְאֵין
בוֹ טוֹב כְּלָל, שְׁמַמְנוּ יוֹצֵאת רוּחַ
סַעְרָה שְׁמַסְעִירָה בּוֹ אֶת גּוּף
הָאָדָם, וְנֶאֱמַר בּוֹ רוּחַ חֲזַק מִפָּרֶק
הָרִים, שְׁהֵם עֲצָמוֹת הַגּוּף, וּמִשְׁבֵּר
סְלַעִים, שְׁהֵם צִלְעוֹת הַגּוּף, שְׁהֵם
כְּמוֹ הַסְּלַעִים, וְזֶהוּ שְׁיֹצֵא בְּדוֹן
וְאֵין לוֹ מִשְׁקַל וְשַׁעוֹר, וְבוֹ
וְהָאֲנִיָּה, שְׁהִיא הַגּוּף, חֲשֹׁבָה
לְהַשְׁבֵּר, וְזֶה הַדְּפַק שְׁעוֹלָה וְיוֹרֵד
בְּגַלֵּי הַיָּם, שְׁהֵם עֲשָׂרָה כְּתָרִים
תַּחְתּוֹנִים. כְּמוֹ שְׁהַמְלָכוֹת
הַקְּדוּשָׁה - כְּפֹךְ הִיא מְלָכוֹת
הַרְשָׁעָה, כְּמוֹ שְׁהַמִּילָה - כְּפֹךְ
הַעֲרָלָה, שְׁשֵׁם סַמְא"ל עֲרַל, וּבֵת
זוּגוֹ עֲרָלָה, נַחֵשׁ וְאַשְׁתֵּי זְנוּנִים.

כַּנְגַּד שְׁנֵי יָרִכֵי הָאֲמַת מִצַּד
הַטְּמָאָה תַּאוּמִיא"ל תּוּמִיא"ל,
וּכְנַגְדָם נֶאֱמַר תְּהִמַּת יְכַסִּימוּ יִרְדּוּ

בְּהוֹיָה, דְּאֶתְמַר בְּה' (בְּרֵאשִׁית א' ג') יְהי אֹר וְיְהי
אֹר, יְהי אֹר יְהי י' בְּאֹר וְאֶתְעַבֵּיד אֹר
דְּאֶחִיד בְּתַרוּיָהוּ בְּעַמּוּדָא דְּאֲמָצְיָתָא.

וְאִית דְּפִיקוּ דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּמַהֲאִי
אֶתֵר יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רַע, וְאִיהוּ רִזָּא
דְּלֵהַט הַחֶרֶב הַמְתַּהַפֶּכֶת (ש"ס ג' כ"ד), דְּאֶתְהַפֵּף
מִמְטָה לְנַחֵשׁ וּמִנַּחֵשׁ לְמִטָּה, דְּפִיקוּ דִּיֵצֵר
הַטוֹב אַחְזִי בְּרִיאוֹתָא וְאַסּוּוֹתָא דְּכָל אַבְרִין,
וּדְפִיקוּ דִּיֵצֵר הַרַע אַחְזִי מֵרַעָא דְּכָל אַבְרִין
דְּגוּפָא, וְכָל מָאן דְּאֵלִים גְּבַר, אִי מִתְגַּבְּרִין
זְכוּוֹן אֶתְהַפֵּף מִנַּחֵשׁ לְמִטָּה, וּמִיָּד מִטָּה כְּלָפִי
חֹסֵד וְכָל גּוּפָא אֶתְסִי, וְאִם מִתְגַּבְּרִין חוּבִין
אֶתְהַפֵּף מִמְטָה לְנַחֵשׁ וְנִשְׁיָף כָּל אַבְרִין בְּכֹמָה
נְשִׁיכִין דְּכְאִיבִין וּמֵרַעִין, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֶתְמַר
בְּדְפִיקוּ, אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת
חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אָנְכִי שְׁמַע (שְׁמוֹת ל"ב יח), קוֹל
דְּעֲנוּיָא קוֹל דְּדְפִיקוּ דְּבִי מֵרַעָא דְּגְלוּתָא אָנְכִי
שְׁמַע.

וְאִית דְּפִיקוּ מְאִילָנָא דְּאִיהוּ בִישׁ, לִית בִּיה
טב כְּלָל, דְּמַנִּיָּה נְפִיק רוּחַ סַעְרָה,
דְּאַסְעִיר בִּיה גּוּפִיָּה דְּבַר נֶשׁ, וְאֶתְמַר בִּיה (מְלָכִים
א' י"ט י"א) רוּחַ חֲזַק מִפָּרֶק הָרִים, דְּאֵינוֹן גְּרַמִּין
דְּגוּפָא, וּמִשְׁבֵּר סְלַעִים, דְּאֵינוֹן צִלְעוֹת דְּגוּפָא
דְּאֵינוֹן פְּגוּוּנָא דְּסְלַעִים, וְהֵאִי אִיהוּ נְפִיק בְּזוֹן
וְלִית לִיה מִשְׁקַל וְשַׁעוֹר, וּבִיָּה (יִנְנָה א' ד') וְהָאֲנִיָּה
דְּאִיהוּ גּוּפָא חֲשֹׁבָה לְהַשְׁבֵּר, וְהֵאִי דְּפִיקוּ סְלִיק
וְנַחִית בְּגַלֵּי יָמָא, דְּאֵינוֹן עֲשָׂר פְּתָרִין תַּתְּאִין,
כְּפְּגוּוּנָא דְּאִיָּה מְלָכוֹת קְדִישָׁא הִכִּי אִיהוּ מְלָכוֹת
חִיָּיבָא, כְּפְּגוּוּנָא דְּמִילָה הִכִּי אִיָּה עֲרָלָה, דְּתַמָּן
סַמְא"ל עֲרַל, וּבֵת זוּגִיָּה עֲרָלָה, נַחֵשׁ וְאַשְׁתֵּי
זְנוּנִים.

לְקַבֵּל תְּרֵי יָרִכֵי קְשׁוּט מִסְטְרָא דְּמִסְאָבוּ
תַּאוּמִיא"ל תּוּמִיא"ל, וּלְקַבְּלִיָּהוּ

אֶתְמַר (שמות טו ה) תִּהְיֶה יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלוֹת
כְּמוֹ אֶבֶן, לִקְבֹּל עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אִיהוּ
עוּגִיא"ל דְּמִתְמָן עוּג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, מִסְטָרָא
דְּתֵרִין דְּרוּעִין אֵינוֹן (אגניא"ל) עוּזִיאַל, אֲגִיאל
מִתְמָן אֲגִי, וְיֵבִיָּה פִי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכִבּוֹ רָמָה
בֵּימָן (שם א), עוּזִיאַל, מִתְמָן עֲזָאזֶל, וּמִתְמָן
עוּזִיאַל וְעוּזִיאַל, וְאִיהוּ חֲזִרִיאַל, יְכַרְסֵמְנָה
חֲזִיר מֵיֶעֶר (תהלים פ יד), וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (בראשית כז
מ) וְעַל חֲרָבָךְ תַּחֲיֶה, וְאִיהוּ שְׁעִרִיאַל, דְּמִתְמָן
רוּחַ סְעָרָה, וְאִיהוּ עֲשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִתְמָן
שְׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּהָ, וְעֲלִיָּה אֶתְקַף הָהוּא דְאֶתְמַר
בֵּיָה (שמות טו ב) עֲזִי וְזִמְרַת י"ה וְיֵהִי לִי לִישׁוּעָה,
יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה יְהו"ה שְׁמוֹ וְגוּמַר.

לְקַבֵּל בֵּינָה דְאֶתְמַר בְּהָ אֶלְף בֵּינָה, אֶלִין
אֶלּוּפִי עֲשׂוֹ, לִקְבֹּל חֲכָמָה אָדָם בְּלֵיעַל
אִישׁ אֶוֹן, לְעִילָא כְּתִרִיאַל (נ"א כְּתִרִיאַל) לִקְבֹּל
פְתֵר עֲלִיוֹן, וּמִתְמָן פְּתֵר לְכָל אֶלִין דְּעֵבְרִין עַל
אוּרִייתָא, וְאֵינוֹן פְּתֵרִין תְּתַאֲזִין אֵינוֹן קְלִיפִין
לְעֲשֵׂר סְפִירָן, וְעֲשֵׂר סְפִירָן מוּחָא בְּגוּיָהוּ,
וְאֶלִין קְלִיפִין אֵינוֹן מְחִיצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְאֲבִיָּהֶם שְׁבַשְׁמִים, בְּאֶלִין קְלִיפִין מִתְלַבֵּשׁ
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, לְקִיּוּמָא
בְּשְׂכִינְתֵיהָ (תהלים קג יט) וּמְלִכּוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה,
וְלְקִיּוּמָא בֵּיָה (שם מז ח) כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
אֱלֹהִים, אֲבָל לְעִילָא בְּאַתְרֵיהָ אֶתְמַר (שם ח
ה) לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע, אֶלָּא קְלִיפִין דִּילֵיהָ לְעִילָא
אֵינוֹן לְבוּשִׁין מְכַמָּה גְּוֹוִנִין שְׁפִירִין דְּנִהוּרָא,
דְּמִנְהוֹן אֶתְפֹּשֵׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגֻלוֹתָא,
וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּאֶלִין אַחֲרָנִין, בְּגִין לְנִטְרָא לְיִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן מִתְלַבֵּשִׁין בְּאֶלִין קְלִיפִין, וְדָא
אִיהוּ (ישעיה סג ט) בְּכָל צָרְתֶם לֹא צָר
ו"א) וְכוּ', בְּקִדְמִיתָא יֵהֵב לֹוֹן בִּידָא דְשְׁלִיחַ
בְּגֻלַּל הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא הַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְכִבְיָכוּל בָּא

בְּמִצּוֹלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן, כְּנֶגֶד הָעַמּוּד
הָאִמְצָעִי הוּא עוּגִיאַל, שְׁמִשְׁם
עוּג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, מִצַּד שְׁתֵּי
הַזְרוּעוֹת הֵם (אגניא"ל) עוּזִיאַל,
אֲגִיאל"ל מִשְׁם אֲגִי, וְכוּ כִּי גָאָה
גָאָה סוּס וּרְכִבּוֹ רָמָה בֵּימָן.
עוּזִיאַל"ל מִשְׁם עֲזָאזֶל, וּמִשְׁם
עוּזִיאַל וְעוּזִיאַל, וְהוּא חֲזִרִיאַל"ל,
יְכַרְסֵמְנָה חֲזִיר מֵיֶעֶר, וְעֲלִיוֹן נֹאֲמַר
וְעַל חֲרָבָךְ תַּחֲיֶה, וְהוּא
שְׁעִרִיאַל"ל, שְׁמִשְׁם רוּחַ סְעָרָה,
וְהוּא עֲשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִשְׁם
שְׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּהָ, וְעֲלִיוֹן הַתְּגַבֵּר
אוֹתוֹ שְׁנֹאֲמַר כּוּ עֲזִי וְזִמְרַת י"ה
וְיֵהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהו"ה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהו"ה שְׁמוֹ וְגוּמַר.
כְּנֶגֶד בֵּינָה שְׁנֹאֲמַר בְּהָ אֶלְף בֵּינָה
- אֱלֹהִים אֶלּוּפִי עֲשׂוֹ, כְּנֶגֶד חֲכָמָה
- אָדָם בְּלֵיעַל אִישׁ אֶוֹן, לְמַעַלָּה
כְּתִרִיאַל"ל (כְּתִרִיאַל) כְּנֶגֶד כְּתֵר
עֲלִיוֹן, וּמִשְׁם פְּתֵר לְכָל אֶלּוּ
שְׁעוּבָרִים עַל הַתּוֹרָה, וְאוֹתָם
כְּתִרִים הַתְּחַתּוּנִים הֵם קְלִפּוֹת
לְעֲשֵׂר הַסְּפִירוֹת, וְעֲשֵׂר סְפִירוֹת
בְּתוֹכָן הַמַּח, וְאֶלּוּ הַקְּלִפּוֹת הֵן
מְחִיצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיָּהֶם
שְׁבַשְׁמִים. בְּקְלִפּוֹת הֵלּוּ
מִתְלַבֵּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְשְׂכִינְתּוֹ, לְקִיּוּמָא בְּשְׂכִינְתּוֹ
וּמְלִכּוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְלְקִיּוּמָא בּוֹ
כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים,
אֲבָל לְמַעַלָּה בְּמִקּוּמוֹ נֹאֲמַר לֹא
יִגְוֹרֵךְ רַע, אֶלָּא הַקְּלִפּוֹת שֶׁלוֹ
לְמַעַלָּה הֵן לְבוּשִׁים מְכַמָּה גְּוִנִים
יְפִים שֶׁל אֹר, שְׁמֵהֶם הַתְּפֹשֵׁט
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֻלוֹתָא,
וְהַתְּלַבֵּשׁ בְּאַחֲרֵים הֵלּוּ כְּדִי
לְשַׁמֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם
מִתְלַבֵּשִׁים בְּקְלִפּוֹת הֵלּוּ, וְזֶהוּ
בְּכָל צָרְתֶם לֹא צָר וְכוּ'. בְּהַתְּחִלָּה
נִתֵּן אוֹתָם בְּיַד הַשְּׁלִיחַ שֶׁהוּא
גְּבִרְיָאֵל, וְלֹא הָיָה מְזוּן לְסִמְא"ל
וְלְמַחְנוֹת שֶׁלוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
לֹא עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה

דַּאִיהוּ גְּבֵרְיָאֵל, וְלֹא הָיָה מְזוֹנָא לְסַמְאֵל
וְלַמְשָׁרְיָן דִּילִיָּה אֶלָּא עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, בְּגִין
חֻבְכִּין דִּישְׂרָאֵל אֲתַלְבַּשׁ הוּא בְּהוֹן, וְכַבִּיכּוּל
אֲתֵי לֵיה עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְהֵאִי
אִם יִשְׂרָאֵל אֲזַלִּין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל וּמְקַיְיִמִין
אוֹרֵייתָא וּפְקוּדֵין דִּילִיָּה, וְאִם חֶסֶם וְשְׁלוֹם לֹא
מְקַיְיִמִין אוֹרֵייתָא וּפְקוּדֵין דִּילִיָּה, יְהִיב עֶשֶׂר
כְּתָרִין בִּידוּי דְסַמְאֵ"ל, וְלֹא צְרִיךְ מְזוֹנָא לֹא
מִידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל שְׁפָן מְשְׁלִיחָא
דִּילִיָּה, וְדָא לְפַרְעָה דְאָמַר (יחזקאל כט ג) לִי יְאוּרֵי
וְאֵנִי עֲשִׂיתָנִי, בְּגִין דְּחָזָא כְּתָרִין נוֹכְרָאִין בִּידָא
דְסַמְאֵ"ל, דְּבַקְדָּמִיתָא כַּד הוּוּ כְּתָרִין תַּתְּאִין
בִּידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה כְּתִיב
בְּיִשְׂרָאֵל (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם
יְהוּ"ה נִקְרָא עֲלֵיךְ, וּבְזִמְנָא דְאֵינוֹן כְּתָרִין
נוֹכְרָאִין בִּידָא דְסַמְאֵ"ל, לֹא דְחָלִין אוֹמְרִין
דְּעַלְמָא מִיִּשְׂרָאֵל, וְעַבְדִּין בְּהוּ פְרַעוֹתֵיהוּ, עַד
שְׁעַתָּא דְפּוֹרְקָנָא דִּיתְקִיִּים בְּהוּ (זכריה יג ב) וְאֵת
רוּחַ הַטּוֹמְאָה אַעֲבִיר וְכוּ', דְאֵלִין קְלִיפִין
גְּרַמִּין אֲפָרְשׁוּתָא בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבֵין
יִשְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ רְזָא כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ
מְבַדְּלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם (ישעיה נט ב), וְעַתִּיד
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אַעֲבִירָא אֵלִין קְלִיפִין,
וְלֹא תַחֲזָא לְיִשְׂרָאֵל בְּמוֹחָא מְלַגָּאוּ, הָדָא הוּא
דְכְתִיב (שם לט) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיף וְהִיוּ עֵינַיִךְ
רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיף, וְלֹא יִהְיֶה מְחִיצָה בֵּין
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ וּבֵין יִשְׂרָאֵל.

אִם יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים בְּדַרְךְ הַיִּשְׂרָה
וּמְקַיְיִמִים אֶת הַתּוֹרָה וְאֵת
מִצְוֹתֶיהּ, וְאִם חֶסֶם וְשְׁלוֹם לֹא
מְקַיְיִמִים אֶת הַתּוֹרָה וְאֵת
מִצְוֹתֶיהּ, נוֹתֵן עֲשֶׂרָה כְּתָרִים בִּידֵי
סַמְאֵ"ל, וְלֹא צְרִיךְ מְזוֹן לֹא מִיד
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל שְׁפָן
מְשֻׁלְחוֹ, וְזֶה לְפַרְעָה שְׂאֵמַר לִי
יְאוּרֵי וְאֵנִי עֲשִׂיתָנִי, מִשּׁוֹם שְׂרָאָה
כְּתָרִים וְנָכְרִים בִּיד סַמְאֵ"ל,
שְׁבַתְחִלָּה, כְּשֶׁהִיוּ הַכְּתָרִים
הַתַּחֲתוֹנִים בִּידֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, מַה כְּתוּב בְּיִשְׂרָאֵל? וְרָאוּ
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוּ"ה נִקְרָא
עֲלֵיךְ, וּבְזִמְנָא שְׂאוֹתֶם כְּתָרִים
נְכָרִים בִּיד סַמְאֵ"ל, לֹא פּוֹחֲדִים
אֲמוֹת הָעוֹלָם מִיִּשְׂרָאֵל וְעוֹשִׂים
בְּהֶם כְּרָצוֹנָם, עַד שְׁעַת הַגְּלוּת
שְׁיִתְקִים בְּהֶם וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה
אַעֲבִיר וְכוּ', שְׂאֵלוּ הַקְּלַפּוֹת
גּוֹרְמוֹת לְהַפְרָדָה בֵּין הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּבֵין יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ
הַסּוּד שֶׁל כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ
מְבַדְּלִים בֵּינְכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם,
וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר
אֶת הַקְּלַפּוֹת הַלְלוּ וּלְהַרְאוֹת
לְיִשְׂרָאֵל בְּמַח שְׂמַבְפָּנִים, זֶהוּ
שְׁכַתוּב וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיף וְהִיוּ
עֵינַיִךְ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיף, וְלֹא
תִּהְיֶה מְחִיצָה בֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְשְׂכִינְתוֹ וּבֵין יִשְׂרָאֵל.

וּבְזִמְנָא דְעֶשֶׂר סְפִירָן מְתַלְבָּשֵׁן בְּאֵלִין
קְלִיפִין, אֵלִין דִּידְעִין בְּקְלִיפִין עַבְדִּין
אוֹמְרָה בְּשִׁמְהֵן וּבַהֲוִיּוֹת דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לֹא אֵלִין קְלִיפִין וּבְטָלִין גְּזָרָה, וְעַל אֵלִין קְלִיפִין
אָמְרוּ דְצְרִיף הַבְּדֵלָה, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲתַלְבַּשׁ בְּהוֹן בְּיוֹמִין דְחוּל, וּבְשִׁבְתָּא אֲתַפְּשֵׁט

מְנַהוֹן וְאֲתַלְבַּשׁ בְּלְבוּשֵׁין

וּבְזִמְנָא דְעֶשֶׂר סְפִירָן מְתַלְבָּשֵׁן בְּאֵלִין
קְלִיפִין, אֵלִין דִּידְעִין בְּקְלִיפִין עַבְדִּין
אוֹמְרָה בְּשִׁמְהֵן וּבַהֲוִיּוֹת דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לֹא אֵלִין קְלִיפִין וּבְטָלִין גְּזָרָה, וְעַל אֵלִין קְלִיפִין
אָמְרוּ דְצְרִיף הַבְּדֵלָה, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲתַלְבַּשׁ בְּהוֹן בְּיוֹמִין דְחוּל, וּבְשִׁבְתָּא אֲתַפְּשֵׁט

הם של קדש, שנאמר בהם יהו"ה בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר. בְּדָד עֶשֶׂר, כְּחֻשׁוֹן עֶשֶׂר קְלֹפֹת הַחֵל, כְּשִׁמְתֻלְבֵּשׁ בָּהֶם, נֹאמֵר בְּדָד יֵשֵׁב מַחוּץ לְמַחְנֵה מוֹשְׁבוֹ, בְּאוֹתָהּ קְלֹפָה שְׁגוּרִים אָדָם לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהּ שֵׁם ה', בּוֹ נוֹטֵל נִקְמָה, וּבִשְׂבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא, וּבִשְׂבִיל זֶה תִקְנוּ בַהֲבִדְלָה הַמְבִדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, שְׁלֹא יַחְבֵּר קְלֹפֹת הַחֵל אֶל קְלֹפֹת הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא יַעֲבִיד לָהֶם תַּעֲרֹכֶת.

וְזֶהוּ שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים, וּבִגְד כְּלָאִים שַׁעֲטָנֹו, וְכֹל מִי שֶׁמְעַרֵב אוֹתָם, נֹאמֵר בּוֹ אֶת מִקְדֵּשׁ יְהו"ה טִמָּא וְגוֹמֵר, שְׁבִשְׂבַת שְׁמִתְפַּשֵּׁט הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹלוֹ הַלְבוּשִׁים וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי קֹדֶשׁ, לֹא צָרִיךְ לְקָרֵב לְפָנָיו (לַפְנֵיהֶם) לְבוּשֵׁי חַל, שֶׁהֵמַח לֹא מְקַבֵּל טִמְאָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב הֵלֵא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נֹאם יְהו"ה, שְׁבוּ לֹא יִכּוֹל לְהִתְעַרֵב שׁוֹם עָרוֹב, אֲלֵא בְלְבוּשִׁים שְׁמִתְלַבֵּשׁ בְּשַׂבַּת וְיוֹם טוֹב יִכּוֹל לְהִתְעַרֵב, וּבִשְׂבִילֵם צִוָּה לַעֲשׂוֹת הַבְּדִלָה, שְׁלִמְטָה יֵשׁ עֵץ מְעַרֵב טוֹב וְרַע כְּלָאִים, וְעֲלִיו נֹאמֵר וּמַעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, מִשׁוּם שְׁאוֹתוֹ הֵמַח שְׁלוֹ בְּבִרְיָאָה יִכּוֹלָה לְהִתְעַרֵב עֲמוּ קְלֹפָה, אֲבָל הֵמַח שֶׁהוּא אוֹר בְּדִרְךְ אֲצִילוֹת, לֹא יִכּוֹלָה לְהִתְעַרֵב עֲמוּ (ב) שׁוֹם תַּעֲרֹכֶת.

וְיֵשׁ אֵילָן שֶׁל טוֹב וְרַע שֶׁל הַקְּלֹפֹת, שְׁאוֹתָם גְּרַעֲיָנִים הֵם מִבְּפָנִים רַע, וְהֵמַח דֵּק מִבְּחוּץ טוֹב, וְיֵשׁ שְׁמַח דֵּק מִבְּחוּץ טוֹב, וּמַח גְּדוֹל רַע מִבְּפָנִים, כְּמוֹ זֶהָב וְכֶסֶף מַעֲט מַצְפָּה מִבְּחוּץ וְעַפְרַת סִיגִים מִבְּפָנִים, זֶה מוֹנִיטִין שֶׁל שְׂקָר, פִּיּו טוֹב וְלְבוֹ רַע, וְיֵשׁ

דְּקֹדֶשׁ, וְעֶשְׂרָה לְבוּשִׁין אֵינוֹן דְּקֹדֶשׁ, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (דְּבָרִים לִב יב) יְהו"ה בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר, בְּדָד עֶשֶׂר, כְּחֻשׁוֹן עֶשֶׂר קְלִיפֹת דְּחוּל, כִּד אֲתִלְבֵּשׁ בְּהוֹן אֲתַמַּר (ויקרא יג מו) בְּדָד יֵשֵׁב מַחוּץ לְמַחְנֵה מוֹשְׁבוֹ, בְּהֵיִא קְלִיפָה דְּגָרִים בַּר נֵשׁ לְאֲתִלְבֵּשׂא שֵׁם ה' בֵּיה נְטִיל נִיקְמָא, וּבִגִּין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא (שמות כ ז), וּבִגִּין דָּא תִקְנוּ בַהֲבִדְלָה הַמְבִדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, דְּלֹא יַחְבֵּר קְלִיפִין דְּחוּל לְקְלִיפִין דְּקֹדֶשׁ, וְלֹא יַעֲבִיד לּוֹן תַּעֲרֹכֶת.

וְרָא אִיהוּ (ויקרא יט יט) שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וּבִגְד כְּלָאִים שַׁעֲטָנֹו, וְכֹל מִאֵן דְּעַרְב לּוֹן אֲתַמַּר בֵּיה (במדבר יט כ) אֶת מִקְדֵּשׁ יְהו"ה טִמָּא וְגוֹמֵר, דְּבִשְׂבַת דְּאִתְפַּשֵּׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאֵלִין לְבוּשִׁין וְאֲתִלְבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁין דְּקוּדְשָׁא, לֹא צָרִיךְ לְקָרְבָּא קְדְמוּהֵי (ג"א קְדְמוּהוֹן) לְבוּשִׁין דְּחוּל, דְּמוּחָא לֹא מְקַבֵּל טוֹמְאָה, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (ירמיה כג כט) הֵלֵא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נֹאם יְהו"ה, דְּבִיה לֹא יִכִּיל לְאֲתַעֲרְבָּא שׁוֹם עִירוֹב, אֲלֵא בְלְבוּשִׁין דְּאִתְלַבֵּשׁ בְּשַׂבַּת וְיוֹם טוֹב יִכִּיל לְאֲתַעֲרְבָּא, וּבִגִּינֵיהוּ מְנִי לְמַעַבְד הַבְּדִלָה, דְּלִתְתָּא אִית אֵילָנָא מְעוֹרֵב טוֹב וְרַע כְּלָאִים, וְעֲלִיה אֲתַמַּר (בראשית ב יז) וּמַעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, בִּגִּין דְּהֵוּא מוּחָא דִּילִיה בְּבִרְיָאָה, יִכִּיל לְאֲתַעֲרְבָּא עַמִּיה קְלִיפָה, אֲבָל מוּחָא דְאִיהוּ נְהוּרָא בְּאַרְח אֲצִילוֹת לֹא יִכִּיל לְאֲתַעֲרְבָּא עַמִּיה (ג"א בִּיה) שׁוֹם תַּעֲרֹכֶת.

וְאִית אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע דְּקְלִיפִין, דְּאֵינוֹן גְּרַעֲיָנִין אֵינוֹן מְלַגָּאוּ רַע, וּמוּחָא דְקִיק מְלַכְר טוֹב, וְאִית דְּמוּחָא דְקִיקָא מְלַכְר טב וּמוּחָא סְגִי בִישׁ מְלַגָּאוּ, כְּגוֹן דְּהִבָּא וְכֶסֶפָא זַעִיר מְצוּפָה מְלַכְר, וְעוּפְרַת סִיגִים מְלַגָּאוּ,

דא מוּנִיטָא דְשַׁקְרָא, פּוּמִיָּה טַב וְלִבִּיהּ בִּישׁ,
וְאִית דְּאִיהּ קְלִיפָה מְלַכְר וּמוּחָא מְלַגְאו,
וְעַלִּייהּ אֲתַמַּר גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ
מִפְּנֵי אֹר.

וְאִית אֵילָנָא לְתַתָּא דַּעְבוּדָה זָרָה, דְּלִית לִיהּ
מוּחָא אֲלָא קְלִיפָה מְלַגְאו וּמְלַכְר,
וְעַלִּיהּ אֲתַמַּר (תהלים א ד) לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם
כְּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ, וְאִיהִי אֲשֶׁרֶה דְנִטְעִין
אוּמִין דְּעַלְמָא קְדָם עֲבוּדָה זָרָה, דְּאִיבָא דִּילִיהּ
מוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ, בְּזַמְנָא דִּייתִי מְלַפָּא
מְשִׁיחָא (דף קט ע"ב) עֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאֵעֲבָרָא כָּל אַלִּין קְלִיפִין לְעִילָא וְאֲמַצְעִיתָא
וְתַתָּא, וְלֹא יְהִי עֲרֹבֹבִיא בְּפַמְלִיא דְלְעִילָא,
בְּהִיוּא זַמְנָא (דברים לב יב) יְהו"ה בְּדָד יִנְחֵנוּ
לְיִשְׂרָאֵל וְאִין עֲמוּ אֵל נֹכַר, בְּהִיוּא
זַמְנָא (בראשית ד ב) וְתוֹסֵף לְלֶדֶת, אִיתוּסֵף רוּחָא
דְקוּדְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל
לו כו) וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן
בְּקִרְבְּכֶם.

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א).

רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי בארְחָא, אַזְדַּמְן רבִּי אֲלַעָאי עֲמַהוּן,
אָמַר רבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֲלַעָזֵר שְׁמַעְתָּ בְּהַאי קְרָא אַמְאִי אַתְמַר
בִּיהּ אַתְּ אַתְּ תְרִי זְמוּנִי, בְּתַר דְאָמַר וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אַתְּ אַחִיו, מַאי
אַתְּ הֶבֶל, וְהָא תַלְת רַבּוּיִן הֶכָא, תְרִין אַתִּין רַבּוּיִן, וְתוֹסֵף לְלֶדֶת
רַבּוּיָא, הָא תַלְת רַבּוּיִן, אָמַר לִיהּ שְׁמַעְנָא דְתַלְת רַבּוּיִן אַלִּין אִיגוּן
תַלְת טַפִּין דְאִזְדַּרְקוּ מֵאָדָם קְדַמָּא (נ"א קְדַמָּא דְאַתְמַר בְּהוּן
אַלְהָ), אָמַר לִיהּ וְהָא אָנָּא שְׁמַעְנָא (בראשית ב ד) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תִּמְן תִּהְיֶה, אָמַר לִיהּ וְדָאִי הֶכִי הוּא, דְמַתְמֵן הוּא
קוֹן יְסוּדִיָּה וְעַקְרִיָּה קְדָם דְאַתָּא לְעַלְמָא, אָמַר וְדָאִי רוּא עַלְמָה
אַתְגַּלְיָא דְלֹא שְׁמַעְנָא עַד הַשְׁתָּא.

אָמַר לִיהּ אִם כֵּן אַלִּין טַפִּין דְאַתוּסְפוּ הֶכָא מַאי יִנְהוּ, אָמַר וְדָאִי
עַל אַלִּין תַלְת טַפִּין שְׂרִיין תַלְת חֲכָמוֹת, חַד אִיהוּ חֲכָמַת
הַמְחַשְׁבָּה, וְתַנְיָנָא חֲכָמַת הַדְּבּוּר, וְתַלְתִּיתָא חֲכָמַת הַמַּעֲשֵׂה, וְאִיגוּן
תַלְת עֲלָמִין סְתִימִין, תַלְת טַפִּין דְתַלְיִין מִן מוּחָא עַלְמָה סְגוּלָּה
עַל שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת הִלְלוּ שׁוֹרֹת שְׁלֹשׁ חֲכָמוֹת, אַחַת הִיא חֲכָמַת הַדְּבּוּר,

שְׁהוּא קְלִפָּה מִבְּחוּץ וּמַח
מִבְּפָנִים, וְעַלִּיהּ נְאֻמַּר גּוֹלָל אֹר
מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר.
וְיֵשׁ עֵץ לְמַטָּה שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה
שְׂאִין לוֹ מַח, אֲלָא קְלִפָּה מִבְּפָנִים
וּמִבְּחוּץ, וְעַלִּיו נְאֻמַּר לֹא כֵן
הִרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ
רוּחַ, וְהִיא הָאֲשֶׁרֶה שְׁנוּטְעִים
אֲמוֹת הָעוֹלָם לְפָנֵי עֲבוּדָה זָרָה,
שְׂפָרִיָּה מוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ.
בְּזַמֵּן שִׁבְא מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, עֵתִיד
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר אֶת
כָּל הַקְּלָפוֹת הַלְלוּ לְמַעַלָּה
וּבְאֲמָצֵעַ וּלְמַטָּה, וְלֹא תִהְיֶה
עֲרֹבֹבִיָּה בְּפַמְלִיָּה שֶׁל מַעַלָּה,
בְּאוֹתוֹ זְמַן יְהו"ה בְּדָד יִנְחֵנוּ,
לְיִשְׂרָאֵל, וְאִין עֲמוּ אֵל נֹכַר,
בְּאוֹתוֹ זְמַן וְתוֹסֵף לְלֶדֶת, נוֹסֶפֶת
רוּחַ שֶׁל קְדָשׁ עַל יִשְׂרָאֵל. זְהוּ
שְׁכָתוּב וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ
חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם.

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א)

רבי אלעזר ורבי יוסי היו הולכים
בדרך, הוֹדְמֵן רבִּי אֲלַעָאי עֲמַהּ.
אָמַר רבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֲלַעָזֵר,
שְׁמַעְתָּ בְּפִסּוּק הַזֶּה לְמָה נְאֻמַּר
בוֹ אַתְּ אַתְּ פַּעְמִים, אַחַר שְׂאֻמַּר
וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אַתְּ אַחִיו, מַה זֶה
אַתְּ הֶבֶל? וְהִרִי שְׁלֹשָׁה רַבּוּיִים יֵשׁ
כָּאֵן: שְׁנֵי אַתִּים - רַבּוּיִים, וְתוֹסֵף
לְלֶדֶת - רַבּוּי, הִרִי שְׁלֹשָׁה
רַבּוּיִים? אָמַר לוֹ, שְׁמַעְתִּי
שְׁשֻׁלְשָׁה רַבּוּיִים אֵלּוּ הֵם שְׁלֹשׁ
טַפּוֹת שְׁנוֹזְקוּ מֵאָדָם הִרְאִישׁוּן
(הִרְאִישׁוּן שְׂנֵאֻמַּר בְּהוּן אֵלְהָ). אָמַר לוֹ, וְהִרִי
אֲנִי שְׁמַעְתִּי, אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ - שֵׁם תִּהְיֶה.
אָמַר לוֹ, וְדָאִי כֶּף הוּא, שְׁמַשֵּׁם
הִיָּה קִיָּן יְסוּדוֹ וְעַקְרוֹ לְפָנֵי שְׁבָא
לְעוֹלָם. אָמַר, וְדָאִי סוּד עֲלִיּוֹן
הַתְּגַלָּה שְׁלֹא שְׁמַעְנוּ עַד עַתָּה.
אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, הַטְּפוֹת הִלְלוּ
שְׁנוּסְפוּ כָּאֵן מַה הֵן? אָמַר, וְדָאִי

קרינן ליה, ואית תלת עלאין עלייהו דתליין ממוחא סתימא דעתיקא דעתיקין, ואינון סגולתא, תלת עלאין אתרמיזו בי' עלאה דאית לה קוצא לעילא וקוצא לתתא ונו באמצעייתא, ותלת טפין תניינין דאינון סגול"ל מן ' תתאה, ורזא דמלה בראשית, תלת מאדם קדמאה, ותלת מאדם תתאה, ובאלין תלת נקודין אתמר (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואלין אינון תלת גלגולין דאדם קדמאה, דתלת טפין דאודריקו בתלת אבהו, דבהון.

והשלישית חכמת המעשה, והן שלשה עולמות נסתרים, שלש טפות שתלויות מן המוח העליון שקוראים לו סגול"ל. ויש שלש עליונות מעליהם שתלויות מהמח הסתום של עתיק העתיקים, והן סגולת"א, שלש העליונות נרמזו בי' העליונה שיש לה קוץ למעלה וקוץ למטה וגוף באמצע, ושלש טפות שניות שהן סגול"ל מי' התחתונה, וסוד הדבר בראשית, שלש מאדם הראשון, ושלש מאדם התחתון, ובשלש הנקודות הללו נאמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואלו הם שלשת הגלגולים של אדם הראשון, ששלש טפות שנוקרו בשלשת האבות, שבהם.

וּבְרַבְרָךְ יְהו"ה יֵאָר יְהו"ה יֵשָׂא יְהו"ה, ותלת תניינין בברית ותרי סמכי קשומ, דנח שם ויפת מתמן הו, דאתמר ביה נח איש צדיק מספרא דצדיק חי עלמין, שם ויפת, מספרא דתרין סמכי קשומ, ורזא דמלה הכא, (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו כי תדע, מה שמו באימא עלאה דתמן חכמה, ומה שם בנו באימא תתאה אשתמודעא, אבל תלת גלגולין בתלת אבהו, ותלת בתלת סמכין דלתתא, ואלין שית הוו עתידין למהוי תלת בשת ותלת בהבל, אלא דפרח ' משת דאיהי נקדה וכו'. (ע"כ מס"א).

וּבְרַבְרָךְ יְהו"ה, יֵאָר יְהו"ה, יֵשָׂא יְהו"ה, ושלשה שניים בברית ושני עמודי האמת, שנח שם ויפת היו משם, שנאמר בו נח איש צדיק, מצד של צדיק חי העולמים, שם ויפת מהצד של שני עמודי האמת, וסוד הדבר כפאן - מה שמו ומה שם בנו כי תדע. מה שמו, פאם העליונה ששם חכמה, ומה שם בנו, פאם התחתונה, הוא נודע, אבל שלשה גלגולים בשלשה אבות, ושלשה בשלשת העמודים שלמטה, ואלו הששה היו עתידים להיות שלשה בשת ושלשה בהבל, אלא שפריחה משם ' משת שהיא נקדה כו'.

תוספת לתקונא שתין ותשעה.

וְעוֹד וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאִי הוּוּ אֶזְלִי בְּאַרְחָא, אֶזְדַּמְן רַבִּי אֶלְעָזָר עַמְהוֹן, אָמְרוּ וְדַאי עֲלֶךָ אֲתָמֵר (בראשית כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם דְּאֶעְרַעְנָא בְּשָׂכִינְתָא, אָמַר לֹון עֲלֵיכֹו אֲתָמֵר (שם לב ב) וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם, מֵאִי מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם, אֲלִין דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מִלְּאֲכִי רִוּחוֹת, דְּרוּחִין דִּילְכוֹן מְרוּחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (ג"א דְקוּדְשָׁא) חֲדוּ כְּלָהוּ בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר מֵאִי וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל, וְעוֹד מֵאִי אֲתָא לְרַבּוֹת וְתוֹסֵף, וְתַרִּין אֲתִין אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל.

תקון ששים ותשעה

וְעוֹד וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאִי הוּוּ אֶזְלִי בְּאַרְחָא, וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם, שְׁפַגְשָׁנוּ בְּשָׂכִינָה. אָמַר לָהֶם: עֲלִיכֶם נֶאֱמַר וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם. מַה זֶה מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם? אֵלּוּ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם עוֹשֶׂה מִלְּאֲכִי רִוּחוֹת, שְׁרוּחוֹתֵיכֶם מְרוּחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שֶׁל הַקְּדוֹשׁ). שְׁמַחוּ כֻלָּם בְּדַרְךָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר: מַה זֶה וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל? וְעוֹד, מַה פֶּא לְרַבּוֹת וְתוֹסֵף, וְשִׁתִּי אֲתִים - אֶת אָחִיו אֶת הַבֶּל?

אמר ליה ודאי ותוסף דא תוספת רוחא דקודשא דאיהו עמודא דאמצעייתא, מתמן אתוסף ליה רוחא דקודשא, תרין אתין לרבות ביה נשמתא ונפשא משכינתא עלאה ותתאה, ומאי הוה תוספת על רוחא דא חכמה מאדם עלאה.

אמר רבי יוסי שמענא דתלת רבויין אלין, אינון תלת טפין דאזדריקו ממוחא סתימא דכל סתימין, ואלין אינון תלת גלגולין, ואלין תלת טפין, שמענא דאינון לקבל תלת נשים, דאתמר בהון (משלי יד) חכמות נשים בנתה ביתה, דחד אופה וחד עורכת וחד מקטפת, לההיא דאתמר בה (במדבר טו) ראשית עריסתיכם חלה, ודא חלה דפסח דאיהי סגולת"א, איהי טפה קדמאה ומינה אזדריקו תלת טפין, ואינון תלת יודין י י י דאינון סגולת"א ודאי, ואינון י יברכה י יאר י ישא, ובאן אתר אזדריקו בתלת אבהן, דתמן נחית אדם בתלת גלגולין, ומאן אתר אזדריקו מההוא דנחית בהון (דא יה"ו) מסטרא דחכמה עלאה.

ולקבל תלת טפין אלין תקינו תלת מצות בפסח, חד (דף קי ע"א) מצה דלעילא לברכא בה המוציא, תניינא לחם משנה, תליתאה לחם עוני בלא מלחא, דהא אתמר (ויקרא ב יג) על פל קרבנך תקריב מלח, בגין דאיהי מצה פרוסה, פגוונא (דניאל ה) דפריס פריסת מלכותך, עד דתהא שלימה לא צריך לקרבא עלה מלח, דאיהו חל"ם, ומאי ניהו חל"ם אמצעי (דכלהו תלת), תלת טפין עלאין אינון סגולת"א, דתליין ממוחא סתימא עתיקא דעתיקין.

אמר רבי יוסי: שמעתי ששלש הרבויים הללו הם שלש הטפות שזרקו מהמח הנסתר של כל הנסתרים, ואלו הם שלשה גלגולים, ואלו שלש הטפות, שמעתי שהן כנגד שלש נשים שנאמר בהן חכמות נשים בנתה ביתה, שאחת אופה, ואחת עורכת, ואחת מקטפת, אל אותה שנאמר בה ראשית עריסתיכם חלה, וזו חלה של פסח שהיא סגולת"א, היא טפה ראשונה, וממנה נזרקו שלש טפות, והם שלשה יודין י י י שהם סגולת"א ודאי, והם י יברכה, י יאר, י ישא, ובאיהו מקום נזרקו? בשלש האבות, שלשם ירד אדם בשלשה גלגולים, ומאיזה מקום נזרקו? מאותו שירד בהם (זה יה"ו) מצד החכמה העליונה.

ובנגד שלש הטפות הללו תקנו שלש מצות בפסח, אחת המצה, אחת המוציא, השנייה לחם משנה, השלישית לחם עוני בלי מלח, שהרי נאמר על קרבנך תקריב מלח, משום שהיא מצה פרוסה, כמו שפורס פריסת מלכותך, עד שתהיה שלמה לא צריך להקריב עליה מלח, שהוא חל"ם, ומה הוא חל"ם? שהוא אמצעי (של כל השלש). שלש הטפות העליונות הן סגולת"א, שתלויות מהמח הנסתר העתיק של העתיקים. שרש טפות נזרקו בגלגלת מן

תלת טפין אזדריקו בגולגלתא ממוחא

המח השני, והן סגול, איפה נזרקו? בשני עמודי אמת וברית, שהם כנגד נח שם ויפת. נח נזרק בצדיק, זהו שכתוב נח איש צדיק, שם ויפת בשני עמודי אמת, ועליהם נאמר ברא שית. שלש טפות עליונות שהן סגולת"א, שנזרקו מהמח הנסתר, הן הקוץ של האות י למעלה, והקוץ שלה למטה, והגו באמצעיתה, המח שנזרקו שלש הטפות הללו ממנו, הוא י, וזו י שהיא מעל לאות א, י למטה מן א - המח השני, ושלש הטפות שנזרקו ממנה הן סגול, שלש הטפות של אדם הראשון שהם שלשה גלגולים, ושלש של האדם השני שלשה גלגולים.

מי האדם העליון והאדם השני? אלא מה שמו ומה שם בנו. מה שמו? אדם עליון, מה שם בנו? אדם תחתון, ושניהם נרמזו באותו פסוק שאמר משה, ואמרו לי מה שמו מה אמר? שלש טפות, אחת אופה במח שהוא כנגד ימין, שהוא האופה, שהוא שר האופים, ואחת עורכת זה המח, שהוא מצד השמאל, שנמר בה אף ערכה שלחנה, והרי פרשהו שלחן בצפון כנגד הלב, ואחת מקטפת כנגד המח, שהוא לאחור כלפי הפתח, וכנגד שלש הטפות הללו הם שלש יודים, שהם ביו"ד ה"י וא"ו ה"י, שמעידין על עלת כל העלות, שעליו נאמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, שהוא ראשון ואחרון ומבלעדי אין אלהים.

ומששת התקונים הללו רצה הקדוש ברוך הוא לברא את שת, שיהיה שמו שית, שיהיו בו שלשה גלגולים של אדם ושלשה של הבל, אלא שפרחה י משה,

תנינא ואינון סגול, באן אזדריקו, בתרי סמכי קשוט וברית, דאינון לקבלייהו נח שם ויפת, נח אזדריק בצדיק, הדא הוא דכתיב (בראשית וט) נח איש צדיק, שם ויפת בתרי סמכי קשוט, ועלייהו אתמר ברא שית, תלת טפין עלאין דאינון סגולת"א, דאזדריקו ממוחא סתימא, אינון קוצא דאת י לעילא וקוצא דילה לתתא, וגו באמצעיתא דילה, מוחא דאזדריקו תלת טפין אלין מינה, איהי י, ודא י דאיהי לעילא מאת א, י לתתא מן א מוחא תנינא, ותלת טפין דאזדריקו מינה אינון סגול, תלת טפין דאדם קדמאה דאינון תלת גלגולים, ותלת דאדם תנינא תלת גלגולין.

מאן אדם עלאה ואדם תנינא, אלא (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו, מה שמו אדם עלאה, מה שם בנו אדם תתאה, ותרווייהו אתרמיזו בההוא קרא דאמר משה, (שמות ג) ואמרו לי מה שמו מה אמר, תלת טפין חד אופה במוחא דאיהו לקבל ימינא, דאיהו אופה דאיהו שר האופים, וחד עורכת דא מוחא דאיהו מסטרא דשמאלא, דאתמר בה (משלי טב) אף ערכה שלחנה, והא אוקמוהו שלחן בצפון לקבל לבא, וחד מקטפת לקבל מוחא דאיהו לאחורא כלפי פתח, ולקבל אילין תלת טפין אינון תלת יודין דאינון ביו"ד ה"י ואו ה"י, דמעידין על עלת כל העלות, דעליה אתמר (ישעיה מדו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, דאיהו ראשון ואחרון ומבלעדי אין אלהים.

ומשית תקונין אלין בעא קודשא בריך הוא למברי לשת, למהוי שמייה שית, למהוי ביה תלת גלגולין דאדם ותלת דהבל,

שְׁהִיא נְקֻדָּה, אַכְּן שְׁתִּיָּה, שְׁמִשָּׁם
הַשְּׁתַּת הָעוֹלָם.

וּבִי' הִזו חֲטָא יוֹסֵף, זְהוּ שְׁכַתּוּב
וּתְשֵׁב בְּאִיתֵן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְזוּ זְרוּעֵי
יָדָיו. מַה זֶה וַיִּפְזוּ? שְׁנִזְרְקָה
הַטְּפָה שְׁהִיא י' בֵּין עֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת
וַנְּחַלְקָה לַעֲשָׂרָה נִיצוּצוֹת שְׁנִזְרְקוּ
מִהֶקֶשֶׁת, שְׁהִיא הִבְרִית, וּבְאִיָּה
מְקוֹם נִזְרְקוּ? בַּעֲשָׂרָה הַרוּגֵי
מַלְכוּת. אָמַר לוֹ, וְהָרִי שְׁמַעְתִּי
שַׁעֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת הָיוּ בְּנֵי
יַעֲקֹב? אָמַר לוֹ: חַס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא
בְּדַמוֹתָם הָיוּ.

אָמַר לוֹ, וּמִי גֵרָם שְׁנִזְרְקוּ לְשָׁם?
אָמַר לוֹ, דְּמוֹת אָבִיו שְׁהַזְדַּמְנָה
אֵלָיו, שְׁהִיָּתָה בְּדַמוֹתוֹ שֶׁל אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, זֶה גֵרָם שְׁנִזְרְקוּ לָהֶן,
וַנַּעֲץ צִפְרָנְיוֹ בְּקִרְקַע וְהַבְרִית אֶת
עַצְמוֹ, וְלֹא נִזְרְקוּ (בְּאוֹתָהּ הַזּוֹנָה, שְׁאִם
לֹא שְׁנִרְאָתָהּ לוֹ דְּמוֹת אָבִיו, לֹא הָיוּ נִזְרְקוֹת כִּי,
וְדַמוֹת אָבִיו גֵּרְמָה שְׁאוֹתָהּ הַטְּפָה וַיִּנְס וַיִּצָּא
הַחוּצָה, וְלֹא בַעֲבָרָה, וּבִשְׁכַר וַיִּנְס) (בְּזוֹנָה הָיוּ.
שְׁאִם הָיָה זֶרֶק אוֹתָן בְּזוֹנָה הָיוּ, הָיוּ יִשְׂרָאֵל
טוֹבְעִים בָּיָם, וְלֹא לַחֲנֹם בְּאֵרֶה הַקְּדוּמוֹנִים, בִּשְׁכַר
וַיִּנְס) - הִדָּם רָאָה וַיִּנְס, וְאִם לֹא,
לֹא הָיוּ יוֹצְאִים יִשְׂרָאֵל מִן הַיָּם,
וְהוּא קָבַל עֲנָשׁוֹ בְּאֵלוֹ עֲשָׂרָה
הַרוּגֵי הַמַּלְכוּת, שְׁהָיוּ עֲתִידִים
לְצֵאת מִמֶּנּוּ עֲשָׂרָה שְׁבֻטִים,
וּמִשּׁוּם זֶה הָיוּ עֲשָׂרָה הַרוּגֵי
מַלְכוּת כִּמוֹ שַׁעֲשָׂרַת הַשְּׁבֻטִים
שְׁהָיוּ עֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ, וְהָיוּ
חוֹשְׁבִים הַחֲבָרִים שַׁעֲשָׂרָה בְּנֵי
יַעֲקֹב הָיוּ.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, מִי נִתֵּן סוּד זֶה
בְּשֵׁת? (אָמַר לוֹ, נִשְׁמוֹת הַצִּדִּיקִים נִבְרָאוּ קִדְּם
שִׁבְרָא הָעוֹלָם, כִּמוֹ שִׁבְרָאוּהָ הָרֵאשׁוֹנִים) (כִּמ"ש
בְּרֵאשִׁית, אֵין רֵאשִׁית אֲלֵא נִשְׁמָה, וְכוּ' עֵין לְקַמְּן
קִיב ע"א). אָמַר לוֹ, בְּגִלְל זֶה אָמַר
הַכְּתוּב מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחְרִית,
וּמִשּׁוּם זֶה שֵׁת הוּא סִיּוּם
הָאוֹתִיּוֹת, וּמִהֶם נוֹדְעִים רֵאשׁ

אֲלֵא דְפָרַח י' מִשֵּׁת דְּאִיהִי נְקוּדָה אַכְּן שְׁתִּיָּה
דְּמִתְמָן הוֹשְׁתַּת עֲלֵמָא.

וּבְהֵאֵי י' חֵב יוֹסֵף, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית
מ"ט כ"ד) וּתְשֵׁב בְּאִיתֵן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְזוּ זְרוּעֵי
יָדָיו, מֵאִי וַיִּפְזוּ, דְּאִזְדְּרִיקַת טִיפָה דְּאִיהִי י'
בֵּין עֶשֶׂר אֲצַבְעָאן, וְאִתְפְּלִיגַת לַעֲשָׂר נִיצוּצִין
דְּאִזְדְּרִיקוּ מִקִּשְׁת דְּאִיהוּ בְּרִית, וּבְאֵן אֲתֵר
אִזְדְּרִיקוּ בַּעֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, אָמַר לִיה, **וְהָא שְׁמַעְנָא דַּעֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת בְּנֵי יַעֲקֹב הָיוּ, אָמַר לִיה חַס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא בְּדִיוקְנֵיהוּ הוּ.**

אָמַר לִיה וּמָאן גֵּרִים דְּאִזְדְּרִיקוּ תְּמָן, אָמַר
לִיה דִּיוקְנָא דְּאָבוּהָ דְּאִזְדְּמָן לְגַבִּיָּה,
דְּהוּהָ דִּיוקְנָא דְּאָדָם קְדַמָּאָה, דָּא גֵּרִים
דְּאִזְדְּרִיקוּ לוֹן, וַנַּעֲץ צִפְרָנְיוֹ בְּקִרְקַע וּבְרַח
גֵּרְמִיָּה, וְלֹא אִזְדְּרִיקוּ (בְּהֵאֵי זוֹנָה, דָּאִי לֹא דְּאִתְחַזְּיָאֵת
לִיה דִּיוקְנָא דְּאָבוּהָ לֹא הוּוּ אִזְדְּרִיקוּ הֵכִי, וְדִיוקְנָא דְּאָבוּהָ גֵרָם
דְּהֵאֵי טַפָּה וַיִּנְס וַיִּצָּא הַחוּצָה, וְלֹא בַעֲבִירָה, וּבִשְׁכַר וַיִּנְס), (ג"א
בְּהֵאֵי זוֹנָה, דָּאִי הוּוּ זְרִיק לוֹן בְּהֵאֵי זוֹנָה, הוּוּ יִשְׂרָאֵל טַבְּעִין בִּימָא,
וְלֹא לְמַנְנָא אוּקְמוּהָ קְדַמָּאִין, בִּשְׁכַר וַיִּנְס). (ד"ה קי ע"ב) הִיָּם
רָאָה וַיִּנְס (תְּהֵלִים קִיד ג'). וְאִי לֹא, לֹא הוּוּ נִפְקִין
יִשְׂרָאֵל מִן יַמָּא, וְאִיהוּ קָבִיל עוֹנֵשִׁיָּה בְּאֵלִין
עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמִיפַק
מִינֵיהָ עֲשָׂרָה שְׁבֻטִין, וּבְגִין דָּא הוּוּ עֲשָׂרָה
הַרוּגֵי מַלְכוּת כְּגוֹוְנָא דַּעֲשָׂרָה שְׁבֻטִין דְּהוּוּ
עֲתִידִין לְמִיפַק מִנֵּיהָ, וְהוּוּ חֲשְׁבִין חֲבָרִיאַ
דַּעֲשָׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הוּוּ.

אָמַר לִיה אִם כֵּן מָאן יְהִיב רְזָא דָּא בְּשֵׁת,
(אָמַר לִיה נִשְׁמָתְהוֹן דְּצִדִּיקָא אֲתִבְרָאוּ קִדְּם דְּאִתְבְּרִי
עֲלֵמָא כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ קְדַמָּאִין), (ג"א כמ"ש בְּרֵאשִׁית, אֵין רֵאשִׁית
אֲלֵא נִשְׁמָה, וְכוּ' ע"י לְקַמְּן קִיב ע"א). אָמַר לִיה בְּגִין דָּא
אָמַר קְרָא (ישעיה מו י') מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחְרִית,
וּבְגִין דָּא שֵׁת אִיהוּ סִיּוּמָא דְּאִתְוּוֹן, וּמִינֵיהוּ רִישָׁא דְּאִתְוּוֹן

אֲשֵׁת־מִוְדַעָאן רִישָׁא דְּאִתְוּוֹן

האֹתוֹת שֶׁהוּא א"ב פֶּא"ת ב"ש, וְעוֹד שֶׁת, הַשׁ שְׁלוֹ הֵם שְׁלֹשֶׁת עֲנָפֵי הָאֵילָן לְמַעְלָה, וְהִיא הַשְּׂרֵשׁ לְמַטָּה, וְהִרְאָה בָּהֶם שְׁלֹשֶׁה גִלְגּוּלִים לְמַעְלָה וּשְׁלֹשֶׁה לְמַטָּה. תְּפַאֲרַת (ש) שְׁלוֹם, כּוֹלֵל שְׁשֶׁה צְדָדִים, וְזוֹ דְרָגַת מֹשֶׁה, כּוֹלֵל שְׁלֹשֶׁה אֲבוֹת, וּשְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת תַּחְתֵּיהֶן, וְהֵם הַגִּלְגּוּל שֶׁל אָדָם, שֶׁת אֲנוֹשׁ הֵבֵל נֹחַ שֵׁם יַפֶּת, וּמִשֶׁת וְאַנּוֹשׁ אֲתִיחָסוּ וְהוּא שְׁכָתוּב אֲז הוֹחֵל לְקַרְא בְּשֵׁם יְהו"ה, אֲז, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (כ"מ מן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ), אֲז הוֹחֵל לְבַא בְּגִלְגּוּל אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֲז יִשִּׁיר מֹשֶׁה. וּמִשּׁוֹם זֶה שֶׁת, מִשֵּׁם הַשֶּׁתֶּת הָעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה כִּי שֶׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֵבֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּשֵׁם זֶה הֵבֵל, וְאִיּוֹב אָמַר עָלָיו מִי שֶׁת בְּטוֹחוֹת חֲכָמָה. חֲכָמָה - מִי"ם עֲלִיוֹנִים, מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ, וּמִשּׁוֹם זֶה כִּי מִן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ, שׁ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, וְזֶה מ"ש מִן מֹשֶׁה, ה' שְׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, הֵבֵל ה' ל"ב.

וְכַפֵּר שְׁמוֹ פְּעָמִים מֹשֶׁה מֹשֶׁה, לְאַחַז בְּשֵׁנֵי הַהֵי"ן, הַה' הָעֲלִיוֹנָה וְהַה' הַתַּחְתּוֹנָה, וְלְאַחַז בְּשְׁלֹשֶׁה עֲנָפִים וּבְשְׁלֹשֶׁה שְׂרָשִׁים שֶׁהֵם שׁ, פְּעָמִים מ"ה מְמֹשָׁה, הוּא מֵרָאה הַסּוּד מַה שְׁמוֹ מַה שֵּׁם בְּנוֹ, שְׁבִשְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת הַתְּלַבֵּשׁ מ"ה שְׁלִמְעָלָה, וּמִשְׁלֹשׁ הַדְּרָגוֹת שְׁלִמְטָה מ"ה שְׁלִמְטָה, וּמִשֶׁה כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, הוּא מְרַכְּבָה שְׁלֵמָה עֲלִיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, כְּמוֹ זֶה שׁ מִן מֹשֶׁה, שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוֹר וּפְנֵי נֶשֶׁר כּו', מ"ה שֶׁל מֹשֶׁה וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אֲדָם, וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא מְרַכְּבָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, אָמַר וְאָמְרוּ לִי מַה שְׁמוֹ

דְּאִיהוּ א"ב פֶּא"ת ב"ש, וְעוֹד שֶׁת, ש' דִּילִיָּה אֵינּוֹן תְּלַת עֲנָפֵי אֵילָנָא לְעֵילָא, וְאִיהִי שְׂרֵשׁ לְתַתָּא, וְאַחַזִּי בְּהוֹן תְּלַת גִּלְגּוּלִין לְעֵילָא, וְתַלַּת לְתַתָּא.

ת' תְּפַאֲרַת [ש'] שְׁלוֹם, כּלִיל שִׁית סְטָרִין, וְדָא דְרָגָא דְמֹשֶׁה, כּלִיל תְּלַת אֲבָהֵן וְתַלַּת דְּרָגִין תַּחְתֵּיהוּ, וְאֵינּוֹן גִּלְגּוּלָא דְאָדָם, שֶׁת אֲנוֹשׁ הֵבֵל, נֹחַ שֵׁם יַפֶּת, וּמִשֶׁת וְאַנּוֹשׁ אֲתִיחָסוּ כָּל דְּרִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ד' כו') אֲז הוֹחֵל לְקַרְא בְּשֵׁם יְהו"ה, אֲז הִהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיה (שְׁמוֹת ב' א') (כ"מ מן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ), אֲז הוֹחֵל לְמִיתִי בְּגִלְגּוּלָא, הִהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיה (שׁ טו א') אֲז יִשִּׁיר מֹשֶׁה.

וּבְגִין דָּא שֶׁת מִתְּמָן הוֹשַׁתַּת עֲלֵמָא, וּבְגִין דָּא כִּי שֶׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֵבֵל, (בְּרַאשִׁית ד' כה) דְּאֲתַמַּר בֵּיה בְּשֵׁם זֶה הֵבֵל, וְאִיּוֹב עָלִיָּה אָמַר (אִיּוֹב ל' לו') מִי שֶׁת בְּטוֹחוֹת חֲכָמָה, חֲכָמָה, חֲכָמָה מִי"ם עֲלִיוֹנִים, מִתְּמָן אֲתַמְשָׁךְ, וּבְגִין דָּא כִּי מִן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ, שׁ תְּלַת אֲבָהֵן, וְדָא מ"ש מִן מֹשֶׁה, ה' שְׁכִינָתָא תַּתָּא, הֵבֵל ה' ל"ב.

וְכַפֵּר שְׁמִיהַ תְּרִין זְמַנִּין מֹשֶׁה מֹשֶׁה (שְׁמוֹת ג' ד'), לְאַחַדָּא בְּתֵרִין הַהֵי"ן ה' עֲלָאָה ה' תַּתָּא, וְלְאַחַדָּא בְּתַלַּת עֲנָפִין וּבְתַלַּת שְׂרָשִׁין דְּאֵינּוֹן שִׁית, תְּרֵי זְמַנִּין מ"ה מְמֹשָׁה אִיהוּ אַחַזִּי רְזָא (מְשַׁלִּי ל' ד') מַה שְׁמוֹ וּמַה שֵּׁם בְּנוֹ, דְּבַתְּלַת אֲבָהֵן אֲתַלְבֵּשׁ מ"ה דְּלְעֵילָא, וּבַתְּלַת דְּרָגִין דְּלְתַתָּא מ"ה דְּלְתַתָּא, וּמִשֶׁה כּלִיל תְּרוּיָהוּ, אִיהוּ מְרַכְּבָתָא שְׁלִימְתָא עֲלָאָה וְתַתָּא, כְּגוֹנָא דָּא שׁ מִן מֹשֶׁה תְּלַת אֲבָהֵן, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (יְחֻזְקָא א' א') וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוֹר וּפְנֵי נֶשֶׁר וְכו', מ"ה דְּמֹשֶׁה וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אֲדָם, וּבְגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעֵילָא וְתַתָּא, אָמַר (שְׁמוֹת ג' יג') וְאָמְרוּ לִי מַה שְׁמוֹ מַה אָמַר אֵלֵיהֶם, אֲדַהְכִּי הָא רַבִּי יִצְחָק

ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריאי קאָתו, אמר להו רבי שמעון במאי עסקיתו, אמרו ליה שמענא בך ואתינא לגבך, דשאילנא עלך לכל חבריאי ולא אשפחנא מאן דאודע לך מינך, עד דאערענא ברבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלעזר דהוו מתעסקין ברזא דהבל בכל גלגולין דיליה.

אמר רבי שמעון ודאי עובדא דצדיקיא לעילא תליא, ותמן אשתמודע פלא, ואתערוותא דלתתא גרים אתערוותא דלעילא, בודאי רזא דגלגולא באַתר חד איהו, וכל גלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין, וגלגל חד איהו קבוע באמצעיתא בינייהו, ואיהו לא מתנענעא הכא והכא.

ורזא דמלה הא אוקמוה, (קהלת א ד) דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת, דאיהי קביעא בינייהו (כגוונא דא, נפש איהו בקביעו דגופא, ורוחא סלקא ונחתא כגופא ומתפשטא בכל ורידי דלבא, כבד אמרנא דגלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין בגלגול חד), כגוונא דא נפש איהי בקביעו דגופא, ורוחא נחתא וסלקא כגופא, ומתפשטא בכל ורידי דלבא דמתנענעין, הדא הוא דכתיב (יתזקאל א ב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, אבל נפשא קביעא בלבא, פאתתא דאיהי קביעא בביתא, הדא הוא דכתיב (תהלים קיג ט) מושיבי עקרת הבית, ובעלה (בראשית ח י) ויצא יצוא ושוב, הכי דור הולך ודור בא, דא עמודא דאמצעיתא, איהו אזיל ואתי בגלגולא, אבל שכינתא לעולם עומדת, איהי לא אזלא בגלגולא, ולא אתרכיבת באַתר אחרא, ובגין (ד קיא ע"א) דא אתמר בה, (תהלים קכח ג) אשתך כגפן פריה, מה גפן לא קבילת הרפכה ממין אחרא מפל אילנא דעלמא, הכי

מה אמר אליהם. בינתים הרי רבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר החברים באו. אמר להם רבי שמעון: במה עסקתם? אמרו לו: שמענו עליך וכאנו אליך, ששאלנו עליך את כל החברים ולא מצאנו מי שמודיע לנו עליך, עד שפגשנו את רבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלעזר שהיו מתעסקים בפסוד של הבל בכל גלגוליו.

אמר רבי שמעון: ודאי שמעשה הצדיקים תלוי למעלה, ושם הפל נודע, וההתעוררות שלמטה גורמת להתעוררות שלמעלה, בודאי פסוד הגלגול הוא במקום אחד, וכל הגלגולים הם כמו הגלגלים שעולים ויורדים, וגלגל אחד הוא קבוע באמצע ביניהם, והוא לא מתנענע לכאן ולכאן.

וכבוד הדבר הרי פרושה, דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת, שהיא קבועה ביניהם (כמו זה הנפש היא בקביעות של הגוף, והרוח עולה ויורדת בגוף ומתפשטת בכל ורידי הלב, כבד אמרנו שהגלגולים הם כמו הגלים שעולים ויורדים בגלגול אחד), כמו זה הנפש היא בקביעות בגוף, והרוח יורדת ועולה בגוף, ומתפשטת בכל ורידי הלב שמתנענעים, זהו שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, אבל הנפש קבועה בלב כאשה שהיא קבועה בבית, זהו שכתוב מושיבי עקרת הבית, ובעלה ויצא יצוא ושוב, כך דור הלך ודור בא, זה העמוד האמצעי, הוא הולך ונא בגלגול, אבל השכינה לעולם עמדת, היא לא הולכת בגלגול ולא מרכיבת במקום אחר, ומשום זה נאמר בה אשתך כגפן פריה, מה גפן לא מקבלת עליה הרפכה ממין אחר מפל עץ שפעולם, כך השכינה לא מקבלת עליה

הִרְכַּבָּה אַחֲרַת בְּעוֹלָם אֶלָּא
מִבְּעֻלָּה.

קָמוּ כָּל הַחֲבֵרִים וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו
וְאָמְרוּ: אֵלֹהֵינוּ לֹא בָּאֵנוּ לְעוֹלָם אֶלָּא
לְשִׁמְעַת זֶה - דִּי. פִּתַּח וְאָמַר:
וּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ, וּזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
שֶׁהוּא מְשֶׁה בְּדַמּוֹתָיו. וּזְרַח, זֶהוּ
שְׂכֵתוֹב יְהוּ"ה מְסִינִי בְּאֵ זְרַח
מְשַׁעֵיר לְמוֹ. וּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ,
כְּשֶׁהִתְכַּנַּס מְשֶׁה, וְעַם כָּל זֶה,
שֶׁהִתְכַּנַּס אֶל מְקוֹמוֹ, שׂוֹאֵף זְרַח
הוּא שֵׁם, וְזֶה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהָיָה כְּמוֹ
הַלְּבָנָה, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

וְעוֹד, וּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ זֶה מְשֶׁה,
כְּשִׁיבָא בְּגִלְגּוֹל בְּצַדִּיק גָּמוּר,
וּכְשֶׁהוּא לֹא בְּצַדִּיק גָּמוּר - וּבֵא
הַשֶּׁמֶשׁ, מִתְכַּנַּס מִמֶּנּוּ וְהוֹלֵךְ וּבֵא
בְּגִלְגּוֹל, עַד שְׂמוּצָא אֶת מְקוֹמוֹ,
וּמְשׁוּם זֶה אֶל מְקוֹמוֹ שׂוֹאֵף זְרַח
הוּא שֵׁם.

וְעוֹד, וּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ זֶה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, בְּאִיזָה מְקוֹם? בְּאֵדָם
שֶׁהַשְּׂכִינָה עִמוֹ, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר בְּכָל
מְקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי וְגוֹמַר,
וְתִרְגַּם אוֹנְקְלוֹס, בְּמְקוֹם שֶׁתִּשְׁרַח
שְׂכִינְתוֹ שֵׁם, וְאִם אֵין שֵׁם שְׂכִינָה
- וּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ, מִתְכַּנַּס מִמֶּנּוּ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁאַר
בְּחֻשְׁכָּה, וְשׁוֹלְטִים עָלָיו כְּמָה
מִחֻבְלִים וְכְמָה יְסוּרִים רַעִים
שְׂאִינָם יְסוּרִים שֶׁל אֶהְבָּה. זֶהוּ
שְׂכֵתוֹב עַל פִּי אֵין אֱלֹהִי בְּקַרְבִּי
מִצְאוּנֵי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה, שֶׁהַרְעוֹת
הֵלְלוּ מִמְּנוֹת עַל כָּל הַעֲתִים
וְהַרְגָעִים, שֶׁעָלִיהֶם נֹאמַר
וְתִפְקְדֵנוּ לְבַקְרִים לְרַגְעִים
תְּבַחְנֵנוּ, וְזֶהוּ שְׂאֲמַר דּוֹד בִּידֶךָ
עֲתוּתִי וְגוֹמַר, וּמִי גוֹרֵם שְׂלֵא
שׁוֹרָה עָלָיו שְׂכִינָה וְלֹא מֵאִיר
עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ? בְּגִלְלַת הַהֶבֶל שֶׁל
שְׂקָר וְדַבְרֵי שְׂקָר שִׁיּוּצָאִים מִפִּי,

שְׂכִינְתָא לָא קְבִילַת עֲלֵיהּ הִרְכַּבָּה אַחֲרָא
בְּעֻלְמָא אֶלָּא מִבְּעֻלָּה.

קָמוּ כְּלָהּ חֲבֵרֵי אֶשְׁתַּטְּחוּ קַמֵּיהּ, וְאָמְרוּ
אֵלֹהֵינוּ לֹא אֶתִּינָא לְעֻלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע
דָּא דִּי, פִּתַּח וְאָמַר וּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבֵא
הַשֶּׁמֶשׁ (קֹהֶלֶת א ה), וּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ דָּא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּאִיהוּ מְשֶׁה בְּדִיּוֹקְנֵיהּ, וּזְרַח
הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (דְּבָרִים ל ג ב) יְהוּ"ה מְסִינִי בְּאֵ
וּזְרַח מְשַׁעֵיר לְמוֹ, וּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ כְּדֵ אֶתְכַּנִּישׁ
מְשֶׁה, וְעַם כָּל דָּא דְאֶתְכַּנִּישׁ אֶל מְקוֹמוֹ שׂוֹאֵף
זְרַח הוּא שֵׁם, וְדָא יְהוֹשֻׁעַ דִּיהוּ פְּגוּוֹנָא
דְּסִיְהֵרָא דְאִיהִי שְׂכִינְתָא.

וְעוֹד וּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ דָּא מְשֶׁה, כְּדֵ יִיתִי בְּגִלְגּוֹלָא
בְּצַדִּיק גָּמוּר, וְכֵד לֹא אִיהוּ בְּצַדִּיק גָּמוּר
וּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ, אֶתְכַּנִּישׁ מִנֵּיהּ, וְאֶזְל וְאֶתִּי
בְּגִלְגּוֹלָא עַד דְּאֶשְׁכַּח אֶתְרֵיהּ, וּבְגִין דָּא אֶל
מְקוֹמוֹ שׂוֹאֵף זְרַח הוּא שֵׁם.

וְעוֹד וּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאֵן
אַתָּר, בְּבַר נֶשׁ דְּשְׂכִינְתָא עִמֵּיהּ, כְּמָה
דְּאֶתְ אָמַר (שְׁמוֹת כֵּא) בְּכָל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר
אֶת שְׁמִי וְגוֹמַר, וְתִרְגַּם אֲנַקְלוֹס בְּאַתָּר דְּתִשְׁרִי
שְׂכִינְתֵיהּ תַּמָּן, וְאִי לִית שְׂכִינְתָא תַּמָּן וּבֵא
הַשֶּׁמֶשׁ, אֶתְכַּנֵּשׁ מִנֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאֶשְׁתָּאֵר בְּחֻשׁכָּא וְשִׁלְטִין עֲלֵיהּ כְּמָה מְחַבְלִין
וְכְמָה יְסוּרִין בִּישׁוּן, דְּלֹא אֵינוּן יְסוּרִין שֶׁל
אֶהְבָּה, הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (דְּבָרִים לֹא י ז) עַל פִּי אֵין
אֱלֹהִי בְּקַרְבִּי מִצְאוּנֵי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה, דְּאֶלִּין
רַעוֹת מִמֶּנּוּ עַל כָּל עֲתִין וְרַגְעִין, דְּעָלִייהוּ
אֶתְמַר (אֵיּוֹב ז יח) וְתִפְקְדֵנוּ לְבַקְרִים לְרַגְעִים
תְּבַחְנֵנוּ, וְזֶהוּ שְׂאֲמַר דּוֹד (תְּהִלִּים לֹא טו) בִּידֶךָ
עֲתוּתִי וְגוֹמַר, וּמֵאֵן גְּרִים דְּלֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא
עֲלֵיהּ, וְלֹא נְהִיר שְׂמֻשָּׁא עֲלֵיהּ, בְּגִין הֶבֶל
דְּשְׂקָרָא וּמְלִין דְּשְׂקָרָא דְנִפְקִין מִפּוֹמוֹי, וּבְגִין דָּא

דָּא (קֹהֶלֶת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר

ומשום זה - יש הבל אשר נעשה
על הארץ. יש הבל ויש הבל. יש
הבל מבעלי השקר שנאמר בהם
הבל המה מעשה תעתועים,
שהם תועים במעשה של שקר.
ויש הבל שנאמר בו כי על כל
מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, וזה
ההבל של התורה, שהוא חמשה
חמשי תורה, מן ב' של בראשית
עד ל' של לעיני כל ישראל, וזהו
הב"ל, והרי שש הם עם זה ספר?
אלא זה ו' שהוא הקול, שעולה
בהבל שהוא ה'. אשרי הוא מי
שמחבר אותם כאחד ומוציא
אותם מפיו באהבה ויראה של
י"ה, ומשום זה יש הבל וכו',
אשר יש צדיקים שמגיע אליהם
כמעשה הרשעים.

אמרו לו החכמים: רבי רבי אם
כך שהם צדיקים, למה מגיע
אליהם כמעשה הרשעים? אמר
להם: הגלגול גרם להם שיבא
להם כמעשה הרשעים, כאלו היו
רשעים, כך יבאו להם יסורים
ודחק, ואלו הם שנשמותיהם
מהצד של אדם והבל, שזה חטא
במחשבה ומעשה, ומשום זה
אמר עליהם הכתוב בשגם, זה
הבל, גם - לרבות אדם.

אמרו לו: ידענו שמחשבה היא
אדם קדמון, מ"ה שלמעלה, מ"ה
שמו, מעשה כ"ח שלו, עשרים
ושמונה אותיות של מעשה של
בראשית ברא וכו', והכל חכמה,
כח מה, אם כן במה היו יכולים
לחטא כאן? אמר להם: בודאי
כל מי שחטא בגופו ששם
המעשה, ובנשמתו ששם
המחשבה, כאלו חטא באותו
שהוא נברא בדמותו. זהו שכתוב
ויברא אלהים את האדם בצלמו
וכו'.

ויש רשעים שמגיע אליהם
כמעשה הצדיקים, שיש להם

נעשה על הארץ, אית הבל ואית הבל, אית
הבל ממארי דשקרא דאתמר בהון (ירמיה י'
טו) הבל המה מעשה תעתועים, דאינון תועים
בעובדא דשקרא.

ויש הבל דאתמר ביה, (דברים ח ג) פי על כל
מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ודא הבל
דאורייתא, דאיהו חמשה חומשי תורה, מן
ב' דבראשית עד ל' לעיני כל ישראל, ודא
הוא הב"ל, והא שית אינון עם זה ספר, אלא
דא ו' דאיהו קול דסליק בהבל דאיהו ה',
זכאה איהו מאן דמחבר לון פחדא, ואפיק
לון מפומוי ברחימו ודחילו די"ה, ובגין
דא (קהלת ח יד) יש הבל וכו', אשר יש צדיקים
שמגיע אליהם כמעשה הרשעים.

אמרו ליה חבריא רבי רבי אי הכי דאינון
צדיקיא אמאי מגיע אליהם כמעשה
הרשעים, אמר לון גלגולא גרים לון דייתי
לון פעובדא דרשיעיא, כאלו הוו רשיעיא הכי
ייתי לון יסורין ודחקין, והאי אינון דנשמתינ
דלהון מסטרא דאדם והבל, דדא חאב
במחשבה ועובדא, ובגין דא אמר עלייהו
קרא (קהלת א טו) בשגם זה הבל, גם לרבות אדם.
אמרו ליה ידענא דמחשבה איהי אדם
קדמאה, מ"ה דלעילא, מ"ה שמו,
עובדא כ"ח דיליה, כ"ח אתוון דעובדא
דבראשית ברא וכו', וכלא חכמה כח מה, אם
כן במאי הוו יכולי למחטי הכא, אמר לון
בודאי כל מאן דחב בגופיה דתמן עובדא,
ובנשמתיה דתמן מחשבה, כאלו חאב בההוא
דאתברי איהו בדיוקניה, דדא הוא דכתיב
(בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו
וכו'.

ויש רשעים שמגיע אליהם כמעשה

הַצְדִּיקִים, דְּאֵית לֹון עֹותְרָא וּשְׁלָם וַאֲרִיכוּ
 דְּיוֹמִין בְּהַאי עֲלֵמָא, אֲמַרוּ לִיה בְּתַר דְּאִינוּן
 רְשָׁעִים אֲמַאי אֵית לֹון כָּל הַאי יִקָּר, אֲמַר לֹון
 הַאי טוֹבָה דְּלֵהוּן אִיהוּ הֵבֵל וְרַעוּת רִוּחַ,
 דְּגִלְגּוּלָא דְּלֵהוּן גָּרִים לֹון דְּהוּוּ רְשָׁעִים
 גְּמוּרִים, וְעַבְדוּ (זְכוּן כַּמָּה מְנַיְהוּ, וְאִתְקַצְרוּ בְּקַצְרוֹת שְׁנִין
 וְלֹא אִשְׁתַּלִּים לֹון), כַּמָּה מִיְנֵי טַבִּין, אִיִּיתִי לְהוּן
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלְגּוּלָא לְאַשְׁלֵמָא לֹון
 אַגְרִייהוּ בְּהַאי עֲלֵמָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דְּבָרִים
 ז') וּמְשַׁלֵּם לְשִׁנְאֵיו אֶל פְּנֵיו וְכוּ', וְעַלִּייהוּ
 אֲתַמַּר (קֹהֶלֶת ח') וּבִכְן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים
 וּבָאוּ וְכוּ'. (דָּף קִיא ע"ב) אֲדַהֲכִי הָא רַבִּי פְּנַחֶס
 קָא נְחִית מִמְתִּיבְתָא עֲלָאָה, וְאִתְחַזִּי תַחֲתוֹת
 טוֹלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאֲמַר לִיה מַאי הֵבֵל אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ אֲתַעֲבִיד הֵבֵל,
 אֲלֹא כַּמָּה דָּאת אֲמַר (בְּרַאשִׁית ב') וְאֵד יַעֲלֶה מִן
 הָאָרֶץ, דְּאֵית הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הֵבֵל
 דְּצִלוֹתִין וְהֵבֵל דְּאוּרִיתָא אֲתַעֲבִיד עַל אַרְעָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהִי שְׁכִינְתִּיהָ, דְּאֲתַמַּר
 בָּהּ (יִשְׁעִיָּה סו א') וְהָאָרֶץ הִדָּם רַגְלִי, וּמַאי נִיהוּ הֵבֵל
 דְּאֲתַעֲבִיד עֲלִיהָ, אֲלֹא הַפּוֹךְ הֵבֵל וְתַשְׁפַּחִיהָ
 הֵלֵב, וּמְנַיְה נָפִיק הֵבֵל וְדָא נֶפֶשׁ וּבִיה סָלִיק
 דְּבוּר, רִוּחָא נָפִיק מֵאוּדְנָא שְׁמַאלָא דְלִבָּא,
 וּמְנַיְה נָפִיק קָלָא, וְקָלָא אִיהוּ אֵילָנָא, דְּאִתְפַּלֵּג
 לְכַמָּה קָלִין דְּאִינוּן עֲנַפִּין דְּאֵילָנָא, וְאֵיבָא
 דִּילִיה דְּבוּר, וְתַרְוִייהוּ עֵץ פְּרִי, וְאִינוּן גּוּף
 וּבְרִית, דָּא עֵץ ו', וְדָא פְּרִי י' אוֹת הַבְּרִית.

ה' תַּתָּאָה שְׁרָשָׁא דְּאֵילָנָא, דְּאֵית בִּיה תַּלְתַּת
 וְוִי"ן לְקַבֵּל תַּלְתַּת עֲנַפִּין דְּש, הַ עֲלָאָה תַּלְתַּת
 עֲנַפִּין, וְאִינוּן תַּלְתַּת וְוִי"ן מִן וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיִּט,
 הַאי אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְּאֲעַקֵּר עֲנַפּוּי דְּקַצֵּץ
 בְּנִטְיַעוֹת וְאִסְתַּלַּק אֵיבָא, וְאֲתַמַּר בְּאֵילָנָא (דְּנִיָּאל
 ד' יא') גִּדּוּ אֵילָנָא וְקַצְצוּ עֲנַפּוּהִי וְכוּ', בְּרַם עַקֵּר

עֲשֶׂר וּשְׁלֹום וַאֲרִיכוּת יָמִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. אֲמַרוּ לוֹ: מֵאַחַר
 שְׁהֵם רְשָׁעִים, לָמָּה יֵשׁ לָהֶם אֵת
 כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה? אֲמַר לָהֶם:
 הַטּוֹבָה הַזֹּאת שְׁלָהֶם הִיא הֵבֵל
 וְרַעוּת רִוּחַ, שְׁהַגִּלְגּוּל שְׁלָהֶם גָּרַם
 לָהֶם שְׁיָהוּוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעֲשׂוּ
 (זְכוּיֹת כַּמָּה מֵהֶם, וְהִתְקַצְרוּ בְּקֶצֶר שָׁנִים וְלֹא
 הִשְׁתַּלֵּם לָהֶם) כַּמָּה מִיְנֵי טוֹבוֹת,
 הִבִּיא אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּגִלְגּוּל לְהַשְׁלִים לָהֶם שְׁכָרָם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּמְשַׁלֵּם
 לְשִׁנְאֵיו אֶל פְּנֵיו כו', וְעַלִּיהֶם
 נֶאֱמַר וּבִכְן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים
 וּבָאוּ כו'. בִּינְתִים הִנֵּה רַבִּי פְּנַחֶס
 שְׂיֹוֹרֵד מִהַיְשִׁיבָה הַעֲלִינָה,
 וְנִרְאָה תַחַת צִלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְאֲמַר לוֹ: מַה זֶה הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
 עַל הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ נַעֲשָׂה
 הֵבֵל? אֲלֹא כַּמּוֹ שְׁנֵאֲמַר וְאֵד
 יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, שִׁישׁ הֵבֵל אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הֵהֵבֵל שֶׁל
 תַּפְלוֹת וְהֵהֵבֵל שֶׁל הַתּוֹרָה נַעֲשָׂה
 עַל הָאָרֶץ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁהִיא שְׁכִינְתּוֹ, שְׁנֵאֲמַר בָּהּ
 וְהָאָרֶץ הִדָּם רַגְלִי, וּמַהוּ הֵהֵבֵל
 שְׁנַעֲשָׂה עֲלִיהָ? אֲלֹא הַפּוֹךְ הֵבֵל
 וְתַמְצָא הֵלֵב, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא הֵבֵל,
 וְזוֹ הַנֶּפֶשׁ, וּבָהּ עוֹלָה הַדְּבוּר,
 הַרוּחַ יוֹצֵאת מֵאוּן שְׁמַאל שֶׁל
 הֵלֵב, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא הַקּוֹל, וְהַקּוֹל
 הוּא הָאֵילָן, שְׁנַחֲלַק לְכַמָּה קוֹלוֹת
 שְׁהֵם עֲנַפֵּי הָאֵילָן, וְהַפְּרִי שֶׁלוֹ
 הוּא הַדְּבוּר, וּשְׁנֵייהֶם עֵץ פְּרִי, וְהֵם
 גּוּף וּבְרִית, הָעֵץ זֶה ו', וְהַפְּרִי זֶה
 י', אוֹת הַבְּרִית.

ה' תַּתְּחוּנָה שְׁרַשׁ הָאֵילָן, שִׁישׁ
 בּוֹ שְׁלֹשָׁה וְוִי"ם כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה
 הָעֲנַפִּים שֶׁל ש, ה' הַעֲלִינָה
 שְׁלֹשָׁה עֲנַפִּים, וְהֵם שְׁלֹשַׁת
 הַוְוִי"ם מִן וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיִּט, זֶהוּ
 עֵץ הַחַיִּים שְׁעַקֵּר עֲנַפּוּי, שְׁקַצֵּץ
 בְּנִטְיַעוֹת וְהִסְתַּלַּק הַפְּרִי, וְנֵאֲמַר

בְּאֵילָן גִּדּוּ הָאֵילָן וְקִצְצוּ עֲנָפָיו
וְכוּ'. בְּרִם, עֵקֶר שְׂרָשָׁיו בְּאֶרֶץ
הַשְּׂאִירוֹ, שְׁהִיא ה' הַתְּחַתּוּנָה,
הַסְּתֵלֵק הַרְוִי וְנִשְׁאָרָה ה', וּמִשּׁוּם
זֶה שְׁלֹשׁ מִשְׁמֵרוֹת הַרְוִי הַלֵּילָה,
וּבְכָל מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר יוֹשֵׁב
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׂוֹאֵג כְּאָרִי
וְכוּ', ה' שֶׁל הַלֵּילָה עֲלֶיהָ שׂוֹאֵג
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְשׁ
מִשְׁמֵרוֹת שְׁשֵׁם הַרְוִי, שֵׁם הַרְוִי
הוּא וְדָאֵי.

וּמִנּוּן לָנוּ שְׁעָקֵר אָדָם אֶת הָאֵילָן
וְהַפְּרִי וְהַעֲנָפִים שְׁלוֹ, וְלֹא נִשְׁאָר
שֵׁם אֲלֵא הַשְּׂרֵשׁ שְׁהִיא ה'
הַתְּחַתּוּנָה? זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיֹּאמֶר לוֹ
אֵיכָה, כְּמוֹ שְׂאִיכָה שְׁנֹאמֵר בֵּה
אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְּדָד, אֵיךְ ה' יִשְׁבֶּה
בְּדָד? בְּגִלּוֹל זֶה הַתְּגַלְגָּל אָדָם
בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, שְׁהֵם עֲנָפֵי
הָאֵילָן וְהַגּוֹיָר וְהַפְּרִי שֶׁל הָאֵילָן,
וְהַתְּתֵקֵן מֵהַ שְׁעָקֵר, יֵרֵד בְּאֲבָרִם
וְנִטְעַב בּוֹ ה', שְׁהִיא עֲנָפֵי הָאֵילָן,
יֵרֵד בְּיִצְחָק וְעֵשָׂה פְרִי שְׁהוּא י'
מִן יִצְחָק, יֵרֵד בְּיִעֲקֹב וְנִטְעַב בּוֹ ו'
שְׁהוּא הָאֵילָן, שְׁנֹאמֵר בּוֹ וְאֵלֵהי
יִעֲקֹב.

אַחַר כֵּךְ בָּא מֹשֶׁה שְׁנֹאמֵר בּוֹ
בְּשִׁגְם הוּא בְּשׂוֹר, שִׁגְם זֶה הַבֵּל,
וְהוֹרִיד חֲמֹשֶׁה חֲמִשֵׁי תוֹרָה,
שְׁהִיא שְׂרֵשׁ הָאֵילָן, וְהַשְּׁלִים אֶת
הָאֵילָן בְּשֵׁם שֶׁל יְהוִ"ה, וּמִשּׁוּם
זֶה הַשְּׁתַלֵּם בּוֹ שֵׁם יְהוִ"ה, כְּמוֹ
שְׁנֹאמֵר וַאֲמָרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה
אָמַר אֲלֵיהֶם, כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה
אֲלֵיךְ יְהוִ"ה, שְׁלֹאבוֹת לֹא הַתְּגַלָּה
לָהֶם, מִשּׁוּם שְׁהֵשֵׁם לֹא הָיָה
שְׁלֵם, בְּאֲבוֹת לֹא הַתְּגַלָּה לָהֶם,
זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּשְׁמִי יְהוִ"ה לֹא
נִוְדַעְתִּי לָהֶם, בְּמַה דְּחַב אֶתְתֵּקֵן, וּבְמַה
הַתְּתֵקֵן, וּבְמַה שְׁחֲטָא הַבֵּל
הַתְּתֵקֵן, וְחֲזוֹר הַכֵּל בְּתִקּוּנּוֹ
בְּעֲנָפָיו, בְּשְׂרָשָׁיו, בְּגוֹפּוֹ, בְּפְרִיָו,
וְהַכֵּל הַשְּׁתַלֵּם בְּכ"ר שְׁהוּא מֹשֶׁה,
וּמִתְחִיל בְּב' שְׁהִיא בְּרַכָּה לְהוֹצִיא

שְׂרָשׁוּהִי בְּאַרְעָא שְׁבָקוּ, דְּאִיהוּ ה' תְּתַאָּה,
אֶסְתַּלֵּק הוֹ"י וְאֶשְׁתַּאֲר ה', וּבְגִין דָּא שְׁלֹשׁ
מִשְׁמֵרוֹת הַרְוִי הַלֵּילָה, וּבְכָל מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר
יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׂוֹאֵג כְּאָרִי וְכוּ', ה'
דְּהַלֵּילָה עֲלֶיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שׂוֹאֵג בְּשִׁלְשׁ
מִשְׁמֵרוֹת דְּתַמְן הַרְוִי, תַּמְן הַרְוִי אִיהוּ וְדָאֵי.

וּמִנָּא לָן דְּאֶעְקֵר אָדָם אֵילָנָא וְאֵיבָא וְעֲנָפִין
דִּילֵיהָ, וְלֹא אֶשְׁתַּאֲר תַּמְן אֲלֵא שְׂרָשָׁא

דְּאִיהִי ה' תְּתַאָּה, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ג'
ט) וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה, כְּגוֹוֹנָא דְאֵיכָה דְאֶתְמַר
בֵּיה (אֵיכָה א א) אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְּדָד, אֵיךְ ה' יִשְׁבֶּה
בְּדָד, בְּגִין דָּא אֶתְגַּלְגַּל אָדָם בְּתַלְתָּ אֲבָהִין,
דְּאֵינוּן עֲנָפִין דְּאֵילָנָא וְגוֹפָא וְאֵיבָא דְּאֵילָנָא,
וְאֶתְתֵּקֵן מֵהַ דְּאֶעְקֵר, נְחִית בְּאֲבָרִם וְנִטְעַב בֵּיה
ה' דְּאִיהִי עֲנָפִין דְּאֵילָנָא, נְחִית בְּיִצְחָק וְעֵבִיד
אֵיבָא דְּאִיהוּ י' מִן יִצְחָק, נְחִית בְּיִעֲקֹב וְנִטְעַב
בֵּיה ו' דְּאִיהוּ אֵילָנָא, דְּאֶתְמַר בֵּיה וְאֵלֵהי
יִעֲקֹב.

לְבַתֵּר אַתָּא מֹשֶׁה דְּאֶתְמַר בֵּיה (בראשית ו'
א) בְּשִׁגְם הוּא בְּשׂוֹר, שִׁגְם זֶה הַבֵּל,
וְנְחִית חֲמֹשֶׁה חֲמִשֵׁי תוֹרָה, דְּאִיהִי שְׂרָשָׁא
דְּאֵילָנָא, וְאֶשְׁלִים אֵילָנָא בְּשְׁמָא דִּיהוִ"ה, וּבְגִין
דָּא אֶשְׁתַּלֵּים בֵּיה שֵׁם יְהוִ"ה, כְּמַה דְּאֶתְ
אָמַר (שמות ג יג) וַאֲמָרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר
אֲלֵיהֶם, (שם ד א) כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֲלֵיךְ
יְהוִ"ה, דְּלֹאֲבָהֵן לָא אֶתְגַּלִּי לִזְוֹן, בְּגִין דְּלֹא
הוּא שְׁלִים שְׁמָא, בְּאֲבָהֵן לָא אֶתְגַּלִּיא לִזְוֹן,
הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שם ו ג) וּשְׁמִי יְהוִ"ה לֹא
נִוְדַעְתִּי לָהֶם, בְּמַה דְּחַב אָדָם אֶתְתֵּקֵן, וּבְמַה
דְּחַב הַבֵּל אֶתְתֵּקֵן, וְאֶתְחֲזוֹר כְּלָא בְּתִקּוּנֵיהָ
בְּעֲנָפָיו בְּשְׂרָשׁוּי בְּגוֹפֵיהָ בְּאֵיפֵיהָ, וְכִלָּא
אֶשְׁתַּלֵּים בְּכ"ר דְּאִיהוּ מֹשֶׁה, ב"ר מִן
ב"ר מִן בְּרֵאשִׁית, מַה שְׁהִיא שְׁת יְרֵדָה לְשֵׁם י' וְנִעֲשֶׂה שִׁי"ת,

את הארץ מקללתה, שנאמר בה ארורה האדמה בעבורך, ואחר ירדה ר' עליה, שהיא ראשית חכמה, וכשקרב להר סיני, ירדה א' מן בראשית, שהיא אנכי, וירד עליה הכתר, שהן האותיות של עשר אמירות, והשתלם האילן בכל התקונים שלו.

אמרו לו: רבי רבי, הרי האילן שלם ביהו"ה, למה ירדה א' מן בראשית? אלא משום שהוא מעין להשקות את האילן, שמשם אלהי"ם מליא"ה מכל תשע הספירות, שהם בכראשית, שש הן שש הספירות, ברא, שלש ספירות העליונות, אלהי"ם היא העשירית מליאה מכל התשע, השלמות של כלם, ומשום זה בראשית ברא אלהי"ם, בראשית ברא עם אלהי"ם, את השמים ואת הארץ. באו לנשק אותו ופרח למעלה.

אמר רבי שמעון: חברים, בודאי שהקדוש ברוך הוא הסכים עמנו, שעליונים ותחתונים להיות עמנו בחבור הזה, אשרי הדור שזה התגלה בו, שעתידי כל זה להתחדש על ידי משה בסוף הימים בדור האחרון, לקיים את הפתוב מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה, ובו מ'מכון ש'בתו ה'שגית, אשרי העם שפכ"ה לו בגימטריא מ"ש"ה, אשרי העם שיהו"ה אלהיו, שעליו נאמר דור הלך ודור בא, ואין דור פחות מששים רבוא, ועליו נאמר דבר צנה לאלף דור, והתפשטותו היא בכל דור ודור ובכל צדיק וחכם שמתעסק בתורה, עד ששים רבוא, להשלים את פלם מהפגם שלהם, וסוד הדבר - והוא מחלל מפשעינו, שהוא שקול לכלם,

בראשית, מה דהוה שת נחית תמן י' ואתעביד שי"ת, ומתחיל בב' דאיהי ברכה לאפקא ארעא מלווטיא, דאתמר בה (בראשית ג יז) ארורה האדמה בעבורך, ולבתר נחית ר' עליה דאיהי ראשית חכמה, וכד קריב לטורא דסיני נחית א' מן בראשית דאיהי אנכי, ונחית עליה פתר, דאינון אתוון דעשר אמירן, ואשתלים אילנא בכל תקונין דיליה.

אמרו ליה רבי רבי, הא אילנא שלים ביהו"ה, אמאי נחית א' מן בראשית, אלא בגין דאיהו נביעו לאשקאה אילנא, דמתמן אלהי"ם מליא"ה מכל תשע ספיראן, דאינון בכראשית, שית אינון שית ספיראן, ברא תלת ספיראן עלאין, אלהי"ם איהו עשיראה מליאה מפלהו תשע, שלימו דכלהו, ובגין דא בראשית ברא אלהי"ם, בראשית ברא עם אלהי"ם, את השמים ואת הארץ, אתו לנשקא ליה פרח לעילא.

אמר רבי שמעון חבריא בודאי קודשא בריך הוא אסתפם עמנא, עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא, זפאה דרא דהאי אתגלייא ביה, דעתיד פוליי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה, לקיימא קרא (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה, וביה (דף קיב ע"א) (תהלים לג יד) מ'מכון ש'בתו ה'שגית, (שם קמד טו) אשרי העם שפכ"ה לו בגימטריא מ"ש"ה, אשרי העם שיהו"ה אלהיו, דעליה אתמר (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ולית דור פחות מששים רבוא, ועליה אתמר (תהלים קה ה) דבר צנה לאלף דור, ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא, עד שתין רבוא, לאשלמא לכלהו מפגימו דלהון, ורזא דמלה (ישעיה נג ה) והוא מחולל

(ישעיה נג ה) והוא מחולל

כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה,
אִשָּׁה אַחַת יִלְדָה שְׁשִׁים רַבּוּא,
וּמִיָּהוּ? מִשֶּׁה שֶׁשְּׁקוּל כְּשִׁשִּׁים
רַבּוּא, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר עָלָיו דּוֹר
הַלֶּךְ (דּוֹר בָּא), לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְדוֹר
בָּא הוּא יבֵּא כְּמוֹ מִקְדָּם.

וְעוֹד, כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זָרַע
אַחַר, הַתְּפַשְׁטוּתוֹ שֶׁל שֵׁת הִיְתָה
עַד יַעֲקֹב, שֶׁפָּרַח בּוֹ י' מִן שֵׁת
וְנִשְׂאָר שֵׁת, וְנִשְׂאָר יַעֲקֹב עַקֵּב,
שֶׁיַּעֲקֹב הָיָה דְיוֹקְנוֹ שֶׁל אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה, יִפְיוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב כְּעֵין יִפְיוֹ שֶׁל אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, וּבִשְׂכִיל הִי' הַזֶּה נֶאֱמַר
אֲבָן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים, שֶׁהֵם אַבְרָהָם
וַיִּצְחָק, שֶׁנֶּאֱמַר בֵּה לְאָדָם, הוּא
יִשׁוּפֵף רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵנוּ עַקֵּב,
שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהָיָה עֲתִיד לְלַקּוֹת
מִהַנְּחָשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בֵּה אֲבָן
מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים.

אָמְרוּ לוֹ הַחֲבֵרִים: וְהָרִי אָמַר רַבִּי
פְּנַחֵס שְׂאוֹת י' הִיא בְּיִצְחָק?
אָמַר: וְדָא י' עֲלִיוֹנָה הִיא מִן
חֲכָמָה, וְזוֹ הִיא י' קְטָנָה, וּמִשּׁוּם
זֶה נֶאֱמַר בֵּה עַקֵּב, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב
וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵנוּ עַקֵּב, וְזוֹ כֶּף יִרְף
יַעֲקֹב שֶׁנֶּאֱמַר בֵּה וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ,
וְנֶאֱמַר בּוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ, וְנֶאֱמַר
בּוֹ וְהוּא צִלַּע עַל יָרְכוֹ, וְזֶה י' מִן
אֲדָנִי, וְהוּא י' מִן הוּהוּ, שֶׁבֵּה
וַיִּסְתַּר מִשֶּׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהֵבִיט
לְמִקּוֹם שֶׁחֲטָא בְּרֵאשׁוֹנָה, לְפָנָיו
שִׁבְא בְּגִלְגּוּל. כִּיּוֹן שֶׁבֵּא יַעֲקֹב
לְשֵׁם, מִיָּד - וַיַּעֲקֹב נִסַּע סִכְתָּה
וַיִּבֶן לוֹ בֵּית, בֵּית י', מִיָּד הַשְּׂתַלְמָה
י' עִם עַקֵּב וַנְּעַשֶׂה יַעֲקֹב, וְזֶהוּ
שֶׁאֲמַר הַפְּתוּב יִבְא יַעֲקֹב שְׁלָם,
וְאַחַר כֶּף בֵּא מִשֶּׁה וְהַפֶּף הוּהוּ
מִדִּין לְרַחֲמִים, וְחֲזוֹר יְהוּ"ה, וְזֶהוּ
הַסּוּד שֶׁל אֲבָן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים.
בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּלָם אָמְרוּ מֵאֵת
יְהוּ"ה הִיְתָה זֹאת כּו'.

מִפְּשָׁעֵנוּ, דְּאִיהוּ שְׁקִיל לְכִלְהוּ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
מֵאִרֵי מִתְנִיתִין אִשָּׁה אַחַת יִלְדָה שְׁשִׁים רַבּוּא,
וּמִנּוּ מִשֶּׁה דְּשְׁקִיל כְּשִׁשִּׁים רַבּוּא, וּבִגִּין דָּא
אֶתְמַר עָלֵיהּ דּוֹר הוֹלֵךְ (וְדוֹר בָּא) לְהֵהוּא עַלְמָא,
וְדוֹר בָּא אִיהוּ יִיְתִי כְּמִלְקָדְמִין.

וְעוֹד (בְּרֵאשִׁית ד כה) כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחַר,
שֵׁת אֶתְפַּשְׁטוּתִיהּ הָיָה עַד יַעֲקֹב, דְּפָרַח
בֵּיהּ י' מִן שֵׁת וְאֶשְׁתָּאָר שֵׁת, וְאֶשְׁתָּאָר יַעֲקֹב
עַקֵּב, דִּיעַקֵּב דִּיוֹקְנִיהּ דְּאָדָם קְדַמָּא הָיָה,
כְּמָה דְּאוּקְמוּהּ שׁוּפְרִיָּה דִּיעַקֵּב כְּעֵין שׁוּפְרִיָּה
דְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וּבִגִּין הָאִי י' אֶתְמַר (תְּהִלִּים קיח)
אֲבָן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים, דְּאִינוּן אַבְרָהָם וַיִּצְחָק,
דְּאֶתְמַר בֵּה לְגַבֵּי אָדָם (בְּרֵאשִׁית ג טו) הוּא יִשׁוּפֵף
רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵנוּ עַקֵּב, דְּהוּוּ יִדְעִין דְּהוּוּ
עֲתִידָה לְאַלְקָאָה מִחוּיָא, וּבִגִּין דָּא אֶתְמַר בֵּה
אֲבָן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים.

אָמְרוּ לִיהּ חֲבֵרִיא, וְהָא אָמַר רַבִּי פְּנַחֵס דָּאֵת
י' אִיהִי בְּיִצְחָק, אָמַר וְדָאִי י' עֲלָאָה
אִיהִי מִן חֲכָמָה, וְהָאִי אִיהִי י' זַעִירָא, וּבִגִּין
דָּא אֶתְמַר בֵּה עַקֵּב, הָדָא הוּא דְכִתִּיב וְאַתָּה
תִּשׁוּפְנֵנוּ עַקֵּב, וְדָא כֶּף יִרְף יַעֲקֹב, דְּאֶתְמַר
בֵּה (בְּרֵאשִׁית לב כו) וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ, וְאַתְמַר בֵּיהּ
וְהוּא צִלַּע עַל יָרְכוֹ, וְדָא י' מִן אֲדָנִי, וְאִיהוּ
י' מִן הוּהִי, דְּבֵה (שְׁמוֹת ג ו) וַיִּסְתַּר מִשֶּׁה פָּנָיו כִּי
יָרָא מִהֵבִיט לְאַתָּר דְּחַב בְּדְקָדְמִיתָא, קְדָם
דִּיִּיְתִי בְּגִלְגּוּלָא, כִּיּוֹן דְּאֶתָּא יַעֲקֹב תַּמָּן,
מִיָּד (בְּרֵאשִׁית לג יז) וַיַּעֲקֹב נִסַּע סִכְתָּה וַיִּבֶן לוֹ בֵּית,
בֵּית י', מִיָּד אֶשְׁתַּלִּים י' בְּעַקֵּב וְאַתְעֵבִיד יַעֲקֹב,
וְדָא אִיהוּ דְּאָמַר קְרָא (שֵׁם טו) וַיִּבְא יַעֲקֹב שְׁלָם,
וּלְבַתָּר אֶתָּא מִשֶּׁה וְהַפֶּף הוּהִי מְדִינָא לְרַחֲמִי
וְאַתְחֲזוֹר יְהוּ"ה, וְדָא אִיהוּ רְזָא אֲבָן מֵאִסוֹ
הַבּוֹנִים, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אָמְרוּ כְּלָהוּ מֵאֵת יְהוּ"ה
הִיְתָה זֹאת וכו'.

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בספר אחר).

(אמר המגיה: זה הלשון מצאתי בספר אחר)

בְּרֵאשִׁית לִית רֵאשִׁית אֵלָא גְּשָׁמָה, אָמַר לִיה מִהֲכֵא אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּבִהַאי אוֹת דְּכִרִית מִילָה חָאב אָדָם וְכַל דְּרִין דְּאָתוּ אֲבִתְרִיהּ וְדָא אִיהוּ דְאָמַר קְרָא פְּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בְּנִים בְּגִין דְּמַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, אָמַר לִיה אֲשֶׁתְּכֹחַ דִּשְׁת אִיהוּ גְּלִגּוּלָא דְאָדָם וְהֵבֵל דְאֶתְמַר בִּיה בְּשֵׁם הוּא בְּשֵׁר בְּשֵׁם זֶה הֵבֵל וְרָזָא דְמִלָּה אִזּוּ הוּחַל לְקִרְוֵא בְּשֵׁם יְהו"ה, וְאֲדַעֵךְ בְּשֵׁם, אִזּוּ הוּוּא דְאֶתְמַר בִּיה אִזּוּ יִשִׁיר מִשָּׁה, בְּשֵׁם יְהו"ה וְאֲדַעֵךְ בְּשֵׁם, בְּתַרְיִן שְׁמֵהֶן מַה שְּׁמוֹ וּמַה שְּׁם בְּנוֹ וְאֶתְמַר בִּיה הוּחַל דְּמִתְמַן הוּשְׁתַּת עֲלֵמָא.

אֲדַהֲכִי הָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹדָאי וְרַבִּי יְהוּדָה וְיִשְׁאָר חֲבֵרָיָא, פָּגְעוּ בְּרַבִּי אֲלַעְזָר וְחֲבֵרָיו דְּהוּוּ עַמְיָה, אָמַר לוֹן בְּמַאי עֲסָקִיתוּ אָמְרוּ לִיה בְּרָזָא דְגִלְגּוּלָא דְאָדָם וְהֵבֵל, אָמַר וְדָאי בְּרָזָא עֲלָאָה דְּהוּינָא מִשְׁתַּדְּלִין, הוּיִתוּן אֶתוּן מִשְׁתַּדְּלִין.

פְּתַח בְּמִלְקַדְמִין וְאָמַר יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה עַל הָאָרֶץ וְכו', דָּא אָדָם וְהֵבֵל, בְּמַחְשְׁבָהּ וּבְמַעֲשֵׂהּ חָאבוּ, כְּמַה דְאֹקִימָנָא לְעִילָא, וּמַאי נִיהוּ מַחְשְׁבָהּ וּמַעֲשֵׂהּ, אָבָא וְאִמָּא חֲכֵמָה וּבִינָה עֲלִיהוּ אֶתְמַר כְּלָם בְּחֲכֵמָה עֲשִׂית הָרִי עֲשִׂיה בְּגִין דְּתַמָּן כַּח מַת, דָּא חֲכֵמָה דְאֶתְפִּלַּג לְתַרְיִן סְטָרִין, מ"ה אִיהוּ אָדָם מַחְשְׁבָהּ חֲשֵׁב מ"ה, מ"ה אָדָם, תִּשְׁכַּח דְאִיהוּ אָדָם מַחְשְׁבָהּ, בִּינָה, תַּמָּן י"ה אָבָא וְאִמָּא וּבִן בְּגוּיָהוּ עֲמוּד דְסָמִיד לוֹן, תְּהוּוּא דְאֶתְמַר בִּיה בְּשֵׁם הוּא בְּשֵׁר, בְּשֵׁם זֶה הֵבֵל, דְאִיהוּ מִשָּׁה, מִתְמָן הוּוּ, וְהִכִּי אֹקִימוּהוּ קַדְמָיִן בְּשֵׁם זֶה מִשָּׁה, הֵבֵל אֶתְקָרִי עַל שֵׁם ב' מִן בְּרֵאשִׁית, ל' לְעִינֵי כָל יִשְׂרָאֵל, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה דְעֵתִיד לְאִתִּיבָא עַל יְדֵיהּ, וְדָא אִיהוּ הֵב"ל, דְאֶתְמַר בִּיה כִּי עַל כָּל מוּצָא פִי יְהו"ה יִחִיה הָאָדָם.

וְאִית הֵבֵל דְסִטְרָא אַחְרָא דְאֶתְמַר בִּיה הֵבֵל הֲמָה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים וְדָא הוּא הֵבֵל דְנִבְלֹת הִפָּה וּפְתִיגְמִין כְּמִלִּין דְלִית בְּהוּ תוּעֵלַת כְּלָל, וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֵבֵל וְכו' שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הֲרָשָׁעִים וְיֵשׁ עֲשִׂיה, מִשׁוּם שְׁשֵׁם פִּתְּ מַה, זֹו הַחֲכֵמָה שְׁהִתְחַלְקָה לְשִׁנֵּי צְדִידִים, מ"ה הוּא אָדָם, מַחְשְׁבָהּ - חֲשֵׁב מ"ה, מ"ה - אָדָם, תְּמַצָּא שְׁאָדָם הוּא מַחְשְׁבָהּ, בִּינָה שֵׁם י"ה, הָאָב וְהָאֵם, וְהִבֵּן בְּתוֹכֶם הָעֲמוּד שְׁסוּמָךְ אוֹתֶם, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ בְּשֵׁם הוּא בְּשֵׁר, בְּשֵׁם זֶה הֵבֵל, שְׁהוּא מִשָּׁה, מִשֵׁם הִיָּה, וְכִךְ פְּרִשׁוּהוּ הָרֵאשׁוֹנִים בְּשֵׁם זֶה מִשָּׁה, הֵבֵל נִקְרָא עַל שֵׁם ב' מִן בְּרֵאשִׁית, ל' לְעִינֵי כָל יִשְׂרָאֵל, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה שְׁעֵתִידָה לְהִנְתָּן עַל יְדוֹ, וְזֵהוּ הֵב"ל, שְׁנַאֲמַר בּוֹ כִּי עַל כָּל מוּצָא פִי יְהו"ה יִחִיה הָאָדָם.

וְיֵשׁ הֵבֵל שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר שְׁנַאֲמַר בּוֹ הֵבֵל הֲמָה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וְזֵהוּ הֵבֵל שֶׁל נְבִלּוֹת הִפָּה וְדְבָרִים בְּטִלִּים, שְׁאִין בְּהֶם תוּעֵלַת כְּלָל, וּמִשׁוּם זֶה יֵשׁ הֵבֵל כּו' שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הֲרָשָׁעִים וְיֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר מְגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים. מִי זֶה הֲרָשָׁעִים? זֶה סַמְא"ל וְנַחֲשׁ, שֶׁל מִשָּׁה

וְיֵשׁ הֵבֵל שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר שְׁנַאֲמַר בּוֹ הֵבֵל הֲמָה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וְזֵהוּ הֵבֵל שֶׁל נְבִלּוֹת הִפָּה וְדְבָרִים בְּטִלִּים, שְׁאִין בְּהֶם תוּעֵלַת כְּלָל, וּמִשׁוּם זֶה יֵשׁ הֵבֵל כּו' שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הֲרָשָׁעִים וְיֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר מְגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים. מִי זֶה הֲרָשָׁעִים? זֶה סַמְא"ל וְנַחֲשׁ, שֶׁל מִשָּׁה

היא שלשה ענפים של שרש האילן, וזו ש מן שת, מ"ה מן משה זה אדם, שהוא בדמות האדם שלמעלה, וזהו מה שמו ומה שם בנו, וזה המ"ה, (ה) תורת יהו"ה יהו"ה תמימה, ה' חמשה חמשי תורה, שנתנו לו בארבעים ימים וארבעים לילות שלחם לא אכל ימים לא שְתָה.

ומשום שעקר ש, שהיא שרש האילן, ממקומה, ונעשתה שלשה ענפים שהם שלשה זינים כמו זה: ש, של זרע שהוא יורה כחץ, נעשה ז', ששלש טפות התפשטו ונעשו שרביטים, ומשום שעקר אותם ממקומם, ומה שהיה שרש אחד, עקר אחד, התחלקו לשלשה, כף הוא נזרק בשלשה גלגולים, אחד בנח, ושנים בשם ויפת, ומשום שפשבא נח, לא בקש רחמים על אנשי המבול, התבייש אחר כף ואמר, ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, ושם, לא לחנם היה קובע מדרשות, וביפת נאמר יפת אלהי"ם ליפת וישכן באהלי שם, בשלשת אלה היה צריך להשתרש בשרשיו. ראה שלא הצליח, עקר אותו משם ונטע אותו אחר כף יחידי.

אבר אדם ננטע בשלשת האבות, והצטרף והתלבן בהם והשתרש בשרשיו והצליח, מיד בא משה שהוא בנו של אדם, ונתן הקדוש ברוך הוא תורה על ידו להשקות את האילן להתגדל בשרשיו ונעפיו. באותו זמן התתקן האילן שעקר, החטא שחטא בעץ כאן תקן הכל, אחר שהתכנס משה מן העולם נאמר בו וזרח השמש ובא השמש, ונאמר בו הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב הולך הרוח, שלש פעמים סובב כנגד שלשה גלגולים שרוחו סובבה שם. מיד כשמצא שם לשרות, מה פתוב? ועל סביבותיו שב הרוח.

אמר לו רבי אלעזר: כאן נודע סוד עליון מרוח הקדש שלמעלה, שהוא בן י"ה, שסובב לימין ושמאל והעמוד האמצעי, ואחר כף לשלשת התחתונים, שהם צדיק ושני עמודי האמת, וכף אדם העליון אף כף בששה צדדים, וזה הסוד של בראשית ברא שית למעלה, ברא שית למטה, שפרחה.

הכל אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים, מאי הרשעים דא סמא"ל ונחש ש דמשה איהי תלת ענפין דשרשא דאילנא ודא ש מן שת, מ"ה מן משה דא אדם, דאיהו בדיוקנא דאדם דלעילא, ודא איהו מה שמו ומה שם בנו ויהי מ"ה, (ה) תורת יהו"ה תמימה, ה' חמשה חומשי תורה דאתייהבו ליה בארבעין יומין וארבעין לילון דלחם לא אכל ומים לא שְתָה.

ובגין דעקר ש דאיהי שרשא דאילנא מאתרה ואתעבדת תלת ענפין דאינון תלת זינין כגוונא דא ש, דזרע דאיהו יורה כחץ, אתעבד ז', דתלת טפין אתפשטו ואתעבדו שרביטין, ובגין דאעקר לון מאתרייהו ומה דהיה שרשא חדא עקרא חדא, אתפלגו לתלת, הכי איהו אנדריק בתלת גלגולין, חד בנח, ותרין בשם ויפת, ובגין דכד אתא נח לא בעא רחמי על אילין גוברין דטופנא אתבייש לבתר ואמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, ושם לאו למננא הוה קבע מדרשות, ויפת אתמר ביה יפת אלהי"ם ליפת וישכון באהלי שם, באילן תלת הוה בעי לאשתרשא בשרשוי חמא דלא אצלח, אעקר ליה מתמן ונטע ליה לבתר יחידא.

אבל אדם אתנטע בתלת אבהו ואצטרף ואתלבן בהו ואשתרש בשרשוי ואצלח, מיד אתא משה דאיהו בריה דאדם ויהיב קודשא בריך הוא אורייתא על ידו לאשקאה אילנא לאתגדלא בשרשוי וענפוי בהווא זמנא אתתקן אילנא דעקר, חוכא דחאב באילנא הכא תקין כלא, לבתר דאתבניש משה מעלמא אתמר ביה וזרח השמש ובא השמש ואתמר ביה הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב הולך הרוח תלת זמנין סובב לקבל תלת גלגולין דרוחיה אסחיר תמן, מיד דאשכח תמן לשריא, מה כתיב ועל סביבותיו שב הרוח.

אמר ליה רבי אלעזר אשתמודע הכא רזא עלאה, מרוחא דקודשא דלעילא דאיהו בן י"ה, דאסחר לימינא ושמאלא ועמודא דאמצעייתא ולבתר לתלת תתאין דאינון צדיק ותרי סמכי קשוט, והכי אדם עלאה אוף הכי בשית סטרין, ודא רזא דבראשית, ברא שית לעילא, ברא שית לתתא, י' דפרח.

מן שת איהו י' דיַעֲקֵב, דְּפָרַח י' מִיָּגִיָּה וְאַשְׁתָּאֵר עֲקֵב, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְהוּא יְשׁוּפְדָּא רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵי עֲקֵב, וּבְגִין דָּא כִּד פִּרַח י' מִן שֵׁת מַה כְּתִיב בֵּיה כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר, אַחֵר גְּרַיִם דְּאַתְּאָבֵד י' דְּאִיהִי זֶרַע מִן שֵׁת, וְרְזָא דְשֵׁת כֹּל שֵׁתָה תַּחַת רִגְלֵי, כֹּל וְדָאִי דְאִיהוּ זֶרַע אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, בְּתַהוּא וּמְנָא אַתָּא מִשָּׁה בְּתַרְיָן לוחֵין דְּאִינוּן ב' מִן בְּרֵאשִׁית וְכַסִּי עַל שֵׁת וְאַתְעֵבִיד בְּשֵׁת, וּבְאֵן אַתְר כְּסִי ב' עַל שֵׁת בּוּמְנָא דְאָמַר וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו וְאֵת י' אִיהִי תְמוֹנַת יְהוָה, בְּשֹׁכֵר וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהֵבִיט, וְתְמוֹנַת יְהוָה יִבִּיט, וְאַשְׁתְּלִים שֵׁת.

וְהִינֵנו בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֲשֶׁתְלִים בְּשִׁית, שֵׁת סִימָא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, אַב רִישָׁא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, וְדָא הוּא רְזָא דְאֵת ב"ש, הַכָּא אֲתַתְקֵן אַב עִם בֵּן תְרוּיָהוּ דָא עַל גַּב דָּא, בְּכָל אַתְר דְאָזְלוּ לָא אֲתַפְרְשׁוּ דָא מִן דָּא, בְּרֵאשִׁית תְּמֵן אֵת ב"ש, אֵת ב"ש, אֵת אֲשֶׁתָּאֵר ר' י' מִן בְּרֵאשִׁית, עֲלִיה אֲתַמַּר וַיִּרְא רֵאשִׁית לוֹ, דְּאִיהוּ רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאת יְהוָה, כְּגוֹנָא דָא בֵּן בְּגוּ אַבָּא, וַיִּרְא רֵאשִׁית לוֹ, מִתְמַן יֵרִית לוֹ נִשְׁמַתָּא וְאַתְקֵרִי רֵאשִׁית לוֹ כְּשִׁמְיָה, וְאַתְקֵרִי אָדָם כְּשִׁמְיָה בְּתַלַּת אַבְהֵן דְּאִינוּן ש, אַתָּא אָדָם בְּמִשָּׁה, וּבְמִשָּׁה כְּלִיל כְּלָא, וּבְגִין דָּא ש מִן מִשָּׁה שְׁקִיל ש' לְתַלַּת אַבְהֵן, מ"ה דִּילִיה כְּגוֹנָא דְאָדָם קְדָמָא, מִרְכַּבְתָּא שְׁלִימָתָא הוּת בְּמִשָּׁה בְּלַחֲדוּי, כְּמָה דְהוּהוּ בְּתַלַּת אַבְהֵן, וְאָדָם עֲלָא הוּהוּ בְּמִשָּׁה, תַּלַּת עַנְפִּין דֵּש אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מ"ה וְדָמוֹת פְּנִיָּהם פְּנֵי אָדָם, וְאַתְמַר בֵּיה מִשָּׁה מִשָּׁה תְרִין וּמְנִין לְקִימָא בֵּיה מַה שְׁהִיָּה הוּא שְׁהִיָּה וְאַשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכַר הִיָּה דָא אָדָם הִרְאִישׁוֹן, אֲשֶׁתַּחֲוֵי כְּלָהוּ קָמִיָּה וְאָמְרוּ זִכְאָה חוּלְקָנָא דְאֵעֲרַעְנָא כְּד לְמַנְדַּע רִזִּין עֲלָאִין טְמִירִין דְעֵתִיק יוֹמִין.

וְהִינֵנו בְּרֵאשִׁית בְּרָא, הַשְׁתְּלִים בְּשִׁית, שֵׁת הוּא סִיּוּם שֵׁל אַלְפָּא בֵּיתָא, אַב הִרְאִישׁ שֵׁל אַלְפָּא בֵּיתָא, וְזַהוּ הַסּוּד שֵׁל אֵת ב"ש, כְּאֵן הִתְתַּקֵּן הָאָב עִם הַבֵּן, שְׁנִיָּהם זֶה עַל גַּב זֶה, בְּכָל מְקוֹם שְׁהִלְכוּ לָא נִפְרְדּוּ זֶה מִזֶּה. בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֵת ב"ש, אֵת ב"ש, אֵת שְׁת, נִשְׁאָרוּ ר' י' מִן בְּרֵאשִׁית, עֲלִיו נְאָמַר וַיִּרְא רֵאשִׁית לוֹ, שְׁהוּא רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאת יְהוָה, כְּמוֹ זֶה בֵּן בְּתוֹךְ הָאָב, וַיִּרְא רֵאשִׁית לוֹ, מִשֵּׁם הוֹרִישׁ לוֹ נִשְׁמָה וְנִקְרָא רֵאשִׁית לוֹ כְּשִׁמּוֹ, וְנִקְרָא אָדָם כְּשִׁמּוֹ בְּשֵׁלַשַׁת הָאָבוֹת שְׁהֵם ש, כָּא

אָדָם בְּמִשָּׁה, וּבְמִשָּׁה כּוֹלֵל הַכֹּל, וּמִשׁוּם זֶה ש מִן מִשָּׁה שְׁקִיל ש לְשֵׁלַשַׁת הָאָבוֹת, מ"ה שְׁלוֹ כְּמוֹ שֵׁל אָדָם הִרְאִישׁוֹן, מִרְכַּבְתָּה שְׁלֵמָה הִיָּתָה בְּמִשָּׁה לְבָדוּ, כְּמוֹ שְׁהִיָּתָה בְּשֵׁלַשַׁת הָאָבוֹת, וְאָדָם הָעֲלִיּוֹן הִיָּה בְּמִשָּׁה. שְׁלֵשַׁת הָעַנְפִּים שֵׁל ש - אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מ"ה וְדָמוֹת פְּנִיָּהם פְּנֵי אָדָם, וְנְאָמַר בּו מִשָּׁה מִשָּׁה פְּעַמִּים, לְקִים בּו מַה שְׁהִיָּה הוּא שְׁהִיָּה וְאַשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכַר הִיָּה, זֶה אָדָם הִרְאִישׁוֹן. הַשְׁתַּחֲוֵי כֹּלָם לְפָנָיו וְאָמְרוּ: אֲשֶׁרִי חֲלַקְנֵי שְׁפַגְשָׁנוּ כְּד לְדַעַת סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים טְמִירִים שֵׁל עֵתִיק הַיָּמִים.

אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר: נוֹדַע מִכָּאן, שְׁמִשָּׁה מְאוּתִיּוֹתָיו מִשְׁמַע שְׁהוּא הַכֹּל וְהוּא שֵׁת וְהוּא מִשָּׁה, וְהִתְפַּשְׁטוּתוֹ שֵׁל מִשָּׁה כְּכֹל דוֹר וְדוֹר וּבְכָל צְדִיק וְצְדִיק, וְהוּא הוֹלֵךְ בְּשֵׁלַשׁ שֵׁלַשׁ, וּבְכָל שֵׁלַשׁ שְׁהוּא רֹכֵב נְאָמַר בְּהֵם לָא יְמוּשׁוּ מִפִּיד וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע. מִכָּאן נוֹדַע שְׁהוּא לָא נִמְצָא אֶלָּא בְּמְקוֹם שֵׁישׁ בּו תּוֹרָה, וּמִשׁוּם זֶה זָכְרוּ תּוֹרַת מִשָּׁה עַבְדִּי.

מִן שֵׁת אִיהוּ י' דִּיעֲקֵב, דְּפָרַח י' מִיָּגִיָּה וְאַשְׁתָּאֵר עֲקֵב, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְהוּא יְשׁוּפְדָּא רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵי עֲקֵב, וּבְגִין דָּא כִּד פִּרַח י' מִן שֵׁת מַה כְּתִיב בֵּיה כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר, אַחֵר גְּרַיִם דְּאַתְּאָבֵד י' דְּאִיהִי זֶרַע מִן שֵׁת, וְרְזָא דְשֵׁת כֹּל שֵׁתָה תַּחַת רִגְלֵי, כֹּל וְדָאִי דְאִיהוּ זֶרַע אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, בְּתַהוּא וּמְנָא אַתָּא מִשָּׁה בְּתַרְיָן לוחֵין דְּאִינוּן ב' מִן בְּרֵאשִׁית וְכַסִּי עַל שֵׁת וְאַתְעֵבִיד בְּשֵׁת, וּבְאֵן אַתְר כְּסִי ב' עַל שֵׁת בּוּמְנָא דְאָמַר וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו וְאֵת י' אִיהִי תְמוֹנַת יְהוָה, בְּשֹׁכֵר וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהֵבִיט, וְתְמוֹנַת יְהוָה יִבִּיט, וְאַשְׁתְּלִים שֵׁת.

וְהִינֵנו בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֲשֶׁתְלִים בְּשִׁית, שֵׁת סִימָא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, אַב רִישָׁא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, וְדָא הוּא רְזָא דְאֵת ב"ש, הַכָּא אֲתַתְקֵן אַב עִם בֵּן תְרוּיָהוּ דָא עַל גַּב דָּא, בְּכָל אַתְר דְאָזְלוּ לָא אֲתַפְרְשׁוּ דָא מִן דָּא, בְּרֵאשִׁית תְּמֵן אֵת ב"ש, אֵת ב"ש, אֵת אֲשֶׁתָּאֵר ר' י' מִן בְּרֵאשִׁית, עֲלִיה אֲתַמַּר וַיִּרְא רֵאשִׁית לוֹ, דְּאִיהוּ רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאת יְהוָה, כְּגוֹנָא דָא בֵּן בְּגוּ אַבָּא, וַיִּרְא רֵאשִׁית לוֹ, מִתְמַן יֵרִית לוֹ נִשְׁמַתָּא וְאַתְקֵרִי רֵאשִׁית לוֹ כְּשִׁמְיָה, וְאַתְקֵרִי אָדָם כְּשִׁמְיָה בְּתַלַּת אַבְהֵן דְּאִינוּן ש, אַתָּא אָדָם בְּמִשָּׁה, וּבְמִשָּׁה כְּלִיל כְּלָא, וּבְגִין דָּא ש מִן מִשָּׁה שְׁקִיל ש' לְתַלַּת אַבְהֵן, מ"ה דִּילִיה כְּגוֹנָא דְאָדָם קְדָמָא, מִרְכַּבְתָּא שְׁלִימָתָא הוּת בְּמִשָּׁה בְּלַחֲדוּי, כְּמָה דְהוּהוּ בְּתַלַּת אַבְהֵן, וְאָדָם עֲלָא הוּהוּ בְּמִשָּׁה, תַּלַּת עַנְפִּין דֵּש אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מ"ה וְדָמוֹת פְּנִיָּהם פְּנֵי אָדָם, וְאַתְמַר בֵּיה מִשָּׁה מִשָּׁה תְרִין וּמְנִין לְקִימָא בֵּיה מַה שְׁהִיָּה הוּא שְׁהִיָּה וְאַשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכַר הִיָּה דָא אָדָם הִרְאִישׁוֹן, אֲשֶׁתַּחֲוֵי כְּלָהוּ קָמִיָּה וְאָמְרוּ זִכְאָה חוּלְקָנָא דְאֵעֲרַעְנָא כְּד לְמַנְדַּע רִזִּין עֲלָאִין טְמִירִין דְעֵתִיק יוֹמִין.

אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר אֲשֶׁתְמוּדַע מִהַכָּא דְמִשָּׁה מְאוּתוּי מִשְׁמַע דְאִיהוּ הַכֹּל וְאִיהוּ שֵׁת וְאִיהוּ מִשָּׁה, וְאַתְפַּשְׁטוּתִיה דְמִשָּׁה בְּכָל דְרָא וְדָרָא וּבְכָל צְדִיק וְצְדִיק, וְאִיהוּ אֲזִיל בְּתַלַּת תַּלַּת, וּבְכָל תַּלַּת דְאִיהוּ רְכִיב אֲתַמַּר בְּהוֹן לָא יְמוּשׁוּ מִפִּיד וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע וּרְעָדָה, מִהַכָּא אֲשֶׁתְמוּדַע דְאִיהוּ לָא אֲשֶׁתַּחֲבֵי אֶלָּא בְּאַתְר דְאִית בֵּיה אוּרִיָּתָא, וּבְגִין דָּא זָכְרוּ תּוֹרַת מִשָּׁה עַבְדִּי.

אָדָם בְּמִשָּׁה, וּבְמִשָּׁה כּוֹלֵל הַכֹּל, וּמִשׁוּם זֶה ש מִן מִשָּׁה שְׁקִיל ש לְשֵׁלַשַׁת הָאָבוֹת, מ"ה שְׁלוֹ כְּמוֹ שֵׁל אָדָם הִרְאִישׁוֹן, מִרְכַּבְתָּה שְׁלֵמָה הִיָּתָה בְּמִשָּׁה לְבָדוּ, כְּמוֹ שְׁהִיָּתָה בְּשֵׁלַשַׁת הָאָבוֹת, וְאָדָם הָעֲלִיּוֹן הִיָּה בְּמִשָּׁה. שְׁלֵשַׁת הָעַנְפִּים שֵׁל ש - אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר, מ"ה וְדָמוֹת פְּנִיָּהם פְּנֵי אָדָם, וְנְאָמַר בּו מִשָּׁה מִשָּׁה פְּעַמִּים, לְקִים בּו מַה שְׁהִיָּה הוּא שְׁהִיָּה וְאַשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכַר הִיָּה, זֶה אָדָם הִרְאִישׁוֹן. הַשְׁתַּחֲוֵי כֹּלָם לְפָנָיו וְאָמְרוּ: אֲשֶׁרִי חֲלַקְנֵי שְׁפַגְשָׁנוּ כְּד לְדַעַת סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים טְמִירִים שֵׁל עֵתִיק הַיָּמִים.

אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר: נוֹדַע מִכָּאן, שְׁמִשָּׁה מְאוּתִיּוֹתָיו מִשְׁמַע שְׁהוּא הַכֹּל וְהוּא שֵׁת וְהוּא מִשָּׁה, וְהִתְפַּשְׁטוּתוֹ שֵׁל מִשָּׁה כְּכֹל דוֹר וְדוֹר וּבְכָל צְדִיק וְצְדִיק, וְהוּא הוֹלֵךְ בְּשֵׁלַשׁ שֵׁלַשׁ, וּבְכָל שֵׁלַשׁ שְׁהוּא רֹכֵב נְאָמַר בְּהֵם לָא יְמוּשׁוּ מִפִּיד וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע. מִכָּאן נוֹדַע שְׁהוּא לָא נִמְצָא אֶלָּא בְּמְקוֹם שֵׁישׁ בּו תּוֹרָה, וּמִשׁוּם זֶה זָכְרוּ תּוֹרַת מִשָּׁה עַבְדִּי.

אמר ליה רבי יהודה: התפשטותו בכני אדם יש לה שעור? אמר לו: כן, עד ששים רבוא, וסוד הדבר - דור הלך ודור בא, ופרשה הקדמונים, אין דור פחות משישים רבוא, ומשום זה נאמר בו אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכרס אחד, ומיהו? זה משה שהוא שקול כששים רבוא מישראל. אמר לו רבי שמעון: ברוך בני לעתיק הימים.

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהו"ה, מיהו מקום הביא אותה? מק"ץ ימים, מהשירים שלו, כמו אדם שבסוף ימיו חוזר בתשובה כשאין לו כח לעשות טוב ורע, ובעלומיו, כשהוא בכחו, לא שב, כמו שבאר והוה מפני שיבה תקום, ומשום זה ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הכל מבכורות צאנו הביא לו קרבן, מהיפה שלו, ומשום זה וישע יהו"ה אל הכל. ועוד, אל קין ואל מנחתו לא שעה, משום שקרבנו היה מאותו מקום שנקרא ערוה, ומה היה? פשטים, שנאמר בו ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה.

אמר לו רבי אלעזר: שהתכסה בו בשר ערוה - טוב הוא. אמר לו: בני, לא כל העריות שוים, זה לא הקריב קרבן זה אלא לקרב את ערותו לה, שנאמר בו איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהו"ה, ומה ערותו? הזמה, הערלה הרעה, הנקבה של ערלה, אותה שנאמר בה אדם הראשון היה מושף בערלתו, ומה היא האם של הערובה הרעה? הפרי של העץ של טוב ורע, שנאמר בה ותקח באים ערב רב שהם מערבים עם

אמר ליה רבי יהודה אתפשטותא דיליה בכני נשא אית ליה שעורא, אמר ליה אין, עד שתין רבוא, ורוא דמלה דור הולך ודור בא, ואוקמוה קדמאין דלית דור פחות משישים רבוא, ובגין דא אתמר ביה אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכרס אחד, ומנו דא משה דאיהו שקול כששים רבוא מישראל, אמר ליה רבי שמעון ברוך ברי לעתיק יומין.

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהו"ה (בראשית ד ג), מאן אתר אייתי ליה, מקץ ימים, משיוורין דיליה, כגון בר נש דאיהו בסוף יומיו חזר בתשובתא, כד לא אית ליה חילא למעבד טב וביש, ובעולמוי בתוקפיה לא תב, כמה דאוקמוהו (ויקרא יט לב) מפני שיבה תקום, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הכל מבכורות צאנו אייתי ליה קרבנא משפירו דיליה, ובגין דא וישע יהו"ה אל הכל. ועוד אל קין ואל מנחתו לא שעה, בגין דקרנא דיליה הוה מההוא אתר דאקרי ערוה.

ומאי הוה פשטים, דאתמר ביה (שמות כח) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה. אמר ליה רבי אלעזר, דאתכפי ביה בשר ערוה טב איהו, אמר ליה ברי לאו

כל (דף קיב ע"ב) עריות שוין, האי לא קריב קרבנא דא אלא לקרבא ערוה דיליה לה, דאתמר ביה (ויקרא יח ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהו"ה, ומאי ערוה דיליה זוהמא בישא ערלה, ניקבא דערלה, ההיא דאתמר בה אדם הראשון מושף בערלתו הוה, ומאי ניהי אימא דערבוביא בישא, איבא דאלנא דטוב ורע, דאתמר בה (בראשית ג ו) ותקח מפריו ותתן גם לאישה עמה, ומאי ניהי לילית, מתמן קא אתיין ערב רב דאנון מעורבין בישראל, דאתמר בהון (ישעיה א ד) הוי גוי הוטא, דאינון זרע מפריו ותתן גם לאישה עמה, ומי היא? לילית, שמשם

ישראל, שנאמר בהם הוי גוי חוטא, שהם זרע מרעים בנים משחיתים וכו', ואמרו אלה אלהי'ך ישראל לעגל, ומשום זה ואל קין ואת מנחתו לא שעה. והרי נתבאר בהקדוש ברוך הוא עליהם ורחמיו על כל מעשיו, ונאמר בו פי לא אחפץ במות המת, וקבל אותם, כל שפן את קרבן קין? אלא שהיה רצונו לרע כמו שנאמר, אבל הבל היה רצונו בקרבנו לקרב השכינה, לאותו שנאמר בו ועתיק הימים יושב לבושו פשג לבן ושער ראשו כצמר נקי. במה? באותו שהקריב מבכרות צאנו ומחלבהן, ומשום זה וישע יהו"ה אל הבל, והרי נתבאר.

ומיד שלא התקבל קרבנו של קין, ויחר לקין מאד, ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך שלא מתקבל קרבנך? אם תטיב מעשיך בגלגול - שאת לך בעולם ותתקבל בתשובה, ואם לא - לפתח חטאת רבץ. אמר רבי אלעזר: פאן לא צריך לכסות את הסוד מה זה שא"ת, ולא באנו לדרש בפסוק הזה, אלא ששאת זה הוא משא, ובהפוך אותיות שא"ת הוא אש"ת. פאן רמז שעבר על ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך כו', שבא על תאומתו של הבל, וזהו ויקם קין אל הבל, קם על תאומתו, וילבתר קטיל לבעלה, פגוונא דמצרי, ורזא דמלה (שמות ב יב) ויפן פה וכה, ואמרו קדמאין מאי ויפן פה וכה, אלא ראה מה עשה בבית (דף קיג ע"א) ומה עשה בשדה, ולית שדה אלא אשה, כמה דאת אמר (דברים כב כז) פי בשדה מצאה, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ח) ויהי בהיותם בשדה, ויפן פה וכה, הסתפל אם

מרעים בנים משחיתים וכו', ואמרו אלה אלהי'ך ישראל לעגלא, ובגין דא (בראשית ד ה) ואל קין ואל מנחתו לא שעה.

והא קודשא בריך הוא אתמר ביה (תהלים קמה ט) ורחמיו על כל מעשיו, ואתמר ביה (יחזקאל יח לב) כי לא אחפוץ במות המת, וקביל לון, כל שפן לקרבנא דקין, אלא דהוה רעותיה לביש כמה דאתמר, אבל הבל הוה רעותיה בקרבנא דיליה, לקרבא שכינתא להווא דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה פתלג חוור ושער רישיה פעמר נקי, במאי, בהווא דקריב מבכורות צאנו ומחלבהן, ובגין דא וישע יהו"ה אל הבל והא אתמר.

ומיד דלא אתקבל קרבנא דקין, ויחר לקין מאד, ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך דלא מתקבל קרבנך, אם תטיב עובדך בגלגולא, שאת לך בעלמא, ותתקבל בתיובתא, ואם לאו לפתח חטאת רובץ, אמר רבי אלעזר הכא לא צריך לאתכסיא רזא, מאי שא"ת, ולא אתינא לדרשא בהאי קרא, אלא דהא שאת משא איהו ובהפוך אתון, שא"ת איהו אש"ת, הכא רמיז דעבר על (ויקרא יח כ) ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך וכו', דאתא על תאומתו של הבל, ודא איהו (בראשית ד ח) ויקם קין אל הבל, קם על תאומתו, וילבתר קטיל לבעלה, פגוונא דמצרי, ורזא דמלה (שמות ב יב) ויפן פה וכה, ואמרו קדמאין מאי ויפן פה וכה, אלא ראה מה עשה בבית (דף קיג ע"א) ומה עשה בשדה, ולית שדה אלא אשה, כמה דאת אמר (דברים כב כז) פי בשדה מצאה, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ח) ויהי בהיותם בשדה, ויפן

פה וכה, אסתפל אם הוה ביה מסטרא דטוב, דלזמנין אתפרש טוב מן

רע ומתמן אינון גרים, ובגין דא אסתפל מפל
סטרא עד שתין רבוא, ולא חזא תמן גיורא
דנפיק מניה, ויך את המצרי.

ולבתר מה פתיב ואם לא תיטיב, אל תקרי
ואם אלא ואם, דאיהו (שם מט ג) יתר
שאת ויתר עז, לפתח חטאת רבין, מאי רובין,
אלא (שמות כג ה) פי תראה חמור שנאף רובין
וכו', דאיהו לא יכיל למסבל על פתפוי חמרא
דאורייתא, לא יכיל למסבל עליה עול מלכות
בגלותא, וחדלת מעזוב לו, הכא אחזי לקין
דעתידין למהוי ישראל בדוחקא בגלותא, עני
ורוכב על חמור, דיהון פחמור משאוי על
פתפוי, מעול המס בגלותא ומכובד המלאכה,
ודא איהו רובין תחת משאוי בגלותא, ובנוי
דקין דהו עתירין ותקיפין כמלכים בתוקפא
סגיא, ובגין דא אמר הלא אם תטיב שאת,
הלא אם תטיב למהוי שאת לעניי ישראל
דאינון כבדים במשא כבד (יכבדו ממנו), אנא
אסביל לבריה בעלמא, ומאריך עלייהו, ואם
לאו, לפתח חטאת רבין, לתרעא דגיהנם
אתפתחת, לנטלא נוקמא מנה ומברך.

אמר רבי שמעון, בריך ברי לעתיק יומין,
דהא ריח קדשא אתער לגבך, לגלאה
הכא חדושים דלא אשתמודעו עד השתא,
אמר ודאי דא איהו (בראשית ד י) קול דמי אחיה
צועקים אלי, אינון דמים דישראל, דעתידין
למגזל לון בנוי דקין ערב רב רשיעייא חייביא
בגלותא, ודא איהו (שם ו יג) פי מלאה הארץ
חמס מפניהם, ודא הוא קטולא דקין להבל
דעני חשוב פמת.

וידי (דף קיג ע"ב) מקץ ימים וגומר, פתח רבי
שמעון ואמר: מאי מקץ ימים, אלא

היה בו מצד הטוב, שלפעמים
נפרד טוב מרע, ומשם הם הגרים,
ומשום זה הסתפל מפל צד עד
ששים רבוא ולא ראה שם גר
שיוצא ממנו, ויך את המצרי.

אחר כך מה פתוב? ואם לא
תיטיב, אל תקרי ואם אלא ואם,
שהוא יתר שאת ויתר עז. לפתח
חטאת רבין, מה זה רבין? אלא
פי תראה חמור שנאף רבין וכו',
שהוא לא יכול לשאת על כתפו
חמרת התורה, לא יכול לשאת
על המלכות בגלות, וחדלת מעזוב
לו, כאן הראה לקין שעתידים
ישראל להיות בדחוק בגלות, עני
ורכב על חמור, שיהיו כחמור,
שמשאוי על כתפו מעל המס
בגלות ומכבד המלאכה, וזהו
רבין תחת משאו - בגלות, ובני
קין שהיו עשירים וחזקים
כמלכים בחזק רב, ומשום זה
אמר אם תטיב שאת, הלא אם
תיטיב להיות שאת לעניי ישראל,
שהם כבדים במשא כבד (יכבדו

ממנו), אני אסבל את בניך בעולם
ומאריך עליהם, ואם לא - לפתח
חטאת רבין, לשער הגיהנם
נפתחה, לטל נקמה מנה ומבריך.
אמר רבי שמעון: ברוך בני
לעתיק הימים, שהרי ריח הקדש
התעוררה אליך לגלות כאן
חדושים שלא נודעו עד עתה.
אמר: ודאי זהו קול דמי אחיה
צועקים אלי, אותם דמים של
ישראל, שעתידים לגזל אותם בני
קין, ערב רב, החיבים הרשעים
בגלות, וזהו כי מלאה הארץ חמס
מפניהם, וזהו ההרג של קין אל
הבל, שעני חשוב פמת.

וידי מקץ ימים וגו', פתח רבי
שמעון ואמר: מה זה מקץ ימים?
אלא מאותו מקום שעתיד לומר

מההוא אתר דעתיד למימר ביה (שם ו יג) קץ כל
בשר בא לפני, (איוב כג ג) קץ

בו קץ כל בשר בא לפני, קץ שם לחשך, ותרגם יונתן בן עזיאל, קץ כל בשר - המחבל של כל בשר, מלאכי חבלה. ראה שעתידים לצאת ממנו מחבלים פרמים, שהם ישראל, שנאמר בהם כי כרם יהו"ה צבאו"ת בית ישראל, בגלל כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וראה שעתידים לצאת מהבל פמה צדיקים, בגלל זה וישע יהו"ה אל הבל ואל מנחתו.

והרי בשעה שנולד קין, נאמר בו קניתי איש את יהו"ה, ולא היה כך, משום שלא התבשמה, והנחש הקשה הטיל בה זהמה של הדין הקשה, ומשום זה לא התבשמה, וכשקין מצד הנקבה יצא תקיף קשה בדינו, כיון שזה יצא, היא נחלשה ונתבשמה אחריו זה, והוציאה אחר יותר מבשם, ועלה הראשון שהיה תקיף קשה על האחר, שהרי כל הדינים התעוררו עמו.

בא וראה מה כתוב? ויהי בהיותם בשדה, בשדה שנודע למעלה, שנקרא שדה של תפוחים, ונצח הדין הזה את אחיו, משום שהיה קשה ממנו, והכניע אותו והטמין אותו תחתיו, עד שהתעורר הקדוש ברנף הוא והעבירו מלפניו, ושקע אותו בנקב תהום רבה, וכלל את אחיו בשקוע של הים הגדול שמבשם את הדמעות העליונות.

ומהם יורדות הנשמות לעולם, איש כפי דרכו, ואף על גב שהם טמירים, מתפשטים זה עם זה ונעשים גוף אחד, ומהגוף הזה יורדות נשמות של הרשעים עזי הרוח, האם עולה בדעתך משניהם יחד? לא, אלא אחד מהגוף הקדוש הזה שנקרא אדם,

שם לחשך, ותרגם יונתן בן עזיאל קץ כל בשר, חבילו דכל בשרא, מלאכי חבלה, חמא דעתידין למיפק מניה מחבלים פרמים, דאינון ישראל דאתמר בהון (ישעיה ה ז) כי כרם יהו"ה צבאו"ת בית ישראל, בגין כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וחמא דעתידין למיפק מהבל פמה צדיקיא, בגין דא וישע יהו"ה אל הבל ואל מנחתו.

והא בשעתא דאתיליד קין אתמר ביה קניתי איש את יהו"ה, ולא הוה הכי, משום דלא אתבסמת, וחויא תקיפא אטיל בה זוהמא דדינא קשיא, ובגין דא לא הוה אתבסמת, וכד קין מסטרא דנוקבא נפק תקיפא קשיא בדינוי, כיון דנפק דא אתחלשת איהי ואתבסמת, בתר דא ואפיקת אחרא בסימא יתיר, וסליק קדמא דהוה תקיף קשיא על אחרא, דהא כל דינין אתערו עמיה.

הא חזי, מה פתיב (בראשית ד ח) ויהי בהיותם בשדה, בשדה דאשתמודע לעילא, בשדה דאקרי שדה של תפוחים, ונצח האי דינא לאחוי משום דהוה קשיא מניה, ואכפיה ואתמריה תחותוי, עד דאתער בהאי קודשא בריך הוא, ואעבריה מקמיה ושקעיה בנוקבא דתהומא רבא, וכליל לאחוי בשקועא דימא רבא דמבסם דמעין עלאין.

ומנהון נחתין נשמתין לעלמא, אינש פפום ארחיה, ואף על גב דטמירין אינון, מתפשטין דא בדא ואעבדו חד גופא, ומהאי גופא נחתין נשמתהון דרשיעיא תקיפי רוחא, מתרויהון סלקא דעתך פחדא, לא אלא חד לסטרוי וחד לסטרוי, זכאין אינון צדיקיא, דמשלפי נשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי לצדו ואחד לצדו. אשרי הם הצדיקים ששולפים נשמותיהם

אָדָם דְּכָלִּיל כְּלָא, אֲתֵר דְּכִתְרִין וְעֵטְרִין
קְדִישִׁין (דף קיד ע"א) **מִתְחַבְרִין תַּמָּן בְּצִרּוּרָא**
דְּאֵתְכֵלְא.

(נ"א) וְיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קִזְן מִמָּי מִקֵּץ יָמִים אֱלָא מִהוּוּא דַעֲתִיד לְאַחֲמַר בִּיהַ קִזְן כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי, וּבְגִין דָּא וְאֵל קִזְן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שַׁעָה, וְעוּד מִקֵּץ יָמִים וְלֹא אָמַר מִרְאֵשׁ יָמִים, אֱלָא מְשִׁירִין דִּילִיה וְלֹא מְשִׁירוֹ, כְּבַר נֶשׁ דְּאֵתִי מִסְכְּנָא לְתַרְעִיה וּבּוֹמְנָא דְאִיהוּ תְּאִיב לְמִיכַל, בְּגִין דְּלֹא לְמִיחַב לִיה מְשִׁירוֹ דְּמֵאכְל, לֹא כְּעִי לְמִיחַב לִיה מְדִי בְּתֵר דְּאָכִיל שְׁפִירוֹ דְּכֵלְא, כְּנִיף הֵהוּא דְאִיהוּ בְּסוּפָא וְיְהִיב לְמִסְכְּנָא דָּא דְאֵתִינְאֵשׁ מְנִיחָה, אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְכֵלְבָא תְּרַמּוּן לִיה, וּבְגִין דָּא וְאֵל קִזְן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שַׁעָה, אֲבָל הֵבֵל לֹא אֶקְרִיב אֱלָא מְשִׁירוֹ דְּכֵלְא תְּדָא הוּא דְכָתִיב וְהֵבֵל הִבִּיא גַם הוּא מִבְּכּוּרוֹת צֹאנוּ.

וּמִחְלִיבִיהוֹן לֹא קָרִיב לְגַבִּיהַ שְׁיורִין, וּבְגִין דָּא וַיִּשַׁע יְהו"ה אֵל הֵבֵל וְאֵל מִנְחָתוֹ וְאֵל קִזְן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שַׁעָה, וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְקִזְן לְמָה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נִפְלוּ פְּנֵיךָ, הֲלֹא אִם תְּטִיב שְׂאֵת, אָמַר לִיה אִם אֲנִתְּ תְּטִיב עוּבְדֵךָ, שְׂאֵת יִסְתַּלַּק קְרַבְנֵךָ, וְאִם לֹא תְּטִיב עוּבְדֵךָ לְפִתַח חֲטָאֵת רַבִּין דִּיתְפַרַע מִינֵךָ, אֲתֵמַר הֵכָא רוּבִין וּבְאֵתֵר אַחְרָא כְּתִיב כִּי תִרְאֶה חֲמוּר שְׁנֵאָדָּה רוּבִין תַּחַת מִשְׁאוֹ וְכו' לֹא תִרְאֶה אֵת חֲמוּר אַחֲדָא דָּא קִזְן דְאִיהוּ רַבִּין מְכּוּבַד עוֹנוֹי, וְאִי לֹא כְּעִי לְאַהֲדָרָא בְּתִיּוּבְתָא, וְחֲדַלְתָּ מֵעֻזּוֹב לוֹ דְּלֹא עֵבִיד עוּבְדוֹי דְּאֵחוּד, וְאִי הֲדַר בְּתִיּוּבְתָא עֻזּוֹב תַּעֲזוּב עִמּוֹ, מַה עֵבִיד הֵבֵל, קָם עֲלִיה וְאֶפְלִיה לְאַרְעָא וּלְבַתֵּר קָם קִזְן וְקַטְלִיה דְּכֵן כְּתִיב וַיִּקָּם קִזְן אֵל הֵבֵל אַחֲזִי וַיְהַרְגֵהוּ, וּבְגִין דָּא אָמַר בֶּן סִירָא טַב לְכִישׁ לֹא תַעֲבִיד וּבִישָׁא לֹא מְטִי לָךְ.

וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְקִזְן אִי הֵבֵל אַחֲדָא וְכו' (בראשית
ד ט), אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכִי לֹא הָוּה יַדַע
קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אֵן הָוּה הֵבֵל דְּשְׂאִיל לִיה,

שְׁכּוֹלֵל הַכֵּל, הַמְקוּם שֶׁהִפְתָּרִים וְהַעֲטָרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִתְחַבְרִים שָׁם בְּצִרּוּר הָאֶשְׁכּוֹל.

(נ"א) וְיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קִזְן, מַה זֶה מִקֵּץ יָמִים? אֱלָא מֵאוֹתוֹ שֶׁעָתִיד לְהֵאמֵר בּוֹ קִזְן כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי, וּמִשּׁוּם זֶה וְאֵל קִזְן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שַׁעָה. וְעוּד מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא אָמַר מִרְאֵשׁ יָמִים, אֱלָא מִהִשְׁרִים שְׁלוֹ וְלֹא מִן הַיְפָה, כְּאָדָם שֶׁבָּא עָנִי לְשַׁעַר שְׁלוֹ וּבְזִמָּן שֶׁהוּא תָּאֵב לְאָכֵל, כְּדִי שְׁלֵא לְתַת לוֹ מִהַיְפָה שְׁבַמְאָכְלִים, לֹא רוּצָה לְתַת לוֹ דְּבַר אַחַר שְׁאָכַל אֵת הַיְפָה מִהַכֵּל, כִּנְסָ אֵת אוֹתוֹ שֶׁהוּא בְּסוּף וְנִתֵּן לְעָנִי הַזֶּה שֶׁהִתִּיאֵשׁ מִמֶּנּוּ. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכָלֵב תִּזְדַּקוּ אוֹתוֹ, וּמִשּׁוּם זֶה וְאֵל קִזְן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שַׁעָה, אֲבָל הֵבֵל לֹא הִקְרִיב אֱלָא מִהַיְפָה שֶׁל הַכֵּל, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְהֵבֵל הִבִּיא גַם הוּא מִבְּכּוּרוֹת צֹאנוּ.

וּמִחְלִיבֵיהוֹן, לֹא הִקְרִיב אֱלָא שִׁירִים, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּשַׁע יְהו"ה אֵל הֵבֵל וְאֵל מִנְחָתוֹ וְאֵל קִזְן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שַׁעָה, וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְקִזְן לְמָה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נִפְלוּ פְּנֵיךָ, הֲלֹא אִם תְּטִיב שְׂאֵת. אָמַר לוֹ, אִם אֲתָה תְּטִיב מֵעֵשִׂיד - שְׂאֵת, יִתְעַלֶּה קְרַבְנֵךָ, וְאִם לֹא תְּטִיב מֵעֵשִׂיד - לְפִתַח חֲטָאֵת רַבִּין, שִׁיפְרַע מִמֶּךָ. נֹאמַר כָּאֵן רַבִּין, וּבְמִקּוּם אַחַר פְּתוּב כִּי תִרְאֶה חֲמוּר שְׁנֵאָדָּה רַבִּין תַּחַת מִשְׁאוֹ כּו', לֹא תִרְאֶה אֵת חֲמוּר אַחֲדָא דָּא קִזְן שֶׁהוּא רוּבִין מְכּוּבַד עוֹנוֹי, וְאִם לֹא רוּצָה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, וְחֲדַלְתָּ מֵעֻזּוֹב לוֹ, שְׁלֵא עוֹשֶׂה מֵעֵשֶׂה אַחֲדָא, וְאִם חוֹזֵר

בְּתַשׁוּבָה, עֻזּוֹב תַּעֲזוּב עִמּוֹ. מַה עֵשֶׂה הֵבֵל? קָם עָלָיו וְהִפִּילוֹ לְאַרְצָא, וְאַחַר כֵּן קָם קִזְן וַיְהַרְגֵהוּ, שֶׁפֶן פְּתוּב וַיִּקָּם קִזְן אֵל הֵבֵל אַחֲזִי וַיְהַרְגֵהוּ, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר בֶּן סִירָא, טוֹב לָרַע אֵל תַּעֲשֶׂה, וְלֹא יִגְיַע אֲלֶיךָ רַע.

וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְקִזְן אִי הֵבֵל אַחֲדָא כּו', אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְכִי לֹא הִיָּה יוֹדַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִיפֹה הִיָּה הֵבֵל שְׁשׂוֹאֵל אוֹתוֹ, וְהִרִי אֵין מְכַסֶּה מִמֶּנּוּ דְּבַר, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים

כו? אָלֵא אוי לַבְּנֵי אָדָם
הַטְּפִשִׁים, אָטוּמֵי הַלֵּב, סְתוּמֵי
הַעֵינַיִם, שְׁעָלֵיהֶם נֹאמֵר עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ, בְּאוֹר שֶׁל הַתּוֹרָה,
אֵלּוֹ אוֹתָם בְּהַמּוֹת שֶׁלֹּא
מִסְתַּכְּלִים וְלֹא יוֹדְעִים אֵלֶּא בַּתְּבִן
שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא קִלְפָּה מִבְּחוּץ
וְהַמוֹץ שֶׁלָּהּ, שְׁנֹאמֵר בְּהֶם מוֹץ
וְתִבֵּן פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר,
שֶׁהַחֲכָמִים שֶׁל הַתּוֹרָה, בְּעֲלֵי
הַסּוּדוֹת, זֹרְקִים הַתְּבִן וְהַמוֹץ
הַחֵיצוֹנִים, וְאוֹכְלִים אֶת הַחֻטָּה
שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהִיא מִבְּפָנַיִם,
עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם הָאוֹתוֹת שֶׁל
הַתּוֹרָה שְׁעוֹלוֹת לַחֲשׁבוֹן חֻטָּה.

בֹּא וּרְאֵה, אֵלּוֹ הַבְּהֵמוֹת חוֹשְׁבִים
שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אִי הֵבֵל אַחִיד, כְּמִי שֶׁלֹּא יָדַע
אִיפֹה הוּא, אֵלֶּא אִי, הוּא
שֶׁהַסְּתַלַּק מִן אֲדֻנִּי, שֶׁהוּא אִי
אֵהִי"ה הָאֵם הַעֲלִינָה אֲנִכִּי, י'
יְהו"ה שְׁעוֹלָה עִמָּה לְדוֹן אֶת קִנְיָן.
בְּגִלְל זֶה כְּשֶׁהַסְּתַלַּקָּה אִי מִן
אֲדֻנִּי, נִשְׁאַר דָּין, בְּגִלְל זֶה אִי
הֵבֵל אַחִיד, וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי
הַשְּׂמֵר אַחִי אֲנִכִּי! לֹא יָדַעְתִּי
שֶׁשְׂכִּינָה, שֶׁהִיא אֲנִכִּי, עִמּוֹ שָׁם,
אִי שֶׁהַתְּעֵלָה הָאֵם וְהַבֵּן אֵל
הַחֲכָמָה לְטַל מִמֶּנּוּ נִקְמָה, וְלָמָּה
אֵל הַחֲכָמָה? מִשּׁוֹם שֶׁהָאָדָם
הַעֲלִיּוֹן הוּא שֶׁנִּבְרָא אָדָם תַּחְתּוֹן
בְּדַמּוֹתוֹ.

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמֵי אַחִיד צוֹעֲקִים
אֵלַי, מַה זֶה דְּמֵי? דָּם הִיָּה צָרִיד
לְהִיּוֹת! אֵלֶּא מַה זֶה דְּמֵי? דָּין
כַּחֲשׁבוֹן דְּמִי, וְזֶהוּ דִּן אֲנִכִּי
וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גְּדוֹל. וְעוֹד,
מַה זֶה קוֹל דְּמֵי? קוֹל דָּם הִיָּה
צָרִיד לְהִיּוֹת! אֵלֶּא תְּרַגְּם
אוּנְקָלוֹס, קוֹל זְרַעֲיוֹתָיו שְׁעֲתִידִים
לְצֵאת מֵאַחִיד, אוֹתָם שְׁשִׁים רַבּוּא
שְׁעֲתִידִים לְצֵאת מֵהֵבֵל, בְּאוֹתוֹ
שְׁנֹאמֵר בּוֹ בְּשִׁגְם זֶה הֵבֵל, כָּלֶם
צוֹעֲקִים מִן הָאָדָמָה. כָּאֵן רַמְזוֹ

וְהָא לֹא אֲתַפְּסִי מִנִּיהַ מְלָה, כְּמָה דָּאֵת
אָמַר (יִרְמִיָּה כג כד) אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְכוּ',
אֵלֶּא וְוִי לֹזֵן לְבְנֵי נִשְׂא טַפְּשֵׁיָא אֲטִימִין לְבֹא
סְתִימֵי עֵינָא, דְּעֲלִייהוּ אֲתַמַּר (תהלים קטו ה) עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ בְּנִהוּרָא דְאוּרִייתָא, אֵלִין אֵינּוֹן
בְּעֵירִין דְּלֹא מִסְתַּכְּלִין וְלֹא יָדְעִין אֵלֶּא בְּתִבְנָא
דְּאוּרִייתָא, דְּאִיהִי קְלִיפָּה מְלַבֵּר וּמוֹץ דִּילָהּ,
דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן מוֹץ וְתִבֵּן פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר,
דְּחַפְיִמִין דְּאוּרִייתָא מְאִרֵי דְרִזִין זְרַקִין תִּבְנָא
וּמוֹץ דְּלַבֵּר, וְאֲכַלִּין חֻטָּה דְּאוּרִייתָא דְּאִיהִי
מְלַגְּאוּ, כ"ב אֲתוּוֹן דְּאוּרִייתָא דְּסְלָקִין לַחוּשְׁבִין
חֻטָּה.

הָא חֲזִי אֵלִין בְּעֵירִין חֲשַׁבִין דְּשָׂאִיל לִיה
קוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא אִי הֵבֵל אַחִיד כְּמָאֵן
דְּלֹא יָדַע אָן הוּא, אֵלֶּא אִי אִיהוּ דְּאֲסְתַּלַּק
מִן אֲדֻנִּי, דְּאִיהוּ אִי אֵהִי"ה אֵימָא עֲלָאָה
אֲנִכִּי, י' יְהו"ה דְּסְלִיק עִמָּה לְמִדָּן לְקִין, בְּגִין
דָּא פִּד אֲסְתַּלַּק אִי מִן אֲדֻנִּי אֲשַׁתָּאֵר דָּין,
וּבְגִין דָּא אִי הֵבֵל אַחִיד, (בראשית ד ג) וַיֹּאמֶר לֹא
יָדַעְתִּי הַשְּׂוֹמֵר אַחִי אֲנִכִּי, לֹא יָדַעְנָא דְּשְׂכִינָתָא
דְּאִיהִי אֲנִכִּי, עִמִּיהָ תַּמָּן, אִי דְּאֲסְתַּלַּק אֵימָא
וּבְרָא לְגַבֵּי חֲכָמָה לְמִיטַל נִיקְמָא מִינֵיהּ,
וְאֵמָאֵי לְגַבֵּי חֲכָמָה, בְּגִין דְּאִיהוּ אָדָם עֲלָאָה
דְּאֲתַבְרֵי אָדָם תַּתָּאָה בְּדִיּוֹקְנֵיהּ.

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמֵי אַחִיד צוֹעֲקִים אֵלַי, מַאי דְּמֵי,
דָּם מְבַעֵי לִיה, אֵלֶּא מַאי דְּמֵי דָּין
כַּחֲשַׁבִין דְּמִי, וְדָא אִיהוּ (שם טו יד) דִּין אֲנִכִּי
וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גְּדוֹל. וְעוֹד מַאי קוֹל
דְּמֵי, קוֹל דָּם מְבַעֵי לִיה, אֵלֶּא תְּרַגְּם אֲנְקָלוֹס,
קָל זְרַעִין דְּעֲתִידִין לְמִיפַק מִן אַחוּדָה, אֵינּוֹן
שְׁתִּין רַבּוּא דְּעֲתִידִין לְמִיפַק מֵהֵבֵל, בְּהַהוּא
דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ בְּשִׁגְם זֶה הֵבֵל, כְּלָהּוּ צְוּוּחִין מִן
אַרְעָא, הֲכָא רַמְזוֹ עֲנוּי הַדִּין וְעוּוֹת (ד' ק"ד)

ענוי הדין ועונות הדין וחמס ושוד
ושבר שעתידים בני קנן לעשות
בבני הקדוש ברוך הוא, וזהו קול
דמי אחיך, אחיך נקרא מצד
אותם שנאמר בהם הרגו איש את
אחיו.

(א"ב) ויאמר יהו"ה אל קנן אי הבל
אחיך, אמר רבי שמעון, וכי לא
היה יודע הקדוש ברוך הוא איפה
הבל שהיה שואל איה הבל
אחיך? וכי הוא לא היה יודע
שהקדוש ברוך הוא אין דבר
מכסה ממנו, אפלו מחשבת הלב,
כל שכן דבר של העולם, שאמר
לא ידעתי השמר אחי אנכי?
אלא, אוי לטפשים אטומי הלב,
ועינים להם ולא מסתכלים אלא
בתבן לאכל ממנו פכהמות,
שחכמים שמפירים בחטא של
התורה, שהיא עשרים ושתים
אותיות פחשבון חט"ה, אלו
זורקים התבן מן התורה,
ואוכלים את החטא של התורה
מבפנים. עוד אראה לכם סודות
טמירים בפסוק זה, בזמן שהרג
קנן את הבל, עלה א"י מן אדנ"י
ונשאר ד"ן, א' הוא אנכי, האם
העליונה, י' יהו"ה של יוד"ן
אבא, שעלו לתבע דין על בנם
שהוא הבל, ומשום זה אמר
הקדוש ברוך הוא אי הבל אחיך.
באותו הזמן הוא אמר לא ידעתי
השמר אחי אנכי. ראה הקדוש
ברוך הוא שלא הזכיר י', אלא
א' שהוא אנכי, אמר לו קול דמי
אחיך צעקים אלי, דם אחיך היה
אמת, ושאלה שמות כלולים באותו שם, האב האם והבת, שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י, משום
שהבל היה דמות של אדם שלמעלה שהוא העמוד האמצעי, והוא הקול שנאמר בו קול דמי
אחיך. ויש סוד אחר, קול דמי? קול דם היה צריך להיות, אלא תרגם אונקלוס, קול דם זרעיות
שעתידים לצאת מאחיך, והם ששים רבוא.

ע"ב) הדין וחמס ושוד ושבר דעתידין בנוי דקנן
למעבד לבנוי דקודשא בריך הוא, ודא איהו
קול דמי אחיך, אחיך אתקרי מסטרא דאנון
דאתמר בהון (שמות לב כז) הרגו איש את אחיו.

(נ"א) ויאמר יהו"ה אל קנן אי הבל אחיך, אמר רבי שמעון וכי
לא הוה ידע קודשא בריך הוא אי הבל דהוה שאיל
אי הבל אחיך, וכי איהו לא הוה ידע דקודשא בריך הוא לית
מלה דיתכפי מניה אפילו מחשבה דלכא כל שכן מלה דעלמא,
דאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי, אלא ווי לון למפשין אטימין
דלכא ועיינין לון ולא מסתכלין אלא בתבן למיכל מניה כבעירן,
דחכימין דידעין בחטא דאורייתא דאיהו שנים ועשרים אתון
כחשבון חט"ה, אלון ורקין תבנא מדאורייתא ואכלין חטא דאורייתא
מלגו, תו אחיו לכון ריון טמירין בהאי קרא בזמנא דקטל קון להבל,
סליק א"י מן אדנ"י ואשתאר ד"ן, א' איהו אנכי אימא עלאה, י'
יהוה דיודין אבא, דסליקו למתבע דינא על בנייהו דאיהו הבל
ובגין דא אמר קודשא בריך הוא אי הבל אחיך.

בתחוא זמנא אמר איהו לא ידעתי השומר אחי אנכי, קמא
קודשא בריך הוא דלא אדכיר י', אלא א' דאיהו אנכי,
אמר ליה קול דמי אחיך צועקים אלי, דם אחיך מבעי ליה, מאי
דמי, אלא דא דם י', ועוד דמי איהו ד"ן כחושבון דאשתאר מן
אדנ"י, וכלא קשומ, דתלת שמיהן כלילין בהווא שמא, אבא ואימא
וברתא, דאנון יהו"ה אהי"ה אדנ"י, בגין דהבל הוה דיוקנא דאדם
דלעילא דאיהו עמודא דאמצעיתא ואיהו קול דאתמר ביה קול
דמי אחיך, ואית רזא אחרא, קול דמי, קול דם מבעי ליה, אלא
תרגם אונקלוס קל דם זרעין דעתידין למיפק מן אחוה, ואנון שתין
רבוא.

בתחוא זמנא דחמא דחובא דא באתר עלאה הוה תליא, הרהר
בתויבתא ואמר גדול עוני מנשוא, הן גרשת אותי היום
מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ וכו', הכא
אתרמיו גלגולא דרשיעיא דאתמר בהון ובכך ראיתי רשעים קברים
צריך להיות, מה זה דמי? אלא זה דם י'. ועוד דמי הוא ד"ן כחשבון שנשאר מן אדנ"י, והכל
אמת, ושאלה שמות כלולים באותו שם, האב האם והבת, שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י, משום
שהבל היה דמות של אדם שלמעלה שהוא העמוד האמצעי, והוא הקול שנאמר בו קול דמי
אחיך. ויש סוד אחר, קול דמי? קול דם היה צריך להיות, אלא תרגם אונקלוס, קול דם זרעיות
שעתידים לצאת מאחיך, והם ששים רבוא.

באותו זמן שראה שהחטא היה תלוי במקום עליון, הרהר בתשובה, ואמר גדול עוני
מנשוא, הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ וכו'. כאן
נרמז גלגול הרשעים שנאמר בהם ובכך ראיתי רשעים קברים ובאו וכו'. וזהו הן גרשת אתי

היום - זה גלגול ראשון, והייתי נע - זה גלגול שני, ונד - זה גלגול שלישי, וזהו סוד על שלשה פשעי ישראל, אם שב בתשובה בשלשה גלגולים - יפה, ואם לא - פתוב בו ועל ארבעה לא אשיבנו, לא מחזיר אותו בגוף אחר, אלא יד ליד לא ינקה רע, וכף הולך נע ונד עד ששים רבוא, ולכל אחד כפי כחו, של אותו שהורג כף, הקדוש ברוך הוא נוטל ממנו נקמה. (ע"ב)

בספר אחר.

אמר רבי אלעזר: אם כן, פשוט שכל הצרות הללו יהיו בגלות האחרונה, למה נאמר קניתי איש את יהו"ה? אם תאמר בשביל קניי שיצא ממנו זרע מעלה, אחר שהוא יתפנס, יתעוררו בני קין להחריב את העולם, ומהם קול דמי אחיך צועקים, זהו שפתוב משוד עניים מאנקת אביונים כו'.
אמר לו רבי שמעון: בני, קין היה מצד העץ של טוב ורע, והתפשטות הטוב היתה בגלגול עד קניי חותן משה, משם ואילך התפשטות הרע, ומשום שהראה לו הקדוש ברוך הוא מה שעתידים לעשות בניו לישראל בכל דור ודור, שהכל הוא הראה לו, הוא אמר גדול עוני מנשוא, ומנין לנו שהראה לו את גלגולו בכל דור ודור? זהו שפתוב הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתור והייתי נע ונד בארץ, נע ונד ודאי, כאן רומז את גלגולו ושל בניו. זהו שפתוב ובכן ראיתי רשעים קברים וכאו, והרי בארנו אותם ומשלם לשנאיו וכו'. הן גרשתי אותי - זה גלגול ראשון, היום - כמו אותו שנאמר בו היום אם בקלו תשמעו, והייתי נע ונד - שני גלגולים אחרים, אסתור - כאן רמז ויאמר אסתירה פני מהם וכו'.

וכאו וכו', ודא איהו הן גרשת אותי היום דא גלגולא קדמאה, והייתי נע דא גלגולא תניינא, ונד דא גלגולא תליתאה, דא איהו רזא על שלשה פשעי ישראל, אם תב בתויבתא בתלת גלגולין שפיר, ואם לא, כתיב ביה ועל ארבעה לא אשיבנו, לא אהדר ליה בגופא אחרא, אלא יד ליד לא ינקה רע והכי אויל נע ונד עד שתין רבוא, ולכל חר כפום חיליה, דההוא דקטיל הכי נטיל קודשא ברוך הוא נוקמא מניה.

אמר רבי אלעזר אם כן אשתמודע דכל עאקו דא יהא בגלותא בתראה, אמאי אתמר (בראשית ד ב) קניתי איש את יהו"ה, אי תימא בגין קני דנפיק מניה זרעא מעליא, פתר דיתכניש איהו יתערוך בנוי דקין לחרבא עלמא, ומנייהו קול דמי אחיך צועקים, הדא הוא דכתיב (תהלים יג ו) משוד עניים מאנקת אביונים וכו'.

אמר ליה רבי שמעון, ברי, קין מסטרא דאילנא טוב ורע הוה, ואתפשטותא דטוב הוה בגלגולא עד קני חותן משה, מתמן ואילך אתפשטותא דרע, ובגין דאחזי ליה קודשא ברוך הוא מה דעתידין למעבד בנוי לישראל בכל דרא ודרא, דכלא אחזי ליה, אמר גדול עוני מנשוא, ומנא לן דאחזי ליה גלגולא דיליה בכל דרא ודרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ד יד) הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתור והייתי נע ונד בארץ, נע ונד ודאי, הכא רמיז גלגולא דיליה ובנוי, הדא הוא דכתיב (קהלת ח ט) ובכן ראיתי רשעים קברים וכאו, והא אוקימנא לון (דברים ט ז) ומשלם לשנאיו וכו', הן גרשת אותי דא גלגולא קדמאה, היום פההוא דאתמר ביה (תהלים צה ז) היום אם בקולו תשמעו, והייתי נע ונד תרין גלגולין אחרנין, אסתור הכא רמיז (דברים לב ט) ויאמר אסתירה פני מהם וכו', גלגולים אחרים, אסתור - כאן רמז ויאמר אסתירה פני מהם וכו'.

שלוש עם גבר, ועליהם נאמר על
שלושה פשעי ישראל, ועל
ארבעה לא אשיבנו, שלא מחזיר
אותם לגוף רביעי ולא בגאולה
רביעית, אלא נאמר בישראל
יהו"ה בדרך נחננו ואין עמו אל
נכר, בגלל זה פרשה בעלי
המשנה אין מקבלים גרים לימות
המשית.

ועוד אי הבל אחיד, בא וראה,
שתי האותיות הללו שמעתי
שלמקום עליון היו עולות, א"י
א' אמון מפלא ומכסה, י'
מחשבה, שבמקום הזה חטאו
אדם והבל, ונאמר שהם א' כתר
עליון, י' מחשבה, למעלה
למעלה התעלה החטא הזה. אמר
לו רבי אלעזר: אבא, והרי כמה
מחשבות הן; השכינה נקראת
מחשבה, והיא י' מן אדנ"י
וחכמה מחשבה, וכתר שהיא א'
מן אדנ"י מחשבה, וכמה
מחשבות הן זו למעלה מזו וזו
על גב זו, זהו שפתוב פי גבה
מעל גבה שמר וגבהים עליהם,
ולמעלה מפלן המחשבה
הנסתרת של כל הנסתרים,
עליונה על כל העליונים, שאין
מחשבה אחרת למעלה ממנה,
וכמה מחשבות הן לבושים זו
לזו, והוא נודע שלא חטא אלא
במחשבה שהיא לבוש, זהו
שפתוב ואירא פי עירום אנכי
ואחבא. נאמר באדם ואחבא,
ונאמר במשה ויסתר משה פניו.
אמר רבי שמעון: בני, בודאי
בכל חטא אדם, במחשבה שהיא
לבוש, ובמחשבה שהיא
מבפנים, ומשום זה אמר למשה
בזמן שאמר הראני נא את פכדך,
אמר, פי לא יראני האדם וחי,
שאם זכה שיראני, וחי לעולם,

והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש
עם גבר, ועלייהו אתמר (עמוס ב ו) על שלושה
פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיבנו, דלא
אהדר לון בגופא רביעאה, ולא בפורקנא
רביעאה, אלא אתמר בישראל (דברים לב
יב) יהו"ה בדרך נחננו ואין עמו אל נכר, בגין
דא אוקמוה מארי מתניתין אין מקבלים גרים
לימות המשית.

ועוד (דף קטו ע"א) אי הבל אחיד, תא חזי תרין
אתוון אלין שמענא דלא תר עלאה הוו
סלקין, א"י, א' אמון מפלא ומכסה, י'
מחשבה, דבהאי אתר חאבו אדם והבל,
ואתמר דאינון א' כתר עליון, י' מחשבה,
לעילא לעילא אסתלק האי חוכה, אמר ליה
רבי אלעזר, אבא, והא כמה מחשבות אינון,
שכינתא אתקרי מחשבה, ואיהי י' מן אדנ"י,
וחכמה מחשבה, וכתר דאיהי א' מן אדנ"י
מחשבה, וכמה מחשבין אינון דא לעילא מן
דא, ודא על גב דא, הדא הוא דכתיב (קהלת ה
ט) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם,
ולעילא מפלהו מחשבה סתימא דכל סתימין,
עלאה על כל עלאין, דלית מחשבה אחרא
לעילא מניה, וכמה מחשבין אינון לבושין
דא לדא, ואיהו אשתמודע דלא חאב אלא
במחשבה דאיהי לבושא, הדא הוא
דכתיב (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי
ואחבא, אתמר באדם ואחבא ואתמר במשה
(שמות ג ו) ויסתר משה פניו.

אמר רבי שמעון, ברי, בודאי בכלא חאב
אדם, במחשבה דאיהי לבושא,
ובמחשבה דאיהי מלגאו, ובגין דא אמר
למשה בזמנא דאמר (שמות לג יח) הראני נא את
פכדך, אמר, פי לא יראני האדם וחי, דאם

זכה שיראני, וחי לעולם,

ומשום זה אמר לו לא תוכל לראות את פני, ולא אינן הפנים כאן, אלא הפנים שלא נראים, במקום שנודע עלת העלות ובמקום שהתגלה, וחטאו של אדם גרם שלא יכל משה להסתפל בו, כל שכן אחר, שעלת העלות הסתלק מהמחשבה שחטא בה אדם, ומשום זה עין לא תשורהו, ומחשבה לא תכילהו, ולא יכולה להשיג אותו, שהוא חי החיים, ובמקום שהוא שורה אין שם מיתה, והמחשבה שהסתלק ממנה בודאי היא חכמה. הלבוש לחכמה הסתומה, בודאי בה חטא אדם, ומשום זה נאמר בו כי עירום אנכי ואחבא.

אמר רבי אלעזר: והרי מפאן משמע שלא חטא במחשבה העליונה, אלא באותה שהיא לבוש ממנה, והוא נשאר באותה שהיא מבפנים, במח בלי קרקפת, ומשום זה ואירא, שהזדעזע מאותה שלפנים מהמחשבה הסתומה שהיא עלת העלות. אמר לו רבי שמעון: בני, במחשבה שהיא המח אף כף חטא, שזרע יצא משם, שהוא המעיין של עין החיים, שהוא אור קדמון ואור צח ואור מצחצח, שלש טפות שנרמזו בי' העליונה, הקוץ שלמעלה והקוץ שלמטה, ועצם הי' באמצע, וערב שם חשך שהפסיק בין עלת העלות למח הנסתר, ומשום זה כי לא יראני האדם וחי, עד שאותו החשך יעבר משם, וזהו הסוד כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם, ומשום אותו חשך, אין המחשבה יכולה להשיג שם, כל שכן העין, עד שעובר משם אותו החשך, וכמותו למטה יש ענן חשכה, שנאמר בה סכתה בענן לך כוי.

ובגין דא אמר ליה לא (שמות לג כ) תוכל לראות את פני, ולא אינון פנים הכא אלא פנים דלא נראין, באתר דאשתמודע עלת העלות, ובאתר דאתגלייא, וחובא דאדם גרים דלא יכיל משה לאסתפלא ביה, כל שכן אחרא, דעלת העלות אסתלק ממחשבה דחאב בה אדם, ובגין דא עין לא תשורהו, ומחשבה לא תכילהו, לא יכיל לאשגא ליה, דאיהו חי החיים, ובאתר דאיהו שריא לית מיתה תמן, ומחשבה דאסתלק מניה, בודאי איהו חכמה לבושא לחכמה סתימאה, בודאי בה חאב אדם, ובגין דא אתמר ביה (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא.

אמר רבי אלעזר, והא מהכא משמע דלא חאב במחשבה עלאה אלא בההיא דאיהו לבושא מניה, ואשתאר איהו (דף קטו ע"ב) בההיא דאיהו מלגאו, במוחא בלא קרקפתא, ובגין דא ואירא, דאזדעזע מההיא דלגו מן מחשבה סתימא דאיהו עלת העלות, אמר ליה רבי שמעון, ברי, במחשבה דאיהו מוחא אוף הכי חב דזרעא מתמן נפיק, דאיהו נביעו דאילנא דחיי דאיהו אור קדמון ואור צח ואור מצחצח, תלת טפין דאתרמיזו בי' עלאה, קוצא דלעילא וקוצא דלתתא וגיו באמצעיתא, וערב תמן חשך דאפסיק בין עלת העלות למוחא סתימא, ובגין דא (שמות לג כ) פי לא יראני האדם וחי עד דההוא חשך אתעבר מתמן, ודא איהו רזא (ישעיה נט כ) פי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם, והוא חשך, לית מחשבה יכילא לאשגא תמן, כל שכן עין, עד דאתעבר מתמן ההוא חשך, וכגוונא דיליה לתתא אית עננא חשוכא דאתמר בה (איכה ג מד) סכתה בענן לך וכו'.

וְהוֹדְעוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְכָל הַחֲבֵרִים,
וְהוֹדְעוּ הַזְקֵנִים בְּעַלֵּי הַיְשִׁיבָה.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: עַד עַכְשָׁיו לֹא
יָדַעְתִּי שְׁחָטָאוֹ שֶׁל אָדָם כִּף הִיָּה
עַלְיוֹן, שֶׁהֵגִיעַ לְמָקוֹם הָעַלְיוֹן שֶׁל
כָּל הָעֲלִיּוֹנִים. אָמַר: אָבָא, תַּן לִי
רְשׁוּת לְשַׁאֵל אֵף עַל גֵּב שְׁלֹא
נִתְּנָה רְשׁוּת לְכָל אָדָם לְשַׁאֵל, כָּל
שֶׁכֶּן לְדַעַת. אָמַר לוֹ: אָמַר בְּנֵי
שְׁהַרֵּי רִצּוֹן נִמְצָא, וְהַרְשׁוּת נִתְּנָה
לְגַלוּת כָּל מָה שִׁיכְלֹנוּ לְדַעַת.
אָמַר לוֹ: אָבָא, נוֹדַע בְּשִׁבְלֵי אוֹתוֹ
הַחֲשֵׁף שֶׁהַפְּסִיק בֵּין עֵלֶת הָעֵלּוֹת
לְבֵין הַמַּחְשְׁבָה הַנִּסְתָּרָת, שְׁעֵלֶת
עַל כָּל הָעֵלּוֹת לֹא הִשְׁתַּתֵּף בְּשׁוּם
מַחְשְׁבָה נִסְתָּרָת, כָּל שֶׁכֶּן גְּלוּיָהּ,
וְלֹא בְשׁוּם אוֹר גְּנוּז וְטָמִיר
וְקִדְמוֹן וְצַח וּמְצַחְצָח. אָמַר:
וְדָאֵי כִּף הוּא, שְׁאֵם הָאוֹרוֹת הִלְלוּ
וְהַמַּחְשְׁבוֹת הֵיוּ מִמֶּנּוּ, לֹא הִיָּה
יָכוֹל הַחֲשֵׁף לְהַפְרֹד, אֲבָל עֵלֶת
עַל כָּל הָעֵלּוֹת הוּא עַל כָּל הָאוֹרוֹת
הַגְּנוּזִים וְהַנִּסְתָּרִים כְּנִשְׁמָה בְּגוֹף,
וְהָאוֹר הַקִּדְמוֹן, אֵף עַל גֵּב שֶׁהוּא
נִסְתָּר וְגְנוּז וְהוּא קִדְמוֹן לְכָל
הַסְּפִירוֹת וְלְכָל הָאוֹתִיּוֹת
וְהַנְּקֻדוֹת וְהַטְּעָמִים, כִּף הוּא לְגַבֵּי
עֵלֶת עַל כָּל הָעֵלּוֹת כְּמוֹ גּוֹף
לְנִשְׁמָה, שְׁבַעֲלֶת הָעֵלּוֹת אֵין בּוֹ
גְּזוּן וְלֹא צוּרָה וְלֹא דְמוּת וְלֹא
שְׁתַּפוּת, וּבְמָקוֹם שֶׁהָעֵין לֹא
שׁוֹלְטָת, מִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דְּמִיוֹן?
אַחַר שֶׁהִרְהַר תְּשׁוּבָה אָדָם
לְמִטָּה, חֲזַר הִלְבוּשׁ לְמַח, שֶׁהוּא
הָאֵב, הַקְּרַקְפָּת שֶׁל הַתְּפִלִּין,
וְהַתְּחַבֵּר הַמַּח, שֶׁהוּא הַחֲכָמָה,
בְּאֵם, מִיָּד וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהִים
לְאָדָם וְלֹאשְׁתּוֹ פְתָנוּת עוֹר וַיִּלְבַּיֶּשֶׁם, וְאֵינוֹן
תְּפִלִּין דְּאֵינוֹן מְעוֹר, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָמַת
תְּשׁוּבָה דְּאֵיהִי אֵימָא קְרַקְפָּתָא דְּתַפְּלִי עִם אָדָם
לְאַגְנָא עֲלִיָּה וּלְכִסְיָא עֲלִיָּה דְּהוּא עָרוֹם,
כְּגוֹוֹנָא דְּאֵיהִו כְּפִי עַל מוֹחָא עֲלֵאָה, וּבְרִי, כָּל

אֶלְעָזָר רַבִּי אֶלְעָזָר וְכָל הַחֲבֵרִים
סָבִין מְאִרֵּי דְמַתִּיבְתָא, אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר עַד כְּעַן לֹא יָדַעְנָא דְחוּבָא דְאָדָם הִכִּי
הוּא עֲלֵאָה, דְמִטָּא לְאַתְרָא עֲלֵאָה דְכָל עֲלֵאִין,
אָמַר, אָבָא, הֵב לִי רִשׁוֹ לְמִשְׁאֵל אֵף עַל גֵּב
דְּלֹא אֲתִייהִיב רִשׁוֹ לְכָל בְּרַ נִשׁ לְמִשְׁאֵל כָּל
שֶׁכֶּן לְמַנְדַּע, אָמַר לִיָּה אֵימָא בְרִי דְהָא רַעוּא
אֲשַׁתְּפַח וּרְשׁוּתָא אֲתִייהִיב לְגַלְאָה כָּל מָה
דִּיכִילְנָא לְמַנְדַּע, אָמַר לִיָּה, אָבָא, אֲשַׁתְּמוּדַע
בְּגִין הֵהוּא חֲשֵׁף דְאַפְּסִיק בֵּין עֵלֶת הָעֵלּוֹת
לְמַחְשְׁבָה סְתִימָא, דְעֵלֶת עַל כָּל הָעֵלּוֹת לֹא
אֲשַׁתְּתֵף בְּשׁוּם מַחְשְׁבָה סְתִימָא כָּל שֶׁכֶּן גְּלוּיָא,
וְלֹא בְשׁוּם אוֹר גְּנוּז וְטָמִיר וְקִדְמוֹן וְצַח
וּמְצַחְצָח, אָמַר וְדָאֵי הִכִּי הוּא דָאֵם אֲלִין
נְהוּרִין וּמַחְשְׁבִין הוּוּ מְנִיָּה לֹא הוּא יָכִיל חֲשֵׁף
לְאַפְרָשָׁא, אֲבָל עֵלֶת עַל כָּל הָעֵלּוֹת אֵיהִו עַל
כָּל נְהוּרִין גְּנוּזִין וְסְתִימִין כְּנִשְׁמָתָא בְּגוֹפָא,
וְאוֹר קִדְמוֹן אֵף עַל גֵּב דְּאֵיהִו סְתִים וְגְנוּזִין
וְאֵיהִו קִדְמוֹן לְכָל סְפִירָן וּלְכָל אֲתוּוֹן וּנְקוּדֵי
וְטְעָמִי, הִכִּי אֵיהִו לְגַבֵּי עֵלֶת עַל כָּל הָעֵלּוֹת,
כְּגוֹפָא לְגַבֵּי נִשְׁמָתָא, דְּבַעֲלֶת הָעֵלּוֹת לִית בֵּיה
גְּזוּן וְלֹא צוּרָה וְלֹא דִיוֹקְנָא וְלֹא שׁוֹתְפוֹ, וּבְאַתְרָא
דְּעֵין לֹא שְׁלִיט מָאן יָכִיל לְמַעַבַּד דְּמִיוֹן.

בְּתַר דְּהִרְהַר תְּשׁוּבָה אָדָם לְתַתָּא, הִדְרָא
לְבוּשָׁא לְגַבֵּי מוֹחָא דְּאֵיהִו אָבָא
קְרַקְפָּתָא דְּתַפְּלִי, וְאַתְחַבֵּר מוֹחָא דְּאֵיהִי חֲכָמָה
בְּאֵימָא, מִיָּד (בְּרַאשִׁית ג' כ"א) וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהִים
לְאָדָם וְלֹאשְׁתּוֹ פְתָנוּת עוֹר וַיִּלְבַּיֶּשֶׁם, וְאֵינוֹן
תְּפִלִּין דְּאֵינוֹן מְעוֹר, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָמַת
תְּשׁוּבָה דְּאֵיהִי אֵימָא קְרַקְפָּתָא דְּתַפְּלִי עִם אָדָם
לְאַגְנָא עֲלִיָּה וּלְכִסְיָא עֲלִיָּה דְּהוּא עָרוֹם,
כְּגוֹוֹנָא דְּאֵיהִו כְּפִי עַל מוֹחָא עֲלֵאָה, וּבְרִי, כָּל
הָעֲלִיּוֹן. וּבְנֵי, כָּל מִי שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ כְּסָה עַל הַמַּח הָעֲלִיּוֹנָה

לא זזה ממנו, וסוד הדבר - אם עונות תשמר יה אדניי מי יעמד, מ"י יעמד ודאי, שהיא האם העליונה, התשובה, הרי עמדה עם האדם העליון, והשכינה שהיא תפלה של יד עם האדם התחתון, השכינה העליונה ירדה עם אדם, והשכינה התחתונה עם הכל, ועם כל (יה) בעלי הטהרה שבאים מהם, ומשום זה ותלכנה שפיהן.

מיד שחטאו ישראל בחטא העגל מה כתוב? ובפשעכם שלחה אמכם, שנאמר בה כי אם לפני תקרא, השתלחה (והסתלקה) מהם, ותרם מעל הארץ, שלא יורדת עליהם אלא בשבתות וימים טובים, ונשאת השכינה התחתונה יחידה למטה, והשכינה העליונה יחידה למעלה, והרי פרשה איכה ישבה בדרך, שבהתחלה לא היתה השכינה העליונה זזה מהם, כמו שהשכינה התחתונה. אשרי הם בעלי התשובה שמורידים אותה עליהם בכל יום ושעה ורגע, ולא זזה מהם בכל מקום, שעליהם נאמר בהתהלךך תנחה אותך כו', ואין לה עליהם יום ידוע כמו שאחרים, שלא יורדת עליהם אלא בשבתות וימים טובים, אבל בעלי תשובה לא זזה מהם לעולם.

ומשום זה, בני, א"י הכל אחיד, אם יכלנו לומר א' י' מן אהי"ה האם העליונה, ונשארו ה' ה', ונאמר עליהן ותלכנה שפיהן, כאן חטא הכל, אדם חטא בי"ו מן יהו"ה והסתלק י"ו ונעשה ו' י'. אמר רבי אלעזר: והרי י' ו' הם י' למעלה ו' למטה, מה זה ו' י'? אמר: בני, כך זה ודאי,

מאי ו' י', אמר רבי הכי

מאן דאנח תפלין פאלו פסי על מוחא עלאה, ובגין דא שכנתא עלאה לא זזה מניה, ורזא דמלה (תהלים קל ז) אם עונות תשמר י"ה אדניי מי יעמוד, מ"י יעמוד ודאי דאיהי אימא עלאה תשובה הא קמת באדם עלאה, ושכינתא דאיהי תפלה של יד באדם תתאה, שכנתא עלאה נחתת עם אדם, ושכינתא תתאה עם הכל, ועם כל (דא) מארי דדכיו דקא אתיין מניהו, ובגין דא (רות א יט) ותלכנה שפיהן.

מיד דחאבו ישראל בעובדא דעגלא מה פתיב (ישעיה ג ב) ובפשעיעם שלחה אמכם דאתמר בה (משלי ב ג) כי אם לפני תקרא, אשתלחת (נ"א ואסתלקת) מניהו ותרם מעל הארץ, דלא נחתת עליהו אלא (דף קטז ע"ב) בשבתות וימין טבין, ואשתארת שכנתא תתאה יחידאה לתתא, ושכינתא עלאה יחידאה לעילא, והא אוקמוה איכה ישבה בדרך, דבקדמיתא לא הות שכנתא עלאה זזה מניהו פגוונא דשכינתא תתאה, זכאין אינון מארי דתיובתא דנחתת לה עליהו בכל יומא ושעתא ורגעא ולא זזת מניהו בכל אתר, דעליהו אתמר (שם וכה) בהתהלךך תנחה אותך וכו' ולא אית לה עליהו יומא ידיע פגוונא דאחרנין דלא נחתת עליהו אלא בשבתות וימין טבין, אבל מארי תיובתא לא זזת מניהו לעלם.

ובגין דא ברי, א"י הכל אחיד, אי יכלינן למימר א' י' מן אהי"ה אימא עלאה, ואשתארו ה' ה', ואתמר עליהו ותלכנה שפיהן, הכא חאב הכל, אדם חב בי"ו מן יהו"ה ואסתלק י"ו ואתעביד ו' י', אמר רבי אלעזר והא י' ו', אינון, י' לעילא ו' לתתא,

שחטא הנה הוא למעלה באות א
שהתעלטה במחשבה, שהיא י'
העליונה, ששם עלת העלות,
ונשארה ו' י' כמו זה: ועל הי'
העליונה נאמר כי ידע שמי, שם י',
יקראני ואענהו. אשרי הוא מי
שמוריד אותו במחשבתו
למקומו, שעל המחשבה הזו
נאמר זאת התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם ולמלוואים
ולזבח השלמים.

ולמה נאמר באות י' כי ידע שמי?
אלא, כמו שאין באות י' שתפוח
של אות אחרת, כך אין בו
שתפוח, שהוא אחד ואין שני לו,
אחד בלי חשבון, הוא כרא את
הכל ואין בורא עליו, וכי יש מי
שיכול לברא אפלו יתוש קטן,
אלא הוא? אלא למים יש כח
לברא אילנות ועשבים, והם
נבראו, אבל בורא העולמים ברא,
ואין עליו מי שברא אותו ודי
לחכם ברמו, שבמקום הזה אין
לגלות יותר.

אמר רבי אלעזר: מכאן משמע
שיש בורא בשתפוח של
האותיות, כמו ב' מן בראשית,
שהיא האם, ר' מן ראשית שהיא
חכמה, ו' מן בורא שהוא העמוד
האמצעי, א' מן בראשית שהוא
כתר, שי"ת, שש ספירות, הרי
כלן עשר, אם אחד חסר לא
השתלמה הבריאה, אבל עלת על
כל העלות הוא ברא הכל, בלי
שתפוח כלל.

אמר רבי אלעזר: וכמו זה שמענו
שבבעשר ספירות לא נאמר שם
אלא אצילות ולא בריאה. אמר
רבי שמעון: ומי אמר שיש בהם
בריאה? אלא כל העשר בשתפוח
זו עם זו עושות בריאה בעולם,
ואני אומר, שאם היה חסר אחד
מן המנין, לא השתלמה אותה
בריאה, אבל עלת על כל העלות

איהו ודאי, דחובה דא איהו לעילא באת א
דאסתלקת במחשבה דאיהי י' עלאה דתמן
עלת העלות, ואשתאר ו' י' כגוונא דא ,
ועל י' עלאה אתמר (תהלים צא יד) כי ידע שמי,
שם י', יקראני ואענהו, זכאה איהו מאן דנחית
ליה במחשבתיה לאתריה, דהאי מחשבה עלה
אתמר (ויקרא ז לד) זאת התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים.

ואמאי אתמר באת י' כי ידע שמי, אלא, כמה
דלית באת י' שותפו דאת אחרא, הכי
לית ביה שותפו דאיהו אחד ואין שני לו,
אחד בלא חשבון, הוא ברא פלא ולית בורא
עליה, וכי אית דיכיל למברי אפילו יתוש זעיר
אלא הוא, אלא, מים אית לון חילא למברי
אילנין ועשבין, ואינון אתבריאו, אבל בורא
עלמין ברא ולית עליה מאן דברא ליה
ולחפימא ברמיזא דבאתר דא לית לגלאה
יתיר.

אמר רבי אלעזר מהכא משמע דאית בורא
בשותפו דאתון, כגון ב' מן בראשית
דאיהי אימא, ר' מן ראשית דאיהי חכמה, ו'
מן בורא דאיהו עמודא דאמצעיתא, א' מן
בראשית דאיהו כתר, שי"ת, שית ספירן, הא
כלהו עשר, אם חסר חד לא אשתלים בריאה,
אבל עלת על כל העלות איהו ברא כלא בלא
שותפו כלל.

אמר רבי אלעזר וכי הא שמענא, דבעשר
ספירן לא אתמר תמן אלא אצילות ולא
בריאה, אמר רבי שמעון ומאן אמר דאית
בהון בריאה אלא כלהו עשר בשותפו דא עם
דא עבדין בריאה בעלמא, ואנא אימא דאם
היה חסר חד מן מנינא לא אשתלים ההיא
בריאה, אבל עלת על כל העלות איהו בורא

הוא בורא בלי שתפות אחרת, שהוא אחד בלי שתף כלל, לא למעלה ולא למטה ולא באמצע ולא מכל צד כלל. אמר, ודאי כעת התגלה מה שלא נמסר לגלות אפלו מהלב לפה, וסוד זה צריך לכסות מכל אדם, שאין כל מח יכול לסבל את זה, אלא אלו שיודעים בסודות אלו שחכמתם עולה על כל הנביאים והחכמים.

אמר רבי אלעזר: אבא, הרי התגלתה א' בסוד עליון כשהסתלק עלת העלות באות י' ונשאר וי, אלא מה זה אוי? אמר לו: (א' העליונה) (יש א') למעלה מן א', שיש א' מהאותיות הגדולות, ויש א' מן האותיות הקטנות, ויש א' מן האותיות הבינוניות, הם אדם של בריאה, אדם של יצירה, אדם של עשיה, ועליהם נאמר כי גבה מעל גבה שמר, ויש שלשה עליונים עליהם בדרך אצילות, ועליהם נאמר וגבהים עליהם.

ואותם של בריאה הם לבושים לאותם של אצילות, וזהו אור לבוש עליון, ואותם עשרה מתלבשים בעשר, ואלו של אצילות אמרו לאותם של בריאה שמתלבשים בהם, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, כל ספירה נתנה בו חלקו מבפנים ומבחוץ, ואם חסרה אחת מעשר ספירות שלא היתה נותנת בו חלקה, לא היה משתלם בנינו של אדם, ובזמן שחטא אדם, כל ספירה וספירה נטלה חלקה ממנו, ונשאר אין, וסוד הדבר - ומותר האדם מן הבהמה אין, ומשום זה אמרו בעלי המשנה, ואדם ביקר כל ילין נמשל כבהמות נדמו. אדם שהיה לן בכבוד שלמעלה ולא שמר אותו, נמשל כבהמות הדמות שלו, שהן חיות

בלא שותפו אחרא דאיהו חד בלא שותפא כלל לא לעילא ולא לתתא ולא באמצעיתא ולא מפל סטרא כלל, אמר ודאי פען אתגליא מה דלא אתמסר לגלאה אפילו מלבא לפומא, ורזא דא צריך לאתפסיא מפל בר נש, דלאו פל מוחא יכיל למסבל האי, אלא אלין דידעין ברזין, אלין דחכמתא דלהון סליק על כל נביאיא וחכמיא.

אמר רבי אלעזר אבא, הא אתגליא א' ברזא עלאה פד אסתלק עלת העלות באת י' ואשתאר וי אלא מאי אוי, אמר ליה (א' עלאה) (נ"א אות א') לעילא מן א', דאית א' מאתוון רברכן, ואית א' מאתוון זוטרכן, ואית א' מאתוון בינוניים, אינון אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה, ועלייהו אתמר (קהלת ה) כי גבוה מעל גבוה שומר, ואית תלת עלאין עלייהו בארע אצילות, ועליהם אתמר וגבהים עליהם.

ואינון דבריאה אינון לבושין לאינון דאצילות, והאי איהו אור לבוש עליון, ואינון עשר מתלבשין בעשר, ואלין דאצילות אמרו לאינון דבריאה דמתלבשין בהון, (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותינו, כל ספירה יהיב ביה חולקיה מלגאו ומלבר, ואם חסר חד מעשר ספירן דלא הוה יהיב ביה חולקיה לא הוה אשתלים בניינא דאדם, ובזמנא דחב אדם כל ספירה וספירה נטיל חולקיה מניה ואשתאר אין, ורזא דמלה (קהלת ג יט) ומותר האדם מן הבהמה אין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין (תהלים מט יג) ואדם ביקר כל ילין נמשל כבהמות נדמו, אדם דהוה לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה, נמשל כבהמות דמות דיליה, דאינון חיות הקדש,

הקדש, אכל עלת העלות כשברא
אותו, כמו שנאמר (זהו שכתוב)
ויברא אלהים את האדם
בצלמו, הוא נטל ממנו הכל, ונתן
בו בלי שתפוט של אחר, שהאב
והאם עשו אותו בציוריהם בשני
ציורים, זהו שכתוב וייצר יהו"ה
אלהים, וייצר בשני ציורים,
הציור של האב שהוא יהו"ה,
והציור של אלהים שהיא האם,
וזהו וייצר יהו"ה אלהים, ואחר
כך עשה אותו כלי, זהו שכתוב
עפר מן האדמה, לא כתוב מן
האדמה, אלא עפר מן האדמה,
וזו השכינה התחתונה, שנאמר
בה ואדם על עפר ישוב, שהיא
הגלגול שלו.

אמר רבי אלעזר: אבא, אחר
שנמצא רצון, צריך לפתח
בדברים בגלוי, מה האדם שברא
עלת העלות בדמותו, שהרי כתוב
שאין בו דמות? אמר לו: בני,
כאן לא אמר בצלמו, שיש בו
דמות, אלא בצלמו, רוצה לומר,
כמו שהוא רואה ואינו נראה,
שהוא יהיה כך, וכמו שאין בו
דמות, שהוא יהיה כך, וכמו
שאין קדמון עליו, שהוא יהיה
כך, וכמו שהוא עלת העלות אחד
בלי שתפוט וכלי חשבון, שהוא
יהיה כך, הכל כמותו.

ויש אדם של בריאה ויצירה
ועשיה בגון אחר בלבוש וגוף (של
בחיות) (בלבד), שבאצילות הרי נאמר
שאין בו בריאה ויצירה ועשיה
כלל. יש בריאה שהוא ברא
למטה בדמותו, אבל לא שהוא
נברא.

ובא וראה, אף על גב שנאמר
בספירות בריאה, הוא בלבוש
מבחוץ, ולא מבפנים, ומשום זה
כתוב ויברא אלהים את האדם
בצלמו, כאן סוד אחר בגוף, יש
ספירות של בריאה, ויש ספירות

אכל עלת העלות כד ברא ליה כמה דאת אמר
(ג"א הדא הוא דכתיב) (בראשית א כז) ויברא אלהים
את האדם בצלמו, איהו נטיל כלא מיניה,
ויהיב ביה בלא שותפו דאחרא, דאבא ואימא
עבדו ליה בציוריהו (דף קטז ע"ב) בתרין ציורין,
הדא הוא דכתיב (בראשית ב ד) וייצר יהו"ה
אלהים וייצר בתרין ציורין, ציורא דאבא
דאיהו יהו"ה, וציורא דאלהים דאיהו אימא,
ודא איהו וייצר יהו"ה אלהים, ולבתר עבד
ליה מאנא הדא הוא דכתיב (שם) עפר מן
האדמה, מן האדמה לא כתיב, אלא עפר מן
האדמה, ודא שכינתא תתאה דאתמר בה (איוב
לד טו) ואדם על עפר ישוב דאיהו גלגולא
דיליה.

אמר רבי אלעזר, אבא, בתר דרעוא אשתפח
צריך למפתח מלין באתגליא, מאי אדם
דברא עלת העלות בדיוקניה, דהא כתיב דלית
ביה דמות, אמר ליה, ברי, הכא לא אמר
בצלמו, דאית ביה דיוקנא, אלא בצלמו רוצה
לומר כגוונא דאיהו רואה ואינו נראה, דיהא
איהו הכי, וכגוונא דלית ביה דיוקנא, דיהא
איהו הכי, וכגוונא דלית קדמון עליה דיהא
איהו הכי, וכגוונא דאיהו עלת העלות חד
בלא שותפו ובלא חשבון, דיהא איהו הכי,
כלא כגוונא דיליה.

ואית אדם דבריאה ויצירה ועשיה כגוונא
אחרא בלבושין וגופא (דלכר) (ג"א
בלבד), דבאצילות הא אתמר דלית ביה בריאה
ויצירה ועשיה כלל, אית בריאה דברא הוא
לתתא בדיוקניה, אבל לאו דאתברי איהו.

ותא חזי אף על גב דאתמר בספירן בריאה,
בלבושא מלכר איהו, ולא איהו
מלגאו, ובגין דא כתיב (בראשית א כז) ויברא

שֶׁל אֲצִילוֹת, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, זֶה הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּע, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כַּתְּפָאֶרֶת
אָדָם לְשֹׁכֵת בֵּית. בְּצַלְמוֹ - שְׂכִינָה
תַּחְתּוֹנָה, בְּצַלֵּם אֱלֹהִים - שְׂכִינָה
עֲלִיוֹנָה, וַיִּצְרֵן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם - זֶה צְדִיק חַי הַעוֹלָמִים,
יִצְרוּ בִּיצִירָה עֲלִיוֹנָה וּבִיצִירָה
תַּחְתּוֹנָה שֶׁהֵם " י מן א, ו' מן
וַיִּצְרֵן הוּא הו' שֶׁבְּאֲמֻצָּע, שֶׁהוּא
בְּשֵׁנֵי יוֹדִי"ן בְּאוֹת א, וְעַל שְׁנֵי
יוֹדִים נֶאֱמַר חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה
בֵּיתָה, וְהֵם חֲכָמָה קְדוּמָה וְחֲכָמָה
תַּחְתּוֹנָה.

וְאָדָם מֵצַד שֶׁל אוֹת הַבְּרִית י'
נוֹלָד מֵהוּל, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַתֵּרָא
אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, אֲמָרוּ צְדִיק כִּי
טוֹב, שֶׁשֵּׁם אֵין קִלְפָּה שֶׁל עֲרֵלָה
כָּלֵל, וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר אָדָם הָרִאשׁוֹן
מוֹשָׁף בְּעֲרֵלְתוֹ הִיָּה, זֶה אָדָם שֶׁל
עֲשִׂיָּה, וּמָה הוּא? זוֹ הַקִּלְפָּה
שֶׁהִתְלַבְּשָׁה בּוֹ (ב) לְשֵׁלֵט עַל
הַכֵּל, זֶה שֶׁכְּתוּב וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בָּהּ
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ,
לְהִתְלַבֵּשׁ בְּכָל הַדְּיוֹקְנָאוֹת
וְהַקִּלְפּוֹת.

וְעוֹד נֶאֱמַר בְּשִׂכְנָה הַתַּחְתּוֹנָה
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ,
שֶׁתְּהִיָּה כְּלוּלָה מִכָּל הַסְּפִירוֹת,
שֶׁכָּל עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת כָּל אַחַת
נִתְּנָה בּוֹ חִלְקָה, וּמָה חִלְקָה? אֵלֶּא
כָּל סְפִירָה נִתְּנָה בּוֹ עֲשׂוֹר שְׁלָה,
שֶׁכָּל סְפִירָה עוֹלָה לַעֲשָׂרָה, וְנִתְּנוּ
לוֹ כָּל אַחַת וְאַחַת הָעֲשׂוֹר שְׁלָה,
נִשְׂאָרוֹ הֵן תִּשְׁעֵי תִשְׁעֵי, וְכָל אַחַת
וְאַחַת הַשְּׁתַּלְּמִים בָּהּ לַעֲשָׂרָה,
וּמִשּׁוּם כֵּן מְעַשְׂרִים אֶחָד
מְעַשְׂרָה, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה
מִכָּלֵם, נֶאֱמַר בָּהּ אֶהְבֵּת
כְּלוּלוֹתֶיךָ, כְּלוּלָה מִן הַכֵּל, וְאַחַר
שֶׁנִּכְלָלָה מִן הָעֲלִיוֹנִים נֶאֱמַר בָּהּ

אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ הֵכָא רָזָא אַחְרָא
בְּגוּפָא, אֵית סְפִירָן דְּבְרִיאָה וְאֵית סְפִירָן
דְּאֲצִילוֹת, וּבְגִין דָּא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם,
דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא דְּאֶתְמַר בֵּיה (ישעיה מד
(ג) כַּתְּפָאֶרֶת אָדָם לְשֹׁכֵת בֵּית, בְּצַלְמוֹ שְׂכִינָתָא
תַּתְּאָה, בְּצַלֵּם אֱלֹהִים שְׂכִינָתָא עֲלָאָה, וַיִּצְרֵן
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם דָּא צְדִיק חַי עֲלַמִּין,
יִצְרוּ בִּיצִירָה עֲלָאָה וּבִיצִירָה תַּתְּאָה, דְּאֵינּוּן
" י מן א, ו' מן וַיִּצְרֵן אִיהוּ ו' דְּאֲמֻצָּעִיתָא,
דְּאִיהוּ בְּתַרִּין יוֹדִין בְּאֵת א, וְתַרִּין יוֹדִין
עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (משלי יד א) חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה
בֵּיתָה וְאֵינּוּן חֲכָמָה קְדוּמָה וְחֲכָמָה תַּתְּאָה.

וְאָדָם מְסֻטְרָא דְּאוֹת בְּרִית י' אֶתְלִיד מֵהוּל,
הֵדָא הוּא דְּכִתִּיב (שמות ב ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ
כִּי טוֹב הוּא, (ישעיה ג י) אֲמָרוּ צְדִיק כִּי טוֹב,
דְּתַמְן לֹאוּ קְלִיפָּה דְּעֲרֵלָה כָּלֵל, וְהָא דְּאֶתְמַר
אָדָם הָרִאשׁוֹן מוֹשָׁף בְּעֲרֵלְתוֹ הוּא, דָּא אָדָם
דְּעֲשִׂיָּה, וּמֵאֵי נִיהוּ דָּא קְלִיפָּה דְּאֶתְלַבְּשָׂא בֵּיה
(ג"א דְּאֶתְלַבְּשָׁת בָּהּ) לְשֵׁלֵטָאָה עַל כָּלָא, הֵדָא הוּא
דְּכִתִּיב (תהלים קג יט) וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּבְגִין
דָּא אֶתְמַר בָּהּ (בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדַמוֹתֵנוּ לְאֶתְלַבְּשָׂא בְּכָל דְּיוֹקְנִין וְקְלִיפִין.

וְעוֹד אֶתְמַר בָּהּ בְּשִׂכְנָתָא תַּתְּאָה, נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ, דְּתֵהָא כְּלִילָא מִכָּל
סְפִירָן, דְּכָל עֶשֶׂר סְפִירָן יְהִיבוּ בָּהּ כָּל חַד
חוּלְקִיָּה, וּמֵאֵי חוּלְקִיָּה, אֵלֶּא כָּל סְפִירָה יְהִיב
בָּהּ עֲשׂוֹר דִּילִיָּה, דְּכָל סְפִירָה סְלִיק לַעֲשָׂרָה,
וַיְהִיבוּ לִיָּה כָּל חַד וְחַד עֲשׂוֹר דִּילִיָּה אֶשְׁתַּאֲרוּ
אֵינּוּן תִּשְׁעֵי תִשְׁעֵי, וְכָל חַד וְחַד אֶשְׁתַּלְּמִים בָּהּ
לַעֲשָׂרָה, וּבְגִין דָּא מְעַשְׂרִין חַד מְעַשְׂרָה, וּבְגִין
דְּאִיָּה כְּלִילָא מִכָּלָהוּ אֶתְמַר בָּהּ (ירמיה ב
ב) אֶהְבֵּת כְּלוּלוֹתֶיךָ, כְּלִילָא מִכָּלָא, וְלִבְתַּר

דְּאֶתְלִילֵת מְעַלְאִין אֶתְמַר בָּהּ (בראשית א כו) וַרְדּוּ

בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם

ובבִּהְמָה וּבְכָל הָאָרֶץ, אֶתְפַּלִּילַת בְּתַתְּאִין,
וְאֶפִּילוּ בְּכָל קְלִיפִין דְּסִטְרָא אַחְרָא אֶתְלַבֶּשֶׁת,
לְקִיּוּמָא בְּהָ וּמְלִכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּבְכָל מָה
דְּאֶתְלַבֶּשֶׁת אֶתְפַּלִּילַת (ג"א אֶתְקִרִיאַת) בְּשִׁמְיָה,

הָא הֵכָא אָדָם דְּעֵשִׂיָּה וַיִּצְרָה.

אָדָם דְּבִרְיָאָה אוֹקְמוּהוּ עַל תְּפִאֲרַת, מְאִי
בְּצַלְמוֹ, בְּצַלְמֵם, תְּרִין דִּיּוֹקְנִין דִּילִיָּה
לְעִילָא, אֱלָא (ס"א אלון) אֵינּוּן וְא"ו תְּרִין וַוִי"ן,
אֵינּוּן תְּרִין דִּיּוֹקְנִין דָּא דִּיאִהוּ אָדָם
דְּאֻמְצַעִיתָא, דְּשִׁכְיִנְתָּא עֲלָאָה אִיְהִי דְמוּת אָדָם
עֲלָאָה דִּיאִהוּ חֲכָמָה עֲלָאָה, וְשִׁכְיִנְתָּא תְּתָאָה
דְמוּת אָדָם דִּיאִהוּ עֲמוּדָא דְאֻמְצַעִיתָא.

וְעוּד, עֲמוּדָא דְאֻמְצַעִיתָא בְּדִיּוֹקְנָא דְכֶתֶר
וְדָא אָדָם דְּבִרְיָאָה, וְאָדָם דִּיִּצְרָה צְדִיק
בְּדִיּוֹקְנָא דְחֲכָמָה, וּבְגִין דָּא (מלכים א ה כו) וַיְהוֶה
נִתֵּן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה דִּיאִהוּ צְדִיק בְּרִית שְׁלוֹם
שְׁלוֹם ה', וְשִׁכְיִנְתָּא תְּתָאָה אָדָם דְּעֵשִׂיָּה דְמוּת
דְּשִׁכְיִנְתָּא עֲלָאָה וְכֹלָא קְשׁוּט, (וְשִׁכְיִנְתָּא וְדָא
אֶתְפַּלִּילַת בְּכֹלָא), וּבְגִין דָּא זְמַנִּין אֶתְקִרִיאַת נֶשֶׁר,
זְמַנִּין חֵיָּה. (ד קיז ע"א) זְמַנִּין יוֹנָה, זְמַנִּין צְפוּר,
בְּכָל מָה דְשִׁלְיִטָא אֶתְקִרִיאַת בְּשִׁמְיָה,
וּבְעֵשְׂבִין אֶתְקִרִיאַת שׁוֹשְׁנָה, עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה
פְּרִי, וְכַד שְׁלִטָא עַל אַרְעָא אֶתְקִרִיאַת אַרְץ,
וְכַד שְׁלִטָא עַל יַמָּא אֶתְקִרִיאַת יָם עַל שְׁמִיָּה,
וְכַד שְׁלִטָא עַל טוּרִין אֶתְקִרִיאַת סַלְע, לִית
בְּרִיָּה בְּעֲלָמָא דְשִׁלְטָא עֲלֵיהּ דְלָא אֶתְקִרִיאַת
בְּשִׁמְיָה, אֲבָל עִם כָּל דָּא דְשִׁלְטָא עַל כְּלָא,
עֲבִידַת אַפְרָשׁוּתָא בֵּין דְרִגִין דִּיאֵינּוּן מוּחָא
וְאֵיבָא, לְקְלִיפִין דְּסִטְרָא אַחְרָא דִּיאֵינּוּן
כְּקְלִיפִין דְּאֵגוּזָא דְמַכְסִיין עַל מוּחָא, וְרִזָּא
דְמִלָּה (בראשית א ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, וַיְהִי לַיָּמָן דְּמַעְרַב קְלִיפִין
דְּסִטְרָא אַחְרָא עִם דְרִגִין דְּסִטְרָא דְדְכִיּו.

וַרְדּוּ בְדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבְבִהְמָה וּבְכָל הָאָרֶץ, נִכְלְלָה
בְּתַתְּוֹנִים, וְאֶפִּלוּ בְּכָל הַקְּלָפוֹת
שֶׁל הַצֶּד הָאֲחֵר הַתְּלַבֶּשָׁה, לְקַיֵּם
בְּהָ וּמְלִכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּבְכָל
מָה שֶׁהַתְּלַבֶּשָׁה נִכְלְלָה (נְקִרָאָה)
בְּשֵׁמוֹ, הֲרִי פֶּאן אָדָם שֶׁל עֵשִׂיָּה
וַיִּצְרָה.

הָאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה פְּרֻשׁוּהוּ עַל
תְּפִאֲרַת. מָה זֶה בְּצַלְמוֹ? בְּצַלְמֵם,
שְׁתֵּי דְמִיּוֹת שְׁלוֹ לְמַעְלָה, אֱלָא (אלה)
הֵן וְא"ו, שְׁתֵּי וַוִי"ן, הֵם שְׁתֵּי
דְמִיּוֹת שֶׁל א שֶׁהוּא אָדָם שֶׁל
הָאֻמְצַע, שֶׁשִּׁכְיָנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא
דְמוּת אָדָם עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא חֲכָמָה
עֲלִיּוֹנָה, וְשִׁכְיָנָה הַתְּתוֹנָה - דְמוּת
אָדָם, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֻמְצַעִי.

וְעוּד, הָעֲמוּד הָאֻמְצַעִי בְּדְמוּת
הַכֶּתֶר, וְזֶה אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, וְאָדָם
שֶׁל יִצְרָה - צְדִיק בְּדְמוּת שֶׁל
חֲכָמָה, וּמִשׁוּם זֶה וַיְהוּ"ה נִתֵּן
חֲכָמָה לְשִׁלְמָה, שֶׁהוּא צְדִיק בְּרִית
שְׁלוֹם שְׁלוֹם ה', וְשִׁכְיָנָה תְּתוֹנָה
- אָדָם שֶׁל עֵשִׂיָּה, הַדְּמוּת שֶׁל
הַשִּׁכְיָנָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְהַכָּל אִמָּת,
(הַשִּׁכְיָנָה וְדָא נִכְלַלַת בְּכָל), וּמִשׁוּם זֶה
לְפַעְמִים נִקְרָאֵת נֶשֶׁר לְפַעְמִים
חֵיָּה. לְפַעְמִים יוֹנָה, לְפַעְמִים
צְפוּר, בְּכָל מָה שֶׁשׁוֹלֵטַת נִקְרָאֵת
בְּשִׁמָּה, וּבְעֵשְׂבִים נִקְרָאֵת שׁוֹשְׁנָה,
עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי, וְכַשִּׁשׁוֹלֵטַת עַל
הָאָרֶץ נִקְרָאֵת אַרְץ, וְכַשִּׁשׁוֹלֵטַת
עַל הַיָּם נִקְרָאֵת יָם עַל שְׁמוֹ,
וְכַשִּׁשׁוֹלֵטַת עַל הַהָרִים נִקְרָאֵת
סַלְע, אֵין בְּרִיָּה בְּעוֹלָם שֶׁשׁוֹלֵטַת
עֲלֵיהּ שְׁלָא נִקְרָאֵת בְּשִׁמָּה, אֲבָל
עִם כָּל זֶה שֶׁשׁוֹלֵטַת עַל הַכָּל,
עוֹשֶׂה הַפְּרָדָה בֵּין הַדְּרָגוֹת שֶׁהֵן
מִחַ וּפְרִי, לְבֵין הַקְּלָפוֹת שֶׁל הַצֶּד
הָאֲחֵר שֶׁהֵן פְּקָלְפוֹת הָאֵגוּז
שֶׁמְכֻסוֹת עַל הַמַּחַ, וְסוּד הַדְּבָר -
וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ. אוֹי לְמִי שֶׁמַּעְרַב אֶת
קְלָפוֹת הַצֶּד הָאֲחֵר עִם הַדְּרָגוֹת
שֶׁל צַד הַטְּהָרָה.

(כאן חסר) (אמר המגיד עוד מצאתי בס"א זה

(כאן חסר) (אמר המגיד עוד מצאתי בס"א זה הלשון).

(הלשון)

והאדם ידע את חוה אשתו וכו', וכי לא ידע אותה עד אותו הזמן? אלא מיום שנחרב בית המקדש, הקדוש ברוך הוא לא התיחד עם שכנתו בימות החל, ולא היו ישראל מקירים את כחו בימות החל, משום שממשלת העבד והשפחה בהם, אחר שיעברו מן העולם, מיד וידע אדם עוד את אשתו, ובאותו הזמן, פי מלאה הארץ דעה את יהו"ה, ובאותו זמן יתקיים הפתוב כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, וכיום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד.

דבר אחר, והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, ידע ודאי, כמו ומרדכי ידע. יש ידיעה לטוב ויש ידיעה לרע. בזמן שהולידה את קין, ידע את כל אשר נעשה, אותה זמה, ועד אותו מקום שמגיעה ומתפשטת אותה זמה בכל הדורות. ושלישה גלגולים, עליהם נאמר הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר, אחר שיתגבר ביצרו, שלא עושה חטא, והידיעה הזו של קין היא שהתגלתה לו עד אותו מקום שהתפשטה, שעליו נאמר כי משרש נחש יצא צפע, משום שהוא משרש נחש שהטיל זמה בחוה, מלאך המות שגרם מיתה לאדם ולכל הדורות שלו, כך זה דרכו להרג, ומשום זה הרג את הכל.

והזמה הזו שנטלה ממנו היא לילי"ת, אפם של הערב רב, עליה נאמר רגליה ירדות מות וכו', שהיא סם המות של אל אחר שהוא סמ"ל, והיא הפרי שלו, גם - לרבות אל אחר,

והאדם ידע את חוה אשתו וכו' (שם ד א), וכי לא אשתמודע בה עד ההיא זמנא, אלא מיומא דאתחרב בי מקדשא קודשא בריך הוא לא אתיחד בשכינתיה ביומין דחול, ולא הווי ישראל אשתמודען תוקפיה ביומין דחול, בגין דממשלה דעבד ושפחה בהון, בתר דיתעברון מעלמא מיד וידע אדם עוד את אשתו ובההיא זמנא (ישעיה יא ט) פי מלאה הארץ דעה את יהו"ה, ובההיא זמנא אתקיים קרא (ירמיה לא לג) פי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, (זכריה יד ט) וכיום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד.

דבר אחר והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, ידע ודאי כגון (אסתר ד א) ומרדכי ידע, אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש, בזמנא דאולידת לקין ידע את כל אשר נעשה ההוא וזמהמא, ועד ההוא אתר דמטי ואתפשט ההוא וזמהמא בכל דרין, ותלת גלגולי, עלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פפעמים שלש עם גבר, בתר דיתגבר ביצריה דלא עביד חטאה, והאי ידיעה דקין איהו דאתגלי ליה עד ההוא אתר דאתפשט, דעליה אתמר (ישעיה יד כט) פי משרש נחש יצא צפע, בגין דאיהו משרש נחש דאטיל וזמהמא בחוה, מלאך המות דגרים מיתה לאדם ולכל דרין דיליה, הכי, האי דרפיה לקטלא, ובגין דא קטיל להבל.

והאי וזמהמא דאתנטיל מניה איהי לילי"ת אימא דערב רב, עלה אתמר (משלי ה) רגליה ירדות מות וכו', דאיהי סם מות דאל אחר דאיהו סמ"ל, ואיהי איפא דיליה, גם לרבות אל אחר, נחש בגינה אתמר (בראשית

ג) וַתִּקַּח מִפְּרִי וַתֹּאכַל, הֲכָא רְזָא דְחֻהַּ וַתִּתֵּן
גַּם לְאִישָׁה עִמָּה וַיֹּאכַל גַּם לְרַבּוֹת, וְלִבְתֵּר חֲזָא
לִיה דְּאִתְחַרַּט כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (שם ד יג) גְּדוּל עוֹנֵי
מִנְשׂוּא, וּבְגִין דָּא (שם ב) קִנִּיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה,
הֲכָא רְמִיז קִנֵּי חוֹתֵן מִשָּׁה, דְּעֵתִיד לְאַהֲדָרָא
בְּתִשְׁבָּעָה וְלִקְבֵּלָא אֶת בְּרִית, הֲדָא הוּא
דְּכֵתִיב (שם טו) וַיֵּשֶׁם יְהוָה לְקִינן אוֹת, אוֹת
בְּרִית מִיְלָה לְאַגְנָא עֲלֵיהּ.

וּבְגִין דָּא וַתּוֹסֵף לְלֵדַת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל,
מֵאֵי וַתּוֹסֵף אֲלֵא רְזָא דְמִלָּה וְלֹא יִסַּף
עוֹד לְדַעֲתָהּ (שם לח כו), בְּגִין הֵהוּא זוּהֵמָא דְנַפְיָק
מִנְיָה, וְחֵמָא אִתְפְּשֻׁטוּתִיָּה בְּכָל דְרָא, פִּינּוֹן
דְּחֵמָא לְהֶבֶל דְּאִתְפְּשֻׁטוּתִיָּה בְּכָל דְרָא לְטַב,
אָמֵר וַתּוֹסֵף לְלֵדַת, אוֹסִיפַת אִיְהִי כְּמָה קְרַבְנִין
וְכְמָה תַּחְנוּנִין וְכְמָה בְּכִינן בְּגִינִיָּה, פִּינּוֹן דְּאִיְהוּ
הָהּ עֵתִיד לְדַפְּאָה זוּהֵמָא דִּילִיָּה מְעַלְמָא, וְהָא
קַהֲלַת אָמֵר (קהלת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֲלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים, הֲכָא אִתְגַּלִּי צַדִּיק וְרַע לוֹ
רְשָׁע וְטוֹב לוֹ, אִית הֶבֶל, וְאִית הֶבֶל וְעֲלִיָּהּ
אָתְמֵר (שם י ב) לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל
לְשִׁמְאָלוֹ, בְּשִׁגְמָה זֶה הֶבֶל, וְהָא אוּקְמוּהוּ בְּשִׁגְמָה
זֶה מִשָּׁה, מִשָּׁה זֶה שֵׁת, וְאִיְהוּ שֵׁם, וְאִיְהוּ
הֶבֶל, וְהֵן כָּל אֵלֹה יַפְעַל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ
עַם גְּבַר.

וְרְזָא דְמִלָּה (ישעיה סג יא) אִיָּה הַשֵּׁם בְּקִרְבּוֹ,
דְּאִיְהוּ (שמות ג יג) מַה שְּׁמוֹ, וְדָא אָדָם
דְּאִיְהוּ רְבִיעָאָה, וּבְגִינִיָּה אָתְמֵר (עמוס ב ו) וְעַל
אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ בְּגִלְגּוּלָא
יַתִּיר, פִּינּוֹן דִּנְחָ בִּיה אָבוּי דְּאִיְהוּ אָדָם, בְּהֵהוּא
זְמַנָּא אֲשִׁתְּמוּדַע (משלי ל ד) מַה שְּׁמוֹ וּמַה שֵׁם
בְּנוֹ כִּי תִדַע, וְדָא אִיְהוּ רְזָא מַה שְּׁמוֹ מַה אוּמֵר
אֲלֵיהֶם, וְדָא אִיְהוּ מְרַכְבְּתָא שְׁלִימָא, ש תִּלַּת

הַנְּחָשׁ, בְּגִלְגָּלָה נֶאֱמַר וַתִּקַּח מִפְּרִי
וַתֹּאכַל. כְּאֵן הַסּוּד שֶׁל חוּהַּ, וַתִּתֵּן
גַּם לְאִישָׁה עִמָּה וַיֹּאכַל, גַּם -
לְרַבּוֹת, וְאַחַר כֵּךְ רָאָה אוֹתוֹ
שֶׁהִתְחַרַּט, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר גְּדוּל עוֹנֵי
מִנְשׂוּא, וּבִשְׁבִיל זֶה קִנִּיתִי אִישׁ
אֶת יְהוָה. כְּאֵן רְמִז קִנֵּי חוֹתֵן
מִשָּׁה שֶׁעֵתִיד לְחַזֵּר בְּתִשְׁבָּעָה
וְלִקְבֵּל אוֹת הַבְּרִית. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וַיֵּשֶׁם יְהוָה לְקִינן אוֹת, אוֹת בְּרִית
מִיְלָה לְהַגֵּן עֲלָיו.

וּמִשּׁוּם זֶה וַתּוֹסֵף לְלֵדַת אֶת אָחִיו
אֶת הֶבֶל, מַה זֶה וַתּוֹסֵף? אֲלֵא
סוּד הַדְּבָר - וְלֹא יִסַּף עוֹד לְדַעֲתָהּ,
בְּגִלְגָּל אוֹתָהּ זֶהמָה שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ,
וְרָאָה הַתְּפֻשְׁטוּתוֹ בְּכָל דּוֹר. פִּינּוֹן
שְׂרָאָה אֶת הֶבֶל, שֶׁהִתְפֻשְׁטוּתוֹ
בְּכָל דּוֹר לְטוֹב, אָמֵר וַתּוֹסֵף
לְלֵדַת, הִיא הוֹסִיפָה כְּמָה קְרַבְנוֹת
וְכְמָה תַּחְנוּנִים וְכְמָה בְּכִינן
בְּשִׁבְלֵוֹ, פִּינּוֹן שֶׁהוּא הָיָה עֵתִיד
לְטַהֵר אֶת הַזֵּהמָה שְׁלוֹ מִן
הָעוֹלָם, וְהָרִי קַהֲלַת אָמֵר יֵשׁ הֶבֶל
אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ
צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֲלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים. כְּאֵן הַתְּגַלָּה
צַדִּיק וְרַע לוֹ רְשָׁע וְטוֹב לוֹ, יֵשׁ
הֶבֶל וַיֵּשׁ הֶבֶל, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר לֵב
חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ,
בְּשִׁגְמָה זֶה הֶבֶל, וְהָרִי פְּרֻשׁוּהוּ
בְּשִׁגְמָה זֶה מִשָּׁה, מִשָּׁה זֶה שֵׁת,
וְהוּא שֵׁם, וְהוּא הֶבֶל, וְהֵן כָּל אֵלֹה
יַפְעַל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עַם גְּבַר.
וְסוּד הַדְּבָר - אִיָּה הַשֵּׁם בְּקִרְבּוֹ,
שֶׁהוּא מַה שְּׁמוֹ, וְזֶה הָאָדָם שֶׁהוּא
רְבִיעִי, וּבִשְׁבִילֵוֹ נֶאֱמַר וְעַל
אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ
יֹתֵר בְּגִלְגּוּל. פִּינּוֹן שְׁנַח בּוֹ אָבִיו
שֶׁהוּא אָדָם, בְּאוֹתוֹ זְמַן נוֹדַע מַה
שְּׁמוֹ וּמַה שֵׁם בְּנוֹ כִּי תִדַע, וְזֶהוּ
הַסּוּד שֶׁל מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר
אֲלֵיהֶם, וְזוּהִי מְרַכְבְּתָא שְׁלֵמָה, ש
שְׁלֹשׁ חִיּוֹת שְׂרוּכְבַּת עֲלֵיהֶם מ"ה,

וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר הֵן כָּל אֱלֹה יַפְעַל
אֲל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר.

קָם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וְתוֹסֵף
לְלַדַּת אֶת אַחִיו אֶת הַבֶּל, אוֹי
לְעוֹלָם שֵׁישׁ לָהֶם עֵינַיִם וְלֹא
רוֹאִים, אֲזַנַיִם וְלֹא שׁוֹמְעִים אֶת
סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְהוֹלְכִים אַחֵר
הַבָּצַע שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. בֹּא וְרֵא, הַבֶּל
קִיץ הוּא יֵצֵר הָרַע, הַבֶּל יֵצֵר
הַטּוֹב, הַבֶּל הוּא הַלֵּב, וְהֵם שְׁנֵי
בְּתֵי הַלֵּב, זֶהוּ שְׁפָתוֹב לֵב חֶכֶם
לִימִינוֹ לֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ, לֵב
חֶכֶם לִימִינוֹ זֶה הַבֶּל, שְׁנֹאמַר בּוֹ
וְתוֹסֵף לְלַדַּת אֶת אַחִיו אֶת הַבֶּל,
הוּא תוֹסֵפֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, קִיץ הוּא
רוּחַ הַטְּמָאָה, שֶׁהוּא גּוֹרֵעַ וְלֹא
מוֹסִיף, קִיץ הַגּוֹף, קִיץ לְשִׁנְיָהִם,
וּבְשִׁבִילָהּ נֹאמַר אֵל תִּסְתַּפֵּן
בְּקִנְיָן אֶלֶּא בְּמַה שֵׁישׁ בּוֹ. וְדַאי
קִיץ הוּא הַלֵּב, שֶׁהוּא קִלְפַת
הָאֵגוֹז, לֹא אוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה שֶׁהוּא
פְּרִי עֵץ הַחַיִּים, וּמִשׁוֹם שֶׁהִקִּין
הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ טוֹב וְרַע, נֹאמַר בּוֹ
וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁעוֹבְרַת אוֹתָהּ הִקְלִפָּה
מִהָאֵגוֹז, הַפְּרִי שֶׁנִּקְרָא מִיָּתָהּ
וַחַיִּים, אוֹר וַחֲשֵׁךְ, הַבֶּל טוֹב
וְהַבֶּל רַע, הַהֶבֶל שֶׁל הַתּוֹרָה
שֶׁהוּא לְהַב, עָלָיו נֹאמַר קוֹל
יְהוָה חֲצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְזוֹ הִ'
שֶׁל מֹשֶׁה, מִ' מֹשֶׁה, שִׁ' שֵׁת,
שְׁנֹאמַר בּוֹ פִי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתָהוּ,
שִׁ' שֵׁם, וְלֹא לְחִנּוּם הִיָּה שֵׁם קוֹבֵעַ
מִדְּרָשׁוֹת בַּתּוֹרָה, וְהִיָּה שֵׁת,
הַסִּיּוּם שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, שֵׁת
בְּגִלָּל כָּל שְׁתָּה תַחַת רַגְלָיו.

וְהַבֶּל מִצַּד הַיְמִין הוּא כּוֹלֵל
שְׁבַעַת הַבְּלִים, וְהֵם אַבְגִּית"ץ
וְכוּ', שֵׁשׁ עוֹלָיִם, שֶׁהֵם לְהַבִּים
בְּשֵׁשׁ טַבְעוֹת הַקְּנָה, וְהַבֶּל שֶׁל
הַפָּה שְׁבִיעִי, וּכְנֻגְדָם אָמַר דּוֹד
שְׁבַעַת קוֹלוֹת שֶׁל הַבּוֹ לִיהוּ"ה
בְּנֵי אֱלִים, וְעַל שְׁבַע הִלְלוּ נֹאמַר
(תהלים

חִיוּן, דְּרָכִיב עֲלֵייהוּ מ"ה, וְעֲלֵייהוּ אֶתְמַר הֵן
כָּל אֱלֹה יַפְעַל אֲל (דף קיז ע"ב) פְּעָמִים שְׁלֹשׁ
עִם גָּבֵר.

קָם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית ד ב)
אֶת אַחִיו אֶת הַבֶּל, וְוִי לְעֶלְמָא דְאִית לּוֹן
עֵינַיִן וְלֹא חֲזָאן, אוֹדְנִין וְלֹא שְׁמַעִין בְּרִזִין
דְּאוּרִייתָא, וְאֲזִלִין בְּתַר בְּצַעִין דְּהַאי עֶלְמָא,
תָּא חֲזִי קִיץ אִיהוּ יֵצֵר הָרַע, הַבֶּל יֵצֵר הַטּוֹב,
הַבֶּל אִיהוּ הַלֵּב, וְאִינוֹן תְּרִי בְּתֵי לְבָא, הַדָּא
הוּא דְכְּתִיב (קהלת י ב) לֵב חֶכֶם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל
לְשִׁמְאֵלוֹ, לֵב חֶכֶם לִימִינוֹ דָּא הַבֶּל, דְּאֶתְמַר
בֵּיהּ וְתוֹסֵף לְלַדַּת אֶת אַחִיו אֶת הַבֶּל, אִיהוּ
תוֹסֵפֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, קִיץ אִיהוּ רוּחַ הַטְּמָאָה
דְּאִיהוּ גּוֹרֵעַ וְלֹא אוֹסִיף, קִיץ גּוֹפָא, קִיץ
לְתַרוּיֵיהוּ, וּבְגִינָה אֶתְמַר אֵל תִּסְתַּפֵּל בְּקִנְיָן
אֶלֶּא בְּמַה דְאִית בֵּיהּ, וְדַאי קִיץ אִיהוּ לְבָא,
דְּאִיהוּ קְלִיפָה דְּאֵגוֹזָא, לֹא הוּא דְלַעִילָא
דְּאִיהוּ אִיבָא דְאִילָנָא דְחַיִּי, וּבְגִין דְּהַאי קִיץ
אִית בֵּיהּ טַב וּבִישׁ, אֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית ב יז) וּמַעַץ
הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, עַד דְּאֶתְעַבֵּר
הֵהִיא קְלִיפָה מְנִיָּה דְּאֵגוֹזָא, אִיבָא אֶתְקַרֵּי
מִיָּתָהּ וַחַיִּי אוֹר וַחֲשֵׁךְ, הַבֶּל טַב וְהַבֶּל בִּישׁ,
הַבֶּל דְּאוּרִייתָא דְאִיהוּ לְהַב, עֲלָה אֶתְמַר (תהלים
כט ז) קוֹל יְהוָה חֲצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְדָא הִ'
דְּמֹשֶׁה, מִ' מֹשֶׁה, שִׁ' שֵׁת, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שמות
ב י) פִי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתָהוּ, שִׁ' שֵׁם, וְלֹא לְמַגְנָא
הוּא שֵׁם קוֹבֵעַ מִדְּרָשׁוֹת בְּאוּרִייתָא, וְהוּא שֵׁת
סִיּוּמָא דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא, שֵׁת בְּגִין (תהלים ח ז) כָּל
שְׁתָּה תַחַת רַגְלָיו.

וְהַבֶּל מְסַטְרָא דִימִינָא אִיהוּ כְּלִיל ז' הַבְּלִים,
וְאִינוֹן אַבְגִּית"ץ וְכוּ', שֵׁת סְלִקִין,
דְּאִינוֹן לְהַבִּים בְּשֵׁת עֲזָקָן דְּקְנָה, וְהַבֶּל דְּפָה
שְׁבִיעָאָה, וְלִקְבִלֵיהוּ אָמַר דּוֹד שְׁבַע קִלִין דְּהַבּוֹ לִיהוּ"ה בְּנֵי אֱלִים, (תהלים

פי לא על הלחם לבדו יחיה האדם פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ושבעה הקולות הללו עולים בשבעה רקיעים, ויש שבע של השמאל שיוֹרְדִים בשבע ארצות, ועליהם אמר קהלת פי מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'.

שבעה הבלים טובים אלו, הם שבע שנות השבע, וכנגדם אחרים כנגד שבע שני הרעב, אלו הבלים של חיים, ואלו הבלים של מיתה, ומשום זה יש הכל ויש הבלים, ה' לב, ד' ארבע חיות הפסא, ו' שש המדרגות של הפסא, ועליהם שורים עשר אמירות שהן י', ו' שיוצא מהכל הוא קול שהוא פורח באויר, שהוא אור, חמשה אור ודאי הם ה' העליונה, י' דבור ואמירה, ואותם הבלים, הכל עולה בה' העליונה, והכל יורד בה' תחתונה, הדבור יורד, ובהבליים הללו עולה באחד, הקול עולה, ובה' יורד, בה' התחתונה עולה הקול שהוא ו', בה' העליונה יורד הדבור שהוא י'.

וההבליים עולים ויורדים בלב, והנה מלאכי אלהים עלים יורדים שם והם י"ו, ה' תחתונה מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה - זו ה' עליונה שנקראת השמימה, ואם לא עולים במחשבה שהיא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לא מסתכלים בתפלות, אלו ההבליים שאינם מצד של היחוד, והבליים האחרים הם בפרוד, ועולים במחשבה רעה, ומשום שיש שם פרוד, נאמר במחשבה שלהם מחשבה רעה מצטרפת למעשה, (והבליים שאין בהם פרוד,

המחשבה שלהם מצטרפת למעשה).

והעקר של ארבע אותיות ועשר האותיות היא המלכות, שהיא

כט) ועל אלין שבע אתמר (דברים ח ג) פי לא על הלחם לבדו יחיה האדם פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ואלין ז' קלין סלקין בז' רקיעין, ואית ז' דשמאלא דנחתין בשבעה ארעין, ועלייהו אמר קהלת (קהלת ג כז) (פי) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'. שבעה הבלים טבין אלין אינון שבע שני השבע, ולקבלייהו אחרנין לקבל שבע שני הרעב, אלין הבלים דחיי, ואלין הבלים דמיתה, ובגין דא יש הכל ויש הבלים, ה' לב, ד' ארבע חיוון דכרסייא, ו' שית דרגין דכרסייא, ועלייהו שריין עשר אמירן דאינון י', ו' דנפיק מהכל איהו קול דאיהו פורח באויר, דאיהו אור חמש אור ודאי אינון ה' עלאה, י' דבור ואמירה, ואינון הבליים סליק בה' עלאה, והכל נחית בה' תתאה, נחית דבור, ובאלין הבליים סליק בחד קלא סליק, ובדא נחית, בה' תתאה סליק קלא דאיהו ו', בה' עלאה נחית דבור דאיהו י'.

והבליים סלקין ונחתין בלבא, והנה מלאכי אלהים סלקין ונחתין תמן ואינון י"ו, ה' תתאה מוצב ארצה, וראשו מגיע השמימה דא ה' עלאה דאתקרי השמימה, ואם לא סלקין במחשבה דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לא מסתכלין בצלותין, אלין הבליים דלאו אינון מסטרא דיהודא, והבליים אחרנין אינון בפירודא, וסלקין במחשבה בישא, ובגין דאית תמן פירודא אתמר במחשבה דלהון מחשבה בישא מצטרפא למעשה, (והבליים דלית בהון פירודא מחשבה דלהון מצטרפא למעשה).

ועקר דארבע אתוון ועשר אתוון איהי מלכותא, דאיהי כלילא מפל עשר

כלולה מכל עשר הספירות, ובה צריך הפל להכליל, שכל מי שנוטל מלכות בלי תשע ספירות, הוא מקצץ בנטיעות, וכל מי שנוטל תשע ספירות בלי מלכות, הוא כופר בעקר.

ההבליים של הצד האחר, עליהם נאמר הכל המה מעשה תעוועים, שאותם הבליים עוללים בנבלות הפה ובשקרות, וכלם עוללים למח, יש חמה ולבנה וכוכבים ומזלות ברקיעים שהם קלפות, שעליהם נאמר הוי מושכי העון בחבלי השוא, ועליהם נאמר פי שמים פעשן נמלחו, וחפרה הלבנה ובושה החמה וכו', וכמה הבליים יש להם שכלם מלאים שקר ושוא, וכל מי שמוציא דברי שקר, פמה מלאכי חבלה פותחים בפניהם פנגדם. זהו שכתוב פי עוף השמים יוליך את הקול וכו', והדבורים הללו הם בונים פמה בנינים.

ספירן, וביה צריך פלא לאכללא, דכל מאן דנטיל מלכות בלא תשע ספירן איהו מקצץ בנטיעון, וכל מאן דנטיל תשע ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר.

הבליים דסטרא אחרא עלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעוועים, דאינון הבליים סלקין בנבלות הפה ובשקרות, וכלהו סלקין לגבי מוחא אית חמה ולבנה וככביא ומזליא ברקיעין דאינון קליפין, דעלייהו אתמר (ישעיה ה יח) הוי מושכי העון בחבלי השוא, ועלייהו אתמר (שם נא ו) פי שמים פעשן נמלחו, וחפרה הלבנה ובושה החמה וכו' (שם כד כג), וכמה הבליים אית לון דכלהו מליין שקר ושוא, וכל מאן דאפיק מליין דשקרא פמה מלאכי חבלה פתחין גדפיהו לקבלון, הדא הוא דכתיב (קהלת י ב) פי עוף השמים יוליך את הקול וכו', ואלין מלולין אינון בנין פמה בנינים.

(דף קיז ע"א).

אמר המגיה, הנמשך אחר זה כבר נדפס ברף ק"ד ע"א, אמנם אחר כך מצאתי זאת הנסחא מדוייקת יותר מהאחרת, וכדי שלא לכפול הדברים ארמוז לך החלופ שיש ביניהם בלבד, בזאת הנסחא לא מצאתי או אשא על מיא בשורה ל', ובשורה ל"ד נקודין מן ו' טעמים מן ו' איהי בת קול, וברף ק"ה ע"א שורה ז' צ"ל ואיהי לב דכלהו בה אתכלילין ומינה נפיק דפיקו, ובשורה ט' וכד דפיק, ובשורה י' צ"ל רשפים ובשורה י"ב נחית צ"ל אחיד, דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא צ"ל דמלה, בשורה י"ח ד' דילה צ"ל ד' דלה, שורה ד' אויר קדמון צ"ל אוירא קדמאה.

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפוזר ומפורד ומוטעה, והרכה עמלתי וטרחתי להניהו ולסדר הדברים על אופניהם, ובמקומות ממנו כתבתי הדברים פעמים מפני חלופ הנסחאות. עוד ראה זה מצאתי.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל (בראשית ד ב), תא חזי הבל איהו הלב, ואית ב' פתים בלבא, (קהלת א ג) לב חכם לימינו הבל, לב פסיל לשמאלו דא הבל, קין איהו יניק מתרוייהו,

קין הוא יונק משניהם, והוא עץ

טוב ורע, וקין הוא הנחמה
שהנחש הטיל בחוה, ועליו
נאמר כי משרש נחש יצא צפע.
מה דרכו של הנחש להרג, כף
זה הרג ואחר כף התחרט, ומשום
זה וישם יהו"ה לקין אות, אות
ברית מילה, ומשום זה אמר
קניתי איש את יהו"ה, ואף על
פי שקיין הוא זהמה, יכול
לעשות נק"י, כמו יתרו שנאמר
בו ובני קיני חתן משה.

וסוד הדבר - הבל הבלים אמר
קהלת, ואמרו הראשונים, יש
הבל ויש הבל, יש צדיקים
שמגיע אליהם כמעשה הרשעים
וכו', אמרתי שגם זה הבל, הבל
של הימין, ה' הפסא, ו' שש
מעלות לפסא, ד' ארבע חיות,
אלו ההבלים הם לבוש לתפארת
ומלכות שהן ו"ה, י"ה פלולים,
י' באויר, ה' תחתונה דבור
שעולה בהבל, והכל נכלל בשם
של האדם שמתפלל תפלה או
שעוסק בתורה, אבל הבלים
אחרים שנעשים בארץ, עולים
באויר של העולם הזה בקול
ודבור של חל, וישראל
מתפללים בהם המבדיל בין
קדש לחל, ויש אחרים שנאמר
בהם הבל המה מעשה
תענועים, ואותם הבלים וקול
ודבור של נבלות הפה, הם מצד
של אלהים אחרים, הממנים של
שאר העמים שהם סמאל ונחש,
עליהם נאמר בהבדלה ובין
ישראל לגוים, כל אחד כפי
מעשיו כף בונה בנין, שזה לעמת
זה עשה האלהיים.

ובא וראה, מי שבנינו למעלה
בצד הטהרה, עם כל ההבלים
הללו של תורה ותפלה, עליו
אמר הפתוב ואשים דברי בפיד
וכו', ולאמר לציון עמי אתה,
והרי פרשוהו אל תקרי עמי אלא

ואיהו עץ טוב ורע, וקין איהו זוהמא דנחש
דאטיל בחוה, ועליה אתמר (ישעיה יד כט) פי
משרש נחש יצא צפע, מה ארחה דחויא
למקטל, כף דא קטל, ולבתר אתחרט, ובגין
דא (בראשית ד טו) וישם יהו"ה לקין אות, אות
ברית מילה, ובגין דא אמר (סם) קניתי איש
את יהו"ה, ואף על גב דקיין איהו זוהמא,
יכול למעבד נק"י, פגון יתרו דאתמר
ביה (שופטים א טז) ובני קיני חותן משה.

ורוא דמלה הבל הבלים אמר קהלת, ואמרו
קדמאין אית הבל ואית הבל, יש
צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים
וכו', (קהלת ח יד) אמרתי שגם זה הבל, הבל
דימינא ה' פרסיא, ו' שש מעלות לפסא, ד'
ארבע חיוון, אלין הבלים אינון לבושא
לתפארת ומלכות דאינון ו"ה, י"ה פלילין, י'
באויר, ה' תתאה דבור דסליק בהבל, וכלא
אתפליל בשמא דבר נש דצלי צלותא או
דעסיק באורייתא, אבל הבלים אחרנין
דאתעבידן בארעא, סלקין באויר דהאי עלמא
בקול ודבור דחול, וישראל מצלין בהון
המבדיל בין קדש לחול, ואית אחרנין דאתמר
בהון (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תענועים,
ואינון הבלים וקול ודבור דנבלות הפה, אינון
מסטרוא דאלהים אחרים ממנן דשאר עמין
דאינון סמאל ונחש, עליהו אתמר בהבדלה
ובין ישראל לגוים, כל חד כפום עובדוי כף
בני בנינא, (קהלת ז יד) דזה לעמת זה עשה
האלהיים.

ותא חזי מאן דבנינא דיליה לעילא בסטרא
דדכיו, בכל אלין הבלים דאורייתא
וצלותא, עליה אמר קרא (ישעיה לו טז) ואשים
דברי בפיד וכו' ולאמר לציון עמי אתה, והא

עמי, מה אני בדבור שלי עשיתי שמים וארץ, כמו שנאמר בדבר יהוה שמים נעשו, כך אתה בשתפות עמי תעשה בדבור, אבל אחרים שמוציאים מפיהם הכלים של שבועה, עליהם נאמר פי רבים חללים הפילה, ואלה נקראו חללים, שמחללים שם יהוה ומוציאים הכלים מפיהם, וקול ודבור לשקר ושבועה לשקר, ומזכירים שמו לחנם ולשקר. באותו שם שמוציאים לבטלה ולשקר, בונים להם בנינים שמבטלים אותם מן העולם, זהו שכתוב לשוא הכיתי את בניכם. אוי להם לבני אדם שמוציאים מפיהם דבורים ושבועות שקר, טוב להם שלא יבאו לעולם. קמו כל החברים ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו.

אמר רבי שמעון: חכמים, כל הבנינים הללו תלויים במחשבה, כמו שמצאנו בקין והבל, קין היה עובד אדמה והביא קרבן פשתים, מאותו הצד של ערוה, היתה מחשבה להקריב לפני הקדוש ברוך הוא ערוה, ומנין שפשתים הוא מצד הערוה? שנאמר ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה, הבל היה רועה צאן, הקריב קרבן מבכורות צאנו, זהו שכתוב והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו, מחשבתו היתה באותו מקום שנאמר בו ועתיק הימים יושב, לבושו כשגל לבן, ושער ראשו כצמר נקי, והקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה, ומשום זה קבל אותו, ומחשבה רעה אינו מצרפה למעשה, וזהו קרבנו של קין, ומשום זה חרה לו. מיד ויאמר יהוה לקין למה חרה לך וכו', הלא אם תיטיב שאת, אם

אוקמוהו אל תקרי עמי, אלא עמי, מה אנא במלולא דילי עבדית שמיא וארעא כמה דאת אמר (תהלים לג ו) בדבר יהוה שמים נעשו, כך את בשותפו עמי תעביד במלולא, אבל אחרנין דמפקין מפומייהו הכלים השבועה, עלייהו אתמר (משלי ז כז) פי רבים חללים הפילה, ואלין אתקריאו חללים, דמחללין שם יהוה, ונפקין הכלים מפומייהו וקלא ודבורא לשקרא ואומאה לשקרא, ודכרין שמייה למגנא ולשקרא, בההוא שמא דנפקין לבטלא ולשקרא בנין לון בנינין דבטלין לון מעלמא, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב ז) לשוא הפתי את בניכם, ווי לון לבני נשא דנפקין מפומייהו מלולין ואומאין דשקרא, טב לון דלא יתון לעלמא, קמו חבריא פלהו ואמרו רחמנא לשזבן רחמנא לשזבן.

אמר רבי שמעון, רבנו, כל אלין בנינין תליין במחשבה, כמה דאשפחנא בקין והבל, קין היה עובד אדמה ומייתי בקרבנא פשתים, מההוא סטרא דערוה, הוה מחשבה לקרבא קמי קודשא בריך הוא ערוה, ומנין דפשתים איהו מסטרא דערוה שנאמר (שמות כח מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה, הבל הוה רועה צאן, קריב קרבנא מבכורות צאנו, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו, (דף קיח ע"ב) מחשבתיה הוה בההוא אתר דאתמר ביה, (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושה פתלג חוור ושער ראשה כצמר נקא, וקודשא בריך הוא מחשבתיה טבא צרפה למעשה, ובגין דא קביל ליה, ומחשבה רעה לא מצרפה למעשה, ודא הוא קרבנא דקין, ובגין דא חרה לו, מיד ויאמר יהוה לקין למה חרה לך וכו', הלא אם תטיב

תִּיטִיב מְעַשֶׂיךָ - שְׂאֵת, אֲנִי מִחֶפֶה
לְךָ וְאֶטֶל מִשְׂאָךְ עָלַי, וּמִנִּין לְנוּ
שְׂאֵת הוּא מִשָּׂא הַעֲוֹנוֹת?
שְׂכָתוֹב נִלְאֵתִי נִשׂוּא, וְאִם לֹא
תִּיטִיב מְעַשֶׂיךָ - לִפְתַּח חֲטָאֵת
רַבִּין, וְזֶה פִּתַּח הַגִּיהֶנֶם, שְׁשֵׁם
הַחֲטָאִים שֶׁלְךָ שׁוֹלְטִים עָלֶיךָ,
וְאִם תִּיטִיב מְעַשֶׂיךָ, אֶתְּהָ תִּמְשַׁל
בו.

הַרְשָׁעִים לֹא שׁוֹלֵט בָּהֶם מוֹסֵר
אֶלֶּא שׁוֹמְרִים שְׂנֵאָה, כְּמוֹ שֶׁעָשׂוּ
- וַיִּשְׁטֹם עָשׂוּ אֶת יַעֲקֹב, יַעֲקֹב
כְּמוֹ שֶׁהִבֵּל, וְעָשׂוּ כְּמוֹ שֶׁקִּין.
וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָ וְכוּ', הַחֲטָא הַזֶּה
שֶׁהֲרַגְתָּ אֶת אַחִיךָ לֹא עָשִׂיתָ אוֹתוֹ
אֶלֶּא לְשֵׁם שְׂנֵאָרָא מ"ה, מ"ה
אֶעֱיִדְךָ וְאֶעֱיִד עָלֶיךָ, וְהִיא תוֹכַעַת
אוֹתְךָ, וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא מ"ה שֶׁהוּא
אָדָם שֶׁעָשָׂה אוֹתְךָ, גָּרַם אֶת זֶה
שֶׁמִּלְאָךְ הַמּוֹת הוֹצִיא אוֹתְךָ
לְעוֹלָם, וְזֶהוּ פְקֹד עוֹן אָבוֹת עַל
בָּנִים, וְהָרִי נִתְבָּאֵר אִם אוֹחֲזִים
מַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּיְדֵיהֶם, אֶלֶּא
כִּף הִיָּה, מַעֲשֵׂי אָבִיו הִיָּה בִּידוֹ,
וְעַל סִבָּה שֶׁל אִשָּׁה זֶה הִיָּה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בְּשָׂדֵה, וְאִין
שָׂדֵה אֶלֶּא אִשָּׁה, הָאִשָּׁה גֵרְמָה
מִיתָה לְאָדָם וְגֵרְמָה מִיתָה לְהִבֵּל,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בִּיעֲקֹב עִם הַמִּמְנָה
שֶׁל עָשׂוּ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ, כְּמוֹ
זֶה הִיָּה קִין וְהִבֵּל, וְנִצַּח הִבֵּל אֶת
קִין, וְהוּא מִצַּד הַרְחֻמִּים, שֶׁחָס
עָלָיו וְלֹא רָצָה לְהַרְגוֹ, וְקָם הוּא
וְהַרְגוֹ, וְהָאִשָּׁה גֵרְמָה אֶת זֶה,
עָלֶיהָ נֶאֱמַר רַגְלֶיהָ יִרְדוֹת מוֹת,
וּבִקְנָאתוֹ הִרְגָה אוֹתוֹ.

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמֵי אַחִיךָ צוֹעֲקִים אֵלַי
מִן הָאָדָמָה, אֶתְּהָ הוּא בְּנוֹ שֶׁל
הַנְּחֻשׁ שֶׁגָּרַם מִיתָה לְאָדָם,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אָרוּר אֶתְּהָ מִכָּל
הַבְּהֵמָה, כִּף יֵשׁ לְךָ לִירֵשׁ מִמֶּנּוּ,
שֶׁמַּעֲשֵׂהוּ בִּידְךָ, בְּגִלְלַת זֶה אָרוּר

שְׂאֵת (בראשית ד' ו'), אִם תִּיטִיב עוֹבְדְךָ שְׂאֵת, אֲנִי
מֵאָרִיךְ לְךָ וְאֶטֶל מִטּוֹלְךָ עָלַי, וּמִנִּין דְּשְׂאֵת
מִטּוֹלָא דְּחוּבִין הוּא, דְּכִתִּיב (ישעיה א' יד) נִלְאֵתִי
נִשׂוּא, וְאִם לֹא תִיטִיב עוֹבְדְךָ לִפְתַּח חֲטָאֵת
רוּבִין, וְדָא פִּתַּח דְּגִיהֶנֶם, דְּתַמָּן חוּבִין דִּילְךָ
שְׁלִטִין עָלֶיךָ, וְאִם תִּיטִיב עוֹבְדְךָ אֶתְּהָ תִּמְשׁוֹל
בו.

רְשִׁיעִיא לֹא שְׁלִיט בְּהוֹן מוֹסֵר אֶלֶּא נְטָרִין
דְּבָבוּ, כְּגוֹוֹנָא דְּעָשׂוּ וַיִּשְׁטֹם עָשׂוּ אֶת
יַעֲקֹב (בראשית כ"ז מא'), יַעֲקֹב כְּגוֹוֹנָא דְּהִבֵּל וְעָשׂוּ
כְּגוֹוֹנָא דְּקִין, וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָ וְכוּ' (שם ד'
ו') חוּבָא דָּא דְּקִטְלַת לְאַחוּיךָ לֹא עֲבַדְתָּ לִּיהִ
אֶלֶּא לְשִׂמְאָ דְּאִתְקָרִי מ"ה, מ"ה אֶעֱיִדְךָ
וְאִסְהִיד עָלֶיךָ, וְאִיהִי תְּבַעָה לְךָ, וְלֹא עוֹד אֶלֶּא
מ"ה דְּאִיהוּ אָדָם דְּעֵבִיד לְךָ, גָּרַם דָּא דְּאִפִּיק
מִלְאָךְ הַמּוֹת בְּךָ לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ פּוֹקֵד עוֹן
אָבוֹת עַל בָּנִים (שמות כ"ה), וְהָא אֶתְמַר אִם אוֹחֲזִין
מַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּיְדֵיהֶם, אֶלֶּא כִּף הוּא עוֹבְדֵי
אָבוֹהִי הוּא בִּיְדֵיהִי, עַל סִבָּה דְּאִשָּׁה הוּא, כְּמָה
דְּאֶתְמַר וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בְּשָׂדֵה, וְאִין שָׂדֵה אֶלֶּא
אֶתְתָּא, אֶתְתָּא גֵרְמַת מִיתָה לְאָדָם, וְגֵרְמַת
מִיתָה לְהִבֵּל, כְּמָה דְּאֶתְמַר בִּיעֲקֹב עִם מִמְנָא
דְּעָשׂוּ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ (בראשית לב כה'), כְּגוֹוֹנָא דָּא
הוּא קִין וְהִבֵּל, וְנִצַּח הִבֵּל לְקִין, וְאִיהוּ מִסְטָרָא
דְּרַחֲמֵי דְּחֵיִיס עֵלּוּי וְלֹא בַּעַל לְמִקְטָלִיָּה, וְקָם
הוּא וְקִטְלִיָּה, וְאֶתְתָּא גֵרְמָא דָּא, עָלֶיהָ
אֶתְמַר (משלי ה' ה') רַגְלֶיהָ יִרְדוֹת מוֹת, וּבִקְנָאָה
דִּילִיָּה קִטִּיל לִיָּה.

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמֵי אַחִיךָ צוֹעֲקִים אֵלַי מִן
הָאָדָמָה (בראשית ד' ו'), אֲנִתְּהָ הוּא בְּרִיָּה
דְּחוּיָא דְּגָרַם מִיתָה לְאָדָם, דְּאֶתְמַר בִּיהִ (שם ג'
י') אָרוּר אֶתְּהָ מִכָּל הַבְּהֵמָה, כִּף אִית לְךָ לִירְתָּא

מִנִּיהִ, דְּעוֹבְדָא דִּילִיָּה בִּידְךָ, בְּגִין דָּא אָרוּר אֶתְּהָ מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר פְּצַתָּה

אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה, זו היתה הארץ שקלל אותה הקדוש ברוך הוא תשע קללות, וקלל את קין אחת להשלים לעשרה, ומשום זה אמר ארוך אתה מן האדמה וכו', כי תעבד את האדמה וכו', שפחה יהיה תשוש אליך, ולא יצאו ממך מלכים ושליטים.

נע ונד תהיה בארץ, שאני אמרתי לאדם וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה, שהם בני אדם שתלויים במלות, שדומים לחיות ובהמות ועופות, כלם הולכים אליך להרג אותך, ואתה תלך נע ונד מהראשונים, נ"ע ונ"ד עו"ן ד"ן, ועוד נע ונד, משום שאתה עו"ן של נד"ה, ובנדה נעשית, שהיא הזנהמה שהטיל הנחש בחוה, בגלל זה נע ונד תהיה. ועוד נע, משום שאתה מהצד של סמא"ל, נד משום שאתה מצד הנחש, נע בעולם הזה, נד בעולם הבא, שהם שכינה עליונה ושכינה תחתונה, שיקחו שתיהן ממך נקמות.

ומשום זה, כששמע שבמקום העליון הזה היה תלוי הבל, מיד ויאמר קין אל יהו"ה גדול עוני מנשוא, כאן שב בתשובה והתחרט, בגלל זה וישם יהו"ה לקין אות, כאן רמז אות ברית מילה שקבל יתרו, שנאמר בו ובני קיני חתן משה, שנפרד מקין, (והבר הקיני נפרד מקין), וביתרו התפתן קין מחטאו, ועוד באותו זמן קבל אותו, משום שהראה לו בני קיני חותן משה שהיו עתידים להיות בלשפת הגזית, וכי את הרשעים קבל הקדוש ברוך הוא בתשובה, על אחת כמה וכמה את הצדיקים, מיד ויצא קין מלפני יהו"ה, בזה יצא מן

את פיה, דא הוה ארעא דלייט לה קודשא בריך הוא תשע לווטין, לייט לקין חד לאשלמא לעשרה, ובגין דא אמר (שם י"א) ארוך אתה מן האדמה וכו', כי תעבוד את האדמה וכו' ותהא תשש חילהא לגבך, ולא יפקון מינך מלכין ושליטין.

נע ונד תהיה בארץ, דאנא אמרית לאדם וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה (שם א כו), דאנון בני נשא דתליין במזלות, דדמיין לחיוון ובעירן ועופות, פלהו אזלו לגבך לקטלא לך, ואנת תזיל נע ונד מקדמאי, נ"ע ונ"ד עו"ן ד"ן, ועוד נע ונד בגין דאנת עו"ן דנד"ה, ובנדה אתעבידת דאיהי זוהמא דהטיל נחש לחוה, בגין דא נע ונד תהיה, ועוד נע בגין דאנת מסטרא דסמא"ל, נד בגין דאנת מסטרא דנחש, נע בעלמא דין, נד בעלמא דאתי, דאינון שכינתא עלאה ושכינתא תתאה, דנטלין תרוייהו ניקמא מינך.

ובגין דא פד שמע דבאתר עלאה דא הוה תליא הבל, מיד ויאמר קין אל יהו"ה גדול עוני מנשוא (בראשית ד יג), הכא תב בתיובתא ואתחרט, בגין דא וישם יהו"ה לקין אות (שם טו), הכא רמז אות ברית מילה דקביל יתרו, דאתמר ביה (שופטים א טז) ובני קיני חותן משה שנפרד מקין, (צ"ל (שם ד יא) ויחבר הקיני נפרד מקין), וביתרו אתתקן קין מחוביה, ועוד בההוא זמנא קביל ליה, בגין דאחזי ליה בנוי דקני חותן משה דהו עתידין למהוי בלשפת הגזית, אמר וכי לחייבא קביל קודשא בריך הוא בתשובה, על אחת כמה וכמה לצדיקייא, מיד ויצא קין מלפני יהו"ה (בראשית ד טז), בהאי נפק מן דינא, וקביל עליה כל מה דאתגזר ביה,

הדין וקבל עליו כל מה שנגזר בו, שפתיב וישב בארץ נוד. מה שאמר לו נד, שם עליו ו' ונעשה נוד, וזהו שנאמר בו וישם יהו"ה לקיץ אות לבלתי הכות אותו, שאם היה נד, נאמר בו והיה כל מוצאי יהרגני, ומשום ששב בתשובה וקבל עליו אות ברית, שם עליו האות ו' להצילו, ולא עוד, אלא ששם אותו קדמת עדין, שבגללו זכה לגן עדן.

וידע קיץ את אשתו ופתה ותלד את חנוף. כל אלו התולדות מונעים אותו להתרצות בהם, והם חנוף ועירד ומחויאל ומתושאל ולמך, ולמך נטל שתי נשים, עדה וצלה, עדה - חנוף לטוב, חנוף לנער על פי דרכו, צלה - חנוף של רע, וזה מלאך המות שמחנף את האדם בחנוכים רעים, עירד לאחר מפן הכניס ועדה באדם באיכריו, ואחר שמפיל את האדם לחטאים, מלשין עליו ומראה לא"ל כל מה שעשה, וזהו מחויאל - מראה א"ל, ואחר כך יורד ומתיש פחו והורג אותו, וזהו מתושאל, ששם מות שאל, ואין מות אלא עניות, ואחר מולך עליו, וזהו למך, שמתהפף עליו למלך, ושתי נשותיו, אחת עדה, שמעיד על חטאי האדם, והשניה צלה, שהולך עליו כצל, כמו שנאמר פי צל ימינו עלי ארץ, וכתוב ימיו כצל עובר.

ותלד עדה את יבל, אחר שהורג אותו בעניות ושולטים עליו עדה וצלה, יבל, כמו שמים וארץ שנאמר בהם פי שמים פעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, ויבל הוא אבי ישב אהל ומקנה, שפנס ממוז, ואחר כך נאמר בו לא יועיל הון, והרי נתבאר ששולטת עליו עניות שהוא מות, ואין

דכתיב וישב בארץ נוד, מה דאמר ליה נד, שוי עליה ו' ואתעביד נוד, ודא איהו דאתמר ביה וישם יהו"ה לקיץ אות לבלתי הכות אותו, דאם הוה נד אתמר ביה (ס) והיה כל מוצאי יהרגני, ובגין דתב בתיובתא וקביל עליה אות ברית, שוי עליה אות ו' לשזבא ליה, ולא עוד אלא דשוי ליה קדמת עדין, דבגיניה זכה לגן עדן.

וידע (דף קיט ע"א) קיץ את אשתו ופתה ותלד את חנוף (בראשית ד יז), כל אלין תולדין מנעין ליה לאתרעא בהון, ואינון חנוף ועירד ומחויאל ומתושאל ולמך, ולמך נטיל תרי נשין עדה וצלה, עדה חנוף לטב, חנוף לנער על פי דרכו, צלה חנוכא דביש, ודא מלאך המות דמחנף לבר נש בחנוכין בישיין, עירד לבתר אעיל ועדה בבר נש באבריין דיליה, ולבתי דאפיל לבר נש בחוביין, אלשין עליה ואחזי לא"ל כל מה דעביד, ודא איהו מחויאל מחוי א"ל, ולבתי נחית ותשש חיליה וקטיל ליה, ודא איהו מתושאל דתמן מות שאל, ואין מות אלא עניות, ולבתי אמליך עליה ודא איהו למך אתהפך עליה למלך, ותריין נשין דיליה חד עדה דמעיד על חובוי דבר נש, ותניינא צלה דאזיל עליה כצל, כמה דאת אמר (איוב ח ט) פי צל ימינו עלי ארץ, וכתיב (תהלים קמד ד) ימיו כצל עובר.

ותלד עדה את יבל (בראשית ד כ), בתי דקטיל ליה בעניותא, ושלטין עליה עדה וצלה, יבל, כגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון (ישעיה נא ו) פי שמים פעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, ויבל איהו אבי יושב אהל ומקנה, דכניש ממונא, ולבתי אתמר ביה (משלי יא ד) לא יועיל הון, והא אתמר דשליט עליה עניותא

עֲנִיּוֹת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
כְּעֲנִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵין מוֹת כְּמוֹ
אוֹתָם שְׁעוֹבְרִים עַל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה,
שֶׁנִּקְרְאוּ מֵתִים, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
הַפְּתוּב שׁוּבוּ וְחִיו, וְאַחֲרֵי יָבֵל הִיָּה
אָבִי כָּל תַּפֵּשׁ כְּנֹר וְעֹגֵב,
שֶׁמִּנְגְנִים בּוֹ בְּכָל מִינֵי נְגוּנִים,
וְהָאָדָם שֶׁשָּׂמַח בָּהֶם וּמִתְעַסֵּק
בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם, עָלָיו אָמַר קֹהֶלֶת
שָׂמַח בַּחֹר בִּילְדוּתָךְ וְכוּ', וְאַחַר
כִּךְ מָה אֹמֵר לוֹ? וְדַע כִּי עַל כָּל
אֱלֹהִים יִבְיָאֵךְ הָאֱלֹהִיִּים בְּמִשְׁפָּט,
שֶׁעָלִיהֶם אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
זָמַר בְּבֵית - חֶרֶב בְּבֵית, אֵלֶּא
וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם,
כְּמוֹ (שְׁדוּד) שְׁנֵאמַר (ב) וְהָיָה כִּנְגֹן
הַמִּנְגֵן וְתָהִי עָלָיו יַד יְהוָה.

וְצִלָּה גַם הִיא יִלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִין
לְטַשׁ כָּל חֶרֶשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרֹזֶל, זֶה
יֵצֵר הָרַע, שְׁנֵאמַר בּוֹ אִם יֵצֵרְךָ
מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ מְשַׁכְּהוֹ לְבֵית
הַמְּדַרְשׁ וְכוּ'. וְאַחֲוֹת תּוֹבֵל קִין
נִעְמָה, זוֹ אִם הַשְּׂדִים, וְלִמָּךְ,
בְּשִׁעָה שְׁשׁוּלֵט עַל הָאָדָם וּמְחִזִּיק
בּוֹ כְּאֵבֶן וּכְבְּרֹזֶל וְלֹא עוֹסֵק
בַּתּוֹרָה, שׁוֹלֵט עָלָיו וְהוֹרֵג אוֹתוֹ,
וְעוֹשֶׂה בּוֹ פְּצַע וְחַבּוּרָה, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר כִּי אִישׁ הִרְגֵתִי לִפְצָעִי
וְיִלְד לְחַבְרָתִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן עֲתִיד
לְטַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁנֵיהֶם
נִקְמָה, זֶהוּ שְׂכַתּוֹב כִּי שְׂכַעְתִּים
יִוָּקֵם קִין וְלִמָּךְ שְׂבָעִים וְשִׁבְעָה,
זֶהוּ שְׂכַתּוֹב בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.

וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שׁוֹת, הַסִּיּוּם
שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, וְעָלָיו אָמַר אִיּוֹב
מִי שֶׁת בְּטָחוֹת חֲכָמָה, מָה
הַחֲכָמָה? זוֹ שְׁחָסַר מִמֶּנָּה י',
שְׁבָה הִיָּה שִׁית, שֶׁהוּא בְּרָא שִׁית
וְהוּא רֵאשִׁית, וְהִיָּה נֶאמַר בּוֹ מִגִּיד
מִרְאשִׁית אַחֲרִית, הִיָּה מְשַׁמֵּשׁ
שֶׁת בְּמִקּוֹם הַבַּל, וּמִשּׁוּם שְׁחָסַר
מִמֶּנּוּ י' נִקְרָא אַחַר, מִשּׁוּם
שְׂכַאשְׂר חֲטָא אָדָם פְּרָחָה מִמֶּנּוּ

דְּאִיהוּ מוֹת, וְלִית עֲנִיּוֹתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא כְּעֲנִיּוֹתָא דְּאוּרִייתָא, וְלִית מוֹת כְּאִינוּן
דְּעִבְרִין עַל פְּתַגְמֵי אוּרִייתָא דְּאַתְקִרִיאוּ מֵתִים,
וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (יחזקאל יא לב) שׁוּבוּ וְחִיו,
וְאַחֲרֵי יָבֵל הִיָּה אָבִי כָּל תּוֹפֵשׁ כְּנֹר וְעֹגֵב,
הַמִּנְגְנִין בְּכָל מִינֵי נְגוּנִין, וְכִּר נֶשׁ דְּחֲדִי בְּהוּ
וְאַשְׁתַּדֵּל בְּהַבְלֵי עֲלִמָּא, עָלִיָּה אָמַר
קֹהֶלֶת (קהלת יא ט) שָׂמַח בַּחֹר בִּילְדוּתָךְ וְכוּ',
וּלְבַתֵּר מָה אָמַר לִיָּה (שם) וְדַע כִּי עַל כָּל אֱלֹהִים
יִבְיָאֵךְ הָאֱלֹהִיִּים בְּמִשְׁפָּט, דְּעָלִיָּהוּ אָמְרוּ
מָאֲרֵי מִתְנִיתִין, זְמָרָא בְּבֵיתָא חֶרֶבָא בְּבֵיתָא,
אֵלֶּא וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם (ויקרא כג
ט), כְּגוֹוֵנָא (דְּדוֹד) דְּאַתְמַר (בִּיה) (מלכים ב ג טו) וְהִיָּה
כְּנְגֹן הַמִּנְגֵן וְתָהִי עָלָיו יַד יְהוָה.

וְצִלָּה גַם הִיא יִלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִין, לְטַשׁ כָּל
חֶרֶשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרֹזֶל (בראשית ד כב), דָּא יֵצֵר
הָרַע, דְּאַתְמַר בִּיה אִם יֵצֵרְךָ מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ
מְשַׁכְּהוֹ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְכוּ', וְאַחֲוֹת תּוֹבֵל קִין
נִעְמָה דָּא אִימָן שֶׁל שְׂדִים, וְלִמָּךְ בְּשִׁעָתָא
דְּשְׁלִיט עַל בֶּר נֶשׁ וְאִיָּהִי בִּיה תְּקִיף כְּאֵבֶנָא
וּכְפְּרֹזְלָא, וְלֹא עָסִיק בְּאוּרִייתָא, שְׁלִיט עָלִיָּה
וְקָטִיל לִיָּה, וְעֵבִיד בִּיה פְּצַע וְחַבּוּרָה, כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר (שם כג) כִּי אִישׁ הִרְגֵתִי לִפְצָעִי וְיִלְד
לְחַבְרָתִי, בְּהֵוּא זְמָנָא עֲתִיד לְנַטְלָא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא נוֹקְמָא מִתְרוּיָהוּ, הֵדָא הוּא
דְּכְתִיב (שם) כִּי שְׂבָעֲתִים יִוָּקֵם קִין וְלִמָּךְ
שְׂבָעִים וְשִׁבְעָה, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה כה
ח) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.

וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ שׁוֹת, סִיּוּמָא דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא, וְעָלִיָּה
אָמַר אִיּוֹב (איוב לח לו) מִי שֶׁת בְּטָחוֹת חֲכָמָה,
מֵאִי חֲכָמָה דָּא דְּחָסַר מִנִּיהָ י', דְּבָה הָוָה שִׁית,
דְּאִיהוּ בְּרָא שִׁית, וְאִיהוּ רֵאשִׁית, וְהָוָה אַתְמַר

בִּיה (ישעיה מו י) מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, הָוּה
מִשְׁמֵשׁ שֵׁת בְּאַתֵּר דְּהַבֵּל, וּבִגִּין דְּחֶסֶר מַנִּיה
י אֲתַקְרִי אַחַר, בִּגִּין דְּכַד חָב אָדָם פָּרַח מַנִּיה
י, וְעַבְדֵּי שֵׁת בְּלֹא יי דְּאִיהִי חֲכָמָה, וּבִגִּין דָּא
שִׁירוּתָא הָוּה מִן ח' דְּאִינוּן ח' יוֹמִין דְּבְרִית
מִלָּה, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית ד כו) אָז הוּחַל
לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, וּמִתְמָן עֲבָרוּ בְרִית מִלָּה,
וְאֵעֲבָרוּ מַנִּיה עֲרָלָה וּפְרִיעָה לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא
בַח', דְּשִׁירוּתָא דַח' אִיהִי בִינָה, לְמַנְצַח עַל
הַשְּׁמַיִת (תהלים יב א), וְעֵלָה אֲתַמַּר אָז הוּחַל, וְעוּד
אָז הוּחַל לִישָׁנָא דְצִלוּתָא, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (ישעיה נח ט) אָז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֵה, דָּא
הוּא נְטוּרָא טְבָא, דְּאָף עַל גַּב דְּהַבֵּל קָטִיל
לִיה קִינ, דְּמַנִּיה הָוּה נְפִיק מֵאֵן דְּנוֹקִים לִיה,
הָדָא הוּא דְכִתִּיב (שמות טו א) אָז יִשִׁיר מֹשֶׁה,
רוּעָה נוֹקִים לְרוּעָה, וְלִבְתַּר אָז אֲהַפּוּף אֶל
עַמִּים שְׁפָה כְרוּרָה לְקָרָא כְּלָם בְּשֵׁם
יְהו"ה (צפניה ג ט), אֲבָל כַּד עֲמֶלְק דְּאִינוּן (דף קיט
ע"ב) כְּכוּרֵי מְצָרִים עָרַב רַב מְעוּרְבִין בִּישְׂרָאֵל,
עֲלִייהוּ אֲתַמַּר (דברים כה יט) תִּמְחָה אֵת זָכַר
עֲמֶלְק, דְּלֹא אֲשַׁתָּאֵר מִנְהוּן שְׂרִיד, דְּאֵלִין אִינוּן
עָרְבוּבֵיָא מְכַל אוּמִין וְאֶפִּילוּ מְקִינ, וּמִיָּד
דִּיתְמַחוּן מֵעֲלָמָא אָז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם
יְהו"ה (בראשית ד כו).

תקונא שבעיין

בְּרִאשִׁית בְּרָא שֵׁת, וְדָא מִטְטְרוּ"ן, אוּת
בְּצַבָּא דִּילִיה, וּבִגִּינִיה אֲתַמַּר (שם
טו) וַיִּשֶׁם יְהו"ה לְקִינ אוּת לְאֲגָנָא עֲלִיה, וּמָה
דְּהוּה אָזִיל נַע וְנָד בְּגִלְגּוּלָא, אֲתַעְבִּיד נוּד,
מִיָּד וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוּד קְדַמַת עֵדֵן, וְדָא אוּת
דְּבְרִית מִלָּה דְקִנְיִיה עֲלִיה בְּאַחוּהָ בִּגִין דְּנוּלָד
מְהוּל, וּבְאֵן אֲתַר זָכִי לִיה, בְּקִנִּי, בִּגִין דְּחֶזֶר
מִנִּיה דְּעָאֵלוּ לְגֵן עֵדֵן, וּבִגִּין דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוּד קְדַמַת עֵדֵן.

י, וְעֵשָׂה אֵת שֵׁת בְּלִי יי, שְׁהִיא
חֲכָמָה, וּמְשׁוּם זֶה הָרְאשִׁית הִיִּתָּה
מִן ח', שְׁהֵם שְׁמוּנָה יָמִים שֶׁל
בְּרִית מִלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אָז
הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, וּמִשֵּׁם
עֲבָרוּ בְרִית מִלָּה, וְהָעֲבִירוּ מִמֶּנּוּ
עֲרָלָה וּפְרִיעָה לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא
בַח', שְׁהָרְאשִׁית שֶׁל ח' הִיא בִינָה,
לְמַנְצַח עַל הַשְּׁמַיִת, וְעֵלָה
נְאֻמַּר אָז הוּחַל. וְעוּד, אָז הוּחַל
לְשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אָז
תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֵה, זֹהֵי שְׁמִירָה
טוֹבָה, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהַבֵּל הָרְגוּ
קִינ, שְׁמִמֶּנּוּ הִיָּה יוֹצֵא מִי שְׁיִנְקוּם
בְּשִׁבְלִו, זֵהוּ שְׁכַתוּב אָז יִשִׁיר
מֹשֶׁה, רוּעָה יִנְקוּם לְרוּעָה, וְאַחַר
כֶּף אָז אֲהַפּוּף אֶל עַמִּים שְׁפָה
כְרוּרָה לְקָרָא כְּלָם בְּשֵׁם יְהו"ה,
אֲבָל כְּשַׁעְמֶלְק, שְׁהֵם בְּכוּרֵי
מְצָרִים, עָרַב רַב הַמְעָרְבִים עִם
יִשְׂרָאֵל, עֲלִיהֶם נְאֻמַּר תִּמְחָה אֵת
זָכַר עֲמֶלְק, שֶׁלֹּא יִשְׂאֵר מֵהֶם
שְׂרִיד, שְׂאֵלוּ הֵם עָרְבוּבֵיָה מְכַל
הָאֻמּוֹת וְאֶפִּילוּ מְקִינ, וּמִיָּד
כְּשִׁימְחוּ מִן הָעוֹלָם, אָז הוּחַל
לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

תקון שבעים

בְּרִאשִׁית, בְּרָא שֵׁת, וְזֵה
מִטְטְרוּ"ן, אוּת בְּצַבָּא שְׁלוּ,
וּבְשִׁבְלִו נְאֻמַּר וַיִּשֶׁם יְהו"ה לְקִינ
אוּת, לְהִגֵּן עֲלִיו, וּמָה שְׁהִיָּה הוּלָף
נַע וְנָד בְּגִלְגּוּל, נַעֲשֵׂה נוּד, מִיָּד
וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוּד קְדַמַת עֵדֵן, וְזֵה
אוּת בְּרִית מִלָּה שְׁקִנָּא עֲלִיו
בְּאַחוּי מְשׁוּם שְׁנוּלָד מְהוּל,
וּבְאִיזָה מְקוּם זָכָה לוֹ? בְּקִנִּי,
מְשׁוּם שְׁחֶזֶר שֵׁם בְּתִשׁוּבָה, וַיִּצְאוּ
מִמֶּנּוּ בְנָיו שְׁנַכְנְסוּ לְגֵן עֵדֵן,
וּמְשׁוּם זֶה וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוּד קְדַמַת
עֵדֵן.

תְּמָן בְּתִיּוּבְתָא, וּנְפָקוּ בְּנוֵי
מִנִּיה דְּעָאֵלוּ לְגֵן עֵדֵן, וּבִגִּין דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוּד קְדַמַת עֵדֵן.

אחר כך עשה תולדות מצד הרע, והתפשטו בגלגולים בעולם, ועליהם נאמר וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוף, חנוף מצד קין, וזה יצר הרע, החנוף לרע, ויש חנוף מצד של אנוש, שהוא יצר הטוב, החנוף לטוב, ונאמר בו ויתהלך חנוף את האלהים ואיננו כי לקח אותו אלהים, וזה חנוף שהתהפך בשרו ללפיד אש. ושלשה הם, אדם שת אנוש. אנוש, שמשם התיחסו כל הדורות, זהו שכתוב אז הוחל לקרא בשם יהוה, משם התפשטו כל גלגולי הצדיקים. חנוף שיצא מאנוש הוא מטטרו"ן שנהפך בשרו ללפיד אש, והוא נוריא"ל, ועל שניהם נאמר והחיות רצוא ושוב, רצוא זה נוריא"ל, ושוב זה מטטרו"ן, כך עולים בחשבון כמרא"ה הבזק, אלא הוא כמראה הקשת אשר יהיה בענן, שנאמר בו והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן, ובשבילו נאמר ולא יהיה מבול לשחת כל בשר, משום שהתהפך בשרו ללפיד אש, וכל המלאכים הממנים על נשמות הגלגולים, משם היו.

ועוד כמראה הקשת, עליו נאמר למשה וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר, כמראה אשר הראה יהוה את משה פן עשה את המנורה, וזה מטטרו"ן, מ' מנורה שלו, נוריא"ל הנור"ר שלו, והוא ט"ט, והיו לטטפ"ת בין עיניך, והכל התפשט מאנוש, ומשום זה אז הוחל לקרא בשם יהוה.

בראשית, ברא שית, והם ששה היכלות, האם העליונה השביעית, ובאלו הששה וידע

לְבַתֵּר עֶבֶד תּוֹלְדֵיךָ מִסְטָרָא דְרַע, וְאַתְּפִשְׁטוּ בְּגִלְגּוּלֵיךָ בְּעֹלָם, וְעַלֵּיהֶוּ אֶתְמַר (שם) וְיִדַע קִינ אֶת אִשְׁתּוֹ וְתַהֲר וְתַלְד אֶת חֲנוּף, חֲנוּף מִסְטָרָא דְקִינ, וְדָא יִצַר הָרַע חֲנוּכָא לְבִישׁ, וְאִית חֲנוּף מִסְטָרָא דְאָנוּשׁ, דְּאִיהוּ יִצַר הַטּוֹב חֲנוּכָא לְטָב, וְאַתְמַר בֵּיה (שם) ה' וְיִתְהַלֵּךְ חֲנוּף אֶת הָאֱלֹהִים וְאִינְנוּ כִּי לִקַּח אֹתוֹ אֱלֹהִים, וְדָא חֲנוּף דְּאַתְהִפֵּךְ בְּשַׂרְיָה לְלַפִּיד אֵשׁ.

וְתַלְתָּא אֵינוֹן אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ דְּמַתְמָן אֲתִיחְסוּ כָּל דְרִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם ד כו) אֲזִי הוֹחַל לְקִרְוֹא בְּשֵׁם יְהוָה, מַתְמָן נִתְפָּשְׁטוּ כָּל גִּלְגּוּלֵיךָ דְּצַדִּיקֵיךָ, חֲנוּף דְּנִפְק מֵאָנוּשׁ אִיהוּ מִטְטְרוּ"ן דְּנִהֲפֵךְ בְּשַׂרוֹ לְלַפִּיד אֵשׁ, וְאִיהוּ נוֹרִיא"ל, וְעַל תְּרוּיָהוּ אֲתַמַּר (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב, רָצוּא דָא נוֹרִיא"ל, וְשׁוּב דָא מִטְטְרוּ"ן, הָכִי סְלָקִין בְּחוּשְׁבֹן, כְּמִרְא"ה הַבְּזָק, אֲלָא אִיהוּ כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֶנָן (שם כח). דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית ט יד) וְהִיָּה בְּעֶנְנֵי עֶנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקֶּשֶׁת בְּעֶנָן, וּבְגִינִיָּה אֲתַמַּר (שם טו) וְלֹא יִהְיֶה מִבּוּל לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר, בְּגִין דְּאַתְהִפֵּךְ בְּשַׂרוֹ לְלַפִּיד אֵשׁ, וְכָל מְלָאכִין דְּמִמְנָן עַל נִשְׁמַתֵּיךָ דְּגִלְגּוּלֵיךָ מַתְמָן הוּוּ.

וְעוֹד כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת, עֲלִיָּה אֲתַמַּר לְמֹשֶׁה (שמות כה מ) וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֲתָה מְרָאָה בְּהַר, כְּמִרְאֵה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה פֶּן עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה (במדבר ח ד). וְדָא מִטְטְרוּ"ן, מ' דִּילִיָּה מְנוֹרָה, נוֹרִיא"ל נו"ר דִּילִיָּה, וְהוּא ט"ט, וְהִיּוּ לְטַטְפוּ"ת בֵּין עֵינֶיךָ, וְכָלָא אֲתַפְשֵׁט מֵאָנוּשׁ, וּבְגִין דָּא אֲזִי הוֹחַל לְקִרְוֹא בְּשֵׁם יְהוָה.

בראשית ברא שית, ואינון שית היכלין, אימא עלאה שביעאה, ובאלין

אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֵּן
וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכוּ', שֵׁת
סִיָּם הָאוֹתִיּוֹת, תַּחַת הַבֶּל, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב כּל שֶׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו.
הַסְּתַלְקָה י' מִן שֵׁת וַיִּרְדֶּה בּוֹ ה'
מִן הַבֶּל, וַנַּעֲשֶׂה שֶׁתָּה, כּל שֶׁתָּה
תַּחַת רַגְלָיו.

וְעוֹד שֵׁת, עַל שֵׁם כִּי מִן הַמִּים
מְשִׁיתָהוּ, וְעוֹד שֵׁת, עֲלָיו אָמַר
אֵיבֹב מִי שֵׁת בְּטָחוֹת חֲכָמָה, וְזוֹ
י' שְׁבָה הִיָּה שֵׁת, אוֹ מִי נָתַן
לְשִׁכּוֹי בִּינָה, זוֹ ה' מִן הַבֶּל, וְשֵׁת
הוּא הַגִּלְגּוּל הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַבֶּל,
לְאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּשֵׁם זֶה הַבֶּל,
בְּשֵׁם זֶה מֹשֶׁה, וְהָרִי בְּאָרְנוֹ אוֹתוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֲזַי שִׁיר מֹשֶׁה, וּמְשׁוּם
זֶה אֲזַי הוֹחֵל לְקַרֵּא בְּשֵׁם יְהו"ה.
הוֹחֵל, שֵׁם הַהִתְחַלָּה שֶׁל הַגִּלְגּוּל
הָרֵאשׁוֹן.

וְהַתְּפִשְׁמוּתָּהּ שֶׁל הָאוֹת י'
לְמַעַלָּה מִשֵּׁת (מְשִׁית), הַתְּפִשְׁטָה
עַד הַסְּפִירָה הַשְּׁשִׁית, דְּרָגְתוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב, וְזוֹ אֲבָן הַשְּׁתִיָּה שֶׁמֶשֶׁם
הַשְּׁתִּת הָעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מֶשֶׁם
רֹעֵה אֲבָן יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרָיו אֲזַי,
וְזֶהוּ מֹשֶׁה שֶׁמְזַכְּרִים אַחַר יַעֲקֹב,
וּמְשׁוּם זֶה הוֹחֵל לְקַרֵּא בְּשֵׁם
יְהו"ה. מֶשֶׁם וְאֵילָף, אֲזַי תִּקְרָא
וְיְהו"ה יַעֲנֶה, וּמְשׁוּם זֶה שֶׁתָּה,
אַחַר שֵׁת ה', וְהֵם י"ה, י' מִן שֵׁת
ה' מִן הַבֶּל, וְהֵם אֲב וְאֵם, שֵׁת
ו' הַבֵּן בְּאֲמַצְעוֹ, וְשִׁלַּשׁ אוֹתִיּוֹת
נִכְלְלוּ בְּיַעֲקֹב. כְּשֶׁבָא מֹשֶׁה אַחַר
יַעֲקֹב, הַשְּׁתַלְמָה בּוֹ ה' אַחֲרוֹנָה
וְשׁוּרָה עֲלָיו יְה"ו, וְנִשְׁתַּלֵּם בּוֹ
יְהו"ה, וּמְשׁוּם זֶה וְשְׁמִי יְהו"ה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, אֲבָל לְמֹשֶׁה
וְאָמְרוּ לִי מ"ה שְׁמ"ו מ"ה אָמַר
אֲלֵיהֶם, מְשׁוּם שֶׁהִשְׁתַּלֵּם יְהו"ה
בְּמֹשֶׁה, אָמַר אֲזַי הוֹחֵל לְקַרֵּא בְּשֵׁם
יְהו"ה, שְׁבָרֵאשׁוּנָה, וְשְׁמִי יְהו"ה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, וְאַחַר שֶׁהִשְׁתַּלֵּם

שֵׁת וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכוּ' (בְּרֵאשִׁית ד' כה), שֵׁת סִיָּוּמָא
דְּאַתְוּוֹן, תַּחַת הַבֶּל, הָדָא הוּא דְכִתְיָב (תַּהֲלִים ח'
ו') כּל שֶׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו, אֲסַתְלַק י' מִן שֵׁת
וַנְּחִיתָת בֵּיהּ ה' מִן הַבֶּל וְאַתְעֲבִיד שֶׁתָּה, כּל
שֶׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו.

וְעוֹד שֵׁת עַל שֵׁם (שְׁמוֹת ב' ו') כִּי מִן הַמִּים
מְשִׁיתָהוּ, וְעוֹד שֵׁת עֲלֵיהּ אָמַר אֵיבֹב (אֵיבֹב
לח לו') מִי שֵׁת בְּטָחוֹת חֲכָמָה, וְדָא י' דְּבָהּ הוּא
שֵׁת, אוֹ מִי נָתַן לְשִׁכּוֹי בִּינָה (ש"ס) דָּא ה' מִן
הַבֶּל, וְשֵׁת אִיהוּ גִלְגּוּלָא קְדָמָא דְהַבֶּל,
לְהוּוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ בְּשֵׁם זֶה הַבֶּל, בְּשֵׁם זֶה
מֹשֶׁה, וְהָא אוֹקִימָנָא הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת
טו א') אֲזַי שִׁיר מֹשֶׁה, וּבְגִין דָּא אֲזַי הוֹחֵל לְקַרֵּא
בְּשֵׁם יְהו"ה (בְּרֵאשִׁית ד' כו), הוֹחֵל תַּמָּן הַתְּחַלָּה
דְּגִלְגּוּלָא קְדָמָא.

וְאַתְפִּשְׁמוּתָּא דָּאת י' לְעֵילָא מִשֵּׁת (ג"א מְשִׁית),
אַתְפִּשְׁטָת עַד סְפִירָה שְׁתִּיתָא
דְּרַגְיָה דְּיַעֲקֹב, וְדָא אֲבָן הַשְּׁתִיָּה דְּמִתְמָן
הוֹשְׁתַת עֲלָמָא, דְּאַתְמַר בָּהּ (ש"ס מט כד) מֶשֶׁם
רֹעֵה אֲבָן יִשְׂרָאֵל, וְאַבְתְּרִיהּ אֲזַי, וְדָא מֹשֶׁה
דְּמְדַפְרִין לִיהּ בְּתַר יַעֲקֹב, וּבְגִין דָּא אֲזַי הוֹחֵל
לְקַרֵּא בְּשֵׁם יְהו"ה, מִתְמָן וְאֵילָף אֲזַי תִּקְרָא
וְיְהו"ה יַעֲנֶה (ישעיה נה ט), וּבְגִין דָּא שֶׁתָּה, בְּתַר
שֵׁת ה', וְאֵינוֹן י"ה, י' מִן שֵׁת ה' מִן הַבֶּל,
וְאֵינוֹן אֲבָא וְאֵימָא, שֵׁת ו' בְּרָא בְּאֲמַצְעֵיתָא,
וַתֵּלֶתָא אַתְוּוֹן אַתְפְּלִילוּ בְּיַעֲקֹב, כִּד אַתָּא מֹשֶׁה
בְּתַר יַעֲקֹב אֲשַׁתְלִים בֵּיהּ ה' בְּתַרְאָה,
וְשִׁרְיָא (דף קכ ע"א) עֲלֵיהּ יְה"ו, וְאַשְׁתְּלִים בֵּיהּ
יְהו"ה, וּבְגִין דָּא וְשְׁמִי יְהו"ה לֹא נוֹדַעְתִּי
לָהֶם (שְׁמוֹת ו' ג), אֲבָל לְמֹשֶׁה וְאָמְרוּ לִי מ"ה
שְׁמ"ו מ"ה אוֹמַר אֲלֵיהֶם (ש"ס ג יג), בְּגִין

דְּאַשְׁתְּלִים יְהו"ה בְּמֹשֶׁה, אָמַר אֲזַי הוֹחֵל לְקַרֵּא בְּשֵׁם יְהו"ה, דְּבִקְדָמִיתָא

בְּמִשֶׁה יְהו"ה, שָׁרָה עָלָיו יו"ד
ה"א וא"ו ה"א וּנְקָא מ"ה.
בְּאוֹתוֹ זְמַן, מַה שֶׁהִסְתַּלַּק
בְּרֵאשׁוֹנָה הַחֲזִירוּ לְמִקְוֵמוֹ, וְהִכַּל
הַתַּפְקָן.

וְרֵא עוֹד, אֶלָּא פְעָמִים נֶאֱמַר
בְּפִסּוּק הַזֶּה מֵה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וְאָמְרוּ לִי מַה שָּׁמוּ מֵה אִמַּר
אֲלֵיהֶם, שֶׁהִכַּל חֲזַר לְמִקְוֵמוֹ, מַה
שֶׁלְמַעֲלָה וּמַה שֶׁלְמַטָּה, שֶׁהֵם מַה
שָּׁמוּ וּמַה שֵׁם בְּנוֹ, וְחֲזַר הִכַּל עַל
תַּקּוּנּוֹ, וְעַלֹת הַעֲלוֹת יָרַד עַל הִכַּל.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁחֲזְרָה אֲמוּנָה (מִמְנוּחַ)
לְמִקְוֵמָה, אָמַר מִשֶׁה שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה
אֶחָד, שֶׁהָרִי הִכַּל בִּיחּוּד אֶחָד, אֵין
שֵׁם קְצוּץ וּפְרוּד, וְאִם חָטָא אָבִיו
וְאִנִּי וְעִשִׂיתִי הַפְּרָדָה, הָרִי קְבֵלְתִּי
עֲנֵשׁ, וְהַחֲזַרְתִּי הִכַּל לְמִקְוֵמוֹ
בִּיחּוּד שְׁלֵם בְּלִי קְצוּץ וּפְרוּד.

וְעוֹד בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִי"ם, בְּרֵא
שִׁית, שֶׁשֶׁה הֵיכְלוֹת, הָאִם
הַעֲלִינָה הַהֵיכַל הַשְּׁבִיעִי. בֵּא
וּרְאָה, שֶׁבְעָה הֵיכְלוֹת הֵם שְׁבִינִים
בְּשִׁבְעָה שְׁמוֹת אֲבִגִית"ץ וְכו'.

הַהֵיכַל הָרֵאשׁוֹן מְרָקֵם בְּכָל מַה
שִׁישׁ בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל בְּרֵאשִׁית,
א' מִן אֲבִגִית"ץ הוּא פֶתֶר אֲמוֹן
מִפְּלֵא וּמְכֹסָה, הָאוֹת ב' הִיא שְׁנֵי
אֲלָפִים (י"ם) שֶׁהִיָּתָה תוֹרָה טְמוּנָה
בְּחִיקוֹ, שֶׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם, ג'
גּוֹמְלֹת וּמְגַדְלוֹת, וְהִיא הָאִם
הַעֲלִינָה, גּוֹמְלֹת חֶסֶד עִם
הַסְּפִירָה הַרְבִּיעִית שֶׁהִיא ד',
יִת"ץ י' חֲכָמָה, ה' תְּפָאֶרֶת, צ'
צְדִיק, וְיִי הוּא חֲכָמָה י' כָּאֵן? זוֹ
חֲכָמַת שְׁלֵמָה.

א' אֲמוֹן מִפְּלֵא, רָקִים וְצִיר צִיּוֹר
בְּהֵיכַל שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל כָּל
הַקְּדוּמִים, שִׁישׁ אָדָם וְיֵשׁ אָדָם,
יֵשׁ אָדָם שְׁאִין סְפִירָה שֶׁלֹּא
נִקְרָאת אָדָם, אֲבָל אָדָם הָרֵאשׁוֹן,

וְשְׁמֵי יְהו"ה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, וּבִתֵּר דְּאִשְׁתָּלִים
בְּמִשֶׁה יְהו"ה שְׁרִיא עָלֵיהֶ יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, וְאִתְקַרִי מ"ה, בְּהֵוֹא זְמַנָּא מַה דְּאִסְתַּלַּק
בְּקִדְמִיתָא אֶהְדֵּר לֵיה לְאַתְרֵיהּ, וְאַתְתַּקַּן כְּלָא.
וְרֵא עוֹד אֶלָּא תְרִין זְמַנִּין אִתְמַר בְּהֵאִי קְרֵא
מַה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב וְאָמְרוּ לִי מַה שָּׁמוּ
מַה אִמַּר אֲלֵיהֶם, דְּכָלָא חֲזַר לְאַתְרֵיהּ, מַה
דְּלַעֲיָלָא מַה דְּלַתְתָּא, דְּאִינוּן מַה שָּׁמוּ וּמַה
שֵׁם בְּנוֹ (מִשְׁלִי ל' ד'), וְחֲזַר כְּלָא עַל תַּקּוּנֵיהּ, וְעַלֹת
הַעֲלוֹת נְחִית עַל כְּלָא, בְּהֵוֹא זְמַנָּא דְהִדְר
אֲמוּנָה (ס"א מִמְנוּחַ) לְאַתְרָהּ, אָמַר מִשֶׁה (דְּבִרִים ו'
ד') שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד,
דְּהֵא כְלָא בִיחּוּדָא חֲדָא לִית תַּמָּן קְצוּץ וּפְרוּד,
וְאִי חָאב אָבוּי וְאִנָּא וְעַבְיִדְנָא הַפְּרָשָׁה הָא
קְבִילְנָא עוֹנֵשָׁא, וְחֲזַרְנָא כְּלָא לְאַתְרֵיהּ בִּיחּוּדָא
שְׁלֵם כְּלָא קְצוּץ וּפְרוּד.

וְעוֹד בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִי"ם, בְּרֵא שִׁית, שִׁית
הֵיכְלִין, אִימָא עֲלָאָה הֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה, תָּא
חֲזִי שְׁבַע הֵיכְלִין אִינוּן דְּבִנְיָנָא דְלַהוֹן בְּשִׁבְע
שְׁמָהֶן אֲבִגִית"ץ וְכו'.

הֵיכְלָא קְדַמָּאָה מְרָקְמָא בְּכָל מַה דְּאִית בְּיוֹמָא
קְדַמָּאָה דְּבְרֵאשִׁית, א' מִן אֲבִגִית"ץ
אִיהוּ פֶתֶר אֲמוֹן מוּפְלָא וּמְכֹסָה, אֵת ב אִיהוּ
שְׁנֵי אֲלָפִים (י"ם) דְּהוּה אֲוִרִיָּתָא טְמִירָא
בְּחִיקוֹ, שֶׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם, ג' גּוֹמְלֹת וּמְגַדְלוֹת,
וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה גּוֹמְלֹת חֶסֶד עִם סְפִירָה
רְבִיעָאָה דְּאִיהִי ד', יִת"ץ י' חֲכָמָה, ת' תְּפָאֶרֶת,
צ' צְדִיק, וּמָאֵן אִיהוּ חֲכָמָה י' הֲכָא, דָּא חֲכָמַת
שְׁלֵמָה.

א' אֲמוֹן מוּפְלָא, רָקִים וְצִיר צִיּוֹרָא בְּהֵיכְלָא
דְּאָדָם קְדַמָּאָה דְּכָל קְדוּמִים, דְּאִית אָדָם
וְאִית אָדָם, אִית אָדָם דְּלִית סְפִירָה דְלָא
אִתְקַרִיָּאת אָדָם, אֲבָל אָדָם קְדַמָּאָה עֲלָאָה דְכָלָהוּ, כְּתֵר עֲלִיוֹן, סְתִים

הַעֲלִיזוּן שֶׁל כָּלֵם, כְּתוּר עֲלִיזוֹן,
סְתוּם וְגַנּוּז, נִסְתָּר כֹּל הַנְּסֻתָּיִם,
עֵלֶת הָעֵלּוֹת, קַדְמוֹן לְכֹל
קְדוּמִים, בְּשִׁבִיל הָאָדָם הַקַּדְמוֹן
הַזֶּה נֹאמֵר בְּעֵלֶת הָעֵלּוֹת וְאֵהִיָּה
אֲצִלוֹ אֲמוֹן, וְלֹאֲתוֹ קַדְמוֹן אֲמַר
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ,
אֲתָה נִתַּת אֶת כָּל הַצִּיּוּרִים וְכֹל
הַדְּמִיּוֹת וְכֹל הַתְּקוּנִים הַנְּסֻתָּיִם
וְכֹל אֵיבְרֵי כָּל הַמִּינִים, וְאֲתָה (וְאֵנִי)
נִתַּת כּוֹ כַּח שְׂדֵעֵנוּ (שְׂדֵעַ) בּוֹ,
שָׂאֵם לֹא נֹתַן לוֹ שְׂכָל, הָרִי אֵינּוּ
יְכוּל לְדַעַת אֶת אֲמוּנָתִי, וּבִזְהָ
יֵהִיָּה שׁוֹלֵט עַל כָּל צְבֵא הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְהַיָּם, זֶהוּ שְׂכָתוֹב וְיִרְדּוּ
בְּדַגַּת הַיָּם וְגוֹמֵר.

וְכֵּן הוּא הָאָדָם הַזֶּה שְׂאֲמַר עָלָיו
נַעֲשֶׂה אָדָם? זֶה חֲכָמָה הָעֲלִיזוּנָה
שֶׁהִיא בְּדְמוּת הַכְּתוּר. וְעוֹד נַעֲשֶׂה
אָדָם - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
בְּצַלְמֵנוּ - זֶה חֲכָמָה, כְּדְמוּתֵנוּ -
זֶה הָאֵם הָעֲלִיזוּנָה, שְׂכָמוֹ שְׂאָדָם
שֶׁל בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יְצִירָה, אָדָם
שֶׁל עֲשִׂיָּה, בְּדְמוּת שֶׁל כְּתוּר עֲלִיזוֹן
חֲכָמָה וּבִינָה, כִּף הוּא בְּדְמוּת
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי וְצַדִּיק וְשִׁכְיָנָה
תְּחַתּוֹנָה, שְׂבִסְפִירוֹת הַכֹּל הוּא
אֲצִילוֹת.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, לְמִי אֲמַר אֶת
זֶה עֵלֶת הָעֵלּוֹת? אֵלֶּא עֵלֶת
הָעֵלּוֹת אֲמַר לְיֹדֵד ה"א וְא"ו
ה"א שֶׁהוּא לְפָנִים מַעֲשֵׂר
הַסְּפִירוֹת, וְמָה הוּא עֵשֶׂר
הַסְּפִירוֹת? אֵלֶּף ה"א יו"ד ה"א,
וְאוֹתוֹ שְׂאֲמַר נַעֲשֶׂה אָדָם הוּא
יֹדֵד ה"י וְא"ו ה"י, אֲנִי רֵאשׁוֹן
וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין
אֱלֹהִי"ם. שְׁלֹשׁ יוֹדִי"ם מְעִידוֹת
עָלָיו שְׂאֵין לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ וְאֵין
לְמַטָּה מִמֶּנּוּ וְאֵין בְּאֲמֻצְעַי. אֵין
אֱלוֹהִים בְּכָל צַד פֶּרֶט לוֹ, בְּשֵׁם הַזֶּה
הוּא נוֹדַע בְּלֵי חֻשְׁבוֹן.

וְצִיּוּר הַהֵיכָל הַזֶּה הֵן עֵשֶׂר
סְפִירוֹת שְׂמֵתִלְבָּשׁוֹת בַּעֲשָׂרָה

וְטָמִיר, סְתִים דְּכָל סְתִימִין, עֵלֶת הָעֵלּוֹת,
קַדְמוֹן לְכֹל קְדוּמִים, בְּגִין הָאִי אָדָם קַדְמוֹן
אֲתַמַּר בְּעֵלֶת הָעֵלּוֹת, וְאֵהִיָּה אֲצִלוֹ אֲמוֹן,
וְלֵהֱהוּא קַדְמוֹן אֲמַר (בְּרֵאשִׁית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, אַנְתָּ יֵהִיב כָּל צִיּוּרִין וְכָל
דִּיּוּקְנִין וְכָל תְּקוּנִין סְתִימִין, וְכָל אֲבָרִין דְּכָל
מִינִין, וְאַנְתָּ (ג"א וְאֵנִי) יֵהִיב חֵילָא בֵּיה
דְּאַשְׁתְּמוּדְעָנָא (דִּישְׁתְּמוּדַע) בֵּיה, דָּאֵם לֹא יֵהִיב
לֵיה שְׂכָל הָא לֹא יְכִיל לְמַנְדַּע אֲמוּנָה דִּילֵי,
וּבְדָא יֵהִא שְׁלִיט עַל כָּל חֵילֵי שְׂמַיָּא וְאַרְעָא
וְיַמָּא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם) וְיִרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם
וְגוֹמֵר.

וְכֵּן נִיהוּ הָאִי אָדָם דְּאֲמַר עָלֵיהּ נַעֲשֶׂה אָדָם,
דָּא חֲכָמָה עֲלָאָה דְּאֵהִיָּה בְּדִיּוּקְנָא דְכְּתוּר,
וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא,
בְּצַלְמֵנוּ דָּא חֲכָמָה, כְּדְמוּתֵנוּ דָּא אֵימָא עֲלָאָה,
דְּכָמָה דְּאֵהוּ אָדָם דְּבְרִיאָה אָדָם דִּי צִירָה אָדָם
דְּעֲשִׂיָּה, בְּדִיּוּקְנָא דְכְּתוּר עֲלִיזוֹן חֲכָמָה וּבִינָה,
הַכִּי אֵיהוּ בְּדִיּוּקְנָא דְעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא וְצַדִּיק
וְשִׁכְיָנָתָא תְּתָאָה, דְּבִסְפִירָן כָּלֵא אֵיהוּ אֲצִילוֹת.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, עֵלֶת הָעֵלּוֹת לְמָאן אֲמַר
הָאִי, אֵלֶּא עֵלֶת הָעֵלּוֹת אֲמַר לְיֹדֵד ה"א
וְא"ו ה"א דְּאֵהוּ לְגוֹ מַעֲשֵׂר סְפִירָן, וְכֵּן
נִיהוּ עֵשֶׂר סְפִירָן אֵלֶּף ה"א יו"ד ה"א, וְהֵהוּא
דְּאֲמַר נַעֲשֶׂה אָדָם אֵיהוּ יו"ד ה"י וְא"ו ה"י,
אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין
אֱלֹהִי"ם (ישעיה מד ו). תְּלַת יוֹדִי"ן מְעִידִין עָלֵיהּ
דְּלִית לְעֵילָא מִנִּיהּ וְלִית לְתַתָּא מִנִּיהּ וְלֹא
בְּאֲמֻצְעִיתָא, לִית אֱלוֹהִים בְּכָל צַד בְּרֵ מִינִיהּ,
בְּהָאִי שְׂמָא אֲשְׁתְּמוּדַע הוּא בְּלֵא חוּשְׁבָן.

וְצִיּוּרָא דְּהָאִי הֵיכָל, אֵינּוֹן עֵשֶׂר סְפִירָן
דְּמֵתִלְבָּשָׁן בַּעֲשָׂרָה דְּבָרִים דְּאֲתְּבְרִיאָו
כְּיוּמָא קַדְמָאָה, וְאֵינּוֹן שְׂמַיִם וְאַרְצָן, אֹר

דְּכָרִים שֶׁנִּכְרְאוּ בַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן, וְהֵם שְׁמַיִם וְאַרְץ, אֹר וְחֹשֶׁךְ, תְּהוּ וְכָהוּ, רוּחַ וּמַיִם, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה. שְׁמַיִם יֵשׁ לְמַעְלָה מִשְׁמַיִם, שֶׁהוּא שְׁמַיִ הָעֲלִיוֹנִים, וְיֵשׁ אֹר לְמַעְלָה לְמַעְלָה שֶׁנִּקְרָא אֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁעֵינן לֹא שׁוֹלֵטֵת עֲלָיו, וְיֵשׁ חֹשֶׁךְ נִסְתָּר שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ יֵשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ, וְיֵשׁ תְּהוּ וְכָהוּ לְמַעְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם קֵן תְּהוּ וְאֶכְנִי כָהוּ. וְיֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ רוּחוֹ הַקֹּדֶשׁ הַמְּרַחֵף עַל פְּנֵי מֵי הַתּוֹרָה, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, מִדַּת יוֹם - הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה, מַה זֶה יוֹם? הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁמִּמֶּנּוּ יָמִים אֲרָפִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב אֲרָף יָמִים בְּיָמֵינָהּ, זֶהוּ שְׁכַתוֹב יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֲסִדוֹ, יָמִים קְטָנִים מִצַּד שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין צַדִּיק, מִדַּת לַיְלָה - הָאֵם הַתּוֹחַתוֹנָה. עַד פֶּאֶן א' מִן אב"ג.

מַה זֶה ב' (בִּינָה)? בַּהּ נוֹדְעִים דּוֹ הַפְּרָצוּפִים שֶׁל הָאָדָם הָעֲלִיוֹן, ג' שֶׁלֹּשׁ דְּמִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה וְאָדָם שֶׁל יְצִירָה וְאָדָם שֶׁל עֲשִׂיָה, ג' יֵשׁ לָהּ רֹאשׁ וְגוּף וְזָנָב, הָרֹאשׁ זֶה י', הַגּוּף הַפְּרָצוּף, הַקּוֹץ שֶׁלְמִטָּה זָנָב, וּמִשׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אָדָם הָרֹאשׁוֹן עֲשֵׂה לּוֹ פְּרָצוּף וּלְכַסּוֹף זָנָב. עַל הַזָּנָב נֶאֱמַר וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל, עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה פְּרָצוּף.

וְעוֹד אֲבָגִית"ץ, א' מוֹרָה עַל א"ל מִסְתַּתֵּר מִעֵינַי כֹּל חַי וְנוֹעַלָם מִכָּל הַיְצוּרִים כָּלָם, עַל אֲדִירִירוֹן נֶאֱמַר קוֹמָה אֲדִיר יְרוֹן, וְיֵשׁ מִמֶּנָּה תַּחַת יְדוֹ שֶׁנִּקְרָא אֲדִי"ר אֲדִירִים, וְתַחַת מִמְשַׁלְתּוֹ אֲתַנִּי"ה, וְהוּא יוֹצֵא מִהַפְּסוּק הַזֶּה, אֵית"ן מוֹשְׁבֶךְ וְשִׁים בְּסַלַע קַנְיָד, שֵׁם אֵית"ן וְהוּא תַנְיָ"א. ק' קַנְיָד, קָנָה חֲכָמָה קָנָה בִּינָה, יְהו"ה קַנְיָד רֹאשִׁית דְּרַכּוֹ לְמַעְלָה מִהַכּל, קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז, מַעוֹלָם נִסְכַּתִּי מֵרֹאשׁ מִקְדָּמִי אֲרָץ. מַה זֶה

וְחֹשֶׁךְ, תְּהוּ וְכָהוּ, רוּחַ וּמַיִם, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, שְׁמַיִם אֵית לְעִילָא מִן שְׁמַיִם דְּאִיהוּ שְׁמַי הַשְּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים, וְאֵית אֹר לְעִילָא לְעִילָא דְּאִתְקַרֵי אֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִיא לְעִלְמָא דְּאִתִּי, דְּעִינָא לָא שְׁלִיט עֲלֵיהּ, וְאֵית חֹשֶׁךְ סִתְרִים דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תְּהֵלִים יח יב) יֵשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ, וְאֵית תְּהוּ וְכָהוּ לְעִילָא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ישעיה לד יא) קוֹ תְהוּ וְאֶכְנִי כָהוּ. (דף קכ ע"ב) וְאֵית רוּחָא דְּקוֹדֶשָׁא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ רוּחוֹ הַקֹּדֶשׁ הַמְּרַחֵף עַל אֲנַפֵּי מֵיא דְּאֹרִייתָא, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, מִדַּת יוֹם שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, מֵאֵי יוֹם עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּמִנֵּיהּ יוֹמִין אֲרוּכִין, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (משלי ג ב) אֲרָף יָמִים בְּיָמֵינָהּ, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (תְּהֵלִים מב ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֲסִדוֹ, יוֹמִין זַעִירִין מִסְטָרָא דְּזַעִיר אֲנַפִּין צַדִּיק, מִדַּת לַיְלָה אֵימָא תַתָּאָה, עַד הַכָּא א' מִן אב"ג.

מֵאֵי ב' (בִּינָה), בַּהּ אֲשַׁתְּמוּדְעִין דּוֹ פְּרָצוּפִין דְּאָדָם עֲלָאָה, ג' תֵּלֵת דִּיּוֹקְנִין, כְּגוֹוֹנָא דְּאָדָם דְּבְרִיאָה וְאָדָם דִּיְצִירָה וְאָדָם דְּעֲשִׂיָה, ג' אֵית לָהּ רִישָׁא וְגוּפָא וְזָנָבָא, רִישָׁא דָא י', גוּפָא פְּרָצוּפָא, קוֹצָא דְּלַתְתָּא זָנָב, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, אָדָם הָרֹאשׁוֹן עֲשֵׂה לּוֹ פְּרָצוּף וּלְכַסּוֹף זָנָב, זָנָב עֲלֵיהּ אִתְמַר (בראשית כא ח) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל, עַד דִּיתְעַבִּיד פְּרָצוּף. וְעוֹד אֲבָגִית"ץ, א' אִיהִי מוֹרָה עַל א"ל מִסְתַּתֵּר מִעֵינַי כֹּל חַי וְנוֹעַלָם מִכָּל הַיְצוּרִים כָּלָם, אֲדִירִירוֹן עֲלֵיהּ אִתְמַר קוֹמָה אֲדִיר יְרוֹן, וְאֵית מִמֶּנָּא תַּחּוֹת יְדֵיהּ דְּאִתְקַרֵי אֲדִי"ר אֲדִירִים, וְתַחּוֹת מִמְשַׁלְתֵיהּ אֲתַנִּי"ה, וְאִיהוּ נְפִיק מֵהֵאֵי פְּסוּק (במדבר כד כא) אֵית"ן מוֹשְׁבֶךְ וְשִׁים בְּסַלַע קַנְיָד, תַּמָּן אֵית"ן וְאִיהוּ תַנְיָ"א, ק' קַנְיָד, קָנָה חֲכָמָה קָנָה בִּינָה (משלי ד ראשית דְּרַכּוֹ לְמַעְלָה מִהַכּל, קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז, מַעוֹלָם נִסְכַּתִּי מֵרֹאשׁ מִקְדָּמִי אֲרָץ. מַה זֶה

מראש? אלא כף אמרה תורה
ש'היא ראשית, אני הקדמתי
להיות ראש לעולם.

ב' ביהרירוין (ביהירורין), פי ב'ה
יהו"ה צור עולמים, והוא ב'
ברוך, וסימן ברו"ך ראשי אותיות
- ר' ראש, ו' ומקור, ך' פל, ב'
ברכות, שזהו ראש ומקור לכל
הברכות, ומשום זה ב' היא
חכמה, ומורה על הפתר שהוא
ראש ומעין לכל הברכות, ומשום
זה ב' שנים לחשבון.

ג' גיהרירוין, והוא שלישי, וזו
השכינה הספירה השלישית,
(ומשום זה ב' היא חכמה, ומורה על הפתר שהוא
ראש של מעין כל הברכות), ועליה נאמר
פל גיא ינשא, והוא גימטריאות
פרפראות לחכמה.

ועוד, ברוך ב' מראה שנים,
שכינה עליונה ותחתונה, ר'
ראשית חכמה, ו' מראה שש
ספירות, ך' מראה על פתר עליון,
וזוהו סוד כל הכורע כורע בברוך
ממעלה למטה, לכרע בו לאותו
(לדעת בו באותו) שפל המענינות
והמקורות של הברכות בידו,
שהוא עלת העלות, וכל הזקף
זקף בשם, צריך לזקף אותו
ביו"ד ה"א וא"ו ה"א שהוא
מבפנים של עשר הספירות,
שהוא עליון וזקוף על הכל ואין
אלו"ה למעלה ממנו, ומשום זה
ב' מראה על הפריעה, שפל
הכורע כורע בברוך, שנאמר בו
וברוך א"ל עליון. ג' מראה על
הזקיפה, שהוא גאה גאה על
הפל, ואין מי שיתגאה עליו,
ובמה הוא מתגאה על הפל?
באות י' מן אבגית"ץ, וזה
יגבי"ה. ועוד מצאנו בגון אחר
יגבי"ה (יגביהיה), ואותיותיו גפי
היה (גבות היה), עליון של פל
העליונים.

י' מן אבגית"ץ, ודא יגבי"ה, ועוד אשפחנא בגוונא אחרא יגבי"ה (ג"א
יגביהיה), ואתון דיליה גפי היה (ג"א גבות היה), עלאה דכל עלאי.

ה). יהו"ה קנני ראשית דרפו (שם ח כב) לעילא
מפלא, קדם מפעליו מאז, מעולם נסכתי
מראש מקדמי ארץ (שם), מאי מראש, אלא
הכי אמרת אורייתא דאיהי ראשית, אנא
אקדימת למהוי רישא לעלם.

ב' ביהרירוין (ג"א ביהרירוין) פי ב'ה יהו"ה
צור עולמים (ישעיה כו ד), ואיהו ב' ברוך,
וסימן ברו"ך ראשי אתון, ר' ראש, ו' ומקור,
ך' פל, ב' ברכות, דדא הוא ראש ומקור לכל
הברכות, ובגין דא ב' איהי חכמה, ומורה על
הפתר דאיהו רישא ומבועא דכל פרכאן, ובגין
דא ב' תרין לחשבנא.

ג' גיהרירוין, ואיהו תליתאה, ודא שכינתא
ספירה תליתאה, (ובגין דא ב' איהי חכמה, ומורה
על הפתר דאיהו רישא ומבועא דכל פרכאן), ועלה
אתמר (ישעיה מ ד) פל גיא ינשא, ואיהו
גמטריאות פרפראות לחכמה.

ועוד ברוך ב' אחזי תרין, שכינתא עלאה
ותתאה, ר' ראשית חכמה, ו' אחזי שית
ספירן, ך' אחזי על פתר עלאה, ודא איהו
רזא פל הפורע פורע בברוך מעילא לתתאה,
למכרע ביה לההוא (למנדע ביה בההוא) דכל
מבועין ומקורין דברכאן בידיה, דאיהו עלת
העלות, וכל הזקף זקף בשם, צריך לזקפא
ליה ביו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו מלגאו
דעשר ספירן, דאיהו עלאה וזקיף על פלא,
ולית אלו"ה לעיל מניה, ובגין דא ב' אחזי
על הפריעה, דכל הפורע פורע בברוך, דאתמר
ביה (בראשית יד כ) וברוך א"ל עליון, ג' אחזי על
הזקיפה דאיהו גאה גאה על פלא, ולית מאן
דיתגאה עליה, ובמאי אתגאה על פלא, באת
י' מן אבגית"ץ, ודא יגבי"ה, ועוד אשפחנא בגוונא אחרא יגבי"ה (ג"א
יגביהיה), ואתון דיליה גפי היה (ג"א גבות היה), עלאה דכל עלאי.

ת' תלמי"ה, ת' תל שהכל פונים בו, ששם הוא אותו שכל העינים והמחשבות עולים אליו, בגלל זה ת' תורה קדומה של כל הקדומים, תורת חכם מקור חיים, תורת יהו"ה תמימה. ועוד תלמי"ה, תלמיה ריה נחת גדויה וגומר, בשם הזה נעשה הם תלמים תלמים. ועוד תלמיה, זו התורה, שתלויים ממנה כמה תלי תלים של הלכות פסוקות שאין להן חשבון.

צ' צתני"ה זה צדיק, העמוד שנושא הכל, ובו נודע מי שהוא למעלה מן הכל, משום שצדיק כולל את כל הספירות, ובו מתיחדים כלם ונעשים אגדה אחת, הוא הלולב שאוגד את כל הספירות, ובאות צ' מצירים כל הצירים של ההיכלות שמקיפים את גן העדן שלמעלה, בכמה צירים של כל מעשה בראשית שיושרים אותם הצדיקים, ובו נקודים כל הנקודים של התורה, שהם נקודים בהיכל שהוא השכינה התחתונה, וכלם מאירים על הצירים כמו אבני מרגליות שמאירים על ראש הכתר, וכמו שהכוכבים שמאירים ברקיע, ומשום שכל הנקודים של הכוכבים בו, נאמר ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ, זו השכינה התחתונה. (זה נשמות הצדיקים שעוסקים בתורה להוציא לאור כל תעלומה. זהו שכתוב והמשפלים ויהרו בזה הרקיע וגומר).

החיכ"ל השני מרקם מכמה צירים קפואים במים, אבני המרגליות כלם מלאים מים, והם אבני שיש טהור, שההיכל השני בתוכו, הוא בניי מהם, בשם הזה: קר"ע שט"ן, והוא רקיע מים טמאים, ומשום זה יהי רקיע

ת' תלמי"ה, ת' תל שהכל פונים בו, דתמן איהו ההוא דכל עיינין ומחשבתין סלקין לגביה, בגין דא ת' תורה קדומה דכל קדומין, תורת חכם מקור חיים (משלי יג יד), תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ועוד תלמי"ה, תלמיה ריה נחת גדויה וגומר (שם סה יא), בהאי שמא אתעביד ימא תלמים תלמים, ועוד תלמיה דא אורייתא, דתליין מינה כמה תלי תלין דהלכות פסוקות דלית לון חושבון.

צ' (צתני"ה) צתני"ה דא צדיק, עמוד סביל פלא, וביה אשתמודע מאן דאיהו לעילא מפלא, בגין דצדיק איהו כליל כל ספירן, וביה מתיחדין פלהו, ואתעבידו אגודה אחת, איהו לולב אגד דכלהו ספירן, ואת צ' ביה מצויירין כל ציורין דהיכלין דסחרין לגנתא דעדן דלעילא, בכמה ציורין דכל עובדא דבראשית, דירתין לון צדיקיא וביה (ד קכא ע"א) נקודין כל נקודין דאורייתא, דאינון נקודין בהיכלא דאיהי שכינתא תתאה, ונהרין פלהו על ציורין, פאבני מרגלאן דנהרין על רישא דכתרא, וכגוונא דככביא נהרין ברקיעא, ובגין דכל נקודין דככביא ביה, אתמר (בראשית א יז) ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ, דא שכינתא תתאה (ס"א דא נשמתהו דצדיקיא דמשתדלין באורייתא להוציא לאור כל תעלומה, דא הוא דכתיב (דניאל יב ג) והמשפלים ויהרו בזה הרקיע וגומר).

היכלא תנינא, מרקמא מכמה ציורין גלידין במיא, אבני מרגלן פלהו מליין מיא, ואינון אבני שיש טהור, דהיכלא תנינא בגייה, מנייהו איהו פנוי, בשמא דא קר"ע שט"ן, ואיהו רקיע קרע, דביה קרע ימא, ואפריש מתמן השטן דאיהו מיין מסאבין, ובגין דא קרע, שבו קרע את השטן, שהוא

יְהִי רְקִיעַ פְּתוּךְ הַמַּיִם, וְיִהְיֶה מִבְּדִיל בֵּין מַיִם
 לְמַיִם (בראשית א' ו'), דָּא הוּא שְׂמָא דְעֵקֶר שְׁטַן מִן
 יַמָּא דְאוּרִייתָא, וְאַפְרִישׁ לִיהּ מִתַּמָּן, בְּגִין
 דְּאִיהוּ עֵקֶר הָאֲמוּנָה דִּישְׂרָאֵל עֲלָאָה דְכָל
 עֲלָאִין, (ס"א מצאתי, סמוך דישראל וביזמא תגנא לית תמן
 טוב בגין דביה אתברי גיהנם, כאן חסר).

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם (שם ה' א'), פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סְלִיקְנָא יְדִין לְמָאן
 דְּבִרָא עֲלֵמָא, דִּיגְלִי לָן רִזִּין עֲלָאִין סְתִימִין גְּנִיזִין טְמִירִין, לְמִימַר
 קָמִי שְׂכִינְתָא, וְשִׁתִּין רַבּוּא דְחִיילִין דִּילִיָּה דְמִלְאַכִּין קְדִישִׁין דְלַעֲלִילָא,
 וְשִׁתִּין רַבּוּא דְמִלְאַכִּין קְדִישִׁין דְלַתְתָּא דְלֹא אִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמָךְ.
 פֶּתַח וְאָמַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה וְדָאֵי כְּלִיל תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת
 דְּאָדָם דְלַעֲלִילָא, דְאַתְמַר עֲלֵייהוּ (תהלים קכב ד) שְׂבֻטֵי י"ה עֵדוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל, זֶה וְדָאֵי אֵינוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין דְאַרְיָה, אַרְבַּע אַנְפִּין דְשׁוּר, אַרְבַּע
 אַנְפִּין דְנֶשֶׁר, דְבַהוֹן אֲשֶׁתְּמוּדְעִין פְּרָצוּפִין דְבְּנֵי נָשָׂא, וְכֻלְהוּ אַנְפִּין אֵינוֹן
 רְשִׁימִין בְּאַרְבַּע אַתּוּון דְאֵינוֹן יְהו"ה, מֵאֵי אָדָם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (ישעיה מד יג) כְּתַפְּאֲרַת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיָּה, דָּא
 שְׂכִינְתָא דְאַתְקַרִּיאַת דְמוֹת אָדָם, דְכָל דְמִיוֹנִין וּפְרָצוּפִין דְבְּנֵי נָשָׂא בַּה
 אֲשֶׁתְּמוּדְעוּ, וְכָל צִיּוּרִין דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִינָה אֲתַמַּר (הושע יב יא) וּבְיַד
 הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

(אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי שתעמד על רגליך על במותי האמונה
 האמתית, ותקעת יתד במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבבך, ומלין לצד
 עלאה תמלל, בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא ואודנין ואנפין ושאר אברים גשמיים, השמר
 אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמין דבר מזה אפילו בהרהור,
 כי עלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים
 גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב
 התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר
 יעשה פסל ומסכה (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח"ו יכשלו ונפלו, ועברו
 ממשכיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים, היה
 ירא שמא ישעו ליחס ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראיתם כל תמונה (דברים ד
 טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשוע יאמר
 קדוש (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דף קכא ע"ב) העצם

והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיוג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארנים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד' לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכו, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שיוגבלהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה וכו' עיין שם.

עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבווי הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנם, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצרופים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעכטון ארחותיהם.

פֶּתַח וְאָמַר, וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אֱמֶת שֹׁנְאֵי בָצַע (שמות יח כא), אֲנָשֵׁי חֵיל מִסְטָרָא דְחֶסֶד דְּתַמָּן י', וּבְגִינֵיהּ אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, יִרְאִי אֱלֹהִים מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְּתַמָּן ה', וּבֵה אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, אֲנָשֵׁי אֱמֶת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא דְתַמָּן ו' וְתַמָּן אֱמֶת, שֹׁנְאֵי בָצַע מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְּתַמָּן ה', הָא הֵכָא אַרְבַּע תְּקוּנֵין דְּאִינוּן פְּרָצוּפִין דְּבְנֵי נֶשָׂא, אֵלִין אִינוּן מְרָאָה (ס"א מְרָאִין).

וְאִית אַרְבַּע דְּמַתְּלַבְּשִׁין בְּהוּן דְּאִינוּן דְּמִיּוּן וְאִינוּן אַדְנִי, וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (שם) וְשַׁמַּת עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים מִסְטָרָא דָא, שְׂרֵי מְאוּת מִסְטָרָא דָא ד', דְּאִיהוּ אַרְבַּע מְאוּת דְּאֲשַׁתְּעִבִּדוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּבֵה חָאבוּ, הָא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאוּת שְׁקָל כֶּסֶף, וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים מִסְטָרָא דָא נ', וְשְׂרֵי עֶשְׂרוֹת מִסְטָרָא דָא י'. אֲשַׁתְּאָרוּ עֶשְׂרֵי תְּקוּנֵין, עַלֵּיהּ אֲתַמַּר וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם, בְּשַׁעְרָא

בגוונין דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה, במצחא בקמיטו דמצחא
באריכו דמצחא בפותיא דמצחא בשרטוטין דמצחא, באודנין (בס"א באודנין
שערא דנחית עליהו או תחומיהו), באלין אדרין דאודנין בשערא דתחות אודנין,
באנפין בדיוקנין דאנפין בפרצופא דאנפין, בעיינין בגוונין דעיינין
בקרציין דעל עיינין, בחוטמא באריכו דילה בפותיא דילה בקמיטו דילה,
בפומא בפתיחו דילה בזעירו דילה, בצואר באריכו דיליה (דף קכב
ו"א) בקמיטו דיליה, בידין בשרטוטין דידין בפתיחו דלהון בסתימו דלהון,
בגופא בקומה דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה.

בשערא בגוונין דשערא, שערא חוורא איהו מאלין אנשי חיל, דאתמר
ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה פתלג חוור ושער ראשה
פעמר נקא, שערא סומקא מאלין דאתקריאו יראי אלהי"ם, שערא ירוקא
מאלין דאתקריאו אנשי אמת, ואינון מסטרא דיעקב דאתמר ביה (מלכה ז
כ) תתן אמת ליעקב, ותלת גוונין, עליהו אתמר תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם, תליתאה פחד יצחק, גוון אוכמא מסטרא דההוא דאתמר
בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי בצע,
ואיהי שערא דילה אוכמא, ואיהי שעורא דאתוון דאורייתא, כל נימא
ונימא דיליה, דאתמר עליהו (שם ה יא) קוצותיו תלתלים שחורות פעורב,
וכל נימא אית ליה מבושא דאיהי י', ונימא שעורא דאת ר'.

שערא קמיטא ברזא דה' זעירא דנטלת מאת י', שערא אריכא מסטרא
דה' עלאה דנטלא מאת ר', עשר תקונין אלין, כל תקונא ותקונא
אית ליה (ג"א ביה) ארבע שעורין דסלקין לעשר, בגוונא דרשות היחיד
דרחבו ארבעה וגבהו עשרה, ארבעה יהו"ה עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
לית נימא דשערא דלא אחזי עלמא עלאה סתימא, דעליהו אתמר (שם
ו ח) ועלמות אין מספר, כל אלין עלמין תליין מפתרא דרישא, כגוונא
דאבנין ומרגלן דנהרין בכתרא דספר תורה או בעטרה דמלפא, והכי
אינון נהרין פככביא ברקיעא וביה קבועין.

והכי תליין צבא השמים מימינא ומשמאלא דקודשא בריך הוא, כגוונא
דשערא דתליין מעל אודנין מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב
(מלכים א כב ט) וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, ובגין דא
צריך לבערא שערא מעל (ס"א מנו) אודנין, דלא יהון סתימין תרעין
דשמיעה דצלותא, דבהון שמע צלותין ההוא דאתמר ביה (תהלים סה ג) שומע
תפלה עדיף כל בשר יבאו.

דארבע תקונין אינון, ראיה שמיעה ריחא דבור, ראיה איהי למזרח (ג"א

לְדָרוֹם), וְעַלִּיָּה אֶתְמַר (שמות יח כא) וְאַתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל, וְכִמָּה נְטוּרֵי תַרְעִין תִּמָּן דְּאַתְקָרִיאוּ עֵינַי יְהו"ה, וְעַלִּיָּהּ אֶתְמַר (דניאל ט יח) פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמֵתֵינוּ, שְׁמִיעָה יְרַאֵי אֱלֹהִים, וְעַלִּיָּה אֶתְמַר (שם) הִטָּה יְהו"ה אֶזְנוֹךָ וּשְׁמָע, וְתִמָּן דְּחִילוֹ וּפְחַד יִצְחָק, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (חבקוק ג ב) יְהו"ה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרַאתִי, וּמֵאֵן דִּי מְשַׁתְּמַע תִּמָּן קָלִיָּה בֵּין בְּאוּרִיָּתָא בֵּין בְּצִלוֹתָא בֵּין בְּצַעְקָה בְּלֹא דְחִילוֹ, מִיָּד (במדבר יא א) וַיִּשְׁמַע יְהו"ה וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהו"ה, וְכִמָּה נְטוּרֵי תַרְעִין תִּמָּן דְּאַתְקָרִיאוּ אֶזְנֵי יְהו"ה.

רִיחָא תִמָּן אֲנָשֵׁי אַמַּת, וְתִמָּן סְלָקִין כָּל רִיחִין וְקִטּוּרִין וְעֶשְׂנִין דְּקִרְבָּנִין, וְצִלוֹתֵין דְּאַתְחַשְׁבּוּ כְּקִרְבָּנִין, וְאִם לֹא סְלָק לֹזֵן בַּר נֶשׁ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ, מַה פְּתִיב בֵּיהּ (דברים כט יט) כִּי אֲזַ יַעֲשֶׂן אִף יְהו"ה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, דְּבוּר לְקַבֵּל שׁוֹנְאֵי בְּצַע, תִּמָּן סְלָקִין קָלִין וְדְבוּרִין דְּאוּרִיָּתָא וְצִלוֹתָא, אֲלִין דְּאַתְמַר עַלִּיָּהּ (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל פְּנָפִים יִגִּיד דְּבַר, לֹא אֵית תְּקוּנָא מֵאֲלִין, אַרְבַּע דְּלִית תִּמָּן יְהו"ה, וְאִיהוּ י אֶסְתַּכַּל, ה וּשְׁמָע, ו וּמְרִיחַ, ה וּמְמַלֵּל, בְּאֲלִין אַרְבַּע תְּקוּנִין.

אַרְיָה דָּא רֵאִיָּה, וְאַתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם, בְּכָל אֶתֶר אַרְבַּעַתֶּם דָּא יְהו"ה, אַרְבַּע אַתּוּן דִּילִיָּה דְּשִׁלְטִין עַל פְּלֹא, וְהַפּוֹךְ אַרְיָה וְתִשְׁכַּח לִיָּה רֵאִיָּה, וְאִיהוּ לִימִינָא דְּחֶסֶד, דְּאִיהוּ יוֹמָא קְדָמָאָה, דְּתִמָּן א' (נ"א י) אֹר, רְאוּבֵן דְּאִיהוּ לִימִינָא עַל שְׁמִיָּה אֶתְקָרִי אֹר בֶּן, שְׁמִיעָה לְשִׁמְאָלָא, וְעַלִּיָּה אֶתְמַר (שם) וּפְנֵי שׁוּר מַה־שְּׁמָאֵל, נֶשֶׁר רִיחָא בְּאִמְצַעִיתָא, עַלִּיָּה אֶתְמַר (משלי ל ד) מִי אֶסֶף רוּחַ בְּחַפְּנֵינוּ, דְּאִינוּן תַּרְיִן נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא, פּוּמָא דְּבוּרָא, דָּא אָדָם כָּלִיל אַרְבַּע אַתּוּן וְכִלִּיל עֶשֶׂר אַתּוּן, וְדָא שְׁכִינְתָא, בְּאֲלִין (דף קכב ע"ב) אַרְבַּע תְּקוּנִין אָמַר לְמֹשֶׁה וְאַתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעַם וּגּוֹמֵר וְצָרִיךְ לְאַחֲזָרָא עַלִּיָּהּ.

וְאַתָּה תַחֲזֶה בְּשַׁעְרָא, עַלִּיָּה אֶתְמַר (שיר ה יא) רֵאשׁוּ פֶתֶם פּוֹ דָּא פֶתֶר עֲלָאָה, וּמְלָגָאוּ מוֹחָא, דְּמִנְיָה נִפְקִין מִבּוּעִין לְכָל סְטֵרָא, לְאַשְׁקָאָה לְכָל נִמָּא וְנִמָּא דְּאִיָּה עֲלָמָא סְתִימָאָה, וְכָל מִבּוּעָא אֶתְעֵבִיד נִיצוּץ, וְכָל נִמָּא אֶתְעֵבִיד שְׂרָבִיט, מוֹחָא סְתִימָא אֶתְקָרִי אִין סוּף, דְּאַתְפַּלֵּג לְתַלַּת מוֹחִין דְּאִינוּן י' י' י', דְּאַתְרַמִּיזוּ בְּהַאי שְׁמָא (י"ד ה"א ו"א ה"א נ"א י"ד ה"י ו"א ה"י).

(קם) סְכָא דְּסָבִין עֲתִיקָא דְּעִתִּיקוֹן, וְאָמַר בּוּצִינָא קְדִישָׁא, וְדָאֵי שְׁמָא דְּאַתְרַמִּיזוּ תַלַּת יוּדִין (דא) יו"ד ה"י ו"א ה"י וְדָא אִיהוּ מְלָגָאוּ, אֲבָל שְׁמָא דְּאִיהוּ יו"ד ה"א ו"א ה"א, אִיהוּ כָּלִיל תַלַּת אֲלָפִין א' א' א', אִינוּן תַלַּת אוּרִין,

דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י' י', שְׂמָא חד איהו גופא, ושְׂמָא תנינא מוחא, דא מלגאו, ודא מלבר.

תלת ווי"ן אית בהאי שְׂמָא, דאנון שרביטין, שער אתקרי על שם שעור קומתיה דקודשא בריהּ הוא, וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא, ואית נימין דאתקריאו מלאכין, וכל ניצוץ אתקרי אופן ואתקרי גלגל, ואית מנייהו דאינון נימין מאשא חוורא כלהו רחמי, ואית מנייהו דאינון נימין דאינון מאשא סומקא וכלהו דין, ואית נימין פלהו ירוקין מאשא ירוקא, ואית נימין פלהו מאשא אוכמא, אלין אתקריאו שער דקודשא בריהּ הוא.

בר ניצוץ שעור מהלך דיליה עשר אלפין, וכל נימא איהי שעורא דאצבעא דקודשא בריהּ הוא, וכל אצבע איהו פרסה זעירא, וכל פרסה אית בה תלת מיל, לקבל תלת פרקין דאצבעא, וכל מיל איהו עשרת אלפים, אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת אלפים רבוא, והכי דרועא תשפח בה תלת פרקין, וכל פרק איהו י', וכל אמה איהו ו', אבל אצבע ואמה דא שעוריה זעיר מסטרא דזעיר אנפין, ודא שעוריה רב מסטרא דאריך אנפין.

ובבר אבר ואבר איהו יהו"ה, ואיהו שעורא דכל אבר ואבר, בגבהא בארפא עילא ותתא, ולארבע סטרין, ואיהו בין כל אבר ואבר, לית אתר פנוי מניה, כנשמתא דאשתפחת בכל אבר ואבר דגופא, ואית אבר עלאה דאתקרי יהו"ה על שמייה, דשלטנותיה באתר ידיעא, הדא הוא דכתיב (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ.

ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתקריאו יהו"ה אלהי"ם דשלטנותהון בשמיא ובארעא, הדא הוא דכתיב (דברים ד לה) פי יהו"ה הוא האלהי"ם בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ואית אבר דאתקרי אלהי"ם, ושלטנותיה בכל ארעא, הדא הוא דכתיב (תהלים מ"ז) מלך כל הארץ אלהי"ם, ואית אחרא דשלטנותיה איהו בתרין אברין במוחא ובלבא, ועליה אתמר (דברים ד) פי יהו"ה הוא האלהי"ם אין עוד מלבדו, ואף על גב דהאי קרא על קודשא בריהּ הוא אתמר דאין עוד מלבדו, עם כל דא הכא רזא דדיוקנא עלאה דיליה, לאחזאה בכל אבר ואבר דגופיה שולטנותיה, לאשתמודעא לבר נש איך אתנהיג עלמא, וינדע למקרי ליה בכל אבר פדקא יאות ליה, ואיך אשתני שמייה לפום ההוא אבר.

ואית אבר דאתקרי ביה יהו"ה רחמי, ואית אבר דאתקרי ביה אלהי"ם, ואית אבר דאתקרי ביה אהי"ה, ואית אבר דאתקרי ביה צבאו"ת,

וְאִית אַבְר דְּאַתְקְרִי בֵּיה א"ל, וְאִית אַבְר דְּאַתְקְרִי בֵּיה שְׂד"י, וְאִית אַבְר
דְּאַתְקְרִי בֵּיה אַדְנִי, יְהו"ה מִמְנָא עַל קְלָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים כט)
קוֹל יְהו"ה בִּפְתַח, אַהֲיִה עַל הַיּוֹהָ וְהַבֵּל דְּלִבָּא, הַהוּא דְרֹכִיב עַל קְלָא
דִּיהו"ה אִיהוּ עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, סְתִים וְטָמִיר וְלֹא אֲתַגְלִיא, וְאִיהוּ רֹכִיב
וְשִׁלִּיט עַל כָּלָא, אַהֲיִה אַחְזִי עַל עֲלֵת הָעֲלוֹת דְּאִיהוּ הִיָּה (דף קכג ע"א) הוּא
וְיִהִיָּה, וְאִיהוּ הַבֵּל דְּסִלִּיק עַד אֵין סוּף, וּבִיָּה רֹכִיב עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת.
א"ל אַחְזִי עַל אֱלֹהוֹת דְּעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, וְעֲלִיָּה אִמְר אִיּוֹב (איוב ה ח)
אֲנִי אֲדַרְוֶשׁ אֶל א"ל, אֶל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְכַד רֹכִיב עַל א"ל אֲשַׁתְּמוּדְעִין
לִיָּה כָּל אֱלֹהִים, וּמְזַדְּעִין מִנִּיָּה, וְכָל מְלֹאכְיָא דְאַתְקְרִיאוּ בְּהֵאֵי א"ל
כְּגוֹן מִיכָאֵל גְּבַרְיָאֵל, כְּלָהוּ מְזַדְּעִין מֵהֵאֵי א"ל דְּאִיהוּ אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים, וּמֵאֵן דְּקָרָא לֹוֹן בֵּיה, מִיָּד עוֹנִין לִיָּה בְּכָל שְׁעָתָא, וְהָכִי כָּל
מְלֹאכְיָא דְאַתְקְרִיאוּ קְלִין בְּשִׁמָּא דִּיהו"ה, כָּל מֵאֵן דְּקָרָא לֹוֹן בִּיהו"ה
בְּעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת מִיָּד עוֹנִין לִיָּה בְּקִלְיָה, דְּעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת אִיהוּ
חַד בְּכָל שְׁמָהֵן וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָלְהוּ, דְּשְׁנוּיִין בְּשְׁמָהֵן אֵינוֹן וְלֹאוּ בֵּיה,
דְּאִיהוּ בְּכָלְהוּ כְּנִשְׁמָתָא בְּכָל אַבְר וְאַבְר, אִית אַבְר דְּשָׁמַע בֵּיה כְּגוֹן אוֹדִינִין,
וְאִית אַבְר דְּמִסְתַּפֵּל מִנִּיָּה (נ"א ביה) עַל עֲלָמָא, וְאִית אַבְר דְּאַרְח בֵּיה כָּל
רִיחִין וּבוֹסְמִין דְּצִלוֹתִין, וְרִיחִין טְבִין דְּהַבְּלִים דְּנִפְקִין מֵאוּרִייתָא מְפוּמָּא
דְּבַנֵּי נֶשֶׁא, וְדָא רִיחָא דְּחוּטְמָא, וְאִית אַבְר דְּמִלִּיל בֵּיה, וּבְאֵלִין אַבְרִין
אִית שְׁנוּיָא, אַבְל בֵּיה לִית שְׁנוּיָא, וְאִית אַבְר דְּמִמְנָא עַל דְּבוּרָא וְדָא
אַדְנִי, וְאַבְר דְּמִמְנָא עַל מַחְשְׁבָה, וְאַבְרִין אֵלִין כְּלָהוּ בְּסַפִּירִין.
רִישָׁא כְּתָר עֲלִיּוֹן, מוֹחָא חֲכָמָה, בִּינָה לְפָא וּבָה לֵב מְבִין, תְּרִין דְּרוּעִין
חֲסֵד גְּבוּרָה, גּוּפָא עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, תְּרִין שׁוֹקִין נֶצַח וְהוּד,
יְסוּד אָמָה, שְׂכִינְתָּא אוֹת דִּילִיָּה. כְּתָר אַתְקְרִי א"ל עֲלִיּוֹן, קוֹנֵה הַכֹּל,
(חֲכָמָה וּבִינָה) אֱלֹהֵינוּ בִּינָה, וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲכָמָה, וְאִיהוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אַלְהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָא"ל הַגְּדוֹל מְסֻטְרָא דְּגְדוּלָה, וְהַגְּבוּר
מְסֻטְרָא דְּגְבוּרָה, וְהַנּוֹרָא מְסֻטְרָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא.
אַדְהָכִי הָא אֵלִיָּהוּ קָא נְחִית, וְאַמְר רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, שְׁמַעְנָא לְעִילָא
תְּקוּנָא דִּילָךְ בְּשְׁמָהֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְצִלוֹתָא דִּילִיָּה, חֲזוֹר
בְּךָ, דְּאַתְּ צְרִיךְ לְתַקְנָא שְׁמָהֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא יְאוּת, דְּהָא כְּלָהוּ
אֲזִלִּין בְּתַלְתַּת תַּלְתַּת, מְסֻטְרָא דְּרַחֲמֵי אַתְקְרִיאוּ יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה תַּלְתַּת
אַבְהָן, וְאֵינוֹן אֲשֶׁר דְּלָא אִיהוּ שׁוֹרְף, וְאַתְקְרִיאוּ בְּתַלְתַּת שְׁמָהֵן אַהֲיִה אַהֲיִה
אַהֲיִה, וְהֵאֵי אִיהוּ אֲשֶׁר דְּאִיהוּ שׁוֹרְף וְלֹא אָכִיל, וְאִית שְׁמָהֵן דְּאַתְקְרִיאוּ
אַדְנִי אַדְנִי אַדְנִי, וְדָא אֲשֶׁר דְּאִיהוּ שׁוֹרְף וְאָכִיל וְשִׁצִי כְּלָא, הִדָּא הוּא

דְּכַתִּיב (ויקרא ט כד) וְתֹאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים.
 א' אִיהוּ כְּתָר עַל כְּלָהוּ שְׁמָהָן, וְאִיהוּ אֶתְקָרִי א"ל, אהי"ה, אדנ"י,
 אלהי"ם, אלה"י, אלו"ה, אלהינ"ו אי"ה, או"ה, (ורזא דמלה א"ל אלהי"ם
 יהו"ה דבר ויקרא ארץ) (תהלים ג א). י' ביה אֶתְקָרִי י"ה, יה"ו, יהו"ה, יה"י, יהי"ה,
 כְּלָהוּ שְׁמָהָן דְּפִתְחִין בְּהוִי"ת בִּי, עֲקָרָא דְלֵהוֹן בְּחַכְמָה, וְכְלָהוּ שְׁמָהָן
 דְּפִתְחִין בְּא', עֲקָרָא דְלֵהוֹן אִימָא עֲלָאָה, וְכַמָּה דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ
 כְּלִיל מִימִנָּא וּמִשְׁמַאלָא, הָכִי כְּתָר עֲלָאָה כְּלִיל תְּרִין שְׁמָהָן אֲלִין דְּאָבָא
 וְאִימָא, וְאִיהוּ כְּתָר עַל רִישֵׁיהוּ, וְאֲשַׁפְחַנָּא תְּקוּנָא פְּגוּנָא דָא, אהי"ה
 כְּתָר עֲלָאָה, יהו"ה עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אדנ"י שְׁכִינְתָא תְּתָאָה.
 וּמִסְטָרָא דְכְּתָר אֶתְקָרִיאוּ תְּלַת סְפִירָן אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה, חֶסֶד א"ל,
 גְּבוּרָה אֱלֹהִי"ם, עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא יְהו"ה, וְרִזָּא דְמִלָּה א"ל
 אֱלֹהִי"ם יְהו"ה דְּבֵר וַיִּקְרָא אֶרֶץ, נִצַּח וְהוּד צְבָאוֹ"ת, צְדִיק שַׁד"י, מַלְכוּת
 אדנ"י.

וּבְצִלוֹתָא בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה, כָּל הַפּוֹרֵעַ פּוֹרֵעַ בְּכָרוּךְ, וְדָא צְדִיק חַי
 עֲלָמִין, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (מכילים א ב מה) וְהַמְּלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ, אַתָּה
 אַתְּ ה' זְעִירָא, בְּהַ צְרִיף לְנַחְתָּא בְּרַכָּאן, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם דָּא יְהו"ה
 עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אֱלֹהִינ"ו אִימָא עֲלָאָה, וְאֱלֹהִי"ם אֲבוּתִינוּ אָבָא, הָא"ל
 הַגְּדוֹל חֶסֶד, הַגְּבוּר גְּבוּרָה, וְהַנּוֹרָא עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּבִיה אֶתְכְּלִילִין
 מִתְּתָא לְעִילָא וּמִעִילָא לְתַתָּא, כָּל סְפִירָאן בְּעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וּבְגִין (דף
 קכג ע"ב) דָּא צְרִיף לְאַכְלָלָא בִּיהַ תְּתָאִין בְּהַכְרַעָה, וְלְכַתָּר עֲלָאִין בְּזַקִּיפָה.
 א"ל עֲלִיוֹן, גּוּמַל חֶסְדִים טוֹבִים קוּנָה הַפֵּל, וְזוֹכֵר חֶסְדֵי אָבוֹת, דָּא כְּתָר
 עֲלִיוֹן עַל כְּלָהוּ, וּמִבִּיא גּוּאֵל לְבַנֵּי בְּנֵיהֶם דְּאָבָהָן, אֲלִין נִצַּח וְהוּד, לְמַעַן
 שְׁמוּ בְּאַהֲבָה דָּא שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, וְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל תְּלַת
 בְּרַכָּאן קְדָמָאִין, דְּאִינוּן אָבָהָן וּגְבוּרָוֹת וּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְאִיהוּ כְּלִיל תְּלַת
 בְּתָרָאִין בְּעִבּוּדָה, וְאִיהוּ כְּלִיל אֲמַצְעִיּוֹת, לְקִימָא בִּיהַ אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי
 אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אִין אֱלֹהִי"ם (ישעיה מד ו), זְפָאָה אִיהוּ מָאן דִּידַע לְצִלָּאָה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּכָל תְּקוּנָא דִּילִיָּה כְּדָקָא יָאוֹת, וְלְמִשְׁאֵל מְנִיָּה בְּכָל
 דְּרָגָא וְדְרָגָא כְּדָקָא יָאוֹת.

חַבִּיבִין כְּלָהוּ אִינוּן רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּחַכְמָה, וּנְבוּנִין רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן
 בְּבִינָה, וּמְאָרִי גְּמִילוֹת חֶסְדִים דִּיוֹקְנֵיהוֹן רְשִׁימִין בְּחֶסֶד, וּגְבָרִין
 בִּיצְרֵיהוֹן כְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּגְבוּרָה, וּמְאָרִי תוֹרָה כְּלָהוּ רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן
 בְּעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וּנְבִיאִים כְּלָהוּ רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּנִצַּח וְהוּד דְּאִינוּן
 תְּרֵי סְמִכֵי קְשׁוּט, וְצְדִיקִים נְטָרִי בְּרִית כְּלָהוּ רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּצְדִיקָה.

וּמְאִירֵי מַלְכוּתָא פְּלִהוּ רְשִׁימִין בְּמַלְכוּת, וּמְאִירֵי יְחֻדָּא פְּלִהוּ רְשִׁימִין בְּכַתְרָא
עֲלָאָה דְאִיהוּ מַחְשְׁבָהּ, דְתַמְן צְרִיף לְסַלְקָא יְחֻדָּא בְּמַחְשְׁבָהּ סְתִימָא,
וּבְכַלְהוּ תְּקוּנִין אֲלִין צְרִיף לְשַׁבְחָא לְעֵלְתָּ עַל כָּל הָעֲלוֹת, דְאִיהוּ מְלַגְּאוּ
פְּנִשְׁמַתָּא בְּגוּפָא, וּבְגִין דְבְנֵי נְשָׂא רְשִׁימִין בְּאֲלִין דִּיּוֹקְנִין, אָמַר לְמִשְׁהָ
וְאַתָּה תַּחֲזֶה וְגוּמַר.

וְאַתָּה תַּחֲזֶה בְּשַׁעְרָא, אִי אַרְיָךְ, אוֹ קְמוּט, אוֹ עָגוּל, שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ,
אַרְחָא מְתַפְּלַג בֵּיהּ לְכַמְהָ אוּרְחִין, עֲלֵה אַתְמַר (ישעיה מג טז) הַנּוֹתֵן
בֵּינָם דְרָךְ, וְאַרְחִין אַחֲרָנִין דְּמִתְפַּרְשִׁין מִינָהּ, אֵינּוּן נְתִיבִין, הֵדָּא הוּא
דְכָתִיב (שם) וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָהּ, תְּלַתִּין וְתַרְיַן שְׁבִילִין מִתְפַּרְשָׁן מֵהָאִי
אַרְחָא.

אַדְרַכְבִּי הָא אֲלִיָּהוּ אֲתִי לְגַבִּיָּהּ, וְאָמַר לִיָּהּ, וְהָא דִּיּוֹקְנִין אֲלִין צְרִיף לְתַקְנָא
לוֹן בְּאַתְרֵי דְלְהוֹן, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּדָאִי, אָף עַל גַּב דְּבַעְלָמָא
דְּפִירוּדָא, דִּיּוֹקְנִין אִית סְגִיָּאִין דְּאַכְחֲשִׁין עוּבְדָּא דְּבְרָאשִׁית, דְּלָאוּ אֵינּוּן
אוּרְחַ מִישׁוּר, וְאֵינּוּן חֲשׁוּכִין, מְגוּ חֲשׁוּכָא אֲשַׁתְּמוּדַע נְהוּרָא, דִּיּוֹקְנִין
דְּגִנְתָּא דְּאַנְהָרֵן בְּצִיּוּרָא דְּעוּבְדָּא דְּבְרָאשִׁית, מְרַקְמִי בְּכַמְהָ גְּווּנִין נְהִירִין,
וְאֵינּוּן פְּלִהוּ בְּקוּ וּבְמַדְהָ, וְאֲלִין דְּעֲלָמָא דְּפִירוּדָּא אֵינּוּן פְּקַלִּיפִין דְּאַגְוָזָא
לְגַבִּיָּהּ, דְּאֵינּוּן מוּחָא מְלַגְּאוּ, וְעַם כָּל דָּא מְגוּ חֲשׁוּכָא אֲשַׁתְּמוּדַע נְהוּרָא,
וּמְגוּ אֲלִין קְלִיפִין דְּאֵינּוּן דִּיּוֹקְנִין חֲשׁוּכִין, אֲשַׁתְּמוּדַעֵן צִיּוּרִין דְּגִנְתָּא
דְּעֵדֵן דְּלִתְתָּא, דְּאֵינּוּן דִּיּוֹקְנָא דְּמֵאֲנֵי מְשַׁכְּנָא, אָמַר וְדָאִי הָכִי הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ אִיהוּ רַחֲמֵי מְסַטְרָא דְאַרְיָךְ אֲנַפִּין, דְאִיהוּ
א, תְּרִין אֲנַפִּין דִּילִיָּהּ ו' ו', פְּגוּוּנָא דָּא וָאוּ א בִּינִיָּהּ, וְאִיהוּ סְבָא
דְּסָבִין עֲתִיק דְּעֲתִיקִין, וְאִיהוּ (ס"א וְאַתְקִיר) אַרְךְ אֲפִים. שַׁעְרָא קְמִיטָא וְלֹא
שְׁעִיעַ אֲלָא קְמִיט וְחָרִישׁ (נ"א וְחָרִישׁ) אִיהוּ דִּינָא, דָּא רַחֲמֵי וְדָא דִּינָא, דָּא
אַרְיָךְ אֲנַפִּין מְסַטְרָא דו', וְדָא זְעִיר אֲנַפִּין מְסַטְרָא דִּי, שַׁעְרָא לָא קְמִיט
וְלֹא אַרְיָךְ אִיהוּ בִּינוּנִי.

וְאִיהוּ שַׁעְרָא דְאַרְיָךְ אֲנַפִּין פְּגוּוּנָא דְתַקִּיעָהּ, וְקְמִיט וְחָרִישׁ (נ"א
וְאַרְיָךְ) פְּגוּוּנָא דְשְׁבָרִים ו' ו' ו', לָא אַרְיָךְ וְלֹא קְמִיט אִיהוּ פְּגוּוּנָא
דְתַרְוַעָה, שְׁלִשְׁלֹ"ת דְתַרְוִיָּהּ, שַׁעְרָא בְּעַגּוּלָא פְּלִיל פְּלָא, וְאִיהוּ כְּמִין
כִּיפָּה דְרַקִּיעָא דְאַסְחָר פְּלָא.

בְּגוּוּנָא דָּא יְהו"ה דָּא מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, אֲנָשִׁי חִיל שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ,
יְרָאִי אֱלֹהִים שַׁעְרָא חָרִישׁ (נ"א אַרְיָךְ) וְקְמִיט, אֲנָשִׁי אֲמַת שַׁעְרָא
לָא אַרְיָךְ וְלֹא קְמִיט, שְׁלִשְׁלֹ"ת דְכַלְהוּ, שׁוּנְאֵי בְּצַע שַׁעְרָא בְּעַגּוּלָא.
דוֹד שְׁבַעָה מִינֵי דְהֶבֶא הוּא בְּשַׁעְרוֹי, זָהָב יֶרְקֶק, זָהָב אוּפּוּז, זָהָב אוּפִיר,

זָהָב פְּרוּוֹיִם, זָהָב סָגוּר, זָהָב תְּרָשִׁישׁ, זָהָב כְּלִיל כָּל גְּוֹוֹנִים, וְאִיהוּ (דק קכד
 ע"א) זָהָב שְׂבָא, וְהֵאֵי אִיהוּ זָהָב מְזוּקָק שְׂבַעְתִּים, וְהֵכִי אֵינּוֹן שְׂבַעָה מִינֵי
 חוּרוֹ, וְשִׁבַע מִינֵי סוּמָקוּ, כָּל סְפִירָן אֲתַקְרִיאָו שְׂבִיעִיּוֹת מְסֻטְרָא דְצָדִיק,
 עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל כָּל גְּוֹוִינִין, שְׁעָרָא חוּרָא אִיהוּ מְסֻטְרָא
 דִּימִינָא, סוּמָקָא מְסֻטְרָא דְשְׂמָאֲלָא, יְרוּקָא מְסֻטְרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,
 וְכֻלְהוּ שְׂבַעָה שְׂבַעָה, שְׁעָרָא אוּכְמָא מְסֻטְרָא דְשְׂכִינְתָא, דְאֲתַמַּר בָּהּ (שיר
 א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, גְּוֹוִן יְחִידָה (נ"א יְחִידָאִית) דְלָא תְּפִיס בָּהּ גְּוֹוִן כְּלָל,
 מְלַגְּאוּ דִּילָהּ גְּוֹוִן חוּר, וְרוּזָא דְמְלָהּ יֵשֶׁת חֲשָׁף סְתָרוֹ (תהלים יח יב).

שְׁעָרָא סוּמָקָא צְרִיף לְבַעָרָא לִיהּ מְכַל וְכֻל, בְּגִין דְאִיהוּ בִי דִינָא, וְלוּוִיִם
 בְּגִין דְהוּוּ מְסֻטְרָא דְדִינָא, אֲתַמַּר בְּהוֹן (במדבר ח ז) וְהֵעֲבִירוּ תַעֲרַר עַל
 כָּל בְּשָׂרָם, וְאֲתַתָּא בְּגִין דְאִיהֵי מְסֻטְרָא דְשְׂמָאֲלָא, לָא צְרִיף לְאֲתַגְלִיא בָּהּ
 שְׁעָרָא, דְלָא יֵשֶׁתְּמוּדְעִין בָּהּ מְאָרִי דְדִינָא, וְשְׁעָרִין אַחְרָנִין דְכַר נֶשׁ צְרִיף
 לְבַעָרָא לִיהּ תַּחוּת אוּדְנִין, בְּגִין דְלָא יִתְקַרִיבוּ בֵּיהּ מְאָרִי דְדִינִין לְגַבֵּי
 תַרְעִין דְשְׂמַעִין בְּהוֹן צְלוּתִין, (ס"א וְשְׁעָרָא דְאִיהוּ תַּחוּת אוּדְנִין צְרִיף לְבַעָרָא, דְאֲתַקְרִי
 מְאָרִי דְדִינָא לְגַבֵּיכוּ) שְׁעָרָא שְׁעִיעַ עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (במדבר ו ה) גִּדְל פָּרַע שְׁעַר רֵאשׁוּ,
 וְצְרִיף לְגִדְלָא לִיהּ, דְלָא צְרִיף לְאֲכַחְשָׁא סְדוּרָא דְעוּבָדָא דְבְּרֵאשִׁית, אֲבָל
 שְׁעָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא צְרִיף דְלָא יְהֵא לָא אַרְיָה וְלָא קָצַר, וְוִי לִיהּ
 לְמָאן דְשָׁנִי בֵּיהּ סְדָרֵי בְּרֵאשִׁית.

שְׁעָרָא אוּכְמָא, וְעֵינִינִין אוּכְמִין, וְאַנְפוּי אוּכְמִין, וְגוּפִיָּה אוּכְמָא, אִם הוּא
 זְכָאָה אִיהוּ מְסֻטְרָא דְשְׂכִינְתָא, דְאֲתַמַּר בָּהּ שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה,
 דְכָל גְּוֹוִינִין דְסֻטְרָא דְדַכְּוִי הֵכִי אֵינּוֹן פְּגוּוֹנָא דָא, וְאִם הוּא חֵיִיבָא הוּא
 מְסֻטְרָא דְשְׂבַתָא"י, פְּתִיָא אוּכְמָא, מְצַד נוּקְבָא דְקְלִיפָה, דְתַמְן כָּל קְסַמִּין
 דְעוּרְבִין אוּכְמִין וְעוּפִין אוּכְמִין מְסֻטְרָא דְמְסַאָבוּ, דְאִית עֲלֵיהּ פְּמָה
 מְמַנָּן דְאֲתַקְרִיאָו לִילוֹת, דְעֲלֵיהּ אָמַר דוּד (תהלים טו ו) אֵף לִילוֹת יִסְרוּנִי
 כְּלִיּוֹתִי, מְפַחַד בְּלִילוֹת (שיר ג ח).

וְכֻלְהוּ נְחַתִּין תַּחוּת גְּדַפּוּי דְעוּרְבִין, וְאַחְזִי לוֹן בְּתַנוּעָה דְלְהוֹן פְּמָה דִינִין
 דְנְחַתִּין עַל עֲלָמָא, וְאִית אַחְרָנִין דְמְמַנָּן עַל קְלִין דְלְהוֹן, וְצוּוּחִין
 קָלָא בְּתַר קָלָא כְּלָהּ בְּשַׁבְרִים, לְאַחְזָאָה תְּבִירוֹ עַל בְּנֵי נֶשָׂא, וְלִזְמַנִּין
 צוּוּחִין בְּתַלַּת סִימְנִין דְאֵינּוֹן קר"ק, דְאִיהוּ תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה, לְאַחְזָאָה
 דִּינָא רְפִיָא בְּרִישָׁא וּבְסִיפָא, וּבְאֲמַצְעִיתָא תְּבִירָא סְגִי, בְּתַרוּעָה דְחָקָא בְּתַר
 דְחָקָא בְּמַהִירוֹ, וְרוּזָא דְמְלָהּ וּבְחַדְרֵי מְשַׁכְּבָה אֶל תְּקַלְל עֲשִׂיר, פִּי עוּף
 הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל (קהלת י ט), נְחַשׁ רְכִיב עַל קָלָא דְעוּרְבָא אֶל אַחַר,
 בַּת זוגִיָּה קָסַם סַם הַמּוֹת, דְבָהּ אֲשַׁתְּלִים סַמָּא"ל אֶל אַחַר.

רְבוּבַת אִיהִי עַל תְּנוּעֵיךְ דְּגוּפָא דְּעוֹרְב, וְאִיהִי תְנוּעָה דְּכֻלְהוּ, דְּנִפְקַת
לְאַסְטָאָה לְבְנֵי נָשָׁא בְּפִרְשַׁת אֹרְחִין, תְּנוּעָה דִּילָּהּ בְּרִישָׁא
דְּעוֹרְבָא, וּבְזַנְבָא וּבְגוּפָא וּבְגַדְפִּין דְּעוֹרְבָא, נְחַשׁ שְׂרִיָּא בְּקַרְיָאָה וְאִמְרָה
וְקָלָא וְדַבּוּר דְּעוֹרְבָא, וּבְאַלְיָן תְּנוּעֵיךְ שְׂרִיָּין כָּל הוּלְךְ עַל גַּחוּן וְכָל הוּלְךְ
עַל אַרְבַּע מְסֻטָּרָא דְּמִסְאָבוּ.

וּמָנָא יִדְעִין פּוּלֵי הָאֵי, בְּגִין דְּסִמְא"ל וְנַחֲשׁ מִמֶּנּוּן עַל חוּבִין דְּבְנֵי נָשָׁא,
דְּאַתְדַּנּוּ מְסֻטָּרָא דְּשִׁמְאֵלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְכַד בַּר נֶשׁ עֵבִיד חוּבִין,
כְּפּוּם הֵהוּא בַר נֶשׁ הָכִי סְלִיק חוּבִיָּה לְאַתְרֵךְ דְּאַתְגְּזֵר נְשִׁמְתִּיָּה, וְלֹא זִז
מִתְמָן הֵהוּא חוּבָא עַד דְּאַתְפְּרַע מֵהֵהוּא בַר נֶשׁ, וְאִם בַּר נֶשׁ אִיהוּ נְשִׁמְתִּיָּה
בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, אִם חָאב, חוּבִיָּה מְטִי עַד סְפִירָן, וְעוֹנֶשָׁא אִיהוּ סְגִי כְּפּוּם
דְּרַגְיָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא וְכִי חוּבָא אִיהוּ בְּבַר נֶשׁ דְּתַלְיָא נְשִׁמְתִּיָּה מֵהֵהוּא
אַתְרֵךְ, וְכִי אֵית לִיָּה חוּבִין, וְהָא כְּתִיב (משלי יב כא) לֹא יֵאָנֶה לְצַדִּיק כָּל
אָוֶן, אָמַר לִיָּה אֵין, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה נט ב) כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ
מִבְּדִילִים בִּינֵיכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם, מְאִי מִבְּדִילִים, אֶלָּא דְּסְלִיק הֵהוּא
נְשִׁמְתָא דְּאַצִּילוֹתָא מִנִּיָּה וְאַתְפְּרַשׁ מִנִּיָּה. (דף קכד ע"ב) וְרִזָּא דְּמִלָּה, וְיֵאמַר
אֱלֹהִי"ם יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוּם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה
וְגוּמַר (בראשית א ו) אֶסְתַּלַּק נְשִׁמְתִּיָּה מִנִּיָּה וְאַשְׁתָּאֵר גּוּפָא יְבִשָׁא, מָאן גּוּפָא
הָכָא, דָּא נְשִׁמְתָא דְּכְרִסְיָא יִקְרָא (ג"א דקב"ה יהו"ה) דְּאַשְׁתָּאֵרַת יְבִשָׁה, בְּגִין
דְּאַסְתַּלַּקַת מִנִּיָּה נְשִׁמְתָא בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, דְּהָאֵי נְשִׁמְתָא אִיהִי גּוּפָא
לְנְשִׁמְתָא עֲלָאָה, וְאִי בְּעֵי דְּתַחְזוֹר לְגַבִּי הֵהוּא נְשִׁמְתָא, לִית לָּהּ רֶשׁוּ
לְאַחְזָרָא לְגַבִּיָּה, עַד דְּהֵהוּא חוּבָא אַתְעַבְרַת מִנִּיָּה, וְרִזָּא דְּמִלָּה שׁוּבוּ אֵלַי
וְאַשׁוּבָה אֵלֵיכֶם (מלאכי ג ז).

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, אָבָא אֲלִין תְּנוּעֵיךְ דְּעוֹרְבָא מְאִי
לְאַשְׁתַּמוּדַע בְּהוּ בַר נֶשׁ בְּגִין דִּיחְזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, אָמַר לִיָּה בְּרִי וְדָאֵי
אָסִיר לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּן לְעַמָּא קְדִישָׁא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (במדבר כג כג) כִּי לֹא
נְחַשׁ בִּיעֶקֶב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל, אָבָל אִם יִזְדַּמֶּן לְבַר נֶשׁ לְפּוּם שְׁעָתָא
וְיַדַע בְּהוּן, יִסְתַּפְּל בְּהוּן בְּגִין דִּיחְזוֹר מִחוּבּוּי בְּתִיּוּבְתָא, וְהָאֵי לְבַר נֶשׁ
דְּכָל (ג"א דלא) עוֹבְדוּי פְּיַעֲקֵב וּכְיִשְׂרָאֵל, דְּבַר נֶשׁ דִּיעֵבִיד עֵבְדֵי דִיעֶקֶב
דְּאַתְמַר בִּיָּה (בראשית כה כג) וַיַּעֲקֵב אִישׁ תָּם, מַה כְּתִיב בִּיָּה (ירמיה י טז) לֹא כָּאֵלָּהּ
חִלַּק יַעֲקֹב.

דְּמִסְטָרָא דִיעֶקֶב וְיִשְׂרָאֵל בְּעָא בְּלַעַם חִיִּיבָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּנַחֲשׁוּי
וּבְקִסְמוּי, וְלֹא אֲשַׁפַּח אַתְרֵךְ לְאַעְלָא לְגַבִּיָּה, וּבְגִין דָּא אָמַר כִּי

לא נחש ביַעקב ולא קסם בישראל. אַמַר ליה רבי אַלְעָזָר, וְהָא בְּלָבָן פְּתִיב (בראשית ל כז) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלגלך, אם פן אמאי אערב ביה, אַמַר בְּרִי הֵכָא רְזָא עֲלָאָה, דְּלִזְמִינִין שׁוֹשְׁנָה אֲשַׁתְּפַחַת בֵּין קוֹצִים, וְהֵכָא רְזָא דְגִלְגּוּלָא, אַמַר ליה יַדְעָנָא, וְעַם כָּל דָּא בְּרִי, אַף עַל גַּב דְּאִתְמַר פִּי לֹא נִחַש בַּיַּעֲקֹב וְלֹא קִסַּם בְּיִשְׂרָאֵל, בַּר נֶשׁ צְרִיךְ לְמַנְדַּע כְּלָא וְאִפִּילוּ חֲרָשִׁין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת (דברים יח ט), אַבְל אַתָּה לְמַד לְהִבִּין וּלְהוֹרֹת.

וּבְגִין דָּא תְּנוּעִין דְּעוֹרְבָא, אִית תְּנוּעָה דְּסַלִּיק בְּרַבִּי"ע, וְאַחְזִי דְּחוּבָא דִּילְיָה תְּלִיא לְעִילָא בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי, וְאִית תְּנוּעָה דְּנַחִית לָהּ בְּתַבִּי"ר בְּשַׁבְּרִים, וְאַחְזִי דְּחוּבָא דִּילְיָה נַחִית לְתַתָּא בְּעֵלְמָא דִּין, לְמַהוּי לִיה תְּבִירוּ בְּגִינְיָה, וְכָל אֲלִין סִימְנִין אִיהִי אַחְזִי בְּאַרְחָא, כְּגוּוֹנָא דְּעַמְלַק דְּאִמַר בְּגִינְיָה (שם כה יח) אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדִרְךָ, דְּסֻטְרִין אַחְרָנִין אִינוּן כְּלַסְטִים דְּנַפְקִין בְּאַרְחִין, וּבְגִין דָּא עוֹרְבִין חִילָא דְּלַהוּן בְּאוֹרְחִין.

וְאִינוּן דְּמִזְלָהוּן תְּלִיא בְּשַׁבְּת"י, אִינוּן עֲצִיבִין, וְאִינוּן דְּיַחְקִין רַגְלֵי שְׂכִינְתָא בְּגִלּוּתָא, דְּבִזְמַנָּא דְּאֲלִין אֲתַפְּשֻׁטוּ בְּעֵלְמָא, אֲתַמַר בְּרַגְלֵי שְׂכִינְתָא וַיֵּאסוּף רַגְלָיו אֶל הַמַּטֶּה (בראשית מט לג), אֲתַכְנִישַׁת לְגַבִּי זְרַעִיָּה דִּיעַקֵב מַטֶּה שְׁלָמָה, וּבְגִין דָּא וַיִּשְׁפּוּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַד עֵין יַעֲקֹב (דברים לג כח), דְּלֹא זָזַת שְׂכִינְתָא מִינֵיהּוּ בְּגִלּוּתָא, בְּגִין דְּלִית בְּהוּ פְּסוּלָא, וְשַׁבְּתָא"י אִית לִיה תְּרִין בְּתִין, חַד שְׁפַל רֵאשׁ, וְתַנְיִנָא בֵּית הַסֵּהר, דְּאִסִּירֵי מְלַכָּא אִסִּירִין תַּמָּן בְּגִלּוּתָא, וְאִינוּן דְּיַחְקִין שְׂכִינְתָא וַיִּשְׂרָאֵל (ג"א שְׁתָּא לְיִשְׂרָאֵל) בְּגִלּוּתָא, וּבְשַׁפַּל רֵאשׁ יִשְׂרָאֵל אִינוּן שְׁפַלִּין לְתַתָּא, וּמַהֲאֵי כְּכָא יִיתֵי כְּפִנָא וְעַנְיּוּתָא לְיִשְׂרָאֵל, וּמֵאן דְּבַעֵי לְאַסְתְּמָרָא מִנֵּיהּ, צְרִיךְ לְשַׁנּוּיֵי שְׁמִיָּה וּלְשַׁנּוּיֵי אֲתַרִּיָּה וּלְשַׁנּוּיֵי עוּבְדוּי, וְדָא אִיהוּ שְׁנׁוּי מְקוּם שְׁנׁוּי הַשֵּׁם וְשְׁנׁוּי מַעֲשָׂה, וְהָא אוּקְמוּהוּ הֵן כָּל אֵלָה יַפְעַל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עַם גָּבַר (איוב לג כט).

שְׁעָרָא חוּרָא וְעִינוּי חוּרִין וְאַנְפוּי חוּרִין וְגוּפָא חוּרָא, אִי אִית בֵּיה עוּבְדִין טְבִין דָּא אִיהוּ מְסֻטְרָא דִּימִינָא, מְסֻטְרָא דְּרַחִימוּ דְּאִיהוּ אֲהַבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ עַל פְּן מְשַׁכְּתִיךָ חֲסֵד (ירמיה לא ב). שְׁעָרָא חוּרָא וְעִינוּי חוּרִין וְאַנְפִין חוּרִין וְגוּפָא חוּרָא, דְּלִית בֵּיה גְּמִילוּת חֲסָדִים בְּרַחִימוּ דְּאֲהַבָּה, הָאֵי הוּא רַמְאֵי מְסֻטְרָא דְּלָבָן הָאֲרַמִּי, אֲסַתְּמַר מִנֵּיהּ, בְּהַרְת לְבָנָה הִיא, וְלִילִי"ת הִיא בְּהַרְת לְבָנָה אוּכְמָא סוּמְקָא יְרוּקָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ויקרא יג ד) וְאִם בְּהַרְת לְבָנָה הִיא בְּעוֹר בְּשׂוֹר וְעַמּוּק אִין מְרַאֲהוּ מִן הָעוֹר, בְּהַרְת שְׁחוּרָה וּשְׁפָלָה אִינְנָה מִן הָעוֹר וְהִיא כְּהָה, תְּרִין (דף קכח)

ע"א) גוֹנוֹן תְּנַיִינִין אֵינוֹן יִרְקַק אוֹ אֲדַמָּדִים, כִּלְהוֹ מִתְּהַפְּכִין עֵינוֹי בְּכַעֲסָא לְחוּרוֹי וְאוֹכְמוֹ וְסוּמְקוֹ וִירוֹקָא, וְכָל דָּא בְּמַאי אֲשַׁתְּמוּדַע, דְּלִית בֵּר נֶשׁ דְּלָא אֲתַכְּלִילֵן בֵּיה אֲלִין אַרְבַּע גּוֹנוֹן, אֲלָא הֵהוּא גּוֹנוֹן דְּשָׁלִיט עַל כִּלְהוֹ אַחְרָנִין, בֵּיה אֲתַקְרִי, וּבֵיה אֲשַׁתְּמוּדַע לְאֲתַקְרִי חוּרוֹ אוֹ אוֹכְסֵי אוֹ סוּמְקֵי אוֹ יְרוֹק, וְאֲלִין אַרְבַּע גּוֹנוֹן בִּישִׁין אֵינוֹן אַרְבַּע קְלִיפִין דְּאַגּוּזָא, תְּהוּ וּבְהוּ וְחֲשָׁן וְתַהוּם, וְאֲלִין אֵינוֹן (דְּבֵרִים ח טו) נַחֲשׁ שָׂרְף וְעַקְרָב וְצַמָּאוֹן, נַחֲשׁ גּוֹנוֹן חוּרוֹ בְּהֵרֵת לְבִנְהָ, שָׂרְף וְעַקְרָב, אֲדַמָּדִים שָׂרְף, אוֹ יִרְקַק עַקְרָב, וְצַמָּאוֹן שְׁחוּרָה, אֲלִין אֵינוֹן אַרְבַּע גּוֹנוֹן דְּאִשָּׁא דְּגִיהָנָם.

וְאֲתַתָּא בִישָׁא מִתְּמָן קָא אֲתִיא, עֲלֵה אֲתַמַּר (ויקרא יד מה) וְנִתְּן אֶת הַפִּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו בְּעֵנִיּוֹתָא, דְּלָא אֲשַׁתְּאַר בְּבֵיתָא, וּבְגִין דָּא חֲכָמוֹת נְשִׁים כְּנִתְּהוּ בֵיתָהּ, וְאוֹלֵת בִּידֵיהָ תְּהַרְסֵנוּ (משלי יד א), אֲלִין אֵינוֹן אַרְבַּע גּוֹנוֹן דְּאִשָּׁא דְּגִיהָנָם, דְּמִסְתַּלְקִי בְּעֵינֵין בְּאַנְפִּין בְּשַׁעֲרָא, וּמֵאֵן אֲתַר מִסְתַּלְקִי, מְמַרָה אוֹכְמָא דְטַחוּל, וּמְמַרָה סוּמְקָא דְכָבֵד, וּמְמַרָה יְרוֹקָא דְמַרָה, וּמְמַרָה חוּרוֹרָא דְרִיאַה, אֲלִין אֵינוֹן אַרְבַּע גּוֹנוֹן חֲשׂוֹכִין דְּמִלְאַכֵי חַבְלָה, וְכִלְהוֹ כְּלִילֵן בְּלִילִי"ת סַם הַמּוֹת, מְאֲדִי"ם אִיהוּ בְּמַרָה אֲדוּמָה לְמִשְׁפָּךְ דְּמָא, וְאִיהוּ מִפֶּת חֶרֶב וְהַרְג וְאַבְדָן.

וְהָבִי שְׂכִינְתָא אֲשַׁתְּמוּדַעַת בְּאַרְבַּע גּוֹנוֹן שְׁפִירִין נְהִירִין, גּוֹנוֹן חוּרוֹ מִסְטָרָא דְחֶסֶד, סוּמְקֵי מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, יְרוֹק מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אוֹכְסֵי מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, דְּאֲתַמַּר בֵּה (משלי א ח) שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ, וְאֲתַמַּר בֵּה (שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנִאֲוָה, אִימָא תִתְּאַה נְטִילַת גּוֹנוֹן מְאִימָא עֲלָאָה, שׁוֹקָא יְמִינָא נְטִיל גּוֹנוֹן מְדִרוּעָא יְמִינָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בְּיַמִּינִי נְצַח, שׁוֹקָא שְׁמָאֲלָא נְטִיל גּוֹנוֹן מְדִרוּעָא שְׁמָאֲלָא, אוֹת בְּרִית נְטִיל גּוֹנוֹן מְגוּפָא, עִמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא נְטִיל חֲכָמָה, אֲדָם דְרִכִּיב עַל כִּלְא, עֲלֵה אֲתַמַּר (קהלת ח א) חֲכָמַת אֲדָם תֵּאִיר פָּנָיו, וְעֲלִיָה אֲתַמַּר (תהלים קד כד) יְהו"ה כָּלָם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, כְּתָר עֲלָאָה אִיהוּ סְתִים לָא אֲשַׁתְּמוּדַע בֵּיה גּוֹנוֹן כִּלְלֵי לְעִילָא, וּבְעִמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא אֲחִזִי כֵל גּוֹנוֹן.

הָא הֲכָא רְזָא דְשַׁעֲרָא, דְּבֵיה אֲשַׁתְּמוּדַעָן אֲנָשֵי חִיל בְּגוֹנוֹן חוּרוֹ, יִרְאִי אֱלֹהִי"ם בְּגוֹנוֹן סוּמְקֵי, אֲנָשֵי אֵמֶת בְּגוֹנוֹן יְרוֹק, שׁוֹנְאֵי כְּצַע בְּגוֹנוֹן אוֹכְסֵי, אַרְבַּע אֲתוּון מִתְּלַבְּשִׁין בְּאַרְבַּע גּוֹנוֹן אֲלִין, י' בְּגוֹנוֹן חוּרוֹ, ה' בְּגוֹנוֹן סוּמְקֵי, ו' בְּגוֹנוֹן יְרוֹק, ה' בְּגוֹנוֹן אוֹכְסֵי, הָאֵי שְׁמָא אִיהוּ דְרִקִים גּוֹנוֹן בְּכָל אֲתַר, וְאִיהוּ דְצִייר שְׁרֵטוּטִין בְּמִצְחָא, כְּגוֹנָא דָּא יְהו"ה, וְאֵינוֹן אַרְבַּע רְשִׁימִין דְשְׁרֵטוּטִין, דְּאֵינוֹן עֵמֶק רוּם וְעֵמֶק תַּחַת וְעֵמֶק מְזַרְח וְעֵמֶק

מַעֲרַב, שְׁרֵטוּטִין זְעִירִין דְּקָרִיצִין דְּעִינא מִסְטָרָא דָּאֵת י', שְׁרֵטוּטִין בְּאוּרְכָּא
בְּפוּתִיא בְּגַבְהָא מִסְטָרָא דְתַלְתַּת אַתּוּן דְּאִינוּן הו"ה, פְּלֵהוּן אֲשַׁתְּמוּדְעִין
בְּשַׁעוֹר קוּמָה דְּבַר נֶשׁ, בְּאוּרְכָּא מִסְטָרָא דְאַרְיָה קוּמָה, דְּאִינוּן אַנְשֵׁי חֵיל,
בְּפוּתִיא קָצֵר קוּמָה וּרְחֵבָא דְקוּמָה, וְאִינוּן יֵרָאֵי אֱלֹהִי"ם, בְּגַבְהָא גְבַה
קוּמָה וְאִינוּן אַנְשֵׁי אַמַּת, זְעִירִין בְּעַגּוּלָא שׁוֹנְאֵי בְּצַע מִסְטָרָא דָּאֵת י',
וְדוּד מִסְטָרָא דָּאֵת י' אֲתַמַּר בֵּיהּ (שְׁמוּאֵל א יז יד) וְדוּד הוּא הַקָּטָן, וְאַלִּין אִינוּן
שׁוֹנְאֵי בְּצַע, שְׁרֵטוּטִין אֲלִין בְּאַרְחַ מִישַׁר, פְּשֵׁרְטוּטִין דְּגִט פְּטוּרִין דְּצָרִיף
שְׁרֵטוּטִי, אוּ אֲלִין דְּמַחֲיִבָּא אוּרִייתָא, וְעַל אֲלִין שְׁרֵטוּטִין אֲתַמַּר (תְּהִלִּים כ"ה
כ) כָּל אַרְחֹת יְהו"ה חֶסֶד וְאֶמֶת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדוּתוֹ.

שְׁרֵטוּטִין בְּאַרְיֵכוֹ מִסְטָרָא דְרַבִּי"ע פְּגוּוּנָא דְתַקִּיעָה, וְאַלִּין אִינוּן אַרְיֵכִין
דְּקוּמָה מִסְטָרָא דִימִינָא, אַרְךְ אַפִּים, אַרְיֵכִין פְּקֵלָא בְּצִלוֹתִין
בְּאוּרִייתָא, אַרְיֵכִין פְּרוּגְזָא, אַרְיֵכִין בְּשַׁעֲרָא בְּעֵינִין בְּאַנְפִּין בְּחוּטְמָא
בְּשַׁפוּן בְּדִיקְנָא בְּגוּפָא בְּדְרוּעִין בְּרַגְלִין בְּאַצְבָּעֵן (דף קכ"ה ע"ב) רְשִׁימוֹ דְלֵהוּן
חֲנוּר, וּוִי לֹוּן לְאַלִּין דְּמַכְחִישִׁין דִּיּוֹקְנֵיהוּן לְעֵילָא, פְּאֵלוֹ מַכְחִישִׁין סְדְרֵי
בְּרַאשִׁית, וּכְאֵלוֹ מְמַעֲטִין אֵת הַדְּמוּת, דְּאִיהוּ שִׁיעוֹר קוּמָה דְלְעֵילָא, דְּאַלִּין
דְּשְׁרֵטוּטֵיהוּן אַרְיֵכִין, וְקוּמָה דְלֵהוּן וְאַבְרִים דְלֵהוּן, צְרִיכִין לְמַהוּי מְאַרִי
דְּחֶסֶד, אַרְיֵכִין דְּרוּגְזָא, מְאַרִי דְרַחֲמִימוֹ, הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה מא ח) זֶרַע
אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי.

שְׁרֵטוּטִין בְּרַחֲבָא, פְּגוּוּנָא דְשִׁבְרִים, תְּנוּעָה דְלֵהוּן תְּבִי"ר, וְאִינוּן רַחֲבִים
וְקָצֵרִים דְּקוּמָה, וְאַנְפִּין רַחֲבִין וְקָצֵרִין, וְעֵינֵי רַחֲבִים, וְחוּטְמוֹי
רַחֲבִים, וְשַׁפוּן רַחֲבִים, אֲלִין אִינוּן יֵרָאֵי אֱלֹהִי"ם, מְאַרִי דִירָאָה מִסְטָרָא
דִּיצְחָק, וּוִי לְמָאן דְּאַכְחִישׁ קוּמַתִּיהּ בְּעוֹבְדִין בִּישִׁין, דִּירִית נִשְׁמַתָּא בִישָׁא
דְרַכִּיב עַל דִּיּוֹקְנֵיהּ, דְּאַכְחִישׁ פְּמִלְיָא לְעֵילָא. שְׁרֵטוּטִין גְּבוּהִין, וְאַנְפִּין
גְּבוּהִין, וְעֵינֵי גְּבוּהִין, וְחוּטְמָא וְשַׁפוּן גְּבוּהִין, וְגוּפָא גְּבוּהִי, אֲלִין אִינוּן
מְאַרִי דְקִשׁוּט זֶרַע אַמַּת, מֵהֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (מִיכָה ז כ) תִּתֵּן אַמַּת לִיעֶקֶב.
וְאַלִּין אִינוּן אַדְנִי"י, א' אַרְיָה אַנְפִּין וְעֵלִיהּ שְׂרִיא י', ד' רַחֲבָא דְאַנְפִּין
וְעֵלִיהּ שְׂרִיא ה', נ' גְּבוּהָ דְאַנְפִּין וְעֵלִיהּ שְׂרִיא ו', י' רַחֲבָא דְאַנְפִּין
וְעֵלִיהּ שְׂרִיא ה', שְׁרֵטוּטִין זְעִירִין מִסְטָרָא דְתְרוּעָה בְּעַגּוּלָא בְּדִיקְנָא דָּאֵת
י', שׁוֹנְאֵי בְּצַע, מִסְטָרָא דְדוּד דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שְׁמוּאֵל א יז יד) וְדוּד הוּא הַקָּטָן,
וְאִינוּן עֵינֵין זְעִירִין שְׁפִירִין בְּעַגּוּלָא, אַנְפִּין זְעִירִין בְּעַגּוּלָא שְׁפִירִין,
חֻטְמָא זְעִירָא פּוּמָא זְעִירָא גּוּפָא דִילִיהּ זְעִירָא, שְׁפִיר בְּכֵלָא, וְעֵלִיהּ
שְׂרִיא ה'.

שְׁרֵטוּטִין גְּבוּהִין מִסְטָרָא דְתְרוּעָה, שְׁלִשְׁלָא"ה דְתַקִּיעָה וְשִׁבְרִים, דָּא

סְלִיק קָלָא בְתַרוּעָה, וְדָא תַבַּר לָהּ בְּשַׁבְרִים, וְדָא בִּינוּנֵי בְקָלִיָּה, שְׁלִשְׁלָאָה
דְּתַקִּיעָה וּשְׁבָרִים, לָא אַרְיָךְ וְלָא קָצַר, מָאן דְּאִיהוּ בְּדִיוקְנָא דָּאת יו"ד
אִיהוּ קוּל דְּמָמָה דְקָה, וְדָא מְדָה לְכָל אַבְרִין דְּאַנְפִּין לְעִילָא, מִתְתָּא
לְעִילָא, אִיהוּ מְדָה לְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה מְעַשֵּׂר סְפִירָאן, וּבָה סְלִיקַת פֶּל
סְפִירָה לְעֵשֶׂרֶת אֲלָפִים רַבֵּי רַבּוּת, ו' שְׁעוּרֵיהּ בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה שֵׁשֶׁת
אֲלָפִים רַבֵּי רַבּוּת, ה' ה' אֵינוֹן מֵהֶלֶךְ בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה ה' אֲלָפִים
רַבֵּי רַבּוּת, מְעִילָא לְתַתָּא, וּמִתְתָּא לְעִילָא.

שְׂרַטוּטִין עֵקִימִין דְּלָאו אֵינוֹן רְשִׁימִין בְּאַרְח מִיִּשְׂר, אַנוֹן רְשִׁימִין דְּנַחֲשׁ
עֵקֶלְתוֹן, דְּשְׂרַטוּטִין פְּשִׁלְשָׁלָאָה פְּגוּוֹנָא דָּא VV MM (אֵינוֹן)
מֵהֶלֶךְ דְּנוּנִין דִּמְא), (נ"א מֵהֶלֶךְ דְּלָחוֹן כְּנוּנִין בִּמְא), דְּאֵינוֹן פְּגוּוֹנָא דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים
דְּמִתְרַבִּין בִּמְא, וְאֵינוֹן רוּזָא דְתַרוּעָה, $\text{\$}$ וּשְׁלִשְׁלָת וְהָכִי מֵהֶלֶךְ דְּנוּנִיא
פְּגוּוֹנָא דְתַרוּעָה, וְאֵינוֹן דְּרַג"א לְתַתָּא, שְׁלִשְׁלָת לְעִילָא, פְּגוּוֹנָא דְקְדוּשָׁה
הָכִי אֵינוֹן רְשִׁימִין מְסַטְרָא דְמְסַאָבו, דְּהָכִי אוּקְמוּהּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין (קֹהֶלֶת
ד' ז' ז' לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים).

שְׂרַטוּטִין אֵינוֹן פְּגוּוֹנָא דְלוּלָב, דְּאִתְמַר בֵּיהּ נִפְרָצוּ עֲלִיו פְּסוּל, הָכִי
שְׂרַטוּטִין דְּאִית בְּהוּ פְּרִידוּ וּפְרִיצוּ, דָּא אַחְזִי בְּגִלְגוּלָא דִילִיָּה
קָדָם דְּאִתֵּיא לְעִלְמָא, דְּהוּהּ מְקַצֵּץ בְּנִטְיַעוֹת וְעֵבִיד פְּרוּדָא בְּאִילָנָא דְחַיִּי,
בְּאַתְר דְּאִתְגְּזַרְת נִשְׁמַתִּיהּ, וּבְמֵאֵי אֲשַׁתְּמוּדַע, אֲלָא שְׂרַטוּטִין דְּאֵינוֹן אַרְיָכִין
פְּגוּוֹנָא דָּא - (נ"א) לִית בְּהוּ פְּסַק שְׁלָמִין אֵינוֹן, הָאֵי בַר נֶשׁ לָא אַכְחִישׁ
דִּיוקְנֵיהּ, וְלָא עֵבֵד פְּרוּדָא בְּאִילָנָא דְחַיִּי.

וְאִם אִית בְּהוּ פְּסַק פְּגוּוֹנָא דָּא - (נ"א) הָאֵי בַר נֶשׁ אַכְחִישׁ דִּיוקְנֵיהּ,
וְעֵבֵד פְּגָם וּמּוּם, וּבְהֵהוּא פְּגָם שְׂרִיא מּוּם, פְּפּוּם מּוּם דְּסִיְהָרָא,
פְּרִיץ אִיהוּ, מִצַּח אֲשֵׁה זוּנָה (יִרְמִיָּה ג' א'), שְׂרִיא בֵּיהּ פְּרִיצוּ בְּמַצְחוּ, מֵהֵהוּא
אֲתַר אִיהוּ פְּגִים, וְצָרִיךְ לְכַסְפָּא מַצְחוּ דְּלָא יִתְגַּלִּי עֲרִיתִיהּ לְמֵאִרֵי דְדִינָא,
וְאִם חֲזוּר בְּתִיּוּבְתָא, יְהֵא פְּגִימוּ דִילִיָּה נַחִית לְתַתָּא, לְקַבֵּל בְּהָ עֲנָשָׁא, וְאִם
לָאו אִיהוּ חֲזוּר בְּתִיּוּבְתָא, מְסַתְּלַקַת לְעִילָא לְתַבְעָא לִיָּה דִינָא בְּעִלְמָא
דְּאִתִּי, בְּהֵהוּא אֲתַר דְּפְּגִים, עֲלִיָּה אִתְמַר (שְׁמוֹת כ"א טו) מְעַם מְזַבְּחֵי תַקְחֲנוּ
לְמוֹת, וְלָא לְמַגְנָא אֲמַרוּ קְדַמְאִין, בְּמִקּוּם שְׂאֲמַרוּ לְהָאֲרִיךְ אֵינוֹן רְשִׁאי
לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינוֹן רְשִׁאי לְהָאֲרִיךְ, דְּלָא יַכְחִישׁ דִּיוקְנֵיהּ וְיַעֲבִיד (ד' ק"ב
א"ו) פְּרִיצוּ בְּדִיוקְנָא דְלְעִילָא.

בְּאוֹרֵיִתָּא דְלְעִילָא מָאן דְּרָשִׁים וְצִייר אֲלִין שְׂרַטוּטִין, אִיהוּ אֲמוּן מוּפְלָא
וּמְכוּסָה, מָאן דְּאִסְתַּכַּל בְּשְׁפוּלֵי מְשַׁכְּנָא, אֲשַׁתְּמוּדַע בְּאֲלִין
רְשִׁימִין וְצִיּוּרִין, דְּאִתְמַר בְּהוּן (תְּהִלִּים קל"ט טו) רְקַמְתִּי בְּתַחֲתִיּוֹת אֲרָץ, צִיּוּרָא

דְּאַרְבַּע שְׁרֻטוּטִין אֵלִין, אֵינּוּן אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם, בְּכֻלְהוּ אַרְבַּע רְשִׁימִין,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א' א) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם, וְדָא מִיכָא"ל
שׁוּר הַחֹסֶד לִימִינָא, וּפְנֵי שׁוּר מֵהַשְּׂמָאל לְאַרְבַּעַתָּן, דָּא גְבַרְיָא"ל שׁוּר
הַגְּבוּרָה, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן דָּא נּוּרְיָא"ל (ג"א אורי"א"ל) שׁוּר שְׁלוֹם עֲמוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא, וְדַמּוּת פְּנִיָּהם פְּנֵי אָדָם, רְפָא"ל שׁוּר שְׁכִינְתָא, דְּתַמָּן פְּאָר,
דְּאַתְמַר בֵּיה (יחזקאל כד יז) פְּאָרָה חֲבוּשׁ עָלֶיךָ.

מָאן דְּלָא אֶתְחַזִּיין שְׁרֻטוּטִין בֵּיה, לִית לִיה דְּיוֹקְנָא כָּלֵל לְעֵילָא, זְכוּתִיה
נְחִית לְתַתָּא, עָלִיה אֶתְמַר (תהלים סט כט) יִמְחוּ מִסְפָּר חַיִּים, אֶלָּא אַם
תָּב בְּתִיּוּבְתָא, דְּדָא אֶשְׁתַּפַּח דְּלִית לִיה בְּמָה דִּיִּתִי בְּגִלְגּוּלָא, מָאן
דְּשְׁרֻטוּטִין דִּילִיה רְכִיבִין פְּגוּוּנָא דָּא // (ג"א א"א) דָּא אַחְזִי דְקָא אֶתִּיא
בְּגִלְגּוּלָא חָדָא, וְאַם תְּרִין שְׁרֻטוּטִין מוּרְפְּכִין פְּגוּוּנָא דָּא (ג"א =), אַחְזִי
תְּרִין גְּלִגּוּלִין, וְאַם תֵּלַת שְׁרֻטוּטִין בְּמַצְחִיה מוּרְפְּכִין, הָא אֲשֻׁלִּים (אויב לג
כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר, וְאַם לִית לִיה שְׁרֻטוּטִין
בְּמַצְחִיה, וְאִית שְׁרֻטוּטִין עַל קְרִיצִין דְּעֵינִין, דָּא אַחְזִי עַל אַרְבַּעָה לָא
אַשִׁיבֵנוּ (עמוס ב א).

שְׁרֻטוּטִין אֵינּוּן בְּאַתְוּוֹן דְּאֵינּוּן יְהו"ה, צִיּוּרִין בְּנִקּוּדֵין דְּאֵינּוּן יו"ד ה"י
וּא"ו ה"י, וְצִיּוּרִין אֵינּוּן בְּעֵינֵין בְּאֻדְנִין בְּאַנְפִּין בְּנוֹקְבִין
דְּחוּטְמָא בְּפוּמָא, קַמ"ץ שְׁרֻטוּט וְצִיּוּר, שְׁרֻטוּט לְעֵילָא וְנִקּוּדָה לְתַתָּא,
דָּא אַחְזִי עַל גְּלִגּוּלָא קְדַמָּא, דְּקָא נְחִית לְתַתָּא.

נִצּוּץ אִיהוּ חִיָּה תְּחֻת רְקִיעַ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א כב) וְדַמּוּת עַל רֹאשֵׁי
הַחִיָּה רְקִיעַ, רְקִיעַ וְדָאֵי עַל רִישָׁא דְחִיָּה, אִיהוּ קַמ"ץ, נִצּוּץ חִיָּה,
רְקִיעַ לְעֵילָא מִינָה, נִצּוּץ אִיהוּ י' סָלִיק בְּאַת ו' דְּאִיהוּ רְקִיעַ, שְׂוִת זְמַנִּין
עֶשֶׂר וְאַתְעֵבִידַת ס, וּבֵיה (תהלים קמה יד) סוּמָן יְהו"ה לְכָל הַנוֹפְלִים, וְחִיָּה אִיהוּ
סַמָּן (ג"א אִיהוּ י' סַמּוּן) לְרְקִיעַ.

רְקִיעַ עִם נִצּוּץ אִיהוּ גְּלִגּוּל, רְקִיעַ בְּלָא נִצּוּץ אִיהוּ גְּלִגּוּל, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ
גְּלִגּוּל הוּא שְׁחוּזָר בְּעוּלָם, דְּאַחְזִיר לְעֵלְמָא, וְדָא פְּתַח, וְלָא אִית
לִיה הֶרְפָּכָה בְּגִלְגּוּל, דְּלִית לִיה חִיָּה דְרְכִיב עָלָה, וְדָא שְׂרַבִּיט הַפְּכָב,
דְּאַתְמַר בֵּיה (במדבר כד יז) דְּרָךְ פְּכָב מִיַּעֲקֹב, דְּרָךְ בֵּין שְׁתֵּי חִיּוֹת דְּאֵינּוּן צִר"י,
וְאַתְעֵבִיד וְיִצְרָר, וּבְהוּן קָא אֶתִּיא בְּתִרִין גְּלִגּוּלִין, וְדָא אָדָם דִּיצִירָה,
דְּקַמ"ץ אִיהוּ אָדָם דְּבִרְיָא, וְכַד אֶתָּא בְּתֵלַת גְּלִגּוּלִין דְּאֵינּוּן סְגוּ"ל,
אַתְעֵבִיד שְׁלִשְׁל"ת מְשׁוּלָשׁ בְּהוּן, וְדָא אָדָם דְּעֵשִׂיה.

וְהָכִי אִיהוּ שְׂרַבִּיט דְּכַכְב, כַּד אִיהוּ עוֹבֵר בֵּין שְׁתֵּי אוֹפְנִים דְּאֵינּוּן שְׁב"א,
אַתְעֵבִיד שׁוּר"ק, דְּרַג"א, וְאֵינּוּן שְׁלִשְׁל"ת לְעֵילָא, בְּסְגוּ"ל,

בְּסִגְלוֹתָא, דְּרִגָא לְתַתָּא בְּשׁוּרָק, שְׁבָא צְרָי, חֲלָם פִּד אֶסְתִּילִיק
בְּצָרָי אֲתַעְבִּיד סִגְלוֹתָא, חֲרָק דְנַחְתָּא בְּצָרָי אֲתַעְבִּיד סִגְלוֹל, וְכַד
עָאֵל בְּשָׁבָא אֲתַעְבִּיד שְׂרָק, וְכֻלָּא נִקְדָּה חֲדָא, חֲלָם אִיהוּ לְעִילָא
בְּסִגְלוֹתָא, חֲרָק אִיהוּ לְתַתָּא בְּסִגְלוֹל, שׁוּרָק אִיהוּ בְּאַמְצָעִיתָא פְּגוּוֹנָא
דָּא ו, הֵן כָּל אֵלֵה יִפְעַל אֵל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר (איוב לב ט).

אַחְזִי גִלְגוּלָא קְדַמָּא יהו"ה, אַחְזִי גִלְגוּלָא תְּנִינָא יהו"ה (ב"א וי"ה
וי"ה), אַחְזִי גִלְגוּלָא תְּלִיתָא יהו וו הו, (ב"א אַתְנָלִיא וְאַחְזִי גִלְגוּלָא קְדַמָּא
יהו"ה גִלְגוּלָא תְּנִינָא תֵּלֵת י' י'), הֲרַפְּבָה דְכֻלְּהוּ תֵּלֵת אַדְנָי, וְרָזָא דָא י' י' י',
חֲלָם חֲרָק שׁוּרָק, תֵּלֵת יוּדִיין, אָמוֹן מוּפְלָא אָמוֹן נִסְתָּר אָמוֹן מְכוּסָה,
דְּאַתְרִמִּיזוּ בְּהַאי שְׁמָא יו"ד ה"י וּא"ו ה"י, אָמוֹן מוּפְלָא דְאַשְׁתְּמוּדַע
בְּכֻלְּהוּ, חֵד שְׂרִיא בְּנַפְשׁ הַזְכָּרוֹן, וְתְנִינָא בְּנַפְשׁ הַמַּחֲשָׁבָה, וְתִלְיִתָּא בְּנַפְשׁ
הַמְצוּיִיר, דְּאִינוּן תֵּלֵת מוּחִין י' י' י', רִיחָטָא (דף קכו ע"ב) דְּסַחֲרִי לֹון פְּגוּוֹנָא
דָּא אִיהִי קְרַקְפָּתָא דְתַפְלִין, שְׂרֻטוּטִין פְּגוּוֹנָא דָּא יְהו"ה, יהו"ה בְּהוֹן
מְלֹךְ הָא הָכָא שְׂרֻטוּטִין דְּמַצְחָא. עֵינִין, בְּהוֹן וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם,
אַנְשֵׁי חֵיל בְּגוּוֹן חוּר יִרְאִי אֱלֹהִים בְּגוּוֹן סוּמָק, אַנְשֵׁי אָמֶת בְּגוּוֹן יְרוּק,
שׁוֹנְאֵי בְּצַע בְּבַת עֵין דְּאִיהִי אוּכְמָא, וְדָא רָזָא דְשַׁבַּת, שׁ תֵּלֵת עֲנִפֵי תֵּלֵת
גְּוּוֹנִין דְּעִינָא, בִּ"ת דְּשַׁבַּת דָּא בַת עֵין, וְעֵלְיִיהוּ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת לֹא טז) וְשְׁמֵרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבַּת וּגְוַמַּר, וְהָא אוּקְמוּהוּ דְּאִינוּן תְּרִין שַׁבְּתוֹת, אִימָא
עֲלָאָה בְּתֵלֵת דְּרִגִין, וְאִימָא תַּתָּאָה בְּתֵלֵת דְּרִגִין, עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא כָּלִיל
שֵׁית סְטְרִין דְּאִינוּן שֵׁית דְּרִגִין, עֵינִין דְּמִסְתַּפְלִין בְּאַרְח מִיִּשְׁר בְּחוּוּרוּ,
אַלִין אִינוּן עֵינִין דְּרַחֲמִימוּ, וּבְהוֹן שְׁכִינְתָּא אִיהִי יָפָה כָּלְבָנָה דְּלִית בָּהּ
פְּגִימוּ, דְּאַתְמַר בָּהּ (שִׁיר א טו) הֲנֹף יָפָה רַעֲיִתִי הֲנֹף יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים.

וְאִית עֵינִין דְּהֵוּא חוּיא אִיהוּ כְּרוּף בְּהוֹן, נַחֲשׁ הַקְּדַמוּנִי, וְלֹאוּ מִסְתַּפְלִין
בְּאַרְח מִיִּשְׁר, בְּכָל מָה דְּאַסְתַּפֵּל אֲתַלְטִיא. עִינָא אִיהוּ פְּגִלְגֵל, גְּוּוֹן
חוּר פְּגוּוֹנָא דִּימָא דְּאַסְחַר כָּל עֲלָמָא, וְתְנִינָא פְּגוּוֹנָא דְּאַרְעָא, תְּלִיתָאָה
פְּגוּוֹנָא דְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, נִקְוּדָה זְעִירָא דְּבַת עֵין אִיהִי פְּגוּוֹנָא דְּצִיּוֹן,
דְּאִיהִי נִקְוּדָה דְּעֲלָמָא דְּמִתְמָן הוֹשַׁתָּת עֲלָמָא.

וְאִית בְּר נֶשׁ דְּגוּוֹן דִּילִיָּה תְּכִלַּת דְּאִיהוּ דוּמָה לְרַקִּיעַ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
מְאַרִי מִתְנִיתִין תְּכִלַּת דוּמָה לַיִם, וַיִּם דוּמָה לְרַקִּיעַ, וְרַקִּיעַ דוּמָה
לְכַסָּא הַכְּבוֹד. וְתֵלֵת גְּוּוֹנִין אִינוּן בְּעִינָא חוּר אוּכְמָ תְּכִלַּת, לְקַבֵּל אֵשׁ
דְּלֹאוּ אִיהוּ שׁוּרָף, וְאֵשׁ דְּאִיהוּ שׁוּרָף וְלֹא אָכִיל, תְּלִיתָאָה דְּאִיהוּ תְּכִלַּת
לְקַבֵּל אֵשׁ דְּאִיהוּ שׁוּרָף וְאָכִיל, רְבִיעָאָה לְבַת אֵשׁ וְדָא שְׁכִינְתָּא בַת עֵין,
וְעֲלָה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת ג ב) וַיִּרָא מִלְּאַךְ יְהו"ה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה דָּא

בת עין, וירא והנה הסנה בוער באש דא גוון דעל פת עין דאיהו גוון תניינא, והסנה איננו אפל גוון תליתאה, ויאמר משה אסרה נא ואראה וגומר (שם א) גוון חוור דשרגא עלאה, ובתלת גוונין אלין אתאחדת (ג"א אתחברת) פת עין דאיהי שכינתא.

ובהון סלקא בתלת צלותין קדם יהו"ה, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת דא בת עין שכינתא דסלקא בתלת אבהן דתקיננו תלת צלותין, ובגין דא זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת העולה בימינא דאיהו אש דלא שורף, דתמן חכמה דאיהו מבוועא דמיא, דאתמר ביה הרוצה להחפים ידרים, דתשש חילא דאשא, דאיהו גוון חוור דשרגא דלא יהא שורף, ונקודה דילה קמ"ץ, דאתמר ביה וקמן הפהן (ויקרא ה יב), וכהנא איהו לימינא, קמ"ץ נקודה דאת י' מסטרא דימינא לא אתחייב נקודה אחרא.

היא העולה גוון תנינא דאתאחיד בצלותא דמנחה, ביה סלקא ברפא לגבי שמאלא דתמן ה' עלאה, ובה הרוצה להעשיר יצפין, ובגין דאתתא מתמן, אמרו מארי מתניתין אוקירו נשייכו פי היכי דתתעתרון, בגין דמצפון אינון, (איוב לו כב) ומצפון זהב יאתה, ונקודה דאיהו מחייבא לאת ה' מסטרא דשמאלא שב"א, ועליה אתמר (ישעיה סו טז) פי בא"ש יהו"ה נשפט, על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר (ויקרא ו ב) דא גוון תכלת, דאיהו אחיד בצלותא דערבית, וביה סלקא שכינתא לגבי עמודא דאמצעיתא, וצלותא דערבית לקבל אמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה, ובגין דא תכלת דומה לרקיע, דאתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים, דאפריש מחלוקת בין ימינא ושמאלא, ונקודה דרקיע חל"ם, ומאן רקיע דא ו' דאיהו כגוונא דא רקיע, וההוא ניצוץ חל"ם עליה, והאי נקודה איהי מחייבת לאת ו', ורזא דנקודה יהוה, ורזא דמלה רק באבותיך חש"ק יהו"ה, (דברים י טו) פי בי חש"ק ואפלטוהו (תהלים צד יד), פ"י ב"י רזא דשמא דארבעין ותריין, פ"י ב"י ירבו ימיה וגומר (משלי ט יא).

ואית מאן דאיהו מפרש אלין (דף קכו ע"א) תלת גוונין ברקיעא, דאינון חוור ואוכם ותכלת, חד חוור לעילא מן שרגא, וחד תכלת לתתא, אוכם באמצעיתא אפריש בתרוייהו, ולא אשתמודעו בקדרותא דיליה, ורזא דא מארי מתניתין אוקמוהו כגוונא דא, מאימתי קורין את שמע בשחרית, פדי שיפיר בין תכלת ללבן, מיד דאתעבר קדרותא דשמיא, דאתמר בה (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות, מיד נהיר שמיא ואשתמודע איהו בין תכלת ללבן, ואשתמודע הכא תכלת מסטרא דשמאלא, לבן

מִסְטָרָא דִּימִינָא, עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אַחִיד בְּתַרוּיְיהוּ, וּבִיהַ קוֹרִין קְרִיאַת
שְׁמַע בְּשַׁחְרִית, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא בַת עֵין.

וְהָכִי קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבִית צְרִיכִין לַיִיחָדָא לָהּ בְּעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא,
כְּמָה דְתַקִּינוּ מְאָרִי מְתַנִּיתִין, לְקִרּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בְּפַכְכְּבִים דְּאִינוּן
בִּינוּנִים (בְּנוּיִים), דְּהָכִי אוּקְמוּהוּ, לֹא מִן הַפַּכְכְּבִים הַנִּרְאִים בַּיּוֹם, וְלֹא מִן
הַפַּכְכְּבִים הַנִּרְאִים בַּלַּיְלָהּ, אֲלֵא מִן הַבִּינוּנִים, דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא, הָא הָכָא תַּלְת גְּוֹוִין בְּשַׁרְגָא, שְׂכִינְתָא נִר דְאַתְאַחַדַת
בְּהוּן, (מְשַׁלִּי ו' כג) כִּי נִר מְצוּה וְתוֹרָה אוּר, אוּר דָּא אוּרִייתָא דְבַכְתָּב, דְּאִיהִי
נְשִׁמַת אָדָם, דְנִהִירַת עַל נִר, עַל תְּרוּיְיהוּ אַתְמֵר, (בְּרֵאשִׁית א טז) אַתְּ הַמְּאוּר
הַגְּדוֹל לְמַמְשַׁלַת הַיּוֹם, וְאַתְּ הַמְּאוּר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַת הַלַּיְלָה.

גְּוֹון חוֹר בִּיהַ א"ל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים וּמְתַנְהַג בְּחַסִידוֹת, גְּוֹון
תְּכַלַת כְּרִסְיָא דְדִין, דְּאִינוּן אִימָא עֲלָאָה אִימָא תַתָּאָה, אַהִי"ה אַדְנִי",
מְלֶךְ דְאַחִיד בְּתַרוּיְיהוּ יְהו"ה יְהו"ה, עֲלִיהַ אַתְמֵר (מְשַׁלִּי ל' ד) מַה שְׁמוּ וּמַה
שְׁם בְּנוּ כִּי תִדַע, וְאִינוּן חֲכָמָה וְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, מִסְטָרָא דְדִין אֲמֵר
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲנִי אֲמִית (דְּבָרִים ל"ב ט), וּמִסְטָרָא דְכְרִסְיָא דְרַחֲמֵי אֲמֵר
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאַחִיהַ, וּבְגִין דָּא תַלְמִידֵי חֲכָמִים פִּד הוּוּ מִסְתַּפְּלִין
בְּגוֹון תְּכַלַת דְעִינָא הוּוּ מְעַנִּישִׁין בִּיהַ, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מְתַנִּיתִין,
בְּכָל מְקוֹם שְׁנַתְנוּ חֲכָמִים עֵינֵיהֶם אוּ מִיתָה אוּ עוֹנֵי.

דְּבַגְוֹון חוֹר מְתַלְבֵּשׁ א"ל מִן מִיכָא"ל שֶׁר הַחֲסֵד, וְתַחֲוִתִיהַ נַחֲשׁ, וּפּוֹרֶץ
גְּדַר יִשְׁכְּנוּ נַחֲשׁ, בְּגוֹון סוּמַק אַתְלַבֵּשׁ גְּבִרְיָא"ל שֶׁר הַגְּבוּרָה,
וְתַחֲוִתִיהַ שֶׁרָף, בְּגוֹון יְרוּק אַתְלַבֵּשׁ אוּרִיָא"ל נוּרִיָא"ל שֶׁר שְׁלוֹם, וְתַחֲוִתִיהַ
עַקְרָב, בְּגוֹון אוּכַם אַתְלַבֵּשׁ רַפָּא"ל שֶׁר דְשְׂכִינְתָא, וְתַחֲוִתִיהַ צְמָאוּן.

וּבְכָל אַתְר דְהוּוּ מִסְתַּפְּלִין בְּגוֹון חוֹר הוּוּ מְחִי, וּבְזַמְנָא דְאַסְתַּלַק יְהו"ה
מִכְרִסְיָא דְדִין וּמִכְרִסְיָא דְרַחֲמֵי, לִית תַּמָּן עוֹנֵשָׁא וְלֹא אַגְרָא, וּבְגִין
דְיְהו"ה אַסְתַּלַק בְּמִזְלָא קוּדְשָׁא עֲלָאָה דְאִיהוּ פִתְר עֲלָאָה, בְּהַהוּא זְמַנָּא
בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לָאוּ בְזַכוּתָא תְלִיא מְלַתָּא, אֲלֵא בְּמִזְלָא תְלִיא מְלַתָּא,
וּבְהַהוּא זְמַנָּא הַפַל תְּלוּי בְּמִזְל וְאַפִּילוּ סַפֵּר תוֹרָה בְּהִיכַל, מַה דְהוּוּ קְרוֹב
יְהו"ה לְכָל קוֹרְאִיו, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְמֵר בִּיהַ (קַהֲלַת ז' כד) רַחוּק מַה שְׁהִיָּה,
וְעַמֵּק עַמֵּק מִי יִמְצְאוּנֵי, לִית מָאן דְאַשִּׁיג לִיהַ אֲלֵא בְּחֲכָמָה וּבְבִינָה, וּבְגִין
דָּא כַד אַסְתַּלַק לְהַהוּא אַתְר לָא מְשִׁיגִין לִיהַ בְּכָל סַפִּירָן, אֲלֵא בְּחֲכָמָה
וּבְבִינָה, דְאִינוּן י"ם י' חֲכָמָה מ' בִּינָה, וּבְגִין דָּא רַחוּק מַה שְׁהִיָּה, וְעַמֵּק
עַמֵּק מ"י יִמְצְאוּנֵי, וְרָזָא דְמְלָה (מַלְכִים א' ה ט) קְרוֹבִים אֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ.
וְכַד אַסְתַּפַּל דּוּד בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא, וְחָזָא דְאַסְתַּלַק לְאִי"ן בְּגַלוּתָא בְּתַרָּאָה,

אָמַר עֲלֵיהוּ (תהלים קכד א) אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יבֵּא עֲזָרִי, אֵי"ן א' פֶּתַר עֲלָאָה י' חֲכָמָה ו' בִּינָה, חָזָא דְלֵא הוּוּ מְשִׁיגִין לֵיהּ, אֲלֵא בְתֻלַת עֲלוּתִין דְּתַקִּינוּ אַבְהֵן, דְּאֲתַקְרִיאוּ הָרִי יְהו"ה, אָמַר עֲלֵיהוּ אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יבֵּא עֲזָרִי, עֲזָרִי מֵעַם יְהו"ה, דָּא מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים, וְכַסָּא דִּין אֶסְתַּלַּק מִתַּמָּן, וְדָא יְהו"ה דְּאִיהוּ מְלַגְאוּ דְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (ד"ה א כט) לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, בַּעֲשֵׁר סְפִירָן שִׁבַּח לֵיהּ דְּוֹד, בְּגִין דְּאִיהוּ לְגוּ מְפֻלְהוּ, וְאִיהוּ מְלַכְר דְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה, וְאִיהוּ בֵּין כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה, לָא אֲשַׁתַּנִּי בְּכָל אֲתַר.

אִית עֵינִין מִפְּמָה גְּוֹנִין, כְּגוֹן אַרְגָּמָן רְגָמָן, ר' רְפָא"ל, ג' גְּבִרְיָא"ל, מ' מִיכָא"ל, ו' נֹרִיא"ל, וְרִזָּא דְמִלָּה מְרַפְכוּ אַרְגָּמָן (שיר ה ו), א' אֹר דְּנִהִיר בְּאֵלִין אַרְבַּע גְּוֹנִין, א' אֹר פְּנִיא"ל, וְבִגִּין דָּא אֲתַקְרִי שַׁר הַפְּנִים, וְאִיהוּ רִזְיָא"ל וְאִיהוּ אֹרִיא"ל, דְּהַכִּי סְלִיק לְחַשְׁבֵּן רִזְיָא"ל, וְאִיהוּ סְלִיק לְחַשְׁבֵּן רַמ"ח פְּקוּדֵין דְּאֹרִייתָא, כְּחַשְׁבֵּן אַבְרָהָם, וְדָא מְלֵאךְ הַחֹסֵד, דְּמִתַּמָּן, אֹרִייתָא אֲתִייהִיבַת, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים לג ב) מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לָמוֹ, וְאִיהוּ מְמוֹנָה עַל רִזִּי אֹרִייתָא, וְהוּא גְּלִי עֲמִיקְתָּא וּמְסַתְרָתָא, יַדַּע מָה בְּחַשׁוּכָא, בְּגִין דְּחַשְׁףֵי אִיהוּ לְבוּשָׁא דְאֹר, וְבִיהּ אֵל"י דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות טו ב) זֶה אֵל"י וְאֲנֹהוּ, אֹר הוּא רִזִּי, וְכָל מָאן דִּידַע בְּהוּ עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (דניאל ד ו) וְכָל רִזִּי לָא אָנִיס לָךְ, וְאִיהוּ נְהִיר בְּגוֹן חוּר דְּעִינָא, וְאִיהוּ נֹרִיא"ל נֹר דְּלִיק מְסַטְרָא דְשְׂמָאֲלָא, דְּתַמָּן רִי"ו גְּבוּרָה, וּמִתַּמָּן פְּקוּדֵין דְּלֵא תַעֲשֶׂה, פְּרַסְיָא דְרַחֲמֵי לִימִינָא פְּרַסְיָא דְּדִינָא לְשְׂמָאֲלָא, עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא כְּלִיל תְּרוּיְהוּ וְבִיהּ יְהו"ה, דְּכַפַּל שְׂמִיָּה תְּרִין זְמַנִּין יְהו"ה יְהו"ה, וּמִשָּׁה דְאֲתַאֲחִיד בֵּיהּ כְּפַל שְׂמִיָּה מִשָּׁה מִשָּׁה, וְבִגִּין דָּא וְאֲדַעַף בִּישׁ"ם (שמות לג יז) בְּתִרִין שְׂמָהָן.

עֵינִין מְרַקְמָן נְקִידִין בְּנְקוּדֵין חוּרִין, כְּגוֹן נְקוּדֵין דְּעַל לֹוֹל"א, אֶסְתַּמַּר מִנִּיהּ רַמְאֵי אִיהוּ, וּמְאֵי דְאִיהוּ בְּנְקוּדֵין סוּמְקִין אוֹשִׁיד דְמָא אִיהוּ, בְּנְקוּדֵין יְרוּקִין כְּעֶסֶן אִיהוּ מְסַטְרָא דְמָרָה, בְּנְקוּדֵין אוּכְמִין גְּזֻלָן אִיהוּ גֻנַב, כָּל בִּישׁוּן דְּעֲלָמָא אִית בֵּיהּ, עֵינִין עֲמִיקִין אִית בְּהוּן עוּמְק טוֹב וְעוּמְק רַע, הָאִי לָא יַדַּע בְּרַשׁ לְבִיָּהּ, לְבִיָּהּ עֲמוּק עֲמוּק מִי יִמְצָאָנוּ, אִם הוּא עוּמְק טוֹב לָא יִכִּיל בְּרַשׁ לְמַנְדַּע חֲכָמְתִּיהּ, וְאִם הוּא עִם הָאָרְץ כְּמָה עֲמוּקִין מְחַשְׁבֵּתִין דִּילִיָּהּ בִּישׁוּן, הָאִי אִיהוּ קְבַר פְּתוּחַ, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים ה ט) קְבַר פְּתוּחַ גְּרוֹנָם וְכו', לְשׁוֹנָם עֲמַל וְאוֹן, אֶסְתַּמַּר מְעִינָא דָּא, בְּכָל מָה דְאֶסְתַּפַּל אֶתְלֻטִיא, אִיהוּ מְסַתְּפַל לְתַתָּא לְמַחְשָׁב כָּל מְחַשְׁבִּין בִּישׁוּן, לִית סוּפָא לְרַשִּׁיעוּתִיהּ.

עיינין גבֿהנין בהפּוֹכָא, עֲלִייהוּ אַתְמַר (יחזקאל א יח) וּגְבִיהֵן וּגְבִיהֵן לָהֶם וְיִרְאֶה לָהֶם, וּגְבוּתָם מִלְאוֹת עֵינַיִם וְגוּמַר, כִּמְהָ דְעֵינַיִן עֲמִיקִין אֵינוֹן דִּינָא וּמוֹתָא, הֵכִי עֵינַיִן גְּבִהֵן אֵינוֹן חִי וְרַחֲמֵי, וְאִית עֵינַיִן גְּבִהֵן מִסְטָרָא דֵההוּא דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות טו א) כִּי גָאָה גָאָה, סוּס וּרְכִבּוּ רַמָּה בַּיָּם, וְאִית מְנַהוּן דַּאֲתַחֲזִיין גְּבִיהַּ (ג"א דַּאֲיַחֲזִיין עַל גְּבִי) רוּחָא, וְאַחֲרֵינֵן דַּאֲתַקְרִיאוּ גְּבוּתָם בְּאֻרֵייתָא, וְכִלְהוּ אֵית לֹון עֲקָרָא לְעִילָא, וּבְגִין דָּא וּגְבִיהֵן וּגְבִיהֵן לָהֶם וְיִרְאֶה לָהֶם, מִסְטָרָא דֵההוּא דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (קהלת ה ז) כִּי גְבִיהַּ מַעַל גְּבִיהַּ שְׁמַר, וְדָא מְרַפְכָּה לְעִילָא מִן מְרַפְכָּה, וּגְבִיהֵם עֲלִיהֶם, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה כב א) מִשָּׂא גִיא חֲזִיוֹן מַה לָּךְ אֵיפָה כִּי עָלִית כְּלָךְ לַגְּבוּת, וְאֵלִין אֵינוֹן דְּרַכְבִּין עַל מְרַפְכוֹת.

וְעוּד וּגְבִיהֵן אֵלִין אֵינוֹן אוֹפְנִים, דַּאֵינוֹן כְּגוּוֹנָא דַּאֲתוּוֹן, וּגְבִיהֵן לָהֶם אֵלִין אֵינוֹן שְׂרָפִים דַּאֵינוֹן לְקַבֵּל טַעֲמֵי דְלְעִילָא, כְּתָרִין עַל אַתוּוֹן, וּגְבוּתָם מִלְאוֹת עֵינַיִם אֵלִין נְקוּדִין, דַּאֲתוּוֹן מִלְאוֹת עֵינַיִם מְנַיִיהוּ, כִּמְהָ דַּאֲתַמַּר (זכריה ד ט) עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ, מֵאֵי לְאַרְבַּעַתָּם, אֵלִין תְּלַת חִיוּוֹן, אֵינוֹן דַּאֲתַקְרִיאוּ בְּשֵׁמָא דִּיהוָה, תְּלַת זְמַנִּין כְּגוּוֹנָא דָּא יְהוָה יְהוָה יְהוָה, אֵלִין אֵינוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל סִטְרָא לְכָל חִיָּה, וּגְבוּתָם מִלְאוֹת עֵינַיִם כְּגוּוֹנָא דָּא הָא הֵכָא שְׁבַעִים וְתָרִין עֵינַיִן דַּאֵינוֹן לְקַבֵּל שְׁבַעִים סְנֵהֲדָרִין, וּמִשָּׂה וְאַהֲרֹן עַל גְּבִיהוֹן, אֵלִין אֵינוֹן וּגְבִיהֵן וּגְבִיהֵן לָהֶם. (דף קכח ע"א) כְּגוּוֹנָא דָּא הָא הֵכָא חֲמִשׁ וְאַרְבַּעִין עֵינַיִן כְּחֻשְׁבַּן אָדָם וְאֵינוֹן יְהוָה הו"י וְהו"י. וְעוּד וּגְבִיהֵן דָּא שְׁכִינְתָא דַּאֵיהִי עַל גְּבִי חִיוּוֹן וּמִשְׁרִיין כְּלָהוּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קג ט) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּגְבִיהֵן לָהֶם דָּא עֲמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא, דְּשְׁכִינְתָא אֵיהִי עַל גְּבִי אוֹפְנִים, וְעֲמוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא דַּאֵיהִי כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן עַל גְּבִי חִיוּוֹן, דַּאֵיהִי כְּלִיל לֹון מִטְטְרוּוֹן, וְדָא אֵיהִי כִּי גְבִיהַּ מַעַל גְּבִיהַּ שְׁמַר וּגְבוּתָם עֲלִיהֶם (קהלת ה ז) אֵלִין אֵינוֹן אַבָּא וְאֵימָא, כְּתָרָא עַל רַאשֵׁהוֹן, דַּאֵינוֹן עַל גְּבִי שְׂרָפִים דְּתַלְיִין מְכַרְסִיא.

וְעוּד וּגְבִיהֵן דָּא אֵימָא עֲלָאָה, דַּאֵיהִי עַל גְּבִי סְפִירָן דַּאֵינוֹן תְּחוּתָהּ, דְּמִינָה כְּלָ אַתוּוֹן, וּגְבִיהֵן לָהֶם דָּא חֲכָמָה, דְּמִתְמַן נְקוּדִין, וְיִרְאֶה לָהֶם דָּא כְּתָרָא דְתַמָּן טַעֲמֵי, וּגְבוּתָם מִלְאוֹת עֵינַיִם, אֵינוֹן אֹר צַח אֹר מְצוּחָצַח אֹר קְדָמוֹן, וְכִמְהָ נְהוּרִין דְּתַלְיִין מְנַיִיהוּ דְנְהַרִין מְלָגָאוּ, כְּנִשְׁמַתָּא כְּגוּפָא.

וְעוּד וּגְבִיהֵן אֵלִין אֵינוֹן שְׁבַעִה גְּלָדִי עֵינָא, דַּאֵינוֹן דָּא עַל גִּבְּ דָּא כְּגִלְדִי כְּצָלִים, וּגְבִיהֵן לָהֶם דָּא עֵינָא דַּאֵיהִי כְּלִיל כְּלָ גְּוֹוִינֵן, וּגְבוּתָם מִלְאוֹת

עֵינִים אֵלַיִן פְּנֵי עֵינָא וְעַפְעַפֵּי וְכְרוּבֵי עֵינָא, דְּאַרְבַּע גְּוֹוִינִין אֵית בְּעֵינָא
 לְקַבֵּל אַרְבַּע אַנְפִּין דְּכָל חֵיָה, וְתַרְיִן פְּנֵי עֵינָא דְּאֵינוּן עַפְעַפִּים, וְתַרֵּי
 פְּרוּבֵי עֵינָא, אֵינוּן לְקַבֵּל אַרְבַּע גְּדַפִּין דְּכָל חֵיָה, וּבְאֵלִין אַרְבַּע גְּוֹוִינִין
 דְּעֵינָא נְהַרִין אַרְבַּע אַתּוּן יְהוּ"ה, וּבְאַרְבַּע פְּנֵי עֵינָא נְהִיר אַדְנִי, דָּא
 אִיהוּ כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שְׁמַר, וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם (שם) אֵלִין אֵינוּן יְהוּ"ה
 אַהִי"ה אָבָא וְאִמָּא.

וְעוּד עֵינִין גְּבוּהִין מְסֻטָּא דִּימִינָא, וְעֵינִין עֲמִיקִין מְסֻטָּא דְּשְׁמַאלָא,
 דָּא עָנוּ וְדָא בֵּישָׁן, מְסֻטָּא אַחְרָא דָּא גַס רוּחַ וְדָא עַז פְּנִים, פְּרוּבֵי
 עֵינָא וְעַפְעַפֵּי עֵינָא עֲלֵיהוּ אַתְמַר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַפְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים
 לְמַעַלָּה, סוּכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַפְּפֹרֶת, דָּא פְּפוּרְתָא דְּעֵינָא, תִּלְת גְּוֹוִינִין
 דְּעֵינָא אֵינוּן אַהִי"ה יְהוּ"ה אַדְנִי, כְּלָל וּפְרָט וְכָלְל, וְאֵינוּן יְחוּדָא בְּרַכָּה
 קְדוּשָׁה, וְסִימָן יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ (תהלים כ ט) דְּהַכִּי סְלִיק חֲשַׁבְּן תִּלְת
 שְׁמָהֶן אֵלִין פְּחוּשְׁפִין יב"ק, אַהִי"ה פְּתַר עֲלָאָה, יְהוּ"ה עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא,
 אַדְנִי שְׁכִינְתָא תַּתָּאָה, אַדְנִי כְּלָל (ג"א יְהוּ"ה), אַהִי"ה פְּרָט, יְהוּ"ה (ג"א
 אַדְנִי) וְכָלְל.

וְעוּד עֵינָא פְּגוּוּנָא דְּגוּפָא, תְּרִין פְּרוּבִין דִּילֵיהּ פְּגוּוּנָא דְּתְרִין שׁוֹקִין, תְּרִין
 עַפְעַפֵּי עֵינָא לְקַבֵּל תְּרִין דְּרוּעִין, אֵלִין מְסַפְכִין וְאֵלִין פְּרַחִין, וְאֵית
 פְּרוּבֵי עֵינָא רְבַרְבִין וְעֵינָא זְעִירָא וְאֵית פְּרוּבֵי עֵינָא זְעִירִין וְעֵינָא רְבַרְבָּא,
 פְּגִין דָּא אָמַר לְאַהֲרֹן וּלְבַשׁ הַפֶּהֶן מְדוּ בַד (ויקרא ו ג), וְאִוְקְמוּהוּ מְאֲרֵי
 מִתְנִיתִין, מְאֵי מְדוּ פְּמַדְתּוּ, הַכִּי צְרִיכִין לְבוּשֵׁי עֵינָא דְּאֵינוּן פְּרוּבֵי עֵינָא,
 דְּאֵינוּן דּוּ פְּרַצוּפִין פְּתַנּוּת עוּר, דִּיהוּן פְּמַדָּה דְּעֵינָא.

וּבְגִין דָּא (דברים כה יג) לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּבֵיתְךָ אֶבֶן וְאֶבֶן אֵיפָה וְאֵיפָה גְדוּלָּה
 וְקִטְנָה, דְּגוּדְלָא אִיהוּ מְדָה לְעֵינִין לְחוּטְמָא לְשַׁפּוּן לְאוּדְנִין לְפוּמָא,
 הַאי אִיהוּ מְדָה דְּכֻלָּא, וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (שמות כו ב) מְדָה אַחַת לְכָל
 הִירִיעוֹת, וְעַל פְּנֵי עֵינָא אַתְמַר (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֹאכֵיו רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּיו
 אֵשׁ לוֹהֵט, אֵלִין אֵינוּן גְּוֹוִי עֵינָא, וְלְקַבֵּל תְּרִין פְּנֵי עֵינָא אֵינוּן תְּרִין
 שַׁפּוּן דְּפְתַחִין וְסַגְרִין, וְלְקַבֵּלֵיהוּ תְּרִין פְּנֵי רִיאָה, וְעֵינָא לְקַבֵּל לְפָא
 דְּאִיהוּ אֵשׁ לוֹהֵט, וּבְכַנְפֵי רִיאָה רוּחָא דְּנָשִׁיב בְּהוּן, עֲלֵיהוּ אַתְמַר עוֹשֶׂה
 מְלֹאכֵיו רוּחוֹת.

וְכַרְ אַבְרָ וְאַבְרָ בְּרָא לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַדָּה בְּמִשְׁקָל, וְאִם תְּשַׁכַּח
 עֵינִין חַד זְעִיר וְחַד רְבַרְבָּא, לֹאוּ אִיהוּ דָּא בְּמִשְׁקָל וּבְמַדָּה, שְׁקָרָן
 אִיהוּ, אַסְתַּמַּר מִינֵיהּ, אוּ אִם עֵינִין רְבַרְבִין וּפוּמָא זְעִירָא, וְחוּטְמָא אַרִיכָא
 וְאַנְפִין זְעִירִין, (ג"א עֲקִימִין) דְּלֹא אֲזֵלִין פְּלַהוּן בְּמַדָּה, עֵינִין וְחוּטְמָא וְאַנְפִין

ופומא, עולן איהו דא, ובגין דא לא תעשו עול במשפט במדה וגומר (ויקרא יט לה). במדה דא מדה דשיעור קומה. (דף קכח ע"ב) דכל מאן דלא איהו בעל מדות, אכחיש שעור קומה דלעילא, ולא אתנטיל מתמן, דעשר ספירן דלעילא פלהו אזלין במדה מסטרא דאת י', ובמשקל מסטרא דאת ו', תרי מאזני השקל אינון ה' ה', מדה אחת.

הא חזי י' איהו רישא, ואיהו מדה דעיינין דאודנין דאנפין דתרין נוקבין דחוטמא, מדה דפומא, שקל הקדש דא ו', שקל דגופא, פנפי השקל ה' אצבען דימינא וה' דשמאלא, ובגין דשמא דיהו"ה איהו מדה ושעור ומשקל, אמר קרא (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, וכגוונא דא לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה (דברים כה יג), מאי פיס הכא דא פומא. (דף קכח ע"ב).

אדרכי הא סבא עלאה אזדמן לגביה, ואמר והא אם עיינין שקילין הא אינון במדה, אבל אם אינון עיינין רכרבן ושפוןן זעירין לא אכחיש מדה, אלא אם עיינין דא רב ודא קצר, דא עב ודא פחוש, או אנפין דא אריף ודא קצר, דא עב ודא פחוש, אלא בתר דזיווגין שקילין כל חד למיניה, ודאי לא אכחיש עובדא דפראשית.

ב' בתוספת, תרין פיסות פומא ולבא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין עליהו, מי שאין תוכו פברו אל יפנס לבית המדרש, דודאי איהו מאילנא דטוב ורע, דאיהו יימא חד בלב וחד בפה, מאן דאיהו מאילנא דחיי איהו תוכו פברו, פומא ולבא שוים, ועלייהו אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל אחרא דאין תוכו פברו דלאו פימיה ולביה שוין, עליה אתמר (שם ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, דודאי דא איהו ערבוביא בישא, דמשקר מונייטא דמלפא, דמערב פספא בעופרת. ודא הוה חטא דחיה דהטיל בה נחש זוהמא, דאיהו עופרת דאתערב בטפה (נ"א בכספא) חוורא כספא מזוקק, ולא אתדפי זוהמא מניה עד דאתא אברהם ועאל פנורא ואתלבן פספא, ונפיק עופרת לבר דאיהו ישמעאל, ואתמר באדם מושף בערלתו הוה, אתערב ערבוביא בדהבא, אצטריף ביצחק, ואפיק זוהמא לבר ודא עשו, פיעקב נח ואשתרש ואפיק תולדין, ואתרבי עץ החיים בענפוי ושרשוי.

עיינין בעגולא מסטרא דאת י', באריכו מסטרא דאת ו', פנפי עינא אינון ה"ה, בארבע אתון אלין איהו עינא במדה במשקל ובמשורה, והכי כל אבר ואבר ביה תשפח יהו"ה, דאזיל במדה ובמשקל, ואיהו

במדה ובמשקל דדבורא, קלא איהו שקל, מדה דבור, פנפי תקלא תרין
הבלין דאינון אמירה וקריאה.

גוונין דעינא, חוור לבנ"ה סומק מאדי"ם, ירוק חמ"ה, אופם שבתא"י,
תכלת צד"ק, ואינון פגוונא דחסד גבורה תפארת יסוד ומלכות,
תרי פרוכי עינא נצח והוד לקבלייהו נג"ה פכ"ב, פגוונא דסטרא דדכיו,
הכי אינון מסטרא אחרא.

שבעה פכבי לכת אינון שבע פפולות ביגד כפיר'ת פגוונא דא ב ב ג
ג ד ד כ כ פ פ ר ת ת, דינא רפיא ודינא קשיא, ובהון והחיות
רצוא ושוב (יחזקאל א יד), רצוא בדג"ש ושוב ברפ"ה, ואינון דינא ורחמי,
והכי אינון מסטרא אחרא שבע פפולות, לקבלייהו שבע רקיעין שבע
ארעין, ואינון שבעה ושבעה מוצקות (זכריה ד ב), והכי אינון שבע תרעין
דגיהנם ושבע היכלין, מליין נחשים ועקרבים וחשוכא, דמתמן הוה
מתנבא בלעם חייבא, ועלייהו אתמר (ישעיה נא ו) פי שמים פעשן נמלחו
והארץ פבגד תבלה, וככביא דלהון עלייהו אתמר (שם לד ד) ונמקו כל צבא
השמים (תהלים קב כז), המה יאבדו ואתה תעמוד, ובאבודא דלהון (שם צו
ד) ישמחו השמים ותגל הארץ דאתפריאו בשמא דיהו"ה.

אנפין אינון בארבע גוונין, אית בר נש (דף קכט ע"א) דאנפוי חוורין מסטרא
דאנשי חיל, ואית בר נש דאנפוי סומקא מסטרא דיראי אלהי"ם,
ואית בר נש דאנפוי ירוקין מסטרא דאנשי אמת, ואית בר נש דאנפוי
אוכמין מסטרא דשונאי בצע, לקבלייהו ארבע אחרנין מסטרא דמסאבו
פלהו חשוכין, אנפין מסטרא דימינא בישא עופרת, דמתרפין מליחה
חוורא, אינון עבים וגסים, ועינוי גסים ועבים, וגופיה עב וגס, מסטרא
דימינא מוחא, חוורא פכספא, זרע אברהם אוהבי (ישעיה מא ה), ומאן דאיהו
אנפוי וגופיה וכל אברין דיליה גסין ועבים, איהו עצל פכד חשוף,
ומסטרא דהאי ליחה אתמר באברהם (בראשית טו יב) ותרדמה נפלה על אברם,
והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו, והאי ליחה איהי זוהמא דהטיל
נחש בחוה, ומסטרא דיליה תכבד העבדה (שמות ה ט), ומסטרא ולא שמעו
אל משה מקצור רוח ומעבודה קשה (שמות ה ט), ומסטרא ויכבד לב
פרעה (שם טו ז) ועבדיו, ואיהי כובד המס וכובד המלאכה.

אנפין ירוקין, אינון מסטרא דמרה, ירוקין חשוכין, והאי בר נש איהי
קל, בהפוכא דליחה דאיהי פבדה, האי קל והאי פכד, האי פתי
לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין במהירו ואקדים פסיבו, והאי קשיש
פסיבו, ואיהו מאוחר פסיבו, האי אתעבד פתי למפתי בני נשא ברמאות,

בגין דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני דמפתי לבני נשא, אסתמר מניה, והאי ירוקא פקיחא לביש, האי כל מה דאית בלביה שפיך לבר, והאי גניז לון לגאו, האי כל עובדוי בעפובא, ודא כל עובדוי במהירו, ואיהו יבש גופא ואנפין וכל אברין דיליה, בהפוכא דאחרא, בגין דגיהנם דאיהי מרה ירוקא אוקיד ביה דאיהי כעס, כעסן איהו ודאי, דאוקיד ביה נורא לפום שעתא ומיד שכיך, הכי כל עובדוי בעי למעבד במהירו, ואחרא דאיהו כבד בנחת, דא בהפוכא דדא, דא נחש ודא שרף, דא מיא ודא אשא, מיא דמי טופנא דחביל כל בשרא, האי אחרא מניה גפרית ואש. אנפין סומקין מסטרא אחרא, האי אתחזי בינוני לא גס ולא יבש, האי אתאדם מסטרא דמאדים, אושיד דמא איהו, אסתמר מניה, ותרין אינון בהפוכא סומק ואופם, דא בינוני במתקלא, ודא בהפוכא מסטרא אחרא, דא שמחן ודא עציב, שמחן מסטרא דדם, שחוק הפסיל, ודא עציב מסטרא דמרה אוכמא, דא גזיל ושפיך דמא, ואיהו וותרן, ודא כניש קובץ על יד.

מסטרא דדכיו בהפוכא, אנשי חיל אנפין חורין מסטרא דמוחא, יראי אלהי"ם מסטרא דלבא, אנשי אמת מסטרא דפומא, שונאי בצע מסטרא דגופא, והא אוקמוה אנשי חיל יראי אלהי"ם אנשי אמת שונאי בצע מסטרא דאדני, שעור ומדה דלהון יהו"ה מלגאו ומלבר, ואתלבש באנשי חיל ודא מוחא דתמן חכמה, ה' ביראי אלהי"ם דאיהו לבא, ותמן דחילו ורחימו דאינון י"ה בימינא ובשמאלא, ואינון נסתרות במוחא ובלבא, ו' אתלבש בפומא מסטרא דאלין דאינון אנשי אמת, ה' אתלבש בגופא מסטרא דאלין שונאי בצע, ואינון תורה ומצוה, ועלייהו אתמר וה'נגלות.

אנפין עגולין מסטרא דנקודי, דאינון קמ"ץ פת"ח צר"י סגו"ל שב"א חל"ם חר"ק שר"ק שור"ק, מלכות עגולא דכלהו. תא חזי תשע זמנין יהו"ה, בכל ספירה וספירה נקודה דיליה, ואיהו יהו"ה במלכות בלא נקודה, ואלין אינון נקודין דמחייבין כל ספירה וספירה, תשע נקודין אינון חד יהו"ה בקמ"ץ, תניינא יהו"ה בפפתח, תליתאה יהו"ה בציר"י, רביעאה יהו"ה בסגו"ל חמשאה יהו"ה בשב"א, (דק קנט ע"ב) שתיתאה יהו"ה בחל"ם, שביעאה יהו"ה בחיר"ק, תמינאה יהו"ה בשלש נקודות, תשיעאה יהו"ה בשור"ק, מלכות יהו"ה פלילא מפלהו. קמ"ץ אתקרי בנקודה דא מסטרא דכתר עלאה דאיהו סתים בקמ"ץ, דאיהו סתים במחשבה, דלא ידע בר נש מה דאית בגויה,

וּמָאן דַּאִיהוּ לְגוּ סְתִים בְּמַחֲשָׁבָה, עֵלַת הָעֲלוֹת קָרִינָן לִיהַ. וְאַתְקָרִי פִתְ"ח פְּנִקוּדָה דָּא — מִסְטָרָא דְחֲכָמָה, דְּבָה אֲתַפְתַּח וְאַתְגַּלְיָא מַחֲשָׁבָה סְתִימָא, כְּגוּוֹנָא דָּא לְעֵילָא פְּדִיּוֹקְנָא דָּא, לְתַתָּא פְּדִיּוֹקְנָא דָּא וְתָרִין נְקוּדִין אֲתַגְלִיאוּ בְּאִימָא, בְּכַתְרָא עֲלָאָה סְתִימִין אִינוּן, וְאַתְעַבִּידוּ צְרִי יְהוָה, עֲלֵייהוּ אֲתַמַּר (בראשית ב ז) וַיִּצַּר יְהוָה, פִּי בִי"ה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד), צִייר תָרִין עֲלָמִין עֲלָמָא דִין וְעֲלָמָא דַּאֲתִי.

כְּגוּ"ר דָּא חֶסֶד, בִּיה שְׂכִינְתָא אִיהוּ סְגוּלַת"א לְעֵילָא, סְגוּ"ל לְתַתָּא, :: סְגוּלַתָא וְרַחֲמִימָא מִסְטָרָא דִימִינָא, שְׂב"א פְּגוּוֹנָא דָּא : מִסְטָרָא דְשְׂמָאֲלָא, פִּי בְּא"ש יְהוָה נִשְׁפֹּט (שם סו טז), וְתַפּוּל שְׂבָא וְתַקְחֶם (איוב א טו), שְׂבָה עֲמָדִי (בראשית כט יט) דַּאִיהִי שְׂכִינְתָא דַּאֲתְקָרִי שְׂב"א מִסְטָרָא דְשְׂמָאֲלָא. וְאַתְקָרִי חֲל"ם פְּגוּוֹנָא דָּא מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, מִשְׁם רוּעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל (שם מט כד), אֲבָן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה (תהלים קיח כב), כָּל מְרַגְלִיתָא יִקְרָא אִיהִי בְּחֲל"ם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות כח יט) לְשֵׁם שְׂבוּ וְאַחַלְמָה, וּבִיה וּנְחַלְמָה חֲלוּם (בראשית מא מא).

חַר"ק אֲתְקָרִי מִסְטָרָא דְשׁוּקָא יְמִינָא פְּגוּוֹנָא דָּא. בִּיה חֲקִירָה, הַחֲקַר אֱלו"ה תַּמְצָא (איוב יא ז), וְאִיהוּ קָרַח הַנּוֹרָא, קָרַח מֵהֵימָנָא נּוֹרָא (יחזקאל א כב) דַּאִיהוּ עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא. שַׁר"ק הוּד אֲתְקָרִי, פְּגוּוֹנָא דָּא יְהוָה, מִתְמָן אֲתְקָרִיאַת שְׂכִינְתָא שַׁר"ק, קָשֶׁר הַמְּרַפֵּבָה, וְאִיהוּ הוּד דְמִשָּׁה, בִּיה אֲשַׁתְּלִימוּ חֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית (שמות כו כז), כְּחוֹשֶׁבֶן ה' דִּילִיָּה, אֲשַׁתָּאָר ו"ד הוּ פְּרָצוּפִין, עֲלִיה אֲתַמַּר (שם טז) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבָּה הַקָּרֶשׁ, קָרֶשׁ, קָשֶׁר.

שׁוּרֶק יוֹהוּוֹהוּ, דָּא צְדִיק, דַּאִיהוּ קוֹשֶׁר הַמְּרַפֵּבָה, דַּאִיהִי שְׂכִינְתָא עִם קוּדְשָׁא פְּרִיף הוּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ד"ה א כט יא) פִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי, וְדָא דְמַתְרַגְּמִינָן דְאַחִיד בְּשָׂמִיָּא וּבְאַרְעָא, וְעֲלִיה אֲתַמַּר (ירמיה ב כא) וְאַנְכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוּרֶק כֹּלָה זֶרַע אֲמַת, זֶרַע אֲמַת הוּא וְדָאִי, דַּאֲתַמַּר בִּיה (מִכָּה ז כ) תַּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב, אִיהוּ זֶרַע, וְשְׂכִינְתָא עֶזֶר, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב יח) אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ, כָּל אֵלִין נְקוּדִין אֲתַחֲיִיבוּ בְּשָׂמָא (נ"א אֲתַחֲיִיב שְׂמָא) קְדִישָׁא מִסְטָרָא דְתַשַּׁע סְפִירָן, וּמְלָכוֹת כְּלִילָא דְכְּלָהוּ, אַהֲבַת כְּלִילַתִּיךָ (ירמיה ב ב), הָא הָכָא אֲנַפִּין עַגּוּלִין דְלְעֵילָא, נְקִידִין בְּנְקוּדִין.

וְאִית אֲנַפִּי רַבְרָבִי, וְאַנְפִי זוּטְרִי, אֲנַפִּין דְרַחֲמִי, וְאַנְפִין דְזַעַם, דְּבַהוּן וְאַ"ל זוּעַם בְּכָל יוֹם (תהלים ז יב), וּבְגִין דָּא אָמַר לְמִשָּׁה הַמֵּתֵן לִי עַד שְׁיַעֲבֹרוּ פָּנִים שָׁל זַעַם, וּמִיד וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא, יְהוָה יְהוָה

א"ל רחום וחנון (שמות לד ו). דאינון ברזא דאת וא"ו, תלת עשר מכילין, א' דבאמצעיתא דוא"ו ארף אפים מאי אפים דיליה ו"ו, דבהון מאריף אנפין על חיביא, ומרחם על עלמא, ועלייהו אתמר (במדבר ו כה) יאר יהו"ה פניו אליך ויחנך, ישא יהו"ה פניו אליך, ה' ה' אינון גוונין דאנפין תוור וסומק, וחוטמא איהו אריף אנפין, יו"ד פומא פללא דתלת דרגין, י' חוט בעגולא, ו' לשון, ד' פללא דארבע תקונין שפון ושינים וחדף וגרון. תא חזי אתמר באדם (איוב יד כ) משנה פניו ותשלחהו, ומאן גרים ליה שנויא דאנפין, לשנאה ליה דלא ישתמודען ביה מארי דדינא, האי איהו שנוי מקום שנוי השם שנוי מעשה. ועוד נקודין אינון סגולין נהרין (נ"א בתרין) נקודה דאורייתא, ואינון נענועין דאתוון, לקבל פרקין וערקין, דאינון נענועין דאברין דגופא. ואתקריאו באלין שמהן, ק"דומיאל (נ"א ק"דומיאל) (ס"י קמואל) מ"לכיאל צ"וריאל הא קמץ באתווי, פ"דאל ת"ומיאל ח"סדיאל הא פתח, צ"וריאל ר"זיאל י"ופיאל הא צרי, ס"מטוריה (ד' ק' ע"א) ג"זריאל (נ"א ג"בריאל) ו"ענאל ל"מואל הא סגול, ש"מעיאל ב"רכיאל א"הניאל הא שבא, ח"ניאל ל"הריאל (נ"א ל"הדיאל) מ"חניאל הא חלם, ח"זקיאל ר"הטיאל ק"רשיאל (נ"א ק"דושיאל) הא חרק, ש"מועאל ר"עמיאל ק"ניאל הא שרק, ש"משיאל ר"פאל ק"דשיאל הא שרק, הא תמניא ועשרין שמהן, דאתמר בהון (תהלים קיא ו) פח מעשיו הגיד לעמו, זכאין אנפין דנהרין בהון אלין שמהן, ואינון לקבל י"ד פרקין דיד ימינא ולקבל י"ד פרקין דיד שמאלא, יהו"ה אלהינו יהו"ה, כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, עלייהו אתמר (שמות כג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ואם לאו עלייהו אתמר (משלי יא כא) יד ליד לא ינקה רע.

חוטמא אריכא, דא הוא בר נש דאית ביה רחמי, חוטמא קמיטא מארי דרוגזא איהו, חוטמא עקימא מסטרא דחויא איהו בכל אבר דחב בר נש ההוא חויא איהו כריכא תמן ועקים ליה, בין באודנין בין בעיינין בין בחוטמא בין בפומא, ועליה אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון וגומר, וכל פאבין דבני נשא דאינון תקיפין, דאתמר בהון (דברים כח ט) וחלים רעים ונאמנים, הוא דנשיף לון ההוא חויא בכמה נשיכין בהוא אבר דחב, עד דאתפרע מההוא חובא, ובגנייה אתמר אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, לא יפסיק ביחודא בצלותיה, והא כתיב בכל פקודין (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם, אמר להם בגין דא אמרו אכל עקרב פוסק בגין דקטיל. תא חזי בחוטמא אית תרין נוקבין, מחד נפיק רוחא, ומחד נפיק תננא, הדא הוא דכתיב (דברים כט יט) פי אז יעשן

אָף יְהו"ה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, בְּרוּחָא קָרִיר אָמַר (שמות טו ח) וּבְרוּחַ אַפִּיק
נַעֲרָמוּ מֵיָם, בְּתַנְנָא דְסָלִיק כְּעֶשֶׂן אָמַר (שם) נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ כִּפְסָמוּ יָם.
אוּדְנִין אֵית בְּהוּן אֲדָרִין וְאַכְסָדְרִין, וְעַלְיֵיהוּ אָמַר דְּוֹד שִׁיר לְמַעְלוֹת,
דְּאִינוּן כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שְׁמֵר, וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם (קהלת ה ז), אִי אִינוּן
אַטְיִמִּין אוּדְנִין לְתַתָּא, הָכִי אִינוּן אַטְיִמִּין תְּרַעֲיָן דְּשְׁמִיעָה לְעִילָא לְגַבְיָהּ,
וְאִינוּן תְּרַעֲיָן דְּאֲתָמַר בְּהוּן (תהלים סה ג) שׁוֹמְעַ תְּפִלָּה, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו
ד) מִתְּמָן צְרִיךְ לְכוּנָא בְּשְׁמִיעָה. אָמַר לֵיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, וְהָא שְׁמִיעָה
בְּאֵן אַתְר תְּלִיא לְעִילָא.

אָמַר לֵיה בְּרִי רְאִיָּה הוּא כְּפַסָּא לְמַזְרַח, דְּמִתְּמָן נְהוּרָא נְפִיק לְעוֹלָם, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, מְזַרְחָ מִשָּׁם הָאוּר יוֹצֵא לְעוֹלָם, יְהוּדָה
אִיהוּ לְמַזְרַח, וְאֲתָמַר בֵּיה (בראשית מט ט) גּוֹר אַרְיָה יְהוּדָה. מְעַרְב דָּא פּוּמָא
דְּתַמָּן עָרוּב דְּכָלָא, וְתַמָּן מִתְעַרְבִין כָּל חֵיילִין וְכָל דְּרָגִין, וּמַחְנָה אַפְרִים
לְמַעַרְב, וּמִטָּה לְמַעַרְב בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם. שְׁמִיעָה לְקַבֵּל שְׁלַחַן בְּצָפוֹן,
וְתַמָּן דְּחִילוֹ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (חבקוק ג ב) יְהו"ה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי,
וּמַחְנָה דָן לְצָפוֹן, וְאֶזֶן דְּמוֹת אֱלֹהִים, דְּאֲתָמַר בֵּיה אֵלֶּף בֵּינָה, דְּאִיהִי נְמִי
עוֹז לְצָפוֹן. רִיחָא לְדָרוֹם, רִיחַ נִיחַח לִיהו"ה (ויקרא א ט), וְאֵית לְחוּטְמָא תְרִין
נוֹקְבִין, כְּלִילָן מְדִינָא וְרַחֲמִי, וְאִינוּן י' י', חוּטְמָא ו' בְּאַמְצָעִיתָא, תְרִין
צְנוּרוֹת אִינוּן דִּילֵיהּ, וְאֲתָמַר לְגַבֵּי מַחְנָה רְאוּבֵן לְדָרוֹם רְאוּ בֵן, תְרִין
נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא אִינוּן לְקַבֵּל לְאָה וְרַחֵל, חוּטְמָא בְּאַרְח מִישׁוֹר בֵּינֵיהוּ
דָּא יַעֲקֹב.

אָמַר לֵיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, מָנָא לָךְ דְּאִימָא (נ"א רבינה) אִיהִי לְצָפוֹן, וּבָה
תְּלִיא שְׁמִיעָה, אָמַר לֵיה בְּרִי חֲמִשִּׁין תְּרַעֲיָן אָנוּן דְּבִינָה, וּבָה
מִיִּיחָדִין כ"ה כ"ה אַתּוּן תְרִין זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא, וְיִשְׂרָאֵל אִיהוּ בֵן י"ה,
בֵּינָה וְדָאִי כָלָא דְתִלְת אַתּוּן אַבָּא וְאִימָא וּבְרָא, וּבְגִין דָּא שְׁמִיעָה בָּה
תְּלִיא, לִית תְּקוּנָא מְאֵלִין אַרְבַּע אַתּוּן דְּלֹא אַתְּפִלִּין בָּה עֶשֶׂר סְפִירָן,
דְּאִינוּן יו"ד ה"א ו"ה"א, וְאַרְבַּע אַתּוּן דְּאִינוּן יְהו"ה אִיהוּ לֹא אֲשַׁתְּנִי
בְּכָל אַתְר, אִיהוּ שְׁמַע דְּשְׁמָאֵלָא (דף ק"ג ע"ב) לְיִשְׂרָאֵל, וְאַסְתַּפֵּל בִּימִינָא
עֲלֵייהוּ, וּבְדָרוֹם אִיהוּ מְרַחַף עֲלֵייהוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ב) וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וּבְמַעַרְב אִיהוּ מְמַלֵּל עִמָּהוּן, שְׁנוּיִין אִינוּן
בְּמֵאנֵי דְגוּפָא, אַבְל בֵּיה לִית שְׁנוּיָא כָּלָל, הָדָא הוּא דְכְתִיב (מלאכי ג ו) אֲנִי
יְהו"ה לֹא שְׁנִיתִי.

וּבְכָל יַאבֵר וְאֵבֵר (דאיהו גרא דכל פקודא) בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַמְלָכָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְלְתַקְנָא לֵיה אַתְר דְּכִיָּא וְנִקְיָא לְשִׁרְיָא לֵיה תַמָּן, וּבְגִין דָּא

צָרִיף בַּר נֶשׁ לְבַעֲרָא מַנִּיהַ מִפֶּל אַבְר וְאַבְר, כָּל מַחֲשָׁבִין וְכָל הִרְהוּרִין
בִּישִׁין דְּטַנּוּפִין דְּאִינוּן קְלִיפִין, וְצָרִיף לְאוּקְדָא לֹון בְּכָל פְּקוּדִין כְּשָׂרִין,
דְּשָׂרִיין עַל כָּל אַבְר וְאַבְר דְּאִינוּן נְרוֹת, דְּכָל פְּקוּדָא נֵר אֲתַקְרִיאַת, הַדָּא
הוּא דְכְּתִיב (משלי ו כג) כִּי נֵר מִצּוּהַ, נֵר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (שם כ כז), וּבִהּ צָרִיף
לְמַהוּי (שם) חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטָן, וְלְבַעֲרָא מַנִּיהוּ שְׂאוּר וְחִמְץ מוּץ וְתַבְּנָן,
שְׂאוּר וְחִמְץ מִן הָעֶסֶה (ג"א הַטְּפָה), מוּץ וְתַבְּנָן מִן הַחֲטָה, לְשָׂרִיא תַמָּן י"ה,
י' בְּעֶסֶה דְאִיהִי טְפָה, ה' בְּחֲטָה, דְאִיהִי לְבַעֲרָא חֵט מִן ה' דְּאֲשַׁתְּאֲרַת
סֶלַת נְקִיָּה.

דְּבַר פְּקוּדָא דְשָׂרִיא עַל כָּל אַבְר וְאַבְר אֵית לָהּ שֵׁם יָדִיעַ, וְכָל חֲיִילִין
וּמְשָׂרִיין דְּמִלְּאֲכִין דְּתַלְיִין מַנִּיהַ, כְּלֵהוּ אֲתַפְנָשׁוּ לְהֵהוּא אַבְר, וְנִטְרִין
לִיה מִפֶּל מְרַעִין בִּישִׁין, וּמֵאֵן דְּחֲלִיף לֹון אוּ קָרָא לֹון בְּאַבְר דְּלֵאוּ דְּלֵהוּן,
וְלֵאוּ אִינוּן מִמָּנָן עַלִּיהוּ, אִיהוּ אֲכַחִישׁ סְדוּרָא דְּעוּבְדָא דְּבִרְאֲשִׁית, וְלֵאוּ
מִתַּפְנָשִׁין לְגַבִּיָּה, לְמִלְּפָא דְשׁוּי מִמָּנָן עַל מַלְכוּתִיהַ, וּפְלִיג לֹון עַל כָּל
אֲתַר וְאֲתַר, וְאָמַר לֹון אֲנִתְ תְּהֵא מִמָּנָא עַל אֲתַר כְּדָ וְכָד, וְאֲנִתְ כְּדָ וְכָד,
וְלְכָל חַד שׁוּי לִיה בְּאֲתַר יָדִיעַ, וּבְמַלְהַ יָדִיעַ, לִית לִיה חֲלוּף בְּאֲתַר אַחְרָא.
אַבְרָ קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְשִׁלְטָנוּתִיהַ בְּכָל אֲתַר פְּנִשְׁמַתָּא דְשִׁלְטָנוּתִיהַ עַל
כָּל אַבְר וְאַבְר, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוּ, בְּכָל אֲתַר דְּקָרִי לִיה בַּר נֶשׁ
עֲנִי לִיה, אֶלָּא אִם הֵהוּא אֲתַר דְּהֵהוּא אַבְר אִיהוּ פְּגוּם בְּחוּבָה דְּעֵבִיד בַּר
נֶשׁ, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא לֹא שָׂרִיא בְּהֵהוּא אַבְר, דְּעַלִּיהַ אֲתַמַּר (ויקרא כא יח) כָּל
אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב.

וְאַבְרִין דְּבַר נֶשׁ כְּלֵהוּ אִינוּן מְסוּדְרִין עַל סְדְרֵי בְּרִאֲשִׁית, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי
בַּר נֶשׁ עוֹלָם קְטָן, וּמֵאֵן דְּאֲמַלְיָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עַל כָּל
אַבְר וְאַבְר, כְּאֵלוּ אֲמַלְיָה לִיה עַל כָּל עֲלָמָא, וְאַגְרָא דְּבַר נֶשׁ דְּאֲמַלְיָה לִיה
עַל כָּל אַבְר וְאַבְר לֹא אֲתִיְהִיב רֶשׁוּ לְגַלְאָה, דְּאֵלִין אִינוּן טַעֲמֵי מִצּוּת
דְּלֹא אֲתִיְהִיבוּ לְגַלְאָה, בְּגִין דְּלֹא יְהֵא בַּר נֶשׁ עוּבֵד לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרִס, אֲבָל בְּרִי מְלִין אֵלִין דְּלֹא צְרִיכִין לְאֲתַגְלִיא, יְהוּן
טְמִירִין בְּלַבָּף, עַלִּיהוּ אֲתַמַּר (ישעיה כג יח) לְאֲכֹוֹל לְשִׁבְעָה וְלְמַכְסָה עֲתִיקָ,
מְלִין עֲתִיקִין דְּלֹא אֲתַמְסְרוּ לְגַלְאָה יְהוּן טְמִירִין בְּלַבָּף.

הָא חֲזִי כְּדָ בַּר נֶשׁ מְתַעֲטֵף בְּעִטּוּפָא דְּמִצּוּהַ, וּמְנַח תְּפִלִּין, וְקָרִי לִיה
בְּקָרִיאַת שְׁמַע, הָא תַקִּין לִיה כְּרִסְיָא בְּעִטּוּפָא דְּמִצּוּהַ, וְהָא אוּקְמוּהוּ
וְהוּכַן בְּחֶסֶד כְּסָא (שם טז ה), וּבְתַפְלִין אִיהוּ מְעִטֵר לִיה, הַדָּא הוּא
דְכְּתִיב (יחזקאל כד יז) פְּאָרֶף חֲבוּשׁ עֲלֶיךָ, וְקָרָא לִיה בְּקָרָא לְשָׂרִיא עַל כְּרִסְיָא
דְּתַקִּין לִיה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְתַקֵּן לִיה בְּהֵהוּא עֲלָמָא

פְּרַסְיָא וְעֵטְרָה, וּכְמָה דְאִיהוּ נְחִית לִיה תַּמָּן, וְיָקוּם פְּרַסְיָא בְּגִינְיָה, וְאִמְלִיךְ לִיה עַל כָּל מְלָאכִין (ג"א ח'ילין) וּמְשָׁרְיִין דְתַמָּן, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְזֵמָר, וְרָזָא דְמִלָּה (שמואל א ב ז) כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבְדּוּ וּבִזְיֵי יִקְלוּ.

וּכְמָה דְנְחִית (ס"א דְמוֹנִין) לִיה בְּכְמָה נְגוּנִין דְשִׁירוֹת תּוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת, הָכִי כַד סְלִיק לְעֵילָא כְּלָהוּ חִיוּן דְמִרְפָּבוֹת, וּמְשָׁרְיִין דְמְלָאכִין קְדִישִׁין, דְחִיוֹת וְאוֹפְנִים וּשְׂרָפִים, פְּתַחֲיִן לִיה (ג"א פְּרִישֵׁן) גְּדַפִּיָּהוּ בְּחִדּוּא בְּנִגּוּנָא לְקַבְּלָא לִיה, הָא הִכָּא אֲגָרָא דְצְלוֹתָא וְתַקּוּנִין דִּילָהּ דְאִיהִי פְקוּדָא חֲדָא.

פְּקוּדָא דְבְרִית מִילָה, בְּגִזִּירוֹ דְעֵרְלָה וּפְרִיעָה, כְּמָה דְאִיהוּ אֲעֵבֵר מֵהָהוּא אֲבָר כָּל אֱלִין קְלִיפִין דְאֱלֹהִים אַחֲרִים, וְתַקִּין בֵּיה אֶתְר לְשָׂרְיָא בֵּיה שְׂכִינְתָא תַּמָּן, דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית מִילָה, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פַד נְשַׁמְתִּיָּה (דף קלא ע"א) סְלִיקַת לְעֵילָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (דברים ל יב) מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲעֵבֵר מִנִּיה כָּל מְלָאכִי חֲבָלָה וּמִקְטָרְגִין דְלָא יִקְרְבוּ לְגַבְיָה בְּגִין דְשָׁמָא דִּיהוּ"ה שְׂרִיא עֲלִיה דְתַשְׁפַּח לִיה בְּאֱלִין תִּיבִין מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה, רְאִשֵׁי תִיבוֹת מִילָה, וְסוֹפֵי תִיבוֹת יְהוּ"ה, בְּשָׁמִיָּה סְלִיק לְעֵילָא נְשַׁמְתִּיָּה, וּבִהָהוּא זְמַנָּא יִתְקַיִם בֵּיה (שם כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוּ"ה נִקְרָא עֲלֵיהּ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּכְמָא דְאִיהוּ מְקַבֵּל עֲלֵיהּ כָּל פְּקוּדֵין דְעֵשָׂה, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, הָכִי אִמְלִיכִין לִיה לְעֵילָא חִיָּלִין וּמְשָׁרְיִין, עַל אֱלִין עֲלָמִין דְתַקִּין לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וּמְקַבְּלִין לִיה עֲלֵיָּהוּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דְמֵאֲרִיָּהוּן.

וּבְזְמַנָּא דְבַר נֶשׂ אֲשַׁתְּדַל בְּאוּרִיָּתָא דְאִיהוּ אוּר, וּבְמִצְוָה דְאִיהוּ נֵר, כְּאֵלוּ נְהִיר עֲמוּדָא דְעֲנַנָּא בִּימָמָא קָדָם יְהוּ"ה, וְעֲמוּדָא דְאֲשַׁתָּא בְּלֵילִיא, הָכִי כְּפִגּוּנָא דָא כַד אָזִיל לְהָהוּא עֲלָמָא, מַה כְּתִיב בֵּיה (שמות יג כא) וַיְהוּ"ה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲוֹתָם הַדְּרָךְ, וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם, לְמָאן לְנִשְׁמָה וְרוּחָא וּנְפִשָׁא דִילֵיה, דְאִינוּן לְקַבְּל כְּהֵן לְוִי וְיִשְׂרָאֵל, וּכְלָא בּוֹזְכוּ דְאוּרִיָּתָא דְאִיהִי אוּר וְנֵר.

וְכֵר מָאן דְנָטִיר שַׁבַּת וְאוֹקִיר לִיה וּמְעַנְג לִיה בְּגִין יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לִיה אֶתְר לְעֵילָא בְּנִיחָא דְלָא טָרַח בֵּיה, וְנַח תַּמָּן מְכַל טָרַחָא דְהָאִי עֲלָמָא דְטָרַח בְּכְמָה גְּלַגּוּלִין וְעוֹבְדִין, בְּרִי תָא חֲזִי, כָּל פְּקוּדֵין אֱלִין תְּלִיין בְּדִיוֹקְנָא דְמִלְכָא, וְאִית פְּקוּדֵין דְאִינוּן עַל מְנַת לְקַבְּל פֶּרֶס, וְתְלִיין מְדִיוֹקְנָא דְהָהוּא נַעַר דְלְעֵילָא, וְצְרִיךְ לְפָרְשָׁא כָּל פְּקוּדֵין דְאִינוּן בְּדִיוֹקְנָא דְמִלְכָא.

אִית (אלין) דְתַלְיִין מְרִישָא, וְאִית (ואלין) דְתַלְיִין בְּעֵינֵינוּ, וְכַמָּה מְלֹאכִין
וּמְשָרְיִין עֲלָאִין דְאִינוּן עֵינֵי יְהוּ"ה מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, וְאִית פְּקוּדִין
דְתַלְיִין מִן אֹדְנִין, וְכַמָּה מְלֹאכִין דְאִתְקְרִיאוּ אֲזַנֵי יְהוּ"ה מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ,
וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מְאֲנִפִין, וְכַמָּה מְלֹאכִין דְאִתְקְרִיאוּ פְּנֵי יְהוּ"ה מִמֶּנּוּן
עֲלֵייהוּ, דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' ו') וְאַרְבַּעַה פְּנִים לְאֶחָד, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין
מְחוּטְמָא, וְכַמָּה מְלֹאכִין דְאִתְמַר בְּהוּן (תהלים קד' ד') עוֹשֶׂה מְלֹאכֵינוּ רוּחוֹת
מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מְפוּמָא, וְכַמָּה מְלֹאכִים דְמִמֶּנּוּן עַל
קָלִין דְאֹרִייתָא וְעַל דְבוּרִין, דְאִתְמַר בְּהוּן (קהלת י"ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ
אֶת הַקּוֹל וּבְעַל פְּנָפִים יִגִּיד דְבַר, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מִיּוֹדֵי דְמִלְפָא,
וְכַמָּה מְלֹאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ דְאִתְקְרִיאוּ יְדִין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א'
ח') וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מְגוּפָא כְּעַנְבִין דְאִתְפְּלָא.
אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָפֵא, וְהָא לְעֵילָא הָא אוּקְמוּהִי דְלִית גּוּף וְלִית
גּוּיָה, אָמַר לִיה בְּרִי, לְעֵלְמָא דְאִתִּי אִתְמַר דְאִיהִי אֵימָא עֲלָאָה,
אָבַל לְתַתָּא אִית גּוּפָא כְּעֵלְמָא דִין דְאִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וְגוּפָא אִיהִי
אֹרִייתָא, דְמִינָה תַלְיִין כָּל פְּקוּדִין, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מְאוֹת בְּרִית,
וְכַמָּה מְלֹאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ דְאִתְקְרִיאוּ מְאָרִי דְאוֹתוֹת, דְאִתְמַר בְּהוּן (בראשית
א' יד') וְהָיוּ לְאוֹתוֹת, וְעֲלֵייהוּ אִתְמַר לְמֹשֶׁה (שמות ג' יב) וְזֶה לָךְ הָאוֹת, וְהָאִי
אִיהוּ אוֹת דְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּן עֲלֵיהִי, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין בְּרַגְלִין,
וְכַמָּה מְלֹאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' יד') וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב,
וְאִתְמַר בְּהוּן (שם ז') וּרְגַלְיהֶם רְגַל יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי תַלְיִין כְּלָהּ מִמֶּנּוּן עֲלֵיהֶם, בְּשַׁעְרָא
דְתַלְיָא מְרִישָא, וְכָל נִימָא וְנִימָא אַחְזִי דְאִיהוּ מְלֹאךְ דְתַלְיָא מְרִישָא.
וְכָל מָאן דְפִשַׁע בְּפְקוּדָא, כְּאֵלוּ פִשַׁע בְּדִיוֹקְנָא דְמִלְפָא, זַפְּאָה נִשְׁמַתָּא
דְאִיהִי בְּדִיוֹקְנָא דְמְאָרִיָּה, דְמְקַיִים פְּקוּדִין אֵלִין, דְמִינָה תַלְיִין כָּל
מְלֹאכִין אֵלִין דְאִתְקְרִיאוּ עֵינֵי יְהוּ"ה אֲזַנֵי יְהוּ"ה, וְכָל תְּקוּנִין וְחִיילִין
וּמְשָרְיִין דְגּוּפָא דְלְעֵילָא, וְכַד סְלֶקְתָּ נִשְׁמַתָּא כָּל אֵלִין חִיילִין סְלֶקִין עִמָּה,
וְכַד נִחְתָּא כָּל אֵלִין חִיילִין נִחְתִין עִמָּה, אִיהִי סְלָם, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי
אֱלֹהִים (בראשית כח יב) סְלֶקִין וְנִחְתִין בְּהַ, בְּהַ מְמֹשׁ, וְכַד סְלֶקָא, קָלָא נִחִית
בְּרוּמֵי רְקִיעִין לְכָל חִיילִין וּמְשָרְיִין, הָבּוּ יִקְרָא לְדִיוֹקְנָא דְמִלְפָא.
מְצוּה (דף קלא ע"ב) דְכָל פְּקוּדָא, בִּיה שְׂרִיא יְהוּ"ה, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּכָל אָבַר
וְאָבַר, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּאַרְבַּע גְּוֹנִין דְשַׁעְרָא וּבְאַרְבַּע גְּוֹנִין דְעֵינָא,
וּבְאַרְבַּע אֲדָרִין דְאֹדְנָא, וּבְאַרְבַּע גְּוֹנֵי דְאַנְפִין, וּבְקָלָא וּבְדְבוּרָא וּבְקְרִיאָה
וְאַמִּירָה, (ובְשִׁיחַ דִּבְרִין) וּבְכָל אָבַר וְאָבַר דְגּוּפָא אִיהוּ יְהוּ"ה, מִמֶּנָּא עַל כָּל
מְצוּה וּמְצוּה, דְבִיה מְצוּה בְּאִתְּ בִּשׁ, מִ"צ י"ה, פִּי"ן ו"ה, הָא מְצוּה

יהו"ה, מצפץ, יהו"ה בא"ת ב"ש מצפ"ץ. וברי, כל אברין אתקריאו פנויין לשמא דיהו"ה, וכל מלאכין דתליין מההוא אבר פלהו סלקין ונחתין בשליחותיה, וכל מאן דקרא למלאכין ולכנויין ולא בההוא אבר דממנא עליה, לית סליק פעולה בידוי.

רישא איהו פנויאי דשם אהי"ה, וכל מלאכין, וממנן דהויות, מהכא תליין, וביה שאלין מלאכין איה מקום פבודו להעריצו, אי"ה רשים באהי"ה, ותמן הי"ה דסליק בחושפן כ' דאיהו פתר, איהו רשים בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אהי"ה) אל"ף ה"א יו"ד ה"א איהו רזא דעשר אתוון מעילא לתתא, האי איהו פתר בריש פלהו שמהן, ולעילא מניה יו"ד ה"י וא"ו (ג"א ו"ו) ה"י, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, לעילא מניה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכלהו סלקין לארבעין ותריין אתוון, ואלין אינון אתוון דאתבריאו בהון שמיא עלאין, וארצות החיים, דאלין אתקריאו שמי השמים, ומאן דברא בהון פלא, אומנא דכלא, עלת העלות מתעלה על פלא, הוא בריך לכלא, ולעילא מפל ברכאן, הדא הוא דכתיב (נחמיה ט ה) ומרום על כל ברכה ותהלה, ולא צריך איהו ברכאן מאחרא, דלית עליה מאן דאשפע ליה.

ברי אית פקודין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, (שם יז) על ארבעת רבעיהם, בלכתם ילכו, דא אדנ"י, דעליה אתמר (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, ואינון מאת אדנים למאת הכפר, דנחתין למאה ברכאן, ודא ק' מן צדקה דאיהי צלותא, צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חומשי תורה, והאי צדקה איהי אימא עלאה, צדק אימא תתאה, דאתמר בה (שם) צדק לפניו יהלך, (ישעיה מא ב) צדק יקראהו לרגלו, דא דינא ודא רחמי, צדק אימא תתאה, צדקה אימא עלאה.

כל פקודין דהליכה תליין ברגלין, פגון הליכה לבי פנישתא, הליכה לברית מילה, הליכה למת מצוה, או לכל הליכה דמצוה, והאי פקודא דברית מילה תליא בצדיק, וצדקה בידין מן נתן תתן, כל פקודין אינון משולבין אלין עם אלין הדא הוא דכתיב (שמות כו יז) משולבות וכו', וכן תפלין תליין ברישא ובידא שמאלא, ציצית על כתפא, מצות ללמוד וללמד בפומא, וכן צלותין תליין בפומא, והכי מצות שופר ברוחא דנשיב ביה בפומא, וההוא רוחא אתעביד קלא, וכן קרבנין דאינון ריח ניחח ליהו"ה תליין בחוטמא, ואעי פוסמין דאבדלתא, וכל דינין תליין בדבורא,

וְכֵן בְּעֵינַי, כִּמְהָ דְאוֹקְמוֹהוּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין אִין לְדִיין אֶלָּא מַה שְּׁעִינִי רֹאוֹת.

וְאִית פְּקוּדֵין דְּתַלְיִין בְּשִׁמְעָה כְּגוֹן קְרִיאַת שְׁמַע, אוּ פְּקוּדֵין אַחֲרֵינִין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן אִם הַשְּׁמִיעַ לְאֲזֵנוּ יֵצֵא, וְדָא תְּקִיעַת שׁוֹפָר, סוּף סוּף בְּאַלִּין אִבְרִין תְּלִיין כָּל פְּקוּדֵין, אֶלָּא פְּקוּדָא דִּירְאָה וְאַהֲבָה אֶלוּ תְּלִיין בְּמוֹחָא וְלִבָּא, וְכָל פְּקוּדֵין דְּעֵשִׂיהַ כְּגוֹן סוּפָה וְלוּלָב תְּלִיין בִּידֵין, וּבְאַלִּין תְּקוּנֵין (ס"א פְּקוּדֵין) צְרִיף בְּרַ נֶשׁ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא כָּל מְלֹאכְיָא דְאַתְקְרִיאוּ עֵינֵי יְהו"ה אֲזַנֵּי יְהו"ה, וְאִינוּן דְּאִתְמַר בְּהוֹן (תְּהֵלִים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֹאכְיוֹ רוּחוֹת (מְשֻׁרְתֵי אֵשׁ לוֹהֵט), דְּתַלְיִין בְּחוּטְמָא, וּמְלֹאכְיֵין דְּאִתְמַר בְּהוֹן (קְהֵלֵת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל דְּתַלְיִין בְּקֵלָא, וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר (שם) דְּתַלְיִין בְּדַבְּרָא, וּמְלֹאכְיֵים דְּתַלְיִין בְּעֵשִׂיהַ, כְּגוֹן וִידֵי אָדָם (יחזקאל א ד), וּמְלֹאכְיֵין דְּאַתְקְרִיאוּ אוֹתוֹת, דְּתַלְיִין בְּצַדִּיק (דף קלב ע"א) דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ירמיה י ב) וּמֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תַּחֲתוֹ, וּמְלֹאכְיֵין דְּתַלְיִין בְּרַגְלֵין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, וְנַעֲנוּעָא דְּכֻלְהוּ יְהו"ה, וְצְרִיף לְמַנְדַּע נְקוּדָה דִּלְיָה, בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר נְקוּדָה דְּאַתְחַיֵּיב לְמְלֹאכְיָא דְּאִיהוּ (אור) מֵיִם, וְלְמְלֹאכְיָא דְּאִיהוּ אֵשׁ, וְלְמְלֹאכְיָא דְּאִיהוּ רוּחַ, דְּכָל נְקוּדֵין אִינוּן אִשָּׁא וְרוּחָא וּמֵיָא, מְלָכוֹת עֶפְרָא מְאֵנָא דְּכֻלְהוּ עֲלֵאִין דְּתַלְיִין מְסַפִּירִן, וְלִתְתָא הָכִי אִית מְלֹאכְיֵין דְּתַלְיִין מְכַסָּא וּמְלֹאךְ וְאוּפֹן, דְּמִתְמָן נִשְׁמָה וְרוּחָא וְנַפְשָׁא, גּוּפָא מְאֵנָא דְּכֻלְהוּ, מִיכָא"ל אִיהוּ מֵיָא, וְאִיהוּ מְמוּנָה עַל יַמָּא, וּבְגִין דָּא כַּד אַעֲבַר מִשָּׂה לְיִשְׂרָאֵל בִּימָא, בִּיהַ שְׂבַח לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב (שְׁמוֹת טו יא) מִי כִּימוֹךְ בְּאֵלִים יְהו"ה, גְּבַרְיָא"ל מְמוּנָה עַל אִשָּׁא, אוּרִיָא"ל עַל רוּחָא, רַפָּא"ל עַל עֶפְרָא, מְאֵלִין תְּלִיין כִּמְהָ רַבֵּי רַבּוּן דְּמְלֹאכְיָא דְּתַלְיִין מְנִיְהוּ.

בְּרִי, אֲגָרָא דְּאַלִּין פְּקוּדֵין דְּתַלְיִין בְּאַלִּין אִבְרִים, הוּא דְּמָאן דְּמִיחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, בְּשִׁכְיִנְתִּיהַ בְּהַאי עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְזוּוּג לִיהַ בְּבֵת זוּגִיָה לְהַהוּא עֲלֵמָא, וּמָאן דְּקָרִיב לִיהַ לְשִׁכְיִנְתִּיהַ קָרְבָּנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְקָרֵב לִיהַ בְּבֵת זוּגִיָה, וּמָאן דְּעָבִיד לִיהַ בִּי מְקַדְשָׁא, הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב (שִׁם כה ח) וַעֲשׂוּ לִי מְקַדְשׁ, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עָבִיד לִיהַ בְּהַהוּא עֲלֵמָא בֵּית לְדִיִּירָא (לִיהַ) תְּמָן דְּאִיהוּ קִדְשׁ קִדְשִׁין, וּמָאן דְּעָבִיד לִיהַ סְפָה, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְסַפֵּף עֲלִיהַ בְּהַהוּא עֲלֵמָא, וְאַגִּין עֲלִיהַ מְכָל מְלֹאכְיֵי חַבְלָה כַּד נִפְיָק מֵהַאי עֲלֵמָא וְאִזִּיל לְהַהוּא עֲלֵמָא.

וְכָל מָאן דְּמְבַרֵךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וּמְקַדֵּשׁ לִיהַ בְּצִלוֹתִיהַ בְּהַאי עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְבַרֵךְ לִיהַ בְּהַהוּא עֲלֵמָא, וּמְקַדֵּשׁ לִיהַ, וְלִית

קְדוּשָׁה פְּחוּת מְעַשְׂרָה, אוֹף הַכִּי עָבִיד לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲשֶׂרָה
 חוּפּוֹת בְּגֵן עֵדֶן, דְּקְדוּשֵׁין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם שְׂכִינְתֵיהּ, אֵינוּן קְדוּשׁ
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ, וְשִׁבַע בְּרַכָּאן דִּילֵיהּ אֵינוּן בְּקִרְיַת שְׁמַע, בְּשַׁחַר שְׁתִּים
 לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְב שְׁתִּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתִּים לְאַחֲרֶיהָ, הָא שְׁבַע,
 וַיְחוּד דִּילֵיהּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהַכִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְבָרַךְ לֵיהּ וּלְכֻלָּהּ
 דִּילֵיהּ, וּמְקַדֵּשׁ לֵיהּ עֲמָה בְּקְדוּשָׁה, וּמַיִיחַד תְּרוּוּיָהּ, וְכֻלָּא מְדָה פְּנַגְד
 מְדָה.

סוֹף בְּכָל מָה דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּר נֶשׁ בְּפַקוּדוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִינֵיהּ
 וּבְגִין שְׂכִינְתֵיהּ, הַכִּי אֶשְׁתַּדֵּל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין בְּר נֶשׁ וּבַת
 זוּגִיָּה בְּהוּא עֲלָמָא, זְפָאָה חוּלְקִיָּה מְאָן דִּישְׁתַּדֵּל לְמַעַבְד רַעוּתֵיהּ, דְּלִית
 פּוּמָא יָכִיל לְמִימַר אַגְרָא דִּילֵיהּ בְּהוּא עֲלָמָא דְּאִיְהִי לְדְרִי דְרִין, בְּר נֶשׁ
 עָבִיד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַעוּתֵיהּ דְּאִיְהוּ לְפּוּם שְׁעַתָּא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְנֵי
 לֵיהּ בְּנִינָא בֵּיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּנֵי לֵיהּ לְבַר נֶשׁ בְּעֲלָמָא דִּילֵיהּ בְּנִינָא
 לְדְרִי דְרִין, זְפָאָה מְאָן דְּשְׂרִיא לֵיהּ בְּכָל אַבְר וְאַבְר דִּילֵיהּ לְמַעַבְד לֵיהּ
 אֶתֶר לְשְׂרִיא תְּמָן, וּלְאֶמְלָכָא לֵיהּ בְּכָל אַבְר וְאַבְר, דְּלֹא יְהֵא בֵּיהּ אַבְר
 פְּנוּי מְנִיָּה, דְּאֵם חֶסֶר אַבְר חַד דְּלֹא שְׂרִיא עֲלֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין
 הוּא אַבְר אֶתְחַזֵּר לְעֲלָמָא בְּגִלְגּוּלָא, עַד דְּאֶשְׁתַּלִּים בְּאַבְרִין דִּילֵיהּ, לְמַהוּי
 כְּלָהוּ שְׁלַמִּין בְּדִיוּקְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֵם חֶסֶר חַד לֹאוּ אִיְהוּ בְּצַלְמוֹ
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

פּוּמָא עֲקִימָא לֹא שְׂרִיא בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיְהוּ מוּם, כָּל שְׁפָן אֵם
 דְּבוּרָא דִּילֵיהּ עֲקִים, עֲלֵיהּ אֶתְמַר (קהלת א טו) מְעוֹת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן,
 פּוּמָא וּלְבָא אֵינוּן לְקַבֵּל אוֹרִייתָא דְּבִכְתָּב וְאוֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, קָלָא וּדְבוּר
 דְּנַפְיָק מְתְרוּוּיָהּ אִיְהוּ ו"ה, צְרִיךְ לְאַפְקָא לֵיהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דִּי"ה,
 וְאֵם לֹאוּ, לֹא שְׂרִיא תְּמָן יְהוּ"ה.

שְׁפוּן אֲרִיכִין מְסַטְרָא דְּאֲנָשֵׁי חֵיל, רְחִבִין מְסַטְרָא דִּירְאֵי אֱלֹהִים, שְׁפוּן
 פִּינוּנִים מְסַטְרָא דְּאֲנָשֵׁי אַמַּת, זְעִירִן בְּעַגּוּלָא מְסַטְרָא דְּשׁוּנְאֵי
 בְּצַע, כְּמָה קְלִין וּדְבוּרִין נְפַקִין מְפּוּמָא מִיַּד דְּנַפְקִין מְפּוּמוֹי כְּמָה מְלֹאכִים
 דְּאֶתְקְרִיאוּ עוֹפִין נְטֻלִין מְלוּלִין דְּפּוּמָא. חֲמֵשׁ תְּקוּנִין אֵינוּן בְּפּוּמָא,
 דְּאֶתְמַר בְּסִפְר יְצִירָה, אַחַה"ע בּוּמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנ"ת זִסְר"ץ,
 וּבַהוּן (דברים כו) אַבְנִים (דף קלב ע"ב) שְׁלֵמוֹת תְּבִנָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכְמָה
 צְלוּתִין וּפּוּלְחָנִין, וְעֲלִיָּהּ אֶמַר יַעֲקֹב וַיִּשְׁכֵּב בְּמָקוֹם הַהוּא (בראשית כח
 יא). וַיִּשְׁכֵּב וַיִּזְכֹּר כ"ב אֶתְוֹן בְּמָקוֹם הַהוּא, וַיִּזְכֹּר (משלי ח כא) לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי
 יֵשׁ, כ"ב בְּךָ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל (בראשית מח כ), בְּךָ בְּטַחוּ אַבּוּתֵינוּ (תהלים כב ה), כִּי בְךָ

אָרוֹץ גְּדוּד (שם יח ל), וּבֶךְ בַּחַר יְהוּ"ה (דברים ז ו), אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ (שמות לב יג), נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ (שיר א ד), בַּהוֹן בְּרוּךְ כִּיבוֹד יְהוּ"ה מִמְקוֹמוֹ (יחזקאל ג יב).

דִּיקָנָא, בְּסִפְר בֶּן סִירָא, קָלִיל דְּקָן קוֹרֵטְמָן, עֵב דְּקָן אִיהוּ בְּרַבּוּיָא דְּלִיחָא בְּלַחוּתָא דִּילִיָּה, וּבְגִין דָּא אִיהוּ פְּתִיא שְׂטִיא, (אמר רבי שמעון) מָאן דְּלִית לֵיהּ דִּיקָנָא בְּאַנְפוּי וּבְפוּמוּי אֶלָּא זְעִיר, הוּא פְּקָחָא (פְּקִיעָא), דְּמָרָה יְרוּקָא אִיהי אֲתַגְפֵּרַת עֲלֵיהּ, וְלִית בֵּיהּ לַחוּתָא כָּלֵל, דִּיקָנָא בִּינוּנִית דָּא אִיהוּ אִישׁ תָּם, דְּעֵתִיָּה שְׁלִים, מָאן דְּלִית לֵיהּ דִּיקָנָא בְּאַנְפוּי כָּלֵל, מָרָה קְרִירָא וּיבִשְׁתָּא אֲתַגְפֵּרַת עֲלוּי, לִית בֵּיהּ לַחוּת וְחַמִּימוֹת כָּלֵל, מָאֲרִי דְּעַצִּיבוּ אִיהוּ, עוֹבְדוּי פְּאַתְתָּא.

הָא חֲזִי אִית בְּנֵי נֶשָׂא דְּמַמְלָלָן בְּנַעֲנוּעָא דְּעֵינִין, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דִּידִין, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּרִישָׁא, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּגוּפָא, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּרַגְלִין, דָּא אִיהוּ דְּבַכָּל אֲתַר דְּנִשְׁמַתִּיָּה בֵּיהּ, תַּמָּן עָבִיד נַעֲנוּעָא יִתִּיר בְּהָהוּא אֲתַר.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְכִי נִשְׁמַתָּא לָא אִיהי בְּאַתַּר יְדִיעָא בְּלָבָא, וְאַתְּפִשְׁטוּתָהּ בְּכָל אִבְרִין דְּלָבָא, אָמַר לֵיהּ בְּרִי, וְהָא כְּתִיב בְּהָ (רות ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּפּוּם עוֹבְדוּי דְּבַר נֶשׁ הָכִי נִפִּיק לָהּ מֵאַתְרָהָא, וְנַחֲתִית לָהּ לְבַר מֵאַתְרָהָא, כְּפּוּם דְּשִׁכְנִיתָא דְּאַתְמַר בְּהָ (ישעיה נא) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְתִיּוּבַתָּא שְׁלִימַתָּא, מָאן דְּאַתִּיב לָהּ לְאַתְרָהָא דְּהוֹת בְּקַדְמִיתָא, דְּבִזְמַנָּא דְּנִשְׁמַתָּא אִיהי בְּלָבָא אֲתַקְרִיאַת מְטְרוּנִיתָא, כַּד נִפְקַת מִלָּבָא לָא אֲתַקְרִיאַת מְטְרוּנִיתָא, כְּפּוּם חוּבוּי דְּבַר נֶשׁ הָכִי נַחֲתִית לָהּ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמֵאֲבַר לְאֲבַר, עַד דְּנַחֲתִית לָהּ לְרַגְלוּי, וְכְפּוּם זְכוּוֹן דִּילִיָּה הָכִי סְלִיקַת, עַד דְּסְלִיקַת לְאַתְרָהּ, וּבְגִין דָּא בְּכָל אֲתַר דְּנַחֲתַת, תַּמָּן עָבַדַת תְּנוּעָה יִתְרָה בְּהָהוּא אֲבַר יִתִּיר מֵאַחֲרָנִין.

שְׂרַטְטוּטִין דִּידִין אֲשַׁבְּחָנָא דְּאִינוּן כְּעַנְפִּין דְּאִילָנָא, מְנַהוֹן אֲרִיכִין, מְנַהוֹן קְצָרִין, מְנַהוֹן מְשֻׁלְבִין, מְנַהוֹן בְּעַגּוּלָא זְעִירִין.

אֲשַׁבְּחָנָא בְּרִזָּא דְּמַתְנִיתָא, דְּטוּרִין רַמָּאִין עִמְקִין, גּוּ סוּסְפִיתָא, קוּנְטְרָא, קְטָרָא דְּקְטָרִין, תַּמָּן הוּהּ חַד אוֹכְמָא בְּלָא רַגְלִין, מְפַכְכְּףּ הַפּוּכִין, גּוּף טְרִיף, כַּד הוּהּ יְתִיב אָזִיל, כַּד הוּהּ אָזִיל יְתִיב, כַּד הוּהּ אָזִיל מְהַפֵּךְ טוּרִין, כַּד הוּהּ יְתִיב מְעַקֵּר טְנַרִין, מָאן דְּאַעֲרַע בֵּיהּ טְרִיף לֵיהּ וְקָטִיל לֵיהּ, וְלָא אַהֲנִי, זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּאַסְתַּמַּר מְנִיָּה.

כֶּרֶךְ דִּיוֹקָנִין דְּבַנֵּי עֲלָמָא בֵּיהּ רְשִׁימִין, כֶּרֶךְ צִיּוּרִין בֵּיהּ מְצוּיָרִין, כֶּרֶךְ גְּוּוּנִין בֵּיהּ מְרַקְמָן, דְּסְטָרִין אַחֲרָנִין כְּמָה עַנְפִּין תְּלִיין מְנִיָּה, דְּשְׂרַבִּיטִין

דְנוּרָא מְלַהֲטָא דְזָרִיק, כְּמָה גְלַגְלִין סְחָרִין לֵיה, כְּלָהוּ מְלִיִן עֵינִין דְגוּמְרִין
דְנוּרָא מְלַהֲטִין, מְנַהוּן מְזַדְעָזְעָאן חֵיילִין וּמְשַׁרְיִין, לֵית בְּהוּן רַחֲמָנוּתָא
כָּלֵל, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְאַסְתָּמַר מִנִּיה.

בִּיה רְשׁוּמִין דִּיּוֹקְנִין דְחִיוּוֹן בִּישׁוּן, דְאַיְנוּן מְזַל אַרְיָה, מְזַל שׁוּר מוּעָד,
מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם, כָּל נוּנֵי יָמָא מְסֹאֲבִין בִּיה מְצוּיִרִין, וְעוֹפִין
וְחִיוּוֹן דְסִטְרָא דְמְסֹאֲבוּ בִיה רְשִׁימִין וּמְצוּיִרִין, דְכְּלָהוּ מוּעָדִין לְקַלְקַל,
כְּמָה שְׂרַבִּיטִין וְנְצוּצִין אֲזִדְרִיקוּ מִנִּיה עַל בְּנֵי נְשָׂא, וְאַיְנוּן נְשַׁמְתִּין
דְחֵיבִיא, דְקָא מְרַפִּיבִין עַל בְּנֵי נְשָׂא, מְנַהוּן דְכוּרִין מְנַהוּן נוֹקְבִין, לְזַמְנִין
מְרַפִּיבִין נוֹקְבִין עַל דְכוּרִין, לְזַמְנִין דְכוּרִין עַל נוֹקְבִין, כַּד אֲזִדְרִיקוּ לָא
אֲזִדְרִיקוּ לְאַתֵּר יְדִיעָא, אֲלֵא כָּל חַד בְּאַתֵּר דְלֵא (דף קלג ע"א) מִיְנִיה. וְוִי לֹון
לְאַיְנוּן טִיפִין, דְאַיְנוּן נְצוּצִין וְשְׂרַבִּיטִין אַעֲרַעוּ בִּינֵייהוּ, אֲלִין שְׁטִיִן דְלֵא
מְסִתְמָרִין גְרַמִּייהוּ בְּזוּגָא דְלַהוּן, מְרַפִּיבִין לֹון בְּהוּן, וְאַתְעֵבִיד אֵילְנָא
דְעַץ הַדְעַת טוֹב וְרַע.

נוֹקְבָא אֵית לֵיה דְאַתְקִרִיאַת לְהַט הַחֲרִב הַמְתַּהֲפַכַת, דְכָל גְּלַגּוּלִין
דְנִשְׁמַתִּין בִּיה מְתַהֲפַכִין, לְזַמְנִין מְטָה לְנַחַשׁ, לְזַמְנִין נַחַשׁ לְמְטָה,
וְהַכִּי מְתַהֲפַכָא דְכוּרָא לְנוֹקְבָא, נוֹקְבָא לְדְכוּרָא, וְאַלִין דְהַפְּכִין לְשַׁלְחָנָם
גְרַמִּין הַפּוֹכִין אֲלִין. הַפְּכַפְּךָ דְכְּלָהוּ לְהַט הַחֲרִב הַמְתַּהֲפַכַת מְרַע לְטוֹב
וּמְטָב לְבִישׁ, וְהַכָּא רְזָא דְצִדִּיק וְרַע לֹו רָשַׁע וְטוֹב לֹו, וְדָא אִיהוּ גּוּלִל
אוּר מְפַנֵּי חֲשָׁךְ וְחֲשָׁךְ מְפַנֵּי אוּר, מָאן דְאַלִים גְּבַר, כַּד אֲלִים נוֹקְבָא עַל
דְכוּרָא בְּגְלַגּוּלָא דִילִיה לֵית לֵיה דִיקְנָא, עָקֵר הוּא, עוֹבְדוּי כְּבַעֲרָא,
תּוֹעֵבָה אִיהוּ.

וְהָבִי אֵינּוּן מְתַהֲפַכִין דְרַגִין מְדִינָא לְרַחֲמֵי וּמְרַחֲמֵי לְדִינָא, כְּגוּוֹנָא דְסִטְרָא
דְדַכְּוִי הַכִּי מְתַהֲפַכִין מְסִטְרָא דְמְסֹאֲבוּ, אִם אֲלִים גְּבַר, וְהוּא יְהִיָּה
פְּרָא אָדָם יְדוּ כִּפְל (בראשית טז ב), וְאִם אֲלִימָא נוֹקְבָא יַד כָּל בּוּ, אֵית שְׁלִטְנוּתָא
לְבִישׁ וְאֵית שְׁלִטְנוּתָא לְטָב, אֵית שְׁלִטְנוּתָא דְשְׁלִיט (סְלִיק) דָּא עַל דָּא,
וְאֵית שְׁלִטְנוּתָא דְנִיאֹופִין, כַּד שְׁלִיט זֹוּנָה עַלִיה, כְּלָהוּ בְעִירָן אַתְיִין עַלִיה,
כְּמָה דְאַשְׁפַּחְנָא פְּנּוּכְדָנְאֲצֵר, דְאַתְמַר בִּיה (דניאל ד כב) וּמְפַנֵּי אַנְשָׂא טְרִיד
וְעִשְׂפָא כְתוּרִין לֵיה יְטַעֲמוּן עַד דְשַׁבְעָה עַדנִין יַחְלַפּוּן עֲלוּהִי, דְאַיְנוּן
שַׁבְעָה כְּכַבִּי דִילִיה, יַתְחַלְפּוּן עֲלוּהִי מְדְכוּרִין לְנוֹקְבִין, וּבְגִין דָּא כַּד
גְּלַגּוּלָא דְנוֹקְבָא קָא רְכִיבַת עַלִיה, עוֹבְדוּי אִיהוּ פְּאַתְתָּא, כַּד מְלִיל מְלִיל
בְּפִתְיָחוּ דִידִין, וְקָלִיה וְדְבוּרִיה וְכָל עוֹבְדוּי פְּאַתְתָּא, תּוֹעֵבָה אִיהוּ, וּבְגִין
דָּא מְבַרְכִין יִשְׂרָאֵל עִמָּא קְדִישָׂא, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שְׁלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, שמענא דאית נפשא דמרביבין לה בכלבא,
ובגין דא אמר דוד (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי,
מאי יחידתי דא נשמתא, וכי נשמתא אתרכיבת בכלב, אמר ליה ברי אין,
בהווא ערל נחש הקדמוני דפתי לחוה ולבני נשא, דא איהו כלב, ודא
יצר הרע דאתא בהווא עלמא מורכב עליה לקבלא עונשיה.

ואית נשמתין אחרנין דקא אתיין בגלגולא בכמה חיון, דאתקריאו מזל
אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה,
מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, פמה דאשפחנא בתרין עשר שבטין
דאתמתילו לחיוון, דא לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור
שורו, יששכר חמור גרם, יהי דן נחש עלי דרף, בנימין זאב יטרף, וברי
כל דא רזא דגלגולא דיצר הרע, אית למאן דאיהו דמיא לאריה, ואית
למאן דאיהו דמיא לחווא, ואית למאן דאיהו דמיא פחמור, לכל בריין
אשתני פפום עובדיהון, וכפום שעתא דאתעבידו בה.

ועם כל דא זפאה נשמתא שליט עליה ורכיב עליה, פבר נש דרכיב
על סוסיא או על חמריה, ווי ליה למאן דחווא שליט עליה, האי
אתקרי רשע גמור, ומאן דאיהו שליט עליה איהו אתקרי צדיק גמור,
ועליה אתמר (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתך, אדם בליעל איש און, ולאמים
תחת נפשך (שם), דכד בר נש איהו שליט על יצריה, הכי איהו שליט על
כל שנאוי, ואם יצריה שליט עליה שנאוי שלטין עליה.

וברי אשפחנא במתניתין, ברזא דשרטוטין וציורין וגוונין, בסתרא דרזין
טמירא דטמירין, דאדם דבריאה דאיהו קדמון לכל קדומים רכיב
באריה, סטא לימינא, ועביד שרטוטין, דאינון אורחין ושבילין דימא
דאורייתא, דעלייהו אתמר (שם מג טז) הנותן בים דרף ובמים עזה נתיבה,
אדם דיצירה רכיב בשור וסטא לשמאלא, ונטיל אשא בפמייה (דף קלג
ע"ב) וצייר ציורין, אדם דעשיה רכיב בנשר ונטיל רוחא בפומוי וסטא
למזרח באנפוי, ועבד גוונין בעיינין באנפין. אמר ליה מאן אדם דבריאה
ויצירה ועשיה הכא, אמר ליה ברי האי איהו דאתמר ביה ואדם אין,
ומותר האדם מן הבהמה אין (קהלת ג יט), ואיהו אדם דבריאה, דבהאי פרא
עלת העלות כל בריין, אדם דיצירה חכמה, עליה אתמר (איוב כח כ) והחכמה
מאין תמצא, דאיהו י' מאין, דביה צייר כל ציורין דעלמא, ביה צייר
עיינין וחוטמא נוקבין דחוטמא נוקבין דאודנין ופומא, כל נקודין וציורין
דאינון עזקא לאת י', ואיהי בהון פאכנא בריש עזקא, אדם דעשיה דא

ו' מאינן, בינה, איהי אם כל חי, מעשה בראשית, בה אתעבידו כל עובדין דעובדא דבראשית, וגוונין.

אריה דביה עביד שרטוטין, דא חסד ימינא, שור דביה צייר ציורין, דא גבורה, נשר באמצעיתא, דבה אשתמודעו כל גוונין, ודא תפארת, שפירו דכלא, דכל גוונין נהרין ביה, ונצח הוד יסוד אינון לקבל תלת אבהן.

כל שרטוטין וציורין ועובדין, אינון אתחזיין בשכינתא תתאה, דאיהי דמות אדם, ועלה אתמר (הושע יב יא) וכיד הנביאים אדמה, פלא אתחזי בה לתתאה, ולית בר נש יכיל למנדע ולאסתפלא בשרטוטין וציורין וגוונין דלעילא אלא בה, ובגינה אתמר (שמות לג כג) וראית את אהורי, אבל לעילא מינה ופני לא יראו (שם), דלית בריה דיכילא לאסתפלא תמן, בתקיפו דצחצוחים, ונהורא דגוונין, דעלייהו אתמר (שם כ) כי לא יראני האדם וחי, וכי באנפוי דמשה לא הווי יכלין לאסתפלא, כל שפן בעמודא דאמצעיתא, דאיהו כליל כל שרטוטין וציורין וגוונין, וביה נהרין פלהו, ואיהו כליל בכלהו (בלל דבלהו).

ובגין דא אתקרי ש, כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהן, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי ב"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגליין כל גוונין ושרטוטין וציורין לבני נשא, ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר אחרא, דאיהי פגוונא דאספקלריאה, דאשתמודע בה פרצופין דאנפין. שרטוטין דידין אינון אילנא דחיי, פד אינון פתיחן למעבד טיבו, כשושנה דאיהי פתיחא לקבלא, ולארקא ריחא טבא.

ואית עובדין טבין דאינון איפא לאילנא, פגון צדקה, וכמה פקודין דתליין בידין למעבד בהון טיבו, ידין דלא אתחזיין בהון שרטוטין, לאו איהו דיוקנא מאילנא דחיי, ואית שרטוטין בארע מישר מסטרא דיצרא טבא, ואחרנין מסטרא דיצרא בישא, דאלין פתיחין לטיבו, ואלין פתיחין לביש, ואית דמורכבין אלין באלין, אילנא דטוב עם רע, ורע עם טוב, אלין אינון דידיהון זמנין עבדין טב וזמנין עבדין ביש, ידין דעבדין טיבו כל יומוי, אלין אינון מאילנא דחיי, ואלין דעבדין טוב ורע, אלין אינון מאילנא דטוב ורע, וידין דכל יומוי עבדין בהון עובדין בישין, דא איהו מאילנא דאתמר ביה (ישעיה ה ב) ויקו לעשות ענבים ויעש באושים, ואית אילנא דלא עביד פירין, ואיהו עקר, אלין אינון דלית בהון עובדין טבין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין לא המדרש עקר אלא

הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֵקֶר, וּבְגִין דָּא עֵקְרָא דְשִׁרְטוּטִין וְצִיּוּרִין וְגוֹוְנִין אִיהוּ
עוֹבְדָא.

בַּת עֵין אִיהי אֲסַפְקִלְרִיָּאָה, אַף עַל גַּב דְּאִיהי אוֹכְמָא, בְּה אַתְחַזִּיין כָּל
פְּרָצוּפִין וְגוֹוְנִין דְּאֲנַפּוּי דְּבַר נֶשׁ, כַּד סְתִים בַּר נֶשׁ עֵינָא אִיהוּ מַחֲשָׁבָה
סְתִימָא, א קַמִּי אִיהוּ, קַמִּי סְתִים, עֵינָא אִיהוּ י' בַּעְגּוּלָא דִילִיָּה, ו'
בְּאוּרְכָא דִילִיָּה, כַּד אַתְפַּתַּח אַתְפַּתַּח בְּה' תַּתָּאָה, כַּד נְהִיר נְהִיר בְּה' עֲלָאָה,
בְּהֵוּא זְמַנָּא דְאַתְפַּתַּח בְּה' עֲלָאָה אַתְמַר (דף קלד ע"א) בְּעֵינָא (יחזקאל א א) נְפַתְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאַרְאֶה מְרֵאוֹת אֱלֹהִים, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ אוֹר דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית,
דְּכִלְיָן בְּה' עֲלָאָה, חֲמֵשׁ אוֹר דְּנְהִירִין בְּחֲמֵשׁ גּוֹוְנִין, שְׁבַתָּא י' פְּתִיא
אוֹכְמָא, כָּל גּוֹוְנִין אַתְחַשְׁכָּאן בִּיָּה, אִיהוּ גּוֹוֹן גּוֹוֹן דְּחוּיָא, דְּאַתְמַר בִּיָּה
(בראשית ג יד) עַל גְּחוּנְךָ תֵּלֵךְ וְעַפְר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, עַפְר אִיהוּ קַר וְיִבֵּשׁ,
הָכִי טְחוּל קַר וְיִבֵּשׁ, וּבְגִין דָּא וְעַפְר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

תָּא חַזִּי לָאו לְמַגְנָא אָמְרוּ קְדַמָּאִין, אִין הָרוּכַב טְפִלָּה לְסוּס אֶלָּא הַסּוּס
טְפִלָּה לְרוּכַב, דְּסוּס אִיהוּ נוֹקְבָא, לְרוּכַב דְּאִיהוּ אָדָם, אַם זָכָה אַתְמַר
בִּיָּה (שם ב יח) אַעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר, וְאַם לָאו כְּנַגְדוֹ יֵצֵר הָרַע, עֲלִיָּה אַתְמַר (קהלת
ד כו) וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר מִמּוֹת אֶת הָאֲשָׁה, וְדָא טְחוּל שְׁבַתָּא י', עֶזֶר דָּא שְׁכִינְתָּא,
עֲלָה אַתְמַר (משלי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפְקֵר רֵצוֹן מִיְהוָה, וּבְגִין דָּא
הוּוּ אָמְרִי מְאִרִי מִתְנִיתִין, מִצָּא אוּ מוֹצֵא.

לְזַמְנִין תְּשַׁפַּח סוּסֵיָּא דְאַתְנָאָה וְאַפִּיל לְרוּכְבוֹ תַחוּתֵיהָ, דָּא אַתְתָּא בִישָׂא,
לְזַמְנִין תְּשַׁפַּח אָדָם רְכִיב עַל סוּסֵיָּא, לְזַמְנִין אִישׁ, לְזַמְנִין עֶבֶד,
כְּגוּוֹנָא דָּא תְּשַׁפַּח לְזַמְנִין דְּאִית גּוּף דְּאִיהוּ סוּס שְׁפִיר בְּכָל תְּקוּוּנָוִי, וְעֶבֶד
עוֹבְדִין בִּישִׁין, בְּגִין דְּאִית לִיָּה הֵוּא נֶפֶשׁ דְּרְכִיב עֲלִיָּה, דְּאִיהוּ אָדָם רַע
עֶבֶד אוּ מְמֹזֵר, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְנִיתִין, לָא הַמְדַרְשׁ עֵקֶר אֶלָּא
הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֵקֶר, וּלְזַמְנִין תְּשַׁפַּח סוּסֵיָּא בִישָׂא דְּאִיהוּ גּוּפָא, דְּאִית
לִיָּה דִיוֹקְנָא בִישָׂא, וּמָאן דְּרְכִיב עֲלִיָּה אִיהוּ טַב, וְסִטִּי לִיָּה לְמַעַבְד עוֹבְדִין
טְבִין, וְדָא אִיהוּ מְטָה כְּלָפִי חֶסֶד, וּמָאן דְּאִית לִיָּה דִיוֹקְנָא שְׁפִירָא וְעוֹבְדִין
טְבִין, דָּא צְדִיק וְטוֹב לוֹ.

וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ צְדִיק וּבַת זוּגִיָּה צְדִיקָתָא, מָאן דְּאִיהוּ דִיוֹקְנֵיהָ בִישָׂא
וְאִיהוּ שְׁפִיר בְּעוֹבְדוּי, דָּא צְדִיק וְרַע לוֹ, וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ
צְדִיק וּבַת זוּגִיָּה בִישָׂא, וּמָאן דְּאִיהוּ דִיוֹקְנָא בִישָׂא וְעוֹבְדוּי בִישִׁין, דָּא
אִיהוּ רְשָׁע וְרַע לוֹ, וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ רַע וְאַתְתִּיָּה רְעָה, הָכָא
אַשְׁתְּמוּדְעִין תְּלַת גְּלִגּוּלִין, רְשָׁע וְטוֹב לוֹ מָאן דְּעוֹבְדוּי בִישִׁין וְדִיוֹקְנֵיהָ
שְׁפִירָא, וְאַתְתִּיָּה צְדִיקָתָא שְׁפִירָתָא בְּעוֹבְדָהָא.

דגלגולא גרים דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו רשע וטוב לו רשע ורע לו, דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה, דגלגולא מחייב ליה, אמר רבי אלעזר, אפא, אם פן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא בישא, אמר ליה ברי, יעביד ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, ואי לא אתתקנת יתרוך לה מניה בגט ויתסי, ואתנטע באתר אחרא (איוב לג כט), והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, עד הכא בשרטוטין דידין.

בקומה בצואר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הא שכנתא הכא, וכלהו חברייא עמה נטרין לך הכא, טול רשו מקודשא בריך הוא לנחתא הכא ליקרא דמלפא קדישא, אנת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמך, לתקנא שעור קומה דקודשא בריך הוא פדקא יאות ליה, אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה, וקודשא בריך הוא על פלהו.

פתח אליהו ואמר, רבון עלמא יהא רעוא דילך דאימא מלין בארח מישור פדקא יאות, פלהו במדה במשקל בשעור קומה דשכנתך. פתח ואמר, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושדך לאשכולות, מאי לתמר, אלא לההוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק פתמר יפרח, פפת תמרים, קומתך ודאי דמאי ללולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא לומגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול, לולב איהו דומה לשדרה דגופא, דאיהו ו', קומה דכלא, ואיהו שית בחושבן, וחמש ענפין מתפשטין מניה, ואיהו גופא (דף קלד ע"ב) דאילנא באמצעיתא, וחמש ענפין אינון תרין מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא, ועלייהו אתמר (ויקרא כג ז) וענף עץ עבות וערבי נחל, ענף לשמאלא, עבות לימינא, עץ באמצעיתא, ערבי נחל תרין, עבות תלת, וכלהו חמש, ואינון לקבל תרין שוקין וברית, ותרין דרועין, אתרוג לב באמצעיתא, עקרא דאילנא וענפוי, ואיהו איבא דאילנא, וביה איהו עץ פרי עושה פרי למינו.

צואר על פלהו אימא עלאה, מוחא אפא, וביה נביעו דאילנא, דמקורא דיליה אתקרי אין סוף, עלין דאילנא אינון קווצותיו, עלייהו אתמר (שיר ז י) ראשך עליך כפרמל, פלהו ירוקין, דהכי צריכא שערא דאתתא דאיהי בריתא דמלפא למהוי ירוק פשבעה מיני דהבא, ואתרוג איהי ירוקא, ואסתר מתמן הות ירקרוקת.

שעורא דרצועין דתפלין אינון עד לבא, והכי שערו לון מארי מתניתין, והכי שעורא דשערא דברתא דמלפא עד לבא, וכל ענפא וענפא

דַּאִילָנָא דִּילָהּ, דַּאיִנוּן קָנִי מְנוּרָה, כְּלָהּוּ צְרִיכִין בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִדָּה
חֲדָא, דְּלֹא יְהֵא דְרוּעָא חֲדָא אַרְיָן מַחְבְּרִיָּה, וְלֹא שׁוּקָא חֲדָא אַרְיָן
מַחְבְּרִיָּה, אֲלֵא כְּלָהּוּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, וְהָכִי עֵינִין דִּילֵיהּ שְׁקִילִין
דָּא לְדָא, וְהָכִי אוּדְנִין, וְהָכִי נׁוּקְבָא דְחוּטְמָא דִּילָהּ, וְהָכִי אֲנַפִּין דִּילָהּ,
וְהָכִי שְׁפוּון דִּילָהּ, דְּלֹא יְהֵא חַד אַרְיָן וְחַד קְצִיר, אֲלֵא כְּלָהּוּ בְּשִׁקּוּלָא
חֲדָא.

מְבוּעָא דְמֵיא הָכִי צְרִיף לְאַשְׁקָאָה וּלְדַפְּאָה לְכָל גּוּפָא, וְכָלֵא אֲצִטְרִיף
בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל כְּמְבוּעָא דְמֵיא, וְלְכָל אֲבַר וְאֲבַר דַּאִיהוּ עֲנַפָּא
דַּאִילָנָא, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל, וְסִימְנָא (ישעיה מ מ) מִי מְדַד בְּשַׁעֲלוּ מַיִם, וְשָׁמַיִם
בְּזֶרֶת תְּפִן (איוב כח כח), וּמַיִם תְּפִן בְּמִדָּה, מִי וְדַאי, מְדָה דְנִבְעֵי פְּגוּוֹנָא דָּא
ם, מִם בְּרִיבוּעָא, נְקוּדָה בְּעִגּוּלָא, (מְרוּבַעַת) בְּרִבוּעָא.

וְרִזָּא דְמִקּוּהָ אַרְבַּעִים סָאָה פְּגוּוֹנָא דָּא תִּשַׁע נְקוּדִין לְכָל סִטְרָ,
וּבְנְקוּדָה דְמִלְגָּאוּ בְּהָ אֲשַׁתְּלִימוּ לְעֶשֶׂר כָּל תִּשְׁעָה, עַד דַּאֲתַעְבְּדוּ
אַרְבַּעִין, וְאַלִין אִינוּן אַרְבַּעִים סָאָה, וְאִינוּן ם' עֲלָאָה, מ' תַּתָּאָה, דָּא
בְּרִבוּעָא וְדָא בְּעִגּוּלָא, י' נִבְעֵי דְתְרוּוּיָהּ, וְרִזָּא דָּא מַיִם חַיִּים.

וְאִית עֲנַפִּין עֲלָאִין, וְעֲנַפִּין בִּינוּנִיִּים, וְעֲנַפִּין תַּתָּאִין, וְכָלֵהּוּ בְּמִדָּה
בְּמִשְׁקָל, עֲלָאִין בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, בִּינוּנִיִּים בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, תַּתָּאִין
בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, עֲלָאִין אִינוּן אֲבָהּוּן, בִּינוּנִיִּים מְמַנְן, וְתַתָּאִין שְׁלִיחִין
דְּלֵהוּן, וְכָלֵהּוּ אִית לׁוּן שְׁמָהּן יִדְעָאן, לְאַשְׁתְּמוּדְעָאן שְׁלִיחָאן וְרֵאשִׁין
וּמְמַנְן דְּתַחוּתֵיהוּן, וְכָל חַד אִית לֵיהּ נְקוּדָה, וּבִיָּה אֲשַׁתְּמוּדַע כָּל עֲנַפָּא
וְעֲנַפָּא דַּאִיהוּ אֲבַר דְּגוּפָא.

רֵאשִׁין יְהוּ"ה מְלֶךְ יְהוּ"ה מְלֶךְ יְהוּ"ה יְהוּ"ה מְלֶךְ, נְקוּדָה דְּלֵהוּן יְהוּה מְלֶךְ
יְהוּה מְלֶךְ יְהוּה יְהוּ"ה מְלֶךְ, וְהָכִי אִינוּן לְתַתָּא בְּתַרִין שׁוּקִין וְאַמָּה,
וּבְגִין דָּא כָּפַל לׁוּן תְּרִין זְמַנִין יְהוּ"ה מְלֶךְ יְהוּ"ה מְלֶךְ יְהוּ"ה יְהוּ"ה מְלֶךְ,
לְעוֹלָם וָעַד שְׁכִינְתָא, וּנְקוּדָה דִּילָהּ יְהוּ"ה, וְדָא רִזָּא (תהלים צא יא) כִּי בִי
חָשׁ"ק וְאַפְלִטָהּ, דְּרֵאשִׁי רֵאשִׁין (תִּיבִין) דַּאִינוּן כְּתָר עֲלָאָה חֲכָמָה
בִּינָה, (זכריה יד ט) וְהִי"ה יְהוּ"ה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוּ"ה אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד, וְהִיָּה יְהוּ"ה אֲבָא וְאַמָּא, יְהִיָּה יְהוּ"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד כְּתָר
עֲלָאָה.

יְדִין אִינוּן מְשֻׁשִׁין דְּגוּפָא, רְגִלִין שְׁלִיחִין דְּגוּפָא, וְעֲלִיָּהּ אֲתָמֵר (תהלים
קד ד) עוֹשֶׂה מְלֵאכֵיו רִחוּת, מְשַׁרְתֵּיו אֵשׁ לוֹהֵט, וּמְשֻׁשִׁין דְּגוּפָא
תְּרִין דְּרוּעִין, אִינוּן ע"ב עֲנַפִּין דְּוִיסַע וּבְכַא וִיט, אֲלִין אִינוּן עֲנַפִּי דַּאִילָנָא,

שָׁרְשָׁא דְאִילָנָא אִינוּן שְׁלִיחָן, וְאִינוּן שְׁבַעֲיָן וְתַרְיָן ע"ב עֲלָאִין לְקַבְּלַ
שְׁבַעֲיָן וְתַרְיָן תִּיבִין, דְאִינוּן מִן וְהִיָּה (דף קלה ע"א) אִם שָׁמַע עַד וְשִׁמְתָם,
וְשְׁבַעִים וְתַרְיָן אַחֲרָנִין אִינוּן דְּפָרְשַׁת צִיצִית, רִישָׁא דְאִילָנָא, מְשַׁמְשִׁין
דִּילִיָּה דְאִינוּן שׁוֹטְטִים וְשׁוֹטְטִים, אִינוּן מ"ב תִּיבִין מִן וְאֶהְבַּת עַד וְהִיָּה,
גּוּפָא (ג"א גופא) דְאִילָנָא מִמְּנָן וְשְׁלִיחָאן דִּילִיָּה, חֲמִשִּׁין תִּיבִין דְאִינוּן מִן
וְשִׁמְתָם אַת עַד וַיֹּאמֶר.

שְׁבַעֲיָה שְׁמָהָן דְרִישָׁא דְסֻלְקִין לַמ"ב, אִינוּן אַבְגֵּיתָן וְכוּ', רְקִיעָא קְדָמָא
אַבְגִּית"ץ, וְנִקּוּדָה דִּילִיָּה יְהוָה, דְנִפְקִין מֵאֲלִין רִאשֵׁי תִיבִין
בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אַת, וְאִית תַּמָּן תַּמְנִיא מְבוּעִין, דְנִפְקִין מִצְנוּרָא
חַדָּא, דְאִיהוּ רְקִיעַ, וְאִינוּן תַּמְנִיא נְצוּצִין, וְרְקִיעַ תַּנְיִנָא קְרַע שְׁטָן, וְנִקּוּדָה
דְלֵהוּן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ וְדָא יְהו"ה, תְּלִיתָא נְגַדִיכֵשׁ נִקּוּדָה
דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם, וְדָא יְהו"ה, רְבִיעָא בְט"ר צַת"ג,
נִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרַת, וְדָא יְהו"ה, חֲמִשָּׁא חֶק"ב
טַנ"ע, וְנִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְדָא יְהו"ה, שְׁתִּיתָא
נְגַל פִּזְק, נִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ, וְדָא נִקּוּדָה יְהוָה,
שְׁק"ו צִי"ת, דָּא נִקּוּדָה שְׁבִיעָא פְּלִיל בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
הִנֵּה נִתְתִי, וְדָא יְהו"ה.

תָּא חֲזִי אִית שְׁמָהָן דְאֹרִייתָא דְנִפְקִין מֵרִישֵׁי תִיבִין דְכָל פְּסוּקָא וּפְסוּקָא
דְאֹרִייתָא, וְאִית שְׁמָהָן דְנִפְקִין מִסּוּף תִּיבִין, וְאִית דְנִפְקִין
מֵאֲמָצְעִיתָא, וְרָזָא דְמִלָּה (ג"א דְבִלָּא) (ישעיה מד ו) אָנִי רִאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעֲדֵי אִין אֱלֹהִים, וְאִית שְׁמָהָן דְנִפְקִין מִתַּרְיָן אֲתוּוֹן כָּל חַד וְחַד,
וְאִית מִתְּלַת תְּלַת, וְאִית מֵאַרְבַּע, וְאִית מִחֲמִשׁ, עַד עֶשְׂרֵה, אִינוּן מַעֲשֵׂר
סְפִירָאן תְּלִיין, מִתַּרְיָן עֶשֶׂר אִינוּן תְּלִיין מִפְתֵּר עֲלָאָה, כְּגוֹן
יּוֹאֲחָזֵצְבִירוֹן, בְּהֵאִי שְׁמָא תַּמָּן אַח, תַּמָּן צִיץ, תַּמָּן אַבִּיר, תַּמָּן יְרוּן,
דָּא שְׁמָא דְתִלְיָא מִפְתֵּרָא עֲלָאָה, כָּל שְׁמָא דְאִיהוּ מִתַּרְיָן עֶשֶׂר אֲתוּוֹן,
אִיהוּ בְּרָזָא דְאֶל"ף, דְאִיהוּ פֶּל"א, וְעִלִּיָּה אֲתַמֶּר (תהלים קלט יד) אֹדְדָה עַל כִּי
נִזְרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵי נִפְלְאוֹתֵי מַעֲשֵׂיךָ, וְתַרְיָן עֶשֶׂר שְׁמָהָן אֲנוּן אַחְצַצְבִּיהִירוֹן,
(ס"א יואחצבבירוון), (ס"א אהצצבבירוון), (ג"א אהה נצב הרירוון), כָּל חַד מִתַּרְיָן עֶשֶׂר
אֲתוּוֹן, וְאִינוּן מִמְּנָן עַל תַּרְיָן עֶשֶׂר צְנוּרִין, דְנִפְקִין מִמְּקוֹר עֲלָאָה דְלִית
לֵיה סוּף, וְאִינוּן מִסְטָרָא דְאַרְיָה אֲנַפִּין דְאִיהוּ וְא"ו, וְאִינוּן ה"א ה"א,
י"ד אִיהוּ כ' כְּתֵר בְּרִישָׁא דָא' (ג"א דָא) דְאִיהוּ אַרְךָ אֲפִים, דְאִיהוּ וְא"ו,
א' אִיהוּ אֹרִייתָא, דְאִיהוּ אֲתִיָּהִיבַת בְּתַרְיָן לִוְחִין דְאִינוּן ו' ו', וְאִית כְּתָרָא

דְּזַעִיר אַנְפִּין דְּאַתְמַר בֵּיה (איוב ל"ב) פֶּתַר לִי זַעִיר וְאַחֲוֵךְ, וְכַמָּה פְּתָרִין אֵינוּן,
פֶּתַר תּוֹרָה וְכַתֵּר פְּהוּנָה וְכַתֵּר מַלְכוּת.

מַאי אֵית בֵּין פֶּתַר לְעֵטְרָת, אֶלְא כְּתַר אִיהוּ מַסְטָרָא דַּא', דְּאִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא
דְּאֵת יו"ד, דְּסֻלִּיק כ', וְדַא א' מִן אַהֲי"ה, דְּאִיהוּ פֶּתַר דְּאָרִיךְ אַנְפִּין,
א' מִן אַדְנִי פֶּתַר דְּזַעִיר אַנְפִּין, י' מִן יְהו"ה אִיהי עֵטְרָה עַל סֵפֶר תּוֹרָה
דְּאִיהוּ ו', וְאֵית י' לְתַתָּא וְאִיהי י' מִן אַדְנִי, דְּאִיהי עֵטְרָה בְּרִישָׁא דְּכָל
צְדִיק, לֵית סְפִירָה דְּלֵא אֵית לָה עֵטְרָה עַל רִישָׁא וְכַתֵּר, וְעֵטְרָה דְּאִיהי י'
אִיהי עֵטְרָה דְּבְרִית מִלָּה, דְּסֻלִּיק לְמַאָה, עֶשֶׂר זְמַנִּין עֶשֶׂר מַאָה, וְאִיהי
עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְכַמָּה עֲלוֹת אֵינוּן עַל עֲלוֹת דְּסֻלְקִין עַל כָּל בְּרַכָּאָן
וּפְקוּדִין.

וְכַרְּ סְפִירָן סֻלְקִין כָּל חַד וְחַד לְמַאָה בְּאֵת י', וּבְאֵת א' סֻלְקִין לְעֵשְׂרַת
אַלְפִים, וְאֵית לְעֵילָא מְנִייהו הֵהוּא דְּאַתְקָרִי עֲלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת,
דְּסֻלִּיק עַל כָּל עֲלָאִין, וְלֵית מָאן דְּסֻלִּיק עֲלֵיהּ, וְכַמָּה אַתְוּוֹן אֵית בְּאֹרִייתָא
מְעוּטָרִים וּמְכוּתָרִים, וּמְאֲלִין עֲלָאִין נְחַתִּין בְּרַכָּאָן וּמְבוּעֵין לְכָל סְפִירָה
וּסְפִירָה (דף קל"ה ע"ב) דְּאֵינוּן י"א, עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וְאֵינוּן י"א א'
מִן (דברים ו' ד') י' הָיָה אֲלֵהֵינוּ י' הָיָה אֲחֵד, בְּא' אַתְקָרִי א"ל עֲלִיוֹן, בְּי'
יְהו"ה, וְכֵן בְּא' אַתְקָרִי אֵלֵהֵינוּ אֵהֵי"ה אֵלֵהֵי"ם אַדְנִי וְהָא אוּקְמוּהָ.
וְעוּד פֶּתַר עֲלָאָה אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ אוּר קְדָמוֹן אוּר צַח וְאוּר מְצוּחָצַח,
אִיהוּ אוּכְסָם קְדָם עֲלַת הָעֲלוֹת, וְכָל חֵיילִין דְּתַלְיִין מְנִיָּה אַתְמַר בְּהוֹן (שיר
ח' יא) קוּוּצוֹתֵינוּ תַלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת פְּעוּרָב, לֵית נְהוּרָא קְיִימָא קְמִי נְהוּרִיָּה,
דְּכֻלְהוּ נְהוּרִין אַתְחַשְׁכָּאן קְמִיָּה.

הָא חֲזִי כַּמָּה עֲלוֹת סְתִימִין, דְּאֵינוּן מִתְלַבְּשִׁין וְאֵינוּן מוּרְפְּבִין בְּסְפִירָן,
וּסְפִירָן מְרַפְּבָה לְגַבְיֵיהוּ, דְּאֵינוּן טְמִירִין מִמַּחְשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם, וְעֲלִיָּהוּ
אַתְמַר (קהלת ח' ח) כִּי גָבַהּ מֵעַל גָּבַהּ שֹׁמֵר וּגְבָהִים עֲלֵיהֶם, נְהוּרִין מְצוּחָצַחִין
אֲלִין עַל אֲלִין, וְאֲלִין דְּמַקְבְּלִין אֵינוּן פְּחֻשׁוּכִין מְאַחְרָנִין דְּעֲלִיָּהוּ דְּמַקְבְּלִין
מְנִיָּהוּ, וְעֲלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת, לֵית נְהוּרָא קְיִימָא קְמִיָּה, כָּל נְהוּרִין
מְצוּחָצַחִין מִתְחַשְׁכָּאן קְמִיָּה.

וְכַרְּ נְהוּרִין דְּאֵינוּן לְעֵילָא מְנִהוּרִין אֵינוּן פְּתָרִין עַל רִישֵׁיָּהוּ, וְרִזָּא דְּמִלָּה
א"ל"ף ה"א יו"ד ה"א, דָּא רִזָּא דְּעֵשְׂרָה פְּתָרִין דְּאֵינוּן מוּרְפְּבִין עַל
עֶשֶׂר סְפִירָן, וְדַא אִיהוּ כִּי גָבַהּ מֵעַל גָּבַהּ שֹׁמֵר, וּגְבָהִים עֲלֵיהֶם יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, אֲלִין עַל אֲלִין, עֶשֶׂר נְהוּרִין בְּעֶשֶׂר, הָדַא
הוּא דְּכְתִיב (במדבר ז') עֵשְׂרָה עֵשְׂרָה הַפָּךְ בְּשֻׁקֵל הַקֹּדֶשׁ, לְעֵילָא עַל כָּלְהוּ
עֲלַת הָעֲלוֹת דְּרַכִּיב עַל כָּלָא וְשְׁלִיט עַל כָּלָא, וְכֻלְהוּ שְׁמָהֵן אֵינוּן מְרַפְּבָה

דיליה, ולית דרכיב עליה, דלית לעילא מניה, ובגין דא אתקרי עלת על
פל עלאין.

ושמהן אלין אינון צנורין, ושמהן דעלייהו מבוועין דנחתין לצנורין, וכל
צנורין אינון פאברין דשעור קומה, דאזלין בשעור ובמדה
ובתקלא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כה) ומים תפן במדה, והא אוקמוה פל
חד איהו מקבל כפי שעוריה, וכפי מדה דיליה, ואית נביעו לעילא דלית
ליה מדה ושעור ומשקל, והא אוקמוה, (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמשורה, במדה בחמש תקונין דה' עלאה, במשקל דא
ו', במשורה דא ה', משפט דכלא דא י', הדא הוא דכתיב (ישעיה ה טז) ויגבה
יהוה צבאו"ת במשפט, דאיהו גבה מעל גבה שמר.

חמש זמנין פגוונא דא אאאא וסימנך (שמות כח יח) פתוחי חותם. אמר
ליה רבי אלעזר, והא הכא שור"ק בנקודה חדא בפתוחי חותם,
והכא בתלת נקודין באתריה, אמר ליה, באתר דאית ו' איהו שור"ק
בנקודה חדא, באתר דלית ו' איהו שור"ק בתלת נקודין באתריה, עלאה
ואמצעיתא ותתאה.

חמש נקודין אינון אלהי"ם, פגוונא דא אאאא, תמניא נצוצין אינון
תמניא יודי"ן דסלקין תמנין, רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהו רמיזא
בקמ"ץ, הא פ"ו כחשבון אלהי"ם, ואלין נקודין עלייהו אתמר פתוחי
חותם, פתוחי דאימא עלאה, דאיהי חותם, פלהון פתוחין בה וכלהו
מצויירין בה ומתגלפאן בה, ואיהי חותם דכלהו, תשע נקודין אינון
גליפין בה, תמניא ניצוצות ורקיע, ואיהו עשירית לון, תשע נקודין עד
צדיק, ואיהי חותם דכלהון, כמה דאת אמר וצאצאיו חתם באות ברית
קדש, והני אינון תשע מתתא לעילא, ואימא עלאה חותם דכלהו, פתר
על פלהו, ובה נהרין פמרגלאן דנהרין בכתרא.

ומסטר א דאלין נקודין אתקריאת שכינתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי
השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת פל
בריין דעלמא, אלהי"ם בלא נקודין אתקרי אלם, ודא רזא דמלה (שם ד
יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם
לאימא עלאה, עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

דבר (דף קל"ז ע"א) אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, דהא כמה ספרין
אינון, ספרא דרב המנונא סבא, ספרא דחנוך, ספרא דרבי
פרוספדאי, תא חזי, יומא חד אערענא באתר דרבי פרוספדאי, אנא
וחבריאי, ותקינת לן אמיה דרבי פרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין,

וּאֶפְקַת סִפְרָא סִפְרָא דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי, כִּי הוּוּ קְרָאן בְּסִפְרָא דָּא הֵכִי הוּוּ נְחִתִּין
 חִיָּילָא דְמִלְאֲכִיא לְסַחְרָא לֹוֹן, כְּבַנֵּי נִשְׂא דְמִתְקַבְּצִין לְחוּפָּה בְּמִזְמוּטֵי
 חֶתֶן וְכִלְהָ, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָוּה נְחִית בְּכָל מְשָׁרְיִין דִּילֵיהּ, לְמִשְׁמַע
 מְלִין מַהֲהוּא סִפְרָא, וְאָבוּי דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי הָוּה נְחִית לֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא עֲמִיהּ, לְמִשְׁמַע מְלִין דְּבִרְיָה רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי, וְלִילִיא דָּא לֵיל דְשָׁבוּעוֹת
 הָוּה, וְהֵכִי הָוּה חֲדֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאֲלִין מְלִין פְּיוּמָא דְאַתְיֵיהִיבַת
 אֹרִייתָא בְּטוּרָא דְסִנַּי.

לִילִיא חֲדָא אֲזַדְמָן לָן לְמַהוּי אוֹשְׁפִיזִין בְּבֵית אַמִּיהּ דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי,
 וְתַקִּינַת לָן פְּתוּרָא וּמְנִרְתָּא, וְהָוּה רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי אֲתַפְנֵשׁ לְהָהוּא
 עֲלָמָא, אֲמַרַת אַמִּיהּ רַבָּנָן, וְהָא לָא הוּיִתוּן שְׁרִיין לְפְתוּרָא דָּא בְּלֹא
 אֹרִייתָא, מְאִי אֲשַׁתְּנִי זְמַנָּא דָּא מְשָׁאֵר זְמַנִּין, אַמִּינָא לְחַבְרִיא נִפְתַּח בְּמִילֵי
 דְאֹרִייתָא, דְלֹא יִיתִי תַקְלָה לְהָאֵי עֲנִיא עַל יְדִנָּא, דְאִם יִדְעַת דְּבִרְהָ אִיהוּ
 מֵת, יִיתִי תַקְלָה עַל יְדִנָּא וְתַמוֹת קָדָם זְמַנָּה, אֲפַתַּח בְּאֹרִייתָא.

פְּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא נִשְׁמַתָּא, כַּד נִפִּיק מִמְעֵי אַמִּיהּ
 אֲתַמַּר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית א ב) וְהָאֲרִץ הִיְתָה תְהוֹ וְכִהוּ וְחִשָּׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם,
 דְנִפִּיק עֵינױ סְתִימִין, אֲפַתַּח עֵינױ מִיַּד (שׁ א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי
 אוֹר, בְּתַר דְאַתְפְּנִישׁ מַהֲאֵי עֲלָמָא נִשְׁמַתִּיהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ (שׁ א ט) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְקוּי הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה, כִּיּוֹן
 דְאַסְתַּלְקַת נִשְׁמַתָּא מִנִּיהּ גּוּפָא אֲשַׁתְּאֲרַת (דף קלו ע"ב) יַבְשָׁה, אֲמַרַת לֹוֹן,
 רַבָּנָן, מְלִין אֲלִין לָאו אִינוּן אֶלָּא מַהֲהוּא עֲלָמָא, אֲזִלַּת לְהָהוּא שְׁרָגָא
 דְהוּוּ לָהּ סִימָנָא בֵּיהּ, דְכַד רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי הָוּה חֵי הָוּה שְׁרָגָא מִתְנַעֲנַעָא
 וְנַהֲרָא בְכַמָּה נְהוּרִין מְרַקְמָן, חֲזַתְהָ לְנַהוּרָא דְאַתְחַשְׁכַּת, מִיַּד אֲמַרַת, רַבָּנָן
 רַבָּנָן, אֲבָדָה קָא אֲתַאבִּידַת לִי, וְאַנָּא בְּעִינָא לְמִיזֵל לְפִשְׁפִּשָׁא בְּגִינָה, אֲמַרוּ
 וְדַאי הָא אֲשַׁתְּמוּדְעַת לָהּ, אֲזִלוּ לְאַרְחִייהוּ, וְאִיהִי נִפְקַת לְפִרְשַׁת אוֹרְחִין,
 וְאַשְׁפַּחַת יוֹנָה נּוֹקְבָא, אֲמַרַת לָהּ יוֹנָה יוֹנָה אַנְתְּ דְהוֹת שְׁלִיחָא מַהֲיִמָּנָא
 לְמֵאֲרָךְ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שׁ ח ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, וְאַתְמַר בְּךָ (שׁ
 יא) וְתָשָׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב, תָּבַת לֵיהּ בְּשְׁלִיחוּתָהּ, בְּאוּמָאָה עֲלֹךְ
 בְּהֵיא יוֹנָה קְדִישָׁא, דְתִיזִיל בְּשְׁלִיחוּת דִּילֵי, וְתַדַּע אִי בְרִי חֵי אוּ מֵת,
 מִיַּד לְעֵידִן רַמְשָׁא חֲזָרָה בְּשְׁלִיחוּתָהּ, דְהֵכִי חֲזָרַת לְנַח לְעֵת עֶרֶב, הָדָא
 הוּא דְכְתִיב וְתָבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב, וְהוֹת מְמַרְטַת גְּדַפְהָא, וְחַפְרַת
 פּוּכָא, מִיַּד יְהַבַּת קְלָא וְאַתְפְּנִשַׁת לְהָהוּא עֲלָמָא.

לְבַתַּר דְהוּוּ אֲזִלִּין בְּאַרְחָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרוּי, שְׁאִילוּ לֵיהּ, אַמְאֵי כַּד
 נִפִּיק יְנוּקָא מִמְעֵי אַמִּיהּ אִיהוּ עֵינױ סְתִימִין, אֲמַר לֹוֹן וְדַאי דָּא

איהו רזא (שם כז א) ותכהן עיניו מראות, באלין מראות דאחזיאו ליה במעי
אמיה פמה נהורין, פמה דחמא יחזקאל במרפכה, לכל ינוקא אחזיין
ליה כפום דרגיה, אחזיין ליה מאתר דאיהו נשמתייה, דאי ישתדל
באורייתא ובפקודין, דינהיר ההוא אתר דאתנטילת נשמתייה, בכמה
נשמתיין.

ואיך נחתין בגיניה פמה מרפכות, ואולפין ליה כל אורייתא, ואי אשתדל
בה אדפיר ליה כל מה דהו אולפין ליה במעי אמיה, לבתר אחזיין
ליה גיהנם, דאם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה, פמה
דאחזיאו ליה אגרייה, לבתר דנפיק ממעי אמיה סתים (דף קלז ע"א) עינוי
מפל אינון נהורין, פמה דאתמר ותכהן עיניו מראות, ואלין תה"ו ובה"ו,
הדא הוא דכתיב והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו', והכי איהו מאן
דלא אשתדל באורייתא, עינוי סתים מעלמא דאתי, בטר דאשתדל
באורייתא, מיד ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, דנהרין ליה פנהורא
דההוא עלמא, מיד דאזיל לההוא עלמא, מיד יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד, אתפנשת נשמתא לאתר חד, הדא הוא דכתיב (קהלת יב
ו) והרוח תשוב אל האלהי"ם אשר נתנה, וגופא אשתאר יפשה, הדא
הוא דכתיב ותראה היפשה, לבתר דאתפנשת נשמתייה, קודשא בריך הוא
יימא לשכינתא, תוצא הארץ נפש חיה למינה, מאן חיה אלין חיות
הקדש, ונהרין ליה, דנחתין ליה לקבלא ליה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא
ב) על פנים ישאונך וכו'.

ועוד תוצא הארץ נפש חיה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתייהיבת
ליה בההוא עלמא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, פמה חיילין
ומשריין ליקרייה, ולבטר אפיק ליה אילנין ועשבין בגנתא דעדן, הדא
הוא דכתיב ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ וכו', כל מה דאתברי בשית
ימי בראשית פלהו מזומן ליה בההוא עלמא, בגן עדן עלאה ותתאה.
דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספרא דחנוך נער, דעליה
אתמר (בראשית ה כב) ויתלהך חנוך את האלהי"ם ואיננו פי לקח אותו
אלהי"ם, ואמאי קארי ליה תולדות אדם, אלא הכא רזא דגלגולא, תולדות
אדם אתקרי, דמניה נפק, ואיהו הוה תולדה דיליה, ואמאי אתקרי נער,
אלא הכא רזא (איוב לג כה) ישוב לימי עלומיו, פמה דהוה בקדמיתא לעילא,
ולבטר נחית בההוא דאתמר ביה (בראשית לו ב) והוא נער את בני בלהה ואת
בני זלפה נשי אביו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מאי דבתם רעה אלא
דהו מגזעא (דף קלז ע"ב) דאלין דאמרו (תהלים ח ה) מה אנוש פי תזכרנו וכן

אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ וְתַחֲסְרֶהוּ מֵעַט מְאֹלֵהִי"ם, דִּיהֶבֶת לִיהַ כָּל גְּנֹזֵי שְׁמִיָּא, וְכָל מִפְתָּחַן דִּילִיהּ בִּידִיהּ, וְאַשְׁלִטִּיהּ בְּכָל דִּילִיהּ, כְּגֹוֹנָא דְמִלְכָּא דְאָמַר לְיוֹסֵף (בראשית מא מ) רַק הַכֶּסֶף אֶגְדֵּל מִמֶּךָ.

אָמַר לִיהַ וְהָא עֲזִ"א וְעֲזֹא"ל הוּוּ אֵלִין, אָמַר לִיהַ וְהָא אַחֲרִנִין הוּוּ מִתְּפַנְשִׁין עֲמִיהּ, אָמַר לִיהַ רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ עַד דְּאֲתִיעֵץ בַּחֲיִילִין דִּילִיהּ לָא הוּוּ עֶבֶד לְאָדָם, דְּאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, אָמַר לִיהַ לְאוֹלְפָא דְרִף אַרְץ לְבַנֵּי נָשָׂא, דְנָטִיל רַבְרָבָא עֲצָה מְדוּזְעִיר מִנִּיהּ, וְלֹא עוֹד אֵלָא רְזָא אַחְרָא אִית הַכָּא, לְמִלְכָּא דְהוּוּ לִיהַ שְׁלִיחָא מְהִימְנָא, וְהוּוּ בְּעֵי לְמִיחָב לִיהַ אַגְרִיהּ, אָמַר לְחֲיִילוֹי אָנָּא בְּעִינָא לְשִׁלְטָאָה הָאִי שְׁלִיחָא דִּילִי עֲלִיכּוֹ, בְּגִין דְּהוּוּ מְהִימְנָא, אִי אִית מָאן דִּידַע בִּיהּ מְלָה אַחְרָא יִימָא, בְּזִמְנָא דְלָא אֲשַׁכַּח מְקַטְרְגָא עֲלִיהּ, אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם.

וְתוּ נַעֲשֶׂה אָדָם, בְּעִינָא אָדָם דִּיעֶבֶד פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא, לְעֶבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, וִיחָא לִיהַ אַגְרָא טָבָא, וְשׁוֹלְטָנוּ עֲלִיכּוֹ, וְדָא אִיהוּ (ישעיה ס כא) נִצָּר מִטְּעֵי מַעֲשֶׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר, דְּהָא מְלֹאכִי עֲלֵאי אָף עַל גַּב דְּאִינוּן גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ, לָא עֶבְדֵי גְבוּרָה בְּפוּלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ, דְּאִינוּן פְּלַחִין בְּהַכְרַח, וְלִית לוֹן עֲרוּבָא דְבִשְׂרָא וְיִצְרָא בִישָׂא, וּבְגִין דָּא נַעֲשֶׂה אָדָם, וְיִשְׁלוּט בְּכוּ, הֵדָּא הוּוּ דְכְּתִיב (בראשית א כו) וַיְרִדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְוַמְר.

וְתוּ נַעֲשֶׂה אָדָם אָנָּא יְהִיב בִּיהּ נִשְׁמַתָּא, דְכְּתִיב בְּצַלְמֵינוּ, וְכְּתִיב (תהלים לט) אָף בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, וְאַתּוּן יַהֲבוּ בִּיהּ רוּחָא וְנַפְשָׂא, וְאַרְעָא אַרְבַּע יְסוּדִין, וְיִדְמָה לְכֹלָא עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וּמָה דְרַעֲינָא דְלַהוּי שְׁלִיט וּמְמַנָּא עֲלִיכּוֹ, אֲצַדִּיקוּ דִּינָא דִּילִי, וִיחָא בְרַעוּ דְלִכּוֹן, דְּאָנָּא אֲשֵׁרֵי שְׁמֵי עֲלִיהּ, וְחוּתְמָא דִּילִי בִּידִיהּ, דְּאִיהוּ חוּתָם הַבְּרִית, מְלֹאכִיָּא דְסִטְרָא יְמִינָא בְּרַכּוּ לִיהַ, וְאַמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, הֵדָּא הוּוּ דְכְּתִיב (שם קג כ) בְּרַכּוּ יְהו"ה מְלֹאכִיו גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוּ, וְדָא מִטְּטְרוּ"ן, לְקַבְּלִיהּ יוֹסֵף לְתַתָּא, וְהוּוּ אַחֲרִנִין דְּהוּוּ שְׁנֵאִין לִיהַ וְאַמְרוּ (שם ח ה) מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ, וּבְגִין דָּא וְיָבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתְּם רָעָה, וְיִשְׁנָאוּ אֹתוֹ וְלֹא יִכְלוּ דְבָרוּ לְשָׁלוֹם, וְלֹאוּ דְּאִינוּן אֵלִין עֲזִ"א וְעֲזֹא"ל, אֵלָּא אִינוּן אַחֲרִנִין דְּאֲתַפְּנְשׁוּ (ס"א דַּאֲתַפְּלִלוּ) עֲמַהוּן.

(אמר המניה זה מצאתי בס"א וטוב לשומו כאן).

דְּבַר אַחַר (בראשית ה א) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם וְכוּ', זֶה תְּרִין עֶשֶׂר אַנְפִּין, דְּאֲתַמְר בְּהוּן (יחזקאל א י) וּפְנֵי אֲרֻזָּה אֶל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם, וּפְנֵי שׁוּר וּגְוַמְר, וּפְנֵי נִשְׂר וּגְוַמְר, בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִי"ם אָדָם חַיָּה רַבִּיעָאָה,

תקונא שבועין - קלו ע"ב

וצריך לאסתכלא בהון, באנפין בארבע גוונין דנחרין בהון ארבע חיות, דאתמר בהון (דברים ה ד) פנים בפנים דבר יהו"ה עמכם, ובמשה נאמר (שמות לג יא) ודבר יהו"ה אל משה פנים אל פנים, בטר דאתדרו לאחורא, קודשא בריך הוא הדר לון אחורוי, ודא איהו (שם כג) וראית את אחרי ופני לא יראו, ואלין אינון פנים דנראין ופנים דאינון נראין.

אנפין חורין בענה, אינון אנשי חיל, אנפין סומקין בבשת, דאית לון כסופא מן שמיא, אינון יראי אלהים, אנפין ירוקין באורייתא, אינון אנשי אמת, אנפין אוכמין במצוה, דאיהי תפלה דיד, ותפלין במשכא אוכמא, אינון שנאי בצע, אבל אנפין בלא ענה ובלא בשת ובלא תורה ומצוה, אינון תהו ובהו וחשך ורוח, דאתמר בהון (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וכו', דאינון אחורין עלמא לתהו ובהו, אנשי חיל מורעא דאברהם, דביה שכינתא תתאה, יראי אלהים מורעא דיצחק, דביה שכינתא עלאה, דהיא אוצרא לחכמה, אנשי אמת מורעא דיעקב דאתמר ביה (מליכה ז ט) תתן אמת ליעקב, וביה ו' דאיהו תפארת, שנאי בצע מסטרא דדוד דאיהו רגלא רביעאה וביה י', דאתמר ביה בגינה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, האי איהו שמא ההו", ובגוונא אחרא אתפריש לזמנין הוה", שכינתא עלאה ותתאה, עמודא דאמצעיתא בינייהו, ובגוונא אחרא יהו"ה מסטרא (דמשה) דמטטרו", גוונין מתהפכין לשית סרי בשכינתא כד איהו צריכא לתתאין, ודא איהו דאמרו מארי מתניתין, דבר נש דצריך לכריות אנפוי משתנין בכרום, דאתהפך לכמה גוונים, ואית הפוכא דגוונים לטב דנחרין בנהורא, ואינון מרקמן מכמה גווניו, וכל האי בגופא, בגוונא (דגינתא) דערן דאתברי בשמא דיהו"ה.

כל גוונין וצירין דאלין גופין, ואינון בגוונא דנובלת אורה דלעילא גלגל חמה, ועלייהו אתמר פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, וכד דיוקנא אית ליה ארבע גוונין, דאית גוונא חוורא סומקא ירוקא אוכמא, נימין אינון כבביא ומלאכיא וממנן דתליין מאנפין כחושבן נימין, וכלהו משמשי לאנפין.

פומא (כמדבר יב יח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, פה איהו ברנא דכרובים, דאתמר בהון (שמות כה ט) והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלין שפון כד אתפתחו אתפתחו באדני"י (יהו"ה), כמה דאת אמר (תהלים נא יז) אדני"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ואמרו מארי מתניתין, כל הכורע כורע בכרוך, וכל הזוקף זוקף בשם יהו"ה, כד איהו כורע כרובים סוככים בכנפיהם, ודא איהו סכוד דסוכה, דאיהו כ"ו ה"ס, וסימנא יהו"ה אדני", פרשי כנפים למעלה איהו רמ"ה, כל הזוקף זוקף בשם, בתרין שמחן דאינון אחיה"ה יהו"ה, וסימנא י"א י"א, (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, חכמה ובינה עליהו אתמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, יהו"ה אחד עליהו אתמר סככים בכנפיהם על הכפרת ואינון ו"ה.

דבר אחר והיו הכרובים, אינון צורת אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פורשי כנפים למעלה י"ה, סככים בכנפיהם ו"ה, דאינון ארבע גרפין, ועליהו אתמר (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי גשרים, וכרובים תרי שפון, על גס היו עומדים, דא לישנא, וישמע את הקול, קלא דנפיק מגרון, וידבר אליו דבור דפומא, וקלא ודבור תפארת ומלכות, ועשר אמות אנך הקרש, ועליה אתמר (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, דא פומא היכל, ועליה אתמר אדני"י שפתי תפתח.

מלגאו מגיה קדש הקדשים ודא לבא, כרובים כנפי ריאה, עליהו אתמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפרת הלב, דתמן (משלי כ טז) גר יהו"ה נשמת אדם, ופניהם איש אל אחיו תרין כליון.

בלבא דאיהו קדש הקדשים אית תרי בתי, בחד סם חיים, ובחד סם מות דאיהו אש, כהנא רבא דעאל

לקדש תקדשים, אם זכה סם חיים הוה נפקא מתמן ונהירא באנפוי, וקלא ודבור הוה נפיק מתמן מקודשא בריך הוא ושכינתיה, ואם לא זכה סם מות הוה נפיק מספרא דשמאלא, והנה קטיל ליה, ומאי גיהו כהנא בגופא, אלא נשמה ורוח ונפש, אינון לקבל פתגים לויים וישראלים, תלת צלותין לקבל תלת קרבנין, ואינון מאכלין דקודשא בריך הוא ושכינתיה.

אם הוה עאל בשכינתא דאיהי סם חיים, סם חיים הוה נפיק לקדמותיה, ואם לאו הא סם הפות לקבליה, דאיהי מרה אוכמא, ומינה ימות בר נש בעניות, ואיהי לספרא שמאלא דלבא, ודא טחול.

בני אהרן רוח ונפש, דאהרן איהו נשמה, תרין בנוי נצח והוד, אם יעלו קרבנא פדקא יאות, הא סם חיים, ואי לאו הא סם מות, דאיהי מרה, אש זרה אוקיר לון, דכתיב (ויקרא י א) ויקריבו לפני יהוה אש זרה וגומר, ותצא אש וגומר, אינון סליקו לה מאתרתה, ועאלו לה קמי מלכא דלבא, ולא תוה לחו רשו למיעאל לתמן, בה קודשא בריך הוא נטיל דינא בהון.

שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהוה, דעליהו אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון וכו', וכן עיינין עקימין פטורין מן הראייה, דנחש עקלתון תמן, דאיהו נטיל נהורייהו, ופומא אטימא אתקרי טומטום, ואנדרוגינוס איהו דיוקנא דזכר ונקבה, כגוונא דא איהו בר נש דקליה ודבוריה כנוקבא, ומאן דאיהו חציו עבד וחציו בן חורין, חציו עבד דיצר הרע, וחציו בן חורין דיצר הטוב, כל אלן פטורין מן הראייה, בזמנא דנפקין מן גופא, נפשא דאיהי כגוונא דא, לית לה רשו לאסתכלא בשכינתא, ולא תחזיין קדמיה בשעת פטירתה מן גופא.

פומא דאטימא בדבור, אכן דאיהו יצר הרע שליט עליה, ואתקרי טומטום, כגין דא פטור מן הראייה, דנשמתא ורוחא ונפשא כגין דא ייתון בגלגולא, עד דאתחזון שלמין לאתרייהו כמה דאתייהבו, כמה דאת אמר (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ומינה אוליפנא קל וחומר באחרנין דאינון נשמתא ונפשא, ולא עוד אלא דקרא אסחיד עליהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

ומאן דייחי בגלגולא זמנא קדמאה אם ייחי חוור, אתקנים ביה קרא (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, וכמה יתדע בר נש דאיהו בגלגולא קדמאה, אם הוא קליה (דף קלז ע"א) כשברים או כתרועה, וגופיה ואנפוי חוורין, אם הוא קליה כשברים איהו מזמנא קדמאה, ואם קליה כתרועה איהו מזמנא תנינא, ואם גופיה ירוקא ואנפוי ירוקין וקליה תקיעה איהו מזמנא תליתאה, ואם הדר לגוניה, קליה כתקיעה וגופיה חוור ואנפוי חוורין, דא איהו כגוניה קדמאה, כמו דאוקמוהו ביין דהחמיין דחוור לגוניה קדמאה, כגוונא דא בהפוכא לטב, וכן אנפוי סומקין וקליה כשברים, ואנפוי ירוקין וקליה תרועה, הא אתתמן.

ועוד אשבחנא, בר נש דכל ציורין דיליה בארז מישר, שקילין בתקלא, ולזמנין שפון אינון עבים, ונפקין מתקונא דציורין ודיוקנין אחרנין, או אינון ארוכין או אינון קצרים, תא חזי ואתה תחזה מכל העם, הך אוקימנא למנדע תקונין אלן, אנשי חיל עיינין, וראי אלהים אודנין, הך הוא דכתיב (חבקוק ג א) יהוה שמעתי שמעך וראתי, אנשי אמת חוטמא, שונאי בצע פומא, אם חוטמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרנין, דעיינין אריכין, ואנפין אריכין, ואודנין אריכין, ופומא אריכא, וחוטמא עבה, תמן אתגליא גלגולא דנפשא, ואם עיינין לא בשוה מאחרנין, תמן אתגליא גלגולא דנשמתא, ואם אודנין לא בשוה, תמן אתגליא גלגולא דרוחא, פומא כגין דאיהי כללא דכלא, אם לאו איהי בשוה, הא אתמר ביה (שמות כ ה) פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים, ואם על ארבע גלגולין לא אתתקנת, אתמר בההיא שעתא (עמוס ב א) ועל ארבעה לא אשיבנו.

וְכָל נִשְׁמָתִין דְּאַתְיִין תַּלְתַּת זְמַנִּין וְלֹא מִתְתַּקְּנִין, אַתְקְרִיאוּ פּוּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עַרְב רַב, אֲכַל צְדִיקָא דְבִכְל וְזִמְנָא דִּיִּיתוּן מִתְתַּקְּנִין, יִיתוּן עַד אַרְבַּעָה, אֲפִילוּ עַד שְׁתַּיִן דּוֹר, וְדָא אִיהוּ (קהלת א ד) דּוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְדָא נִשְׁמָתָא דְאִיהִי מִשָּׁה רַבִּינוּ, כְּלִילָא מִשְׁתַּיִן רַבּוּא, וּשְׂכִינְתָא עַלְמָה דְאִיהִי נִשְׁמַת חַיִּים כַּד שְׂרִיא בְּמִשָּׁה, אַתְחַשֵּׁב לִיהּ כְּאִלוּ אַתָּא בְּשְׁתַּיִן רַבּוּא, וּבְגִינְיָה אַתְמַר אַשֵּׁה אַחַת יִלְדָה שְׁשִׁים רַבּוּא בְּכֶרֶם אַחַד.

וְאִינוּן מְרַעֲיָן דְּבָנֵי נֶשְׂא, דְּאַתְמַר בְּהוּן (דברים כח טו) וְחֻלְיִים רַעִים, (משלי ג ח) רַפְאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף, כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְצְדִיקָא, אֲכַל כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְרִשְׁעִיא, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל אֲמַרַת לְגַבְיִיהוּ (שיר א ו) אַל תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, דְּאַלְיִן שְׂרִיָּין לֹון לְפַתָּחָה לְבָנֵי נֶשְׂא, כְּמָה דְהוּוּ מִפְתִּי לְיִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא בְּשִׂית שְׁעַתִּין, הָדָא הוּא דְכִתִּיב (שמות לב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מִשָּׁה, הָא אֻקְמָה בְּשִׂית שְׁעַתִּין עֲבָדוּ יַת עַגְלָא, בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה, אֲפִרְישׁוּ בֵּין עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא לְשִׁבְעָה, דְּגוּפָא וּשְׂכִינְתָא, וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְרִשָׁא לֹון מִשְׁבַּע, הָדָא הוּא דְכִתִּיב (שם יב טו) אַךְ בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן, אַךְ חִלַּק בֵּין שִׂית לְשִׁבְעָה, בְּגִין דָּא אֲמַרָה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל (שיר א) שִׁשְׁזִפְתַּנִּי הַשְּׁמֶשׁ, שֵׁשׁ זִפְתַּנִּי הַשְּׁמֶשׁ, דְּאַסְתַּלַּק מְנִי וְ דְאִיהוּ הַשְּׁמֶשׁ, דְּנִהוּרִי בְּשִׂית תִּיבִין דְּאִינוּן (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד, וְהָא אַתְמַר. (עד כאן הַהֲגָ"ה מִסְפָּרִים אַחֲרִים).

דְּבַר אַחַר זֶה סִפְר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זֶה סִפְר - צְדִיק חֵי הָעוֹלָמִים שֶׁהוּא מוֹצִיא תּוֹלְדוֹת, זֶה סִפְר וְדָאִי, וְלֹא אַחַר, וְהֵם תּוֹלְדוֹת אָדָם, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּו פְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית. מִי הַבֵּית שְׁלוֹ? זֶה הַשְּׂכִינָה, וְרוּעָה הַנְּאָמָן אַתָּה הוּא כְּדַמּוֹתוֹ, וְלֵךְ כַּח לְהַסְתַּפֵּל בְּדִיוֹקְנֵי בְּנֵי אָדָם, בְּצִיּוּרִים שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּו בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, שְׁכַל הַצִּיּוּרִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם רְשׁוּמִים בְּכַפָּסָא, וּמְשׁוּם שְׁכַל כְּסֵא וּמְרַכְבָּה שְׂאֵתָה זְקוּק, אַתָּה יֵשׁ לֵךְ כַּח לְהַסְתַּפֵּל, בְּגִלְל כֶּף וְאַתָּה תַּחֲזֶה מְכַל הָעָם וּגּוֹמַר.

וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ שֵׁת, שׁ שְׁלֹשׁ חַיִּוֹת שֶׁל הַמְּרַכְבָּה, ת הוּא נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, שְׁנַאֲמַר בַּה וּדְמוֹת פְּנִיָהֶם פְּנֵי אָדָם, וְזֶהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה אֲשֶׁר חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וְיָמֵי דְהוּא חֵי הוּא תִשַׁע

דְּבַר אַחַר זֶה סִפְר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה סִפְר דָּא צְדִיק חֵי עַלְמִין, דְּאִיהוּ אֲפִיק תּוֹלְדִין, זֶה סִפְר וְדָאִי וְלֹא אַחֲרָא, וְאִינוּן תּוֹלְדוֹת אָדָם, הֵהוּא דְאַתְמַר בִּיה (ישעיה מד ג) כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיָּה, דָּא שְׂכִינְתָא, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אַנְתָּ הוּא כְּדִיוֹקְנִיָּה, וְלֵךְ חִילָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּדִיוֹקְנֵין דְּבָנֵי נֶשְׂא, בְּצִיּוּרִין דְּהוּא דְאַתְמַר בִּיה (בראשית ה א) בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, דְּכָל צִיּוּרִין דְּבָנֵי נֶשְׂא אִינוּן רְשִׁימִין בְּכַרְסִיא, וּבְגִין דְּכָל כְּרִסִּיא וּמְרַכְבָּתָא דְאַנְתָּ זְקִיקָא, אַנְתָּ אִית לֵךְ חִילָא לְאַסְתַּפְּלָא, בְּגִין כֶּף וְאַתָּה תַּחֲזֶה מְכַל הָעָם וּגּוֹמַר.

וַיְחִי (דף קלח ע"ב) אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ שֵׁת (בראשית ה ג), שׁ תַּלְתַּת חַיּוּן דְּמְרַכְבָּתָא, ת אִיהִי (משלי כ כח) נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, דְּאַתְמַר בַּה (ייחזקאל א ע) וּדְמוֹת פְּנִיָהֶם פְּנֵי אָדָם, וְדָא אִיהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיָמֵי דְהוּא חֵי הוּא תִשַׁע

וימת. מה זה וימת? אלא כל הימים שהיה חי היה תשע מאות ושלשים שנים, ושאר השנים בתוספת היה מת, והשבעים שחסרו מאלף, נתן לדוד משנותיו, משום שהיה עתיד להשלים אותם בו, וכאן סוד הגאלה.

עשרה דורות היו מאדם ועד נח, ויחי למך שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממצעשינו ומעצבון ידינו, ולמה? שבהתחלה היו טורחים בגלגולים, עד שבא נח, שהוא שבת, ובו נחו כלם, ובו התישבו והוציא אותם לעולם.

אמר רבי אלעזר: למה היו הראשונים חיים למים רבים כמו אדם, שנאמר בו ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן כל הדורות עד נח היו חיים שנים רבות, ומאברהם (ומנוח) ואילוף היו מתמעטים בשנים? אמר לו: בני, רבוי שנים וארך ימים הם מאריך אנפין, ומעוט של ימים ושנים מזעיר אנפין, ומשום זה נאמר באברהם אלה תולדות השמים והארץ בהפראם בה' זעירה. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן.

תקון שני

זהו תקון כ"ב וכ"ג בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תיש, זה אילו של יצחק. בראשית שם א"ש לעולה של יצחק, וסוד הדבר - (ועל אלו שלשת הגלגולים נאמר מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, וזאת לפנים - זו האם העליונה, העולם הבא דבר אחר, אצלו צריך חליצה, וזהו שכתוב של נעליך וגומר, ואם לא, אין לו רשות להרויח,

מאות ותלתין שנים, ושאר שנים בתוספת הוה מית. ושבעין דחסרו מאלף, יהב לדוד משנוי, בגין דהוה עתיד לאשלמא לון ביה, והכא רזא דפורקנא.

עשר דרין הוו מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממצעשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבבדמיתא הוה טרחין בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו פלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעולם.

אמר רבי אלעזר אמאי הוו קדמאין חייין יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן פלהו דרין עד נח הוו חייין שנים סגיאין, ומאברהם (נ"א ומנוח) ואילוף הוו מתמעטין בשנים, אמר ליה ברי, רבוי שנים ואריכו דיומין אינון מאריך אנפין, ומעוטא דיומין ושנים מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהפראם בה' זעירא. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן. (דף קלט ע"א).

(אמר המניה אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתונים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, נמרתו אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תקונא תניינא

(זהו תקון כ"ב וכ"ג).

בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תיש, דא אילו דיצחק. בראשית

תמן א"ש לעולה דיצחק,

השְׁלֵכָה (לרוח המות) לעלות לעולם הבא, ומשום שהיא יום הכפורים, אסור בנעילת הסנדל) הנה האש והעצים ואיה השָה לעלה. יצא קול ואמר, מִשְׁשֵׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית נִבְרָא לְעֻקְדַת יִצְחָק.

משום שאין קרבן שמבטל מגפה בעקדת יצחק, שנאמר בו ויעקד את יצחק בנו, נקשרה מדת הדין (מלאך המות) ונעקד למעלה, ולא היה לו רשות לקרב לבית דין הגדול, שהיא גבורה, לתבע דין, והעקדה של פאן מועילה לגלות, שהיה עתיד לההרג משיח בן יוסף, וקול יצא מאותו זמן אל תעש לו מאומה, משום שהתגברו רחמים על דין, וסוד הדבר - הושיעה לו ימינו, ואחר כך זרוע קדשו, שגברה הימין על השמאל.

בשמתגברת הטפה של הזכר על הטפה של הנקבה, הוא בן, הוא ודאי רחמים, אבל כשמתגברת טפת הנקבה על הזכר, היא בת והיא דין, וסוד הדבר - זכר ששולט על נקבה גורם ששולט הימין על השמאל, ויצאו ישראל ברחמים ולא בדין, והיה פי גבר עלינו חסדו, וסוד הדבר - בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשם של הקדוש ברוך הוא, יהו"ה רחמים, אדנ"י דין, וכששולט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה"י, הוא רחמים, וכששולט אדנ"י על יהו"ה איהדונה"ה, הוא דין, וסוד הדבר - אדנ"י אלהים בחזק יבא, בתקף הדין, ובזה עקדת יצחק שנעקד לפני אביו ומסר עצמו למיתה כדי שינצל משיח וישראל שלא ימותו, ולא עוד, אלא שאפלו אם ישראל יהיו עובדים

קמי אבוי, ומסר גרמיה

ורזא דמלה (ועל אלון תלת גלגולין אתמר (שיר ז ב) מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב, (רות ד ד) וזאת לפניך דא אימא עלאה עלמא דאתי, דבר אחר לגביה צריך חליצה, והרא הוא דכתיב (שמות ג ה) של נעליך וגומר, ואם לאו לית לון רשו לרווחא רמתאה (ג"א לרווחא דמיתא) לסלקא לעלמא דאתי, ובגין דאיהי יום הכפורים אסיר בנעילת הסנדל), (בראשית כב ז) הנה האש והעצים ואיה השָה לעלה, נפק קלא ואמר משית יומי בראשית אתברי לעקדה דיצחק.

בגין דלא אית קרבן דבטיל מותנא בעקדה דיצחק, דאתמר ביה (שם) ויעקוד את יצחק בנו, אתקשר מדת הדין (מלאך המות) ואתעקד לעילא, ולא הוה ליה רשו לקרבא לבי דינא רברבא דאיהו גבורה, לתבעא דינא, ועקדה דנא מועילה לגלותא, דהוה עתיד לאתקטלא משיח בן יוסף, וקלא נפיק מההוא זמנא (שם) אל תעש לו מאומה (שם יב). בגין דאתגברו רחמי על דינא, ורזא דמלה (תהלים צח א) הושיעה לו ימינו, ולבתר זרוע קדשו, דגבר ימינא על שמאלא.

בד אתגבר טפה דדכורא על טפה דניקבא איהו בן, רחמי איהו ודאי, אבל בד אתגבר טפה דניקבא על דכורא, בת איהי ודינא איהי, ורזא דמלה דכורא שליט על ניקבא גרים דשליט ימינא על שמאלא, ויפקון ישראל ברחמי ולא בדינא, ודא איהו (תהלים קיז ב) פי גבר עלינו חסדו, ורזא דמלה (ישעיהו טו ז) בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשמה דקודשא בריך הוא, יהו"ה רחמי, אדנ"י דינא, פד שליט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה"י רחמי איהו, וכד שליט אדנ"י על יהו"ה איהדונה"ה דינא איהו, ורזא דמלה (שם מ ט) אדנ"י אלהים בחזק יבא, בתקיפו דינא, ובדא עקדה דיצחק דאתעקד

בגלות על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבות תגן עליהם משרפה הרג וחנק, משום שאברהם נתנסה באש ויצחק בספיין ויעקב בגלות, זכות אבות תהיה מגנה עליהם.

ועוד, הנסיון של שלשת האבות מעידים, שלא עבר אדם שהוא ישראל על שלשת המצוות הללו שצוה אותם (אוח) הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם, ויצו - זו עבודה זרה, לאמר - זה גלוי עריות, על האדם - זו שפיכות דמים, שנשמתו של האדם נכנסה בגלגול של אברהם, ואם הוא עבד עבודה זרה, כשנכנס לאש היה נשרף, זהו שכתוב פסילי אלהיהם תשרפון באש.

שדאש יש שלשה גונים, לבן ירק ושחור, והרביעי תכלת, והם דבקים בגחלת שהיא אדמה, הרי חמשה, כחשבון ה' (חמש), שהיא אמונת הקדוש ברוך הוא שהוא ו', שהתלבש בחמשה גונים ומאיר בהם, וכו' עולים הגונים שהם כלולים בה, והיא עולה בהם לו'. זהו שכתוב היא העלה, וכשעולים שנים שהם ו' ה' בקרבן, יורדים שנים מלמעלה שהם י"ה, ומתקרבות האותיות ומתיחדות ונקשרות זו עם זו, וזהו סוד הקרבן.

וסוד הדבר - והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו, עולים שנים באש, ויורדים שנים, ונצל אברהם בשם של יהו"ה, שאף על גב שיש ארבעה מלאכים שהם הממנים של השם הקדוש, לא רוצה הקדוש ברוך הוא להתעסק באברהם להצילו אלא הוא ממש, משום שקנא על שמו,

למיתה בגין דישיזיב משיח וישראל דלא ימותון, ולא עוד אלא דאפילו אי ישראל להווי עברין בגלותא, על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבהן יגן עליהון משרפה הרג וחנק, בגין דאברהם נתנסה בנורא, ויצחק בספינא, ויעקב בגלותא, זכות אבהן יהא מגין עליהון.

ועוד נסיונא דתלת אבהן מעידין, דלא עבר אדם דאיהו ישראל על תלת פקודין אלין, דמני לון (ליה) קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם, ויצו דא עבודה זרה, לאמר דא גלוי עריות, על האדם דא שפיכות דמים, דנשמתא דאדם עאלת בגלגולא דאברהם, ואם איהו עבד עבודה זרה, פד עאל בנורא הוה אתוקד, הדא הוא דכתיב (דברים ז כה) פסילי אלהיהם תשרפון באש.

דאש אית ליה תלת גוונים, חוור וירוק ואוכם, ורביעאה תכלת, ואינון דבקיין בגחלת דאיהו סומקא הא חמשה, כחשבון ה' (חמש) דאיהו אמונה דקודשא בריך הוא דאיהו ו', דאתלבש בחמש גוונים ונהיר בהון, וביה סלקין גוונים דאינון פלילין בה, והיא סליקת בהון לגבי ו', הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) היא העולה, וכד סלקין תריין דאינון ו' ה' בקרבנא, נחתין תריין מלעילא דאינון י"ה, (דף קלט ע"ב) ומתקרביין אתוון ומתייחדין ומתקשרין דא פדא, ודא איהו רזא דקרנא.

ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהי"ם עלים ויורדים בו, סלקין תריין באשא, ונחתין תריין. ואשתזב אברהם בשמא דיהו"ה, דאף על גב דאית ארבע מלאכים דאינון ממנן דשמא קדישא, לא בעי קודשא בריך הוא לאשתדלא

דאינון ממנן דשמא קדישא, לא בעי קודשא בריך הוא לאשתדלא

ובו התלבן אדם הראשון שהוא
ישראל, שלא עבר על ויצו, שהוא
עבודה זרה, אחר כך התלבש
ביצחק ונצרך ואמר אל תעש לו
מאומה, שאותו שנצרך בו לא
עשה דבר, שלא עבר על שפיכות
דמים, וכן יעקב התגלגל בו
כשירד לגלות מצרים (שלחין לארץ),
שפחד שלא היה עולה. באותו
זמן אמר לו הקדוש ברוך הוא
אל תירא מרדה מצרימה וגומר,
אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
אעלה גם עלה.

תקון שלישי

בראשית שם אר"י של הקרבן,
שהיה יורד על הקרבן בדמות ארי
אוכל הקרבנות, וזהו ראשון
לחיות שהיו אוכלים קרבנות.
אמר לו רבי אלעזר: ולמה היו
יורדות חיות לאכל קרבנות?
אמר לו: בני, ארבע חיות הן
בפסא, אריה שור נשר אדם,
ובגוף האדם ארבעה יסודות
שממנים עליהם ארבע חיות,
שהנפש כלולה בהם, ומשום זה
פרנסת הנפש מארבעה הללו.
כשחטא אדם בארבעה היסודות
שלו, כאלו חטא בנפש, זהו
שפתוב מאשר חטא על הנפש,
ובאותו זמן נפרדו מים מאש
ורוח מעפר.

שמעפר יוצאים זרעים, שהם
פרנסה של אדם, ומהמים החיות,
שהן פרנסה של ארי, ומאש
בהמות, שהם פרנסה של שור,
ומהרוח עופות, שהם פרנסה של
נשר, וכשחטא בהם, נפרדו
היסודות, ויש בהם מחלקת
שהיא פרוד, ועולה שם יהו"ה
מהם, ונכנס יצר הרע שהוא
סמא"ל שטן, שיהו"ה לא שורה

באברהם לשזבא ליה אלא איהו ממש, בגין
דקני על שמייה, וביה אתלבן אדם הראשון
דאיהו ישראל, דלא עבר על ויצו דאיהו
עבודה זרה, לבתר אתלבש ביצחק ואצטרף
ואמר (בראשית כב יב) אל תעש לו מאומה, דההוא
דאצטרף ביה לא עבד מדעם, דלא עבר על
שפיכות דמים, וכן יעקב אתגלגל ביה, כד
נחת לגלותא דמצרים (דחוצה לארץ) דדחיל דלא
הוה סליק, בההוא זמנא אמר ליה קודשא
ברוך הוא (שם מו ג) אל תירא מרדה מצרימה
וגומר, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה
גם עלה.

תקונא תליתאה.

(זהו תקון כ"ד).

בראשית תמן אר"י דקרפנא, דהוה נחית
בקרפנא בדיוקנא דארי אכיל
קרפנין, ודא איהו קדמאה לחיוון דהוה אכלי
קרפנין. אמר ליה רבי אלעזר ואמאי הוה נחיתין
חיוון למיכל קרפנין, אמר ליה ברי ארבע
חיוון אינון בכרסיא, אריה שור נשר אדם,
ובגופא דבר נש ארבע יסודי, דממנן עלייהו
ארבע חיוון, דנפש כלילא בהון, ובגין דא
פרנסה דנפשא מאלין ארבע, כד חאב בר נש
בארבע יסודי דיליה כאלו חאב בנפשא, הדא
הוא דכתיב (במדבר ו יא) מאשר חטא על הנפש,
ובההוא זמנא אתפרש מיא מאשא ורוחא
מעפרא.

דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם,
וממיא חיוון דאינון פרנסה דארי,
ומאשא בעירין דאינון פרנסה דשור, ומרוחא
עופין דאינון פרנסה דנשר, וכד חב בהון
אתפרשן יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו

פרודא, וסליק שם יהו"ה

בפרוד, וסוד הדבר - חלק לבם
עתה יאשמו, ומשום זה צריך
קרנן מהמינים הללו שחטא בהם
לקרב בהם, אותם ארבעה
יסודות שיש בהם פרוד, ובאותו
זמן שמתקרבים היסודות זה לזה,
מיד יורד הקדוש ברוך הוא
עליהם ובורח השטן, ואם לא
בורח, הרי אש הקרנן שורפת
אותו. זהו שפתיב והאש על
המזבח תוקד בו.

וסוד הקרננות, עוד ובשר
תלבישני ובעצמות וגידים
תסוככני. העור הוא לבוש האדם,
זהו שפתיב ויעש יהוה אלהים
לאדם ולאשתו פתנות עור
וילבישם, אם זכה - פתנות אור
מרקמים ממצוות עשה, ששכרם
לעולם הבא, שהוא האור הגנוז
לצדיקים, ואם לא זכה - עור
הנחש שכולל ארבעה יסודות,
ששם רשומות מצוות לא תעשה
שאדם עבר עליהן, ומשום זה
בארו בעלי המשנה, עונותיו של
אדם חקוקים לו על עצמותיו,
וקרוב העור של האדם מצוות
עשה, שהם קרוב של אזהרות
שמו של הקדוש ברוך הוא.

ועליהם נאמר אדם פי יקריב מכם
קרנן, מכם ודאי, להוציא עור
הנחש שבו מרקמים מצוות לא
תעשה, ואדם שעובר עליהם
נאמר בו אדם להכל דמה ימיו
כצל עובר, אדם פי ימות באהל,
פי ימות ודאי, וזוהי הקרבת
הקרנן של עשו, יצר הרע,
שנאמר בו יקם אבי ויאכל מציד
בנו. הבשר הוא שבר מן שברים,
והוא אדם, מצד של החיה שהוא
שור, בשר חי, בשר טהור, ויש
אחר של בשר בשדה טרפה,
ששורה בו רוח הטמאה, מלאך

מניהו, ועאל יצר הרע דאיהו סמא"ל שטן,
דיהו"ה לא שריא בפרודא, ורזא דמלה (הושע
יב) חלק לבם עתה יאשמו, ובגין דא צריך
קרנא מאלין מינין דחב בהון, לקרבא בהון,
אינון ארבע יסודין דאית בהון פרודא,
ובהווא זמנא דמתקרבין יסודין דא לגבי דא,
מיד נחית קודשא בריך הוא עלייהו וברח
שטן, ואי לא ברח הא אשא דקרנא אוקיד
ליה, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ה) והאש על
המזבח תוקד בו.

ורזא דקרננין (איוב י יא) עור ובשר תלבישני
ובעצמות וגידים תסוככני, עור איהו
לבושא דאדם, הדא הוא דכתיב (בראשית ג
כא) ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
פתנות עור וילבישם, אם זכה פתנות אור
מרקמן מפקודין דעשה, דאגרא דלהון
לעלמא דאתי דאיהו אור הגנוז לצדיקיא, ואם
לא זכה משכא דחויא דכליל ארבע יסודין,
דתמן רשימין פקודין דלא תעשה דעבר פר
נש עלייהו, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין
עונותיו של אדם חקוקים לו על עצמותיו,
וקריבו דמשכא דאדם פקודין דעשה, דאינון
קריבו דאתון דשמא דקודשא בריך הוא.

ועלייהו אתמר (ויקרא א ב) אדם פי יקריב מכם
קרנן, מכם ודאי, לאפקא משכא
דחויא דביה מרקמין פקודין דלא תעשה,
ואדם דעבר עליהו אתמר ביה (תהלים קמד ד) אדם
להכל דמה ימיו כצל עובר, (במדבר יט יד) אדם
פי ימות באהל, פי ימות ודאי, ודא איהו קריבו
דקרנא דעשו יצר הרע, דאתמר ביה (בראשית
כו לא) יקם אבי ויאכל מציד בנו. בשר איהו
שבר מן שברים, ואיהו סומק, מסטרא דחיה

דאיהו שור, בשר חי בשר טהור, ואית (דף קמ"ט ע"א) אחרא דבשר בשדה

שְׂרוּכְבַּ עַל קַרְנֵי שׁוֹר מוֹעֵד, בְּשָׂר
טָמֵא.

עֵצִים, יֵשׁ עֵצִים טָמֵא וְיֵשׁ עֵצִים
טָהוֹר, וּבִשָּׂר שֶׁל טְהוֹרָה וְעֵצִים שֶׁל
טְהוֹרָה, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר עֵצִים מֵעֵצֵי
וּבִשָּׂר מִבְּשָׂרֵי, וְעֵצִים הוּא אֲרִיָּה,
גִּידִים הוּא נֶשֶׁר. נֶשֶׁר, נֶשֶׁר שֶׁל
טְהוֹרָה וְנֶשֶׁר שֶׁל טָמֵא. עֵצִים
וּבִשָּׂר וְגִידִים, עֲלֵיהֶם שׁוֹרָה
בְּרָכָה וְקִדְשָׁה וְיַחְוֹד, שֶׁהֵם כֹּהֵן
לוֹי וְיִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁבַע עֲצֵם שׁוֹרָה
בְּרָכָה, מִיָּד וּתְקַרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים
אֶל עֲצָמוֹ, מִתְקַרְבִּים וְנִקְשָׂרִים זֶה
עִם זֶה בְּקַרְפֹּן, וּמִיָּד יוֹרֵד עֲלֵיהֶם
שֶׁמֶן וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם בְּרָכָה, עַל
הַבִּשָּׂר שׁוֹרָה קִדְשָׁה שֶׁהִיא מֵצֵד
הַלְוִיִּם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְקִדְשָׁתָּ אֵת
הַלְוִיִּם. מִיָּד מִתְקַרְבִּים עוֹרְקֵי
הַדָּם אֶל הַלֵּב, שֶׁהַבְּרִכוֹת הֵן
מִהַפְּהָנִים, זֶהוּ שְׁפָתוֹב דִּבְרֵי אֶל
אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ.
הַגִּידִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְהֵם הַיַּחְוֹד
וְהַקִּדְשָׁה וְקִשֶׁר שֶׁל הַעֲצָמוֹת
וְהַבִּשָּׂר, וּכְשֶׁנִּקְשָׂרִים בְּשִׁנְיָהֶם
נִקְרָאִים יַחְוֹד, וְהַיַּחְוֹד הוּא
בְּיִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁפָתוֹב שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה.
אַחַד.

הַעוֹר הוּא דְמוּת אָדָם מַלְכוּת, כֹּל
הַדְּיוֹקְנָאוֹת נִרְאִים בּוֹ, וְהִיא
כְּלוּלָה מִבִּשָּׂר וְגִידִים וְעֵצָמוֹת,
וְהִיא תְמוּנַת כֹּל, וְהִיא בְּרָכָה
וְקִדְשָׁה וְיַחְוֹד, כֹּהֲנִים וְלוֹיִם
וְיִשְׂרָאֵלִים, שֶׁהֵם קְשׁוּרִים
בְּשִׁלְשַׁת הָאֲבוֹת, שְׁנֵאֱמַר בָּהֶם
הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְּרַכְּבָה. בְּבִשָּׂר
כְּשֶׁמֶתְקַדֵּשׁ, יוֹרֵד עֲלָיו דָּם טָהוֹר,
וּכְשֶׁהַגִּידִים מִתְיַחֲדִים, יוֹרֵדֵת
עֲלֵיהֶם רוּחַ קִדְשָׁה, עַל הַעֲצָמוֹת
יוֹרֵדִים מִי טְהוֹרָה, זֶהוּ סוּד
הַקְּרִבְנוֹת. שְׂמַח רַבִּי אֶלְעָזָר,
וְשְׂמַחוֹ הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ: אֵלּוּ לֹא
כָּאֲנוּ לְעוֹלָם הָיָה אֵלָּא לְשִׁמְעָ אֵת
זֶה - דִּי.

טְרִיפָה דְשָׂרְיָא בִּיהַ רוּחַ הַטּוֹמְאָה, מְלֶאךְ
הַמּוֹת דְרִכִּיב עַל קַרְנֵי שׁוֹר מוֹעֵד בְּשָׂר טָמֵא.
עֵצִים, אֵית עֵצִים טָמֵא וְאֵית עֵצִים טָהוֹר, וּבִשָּׂר
דְדַכְיוֹ וְעֵצִים דְדַכְיוֹ, עֲלֵיהוּ
אַתְמַר (בְּרַשִׁית ב כג) עֵצִים מֵעֵצֵי וּבִשָּׂר מִבְּשָׂרֵי,
וְעֵצִים אִיהוּ אֲרִיָּה, גִּידִים אִיהוּ נֶשֶׁר, נֶשֶׁר,
נֶשֶׁר דְדַכְיוֹ וְנֶשֶׁר דְמִסְאָבוֹ, עֵצִים וּבִשָּׂר
וְגִידִים עֲלֵיהוּ שָׂרְיָא בְּרָכָה וְקִדְוֶשָׁה וְיַחְוֹד,
דְּאִינוּן כֹּהֵן לוֹי וְיִשְׂרָאֵל, בַּעֲצֵם כֹּד שָׂרְיָא
בְּרָכָה בִּיהַ, מִיָּד (יַחְזַקָּל לזו) וְתְקַרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים
אֶל עֲצָמוֹ, מִתְקַרְבִּין וּמִתְקַשְׂרִין דָּא בְדָא
בְּקַרְפְּנָא, וּמִיָּד נַחִית עֲלֵיהוּ מִשְׁחָא וּשְׂרִיָּא
עֲלֵיהוּ בְּרָכָה, בְּשָׂר שָׂרְיָא עֲלֵיהַ קִדְוֶשָׁה,
דְּאִיהִי מִסְטָרָא דְלוֹיִם, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב
וְקִדְשָׁתָּ אֵת הַלְוִיִּם, מִיָּד מִתְקַרְבִּין עֲרֻקִין דְדָמָא
לְגַבֵּי לְבָא, דְבְּרַכְאָן מִפְּהָנֵי אִינוּן, הַדָּא הוּא
דְכְּתִיב (בַּמִּדְבָּר כג) דִּבְרֵי אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר
כֹּה תִּבְרְכוּ. גִּידִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְאִינוּן יַחְוֹדָא
וְקִדְוֶשָׁה וְקְשׁוּרָה דְגִרְמִין וּבִשָּׂרָא, וְכֹד
מִתְקַשְׂרִין בְּתְרוּיָהוּ אֶתְקִרְיָאוֹ יַחְוֹד וְיַחְוֹד
אִיהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים וד) שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

מִשְׁכָּא אִיהוּ דְמוּת אָדָם מַלְכוּת, כֹּל דְּיוֹקְנִין
אַתְחַזְיִין בָּהַ, וְאִיהִי כְּלוּלָה מִבְּשָׂרָא
וְגִידִין וְגִרְמִין, וְאִיהִי תְמוּנַת כֹּל, וְאִיהִי בְּרָכָה
וְקִדְוֶשָׁה וְיַחְוֹד, כֹּהֲנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים,
דְּאִינוּן קְשִׁירִין בְּתִלְתֵּי אֲבָהוֹן, דְּאַתְמַר בְּהוֹן
הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְּרַכְּבָה, בְּבִשָּׂר כֹּד מִתְקַדֵּשׁ, אֵת
נַחִית עֲלֵיהַ דָּם טָהוֹר, וְגִידִים כֹּד מִתְיַחֲדִין
נַחִית עֲלֵיהוּ רוּחָא קִדְוֶשָׁה, גִּרְמִין נַחִית
עֲלֵיהוּ מִיָּד דְדַכְיוֹ, דָּא אִיהוּ רִזָּא דְקַרְפְּנִין.
הַדָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְחֵדוֹ חֲבָרְיָא וְאָמְרוּ אֵילּוּ לֹא
אַתִּינָא לְהֵאֵי עֲלָמָא אֵלָּא לְמִשְׁמַע דָּא דִּי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי, וְעוֹד בְּרָזָא דְקַרְפָּנִין,
לָפָא אִיהוּ מְזַבַּח דְּבֵיהּ דָּם דְּקַרְפָּנִין,
וְעַל דָּא אֲתָמַר (שמות כ טו) וּזְבַחַת עֲלָיו, אִם זָכוּ
אֲרִיָּה הָיָה נְחִית לְמִיכַל קַרְפָּנָא, וְאִי לָא פְּלַבָּא
נְחִית, וּבִאֵן אֲתַר בְּכַבֵּד, דִּתְמָן מָרָה גִיְהֵנָם,
דְּאִיְהִי עֲלוּקָה דְּאִית לָהּ תְּרֵי בְּנוֹת הַב הַב,
פְּמָה דָּאֲתָא אָמַר (משלי ל טו) לְעֲלוּקָה וְכוּ', וְכִלְפָּא
בְּהוּן צְוּוח הַב הַב, וּמָרָה אִיְהִי גִיְהֵנָם, חֲרַבָּא
דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת דְּאִית לָהּ תְּרֵי פִּיּוֹת פְּגוּוֹנָא
דְּגִיְהֵנָם, דְּאֲתָמַר בְּהַ (שם) לְעֲלוּקָה שְׁתֵּי בְּנוֹת
הַב הַב, פְּגוּוֹנָא דָּא אֲתָמַר בְּחֲרַבָּא (שם ה ד)
וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה חֲדָה פְּחָרְבַּ פִּיּוֹת.

וְכַבֵּד אִיהוּ סְמָא"ל, מָרָה סַם מוֹת דִּילֵיהּ, פִּד
שְׁלֻטָא מָרָה עַל עֲרֻקִין דִּילָהּ וּמִתְגַּבְּרָא
בְּחֻבְבִין, אֲתָמַר בְּפִרְקִין דְּכַבֵּד וּמָרָה, (שמות טו
כג) וַיָּבֵאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִיָּם מִמָּרָה
פִּי מָרִים הֵם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֵינוֹן עֲרֻקִין דְּלָבָא
בְּדוּחְקָא וּמִתְטַמְּרִין בְּלָבָא, פְּגוּוֹנָא דְנַח
וְאַתְתִּיהּ וּבְנוֹי וְחִיוּן וּבְעִירִין וְעוֹפִין
דְּמִתְטַמְּרִין בְּתִיבָה, וְלָבָא אִיהוּ בְּדוּחְקָא בְּהוּן,
דְּאִם מָרָה מְטָא לְלָבָא מִיַּד יְמוֹת בַּר נֶשׁ, וּמָרָה
לָא מִתְגַּבְּרָה עַל יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן לָבָא אֱלָא
בְּחֻבְבִין, אִי חֲזָרִין בְּתִיבְתָא דְּאִיְהִי נִשְׁמַת חַיִּים
שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, הָא אֲסוּוֹתָא תְּהֵא לְלָבָא
וְלְעֲרֻקִין דִּילָהּ, וְאַתָּמַר בְּהוּן (שם) וַיִּמְתְּקוּ
הַמַּיִם, וְאַתְסִין עֲרֻקִין (גופא) וְאַבְרִים דִּילֵיהּ.

מְחוּז דָּא לִילִי"ת אֵימָא דְעַרְב רַב, שְׁחוּק
הַפְּסִיל, מָאן פְּסִיל דָּא אֵל אַחַר
סְמָא"ל, וְעַרְב רַב אֵינוֹן בְּנְהָא, דְּאֵינוֹן מְעוֹרְבִין
בְּיִשְׂרָאֵל רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעַלִּיְהוּ אֲתָמַר אִם
רְאִית רְשָׁע שְׁהַשְׁעָה מְשַׁחֲקַת לוֹ אֵל תִּתְגַּרְהּ
בוֹ, עַלִּיְהוּ אֲתָמַר (חבוקק א יג) לָמָּה תְּבִיט בּוֹגְדִים
תַּחֲרִישׁ בְּכַלְע רְשָׁע צְדִיק מְמַנּוּ, רְשָׁע דָּא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנֵי, וְעוֹד בְּסוּד
הַקְּרַבְנוֹת, הַלֵּב הוּא מְזַבַּח שְׁבוּ
דָם הַקְּרַבְנוֹת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר
וּזְבַחַת עֲלָיו, אִם זָכוּ - הָאֲרִיָּה
הִיָּה יוֹרֵד לְאָכַל אֶת הַקְּרַבָּן, וְאִם
לֹא - יוֹרֵד כְּלָב, וּבְאִיזָה מְקוּם?
בְּכַבֵּד, שְׁשֵׁם מָרָה גִיְהֵנָם, שְׁהִיא
עֲלוּקָה שְׁיֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי בְּנוֹת הַב
הַב, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר לְעֲלוּקָה וְכוּ',
וְהַפְּלֵב צְוּוח בְּהֵם הַב הַב, וְהַמָּרָה
הִיא גִיְהֵנָם, חֲרַבּוֹ שֶׁל מְלֶאֶךְ
הַמּוֹת שְׁיֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי פִּיּוֹת, כְּמוֹ
שְׁהִגִּיהֵנָם שְׁנֶאֱמַר בְּהַ לְעֲלוּקָה
שְׁתֵּי בְּנוֹת הַב הַב, כְּמוֹ זֶה נֶאֱמַר
בְּחָרְבַּ וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה
חֲדָה פְּחָרְבַּ פִּיּוֹת.

וְכַבֵּד הוּא סְמָא"ל, הַמָּרָה סַם
הַמּוֹת שְׁלוֹ. כְּשִׁשׁוּלְטַת הַמָּרָה עַל
הָעוֹרְקִים שְׁלָהּ וּמִתְגַּבְּרַת
בְּחֻטָּאִים, נֶאֱמַר בְּפִרְקִים שֶׁל
הַכְּבֵד וְהַמָּרָה, וַיָּבֵאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא
יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִיָּם מִמָּרָה פִּי מָרִים
הֵם. בְּאוֹתוֹ זְמַן אוֹתָם עוֹרְקֵי הַלֵּב
הֵם בְּדַחַק וְנִטְמָנִים בְּלָב, כְּמוֹ
שְׁנַח וְאַשְׁתּוֹ וּבְנֵי וְהַחִיּוֹת
וְהַבְּהֵמוֹת וְהָעוֹפּוֹת שְׁנִטְמָנוּ
בְּתִבָּה, וְהַלֵּב הוּא דְּחוּק בְּהֵם,
שְׁאֵם הַמָּרָה מְגִיעָה לְלָב, מִיַּד
יְמוֹת הָאָדָם, וּמָרָה לֹא מִתְגַּבְּרַת
עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם הַלֵּב, אֱלָא
בְּחֻטָּאִים. אִם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה,
שְׁהִיא נִשְׁמַת חַיִּים, הַשְּׁכִינָה
הָעֲלִיּוֹנָה, הָרִי רְפוּאָה תְּהִיָּה לְלָב
וְלְעוֹרְקִים שְׁלוֹ, וְנֶאֱמַר בְּהֵם
וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְנִרְפְּאִים
הָעוֹרְקִים, (הגוף) וְהָאֵיבָרִים שְׁלוֹ.
מְחוּז זֶה לִילִי"ת, הָאֵמָא שֶׁל
הָעַרְב רַב, שְׁחוּק הַפְּסִיל, מִי זֶה
פְּסִיל? זֶה אֵל אַחַר סְמָא"ל, וְעַרְב
רַב הֵם בְּנֵיהּ, רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעַלִּיהֶם
יִשְׂרָאֵל, רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעַלִּיהֶם
נֶאֱמַר אִם רְאִית רְשָׁע שְׁהַשְׁעָה
מְשַׁחֲקַת לוֹ, אֵל תִּתְגַּרְהּ בוֹ,
עַלִּיהֶם נֶאֱמַר לָמָּה תְּבִיט בּוֹגְדִים

תחריש בבלע רשע צדיק ממנו. רשע זה הפסיל, ערב רב בגלות הם רשע, בבלע צדיק ממנו זה ישראל, ומי גורם שבולע אותם? משום שאינם צדיקים גמורים, כמו שנאמר צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע.

ומחורף הוא ליליית, מארת ה' בבית רשע, והיא אספרה לתינוקות שהם רשעים, צוחקת בהם בעשר בעולם הזה, ואחר כך הורגת אותם, ולמה נקראו תינוקות? משום שאין בהם דעת להנצל ממנה, אבל לב מבין נצול ממנה, ששם צדיק, וסוד הדבר - טוב לפני האלהים ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

הבריות הן יועצות, אם זכו - נכנסת בהם נבואה, שהיא נר יהו"ה נשמת אדם, ונעשים נביאים, והם יועצים לטוב, ויש בהם עצה ותושיה.

בנפי הראה, אם זכו - שורה בהם רוח הקדש, ונאמר בהם ונחה עליו רוח יהו"ה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה, ועליהם נאמר והיו הפרכים פרשי כנפים. הפרכים כמו צורת אדם, פורשי כנפים כנגד שלש החיות שפורשות כנפים כנגד האדם, והם שש כנפים, שתיים לכל חיה. מצד של השכינה כנפי החיות מרבעות, שש כנפים כנגד שש מעלות לפסא, ארבע כנפים כנגד פסא מרבע, פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הפפרת, זו פפרת הלב, קדש הקדשים, וזה הלב.

נפש רוח נשמה, פהן לוי וישראל. הכהן הוא הנשמה, אם זכה - נר יהו"ה, נר הנה מאיר בו

כסיל, ערב רב בגלותא אינון רשע, בבלע צדיק ממנו, דא ישראל, ומאן גרים דבלע לון, בגין דלאו אינון צדיקים גמורים, כמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע.

ומחורף איהו ליליית, (משלי ג לג) מארת ה' בבית רשע, ואיהי אספרה לרביי דאינון חייביא, חייבת בהון בעותרא בהאי עלמא, (דף קמ ע"ב) ולבתר קטילת בהון, ואמאי אתקריאו רביי, בגין דלית בהון דעת לאשתזבא מינה, אבל לב מבין אשתזב מינה, דתמן צדיק, ורזא דמלה (קהלת ז כז) טוב לפני האלהים ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

בריות אינון יועצות אם זכו עאל בהון נבואה דאיהי (משלי כ כז) נר יהו"ה נשמת אדם, ואתעבידו נביאים, ואינון יועצים לטב, ואית בהון עצה ותושיה.

בנפי ריאה, אם זכו שריא בהון רוח קודשא, ואתמר בהון (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו"ה, ועליהו אתמר (שמות כה כ) והיו הפרכים פורשי כנפים, הפרוכים כגון צורת אדם, פורשי כנפים לקבל תלת חיוון דפרשין גדפין לקבליה דאדם, ואינון שית גדפין, תרין לכל חיה, מסטרא דשכינתא גדפין דחיוון מרובעים, שית גדפין לקבל שש מעלות לפסא, ארבע גדפין לקבל פרסיא מרובע, פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הפפרת, דא פפרת דלבא קדש קדשין, ודא לבא.

נפש רוח נשמה, פהן לוי וישראל, פהן איהו נשמה, אם זכה נר יהו"ה נר הנה נהיר

ביה מלבא פשמש זורחת, ורוחא דקודשא הנה נפיק מבין גדפוי דפרוכין

מהלב כשמש זורחת, ורוח הקדש היתה יוצאת מבין פנפי הפרוכים שהן פנפי ראה, והיתה מדברת עמו, ואם לא - אש, וזו הנפש, היתה דולקת, ויוצאת אש מהלב ושורפת אותו. הקרקבן והקבה, כאשר ישן נקרא קבה ישן.

ויש שנה לטוב ויש שנה לרע. לטוב, כמו חלום שהוא הסלם (כמו חלום) שראה יעקב, ובו דבוק קנה, ושש טבעות הקנה הם שש דרגות הנבואה, ועולים לששים נשימות שהיה ישן בהם דוד, שפך פרשוה, דוד היה מתנמנם פסוס, וסוס לא ישן אלא ששים נשימות, ויש שנה לרע, חלום רע, שנאמר בו אצל אברהם, ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו, והרי פרשוה בארבע גליות, ומשום שחלום יבא בשתי דרגות, פרשוה הקדמונים, כמו שאי אפשר לבר בלא תבן, כך אי אפשר לחלום בלי דברים בטלים, כדי שיבא החלום כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, משום שהחלום הוא מצד של העץ של טוב ורע, אבל מצד של עץ החיים לא בא (עליו אלא של קבה) אלא על ידי קבה של הקדוש ברוך הוא שהיא שכינתו, ואין שם קבה רע, שהוא שד.

הקרקבן טוחן, אם אדם צדיק, היא טוחנת מן לצדיקים, שהם איברים קדושים במצוות עשה, ואם לא הולכים במצוות טובות, מתפרנסים בלחם הקלוקל, מזון הקלוקל, קל בקלון. ושט - שטו העם ולקטו. שטים, (השוטים), לוקטים בשטות. וטחנו ברחים - בדתק, אלו הן הטוחנות בפה, או דכו במדכה - זה החך, ובשלו בפרור - זו האיציטומכה.

דאינון פנפי ריאה, והוה ממליל עמיה, ואם לא נורא, ודא נפש הוה דליק, ונפיק אשא מלבא ואוקיד ליה. קרקבנא וקיבה פד נאים אתקרי קיבה ישן.

ואית שינה לטב ואית שינה לביש, לטב כגון חלום דאיהי סלם (נ"א כגון חלום) דחזא יעקב, וביה דביק קנה, ושית עזקין דקנה איהו שית דרגין דנבואה, וסלקין לשתינ נשמי, דהוה נאים בהון דוד, דהכי אוקמוה, דוד הוה מתנמנם פסוס, וסוס לא נאים אלא שתינ נשמי, ואית שינה לביש חלמא בישא, דאתמר ביה לגבי אברהם, (בראשית טו יב) ותרדמה נפלה על אברם, והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו, והא אוקמוה בארבע גליות, ובגין דחלום ייתי בתרין דרגין, אוקמוהו קדמאין, כמה דאי אפשר לבר בלא תבן כך אי אפשר לחלמא בלא דברים בטלים, בגין דייתי חלמא כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, בגין דחלמא איהו מסטרא דאילנא דטוב ורע, אבל מסטרא דאילנא דחיי לא אתיא (עליה אלא דקיבה) אלא על ידי קיבה דקודשא בריך הוא דאיהי שכינתא דיליה, ולית תמן קיבה רע דאיהו שד.

קרקבן טוחן, אי בר נש זכאה איהו טוחנת מן לצדיקים, דאינון אברים קדישין בפקודין דעשה, ואי לא אזלין בפקודין טבין, מתפרנסין בלחם הקלוקל מזונא קלא בקלון. וושט (במדבר יא ח) שטו העם ולקטו, שטין (שטיין) לקטין בשטותא, וטחנו בריחים בדוחקא, אלין אינון טוחנות בפומא, או דכו במדוכה דא חין, ובשלו בפרור דא אציטומכא.

בְּנֵי סוּד עֲלוּיִן כְּאֵן, אִם זָכוּ
יִשְׂרָאֵל, הֵיִתְהָ יְיֻדְתָּ לְהֵם תּוֹרָה
מִשְׁמַיִם בְּלֵי דַחֲקֵי, וְלֹא הָיוּ
צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב הַנְּנִי מִמַּטִּיר לְכֶם לְחֵם
מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁאִין לְחֵם אֵלֹא
תּוֹרָה, לֹא זָכוּ - בְּגִלְל הָעֶרֶב רַב
שֶׁהֵם שׁוֹטִיִם, נֶאֱמַר בְּהֵם שְׁטוֹ
הָעַם וְלִקְטוֹ, שִׁיטְרָחוּ לְלַמֵּד זֶה
לְזֶה, לְפָרְנֶסָה פֶל אֶחָד בְּדַחֲקֵי,
לְחַכְמִים בְּרַמְזוֹ. אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא
יִמְחוּ הָעֶרֶב רַב מִן הָעוֹלָם, וְנֶאֱמַר
בְּהֵם וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת
אֲחִיו וְגוֹמַר, וּמִשּׁוֹם זֶה הוֹשֵׁט
הוּא לְרַע וְהוּא לְטוֹב, לְכֵן וְאָדָם,
דִּין וְרַחֲמִים.

וּבְנֵי, בּוֹדָאֵי אוֹתֵם שְׁלוּחֵי הַצְּבוּר,
צְרִיכִים כְּשִׁקְוֹרָאִים סִפְר תּוֹרָה,
שִׁיחְתְּכוּ אֶת הַמְּלִים וְלֹא יֵאֱמְרוּ
אוֹתֵם בְּהִלְעָטָה, כְּמוֹ שֶׁהָעֶרֶב רַב
שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם, וְהָיוּ אוֹכְלִים בְּהִלְעָטָה,
וּכְמוֹ שֶׁעָשׂוּ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הִלְעִיטְנִי
נָא, וְלֹא הָיוּ טוֹחֲנִים לוֹ, נֶאֱמַר
בְּהֵם וְאִף יְהו"ה חָרָה בְּעַם.

הַמְּעִי הַגָּס זֶהוּ נַחֲשׁ בְּרִיחַ, נַחֲשׁ
עֶקְלָתוֹן, שְׁעֵתִידִים הַצְּדִיקִים
לְאָכַל אוֹתוֹ, וְיֵשׁ חֵלֶב טָמֵא שֶׁהוּא
נַחֲשׁ, שֶׁהוּא אֶסוּר לְמֵאֲכַל הָעַם
הַקְּדוֹשׁ, מִשּׁוֹם שֶׁעָלְיוֹ נֶאֱמַר
אֲרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.

תקון רביעי

זֶהוּ תְקוּן כ"ה

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם י"ש, לְהַנְחִיל
אֲהֵבֵי יֵשׁ וְאַצְרֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא,
וּמִשּׁוֹם שֶׁשֵּׁם אוֹצֵר, שֶׁהִיא יֵרֵאת
יְהו"ה, מִמְּנוֹ מִתְמַלֵּא לְצַדִּיקִים,
וְאוֹתֵם יֵרֵאֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִוְרְשִׁים הַיֵּשׁ הַזֶּה, וְעֶרֶב רַב הָרַע
לֹא הָיוּ פּוֹחֲדִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֵלֹא בְּשִׁבִיל הָעֶשֶׂר, וְהָיוּ

בְּרִי, רָזָא עֲלָאָה הַכָּא, אִם זָכוּ יִשְׂרָאֵל הָוּה
נַחֲתִית לִוְן אוֹרֵייתָא מִן שְׁמַיָא בְּלֵא
דוּחְקָא, וְלֹא הָווּ צְרִיכִין לְאֵלְפָא חַד לְחַבְרִיהָ,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות טז ד) הַנְּנִי מִמַּטִּיר לְכֶם
לְחֵם מִן הַשָּׁמַיִם, דְּלִית לְחֵם אֵלֹא אוֹרֵייתָא,
לֹא זָכוּ בְּגִין עֶרֶב רַב דְּאִינוּן שְׁטִיין, אֲתַמַּר
בְּהוּ שְׁטוֹ הָעַם וְלִקְטוֹ, דִּיטְרָחוּן לְאוֹלְפָא דָא
לְדָא, לְפָרְנֶסָה פֶל חַד בְּדוּחְקָא, וְלְחַפְיִמַיָא
בְּרַמְיָזָא. אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא יִתְמַחוּן עֶרֶב רַב
מִעֲלָמָא, וְאֲתַמַּר בְּהוּן (ירמיה ל א לג) וְלֹא יִלְמְדוּ
עוֹד אִישׁ אֶת אֲחִיו וְגוֹמַר, וּבְגִין דָא וּוְשֵׁט
אִיהוּ לְבִישׁ וְאִיהוּ לְטָב, חוֹרֵר וְסוּמְקָא, דִּינָא
וְרַחֲמֵי.

וּבְרִי, בּוֹדָאֵי אִינוּן שְׁלוּחֵי דְצְבוּרָא, צְרִיכִין
כַּד קָרְאֵן סִפְר תּוֹרָה דִּיחְתְּכוּן מְלִין,
וְלֹא יִימְרוּן לְהוּן בְּהִלְעָטָה, פְּגוּוֹנָא דְעֶרֶב רַב
דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (במדבר יא יג) הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם, וְהָווּ אֲכָלִין בְּהִלְעָטָה, וּכְגוּוֹנָא דְעָשׂוּ
דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית כה ל) הִלְעִיטְנִי נָא, וְלֹא הָווּ
טַחֲנִין לֵיהּ, אֲתַמַּר בְּהוּן (במדבר יא לג) וְאִף יְהו"ה
חָרָה בְּעַם.

הַדְּרָא דְכִנְתָא דָא אִיהוּ נַחֲשׁ בְּרִיחַ נַחֲשׁ
עֶקְלָתוֹן, דְּזַמְיִנִין צְדִיקֵיָא (ד קמא
ע"א) לְמִיכַל לֵיהּ. וְאִית חֵלֶב טָמֵא דְאִיהוּ נַחֲשׁ,
דְּאִיהוּ אֶסִיר לְמִיכַל עֲמָא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּעֲלִיהּ
אֲתַמַּר (בראשית ג ד) אֲרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.

תקונא רביעאה

(זהו תיקון כ"ה)

בְּרֵאשִׁית תְּמָן י"ש, (משלי ח כא) לְהַנְחִיל אוֹהֵבֵי
יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא, וּבְגִין
דְּתְמָן אוֹצֵר דְּאִיהֵי יֵרֵאת יְהו"ה, מְנִיָּה
אֲתַמְלִיא לְצַדִּיקֵיָא, וְאִינוּן דְּחִלִין לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא יִרְתִין הָאֵי יֵשׁ, וְעֶרְבוּבֵיָא בִישָׁא לָא

הוּוּ דְחִלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

מְנַסִּים אוֹתוֹ, כְּמוֹ זֶה: הַיֵּשׁ יְהו"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין, וְכָל אוֹתָם שְׂמַנְסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּפּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ בְעֶשֶׂר, וְלֹא יֵרָאִים מִמֶּנּוּ בְעֲנִיּוֹת כְּמוֹ בְעֶשֶׂר, אֵינָם אֲלֵא עֲרֹבֵיב רַע, שֵׁישׁ יֵרָאֵה וְיֵשׁ יֵרָאֵה, יֵשׁ אֲהַבָּה וְיֵשׁ אֲהַבָּה, יֵשׁ מִי שִׁירָא מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שִׁיחוּן אֶת בְּנָיו, אוֹ שְׁלֵא יֵרֵד לְעֲנִיּוֹת, אוֹ שְׂאוּהֵב אוֹתוֹ כְּדִי שִׁיחַן לוֹ עֶשֶׂר, וּמְנַסֶּה אוֹתוֹ כְּמוֹ: נַעֲשֶׂה אֶת הַמְצוּה הַזֶּה כֶּף, וְנִרְאֶה הַיֵּשׁ יְהו"ה בְּקִרְבָּנוּ וְנוֹתֵן לָנוּ שְׂכָר בְּעֲבוּרָה אִם אֵין, שְׁאִם לֹא יִתֵּן לוֹ שְׂכָר בְּשִׁבְלֵי זֶה, אֵינּוּ אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְלֹא נוֹתֵן לוֹ צְדָקָה וְלֹא יַעֲשֶׂה מְצוּה, וּמְנַסֶּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל מְצוּה וּמַעֲשֶׂה, וְדַאי זֶהוּ מֵאוֹתָם עֲרֵב רַב שְׁנֵאֵמֵר בְּהֵם הַיֵּשׁ יְהו"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין.

אֲרֵא אֲהַבָּה וְיֵרָאֵה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלָם בְּכָל מְצוּה וּמְצוּה שְׁעוֹשֶׂה, בֵּין שִׁיחַן לוֹ שְׂכָר בְּטוֹב, בֵּין שְׁלֵא נוֹתֵן לוֹ, וּמִשּׁוּם זֶה צוּה בְּתוֹרָה וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהו"ה אֱלֹהֵי'ךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ, וּפְרֹשׁוּהוּ הַקְּדָמוֹנִים אִם חֲבִיב עֲלֶיךָ נַפְשְׁךָ מִמְּמוֹנְךָ, לְכָךְ נֵאֱמָר בְּכָל נַפְשְׁךָ, וְאִם חֲבִיב עֲלֶיךָ מִמְּמוֹנְךָ מִנַּפְשְׁךָ, לְכָךְ נֵאֱמָר בְּכָל מַאֲדְךָ, שֵׁישׁ אָדָם שְׂמַתְפַּלֵּל וְהוֹלֵךְ בְּכָל הַמְצוּוֹת שְׁלֵא נוֹתֵן עֲלֵיהֶם שְׂכָר, וְאִם הִיָּה נוֹתֵן שְׂכָר עֲלֵיהֶם, לֹא הִיָּה עוֹשֶׂה אוֹתָם, שְׂוֵדַאי רַבִּים הֵם בְּנֵי הָאָדָם שְׁעֲשִׂירִים בְּעֶשֶׂר רַב, וְהֵם מְחַבְּבִים אֶת עֲשָׂרָם יוֹתֵר מִנַּשְׂמָתָם, שְׁעֲשִׂרָה שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הִיא מְצוּוֹת טוֹבוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, וְעֶשֶׂר שֶׁל הַגּוּף - מִמּוֹן וְעוֹדוֹן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הוּא אֲלֵא בְּגִין עוֹתְרָא, וְהוּוּ מְנַסִּין לִיה, כְּגוֹוֵנָא דָא (שְׁמוֹת י"ז) הַיֵּשׁ יְהו"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין, וְכָל אֵינוֹן דְּמְנַסִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְדַחְלִין לִיה בְּעוֹתְרָא וְלֹא דַחְלִין מִנִּיה בְּעֲנִיּוֹתָא כְּמוֹ בְּעוֹתְרָא, לֹאוּ אֵינוֹן אֲלֵא עֲרֹבֵיבֵי בִישָׂא, דְּאִית יֵרָאֵה וְאִית יֵרָאֵה, אִית אֲהַבָּה וְאִית אֲהַבָּה, אִית מָאן דְּדַחְלִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דִּיחוּן בְּנוֹי אוֹ דְּלֵא נַחִית לְעֲנִיּוֹתָא, אוֹ דְּרַחִים לִיה בְּגִין דִּיהִיב לִיה עוֹתְרָא, וּמְנַסֶּה לִיה כְּגוֹן נַעֲבִיד הַאי פְּקוּדָא הַכִּי, וְנַחֲזִי הַיֵּשׁ יְהו"ה בְּקִרְבָּנוּ וְיֵהִיב לָן אַגְרָא בְּגִינִיה אִם אֵין, דְּאִי לֹא יֵהִיב לִיה אַגְרָא בְּגִינֵהָ לֹא רַחִים לִיה, וְלֹא יֵהִיב לִיה צְדָקָה וְלֹא יַעֲבִיד פְּקוּדָא, וּמְנַסִּי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל פְּקוּדָא וְעוֹבְדָא, בּוּדַאי הַאי אִיהוּ מֵאֲלִין עֲרֹבֵיבֵי בִישָׂא, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן הַיֵּשׁ יְהו"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין.

אֲרֵא רַחִימוּ וְדַחִילוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁלִים בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא דְעֵבִיד, בֵּין דִּיהִיב לִיה אַגְרָא בְּטִיבּוֹ בֵּין דְּלֵא יֵהִיב לִיה, וּבְגִין דָּא מְנִי בְּאוּרֵייתָא (דְּבִרִים ו' ד') וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהו"ה אֱלֹהֵי'ךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ, וְאוּקְמוּהוּ קְדָמָאֵין, אִם חֲבִיב עֲלֶיךָ נַפְשְׁךָ מִמְּמוֹנְךָ לְכָךְ נֵאֱמָר בְּכָל נַפְשְׁךָ, וְאִם חֲבִיב עֲלֶיךָ מִמְּמוֹנְךָ מִנַּפְשְׁךָ לְכָךְ נֵאֱמָר בְּכָל מַאֲדְךָ, דְּאִית בַּר נֵשׁ דְּצִלִי וְאֶזִּיל בְּכָל פְּקוּדִין דְּלֵא יֵהִיב עֲלֵייהוּ אַגְרָא, וְאִם הוּהוּ יֵהִיב אַגְרָא עֲלֵייהוּ לֹא הוּהוּ עֵבִיד לוֹן, דְּוֵדַאי סְגִיאֵין אֵינוֹן מִבְּנֵי נֶשָׂא דְּאֵינוֹן עֲתִירִין בְּעוֹתְרָא סְגִיא, וְאֵינוֹן חֲבִיבִין עוֹתְרָא דְּלֵהוֹן יִתִּיר מִנַּשְׂמָתָא דְּלֵהוֹן, דְּעוֹתְרָא דְּנַפְשָׁא אִיהוּ פְּקוּדִין טְבִין בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְעוֹתְרָא דְּגוּפָא מְמוֹנָא וְעוֹדוֹנָא בְּעֵלְמָא דִּין.

וְאוֹתָם שְׂמַחֲבָבִים מִמוֹן מִהֲנַפֵּשׁ,
אִם הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ כָּל הַתּוֹרָה
בְּמֵאָה זוּזִים, לֹא הָיוּ נוֹתְנִים
אוֹתָם בְּשִׁבְלָה, מִשּׁוּם שֶׁהִמְמוֹן
חָבִיב עֲלֵיהֶם מִהֲנַפֵּשׁ, וּמֵה שִׁירָא
וְאוֹהֵב אוֹתוֹ, אִינוּ אֵלָא בְּשִׁבְלֵי
הַמְמוֹן. זֶה שֵׁשׁ אֶת הַמְמוֹן עֶקֶר,
וְהַתּוֹרָה שְׂאוּהֵב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא טָפֵל, הָאֵהָבָה וְהִירָאָה הַזֶּה
לֹא מִחֲשִׁיב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֵלָא הָעֶקֶר שֶׁל הָאֵהָבָה וְהִירָאָה
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאָף עַל
גֵּב שֶׁהוּא אוֹהֵב מִמוֹנוֹ מִנְפֵּשׁוֹ,
שִׂיֵּהֵב אוֹתוֹ בְּמִמוֹנוֹ, בְּמֵה
שֶׁהוּא חֹשֵׁב עָלָיו, וְלֹא בְּטָפֵל
שְׁלוֹ, לְכַךְ נֶאֱמַר בְּכָל מֵאָדָּךְ. וְכֵאֵן
מִי שֶׁמִּחֲשִׁיב נִפְשׁוֹ מִמְמוֹנוֹ, וְהִיא
נוֹתֵן כָּל הַמְמוֹן שְׂבַעֲוֹלָם וְלֹא הִיא
נֹזֵק אֶפְלוֹ בְּאִיבֵר קֶטֶן שֵׁשׁ בּוֹ,
לְכַךְ נֶאֱמַר בְּכָל נִפְשֶׁךְ, בְּמֵה
שְׂאוּהֵב אוֹתוֹ.

תקון חמישי

זהו תקון כ"ו

בְּרֵאשִׁית, כִּי בָאשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט,
אֱלֹהִיִּם - בְּעֲלֵי הַדִּין, וְעָלָיו
נֶאֱמַר אֱלֹהִיִּם לֹא תִקְלַל, בּוֹדָאי
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַלָּה כִּי אֱלֹהִיִּם
שִׁפְט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים, כִּי
צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַדִּין לְמִטָּה, אֵת זֶה
יִשְׁפִּיל בְּדִין וְאֵת זֶה יָרִים, כִּפִּי
מַעֲשִׂי, לְזֶה מִטָּה כְּלִפֵּי חֶסֶד, לְזֶה
כְּלִפֵּי גְבוּרָה, הָאֵמֶת בְּאִמְצַע,
וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָא דִּין אֵמֶת.
אֱלֹהִיִּם - הַכֶּסֶף"א בְּחֻשְׁבוֹן,
שֵׁשׁ י"ה שְׁהִיא חֲכָמָה וּבִינָה,
זֶה שְׁמִי עִם י"ה - שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת
שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ מֵצַד הַשְּׂמֹאל, וְזֶה
י"ה מִן אֱלֹהִיִּם, ה' עַל י' נִקְבָּה.
וְכֵן הַדִּין דָּן, צָרִיךְ שֶׁהוּא יִהְיֶה
יוֹשֵׁב וּבְעֲלֵי הַדִּין עוֹמְדִים, כְּמוֹ
שֶׁלְמַעֲלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וַיִּכְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִיִּם
לְהִתִּיצֵב עַל יְהו"ה, הוּא יוֹשֵׁב,

וְאִינוֹן דְּמִחֲבָבִין מִמוֹנָא מִנְפֵּשָׁא, אִם הוּוּ
יְהִיבִין לֵיהּ כָּל אוֹרֵייתָא בְּמֵאָה זוּזֵי לָא
הוּוּ יְהִיבִין לָהּ בְּגִינָה, בְּגִין דְּמִמוֹנָא חָבִיב
עֲלֵיהּ מִנְפֵּשָׁא, וּמֵה דְדַחִיל וְרַחִים לֵיהּ לָאו
אִיהוּ אֵלָא בְּגִין מִמוֹנָא, הָאִי דְשׁוּי מִמוֹנָא
עֶקְרָא וְאוֹרֵייתָא דְרַחִים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
טָפֵל, הָאִי רַחִימוֹ וְדַחִילוֹ לָא חֲשִׁיב לֵיהּ
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵלָא עֶקְרָא דְרַחִימוֹ וְדַחִילוֹ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאָף עַל גֵּב דְאִיהוּ רַחִים
מִמוֹנִיהּ מִנְפֵּשִׂיהּ, דִּירַחִים לֵיהּ בְּמִמוֹנִיהּ, בְּמֵה
דְאִיהוּ חֲשִׁיב עָלֶיהּ, וְלֹא בְּטָפֵל דִּילֵיהּ, לְכַךְ
נֶאֱמַר בְּכָל מֵאָדָּךְ, וְכֵן מֵאֵן דְחֲשִׁיב נִפְשִׂיהּ
מִמְמוֹנִיהּ, וְהוּוּ יְהִיב כָּל מִמוֹנָא דְעֵלְמָא וְלֹא
הוּוּ נְזִיק אֶפְילוֹ בְּאַבְרָא זְעִירָא דְאִית בֵּיהּ,
לְכַךְ נֶאֱמַר בְּכָל נִפְשֶׁךְ בְּמֵאֵי דְרַחִים לֵיהּ.

תקונא חמישאה

(זהו תקון כ"ו)

בְּרֵאשִׁית (ישעיה סו טז) כִּי בָאשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט,
אֱלֹהִיִּם מֵאֵרֵי דְדִינָא, וְעָלֵיהּ
אֲתָמַר (שמות כב כז) אֱלֹהִיִּם לֹא תִקְלַל, בּוֹדָאי
כְּמֵה דְלְעִילָא אֲתָמַר (תהלים עה ח) כִּי אֱלֹהִיִּם
שִׁפְט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים, כִּי אִיהוּ צָרִיךְ
לְמַהוּי דִּינָא לְתַתָּא, לְדָא יִשְׁפִּיל בְּדִינָא וְלְדָא
יָרִים, כְּפּוּם (דף קמא ע"ב) עוּבְדוּי, לְדָא מִטָּה
כְּלִפֵּי חֶסֶד, לְדָא כְּלִפֵּי גְבוּרָה, אֵמֶת
בְּאִמְצַעִיתָא, וּבְגִין דָּא אֲתָקְרִי דִּיין אֵמֶת,
אֱלֹהִיִּם הַכֶּסֶף"א בְּחוּשְׁבוֹן, דְתַמְזַן י"ה דְאִיהִי
חֲכָמָה וּבִינָה, זֶה שְׁמִי עִם י"ה שֵׁס"ה מִסְטָרָא
דְשְׂמֹאלָא, וְדָא י"ה מִן אֱלֹהִיִּם, ה' עַל י'
נִקְבָּא.

וְכֵן דִּיין אִיהוּ דָן, צָרִיךְ לְמַהוּי אִיהוּ יְתִיב
וּבְעֲלֵי דִינָא קִימִין, כְּגוֹוֹנָא דְלְעִילָא,
דְאֲתָמַר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (איוב א ו) וַיִּכְאוּ בְּנֵי

האלהים להתיצב על יהו"ה, איהו יתיב, ואינון קיימין למתבע דינא, ובגין דשטן יעול בינייהו למתבע חוביהון דבני ישראל, אינון במטולא עליה, עד דהוה דן להון ודא איהו להתיצב על יהו"ה, ועוד להתיצב על יהו"ה, לשאלא ולמתבע דינא לגבי (ג"א קמ"ו) קודשא בריך הוא יהו"ה, פד נהיג עלמא ברחמין, ומקטרגין ותבעין דינא, ודא איהו להתיצב על יהו"ה. ותו להתיצב על יהו"ה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא, דשאלין ותבעין דינא מגבורה בי דינא רברבא, דקיימא על עמודא דאמצעיתא, ודא הוא על יהו"ה, על דמקרבין דינין קדם גבורה אתמר בהון להתיצב על יהו"ה, דאף על גב דבנוי אינון ישראל לית ליה רשו לאעברא על דינא, דאורייתא בדינא אתייהיבת, ואומי עליה דלא יעבר עליה, ולגבי דינא גבורה איהי באמצעיתא, וחסד מימינא, ועמודא דאמצעיתא משמאלא, וכל דינין מהאי אתר תליין, וכל ספירן פלהו אתקריאו דינין גבורה ואפילו יהו"ה.

והם עומדים לתבע דין, ומשום ששטן נכנס ביניהם לתבע את חטאי בני ישראל, הם במשא עליו עד שהיה דן אותם, וזהו להתיצב על יהו"ה. ועוד להתיצב על יהו"ה, לשאל ולתבע דין אצל (לפני) הקדוש ברוך הוא פשמונהיג העולם ברחמים, ומקטרגים ותובעים דין, וזהו להתיצב על יהו"ה. ועוד להתיצב על יהו"ה, יהו"ה העמוד האמצעי, ששואלים ותובעים דין מגבורה, בית הדין הגדול שעומד על העמוד האמצעי, וזהו על יהו"ה, על שמקריבים הדינים לפני גבורה נאמר בהם להתיצב על יהו"ה, שאף על גב שבניו הם ישראל, אין לו רשות להעביר על הדין, שהתורה נתנה בדין, ונשבע עליה שלא יעבר עליה, ולגבי הדין, הגבורה היא באמצע וחסד מימין, והעמוד האמצעי משמאל, וכל הדינים תלויים מן המקום הזה, וכל הספירות פלן נקראו דינים גבורה, ואפילו יהו"ה.

דין ראשון, האחד נקרא דין לדון בחנק, ונאמר לא תלין נבלתו על העץ. אמר לו: אלעזר בני, פאן צריך לחדש דברים, יש עץ ויש עץ, זהו שפתיב פי האדם עץ השדה, ויש אדם שהוא עץ הדעת טוב ורע, וחטאו של אדם היא נבלתו של אדם הראשון שהיא עץ החיים, לא צריך לתלות בו חטא זה. זהו שפתיב לא תלין נבלתו על העץ, שמי שאכל מהעץ שלו, שהוא עץ החיים, נאמר בו ואכל וחי לעלם. ועוד לא תלין נבלתו על העץ - העץ של פאן זה תלמיד חכם שמתעסק בתורה שהיא עץ חיים,

דינא קדמאה חדא אתקרי דין לדון בחנק, ואתמר (דברים כא כג) לא תלין נבלתו על העץ. אמר ליה אלעזר ברי, הכא צריך לחדשא מלין, אית עץ ואית עץ, הדא הוא דכתיב (שם כ ט) פי האדם עץ השדה, ואית אדם דאיהו עץ הדעת טוב ורע, וחובא דאדם איהי נבלתו דאדם קדמאה דאיהי עץ החיים, לא צריך לתלייא ביה חובא דא, הדא הוא דכתיב לא תלין נבלתו על העץ, דמאן דאכל מעץ דיליה דאיהו עץ החיים, אתמר ביה (בראשית נ כב) ואכל וחי לעולם.

ועוד לא תלין נבלתו על העץ, עץ דהכא דא תלמיד חכם דאשתדל באורייתא דאיהי עץ החיים, הדא הוא

זֶהוּ שְׁכַתוּב עֵץ חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לֹא תִלִּין בּוֹ
נִבְלָתוֹ, שֶׁהוּא הַחֲטָא שְׁחָטָא
בַּיּוֹם, לֹא תִלִּין עִמּוֹ בְּלִילָהּ, שְׁמִיד
יָשׁוּב בְּתִשּׁוּבָהּ, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּ
בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, אִם רָאִיתָ תִּלְמִיד
חָכֵם שְׁחָטָא בַּיּוֹם, אֵל תִּהְרַר
אֲחֵרָיו בְּלִילָהּ, שְׂוֹדָאֵי עֵשָׂה
תִּשּׁוּבָהּ. (שְׂמָא עֵשָׂה תִשּׁוּבָהּ, שְׂמָא יַעֲלֶה

בְּדַעְתָּךְ! אֵלֹא תֵאמַר וְדָאֵי עֵשָׂה תִשּׁוּבָהּ).

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ -
זֶה תִּלְמִיד חָכֵם, נִבְלָתוֹ - זֹו בַּת
עִם הָאָרֶץ שֶׁהִיא רַמְשׁ, שְׂאִם אַתָּה
תּוֹלֵה אוֹתָהּ בּוֹ - אוֹ קוֹבְרָה אוֹ
קוֹבְרָתוֹ, וְזֶהוּ כִּי קְבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ,
כִּי קְבוֹר - הוּא אוֹתָהּ, אוֹ תִקְבְּרֵנוּ
- הִיא אוֹתוֹ, וְאִשָּׁה זֹו לֹא נִקְרֵאת
הַזְּוֹג וְהַיְחוד שְׁלוֹ, אֵלֹא הִיא
כְּמִשָּׂא תְלוּי עֲלָיו, כְּנָחֵשׁ קְשׁוֹר
עַל צְאֲרוֹ, וּמִשּׁוּם כִּף כִּי קָלַלְתָּ
אֱלֹהִיִּים תְלוּי, שֶׁהִיא קָלְלָהּ
שֶׁהוֹרְגַת אוֹתוֹ אוֹ מְבִיאָה אוֹתוֹ
לִידֵי עֲנִיּוֹת.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל
הָעֵץ - זֹו שְׁבַת, שְׁיִוְרֵשׁ בָּהּ אָדָם
נִשְׁמָה יְתֵרָה, לֹא צְרִיךְ לְהִרְאוֹת
לְפָנֶיהָ הַנֶּפֶשׁ שְׁשׁוֹלֵטת בְּאָדָם
בַּיּוֹם הַחַל בְּמִלְאָכָה שְׂאִסּוּרָה
בְּשַׁבָּת, אֵלֹא קְבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם
הַהוּא, שְׁלֹא תִרְאֶה לְפָנֵי זְכוֹר
וְשְׁמוֹר שֶׁל שְׁבַת, וּבִשְׁבִילָהּ נֵאמַר
שֶׁל נְעֻלִיךְ מֵעַל רִגְלִיךְ כִּי הַמְקוֹם
אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ
הוּא, וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדַמְתָּךְ,
שְׁנִשְׁמָה יְתֵרָה הִיא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
שְׁלַמְעֵלָה, אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, שְׁנֵאמַר
בָּהּ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה.

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ -
זֶה אָדָם שֶׁהוּא נָבֵל, עָלָיו נֵאמַר
כֹּל הַמַּעֲמִיד תִּלְמִיד שְׂאִינוּ הַגּוֹן
כְּאֵלוֹ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה, וּמִשּׁוּם זֶה
לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, שֶׁהוּא

וּבִגִּין דָּא לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין

דְּכַתִּיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ,
לֹא תִלִּין בּוֹ נִבְלָתוֹ, דְּאִיהוּ חוֹבָה דְּחָב בַּיּוֹמָא
לֹא תִלִּין עִמָּיה בְּלִילָהּ, דְּמִיד יִתּוּב בְּתִיּוּבְתָא,
כְּמָה דְּאוּקְמוּהּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין אִם רָאִיתָ תִּלְמִיד
חָכֵם שְׁחָטָא בַּיּוֹם אֵל תִּהְרַר אֲחֵרָיו בְּלִילָהּ,
דְּוִדָאֵי עֵשָׂה תִשּׁוּבָהּ, (נ"א שְׂמָא עֵשָׂה תִשּׁוּבָהּ, שְׂמָא
סְלָקָא רַעְתָּךְ, אֵלֹא אִימָא וְדָאֵי עֵשָׂה תִשּׁוּבָהּ).

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא תִּלְמִיד
חָכֵם, נִבְלָתוֹ דָּא בַּת עִם הָאָרֶץ דְּאִיהוּ
רִיחְשָׂא, דָּאִם אַנְתָּ תִּלְיָא לָהּ בֵּיהּ, אוֹ קוֹבְרָה
אוֹ קוֹבְרָתוֹ, וְדָא אִיהוּ (דְּבוּרִים כ"א כג) כִּי קְבוֹר
תִּקְבְּרֵנוּ, כִּי קְבוֹר הוּא לָהּ אוֹ תִקְבְּרֵנוּ אִיהוּ
לִיהּ, וְאַתָּתָא דָּא לֹאוּ אֶקְרִי זְוִיגָא וְיַחְוּדָא
דִּילִיָּהּ, אֵלֹא אִיהוּ כְּמִשּׁוּלָא תִּלְיָא עָלֶיהּ, כְּחִוּיָא
קְשִׁיר עַל קְדֻלִּיָּהּ, וּבִגִּין דָּא (שם) כִּי קָלַלְתָּ
אֱלֹהִיִּים תְלוּי, דְּאִיהוּ קָלְלָהּ, דְּקִטִּילַת לִיהּ אוֹ
אִייתִי לִיהּ לִידֵי עֲנִיּוֹתָא.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא שְׁבַת,
דִּירִית בֵּיהּ בַּר נֵשׁ נִשְׁמָה יְתֵרָה, לֹא
צְרִיךְ לְאַתְחַזֵּיא קְדָמָהּ נַפְשָׁא דְשְׁלֵטָא בְּבַר
נֵשׁ בַּיּוֹמִין דְּחוּל, בְּמִלְאָכָה דְּאִיהוּ אִסּוּרָה
בְּשַׁבָּת, אֵלֹא קְבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא, דְּלֹא
אַתְחַזֵּיא קְדָם זְכוֹר וְשְׁמוֹר דְּשַׁבָּת, וּבִגִּינָהּ
אַתְמַר (שמות ה ה) שֶׁל נְעֻלִיךְ מֵעַל רִגְלִיךְ כִּי
הַמְקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ
הוּא, (דְּבוּרִים כ"א כג) וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדַמְתָּךְ,
דְּנִשְׁמָתָא יְתֵרָה אִיהוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא,
אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, דְּאַתְמַר בָּהּ (ירמיה ב ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
לִיהו"ה.

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ דָּא בַּר נֵשׁ
דְּאִיהוּ נָבֵל, עָלֶיהּ אַתְמַר כֹּל הַמַּעֲמִיד
תִּלְמִיד דְּלֹאוּ אִיהוּ הַגּוֹן כְּאֵלוֹ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה,

וּבִגִּין דָּא לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין

וְגוֹמַר, הָעֵץ אֵלַי יִשְׂרָאֵל דְּאִתְמַר בְּהוּ (ד' קמ"ב)
 (ע"א) (ישעיה ס"ה כ"ב) כִּימִי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי, חוּבָא
 דְּעַבְדוּ עִם נָבֶל, לֹא תְהֵא תְלִיא לִיָּה בִּישְׂרָאֵל,
 דְּכַד עַבְדוּ יַת עַגְלָא חֲשִׁיב מִשְׁה דִּישְׂרָאֵל עַבְדוּ
 לִיָּה, וְאָמַר (שמות לב י"א) לְמָה יְהוּ"ה יַחֲרֵה אַפָּךְ
 בְּעַמֶּךָ, אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (ש"ס) לָךְ
 רַד כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ, מִיַּד נַחֲת וַחֲזָא עַגְלָא דִּיוֹקְנָא
 דְּשׁוּר וַחֲמוֹר, שְׂאִיל לִיָּה מָאן עַבְד לָךְ, אָמַר
 חֲמוֹר, עֶרְב רַב (יחזקאל כ"ג) אֲשֶׁר בִּשְׂר חֲמוּרִים
 בְּשָׂרָם, שׁוּר אָמַר נְמִי הַכִּי, טַבְעַת דְּעֵלָה מְזַל
 שׁוּר בְּזַמְנָא דְּאִתְמַר בְּעֶרְב רַב (שמות לב"ג) וַיִּתְּפָרְקוּ
 כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֹּהָב, אֲזַדְמַנַּת תַּמָּן, וְאַרְמִי
 כִּלָּא אַהֲרֹן בְּנוֹרָא, וַנִּפְקַת עַגְלָא דִּיוֹקְנָא דְּשׁוּר
 וַחֲמוֹר, בְּהֵוָה זַמְנָא צְוּוּחַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
 וְאָמַרְתָּ, (ישעיה א' ג) יָדַע שׁוּר קוֹנְהוּ וַחֲמוֹר אַבּוּס
 בְּעַלְיוּ, יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הַתְּבוּנָן.
 וְרִשְׁעִיָּא מָה חֲזוּ לְמַעַבְד עַגְלָא, אֶלָּא וְדַאי
 אֵינּוּן הוּוּ מְכַשְׁפִּין דְּפָרְעָה, יוֹנוּ"ס
 וַיִּמְבְּרוּ"ס בְּנֵי בַלְעָם, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שמות ח'
 א) וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרֻטָּמִים בְּלִטְיָהֶם, וַחֲזוּ דִלָּא
 הָוָה מַמְשׁוּ בְּהוּן, אַתְחַזְרוּ עִמִּיהָ דִּמְשָׁה
 וְקַבִּילוּ בְרִית מִיָּלָה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דִּידַע
 גְּלוּיִים וַסְתִּירִין, דִּהָוָה יָדַע בְּהוּן דְּאֵינּוּן מַגְזַעָא
 בִּישָׂא, כַּד הָוָה נַחְתָּא שְׂכִינְתָּא אִתְמַר בְּהָ (ש'
 י"ט) וַיִּסַּע מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִי"ם הַהֲלֵךְ לְפָנֵי מַחְנֵה
 יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אָמַר לְפָנֵי הָעָם, וּבְגִין דָּא נָטְלוּ
 קְנָאָה בְּלַבֵּייהוּ, וְאָמְרוּ (ש"ס לב"א) קוּם עֲשֵׂה לָנוּ
 אֱלֹהִי"ם אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, כְּגוֹוְנָא דְּהָוָה אֲזִיל
 קְדַמֵּיכּוּ, וּבְגִין דָּא עַבְדוּ יַת עַגְלָא בַּחֲרָשִׁין
 דְּלֵהוּן, וְדָא אִיהוּ יָדַע שׁוּר קוֹנְהוּ וְכוּ', יִשְׂרָאֵל
 לֹא יָדַע חֲרָשִׁין, עַמִּי אַהֲרֹן וּמִשְׁה בְּנֵי עַמְרָם
 לֹא הַתְּבוּנָנוּ, וְדָא אִיהוּ לֹא תְלִין נְבִלְתוּ עַל
 הָזָה שֶׁל עִם נָבֶל, לֹא תְלִין נְבִלְתוּ עַל הָעֵץ, שְׁהֶם יִשְׂרָאֵל. דְּכַר אַחַר לֹא תְלִין וְכוּ', זֶה גַר שֶׁלֹּא

עַץ הַחַיִּים. דְּכַר אַחַר לֹא תְלִין
 וְגוֹמַר, הָעֵץ - אֵלוּ יִשְׂרָאֵל,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֶם כִּימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי,
 הַחֲטָא שְׁעִשׂוּ עִם נָבֶל, אֵל תְּתַלֵּה
 אוֹתוֹ בִּישְׂרָאֵל, שְׂכַשְׁעִשׂוּ אֶת
 הָעַגְלָא, חֲשִׁיב מִשְׁה שִׁישְׂרָאֵל עֲשׂו
 אוֹתוֹ, וְאָמַר לְמָה יְהוּ"ה יַחֲרֵה
 אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ. אָמַר לוֹ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, לָךְ רַד כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ. מִיַּד
 יָרַד וַרְאָה עַגְלָא, דִּיוֹקְנָא שֶׁל שׁוּר
 וַחֲמוֹר, שְׂאִיל אוֹתוֹ, מִי עֲשֵׂה
 אוֹתָךְ? אָמַר הַחֲמוֹר, הָעֶרְב רַב
 אֲשֶׁר בִּשְׂר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם. גַּם
 הַשׁוּר אָמַר כֵּךְ. הַטַּבְעַת שְׁעֵלִיָּה
 מְזַל שׁוּר, בְּזַמְנָא שְׁנַאֲמַר בְּעֶרְב רַב
 וַיִּתְּפָרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֹּהָב,
 הַזְדַּמְּן לְשָׁם, וַזְרַק הַכֵּל אַהֲרֹן
 לְאֵשׁ, וַיֵּצֵא עַגְלָא, דִּיוֹקְנָא שֶׁל שׁוּר
 וַחֲמוֹר. בְּאוֹתוֹ זְמַן צְוּוּחַת רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ וְאָמַרְתָּ, יָדַע שׁוּר קוֹנְהוּ
 וַחֲמוֹר אַבּוּס בְּעַלְיוּ, יִשְׂרָאֵל לֹא
 יָדַע עַמִּי לֹא הַתְּבוּנָן.

וְכַה רְאוּ הַרְשָׁעִים לְעֲשׂוֹת עַגְלָא?
 אֶלָּא וְדַאי הֵם הָיוּ הַמְכַשְׁפִּים שֶׁל
 פָּרְעָה, יוֹנוּ"ס וַיִּמְבְּרוּ"ס בְּנֵי
 בַלְעָם, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וַיַּעֲשׂוּ כֵן
 הַחֲרֻטָּמִים בְּלִטְיָהֶם, וְרָאוּ שֶׁלֹּא
 הָיָה בְּהֶם מַמְשׁוֹת, וַחֲזָרוּ עִם
 מִשְׁה וְקַבִּלוּ בְרִית מִיָּלָה, וְהַקֹּדֶשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שְׂיֹדַע גְּלוּיֹת
 וְנִסְתָּרוֹת, שְׁהָיָה יוֹדַע בְּהֶם שְׁהֶם
 מַגְזַע רַע, כְּשֶׁהִיָּתָה יוֹרְדַת שְׂכִינְהָ,
 נֹאֲמַר בְּהָ וַיִּסַּע מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִי"ם
 הַהֲלֵךְ לְפָנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
 אָמַר לְפָנֵי הָעָם, וּמִשׁוּם זֶה נָטְלוּ
 קְנָאָה בְּלַבְּסָם, וְאָמְרוּ קוּם עֲשֵׂה
 לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, כְּמוֹ
 שְׁהָיָה הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם, וּמִשׁוּם זֶה
 עֲשׂוּ אֶת הָעַגְלָא בְּכַשְׁפֵּיהֶם, וְזֵהוּ
 יָדַע שׁוּר קוֹנְהוּ וְכוּ', יִשְׂרָאֵל לֹא
 יָדַע כְּשָׁפִים, עַמִּי - אַהֲרֹן וּמִשְׁה
 בְּנֵי עַמְרָם - לֹא הַתְּבוּנָנוּ. וְזֵהוּ
 לֹא תְלִין נְבִלְתוּ עַל הָעֵץ, הַחֲטָא
 דְּכַר אַחַר לֹא תְלִין וְכוּ', זֶה גַר שֶׁלֹּא

התגיר לשמו של הקדוש ברוך הוא, לא לתלותו בישׂראל שהם עץ, כמו שבאר והוה כימי העץ ימי עמי.

ועוד, לא תלין נבלתו - זו נבלות הפה, על העץ - זה לשון הרע, שחטא זה גורם שימות קדם זמנו, וזהו כי קבור תקברנו. דבר אחר לא תלין נבלתו - זה יצר הרע, על העץ - זו נשמת חיים, שמי שחלל אותה, נאמר בו כי קבור תקברנו, וימות בעולם הזה ובעולם הבא, זה דינו בחנק מי שעובר על זה.

דבר אחר, לא תלין נבלתו על העץ - זו נפש של חל שלא תראה לפני הנפש היתרה, ובשבילה אמר למשה של נעליך מעל רגליך.

השני - הרג, הרג לגנב, ולגזלן ענש, ומשום זה הממשפן לחברו צריך להחזיר לו משכוננו בזמן שצריך אותו, כיון שאין לו אחר, זהו שכתוב השב תשיב לו את העבוט, ונאמר בפסוק אחר אם חבל תחבל שלמת רעה עד בא השמש תשיבנו לו, זה בנשמתו של אדם מדבר, אם חבל תחבל - נפש ורוח, שלמת רעה - זו הנשמה.

ואם חבל תחבל - תפלין של יד ותפלין של ראש, שלמת רעה - פסוי של מצוה, עד בא השמש - שנאמר בו פי שמש ומגן יהוה אלהיים, תשיבנו לו - קדם שיתכנס ממנו, שעליו נאמר וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. מה זה צדקה? תפלה, ומרפא בכנפיה - כנפי מצוה שהם תפלין, כנפי יונה, וכנפי מצות ציצית, היא שמלתו לעורו - עור התפלין,

העץ, חובא דא דעם נבל לא תלין נבלתו על העץ דאינון ישׂראל. דבר אחר לא תלין וכו', דא גיורא דלא אתגיייר לשמא דקודשא בריך הוא, לא תליא ביה בישׂראל דאינון עץ, כמה דאוקמוהו (ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי.

ועוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העץ דא לישנא בישא, דחובה דא גרים דימות קדם זמניה, ודא איהו כי קבור תקברנו, דבר אחר לא תלין נבלתו, דא יצר הרע, על העץ דא נשמת חיים, דמאן דחלל בה אתמר ביה כי קבור תקברנו, וימות בעלמא דין ובעלמא דאתי, דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על דא.

(דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא נפש רחול דלא תתחנא קדם נפשא ותירא ובגניה אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך).

התנינא הרג, הרג לגנב, ולגזלן עונשא, ובגין דא הממשפן לחבריה צריך למחזר ליה משכונניה בעידן דצריך ליה, כיון דלית ליה אחרא, הדא הוא דכתיב (דברים כד יג) השב תשיב לו את העבוט ואתמר בקרא אחרא (שמות כב כה) אם חבל תחבל שלמת רעה עד בא השמש תשיבנו לו, האי בנשמתא דבר נש ממלל, אם חבל תחבל נפשא ורוחא, שלמת רעה דא נשמתא.

ואם חבול תחבול תפלין דיד ותפלין דרישא, שלמת רעה פסוייא דמצוה, עד בא השמש, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יהוה אלהיים, תשיבנו לו קדם דיתפניש מניה, דעליה אתמר (מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה, מאי צדקה צלותא, ומרפא בכנפיה כנפי מצוה דאינון תפלין כנפי יונה, וכנפי מצות ציצית, היא שמלתו לעורו משכא דתפלין,

וְאִם אֶת־לֹא תַחֲזִיר אֵלַיִן פְּסוּיִין לִיָּה קָדָם
 דִּיתַפְּנִישׁ מִנִּיה שְׁמָשׂא דְאִיהוּ קוּדְשָׂא בְּרִיךְ
 הוּא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ פִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוּ"ה
 אֱלֹהֵי"ם, הֵכִי יִתְפַּנֵּשׁ מִינַךְ נִשְׁמַתָּא, דְּאֶתְמַר
 בַּהּ (תהלים פט לו) כִּסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי, מִדָּה לְקַבֵּל
 מִדָּה, וּבִגִּין דָּא עַד בֵּא הַשְּׁמֵשׁ תִּשְׁיַבְנוּ לוֹ, לוֹ
 לְעֵנִי דְאִיהוּ צְדִיק, וְלִשְׁכִּינְתָּא דְאִיהִי עֲנִיָּה
 בְּגִלּוּתָא, כִּד יִתִּי לִילִיָּא דְאִיהִי גִלּוּתָא, בְּמָה
 יִשְׁכַּב (דף קמב ע"ב) שְׁכִינְתָּא, דְּוִדְאֵי שְׁמָשׂא
 דְּאִיהוּ קוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא לֹא נִהִיר לָהּ בְּגִלּוּתָא
 דְּאִיהִי לִילִיָּא, וְאֶשְׁתַּאֲרַת בַּחֲשׂוּכָא, וּבִגִּין דָּא
 צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְאַנְהָרָא לָהּ בְּגִלּוּתָא בְּאוּר וּנְר,
 דְּאִיהוּ תוֹרָה וּמִצְוָה, אוּר נִשְׁמַתָּא, נִ"ר נִפְשׁ
 רוּחָא דְאִינוּן סִימֵן נִ"ר, בְּתִי דְתַפְּלִי לְמִשְׁכַּב
 בְּהוּ שְׁכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא, וְכִסּוּיָא דְצִיצִית
 לְאֶתְעַטְפָּא בֵּיהּ בְּמִשְׁכַּבָּה.

וְאִם אֶת־לֹא תַחֲזִיר אֵת הַפְּסוּיִים
 הִלְלוּ קֹדֶם שִׁיתְכַּנְּס מִמֶּנּוּ הַשָּׁמֶשׁ,
 שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאמַר
 בּוֹ כִּי שָׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי"ם,
 כִּף תִּתְכַּנְּס מִמֶּךָ נִשְׁמַתְךָ, שְׁנֹאמַר
 בַּהּ כִּסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי, מִדָּה כִּנְגֵד
 מִדָּה, וּמִשׁוּם זֶה עַד בֵּא הַשָּׁמֶשׁ
 תִּשְׁיַבְנוּ לוֹ, לוֹ - לְעֵנִי, שֶׁהוּא
 צְדִיק, וְלִשְׁכִּינְתָּא שֶׁהִיא עֲנִיָּה
 בְּגִלּוּת, כְּשִׁיבָא הַלֵּילָה שֶׁהוּא
 גִּלּוּת, בְּמָה תִּשְׁכַּב הַשְּׁכִינָה?
 שְׁוִדְאֵי הַשָּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, לֹא מְאִיר לָהּ בְּגִלּוּת,
 שֶׁהִיא הַלֵּילָה, וְנִשְׁאֲרַת בַּחֲשֵׁכָה,
 וּמִשׁוּם זֶה צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהֵאִיר
 לָהּ בְּגִלּוּת בְּאוּר וּנְר, שֶׁהוּא תוֹרָה
 וּמִצְוָה, אוּר הַנִּשְׁמָה, נִ"ר - נִפְשׁ
 רוּחַ, שֶׁהֵם סִימֵן נִ"ר, בְּתִי הַתַּפְּלִין
 שֶׁתִּשְׁכַּב בָּהֶם הַשְּׁכִינָה בְּגִלּוּת,
 וְכִסּוּיָא שֶׁל צִיצִית לְהִתְעַטֵּף בַּהּ
 בְּמִשְׁכַּבָּה.

וּבִגִּין דָּא אִי בַר נֶשׁ לֹא אֲנַח תַּפְּלִין וְצִיצִית,
 בְּמָה יִשְׁכַּב אִיהִי בְּגִלּוּתָא, עֲלָה
 אֶתְמַר (תהלים מא ב) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם
 רַעָה יִמְלִטְהוּ יְהוּ"ה, וּבִזְכוּת פְּקוּדֵין אֵלַיִן
 יִרְתִּין בְּנֵי נֶשׂא תִּלְת קִטְרִין, דְּאִינוּן נִשְׁמַתָּא
 וְרוּחָא וְנִפְשָׂא, וּבְהוּ צְרִיךְ לְמַקְרִי לְיִשְׂרָאֵל
 עֲלָאָה, דִּינְחִית לְאַנְהָרָא בְּשְׁכִינְתָּא בְּנְהוּרָא
 דְּפוּרְקָנָא, דְּאִיהִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה, וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ
 לְיִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן בְּבֵי מִרְעָא בְּגִלּוּתָא. דְּצְדָקָה
 אִיהִי שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, עֲלָה אֶתְמַר (איכה ב יג) מִי
 יִרְפָּא לָךְ, וְאִיהִי כ"ה כ"ה אֶתְוֹן דְּקִרְיַת שְׁמַע
 עֲרַבִית וְשַׁחְרִית, וּבֵיה נַחְתָּא לְיִשְׂרָאֵל לְמַפְרָק
 שְׁכִינְתָּא, אֲבָל בִּימִינָא אוּקִים לָהּ וְרַחַם עֲלָה,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נד ח) וּבַחֲסֵד עוֹלָם
 רַחֲמֵתִיךְ, וּבִגִּין דָּא נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׂא
 אִינוּן מִשְׁכַּבָּא (משכבונא) דְּשְׁכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא,
 וְעֲלֵיה אֶתְמַר (דברים כד יג) וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ

וּמִשׁוּם כִּף, אִם אָדָם אִינוּ מְנִיחַ
 תַּפְּלִין וְצִיצִית, בְּמָה הִיא תִּשְׁכַּב
 בְּגִלּוּת? עֲלֵיו נֹאמַר אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל
 אֶל דֵּל בְּיוֹם רַעָה יִמְלִטְהוּ יְהוּ"ה,
 וּבִזְכוּת הַמִּצְוֹת הִלְלוּ יוֹרְשֵׁים
 בְּנֵי אָדָם שְׁלֹשָׁה קִשְׂרִים, שֶׁהֵם
 נִשְׁמָה רוּחַ וְנִפְשׁ, וּבְהֵם צְרִיךְ
 לְקַרָּא אֶת יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיּוֹן שֶׁיִּרְד
 לְהֵאִיר לְשְׁכִינָה בְּאוּר הַגְּאֻלָּה,
 שֶׁהִיא שְׁמֵשׁ צְדָקָה, וּמִרְפָּא
 בְּכַנְפֵיהָ, לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּבֵית
 הַחַלִּי בְּגִלּוּת, שְׁצְדָקָה הִיא
 הַשְּׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה, עֲלֵיהָ נֹאמַר מִי
 יִרְפָּא לָךְ, וְהִיא עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ
 עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל קְרִיַּת
 שְׁמַע עֲרַבִית וְשַׁחְרִית, וּבּוֹ יוֹרְד
 לְיִשְׂרָאֵל לְגַאֲלָא אֶת הַשְּׁכִינָה, אֲבָל
 בְּיַמִּין מְקִים אוֹתָהּ וּמִרַחַם עֲלֵיהָ.
 זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּבַחֲסֵד עוֹלָם
 רַחֲמֵתִיךְ, וּמִשׁוּם זֶה, נִשְׁמָה רוּחַ
 וְנִפְשׁ הֵם הַמִּשְׁכַּב (משכבו) שֶׁל
 הַשְּׁכִינָה בְּגִלּוּת, וְעַל זֶה נֹאמַר
 וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָךְ, וּמִשׁוּם

המְצוֹת הַלְלוּ שׁוֹרָה שְׂכִינָה עַל אָדָם.

וְעַל הַנְּשָׂמָה נֹאמַר מִשְׁכַּבְתּוֹ חִיקָךְ שָׁמַר פִּתְחֵי פִיךָ, שְׁלֵא תִדְרֵם אִם לֹא תִשְׁלַם, זֶהוּ שְׁפָתוֹב אִם אֵין לְךָ לְשֵׁלִם לְמָה יִקַּח מִשְׁכַּבְךָ מִתַּחְתִּיךָ, וְנִשְׁאַרוּ הַרוּחַ וְהַנְּפֶשׁ יְתוּמִים, וְאִם הַנְּשָׂמָה עוֹבְרַת עַל מְצוֹת הַתּוֹרָה וְיִוֹרְדִים חֲטָאִים לְגוּף, דִּין הוּא לְפָרַע מִנְכַּסֵּי יְתוּמִים, בְּמְצוֹת עֲשֵׂה שְׁנִשְׁאַר לְהֵם מִהַנְּשָׂמָה, שְׁבַגְלַל הַחֲטָאִים נוֹטְלִים מִהַרְשָׁעִים אֶת הַמְשֻׁכּוֹן, שְׁהוּא הַנְּשָׂמָה, וְזֵהוּ אִם חָבַל תַּחְבַּל שְׁלֵמַת רַעְךָ.

וְאִם יֵשׁ לוֹ חֲטָאִים וְיֵשׁ לוֹ זְכִיּוֹת, נִפְרָעִים הַחֲטָאִים בְּזְכִיּוֹת, וְנֹאמַר יֵצֵא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ, מִיַּד מַחְזִירִים אוֹתוֹ לְגוּף לְפָנֵי שִׁבְאָה הַשְּׂמֶשׁ, וְזֵהוּ עַד בֵּא הַשְּׂמֶשׁ תִּשְׁיָבֵנוּ לוֹ, שְׁפָאֲשֵׁר הָאָדָם יֵשׁ, עוֹלָה מִמֶּנּוּ הַנְּשָׂמָה, וְאֵין יוֹרְדַת לְגוּף עַד שְׁפוֹרְעַת אֶת כָּל הַחֲטָאִים שְׁעֵשֶׂה הָאָדָם בְּאוֹתוֹ יוֹם, וּמְשׁוּם זֶה מִמְשַׁכֵּן אוֹתָהּ אוֹתוֹ בֵּית דִּין שְׁלֵמַעְלָה, מְשׁוּם שְׁהַמְקַטְרֵג עוֹלָה אַחֲרֶיהָ לְתַבַּע מִמֶּנָּה דִּין בְּאַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין - שְׁנַיִם שְׁנִשְׁאַרוּ לְמַעְלָה, וְשְׁנַיִם שְׁשׁוּרִים עַל אוֹתָם שְׁמַגְלִים אֶת הַעֲרִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. אֲשֶׁרֵי הוּא מִי שְׁשׁוּמַר אוֹתָהּ בְּכָל יוֹם.

וּבְזִמְן שְׁהַחֲטָאִים גְּדוֹלִים, וּמְלוּהָ אָדָם חֲטָאִים עַל הַמְשֻׁכּוֹן, אָבַד הַמְשֻׁכּוֹן, שְׁהִיא הַנְּשָׂמָה, וְלֹא חוֹזֶרֶת אֵלָיו, וְהַכֹּל הוּא בְּדִין שְׁדָנָה אוֹתָהּ הַגְּבוּרָה, שְׁהִיא בֵּית הַדִּין הַגְּדוֹל, בְּכָל לַיְלָה בְּשִׁתִּים עֲשֵׂרָה שְׁעוֹת וּבְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם רְגָעִים כְּחֻשְׁבוֹן חֲס"ד, שְׁנִשְׁאַר בּוֹ וְהוֹכֵן בְּחֻסְדֵּי פְסָא, וְסוּד הַדְּבָר - וְתַפְקְדָנוּ לְבַקְרִים, לְרַגְעִים תַּבְחֲנָנוּ.

וּבְרַכְךָ, וּבְגִין פְּקוּדֵיךָ אֵלָיִן שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עַל בְּרַ נֶשׁ.

וְעַל נְשָׂמַתָּא אֲתַמַּר (מִיכָה ז ח) מִשְׁכַּבְתּוֹ חִיקָךְ שָׁמַר פִּתְחֵי פִיךָ, דְלֹא תִדְרֵם אִם לֹא תִשְׁלַם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (מְשִׁלֵי כַב כז) אִם אֵין לְךָ לְשֵׁלִם לְמָה יִקַּח מִשְׁכַּבְךָ מִתַּחְתִּיךָ, וְאִשְׁתְּאַרוּ רוּחַ וְנִפְשׁ יְתוּמִים, וְאִם נְשָׂמַתָּא עוֹבְרַת עַל פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא וְאַנְחַת חוֹבִין בְּגוּפָא, דִּין אִיהוּ לְיִפְרַע מִנְכַּסֵּי יְתוּמִים, בְּפְקוּדֵיךָ דְעֵשֶׂה דְאִשְׁתְּאַר לוֹן מִנְשָׂמַתָּא, דְבְּגִין חוֹבִין נְטְלִין מִחִיבֵיא מִשְׁפּוֹנָא דְאִיהִי נְשָׂמַתָּא, וְדָא אִיהוּ (שְׁמוֹת כַב כח) אִם חָבַל תַּחְבַּל שְׁלֵמַת רַעְךָ.

וְאִי אִית לִיה חוֹבִין וְאִית לִיה זְכוּוֹן, אֲתַפְרָעוּ חוֹבִין בְּזְכוּוֹן, וְאֲתַמַּר יֵצֵא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ, מִיַּד חֲזִירִין לִיה לְגוּפָא קָדָם דִּייתִי שְׂמֶשׁא, וְדָא אִיהוּ (סו) עַד בֵּא הַשְּׂמֶשׁ תִּשְׁיָבֵנוּ לוֹ, דְכַד נְאִים בְּרַ נֶשׁ נְשָׂמַתָּא סְלָקָא מִנִּיהָ, וְלֹא נְחַתַת בְּגוּפָא עַד דְּפָרְעַת כָּל חוֹבִין דְּעָבַד בְּרַ נֶשׁ בְּהֵוָא יוּמָא, וּבְגִין דָּא מִמְשַׁכֵּן לָהּ הֵוָא בֵּי דִינָא דְלַעֲלֵא, בְּגִין דְּמַקְטְרָגָא סְלִיק אַבְתְּרָהָא לְמַתְבַּע מִינָהּ דִינָא, בְּאַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין, תְּרִין דְּאֲתַמַּר לַעֲלֵל, וְתִרִין דְּאִינוּן שְׂרִיין עַל אִינוּן דְּמַגְלִין עֲרִיין דְּאוֹרִייתָא, זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּנִטִיר לָהּ בְּכָל יוּמָא.

וּבְזִמְנָא דְחוֹבִין אִינוּן רַבְרַבִּין, וּמְלוּהָ בְּרַ נֶשׁ חוֹבִין עַל מִשְׁפּוֹנָא, אָבַד מִשְׁפּוֹנָא דְאִיהִי נְשָׂמַתָּא, וְלֹא חוֹזֶרֶת לְגַפִּיהָ, וְכֹלָא אִיהוּ בְּדִין דְדִין לָהּ גְבוּרָה דְאִיהוּ בֵּי דִינָא רַבְרַבָּא, בְּכָל לַיְלָא בְּתִרִין עֲשָׂר שְׁעֵתִין וּבְשִׁבְעִין וְתִרִין רְגָעִין כְּחֻשְׁבוֹן חֲס"ד, דְּאֲתַמַּר בִּיה (ישעיה מז) וְהוֹכֵן בְּחֻסְדֵּי פְסָא, וְרִזָּא דְמַלְהָ (איוב ז ח) וְתַפְקְדָנוּ לְבַקְרִים, לְרַגְעִים תַּבְחֲנָנוּ.

וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁהֵם בְּסִתְרָא, וְלֹא יְכִילִין לְכֹלִים לְהַעֲרִיד בְּהֵם הַמְּלֹאכִים שְׁהוֹלְכִים עִם הַנְּשֻׁמָּה, שְׁנֹאֲמַר בַּהּ כִּי מְלֹאכִיו יִצְוֶה לָךְ, הָרִי הַשְּׂכִינָה מְעִידָה עֲלֵיהֶם, זְהוּ שְׁפָתוֹב אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים, מִשּׁוּם שְׁשְׂכִינָה עַל רֵאשׁוֹ, שְׁנֹאֲמַר בַּהּ דַּע מַה לְמַעְלָה מִמֶּךָ, עֵין רוֹאָה וְאִין שׁוֹמְעַת וְכָל מַעֲשֵׂיךָ בְּסִפְרָא נִכְתְּבִין, (לְזִמְנִין נִשְׁמָתָא לֹא הֵוַת מוֹדָה בְּחֻבִין עֲלֶיהָ יִצַר הָרַע, וְחֲשִׁיד יִצַר הָרַע בְּהַאי), (ג"א וְלִזְמִין נִשְׁמָתָא לֹא חֲבַת וְחֲשִׁיד יִצַר הָרַע בְּהַאי), וְאִזְלִין לְגַבֵּי בֵי דִינָא וְדִן עֲלֵיהֶו דִּין הַנְּשֻׁבְעִים, אֹמִיאת נִשְׁמָתָא עֲלֵיהֶו וְאִתְפְּטֶרַת, וְאִם לֹא פּוֹרְעַת.

וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם וְכִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּמְרֵאִין לָהּ חֲתִימַת יְדִיהָ, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁהֵם עַל תְּנַאי שְׁמַתְנָה עֲלֵיו לְפָרַע אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהַחֲטָאִים שְׁלוּ בְּמִקוּמוֹ, שְׁלֹא יִגְבַּהּ אוֹתָם הַתּוֹבֵעַ אֲלֵא בְּמִקוּמוֹ, וְאֵלוּ הֵם חֲטָאִים שְׁל עֲשָׂרִים שָׁנִים, וַיֵּשׁ חֲטָאִים לְמִטָּה, שְׁבָאֲרוּ הַקְּדָמוֹנִים שְׁעֵד עֲשָׂרִים שָׁנִים מְעַנִּישִׁים לְמִטָּה וְלֹא לְמַעְלָה, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁמַעֲנִישִׁים לְמַעְלָה, וְתוֹבְעִים אוֹתָם לְמַעְלָה בֵּית הַדִּין הַגְּדוֹל, וּבְשִׁבְלֵם מִמְשַׁכְּנִים אֶת הַנְּשֻׁמָּה לְמַעְלָה, וְלֹא מְנִיחִים לָהּ לָרְדָת לְמִטָּה, אֲבָל בְּחֲטָאִים שְׁמַעֲנִישִׁים עֲלֵיהֶם לְמִטָּה, לֹא מְעַנִּישִׁים אוֹתָהּ לְמַעְלָה וְלֹא מְעַכְבִּים אוֹתוֹ שֵׁם, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שְׁל הַנְּשֻׁמָּה שְׁגוֹבִים מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ וּמְקַלֵּל אֲבִיו וְאִמוֹ, שְׁנֹאֲמַר בּוּ מוֹת יוֹמַת, מִבֵּית הַדִּין שְׁלִמְעֵלָה וּמִבֵּית הַדִּין שְׁלִמְטָה, שְׁנִדְוִית בְּשָׁנֵי דִינִים, וּמִשּׁוּם הַחֲטָא הַזֶּה, בְּכָל מְקוֹם שְׁמוֹצָאִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, גּוֹבִים מִמֶּנָּה, וּבְכָל מְקוֹם שְׁמוֹצָאִים

וְאִית חוֹבִין דְּאִינוּן בְּסִתְרָא, וְלֹא יְכִילִין לְאַסְהָדָא בְּהוּן מְלֹאכִין דְּאִזְלִין עִם נִשְׁמָתָא, דְּאִתְמַר בַּהּ (תְּהִלִּים צ"א י"א) כִּי מְלֹאכִיו יִצְוֶה לָךְ, הָא שְׂכִינְתָא סְהִידַת עֲלֵיהֶו, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יִרְמִיָּה כ"ג כ"ד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָא עַל רֵישֵׁיהָ, דְּאִתְמַר בַּהּ דַּע מַה לְמַעְלָה מִמֶּךָ, עֵין רוֹאָה וְאִין שׁוֹמְעַת וְכָל מַעֲשֵׂיךָ בְּסִפְרָא נִכְתְּבִין, (לְזִמְנִין נִשְׁמָתָא לֹא הֵוַת מוֹדָה בְּחֻבִין דְּתַבַּע עֲלֶיהָ יִצַר הָרַע, וְחֲשִׁיד יִצַר הָרַע בְּהַאי), (ג"א וְלִזְמִין נִשְׁמָתָא לֹא חֲבַת וְחֲשִׁיד יִצַר הָרַע בְּהַאי), וְאִזְלִין לְגַבֵּי בֵי דִינָא וְדִן עֲלֵיהֶו דִּין הַנְּשֻׁבְעִים, אֹמִיאת נִשְׁמָתָא עֲלֵיהֶו וְאִתְפְּטֶרַת, וְאִם לֹא פּוֹרְעַת.

וְאִית חוֹבִין דְּאִתְמַר בְּהוּן (אִיּוֹב לו' ז) וְכִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּמְרֵאִין לָהּ חֲתִימַת יְדִיהָ. וְאִית חוֹבִין דְּאִינוּן עַל תְּנַאי דְּאִתְנִי עֲלֵיהָ לְפָרַע לֹון בְּהַאי עֲלֵמָא, דְּחוֹבִין דִּילֵיהָ בְּאַתְרֵיהָ, דְּלֹא יִגְבַּהּ לֹון תּוֹבֵעַ אֲלֵא בְּאַתְרֵיהָ, וְאִלִּין אִינוּן חוֹבִין דְּעֲשָׂרִין שָׁנִין, וְאִית חוֹבִין לְתַתָּא, דְּאוּקְמוּהוּ קְדָמָאִין דְּעַד עֲשָׂרִין שָׁנִין (דף קמ"ג ע"א) מְעַנִּישִׁין לְתַתָּא וְלֹא לְעֵילָא, וְאִית חוֹבִין דְּמַעֲנִישִׁין לְעֵילָא וְתַבְעִין לֹון לְעֵילָא בֵּי דִינָא רַבְרַבָּא, וּבְגִינֵיהֶו מִמְשַׁכְּנִין נִשְׁמָתָא לְעֵילָא, וְלֹא מְנִיחִין לָהּ לְנַחְתָּא לְתַתָּא, אֲבָל בְּחוֹבִין דְּמַעֲנִישִׁין עֲלֵיהֶו לְתַתָּא, לֹא מְעַנִּישִׁין לָהּ לְעֵילָא, וְלֹא מְעַכְבִּי לֵיהָ תַמָּן, וְאִית חוֹבִין דְּנִשְׁמָתָא דְּגַבִּין מְנִיחֶהוּ בְּכָל אֶתְרָא, כְּגוֹן (שְׁמוֹת כ"א י"ז) וּמְקַלֵּל אֲבִיו וְאִמוֹ, דְּאִתְמַר בֵּיהּ מוֹת יוֹמַת, מִבֵּי דִינָא דְּלְעֵילָא וּמִבֵּי דִינָא דְּלְתַתָּא, דְּאִתְדַנַּת בְּתֵרִין דִּינִין, וּבְגִין חוֹבָא דָּא בְּכָל אֶתְרָא דְּאִשְׁפַּחִין לָהּ לְעֵילָא גַבִּין מִינָהּ, וּבְכָל אֶתְרָא דְּאִשְׁפַּחִין לָהּ לְתַתָּא גַבִּין מִינָהּ, וְלִית פְּקוּדָא דְּלִית לָהּ רֵשׁוֹ לְאַגְנָא עֲלֵהָ,

אותה למטה, גובים ממנה ואין מצוה שאין לה רשות להגן עליה. שיש חטאים שדנים בדינים חמורים את הנשמה, ותבא מצוה שהיא גבירה כמו מצות תפלין, ומגנה עליו ופורשת פנפיה עליו, ואין רשות למקטרג להתקרב לשם, ויש חטאים שאין רשות לגבירה להגן עליהם, זהו שפתיב מעם מזבחי תקחנו למות.

אבל יש מצוות שהן שפחות, מאלו המצוות שהן על מנת לקבל פרס, אף על גב שיבאו להגן עליה, נוטלים אותם המקטרגים תחת רשותם, (מוציאים אותה המקטרגים מרשותם) ויש חטאים אחרים שנקראים חלוקי הדינים, על חטאים שחולקים בהם, מהם מטה כלפי חסד, ודנים את הנשמה בממוץ, שהוא דיני ממונות, ויש אחרים שחולקים עליהם והם נוטים כלפי חובה, לדון אותה בדיני נפשות. אם הזכיות מתגברות על החובות, דנים אותה בדיני ממונות, וגובים מהזכיות, שהם גמילות חסדים שלו, ואם החובות מתגברות, אז דנים אותה בדיני נפשות מצד הגבורה, וגובים בה נפש ורוח.

והמעלה אין משוא פנים, בין לצדיק בין לרשע, וכן צריך להשוות למטה גבי דין הצדיק עם הרשע, מצד של אמת העמוד האמצעי, ולא יהיה דין רשאי לעשות משוא פנים לאחד מהם בדין, שבדין שלמעלה נאמר בו לא ישא פנים ולא יקח שחד. או לו לדין למטה שמשנתה מהדין שלמעלה, שמכחיש מעשה בראשית, ולא יאמר זה נאמן מזה, שפמו שהוא למטה, שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך, לדון גופים, כך יש למעלה שופטים ושטרים לדון

דאית חובין דדיינין לה בדינים חמורים לנשמתא, ויתי מצוה דאיהי מטרוניתא פגון מצות תפלין, ואגינת עליה ופרישת גדפהא עליה, ולית רשו למקטרג לקרבא תמן, ואית חובין דמטרוניתא לית לה רשו לאגנא עליהו, הדא הוא דכתיב (שם יד) מעם מזבחי תקחנו למות.

אבל פקודין אית דאינון שפחות, מאלין פקודין דאינון על מנת לקבל פרס, אף על גב דייתון לאגנא עליה, נטלי לון מקטרגין תחות רשותיהו, (נ"א נפקון לה מקטרגין מרשותיהו), ואית חובין אחרנין דאתקריאו חלוקי דיינין, על חובין דחולקין בהון, מנהון מטה כלפי חסד, ודיינין לה לנשמתא בממוץ דאיהו דיני ממונות, ואית אחרנין דחולקין עליהו ואינון נוטין כלפי חובה, למידן לה בדיני נפשות, אם זכוון מתגברין על חובין דנין לה בדיני ממונות, וגבין מזכוון דאינון גמילות חסדים דיליה, ואם חובין מתגברין דיינין לה בדיני נפשות מסטרא דגבורה, וגבין בה נפש ורוח.

ולעילא לית משוא פנים בין זפאה לחיבא, וכן צריך להשוות לתתא גבי דינא זפאה עם חיבא, מסטרא דאמת עמודא דאמצעיתא, ולא יהא דיינא רשאי למעבד משוא פנים לחד מנייהו בדינא, דבדיינא דלעילא אתמר ביה (דברים יז) לא ישא פנים ולא יקח שחד, ווי ליה לדיינא לתתא דאשתני מדיינא דלעילא, דאכחיש עובדא דבראשית, ולא יימא דא מהימנא מדא, דכמה דאיהו לתתא (שם טז יח) שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך, לדיינא גופין, הכי אית לעילא שופטים ושוטרים לדיינא נשמתא, ולא יוקיר

את הנשמה, ולא יכבד את זה
יותר מזה, אלא שניהם בהשואה
בדין, והם צריף להשמיע לפני
הדין, ולא ידברו עד ששואל
אותם הדין ונותן להם רשות
לדבר, ויהיו לפניו ביראה, משום
ששכינה שורה עליהם, ומי
שתובע אמת כאלו מקים על
העולם דין אמת (דין אמת), וכל שפן
מי שדן דין אמת, כאלו מקים
אמת מארץ תצמח. או לו למי
שמקים שקר ומפיל אמת, שגורם
ותשלף אמת ארצה, ומי גורם את
זה? הדין שלא דן דין אמת,
ובודאי שדין שדן דין אמת, כאלו
הוא מוציא את השכינה ואת
ישראל מן הגלות ומקים אותם
מן הארץ.

קם רבי שמעון על רגליו, והרים
ידיו למעלה ושבח את רבון
העולם, ואמר: רבון העולם,
עשה למען השכינה שהיא
בגלות, ואם היא בשבועה, הרי
אבא ואמא, שהם חכמה ובינה,
יכולים לעשות התרה. זהו
שכתוב יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי
יפר, אם התלמיד נשבע, הרב
יכול לעשות התרה.

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק
לה אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא,
ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינון חכמה
ובינה, ואיהו אתחרט, הא תלת בני נשא יכלין
למפטר ליה, ואינון תלת אבהן לעילא
לקבליהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינדא,
ומפל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא, דתעביד
בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל
אתר, ואיהו עאל שלם פינדא ובינה זמנין (דף
קמג ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה
ובגין פנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם
אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

לדא יתיר מדא, אלא תרוייהו בהשואה
בדינא, ואינון צריכין למשמע קדם דיינא,
ולא ימללון עד דשאל לון דיינא, ויהיב לון
רשו למללא, ויהון קדמיה בדחילו, בגין
דשכינתא שריא עליהו, ומאן דתבע קשוט
כאלו מקיים על עלמא דין אמת (ס"א דין
אמת), וכל שפן מאן דדן דין אמת, כאלו
מקיים (תהלים פ יב) אמת מארץ תצמח, ווי ליה
למאן דאוקים שקרא ואפיל אמת,
דגרים (דניאל ח יב) ותשלף אמת ארצה, ומאן
גרים דא דיינא דלא דן דין אמת, ובודאי דין
דדן דין אמת כאלו הוא אפיק לשכינתא
ולישראל מגלותא, ואוקים לון מארעא.

קם רבי שמעון על רגליו, וסליק ידוי לגבי
עילא, ושבח למארי עלמא, ואמר, רבון
עלמא עביד בגין שכינתא דאיהי בגלותא,
ואם איהי באומאה הא אבא ואמא דאינון
חכמה ובינה יכלין למעבד התרה, הדא הוא
דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי
יפר, אם התלמיד אומי הרב יכיל למעבד
התרה.

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק
לה אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא,
ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינון חכמה
ובינה, ואיהו אתחרט, הא תלת בני נשא יכלין
למפטר ליה, ואינון תלת אבהן לעילא
לקבליהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינדא,
ומפל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא, דתעביד
בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל
אתר, ואיהו עאל שלם פינדא ובינה זמנין (דף
קמג ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה
ובגין פנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם
אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

ואם נדר הוא מצד האבא והאמא,
ולא רוצה, אני עולה לאותו
שנאמר בו כי יפלא ממך דבר,
שנאמר בו במפלא ממך אל
תדרש, שיפטר את הנדר, ואף על
גב שהשכינה בגלות אל בעלה
כנדה, שהיא תבדיל בין דם לדם,
ונפתח מקורה, לטהר אותה במי
התורה, המים החיים שלא
פוסקים, והפריד ממנה דם נדה
שהיא ליליית שלא תקרב אליה,
שהיא חטא הנשמה שטמאה
אותה, ואין לה רשות להעלות
הנשמה לבעלה, לאותו מקום
שמשם נתנה, ונדונית בין דין
לדין, בין דיני נפשות לדיני
ממונות, שיש מישוהו שפורע
בממונו, ויש מי שפורע בנפשו,
ובין נגע לנגע, כמו שבארוהו
איכה ישבה בדד, שחשובה
השכינה בגלות כמו מצרע,
שנאמר בו בדר ישב מחוץ
למחנה, מחוץ ודאי, זו הגלות,
שהיא מחוץ לארץ ישראל, שהיא
המושב של האות ה'.

ואם המקור לא יכול להפתח עד
שיפתח אותו, אותו שסגר אותו,
אני מפיס אותו עבור יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, שהוא היחוד (שיחודו
שם), ומשום הלבושים שהתלבש,
מיד נפתח מקורה ונטהרת
השכינה, וסוד הדבר - מקוה
ישראל יהו"ה מושיעו בעת צרה,
מושיעו ודאי, אותו שהמקור של
המקוה בידו.

תקון ששי

זהו תקון כ"ז

בראשית, שם תר"י א"ש, ואלו
הם שני האשים שהם בורא
מאורי האש, ועליהם נאמר
סמכוני באשיות, בשתי אשות,
ולמה אמר להם סמכוני? אלא
בלילי שפת הנשמה היתרה

ואם הוא נדר מסטרא דאבא ואמא, ולא בעי,
אנא סליק לגבי ההוא דאתמר ביה (דברים
י"ח) כי יפלא ממך דבר, דאתמר ביה במופלא
ממך אל תדרוש, דיפטור נדר, ואף על גב
דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה כנדה,
דאיהי יפריש בין דם לדם, ואתפתח מקורא
דילה, לדכאה לה במים דאורייתא, מים חיים
דלא פסקין, ואפריש מינה דם נדה דאיהי
ליליית, דלא אתקריבת בהדה, דאיהי חוכא
דנשמתא דסאיבת לה, ולית לה רשו לסלקא
נשמתא לגבי בעלה, לההוא אתר דאתיהיבת
מתמן, ואתדנת בין דין לדין, בין דיני נפשות
לדיני ממונות, דאית מאן דפרע בממוניה,
ואית מאן דפרע בנפשיה, ובין נגע לנגע, כמה
דאוקמוהו (איכה א א) איכה ישבה בדד, דאיהי
חשיבא שכינתא בגלותא כמצורע, דאתמר
ביה (ויקרא יג מו) בדר ישב מחוץ למחנה, מחוץ
ודאי, דא גלותא, דאיהי לבר מארעא
דישראל, דאיהי מותבא דאת ה'.

ואי מקורא לא יכיל למפתח עד דיפתח ליה
ההוא דסגיר ליה, אנא מפייסנא ליה בגין
יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו יחודא (דיוחדיה
תמן), ובגין לבושין דאתלבש, מיד אתפתחת
מקורה ואתדפיאת שכינתא, ורזא דמלה (ירמיה
יד ד) מקוה ישראל יהו"ה מושיעו בעת צרה,
מושיעו ודאי, ההוא דמקורא דמקוה בידה.

תקונא שתיתאה

(זהו תקון כ"ז)

בראשית תמן תרי אש, ואלין אינון תרין
אשין דאינון בורא מאורי האש,
ועלייהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות,
בתרי אשות, ואמאי אמר בהון סמכוני, אלא
בלילי שפת נשמה יתירה קא נחתא לסמכא

יורדת לתמוך בשכינה התחתונה בגלות, שנאמר בה נפלה ולא תוסיף קום, וכשבא מוצאי שבת מסתלקת הנשמה היתרה שבה וינפש. וינפש, מיד שהיא הסתלקה וי נפש, שאין מי שסומך אותה. באותו זמן היא אומרת לישראל סמכוני באשיות, שהם מאורי האש, ומה הם? שתי תורות, שהן חצובות מאש שהיא אלהים, מדת הגבורה. ומה הם למודי יהוה? שתי שפתים שנקראו להבות (שנשרפו בלהבות) אש, והם שני תפוחים, שמהם יוצאת רוחו של משיח, שנאמר בו ונחה עליו רוח יהוה.

רבת מלך שהיתה בבית חליה מאהבת בעלה, שהלך בעלה והיא נפלה למשכב, צונחת ואומרת סמכוני באשיות, הרי היא בבית חליה, היא אומרת רפדוני, במה? בתפוחים שמתרבים בעצי היער, ואלו הם עצי בשמים.

קם זקן שלישי ואמר: רבי רבי, הרי אנו מבדילים בעצי בשמים, וכאן היא אינה אומרת אלא בתפוחים! אלא אנו מברכים על עצי בשמים משום שנאמר בהם וריח אפך כתפוחים, ולא עוד, אלא כל מיני בשמים הם טובים לברך עליהם, ואנו שעושים בהדס, משום שיש בו שלשה עלים, שנקראו שלשה הדסים, שרומזים לשלשת האבות, אבל שני נקבי החטם הם כנגד שני תפוחים, שהם שני נביאי אמת, שבהם עתידה לצאת רוח הקדש, שהוא הרועה הנאמן שלמעלה, שבו מתישבת נפשה, ומשום זה היא אומרת רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני. כליל שבת נאמר קמתי אני לפתח לדודי,

שכינתא תתאה בגלותא, דאתמר בה (עמוס ה) נפלה ולא תוסיף קום, וכד אתא מוצאי שבת אסתלקת נשמתא יתירה דבה וינפש, וינפש מיד דאיהי אסתלקת וי נפש, דלית מאן דסמיך לה, בההוא זמנא איהי אמרת לישראל סמכוני באשיות דאינון מאורי האש, ומאי ניהו תרי תורות, דאינון חצובות מאש דאיהי אלהים מדת הגבורה, ומאי ניהו למודי יהוה תרין שפון דאקרון להבות (דאקרון בלהבות) אש, ואינון תרין תפוחין, דמנהון רוחא דמשיחא נפיק, דאתמר ביה (ישעיה יא) ונחה עליו רוח יהוה.

רבת מלך דהות בבי מרעא מרחימו דבעלה, דאזל בעלה איהי נפלת למשכבה, צווחת ואמרת סמכוני באשיות, הא איהי בבי מרעא, היא אומרת רפדוני, במאי בתפוחים דמתרבים בעצי היער, ואלין אינון עצי בשמים.

קם סבא תליתאה ואמר רבי רבי, הא אנן בעצי בשמים מבדילין, והכא איהי לא אמרת אלא בתפוחים, אלא אנן מברכין על עצי בשמים בגין דאתמר בהון (שיר ז ט) וריח אפך כתפוחים, ולא עוד אלא כל מיני בשמים אינון טבאן לברכא עליהו, ואנן דעבדין בהדס בגין דאית ביה תלת עלין, דאתקריאו תלת הדסים, דרמיזין לתלת אבהן, אבל תרין נוקבין דחוטמא אינון לקבל תרין תפוחין דאינון תרי נביאי קשוט, די בהון עתיד לאפקא רוחא דקודשא דאיהו רעיא מהימנא דלעילא, דביה אתישבת נפשא דילה, ובגין דא איהי אמרת (שם ב ה) רפדוני בתפוחים פי חולת אהבה אני (ד קמח ע"א) כלילא דשבת אתמר (שיר ה ה) קמתי אני לפתח לדודי בשבת,

וְכַד נְפִיק שַׁבַּת אַתְּמַר (שם) וְדוּדֵי חֶמֶק עֶבֶר,
וּבַהֲהוּא זְמַנָּא (שם) בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאִיתְהוּ
קִרְאִיתוּ וְלֹא עָנְנִי, עַד דְּאוּמִינָא דְּבִזְמַנָּא דִּי יִתִּי
זְמַנָּא אַחְרָא דְּאוּחִיד בִּידֵיהּ וְלֹא אֲשַׁבְּקִינְיָהּ
לְמִזְל, כְּמָה דְּאַתְמַר (שם דג) אַחְזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ
עַד שְׁהִבְאִיתוּ אֶל בֵּית אַמִּי, דָּא בִּי מְקַדְּשָׁא
דְּלַעֲלֵא, וְאֵל חֲדַר הוֹרְתֵי דָּא בִּי מְקַדְּשָׁא
דְּלַתְתָּא.

וּבְזְמַנָּא דְּאוּחִיד בִּידֵיהּ בְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא,
לֹא יֵהֵא לִי כְּזַמְנִין אוּחְרַנִּין, דְּבַכָּל
פוּרְקָנָא וּפוּרְקָנָא הוּוּה אֲתִי, וּלְבַתֵּר הוּוּה פְּרַח
מְנַאי, אֲבָל בְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא אָנָּא אַחִיד בִּי
וְקִשִּׁיר לִיָּה בְּכְמָה קִשִּׁירִין דְּרַחִימוּ, דְּלֹא יִזּוּז
מְנַאי לְעֵלְמָא וְלַעֲלָמֵי עֲלָמִין, דְּבַכָּל גְּלוּתָא
וּגְלוּתָא הוּוּה אֲזִיל מְנַאי, וְהוּינָא שְׁאִיל עֲלֵיהּ
לְכָל עוֹבֵר וְשָׁב, הֵדָּא הוּוּה דְּכְתִיב (שם) כְּמַעַט
שְׁעֵבְרַתִּי מֵהֶם עַד שְׁמַצְאִיתִי אֶת שְׁאֵהְבָה נְפִשִּׁי,
וְזַמְנִין לֹא הוּינָא אֲשַׁכַּח מָאן דִּי יִמָּא לִי מְדֵי
מְנִיָּה, וְהוּינָא אוּמִי בְּגִינְיָה לְכָל בְּנֵי קְרָתָא,
הֵדָּא הוּוּה דְּכְתִיב (שם ה ח) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוּדֵי מָה תִּגִּידוּ לוֹ
שְׁחוּלַת אֵהְבָה אָנִי, וְכְמָה זְמַנִּין (שם ג א) עַל
מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת דְּאִינוּן גְּלִיּוֹת, בְּקִשְׁתִּי אֶת
שְׁאֵהְבָה נְפִשִּׁי וְלֹא הוּוּה מָאן דִּי יִמָּא לִי, עַד
דְּאִיְהוּ הוּוּה אֲתִי, וְכַעַן בְּגְלוּתָא בְּתַרְיִיתָא בְּרַח
דּוּדֵי בְּכַעֲסָא סְגִיָּא, וְשְׁאִילָנָא בְּגִינְיָה וְלֹא
אֲשַׁכַּחְנָא מָאן דִּי יִמָּא לִי מְדֵי, וּבְגִין דָּא אָנָּא
אוּמִינָא, דְּבִזְמַנָּא דִּי יִתִּי וְאוּחִידְנָא בִּידוּי דְּלֹא
יִזּוּז מְנַאי, וְאָנָּא אַחְזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ אַחְזִיתוּ
בְּקִשּׁוּרָא דְּתַפְלִין דִּיד, וְלֹא אֲרַפְּנוּ בְּתַפְלִין
דְּרִישָׁא.

הָא חֲזִי, דּוּדְהָא פִּד יִתִּי לְגַבְהָ, יִימָא לְגַבִּי
תְרִין מְשִׁיחִין (שם ז ג) נְשַׁפִּימָה לְכַרְמִים

בְּשַׁבַּת, וּכְשִׁיּוּצָאָת שַׁבַּת, נְאָמַר
וְדוּדֵי חֶמֶק עֶבֶר, וּבִאוּתוּ זְמַן
בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאִיתְהוּ קִרְאִיתוּ
וְלֹא עָנְנִי, עַד שְׁנִשְׁבַּעְתִּי, שְׁבִזְמַן
שְׁיָבָא פַּעַם אַחְרַת, שְׁאֲחִז בִּידוּ
וְלֹא אֲעֻזְב אוּתוּ לְלַכְתָּ, כְּמוּ
שְׁנִאֲמַר אַחְזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ עַד
שְׁהִבְאִיתוּ אֶל בֵּית אַמִּי, זֶה בֵּית
הַמְּקַדָּשׁ שְׁלַמְעֵלָה, וְאֵל חֲדַר
הוֹרְתֵי, זֶה בֵּית הַמְּקַדָּשׁ שְׁלַמְטָה.
וּבְזַמְנָן שְׁאֲחִז בִּידוּ בְּגֵאלָה
הָאַחְרוּנָה, זֶה לֹא יֵהֵי לִי כְּמוּ
הַפְּעָמִים הָאַחְרוֹת, שְׁבַכָּל גְּאֵלָה
וּגְאֵלָה הִיָּה בָּא, וְאַחַר כֵּף הִיָּה
פּוּרַח מְמַנִּי, אֲבָל בְּגֵאלָה
הָאַחְרוּנָה אָנִי אַחִז בּוּ וְאֲקִשֵּׁר
אוּתוּ עִם כְּמָה קִשְׁרִים שְׁל אֵהְבָה
שְׁלֹא יִזּוּז מְמַנִּי לְעוֹלָם וְלַעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים, שְׁבַכָּל גְּלוּת וּגְלוּת הִיָּה
הוּלָךְ מְמַנִּי, וְהִיִּיתִי שׁוֹאֲלַת עֲלֵיו
אֶת כָּל עוֹבֵר וְשָׁב. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
כְּמַעַט שְׁעֵבְרַתִּי מֵהֶם עַד
שְׁמַצְאִיתִי אֶת שְׁאֵהְבָה נְפִשִּׁי.
וְלַפְּעָמִים לֹא הִיִּיתִי מוּצָאָת מִי
שִׁיאֲמַר לִי מְמַנִּי דְּבַר, וְהִיִּיתִי
מְשִׁבַּעָה בְּשִׁבְלֵי אוּת כָּל בְּנֵי
הַקְּרִיָּה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ
אֶת דּוּדֵי מָה תִּגִּידוּ לוֹ, שְׁחוּלַת
אֵהְבָה אָנִי, וְכְמָה פְּעָמִים עַל
מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת, שְׁהֵן הַגְּלִיּוֹת,
בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׁאֵהְבָה נְפִשִּׁי, וְלֹא
הִיָּה מִי שִׁיאֲמַר לִי, עַד שְׁהוּוּה הִיָּה
בָּא, וְכַעַן בְּגֵאלָה הָאַחְרוּנָה בְּרַח
דּוּדֵי בְּכַעֲסָא רַב, וְשְׁאִלְתִּי בְּעַבּוּרוּ,
וְלֹא מִצְאִיתִי מִי שִׁיאֲמַר לִי דְּבַר,
וּמְשׁוּם זֶה אָנִי נִשְׁבַּעְתִּי, שְׁבִזְמַן
שְׁיָבָא וְאַחִז בִּידוּי שְׁלֹא יִזּוּז מְמַנִּי,
וְאָנִי אַחְזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ אַחְזִיתוּ
- בְּקִשֵּׁר שְׁל תַפְלִין שְׁל יָד, וְלֹא
אֲרַפְּנוּ - בְּתַפְלִין שְׁל רִאֲשׁ.

בָּא וְרֵאָה, כְּשִׁיבָא דוּדָה אֵלֵיהּ,
יֵאמַר לְשִׁנֵּי הַמְּשִׁיחִים נִשְׁפִּימָה
לְכַרְמִים, שְׁהֶם יִשְׂרָאֵל, שְׁבָהֶם

נֹאמַר כִּי כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת בֵּית
יִשְׂרָאֵל, נִרְאָה הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן,
שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה בְּהֵם, הַנִּצְוֹ
הַרְמוֹנִים, אֵלּוֹ אוֹתָם שְׁמֵלָאִים
מִצּוֹת כְּרָמוֹן.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: זָקֵן זָקֵן,
נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים, הֲרִי יֵשׁ כְּרָמִים
שְׂאִינָם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁשִׁמּוֹנִי
נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא
נֹטְרָתִי, וְהֵם הַעֲרֻבּוּכִיהַ שֶׁל הָעֶרֶב
רַב, שֶׁהֵם מְעַרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל
בְּגִלוּת, וּמְשׁוּם זֶה, כְּשִׁיבָא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶל הַשְּׂכִינָה,
הוּא יֹאמֵר אֵלֶיהָ נִשְׁפִּימָה
לְכַרְמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן
בְּהֵם, שְׁנֹאמַר בְּהַ כִּי כָרַם יְהו"ה
צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַנִּצְוֹ
הַרְמוֹנִים, אֵלּוֹ וְדָאִי אוֹתָם
שְׁמֵלָאִים מִצּוֹת כְּרָמוֹנִים, שֶׁם
אֲתָן אֶת דּוּדֵי לֶךְ, אֵלּוֹ שֶׁהֵם
אוֹהֲבִים שְׁלֶךְ, שֶׁם נִתְתִּי אוֹתָם
לֶךְ, כִּי הִנֵּה הִסְתּוֹ עֵבֶר - שְׁלִטוֹנָם
שֶׁל שְׂאֵר הַמְּמַנִּים שֶׁל הָעַמִּים,
הַגֶּשֶׁם חֲלַף חֲלַף לּוֹ - שְׁלִטוֹן
הָעֶרֶב רַב.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יָבֵא אֵלֶיהָ, שׁוּבֵי שׁוּבֵי
הַשְּׁוֹלְמִית, בְּשָׁנֵי כְּתִים, שֶׁהֵם בֵּית
רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי לְמִטָּה. שׁוּבֵי
שׁוּבֵי - בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּשְׁנֵי לְמִעֲלָה
- וּנְחִזָּה בָּךְ. דְּכָר אַחֵר, שׁוּבֵי
שׁוּבֵי אַרְבַּע פְּעָמִים, בְּאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹתֶיהָ שֶׁהֵם אֲדִנִּי, וּנְחִזָּה בָּךְ
- בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹתֶיהָ שֶׁהֵם יְהו"ה.
אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶל
יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע פְּעָמִים שׁוּבֵי עִם
הַשְּׂכִינָה בְּתֻשׁוּכָהּ, וּנְחִזָּה בָּךְ -
בְּאַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל הַגְּאֻלָּה שֶׁהֵם
בְּפִסְחָה, שְׁחֵיבִים בּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְשִׁתּוֹת אַרְבַּע כּוֹסוֹת, כְּמוֹ אַרְבַּע
הַגְּאֻלוֹת. שׁוּבֵי שׁוּבֵי בְּאַרְבַּעַה
הַיְחֻדִּים (הַיְחֻדוֹת) שְׁלֶךְ, וּנְחִזָּה בָּךְ
- בְּאַרְבַּע חִיּוֹת, וּנְחִזָּה בָּךְ בְּשָׁמַיִם
וּבְאָרֶץ, וּמִיָּד יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהו"ה
מְלֶךְ.

דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, דִּי בְּהוֹן אֲתַמַּר (ישעיה ה ז) כִּי
כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִרְאָה הַפְּרָחָה
הַגֶּפֶן דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא בְּהוֹן, הַנִּצְוֹ הַרְמוֹנִים
אֵלֶין אִינוּן דְּמַלְיִין מִצּוֹת כְּרָמוֹן.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר סָבָא סָבָא, נִשְׁפִּימָה
לְכַרְמִים, הָא אֵית כְּרָמִים דְּלָאו אִינוּן
יִשְׂרָאֵל, פְּגוּן (שיר א 1) דְּשְׁמוֹנִי נוֹטְרָה אֶת
הַכְּרָמִים כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נֹטְרָתִי, וְאִינוּן עֲרֻבּוּכִי
דְּעֶרֶב רַב, דְּאִינוּן מְעוֹרְבִין בְּהוֹן בִּישְׂרָאֵל
בְּגִלוּתָא, וּבְגִין דָּא כַּד יִתִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא, אִיהוּ יִמָּא לְגַבְהַ, נִשְׁפִּימָה
לְכַרְמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן בְּהוֹן, דְּאֲתַמַּר
בְּהַ כִּי כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַנִּצְוֹ
הַרְמוֹנִים אֵלֶין וְדָאִי אִינוּן דְּמַלְיִין מִצּוֹת
כְּרָמוֹנִים, שֶׁם אֲתָן אֶת דּוּדֵי לֶךְ, אֵלֶין דְּאִינוּן
רְחִימִין דִּילְךָ, תַּמָּן יְהִיבְנָא לּוֹן לֶךְ, (שיר ב יא) כִּי
הִנֵּה הִסְתּוֹ עֵבֶר שׁוּלְטָנוֹ דְּשְׂאֵר מְמַנִּין דְּאוּמִּין,
הַגֶּשֶׁם חֲלַף חֲלַף לּוֹ שְׁלִטְנוֹתָא דְּעֶרֶב רַב.

בְּהוּא זְמַנָּא יִמָּא לְגַבְהַ, (שיר ז א) שׁוּבֵי שׁוּבֵי
הַשְּׁוֹלְמִית, בְּתַרִּי בְּתִים דְּאִינוּן בֵּית
רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי לְתַתָּא, שׁוּבֵי שׁוּבֵי בְּבֵית
רֵאשׁוֹן וּשְׁנֵי לְעִילָא, וּנְחִזָּה בָּךְ. דְּכָר אַחֵר,
שׁוּבֵי שׁוּבֵי אַרְבַּע זְמַנִּין, בְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן דִּילְהַ
דְּאִינוּן אֲדִנִּי, וּנְחִזָּה בָּךְ בְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן דִּילְהַ
דְּאִינוּן יְהו"ה, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבֵּי
יִשְׂרָאֵל, אַרְבַּע זְמַנִּין שׁוּבֵי בְּשְׂכִינְתָא
בְּתֻשׁוּכָא, וּנְחִזָּה בָּךְ בְּאַרְבַּע כּוֹסוֹת דְּפּוּרְקָנָא
דְּאִינוּן בְּפִסְחָה, דְּחֵיבִין בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁתִּי
אַרְבַּע כּוֹסוֹת, פְּגוּוֹנָא דְּאַרְבַּע גְּאֻלוֹת, שׁוּבֵי
שׁוּבֵי בְּאַרְבַּע יְחוּדִין (ס"א יסודין) דִּילְךָ, וּנְחִזָּה
בָּךְ בְּאַרְבַּע חִיּוֹן, וּנְחִזָּה בָּךְ בְּשָׁמַיָא וְאַרְעָא,
וּמִיָּד (דח"א א 10 לא) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהו"ה מְלֶךְ.

בְּהוּא זְמַנָּא הַנְּצֻנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ אֵילִין אַבְהֵן,
זְכוּוֹן דְּלֵהוּן אֲתַגְלִיאַן עַל שְׂכִינְתָּא
דְּאִיהִי אַרְץ הַחַיִּים, וְעַל בְּנֵהָא דְאַתְמַר
בְּהוּן (בראשית כח יד) וְהָיָה זֶרְעֶךָ כַּעֲפֹר הָאָרֶץ, (שיר

ב יב) עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ, (שמות טו א) אִז יִשִּׁיר מִשֶּׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, (ישעיה

נב יח) קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁאוּ קוֹל יַחֲדֵי יִרְנְנוּ, כִּי עֵין
בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן, בְּהוּא זְמַנָּא
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שיר ז ו) רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ כַּפְּרָמֶל, דָּא

תְּפִלִּין (דף קמד ע"ב) דְּרִישָׁא, וּרְצוּעֵין תְּלִיין
מִפְּאֵן וּמִפְּאֵן פְּזִמּוֹרוֹת, דְּאִינוּן כַּפְּרָמֶל דְּתְּלִיין
מִגְּפָן, וְדִלַּת רֹאשֶׁךָ כַּאֲרַגְמָן דָּא תְּפִלָּה דִּיד,
מַה דְּהוּת דִּלַּת בְּגָלוּתָא עֲנִיָּה, הַדָּא הוּא

דְּכַתִּיב (תהלים קב א) תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף, תְּהֵא
לְבוּשָׁא כַּאֲרַגְמָן, דְּאִיהוּ סוּד א"וּרִיאַל ר"פּאֵל
ג"בְּרִיאַל מ"יכָאֵל נ"וּרִיאַל, (שיר ז ו) מְלֶךְ אֶסוּר
בְּרֵהטִים דָּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהו"ה, דִּיְהֵא

אֶסוּר בְּאַרְבַּע בְּתִים דִּילָהּ דְּאִינוּן אַדְנ"י, אַרְבַּע
רְהִיטִי מוּחָא, דִּיְהֵא אֶסוּר בְּרֵהטִים כַּגּוּוּנָא דָּא
יֵאֵהוּדוּנָה"י, כִּי שְׁמֶךָ בְּךָ וּבְךָ שְׁמֶךָ, וְדָא אִיהוּ
סוּד אָמֵן מִן אַרְגָּמָן.

דְּבַר אַחַר (שם) רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ כַּפְּרָמֶל,
דָּא (תהלים קיט טס) רֹאשׁ דְּבַרְךָ אָמֵת, דִּלַּת
רֹאשֶׁךָ כַּאֲרַגְמָן דָּא שְׂכִינְתָּא, מְלֶךְ דָּא אַבְרָהָם,
אֶסוּר דָּא יִצְחָק בְּעַקְדָּה, בְּקִשְׂרָא דְּתְּפִלִּין
דְּדוּעָא שְׂמָאֵלָא, בְּרֵהטִים דָּא יַעֲקֹב בְּאַרְבַּע

רְהִיטִי מוּחָא דְּתְּפִלִּין דְּרִישָׁא, דְּאַתְמַר (בראשית
ל לח) בְּרֵהטִים בְּשַׁקְתוֹת הַמַּיִם.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֲתַפְּנִישׁוּ חֵיילִין
קְדִישִׁין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, לְמַחְמִי
בְּקִשׁוּטְהָא דְּכַלָּה, דְּהָא חוּפָּה מִתְּתַקְנָא לְגַבְהָ,

בְּאוּתוּ זְמַן הַנְּצֻנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ,
אֵלוּ הַאֲבוֹת, זְכוּיָתִיהֶם הַתְּגַלוּ עַל
הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא אַרְץ הַחַיִּים, וְעַל
בְּנֵיהָ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְהָיָה זֶרְעֶךָ
כַּעֲפֹר הָאָרֶץ, עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ, אִז
יִשִּׁיר מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל
הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, קוֹל צוֹפִיךָ
נִשְׁאוּ קוֹל יַחֲדֵי יִרְנְנוּ, כִּי עֵין בְּעֵין
יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן. בְּאוּתוּ
זְמַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח
אוּתָּהּ, זְהוּ שְׂכַתוּב רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ
כַּפְּרָמֶל - זְהוּ תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ,
וְהַרְצוּעוֹת תְּלוּיוֹת מִפְּאֵן וּמִפְּאֵן
כְּמוֹ זְמֹרוֹת, שְׁהֵן כַּפְּרָמֶל
שְׂתַלוּיִים מִן הַגְּפָן, וְדִלַּת רֹאשֶׁךָ
כַּאֲרַגְמָן - זוֹ תְּפִלָּה שֶׁל יָד, מַה
שְׁהִיְתָה דִלַּת בְּגָלוּת עֲנִיָּה, זְהוּ
שְׂכַתוּב תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף,
תְּהִיָּה לְבוּשָׁה כַּאֲרַגְמָן, שְׁהוּא
סוּד א"וּרִיאַל ר"פּאֵל ג"בְּרִיאַל
מ"יכָאֵל נ"וּרִיאַל, מְלֶךְ אֶסוּר
בְּרֵהטִים - זְהוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְהו"ה, שְׁהִיְתָה אֶסוּר בְּאַרְבַּעַת
בְּתִים שְׁלָה שְׁהֶם אַדְנ"י, אַרְבַּעַת
בְּתֵי הַמַּח, שְׁהִיְתָה אֶסוּר בְּרֵהטִים
כַּזֶּה: יֵאֵהוּדוּנָה"י, כִּי שְׁמֶךָ בְּךָ וּבְךָ
שְׁמֶךָ, וְזְהוּ הַסוּד אָמֵן מִן אַרְגָּמָן.
דְּבַר אַחַר, רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ כַּפְּרָמֶל
- זְהוּ רֹאשׁ דְּבַרְךָ אָמֵת, דִּלַּת רֹאשֶׁךָ
כַּאֲרַגְמָן - זוֹ הַשְּׂכִינָה, מְלֶךְ - זְהוּ
אַבְרָהָם, אֶסוּר - זְהוּ יִצְחָק
בְּעַקְדָּה, בְּקִשְׂרָא שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל
זְרוּע שְׂמָאֵל, בְּרֵהטִים - זְהוּ יַעֲקֹב,
בְּאַרְבַּעַת בְּתֵי הַמַּח שֶׁל תְּפִלִּין
שֶׁל רֹאשׁ, שְׁנַאֲמַר בְּרֵהטִים
בְּשַׁקְתוֹת הַמַּיִם.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: הַתְּכַנְסוּ
חֵילוֹת קְדוּשִׁים עֲלֵינוּנִים
וְתַחַתוֹנִים לְרֹאוֹת אֶת קִשׁוּטֵי
הַפִּלָּה, שְׁהִרִי חֲפָה מִתְּקַנְתָּ לָּהּ,
וְהַחֲתֵן נוֹשֵׂא אוּתָּהּ שָׁם. פִּתַּח
וְאָמַר: אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, רַד לְכָאֵן

וְחַתֵּן קָא נְטִיל לָהּ תַּמָּן, פִּתַּח וְאָמַר אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ נְחִית הַכָּא, אַנְתָּ וְחֵיילִין

אֶתְּהוּ וְחִלּוּתֵיהֶם שֶׁל נִשְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שֶׁל הַיְשִׁיבָה הַעֲלוּיָה
וְהַתְּחַתּוּנָה לְקִשְׁט אֶת הַפְּלֶה. מִיָּד
הִנֵּה אֵלֵיהֶו יוֹרֵד עִם כִּמְה חִילוֹת
שֶׁל מְלֹאכִים וְכִמְה נִשְׁמוֹת.

פָּתַח וְאָמַר: רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ כִּפְרָמֶל,
כֶּלֶה, כִּמְה מִתְקַן רֵאשֶׁף בְּתַפְלִין
שֶׁהוּא (שֶׁהֵם) פֶּאֶר עַל רֵאשֶׁף,
שְׁעָלֵיהֶם נֹאמַר פֶּאֶרְךָ חֲבוּשׁ
עֲלֶיךָ, וְהִרְצוּעוֹת תְּלוּיוֹת מִצַּד זֶה
וּמִצַּד זֶה, מֵה שֶׁהֵיו הַתְּלַתְּלִים
שְׁחֹרוֹת פְּעוֹרֵב, הֵרִי הֵם יָרְקִים
כִּפְרָמֶל, כְּעָלִים הַיְרָקִים שֶׁהֵם
בְּגַפְנֵים כִּכְרָמֶל. וּמֵה שֶׁהִיָּתָה
דִּלְת בְּגֻלוֹת - תְּפִלָּה לְעֵנִי, וְזוֹ
תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שְׁבֵה מִתְעַטֵּף הַעֲנִי
בְּגֻלוֹת (בְּתַפְלָה), זֶהוּ שְׁכָתוּב תְּפִלָּה
לְעֵנִי כִי יַעֲטֵף, כְּעַת נֹאמַר בְּךָ
וְדִלְת רֵאשֶׁף כְּאַרְגָּמָן. מִלֶּךְ אֲסוּר
בְּרֵהִטִים - אֵלוֹ אֲרַבְעָה בְּתֵי הַמַּח,
אַרְבַּעַת בְּתֵי הַתְּפִלִין שֶׁהֵם
אֵהִי"ה, וְכֵן בֵּיַד אֵהִי"ה כִּחְשָׁבוֹן
אַחַת וְעֶשְׂרִים הָאֲזְכָרוֹת שֶׁל
תְּפִלִין שֶׁל רֵאשׁ, וְאַחַת וְעֶשְׂרִים
אֲזְכָרוֹת שֶׁל תְּפִלִין שֶׁל יָד, וְעוֹלוֹת
לְחֻשְׁבוֹן אֵהִי"ה אֵהִי"ה, הוּא
מִלֶּךְ אֲסוּר בְּרֵהִטִים, אֲשֶׁר
אֵהִי"ה, וְהוּא רֵאשׁ יְהו"ה
קוֹרְאִים לוֹ, אֲסוּר בְּכָל הָאֲזְכָרוֹת.
דְּבַר אַחַר, רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ כִּפְרָמֶל
- הֵרֵאשׁ שֶׁלֶךְ, כֶּלֶה, עוֹלָה עַל כָּל
הַחִילוֹת, עַל שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
שֶׁהֵם שְׁשִׁים סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְעוֹלָם
לְשֵׁשׁ מֵאוֹת, וּלְשִׁשִׁים רְבוּא,
וּשְׁמוֹנִים פְּלִגְשִׁים שֶׁהֵיו שְׁמוֹנִים
סְפָרֵי הָאֲגָדָה, וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר
- הֵם הַהֲלָכוֹת שֶׁאֵין לָהֶם חֻשְׁבוֹן
וּמִסְפָּר, שְׁלֹאוֹתֶם הַנִּימִים שֶׁל
שְׁעָרוֹת הַכֶּלֶה אֵין לָהֶם חֻשְׁבוֹן,
וְאַתְּ הַכֶּלֶה עוֹלָה עַל כָּלָם. זֶהוּ
שְׁכָתוּב רְבוּת בְּנוֹת עֲשׂו חִיל וְאַתְּ
עֲלִית עַל כֶּלֶה.

דְּבַר אַחַר רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ כִּפְרָמֶל -
כִּמְה מִתְקַן הַשְּׁעָר שֶׁלֶךְ בְּשִׁלְשׁ

דְּנִשְׁמָתְהוֹן דְּצְדִיקֵיִיא דְּמְתִיבְתָא עֲלָהָה
וְתַתָּאָה, לְקִשְׁטָא לְכָלָה, מִיָּד הָא נַחִית אֵלֵיָהוּ
בְּכִמְה חִיָּילִין דְּמִלְאָכִין וְכִמְה נִשְׁמָתִין.

פָּתַח וְאָמַר רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ כִּפְרָמֶל, כֶּלֶה כִּמְה
מִתְתַקְנָא רֵאשֶׁף בְּתַפְלִין דֵּאִיהוּ (נ"א
דֵּאֵינוּן) פֶּאֶר עַל רֵאשֶׁף, דְּעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (יִחְזַקֵּאל
כ"ד י"ז) פֶּאֶרְךָ חֲבוּשׁ עֲלֶיךָ, וְרִצּוּעִין תְּלִיין מֵהֵאֵי
סְטָרָא וּמֵהֵאֵי סְטָרָא, מֵה דֵּהוּ תְּלַתְּלִים
שְׁחֹרוֹת פְּעוֹרֵב, הָא אֵינוּן יְרוֹקִין כִּפְרָמֶל,
כְּעֲלִין יְרוֹקִין דֵּאֵינוּן בְּגַפְנֵין כִּפְרָמֶל, וּמֵה
דֵּהוּת בְּגֻלוֹתָא דִּלְת, תְּפִלָּה לְעֵנִי, וְדֵּא תְּפִלָּה
דֵּיַד, דְּבֵה הוּא מִתְעַטֵּפָא עֲנִי בְּגֻלוֹתָא (ס"א
בְּצֻלוֹתָא), הֵדֵּא הוּא דְּכָתִיב (תְּהִלִּים ק"ב א) תְּפִלָּה
לְעֵנִי כִי יַעֲטֵף, כְּעַן אֶתְמַר בְּךָ (שִׁיר ז' י"ו) וְדִלְת
רֵאשֶׁף כְּאַרְגָּמָן, מִלֶּךְ אֲסוּר בְּרֵהִטִים, אֵלִין
אַרְבַּע רֵהִטֵי מוֹחָא, אַרְבַּע בְּתֵי דְּתַפְלִין דֵּאֵינוּן
אֵהִי"ה, וְכֵן בֵּיַד אֵהִי"ה, כִּחְוִשְׁבֵן חֵד וְעֶשְׂרִין
אַזְכָרוֹת דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, וְחֵד וְעֶשְׂרִין אֲזְכָרוֹת
דְּתַפְלִין דֵּיַד, וְסְלִיקוּ לְחוֹשְׁבֵן אֵהִי"ה אֵהִי"ה,
הוּא מִלֶּךְ אֲסוּר בְּרֵהִטִים, אֲשֶׁר אֵהִי"ה,
וְאִיהוּ רֵאשׁ יְהו"ה קְרִינֵן לֵיה, אֲסוּר בְּכָלְהוּ
אַזְכָרוֹת.

דְּבַר אַחַר רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ כִּפְרָמֶל, רֵישָׁא דִּילֶךָ
כֶּלֶה, עַל כֶּלְהוּ חִיָּילִין סְלָקָא, (ש"ס) עַל
שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת דֵּאֵינוּן שְׁתֵּין סְדְרֵי מִשְׁנָה,
וְסְלִיקִין לְשִׁית מְאָה, וּלְשִׁשִׁים רְבוּא, וּשְׁמוֹנִים
פְּלִגְשִׁים דֵּהוּו תְּמַנִין סְפָרֵי דֵּאֲגֻדָּתָא, וְעֵלְמוֹת
אֵין מִסְפָּר אֵינוּן הַלְכוֹת דִּלִּית לֹוֹן מִסְפָּר
וְחוֹשְׁבֵן, דֵּאֵינוּן נִימִין דְּשְׁעָרִין דְּכָלָה דִּלִּית
לֹוֹן חוֹשְׁבֵנָא, וְאַנְתְּ כֶּלֶה סְלִיקַת עַל כֶּלְהוּ,
הֵדֵּא הוּא דְּכָתִיב (מְשִׁלִי לֹא כ"ט) רְבוּת בְּנוֹת עֲשׂו
חִיל וְאַתְּ עֲלִית עַל כֶּלֶה.

דְּבַר אַחַר רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ כִּפְרָמֶל, שְׁעָרָא דִּילֶךָ

עֲשֶׂרָה תְּקוּנִים, שְׁהֵם שְׁנַיִם עֲשָׂר
הַמְזוּלוֹת וְהַלְבָּנָה - שְׁלֹשָׁה עֲשָׂר,
וְהַנִּימִים שְׁלֹף הֵם פּוֹכְכִים וּמְזוּלוֹת
שְׂאִין לָהֶם חֲשׁוֹן, וְדִלַת רֵאשִׁין,
אֵת (הוּא) שְׁהִיית הַלְבָּנָה עֲנִיָּה תַחַת
כָּל הַפּוֹכְכִים, מְהֻדָּקת בֵּין
הַרְגָּלִים, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְתַגֵּל
מְרַגְלוֹתָיו וְתִשְׁכַּב, כַּעַת אֵת
הָרֵאשׁ לְכָלֶם, כְּאִרְגָּמָן שֶׁהוּא אֲמֵן
יֵאֱהוּדוֹנָה"י, אֵת אֲדוֹנָי, הַמְלֻךְ
שֶׁהוּא יְהו"ה, אֲסוּר בְּרֵהֲטִים
שְׁלֹף. אֲרַגְמָן - א"וּרִיאֵל ר"פֶּאֶל
ג"בִּרְיָאֵל מ"יכָאֵל נ"וּרִיאֵל,
חִילוֹת קְדוּשִׁים שְׁמַעוּ.

כְּשֶׁהֲחֵתוּ, שֶׁהוּא הַשְּׁמַשׁ, יָבֵא
לְהָאִיר לְלִבָּנָה, הִיא מְתַקְּשֶׁת
בְּשַׁעֲרוֹתֶיהָ מְתַקְּנַת בְּשִׁלְשָׁה עֲשָׂר
(בְּשָׁנִים עֲשָׂר) זְקָנִים, (דְּרָגוֹת, תְּקוּנִים),
שְׁהֵם שְׁנַיִם עֲשָׂר מְזוּלוֹת, הַשְּׁמַשׁ
(צ"ל וְלִבָּנָה) וְהוּא כְּחַתָּן יֵצֵא מִחַפְּתוֹ,
וְהוּא יֵשִׁישׁ כְּגַבּוֹר לְרוּץ דְּרָכִים
בְּרַקִּיעַ, יֵצִין אֵלֶיהָ וְדָאִי, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב מְשַׁגִּיחַ מִן הַחֲלֻנוֹת מֵצִין
מִן הַחֲרָכִים, לְהַסְתַּפֵּל אֵלֶיהָ
בְּרַקִּיעַ שֶׁהוּא (זֶה הוּא) יֵשִׁישׁ. מַה
זֶה כְּגַבּוֹר? אִיזוֹ גְבוּרָה עוֹשֶׂה
בְּזֶה? אֵלֶּא שְׁנַיִם עֲשָׂר מְשֻׁקּוּפִים
יֵשׁ בְּרַקִּיעַ, וְכָל הַחֲלֻלוֹת מְתַגְרִים
בְּהֵם שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים, הַשְּׁמַשׁ
מְתַעֲטֵר בְּאוֹתוֹת הַתְּפִלִּין שֶׁהוּא
שֵׁם יְהו"ה, וּמְתַלְבֵּשׁ בְּגְבוּרָה.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב יְהו"ה כְּגַבּוֹר יֵצֵא,
וְזֶהוּ יֵשִׁישׁ כְּגַבּוֹר לְרוּץ אֲרַח,
וּבּוֹקֵעַ אֵת חֲלוֹנוֹת כָּלֶם בְּרַקִּיעַ,
וְעוֹשֶׂה שְׁנַיִם עֲשָׂר דְּרָכִים, כְּמוֹ
שְׁעֵשֶׂה מִשֶּׁה עַל הַיָּם, וְזֶהוּ לְרוּץ
אֲרַח, וּמִשׁוּם שְׁנוּסַע בְּרֵאשׁוֹנָה
מְגַבּוּרָה, הַשְּׁמַשׁ יוֹצֵאת אֲדָמָה.
אַחַר כֵּן מְתַלְבֵּשׁ בְּחֹסֵד שֶׁהוּא
לְכֹן, וְכוּ שׁוֹכֵף רְגָזוֹ שֶׁל הַשְּׁמַשׁ,
יֵרֵק הוּא מֵצַד הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
וְכִשְׁמְתַלְבֵּשׁ (נִיא מְתַלְבֵּן) בְּחֹסֵד

כְּמָה אִיהוּ מְתַתְּקֵנָא בְּתַלַּת עֲשָׂר תְּקוּנִין, דְּאִינוּן
תְּרֵי עֲשָׂר מְזוּלוֹת וְסִיְהֵרָא תַלַּת עֲשָׂר, וְנִימִין
דִּילָךְ אִינוּן כְּכַבֵּיא וּמְזַלֵי דְלִית לוֹן חוּשְׁבָן,
וְדִלַת רֵאשִׁין, אֲנָתְ (הוּא) דְהוּיִת סִיְהֵרָא עֲנִיָּה
תַּחוֹת כְּלָהוּ כְּכַבֵּיא, מְהֻדָּקָא בֵּין רְגָלִין, הָדָא
הוּא דְכְתִיב (רִוֵת ג' ז) וְתַגֵּל מְרַגְלוֹתָיו וְתִשְׁכַּב,
כְּעַן הָא אֲנָתְ רִישָׁא לְכָלְהוּ, כְּאֲרַגְמָן דְּאִיהוּ
אֲמֵן יֵאֱהוּדוֹנָה"י, אֲנָתְ אֲדוֹנָי, מְלֻךְ דְּאִיהוּ
יְהו"ה, אֲסוּר בְּרֵהֲטִים דִּילָךְ, אֲרַגְמָן
א"וּרִיאֵל ר"פֶּאֶל ג"בִּרְיָאֵל מ"יכָאֵל נ"וּרִיאֵל,
חִיילִין קְדִישִׁין שְׁמַעוּ.

כְּד חֲתָן דְּאִיהוּ שְׁמַשָּׁא יִיתֵי לְאֲנָהֲרָא
לְסִיְהֵרָא, אִיהִי אֲתַקְּשֶׁת בְּשַׁעֲרָהָא דִּילָהּ,
מְתַתְּקֵנָא בְּתַלַּת עֲשָׂר (נ"א בְּתַרִּיסַר) דְּקָנִין (דְּרָגִין,
תְּקוּנִין), דְּאִינוּן תְּרִיסַר מְזוּלוֹת, שְׁמַשָּׁא (צ"ל
וְסִיְהֵרָא), (תַּהֲלִים י ט ו) וְהוּא כְּחַתָּן יוֹצֵא מִחַפְּתוֹ,
וְאִיהוּ יֵשִׁישׁ כְּגַבּוֹר לְרוּץ אֲרַחִין בְּרַקִּיעָא, יֵצִין
לְגַבְיָה וְדָאִי, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ב
ט) מְשַׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת מֵצִין מִן הַחֲרָכִים,
לְאֲסְתַּפֵּלָא לְגַבְיָה בְּרַקִּיעָא (דף קמח ע"א) דְּאִיהוּ
(ס"א דָא אִיהוּ) יֵשִׁישׁ, מֵאִי כְּגַבּוֹר, מַה גְבוּרָה
עָבִיד בְּהָאִי, אֵלֶּא תְרִין עֲשָׂר מְשֻׁקּוּפִין אִית
בְּרַקִּיעַ, וְכָלְהוּ חִיילִין מְקַטְרָגִין לְגַבְיָהוּ נְטוּרֵי
תְרַעִין, שְׁמַשָּׁא מְתַעֲטָרָא בְּאֲתוּוֹן דְּתַפְּלִין
דְּאִיהוּ שֵׁם יְהו"ה, וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּגְבוּרָה, הָדָא
הוּא דְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה מִב יג) יְהו"ה כְּגַבּוֹר יֵצֵא, וְדָא
אִיהוּ יֵשִׁישׁ כְּגַבּוֹר לְרוּץ אֲרַח, וּבְקַע חֲלוֹנוֹת
כְּלָהוּ דְרַקִּיעַ, וְעָבִיד תְרִין עֲשָׂר אֲרַחִין, כְּמָה
דְּעָבִד מִשֶּׁה עַל יַמָּא, וְדָא אִיהוּ לְרוּץ אֲרַח,
וּבְגִין דְּנְטִיל בְּקַדְמִיתָא מְגַבּוּרָה, שְׁמַשָּׁא נְפִיק
סוּמְקָא.

לְבַתַר אֲתַלְבֵּשׁ בְּחֹסֵד דְּאִיהוּ חוּוֹר, וּבִיָּה
אֲשַׁתְּפֵךְ רוּגְזִיָּה דְשְׁמַשָּׁא, יֵרוּק הוּהוּ מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא,

באור לכן, מִמְנוּ יִהְיֶה מֵאִיר לְלִבְנָה. מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, הַקְּצֵה שְׁלֵה צְדִיק, וְתִקּוּפְתּוֹ עַל קְצוֹתֵם - שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת, וּבֵהֶם אֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ - זֶה הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא חֲמָה, מִשֵּׁם יִצְטַבַּע בְּצַבַּע יָרֵק, שֶׁהוּא רַחֲמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן מִסְתַּכְּלִים הַשָּׁמַשׁ וְהַלְבָּנָה יַחַד, וְאֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, שֶׁהִיא הַחֲפָה שְׁלֵה.

ובאותו זמן היא נוטלת משלשה גוונים, להתפאר לפניו בשלשת צבעי העין, שהם לכן אדם ירק, ובאותו זמן הוא יאמר אליה, הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבוני, שורפים אותי בשלהבות של האהבה שלך, והמנורה הקדושה, שתי עינים הם שני לוחות יקרות של התורה, שנאמר בהם לחות אבן פתובים באצבע אלהיים פתובים משני עבריהם, ומרקמים משנים עשר גוונים מהצד הזה, ומשנים עשר גוונים מן הצד הזה, שהם ארבעה ועשרים צדדים, ועליהם נאמר מזה ומזה הם כתבים, ז"ה וז"ה פעמים - ארבעה ועשרים ספרים. והם שנים עשר פנים ושנים עשר הכנפים של החיות, זהו שפתוב ופני אריה אל הימין לארבעתם, הגון הלבן של העין, ופני שור מהשמאל לארבעתם, הגון האדום של העין, ופני נשר לארבעתם הם הגון הירק של העין, שנאמר וארבעה פנים לאחד וגומר, וארבע כנפים וגומר, הרי ארבעה ועשרים. הכנפים הם כנפי העין, ועליהם נאמר מזה ומזה הם כתבים, ובחיות כתוב בהם וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהו"ה צבאו"ת מלא כל הארץ כבודו, זה אל זה ודאי, כמו הלוחות של התורה שנאמר בהם

וְכַד אֲתַלְפֵּשׁ (נ"א אַתְּלַפֵּן) בַּחֶסֶד בְּנִהוּרָא חוּרָא, מִנִּיהּ יִהְיֶה נְהִיר לְסִיְהָרָא, מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ, דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, קְצֵה דִילָהּ צְדִיק, וְתִקּוּפְתּוֹ עַל קְצוֹתֵם תְּרֵי סַמְכֵי קְשׁוּט, וּבַהוּן אֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהִי חֲמָה, מִן תַּמָּן יִצְטַבַּע בְּגוּוֹן יְרוּק דְאִיהִי רַחֲמִי, בַּהּ הוּא זְמַנָּא מִסְתַּכְּלִין שְׁמֻשָּׁא וְסִיְהָרָא בַּחֲדָא, וְאֵין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, דְאִיהִי חוּפָה דִילָהּ.

ובהוא זמנא נטלת היא מתלת גוונים, לאתפארא קדמיה בתלת גוונים דעינא, דאינון חוור סומק ירוק, ובהוא זמנא איהו יימא לגבה, (שיר ו ה) הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבוני, מוקדין לי בשלהובין דרחימו דילך, ובוצינא קדישא תרין עינין אנון תרין לוחין יקירין דאורייתא, דאתמר בהון (שמות לא

יח) לחת אבן פתובים באצבע אלהיים (שם לב טו) פתובים משני עבריהם, ומרקמאן מתרין עשר גוונים מהאי סטרא, ומתרין עשר גוונים מהאי סטרא, דאינון ארבעה ועשרין סטרין, ועלייהו אתמר (שם) מזה ומזה הם כתבים, ז"ה וז"ה תרין זמנין ארבעה ועשרים ספרים.

ואינון תרין עשר אנפין ותרי עשר גדפין דחיוון, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) ופני אריה אל הימין לארבעתם גוון חוור דעינא, ופני שור מהשמאל לארבעתם גוון סומק דעינא, ופני נשר לארבעתם אינון גוון ירוק דעינא, דאתמר (שם) וארבעה פנים לאחד וגומר, וארבע כנפים וגומר, הא ארבעה ועשרים, גדפין אינון כנפי עינא, ועלייהו אתמר מזה ומזה הם כתבים, וחיוון בהון כתיב (ישעיה ו ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהו"ה צבאו"ת מלא כל הארץ כבודו, זה אל זה ודאי, פגוונא דלוחין

פְּתוּבִים מְשַׁנֵּי עֲבְרִיָּהֶם, מִזָּה
וּמִזָּה הֵם פְּתוּבִים, לַחֹת אֲבָן
פְּתוּבִים וְגוֹמֵר. לַחֹת אֲבָן, מִה זֶה
אֲבָן? זֶה אֲבָן הַשְּׂתִיָּה, שְׂמֻמָּנָה
הַשְּׂתִת הָעוֹלָם, וְהִיא בַת הָעֵינָן,
עָלֶיהָ נֶאֱמַר עַל אֲבָן אַחַת שְׂבַעַה
עֵינַיִם, וְהֵם שְׂבַעַה גְּלָדֵי הָעֵינָן,
וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר שְׂבַע בְּיוֹם
הַלְּלִיתִיךָ, וְזוֹ הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה
שְׁנֶאֱמַר בָּהּ אֲבָן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים
הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה, מִי הַבּוֹנִים?
אֵלּוֹ אוֹתָם בְּעַלֵּי הַמְּשַׁנָּה שְׂבוּנִים
אֵת הַבּוֹנִינִים שֶׁל הָעוֹלָם וּפּוֹסְקִים
הַלְּכוֹת, שְׂמֵאֲסוּ בְּגִלוֹת, נֶאֱמַר בָּהּ
הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא
הַלְּכָה לְמִשָּׁה מְסִינִי, קִבְּלָה
לְמִשָּׁה, וּמִה שֶׁהִיְתָה בַת הָעֵינָן
שְׁחוּרָה, מְמַנָּה וּבָהּ יְהִי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְאִיר לְעוֹלָם, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא מְאִיר בָּהּ.

וְהַעֵינַיִם שְׂמֵאִירוֹת בַּתּוֹרָה,
עַלֵּיהֶם נֶאֱמַר עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נּוֹתֵן לָהֶם אֵת אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ, וְצָרִיךְ אָדָם לְהַתְעַסֵּק בָּהֶם
תָּמִיד, עָרֵב וּבִקֵּר וְצָהָרִים תָּמִיד,
שִׁיסְתַּפֵּל בָּהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּעֵינָיו. זֶהוּ שְׂכָתוֹב תָּמִיד עֵינֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ מְרֵאשִׁית
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, וְלִמְדֵנוּ
תָּמִיד מִתָּמִיד, תָּמִיד שֶׁל עָרֵב
וּבִקֵּר מִתָּמִיד שֶׁל תָּמִיד - עֵינֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ, וְהָרִי הַתָּמִיד
שֶׁל עָרֵב וּבִקֵּר הוּא שֶׁל קְרִיאַת
שְׁמַע, אֵלּא מִכָּאן לְמַדְנוּ, שְׁמִי
שְׁקוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע עָרֵב וּבִקֵּר
בְּכָל יוֹם תָּמִיד, כְּאֵלּוֹ קִיָּם וְהִגִּית
בוּ יוֹמָם וְלִלְלָה בַּתּוֹרָה, זֶהוּ
שְׂכָתוֹב לֹא יְמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּית בוּ יוֹמָם וְלִלְלָה.
וְסֵפֶר תּוֹרָה הוּא עֵינָן, שְׁנֵי כְּנָפֵי
הָעֵינָן - שְׁנֵי לּוּחוֹת, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר
תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ
מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה, וּמִה זֶה בָּהּ?
בְּבַת הָעֵינָן שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וְעַל

דְּאוֹרֵייתָא דְאַתְמָר בַּהוּן פְּתוּבִים מְשַׁנֵּי עֲבְרִיָּהֶם
מִזָּה וּמִזָּה הֵם פְּתוּבִים, לַחֹת אֲבָן פְּתוּבִים
וְגוֹמֵר, לַחֹת אֲבָן, מֵאִי אֲבָן, דָּא אֲבָן הַשְּׂתִיָּה,
שְׂמֻמָּנָה הַשְּׂתִת הָעוֹלָם, וְהִיא בַת עֵינָא, עָלֶיהָ
אַתְמָר (זכריה ג ט) עַל אֲבָן אַחַת שְׂבַעַה עֵינַיִם,
וְאֵינוֹן שְׂבַעַה גְּלָדֵי עֵינָא, וְעַלֵּיהוּ אַתְמָר (תהלים
קיט קסד) שְׂבַע בְּיוֹם הַלְּלִיתִיךָ, וְדָא מְלָכוּתָא
קְדִישָׁא, דְאַתְמָר בָּהּ (שם קיח כב) אֲבָן מְאֹסוּ
הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה, מֵאִי הַבּוֹנִים אֵלֵיךְ
אֵינוֹן מְאִירֵי מִתְנִיתִין דְּאֵינוֹן בְּנָאן בְּנִינִין
דְּעַלְמָא, וּפּוֹסְקֵי הַלְּכוֹת, דְּמְאֹסוּ בָּהּ בְּגִלוֹתָא,
אַתְמָר בָּהּ הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה, בְּגִין דְּאִיהִי הַלְּכָה
לְמִשָּׁה מְסִינִי קִבְּלָה לְמִשָּׁה, וּמִה דִּהוֹת בַּת
עֵינָא אוּכְמָא, מִינָהּ וּבָהּ יְהִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא נְהִיר עַלְמָא, בְּגִין דְּאִיהוּ נְהִיר בָּהּ.

וְעֵינֵיךְ דְּנְהִרִין בְּאוֹרֵייתָא, עַלֵּיהוּ אַתְמָר (שם
קמה טו) עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נּוֹתֵן
לָהֶם אֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, וְצָרִיךְ בְּרַשׁ לְאַתְעַסְקָא
בַּהוּן תְּדִיר עָרֵב וּבִקֵּר וְצָהָרִים תָּמִיד,
לְאַסְתַּפֵּלָא בָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵינָיו, הַדָּא
הוּא דְכָתִיב (דברים יא יב) תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בָּהּ מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה,
וְאוֹלִיפְנָא תָּמִיד מִתָּמִיד, תָּמִיד דְּעָרֵב וּבִקֵּר,
מִתָּמִיד דְּתָמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ, וְהָא
תָּמִיד דְּעָרֵב וּבִקֵּר דְּקְרִיאַת שְׁמַע אִיהוּ, אֵלּא
מִכָּאן אוֹלִיפְנָא דְּמָאן דְּקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע עָרֵב
וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד, כְּאֵלּוֹ קִיָּים וְהִגִּית בוּ
יוֹמָם וְלִלְלָה בְּאוֹרֵייתָא, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (יהושע
א ח) לֹא יְמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּית
בוּ יוֹמָם וְלִלְלָה, וְסֵפֶר תּוֹרָה (דף קמה ע"ב) אִיהוּ
עֵינָן, תְּרֵי כְּנָפֵי עֵינָא תְּרֵי לּוּחֵי, וְעַלֵּיהוּ אַתְמָר
תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה,
וּמֵאִי בָּהּ, בְּבַת עֵינָן דְּאִיהִי שְׂכִינָתָא, וְכְּנָפֵי עֵינָא

כַּנְפֵי הָעֵינַן נֹאמֵר פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק. שְׁלֹשָׁה גִּוְנִים - כָּלֵל וּפְרֻט וְכָלֵל, וְהֵם אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה, שֶׁהֵם כָּלֵל בְּכָל הַתּוֹרָה, אֱהִי"ה כָּלֵל, אֲשֶׁר פְּרֻט, אֱהִי"ה כָּלֵל. הַגְּבוּת שֶׁעַל הָעֵינַיִם, נֹאמֵר עֲלֵיהֶם תִּלְתְּלִים שְׁחֹרֹת כְּעֹרֵב, וְהֵם תְּלֵי תְלִים. עַל הַמִּצַּח שֶׁעַל הָעֵינַיִם צִיץ נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ, מְרֻקָּם בְּגִוְנֵי וְצִיּוּרִים שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֵמָעֵלָה, וְהַצִּיּוּרִים שֶׁלָּה שְׂרֻטוּטִים בְּרַחֵב וּבְאָרְף, מֵהֶם קִטְנִים מֵהֶם גְּדוּלִים, וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר בְּמִקּוֹם שֶׁאֱמָרוּ לְהֶאָרִיף אֵינוֹ רִשָּׁאֵי לְקַצֵּר, לְקַצֵּר - אֵינוֹ רִשָּׁאֵי לְהֶאָרִיף, לְהֶאָרִיף מִסְטָרָא שֶׁל ו', לְקַצֵּר מִצַּד שֶׁל י'.

פְּנֵי הַגְּבִירָה, הֵם אַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ פְּנִים טְהוֹר, מְאִירִים כְּשׁוֹשְׁנָה, לְבָן וְאֶדָם, נוֹטְלִים מִיָּמִין וּמִשְׂמָאל, גִּוְן לְבָן בְּלִבּוֹן שֶׁל עֲנוּה, אָדָם - בְּשֵׁת שֶׁל יְרָאָה, יָרָא בְשֵׁת. כְּשִׁחְזֹזִים לִירְקִים, הָרִי הַחֲתָן שֶׁלָּה הַסְתַּלַּק לְחִמָּה, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. וּמִשְׁלֹשֶׁת הַגִּוְנִים הִלְלוּ שֶׁל הַפְּנִים תְּלוּיִים שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם פְּנִים כְּחֻשְׁבוֹן חֶסֶד, וּבֵהֶם מְאֵתִים וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת כְּחֻשְׁבוֹן גְּבוּרָה, וְזֵהוּ הַסּוּד שֶׁל וַיַּעֲבֹר יְהוָה, סוּד הָעֵבּוֹר, מְאִיר בֵּהֶם לְפָלָה בְּאַרְבַּע פְּנִים, זֵהוּ שְׁכֻתוֹב וְאַרְבָּעָה פְּנִים לְאַחַת, וְהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי הוּא וְא"ו, עֵבּוֹר הַשְּׁנָה, שֵׁשׁ בֵּה שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, וְהֵם בְּרִאשֵׁי תְבוּת וְ"הוּ אֲנִי וְ"הוּ, וְכוּ הוּא אֲשֶׁה (כ"ל איש) וְהִיא אֲשֶׁה עֲבָרָה, סוּד הָעֵבּוֹר - יְסוּד, שֶׁהוּא יְסוּד טְפָה שְׁמִמְנָה נַעֲשֶׂה עֵבּוֹר, שֶׁהוּא וְא"ו, שְׁהָרִי וְא"ו בְּלִי טְפָה אֵין לָהּ עֵבּוֹר, וְזֵהוּ הַמַּחַ, שֶׁשֵּׁם הַחֲכָמָה.

וְא"ו הוּא הַחֲטָם מִתְקַן בְּפְנִים, עֲלֵיהֶם נֹאמֵר וַיִּיצֶר יְהוָה

עֲלֵיהֶם אֶתְמַר (תְּהִלִּים קִיח יט) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק, תֵּלֶת גִּוְנֵינִן כָּלֵל וּפְרֻט, וְכָלֵל וְאֵינוֹן אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה, דְּאֵינוֹן כָּלֵל בְּכָל אוֹרֵייתָא, אֱהִי"ה כָּלֵל, אֲשֶׁר פְּרֻט, אֱהִי"ה כָּלֵל. קְרִי צִיץ דְּעַל עֵינַיִן, עֲלֵיהֶם אֶתְמַר (שִׁיר ה' יא) תִּלְתְּלִים שְׁחֹרֹת כְּעֹרֵב, וְאֵינוֹן תְּלֵי תְלִים. מִצַּחָא דְּעַל עֵינַיִן בֵּה צִיץ נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ, מְרֻקָּם בְּגִוְנֵינִן וְצִיּוּרֵינִן דְּבֵי מִקְדָּשָׁא דְלְעִילָא, וְצִיּוּרֵינִן דִּילָה שְׂרֻטוּטֵינִן בְּפּוֹתֵיא וּבְאוֹרְפָא, מְנַהוֹן דְּקִיקֵין מְנַהוֹן רְבֻרְבִין, וְעֲלֵיהֶם אֶתְמַר בְּמִקּוֹם שֶׁאֱמָרוּ לְהֶאָרִיף אֵינוֹ רִשָּׁאֵי לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינוֹ רִשָּׁאֵי לְהֶאָרִיף, לְהֶאָרִיף מִסְטָרָא דו', לְקַצֵּר מִסְטָרָא דִי'.

אֲנָפוּי דְּמִטְרוּנֵיתָא, אֵינוֹן מ"ט אֲנָפוּי טְהוֹר, נִהְרִין כְּשׁוֹשְׁנָה חוֹר וְסוּמָק, נְטֻלִין מִימֵינָא וּשְׂמָאלָא, גִּוְן חוֹר בְּלִיבּוֹן דְּעֲנוּה, סוּמָק בְּשֵׁת דִּדְחִילוּ, יָרָא בְשֵׁת, כַּד אֶתְחַזְרוּ יְרוּקֵין, הָא חֲתָן דִּילָה אֶסְתַּלַּק לְגַבֵּי חִמָּה דְּאֵיהִי אֵימָא עֲלָאָה, וּמְאֲלִין תֵּלֶת גִּוְנֵינִן דְּאֲנָפוּי תְּלִיין שְׁבַעִין וְתִרִין אֲנָפוּי כְּחוֹשְׁבֵן חֶסֶד, וּבִהוֹן יר"ו אֶתּוּון כְּחֻשְׁבֵן גְּבוּרָה, וְדָא אֵיהוּ רָזָא דוַיַּעֲבֹר יְהוָה, רָזָא דְעֵיבּוֹר, נִהִיר בְּהוֹן לְגַבֵּי כְלָה בְּאַרְבַּע אֲנָפוּי, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א' ו) וְאַרְבָּעָה פְּנִים לְאַחַת, וְעַמּוּדָא דְאֲמֻצְעֵיתָא אֵיהוּ וְא"ו עֵיבּוֹר הַשְּׁנָה, דְּאֵית בֵּה תֵּלֶת עֶשֶׂר יְרַחֵין, וְאֵנוֹן וְאֵיהִי בְּרִאשֵׁי תִיבִין וְ"הוּ אֲנִי וְ"הוּ, וּבִיָּה אֵיהוּ אֲשֶׁה (נ"ל איש) וְאֵיהִי אֲשֶׁה עוֹבְרָה, סוּד הָעֵבּוֹר יְסוּד, דְּאֵיהוּ יְסוּד טְפָה, דְּמִינָה אֶתְעֵבִידַת עֵבּוֹר, דְּאֵיהוּ וְא"ו, דְּהָא וְא"ו בְּלָא טְפָה לֵית לָהּ עֵבּוֹר, וְדָא אֵיהוּ מוּחָא דְתַמָּן חֲכָמָה.

וְא"ו אֵיהוּ חוֹטְמָא מִתְתַקְנָא בְּאֲנָפוּי, עֲלֵיהֶם אֶתְמַר (בראשית ב' ו) וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים,

אַלְהִיִּים, וּמְאִירִים בְּלֶכֶן וְאִדָּם, וְהַחֲטָם שְׁהוּלֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא חוּתָם אֲמַת, וְאִם אֵינָה בְּדֶרֶךְ אֲמַת, אֵינָה חוּתָם, הַטְּבַעַת שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וּמִשּׁוּם זֶה צִיּוּר הַגְּבִירָה הַדְּמוּת שְׁלָה שֶׁל הַחֲטָם, מִתְּקַן בְּפָנִים וּבְדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל הַפְּנִים, וְשְׁנֵי נִקְבֵי הַחֲטָם שְׁנֵי נִבְיָאֵי אֲמַת, הַפֶּה - בַּת הַמֶּלֶךְ, וְכֵּה לְשׁוֹן לְמוּדִים, שֶׁהוּא צְדִיק, וְעֲלִיָּה (וְעֲלִיָּהּ) נֶאֱמַר פְּחוּט הַשְּׁנֵי שְׁפֹתַיִךְ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה, בַּתּוֹרָה, הַפֶּה - הַכֶּלֶל שֶׁל הַכֹּל, מִמְּנוּ קוֹל וְדְבוּר שֶׁהֵם ו"ה, מִמְּנָה הַכֹּל שֶׁהִיא ה', פֶּה קָטָן סְתוּם בְּאוֹת י', מִתְּתַקֵּן בְּשִׁמּוֹ שֶׁל יְהוָה, וּמִשּׁוּם זֶה פְּחוּט הַשְּׁנֵי שְׁפֹתַיִךְ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה.

צוֹאֲרֵךְ כַּמְגִדֵל הַשָּׁן - זוֹ יְרוּשָׁלַיִם, עֲלִיָּה נֶאֱמַר כַּמְגִדֵל דְּוֹד צוֹאֲרֵךְ, תַּכְשִׁיטִיָּה - כַּהֲנִים לוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים, בְּנוִי לְתַלְפִּיּוֹת, זֶה צְדִיק שֶׁהוּא תֵל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים אֵלָיו, הַפְּנוֹת שְׁלוֹ - שְׁנֵי נִבְיָאֵי אֲמַת, שֶׁהַשְּׂכִינָה וְדָאֵי הִיא יְרוּשָׁלַיִם, הַתַּכְשִׁיטִים שְׁלָה שְׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת, הַחֲרוּזִים שְׁלָה - שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת.

דְּבַר אַחַר, צוֹאֲרֵךְ - זוֹ הַתּוֹרָה, הַתַּכְשִׁיטִים שְׁלָה - מֵאֲתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנָה מִצְוֹתֶיהָ, הַחֲרוּזִים וְהַקְּמִיעִים שְׁלָה הֵם מִמְּנִים עַל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ לֹא תַעֲשֶׂה, שְׁשׁוּמְרִים אוֹתָהּ בָּהֶם, וְכִשְׁמַתְעֵלָה הַצּוֹאֲרֵךְ בְּתַכְשִׁיטִים שְׁלָה אֶל הַחֲתוֹן, כִּמְהֵרָה רִיחֹת טוֹבִים עוֹלִים בָּהּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמְּדַבֵּר, זֶה הֵר סִינֵי שֶׁהוּא צוֹאֲרוֹ שֶׁל עוֹלָם. מְקַטְרֵת מוֹר - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ אֵלֶיךָ לִי אֵל הֵר הַמּוֹר, וְלִבְנוֹנָה - זוֹ הַלְּבָנָה הַקְּדוּשָׁה, עֲלִיָּה נֶאֱמַר וְאֵל גְּבַעַת הַלְּבָנָה, מִכָּל אֲבָקַת רוּכַל - זֶה צְדִיק, שֶׁהוּא כֹל הַכֹּל בְּכֹל.

וְנִהְרִין בַּחֲוֹר וְסוּמָק, וְחוּטְמָא דְאַזְלָא בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל אֵי הִי חוּתָם אֲמַת, וְאִם לֹא אֵי הִי בְּאַרְחַ קְשׁוּט לֹא אֵי הִי חוּתְמָא דְגוּשְׁפִּנְקָא דְמִלְפָּא, וּבְגִין דָּא צִיּוּרָא דְמִטְרוּנִיתָא דִּיּוֹקְנָא דִּילָהּ דְחוּטְמָא, מִתְּתַקְנָא בְּאַנְפִּין וּבְאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל עַל אֲנְפִין, וְתִרִין נוֹקְבִין דְחוּטְמָא תְּרֵי נִבְיָאֵי קְשׁוּט, פּוּמָא בְּרִתָּא דְמִלְפָּא, וְכֵּה לְשׁוֹן לְמוּדִים דְאֵי הוּ צְדִיק, וְעֲלָה (ג"א וְעֲלִיָּהוּ) אֲתִמֵּר (שִׁיר ד' ג) פְּחוּט הַשְּׁנֵי שְׁפֹתַיִךְ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה בְּאוּרִיִּיתָא, פּוּמָא כְּלָלָא דְכֹלָא, מִינָהּ קוֹל וְדְבוּר דְאֵינּוֹן ו"ה, מִינָהּ הַכֹּל דְאֵי הִי ה', פּוּמָא דְקִיקָא סְתִימָא בְּאוֹת י', מִתְּתַקְנָא בְּשִׁמָּא דִּיהוָה, וּבְגִין דָּא פְּחוּט הַשְּׁנֵי שְׁפֹתַיִךְ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה.

צוֹאֲרֵךְ כַּמְגִדֵל הַשָּׁן (שם ז ה), דָּא יְרוּשָׁלַיִם, עֲלָה אֲתִמֵּר (שם ד ד) כַּמְגִדֵל דְּוֹד צוֹאֲרֵךְ, תַּכְשִׁיטִין דִּילָהּ כַּהֲנִים לוֹיִים יִשְׂרָאֵלִים, בְּנוִי לְתַלְפִּיּוֹת דָּא צְדִיק דְאֵי הוּ תֵל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים בּוֹ, פְּנוֹת דִּילִיָּה תִרִין נִבְיָאֵי קְשׁוּט, דְשְׂכִינְתָּא וְדָאֵי אֵי הִי יְרוּשָׁלַיִם, תַּכְשִׁיטִין דִּילָהּ תֵלֵת אֲבָהֶן, חֲרוּזִין דִּילָהּ תְּרֵי סְמִכֵי קְשׁוּט.

דְּבַר אַחַר צוֹאֲרֵךְ דָּא אוּרִיִּיתָא, תַּכְשִׁיטִין דִּילָהּ רַמ"ח פְּקוּדִין דִּילָהּ, חֲרוּזִין וְקְמִיעִין דִּילָהּ אֵינּוֹן מִמְּנִין עַל שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, דְנִטְרִין לָהּ בַּהוֹן, וְכַד אֶסְתַּלַּק צוֹאֲרֵךְ בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ לְגַבֵּי חֲתוֹן, כִּמְהֵרָה רִיחִין טְבִין סְלָקִין בָּהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ג ו) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְּדַבֵּר, דָּא טוֹרָא דְסִינֵי דְאֵי הִי צוֹאֲרֵךְ עֲלָמָא, (שם) מְקַטְרֵת מוֹר דָּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאֲתִמֵּר בֵּיהּ (שם ד) אֵלֶיךָ לִי אֵל הֵר הַמּוֹר, וְלִבְנוֹנָה דָּא סִיְהָרָא קְדִישָׁא, עֲלָה אֲתִמֵּר וְאֵל גְּבַעַת הַלְּבָנָה, מִכָּל אֲבָקַת רוּכַל דָּא צְדִיק, דְאֵי הוּ כֹל כְּלָלָא.

דָּבַר אַחַר צְוֹאֲרֵךְ דָּא אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, הִלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, מְקַטְרֵת מִר - אֲמַר מִר, וּלְבוֹנָה לְבוֹנָה לְבוֹן הִהְלָכָה, מְכַל אֲבָקָת רֹכֵל - זֶה צְדִיק שֵׁישׁ בּוּ מְכַל הַמִּינִים, וְזֶה מְאִיר לְתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, וּמִיד כְּשֵׁיִיא מִתְקַשְׁטֵת כְּכֹל מִינֵי תְּכֵשִׁיטִים, יְרוּשָׁלַיִם שְׁהִיא צְוֹאֵר הָעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקִיף אוֹתָהּ, זְהוּ שְׁפָתוֹב וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה חוֹמַת אֵשׁ סְבִיב, וְהוּא מְחַבֵּק אוֹתָהּ בְּשֵׁתֵי זְרוּעוֹת, זְהוּ שְׁפָתוֹב שְׂמֵאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיְמִינוּ תַחְבִּקְנִי.

דָּבַר אַחַר צְוֹאֲרֵךְ דָּא אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, הִלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, מְקַטְרֵת מִר אֲמַר מִר, וּלְבוֹנָה לְבוֹן הִהְלָכָה, מְכַל אֲבָקָת רֹכֵל דָּא צְדִיק דָּאִית בֵּיהּ מְכַל מִינִים, וְדָא נְהִיר לָהּ לְאֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, וּמִיד (דף קמ"ב) דָּאִיהִי מִתְקַשְׁטָא בְּכֹל מִינֵי תְּכֵשִׁיטִין, יְרוּשָׁלַיִם דָּאִיהוּ צְוֹאֵר עַלְמָא, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסַחֵר לָהּ, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב (זכריה ה ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה חוֹמַת אֵשׁ סְבִיב, וְאִיהוּ מְחַבֵּק לָהּ בְּתַרְיִן דְּרוּעִין, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב (שיר השירים ב ו) שְׂמֵאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיְמִינוּ תַחְבִּקְנִי.

וַיְרִין דְּמִטְרוֹנִיתָא פְּלָה קְדִישָׁא, אֵינוֹן רְשִׁימִין פְּלָהוּ בְּשֵׁמָא דִּיהו"ה, פְּגוֹנָא דָּא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחַמֵּשׁ אֲצַבְעֵן ה', בְּדְרוּעָא דִילָהּ ו', בְּכַתְף דִילָהּ ה', בְּכַתְף דִילָהּ מְצוּיָרִין כְּמָה שְׂרִטוּטִין כְּעַנְפִין דְּאֵילָנָא דְּחַיִי, לְרֵשְׁמָא בֵּיהּ דָּאִיהוּ עֵץ חַיִּים, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בֵּיהּ וְתַמְכִּיהּ מְאֲשֵׁר, מִימִנָּא דִילָהּ אֲתִייהִיבַת אֲוִרִיתָא דְּבַכְתָּב, מְשִׁמְאֵלָא דִילָהּ אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, וּבָאֵן אֲתִייהִיבוּ בְּתַרְיִן לוֹחִין, דָּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שיר דה) שְׁנֵי שְׂדֵיךְ כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תְּאָמִי צְבִיָּהּ. וְעוֹד ו' אִיהוּ אֲוִרִיתָא דְּבַכְתָּב, דָּאֲתִייהִיבַת בְּתַרְיִן דְּרוּעִין דְּאֵינוֹן שֵׁית פְּרָקִין, וּבָאֵן אֲתִייהִיבַת בְּתַרְיִן לוֹחִין, דְּאֵינוֹן שְׁנֵי שְׂדֵיךְ, וְאֵינוֹן י' י' (ובהון צורת ו'), וּבְהוֹן צֵר, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב וַיִּצֵּר, וְאֵינוֹן בְּתוּלִין דְּעֵלִימְתָא דָּאִיהִי אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, דָּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמות לב ט) וַיִּשְׁבֵּר אֶתֶם תַּחַת הָהָר חֲתָן דִילָהּ, הִהוּא דָּאֲמַר (דברים כב כ) לֹא נִמְצָאוּ בְּתוּלִים לְנַעֲרָה (שם ט) וְעֲנָשׁוּ אוֹתוֹ מְאֵה כֶּסֶף אֶלֶין מְאֵה בְּרַכָּאֵן (שם), וְלוֹ תְהִיָּה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ בְּגִלוֹתָא כָּל יְמֵיו.

וַיְרִין דְּמִטְרוֹנִיתָא פְּלָה קְדִישָׁא, אֵינוֹן רְשִׁימִין פְּלָהוּ בְּשֵׁמָא דִּיהו"ה, פְּגוֹנָא דָּא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחַמֵּשׁ אֲצַבְעֵן ה', בְּדְרוּעָא דִילָהּ ו', בְּכַתְף דִילָהּ ה', בְּכַתְף דִילָהּ מְצוּיָרִין כְּמָה שְׂרִטוּטִין כְּעַנְפִין דְּאֵילָנָא דְּחַיִי, לְרֵשְׁמָא בֵּיהּ דָּאִיהוּ עֵץ חַיִּים, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בֵּיהּ וְתַמְכִּיהּ מְאֲשֵׁר, מִימִנָּא דִילָהּ אֲתִייהִיבַת אֲוִרִיתָא דְּבַכְתָּב, מְשִׁמְאֵלָא דִילָהּ אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, וּבָאֵן אֲתִייהִיבוּ בְּתַרְיִן לוֹחִין, דָּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שיר דה) שְׁנֵי שְׂדֵיךְ כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תְּאָמִי צְבִיָּהּ. וְעוֹד ו' אִיהוּ אֲוִרִיתָא דְּבַכְתָּב, דָּאֲתִייהִיבַת בְּתַרְיִן דְּרוּעִין דְּאֵינוֹן שֵׁית פְּרָקִין, וּבָאֵן אֲתִייהִיבַת בְּתַרְיִן לוֹחִין, דְּאֵינוֹן שְׁנֵי שְׂדֵיךְ, וְאֵינוֹן י' י' (ובהון צורת ו'), וּבְהוֹן צֵר, הִדָּא הוּא דְּכֵתִיב וַיִּצֵּר, וְאֵינוֹן בְּתוּלִין דְּעֵלִימְתָא דָּאִיהִי אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, דָּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמות לב ט) וַיִּשְׁבֵּר אֶתֶם תַּחַת הָהָר חֲתָן דִילָהּ, הִהוּא דָּאֲמַר (דברים כב כ) לֹא נִמְצָאוּ בְּתוּלִים לְנַעֲרָה (שם ט) וְעֲנָשׁוּ אוֹתוֹ מְאֵה כֶּסֶף אֶלֶין מְאֵה בְּרַכָּאֵן (שם), וְלוֹ תְהִיָּה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ בְּגִלוֹתָא כָּל יְמֵיו.

שְׁבַחוּ שְׁל הַגּוֹף, זֹאת קוֹמְתָךְ
דְּמַתָּה לְתַמְרָ, וּמִי שְׁמַכִּיר שְׁעוֹר
הַקּוֹמָה שְׁלָהּ, יוֹרֵשׁ אֶת הָעוֹלָם
הַבָּא שֶׁהוּא ו', שְׁנֹאמַר בּוּ מִקּוּהָ
יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה, הַמִּקּוּהָ שֶׁהוּא
הַקּוֹמָה שְׁלָהּ, הַשְּׁעוֹר שְׁלָהּ.
שְׁעוֹר הַקּוֹמָה זֶה צְדִיק, שְׁנֹאמַר
בּוּ צְדִיק כְּתָמַר יִפְרָח, וְעַלֶּיהָ
נֹאמַר דְּמַתָּה לְתַמְרָ.

שְׁנֹאמַר בַּהּ וַיִּכְאוּ אֱלִימָה וְשֵׁם
שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינַת מִים וְשִׁבְעִים
תְּמָרִים, שְׁנַיִם עֶשֶׂר עֵינַת אֱלוּ הֵם
שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים, שֶׁהֵם שֵׁשׁ
בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת וְשֵׁשׁ בְּשִׁתֵּי
שׁוֹקִים. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב יָדָיו גְּלִילֵי
זָהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מֵהוּ
בְּתַרְשִׁישׁ? בְּתַרְי שֵׁשׁ, בְּשִׁתֵּי
זְרוּעוֹת שֵׁשׁ פְּרָקִים, וְכֵן שֵׁשׁ
אַחֲרִים בְּשִׁתֵּי שׁוֹקִים. שׁוֹקִיו
עֲמוּדֵי שֵׁשׁ - אֱלוּ הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
עֵינוֹת מִים, שִׁבְעִים תְּמָרִים
שֶׁבָּהֶם צְדִיק כְּתָמַר יִפְרָח הָרִי הֵם
חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת, וּבְהֵן שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר
פְּרָקִים - הֵם שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר, וְכֵן
שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר בֵּיד יָמִין - שְׁלֹשִׁים
וְשֵׁשׁ, וְכֵן שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר שְׁמוֹנֶה
עֶשֶׂר בְּשִׁתֵּי רִגְלָיִם - הָרִי שִׁבְעִים
וְשְׁנַיִם, שִׁבְעִים שְׁלָהֶם שִׁבְעִים
תְּמָרִים, שְׁנַיִ צְדִיקִים כְּתָמַר יִפְרָח
בָּהֶם.

וּבְהֵם כְּתוּב מַה יִפּוּ פְּעַמְיָךְ
בְּנַעְלִים בַּת נְדִיב, הַנְּעָלִים שְׁלָהּ
נַעֲלִית הַחֵג וְנַעֲלִית הַפֶּסַח, וְלֹא
צְרִיף לְהִרְאוֹת לְפָנֵי נַעְלִים שֶׁל
חַל, שֶׁהֵם שְׁאוֹר וְחַמֵץ, וְעַלֶּיהֶם
אָמַר לְמֹשֶׁה שֶׁל נַעֲלִיךְ מֵעַל
רִגְלֶיךָ, שְׁתַּרוּמָה וְחֹלִין כְּמוֹ זֶה,
לֹא צְרִיף לְעַרְב תְּרוּמָה עִם קֹדֶשׁ,
וְכֵן מְלֹאכָה שֶׁל חַל לֹא צְרִיכָה
לְהִרְאוֹת לְפָנֵי מְלֹאכָה שֶׁל קֹדֶשׁ,
שֶׁהִיא מְלֹאכַת הַכֹּהֲנִים, וְכֵן אֵשׁ
שֶׁל חַל לֹא צְרִיכָה לְהִרְאוֹת לְפָנֵי
אֵשׁ שֶׁל קֹדֶשׁ, שְׁכָלֶם חַל וְאַחֲרִים
קֹדֶשׁ, וּמִשּׁוֹם זֶה צְוָה הַמְּבַדִּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל.

שְׁבַחָא דְגוּפָא, (שִׁיר ז ח) זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמַתָּה
לְתַמְרָ, וּמֵאֵן דִּידַע שְׁעוֹר קוֹמָה דִּילָהּ
אִיהוּ יְרִית עֲלָמָא דְאַתִּי דְאִיהוּ ו', דְאַתְמַר
בֵּיהּ (יְרַמִּיה יז יג) מִקּוּהָ יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה, מִקּוּהָ
דְאִיהוּ קוֹמָה דִּילָהּ שְׁעוֹר דִּילָהּ, שְׁעוֹר קוֹמָה
דְּא צְדִיק, דְאַתְמַר בֵּיהּ (תְּהַלִּים צב יג) צְדִיק כְּתָמַר
יִפְרָח, וְעַלֶּיהָ אֲתָמַר דְּמַתָּה לְתַמְרָ.

דְאַתְמַר בַּהּ, (שְׁמוֹת טו כז) וַיִּכְאוּ אֱלִימָה וְשֵׁם
שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינַת מִים וְשִׁבְעִים
תְּמָרִים, תְּרִין עֶשֶׂר עֵינוֹת אֱלִין אֵינּוֹן תְּרִין עֶשֶׂר
פְּרָקִין, דְאֵינּוֹן שִׁית בְּתַרִין דְרוּעִין וְשִׁית בְּתַרִין
שׁוֹקִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה יד) יָדָיו
גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מֵאִי בְּתַרְשִׁישׁ
בְּתַרְי שֵׁשׁ, בְּתַרִין דְרוּעִין שִׁית פְּרָקִין, וְכֵן שִׁית
אַחֲרָנִין בְּתַרִין שׁוֹקִין, (שֵׁם טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
שֵׁשׁ, אֱלִין אֵינּוֹן י"ב עֵינוֹת מִים. שִׁבְעִים
תְּמָרִים דִּי בְּהוֹן צְדִיק כְּתָמַר יִפְרָח הָא אֵינּוֹן
חֲמֵשׁ אֲצַבְעָאן, וּבְהוֹן תְּלִיסַר פְּרָקִין, אֵינּוֹן
ח"י, וְכֵן ח"י בֵּיד יָמִין, תְּלַתִין וְשִׁית, וְכֵן ח"י
ח"י בְּתַרִין רִגְלִין, הָא ע"ב, (אֲמַר הַמַּגִּיד תִּימָה כִּי
הַפְּרָקִין אַרְבַּסַר וְאִיךְ אֲמַר תְּלִיסַר), שִׁבְעִין דְלְהוֹן שִׁבְעִין
תְּמָרִים, תְּרִין צְדִיקִי כְּתָמַר יִפְרָח בְּהוּ.

וּבְהוֹן כְּתִיב (שֵׁם ז ב) מַה יִפּוּ פְּעַמְיָךְ בְּנַעְלִים
בַּת נְדִיב, נַעְלִים דִּילָהּ נַעֲלִית הַחֵג
וְנַעֲלִית הַפֶּסַח, וְלֹא צְרִיף לְאַתְחַזְאָה קֹדֶם
נַעְלִים דְחוּל, דְאֵינּוֹן שְׁאוֹר וְחַמֵץ, וְעַלֶּיהוּ
אָמַר לְמֹשֶׁה (שְׁמוֹת ג ה) שֶׁל נַעֲלִיךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ,
דְתַרוּמָה וְחֹלִין פְּגוּוֹנָא דָּא לֹא צְרִיף
לְאַתְעַרְבָּא תְרוּמָה בְּקֹדֶשׁ, וְכֵן מְלֹאכָה דְחוּל
לֹא צְרִיף לְאַתְחַזְאָה קֹדֶם מְלֹאכָה דְקֹדֶשׁ דְאִיהוּ
מְלֹאכַת הַכֹּהֲנִים, וְכֵן אֵשׁ דְחוּל לֹא צְרִיף
לְאַתְחַזְאָה בְּשִׁבַּת קֹדֶם אֵשׁ דְקֹדֶשׁ, דְכְּלָהוּ חוּל
וְאַחֲרָנִין קֹדֶשׁ, וּבְגִין דָּא מְנִי הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחוּל.

הנה ציון, שהיא השכינה, יוצאת בכל הקשויטים שלה, וכל העולם מורים עליה באצבע, זהו שפתוב חזה ציון קרית מועדנו, והחתן יוצא מעטר אליה, וכל העולם אומרים צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו. חתנתו - השכינה העליונה, שמחת לבו - השכינה התחתונה, היום של שניהם - העמוד האמצעי, המנורה הקדושה, הרי הפלה מקשטת לבעלה שהוא יהו"ה, בן המלך.

תקון שביעי

זהו תקון כ"ז

זהו בראשית ברא אלהים, בראשית אבא ואמא, יהו"ה אלהינו, ברא יהו"ה, בנם של האב והאם, אלהים הבת, ועליהם נאמר איש אמו ואביו תיראו, כפד את אביך ואת אמך, אביך זה הקדוש ברוך הוא, אמך זו שכינה, היראה שלה - במצוות לא תעשה, הכבוד שלה - במצוות עשה, וכל אלו שמקמים מצוות עשה, נאמר עליהם פי מכבדי אכבד, ועל אותם שעוברים על לא תעשה, עליהם נאמר ובזי יקלו. אמר המאור הקדוש: רבי רבי, ומהו כבוד ובזיון לקדוש ברוך הוא במצוות עשה ולא תעשה? אלא ודאי כשהשכינה בגלות, כל מי שעושה מצוה להקים אותה מן הגלות, כאלו כפד את הקדוש ברוך הוא.

למך שהיתה לו קטטה עם הגבירה, וזרק אותה מהיכלו, והיא הלכה לשכינה, והלא כל מי שמקבל אותה בביתו ומכבד אותה, (ודאי שמכבד את המלך), ומכניס שלום בינה לבין בעלה, הלא כל

הא ציון דאיהי שכינתא נפקא בכל קשויטין דילה, וכל עלמא מורין לה באצבע, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג כ) חזה ציון קרית מועדנו, וחתן נפיק מעוטר לגבה, וכל עלמא אמרי (שיר ג יא) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו, חתונתו שכינתא עלאה, שמחת לבו שכינתא תתאה, יום דתרווייהו עמודא דאמצעיתא, בוצינא קדישא הא פלה מתקשטא לגבי בעלה דאיהו יהו"ה, ברא דמלכא. (דף קמו ע"ב).

תקונא שביעאה

(זהו תקון כז)

דא איהו בראשית ברא אלהים, בראשית אבא ואמא, יהו"ה אלהינו, ברא יהו"ה, ברא דאבא ואמא, אלהים ברתא, ועלייהו אתמר (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו, (שמות כ יב) כפד את אביך ואת אמך, אביך דא קודשא בריך הוא, אמך דא שכינתא, דחילו דילה בפקודין דלא תעשה, אוקירו דילה בפקודין דעשה, וכל אינון דמקיימי פקודי דעשה עלייהו אתמר (שמואל א ב ל) פי מכבדי אכבד, ואינון דעברין על לא תעשה עלייהו אתמר ובזי יקלו. אמר בוצינא קדישא רבי רבי, ומה הוא אוקירו ובזיון לקודשא בריך הוא בפקודין דעשה ולא תעשה, אלא בודאי כד שכינתא איהי בגלותא, כל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא, כאלו אוקיר לקודשא בריך הוא.

למלכא דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא, וארמא לה מן היכליה, ואיהי אזלת לגבי שכינהא, והלא כל מאן דמקבל לה בביתיה ואוקיר לה (ודאי אוקיר למלכא), ועאיל

הַפְּכוּד שְׁעוּשָׁה לָהּ, הוּא עוּשָׁה
לְמַלְךְ, שְׁאֵם הַמְּלָךְ כּוּעַס עֲלֶיהָ
פְּעַם אַחַת אוּ פְּעַמִּים, יִהְיֶה לוֹ
שְׁלוֹם עִמָּה וַיַּחְזִיר אוֹתָהּ לְבֵיתוֹ,
וְהוּא שׂוֹאֵל אוֹתָהּ, מִי כִכַּד
אוֹתָךְ? אוּ מִי זָלַזל בְּךָ? אוּ אִם
גֵּרַשׁ אוֹתָהּ לְמַלְכוּת אַחֲרָת?

כְּמוֹ כֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גֵּרַשׁ
אֶת הַשְּׂכִינָה וְזָרַק אוֹתָהּ מִבֵּיתוֹ,
זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
אִמְכֶם, וְהֵלֵא כָּל מִי שְׁמִכְבַּד
אוֹתָהּ בְּגָלוּת, הוּא כִכַּד אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוּ מִי שְׁמוֹזְזִל
בָּהּ, הוּא מְזַלְזֵל בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וּמִשׁוּם זֶה כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבַּד
וּבְזֵי יִקְלוּ, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְכַר אוֹתָהּ בַּחֲטָאֵי
כְּנִיָּה בְּגָלוּת הַרְבִּיעִית, הוּא שׁוֹמֵר
אוֹתָהּ וְהוּא יִגְאַל אוֹתָהּ, וְסוּד
הַדְּבָר - וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹ
לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים,
אֲלֵא תִצָּא בֵּת חוֹרִין, מִשׁוּם
שְׁבַגְלוּת הַרְאִשׁוּנָה, שְׁלֵא הִיָּה לָהּ
בְּעֵלָה, שְׁהִיא הַתּוֹרָה, הַחֲרוּת
שְׁלָהּ, לֹא הוּצִיא אוֹתָהּ בֵּת חוֹרִין,
וַיִּצָּאָה בַּחֲפִזוֹן כְּמוֹ עֶבֶד שְׁבוֹרַח
מֵאֲדוֹנוֹ וְאִין לוֹ שְׂטַר שְׁחֲרוּר,
אֲבָל בְּגֵאָלָה הָאֲחֲרוֹנָה, שֵׁישׁ לָהּ
בְּעֵלָה שְׁהוּא בֵּן חוֹרִין, לֹא תִצָּא
בַּחֲפִזוֹן וְלֹא תִצָּא כְּמוֹ עֶבְדִּים,
שְׁנֵאֲמַר בְּהֶם עֶבְדִּים הֵינּוּ לְפָרְעָה
בְּמִצְרַיִם, אֲלֵא תִצָּא בֵּת חוֹרִין,
וּמִשׁוּם זֶה כִּי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹ
לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.
וּכְמִנְן לְנוּ שְׁתּוֹרָה הִיא חֲרוּת? זֶהוּ
שְׁפָתוֹב וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִי"ם
הוּא חֲרוּת עַל הַלְחַת, וְהוּא יִהְיֶה
לָהּ בְּגֵאָלָה הָאֲחֲרוֹנָה חֲרוּת
מִמְּלֶאךְ הַמּוֹת, שְׁלֵא יְמוֹת מְשִׁיחַ
בֵּן אֲפָרַיִם, חֲרוּת מִשְׁעַבּוּד
מְלַכְיוֹת, שְׁלֵא יִשְׁתַּעֲבְדוּ בָּהּ
וּבְכַנְיָה לְעוֹלָם, וְתִהְיֶה לָהּ חֲרוּת
וּלְכַנְיָה מִכָּל הַחֲטָאִים הַרְעִים שֶׁל
הָעוֹלָם, שְׁהֶם עֲרַב רַב, וַיִּשְׂרָאֵל

שְׁלֹם בִּינְהָא וּבִין בְּעֵלָה, הֵלֵא כָּל יִקְרָא דְעֶבֶד
לָהּ לְמַלְכָּא עֶבֶד, דְּאִם מַלְכָּא פְּעַס עֲלָהּ זְמַנָּא
חֵדָּא אוּ תַרִּין, יִהְיֵא לִיָּה שְׁלֹם עִמָּה וַיַּחְזִיר לָהּ
לְבֵיתָהּ, וְאִיהוּ שְׂאִיל לָהּ מָאן אוֹקִיר לָךְ אוּ
מָאן זָלַזל בְּךָ, אוּ אִם תַּרִּין לָהּ לְמַלְכוּתָא
אַחֲרָא.

בְּגוֹנָא דָּא קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא תַרִּין לָהּ
לְשְׂכִינְתָּא, וְאַרְמֵי לָהּ מִבֵּיתָהּ, הֵדָּא
הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
אִמְכֶם, וְהֵלֵא כָּל מָאן דְּאוֹקִיר לָהּ בְּגָלוּתָא
לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא אוֹקִיר, אוּ מָאן דְּמוֹזְזִל
בָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא מְזַלְזֵל, וּבְגִין דָּא כִּי
מְכַבְּדֵי אֲכַבַּד וּבְזֵי יִקְלוּ, דְּאָף עַל גַּב דְּקוּדְשָׁא
בְּרִין הוּא זְבִין לָהּ בְּחוּבִין דְּבִנְהָא בְּגָלוּתָא
רְבִיעָאָה, אִיהוּ נְטִיר לָהּ וְאִיהוּ יַפְרוֹק לָהּ,
וְרִזָּא דְמִלָּה (שמות כא ז) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוֹ
לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, אֲלֵא תַפּוּק
בֵּת חוֹרִין, בְּגִין דְּבְגָלוּתָא קְדַמָּא דְלֹא הוּת
לָהּ בְּעֵלָה דְּאִיהִי אוֹרִייתָא חִירוֹ דִּילָהּ, לֹא
נְפַקַת לָהּ בֵּת חוֹרִין, וְנַפְקַת בַּחֲפִזוֹן כְּעֶבְדָּא
דְּבָרַח מִרְבוּנִיָּה וְלֹא אִית לָהּ שְׂטַר חִירוֹ, אֲבָל
בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא דְאִית לָהּ בְּעֵלָה דְאִיהוּ בֵּן
חוֹרִין, לֹא תִצָּא בַּחֲפִזוֹן וְלֹא תִצָּא כְּעֶבְדִּין,
דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן עֶבְדִּים הֵינּוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם,
אֲלֵא תַפּוּק בֵּת חוֹרִין, וּבְגִין דָּא כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ
אֶת בְּתוֹ לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.

וּמְנַלְן דְּאוֹרִייתָא אִיהוּ חִירוּת, הֵדָּא הוּא
דְכְּתִיב (שמות לב טז) וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב
אֱלֹהִי"ם הוּא חֲרוּת עַל הַלְחַת, וְאִיהוּ יִהְיֵא לָהּ
בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא חֲרוּת מִמְּלֶאךְ הַמּוֹת, דְּלֹא
יְמוֹת מְשִׁיחַ בֵּן אֲפָרַיִם, חֲרוּת מִשְׁעַבּוּד מְלַכְיוֹת
דְּלֹא יִשְׁתַּעֲבְדוֹן בָּהּ וּבְכַנְיָה לְעוֹלָם, וְיִהְיֵא לָהּ
חִירוֹ וּלְבִנְהָא מִכָּל מְרַעִין בִּישִׁין דְּעֵלְמָא

שֶׁהֵם מַצֵּד אוֹתוֹ הַנֶּעַר אוֹ מֵהַכֶּסֶף הַקְדוֹשׁ, אִף עַל גַּב שֶׁהָיוּ מַחֲיִבִים בְּכִמְהָ חֲטָאִים, כְּמוֹ שְׂאוֹמְרִים אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שִׁיְהִיָּה דוֹר שְׁפָלוֹ זָכָאי אוֹ כְּלוֹ חֲיִיב, נֹאמֵר בְּהֵם אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדוֹנֶיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל זֶה וְהַפְּדָה בְּגָלוֹת, וְלֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ בְּגָלוֹת בְּבַגְדוֹ בָּהּ, מִשּׁוּם שֶׁבְּגָדוֹ בְּעַבּוּדָה זָרָה.

וְעוֹד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּהּ, זוֹ הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁמְכַר אוֹתָהּ לַגּוֹף, שֶׁהוּא הָאִמָּה שְׁלֵה, וְנֹאמֵר וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ, כְּשֶׁתִּצָּא מִן הַגּוֹף, לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, שֶׁהֵם נַפְשׁוֹת שֶׁמְשַׁתְּפִים עִם הַגּוֹף הַתַּחְתּוֹן, שֶׁהֵנָּאתֶם אֵינָה לְעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה שֶׁהוּא חֲרוֹת מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת, אֶלָּא לִירֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִשּׁוּם הַנִּשְׁמָה שֶׁמְשַׁתְּדֶלֶת בְּתוֹרָה, לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים מִן הַגּוֹף בְּדַחֵק, כְּמוֹ נִשְׁמַת עִם הָאָרֶץ שֶׁהִיא עֶבֶד, אֶלָּא תִצָּא בְּתוֹרִין מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת.

תקוני שמיני זהו תקון כ"ח

בְּרֵאשִׁית, זוֹ בָּאָר (בְּאֵר שֵׁית), וְהֵם שְׂתִים, אַחַת בָּאָר חֲפְרוּהָ שְׂרִים פְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם, וְאַחַת הִיא הַבָּאָר שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ וַיִּרְיִבוּ גַם עָלֶיהָ, וְהַשְּׁנִיָּה בָּאָר אַחֲרֶת וְלֹא רְבוּ עָלֶיהָ. הַבָּאָר שֶׁרְבוּ עָלֶיהָ זוֹ תוֹרָה שֶׁבַעַל פָּה, שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ וַיִּרְיִבוּ רַעֲי גֵרָר עִם רַעֲי יִצְחָק לְאֹמֵר לָנוּ הַמַּיִם, אֵלּוּ מִקְּשִׁים עַל אֵלּוּ, וְאֵלּוּ חוֹלְקִים עַל אֵלּוּ, אֵלּוּ מְטַהֲרִים וְאֵלּוּ מְטַמְּאִים, אֵלּוּ פּוֹסְלִים וְאֵלּוּ מְכַשְׂרִים, אֵלּוּ אוֹסְרִים וְאֵלּוּ מַתִּירִין, בְּשֵׁשׁ צְדָדִים, וְהֵם בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית וְכו'.

דְּאֵינוֹן עֶרֶב רַב, וַיִּשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן מִסְטְרָא דִּהְיוּא נֶעַר אוֹ מְכַרְסִיא קְדִישָׁא, אִף עַל גַּב דִּהּוּוּ מְחִוּיִיבִין בְּכִמְהָ חוּבִין, כְּמָה דְאִמְרִין אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שִׁיְהִיָּה דוֹר שְׁפָלוֹ זָכָאי אוֹ כְּלוֹ חֲיִיב, אֲתִמֵּר בַּהוֹן (שם כ"א ח) אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדוֹנֶיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל דָּא וְהַפְּדָה בְּגָלוֹתָא, וְלֹא יִמְשׁוּל לְמוֹכְרָהּ בְּגָלוֹתָא, בְּבַגְדוֹ בָּהּ, בְּגִין דְּבַגְדוֹ בְּעַבּוּדָה זָרָה.

וְעוֹד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּהּ, דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּמְכַר לָהּ בְּגוּפָא דְאִיהוּ אִמָּה דִּלְהָ, וְאֲתִמֵּר (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ, כִּד תִּפּוֹק מִגּוּפָא לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, דְּאֵינוֹן נַפְשׁוֹת דְּאֵינוֹן מְשׁוֹתְפִין עִם גּוּפָא תַתָּאָה, דִּהֵנָּאה דְּלַהוֹן לֹאוּ אִיהִי לְעַלְמָא דְאִתִּי, לְאֲשַׁתְּדֵּלָא בְּאוּרִייתָא דְאִיהוּ חִירוֹ מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת, אֶלָּא לִירְתָא לְעַלְמָא דִּין, וּבְגִין דָּא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי אֲשַׁתְּדֵּלָא בְּאוּרִייתָא, לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים מִגּוּפָא בְּדוּחֶקָא, כְּנִשְׁמַתָּא דְעִם הָאָרֶץ דְאִיהִי עֶבֶד, אֶלָּא תִפּוֹק בְּר חוֹרִין מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת.

תקונא תמינאה (זהו תקון כ"ח)

בְּרֵאשִׁית, (דף קמז ע"א) דָּא בָּאָר (נ"א בָּאָר שֵׁית), וְאֵינוֹן תְּרִין, חֵד (במדבר כ"א) אִיהוּ חֲפְרוּהָ שְׂרִים פְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם, חֵד עָלֶיהָ, וְתַנְיִנָּא בָּאָר אַחֲרֶת וְלֹא רְבוּ עָלֶיהָ, בָּאָר דְרְבוּ עָלֶיהָ דָּא אוּרִייתָא דְבַעַל פָּה, דְאֲתִמֵּר בָּהּ (שם כ) וַיִּרְיִבוּ רַעֲי גֵרָר עִם רַעֲי יִצְחָק לְאֹמֵר לָנוּ הַמַּיִם, אֵלּוּן מִקְּשִׁין עַל אֵלּוּן, וְאֵלּוּן חוֹלְקִין עַל אֵלּוּן, אֵלּוּן מְטַהֲרִין וְאֵלּוּן מְטַמְּאִין, אֵלּוּן פּוֹסְלִין וְאֵלּוּן מְכַשְׂרִין, אֵלּוּן אוֹסְרִין וְאֵלּוּן מַתִּירִין, בְּשֵׁית סְטְרִין, וְאֵינוֹן בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית וְכו'.

תקונא תשיעאה

(זהו תקון כ"ט)

תקון תשיעי

זהו תקון כ"ט

בראשית ברא שית סטרין דאסור והתר
בדקאמרן, ועליה אתמר (במדבר יד יז)
ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי כ"ח אתון
דעובדא דבראשית, בהאי (נ"א דאיהו) כ"ח
תלמידי חכמים (בראשית כו כב) ויחפרו באר אחרת
ולא רבו עליה, דאיהי הלכה למשה מסיני
קבלה למשה מסיני, ומשה בזמנא
בגללה, בזמן שאמר לו הקדוש
ברוך הוא אין שלום בעירך, אמר
ועתה יגדל נא פח אדנ"י, והיא
התלמוד שנאמר למשה, משה
קבל תורה מסיני, המשנה
השפחה שלה, זו נעשתה להלכה
שהיא בת המלך הלבוש, ובת
המלך היא בת קול מבפנים,
והברייתא היא שפחה לה מבחוץ,
ואלו שני התומכים אותה את בת
המלך בגלות - משנה וברייתא.
ויש שפחה רעה שנקראת שטנה,
זהו שפחה ויקרא את שמה
שטנה, אשת הנחש שהוא השטן,
וזהי מחלקת וקשיה, ועליה
נאמר וימררו את חייהם בעבדה
קשה, שרואי זוהי קשיה, בחמר
- זהו קל וחמר, זה נחש עקלתון.
מחלקת, פעם הוא קל בשעבוד
של ישראל כשהחטאים קלים
עליהם, ופעם שהוא חמור, כבד,
ומהצד שלו תכבד העבדה.
והנחש הולך בקשיה ובמחלקת,
כמו גלי הים, כמו כן כשחושב
אדם שהוא בקשיה ומחלקת
למטה בסוף המשנה, מוצא
אותה בראש, וכשחושב שהוא
בראש, מוצא אותה בסוף, ואחר
כך חולק באמצע המשנה.
ויחפרו באר אחרת - זו
הפסיקתא, ששם פסקי הלכה,
והוא תרוץ ולא רבו עליה, ויקרא

בראשית ברא שית סטרין דאסור והתר
בדקאמרן, ועליה אתמר (במדבר יד יז)
ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי כ"ח אתון
דעובדא דבראשית, בהאי (נ"א דאיהו) כ"ח
תלמידי חכמים (בראשית כו כב) ויחפרו באר אחרת
ולא רבו עליה, דאיהי הלכה למשה מסיני
קבלה למשה מסיני, ומשה בזמנא
בגללה, בזמן שאמר לו הקדוש
ברוך הוא אין שלום בעירך, אמר
ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי
תלמוד דאתמר למשה, משה קבל תורה
מסיני, משנה שפחה דילה, דא אתעביד
להלכה דאיהי ברתא דמלפא לבושא, וברתא
דמלפא איהי בת קול מלגאו, וברייתא איהי
שפחה לה מלבר, ואלין תרין סמכין לה
לברתא דמלפא בגלותא משנה וברייתא.
ואית שפחה בישא דאתקריאת שטנה, הדא
הוא דכתיב (בראשית כו כא) ויקרא את שמה
שטנה, אתתא דנחש דאיהו שטן, ודא איהו
מחלקת וקושיא, ועלה אתמר (שמות א יד) וימררו
את חייהם בעבודה קשה, דודאי דא איהו
קושיא, בחומר דא קל וחמר, דא נחש עקלתון
מחלקת, זמנא איהו קל בשעבודא דישראל
כד חובין קלין עלייהו, וזמנא דאיהו חמור
כבד, ומסטרטא דיליה (שם ה ט) תכבד העבדה.
ונחש איהו אזיל בקושיא ומחלוקת, פגוונא
דגלי ימא, פגוונא דא כד חשיב בר נש
דאיהו בקושיא ומחלקת לתתא בסיפא
דמתניתין, אשפח לה ברישא, וכד חשיב
דאיהו ברישא, אשפח לה בסיפא, ולבתר פליג
באמצעיתא דמתניתין, ויחפרו באר אחרת דא
פסיקתא, דתמן פסקי הלכה ואיהו תרוץ, ולא

שְׁמָה רְחוּבוֹת, וְהַפְסָקִים וְהַתְרוּצִים הִלְלוּ הֵם לְבָנִים, שֶׁהֵם לְבוֹן הַהֲלָכָה, וְזֶהוּ וּבְלִבָּנִים. וּבְכָל עֲבֹדָה בְשֻׁדָּה - בּוֹדָאי זֶה בְרִיתָא, שְׁעֲלִיהָ נֹאמֵר פִּי בְשֻׁדָּה מְצָאָה וְגוֹמֵר. אֵת כָּל עֲבֹדְתָם - זֶה מְשֻׁנָּה, הַשְּׁפָחָה הַשְּׁנִיָּה לְבְרִיתָא, אֲשֶׁר עֲבָדוּ בְהֵם בְּפָרָךְ, הַכֹּל תְּלוּי עַד שִׁבְאָא אֱלִיָּהוּ, זֶה הַשְּׁפָחָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנִקְרָאת עֲבוּדָה, (עבוד ה'). קָם תִּינוּק אַחַד, פִּתַּח וְאָמַר: צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁימִים.

תקון עשירי

זהו תקון ל'

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, זֶה בְּבִ"א, וְהֵן שְׁלֹשֶׁת הַכְּבוֹת שְׁנִרְמָזוּ בְשִׁלְשֵׁה פָּנִים בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, וְעֲלִיהָ נֹאמֵר עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר - זֶה בְּבִא קָמָא, עַל שֶׁהָ עַל שְׁלָמָה - זֶה בְּבִא מְצִיעָא, עַל כָּל אֲבָדָה אֲשֶׁר יֹאמֵר פִּי הוּא זֶה - זֶה בְּבִא בְתָרָא, עַל הַשׁוֹר שְׁבוּ מִתּוֹכָחִים בְּעֲלֵי הַמְשֻׁנָּה זֶה עִם זֶה, וְיֵשׁ שׁוֹר וְיֵשׁ שׁוֹר, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעֵד, וְיֵשׁ חֲמוֹר וְיֵשׁ חֲמוֹר, וְעַל אֱלוֹ שֵׁל צַד הַטְּמָאָה נֹאמֵר בְּהֵם לֹא תַחְרַשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדוֹ, וְיַעֲקֹב בְּעֹבוֹרָם אָמַר וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר. צֹאן זֶה שֶׁהָ, שְׁנֹאמֵר בּוֹ עַל שֶׁהָ, וְעֵבֶד וְשְׁפָחָה זֶהוּ עַל כָּל אֲבָדָה. וְשׁוֹר מוּעֵד, עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע תּוֹלְדוֹת שֶׁל נְזִיקִין תְּלוּיִים מִמֶּנּוּ, וְכֻלָּם תְּלוּיִים מֵאַרְבַּע אֲבוֹת, שֶׁהֵן קָרָן וְשָׁן וְגוֹף וְרִגְלֵי. הַנְּגִיחָה בְּקָרָן, שֶׁן שֶׁהִיחָה אוֹכֶלֶת בְּגֹזֶל רְבִיעָה בְּגוֹף עַל הַפְּלִים וְשִׁבְרָה אוֹתָם, וְאִין פְּלִים אֵלָא תְּלַמְדֵי חֲכָמִים, וְכֵן הוֹיָק בְּרִגְלֵיו, וְכֻלָּם נֹאמְרוּ בְּמִשְׁנָה, חֲמוֹר הוּא חֲמוֹר בַּחֲמָרָה שֶׁל הַמְשֻׁנָּה, וְעַל הַתְּלַמִּיד הַחֲכָם שְׁשׁוֹלֵט עָלָיו

רְבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָה רְחוּבוֹת, וְאֵלִין פְּסָקִין וְתְרוּצִין אִינוּן לְבָנִים, דְּאִינוּן לְבוֹן הַהֲלָכָה, וְדָא אִיהוּ וּבְלִבָּנִים, וּבְכָל עֲבוּדָה בְשֻׁדָּה וְדָאי דָא בְרִיתָא, דְּעֲלָה אֲתָמֵר (דבריים כ"ז) פִּי בְשֻׁדָּה מְצָאָה וְגוֹמֵר, אֵת כָּל עֲבֹדְתָם זֶה מְשֻׁנָּה, שְׁפָחָה תְּנִינָא לְבְרִיתָא, אֲשֶׁר עֲבָדוּ בְהֵם בְּפָרָךְ, הַכֹּל תְּלוּי עַד שִׁבְאָא אֱלִיָּהוּ, דָא שְׁפָחָה תְּלִיתָא דְאִיהִי אֲקָרִי עֲבוּדָה (עבוד ה'). קָם יְנוּקָא חֲדָא, פִּתַּח וְאָמַר (איוב לב ו) צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁימִים.

תקונא עשיראה

(זהו תקון ל')

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָא בְּבִ"א, וְאִינוּן תְּלַת בְּבִי דֵאֲתֵרְמִיזוּ בְתַלְתַּת אַנְפִין בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, וְעֲלָה אֲתָמֵר (שמות כ"ח) עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר דָא בְּבִא קָמָא, עַל שֶׁהָ עַל שְׁלָמָה דָא בְּבִא מְצִיעָא, עַל כָּל אֲבָדָה אֲשֶׁר יֹאמֵר פִּי הוּא זֶה דָא בְּבִא בְתָרָא, עַל שׁוֹר בִּיהַ מִתּוֹכָחִים מְאִרֵי מִתְּנִיתִין דָא עִם (דף קמ"ז ע"ב) דָא, וְאִית שׁוֹר וְאִית שׁוֹר, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעֵד, וְאִית חֲמוֹר וְאִית חֲמוֹר, וְעַל אֱלִין דְּסִטְרָא דְמִסְאָבוּ אֲתָמֵר בְּהוֹן (דבריים כ"ו) לֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדוֹ, וְיַעֲקֹב בְּגִינֵיהוּ אָמַר (בראשית לב ו) וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר, צֹאן דָא שֶׁהָ דֵאֲתָמֵר בִּיהַ עַל שֶׁהָ, וְעֵבֶד וְשְׁפָחָה דָא אִיהוּ עַל כָּל אֲבָדָה.

וְשׁוֹר מוּעֵד, אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים תּוֹלְדוֹת דְנִזְיקִין תְּלִיין מִנִּיהַ, וְכֻלָּהוּ תְּלִיין מֵאַרְבַּע אֲבוֹת דְאִינוּן קָרָן וְשָׁן וְגוֹף וְרִגְלֵי, נְגִיחָה בְּקָרָן, שֶׁן דִּהוּהוּ אֲכִיל בְּגֹזֶל, רְבִיעָה בְּגוֹפָא עַל מְאִנֵי וְתִבְרַ לֹון, וְלִית מְאִנֵי אֵלָא תְּלַמְדֵי חֲכָמִים, וְכֵן הוֹיָק בְּרִגְלֵיו, וְכֻלָּהוּ בְּמִתְּנִיתִין אֲתָמֵר, חֲמוֹר אִיהוּ חֲמוֹר בַּחֲמוֹרָא דְמִתְּנִיתִין, וְתְלַמִּיד חֲכָם

דְּשְׁלִיט עֲלֵיהּ אֶתְמַר בֵּיה עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר,
וּמֵאֵי נִיהוּ דְּשְׁלִיט עֲלֵיהּ, ח'כֶּם מ'וּפְלָא וְרַב
ר'בִּנְן דָּא שְׁלִיט עֲלֵיהּ, אָבֵל אַחְרָא אִיהוּ
מַחְמָרָא בְּתַרְיָה בְּחוּמְרָא דְּמַתְנִיתִין, וְכֵן שׁוֹר
נִגַּח לֹזֶן בְּקוּשְׂיָא, וְנִשְׂיָךְ לֹזֶן, וְרַבִּיץ עֲלֵיהּ
וְתַבַּר לֹזֶן, וְדָא אִיהוּ מַחְלֵקַת, וְכֵן בְּרַגְלַת תַּבַּר
מֵאֲנִין, וְכַגִּין דָּא בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר דְּאִינוּן מְמַנְן
דְּעִשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל, יִתּוֹן רַכִּיבִין עֲלֵיהּ תְּרִין
מְשִׁיחִין וְשְׁלֹטִין עֲלֵיהּ, וּמֵאֲרִי מַתְנִיתִין
שְׁלֹטִין עֲלֵיהּ, וְעֲלֵיהּ אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי
שׁוֹר וַחֲמוֹר דְּשְׁלִיט עֲלֵיהּ, בְּתַלְמוּדָא
וּבְמַדְרָשִׁים, וּבְקִשְׁרוֹ דְּתַפְלִין וְצִיצִית שְׁלִיט
עֲלֵיהּ, דְּאִינוּן מוֹעֲדִים לְקַלְקֵל, דְּאֶתְמַר
בְּהוּן (שמות א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה
בְּחֲמֹר וּבְלִבְנִים.

נְאָמַר בּוּ עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, וּמֵאֵי
הוּא שְׁשׁוּלֵט עֲלֵיו? ח'כֶּם מ'וּפְלָא
וְרַב ר'בִּנְן זֶה הַשּׁוֹלֵט עָלָיו, אָבֵל
הָאֲחֵר הוּא מַחְמָר אַחֲרֵיו בְּחֲמֵרָה
שֶׁל הַמְּשָׁנָה, וְכֵן שׁוֹר נִגַּח אוֹתָם
בְּקִשְׂיָה וְנִשְׂיָךְ אוֹתָם, וְרַבִּיץ עֲלֵיהֶם
וְשֹׁבֵר אוֹתָם, וְזוּהֵי מַחְלֵקַת, וְכֵן
בְּרַגְלַת שׁוֹבֵר כְּלִים, וּמִשּׁוּם זֶה
בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר, שְׁהֶם הַמְּמַנִּים שֶׁל
עִשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל, יְבוֹאוּ רְכוּבִים
עֲלֵיהֶם שְׁנֵי מְשִׁיחִים וְשׁוֹלְטִים
עֲלֵיהֶם, וּבְעֲלֵי הַמְּשָׁנָה שׁוֹלְטִים
עֲלֵיהֶם, וְעֲלֵיהֶם אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי
לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר, שְׁשׁוּלֵט עֲלֵיהֶם
בְּתַלְמוּד וּבְמַדְרָשִׁים, וּבְקִשְׁרֵי שֶׁל
תַּפְלִין וְצִיצִית שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם,
שְׁהֶם מוֹעֲדִים לְקַלְקֵל, שְׁנֵאמַר
בְּהֶם וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה
קָשָׁה בְּחֲמֹר וּבְלִבְנִים.

מִיד נִפְקַ קְלָא וְאָמַר, אֲנַחוּ לֵיה לִינוּקָא
וַיִּסְלִיק לְאַתְרֵיהּ, דְּהָא שְׁתִּין הִלְכוֹת
דְּאִינוּן שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת תַּלְיִין בְּאִירָא,
וְאִיהוּ אֲתֵי לְסַלְקָא לֹזֶן לְאַתְרֵיהּ, מִיד פְּרַח
וְלֹא חָזוּ מַדֵּי, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדָאֵי דָּא אִיהוּ
תִּינוּק יוֹנֵק מְשָׁדֵי אָמוּ, וְדָא נַעַר, דְּאִיהוּ אֲנַהִיג
אַרְבִּין בִּימָא, דְּאִינוּן תַּלְמִידֵי חַכְמִים דְּאֲזֵלִין
בִּימָא דְּאוּרִייתָא, בְּאַרְבַּע רוּחִין, דִּי בְּהוּן
אֶתְמַר (יחזקאל לו ט) כֹּה אָמַר יְהוָה מְאַרְבַּע
רוּחוֹת בְּאֵי הַרוּחַ, וְאִית אַרְבַּע רוּחִין אַחֲרַנִּין
מְסַטְרָא דְּשִׁטָּן דְּאֲתִיין בְּקוּשְׂיָא וּמַחְלוּקַת,
וְטַבְעִין סְפִינוֹת דְּאִינוּן תַּלְמִידֵי חַכְמִים בִּימָא
דְּאוּרִייתָא, וְלֹא יְכַלִּין לְנַפְקָא מִתַּמְּנָן, וְגַלְגְּלִין
סְלִקִין וְנַחְתִּין בְּהוּן.

מִיד יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: הַנִּיחוּ
לְתִינוּק וַיַּעֲלֵה לְמִקְוָמוֹ, שְׁהֵרִי
שְׁשִׁים הִלְכוֹת, שְׁהֶם שְׁשִׁים הֵמָּה
מְלָכוֹת, תַּלְוִיִּים בְּאוּרִי, וְהוּא כָּא
לְהַעֲלוֹתָם לְמִקְוָמָם. מִיד פְּרַח
וְלֹא רָאוּ דְּבַר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן:
וְדָאֵי זֶהוּ תִינוּק יוֹנֵק מְשָׁדֵי אָמוּ,
וְזֶה הַנַּעַר שְׁמַנְהִיג אֶת הָאֲנִיּוֹת
בְּיָם, שְׁהֶם תַּלְמִידֵי חַכְמִים
שְׁהוֹלְכִים בְּיָם הַתּוֹרָה בְּאַרְבַּע
רוּחוֹת, שְׁבָהֶם נְאָמַר כֹּה אָמַר
יְהוָה מְאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הַרוּחַ,
וַיִּשׂ אַרְבַּע רוּחוֹת אַחֲרוֹת מִן הַצֵּד
שֶׁל הַשֶּׁטָן שְׁבָאִים בְּקִשְׂיָה
וּמַחְלֵקַת, וְטוֹבְעוֹת הַסְּפִינוֹת,
שְׁהֶם תַּלְמִידֵי חַכְמִים, בְּיָם
הַתּוֹרָה, וְלֹא יְכוּלִים לְצַאת מִשָּׁם,
וְהַגְּלִים עוֹלָם וַיּוֹרְדִים בְּהֶם.
בִּינְתַּיִם הִנֵּה הַתִּינוּק יוֹרֵד, פְּתַח
וְאָמַר: מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, פְּתַח פִּיד
בְּתוֹרָה, שְׁהֵרִי פִיד הוּא סִינֵי, עַל
הַקּוֹלוֹת וְהַהֲבִלִים שְׁיּוֹצְאִים
מִפִּיד נְאָמַר וְכֹל הָעָם רֹאִים אֶת

אֲדַהְכִי הָא יְנוּקָא קָא נַחִית, פְּתַח וְאָמַר
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא פְּתַח פִּיד בְּאוּרִייתָא,
דְּהָא פִּימָךְ אִיהִי סִינֵי, קְלִין וְהַבְּלִין דְּנַפְקִין
מִפּוּמָךְ עֲלֵיהּ אֶתְמַר (שמות כ יח) וְכֹל הָעָם רֹאִים

הקולת ואת הלפידים וגומר, וכלם מקשיבים לקולך, עליונים ותחתונים, שהם ששים רבוא של הישיבה העליונה וששים רבוא של הישיבה התחתונה, ואתה הוא בדמות רבונך, שבזמן שפתח באנכי, שור לא נגח, אריה לא שאג, העוף שהוא נשר לא פרח, וכל החילות שתלויים מהם בכסא הכבוד, ואדם לשבת על הכסא שהוא הקדוש ברוך הוא, הוא מקשיב לדבריך, משום שהגבירה שלה, שהיא התורה הקדושה, עולה בפיך.

תקון אחד עשר

זהו תקון ל"א

מיד פתח ואמר: בראשית, בראשית, בראשית, והם ששה ימים, בראשית, מה זה אלהי"ם? זה הים השביעי, וסוד הדבר - כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא. עליונים שמעו, הדגים שרוחשים בים התורה, עליהם נאמר שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות, וכלם שואגים על טרף, ובשכינה נאמר בה ותתן טרף לביתה וחק לנערתי. כל הנחלים שהולכים אל הים הרי הם שבעה, והם שבע הנערות הראויות לתת לה, לאם הקדושה, שהיא בת שבע, ים האוקינוס כלול משבעה ימים, ולמה נקרא אוקינוס? משום שכל מיני מים ודגים ורמשים שאינם שלה, ויבאו להכניס בה, היא מקיאה אותם, ומשם הם שבים ללכת, כמו תבת נח שלא היתה מקבלת ממין אחר, אלא מאלו שצוה הקדוש ברוך הוא, ומשום זה כל הנחלים, שהם תלמידי החכמים, כלם מתעסקים בתורה, הולכים אל הים, ורוצים להכניס לשכינה, והיא אינה

וגומר, וכלהו צייתין למלוךך עלאין ותתאין, דאינון שתין רבוא דמתיבתא עלאה, ושתין רבוא דמתיבתא תתאה, ואנת איהו בדיוקנא דמארך, דבזמנא דפתח באנכי שור לא נגח אריה לא שאג עוף דאיהו נשרא לא פרח, וכל חיילין דתליין מנייהו בכרסייא יקרא, ואדם לשבת על פרסייא דאיהו קודשא בריך הוא, איהו ציית למלין דילך, בגין דמטרוניתא דילה דאיהו אורייתא קדישא סליק בפומך.

תקונא אחת עשרה

(זהו תקון ל"א)

מיד פתח ואמר, בראשית, בראשית, ואינון שית ימים ברא אלהי"ם מאי אלהי"ם ימא שביעאה, ורזא דמלה (קהלת א' ט) כל הנחלים הולכים אל הים, והים איננו מלא. עלאין שמעו, ונין דרחשין בימא דאורייתא, עלה אתמר (תהלים קד כה) שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות, וכלהו שאגין על טרפין, ושכינתא אתמר בה (משלי לא ו) ותתן טרף לביתה וחק לנערתי, כל הנחלים דאזלין לימא הא שבע אינון, ואינון שבע נערות (דף קמח ע"א) הראויות לתת לה לאימא קדישא דאיהי בת שבע, ים אוקינוס כלילא משבע ימים, ואמאי אתקריאת אוקינוס, בגין דכל מיני מים וננין ורחשין דלאו אינון דילה, ויתון לאעלא בה, איהי מקיא לון, ומתמן הם שבים ללכת, כגוונא דתיבת נח דלא הוה מקבלא ממינא אחרא, אלא מאלין דמני קודשא בריך הוא, ובגין דא כל הנחלים דאינון תלמידי חכמים פלהו משתדלי באורייתא הולכים אל הים, ובעאן לאעלא לשכינתא, ואיהי לא מקבלא לון כגוונה, אלא

מְקַבְּלַת אוֹתָם לְתוֹכָהּ, אֶלֶּא רַק
אֵת אוֹתָם שְׂצוּהָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא לְהַכְנִס אֵלֶיהָ (בְּתוֹכָהּ), שֶׁהֵם
שְׂבַע רוּעִים, וְאֵת הַשְּׂבָטִים
שְׂיֻצָאִים מֵהֶם, וְאֵת כָּל הַבָּאִים
מִצָּדָם וְיִתְעַרְבוּ בָּהֶם, הֵיִם
מְקַבְּלַת אוֹתָם וְיִתְעַרְבוּ בְּתוֹכָהּ,
אֲבָל אֵת הָאֲחֵרִים אֵינָה מְקַבְּלַת
אוֹתָם, וּמִשָּׁם הֵם שְׂבִים לְלַכְתָּ.
שׁוּדָא ה' הוא הֵיִם, הַנְּחַל שְׁלָה
- ו', כָּל אוֹתָם שְׂיֻרְשִׁים נְשֻׁמוֹת
מֵהֵיִם וְהַנְּחַל שְׁלָה בִּירְאָה וְאֶהְבָּה
שֶׁל י"ה, הִיא מְקַבְּלַת אוֹתָם,
וְאֲחֵרִים שֶׁהֵם אֵינָם חֶלֶק יְהו"ה,
הִיא לֹא מְקַבְּלַת אוֹתָם, וְדוּחָה
אוֹתָם מִשָּׁם, וּמִשָּׁם הֵם שְׂבִים
לְלַכְתָּ. קָמוּ כָּלָם וּבְרָכוּ אוֹתוֹ,
וְאָמְרוּ: הִפָּה שֶׁל הַשְּׂכִינָה, סִינֵי
סִינֵי, אֲשֶׁרֵי הָאֲזָנִים שְׂשׁוּמְעוֹת
הַדְּבָרִים הִלְלוּ מִפִּיךָ.

לְאֵלִין דְּמִנֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוא לְאֶעְלָא לְגַבְהָ
(ג"א בְּגוּוּהָ), דְּאֵינִין שְׂבַע רוּעִים, וְלִשְׂבָטִין
דְּנִפְקִין מִנֵּייהוּ, וְלִכְל דְּאֵתִין מִסְטַרְיֵיהוּ
וְיִתְעַרְבוּן בְּהוֹן, יִמָּא קְבִילַת לוֹן וְיִתְעַרְבוּן
בְּגוּוּהָ, אֲבָל לְאֲחֵרִין לָא קְבִילַת לוֹן, וּמִתְמָן
אֵינִין שְׂבִין לְלַכְתָּ.

הַדְּרָא אֵיהוּ ה' יִמָּא, נְחַל דִּילָהּ ו', כָּל אֵינִין
דִּירְתִין נְשֻׁמְתִין מִן יִמָּא וְנְחַל דִּילָהּ,
בְּדַחִילוֹ וְרַחִימוֹ דִּי"ה, אֵיחֵי קְבִילַת לוֹן,
וְאֲחֵרִין דִּלְאוֹ אֵינִין חֶלֶק יְהו"ה אֵיחֵי לָא
קְבִילַת לוֹן, וְדַחִיא לוֹן מִתְמָן, וּמִתְמָן הֵם
שְׂבִים לְלַכְתָּ. קָמוּ כָּלָהּ וּבְרָכוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ
פּוּמָא דְשְׂכִינְתָּא, סִינֵי סִינֵי, זַפְּאִין אוּדְנִין
דְשֻׁמְעִין מְלִין אֵלִין מִפּוּמָךְ.

אמר המגיה ע"כ מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים אלא שלא הושמו
איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקושים אחרים, ולפי שלבי אמר לי שאינם
מכלל התקונים רק מאמרים מפוזרים מספר הזהר, הברדלתי אותם לי למשמרת עד אשר
אראה מה יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס דברים
יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר לא הסיר תפילתי וחסדו
מאתי שנגלגל זכות זה על ידי.

הַדְרָן לְסִיּוּם סֵפֶר תַּקוּנֵי הַזֹּהַר

הַדְרָן עֲלֵךְ סֵפֶר תַּקוּנֵי הַזֹּהַר. וְהַדְרָךְ עֲלֵךְ. דַּעְתָּן עֲלֵךְ סֵפֶר תַּקוּנֵי הַזֹּהַר וְדַעְתָּךְ עֲלֵךְ. לֹא נִתְנָשִׁי מִנְּךָ סֵפֶר תַּקוּנֵי הַזֹּהַר. וְלֹא תִתְנָשִׁי מִנִּי. לֹא בַעֲלָמָא הַדְרִין וְלֹא בַעֲלָמָא דְאִתִּי: (י"ב)

הַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּלְנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה. מֵאוֹיְבֵי תַחֲכַמְנֵי מִצּוֹתְךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי. יְהִי לְבִי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתֵנִי. בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ. אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן סֵלָה וְעַד. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁשָּׁמַת חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שָׁמַת חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וְהֵם מִשְׁכִּימִים. אֲנוּ מִשְׁכִּימִים לְדְבָרֵי תוֹרָה וְהֵם מִשְׁכִּימִים לְדְבָרִים בְּטָלִים. אֲנוּ עֲמָלִים וְהֵם עֲמָלִים, אֲנוּ עֲמָלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר, וְהֵם עֲמָלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנוּ רְצִים וְהֵם רְצִים, הֵם רְצִים לְבָאָר שַׁחַת, וְאֲנוּ רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לְבָאָר שַׁחַת. אֲנִשֵׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֶׁשָּׁם שֶׁעֲזַרְתָּנִי לְסִיּוּם סֵפֶר תַּקוּנֵי הַזֹּהַר. כִּךָ תַּעֲזֹרְנִי לְהַתְחִיל סְפָרִים אֲחֵרִים וּלְסִיּוּמָם. לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד מִתּוֹךְ הֶרְחֵבָה. לְשַׁמֵּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וּזְכוּת כָּל הַתְּנָאִים (וְהַנְּבִיאִים) וְתַלְמוּדֵי חֻקִּים הַנּוֹכְרִים בְּסֵפֶר תַּקוּנֵי הַזֹּהַר, יַעֲמֵד לִי וְלוֹרְעֵי וְלוֹרְעֵי זֹרְעֵי, שְׁלֹא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִפִּי וּמִפִּי זֹרְעֵי וְזֹרְעֵי זֹרְעֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וַיְקַיֵּם בְּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, בְּהַתְּחַלְכֶּךָ תִּנְחַח אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁחַךְ. כִּי כִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וַיּוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. אֲנִיךָ יָמִים בִּימִינֶךָ, עוֹשֵׁר וְכַבּוֹד בְּשִׁמְחָה. יי עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִכְרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (א"ב) בַּעֲלָמָא דְהוּא עֵתִיד לְאַתְחַדְתָּא. וְלֹא חִיָּא מִתִּיא. וְלֹא אֶסְקָא יִתְהוֹן לְחַיֵּי עֲלָמָא, וְלִמְבַנֵּי קְרִתָא דִירוּשָׁלַם. וְלִשְׁכַּלְלָא הַכְּלִיָּה בְּנוּה. וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָה. וְלֹא תִבָּא פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרֵיהּ. וְיִמְלִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתֵיהּ וַיְקַרְיָהּ. וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיִּקְרַב מוֹשִׁיחֵיהּ. (א"ב) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קְרִיב. וְאִמְרוּ אֲמֵן: (א"ב) יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עֲלָמֵי יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (א"ב) לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בַּעֲלָמָא. וְאִמְרוּ אֲמֵן: (א"ב) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא. דְאִמְרִין בַּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן. (א"ב) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמוּדֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמוּדֵי תַלְמוּדֵיהוֹן. דַּעֲסָקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדְרִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא. יְהִי לְנָא וּלְכוּן וּלְהוֹן חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי. מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמֵן. (א"ב) יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁעָה וַיִּנְחַמָּה וַיְשׁוּבָא וַיְרַפּוּאָה וַיְגַאֲלָה וַיְסַלְּחָה וַיְכַפֵּרָה וַיְרוּחַ וַיְהַצֵּלָה. לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן. (א"ב) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן. (א"ב)